

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

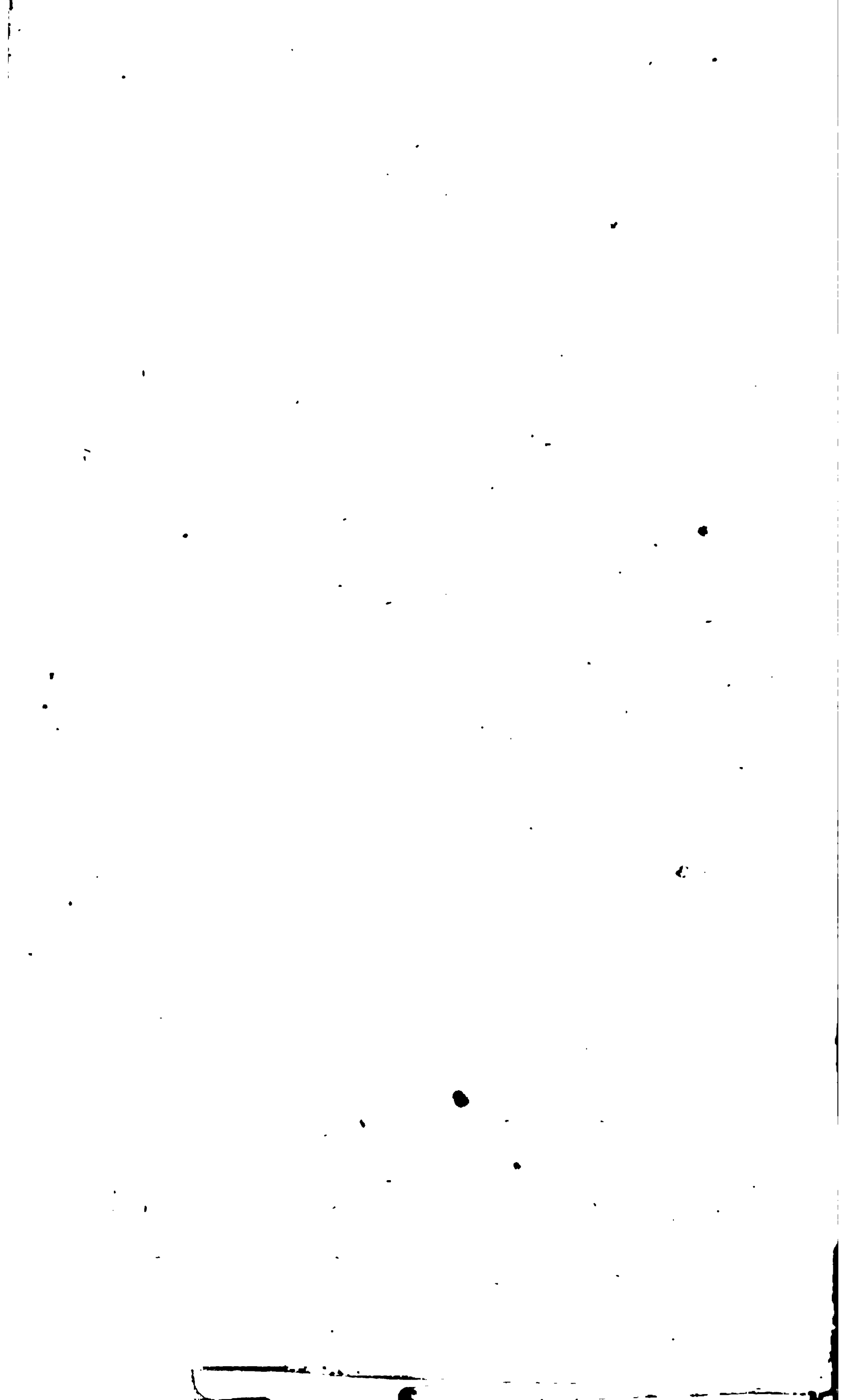

Thomas Palmer.

5.4. 13

5.4. 15

©
CLAVIS
CICERONIANA
SIVE
INDICES
RERVVM ET VERBORVM
PHILOLOGICO-CRITICI
IN
OPERA CICERONIS
ACCEDVNT
GRAECA CICERONIS
NECESSARIIS OBSERVATIONIBVS
ILLVSTRATA
AVCTORE
IO. AVG. ERNESTI

LIPSIÆ
SVMTV IO. CHR. MARTINI
MDCCXXVIII.

~~6c 39, 910~~

KD 53367

I

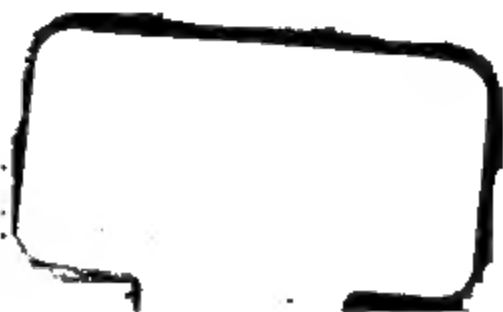
P R A E F A T I O.

QUae nos causae ad hos Indices conficiendos impulerint, quodque simus in iis consilium secuti, expositum est a nobis tum, cum universis Ciceronis operibus ante hoc biennium praefaremur. Nempe, cum his imprimis confutum hac Ciceronis editione vellemus, qui propter rei familiaris angustias, non possunt iis Ciceronis editionibus uti, quae doctorum hominum curis illustratae ac perpolitae prodierunt, eaque de causa & carere Ciceronis libris plerisque coguntur, & ab iis legendis retinentur: ipsarum etiam editionum illarum, ut quaeque est praestantior, ita minus est eorum usibus accommodata, qui non multum in hoc eruditionis genere profecerunt; propterea, quod fere plus doctiorum usibus sunt, quam reliquorum comparatae: illud relictis omnibus efficiendum nobis summus, ut, & verbis & rebus, quantum quidem indicum ratio pateretur, illustrandis, faciliorem tironibus Ciceronis lectionem efficere-
mus, & plures ad eam invitaremus, qui nunc & verborum & rerum ignoratione ea, cui mederi se posse desperant, ab ea reiciuntur. Equidem quo magis de ratione edendorum veterum auctorum illustrandorumque cogito, hoc mihi magis videtur difficile, quae sit optima, definire. Quo tem-
(2 pore

933671

Thomas Palmer.

5.4. 13

5.4. 13

P R A E F A T I O.

pore docti in hoc literarum genere homines, depulsa Scholastica barbarie, incipiebant e tenebris eruere, & tineis blattisque eripere veterum auctorum reliquias, propter summam omnium in hoc genere ignorantiam, consentaneum, uti erat, ita putabant, omnia explicare & illustrare, in quibus haerere inscitia hominum posset. Itaque magna pars animadversionum in rebus levibus, in singulis verbis occupabatur, multaque afferebantur eiusmodi, quæ nunc in vulgatis Lexicis traduntur. Postea, cum major in dies lux affulgere coepisset bonis literis, in primisque his nostris temporibus, cum summa ingenia in hoc genere illustrando elaborarunt, vulgaria multa, facilia & tironibus nota evaserunt, quæ superioribus illis renascentium literarum temporibus nova & obscura iure putabantur. Itaque consequens fuit, etiam illustrandorum auctorum rationem inire. Hinc exorti sunt illi, qui hunc sibi modum statuerent, ut quæ se aut primis observasse & vidisse existimarent, aut quæ ab aliis essent sparsim explicata, aut non satis illustrata, ea tantum afferrent. Ac profecto, si quis, ut vere Burmannus indicat, omnia ab aliis centies dicta & repetita, recoquere & ad quemvis auctorem sua cura edendum adlinere vellet, ut nostris temporibus quidam, & in his Pitiscus ad Suetonium, facere sustinuerunt, non nisi obscuræ diligentiae & putida quadam variae eruditionis ostentatione sibi, fortasse etiam indoctis aut semidoctis, non autem eruditis placere posset. Sed hæc ratio, consentanea per se & probabilis, eruditisque satis accommodata, tamen non parum incommodi habet. Nam primum ea res nobis hanc necessitatem imponit, ut quot sunt unius auctoris a doctis hominibus editiones profectæ, tot sint habendæ uni & coemendæ, ut, quicquid ad eum illustrandum alla-

P R A E F A T I O.

allatum sit, scire possit: ut illud taceam, fieri in hac imbecillitate nostra, & vitae humanae angustis non posse, ut quae in bonos auctores, aut de literis graecis latinisque scripta sunt, unus omnia legere & meminisse queat, atque ita, quid nondum explicatum, dictum, illustratumve sit, scire. Ex quo necessario consequitur hoc, ut saepe repetantur ante dicta, etiam cum non putamus; quemadmodum in doctissimorum hominum commentariis animadverti factum esse, & facile possem probare. Et ad illud quidem incommodum melius fecerunt, qui, quae sibi in aliquo auctore emendanda, explicandaque restare credebant, non ad novam editionem contulerunt, sed peculiaribus libellis prodiderunt, ut Lipsii, Schotti alique fecere. Sed illud est maximum, quod sic paucis tantum consulitur. Nam eorum, qui in hoc genere excellunt, & supra mediocritatem se attollunt, mira semper fuit & nunc quoque est paucitas. Et his tamen comparantur eius generis editiones. Mihi autem hoc videtur esse doctorum hominum, ut eorum etiam imbecillitati prospiciant, qui auctores veteres cognoscere & eruditionem ex iis haurire cupiunt, neque tamen sine aliena ope & interpretis auxilio possunt ea, quae eruditioribus vulgata & facilia videntur, intelligere. His fortasse subvenire voluerunt hi, qui Variorum notas, aut excerptas, aut integras suis adiunxerunt. Quorum alterum habet hoc commodi, quod sic sub conspectum subjicitur, quicquid docti homines ad unum auctorem illustrandum emendandumque contulerunt: sed simul etiam hoc incommodi, quod multae tironibus quidem ignota, multa ad intelligendum non necessaria, multa falsa, melius hodie perspecta, & a posterioribus interpretibus aut confutata iam, aut confutanda tamen, legenda

P R A E F A T I O.

da sunt, tantaque notarum moles congeritur, ut ipse auctor tamquam cymba in oceano natare videatur. Neque tamen altera ratio magis probanda est, propterea quod delectus ille difficilis est, neque facile omnibus in hac ratione satisfieri potest. Quod si tantum Gronovii, Graevii, Burmanni & his similes hoc instituto uterentur, quorum est in hoc genere notio, qui discernere bona a malis, necessaria ab inutilibus possent; esset fortasse, ut ista ratio magis illa superiori posset probari. Nunc cum pauci sint ex ea classe, non est committendum, ut, hac licentia semel facta, male & inepte mutilandi laboris alieni consuetudo invalescat, & orbis eruditus Schrevelianis, Knippingianis que similium editionum copia inundetur, quibus parum profecto huic studio consuleretur. Optima sine dubio ratio edendorum auctorum esset ea, cujus leges expositas nuper a Creverio in praefatione Liviana scimus. Earum summa haec est, ut primo critica subtilitas adhibeatur, totusque auctor e Codd. MSS. primisque editionibus constituatur: a doctorum virorum ingeniis profectae emendationes, prout ratio tulerit, aut recipiantur in contextum, aut commemorentur: loci depositi, aut nondum constituti, indicentur: in explicando autem is modus servetur, ut obscura e iudicio intelligentum hominum, & in quibus viri in hoc genere docti aut editor ipse haeserunt, aut quorum e vulgatis lexicis interpretatio hauriri non potest, ea explicentur & illustrentur. Sed cum huius Livii Creveriani censuram in Actis Eruditorum nuper ageremus, satis, ut opinor, docuimus, facilius sibi esse, ut in omni genere, ita, in hoc, bonas leges proponere, quam eas ad usum transferre, & ad eas in emendandis illustrandisque veterum libris se accommodare. Age vero *ῥῆσις* illam, quia
de

P R A E F A T I O.

de genere universo est, huc transcribamus: In hoc consilio non est profecto, quod reprehendi possit, neque dubium est, quin omnes, qui ad auctores edendos accedunt, eo utantur, modo recte uti eo omnes possent. Nam primo plerisque, etiam satis doctis, accidit, id quod sibi accidisse sæpe numero, ni fallimur, Casaubonus fatebatur, ut, cum legeret librum, sibi facillima viderentur, quæ difficilia explicatu & obscura esse intelligeret tum demum, cum aliis eorum sensus accurate perspicueque explicandus esset. Hoc omnibus, paene dicam, accidit, qui auctores ediderunt, quos non aliquoties aliis sunt interpretati, ut facile possemus multis exemplis demonstrare, si locus pateretur. Omnino difficile est, quid sit obscurum, ubique posse definire; dubiumque nobis videtur, utrum indocto an docto obscuriores libri veteres videantur. Quid enim? ὁ πᾶν Graevius plusne difficultatis in epistolis Ciceronianis explicandis vidit, ante, quam in Gronovii disciplinam venerat, an, postquam ad eius auctoritatem se contulerat? Quid? libros sacros, quinam facilius sibi persuadent, a se intelligi? doctiores an indoctiores? Quod ergo huic rei dicemus esse remedium? Nobis mallems dici. Sed, si, quid sentiamus, dicendum, mature defaecandum est ingenium, & dialectica mathematicisque disciplinis ita subigendum, ut clara ab obscuris discernere discat: ita consuescere debemus, ut, singulis verbis formulisque utrum iungamus ideas, nec ne, iudicemus & iudicare possimus. Constituendum etiam est, & definiendum, cui scribamus, quo profectu esse lectores nostros velimus, ut, quid iis obscurum esse possit, eo facilius intelligamus. *Hæc ibi.* Age vero, si ita sis ingeniosus, acutus, doctus, exercitatusque, ut, cum constitueris, quam late patere editionis adornan-

P R A E F A T I O.

dae usum velis, concilio satisfacere possis ita, ut neque intra consilii tamquam metas consistas, neque positos ratione limites transilias; illud tamen restat, quomodo efficere possis, ut eandem rem in eodem auctore non, ut in docendo fieri adsolet, saepius necesse sit explicare. Hic vero fate-
mur nobis nunc quoque placere eam rationem, quam in praefatione Ciceroni nostro praemissa nobis ostendimus placere & Facciolato, Viro Summo, in Ciceronis orationibus aliquot, Gesneto in rusticis edendis, aliisque nonnullis placuit, ut verborum & formularum interpretatio, quoniam ad Lexicon pertinet, in indices coniiciatur, quos, ubi opus est cuique, adire lector possit. Sed de hac ratione, quoniam eo loco satis dictum est, nunc iterum aut plura dicere, quamquam haberemus quaedam, tamen non attinet. Veniamus potius eo, quo nos iam dudum vocat & brevitatis studium & temporis inopia. Illud modo, quoniam ad iudicandum de opusculi ratione opus est, monemus, ut, quibus prodesse voluerimus, meminerint lectores nostri. Non eruditissimis, certe non solis, neque solis his, qui iam longe sunt in hoc studio versati multumque profecerunt, ut & ipsi doctis annumerari possint, sed etiam, atque imprimis, talibus, quales sunt, qui in gymnasii bene instituti classe prima aut in Academiis, enarrantibus auctores veteres operam dant, non plane illi quidem rudes, sed aliquantum profecti, neque tamen eruditi; verbo iis, quibus consulere voluisse Facciolatus videtur.

Quinque Indices haec Clavis Ciceroniana, quemadmodum ausi sumus appellare, complectitur, cum quatuor tantum promissemus. Accessit enim Graecus, de quo dicere tum, nescio quomodo, eramus oblitj. Iam primum locum
obti-

P R A E F A T I O.

obtinet *Index Legum*, quarum a Cicerone facta est mentio, cui explicationem ipsius *legis* verbi & quarundam formularum, in quibus legis verbo utimur, praemisimus. Ipsae autem leges collocatae illae quidem sunt literarum ordine, sed tamen illud quoque accommodatum memoriae tironum iuvandae censuimus, si, quae leges sub uno genere continentur, ut Frumentariae, Agrariae, Tabellariae &c. uno loco ponerentur, aut saltem commemorarentur; id quod etiam propterea fieri consentaneum fuit, quod saepe haec legum genera apud Ciceronem aliosque auctores occurrunt. Ceterum eae tantum leges hic exhibentur, quarum nomen est in Ciceronis libris; neque plus promissimus: quamquam facile intelligimus fore, qui earum etiam nomina commemorata vellent, quarum vis tantum & sententia Ciceronis libris, non adjecto nomine, continetur. De ipsarum legum auctoribus, aetate, ubi quidem de ea constat, sententiaque, in primis ex Cicerone, sed interdum etiam ex aliis cum veteribus tum recentioribus auctoribus breviter disputavimus; in quo quaedam reperient harum rerum intelligentes, ab aliis, aut non dicta, aut non satis illustrata, tamquam de aetate legis Aciliae de repetundis & alia.

Sequuntur *Geographicus* nominibus tribuum Rom. subiectis, & *Historicus*, in quem omnia nomina propria coniecimus, non solum hominum, sed sectarum philosophicarum, festorumque dierum. In his illustrandis primo ea commemoravimus, quae de iis in Cicerone memorabilia occurrunt, deinde alia, quae nobis necessaria videbantur, aut a nobis observata erant. Illud autem in primis operam dedimus, ut familias Romanas, tamquam Appiorum, Marcellorum, Scipionum, Pompeiorum, Metellorum &c. accurate, quan-

P R A E F A T I O.

tum possemus, digereremus, diversos eiusdem nominis homines, adiecto aut pronomine, a Cicerone omisso, aut cognomine, aut parentum nominibus distingueremus, quo neglecto, neque Cicero satis intelligi, neque hic index ad historiam Romanam & ceteros auctores illustrandos prodesse posset. In quo nobis, si quid erratum est, aut in universo hoc genere aliquid aut perturbatum aut quacunque ratione peccatum, veniam dabunt aequi rerum harum aestimatores, aut amice monebunt, ut in posterum, cum ipsorum monitis, tum nostra retractatione emendatior hic index & plenior fieri possit. Quam veniam hoc confidentius & rogamus & speramus nobis eos esse daturus, quod & sua sponte sciunt & ex ipsius huius indicis plurimis locis intelligi potest, quantum & quoties in hoc genere propter difficultatem obscuritatemque rerum a summis hominibus sit peccatum. Ipse Cicero, cui Familiae Rom. melius quam nobis poterant esse & debebant cognitae, tamen saepe, ut ex epistolis ad Atticum constat, in iis haesit, & sibi necessitatem vidit impositam, peritos ejus rei homines consulendi. Nomina Romanorum hominum apud Ciceronem saepe ita ponuntur, ut ex ipsis rebus, temporumque ratione demum, de quo capienda sint, interdum coniectura valde obscura & lubrica sit divinandum. In quo quam facilis sit error, nemo non videt. Itaque etiam nos, si cuius interpretis, aut alius, errorem in hoc genere commemoravimus, nulla acerbitate usi sumus. Sed nobis etiam hanc ob causam venia debetur, quod in eas temporis angustias conclusi eramus ab librario, impatiēte morae, cum hunc indicem conficeremus, ut vix relegendi & retractandi tempus relinqueretur. Quod si liberum nobis
tem-

P R A E F A T I O .

temporis spatium fuisset concessum, multa fortasse accuratius scripsissemus, multa certe plenius, pluribusque observationibus, & ex eruditorum hominum libris collectis, & nostris illustrata. Nam etsi multa huc pertinentia habebamus notata in literariis nostris, tamen nondum neque erant satis excussa & ita quasi matura, ut iis uti possemus, neque tempus excutiendi liberum concedebatur. Quaedam etiam aut omissa aut errata, dum obiter percurrimus hunc indicem, ipsi observavimus, quae in addendis commemorata sunt & emendata.

Paullo plus diligentiae, adhibitum est in *Latinitatis Indice*. Nam cum ita accideret, ut, exscripto typis historico, cessarent operae, plus etiam temporis eius conficiendi dabatur. Elaboravit olim in latinitate Ciceroniana in Indicem colligenda Nizolius, cuius Thesaurus saepius est, nuper etiam in Italia, curam operis suscipiente Facciolato, recusus. Cuius operis de utilitate non est, ut hic multa dicamus. Verum hoc opus non tam ad intelligendum Ciceronem, quam ad latine scribendi facultatem comparatum scimus, in qua re magnam eius utilitatem esse posse, idem Facciolatus in praefatione demonstrat. Illud etiam, dum opus excutimus, & in hoc indice nostro concinnando comparamus, infinitis in locis observavimus, in nova hac editione corruptas lectiones veterum editionum, etsi doctorum hominum opera dudum sublatae, tamen esse servatas, neque ad illud opus emendandum adhibita esse, quae post Nizolii tempora rectius intellecta sunt & explicata. Multis verbis multisque formulis alienae ab iis locis, quae laudantur, potestates tribuuntur, diversi significatus confunduntur, quaedam etiam ad cognoscendam omnem latinitatem Ciceronianam necessaria omittuntur. Sed hoc for-
tasse

P R A E F A T I O.

tasse nobis etiam interdum accidit, non minus
 quam illud, ut leviora interdum, neque de consilio
 nostro & instituto necessaria, admitteremus.
 Verum quis est, quin hic non incuria aliqua, quae
 nobis saepe obrepit nec opinantibus, peccet, aut
 qui omnibus satisfacere possit. Hoc possum vere
 dicere, cum Ciceronem saepe perlegissem, tamen
 huius latini indicis causa totum diligenter iterum
 excussisse, operamque dedisse, ne quid elaberetur,
 quod locum in indice nostro postulare posset. Sed nihi-
 lominus facile video potuisse accidere, ut interdum ali-
 quid facillimum videretur, quod esset multis obscurum,
 interdum autem contra eiusmodi, ut tirones in eo haere-
 re posse putarem, in quo nemo hereat. Idque adeo,
 cum excerpta loca digero, factum esse in notandis locis
 vidi. Mihi ita constitutum erat, ut mallet quaedam
 non adeo necessaria irrepere, quam necessaria excludi.
 Illud etiam, dum interpretor veteres auctores hominibus
 non sane adeo rudibus latinitatis, saepissime mihi usu ve-
 rit, ut quae facilia & iis cognita esse putaram, in iis hae-
 reant, neque satis distincte eorum vim explicare possint.
 Cuius rei qui nullum usum habent, facile iniquius de hoc
 genere iudicant. Inprimis autem operam dedi, ut, quod
 in lectionibus nostris facio, distinctas verborum notiones
 traderem, atque ita abducerem tirones ab illa puerili ra-
 tione, & nimis in scholis nostris pervagata, cum se pu-
 tunt intelligere auctorem, ubi verba latina totidem verbis
 Germanicis interpretari possunt. Huiusmodi sunt *au-*
thoritas, humanitas, res publica, lex, cupiditas, monumen-
tum & infinita alia. Invenient etiam in hoc indice le-
 ctiores nostri quasdam disputatiunculas, * quibus superio-
 ribus interpretibus aliisque non recte, aut non satis in-
 tellecta & explicata, aut in vulgus non satis nota, aut non-
 dum distincte satis tradita illustrantur: multa etiam Criti-
 ca, sed ea pleraque in defendenda vetere lectione occu-
 pata; quae eruditioribus non iniucunda speramus fore.
 Vere Cel. Gesnerus in praefatione ad Scriptores Rusticos
iudi-

* vid. v. e. *ara, herciscere, impluvium, consecratio, inscientia, sena-*
tus auctoritas, imperium, iurisdictio &c. &c.

P R A E F A T I O.

iudicat, multas falsas interpretationes & emendationes non necessarias in auctoribus veteribus inde ortas esse, quod viri docti, qui eos attigerunt, non uno quasi tenore perceptis semel iterumque, ante omnia eorum orationi & sententiis ita adsueverint, ut illos tamquam amicos suos & de sententiis & de verbis nossent. Idque adeo cum aliis interpretibus, tum Graevio accidit. Itaque ille interdum emendanda censet, quae saepius apud Ciceronem occurrunt, idem verbum alio loco tolli vult, aliis relinquit, alio loco verbum mutat, deinde ejusdem loci veterem & a se correctam lectionem alio loco ad suam sententiam stabilendam adhibet. Cuius generis exempla passim docti viri reperient. * Neque vero hoc eo dictum volo, ut de gloria Graevii, summi hominis & in hoc literarum genere inter principes numerandi, detractum quicquam velim; sed eo potius, ut primo fiant huius criticae disciplinae studiosi in sollicitandis veterum auctorum locis cautiore, & in legendis ipsis auctoribus diligentiores, atque ita intelligant, quantae diligentiae sit haec Critica ars, & quam temere faciant, qui, ut aliquid concoquere non possunt, aut non satis vel analogiae respondens vel Dialecticis praeceptiunculis suis conveniens putant, ita mutare sustinent; quae temeritas est, cum a multis, tum a Cel. Burmanno imprimis in Praefatione aurea Phaedro praemissa reprehensa; cuius ego praefationis uti tamquam normam mihi semper propositam habui, ad quam, quicquid est huius facultatis, dirigerem, ita lectionem omnibus his vehementer commendatam esse cupio, qui in hoc genere elaborare volunt. Sed etiam hanc ob causam istud hic commemoro, ut eo facilius & nos veniam peccatorum nostrorum consequamur a doctis hominibus, cum cogitent, eum etiam virum in his rebus lapsum esse interdum, qui praeceptore usus sit J. Fr. Gronovio, & quocum me nec ingenio audeam, nec aetate, quae vix iuventutem excessit, comparare. Ceterum hunc indicem ad Ciceronianam, atque ita optimam Latinitatis & maxime necessariam partem cognoscendam percipiendamque, tironibus vel maxime commendando, ut cum non solum, ubi haerent, consulant, sed etiam, cum otium est ab ipsorum auctorum lectione, in qua
sunt

* vid. v. c. *educere, efficere, concoquere, honor, decedere, &c.*

P R A E F A T I O.

sunt hic omnia, ipsum totum perlegant, & ita tamquam uno tenore Ciceronianam latinitatem percipiant. Ipsum autem Ciceronem si recte penitusque cognoscere velint, cuius totius cognoscendi, quae hic traduntur, parva tantum pars habenda, iis auctor sum, ut Lipsii illud consilium sequantur, qui Ciceronem biennium saltem ita legendum esse dicebat & relegendum, ut nullum diem de manibus ponatur.

Latinitatis indicem excipiunt & ultimum locum obtinent *Graeca Ciceronis*; quorum indicem Gronovianae editioni & Graevianae subiectum dum excutio, mirari satis non potui, quare commiserint hi duum viri excellentissimi, ut eum non recognoscerent, sed ita relinquerent, uti in superioribus editionibus repererant. Nam etiam verba corrupta & e suis editionibus sublata in eo reperiuntur, iis autem substituta, omissa sunt. Nos operam dedimus, ut sublatis his verbis, primo ex quibus auctoribus, quorum verbis usus est Cicero, ea petita sint, indicaremus, & necessariis observationibus haec Graeca illustraremus.

Constitutum etiam erat *Corradi Quaesturam*, libellum omnibus, qui Ciceronem legere volunt, utilem lectu, quem J. Fr. Gronovius Clavem Ciceronis appellare solebat, & Graevius suae editioni subicere decreverat, his indicibus adungere; & erat iam ante hunc annum paratum & correctum a nobis exemplum, librarioque traditum, quod sequi operas volebamus; eaque de causa in Indice historico nihil de ipso Cicerone, nihil de Quinto Fratre, nihil de Terentia aliisque diximus, de quibus accurate exposuit Corradus, ex quo de his cognosci volebamus: sed inutavit librarius, ut sit, consilium. Dabimus tamen operam, ut separatim & hic libellus & Perizonii animadversiones prodeant, ad quas saepe in Indice historico provocavimus, & harum literarum studiosis valde necessarias putamus. Ita vale, humanissime lector, studiis nostris fave, & si quid a nobis peccatum reperies, vel hoc nomine condona, quod in hoc opusculo conficiendo multae nobis, tum propter ipsius laboris difficultatem & taedium, tum propter alias causas, de quibus hic dicere non est necesse, molestiae devorandae fuerunt. Scr. Lipsiae in ipso mercatu Vernali a. C. MDCCXXVIII.

INDEX LEGVM

LEX proprie nihil aliud est, *nisi formula quædam verborum*, a Græco λέγειν. Nam quis credat esse a *ligando*, aut, ut Cicero existimat, de Leg. I. 6. a *legendō*?

Lex carminis est formula edicti Liv. l. 26. Nam *car-*
minis verbum, quod ipsum interdum pro formula
verborum dicitur, v. c. pro Muren. c. 12. h. l. est
ipsum regis edictum, *legis* adjectum verbum, signi-
ficat formulam modumque verborum. Nam, si *lex*

esset h. l. edictum, & *carmen*, verba; *legis carmen* dicendum erat, non *lex carminis*. *Leges Manilianæ venatium vendendorum* de Orat. l. 58. quid sunt, nisi formulæ a Icto conceptæ, quibus uti in emendis vendendisque rebus liceret.

Lex pactionis, vel fœderis, vel juris jurandi porro, quæ dicitur, est formula verborum, quibus concepta pactio est, aut foedus, aut jus jurandum. *Lex Censoria* in Verrinis L.

L. c. 51. 55. nihil aliud est, nisi *formula locationis*, ex qua manceps & redemptor ædis, extruere & tradere ædem debebat. vid. *Leges Censoria*. Ipsa deinde *lex Verris* l. c. c. 55.

init. erat formulâ, quæ continebat modum conditiones-
que, quibus locari columnas volebat, unde *lex pro condi-*
tione dicitur. Hoc cum non satis intelligeret Hotoman-

nus, perperam scribebat ad Orat. de Prov. Cons. c. 51. *Lex apud Ictos saepe pro pactione usurpatur. Lex Mancipii de Or. l. 39. est formula venditionis. Cum ergo Lex fertur*

f. promulgatur a magistratu quocumque ad populum, quæ & *rogatio* dicitur, non fit, quod putant, qui interpretantur, *es wird ein Gesetz gegeben*; sed formula proponitur popu-

lo, qua res aliqua juberi possit; quam cum approbat. populus, *lex jubetur*, cum rejicitur, *antiquatur lex*. Hujusmodi formulam nostri vocare possunt: *einen Vorschlag zu*

einem Gesetz oder Verordnung. Nam populus rogatur: *Velite, jubeatne?* &c. ant, *ut velit jubeat.* Leges omnes
A que

INDEX

quæ ad jus civile aut publicum pertinent dici possunt? *Vorschläge zu Gesetzen*: in quibus autem de singulis rebus, aut hominibus constituitur, tamquam *Lex de Cicerone revocando* ad Att. IV, 1. *lex Manilia*, qua suavit populo Manilius, ut Pompejum bello Mithridatico præficeret, ea profecto non sunt *Vorschläge zu Gesetzen*, sed zu einer *Anordnung*, zu einem *Befehle*. Nam edictum, quo reges nostri v. c. Imperatorem belli constituunt, non appellatur *ein Gesetz*. Oratio ergo Ciceronis *pro lege Manilia* non est defensio aut suasio, *des Gesetzes des Manilius*, uti vulgo interpretantur, sed defensio *des Vorschlages*, den Manilius gethan hat, de Pompejo imperatore constituendo. Contra *lex Domitia* est ein *Vorschlag zu einem Gesetze*, quia est juris publici. Cum autem *legem ferre centuriatam curiatamque* dicunt latini; nihil aliud dicunt, nisi, e formula solemni interrogare populum, quem velit magistratum creare? velitne alicui rei militaris administrationem committere nec ne? in quibus nullo modo vocabulum nostrum *ein Gesetz* locum habet. Jam quia, quæ his legibus rogabantur, cum a populo jussa essent, tenebant populum, propterea factum est ut *lex* diceretur deinde, *quicquid tenet populum*. Et hoc est quod nos dicimus: *ein Gesetz*. Illud etiam attinet dicere, cum Imperatores Romani aut Reges de jure civili publicoque constituunt, non leges proprie dici, sed *edicta, constitutiones*, ut e libris Juris Civilis, Codice Theodosiano &c. intelligi potest, cum autem alicui concedunt aliquid muneris vel beneficii, eam *legem* appellari posse. v. c. pro vulgari: *ex Privilegio Caf. Majestatis, aut Regis*, dicetur Latine: *ex Lege Casarea, Regia*, aut, *quam dixit Cesar vel Rex*. Hæc fusius præfari placuit, quod intelleximus usu, paucis nostrorum hominum hæc satis nota esse, neque in lexicis vidimus satis distincte tradi. Sequitur deinceps ipsarum Legum commemoratio.

A C I L I A lata a Manio Acilio Glabrione Tribuno plebis, ejus patre, qui in causa Verrina A. V. DCLXXXIII. quaestor fuit A&L in Verrem c. 17. & Cos. A. V. DCLXXXVI.

Fuit

Fuit *de pecuniis repetundis*, qua licuit, semel dicta causa, condemnare reum, aut absolvere, nisi ampliarent iudices. in Verr. L. 9. Ceterum in hoc loco hæsit Hotomannus Obs. L. 14. qui negat, *Aciliam* hic locum habere; in cuius rationibus refellendis longus est Grævius ὁ πάλιν ad l. c. Omnis Hotomanni disputatio hoc uno concidet, si probare poterimus doctis, falsum esse, quod vulgo omnes sumunt, *Aciliam* esse posteriorem *Servilia*; quæ opinio negotium nobis in loco illo facessat necesse est. Nam paraphrasis Græviana non tribuit sententiam facilem & naturalem. Duas leges commemorat Cicero, *Aciliam* & *Serviliam*, cuius caput de comperendinatione in *Corneliam* translatum erat, quod acerbiora iudicia efficeret; quod sane non fecisset, si acerbior esset, semel dicta causa, promittere. Acerbitas autem legum, uti constare poterat Grævio, non solum posita est in poenis, sed etiam in forma iudicii, qua arctius constringitur reus; quod ex multis legibus intelligi potest, in quibus sola forma iudicii mutata est & severior constituta. Jam, pergit Cicero, *utram putas molliorem?* quod ita intelligatur necesse est, *Acilianne putas an Serviliam molliorem?* Neque enim de alia dixerat. Ex quo illud quoque cogitur, ut pronomen, *illam*, *illa*, *hac*, ad has duas leges referantur. *Illam* ergo cum ad *Aciliam* pertineat, *hac*, ad *Serviliam* referatur necesse est, non ad *Corneliam*, nisi, quatenus hoc caput commune habebat cum *Servilia*. Jam Cicero statim post, *utram*; dicit: *opinor illam veterem*. Sed hanc veterem paulo post appellat *mitiorem*; quod qua formam iudicii in *Aciliam* convenit. Item, sumto hoc, *illam veterem* ex utraque molliorem esse, subjungit: *Atqui ego tibi illam Aciliam restituo*, ut non sit, quod conquerare. Manifestum est, *illam veterem*, & *illam Aciliam* eandem esse. Nam quod Grævius per *veterem* aliam superiorem *Servilia* & *Acilia* intelligi putat, non vero simile est. Dicit enim *illam veterem*. pronomen *illam* necessario ad aliquid, de quo jam dictum, pertinet. Sed de nulla alia dictum, nisi de *Acilia*, ad quam referri possit. Hæc

INDEX

explicatio ex regulis Grammatices & naturali verborum
 consequentia ita certa mihi videtur, ut nemo dubitare pos-
 sit. Itaque vel ex hoc mihi videtur confici, *Aciliam* esse
Serviliam priorem. *Acilia* legi nemo horum, quos consu-
 lui, de hac lege scriptores annum certum tribuit. Vnde
 igitur constat, *Servilia* posteriorem? Nec tempus, nec ra-
 tio repugnat, quo minus *Acilia* prior *Servilia* sit. Ipsa au-
 tem forma iudicii, quæ acerbior est in *Servilia*, vero simi-
 le etiam facit. Lex *Servilia* lata est a. V. DCLIII. v. in
Servilia Lex. Filius Acilii ejus, qui hanc legem tulit, con-
 sul fuit A. V. DCLXXXVI. Tum temporis ad minimum
 quadraginta & tres annos natus erat. Inter hunc consu-
 latum ergo & annum legis *Servilia* interjecti sunt anni
 omnino XXXII. Quid impedit quo minus Acilius pater,
 ante hoc tempus, Trib. Pl. esset? Nam tribunitiam hanc le-
 gem esse, non dubitant, quod sciam. Quod Cicero Act.
 I. in Verr. c. 17. ex ea lege dicit, severissimis iudiciis
 usum populum, ipsamque legem *severissimam* appellat
 Asconius; fuit severa, quando severitatem *Calpurnia* &
Junia auxit: sed quod hanc rationem addit Asconius, ut,
qua ne comperendinari quidem liceret reum; potuitne con-
 tingere Asconio, quod multis Grammaticis accidisse do-
 cti sciunt, atque etiam Asconio, (v. *leges Sacrate*), ut in ratio-
 nibus reddendis aliquando aberraret a vero? & æquumne
 est, propter hanc explicationem Asconii, vim facere legi-
 bus Grammatices in explicando loco Ciceroniano, quem
 locum, nisi tenebras offunderet locus Asconii, omnes ita
 interpretarentur, ut, semel causa dicta, pronuntiari posse,
 mitius sit comperendinatum, atque ut adeo ipsa *Acilia* mi-
 tior sit, quam *Servilia*; quando in omnibus aliis legibus
 comperendinatio majus reo periculum creat. Cicero, ut
 hoc etiam addam, non dicit: *ereptum esse lege Acilia com-
 perendinatum*, ac necessario, primum causa dicta, pronun-
 tiatum esse, non licuisse ampliare; sed, primum causa di-
 cta, *licuisse* pronuntiare. Quod si post *Serviliam* *Acilia* la-
 ta esset, & severitatis causa comperendinatus ademptus reis,
 dicen-

LEGVM.

dicendum fuisset necessario, *oportebat* primum dicta causa pronuntiari. Ceterum juventutis causa illud monendum etiam est, quod in Lexico Fabri dicitur lex *Acilia* esse eadem, quæ *Aquilis*, de qua apud Cic. de Off. III. 14. id falsum esse, neque *Acilii* iidem, qui *Aquilii*.

ACILIA CALPVRNIA. vid. *Calpurnia Acilia*.

ACILIA DIDIA pro Sext. c. 64. numquam cum Didio Acilius Consul fuit, sed Cæcilius. Itaque docti viri ibi legendum recte censent: *Cecilia Didia*. Nam leges *Ælia*, *Junia*, *Licina*, *Cecilia*, *Didia* fuere de comitiis habendis & legum ferendarum modo. Itaque sæpe apud Ciceronem junguntur. vid. v.c. ad Att. II. 9. & sic hoc loco junguntur *Cecilia*, *Didia*, *Licina*, *Junia*.

ÆLIA ab auctore Q. Ælio Consule a.V.C. DLXXXVI. de Comitiis, ad Tribunorum seditiosas legum lationes coerendas comparata. Ea tulit Ælius ut, quoties comitia essent 1) *de cælo servare liceret*, 2) *ut obnuntiare liceret obnuntiationique cederetur*, 3) *intercedere magistratus pares & Tribuni possent*, ut intelligitur ex Or. pro Sext. c. 15. & de Prov. Cons. c. 19. Ejus mentio porro pro Sext. c. 53. Red. in Sen. c. 5. Har. resp. 27. Vat. 9. Pis. 4. ad Att. II. 9. Sed de primis duobus legis capitibus aliquid monendum. Primo, hæc lex tantum ad comitia legibus ferendis pertinet. Nam in comitiis magistratibus creandis non licet servare de cælo, nisi quis ante ostenderit se servaturum, ut e Philippica secunda constat. Deinde *servare de cælo*, ut mea fert opinio, non ad omne auspiciorum genus pertinet, sed ad unum certum. Jove fulgente non possunt fieri comitia. Itaque *servare de cælo*, est *cælum contemplari, si qua parte fulgur existat aut tonitru*.

Cum Consul in auspicio est, v.c. nocte, quæ est ante diem, quo procedit, non dicitur *de cælo servare*, sed *auspicari*, neque de ullo auspicii genere invenies, nisi de hoc

INDEX

uno, dici: *servare de caelo*. Jam, quia, qui servabat de coelo, ostendebat, se velle impedire comitia, & quia, si vellet, poterat, nuntiato sive vero sive ficto auspicio, eo ipso comitia tollebantur, quod quis, de caelo se servare, aut servaturum dicebat. Itaque nunquam servatum de caelo, quin comitia tollerentur. Cic. in Vatin. c. 7. *Num quem post urbem conditam scis tribunum pl. egisse cum plebe, cum constaret servatum esse de caelo*. Phil. II. 32. *quisquamne divinare potest, quid vitii in auspiciis futurum sit, nisi quis de caelo servare constituit*. Nam qui hoc constituit, eo animo facit, ut impediatur comitia, unde facilis divinatio. cf. p. Dom. 15. Porro *servare de caelo*, est magistratum, & si magistratus jubeat, augurum: unde male non nulli primum caput legis Æliae sic concipiunt, *ut augures de caelo servarent*. Augures porro nuntiare vitium auspiciorum possunt magistratui, sed non obnuntiare h. e. dicere *alio die*: hoc est magistratibus proprium. Phil. II. 32.

AEBVTIA, ab Æbutio Trib. Plebis lata, *ne quis sibi aut Collegis potestatem aut curationem ferret*. Agrar. II. 8.

AELIA SENTIA. Topic. c. 2. jubet *assiduo vindicem assiduum esse*, h. e. locupletem locupleti, ex interpretatione Ælii. *Lex Ælia Sentia* de manumissionibus satis nota est Ictis; sed ea est Consul A. V. DCCLV. adeoque post mortem Ciceronis, tempore Augusti, lata. Porro, Consules Ælium & Sentium quendam simul, ante Topica scripta, fuisse, aut prætores, aut tribb. pl. (nam & a duobus tribb. pl. leges nominari lex Carbonis & Silvani docet) non reperimus. Itaque cum a melioribus Codd. nomen hujus legis absit, eaque lex, quæ assiduo jubet assiduum vindicem esse, sit e XII. Tabb. petita, hoc legis nomen non putamus esse a Cicerone. Corruptioni locum dedit nomen Ælii, quod apud Ciceronem statim subjicitur.

AGRARIAE. *Flaminii, Sempronia, Thorina, Rulli, Flavii, Plotia, Caesaris Julia*, de quibus s. l.

ANNALES sunt, quibus constitutum est, quo anno cuique magistratus petere liceret; quo si quis creatur, v. c. Consul,

LEGVM.

Consul, *anno suo* Consul factus esse dicitur vid. Agr. II. 2. Eis leges attulit ambitio, ut gradus essent petitionis. Tulit primus accuratius *Villius*, qui inde *Annalis* dictus est, quod nomen familiæ hæsit. Liv. L. XL. c. 44. & Manut. de Legg. c. 6. Nam jam ante eum de ea re leges fuisse, dubitare nos Livius non finit. Sed anni credo non satis definiti erant, ut lege Villii, vid. Sigonius & Pighius ad. Liv. l. c. Anni autem constituti sunt quæsturæ 31. ædilitati 37. præturæ 40. Consulatu 43. Nam his annis Cicero hos magistratus gessit, qui, suo se quemque anno gessisse, prædicat. Dicuntur hæ leges etiam *Annæ* apud Festum & Lamprid. in Commodoc. 2. *Annalem* tulit etiam M. Pinarius Rulca Trib. pl. a. V. DCXXIII. vid. Cic. de Or. II. 65. ex qua nihil restat.

de AMBITV. *Calpurnia, Cæcilia, Fabia, Julia, Licinia, Tullia.*

ANTONLÆ ep. XII. 14. si vera lectio, de iis legibus loquitur Cicero, de quibus multa dicuntur, in Philippica in primis secunda, quas in Consulatu secundo per vim & contra auspicia tulit; item quas e tabulis Cæsaris dicebat se proferre, quod convenerat in Senatu, quietis causâ, acta Cæsaris rata habere.

APVLEJA *Saturnini* A. V. DCLII. pro Corn. Balbo. c. 21. ea tulit *de coloniis in Siciliam, Achajam Macedoniamque deducendis*, simul detulit Mario, ut in singulas colonias ternos cives crearet; hoc consilio, ut eo minus huic rogationi C. Marius Consul resisteret. Sed ea lex perlata non est, ut e Cicerone l. c. intelligi potest. de ceteris legibus Apuleji popularibus jam a Gracchis promulgatis v. Flor. III. 16. Cic. de Leg. II. 6. Nieuport Hist. Rom. VII. 8.

APVLEJA ejusdem Saturnini *de Majestate* Cic. de Orat. II. 25. 49. A. V. DCLII. lata, occasione motuum, qui Romæ exorti sunt, cum Cimbri superatis Alpibus, Q. Catuli exercitum invasissent, & equites Romani reliquis præsidiis Romam fugissent, qua re imminuta populi Rom. majestas videbatur. v. Pighius ad h. a.

INDEX.

APVLEJA FRUMENTARIA. vid. *Frumentaria*.

AQVILLIA (forte C. Aquillii Galli Trib. pl.) *de damno injuria dato*. Ea est, quam Cic. in Bruto c. 34. extr. appellat *de Justitia*: pro quo quidam, non probante Grutero, legunt: *injuria*, vel *injustitia*. Omnibus, de damno injuria dato, legibus, quæ ante erant latæ, derogavit, ut ait Vlpianus L. XVIII. ad edictum. Ejus reliquias a Cajo & Vlpiano servatas illustraverit Balduinus, Noodt & docti viri ad Cajum in Schultingii Jurispr. Ante-Justin. p. m. 179.

AQVILLIA C. Aquillii Galli Ciceronis familiaris *de dolo malo*, quem tum teneri putabat, cum aliud esset simulatum, aliud actum. Omnium malitiarum everriculum hanc legem appellat Cicero de N. D. III. 30. cf. de Off. III. 14.

ATINIA in Verr. L. I. c. 42. *de rebus furto surreptis non usu capiendis*: cujus hæc verba fuerunt, *quod surreptum erit, ejus æterna auctoritas esto*. v. Gell. 17. 7. verbum *surreptum* explicat Gothofredus ad XII. tabb. & *surreptum* latius esse *re furtiva*, cui jam in XII. Tab. æterna auctoritas tribuitur. Tulit Tribunus quidam Atinius. Ejus in Institutionibus & Pandectæ aliquoties fit mentio. Vid. Menardus ad Cicer. l. c. Quæstio fuit inter JCtos veteres, auctore Q. Scævola, utrum ea lex in præteritum etiam, an in futurum tantum valeret. vid. Gellius l. c. Balduinus Jurispr. Mucian. p. 281. 282. Menardus l. c. Cicero quidem diserte, loco citato, eam his legibus annumerat, quæ in posterum statuunt, ex iisque docere suscipit, non posse a Prætore edici in præteritum.

AVLI Lex. ad Att. VI. 2. vid. *Gabinia*.

AVRELIA est judiciaria L. *Aurelii Cottæ*. Cum, a primis temporibus judiciorum, ea penes senatum fuissent, C. Grachus (v. *Sempronia lex*) tulit, ut propter avaritiam senatorum ad equites transferrentur. Hi severissime judicabant, ita, ut ipso Cicerone teste in Verr. Act. l. c. 13. numquam eques in judicium aut suspicionem captæ pecuniæ

LEGVM.

pecuniae propter rem judicandam. vocatus sit. Sed erant tamen iniquiores Senatui, & reos Senatores nimis cupide condemnabant, in primis, si quem constabat, aut in Senatu aut in magistratu provinciali, publicanis impudentibus non satis fuisse. Itaque cum frustra lege *Livia & Plautia* latum esset, ut equitibus & Senatoribus essent communia judicia; C. Sulla tandem restituit Senatoribus judicia. Sed ne tum quidem, ut e Cicerone, in primisque Verri- nis, intelligi potest, recte judicabant. Itaque, cum diu plebs de judiciis esset conquesta; & verendum esset, ne seditiosus Trib. aliquis inde seditionis movendae occasio- nem arriperet; legem judiciariam tulit Cotta, Praetor Pompejo & Crasso II. Coss. in qua hoc temperamento usus est, ut omnibus ordinibus satisfaceret, quod nulli judi- candi potestas eriperetur. Itaque ex illa lege judicarunt *Senatores, Equites & e plebe Tribuni aerarii*. Ejus legis saepe mentio apud Ciceronem. v. c. Phil. I. 8. Agrar. I. 2, Corn. Fr. 31. Q. Fr. I. 3.

AVRELIAE fratris C. Aurelii Cottae. vid. C. Cotta le- ges.

CAECILIA. L. Caecilius trib. Pleb. Consule Cicerone A. V. DCXC. tulit *de ambitu* legem, qua ejus poena immi- nueretur, & ea constitueretur, quae ante proximam le- gem fuerat. Nam cum frater ejus de ambitu reus factus condemnatusque esset, adeo aegre tulit eam poenae acer- bitatem, quae fratri perferenda erat, ut de ea lege miti- ganda cogitaret. Itaque videbatur ea lege res judicatas rescindere velle. Sed, quantum e Cicerone colligere li- cet, non est perlata. pro Sulla. c. 22. 23.

CAECILIA DIDIA lata a Q. Caecilio Metello & T. Di- dio Vivio Coss. a. V. DCLV. utilissima civitati Rom. un- de inter remedia Reip. refertur a Cic. ad Att. II. 9. Ejus duo capita apud Ciceronem invenio, alterum, *de modo le- gum promulgandarum*. Phil. V. 3. *Tribuni pl. tulerunt de Provinciis - - num etiam hanc legem populus Rom. accepit? quid? promulgata fuit? quid? nonne ante lata quam scri-*

INDEX

pta? nonne ante factum vidimus, quam futurum quisquam est suspicatus? Ubi lex Caelia & Didia? ubi promulgatio, trinundinum? alterum de dicabus rebus non una lege coniungendis, quod dicebatur, per saturam ferre, pro Domo c. 20. Quae est quaeso alia vis, quae sententia legis Caeliae & Didiae nisi hac, ne populo necesse sit in conjunctis rebus compluribus, aut id quod nolit accipere, aut id quod velit, repudiare? Manutio autem de Legg. placet duas fuisse leges, quod non absurdum est, ceterum conf. h. l. ACILIA DIDIA.

CAESARIS LEGES vid. *Julia*.

CAEPIONIS iudiciaria lex de Invent. l. 49. est *Servilia iudiciaria*.

CALPVRNIA l. Calpurnii Pisonis trib. pl. ejus, qui Frugi dictus est, patris. Verr. IV. 25. Ea primum latum est A. V. DCIV. *de pecuniis repetundis*, ut si quis provincialis magistratus contra leges pecuniam in provincia cepisset, ab eo repeti ex iudicio possent. Hac lege prima quaestio perpetua constituta est. Ea ergo fuit de pec. repet. quam aliae secutae sunt. Cic. in Bruto.

CALPVRNIA alia fuit l. Calpurnii Pisonis *de ambitu*. Lata est A. V. DCLXXXVI. eo & M' Acilio Glabrione Coss. auctore senatu, quod eo anno magnus ambitus apparebat, & C. Cornelius Tr. Plebis de ambitu ferebat, gravioresque iusto poenas ei constituerebat. v. pro C. Cornelio p. 632. 633. Ejus mentio pro Mur. c. 23. In eadem oratione c. 32. haec dicuntur: *Senatus Consultum esse factum, si mercede corrupti obviam candidatis issent, si conducti sectarentur, si gladiatoribus vulgo locus tributim, & item prandia si vulgo essent data; contra legem Calpurniam factum videri. Et post: si factum sit sc. huiusmodi quid, quin contra legem sit dubitare nemo potest.* Dicitur etiam **ACILIA Calpurnia**, sed apud Ciceronem simpliciter *Calpurnia*. Senatus Consultum factum est paullo post, quo lex Calpurnia abrogaretur, pro Corn. I. p. 63r. ad q. 1. vid. Ascon.

CAMPANA ad Att. II. 18. est Julii Caesaris, quam in Con-

LEGVM

Consulatu tulit de agro Campano dividendo. vid. Agraria JULIA.

CARBONIS & SILVANI lex tribunitia a. V. DCLXIV. lata *de civitate*, ut, qui foederatis civitatibus adscripti essent, & cum hæc lex ferretur, in Italia domicilium haberent, & sexaginta diebus apud prætorem profiterentur, ii Cives Rom. optimo jure essent. pro Archia c. 4. Dicitur etiam *Plantia* vel *Plotia* a Silvano qui e familia Plotia fuit.

CARBONIS *tabellaria* vid. *Tabellaria leges.*

CASSIA, quæ *populi judicia firmavit*, laudatur in Cornelianæ L. fragm. p. 634. Est ejusdem L. Cassii Longini trib. plebis, a quo tabellaria profecta est, C. Mario & C. Flacco Coss. lata, ut Asconius ad l. c. tradit, propter similitudines cum Q. Cæcilio, cui populus imperium, ob res male cum Cimbris gestas, abrogavit. Nam ea lege sancitum est, ut, quem populus damnasset, cuive imperium abrogasset, is in senatu non esset.

CASSIA *Tabellaria* vid. *Tabellaria leges.*

CASSIA & TERENCEIA *frumentaria* v. *Frumentaria.*

Q. CATVLI *de vi* vid. *Lutatia.*

CENSORIÆ in Verr. I. 55. sunt formulæ, quibus Censores veteres templa ædificanda locabant, ut ex iis a redemptoribus extruerentur & traderentur. Ex eo loco intelligi potest, istas formulas semper retentas fuisse, sed ita, ut e re ipsa quædam Censoribus *corrigere* liceret. h. e. *addere*: *Corriguntur Leges Censoriæ. Quid enim? Video in multis veteribus legibus. Cn. Domitius, L. Metellus &c. addiderunt &c.* De Provinc. Cons. c. 5. autem *Lex Censoria* est formula, qua publicanis a Censoribus vectigalia locata sunt, quæ & vectigalia ipsa, quæ locabantur, & conditiones, quibus locabantur, continebat, ut & populo & redemptoribus prospiceretur. Hinc Cicero: *Si qui sc. Publicanus, publico frui non potuit per hostem, tegitur ipsa lege Censoria.* conf. ad Q. Fr. I. 12. Verr. II. 7. pro lege *Censoria* est *locatio Censoria* Verr. III. 6. Hoc sensu etiam in libris

INDEX

Actis Juris Civ. occurrit, & fragmenta legis cujusdam Censoriæ sunt in Pandectæ. vid. Bald. de Jurispr. Mucian. p. m. 114. seq. **CENSORIÆ** leges sunt præterea constitutiones & edicta Censorum de ærario & vectigalibus Pop. Rom. de ædificiis publicis, de Populi in tribus & Centuriis descriptione & similibus rebus. In his erat etiam constitutio, qua cautum erat, ne carnifex in urbem ingrederetur, cujus mentio pro Rabirio c. 5. ad quem locum. vid. Turnebus. Hinc causæ etiam ad Censores agi dicuntur, ex his scil. legibus Varr. R. R. I. 7. extr. Ipsa etiam *Lex Clodia* de notis Censoriis, docet causas quasdam apud eos actas esse.

CENTURIATA LEX Agr. II. n. dicitur quicquid in comitiis centuriatis ad populum fertur, etiam de magistratibus creandis, ut l. c.

CICERONIS vid. *Tullia*.

CINCIA a M. Cincio Alimento Tr. Pl. A. V. DCLIX. Cornelio & Sempronio Coss. lata, suasa autem a Q. Maximo, Cic. de Senect. 4. *Est de donis & muneribus, ne quis ea ob causam orandam caperet*, quæ sunt Taciti verba Annal. XI. 5. unde a Plauto *Muneratis* dicitur. Ejus meminit Cic. de Orat. II. 7. ad Att. I. 20. Notus est doctus Fr. Brummeri Lips. de hac lege Commentariolus, conf. Schultingii Jurisprud. Ante-Just. p. 561. seq.

De CIVITATE *Licina, Papia, Gellii, Carbonis Silvani, Calia &c.*

CLODIA, pro Sext. c. 32. P. Clodii trib. pleb. fuit. Coss. Gabinio & Pisone lata, ut *Ciceroni aqua & igni interdictum esset, & ne intra quingenta millia passuum ab Italia tecto reciperetur: ac ne quis de eo revocando mentionem neque in Senatu neque ad populum faceret.* de qua lege multa in Or. pro domo, de Har. Resp. pro Sext. ad Quir. & in Senat. post redit. in Pisonem &c. Aliam idem Clodius legem tulit *de Cypri rege Ptolemaeo, ut bona ejus publicarentur & Cyprus in Provinciam formam redigeretur, ea-que res Catoni mandaretur*, de qua Cic. pro Sextio c. 26. de

LEGVM

de **CLODIA** *frumentaria* v. *Frumentaria*. Tulit etiam ne quis eo die de caelo servaret, quo cum populo agi posset: porro de collegiis novis instituendis: (quæ deinde Cæsar sustulit. Sveton. c. 42.) denique ne Censores in Senatu legendi præterirent, nisi qui apud eos accusatus & Censoris utriusque sententia condemnatus esset. vid. in Pison. c. 4. & ibi Ascon. orat. pro domo. de Har. Resp. pro Sextio passim.

COCTIA est L. Aurelii Cottæ iudicialia. ad Att. IV. 16. v. **AVRELIA**. Neque vero erat quare Malaspineus dubitaret, a Cotta posse Coctiam fieri. Nam eodem modo a regulo Cottio Alpium pars dicitur *Alpes Cottiana* & *Cottiana* ap. Tac. Hist. IV. 68. Sed inusitatum hoc, quod a cognomine legis nomen ducitur; quamquam etiam Asconius legem *Serviliam* de repetundis vocat *Glanciam* ad A&. I. in Verr.

COELIA *Tabellaria*. vid. *Tabellaria leges*.

Lex de **COLLEGIIS** P. Clodii. v. *Clodia Legg*.

CORNELIA L. Cornelii Sullæ *de sententia ferenda*. Ea cautum erat, ut, antequam iretur, causa cognita, in consilium, Quæstor interrogaret reum, palam an per tabulas vellet sententias ferri. Ex Cluentianæ c. 20. intelligitur, eam legem valuisse adhuc tempore celebris illius iudicii Juniani; paullo post autem, cum Cicero Cluentium defenderet, obsoletam fuisse neque amplius observatam.

CORNELIA pro Cluent c. 56. ejusdem Sullæ est *de veneficiis*, quæ ante *Sempronia* fuit. Ea cautum est primo de Sicariis, deinde de veneficiis, de coitionibus, de falso, & c. ut quæstiones capitales haberentur, & poena his constituta est & deportatio & bonorum proscriptio. vid. Sigon. de Judiciis II. 31. p. m. 664.

CORNELIA *de proscriptis*, qua inter alia cautum est, ne quis proscriptum juvaret, vid. in Verr. L. I. c. 47. ut proscriptorum bona venirent ad Kalend. Junias & in Tabb. publi-

INDEX

publicas ad ararium pecunia redacta referretur: pro
Rosc. Amer. c. 43. 44. Agr. III. 3.

CORNELIA Testamentaria, contra testamentorum sub-
jectores & corruptores. in Verr. L. 42. Sed eadem item
alia genera falsi complexa est, unde & *de falso* laudatur.
v. Jul. Pauli recept. sententiarum L. V. Tit. 25. & ibi vi-
ros doctos ap. Schulting. p. 513. L.

CORNELIA nummaria, qua cautum est, ne quis pri-
vatus nummos adulterinos faciat, infuso deteriori ære in
nobilius, aut alio modo quocumque. in Verr. L. 42. Con-
tinebatur hoc falsi genus lege de falso; sed quod nil pesti-
lentiùs est Reip. quam adulterari nummos, lege peculiari
de hoc crimine sancendum putavit Sulla. v. Gravinæ O.
J. p. 451.

CORNELIA de repetundis secuta est *Serviliam*, ex qua
cum alia, tum hoc in suam transtulit Sulla, ut, si ex bo-
nis rei condemnati non tantum redigeretur, quantum ei
lis æsimata esset, persequi ab iis liceret, ad quos ea pe-
cunia, quam cepisset is, qui damnatus esset, pervenif-
set. Ex quo legis capite accusatus est, damnato Gabi-
nio, L. Rabirius Postumus. vid. Or. pro Rab. Post. c. 4.

CORNELIA de provinciis ordinandis. Hujus legis ca-
pita apud Ciceronem hæc reperio: Sumtus definiebat,
quos liceret civitatibus provincialibus facere in legatis pu-
blice Romam mittendis, ut eos in Senatu laudarent, qui
provinciæ præfuissent. ep. ad Div. III. 8. 10. Sanciebat,
ut, qui provincias ex S. C. lege *Sempronia* haberent, im-
perium retinerent, quoad in urbem introissent. Quod
sine dubio non hanc vim habebat, ut ex lege hac impe-
rium haberent, & rem militarem attingere possent præto-
res, quod e Curiata lege habebant; sed ut, si per Curia-
tam legem imperium haberent, id non tam diu habe-
rent, quoad e provincia decessissent, sed, quoad in ur-
bem introissent. Ceterum quomodo in hac lege calu-
mniatus sit Appius vid. ep. ad Div. L. 9. conf. Sigon. de
A. J. P. III. 11. circa fin. Ut tricesimo die, postquam
in

LEGVM.

in provinciam venisset successor, de provincia prætor decederet. *ibid.* III. 6.

CORNELIA *de civitate*. Ea lege Volaterranis jus civitatis Rom. ademptum est, ita tamen, ut nexa atque hereditates non tollerentur, h. e. ut & hereditates capere possent, & per nexum s. per æs & libram abalienare, quæ vellent. Hanc legem negat Cicero valere posse, quia sit contra jus Romanum, quo civitas nemini invito adimi possit. v. pr. Cæcin, c. 33. f.

CORNELIA *majestatis*, in eos, qui majestatem pop. Rom. minuissent. Ea dicitur in Pisonem c. 21. vetare hæc: educere e provincia exercitum, & bellum sua sponte gerere, in regnum injussu populi & senatus accedere -- & pro Cluentio c. 21. Legiones sollicitare; in Verrem L. 1. c. 5. vivos dimittere hostes populi Rom. accepta pecunia. Ep. ad Div. III. 11. ne in quemvis impune declamare liceret. Quicumque amplitudinem dignitatemque populi Rom. læsisse convinci poterat, is majestatis convictus putabatur, ut docet Auctor libr. ad Herenn. II. 12.

Lex Cn. CORNELII & L. GELLII. vid. L. *Gellii & Cn. Cornelii*.

CORNELIAE C. Cornelii, qui trib. plebis a. V. DCLXXXVI. fuit, memorantur ab Asconio Pediano in Argum. Orationis pro Cornel. quod fragmentis præmittitur p. 626. f. & in ipsis fragmentis. In iis legibus ferendis, quum multum turbarum ortum esset, intercessio collegæ neglecta, fasces consulis fracti, &c. majestatis reus factus est, Prætor Cicero defendente.

C. COTTAE fratris L. Aur. Cottæ, leges memorantur in fragmentis Cornelianæ I. p. 630. de iisque ipse abrogandis ad senatum retulisse dicitur; quæ leges quorsum pertinuerint, non constat. v. Ascon. ad l. c. qui commemorat hanc, qua tulit, ut iis, qui tribuni plebis fuissent, alios quoque magistratus capere liceret, quod L. Sullæ lege nefas erat. Eam autem legem non contineri iis, de quibus abrogandis ad Senatum retulerit, Asconius putat.

C. COT-

INDEX

C. COTTÆ ejusdem *de judiciis privatis* memoratur l.c. eamque abrogavit frater M. Cotta, anno postquam lata est.

CRASSI *de Civitate* vid. *Licinia*.

CVRIATA dicitur, quicquid in comitiis Curiatis ad populum fertur. Sed tempore Ciceronis, inductis tributis, cum obsolevissent Curiata (vid. Gron. Observ. IV. 1. Agr. II. 11.) per lictores in duabus causis habebantur, primo *de re militari*, deinde, *de adoptione*. Nam, ut Cicero ait in *Agraria* II. 12. rem militarem continebant, neque cuiquam licebat eam attingere, sine lege curiata. cf. *Lex Cornelia de prov. ord.* Hinc *lege Curiata ornari* ibidem c. 10. est, comitiis Curiatis accipere imperium, & potestatem rei militaris administrandæ. De *adoptione* autem, exemplum probat P. Clodius, qui comitiis Curiatis a plebeio adoptatus est.

DIDIA & CAECILIA vid. *Cecilia Didia*.

Lex de DOLO malo vid. *Aquillia*.

DOMITIA *de Sacerdotiis* ad Brut. ep. 5. Eam tulit a. V. DCL. Consulibus C. Mario & C. Fimbria Cn. Domitius Ahenobarbus, trib. pl. Ex ea lege sacerdotes, h. e. Pontifices, Flamines, augures, Quindecimviri. Sacr. fac. qui ante a Collegio quique suo cooptabantur, comitiis populi Rom. electi sunt, ut ita sacerdotia omnia ab illo tempore beneficia pop. R. facta sint. Sed quod Religio vetare videbatur, ne populus sacerdotes faceret, eamque ob causam eadem lex antiquata esset, cum eam Q. Maximo, fratre Scipionis, & L. Mancino Coss. tulisset C. Licinius Crassus, de Amicit. c. 25; hanc religionis calumniam ut vitaret Domitius, hoc legi adiecit, ut XVII. tantum tribus sorte ductæ sacerdotes crearent. v. Agr. II. 7. qui est locus de hac re classicus. *LEX Domitia* sublata est a Cornelio Sulla *lege Cornelia de Sacerdotiis* nobilitatis amore lata, a quo multæ aliæ ejus leges profectæ sunt. Sed hæc quoque paullo post a Labieno Trib. pl. A. V. DCXCI. sublata & *Domitia* restituta est. Eam confirmavit C. Julius Cæsar, donec M. Antonius lege lata collegiis jus suum restituit
v. Guther.

v. Guther. de Jur. Pont. l. 8. P. Manutius de Legibus & ad Epist. ad Brut. 5.

DVODECIM TABB. LEGES a Decemviris Consulari potestate ex lege *Terentia* latae sunt A. V. CCCIII. & CCCIV. de qua re non est ut multa dicamus. vid. Liv. III. 31. f. Pomponium de O. J. & ad hunc Cujacium, (ad calcem Observatt.) & Bynckershoekium in Opusculis: ut ceteros mittamus, qui juris Rom. historiam scripsere. Ipsarum Tabb. fragmenta e libris veteribus multi collegere, quos omnes vicit Jac. Gottofredus in præstantissimo libello de quattuor fontibus juris. Has tabulas fontem omnis eum publici tum privati juris Romani recte appelles, iisque insigne pretium Cioero statuit. Eas, si quid ex iis decidi non posse videbatur, supplere poterant Prætores edictis, e quibus Jus honorarium ortum est, uti appellatur v. c. in Institut. Justin. L. II. 4. 10. Supplementa fecere etiam Trib. Plebis aliique magistratus legibus de Jure Civili ferendis. Cujusmodi sunt Voconia, Furia, Falcidia, Aquillia & omnes, quæ juris privati sunt.

EBVTIA vid. *Æbutia*.

FABIA de servis alienis retentis f. de plagiaris, ut in veteribus Juris libris citatur. Ejus hæc vis fuit, ne quis aut ingenuum, aut libertinum, aut servum alienum, invitum secum haberet, aut invito, aut insciente domino, venderet, aut emeret sciens. Ejus mentio apud Ciceronem pro C. Rabirio c. 3. ad quem locum vid. Turnebus. cf. Paulus Sent. Rec. V. 30. 6, Gravina Orig. Jur. p. 462.

FABIA de numero Sessatorum, pro Murena c. 34. Sessatores qui dicantur vid. ap. Quintum Fr. de petitione Consulatus, ubi ab *Saluatoribus* & *Deductoribus* distinguuntur. Ei rei, quoniam ad ambitum pertinere videbatur, modum statuere visum est Fabio, hujus legis latori.

FLACCI de Sulle actis vid. *Valeria*.

FLAMINII de agro Gallico & Piceno. Acad. II. 5. aliquot annis ante secundum Punicum bellum, invito senatu, a C. Flaminio Trib. Pleb. lata, de agro Piceno & Gallico viritim dividendo. in Bruto c. 14. cf. de Invent. II. 17. ad h. l. alludit Cato

INDEX

in Orig. ap. Varr. R. R. l. 2. ubi male in vulgg. nonnullis legitur: *jubente Cesare*. Nam is ager diu ante Cæsarem hac lege divisus est. *Gallicus autem ager* qui sit v. Ind. Geogr.

FRUMENTARIÆ sunt eæ, quibus largitio frumenti plebi ex ærario facienda proposita & sancita est. de iis vid. Lips. Elect. l. 8. qui tamen non omnes leges frumentarias commemoravit; & Vincentii Contareni de Frumentar. Rom. largitione librum, in quo Lipsiana examinantur. Eæ autem hæ sunt:

SEMPRONIA C. Gracchi trib. pl. qua sancitum est, ut inopi plebi singuli modii venderentur a senatu triente cum semisse, idque frumentum plebi dividendum ex ærario emeretur. Ejus sæpe mentionem facit Cicero, v. c. pro Sextio c. 48. Tusc. Dispp. III. 20. Brut. c. 62. ubi M. Octavius Cn. Fr. eam populi frequentis suffragiis abrogasse dicitur, (qui locus Lipsium fugiebat) de Off. II. 21. Eam instaurare conatum esse aliquem de tribunis C. Marii A. V. DCXXXIV. collegis, colligo e Plutarcho in Mario p. 407. ed. Sylb. qui dicit, C. Marium opinionem popularitatis lege de ambitu lata concitatam perdidisse, repugnando fortiter legi frumentariæ; quæ ferebatur.

APVLEJA Saturnini ad Herenn. l. 12. quæ non fuit, nisi instauratio aut confirmatio *Sempronia* a. V. DCLIII. lata. Ei se opposuit Quæstor urbanus, Cæpio, Senatūque docuit, ærarium tantam largitionem ferre non posse. Itaque perlata non est. Hæc continetur legibus Apulejii, quæ memorantur de Legibus II. 6.

LIVIA M. Livii Drusi, A. V. DCLXII. lata, quæ continetur legibus *Livii*, a Cicerone de Legg. II. 6. memoratis. conf. Ascon. in Cornelianam, & Flor. III. 17. Hæc lex ipsa *Sempronia* erat, quæ jam aliquantum temporis intermissa erat. Non est perlata.

CASSIA TARENTIA, lata a duobus Coss. C. Cassio & M. Terentio A. V. DCLXXX. consensu Senatus, qui aliter placari plebem, in Senatum nimis vehementer coortam, non posse intelligebat. Ea quini modii singulis in singu-

singulos menses constituti videntur. vid. Sall. Hist. p. 974. ed. Cortii. nisi id ipsum e Sempronia repetitum est. Caput ejus invenio hoc in Cicerone in Verr. III. 70. ut quotannis ex aerario pecuniæ summa decerneretur Scto, qua frumentum in Sicilia, frumentaria pop. Rom. provincia, a prætore emeretur, & quidem eodem omnibus annis pretio, nempe quaternis sestertiis singuli tritici modii, duobus autem hordei. vid. Argument. L. III. in Verr. Ceterum, utrum ad Siciliam solam istud caput pertinnerit, an vero alias etiam provincias complexum sit, de eo non convenit inter eruditos. Illud nobis videtur e Ciceronis loco laudato colligi posse; hoc contendit Contarenius l. c. Atque hoc caput cum nonnullis aliis fortasse, de modo comportandi idistribuéndique frumenti, Semproniæ additum est. Nam uti in ceteris rebus, de quibus aliquoties ad populum latum, tamquam de ambitu, de reperundis, semper essentia primæ in eo genere legis servata est, nempe ut agi in hominem posset, ut poena esset crimini constituta; cetera autem de personis, de modo judicii, de genere poenæ mutata sunt: sic in frumentariis legibus semper illud e Sempronia servatum est, ut semissibus & trientibus populo venderentur modii singuli, in ceteris autem rebus quædam addita sunt aut mutata. Id ex eo intelligi potest, quod a Clodio remissos esse populo trientes cum semissibus tradunt auctores rerum Rom. Ceterum ex dictis intelligitur, Semproniam legem sæpe, ut fit, intermissam esse, repetitam autem vel rogationibus Tribunorum, auram popularem captantium, vel ab ipsis optimatibus auctoritate senatus, cum interesset senatui, ut se populo gratiosum redderet, eoque facilius tribb. pl. seditiosas leges rogantibus resistere posset. v. Plutarch. in Catone & Civil. monitis. Atque de hac ipsa lege, aut certe de Clodia, sermo est ap. Cic. ad Att. II. 19. ubi Cæsar minatus esse dicitur legi *Rosciæ & Frumentaria*, quod mortuo plausu in theatro ab equitibus ac plebe acceptus erat. Curio autem filius summo, quod unus Cæsaris & Pompei, nimiam

INDEX

potentiam libere insectaretur. Nam sic ulcisci equites putabat, si honorem in XIV. sedendi adimeret, plebem autem, si frumentum, quod exiguo pretio e Sempronia lege a Terentio & Cassio ac paullo ante a Senatu Catonis auctoritate in consuetudinem & usum revocata acciperent. Manutius ad eum locum non satis accuratus est.

CLODIA P. Clodii trib. pl. A. V. DCXCV. Hac primum Sempronia sublata est, non qua divisionem frumenti, sed quæ pretium. Tulit enim, ut gratis daretur frumentum, quod antea semisse æris ac triente dabatur. Ascon. in Pis. 4.

OCTAVII, Cn. F. qui legem frumentariam tulit, ex qua modica largitio & illis temporibus necessaria fiebat, quod, ut Pighio videtur, majus pretium in modios singulos statuebat. Cic. Off. II. 21.

L. PHILIPPI tribb. A. V. DCXLIX. perniciofa sed non perlata. l. c.

FRUMENTARIA Siculorum, quæ & **HIERONICA** dicitur. vid. *Hieronica*.

FVRIA s. **FVSIA**; nam idem nomen est, & *Furii* iidem & *Fusii* sunt appellati. v. Quintil. I. 10. & Hotomann. ad Verr. I. 42. ubi male vulgo legunt *Furias Fusias*. Ea est de testamentis, unde *testamentaria* appellatur. Ex legibus duodecim tabularum licebat legata facere de re sua, quot quis vellet. *Uti quisque legassit sue rei, ita jus esto*. Sed cum sæpe tantum legaretur, ut aut non sufficeret res mortui, aut saltem omnis absumeretur ita legatis, ut heredi nihil relinqueretur; noluerunt multi hereditates cernere. Quare, cum interfit reip., valere voluntates morientium: coeperunt quidam de modo legatis constituendo cogitare. Itaque tulit ad populum prius C. Furius, ut non liceret plus, quam mille asses legati nomine capere, isque quadruplum solveret, qui plus copisset. Menardus ad Cic. l. c. Theophilus ad Instit. L. II. c. 22. Ejus legis mentio est ap. Cic. in Verr. I. c. 42. pro Balbo. c. 8.

FVFLA lex juris publici & reip. Rom. saluberrima fuit.
Male

LEGVM

Male in plerisque vulgatis libris *Fusia* dicitur. In Grævia-
næ quoque hic varietas est, & interdum, v. c. in Vat. 7. 9.
Fusia errore operarum expressum est. Tulit eam tribunus
quidam *Fusus*. Est autem, ut *Ælia* & *Cecilia Didia*, de
modo comitiorum & legum ferendarum (unde cum iis sæpe
apud Ciceronem conjungitur) & inter remedia furorum tri-
buniorum refertur. in Sen. p. Red. c. 5. in Vat. c. 7. 9. quod
cum intelligeret P. Clodius, Tribunus, unus omnium furiosis-
simus, eam una cum *Ælia* sustulit, de Har. resp. c. 27. in
Pison. 4. vid. *Clodia leges*. Sancitum erat hac lege, *ne omni-
bus diebus fastis legem ferri liceret*, de prov. Coss. c. 19. pro
Sext. c. 15. Eius etiam mentio ad Att. IV. 16.

FVFLA lex, lata a Q. Fusio Caleno (non *Fusio*, nam ap.
Dionem dicitur Φύφλος) tribuno pleb. M. Messa-
la & M. Pisone Coss. a. V. DCXCII. Ei occasionem dedit
Clodius. Qui cum sacra Bonæ Deæ polluisset, & de ea re e
Scito Consularis rogatio facta esset, ex qua a prætore in ju-
dicio Clodiano iudices legerentur, amicusque Clodii Fu-
sius videret, ea lege perlata, ægre servari posse Clodium;
tulit ipse, ut iudices sorte ducerentur, quod ita facilius
putaret iudices ejusmodi fore, qui se corrumpi sinerent.
Ejus legis defensor fuit Hortensius, quod a rogatione Con-
sulari solo genere judicum differret, putaretque, nullis il-
lum iudicibus absolvi & vel plumbeo gladio jugulari posse,
ad Attic. I. 14. 16. in quo vehementer deceptus est.

GABINIA est A. Gabinii tribuni pl. ejus, qui
postea Consul cum L. Pisone fuit, unde etiam *Auli*
Lex dicitur ad Atticum VI. 2. Ea cautum est, *ne pro-
vincialibus liceret Roma versuram facere*, h. e. pecuniam foc-
nori sumere; *quod si quis pecuniam provinciali dedisset, ne*
*ex Syngrapha ejus rei causa facta jus redderetur a magistra-
tibus provincialibus*. Hoc clarissime apparet ex ep. ad Att.
V. 21. VI. 2. Nihilominus in hac lege explicanda doctissimi
viri P. Manutius, Jac. Cujacius aliique errarunt. conf. Dis-
sertationc. nostr. de negotiatoribus.

GABENIA *tabellaria* vid. *Leges Tab.*

INDEX

GABINIA alia est ejusdem trib. pl. in Or. pro L. Manilia c. 19. Ibi conqueritur, non licere Pompejo per obtrectatores, A. Gabinium secum inter legatos educere in bellum, adeoque expertem esse gloriæ ejus imperatoris atque exercitus, qui ejus consilio, periculo ac lege constitutus sit. Ex quo intelligi potest, Gabinium pertulisse legem *de Pompejo Piratico bello præficiendo*, quod c. 17. diserte dicit. Clarius de hac lege Plutarchus loquitur in Pompejo p. 631. ed. Wecher. Ἐγραψε δὲ Γαβίνιος εἰς τῶν Πομπηίου συνήθων νόμον, ἔ ναυαρχίαν, ἀντικρυς δὲ μοναρχίαν αὐτῷ δίδοντας, καὶ δύναμιν ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνυπεύθυνον. Ἐπίδωκε γὰρ ἄρχεν ὁ νόμος αὐτῷ τῆς ἔντος ἡρακλείων θαλάσσης, ἡπεὶρ δὲ σταδίς τετρακοσίς ἀπὸ θαλάσσης - - πρὸς δὲ τέττας ἐλέσθαι πεντεκαίδεκα πρεσβευταῖς αὐτὸν ἐκ τῆς βελῆς ἐπὶ ταῖς κατὰ μέρος ἡγεμονίας. χρήματα δὲ λαμβάνειν ἐκ τῶν ταμείων καὶ παρὰ τῶν τελωνῶν, ὅσα βέλοιο, καὶ ναῦς διακοσίας κύριον ὄντα πλήθος καὶ κατὰ λόγον στρατείας καὶ πληρωμάτων ἐρετικῶν. Ei legi se Catulus, Roscius, aliique, sed frustra, opponebant, & tandem, invito senatu, perferebatur.

GABINIA alia ejusdem A. Gabinii est, legi *Purpia* similis, de qua suo loco. Ea sancitum est, *ut mense toto Februario quotidie*, h. e. omnibus diebus, quibus Senatus haberi posset, *Senatus legationibus daretur* ad Qu. Fr. II. 12.

L. GELLII & Cn. CORNELII lex a. V. DCLXXXI tempore belli Mithrid. de senatus sententia sancit, *ut cives Romani sint optimo jure*, quos Cn. Pompeius Imperator de Consilio bellici (ut Cic. appellat in Vat. c. 15.) sententia sigillatim civitate donavit. Or. pro Balbo. c. 8. 14.

GLAUCIA v. *Servilia de repetundis*.

C. GRACCHI *frumentaria* v. *frumentaria*.

C. GRACCHI lex de iudicio capitis civis Rom. v. *Sampsonia* leges.

HELIA, quæ a nonnullis e Cicerone laudatur, v. c. in Nizoliano lexico, est **ÆLIA**. de qua suo loco.

HIE

HIERONICA sepe in Verrinis memoratur v. c. II. 13. III. 7. 21. IV. 22. Lex fuit Siculorum, ex qua inter aratores (h. e. qui agros publicos pop. Rom. hac conditione ac lege tenerent, ut decimas quotannis darent pop. Rom.) & decumanos (h. e. publicanos, qui decumas redemerant) judicia fierent. Verr. II. 13. Eam dederat Hiero rex, pop. Rom. amicus, suis aratoribus & decumanis. Similis autem erat legibus, h. e. formulis, locationum pactionumque Censoriis. Nam ea constitutum erat, *quibus conditionibus aratores Siculi agros Regis obtinerent.* Scripta ita diligenter est, ait Cicero, Verr. III. 8. *ut eum scripsisse appareat, qui alia vectigalia non haberet, ita severe, ut tyrannum; qua lege Siculis tamen arare expediret.* Nam ita diligenter constituta sunt iura decumano, ut tamen ab invito aratore plus decuma non possit auferri. Cum igitur Rupilius prætor Siciliam in provinciam formam redigeret, eam de consilii sententia retinuit & aratoribus agri Romanorum publici dedit, quod ejus æquitatem perspexerat.

HIRTIA, lata jussu Cæsaris a prætore A. Hirtio, qua sanctum est, ne quis Pompejanus, qui vivat, teneat dignitatem. Phil. XIII. 16.

JUDICIARLÆ sunt, quibus constituitur, penes quem ordinem judicia sint, *Sempronia, Plotia, Cornelia, Pompeja, Aurelia*, de quibus suis locis. in Pison. 39. vide in primis *Aurelia* Lex. Sigon. de Antiqu. Jur. C. R. II. 18.

JVLÆ LEGES. de Harusp. resp. c. 23. memorantur *leges Julie* contra auspicia latæ. Eæ sunt, quas in Consulatu primo tulit. vid. Plut. in Cæsare. p. 713. ed. Wechel.

AGRARIA JULIA, primo consulatu, quem cum Bibulo gessit, lata, qua *Campanum agrum & Stellatam XX. millibus civium, quibus terni pluresve liberi essent, divisit*; ei que rei XXvires constituit ex iis, qui maximos honores gessissent, unde etiam Ciceroni is honor, sed frustra, oblatuſ est. Ep. ad Att. II. 2. 19. ceterum conf. Fr. Fabric. in vita Ciceronis, de hoc XXviratu. Ei cum Bibulus obnuntiaret, quam potestatem lex *Ælia* dabat, armis foro expulsus est.

INDEX

Suet. in *Cæs.* c. 20. de ea conf. ad Att. II. 16. 18. Ea lex ut valeret, hoc adjectum habebat caput, ut candidati se ipsi jure jurando execrarent, si, impetrato, quem peterent, magistratu, mentionem fecissent de agro Campano aliter possidendo atque ex hac lege; unde Laterensis eo anno tribunatum petere destitit. vid. pro Planc. c. 5. & ibi Manut. hac lex etiam memoratur Phil. V. 19. ejus fragm. vide apud Goesium in script. R. Agr. p. 350.

JVLIA de provinciis ordinandis, lata in primo Consulatu, qua repetita & aucta est *Cornelia*, de qua supra. Jubebat duas rationes in provincia apud duas civitates deponere, easdemque totidem verbis ad ararium referre. Ep. ad Div. V. 20. II. 17. ad Att. VI. 7. ne pratoriae plus, quam annum, consulares plus, quam biennium obtinerentur. Phil. I. 8. Quae autem lex *Julia* Phil. III. 15. commemoratur, ex qua Brutum, Plancum aliosque provincias obtinere placebat Ciceroni, privilegium fuit, quo his provinciae istae datae sunt, contra legem *Semproniam*, quae Scito decerni Coss. & Praet. designatis provincias jubebat.

JVLIA de repetundis, lata in primo Consulatu, post *Calpurniam*, *Aciliam*, *Serviliam*, *Corneliam*, acerrima & justissima. in Pis. c. 16. pro Rab. P. c. 4. in Vatin c. 12. *Ausus est Gabinus, mitto exire de provincia, educere exercitum, bellum sua sponte gerere, in regnum iniussu populi aut senatus accedere, quae cum plurima leges veteres, tum lex Cornelia maiestatis, Julia de pecuniis repetundis planissime vetant. &c.* Lex *Cornelia* vetat, quatenus majestas pop. Rom. his rebus minuitur: *Julia*, quia talia fieri solent, pecuniae acceptae causa. conf. argum. Or. pro Rab. Posth. De hac lege est etiam locus in Pison. c. 21. Eadem lex est, quae ibi nominatur c. 37. & in universum ex hac oratione plurimum lucis capit, quod in ea objiciuntur Pisoni & Gabinio, quae contra hanc legem fecerant. Constitutum erat ea lege, quid & a quo accipere in provincia liceret, ad Att. V. 10. & 16. Scito non modo nos factum, aut, quod lege *Julia* dari solet, non accipere, sed ne ligna quidem nec prae-
qua-

quattuor lectos & ceterum quemquam accipere quicquam &c. Jubebat etiam post *Serviliam & Corneliam*, Si e bonis, de reperandis condemnati, non tantum redigeretur, quantum ei lis aestimata esset, reliquias ab iis persequi, ad quos ea pecunia pervenisset; ex quo legis capite Rabirius Posth., condemnato e Lege *Julia* Gabinio, accusatus est. vid. c. 4. Ea autem oratione ostendit, hoc capite legis equites, ut tota lege, non teneri. Ceterum multa hujus legis capita fuisse intelligi potest e Coelii epist. 8. qua unum & centesimum caput laudatur; quae epistola multum facit ad hujus legis rationem cognoscendam. Ex iis legis capitibus multa servata sunt in Pandectis L XLVIII. tit. II.

JULIA, de sacerdotiis lata, in qua lex *Domitia* repetita, & ei quaedam addita sunt, Ex ea licebat etiam absentis rationem habere in creandis sacerdotibus. ad Brut. ep. 5,

JULIA Sumptuaria, ad Att. XIII. 7. a Dictatore Caesare lata. Quamquam enim P. Manutius ad Cic. ep. ad Divers. VII. 26. plane vocet in dubium hanc legem; tamen ex L. c. satis apparet, superiores sumptuarias leges ab eo repetitas & severius sancitas fuisse. Nam propterea ex Hispania scripsit, se postea Romae mansurum, ne leges suae negligerentur, ut neglecta esset illa, quam de sumptibus faciendis tulisset. Si ab alio lata sumptuaria neglecta esset, ut placet Manutio, unde timet Caesar, ne suae quoque contemnantur? Aliorum leges saepe neglectas scimus (vid. v. c. *frumentariae leges*) sed non facile, vivo latore, in primis eo, qui potens esset, & legem suam conservatam vellet. Itaque Caesar non putasset, hoc in his legibus ausurum quemquam, & propterea in Hispaniam abiit. Nunc cum aliter videt evenisse, & jam initium neglegendarum legum suarum factum esse, in *sumptuaria*, Romae manere vult, ut praesentia sua absterreat homines a tali re audenda. Denique si alius legem neglectam dicere voluit, cur sumptuariam potius nominat, quam quamcumque aliam? De hac lege Caesaris intelligendus sine dubio est etiam locus ad Div. IX. 15. nam ea epistola scripta est paullo ante, quam Caesar in Hispaniam iret post bellum Africanum. Ceterum is neglectus

INDEX

hujus legis eum movisse videtur, ut postea severe eam exerceretur. vid. Sueton. c. 43.

JVLIA de Legationibus liberis. *Liberæ legationes* dicuntur, cum Senatoribus, privatæ rei causa, tamquam voti solvendi, hereditatis aut syngraphæ persequendæ, extra Italiam abeuntibus, jus nomenque legati pop. Rom. SCto datur, ut eo majori cum dignitate, securitate &c. ubique versari possint. Harum tempus olim infinitum fuit. Namque hanc ipsam ob causam liberæ dici videntur, quod exire & redire liceret, cum placeret. Sed quoniam multi nimis abuterentur legationis nomine ac jure, Cicero Consul retulit ad Senatum, de tollendis legationibus liberis Senatus Consulto. In quo cum ei tribunus plebis quidam intercessisset, effecit tamen, ut annum tempus esset, quod antea infinitum erat, de Legib. III. 8. Julius Cæsar postea de his legationibus tulit, *ut quinquennium tantum durarent.* ad Att. XV. 11. Ceterum de legationibus liberis, nulla necessitas mihi videtur esse statuendi, peculiari lege sancitum esse. Nam potuit legis de provinciis caput esse, de legationibus liberis; quod ea in primis ad provincialium injuriam pertinebant.

JVLIA de publicanis tertia parte pecunia debita relevandis, lata est in primo Consulatu, quam primus scivit Plancius. Cic. pro Plancio c. 14. Ea lege sibi equestrem ordinem Cæsar adjunxit; cum Cato contra, publicanis nimis acerbus quod esset, a Senatu equites abalienaret.

JVLIAE judiciariae. Phil. I. 8. His abrogavit Aureliam de judiciis cum tribus civitatis ordinibus communicandis, sublatis e numero judicum Tribunis ærariis. Sueton. c. 41. deinde de iudiciis legendis, eorum censu, ætate, sanxit.

JVLIA de vi & majestate. ea sancitum est, ut de vi & majestate damnatis aqua & igni interdiceretur. Phil. I. c. Ea non est confundenda, cum *Julia* altera de majestate, cujus fragmenta sunt in libris juris civilis. Nam ea est Augusti. De lege *de vi* vid. Jul. Paull. Sentent. Rec. V. 26. ap. Schulting. Juris Præsent. Ante-Justin. p. 520. f.

JVLIA L. Julii Cæsaris, qui consul fuit cum P. Rutilio Lu-

po, bello Sociali A. V. DCLXIII. *de civitate cum Sociis & Latinis communicanda*, pro Corn. Balb. c. 8. Cujus legis hoc caput erat, ut ad eos tantum populos hoc beneficium pertineret, qui fundi (ei legi sc.) facti essent, h. e. ut liberum cuique civitati sociorum Latinorumque esset, utrum vellent hoc beneficio uti, nec ne? Itaque etiam Heraclienfium & Neapolitanorum multi hoc beneficium repudiabant, h. e. ei legi fundi fieri volebant. Nam, quemadmodum donatio nullam vim habet, nisi is, cui fit, ei donationi fundus fiat, s. uti loquuntur J Cti, accipiat donationem. Sic nulla lex Romana, qua beneficium sociis aliisque populis tribuitur, rata esse potest, & ex ea lege beneficium quisquam uti, nisi eam legem probaverit, h. e. professus sit, se beneficio legis uti velle. Hæc quamquam jam ab aliis, tamquam Grævio, dicta sunt, tamen placuit repetere, quod in hac formula, *fundi facti sunt populi*, explicanda etiam nunc errare doctos viros invenio. vid. v. c. Heinecc. Hist. Jur. Civ. p. 74.

JVNIA *de peregrinis*, v. Penni *de peregrinis*.

JVNIA LICINIA. v. Licinia Junia.

LAETORIA (pro quo in multis vulgg. Ciceronis libris male est Plectoria, Lectoria, Pletoria) *contra Circumscriptiones adolescentum*. de Off. III. 15. vid. Manut. ad Cic. locis infra citatis, Salmasium ad Capitolinum in Anton. p. 330. & Gruterum ibidem. Ea minorennitatis, ut vocant, anni definiti sunt. Ea enim cautum est, *ne XXV. annis minores stipulari possent*, auctore Sueton. L. IV. Rhetor. ap. Priscian. & inter fragmenta Suetonii: unde *Quinavicennaria* Plauto dicitur in Pseud. I. 3. 68. Hac lege rei private judicium, publicum factum est, ut Cic. ait de Nat. Deor. III. 30. Alia ejus capita collegit Heinecc. H. J. C. p. 84. in quo non videtur locum in Capitolini Marco inspexisse. Nam V. Cl. dicit, ibi tradi, minoribus petentibus, causa cognita, datos curatores e lege hac. Capitolinus dicit: *Curatores datos ex ea propter lasciviam & demeritiam*, Antonium autem statuisse, *ut omnibus adultis curatores darentur, non redditis causis*. Tulit M. Lætorius Plan-
cianus

INDEX

cianus Trib. Pl. A. V. CCCCXG. cf. doctos viros ad Caji Institut. I. 8. de Curationibus.

LICINIA MVCIA, lata a L. Licinio Crasso Oratore & Q. M. Scævola a. V. DCLVIII. *de civitate, ne quis sit pro cive, qui non sit civis.* de Offic. III. II. pro Balbo 21. 24. pro Cornelio maiestatis reo, ubi *lex de civibus regundis* dicitur, ad qu. l. v. Asconius. Licebat autem ex ea lege his, ex quorum civitate erat, qui pro Cive Rom. esse haberique volebat, eum repetere, quod & lege *Papia* licebat; quod intelligi potest e Brut. c. 16. Hanc legem causam præcipuam belli Italici fuisse tradit Cicero de Off. III. II. atque hac sine dubio de causa perniciosam appellat in Cornelianæ l. fr. Ceterum de hac lege vid. in primis Balduini Iurispr. Muc. p. 100. ubi de toto hoc legis genere, quod est de civitate, agit.

LICINIA JUNIA, a L. Licinio Murena & D. Junio Silano Coss. a. V. DCXCI. lata. Lege *Cacilia Didia* sancitum erat, ut lex ferenda per trinundinum ante promulgaretur. Hoc legis illius caput novis severioribusque poenis sanxit *Licinia Junia*, unde utraque lex sæpe jungitur a Cicerone. Phil. V. 3. pro Sext. 64. ad Att. IV. 16. II. 9. Vatin. c. 14.

LICINIA Crassi Oratoris, similis *Æbutia*, qua cautum est, ne ei, qui de aliqua curatione ac potestate ferret, collegis, cognatis, affinibus eam potestatem curatiove mandare liceret Agr. II. 8. pro Domo 20.

LICINIA de ambitu, & quidem *de sodalitiis*, lata Cn. Pompejo & M. Crasso Coss. A. V. DCXCVIII. vid. Argum. Or. pro Plancio. Nam ex ea lege accusatus est a Laterense Plancius. Erat autem lex severissima, & *editicios iudices* concedebat, h. e. eos, quos accusator edidisset, cum in ceteris judiciis, qui præerat iudicio, sortiretur iudices, reus & accusator, quos vellet, rejicerent, quod multo æquius videtur. Sed senatus, cujus bona voluntate hæc lex lata est, propterea in hac causa editicios iudices edi volebat, quod existimabat, si reo iudices ab accusatore ederentur, accusatorem eos editurum ex iis tribus, quas reus largitione devinctas haberet. Ita fore, ut iidem & testes & iudices essent. Neque vero cuiquam melius

LEGVM.

Ius de largitione facta constare posse, quam tribulibus. Itaque Cicero Laterensem reprehendit, qui, cum Plancium ex hac lege accusaret, non eas tribus edidisset, quas maxime clamaret corruptas esse, sed longe alias; ex quo intelligatur, eum non tam legem de sodalitiis, quam editicios iudices fecutum esse. vid. pro Plancio. c. 15. 16. sqq. ex quo loco, aut oratione, hujus legis ratio unice cognoscenda est. De hac lege capit etiam P. Manutius locum Coelii, ep. 2.

LIVIAE leges, quarum mentio ap. Cic. de Legg. II. 6. & in Cornelianæ l. fragmentis, sunt Livii Drusi Trib. plebis seditioni A. V. DCLXII. non perlatæ. Tulit autem *frumentariam*, de qua supra, *judiciariam*, qua judicia communia essent senatoribus & equitibus: item *Agrariam* de Coloniis deducendis per Italiam & Siciliam, & alias. Cicero autem loc. cit. dicit has leges & Apulejas Titiasque *uno Senatus versiculo* sublatas esse h. e. permissa Coss. republica, hac formula: Videant Consules, ne quid detrimenti capiat respublica. cf. l. c. c. 12.

LVRCONIS lex de *ambitu* lata est ab Aufidio Lurcone, unde *Aufidia* dicitur, a. V. DCXCII. Pisone & Messala Coss. quæ qualis fuerit, cognoscitur ex Ep. ad Att. I. 1.

LVTATIA vel LVCTATIA, lata Q. Lutatio Catulo & C. Mario IV. Coss. A. V. DCL. de *vi*, acerbior *Plotia*, qua sancitum est, ut etiam festis diebus ludisque, quibus judicia nulla erant, (vid. Aët. l. in Verr. 10.) de *vi* quæri posset. pro Coelio c. 1. & 29. Propterea autem adeo severe de *vi* sancitum est, quod eo tempore arma in ipsa urbe versabantur civilia, adeoque severissimis legibus coërcenda vis erat. l. c.

MAENIA, lata a Mænio trib. pl. A. V. CCCCLXVII. ut patres ante inita a populo suffragia fierent auctores ejus rei, quam populus jussurus esset, neque adeo reprehendere comitia, h. e. irrita facere possent. in Bruto c. 14. Ad hanc legem respicit Livius l. 17. *Decreverunt, ut, cum populus regem jussisset, id sic ratum esset, si Patres auctores fierent, hodieque in legibus magistratibusque rogandis usurpatur idem jus, vi adempta. Priusquam populus suffragium ineat in incertum comiti-*
tiorum

INDEX

siorum eventum patres auctores fiunt. Ceterum lex *Mania* confirmavit tantum & repetiit legem *Publiam* in eandem sententiam jam a. V. CCCXIV. a Q. Publilio Philone Dictatore latam. Liv. VIII. 12. vid. Gronov. obs. I. 25. qui locum illum Ciceronis egregie illustrat.

Lex MAJESTATIS, Corn. Sullæ, in Pison, c. 21. v. *Cornelia de majestate*. Præter eam de majestate laudantur apud Ciceronem *Apuleia, Varia, Julia*, de quibus suis locis.

MAMILIA de *regundis finibus agrorum* h. e. fundorum; qua constitutum est, ut in finibus agrorum, quinque pedes in latitudinem relinquerentur, ut Legg. XII. tabb. constitutum esset, & singuli arbitri regendis finibus darentur, cum e Legg. XII. tabb. tres essent, si de finibus orta controversia esset. Cic. de Legg. I. 21. Hunc locum non vidit Cl. Heineccius H. J. C. R. p. 85. 86. ubi fusius de hac lege (ex Gœsio) differere instituit, quod a paucis intelligatur. Nihil igitur de arbitris. Ceterum de hac lege vid. Gœsius ad script. Agrim. p. 339. & in not. p. 182. 191. &c. Lata est A. V. DCXLII.

MAMILIA. in Bruto c. 33. 34. In edd. vulgg. est *Manilia*, quæ nomina confunduntur sæpissime in libris. Est rogatio ea, de qua Sallust. B. Jug. c. 40. *Inter ea C. Mamilius Limetanus trib. pl. rogationem ad populum promulgat, uti quæreretur in eos, quorum consilio Jugurtha Senati decreta neglexisset, quique ab eo in legationibus aut imperiis pecunias accepissent; qui elephantos, qui perfugas tradidissent, item, qui de pace aut bello cum hostibus pactiones fecissent.* Ibi optimi Codd. & plerique habent *Mamilius*; sed nonnulli tamen *Manilius* & *Malilius*. Item apud Gellium. VI. 11. *Mamilius* defendit etiam Pighius Annal. T. III. p. 123. vid. plur. ap. Cortium ad Sallust. l. c. de nominum illorum confusione vid. & Gruter. ad Cic. de Or. I. 58.

MANILIA, a Trib. pl. C. Manilio lata & a Præatore Cicerone defensa, qua *Pompeio Mithridat. belli reliquia persequenda tradita* sunt. vid. Arg. Orat. pro Lege Manil. Orat. c. 29. Plutarchus in Pompejo. p. 634. ed. Wechel.

MA-

LEGVM.

MANILIA de *suffragiorum confusione*, pro Mur. c. 23 a C. Manilio trib. pl. A. V. DCXXCVII. lata. Hæc est eadem, quæ in Cornelianâ dicitur, de *libertinorum suffragiis*. Ea enim lege, cujus ei auctorem Cornelium fuisse dicebat accusator, sancitum est, ut libertinis in omnibus tribubus suffragium esset, ut Asconius in Milonianam prodidit. Ante enim libertini omnes in tribubus quattuor urbanis suffragia ferebant, in quas cum reliqua fece conjecti erant a Censore Fabio, qui hoc salubri instituto Maximi cognomen meruit.

MANILIANAE *Leges venalium vendendorum*, in L. I. de Orat. c. 58. erant formulæ, quibus uti possent in rebus vendendis emendisque, qui se decipi nollent. Auctorem habebant Manium Manilium, Ictum eum, qui A. V. DCIII. consul cum L. Marcio Censorino fuit.

MARIA lata a C. Mario trib. pl. eo, qui postea sæpe Consul fuit. A. V. DCXXXIV. ambitum coërcet & libertatem suffragii ferendi auget. Jussit enim *ut pontes angustiores fierent*, quos suffragium ferentes transibant, de Legg. IV. 17. ne quis scil. inspicere tabellam posset, ne rogare de suffragio, aut appellare ferentem. Ei legi, quia potentia procerum opposita erat, a Cotta & Metello Coss. oppugnata SCto est, sed frustra. vid. Plutarch. in Mario. p. 407. ed. Wechel.

MEMMIA, quæ ex Orat. pro S. Roscio laudatur, rectius *Remmia* dicitur, de qua suo loco.

MVCLA LICINIA. vid. *Licina Mucia*.

MILITARES LEGES. pro Flacco c. 32. *Si justas inimicitias putabas, cur, cum trib. mil. Flaccus esset, in eius legione miles fuisti, cum tibi per leges militares effugere liceret iniquitatem Tribuni*. Ap. Lipsium de Re milit. XV. 15. de legibus militaribus agitur, sed de legibus furti tantum, nihil de ceteris, aut de ea, ad quam respexit Cicero. Ea autem hæc fuit, ut, si quis forte in ejus tribuni legionem miles allectus esset, quem sibi putaret inimicum, eamque rem plane facere posset, ut is, inquam, ex ea legione in aliam transire posset, ne iniquitati inimici obnoxius esset.

NVMARIA, Cornelii Sullæ. vid. *Cornelia numaria*.

OTHO-

INDEX

OTHONIS lex, quæ laudatur. pro Murena c. 19. est *Roscia*.

PAPIA, lata a. C. Papio trib. pl. a. V. DCLXXXVIII. Cotta & Torquato Coss. Eam pluribus locis commemorat Cic. pro Archia c. 5. pro Balbo. 23. ad Attic. IV. 14. Offic. III. II. Ea sanxit, ut *peregrini urbe pellerentur & socii latini nominis in suas civitates redigerentur*. Peregrini ea ætate qui dicti sint, docet Spanhem. in Orb. Rom. p. m. 363. Hi primo capite legis ex urbe exire jussi sunt, ne se pro civibus Rom. gererent, quod a multis fiebat, ut olim Gracchorum temporibus a Penno jam sancium erat, teste Cic. de Off. III. II. qui hanc crudelitatem valde improbat. Alterum caput fuit, ne socii Latini Romæ essent, ne urbes Sociorum Latin. vastæ fierent, quod jam ante A. V. DLXXVI. lex *Claudia* Consularis sanxerat, neve se pro civibus Romanis gererent. Itaque ex hac lege Mamertini M. Crassum quendam repetere susceperunt, a quo tamen incepto postea recessere. pro Balbo. c. 23. In hujus legis tempore graviter errat Sigonius, qui eam latam esse paullo post Claudiam ait, de J. Prov. III. 1. eumque secutus Balduin. Jurispr. Muc. p. 101. aliique, cum plus centum annis inter utramque interfit. Itaque Cicero de Off. III. II. a Penno, qui post legem Claudiam vixit & legem suam A. V. DCXXVII. promulgavit, peregrinos exterminatos dicit *apud patres nostros, a Papio nuper*. Quidam vero duas leges putant latas a Papio. v. Manut. ad Agrar. I. 4.

PAPIRIA, C. Papirii Carbonis, qua tulit, ut *eundem trib. pleb. toties creare liceret, quoties populus vellet*. Eam dissuasere P. Africanus, Laelius, alii. Nocte sequente ob hanc legem interfectus est. Cic. in Lælio. c. 25. & aliis locis. cf. Epit. Liv. L. CIX.

PAPIRIA lex tribunitia incertæ ætatis, qua sancitum est, *ne quis ades aut quamcumque rem, terram. aram, lignum, injussu populi consecraret*. Cic. pro Domo c. 50.

PEDVCÆA de incestu, de Nat. Deor. III. 30. lata a Sexto Peducæo trib. pl. A. V. DCXL. Hanc legem frustra audet e legum numero eximere Böhierius ad l. c. cum Cicero.

LEGVM.

Cicero diserte dicat: *rogationem de incestu*, quæ verba interpretationem Viri docti plane respuunt. Nam actio *Peducæi* in Metellum, de qua hunc locum ex Ascon. in *Milonianæ* c. 12. interpretatur, non fuit rogatio de incestu, sed rogatio potius, ut, quoniam Metellus male judicasset, extra ordinem iudex Cassius constitueretur. Neque hæc rogatio tantum indicat corruptionem humani ingenii, quam illa de incestu, ex qua intelligitur, etiam poenis esse homines a tantis sceleribus absterrendos. Non erat ergo, quare hanc Boherianam interpretationem arriperet Vir Doctus ad Gravinam.

M. JUNII PENNI trib. pl. temporibus C. Gracchi a V. DCXXVII. quam tulit *de peregrinis ex urbe ejiciendis*. Hanc legem intermissam instauravit Papius. v. *lex Papia. de Off. III. II. PISONIS de repetundis*. vid. *Calpurnia de repetundis*.

PLAVTIA vel PLOTIA *agraria*, tribunitia incertæ ætatis, sed paullo ante Flavii rogationem lata, quæ ei similis fuit, auctore Cicerone ad Att. I. 18.

PLOTIA *judiciaria*, cujus mentio pro *Cornelio mai. reo. I.* Lata est a M. Plautio Silvano, Strabone & Catone Coss. a. V. DCLXIV. Ea lege judicia cum equitibus & Senatoribus communicata sunt, quod Q. Servilius Cæpio & L. Drusus frustra tentaverant. Nam tum e *Sempronia* lege equites soli judicabant. vid. Ascon. ad l. c.

PLOTIA ejusdem trib. prima *de vi armatis hominibus*, ut de ejus capite quæreretur, qui vim fecisset. Ejus sæpe mentio apud Ciceronem. v. c. pro Mil. c. 13. ad Div. VIII. §. ad Att. IV. vid. Sigon. de Jud. II. 33. Sed ibi graviter errat vir doctus, cum eam legem auctoritate Catuli latam dicit, adeoque duas leges confundit & pro una habet, quæ apud Ciceronem sæpe distinguuntur. *Lex Lutatia Catuli*, de qua supra, severior fuit *Plotia*, & sanxit præterea, ut quibuscumque diebus, etiam festis, quibus nulla exercebantur judicia, de vi quæri posset ex *Plotia* lege. Adeoque non de *Plotia* sed de *Lutatia* capiendus est Cicero pro Cælio ab init. cum legem esse dicit, quæ quotidie

INDEX

cidie quæri jubeat de, vi armatis hominibus. Ceterum quid sit *vis*, docet Cicero pro Cæcina. Coelius ep. 8. scribit, Sempronium Rufum tulisse accusatori sub Tuccio calumniam, eumque reum fecisse lege *Plotia* de vi.

POMPEJA *judiciaria* lata, ab Cn. Pompejo Consulatu secundo A. V. DCXCVIII. qua lege servatur quidem *Aurelia*, sed hoc adjicitur, ut amplissimo ex censu, e centuriis, aliter quam ante, judices legerentur. vid. Ascon. ad Pisonianæ c. 39. Ejus mentio apud Cicer. in Pison. l. c. Phil. I. 8. Ex his intelligitur, quomodo capienda sint Plutarchi verba in Pompejo. p. 350. ed. Wech. τὰς δίκας περιεὶ-
δεν αὐτῶν εἰς τὰς ἰππέας νόμῳ μεταφερομένης; nempe ita: non modo non adversatus est rogationi *Aureliae*, qua equites in societatem judiciorum vocantur: sed deinde etiam eodem consulatu confirmavit, lata lege in eandem sententiam sed adjecto, de censu, capite.

POMPEJA *de vi*, est Cn. Pompeji in tertio consulatu A. V. DCCL lata, qua sancitum est, ut *de cade in via Appia facta extra ordinem quæreretur*. Eam legem cognoscas licet e Miloniana & Asconii Argumento.

POMPEJA *de ambitu* ejusdem Cn. Pompeji tertium Consulatus, ad Att. X. 4. qua gravior poena & breviora judicia constituta sunt. Nam ternæ tantum horæ ad dicendum datæ sunt, in Bruto c. 95.

PORCIA, M. Porcii Catonis Censorii, ut existimat P. Manutius, qua cautum est, ne quis civem Rom. vinciret, aut verberaret, aut necaret, pro Rab. 4. Verr. V. 63. cf. Liv. X. 9. Sed si hæc lex est eadem, quæ *de provocatione* laudatur, quod mihi fit verisimile, quando utrumque ad libertatem civium pertinet, non Catonis est ea lex, sed *Porcii Leccæ* tribuni pl. a. V. DCXL.

PVPIA, a Pupio quodam trib. pleb. nomen habere videtur. Ejus hæc capita apud Ciceronem reperio. Primum, ne senatus de ulla re toto mense *Februario* habeatur, nisi aut perfectis aut rejectis legationibus, ad Div. I. 4. alterum, ne senatus diebus comitialibus habeatur, ad Q. Fr. II. 12.

De

LEGVM

De RELIGIONE lex, quæ ad Att. I. 16. memoratur, est *Fufia*.

REMMIA (pro quo vulgg. edd. *Memmia* habent, quidam etiam *Remnia* dicunt, utrumque male & repugnantibus Codd. melioribus, cum Ciceronianis, tum Digestorum, in quibus de hac lege est XLVIII. 16.) Quo auctore & quo anno lata sit, non constat. Hoc ex Cic. pro S. Roscio Amer. c. 19. intelligi potest, fuisse oppositam impudentiæ calumniantium accusatorum, ne scil. liceret quemvis vel innocentem impune accusare, eique molestiam creare, sine causa. Ex c. 20. autem colligitur, calumniatorum fronti literam fuisse iniustam. Quæ autem inuri solita sit, de eo non satis certo constat. Nam etsi valde probabilis est eorum opinio, qui *K.* iniustam putant, quod ea prima litera est vocis *calumnia*, e veteri scribendi ratione, quæ *kalumnia* scribebat, v. Vossius Aristarch. L. 17. tamen non est omni ex parte certa, sed conjectura tantum nititur, quando nemo vet. est ejus rei auctor. Frustra ad Paulum provocat Vossius. Nihil de litera dicit. Hoc poenæ genus sustulit deinde Constantinus M. vid. Menard. ad Cicer. L. c.

De REPETVNDIS leges, quibus tenentur magistratus & senatores, qui in provinciis, aut propter rem judicandam, contra leges, pecunias cepere. Cic. pro Cluent. c. 37. 54. sunt *Calpurnia, Atilia, Junia, Servilia, Cornelia, Julia*, de quibus suis locis agitur.

ROSCLA *theatralis*, lata a L. Roscio Othone trib. pl. a. V. DCLXXXVI. C. Calpurnio Pisone & Manio Acilio Glabrio ne Coss. fautore equestris ordinis. Ea sancitum est, ne quis in quatuordecim gradibus orchestrae, in qua senatores sedebant, proximis sederet, nisi qui eques & equestri censu esset. Itaque si quis censum decoxisset eques, non licebat ei inter equites sedere. Cic. Phil. II. 18. Nam decoctoribus cujuscunque ordinis, ut ex eodem loco constat, certus locus assignatus in theatro erat, neque solum his, qui suo, sed etiam qui fortunæ vicio decoxissent. Ceterum quas turbas hæc lex, Consule Cicerone, dederit, cum plebi in mentem venisset,

INDEX

set, sibi eam legem ignominiae esse, & quomodo ea a Cicero-
ne oratione aliqua, quae intercidit (ad Attic. II. 1.) compo-
sitae sint. v. ap. Plutarch. in Vit. Cicer. & Plin. VII. 30.

RVPIIA Lex apud Siculos dicebatur, quod *decretum* po-
tius dicere more Romano debebant, ut facit Cicero Verr. II.
13. Nam Rupilia lex continebat jura, quae P. Rupilius Prae-
tor victis Siculis de decem legatorum sententia, ut moris erat,
dederat, cum Siciliam in Provinciae formulam redigeret.
Ejus saepe fit mentio Verrinarum secunda & tertia, quod
Verres eam in jurisdictione & re frumentaria neglexerat.

de **SACERDOTIIS**, est lex a G. Licinio Crasso lata, sed
non perlata. vid. *Lex Domitia*. de Amicit. c. 25.

LEGES SACRAE haec dici putantur in primis, quae in
monte sacro A. V. CCLX. secessione populi facta, latae sunt,
unde ipsi illi monti nomen haesit. Liv. II. 33. Earum men-
tio apud Ciceronem saepe, in primis in iis orationibus, in qui-
bus in Clodiam legem, contra se latam, invehitur, quod ea
legibus sacris vim afferebat. pro Sext. 30. pro Domo. c. 17.
de Off. III. 31. de Legg. II. 7. &c. Locus in primis illustris est in
Cornelianae l. fragm. p. 633. *Tanta igitur in illis, (nempe vet.
Rom.) virtus fuit, ut anno XVI. post reges exactos, propter
nimiam dominationem potentium, secederent, leges sacras
sibi ipsi restituerent, duos tribunos crearent, montem illum
trans Anienem, qui hodie mons sacer nominatur, in quo arma-
ti confederant, aeterna memoria causa consecrarent.* Ad q. l.
male Asconius in monte sacro primum *sacras* latas dicit, &
verba Ciceronis sollicitat, ut ex sequentibus patebit. Leges
autem sacras apud Livium tres reperimus, s. legis sacrae
in monte sacro latae tria capita potius; *sacram* enim *legem*
dicit, l. c. & *sacrae leges* per enallagen pro *sacra* dici pos-
sunt. v. *Leges Titiae*. 1. ut Tribuni quotannis quinque de plebe
crearentur, qui auxilio plebi adversus consules essent; 2 ut ii-
dem tribuni pl. sacrosancti essent; 3 ut soli plebei tribuni fie-
rent. Sigonius de J. C. R. I. 6. duas alias addit: 1. ne de ca-
pite civis nisi centuriatis comitiis ageretur; 2. ne privilegia ho-
rum rogationes in homines singulos, ferri liceret. Et dicun-

atque sane sacratae leges apud Cic. pro Dom. & pro Sext. Sed capita illius legis sacrata fuisse, quae in sacro monte lata est, non videntur. Decepit virum doctissimum multosque alios, quod sacratas leges a sacro monte dici, & nullas praeterea alias putarunt. Mihi antiquiores haec duae leges videntur & forte, aut capita *legis Valeriae* de provocatione, aut tamen ab eodem singillatim latae, ac deinde in XII. tabb. translatae. Nam lex de provocatione ipsa est sacrata, ut e Liv. II. 8. intelligitur, & illud, de capite civis, diserte ad legem de provocatione refertur a Dionysio. L. V. p. m. 334. Leges autem haec sacratae dicuntur propterea, quod caput ejus, qui contra fecit, consecratur. Haec enim est una e tribus sacrandarum sanctionum modis, qui apud Ciceronem pro Balb. c. 14. & in Cornel. Fragm. commemorantur. de quibus vide interpretes & Schwarzii Dissert. de Obtestatione. Nam hanc ipsam ob causam etiam Tribb. pl. sacrosancti sunt, quod ejus caput sacrum est, qui eos violavit, ut e Rabiriana intelligi potest. cf. Budaeus ad Pandect. p. m. 334. Itaque etiam illa *Valeria Horatiae* ap. Liv. III. 55. sacrata lex est. Nam alias *sacratas leges*, praeter eas quinque, quas Sigonius facit, in monte sacro perlatas, fuisse nemo negare potest, qui Livium attente legit. L. III. c. 32. concedant patribus plebeji de decemviris, modo ne lex *Icilia de Aventino aliaeque sacratae leges abrogarentur*. Ex quo intelligitur, etiam *Iciliam* sacratam fuisse. L. VII. c. 41. *Lex quoque sacrata militaris lata est, ne cujus militis scripti nomen, nisi ipse volente, deleteretur*. Memorat idem *legem sacratam Volscorum*, Hetruscorum aliorumque populorum, qua milites legebantur. vid. L. IX. c. 39. unde *sacrati milites*. ibid. c. 40. Haec cum scripta essent, venit in mentem, Perizonium in Animadversionibus idem de legibus sacratis tradidisse. Est locus c. 10. p. 418. Ceterum locus ille classicus & praecipuus ex Oratione pro Balbo & Cornelianae fugiebat summum virum: item alter ille Livianus de sacrata militari. Illud unum addam, *Legem Valeriam* eadem formula sanciri, qua sacrata tribunitia, ap. Dionys. L. VI. p. 410.

SCATINIA vel SCANTINIA, (mire enim in hoc nomi-

INDEX

ne variant Codd. vid. Ferrar. ad Phil. III. 6.) lata a Scatinio trib. pl. A. V. dubium quo, *in molles & effeminatos, qui nefanda Venere uterentur*, h. e. aut ipsi muliebria paterentur, aut pueris vim facerent, quibus poena decem millium nummorum statuebat; ex qua sibi inimicos accusationem minari scribit Coelius ep. 13. cf. Phil. III. 6. Ex eo loco intelligitur, legislatorem Aricinum fuisse. vid. plura ap. Grav. Orig. Jur. R. p. 433. ed. nov. in primis Cl. & amiciss. Christum de Lege Scatinia.

SEMPRONIAE LEGES laudantur Phil. I. 7. de quibus legendus Plutarch. in Gracchis.

FRUMENTARIA C. GRACCHI. vid. *Frument.*

TIB. GRACCHI *Agraria Sempronia*, ne quis agri plus quam D. jugera possideret, quod jam lege *Licina* Stolonis cautum erat, sed neglectum jam diu; & ut tres viri tributis comitiis crearentur, qui agros dividerent, quos divites praeter hunc modum possiderent. Lex perlata non est. vid. Plutarchum in Gracchis, de motibus agrariis inde a Lege *Licina*, in primis de *Sempronia*, vid. Appian. B. C. II. 2. 1. p. 604. ed. Toll. Fragmenta ejus legis habet Goesius, Scr. Agr. p. 349. Sigon. de A. J. I. II. 2.

C. GRACCHI de *provinciis*. de ea vide Argument. Or. de Provinc. Coss. ipsamque orationem. Laudatur pro Balbo c. 27. ad Div. I. 7. pro Domo c. 9. De hac lege capio etiam illa verba Verr. III. 6. *Velligalibus censoria locatio constituta est, ut Asia lege Sempronia.* Hotomannus aliter.

C. GRACCHI de *libertate Civium Rom.* qua cautum est, ne de capite civis Rom. injussu populi R. judicaretur. Idem jam XII. Tabb. sancitum erat, & *Valeria* s. *sacrata lege*, in monte sacro, ut Sigonio placere vidimus, pro Rab. c. 4. Verr. V. 63. Catil. I. II. IV. 5.

C. GRACCHI, ne quis iudicio circumveniretur. pro Cluentio c. 56. ei successit *Cornelia de falso*, ut ex eodem loco intelligi potest, quem vide.

SEMPRONIA C. Gracchi *judiciaria*, judicia a senatu ad equites transtulit. v. *Lex Aurelia*. Appian. Bell. Civ. I. p. 618. edit. Toll.,

SER-

SERVILIA, C. Servilii Glauciae praetoris, A. V. DCLIII. quo ipso anno interfectus est. Alii annum XLVIII. ei tribuunt, sed errant, quod eo anno in magistratu non fuit. *De repetundis* fuit, acerbior superioribus. Sanxit, ut reus post primam actionem comperendinaretur, cum antea, ex lege Acilia liceret, semel causa dicta pronuntiare, nisi ampliarent iudices. Verr. l. 9. saepe apud Ciceron. laudatur, v. c. pr. Rab. P. l. 4. Capita hujus legis e scriptoribus veteribus collegit Sigonius de Judiciis ll. 27. ubi etiam extat insigne fragmentum ex. P. Bembi museo editum. An sit prior *Acilia* posteriorve, vide in *Acilia*.

SERVILIA ejusdem Glauciae, *de civitate*, eodem anno A. V. DCLIII. lata, quod, ut mihi videtur, statuerat, omni ratione equitum & plebis benevolentiam captare. Hujus quae vis fuerit, ex Or. pro Balbo c. 24. intelligi potest. Nempe, si quis e focis Latinis Senatorem reum fecisset, isque condemnatus esset, ei ut civitatis jus tribueretur, eumque inter cives locum is occuparet, quem condemnatus habuisset.

SERVILIA, Q. Servilii Capionis, quam suavit populo Crassus. Brut. 43. 86. de Orat. ll. 55. pro Cluent. 51. lata ab eo in Consulatu A. V. DCXLVII. *Judiciaria* est. Sanxit enim, ut judicia, quae XVII. annis ante, lege *Sempronia*, a Senatu ad equites translata essent, utrique ordini communia essent. sed eam legem aut non perlatam, aut paullo post abrogatam fuisse, ex Sigonii sententia, inde intelligitur, quod paullo post idem tulit M. Livius Drusus, & quidem incassum. vide *Leges Livias*. sed certiori argumento decidi ea res potest. C. Servilius Glaucia dicitur ap. Cic. in Bruto certo consulatum, anno post praeturam, quod lege rogaverat trib. pl. Saturninus, a. V. DCLIII. consecuturus fuisse, nisi interfectus esset, quod equestrem ordinem beneficio legis obstrinxisset. Qua autem alia potuit, nisi *iudiciaria*? Nam altera *de repetun-*

INDEX

ut, nihil ad commoda equitum, qui hoc genere legum non tenentur. Itaque certissimum puto, Serviliam Cæpionis, Servilia Glauciæ abrogatam esse, & quæ communicata cum Senatu judicia erant, ea folis equitibus restituta eo ipso anno, quo illam alteram *de repetundis* tulit, qui est decimus annus a *Servilia Cæpionis*. Huc pertinet illud, quod in reliquiis Or. pro Scauro commemoratur, causam Cæpionis e *Servilia* lege accusati de repetundis, ad equites actam & judicatam esse.

SILVANI & CARBONIS. vid. *Carbonis* & *Silvani*.

SYMTVARIA *Julia*, vid. *leges Julias*.

TABELLARIAE quatuor sunt; de quibus vid. Cic. de Legg. III. 16, in Lælio c. 16,

1) GABINIA, a tribuno plebis Quinto Gabinio homine ignoto & sordido A. V. DCXIV. lata, *ut, in magistratibus creandis, non voce cives, sed tabellis, uterentur*, ut libere suffragia, sine inimicitiarum metu, ferre possent; unde Cic. Agr. l. 2. tabellam, vindicem tacitæ libertatis, vocat.

2) CASSIA, L. Cassii Longini trib. pl. A. V. DCXVI. (qui scopulus reorum in Prætura dictus est, cujusque ob severitatem, iudices severi dicti sunt Cassiani) *de populi judicio*, ut Cicero vocat de Legibus l. c. Ea lege sancitum est, *ut tabella etiam in judicio populi adhiberentur, præterquam in judicio perduellianis*, conf. pro Sextio c. 48. Sed in hac lege intelligenda mihi videntur multi docti homines non satis vim verborum percipere. Nam ita video fere accipere hanc legem, ut de his judiciis lata sit, quæ in Comitibus populi fiant, quod dicatur *de populi judicio*; quod est falsum. Nam in his etiam judiciis tabellæ adhibentur, quæ a selectis iudicibus exercentur, atque id ex lege *Cassia* factum, atque ante, voce pronuntiatum

nam esse puto; quod etiam postea sanxit *Lex Cornelia*, de sententia ferenda, ut liberum esset reo, postulare. pro Cluent. c. 20. Decepit doctos homines vox *populi*; neque intellexerunt, *populi judicia* dici, non solum ea, quæ ab universo populo in comitiis aguntur, sed omnia *publica* h. e. in quibus *causa publica* aut *crimina publica*, quæ vocantur, judicari solent; tamquam de repetundis, de ambitu, de vi, de maiestate &c. Hæc autem *judicia populi* appellantur, primo, quia olim ab ipso populo exercebantur, cum postea, quæstionibus perpetuis A. V. DCIV., adeoque ante *legem Cassiam*, constitui cœptis, omnia a selectis iudicibus exercerentur, præter unum *perduellionis iudicium*, quod lege excipitur, & usque ad *legem Juliam de vi*, populi universi fuit. v. Hotom. ad Verr. L. 5. & Orat. pro Rabir. Per deinde, quia jussu, legibus populi, & loco populi, a iudicibus administrabantur. Cic. Verr. V. 48. *Quo confugiens socii? - - ad populum Romanum confugiens? facilis est causa populi. Legem enim se sociorum causa iussisse & vos ei legi custodes ac vindices preposuisse dicet.* Hæc tenenda sunt tironibus, cum legunt, quæ Sigonius de Judiciis L. III. c. 1. 2. de *populi iudicio* dixit. Neque enim satis distincte rem tradidit, & ea tempora, quibus omnes causæ publicæ ad populum agebantur, solæque controversiæ privatæ ad magistratum sine consilio iudicum, agebantur, ab his distinxit, quibus publicæ causæ omnes ad iudices selectos, præter unum *perduellionis crimen*, actæ sunt. • Nam & *peculatus* & *majestatis causæ*, quas populo proprias fuisse dicit, ad iudices actæ sunt. vid. v. c. Act. I. in Verr. c. 13.

4) COELIA. a. V. DCXLVI. lata est, eaque cautum, ut quod unum iudicium lege *Cassia* exceptum esset, *perduellionis*, id quoque tabellas cum reliquis judiciis communes haberet. Causam hujus legis ferendæ hanc habuisse dicitur apud Ciceronem, ut opprimeret C. Popilium inimicum. de Legg. III. 16.

INDEX

3) PAPIRIA C. Carbonis trib. pl. a. V. DCXXII. lata est, eaque sancitum, ut in legibus jubendis & antiquandis populus tabellis uteretur.

TERENTIA *Frumentaria*. vid. *Frumentaria*.

TESTAMENTARIA *Cornelii Sulla*. vid. *Cornelia*.

Farii. vid. *Furia*.

Voconii. vid. *Voconia*.

THORIA, Agraria, Sp. Thorii trib. pl. a. V. DCXLVII. qua sancitum est, ne quis, qui agrum publicum in Italia a certo tempore possideret, vectigal penderet Publicanis. in Brut. c. 36. Sp. Thorius agrum - - vectigali levavit. Appianus de bello Civ. L. I. c. 623. de hac lege ita: Βέρσιος (pro Θόριος) δημαρχῶν ἐισηγήσατο νόμον, τὴν μὲν γῆν μηκέτι διανεμένον, ἀλλ., εἶναι τῶν ἔχόντων, καὶ φόρος ὑπὲρ αὐτῆς τῷ δήμῳ κατατίθεσθαι καὶ ταῦτα τὰ χρήματα χωρεῖν εἰς διανομαῖς - sc. τῷ δήμῳ &c. Cautum est etiam ea lege, de pascuis, nonnihil, ut colligere licet e Cic. de Or. II. 70. Ejus duo fragmenta insignia edidit Sigonius de Ant. J. I. L. II. c. 2.

TITIA, quæ pro Muren. c. 8. laudatur, Pighio ad a. 488. videtur esse C. Titii trib. pl. qui illo anno legem tulit, de quæstorum numero duplicando, & provinciis quæstoriis fortiendis, e Scto. qua opinione nihil se probabilius a quoquam dici vidisse, ait Grævius ad h. l.

TITLÆ leges, quæ de Legg. II. 6. dicuntur, sunt Sext. Titii, seditiosi tribuni a. V. DCLIV. Tulit *agrariam* legem. v. Cic. de Or. II. 11. Titia, quæ memoratur de Legg. II. 12. sine dubio est ejusdem Titii. Nam eodem modo, ut c. 6. jungitur *Livii*. Atque ex eo loco mihi fit verosimile, *Titias Leges* per enallagen dici pro *Titia lege*.

TRI-

LEGVM.

TRIBVNITIA Lex, dicitur ſæpiſſime, quod omnes ſciunt, quæ a tribuno lata eſt; ſed illud neglexerunt omnes, quos vidi, animadvertere, *Tribunitiam legem* dici etiam eam, quam Pompejus tulit, *de Tribunis reſciendis poteſtate priſtina*, quam iis Corn. Sulla ademerat. *Act. I. in Verr. c. 16. Vident adhuc poſt legem tribunitiam* (quam ſc. Pompejus tulit) *unum ſenatorem vel tenuiſſimum eſſe damnatum.* Sic *judicium Junianum* ſignificare poteſt non ſolum, quod exercuit, cui præfuit Junius, & ſic eſt in Cluentiana; ſed etiam quod fuit de Junio, in quo reus fuit Junius, ut ſæpe judicia apud Ciceronem a reis vocantur. v. c. *judicium Verris, Cluentii.*

TVLLIA, M. Ciceronis *de ambitu* Conſularis a. V. DCXC. lata, memoratur in Vatin. 15. pro Sext. 64. pro Mur. c. 32. ſ. ex quo loco accuratius cognoscere hanc legem licet. Nam ambitus genera ab Sulpitio objecta Murenæ commemorantur & refelluntur. Poena etiam acerbior ea conſtituta eſſe dicitur, quæ in Calpurnia fuit, nempe exilium. Morbi quoque excuſationi poena conſtituta eſt &c. v. pro Mur. c. 23.

VALERIA. Agr. III. 2. pr. S. Roſc. 43. L. I. de Legg. &c. eſt L. Valerii Flacci Interregis. A. V. DCLXXI. qua L. Cornelium Sullam dictatorem creavit, tulitque, ut omnia, quæ feciſſet, rata eſſent, poſſetque impune, quem vellet, indicta cauſa interficere.

VARIA, lata eſt a Q. Vario Hybrida trib. pl. A. V. DCLXIII. de majeſtate; qua ſancitum eſt, ut quaſtio haberetur de iis, quorum opera conſiliove ſocii contra populum Rom. arma ſumiſſent. Nam eo anno Coſſ. L. Julio Cæſare & P. Rutilio Lupo ortum eſt bellum in Italia, quod Sociale, Marſicum & Italicum appellatur. Hujus legis frequens mentio ap. Ciceron. v. c. pro Mil. c. 36. in Brut. c. 56. 88. Quæſt. Tuſc. ll. 24. &c.

VATI-

INDEX

VATINIA, P. Vatini Trib. pl. a. V. DCXLIV. confusa J. Cæsare lata, *de repetundis*; ut repetundarum iudicio liceret alterna consilia rejicere, unde ipsa *lex de alternis consiliis rejiciendis* dicitur in Vatin. c. 11. *Consilia* sunt iudices omnes, quos prætor sortitus est; eos omnes ex hac lege semel rejicere licet reo, semel accusatori; cum antea nonnullos tantum rejicere liceret ex eodem consilio utrique, quorum loca subfortitione prætoris replebantur.

VATINIA ejusdem tribuni, qua Cæsari, cui jam lege *Sempronia* de provinciis Senatus Galliam ulteriorem attribuerat, etiam citerior cum Illyrico & tribus legionibus stipendiisque in quinquennium data est, in Vatin. c. 12. De hac lege etiam capiendus locus videtur c. 15. ubi reprehendit Cicero Vatinium, *quod sua lege factus sit legatus Cæsaris in Gallia*. Nam quod Manutius putat, legem ab eo latam, ut legati provinciales a populo crearentur, nullo idoneo testimonio demonstrari potest.

VATINIA alia rogatio, sed non perlata, memoratur in Vat. c. 9. s. qua latum est, ut quaestio haberetur de iis, quos L. Vettius, qui in senatu confessus esset, se cum telo fuisse & Cn. Pompejum occidere voluisse, participes illius consilii fuisse diceret.

de VI leges, *Plotia & Lutatia*.

VIARIA lata a Curione, Paulo & Marcello Coss. a. V. DCCH. *de viis muniendis*, non dissimilis Agrariae Rulli. Coelius ep. 6. Ad hanc ferendam legem quid Curionem impulerit, docet Appianus B. C. L. II. p. 732. ed. Toll. Nempe quod ære alieno oppressus pecuniam acceperat a Cæsare, ne sibi in tribunatu adversaretur. Hanc mercedem ne frustra accepisse & Pompejanis aliqua ratione adversari videretur, quod facile intelligebat, eos huic legi repu-

LEGVM.

repugnaturus esse: Εισηγήτο βαρυτάτας εἶναι πολλὰν
 ἐπισκαυὰς τε καὶ κατεσκευαῖς καὶ αὐτὸν ἐπιστάτην αὐτῶν
 ἐπὶ πενταετίᾳ εἶναι, quae verba similitudinem ejus cum
Servilia Agraria Rulli satis demonstrant. Sed fortasse etiam
 eadem ornamenta potestatis, eandem potestatem in p^{ro}vin-
 ciis dedit, quam *lex Servilia*. Ex ep. ad Att. VI. l. &c. mihi
 videtur colligi posse, constitutum fuisse vectigal arario
 solvendum, in vehicula, esseda, rhedas, lecticas, equos,
 &c. quibus in itineribus uterentur, ut ea pecunia in viis
 muniendis consumeretur. Nam cum Veditus Cicero-
 ni obvius factus esset cum duobus essedis & rheda, equis jun-
 cta, & lectica & familia magna; horum causa dicit Cice-
 ro Vedio solvendum ex lege Curionis, si perferatur, se-
 stertia centena. Id vectigal simile fuisset ex parte ei,
 quod nos dicimus, *Geleite*, quod in vias muniendas im-
 penditur, hoc certe sub titulo exigi solet. Quidam hanc
 legem male *Vivariam* aut *Vimeriam* aut *Vincariam* appel-
 lant. v. Contarenius de Frum. Larg. c. 9. Lips. El. l. 8.

VOCONIA, lata a Q. Voconio Saxa Trib. pl. a. V.
DCLXXXIV. suadente Catone: Est *testamentaria*, de mu-
 lierum hereditatibus; qua sancitum est, ut, qui post A.
 Postumium & Q. Fulvium Censores census esset, ne he-
 redem virginem, neve mulierem, faceret. Cic. in Verr.
 l. 41. Eadem lex laudatur pro Balbo c. 8. de Fin. II. 17.
 de Senect. c. 5. *Censi* a Voconii mente sine dubio erant
cives, quod nemini licebat deferre ad Censorem rem suam,
 nisi, qui civis Rom. esset. sed in hoc verbo calumnia-
 bantur, qui rem suam ad uxorem aut filiam transferre
 cuperent. Nam cum illis temporibus, lex census Ser-
 viana, de vendendis incensis non acerbe aut severe satis
 servaretur; & multi cives Rom. incensi essent, hi, qui fe-
 minam heredem facere volebant, rem suam in censum non
 deferrebant, adeoque se lege Voconia teneri negabant,
 quod incensi essent. Atque hac calumnia verbi *census*
 eludebant legem. Nam ex Verrinae l. c. intelligi potest,
 prae-

INDEX LEGVM.

prætores ante Verrem omnes ex hac calumnia decrevisse, & hereditates hoc modo ad filias mulieresque transire potuisse. Qui autem censi erant, adeoque legem eludere calumniando non poterant, heredem fiduciarium faciebant. h. e. qui hereditatem cerneret quidem, sed deinde filię, aut cuicumque testator voluisset, redderet, si honestus esset. Nam si quis perfidus negabat se hereditatem filię redditurum, cogi non poterat. v. de Fin. II. 17. de hac lege multi, in primis Baldulnus, sed omnium optime Jac. Perizonius in Diss. de lege Voconia, qui primus hujus legis vim accurate perspexit.

INDEX GEOGRAPHICVS

A.

A *Abdera*, urbs Thraciæ, crasso cælo, Democriti patria. Roma *Abdera* ad Att. IV. 16. dicitur, propter stuporem senatorum. v. Ind. Gr. ἀβδηρίτις πόλις.

Abderites, de Nat. Deor. I. 23.

Abydus, oppidum Troadis, ad Hellespontum, e regione Sesti.

Acarnania, regio Græciæ versus occidentem ad mare Ionium inter Ambracium sinum & Acheloum fluvium.

Achai & Achivi, populi Græciæ, qui Achajam incolunt.

Achaicus, Aët. I. in Verr. 2.

Acherini, L. III. in Verr. 43. Siciliæ populus, exigua civitatis, sed ignotæ veteribus auctoribus. Itaque Cluverus Sic. Ant. II. 2. vocem vitiatam putat, & probante Harduino, legendum conjicit *Scherini* a *Schera*, urbe Siciliæ mediterraneæ versus septentrionem, inter Hypsam & Crimissum fluvium. Ap. Silium VIII. 269. memoratur *pubes liquentis Acheri*, pro quo Dan. Heinsius scribebat, *Pubes ingentis Acheri*; qui ipse fluvius aut locus ignotus est, unde illud nomen varie tentatur. *Pubes Acheri* possunt dici *Acherini*. Et fortasse sic scripsit Cicero. Sed nil definitio. Ceterum semel hic

dixisse sufficiat: Non valere hanc rationem, qua in hujusmodi nominibus Geographi & Critici sæpe utuntur: *Hec nomen in nullo alio auctore occurrit, ergo vitiatum est, & in notum nomen mutandum.* Quis enim contendat, omnia loca exigua & obscura Siciliæ, aut cujuscunque regionis memoratos esse Geographis antiquis, aut aliis auctoribus. Si nil variant MSS. meliores, aut ipsa ratio manifeste vitium lectionis convincit, nil tentandum.

Acmonenses, pr. Flacc. 15. incolæ *Acmonia* Phrygiæ magnæ. In Hieroclis Synecdemo ἀκμωνίως dicitur. ad q. l. v. Wesselingius. Alia est *Acmonia* Daciæ Trajani.

Acradina, in Verr. lib. IV. 53. pars Syracusarum.

Acronoma, ad Att. XIII. 4c. locus incertus. Pithocus in margine libri sui scripsit *saxa Acherontia*, quod, sive ex ingenio, sive ex libro est, non absurdum puto. Nam *Acherontia* urbs Apuliæ in alto saxo jacebat, unde *nidum Acherontia* appellat Horatius.

Actium, urbs & promontorium Acarnaniæ prope sinum Ambracium, pugna inter Octavium & Antonium nobilitatum.

Actium

INDEX

Alcium Corcyra, ad Att. VII. 2.

Locus insulae Corcyrae, cui insulae nomen adjicitur, ne cum Aetio Acarnaniae confundatur.

Aculanum, ad Att. XV. 2. putant esse idem quod *Aetulanum*, quod est oppidum in Hirpinis. Sed Manutius negat locum sanum esse & conjicit *Herculanum*, quod non longe abest a Pompejano. pro *Aetulanum* dicitur & *Eclanum*, in Itinerar. Anton. ubi vid. Wesselingium. conf. Gœsii Ind. in script. R. Agr.

Adrianum mare, ad Att. X. 7. quod vulgo *Adriaticum* dicitur. Sic etiam dicitur in Pisonem, & apud Horatium;

Adramytenus, Or. p. Flacc. 13. si vera lectio esset, esset ab Adramitis, parte Sabaeorum, in Arabia felici. vid. Bochart. G. S. P. I. L. II. c. 13. Sed non est dubium, quin auctoribus doctis viris legendum sit:

Adramytenus, ab Adramytteo s. Adramyttio nobili Mysiae urbe in maritima ora.

Adrumetum, pro Flacc. oppidum Africae propriae, Byzacena provinciae caput. Sed non est dubitandum, quin cum Graevio recipiendum sit e Camerarii, Vrsini, Sylvii conjectura *Adramyttium*. Quid enim *Adrumetum* Africae ad Praetorem Asiae ejusque legatum? Ceterum in nomine *Adramyttii* ita variant veteres libri, ut non mirum, si hujusmodi error in Ciceronem

irrepsit. v. Duber. ad Thucyd. V. 1. & Wesseling. ad Anton. Itin. p. 335.

Aedui, populi in Gallia Lugdunensi.

Aegaeum mare, inter Asiam & Europam, hinc Graeciam Macedoniamque, illinc Cariam & Ioniam adiens.

Aegina, insula in sinu Saronico, inter insulas Graeciae minores, circa Peloponnesum.

Aeginetae, de off. III. 11, incolae insulae Aeginae.

Aemilia, ad Div. X. ep. 30. Via in Gallia Cispadana a Placentia ad Ariminum, ita dicta, quia ab Aemilio Lepido strata est.

Aenaria, ad Att. X. 13. insula opposita Campaniae, quae & Pithecusa dicitur. Bochart. G. S. P. II. L. I. c. 33. mavult *Enaria* scribi ab *enaribus*, i. e. simis. Nam ab Aenea dici, non credibile.

Aenus, ex emend. Turnebi Adv. XX. 28. pro Flacco 14, Thraciae urbs antiquissima, Homer. II. d. 520. laudata, ad ostium orientale Hebri. Locis de hac urbe a Cellario G. A. T. J. p. 1061. allatis addendus hic Plinii H. N. XVII. 4. *Vices aduri* - *Aenos sensit admo-to Hebro*. Pro *Aeno* ap Ciceronem olim lectum *Aemo*, & inde *Hemo*, non est mirum; cum facilis confusio sit. In Actis Concil. Constantinop. II. Coll. 8. p. 240. subscribit Paulus episcopus *Aemorum* pro *Aeniorum* v. Wesseling. ad Hie-

GEOGRAPHICVS.

- Hierocl. p. 634. ubi plures de auctore urbis scriptores laudantur.
- Acolia*, regio Asiae minoris maritima, quae a Lydia usque ad Hellespontum, atque Propontidem adeo, pertinet.
- Aequi*, populi Latii Sabinis & Maris confines.
- Aequinebrum*, de Div. II. 17. locus Romae, sic dictus, quod Melii domus ibi aequata solo est. Liv. IV. 16.
- Aesernia* vid. *Esernia*.
- Aetnenses*, in Verr. III. 18. ad montem Aetnam, populi urbis *Aetnae*. Gr. αἰτνῆσις, qui occurrunt in numis. v. Gotham Numar. V. 4.
- Aetolia*, pars inter Graeciae Acarnaniam & Locrin & sinum Corinthium; unde *Aetoli*.
- Agerensis* ager, Or. de Leg. Agrar. II. 19. in Asiae regione fuit, quae a P. Servilio Isaurico imperio Rom. adjuncta est; si quidem sana lectio est, sed Turnebus, Gravius alique legi volunt: *Sagalassensis* vel *Agalassensis* a Sagalasso urbe Pisidiae, in ea regione, quam sub Rom. potestatem Servilius redegit.
- Agragiana* s. *Acragiana* porta, Tusc. V. 23. portae Syracusarum, quae imminabant viae, quae Agrigentum ferebat.
- Agrigentum*, in Verr. lib. II. 26. oppidum Siciliae, in maritima ora versus meridiem. Dicitur *Acragus* & *Agrugas*, de Graeco. Ejus urbis accuratissima descriptio est ap. Polybium L. IX. p. 779. ed. Gr.
- Agrigentini*, in Verr. lib. II. 50.
- Agrinae*, in Pis. c. 37. sunt populi Thessaliae. Sed pro Gen. *Agrinarum* Turneb. *Agrianum* placet *Agrianum* mallet, si quid mutandum. v. Stephan. in αἰγριαί.
- Agyrium*, in Verr. III. 27. oppidum Siciliae prope fl. Symethum.
- Agyrinensis*, in Verr. II. 9. III. 18. &c.
- Alabandum*, de Nat. D. III. 14. urbs Cariae prope flumen Mæandrum. In Hieroclis Synecdemo est *Alabanda*. unde *Alabandei*, ad Div. XIII. ep. 56. item: *Alabandenses*.
- Alba*, ad Att. VIII. 12. est Alba Fuentis, ad Lacum Fucinum, colonia Rom. in Maris. Nam ea est non procul Salmone, cui l. c. a Cicrone jungitur. conf. IX. 6. & ibi Malasp.
- Albana*, or. pro lege Agrar. II. 34. platea vel forum Capuae, ubi unguentarii venales merces habebant.
- Albana aqua*, de Div. I. 44. est lacus Albanus in Eatio prope Albam Longam ab Ascanio conditam, de qua Liv. I. 3.
- Albanum*, ad Att. IV. 11. praedium Pompeji in agro prope Albam Longam.
- Albanus mons*, qui nomen habet ab Alba longa. In eo monte quotannis feriae Latinae celebrabantur a Rom. & Latinis in memoriam foederis, olim inter eos icti. Curatio sacri

INDEX

- erat Consulum. vid. de Div. L. I. 11. pro Milone *Albani rumale* dicuntur.
- Albanus lacus*, de Div. I. 44.
- Albensis*, ad Herenn. II. 28. Varro de L. L. VII. p. m. 91. *Cum dua sint Alba, ab una dicuntur Albani, ab altera Albenses.* nempe ab ea, quæ est ad lacum Fucinum.
- Alentinus* vid. *Halentinus*.
- Aletrinas*, or. pro Cluent. 16. ab oppido Aletrio Latii in Herminis.
- Aletrienfis*, pro Corn. Balb.
- Algida*, Or. 45. terra, circa Algidum montem & urbem in Latio.
- Alifanus* ager, Or. de Leg. Agrar. circa Alifas, oppidum Samnitium, inter Venafrum & Sabati confluentem, supra lavam Vulturini ripam.
- Aliphera*, ad Att. VI. 2. urbs maritima Achaje.
- Alliensis*, ad Att. IX. 5. ab Allia fluvio, ad quem infelix cum Gallis pugna facta, de qua Liv. L. V. 38. unde *Allienses dies* dicti infelices, nefasti.
- Allobroges*, populi Galliae Narbonensis.
- Alsum*, ad Att. XIII. 50. oppidum in ora Etruriæ.
- Alsiense*, ep. 6. ad Div. lib. IX. prædium dictum ab Alfio.
- Alyzia*, ep. 2. ad Div. Lib. XVI. oppidum Acarnaniæ, citra Leucaden a Patris Italiam versus.
- Amalthea*, ad Att. I. 13. villa Attici in Epiro, cujus sæpe mentio fit.
- Amaltheum*, ad Att. I. 15. gymnasium in prædio Amalthea fuisse videtur. vid. ind. Græcum.
- Amanus*, ad Div. II. ep. 10. Mons Ciliciæ a Tauro procurrens & ejus quasi ramus, ab oriente Ciliciam claudit, & a Syria dirimit.
- Amanienfis*, ad Div. lib. II. ep. 10. incolæ montis Amani in Cilicia.
- Amantria*, Phil. XI. 11. oppidum in ora Illyricana.
- Ambracia*, ad Brut. 5. urbs Theoprotiæ in Epiro, ad sinum Ambracium.
- Ambraciota*, Tusc. Q. I. 34.
- Ameria*, municipium in Umbria, unde dicitur.
- Amerinus*. Apud Jul. Frontinum de Colonis p. 132. ed. Gæf. ipsum municipium *Amerinos* vocatur.
- Amestrasinus*, in Verr. lib. III. 39. V. 51. ab Amastra s. Amestrato oppido Siciliæ, mare versus, ad Halesum fluvium.
- Amisus*, or. pro Leg. Man. 8. oppidum nobile Ponti.
- Amphictyones*, de inv. II. 23. commune Græciæ concilium, cujus sæpe mentio apud Demosthenem, v. van Dalen Diss. de Concilio Amphictyonum.
- Amphilochia*, in Pison. 40. ager circa Argos Amphilochorum urbem in Acarnania.
- Ampsanctus*, de Div. I. 36. Lacus pestilentis vaporis in Hirpinis. de quo vid. Virgil. Aen. VII. 563. sqq. & ibi Interpretes.

Ana-

GEOGRAPHICVS.

Anagnia, dives urbs in Hernicis.

Virgil. Aen. VII. 684. unde
Anagnini, Philip. II. 41. &
Anagninum, ad Att. XII. 1. præ-
dium in agro Anagniz.

Ancon, ad Att. VII. 11. eadem
quæ vulgo **Ancona**, urbs ma-
ritima in agro Piceno. Ancon
autem est usitatus veteribus.
v. Oudendorp. ad Cæs. B. C.
I. 12. hinc

Anconitanus, or. pro Cluent. 14.
Andria Terentii, ab Andro Cy-
cladum insula.

Anio, fluvius Sabinorum.

Aniensis, ad Div. VIII. 8. tribus
& rusticanæ nomen.

Antilibanus, mons supra mare
Sidonium, qui cum Libano,
cui exadversum situs est, ubi-
que fere æqualibus disjunctus
spatiis, Coele Syriam comple-
ctitur. ad Att. II. 15. v. Strabo
L. VI. p. 1096.

Antiochia, ad Att. V. 18. ca-
put Syriæ. **Antiochinus**. Phil.
XI. 7.

Antium, urbs veteris Latii ad
mare, celebris olim re nava-
li, templo Fortunæ & Sorti-
bus, de quibus in utroque de
Divinat. Nbro. Hinc dicuntur.

Antiatæ, ad Att. II. 6.

Aonius, ad Att. V. 21. ab Aonia
i. e. Bœotia.

Apamea, ad Att. V. 16. urbs
Phrygiæ majoris ad Mælyæ
& Mæandri confluentes. de hac
semper intelligendus est Cice-
ro, cum de ea in Epistolis
loquitur, quæ ipsi, Ciliciæ
Pro Consuli, attributa fuit.

Apollonia, ad Brut. 2. urbs Ma-

cedoniæ maritimæ, literarum
studiis nobilis.

Apolloniensis, in Verr. III. 43. ab
Siciliæ oppido Apollonia.

Apollonis, pro Flacco 21. oppi-
dum Lyciæ, quæ & Apollo-
nideæ & Apollomidia dicitur
unde.

Apollonidiensis f. **Apollonidenfis**
ad Q. Fr. I. 2. 3.

Apenninus, mons Italiæ, qui eam
veluti dorsum pæne totam
percurrit. laudatur. v. c. de Or.
III. 19. Phil. XII. 11.

Appia, ad Att. II. 12. via cele-
berrima & Regina viarum, uti
Statius appellat, Roma Ca-
puam & Capuæ Brundisium
ferebat, ab Appio Cæco Cën-
sore strata magnifice Liv.
IX. 29.

Appiani, ad Div. III. ep. 7. incolæ
oppidi **Appiæ** in Phrygia. Lau-
dantur etiam apud Plinium, &
ipsa ~~αππια~~ f. potius ~~αππια~~ in
Hieroclis Synecdemo p. 668.
ed. Wessel.

Appii Forum, ad Att. I. 10. op-
pidum Italiæ ab Appio, in-
certum est, quo conditum. de
toto hoc genere oppidorum,
quæ Fora dicuntur & adje-
ctum habent nomen celebris
alicujus Romani, vid. Sigon.
de A. J. I. II. 15.

Apulia, pars Græciæ magnæ, un-
de **Apuli** dicuntur.

Aquileja, oppidum & Colonia in
regione Transpadana in Ve-
netis.

Aquinum, urbs Latii novi. unde
Aquinate dicuntur.

INDEX

- Arcadia*, regio Peloponnesi mediterranea.
- Arcaeum*, ad Att. V. 1. & multis aliis locis, in primis ep. ad Q. Fr. fuit pradium Q. Fratris prope Minturnas.
- Aradus*, ad Att. IX. 9. urbs Phoenices in insula parva continenti juncta.
- Ardeates*, ab *Ardea*, Latii urbe.
- Aresbura*, celebris fons Siciliae ad Syracusam. de quo vid. Intt. ad Virg. Eclog. X. & Ovid. Metam. V. 567. sqq.
- Argentens fluvius*, ep. 34. ad Div. lib. X. in Gallia Transalpina ad Forum Julium.
- Argentens Pons*, ad Div. X. 34. locus vel vicus cum ponte in fluvio Argenteo.
- Argi*, urbs Argolidis, unde
- Argius*, Tusc. Q. I. 47. *Argia Sacerdos*.
- Argivus*, Brut. 13.
- Argolicus*, de Fin. V. 18.
- Argiletum*, ad Att. XII. 32. mons urbis Romae, ubi Cicerones domum aut tabernas habuisse videntur, unde Argiletanus, ad Att. I. 14.
- Aricia*, oppidum Latii sub Albano monte.
- Ariminum*, Umbriae oppidum, trans Apenninum ad mare situm, unde.
- Ariminenses*, in Verr. Lib. I. 12.
- Ariopagus*, ad Att. V. 11. mons ubi Mars judicatus erat; deinde iudicium Atheniensium; unde *Ariopagita*, de Div. I. 30.
- Armenii*, populi Asiae.
- Arniensis*, de Lege Agrar. II. 29. tribus Rom. & Regio Etruria.
- Arpi*, ad Att. IX. 3. oppidum Apuliae. v. Cluver. It. Ant. IV. 12.
- Arpinum*, ad Att. II. 11. urbs Italiae & municipium, duobus Civibus C. Mario & M. Cicerone nobilitatum, unde *Arpinates* dicuntur.
- Arpinas*, ad Att. I. 6. V. 1. quod est in agro prope Arpinum Ciceronis patriam, de pradio.
- Arretium*, ad Div. XVI. ep. 12. oppidum Etruriae, unde *Arretini* dicuntur. pro Cæcina c. 33. pr. Mur. 24. &c.
- Artemitani*, ad Att. I. 19. Sed legendum videtur cum Græviana *Arretini*. *Artemita* enim nulla est in Italia, quod constet.
- Asculum*, Brut. 46. oppidum in Agro Piceno, quod & *Asclum* dicitur & ap. Hieroclem ἀσκληος. unde pro Sull. 8. *Asculani*.
- Aspendum*, in Verr. Lib. I. 20. urbs Pamphyliae.
- Afforinus ager*, in Verr. Lib. III. 18. circa Asforum Siciliae oppidum inter Agyrium & Ennam.
- Afforus*, in Verr. L. IV. 44. ipsum oppidum, unde *Afferini* in Verrinis dicuntur.
- Affyria*, regio Asiae majoris, unde *Affyrri* dicuntur.
- Astura*, ad Div. VI. ep. 19. ad Att. XII. 40. flumen Latii, in quo insula ejusdem nominis, ubi Ciceronis villa.
- Astypalensis*, de N. D. III. 18. ab *Astypalaea* insula maris Cretica, unde rectius dicitur *Astypalaea*.

GEOGRAPHICVS.

palænsis quam *Astypalensis*.
& sic est in *Davifiana*.

Atandrus s. *Antandrus*, ad Qu.
Frat. I. 2. 2. ab oppido Mysia

Atandro s. *Antandro*, ut
Strabo appellat, & vulgo lau-
dant; idque rectius videtur
Cel. Wesselingio ad Hieroclem
p. 661. qui ἀτάνδρος habet.

Atella, de Lege Agrar. II. 31.
oppidum Campaniae inter Ca-
puam & Neapolim. Dicitur
Atellanum municipium, ad Q.
Fr. II. 14. & *Atellantis* versus,
de Div. II. 10. e fabula Atellana.

Athamanum gens, in Pison. 40.
populus Athamaniae, regionis
Graecae, de cuius situ disputant,
aliis ad Illyriam, aliis ad Thes-
saliam, aliis ad Aetoliam, ad
Epirum denique aliis referen-
tibus.

Arbos, mons Macedoniae, a Xerxe
perfolius. de Fin. II. 34.

Asinas, ad Att. XV. 3. ager circa
Atinam urbem Latii.

Atlas, mons Mauretaniae Tingita-
nae in Africa altissimus.

Attalenses, Or. de Leg. Agrar. I. 2.
II. 19. populi *Attaleae*, urbis
Lyciae, quamquam alii alio re-
ferunt.

Aulis, Tusc. Qu. I. 48. portus Boe-
otiae ad Euripum.

Aurelia via, Phil. XII. 9. per ma-
ritima Etruriae ducens Pisas
versus, vel ad illas, ut ex Peu-
tingeriana tabula & Itiner. An-
ton. intelligitur, in quibus
etiam tractus ejus commemo-
ratur.

Aurelii gradus, pro Placco 28. lo-
cus in foro, qui a quo nomen

tulerit, an ab L. Aurelio Cotta
aliove, non satis certum puto,
etsi primum illud probabile
puto.

Aurelium tribunal, in Pison. 5.
prope gradus Aurelios fuit &
ab eodem, quo gradus, nomen
tulit. Ceterum e locis Ciceron-
is, in quibus tribunalis Aure-
lii & graduum Aureliorum
mentio fit, intelligi potest, ibi
versari solitam fuisse multitu-
dinem hominum plebeiorum
& perditorum, atque inter hos
etiam Judaeos.

Aventinum, ad Att. XII. 32. mons
urbis Romae, in quo Cicerones
domum aut tabernas habuisse
videntur.

Avernus, Tusc. Quæst. I. 16. La-
cus in Campania pestilens; cu-
jus naturam explicat Lucret.
de N. R. L. VI.

Axia, Or. pro Cæcinnæ. c. 7. Ca-
stellum in agro Tarquinien-
si.

B.

Baja, locus amoenissimus in Cam-
pania, prope mare, & frequens
hominibus, qui eo propter
aguas calidas veniebant.

Balearicus, de Divin. I. 2. a Balea-
ribus insulis, prope Hispaniam.
Cognomen Metelli.

Bargyletae, ad Div. XIII. ep. 56.
incolae Bargyli oppidi in Caria.

Bauli, Acad. IV. 40. villa Hor-
tensii inter Lucrinum lacum &
Bajas in Campania.

Bellovaci, populi in Gallia Bel-
gica.

Beneventum, oppidum Samni-
tium. unde

INDEX

- Beneventanus**, in Verr. Lib. I. 15.
- Bessica gens**, in Pison. 34. in Thracia.
- Bidis**, in Verr. lib. II. 22. oppidum tenue Siciliæ, non longe a Syracusis. unde
- Bidinus**, in Verr. lib. II. 22.
- Bitbynia**, regio Asiæ min. in ora Pontica.
- Blandenona**, ad Q. Frat. II. 15. nomen urbis prope Placentiam, ut ex ipsa hac epistola intelligitur, cujus nulla in reliquis omnibus libris mentio. Sed corruptum nomen videtur. P. Manutio legendum videbatur: *Laude, nonis. Laus* enim est oppidum prope Placentiam. In Itinerario Antonini p. 272. occurrit *Blondona*. sed nec loca conveniunt, nec illud ipsum nomen a suspicionem corruptionis liberum est.
- Boeotia**, regio Græciæ, Euripo, Attica, Phocide & Locride cincta.
- Boeotius**, de Divin. II. 25.
- Bononia**, urbs Galliæ Cispadanæ.
- Boria vel Borea**, ad Attic. XVI. 4. urbs Africæ, forte ad promontorium *Boreum* in Cyrenæica, ad Syrtim majorem. Plin. V. 4. Procopius περὶ τῶν κτισμάτων VI. 2. memorat urbem *Borium* ultimam Pentapoleos versus occidentem, quæ & memoratur in Itin. Anton. p. 66. ubi vid. Suritam, & Cel. Wesseling.
- Bosporus**, pro Murena 15. fretum, quod Propontideæ & Pontum Euxinum committit. a quo dicuntur.
- Bosporani**, Or. pro L. Man. 4. populi ad Bosporum Asiatici.
- Bovianum**, Or. pro Cluent. 79. Oppidum Samnitium. in Jul. Frontini libro de Colonia p. 125. est etiam *Bovianus*, s. ut ibi scribitur: *Bobianus*. Sic apud eundem est *Bobilla*.
- Bovilla**, ad Att. VI. 13. oppidum non procul a lacu Albano ad viam Appiam, ad quod Clodius a Milone interfectus est, quam eadem Cicero pugnam *Bovillam* vocat. ap. Front. de Colon. p. 103. est etiam *Bovilla*.
- Bovillis** adj. ad Att. V. 13.
- Bovillana vicinitas**, pro Planco, 9.
- Bovillanus fundus**, ad Q. Fr. III. 1. 2. ab ignobili loco in Arpinati, non Bovillis illis, quæ sunt ad Appiam.
- Brundisium**, oppidum in Calabria, portus in primis nobili, & quo trajectus in Græciam.
- Brutii**, populi Magnæ Græciæ.
- Bullenses**, in Pison. 40. Dicuntur sine dubio a *Bullide* Macedoniæ urbe & Cæsari de B. C. III. 40. memorata, unde F. Vrsinus rescribat: *Bullidenses*, ut habet idem Cæsar l. c. c. 12. item Plinius major. Phil. XI. 11. dicitur. *Byllis*. ad Div. XIII. 42. *Bulliones*.
- Buthrotum**, oppidum Epiri, in quo Atticus domum habuit.
- Buthrotum**, ad Att. IV. 8. adjective.
- Byllis**, Philip. XI. 11. oppidum in ora maritima Macedoniæ, quod & *Bullis* dicitur. unde in libris *Bullenses* & *Bullidenses* & *Byl*

GEOGRAPHICVS.

& Byllidenses, vid. Var. Lect. ad
Cæf. de B. C. III. 12. 40.

C.

Casena, ep. 27. ad Div. lib. XVI.
oppidum in Gallia Cispadana
Senonum.

Caicus, pro Flacc. 29. annis My-
fia.

Caieta, ad Att. I. 3. portus cele-
bris Italiae, ad mare Inferum,
prope Formias, ubi erat Cice-
ronis Formianum. Casaubo-
no h. l. & ep. 4. videbatur *Caieta*
pro Ciceronis Formiano di-
ci. Nihil. us, si locum inspe-
xeris. Exposita dicit signa in
portu Caietano, seque missu-
rum, qui pro vectura solveret
& auferret signa.

Caler, ad Att. VII. 14. oppidum
mediterraneum Campaniae.

Calenum municipium, de leg.
Agrar. II. 31. idem oppidum.

Calenus, ad Att. VIII. 3. intellige:
ager, circa Cales.

Calastia, in Verr. lib. III. 43. op-
pidum Siciliae post Halefam.
unde

Calastini, Verr. III. 43.

Calatia, ad Att. XVI. 6. urbs agri
Campani.

Calpe, ad Div. X. ep. 32. mons
præaltus Hispano litori ad fræ-
tum Gaditanum adjacens. Ad
id fuit urbs ejusdem nominis, ut
contra Bochart. Geogr. S. L. I.
c. 34. ostendit Cel. Wesseling.
ad Itin. Ant. p. 406.

Camerinum, ad Att. VIII. 12. op-
pidum in montibus, qui Pice-
num ab Vimbria dirimunt. De
variationibus, quæ in hoc no-

mine occurrunt ap. Veteres v.
Gosii Ind. Geogr. in Scr.
R. A.

Camers ager, pro Sull. 19. circa
oppidum Camerinum.

Camertius, pro Corn. Balb. 20.

Candavia, ad Att. III. 7. regio
montibus aspera, quæ ab extre-
ma Spiro ad Macedoniam us-
que pertinebat.

Cannæ, Tusc. Qu. I. 17. vicus Apu-
liae, clade Rom. bello Punico
II. nobilitatus.

Cannusinus, ad Att. VIII. 1. urbs
Apuliae, unde

Cannusinus, ad Att. I. 13.

Capena porta Romana, a qua via
Appia ducebatur ad Att. IV. r.
origo nominis dubia est.

Capenas, ad Div. IX. 17. Agr. II.
26. a *Capena* oppido Etruriae
inter Veios & Tiberim in ripa
situm, quod apud Frontinum
& *Capenus* dicitur p. 121.

Capitina, in Verr. III. 43. intell.
urbs. *Capitum* est urbs medi-
terranea Siciliae.

Cappadocia, ad Att. V. 18. & pro-
pria quidem, regio Asiae inter
Taurum & Antitaurum, pro-
quinqua Ciliciae.

Carachium, ad Brut. 3. locus igno-
tus veteribus Geographis & re-
liquis auctoribus. Vrsinus &
Ortelius conjiciebant legen-
dum: *Dyrrbachium*.

Caria, Orator. 2. regio Asiae mi-
noris, a qua *Caricae* dicuntur
sc. ficus, quod optimum genus
est.

Carina, ad Qu. Fr. II. 3. locus ur-
bis

INDEX

- Beneventanus**, in Verr. Lib. I. 15.
- Bessica gens**, in Pison. 34. in Thracia.
- Bidlis**, in Verr. lib. II. 22. oppidum tenue Siciliæ, non longe a Syracusis. unde
- Bidinus**, in Verr. lib. II. 22.
- Bithynia**, regio Asiæ min. in ora Pontica.
- Blandenona**, ad Q. Frat. II. 15. nomen urbis prope Placentiam, ut ex ipsa hac epistola intelligitur, cujus nulla in reliquis omnibus libris mentio. Sed corruptum nomen videtur. P. Manutio legendum videbatur: *Laude, nonis. Laus* enim est oppidum prope Placentiam. In Itinerario Antonini p. 272. occurrit *Blondona*. sed nec loca conveniunt, nec illud ipsum nomen a suspicionem corruptionis liberum est.
- Boeotia**, regio Græciæ, Euripo, Attica, Phocide & Locride cincta.
- Boeotius**, de Divin. II. 25.
- Bononia**, urbs Galliæ Cispadanæ.
- Bori** vel **Borea**, ad Attic. XVI. 4. urbs Africæ, forte ad promontorium *Boreum* in Cyrenaica, ad Syrtim majorem. Plin. V. 4. Procopius *περὶ τῆς ἡμετέρας VI. 2.* memorat urbem *Borium* ultimam Pentapoleos versus occidentem, quæ & memoratur in Itin. Anton. p. 66. ubi vid. Suritam. & Cel. Wesseling.
- Bosporus**, pro Murena 15. fretum, quod Propontidem & Pontum Euxinum committit. a quo dicuntur
- Bosporani**, Or. pro L. Marc. 4. populi ad Bosporum Asiatici.
- Bovianum**, Or. pro Cluent. 79. Oppidum Samnitium. in Jul. Frontini libro de Colonis p. 125. est etiam *Bovianus*, s. ut ibi scribitur: *Bobianus*. Sic apud eundem est *Bobilla*.
- Bovilla**, ad Att. VI. 13. oppidum non procul a lacu Albano ad viam Appiam, ad quod Clodius a Milone interfectus est, quam eadem Cicero pugnam *Bovillam* vocat. ap. Front. de Colon. p. 103. est etiam *Bovilla*.
- Bovillus** adj. ad Att. V. 13.
- Bovillana** vicinitas, pro Planc. 9.
- Bovillanus fundus**, ad Q. Fr. III. 1. 2. ab ignobili loco in Appiati, non Bovillis illis, quæ sunt ad Appiam.
- Brundisium**, oppidum in Calabria, portu in primis nobili, e quo trajectus in Græciam.
- Brutii**, populi Magnæ Græciæ.
- Bullenses**, in Pison. 40. Dicuntur sine dubio a *Bullide* Macedoniæ urbe & Cæsari de B. C. III. 40. memorata, unde F. Vrsinus rescribebat: *Bullidenses*, ut habet idem Cæsar l. c. c. 12. item Plinius major. Phil. XI. 11. dicitur. *Byllis*. ad Div. XIII. 42. *Bulliones*.
- Buthrotum**, oppidum Epiri, in quo Atticus domum habuit.
- Buthrotum**, ad Att. IV. 8. adjective.
- Byllis**, Philip. XI. 11. oppidum in ora maritima Macedoniæ, quod & *Bullis* dicitur, unde in libris *Bullenses* & *Bullidenses* & *Byl-*

GEOGRAPHICVS.

& Byllidenses, vid. Var. Lect. ad Cæf. de B. C. III. 12. 40.

C.

Casena, ep. 27. ad Div. lib. XVI. oppidum in Gallia Cispadana Senonum.

Caicus, pro Flacc. 29. annis Myfiz.

Caieta, ad Att. I. 3. portus celebris Italiae, ad mare Inferum, prope Formias, ubi erat Ciceronis Formianum. Casaubono h. l. & ep. 4. videbatur *Caieta* pro Ciceronis Formiano dici. Nihil aliud, si locum inspexeris. Exposita dicit signa in portu Caietano, seque missurum, qui pro vectura solveret & auferret signa.

Caler, ad Att. VII. 14. oppidum mediterraneum Campaniae.

Calenum municipium, de leg. Agrar. II. 31. idem oppidum.

Calenus, ad Att. VIII. 3. intellige: ager, circa Cales.

Calacta, in Verr. lib. III. 43. oppidum Siciliae post Halefam, unde

Calactini, Verr. III. 43.

Calatia, ad Att. XVI. 6. urbs agri Campani.

Caiae, ad Div. X. ep. 32. mons praetextus Hispano litori ad fretum Gaditanum adjacens. Ad id fuit urbs ejusdem nominis, ut contra Bochart, Geogr. S. L. I. c. 34. ostendit Cel. Wesseling. ad Itin. Ant. p. 406.

Camerinum, ad Att. VIII. 12. oppidum in montibus, qui Picenum ab Umbria dirimunt. De variationibus, quae in hoc no-

mine occurrunt ap. Veteres v. Goeffii Ind. Geogr. in Scr. R. A.

Camers ager, pro Sull. 19. circa oppidum Camerinum.

Camertius, pro Corn. Balb. 20.

Candavia, ad Att. III. 7. regio montibus aspera, quae ab extrema Epiro ad Macedoniam usque pertinebat.

Cannae, Tusc. Qu. I. 17. vicus Apuliae, clade Rom. bello Punico II. nobilitatus.

Cannusium, ad Att. VIII. 1. urbs Apuliae, unde

Cannusinus, ad Att. I. 19.

Capena porta Romana, a qua via Appia ducebatur ad Att. IV. 1. origo nominis dubia est.

Capenas, ad Div. IX. 17. Agr. II. 26. a *Capena* oppido Etruriae inter Veios & Tiberim in ripa situm, quod apud Frontinum & *Capenus* dicitur p. 121.

Capitina, in Verr. III. 43. intellig. urbs. *Capitium* est urbs mediterranea Siciliae.

Cappadocia, ad Att. V. 18. & propria quidem, regio Asiae inter Taurum & Antitaurum, proquinqua Ciliciae.

Carachium, ad Brut. 3. locus ignotus veteribus Geographis & reliquis auctoribus. Vrsinus & Ortelius conjiciebant legendum: *Dyrrbachium*.

Caria, Orator. 2. regio Asiae minoris, a qua *Caricae* dicuntur sc. ficus, quod optimum genus est.

Carina, ad Qu. Fr. II. 3. locus ur-

INDEX

- bis Romæ, ubi Cicero ædes habebat ab avis hereditate acceptas.
- Carreja*, ad Att. XV. 20. urbs Hispaniæ Bæticæ ad promontorium Calpen, de qua vid. Cellar. G. A. T. I. p. 69. sqq. de ejus situ disputant Hispani. Cell. Wesselingio ad Ant. Itin. p. 407. videtur esse, quæ hodie *Rocadillo*.
- Casilinum*, ad Att. XVI. 8. urbs agri Campani, Colonia Romana ad Vulturum, unde
- Casilinenses*, de Invent. II. 51.
- Casinas*, Or. de leg. Agrar. II. 26. III. 3. ager circa *Casinum* oppidum Latii in Volscis.
- Cassia via*, Philipp. XII. 9. per mediam Etruriam ducebat; media inter Flaminiam & Aureliam. Nomen habet a *Cassio*, incertum, quo.
- Cassinas*, fundus, Philipp. II. 40. M. Varronis, de quo vid. de R. R. III. 5. prope *Casinum*, unde *Casinas* & *Cassinas* fit. Quamquam & *Cassum* pro *Casino* invenitur ap. Frontin. l. c. p. 134. pro quo forte legendum *Casinum*.
- Castulonensis saltus*, ad Div. X. ep. 38. in Hispania Tarraconensi prope urbem *Castulonem* ad ripas Bætis sitam.
- Catina*, in Verr. II. 75. urbs Siciliae. unde
- Casinenfes*, Verr. II. 40.
- Caucasus*, Tusc. Qu. II. 10. mons Asiæ, Iberiam & Albaniam a septentrione claudens.
- Caudicini*, de Offic. III. 30. oppidum Samnii, a quo *furcæ Caudinae*, pax *Caudina*. dicuntur. item :
- Caudinum proelium*, de Senect. 12.
- Caunii*, ad Q. Fr. I. 1. 11. cives *Cauni*, de Div. II. 40. urbis Cariae maritimæ. de Div. L. II. 40. est *Caunens*. *Ficus Caunæ* in magno pretio in Italia erant. vid. l. c. sunt enim Cariae optimæ. De urbe *Cauno* dignus est qui conferatur Cell. Wesseling. ad Hieroclis synecdemum p. 685.
- Celsiberi*, Tusc. Qu. II. 27. populi Hispaniæ Tarraconensis, a
- Celsiberia*, Phil. XI. 5. regione Hispaniæ Tarraconensis.
- Centuripa*, Verr. IV. 29. oppidum Siciliae XII. m. p. ab Aetna, ut est in Itiner. Anton. p. 93. Sed ibi est *Centuripa*, quod Wesselingio neutrum pl. videtur. Recte. Nam sic Strabo L. VI. pag. 417. ed. Almel. *κεντροπία κεντροί* & sic sæpius.
- Centuripinus*, in Verr. II. 58. ab oppido Siciliae *Centuripis*, in agro *Aetnensi*.
- Ceos*, ad Att. V. 12. insula celeberrima Cycladibus, dicitur & *Cea*, patria Simonidis.
- Cephaleum*, in Verr. II. 52. oppidum Siciliae. de nominis varia scriptura & terminatione vid. Interp. ad Strab. L. VI. l. c. & Wesseling. ad Ant. It. p. 92.
- Cephaleditani*, in Verr. II. 52. incolæ oppidi.
- Ceramicus*, ad Att. I. 10. locus celeberrimus Athenis duplex, alter in urbe

GEOGRAPHICVS.

- urbe, alter extra urbem, cuius
 sapissime apud Græcos mentio.
 de utroque docte scripsit
 Meurfius in libello de *Ceramicis*
Gemino qui extat Thes. Gro-
 noviani T. IV.
- Chalcodonius*, a *Chalcedone* urbe
 Bithyniæ.
- Chalcidicus Euripus*, de Nat. D. III.
 10. fretum inter Eubœam &
 Græciam continentem, quod
 nomen habet a *Chalcide*, Eu-
 bœæ urbe, septies die ac nocte
 reciprocans. Plin. II. 97. Mela
 II. 7. ad q. I. vid. Vossium p.
 510. 511.
- Chaonia*, ad Att. VI. 3. regio
 Epiri.
- Cherronesus*, ad Brut. 2. est Thra-
 ciæ Chersonesus.
- Cherronenses*, in Pison. 35. popu-
 li qui habitant in *Cherroneso*
 Thraciæ.
- Chersonesus*, ad Att. Vh. 1. Tau-
 rica.
- Chios*, insula Asiatica, ad oram oc-
 cidentalem, in qua urbs cogno-
 minis; unde
- Chii*, pro Arch. P. 8. incolæ insulæ.
- Chrysas*, in Verr. IV. 44. fluvius
 Siciliæ per Assorinorum &
 Agrinorum agrum fluens.
- Cybara*, in Verr. IV. 13. oppidum,
 quod ab aliis ad Pisidiam, ab
 aliis ad Phrygiam refertur.
 Est ad terminos fere Pisidiæ, at-
 que propterea etiam ad Phry-
 giam a nonnullis refertur.
- Cibyrasæ*, in Verr. IV. 13. ad Att.
 V. 2. incolæ oppidi, qui vena-
 tus studiosi & periti erant, pan-
 therasque capiebant, unde *Ci-
 byrasæ pantheræ*,
- Cibyraticus*, ad Att. V. 21. & aliis
 locis.
- Cimbri*, pro L. Manil. 20. po-
 puli Germaniæ in Chersoneso
 ab Albis ostio in septentrionem
 longe præcurrens, quæ Cim-
 bria ab iis dicitur, hodie *Jut-
 land*. de iis, eorum migratione
 & bello cum Rom. accurate
 egit Cellarius Diff. de Cimbris
 & Teutonis, inter Diff. Acad.
 p. 488.
- Cimmerii*, Acad. IV. 19. sunt po-
 puli fabulosi Italiæ ab oppido
 Cimerio, quod ad *Bajannum* &
 Avernum sinum fuisse dicitur.
 Fabula est ap. Homer. Odyss.
 λ. Ab iis *Cimmeriæ tenebræ*
 dicuntur.
- Cingulum*, ad Att. VII. 11. oppi-
 dum in Piceno, belli civilis Cæ-
 sariani tempore ædificatum a
 T. Labieno. Sed fuit præterea
 aliud *Cingulum*, quod *Floren-
 tinum* dicitur, ut ab hoc *Piceno*
 distinguatur.
- Circeii*, ad Att. XII. 19. urbs cum
 promontorio Veteris Latii, sub-
 iecta Pomtina paludi.
- Cittæus*, a *Citrid*, Cypri urbe.
- Citarini*, in Verr. III. 43. Cluveri-
 us legendum censet: *Cetarini*,
 a *Cetaria*, urbe Siciliæ inter
 Segestanorum emporium &
 promontorium. Et sic est ap.
 Plin. III. 8. Græv. ad l. c.
- Civro* ad Div. X. ep. 23. locus in
 finibus Allobrogum, si lectio
 recta est.
- Clarius* Br. 51. a Claro urbe Co-
 lophoniorum.
- Clastidium*, Tusc. Qu. IV. 22, vi-
 cus Galliæ Cisalpinæ.

INDEX

pe apud Ciceronem commemoratur. inde *Cyzicenus*.

D.

Dalmatia, regio Europæ, Illyrico & Mæsiæ confinia.

Danai, Græci, a Danao.

Dardani Sext. 43. incolæ Dardaniæ quæ est pars Mæsiæ superioris, Illyrico & Macedonia finitima.

Delus, insula celebris propter Latonæ partum, & religionem, in mari Ægeæ, unde *Deliacus*, Orator. 70. & *Delius*, de Divin. I. 54.

Delphi, urbs Phocidis.

Delphica mensæ, Verr. IV. 59. genus mensarum e marmore, quæ primo Delphis factæ sunt & inventæ, Plin. XXXIV. 5.

Denselester, in Pison. 34. in Thracia.

Derthona, ad Div. XI. ep. 10. urbs Liguriæ, inter Genuam & Placentiam sita, Colonia Romanorum.

Dianium, in Verr. Lib. I. 34. V. 56. oppidum in Hispania Bætica, urbs maritima sic dicta a Diana præcipue ibi culta.

Dionysopolis, ad Q. Fr. I. 2. 2. pro quo Vrsinus: *Dionysopolis*, a *Dionysopoli* Phrygiæ urbe, quæ ad Ciceronis provinciam Ciliciam pertinuit, de qua loquitur Cicero.

Dodona, urbs Epiri, in cujus querceto templum Jovis & oraculum, quod dicitur *Dodonæum*, de Div. I. 1.

Dolopes, populi Epiri.

Domitia via, Or. pro Font. 4. in Gallia provincia, quam nomen

tulisse putat Hotomannus a Cn. Domitio, qui Pro Cos. cum Gallis & Allobrogibus bellum gessit.

Dores, populi Græciæ, in Ætolia, a Doro filio Hellenis, qui terram illam primus occupavit.

Dorylenfes, pro Flacc. 17. incolæ oppidi *Dorylei*, quod erat in Phrygia.

Drepanitanus, in Verr. Lib. II. 57. a *Drepano* Siciliæ oppido & promontorio.

Dymæi, ad Att. XVI. 1. a *Dyma* urbe Achajæ, in quam Pompejus bello piratico magnum numerum piratarum locaverat, ut, quoniam ea urbs mediterranea esset, a rapinis maritimis abstraherentur.

Dyrrhachium, celebris urbs in Illyrico, ad mare, unde in Italiam trajectus erat.

E.

Ecbatana, pro L. Manil. 4. *Mediæ* caput, quod Tigranes Rex Armeniæ tenebat. Armenii enim Medis aliquot provincias eripuerant atque cum his etiam Echatana totius Mediæ caput. v. Græv. ad h. l. multa de hac urbe lectu digna habet Bochart. Geogr. S. P. I. L. III. 14. ubi inter alia docet, nomen habere a diversicoloribus pinnis septem murorum, quibus cincta erat.

Edissa, in Verr. lib. V. 34. urbs Siciliæ cum portu, cujus nemo præter Ciceronem mentionem fecit. Sed Cluverius ex conjectura legit, Grævius autem e Codd. Mss. Franc. & Reg. restituit:

GEOGRAPHICVS.

stituit : *Odyſſea*, quæ urbs fuit ad promontorium Odyſſeum poſt Pachynum in Auſtrali latere. Sed Bochartus Geogr. S. P. II. L. I. c. 29. oſtendit, *Ediſſam* eſſe Phœnicum coloniã, idque nomen a Græcis mutatum in *Odyſſeam*, quod non intelligerent vim nominis, quod locum myrtis frequentem ſignificat, & putarent, ab Ulyſſe diſtam, qui prope eam Hecubæ cenotaphium erexit. Cicero ergo, qui quæſtor in Sicilia fuit, potuit verum urbis & antiquum nomen ſcire ; ut non dubitem, quin ab eo fit *Ediſſa*. *Odyſſea* autem puto eſſe a Grammatico, qui ignotum *Ediſſa* in memoratum a Græcis *Odyſſea* mutavit, niſi a librario calu E in O mutatum eſt, quod facile potuit fieri. Ceterum hoc exemplo confirmatur id, quod ſupra monuimus in *Acherini*.

Edui v. *Ædui*.

Eggya ſc. civitas, in Verr. III. 43. male pro *Engyna*, quod vide, cf. Cluver. Sic. Antiq. II. 11.

Eleuſis, de Nat. Deor. I. 17. ad Att. III. 1. oppidum Atticæ Megaram verſus, ad dextram ripam Cephili, celeberrimum initiis & myſteriis.

Eleuſbero cilices, ad Att. V. 20. ad Div. XV. 4. populi Ciliciæ liberi, Græcis etiam ἐλευθερίται dicti, de quibus vid. Spanh. in Orbe Rom. Exerc. II. c. 11. p. m. 231. ſ. de Uſu

& Pr. Num. p. 785. ubi de toto hoc genere populorum Imp. Rom. liberorum agit.

Elis, ad Div. XII. 26. urbs Peloponneſi, a qua & ipſa regio *Elis* dicitur, unde *Elis*, de Div. II. 12.

Elorini, in Verr. lib. III. 43. ab oppido *Eloro* Siciliæ, juxta fluvium cognominem.

Emathus, de leg. II. 3. ab Emathia, quæ Macedonia eſt antiquo nomine.

Engyni, in Verr. lib. III. 43. IV. 44. it. lib. V. 72. incolæ oppidi *Engyi* in Sicilia mediterranea. Dicitur & ſcribitur etiam *Enguium* & *Engumi*.

Enna, in Verrinis ſæpe, oppidum Siciliæ celeberrimum, prope quod nemus eſt, ex quo raptâ Proſerpina dicitur. vid. L. III. c. 48. Ovid. Metam. V. 385. unde Ceres ibi præcipua religione colitur v. Verr. III. 49. quæ propterea *Ennenſis Ceres* dicitur. Ejus mentio fit ap. Callimachum in Cererem, ad q. l. fuſe Spanhem. cum de ſcribendi ratione, num adſpiratione ſcribendum ſit, nec ne, tum de ipſa urbe diſſerit. cf. Heinf. & Burm. ad Ovid. l. c. Ab Enna dicuntur *Ennenſes* in Verrinis & *Ennenſis ager*.

Entellini, in Verr. lib. III. 43. incolæ oppidi *Entellæ* in Sicilia ad Crimiffum.

Epictetus ad Div. III. ep. 10. dicitur Phrygia mn. Sed Manut & Lamb. illud verbum cum duobus antecedentibus deletum volunt.

Epidaurus, urbs Argolidis.

Epiphanea

INDEX

- Epiphanes**, ad Div. XV. 4. oppidum Ciliciæ ad Amanum montem, diversum ab eo, quod inter Arethusam & Larissam Syriæ fuit. Plin. V. 23.
- Epirus**, regio Græciæ, ad mare Ionium, unde
- Epiroticus**, ad Attic. I. 5.
- Eporedia**, ad Div. XI. 20. colonia Romanorum in Transpadana Gallia, Sibyllinis libris a pop. Rom. condi jussa, in faucibus Salassorum vallis inter Vercelles & Vitricium. de diversa scribendi ratione v. Viros doctos ad Anton. Itin. p. 345.
- Ephesus**, nobilissima Ioniæ & totius Asiæ urbs, Dianæ templo in primis celebrata.
- Equaseuticus**, ad Att. VI. 1. urbs exigua Apuliæ in colle sita, dicitur etiam *Æquum Tuticum*, item *Tuticum* simpliciter. v. Wesseling. ad Itin. Anton. p. 105.
- Erana**, ad Div. XV. 4. vicus Ciliciæ in Amano.
- Eretrias**, Acad. Qu. IV. 42. ab *Eretria*, urbe Eubææ.
- Eretricus**, Tusc. Qu. V. 38, ab eadem urbe.
- Erycus** mons, in Verr. lib. II. 8. celeberrimus *Veneris Erycinæ* religione, quæ sæpe in Verrinis memoratur. Ceterum hic mons *Eryx* potius nominatur & *Erycinus* quam *Erycus*; unde Viri docti reponunt, auctore etiam Asconio, *Erycinum* vel *Erycinum*. In aliis tamen etiam libris interdum hæc forma invenitur. Salmasius ap. Flor. II. 2. in Nazariano Cod. invenit *Ery-*
- co pro Eryce*, idque retinendum putat. Item Grævius in Ryckiano. Begerus ita etiam edidit. Sed rejiciunt eam lectionem N. Heinlius & Cel. Dukerus *Erycus* est etiam Verr. II. 47.
- Erymanthia** bellua, Tusc. Qu. II. 8. ab *Erymanthi* monte Arcadiæ, *Erymanthius* aper. Tusc. Qu. IV. 22.
- Erythræ**, in Verr. lib. I. 19. oppidum Ioniæ.
- Esernia**, s. *Æsernia*, ad Att. VIII. 11. oppidum Samnitium ad lavam Vulturii.
- Esquilæ**, de Nat. Deor. III. 25. mons, in quo Romæ pars posita, a quo dicebatur
- Esquilina porta**, Orat. pro Cluent. 13. it. in Pison. 23. &c.
- Euphrates**, fluvius Asiæ, terminus Imperii Rom. ultra quem Parthi habitabant.
- Euripus**, pro Mur. 15. dicitur in genere pro freto longiori & tenuiori, quale Euboicum est, Taurominitanum in Sicilia &c. de Euboico v. *Chalcidicus Euripus*.
- Eurotas**, ad Att. XV. 9. fluvius Laconia prope Spartam, nobilis certaminibus & exercitationibus, quæ a Spartanis ad eum habebantur; v. Tusc. Quæst. V. 34. ubi memoratur: *cursus ab Eurota*. Ad fluvii ripam sedebant spectatores. hinc proverbii vim habere dicunt, *ad Eurotam sedere*, ut sit, aliorum miseras & labores otiosum spectare. Sed *Eurotam* Brutus appellabat rivum, qui villam Lanuvinam rigabat. Itaque

GE OGRAPHICVS.

Itaque ad Euxetam sedere est in villa otiosum verſari.

Ex cœnis pontus, mare inter Europam & Afiam, ſupra Propontidem.

F.

Fabrateria, ad Div. IX. ep. 24. oppidum Volſcorum ad amnem Treſum, hodie *Falvaſera*. Ap. Frontin. de Colon. p. 105. eſt etiam *Frabateria*.

Falernus, ager ad radices montis Maſſici in Campania.

Falernum, Phil. XIII. 5. prædium in agro Falerno in Campania.

Faliſcus ſc. ager, circa *Falerios* Etruriæ oppidum, cujus incolæ *Faliſci*.

Ferentani, Or. pro Cluent. 69. incolæ oppidi *Ferentii* in Apulia, vicini Veſuſiæ. Sic vulgo. ſed Grævius cenſet legendum *Frentani*, qui ſunt vicini Marucinis, quibuſcum l.c. junguntur. Et recte quidem. Nam, non modo nullum eſt *Ferentium* aut *Ferentum* in Apulia, quod vulgo putant, ſed ne *Ferentani* quidem, ut mea fert opinio, ulli ſunt. Apud Horat. Carm. III. 4. pro *Ferenti* legendum *Forenti* & *Ferentani* Apuliæ apud Livium depravati ſunt, ut vidit I. Fr. Gronovius, legendumque *Forentani* e Mſſ. *Ferentini* ſunt in Latio & Etruria. Aliter tamen ſtatuit Cellar. G. A. T. I. p. 714.

Fefula, Orat. Catil. III. 6. II. 9. oppidum olim Etruriæ ad Apennini radices prope Florentiam. Sulla coloniam ibi conſtituit.

Fefulani, pro Mur. 24.

Fibrenus, de leg. II. 1. fluvius, qui per Arpinatem Ciceronis fundum ferebatur.

Ficulenſe, ad Att. XII. 34. prædium prope viam *Ficulenſem*, quæ nomen habuit a veteri urbe *Ficulea* ſ. *Ficulnea* in Sabinis, ultra ſacrum montem. Alii ſcribunt *Ficulnenſe*.

Fidenæ, Or. de lege Agrar. II. 35. oppidum Sabinorum.

Firmum, ad Att. VIII. 12. oppidum in agro Piceno. unde

Firmani, Phil. VII. 8.

Flaminia via, antiquiſſima, & celeberrima. Roma ferebat per Etruriam Ariminum uſque, ſtraverat C. Flaminius Cenſor A. V. DXXXIII. inde nomen ſortita. Strabo L. V. p. 333. ed. nov. & Bergierius de Viis Rom. publ. III. 21. qui Strabonem ſequitur. Liv. XXXIX. 2. dicit a Bononia ad Arretium a L. Flaminio ſtratam eſſe viam, ſed ea alia via eſt. Nam illa a Cenſore, hæc, ut Livius diſerte tradit, a Conſule Flaminio ſtrata eſt.

Flumentana porta Romæ, ad Att VII. 4.

Formiæ, municipium Latii in Aruncis.

Formianum, ad Att. I. 4. prædium Ciceronis in agro Formiano prope Cajetam. it. ep. 10. ad Div. lib. XVI.

Formianum, ad Att. XV. 13. prædium Dolabellæ prope Formias.

Fornum Cornelium, ad Div. XII. ep. 5. ſeu

INDEX

5. seu *Cornelii*, oppidum Lingonum ad viam Plaminiam, dictum a L. Cornelio Sulla.
- Forum Gallorum*, ad Div. X. ep. 30. oppidum in Gallia Cispadana in via Aemilia.
- Forum Julii*, ep. 17. ad Div. lib. X, colonia Julii Caesaris in Gallia Narbonensi.
- Forum Voconii*, ad Div. X. ep. 17. oppidum Galliae Narbonensis prope flumen Argenteum.
- Fregellæ*, oppidum Volscorum in Latio ad ripam Liris, unde *Fregellani* & *Fregellanus ager*.
- Fretense mare*, ad Att. X. 7. est fretum inter Italiam & Siciliam. v. Turneb. Adv. XVIII. 10. Nam *fretum κατ' ἐξοχήν* dicitur pro Siculo ap. Flor. I. 26. extr. Cic. ad Att. II. 1. ad q. Lv. Grævium. item Interpr. ad Cæs. B. C. I. 26,
- Frusinus*, ad Att. XI. 4. prædium non procul a *Frusino*, Latii oppido.
- Fulginas*, Fragm. Or. II. pro L. Varen. a *Fulgino* oppidulo in Umbria ad Tiniam amnem.
- Fundanus*, Or. de leg. Agrar. II. 25. ager circum *Fundos*, ad Att. XIV. 6. oppidum Latii novi, inter Tarracinam & Formias situm. Ab eo & *lacus Fundanus*.
- G.
- Gabina* vicinitas, pro Plancio 9. a *Gabiis* oppido Latii, fere medio inter Romam & Praeneste loco.
- Gades*, Insula cum oppido ejusdem nominis, in Hispania Bætica, ad ostium fluvii Bætis, quod oppidum celebrem portum habet, hodie *Cadix*, inde *Gaditanus*.
- Galatæ*, populi Phrygiæ confines, cujus olim pars fuit *Galatia*. A Gallis postea occupata est, quibus dein & Græci admisti sunt, unde & *Gallo-Græci* dicuntur.
- Gallicanus* saltus, Or. pro Quinct. 25.
- Gallicus* ager, Brut. 14. Varr. I. de R. R. c. 2. *Ager Gallicus Romanus* vocatur, qui viri-
tis *Arminius* datus est, ultra agrum *Picenum*. Sic autem dictus est ager iste, quod inde expulsi sunt Galli Senones. atque sic capiendum vocabulum, ubi *Gallicus* *Picenus*que junguntur, ut sit *Catil.* II. aliquoties. Itaque ap. Cæs. B. C. I. 29. ubi *Gallia* *Picenum*que junguntur, eodem modo intelligendum Galliae nomen.
- Gallinaria* Sylva, ad Div. IX. 23. in Campania inter ostia Vulturmi & Linterni juxta littus.
- Gargettius*, ad Div. XV. 16. a *Gargetto* ὄρησιν l. pago Atheniensi.
- Gaurus* mons, Or. de lege Agrar. II. 14. in Campania, vino nobilis. Montes continui sunt, quorum occidentalis pars *Gaurus*, orientalis *Massicus*, septentrionalis *Falerinus* dicitur: v. Flor. I. 16. & ibi Intt. *Gauranis* saltus memorantur ap. Flor. II. 6. 28. ad q. Lv. Grævium.
- Gedusanus* ager, Or. de Leg. Agrar. II. 19. memoratur inter loca a P. Servilio Isaurico sub imperi-
- um

GEOGRAPHICVS.

um Rom. redacta. Grævio corrupta vox videtur.

Gelenfes, in Verr. L. IV. 33. Verr. L. III. 43. ab oppido *Gela* Siciliae, juxta fluvium, qui *Gelas* dicitur.

Germalus, ad Att. IV. 3. mons & pars urbis Romæ.

Gæte, ad Attic. IX. 10. populi Thraciæ Dacis vicinæ.

Gortynius, Phil. III. 5. a Gortyna, Cretæ urbe.

Græcia Magna, pars inferioris Italiæ, a Colonis Græcorum occupata. de ejus terminis, & nominis ratione vid. Cellar. G. A. T. I. p. 512.

Græcoſtaſis, ad Qu. Fr. II. 1. locus Romæ in foro ante curiam, ubi legati externorum populorum & regum consistere solebant & expectare, donec responsa acciperent a senatu. v. Varro de L. L. IV. 32. Coelius Rhodigin. X. 5. alique laudati Cortio ad Sall. Catil. c. 40.

Gyarus, ad Att. V. 12. asperissima insula in Ægeæ.

Gyrbeum, de Off. III. 4. navale Spartanorum.

H.

Hales, ad Div. VII. ep. 20. flumen in Lucania.

Halesa, in Verr. Lib. II. 7. oppidum Siciliae; unde *Halesini*, qui sæpe in Verrinis memorantur.

Halentinus, in Verr. lib. III. 43. pro quo est in Græviana *Alentinus*; quod sic esse in numis ostendere viri docti. Est autem ab *Alento* vel *Aluntio* oppido maritimo inter Lily-

bæum & Peloront. Sed idem tamen Grævius L. IV. 23. reliquit: *Haluntinus*. Sed hujusmodi negligentiae exempla plura sunt in Græviana. Cui enim non in hoc genere hujusmodi quid accidit?

Halicarnassus, princeps urbs Cariz.

Halicyenses, in Ver. lib. II. 33. ab *Haltis* oppido Siciliae Lilybæum versus.

Haluntinus, in Verr. lib. IV. 23. v. *Halentinus*.

Halys, de Div. II. 56. fluvius Paphlagoniæ.

Hædus, ad Div. lib. VII. ep. 10. v. *Ædus*.

Heles, etis, ad Att. XVI. 7. fluvius nobilis prope Veliam. vid. ad Div. VII. 20. ubi *Heles* appellatur.

Heliopolis, de Nat. Deor. III. 21. urbs Ægypti.

Hellespontus, fretum Europam ab Asia dividens. Dicitur etiam de tota ista Asia parte, quæ est ad Hellespontum. Hinc, in Verr. I. 24. Lampſacum Hellesponti oppidum dicitur. ad Div. XIII. 53. Pariana civitas in Hellesponto. Et in Hieroclis Synecdemo, Hellesponti, provinciæ Consularis, caput dicitur, *Cyzicus* p. 561.

Hemonis, ad Att. VIII. 13. loci nomen esset, si locus sanus esset. sed sine dubio in hac voce corruptus est. Grævius legit: *ad Chaoniam fugam intendis*, in qua prædia Atticus habebat; quæ lectio sensum certe commodum habet.

E

Hera

INDEX

- Hera*, ad Att. II. 1. urbs Siciliae, quæ & *Hybla* notiori nomine dicitur.
- Heraclea*, in Verr. lib. II. 50. oppidum Siciliae, circa ostium fluvii Halyci. a qua dicuntur *Heracienses*, in Verr. lib. III. 43.
- Heracleota*, ad Div. XIII. ep. 56. incolæ urbis Heracleæ in Caria.
- Herbita*, in Verr. III. 32. oppidum Siciliae mediterraneæ ad Heræos montes, unde *Herbitenses*, in Verr. lib. II. 64. & aliis locis.
- Herculanum* s. *Herculaneum*, ad Att. VII. 3. oppidum non procul Pompejis. Gr. *Ἡράκλειον*, a quo dicitur
- Herculanea via*, de leg. Agr. II. 14. inter lacum Lucrinum & mare in Campania, via multarum deliciarum.
- Herculanensis*, ad Div. IX. ep. 25. ab eodem oppido.
- Hernici*, populi Latii.
- Hierosolymarius*, ad Att. II. 9. per jocum Pompejus dicitur, ab Hierosolymis captis.
- Himera*, in Verr. IV. 33. urbs & fluvius Siciliae.
- Hirpini*, de Div. I. 36. populi Italiae.
- Hispalis*, ad Div. X. 32. Hispaniæ Bæticæ urbs, hodie *Sevilla*.
- Hispaniensis*, de Nat. D. III. 10.
- Hister*, fluvius, Orator. 45. Danubii ea pars, quæ in Illyrico est.
- Hyblensis*, in Verr. III. 43. ab *Hybla* urbe. Sed tres *Hyblæ* sunt. Major prope Centuripasi parva quæ & *Megara* dicitur. unde *Hyblææ apes*, & minor, quæ & *Hera* dicitur de qua Cicero loquatur, non satis capio. Forte de magna. Nam minorem ipse *Heræam* appellat ad Att. II. 1. & minorem *Megaridem* in Verr. V. 25.
- Hydrus*, *untis*, ad Att. XV. 21. XVI. 5. urbs Calabriae cum portu, unde trajetibus brevissimus in Græciam. dicitur etiam *Hydruntum*.
- Hymettus*, de Fin. B. II. 34. mons Atticæ clarissimus, optimo melle & marmore nobilis.
- Hypanis*, Tusc. Qu. I. 39. fluvius in regione ad Bosporum Cimmerium.
- Hyperborei*, de N. D. III. 23. populi Sauromatiæ maxime boreales.
- Hyrkania*, regio in Asia majori, ad mare Hyrcanium s. Caspium.

I

- Ianiculum*, de leg. Agr. II. 5. mons, in quo Romæ pars posita.
- Japides*, pro Balbo 14. sunt populi *Japidæ* in ora Italiae maritima, cum ex Illyride in Italiam venit.
- Iconium*, caput Lycaoniæ.
- Idæa*, de Leg. II. 9. ab *Ida*, notissimo monte Phrygiæ.
- Iguvium*, ad Att. VII. 13. oppidum Umbriæ ad viam Flaminiam; hodie *Eugubium*, *Gubio*. v. Manut. ad hunc locum. Oudend. ad Cæs. B. C. I. 12.
- Illyricum*, pro L. Man. 12. regio

GEOGRAPHICVS.

igō mari Adriatico adjacens, Italiae opposita.

Imacharensis, in Verr. III. 42.

ab Imachara s. Machara, Siciliae oppido, Herbitam versus.

Inalpine, ad Div. XI. 4. populi, qui in Alpibus habitant.

Indus, de Nat. Deor. II. 52. fluvius in India.

Insabres; pro Balb. 14. populi Galliae Cispadanae.

Intermelium, ad Div. VIII. 14. urbs citra Alpes. Plin. III. 5.

Intraenna s. Inceramna, quod est ap. Frontinum, urbs Umbriae.

Ionia, regio Asiae minoris.

Ionium mare, de Orat. III. 19. est inter Italiam & Græciam.

Ipsius fundus, Agr. III. 2. Hirpinus.

Isauri, ad Div. XV. 2. populi Isauriae.

Isauricum, ad Att. V. 21. ab Isauria, quae est regio, interjecta Pisidia, Pamphylia, Cilicia & Lyconia.

Isara, ad Div. X. 18. flumen Galliae Transalpinae.

Issus, ad Att. V. 20. Urbs Ciliciae ad Pinarum amnem & sinum Issicum, qui ab ipsa urbe nomen tulit.

Ithaca, insula Ulyssis ad Leucadiam peninsulam in mari Ionio sita.

Ithyrei & Iturei, Phil. XIII. 8. sunt populi Syriae artis sagittariae periti, ex quibus servi gladiatores &c.

Jaturna, pro Cluent. 38. lacus vel fons, in Italia salubris juxta Numicum amnem.

L.

Labici, de leg. Agrar. II. 35. oppidum Latii, quod & Labicum dicitur, a qua via Labicana XV. m. p. ab urbe.

Labitanum, Paradox. VI. 3. ager ad Labicos oppidum.

Laconicum, ad Att. IV. 10. sudatorium in balneis, in hemisphaerium aedificatum, quo utebantur crudi. Inventum est hoc genus a Lacedaemoniis: inde nomen. v. Intt. ad Vitruv. V. 10.

Lacena, Tusc. Qu. I. 42. femina Lacedaemonia ut Laco de viris.

Lampsacum, in Verr. I. 24. urbs Myliae s. Helleponti. Nam Cicero: Lampsacum est urbs in Helleponto. Hellepontus autem complectitur etiam Mysiam. v. Hellepontus.

Lampsaceni, in Verr. I. 24. &c.

Lanuvium, pro Moren. 41. oppidum Latii; municipium, cultu Junonis Sospitae celebre.

Lanuvini, de Nat. D. I. 29.

Lanuvinum, de Divin. I. 36. ager, qui est circa Lanuvium.

Lanuvium, ad Att. IX. 19. praedium in agro Lanuvino.

Laodicea, ad Att. V. 15. quae & Laudicea, ut Laodiceni & Laudiceni, dicitur; urbs Phrygiae majoris, ad fluvium Lycum, non procul ab Apamea. de hac capiendus est Cicero, quoties de Laodicea provinciae suae attributa loquitur.

Lapithae, in Pison. 10. In Thessalia pop. fabulis celebrati.

INDEX

- Lavinium**, ad Att. IV. 12. VII. 13. VIII. 13. municipium ad fines Apuliz in Ferentanis, ad dexteram Tiferni ripam. Inde
- Lavinus**, Or. pro Cluent. 6. & **Lavinias**, pro Cluent. 5.
- Laternum**, ad Att. X. 1. fundus Q. Ciceronis in Arpinati agro. conf. IV. 7. ad Q. Fr. III. 1.
- Latianus**, pro Milon. 31. cognomen Iovis, qui Latio præsidet, in Latio colitur: pro quo scribunt alii: *Latialis*. sed in Gronov. refertur ad montem; quod merito reprehendit Gravina. Mons enim, de quo ibi sermo, est *Albanus*, non *Latianus*.
- Latini**, populi Italiz, incolæ Latii.
- Latinenses**, de Harusp. Resp. 28. idem.
- Latmus**, Tusc. I. 38. mons Cariz, in quo Endymion obdormivit.
- Lavernium**, ad Att. VII. 8. nomen loci aut fani a *Laverna* Dea dicti. Sed hæc est lectio Gravianæ editionis, quam vulgati codd. habent, Junius, Popma, alique probant. Sed in Gronoviana est L. Avernus, quod Bosius interpretabatur *Lacus Avernus*; si modo Lacus Avernus esset propinquus Formiis, quod sequentia verba postulant.
- Lavicanus**, pro Planc. 9, ab Lavico. v. *Labici*.
- Laurentum**, oppidum Latii.
- Lebadia**, de Divin. I. 33. urbs Boeotiz; ad quam sanum & antrum Trophonii.
- Lemnus**, insula Græca in mariæ Aegæo.
- Lemnius Saxon**, de Fin. B. II. 29.
- Lenonia** tribus, Planc. 16.
- Leocorion** de Nat. D. III. 19. templum Athenis. v. Suidas in *Λεωκόριον*, in primis Aelian. V. H. XII. 28.
- Leonaticum**, de Nat. Deor. III. 19. videtur a Cicerone factum vocabulum, ut *Λεωκόριον* exprimeret; pro quo Lambinus: *Leo naturum*, conjiciebat, probante nuper Bobierio.
- Leontini**, in Verr. II. 66. urbs Siciliz in ora maris Siculi inter Catanam & Syracusas; dicitur & *Leontium*, a qua dicitur *Leontinus campus*, Philip. II. 17. publicus populi Romani, mire fertilis, qui propterea æque ac Campanus a Cicero ne inter patrimonium reip. Rom. refertur.
- Leontinus ager**, de Div. I. 33.
- Lepreon & Lepreos**, ad Att. VI. 2. urbem maritimam Arcadiæ esse censuit Dicaarchus in libris: de descensu in Trophonii antrum. Sed est urbs maritima Achajæ. Arcadia est mediterranea. pro *Arcadia* legendum suspicarer *Achnjæ*, nisi Pausanias quoque L. I. c. 5. referret, nonnullos *Lepreon* ad Arcadiam referre, cum sit Elidis. Achaja & Elis confines sunt, itaque facile eadem urbs ab aliis ad Achajam, ab aliis ad Elidem referri potuit.

Leis,

GEOGRAPHICVS.

Leptis, in Verr. V. 59. duplex
Leptis est, altera *magna*, prope Syrtim maiorem, altera *minor*, prope Adrumetum. De qua l. c. sermo fit; conjectura colligendum. Civis Rom. dicitur Lepti negotiatus esse. Fuit ergo ea Leptis in provincia Rom. Atqui Leptis est inter Adrumetum & Tiedram, qui sunt conventus Rom. ap. Hirtium de bello Africo. Ideoque in hanc mihi convenire videtur. Memoratur eadem Leptis minor ap. Hirt. l. c. c. 7. & libera civitas appellatur. Sed in ea licebat negotiari.

Lesbiaci, Tusc. Qu. L. 31. incolae insulae Lesbi.

Letini, in Verr. III. 43. Nulli sunt, quod constet, in Sicilia *Letini*. Itaque docti conjectere legendum *Ferini*. conf. Harduin. ad Plin. III. 8. Legi etiam posset *Nerini*, qui ipsi Cicero in Verrinis memorantur.

Leucadia, Tusc. Qu. IV. 34. peninsula Acarnaniae.

Leucas, Tusc. Qu. IV. 18. promontorium peninsulae Leucadiae; sed vid. *Leucata*.

Leucas ad Div. XVI. ep. I. oppidum ejusdem peninsulae.

Leucata, ad Att. V. 9. celebre Leucadiae promontorium, unde amoribus irretiti se precipitare solebant in mare, ut amore liberarentur. conf. Tusc. IV. 18. & ibi Davesium. qui ostendit, non esse legendum *Leucata* sed *Leucata*.

Leucopetra Tarentinorum, ad Att. XVI. 6. ignota est Geographis. *Leucopetra* autem *Rheginorum* e Cicero Phil. I. 3. & ad Att. XVI. 7. nota, unde Cluverius in Ital. Vet. pro *Tarentinorum* legebat *Rheginorum*. Alii aliter hunc locum tentarunt.

Leustra, Tusc. Qu. L. 46. oppidum Boeotiae, ad quam celebrem victoriam a Spartanis Thebani, ductu Epaminondae, retulerunt; unde *Leustrius*. v. c. ad Att. VI. 1.

Libya, regio Africae.

Ligur, e Liguria Galliae Cisalpiniae.

Ligusticum bellum, de Nat. D. II. 23. a Liguribus, quibuscum gestum est.

Lilybaeum, promontorium Siciliae, unde

Lilybaeum, Div. in Caecil. 17.

Lindus, urbs insulae Rhodi.

Linternus, de leg. Agrar. II. 26. ab *Linterno*, oppido Campaniae, s. *Lirerno*. unde *Linterninum* s. *Lirerninum* praedium, ad Att. X. 13.

Liparensis, in Verr. III. 37. a *Lipara* insula, quae & urbem hoc nomine habet, principe insularum inter Siciliam & Italiam medio mari positarum, quae dicuntur Aeoliae, eademque Vulcaniae & Liparae.

Liris, amnis Latii.

Lirerninum. v. *Linterninum*.

Lacri, ad Att. VI. 1. urbs in Bruttiis, ad sinum, qui ab

INDEX

urbe *Lacrymæ* dicitur; Nobilitata legislatore Zaleuco.
Lacri, de Nat. D. II. 2. populus.
Luca, ad Div. I. 9. oppidum Etruriæ.
Lucani agri, Phil. XIII. 5. in Magna Græcia, aut certe confines ei; nam non convenit inter auctores, utrum *Lucania* sit Magnæ Græciæ nec ne.
Lucani, Tusc. Qu. I. 37. populi.
Lucejam, pro Deiot. 6. castellum Deiotari in Galatia.
Lucejum castellum, Deiot. 6. regis Deiotari in Galatia.
Lucense municipium, ad Div. XIII. ep. 13. est *Luca*, quod municipium & colonia in Etruria erat.
Luceria, ad Div. XV. ep. 15. ad Att. VII. 12. oppidum Apuliæ, infra Teanum, ad fluvium Cerbakum; colonia Romanorum.
Lucretinus, ad Att. VII. 11. a *Lucretio* vel *Lucretio* in Sabinis, ubi Atticus prædium habebat, Horatius *Lucretilem* appellat.
Luernus lacus, ad Att. XIV. 16. in Campania.
Lucrinenses, ad Att. IV. 10. ostrea; quæ in lacu Lucrino capiuntur.
Lupercal, ad Div. VII. 20. Locus Pani sacer.
Lusitania, pars Hispaniæ veteris, ejus populi *Lusitani*.
Lusus, de Nat. D. III. 22. fluvius Arcadiæ, a Cellario omisus. Eum describit Pausan. in Arcadie. c. 28. qui circa fontes ita appellari dicit, quod

Jupiter recens natus in eo latus sit, qua vero longius a fonte recedat, *Gortynium* ab urbe *Gortyna* appellari.

Lycaonia, ad Att. V. 15. regio Asiæ inter Ciliciam, Pisidiam, Pamphyliam, & Cappadociam; unde *Lycaones* dicuntur.
Lyceum, de Orat. I. 21. locus Athenis, in quo Peripatus Aristotelis erat.

Lycia, regio Asiæ minoris, ad mare mediterraneum, Cariae & Pamphyliæ interjecta. unde *Lycii*.

Lydia, regio Asiæ minoris versus mare Aegeum, inter Ioniæ, Acoliæ & Phrygiæ magnam, unde dicuntur *Lydi* populi, pro Flac. 2. & *Lydius*, de Div. I. 12.

M.

Macedonia, *Macedones*.

Macharensis, in Verr. III. 18. a Machara. vid. *Imachara*.

Malea, ad Div. IV. ep. 12. promontorium Laconicæ,

Mamertini, in Verr. L. II. 5. populi Siciliæ, Messanæ incolæ, quæ civitas *Mamertina* l. c. vocatur. Mamertini olim Campaniæ populi fuerunt, sed Messanam deinde occuparunt.

Mantineæ, de Fin. B. II. 30. urbs Arcadiæ.

Marathon, urbs Attica prope mare Euboicum, ad quam nobilem victoriam Miltiade duce Athenienses consecuti sunt.

Marathonius satyrus, Tusc. Qu. IV. 22. a Theseo comprehensus. v. Plut. in Theseo. Ovid. Met. VII. 433.

Maris,

GEOGRAPHICVS.

Mars, populi Latii, a quibus Italicum s. sociale bellum *Marsicum* de Div. I. 44. dicitur, quod ejus precipui auctores fuerunt.

Martius campus, locus patens prope Tiberim, in quo comitia populi Romani habebantur. Marti consecratus est a Bruto, ne Tarquinio, cujus agri fuerant, reddi posset.

Marrucini, Or. pro Cluent. 69. populi Campaniae ad mare Adrianum, Ferentanis & Pelignis confines.

Massicus, vino nobilis mons Campaniae. v. *Gaurus*.

Massilia, urbs nobilis in Gallia Narbonensi, hodie *Marseille*. quamquam Vossius ad Melam p. 477. docet Massiliam veterem non sitam fuisse, ubi hodierna est, sed longe ab ea ad promontorium, ubi & nunc ejus rudera sint, & saepe numi effodiantur.

Mauritania, pars Africae maritima.

Mauri, ad Div. X. ep. 30. incolae Mauritaniae.

Mecia, ad Att. IV. 15. tribus pop. Rom. al. *Metia*.

Maeris, palus s. lacus in Sarmatia ultra Isthmum Tauricum.

Medi, populi Asiae majoris.

Megara, urbs Megaridis Atticae confinis, atque adeo ejus, ex veterum nonnullorum sententia, pars.

Megaritis, in Verr. lib. V. 25. urbs Siciliae prope Syracusas

ad mare, quae & *Hybla minor* dicitur.

Megarici, Acad. IV. 42. philosophi ex Euclidis schola.

Megarica signa, ad Att. I. 8. id est, Megaris e lapide, qui ibi nascitur, elaborata. Statuae Megaricae valde celebres. vid. Corrad. ad h. l. & Junium.

Melita, insula maris Siculi, quae hodie *Malta* dicitur.

Melitenfis Vestis, Verr. II. 72.

Menenii, in Verr. lib. III. 43. incolae oppidi Siciliae *Mena* dicti, quod subjacebat lacui Palicorum.

Messana, urbs Siciliae ad fretum posita, quae & *Mamertina* civitas dicitur in Verrinis.

Mesopotamia, regio Asiae majoris inter Euphratem & Tigridem.

Metapontus, de Fin. B. V. 2. urbs Magnae Graeciae prima a Taranto ad mare sita.

Merbrynneus, Tusc. Qu. II. 27. a *Merbryna*, urbe insulae Lesbii, cujus vites & uvae celebrantur apud Virgilium.

Milerus, urbs Ioniae, a qua Milesii. Celebrantur etiam ap. Ciceronem in Verrinis *lanæ Milesiae*.

Milyadum Commune, in Verr. I. 38. regiuncula & urbs in Lycia ad Taurum montem.

Minturna, oppidum in Auruncis in confinio Campaniae & Latii ad Liris ostia, unde

Minturnenses.

Minucia via, ad Att. IX. 6. Roma a porta Minucia Brundisium ferebat, ut Appia, sed

INDEX

- alio tractu, nempe per Sabi-
 nos, illustrata a L. Minucio eo,
 de quo ap. Liv. IV. 16. v.
 Intt. ad Horat. Ep. I. 17.
Misenum, promontorium, portus
 & oppidum Campaniæ.
Mixilene s. *Mytilene*, nam utrum-
 que rectum esse docet Voss.
 ad Melam p. 502. urbs Lesbi.
Molessi, populi Epiri.
Mons Sacer, post Anienem in Sa-
 binis, ita dictus a *legibus sa-*
*cra*is. v. Ind. Legg. in *sacra-*
sa Legg.
Mopsuestia, ad Div. III. ep. 8.
mo ✓ (regis Argivorum) *isia*,
 oppidum Ciliciæ, ad Pyramum
 amnem prope mare.
Mutinus pons, ad Att. XIII. 33.
 qui Tiberim jungit, prope
 Romam.
Murgensinus ager, in Verr. III.
 18. qui est ad *Murgensium*,
 oppidum Siciliæ, supra osti-
 um Simæthi, prope mare.
Murina, oppidum Galliæ Cispæ-
 daniæ.
Murycensis, in Verr. lib. III. 43.
 a *Murica* Sicil. oppido. s. *Mu-*
sicensis, alii *Murycensis*. v. Har-
 duin. ad Plin. III. 8. Græv. ad
 l.c. In Anon. Ravennate I.
 V. p. m. 804. est: *Musaca*.
Mycenenses, a *Myconis* in Argolide.
Mylasa, Phil. V. 7. urbs Cariz;
 unde
Mylasæi, ad Div. XIII. ep. 56.
 Hæc est urbs, in quam cum
 Stratonicus venisset, propter
 templorum multitudinem cla-
 mavit: *audite templo*. Per
 simplex s. scribendum de-
 fendit Ecl. Wesscl. ad Hiero-
 clem p. 688.
Myndus, oppidum Cariz.
Myndenses, ejus cives.
Myrina, ad Div. V. ep. 29. urbs
 Acoliæ.
Mysia, regio Asiæ min. ad mare
 Aegeum & Hellespontum;
 unde
Myrsin gens, Or. pro Flacco 3.

N.

- Narbo*, caput Galliæ Narbonensis.
Nar, ad Att. IV. 15. fluvius Lu-
 caniæ prope lacum Velinum.
Narona, ad Div. V. ep. 9. 10.
 oppidum Dalmatiæ. in Græv.
 Cod. erat *Narbona*. Et hoc
 Scaliger ad Eusebium Plinio,
 Itinerariis restituere volebat,
 quod etiam vulgatas Ptolemæi
 edd. obsidet. Sed rectum est
Narona, quod etiam H. Suri-
 ta Ptolemæo restituit ad Itin.
 Ant. p. 338. ed. noviss. ad
 q. l. vid. etiam Wesselin-
 gium.
Neapolis, Campaniæ oppidum.
Neapolitanum Pompeii, ad Att.
 VII. 2.
Neapolis, Verr. IV. 53. pars Sy-
 racusarum novissima.
Nemeus leo, Tusc. Qu. IV. 22. a
 Nemea loco in Argolide.
Nemorensis, ad Att. VI. 1. intelli-
 ge *ager* Lucus erat in agro
 Aricino Dianæ sacer; ei adja-
 centem agrum, Nemorensem
 dicebant.
Nemin, ad Att. XV. 4. lucus
 Dianæ sacer in agro Arici-
 no.

Ner.

GEOGRAPHICVS.

Nervi, populi Gallie & Cesare noti.

Nesys, ad Att. XVI. 1. insula Campanie obiecta, in qua Lucullus filius villam habebat.

Nesum, in Verr. lib. IV. 26. oppidum Siciliae.

Nesini & **Netinenses**, in Verr. lib. V. 51. in Verr. lib. II. 64.

Nicea, ad Att. XIV. 1. urbs Liguriae prope mare.

Nicaenses, ad Div. XIII. ep. 61. incolae urbis Nicæ in Bithynia.

Nilus, fluvius Aegypti.

Nola, urbs in Campania. unde

Nolani, &

Nolanus ager, item;

Nolanum, praedium prope Nola, ad Att. XIII. 8.

Noveasis, Fragm. Or. XVII. pro M. Aem. Scauro, p. 10. &

Nora, oppidum Sardiniae.

Nova, de Orat. II. 66. sc. tabernae argentariorum in foro Rom. exornatae scutis Cimbrorum, ut *Peteres* Samnitium, Livius IX. 40.

Neocomenses, ad Div. XIII. ep. 35. incolae oppidi Novi Comi in Insubria ad lacum Larinum.

Nuceria, de leg. Agr. II. 31. est oppidum Campaniae, quod Itin. Ant. XVI. m. p. a Nola abesse dicit. Ceterum plures esse Nucerias ad l. e. observat Surita.

Numantia, urbs Hispaniae Tarraconensis nobilis.

Numantinus fœdus, de Fin. II. 17.

Nysai, ad Div. XIII. ep. 64. incolae

oppidi *Nysæ* in Mœonia Lydia.

O.

Oericulana villa, pro Milon. 24. ad Oriculum oppidum in Umbria cis Apenninum.

Oeta, mons inter Thessaliam & Macedoniam; unde *Oetaeum*.

Olbia, ad Qu. Fr. II. 7. urbs Sardiniae.

Olbienfis, ad Qu. Fr. II. 3. sc. epistola, i. e. Olbiae scripta.

Nam de ea ibi sermonem esse ex ipsa epistola facile intelligitur.

Olympeni, ab *Olympa*, urbe Pamphyliæ, a P. Servilio Isaurico capta, Agr. I. 2. II. 19.

Olympia, de Orat. III. 32. ad Att. XIII. 32. urbs Elis in Peloponneso juxta Alpheum in Pisæo agro, celebris ludis Olympicis.

Olympus, de Div. I. 12. &c. mons inter Thessaliam & Macedoniam.

Onchesmites, ad Att. VII. 2. ventus ab Onchesino Epiri portu flans.

Opus, ad Att. VI. 2. urbs Locridis, metropolis *Opuntiorum*.

Orestis, Har. Resp. 16. pars Macedoniae libera.

Orindicus ager, de leg. Agr. II. 19. sc. potius *Orondicus* aut

Orondius, ab *Oronda*, urbs inter Pisidiam & Isauriam,

Oropus, ad Att. XII. 23. urbs Boeotiae in finibus Atticae.

Ostia, celebris colonia ad ostium Tiberis.

INDEX

Ostiensis provincia, pro Mur. 8. quaestoria.

Ostense incommodum, pro L. Man. 12. est, quod experti Rom. sunt, cum ad Ostiam classis Rom. a piratis capta & oppressa est.

P.

Pachynum, in Verr. V. 34. promontorium Siciliae.

Pestum, ad Att. XI. 17. urbs Lucaniae, Gr. *Possidonia*, a qua sinus *Pestanus* dicitur. ad Att. XVI. 6. *Pastana praefectura* memoratur ap. Front. de Colon. p. 109.

Palatium, mons unus ex his, in quibus extructa est Roma: mons *Palatinus*.

Palatina, tribus populi Romani urbana.

Palatinae Balneae, pro Rosc. Amer. 7. quia fuere ad Palatinum montem vel in monte.

Πάλτος, ad Div. XII. ep. 13. oppidum prope Laodiceam.

Pamphylia, regio Asiae minoris ad mare mediterraneum (unde *mare Pamphylium* ejus pars, quae Pamphyliam alluit, dicitur) inter Lyciam & Ciliciam.

Panormitani, cives urbis *Panormi*.

Panormus, urbs Siciliae celebris & portus in parte occidentali.

Paphlagonia, regio Asiae min. ad Pontum Euxinum inter Bithyniam & Pontum.

Paphus, urbs Cypri notissima propter cultum Veneris, quae inde *Paphia*.

Pariana civitas, ad Div. XIII.

ep. 53. *Parion* in Hellesponto, urbs.

Parma, urbs Galliae Cispadanae: unde *Parmenses*.

Parthi, populi Persiae, ultra Euphratem.

Parthini, in Pison. 40. populi in Illyrico.

Pasarani, pro Flacc. 32. urbis

Patarae in Lycia cives.

Patrae, urbs notissima Achaiae.

Pedannum, ad Att. IX. 18. praedium in agro Pedano h. e. prope *Pedum*, oppidum inter Praeneste, Tibur & Tusculum.

Pelasgi, populi Graeciae.

Pelignus, e Pelignis, pop. Italiae, Marsis, Marrucinis & Ferentanis confini.

Pelion nemus, ad Heren. II. 22. in monte Pelio in Thessalia.

Pelinus mons, de fat. 15.

Pella, ad Att. III. 8. caput Macedoniae, unde reges Macedoniae, Philippus & Alexander *Pellaei* dicti. Philippum Demosthenes de Corona contemptus causa appellat *ὁ πέλλης τραφέντα*, & cum contemptu de ea urbe loquitur. de qua re vid. Wesseling. ad Ant. Itin. p. 319.

Peloponnesus, magna peninsula, reliquae Graeciae Isthmo Corinthio adhaerens.

Pelorum, promontorium ad Siciliae fretum.

Pentelicus, ad Att. I. 8. Hermes Pentelicus, est statua ejus generis, quod *Hermas* vocabant, facta e marmore, quod praestantissimum e monte Atticae Pentelico, auctore Paulaniano

GEOGRAPHICVS.

- fanis** L. I. 19. 32. VII. 23. 25. 26. excidebatur, inventore *Byze Naxia*. Pentelici marmoris mentio est etiam ap. Strabonem L. IX. p. 619. ed. Almelov. & apud Plutarchum in Valerio Publicola. p. 105. ed. Wechel.
- Perga**, urbs Pamphyliæ.
- Pergamus**, urbs Myfiæ majoris celeberrima; unde *Pergameni*.
- Perrhabia**, in Pison. 40. pars Thessaliæ; alii tamen ad Macedoniam, item ad Actoliam referunt.
- Perfice**, ad Att. XV. 9. porticus celeberrima Lacedæmone fuit, quæ hoc nomine appellabatur, quod e manubiis Persarum ædificata erat. Vitruv. I. 2. Ad hanc alludens Brutus in villa Lanuvina porticum Perficem appellabat. v. *Eurotas*.
- Pessinus**, urbs Gallo-Græciæ s. Galatiæ, unde *Pessinuntius*.
- Petrini**, in Verr. III. 39. Petræ oppidi in Sicilia cives.
- Petrinum**, ad Div. VI. 19. prædium a vico Petrino, qui fuit in agro Sinuessano.
- Phæaces**, Br. 18. populi Corcyræ molliissimi; quorum molliem jam Homerus in Odyssea celebravit.
- Phalereus**, est cognomen Demetrii rhetoris, a pago Attico, in quo natus erat.
- Pharsalicus**, a Pharsalo Thessaliæ urbe.
- Phaselis**, urbs ultima Lyciæ, ad fines Pamphyliæ.
- Phaselisæ**, de leg. Agrar. II. 18. incolæ urbis Phaselidorum.
- Pheneasæ**, de Nat. D. III. 22. a *Phenea*, oppido Arcadiæ.
- Pheræ**, de Divin. I. 25. urbs Thessaliæ; unde
- Pheræi**, de Invent. II. 49.
- Philomelum** s. *Phitomelum*, ad Att. V. 20. ad Div. III. ep. 8. in Verr. III. 83. urbs Phrygiæ majoris.
- Philomelienses**, in Verr. III. 83.
- Phintia**, in Verr. III. 83. oppidum Siciliæ.
- Pblus**, ad Att. VI. 2. urbs Achajæ, unde *Pbliafii* & *Pbliuntii*. Sed illud tamen usitatus Tusc. IV. 3.
- Phocii**, in Pison. 40. populi *Phocidis*.
- Phænice**, Acad. IV. 20. pars Syriæ; etsi interdum ab ea distinguatur propter nobilitatem & magnitudinem. Phil. XI. 14. Cellarius aliique negant latinum esse: *Phœnicia* Cl. Schwarz adduxit contra locum Varronis de L. L. IV. 6. Sed etiam de Fin. IV. 20. editiones quædam habent *Phœnicia*. In Gronoviana autem est: *e Phœnica* pro: *e Phænice*. quod utrumque recte dici potest. Nam multæ voces apud Latinos & Græcam & Latinam formam habent. Sic *Penelope* & *Penelopa*, *Circe*, *Circa*. v. Voss. de Anal. II. 2. Librarii, qui hoc nesciebant, e *phœnica* fecere *poetica*, unde *Manusius* fecit *phœnicia*, quem deinde alii secuti sunt.
- Phryges**, populi Asiæ minoris.
- Phrygia**, regio Asiæ min. ad Hellespontum.

INDEX

- Hellespontum & Aegeum mare.**
- Phthia**, urbs Phthiotidis, Thessaliae partis.
- Phthota**, Tusc. Q. I. 10.
- Picenus ager**, in Italia, Umbriae confinis.
- Picens ager**, de Senect. 4. v. Græv. & viros doctos ad Flor. I. 19. Nempe non solum *Picenus* dicitur, sed etiam *Picens*, Ap. Frontin. de Colon. p. 142. est etiam *Picenensis*.
- Picentes**, pro Sull. 8. ad Att. VII. 26.
- Pindenissa**, ad Att. V. 20. urbs Eleutherocilicium, expugnatione Ciceronis nobilitata, quæ & *Pindenissus* dicitur, ad Div. II. 10. Steph. & Strabo vocant *πινδισσόν*.
- Piræus**, portus Atheniensis & pagus.
- Pisaurum**, oppidum Umbriae maritimum, quod præterlabitur fluvius cognominis *Pisaurus*.
- Pisauensis**, ad Att. II. 7.
- Pisidia**, regio Asiae min. Pamphyliæ & Isauriæ confinis; à qua *Pisida* dicuntur.
- Placentia**, urbs Galliae Cisalpinæ. hodie Piacenza, in confluente Padis & Trebia, unde *Placentini*.
- Plataea**, urbs Bæotiae.
- Plutonium**, de Div. I. 36. templum Plutonis in Lydia, & quidem in pago Acharaca, qui est in via inter Tralles & Nyfam.
- Poenus**, Carthaginienſis.
- Pollentia**, ad Div. XI. ep. 13 Phil. XI. 6. oppidum Liguriæ supra Albam, haud procul Tanari ac Sturæ confluentibus.
- Pompeja via**, in Verr. V. 66. via in Sicilia post urbem Messaniam.
- Pompejanum**, ad Att. I. 20. prædium Ciceronis in agro Pompeiano, qui dicitur à Pompejis urbe.
- Pompejanum**, ad Div. VII. ep. 3. prædium Marii prope Pompejos. ad Att. V. 2. est Panſæ prædium.
- Pompeji**, oppidum Campaniæ.
- Pomptinum**, prædium in agro Pomptino.
- Pomptinum**, campus Latii in Volscis.
- Pontina**, ad Att. IV. 15. tribus pop. Rom. rustic.
- Pontina**, ad Att. VII. 5. eadem.
- Pontus**, regio Asiae ad Pontum Euxinum.
- Popilia**, ad Div. VIII. 8. tribus rusticanae nomen.
- Potentia**, Har. Resp. 28. locus in agro Piceno.
- Præneste**, oppidum Latii non procul Roma.
- Preſtus lacus**, pro Mil. 27. in Etruria Græv. *Preſtus*. quod probat Celler. G. A.
- Priene**, Paradox. I. urbs Ioniæ.
- Privernas**, à Priverno, oppido Latii.
- Propontis**, mare inter duo freta Hellespontum & Bosphorum.

GEOGRAPHICVS.

- rum** Cimmerium interje-
ctum.
- Pyraeneus**, locus Athenis, ubi
bene meriti de rep. publice
alebantur.
- Psoleneum**, de Fin. V. 1. gy-
mnasium Athenis.
- Psolensis**, ad Div. I. ep. 7. op-
pidum Aegypti Alexandriae
propinquum.
- Punicanus** pro **Punicus**, pro
Mur. 36. *Punicana triclinia*,
humilia & vilis materiae.
- Papinia**, Agr. II. 35. Ager Ro-
maz propinquus versus Etru-
riam, Livio *Pupinensis*; a
quo tribus *Papinia* nomen
habet.
- Puteoli**, locus celeberrimus in
veteri historia, in Campania,
hodie Pozzuolo; unde dicun-
tur *Puteolani*.
- Puteolanum**, ad Div. V. ep. 15.
praedium in agro Puteolano.
- Pyramus**, fluvius Ciliciz.
- Pyrgensis**, de Or. II. 71, a Pyr-
go Tusciae urbe.
- Pyriphlegeton**, de Nat. D. III.
17. fluvius igne ardens apud
inferos.

Q.

- Quirina**, ad Div. VIII. 8. tribus
urbanae nomen.

R.

- Ravenna**, colonia & portus ad
mare Adriaticum in Gallia
Cispadana.
- Reatina praefectura**, de Nat.
Deor. II. 2. ab *Reate* oppido
Sabinorum, amenissima urbe.
Reatini saepe memorantur a
Cicerone.
- Recentorius, Siciliensis ager**, de
lege Agr. passim. v. c. I. 4.
II. 21. fuit publicus populi
Rom.
- Regillus lacus**, de nat. Deor. II.
2. lacus in Latia.
- Regium vel Reginum**, ad Att. XVI.
6. urbs & promontorium in
ora maritima Bruttiorum, un-
de trajectus in Graciam; un-
de *Regini*.
- Reginum Lepidi**, ad Div. XII. 5.
XI. 9. urbs Galliae Cispadanae
in via Aemilia, nomen tulit
ab Aemilio Lepido, qui cum
C. Flaminio Consul fuit, ab
ea dicuntur *Regienses*, ad Div.
XIII. 7. cf. Plin. III. 15.
- Rhenus**, fluvius Germaniae.
- Rhodanus**, fluvius Galliae Trans-
alpinae.
- Rhodus**, insula Asiatica in me-
diterraneo mari; celeberrima
studiis eloquentiae, philo-
sophiae & rei navalis, in qua
& urbs cognominis.
- Rhosiacus**, ad Att. VI. 1. a
Rhoso urbe Ciliciae, in sinu
Ilico, celebri vasis fictilibus;
unde Atticus, vasa Rhosiaca
ut sibi mitteret, Ciceronem
rogat.
- Romilia**, tribus pop. Romani.
- Rosia vel Rosea**, ad Att. IV. 15.
sunt campi fertilissimi agri
Reatini, forte illi ipsi, qui
in hac ipsa epistola *τέμνη*
Reatinorum vocantur.
- Rudini**, de Orat. III. 42. inco-
lae oppidi in Calabria Rudia-
rum, pro Arch. 10. *Rudius*
est. Sed hic quoque Ant. Au-
gustinus & Vrinus rescribi
vole-

INDEX

volebant *Rudinus*. Aufonius quoque Ennium *Rudinnm* appellavit, non *Rudium*. Item ap. Frontin de Colon. p. 127. *Rodinus*.

S.

Sabini, populi Italiz.

Sacra via, ad Att. IV. 3. via urbis Romæ, quæ nomen habet a tædere, quod in ea inter Romulum & Tatium ietum est.

Sagra, de Nat. D. II. 2. fluvius Bruttiorum inter Locros & Cauloniam in Magna Graecia.

Saguntum, urbs Hispaniæ Tarraconensis; unde *Saguntini*.

Sais, de Nat. Deor. III. 23. a *Sai* urbe Ægypti, & quidem in Delta.

Salamis, de Off. I. 18. una ex insulis Graecis circa Peloponnesum.

Salamis, ad Att. VI. 1. urbs Cypri.

Salamini, ad Att. V. 21. incolae, urbis Cypriæ celeberrimæ quæ Salamis dicitur &c. sic pro Arch. 8.

Salapini, or. de Lege Agrar. II. 27. incolae oppidi Apuliæ Salapinae.

Salaria, de Nat. D. III. 5. Via a porta Collina in Sabinos, a sale dicta per eam Romam devecto.

Salentini, or. pro Rosc. Am. 46. incolae oppidi *Salentia* in Calabria.

Salernum, ad Herenn. lib. IV. 51. oppidum Picentinorum, pop. in Magna Graecia.

Samnites, populi Samnii. item *Samnis*, genus gladiatorum, quod

armis Samniticis utebatur. v. Liv. L. IX. 40

Samnium, regio Italiæ inter Volscos, Pelignos, Campanos, Apulos, Lucanos

Samarabrive, ep. 2. ad Div. lib. VII. oppidum Galliæ Belgicæ in Ambianis.

Samos, insula Asiatica in maræ Ægeæ, cum urbe ejusdem nominis, unde *Samii*, *Samia vasa*, pro Mur. 36. fictilia & vilia.

Samothracia, insula una ex iis, quæ circa Thraciam jacent.

Sardi, incolæ Sardinia, insula in mari Ligustico.

Sardis, de Senect. 17. urbs præcipua Lydiæ, a qua *Sardiani*. ad Div. XIII. 55.

Sardonius, ad Div. VII. 25. a Sardinia.

Sarricum, urbs Latii antiqui ad Appiam viam.

Saxa rubra, Phil. II. 31. locus inter Cremoram & Veios.

Scantia sylva, or. Leg. Agrar. I. 1. & aliis locis: in Campania fuit publica silva pop. Rom. quam Censores pecuariis locabant.

Scepheus, Tusc. Qu. I. 24. a *Scepse* Myfiæ oppido.

Scylla, Syrtis ad fretum Siculum.

Scyrus, ad Att. V. 12, insula maris Ægei.

Seythæ, populi Sarmatiæ.

Scythia, pars Sarmatiæ Europææ.

Sebusiani, or. pro Quinct. 25. populi Galliæ Lugdunensis, Æduis & Allobrogibus interjecti, ut intelligitur ex loco Cicer. & Cæf. B. G. VII. 64. Aliis dicuntur *Segusiani*: item *Secusiani*. Hotomannus ad Cæsarem

GEOGRAPHICVS.

- Iarem* probat *Segus*. ad Cicero-
nem: *Sebusian*. Oudendorp.
ad Cat. B. G. I. 10. præfert *Se-
gusiani*, cum interim fateatur,
plerosque Mss. & Vett. Edd.
habere *Sebusiani*. Ap. Cicero-
nem nil variant, nisi quod
Dresd. habet: *Sebaginnos*.
- Segesta*, oppidum Siciliae, de quo
vid. Verr. IV. 33. unde *Sege-
stani* & *Segestenses*. III. 34.
- Sejanum*, ad Div. VII. ep. 1. no-
men prædii, quod ab obscuro
aliquo oppidulo nomen habet,
in agro Etrusco.
- Seleucea Pieria*, ad Att. XI. 20.
urbs Syriae ad Euphratem. de
qua vide Polyb. V. 59. & Cel-
sar. G. A. III. 12. 26. seqq.
- Selencia*, ad Div. VIII. 14. regia
Parthorum.
- Sennurium*, Phil. VI. 6. ager a La-
rentia pop. Romano legatus.
Macrob. Saturn. Lib. I. c. 17.
- Senenses*, Brut. 18. a *Sena*, Etru-
ria oppido.
- Seplasia*, in Pison. 7. 11. locus
Capuae, ubi unguenta vende-
bantur. cf. Agrar. II. 34.
- Septem aquae*, ad Att. IV. 15. Da-
cus agri Reatini.
- Sepyra*, ad Div. XV. ep. 4. vicus
Ciliciae, in ea Amani parte, sub
cujus radicibus Aræ Alexandri
erant.
- Seriphus*, de Nat. D. I. 31. insula
in mari Ægæo, inter Cycladas;
unde *Seriphus*. de Sen. 3.
- Setinus ager*, Agrar. II. 25. in
Latio, frugum & vini fertilissi-
mus.
- Servilius lacus*, S. Rosc. 32. Ro-
ma fuit.
- Siciliensis*, de nat. Deor. III. 10.
Agr. I. 4.
- Sicyon*, ad Att. I. 13. una de se-
ptem rebus publicis veteribus
Græciæ in Peloponneso prope
Isthmum. Celebrantur *calcei Si-
cyonii* apud veteres. vid. de Or.
I. 54. & *oliva Sicyonia* apud
Virgilium in Georgicis.
- Sida*, ad Div. lib. III. 6. urbs Pam-
phyliae.
- Sidicinus*, ad Att. VI. 1. a Sidici-
no colonia agri Campani.
- Sigeum*, promontorium, oppidum
& portus Troadis.
- Silva Seantia*, de lege Agraria III.
3. v. *Seantia silva*.
- Sinope*.
- Sinueffanum* diverforium, ad
Div. lib. XII. 20. *Sinueffa*, oppi-
dum & colonia Latii in finibus
Campaniae trans Lirimam nem.
- Sipontum*, urbs Apuliae. Græcia
- Sipus*, ad Att. VI. 2.
- Sipylos*, mons Lydiae.
- Sisapo*, Phil. II. 19. urbs Hispa-
niae, cujus verus situs non satis
certus est. Ad eam miniaria
metalla, quae societates publi-
canorum exercebant. Unde
proverbium: *Tenes cum soci-
is, tamquam Sisaponem* v. Su-
ritam & Cel. Wesseling. ad
Ant. Itin. p. 444. Sed in pri-
mis Turneb. Advers. X. 16.
- Smyrna*, urbs Ioniae, unde *Smyr-
naei*.
- Solentini*, in Verr. lib. III. 43. in-
colae oppidi in Sicilia, quod est
Soleurum vel *Solus*; unde &
Soluntini dicuntur.

Soli,

INDEX

Soli, oppidum Ciliciæ.

Selenium ad Att. II. 7. campus agri Lanuvini, item de Divin. aliquoties.

Seranus, a *Sora* oppido Latii.

Sparta, urbs Peloponnesi quæ & Lacedæmon, caput Laconicæ; unde *Spartiacæ*.

Stabianum, ad Div. lib. VII. 1. prædium ad *Stabias*, oppidum Campaniæ.

Statiellenses, ad Div. lib. XI. 11. cives urbis Liguriæ, inter *Der-tonam* & *Vada Sabatia*, quæ dicebatur, *Aquæ Statiellæ* seu *Aquæ Statiellonum*.

Stellæi campus, Agrar. I. 7. in mediterranea Campania.

Suburana, Agrar. II. 29. tribus urbana.

Sucro Balb. 1. fluvius Hispaniæ.

Suessæ, Phil. III. 4. *Aurunca* in Campania prope Minturnas.

Salmo, urbs in Pelignis.

Sunium, promontorium, urbs & pagus Atticæ.

Sybota, plur. ad Att. V. 9. insulae tres prope *Coreyram* Schol. Thucyd. ad I. 47.

Synnada, plur. urbs Phrygiæ magnæ.

Synnas, ad Att. V. 16. eadem

Syspira, ad Att. II. 4. locus in Armenia celebris *Aurifodinis*.

T.

Tanagra, pro Dom. 43. oppidum Bæoticiæ.

Tarentum, urbs Calabriæ celeberrima, vestibus, lanis, &c.

Tarpejus, mons Romæ, in quo Capitolium.

Tarquinius, oppidum Etruriæ: unde *Tarquiniense municipium*, pro Cæcinn. 1. & *Tarquiniensis ager*, de Div. II. 22.

Tarracina, ad Att. VII. 5. urbs Latii ad mare, quæ & *Auxur* dicitur Volscis nomine.

Tarichea castra, ad Div. XII. 11. ad *Taricheam*, oppidum Judææ munitissimum.

Tarsus, caput Ciliciæ.

Tarressius, ad Att. VII. 4. a *Tar-tesso*, quæ est urbs Bæticæ Hispaniæ ad ipsa Bætis ostia, alio nomine *Carreia*.

Tauripylæ, ad Att. V. 20. angustia, per quas iter patet ex *Capadocia* in *Ciliciam*, Curt. III. 2.

Taurrominium, urbs Siciliæ, unde *Taurrominitanus*, in Verr. II. 66. it. III. 6. &c.

Taurus, mons Asiam pene totam mediam percurrentes.

Taygerus, mons Græciæ, a mari per totam Laconicam procurrens, ad usque *Arcadiam*.

Teantum Sidicinum, ad Att. III. 11. diversum a *Teano Apulo* pro Cluent. 69. De *Sidicino* capiendus est locus Phil. XII. 11. quod non procul abest a *Calibus*. it. Agr. II. 35.

Tegeatæ, de Divin. I. 18. incolæ urbis *Tegez* in *Arcadia*.

Telmesses, de Divin. I. 42. cives *Telmessi*.

Telmessus, de Divin. I. 11. urbs Cariciæ.

Tennus

GEOGRAPHICVS.

Tinnus, pro **Flacc.** 18. oppidum **Acolia**.

Temsa, in **Verr.** lib. V. 16. oppidum primum **Bruttiorum**. scribitur etiam **Temesa** & **Tempsa**.

Temisanum incommodum, in **Verr.** V. 15. direptio **Temsa** a fugitivis.

Tene, ad **Att.** VI. 2. pro quo alii, probante **Gravio**, legunt **Tenea**, est vicus maritimus **Achaiae** inter **Corinthus** & **Mycenen**. **Tenea**, **Mela**, **Strabo**. **Plinius**: **Atene**, manifeste pro **Tenea**.

Tenedica securis, ad **Qu. Fr.** II. 11. proverbio dicitur in iis rebus quae praeciduntur & plane celeriterque auferuntur. originem proverbii vide in **Adag.** **Erasmi**. p. m. 1451. f.

Tenedus, in **Verr.** L. I. 19. insula **Asiatica** ad oram occidentalem **Trojano** agro opposita; unde **Tenedri**.

Terentina, ad **Div.** VIII. 8. tribus rusticae nomen.

Thasus, insula **Graeca** ad **Thraciam**.

Thaeanum, v. **Teaenum**.

Thebae, urbs **Baetiae**.

Thermae, in **Verr.** Lib. II. 35. oppidum **Siciliae**; unde

Thermitanus, in **Verr.** lib. II. 43. &c.

Thermopylae, angustus transitus inter mare & praeruptos montes, silvis impervios, ex **Thessalia** in **Baetiam** & **Locridem**.

Thessalonica, urbs **Macedoniae**.

Thespie, urbs **Baetiae** sub **Heli-**

cone ad finem **Criseum**, **Musis** sacra, quae inde **Thespiades** dicuntur.

Thesprotia, regio & urbs **Epiri**, ad finem **Ambracium**.

Teutoni, pro **Leg. Manil.** 20. populi **Germaniae** veteris ad finem **Codanum**, & in insulis ejus finis, de quibus vid, **Cellar.** **Diss.** de **Cimbris** & **Teutonibus**.

Thracae, populi **Europae** ad pontum **Euxinum**.

Thrasimenus lacus, in **Etruria**, clade **Romana** nobilitatus de **Divin.** II. 8.

Threicius, de **Off.** II. 7.

Threidica arma gladiatorum, qui **Threcae** vel **Thracae** dicebantur.

Thurium, & **Thuri** (nam utrumque est ap. **Cic.**) ad **Att.** III. 15. IX. 19. urbs **Calabriae**, olim **Sybaris** dicta, quo nomine propter summas incolarum voluptates innotuit.

Thyamis, ad **Att.** VII. 2. fluvius **Epiri** nobilis.

Thyream, ad **Div.** XVI. 5. oppidum **Acarmaniae** prope mare & urbem **Leucadem**.

Tyrrhena gens, est **Etrusca**, quod **Etruria** etiam **Tyrrhenia** dicta est.

Tibarani s. **Tibareni**, ad **Div.** XV. 4. populi **Eleutherocilicibus** finitimi, a **Cic.** victi.

Tibur, oppidum **Latii** ad **Anienem** amnem.

F

Tiburs,

INDEX

- Tiburis**, ad Att. VIII. 4. ager, circa Tibur.
- Tiburatinum Scipionis**, Phil. V. 7. prædium in agro Tiburtino.
- Tigurinus ager**, pagus Helvetiorum.
- Tirenus pons**, ad Att. XVI. 13. Codd. in hoc nomine variant. Sed hæc est optimorum lectio. Fuit Minturnis, forte in fluvio Liri. Nam, is Minturnas præterlabitur.
- Tiffensis**, in Verr. I. III. 38. a *Tiffa*, oppido Siciliæ, juxta Actnam.
- Tmolites**, pro Flacc. 3. qui habitat in Tmolo.
- Tmolus**, pro Flacc. 19. mons Lydiæ, odoribus celebris.
- Tolosa**, oppidum Galliæ Narbonensis.
- Tolosanum aurum**, de nat. Deor. III. 30. est, quod Q. Servilius Cæpio e templo Tolosano sustulit. de orat. II. 147. ea de causa a C. Norbano reus factus & condemnatus dicitur.
- Tralles**, urbs Lydiæ nobilis, ad Mæandrum fluvium, ex vulgari opinione, quam dubiam reddidit nuper Cel. Wesseling ad Hieroclem p. 659. unde *Tralliani*.
- Trasimenus lacus**, v. *Tbrasimennus*.
- Trebulanum**, ad Att. V. 2. prædium Pontii in agro Trebulano. *Trebula*, a qua hoc Trebulanum dicitur, est urbs Campaniæ citra Vulturum. Primo de urbe Campaniæ, non de Trebula Sabinorum capiendum esse, intelligitur ex ipso Cicerone, qui dicit: se cogitare se eo die, quo ista scripserit, tantum ex Pompeiano ad Trebulanum Pontii; reliquis diebus se iuxta itinera facturum. Epistola sequens est e Trebulano. quomodo autem tam exiguo tempore potuisset Trebulam Sabinorum venire, de altero, citra Vulturum fuisse, docet Liv. XXIII. 39.
- Trebulanius ager**, de leg. Agrar. II. 25. circa *Trebulas Sabinorum*.
- Tres Tabernæ**, ad Att. I. 13. locus in via Appia, cujus in descriptione itineris Paullini mentio fit; ad quem divertii viatores & cibo vinoque se reficere poterant.
- Triocalinum**, in Verr. lib. V. 4. a *Triocalis*, oppido Siciliæ mediterraneæ inter Himeram fluvium & Crimissum.
- Tritia**, ad Att. VI. 2. urbs maritima Achaïæ.
- Træzene**, urbs Argolidis.
- Trogini**, de Divin. II. 37. *Troginorum* tetrarchia dicitur Deiotaro a Cæsare erepta. sed nemo veterum *Troginos* memorat, unde J. Gronovius: *Trocenorum* conjiciebat. v. Cellar. G. A. III. 4. Davies ad h. l.
- Troglodytæ**, de Divinat. II. 44. populi Africæ varii. Errant enim, qui unum certum populum hoc nomine dici putant.
- Troja**, urbs Troadis in Asia minori.
- Tromentina**, ad Att. IV. 16. tribus populi Rom. rusticana, a campo *Tromense*. Festus.
- Tropho-*

GEOGRAPHICVS.

Trophoniamus, ad Att. VI. 2.
Trophoniana narratio est, de
 eo, qui in antrum Trophonii
 descendit.

Truentinumcastrum, ad Att. VIII.
 in agro Piceno, oppidum ad
 ostium fluvii *Truenti*, unde
 nomen accepit.

Tusci, qui & Etrusci.

Tusculanum, prædium Ciceronis
 in agro Tusculano, sæpe me-
 moratur. *Tusculum* est urbs
 Latii.

Tusculanum, Cæsaris, de Orat.
 II. 3.

Tusculanum, Crassi, ad Att.
 IV. 16.

Tusculanum, ad Att. I. 14. prædi-
 um Q. Fratris.

Tyba, ad Div. XV. 1. trans Eu-
 phratem, sive vicus, sive urbs
 fuerit, ignotum est.

Tyba, Verr. IV. 53. pars Syra-
 cularum.

Tyndaritan, ad Att. XV. 2.
 a *Tyndari* s. *Tyndaride*, urbe
 Siciliæ ad Heliconem amnem.

Tyrus, urbs Phœnices.

V.

Vada, ad Div. XI. ep. 10. sunt
 vada Sabatia, Sabata s. Sabato-
 rum. *Sabata* erat oppidum
 maritimum, in ora Genuensi,
 præcipuum, non longe Savo-
 na distans, cui adjacent campi
 palestres, qui *Vada* dicuntur &
 vada Sabatorum seu Sabatia.
 Cluver. Ital. Ant. I. 8.

Valentini, in Verr. lib. V. 16. a
Valentia, oppido Bruttiorum,
 quod & *Vibon* & *Vibo Valen-*

tia dicitur: municipium fuit
 illis temporibus. v. *Vibo*.

Vardai, ad Div. V. ep. 9. populi
 Dalmatiæ.

Vaticanus ager, or. de leg. Agrar.
 II. 35. circa montem Vatica-
 num trans Tiberim juxta Ro-
 mam.

Veji, urbs Etruriæ.

Veiens ager, circa Vejos.

Veientes, populus Etruriæ, cujus
 caput *Veji*.

Veientina, ad Att. IV. 16. tribus
 pop. Rom.

Velia, oppidum Lucaniæ, proxi-
 mum fluvio Hæleti.

Velia, ad Att. VII. 13. regio edi-
 tior Romæ, Palatino monti
 propinqua.

Velientes, pro Corn. Balbo 24. in-
 colæ oppidi Veliz.

Velina, ad Att. IV. 15. tribus
 pop. Rom.

Velinus lacus, ad Att. IV. 15. pro-
 pe Veliam, urbem.

Venafrani, incolæ oppidi *Vena-*
fri, quod est extremum Cam-
 pania in septentriones, nobile
 oleis.

Venusia, oppidum in finibus A-
 puliæ & Lucaniæ, patria Ho-
 ratii Flacci; unde *Venusini*.

Vercellæ, ad Div. XI. ep. 19. mu-
 nicipium Gallia Transpa-
 danæ.

Vescianum, ad Att. XV. 2. præ-
 dium: prope *Vesciam* ur-
 bem, non procul a Min-
 turnis.

Vescinus, Agrar. II. 25. ager cir-
 ca *Vesciam*, oppidum Latii.

Veseris, locus in Campania sub
 monte Vesuvio.

F a

Vibo,

INDEX

Vibo, ad Att. III. 3. oppidum Bruttiorum, hodie Monta-Leone. v. Grav. ad h. l. olim Hippo dictum, cf. Strabo L. VI. p. 393. ed. Almel. & ibi Vir. doct. item Plin. III. 5. cujus hæc verba sunt: Hippo, quod nunc *Vibonem Valentiam* appellamus. v. *Valentini*.

Vibonensis sinus, ad Att. XVI. 6.

Vicentini, f. *Vicetini*, ad Div. XI. 19. incolæ oppidi

Vicentia, (dicitur etiam *Vincetia*, unde incolæ *Vincentini*) quod situm fuit in regione Transpadana, in Venetorum finibus.

Vienna, ad Div. X. 9. urbs Allobrogum, in Gallia Narbonensi.

Viscellinus, de Amic. II. a *Viscellis*, oppido Norici, quæ est Provincia Romana inter Danubium amnem & alpes Noricas.

Vitularia via, ad Qu. Fr. III. 1. 2. fuit in Arpinati. Nam e Manliano fratris prædio, quod in Arpinati erat, recta in Fufidianum Vitularia via profectus est; quod in eodem agro erat, cf. Manut. ad h. Epist.

Vocontii, ad Div. X. ep. 23. populi Galliarum Transalpinarum, quorum caput forum Vocontiorum.

Volaterræ, oppidum Etruriæ.

Volaterrana vada, Or. pro Quinct. 6. in Etruria, non procul a Volaterris.

Volaterrani, eis civitatis jus eripuit L. Sulla, sed ita, ut nexa & hereditates relinqueret, agro eorum publicato, quem eis, quia nemini diviserat Sulla, re-

stituit sua sententia Cicero pro Cæcina.

Volga, f. *Vulga*, or. pro Font. 7. pro quo Grævius reposuit *Volca*, populi Allobrogibus confines. Eos commemorat Cæsar B. G. VII. 7. ubi item in omnibus bonis edd. *Volca*. it. ap. Melam II. 5.

Volsi, populi Italiæ in Latio.

Volsinii, pro Planc. 16. Tribus Rom.

Vulchalon, Font. 5. locus ignotus in provincia Gallia Transalpina.

U.

Ulubra, ad Div. VII. ep. 18. oppidulum Latii in agro Pomtino.

Ulubranus populus, ad Div. VII. ep. 12.

Umbria, regio Italiæ ad mare superum Etruriæ ex adversum sita.

Utica, urbs & conventus in Africa propria, f. in Zeugitana ejus parte; a qua Cato Uticensis dictus est.

X.

Xenia balneæ, Cæcl. 25. pro quo alii *Seniæ*, pars Bajarum.

Z.

Zengma, ad Q. Fr. II. 12. oppidum in Cælesyria ad Euphratem, nomen duxit a ponte, quo Euphrates ibi jungitur.

Zoster, ad Att. V. 12. promontorium Atticæ & portus cum oppido.

XXXV. TRIBVS ROM.

A <i>Em.</i> vel <i>Armi.</i> Emilia.	Popillia. <i>Pub.</i> <i>Publ.</i> & <i>Publik.</i>
Cicero,	Publilia, item. <i>Pap.</i> <i>Pupl.</i> &
<i>Ani.</i> Anienfis. Cicero.	<i>Puplil.</i> Puplilia.
<i>Arn.</i> vel <i>Arniem.</i> Arniensis. Ci-	<i>Pol.</i> Pollia.
cero.	<i>Pom.</i> vel <i>Pomp.</i> <i>Pomptina.</i> <i>Pon-</i>
<i>Cla.</i> Claudia.	tina Cicero.
<i>Clu.</i> vel <i>Clust.</i> Clustumina.	<i>Pup.</i> Pupinia. Cicero.
l. Cruftum. Cicero.	<i>Qui.</i> vel <i>Quir.</i> Quirina. Cicero.
<i>Col.</i> Collina.	<i>Rom.</i> Romilia. Cicero.
<i>Cor.</i> Cornelia.	<i>Sab.</i> Sabatina.
<i>Esq.</i> vel <i>Exq.</i> Esquilina.	<i>Sca.</i> vel <i>Scap.</i> vel <i>Scapt.</i> <i>Scaptia.</i>
<i>Fab.</i> Fabia.	Cic.
<i>Fal.</i> Falerina.	<i>Ser.</i> vel <i>Serg.</i> Sergia.
<i>Gal.</i> Galeria.	<i>Stell.</i> Stellatina.
<i>Hor.</i> vel <i>Horat.</i> Horatia.	<i>Sub.</i> Suburana. Cicero.
<i>Lem.</i> Lemonia. Cicero.	<i>Ter.</i> Terentina. Cicero.
<i>Maec.</i> Maecia. Cicero.	<i>Tro.</i> vel <i>Tromen.</i> Tromentina.
<i>Mm.</i> Mentina. Cicero.	<i>Vejen.</i> Vejentina. Cicero.
<i>Onf.</i> Ovfentina.	<i>Vel.</i> Velina. Cicero.
<i>Pal.</i> vel <i>Palut.</i> Palatina. Cicero.	<i>Vet.</i> Veturia.
<i>Pap.</i> vel <i>Papir.</i> Papiria.	<i>Vol.</i> vel <i>Vole.</i> vel <i>Volsin.</i> <i>Volti-</i>
<i>Pob.</i> Poblilia. <i>Pop.</i> Poplilia. &	nia. Cicero.

INDEX HISTORICVS

A.

ABSYRTVS, Nat. D. III.
19. apud Pacuvium
Ægialeus f. *Ægialus*
dicitur: Medæ fra-
ter, de cujus cæde est pro L.
Manil. 9. de Nat. D. III. 26.
Ovid. Trist. III. 9.

ACADEMICI, Veteres iidem
qui Peripatetici. Off. III, 4. &
Stoici. ibid. I, 1. 2. licentiam
habent, quodcumque probabi-
le est, defendere. Off. III, 4.
totius philosophiæ Academi-
cæ veteris descriptio, constitu-
tio & ratio, in compendio
de Fin. IV, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
Acad. I. 4--9. Academicæ phi-
losophiæ historia a Socrate ad
Arcefilam, Acad. I. 4 - 13. ab
Arcefila ad Carneadem, quæ
est *nova Academia*. ibid. 13.
sqq. Academici opinari pos-
sunt, & sapienti opinari licere
contendunt. Acad. IV. 35. sqq.

ACASTVS, ad Div. XIV, 5.
XVI, 5. ad Attie. sæpissime.
Ciceronis servus.

L. ACCIVS, f. ATTIVS, He-
ren. I. 4. & *in finitibus aliis locis*.
controversiam habuit prætor
P. Mucio. Herenn. II. 13. Fa-
miliaris D. Bruti, Brut.
28. D. Bruti monumenta ver-
sibus ornat, Arch. 9. annales
scripsit, qui laudantur. Brut.
18. *hi annales carmine scripti*
fuerunt, itaque de Leg. I. 2.
ubi commemoratur inter hi-
storicos Latinos prosaicos, pro

Accius alii legunt Macer, quod
ex Codicibus firmat Dawkins.
fuit autem poeta Latinus, Tra-
gius, circa annum V. DC. ejus
fabulæ sæpissime laudantur a
veteribus, quarum fragmenta
a Stephanis, Delrione & Scrove-
rio collecta sunt. nomina tra-
gædiarum, quæ reliqua sunt,
vid. apud Fabricium. B. L.
Tom. I. p. 169.

P. ACCIVS seu *Attius & Arius*,
Lig. 2. &c. est Varus, de quo
in Varus.

T. ACCIVS, Pifaurensis, Brut.
78. Eques Rom. qui accusavit
Aulum Cluentium. Hermaga-
ræ præcepta didicerat.

ACHANTO, de N. D. III. 21.
Rhodia, mater Solis.

ACHILLES, de Divin. I. 30. ei
propinquam mortem Hector
moriens denunciat. &c.

ACIDINVS, Div. IV. 12. &c. co-
gnomen gentis *Manliæ*. ad
Att. IV. 3. est C. *Manlius Aci-*
dinus, princeps Catilinarij
belli. Agrar. II. 24. est *Lucius*
Manlius Acidinus. vid. in
Manlius.

ACILII, familia plebeja, cujus
prænomen *Manius*, cognomen
Glabrio. vid. in *Glabrio*, &
Balbus.

LVCIVS ACILLIVS, de Leg.
II. 23. Jctus, Commentarios
scripsit in XII. tabulas. Vo-
cem *Lessus* non intellexit, &
vesti-

INDEX HISTORICVS.

vestimentū genus suspicatus est.

ACRION, Fin. V. 29. Locrensis, Pythagoreus, Platonis temporibus. *Nemini præter Ciceronem memoratur, quod sciam; nisi Valerio M. ex hoc ipso Ciceronis loco. Sed ibi Codd. & edd. præferunt Arion. Sed plus tribuo Ciceroni ejusque Codd. quam compilatori Valerio. Nomen Arion, notius est, quam Acrion. Quis credat ergo Arion in Acrion mutatum?*

ACTIVS s. **ATTIVS DIONYSIVS**, ad Div. XII. 30. pro Attius Corradus & Mannius malebant. Atticus: ut sit M. Pomponius Atticus Dionysius, servus Ciceronis in Attici gratiam libertate donatus.

C. ACVLEO, de Orat. I. 43. eques Rom. acuto ingenio & Juris Civilis peritissimus. ibid. II. 1. propinquus Ciceronis, quocum erat Cic. matertera; unde filios ejus consobrinos suos vocat. ibid. II. 65. a Crasso defenditur. Brut. 76. pater C. Visellii Varronis.

ACVSILAS, de Or. II, 12. Argivus, historicus non indisertus. *Vixit ante bellum Peloponnesiacum, auctore Dionysio Halicarnassio, de Thuc. Charact. Diogenes Laert. I. 41. Cubæ s. Scabræ filium facit, & a nonnullis adnumeratum septem sapientibus tradit. vid. de eo Jonsium de script. H. P. I. 1. 6. Menag. ad Laert. p. 24. Voss. de Hist. Gr. I. 1. 2. IV. 2.*

ACVSIVS, ad Att. XI. 23. Rhodius.

ACVTILIVS, ad Att. I. 4.

AEACIDES, de Div. II. 56. Off. I. 13. est Pyrrhus.

M. AEBVTIVS, Flacc. 37.

SEX. AEBVTIVS, pro Cæc. 1. accusator Cæcinæ.

AEETAS, Tusc. III. 12. Medæ pater, & Solis filius.

AEGIALVS & AEGIALEVS, N. D. III. 19. apud Pacuvium est Absyrtus.

AEGISTHVS, N. D. III. 38. libidinosus.

AFGYPTA, ad Att. VIII. 15. Divers. XVI. 15. servus & deinde libertus Ciceronis.

AELII, pro Cluent. 26. familia Rom. plebeja, cujus cognomina ap. Ciceronem, Catus, Patus, Tubero, Lamia: neque plura in numis aut aliis monumentis.

AELIVS, pro Sext. 43. Ligur. (Pisonis focer.) v. Ligur.

L. AELIVS, ad Her. IV. 12. ei Lucilius libros Satirarum inscripsit, *versus b. l. adductus est e libro primo, neque afferretur a Doussa.* Brut. 46. Cæpionem defendit contra T. Betucium, &c. orationes scripsit tantum, non egit. Brut. 56. eques Rom. eruditus Græcis literis & Latinis, Stoicus, antiquitatis peritus, M. Varronis præceptor. Orator non fuit, sed scripsit tantum orationes aliis. Acad. I. 2. de antiquitate Romana scripsit, de Leg. II. 23. scripsit in XII. tabulas. fuit Grammaticus insignis. vid.

INDEX

- vid. de eo Carrion. Leſt. ant. I. 8.
- L. AELIVS, in Piſ. 27. &c. &c. *Lamia* cognomine, quem Piſo & Gabinjus conſules urbe exire juſſerunt, *inſignis amicus* & *deſenſor Ciceronis*, *eques Rom.* qui cum ceteris equitibus *clivum Capitolinum obſederat*, cum de *Catilinariis delibera- ret Senatus*. *Sæpiſſime nomi- ne Lamia Ciceroni commemora- tur.*
- P. AELIVS, Cluent. 59. testa- mento Cluentium heredem fa- cit. Larinas videtur fuiſſe. *ali- um ab hoc eſſe P. Aelium, Sex- ti Aelii fratrem, ex temporis ratione intelligitur.*
- Q. AELIVS, Br. 28. Pætuſ, qui cum M. Penno conſul fuit. (a. V. DLXXXVII.)
- SEXTVS AELIVS CATVS, Brut. 20. Diverſ. VII. 22. Jctus & eloquens de Orat. I. 45. propter juris civilis ſcien- tiam appellatur. de Orat. I. 56. commentarios ſcripſit de jure civili. de Or. III. 33. omnibus civibus conſilii ſui copiam fe- cit. Top. 3. quomodo *locuples* explicet. de Leg. II. 23. XII. tabulas interpretatus eſt, vo- cem *Leſſus* non intellexit, & veſtimenti genus ſuſpicatus eſt.
- AEMILIA, de Div. II. 37. filia Aemilii Paulli.
- AEMILIANVS SCIPIO, Phil. XIII. 2. *Lucii Aemilii Pauli fi- lius a P. Africani Majoris fil. adoptatus. vid. Scipio.*
- AEMILIVS ALBA, in Verr. III. 62. ſcurra, Verris familia- ris.
- L. AEMILIVS, Phil. XIII. 4. vid. L. Paullus.
- M. AEMILIVS AVIANVS, Div. XIII. 21. negotiator.
- M. AEMILIVS LEPIDVS PORCINA, Br. 25. orator bo- nus, orationes reliquit.
- M. AEMILIVS LEPIDVS. vid. *Lepidus.*
- M. AEMILIVS SCAVRVS. vid. *Scaurus.*
- AESCHINES MILESIVS, Brut. 95. Aſiaticus, orator, æqua- lis Ciceronis, quo genere orationis uſus ſit. *memoratur etiam Straboni L. XIV. & Se- necæ Contr. I. 8. quos locos jam vidis Menag. ad Laert. II. 64.*
- AESCHINES SOCRATICVS, de Inv. I. 31. inductionis Rhe- toricæ exemplum ab eo peti- tum.
- AESCHINES, de Or. II. 23. Ora- tor. de Or. III. 56. Athenis ce- dit Rhodum, laudat Demo- ſthenem. *ejus oratio contra Crefiphontem ſæpe commemora- tur apud Ciceronem.*
- AESCHINES, de Or. I. 11. Aca- demicus cum Carneade Clito- macho Academiam obtinuit. *Neapolitanus fuit, Melanibii Rhodii diſcipulus, Laert. II. 64.*
- AESCHRIO, in Verr. II. 14. Sy- racuſanus.
- AECHYLVS, Acad. I. 3. Tuſc. II. 10. *aliisque pluribus locis.* Poëta & Pythagoricus.
- AESCHYLVS CNIDIVS, Brut. 91. Rhetor,

HISTORICVS.

91. Rhetor, quocum fuit in Asia Cicero adolescens.

AESCHYLVS TYNDARITANVS, in Verr. IV. 22.

AESCVLAPIVS, N. D. III. 22. plures Aesculapii.

AESERNINVS, Opt. gen. dic. 6. gladiatoris nomen ab Aefernia urbe.

AESERNINVS, Brut. 35. cognomen *M. Claudii Marcelli, Filii Marci Marcelli*.

AESOPVS, de Or. I. 61. Sext. 58. ad Qu. Fr. I. 24. Tusc. II. 16. histrio nobilis ad Divers. VII. 1. histrio, male agit in ludis Pompeji II. consulis. Divin. I. 37. familiaris Ciceronis, laudatur. Off. I. 31. non facile agit Ajacem.

AESOPVS, TRAGOEDI FILIUS, ad Att. XI. 13. 15. socius Dolabellæ in adulteriis cum pellicibus Tulliae.

AETIDENVS, pro Flacc. 22. Trallianus.

AETION, Brut. 18. pictor, *Hujus pictoris aliquoties mentio est apud Lucianum, cujus locos attulit Junius in Catal. Pictor. &c. Sed hunc locum Ciceronis non vidit. Alius Aetion statuararius est, qui memoratur ap. Theocritum epigr. 7.*

L. AFRANIVS, poeta Brut. 45. imitatur C. Titium. Fin. I. 3. Menandrum solebat convertere &c.

L. AFRANIVS, ad Att. I. 18. 19. 20. Auli filius dicitur. ad Div. XVI. 12. legatus Pompeji in Hispania. Nomen ejus

est etiam ad Div. I. 1. Phil. XIII. 13. *Consul fuit cum Metello Celere A. V. DCXCIII. Ejus reagestæ cum Petrejo contra Cæsarem notæ sunt e L. I. Cæsaris de bello Civili.*

P. AFRICANVS major, Acad. II. 2. Panætium secum habet. Offic. II. 22. ejus abstinencia a Panætio laudatur. de Or. III. 7. in dicendo gravis. Har. Resp. 12. pro Corn. I. in secundo Consulatu cum Ti. Longo Senatoria subsellia a populi consessu separat in Megalensibus, & Senatui primum locum dat. de Or. II. 25. Mil. 3. de cæde Ti. Gracchi trib. pl. interrogatus in concione, eam justam sibi videri, libere respondet. de Or. II. 67. Censor. Offic. I. 33. ejus filius L. Paulli filium adoptat; propter infirmitatem valetudinis non potuit patris similis esse.

P. AFRICANVS minor, Offic. I. 32. L. Paulli fil. v. L. Paullus Macedonicus, a quo Aemilianus dicitur, quia familiae Aemiliae fuit. ibid. eloquentia cumulat belli gloriam. Brut. 21. Divinat. in Cæc. 21. accusat L. Cottam. de Orat. II. 67. Brut. 87. *ἄγων* dictus est a Fannio in historia. de Fat. 7. &c. Carthaginem capit. Verr. I. 4. Carthagine capta Siculis monumenta sua restituit Offic. I. 25. a Q. Metello, (Macedonico) sine acerbitate

INDEX

- bitate dissensit. Q. Fr. I. 8. Xenophontis Cyropædiam nonponit de manibus. Mil. 7. domi noctu interficitur. de Or. II. 40. in qua eade socius fuit C. Carbo. Sed de eadem re tantum tamquam de suspicione hominum loquitur ad Div. IX. 21. & auctores cædis plane incerti. v. Valer. M. I. 1. Plutarchus in Romulo. ad Heren. IV. 13. memoratur Scipionis nomine, item in Lælio & paucis aliis locis, quod res facile indicabit.
- AGAMEDES, Tusc. I. 47. cum Trophonio fratre templum Delphicum ædificat. Ejus votum.
- AGAMEMNON, Homericus ille, sæpe commemoratur.
- AGAMEMNON, nomen servi est in Epist. ad Atticum.
- AGATHINVS, in Verr. II. 36. Thermitanus.
- AGATHOCLES, in Verr. IV. 55. Notissimus Siciliae Rex, de quo vid. Polyb. lib. X. p. 918.
- AGATHOCLES, de Div. I. 24. ejus Historia commemoratur. Agathocles historici duo sunt, Babylonius, qui & Cyzicenus dicitur, quod de Cyzico scripsit, & Samius, qui de Rep. Pessinuntiorum scripsit. Sed hunc locum de Babylonio accipiendum putat Vossius de Hist. Gr. L. III. p. 158. T. IV. Opp. Verum ea Historia, quam Cicero affert ex libris de Cyzicenorū rebus, an vero ex alio sumpta sit, non dixerim. Quatuordecim hoc nomine viros ex antiquitate collegit Fabric. B. G. III. it. p. 273. quibus adde decimum quintum Agathoclem, Archontem Acheniensem Olymp. CV. eo ipso tempore, quo Delphici Apollinis fanum diripere aggressi sunt Phocenses. v. Pausan. X. 2.
- AGESILAVS, ad Div. V. 12. Spartiates, neque pietam, neque fictam imaginem suam extare voluit. Offic. II. 5. sine adjumentis hominum magnas res efficere potuit.
- AGLAOPHON, de Orat. III. 7. pictor, excellens. Duo Aglaophontes pictores sunt, pater & filius; de quibus veterum locos congeffit Junius Catal. Artific.
- L. AGRIVS, Flacc. 13. eques Rom.
- AGONIS, in Cæcil. 17. Lilybæ-tana mulier, Veneris liberta.
- T. AGVSIVS, ad Div. XIII. 70. Ciceronis comes in exilio fuit.
- AHALA, cognomen Serviliorum. v. c. Phil. II. 11.
- AIVS LOQVENS, de Div. II. 32. nomen Dei, ara ejus.
- ALABANDVS, Nat. D. III. 15. conditor Alabandi & Deus urbis.
- ALABARCHES, ad Att. II. 17. est Pompejus, qui jactabat se vestigalia pop. R. valde auxisse. Cujacius, qui hanc vocem Ciceroni restituit, docuit Obs. VIII. 37. alabarchem esse magistrum scripturæ, ἀλαρχα, aramentum. Quam autem

HISTORICVS.

autem accommodatum sit hoc nomen, ex eo intelligi potest, quod Cicero tradit; quia olim vectigalia in solis pascuis fuerint, propterea servatum esse, ut omnia vectigalia rei-publ. pascuorum nomine in tabulis, & in possessionibus Censores complecterentur. Vectigal autem e pascuis scripturam dici, quis ignorat?

C. ALBANIVS, ad Att. XIII.

31.

SEX. ALBEDIVS, Phil. XIII.

13. Senator beneficio Antonii.

C. ALBINIVS, ad Div. XIII. 8. Senator, P. Sextii frater.

P. ALBINOVANVS, de Har. Resp. 7. pontifex minor.

ALBINOVANVS, (M. Tullius) Varin. 1. accusator P. Sextii de vi.

A. ALBINVS, Acad. Qu. IV. 45. Brut. 21. Prator P. Scipione & M. Marcello Coss. Consul cum L. Lucullo ejus, qui Mithridaticum bellum gessit, avo, (DCII.) scripsit historiam Græce, literatus & disertus. Ejus locus in Carneadem, qui ipso Pratore Romæ fuit.

A. ALBINVS, Brut. 35. post Red. ad Quir. Consul cum M. Antonio Oratore (DGLIV.) Latine dixit.

ALBINVS, Brut. 35. flamen disertus.

C. ALBINVS, Sext. 3. Senator, filiam P. Sextii patri collocat.

Sp. ALBINVS, Brut. 25. it. 34. Lege Manilia post Consula-

tum oppressus est, multas orationes reliquit.

L. ALBIVS, Sext. fil. Quirina. Quint. 6. idem videtur, qui memoratur de Orat. II. 70. *Vasilius in nummis Fam. Rom. p. 59. pro Quirina conjicit Carinas. male. non vidit, Quirina b. l. esse nomen tribus, quod sæpe apud Cicera-nem adjicitur nominibus propriis, non cognomen.*

Statius ALBIVS Oppianicus. pro A. Cluent. 4. Larinas, eques Rom. a Cluentio beneficii accusatus & condemnatus. Ejusdem vitricus. vid. in Oppianicus.

ALBIANVM judicium, pro Cæc. 10. dicitur ab hoc Albio.

ALBIVS, Sabinus ad Att. XIII. 14.

M. ALBVTIVS, Offic. II. 14. *Sed recte viderunt viri docti, legendum: T. Albucius. Nam dicitur post præturam Sardiniae accusatus esse a Julia; quod manifeste in T. Albucium convenit.*

T. ALBVTIVS, Brut. 35. Athenis adolescens fuit, perfectus Epicureus evasit, & pene Græcus fuit, orationes reliquit. Fin. I. 3. Athenis Græcis litteris operam dat; Scævola in eum locus, Orat. 44. apud Lucilium reprehenditur nimium studium in collocatione verborum. Div. 19. Prator Sardiniae in eum accusationem suscipit Cn. Pompejus Strabo quaestor, reque ei permittitur, in Pis.

38. Of-

INDEX

98. Offic. II. 14. in Sardinia ipse triumphat. Prov. 7. e Sardinia triumphum petit, qui ei negatur. Beut. 26. de rep. pecuniis accusat Mutium augurem. Tusc. V. 37. Athenis æquo animo exul philosophatur. Memoratur etiam de Orat. II. 70. it. III. 43.
- ALCAEVUS**, de N. D. I. 27. Delectatur nævo in articulo pueri. Tusc. IV. 33. Vir fortis, tamen de amoribus scribit.
- ALCAMENES**, de N. D. I. 30. Statuarius, cujus Vulcanus Athenis laudabatur. v. *Val. M. VIII. 11. vixit Pbida temporibus. Opera ejus, quæ apud Vetères commemorantur, enumerat Junius.*
- ALCIBIADES**, de Or. II. 22. scripta ejus extiterunt Ciceronis temporibus, de Div. II. 69. ejus somnium, Tusc. III. 32. flens Socratem rogat, ut sibi virtutem tradat.
- ALCIDAMYS**, Tusc. I. 48. Rhetor antiquus & nobilis, scripsit laudationem mortis, v. Davis. ad Tusc. I. 48.
- ALCMAEON**, Tusc. III. 5. furiosus fit. *Is, qui parricidium fecit, ut est in fabulis.*
- ALCMAEON**, Acad. II. 17. Crotonjates, N. D. I. 11. Pythagoricus, sideribus & animo divinitatem tribuit. *de eo & scriptis ejus vid. Menag. ad Laert. VIII. 83.*
- ALEDIVS**, ad Att. XII. 4. 24. 27. amicus Cæsaris & Attici. *Alii putant Cæsarem secto nomine dici. Sed hoc nomen occurrit etiam apud alios.*
- L. ALENVS**, de N. D. III. 30. tabulas publicas transcribit, chirographum sex primorum imitatus.
- ALEO**, N. D. III. 21. filius Atrei.
- ALEXANDER**, ad Her. IV. 30. qui & *Paris* dicitur, raptor Helenæ.
- ALEXANDER**, ad Div. V. 12. ab Apelle tantum pingi & a Lisypso fingi vult. de Div. I. 23. Ei Calanus mortem propinquam prædixit. de Div. II. 66. Ejus somnium, Tusc. IV. 37. Clitum interficit.
- ALEXANDER PHERAEVS**, de Inv. II. 49. In Thessalia tyrannidem occupat, de Off. II. 7. infidias uxoris, Thebes, quomodo caverit. de Inv. II. 49. ab ea interficitur, *scil. adjuvantibus fratribus. Rem totam fuse commemorat Diodor. Sic. L. XV. p. 517. ed. Rhodom. Vixit circa Olymp. CV.*
- ALEXANDER**, Agr. II. 16. Rex Aegypti.
- ALEXANDER**, ad Att. II. 20. 22. poeta Græcus, geographus, & astrologus, negligens homo & non bonus poeta, sed tamen non inutilis & indoctus. *Est Alexander Ephesus, cognomine Lychnus, quem Strabo aliique tradunt Cosmographiam versibus scripsisse. v. Græv. ad h. l. Alexander Polybistor scripsit quoque Geographica multa. v. Har-*

HISTORICVS.

Ardani. in Ind. Nomin. Pliniano, scilicet in prosa.

ALEXION, ad Att. VII. 2. Medicus Ciceronis. ad Att. XIII. 25.

ALEXIS, ad Att. V. 20, servus Attico jucundus.

ALEXINVS, - Acad. IV. 24. *Philosophus Megaricus de Schola Eubulidis, de quo Laert. II. 109. 110. Et ibi Monag, Zenoni Stoico imprimis adversarius erat, quem multis sophismatibus vexabat. Ex l. c. Cic. intelligi potest, eum contra sensus disputasse, quorum certitudinem Zeno defendebat.*

C. ALFIVS, Vat. 16. in petitione præturae repulsam fert, pro Planc. 17. prætore, Quaesitor in causa Cn. Plancii. Vat. 16. Laudatur a Cæsare. *Nomen ejus est etiam ad Qu. Fr. III. 1. 6. 7. & ep. 3.*

ALLIENVS, in Cæcil. 15. homo a subfelliis, rabula.

A. ALLIENVS, Phil. XII. 12. legatus C. Trebonii a Dolabella interfecti, ad Divers. XII. 11. & 12. legatus Dolabellæ, IV. legiones ex Aegyptoeductas tradit C. Cassio in Syria. ad Att. X. 15. prætore Lentulo & Marcello consulibus.

SEXT. ALPHENVS, Quint. 5. it. 24. a Sulla proscriptus. Ejus bona emerant P. Quintius & Sext Nævius.

C. AMAFANIVS seu AMAFINIVS, ad Divers. XV. 19. Epicureus. Acad. I. 1. malus

auctor de philosophia Latine. Physica Epicurei scripsit, Tusc. IV. 3. Ejus libris commoventur homines, ut Philosophiam Epicuream discant.

AMIANVS, ad Att. VI. 1.

AMMONIVS, ad Divers. I. 1. legatus Ptolemæi Auletæ, Romam missus, auxilii contra seditiosos Alexandrinos petendi causa.

AMPIA, ad Divers. VI. 12. filia Ampii Balbi.

T. AMPIVS BALBVS, ad Div. I. 3. prætore Ciliciæ ante Lentulum. ad Div. II. 16. ibid. X. 29. quæ tota epistola ad eum scripta est. ad Div. XII. 20. ad Att. VIII. 11. Pompejanus, delectum habet.

AMPHIARAVS, ad Divers. VI. 8. de N. D. II. 3. augur, de Divin. I. 40. augur clærus & præstans.

AMPHILOCHVS, de Divin. I. 40. Argivorum rex & augur.

AMPHION, ad Herenn. II. 27. de Divin. II. 64. *Jovis & Antiopæ filius, eodem partu cum Zetho editus. Lyra cantu muros Thebanos edificasse fertur &c.*

AMYNOMACHVS, de Fin. II. 31. hæres Epicuri. cf. Laert. IX. 16. 17.

AMYNTAS, ad Att. XII. 9. Philippi Regis Macedoniæ pater. Amyntæ filius h. l. est L. Marcius Philippus.

AMYNTAS, pro Flacc. 30. Apollonidiensis.

ANACES seu ANACTES, N. D. III. 21. Jovis & Proserpinæ

INDEX

- pīnæ filii, Dioscuri, Trito
 Patreus, Eubulcus & Diony-
 sius.
- ANACHARSIS, Scythes, Tusc.
 • V. 32. ejus ἀνταίφνεα;
 epistola; ad Hannonem.
- ANACREON, Tusc. IV. 33.
 Ejus poësis tota est amatoria.
- ANAXAGORAS Clazomenius,
 Physicus, de Or. III. 33. Brut.
 11. Periclis præceptor, de Or.
 III. 15. ctium secutus est.
 Tusc. V. 39. patrimonium
 suum relinquit discendi stu-
 dio. Tusc. III. 13. quomodo
 mortem filii tulerit. Acad. IV.
 31. nivem albam esse negat,
 quia aqua nigra; unde con-
 creta esset. Acad. IV. 37. Ho-
 mœomeriz, *contra has egregie
 disputat Lucret. L. I. de N.
 D. I. 11. primus mundum,
 mentis infinitæ vi designatum
 esse dicit. in quo quid deside-
 raverit Socrates, & multa
 alia digna lectu de Anaxa-
 gora vid. ap. Bælium in Le-
 xic. v. Anaxagore.* Acad. I.
 13. confitetur ignorantiam, ut
 Socrates. Tusc. I. 43. Lam-
 pfaci moritur.
- ANAXARCHVS, Democriticus.
 Tusc. II. 21. fortitudo in sub-
 eunda morte a Nicocreonte.
*Abderita, Democriticus; A-
 pud Alexandrum M. gratio-
 sus fuit, cujus mensæ cum es-
 set una cum Nicocreonte, Cy-
 pri præfecto, adhibitus, cum
 acriter perstrinxit, quem
 deinde dolorem mortuo Ale-
 xandro sic ulcus est Nicocreon.*
- o. Lucret. IX. 58. Justin. XII.
 13. 4.
- ANAXIMANDER seu ANAXI-
 MANDRVS, de Divin. L. 50.
 physicus, prædicit Lacedæ-
 moniæ terræ motum. Acad.
 IV. 37. Omnia gigni ex infi-
 nitate naturæ dicit. de N. D.
 I. 10. Natives & mortales
 Deos facit.
- ANAXIMENES, Acad. II. 57.
 Ex aëre omnia fieri, de N. D.
 I. 10. Aera Deum facit, eum
 gigni, immensum & semper in
 motu esse.
- ANCARIVS, pro Cluent. 59.
 pastor.
- Qu. ANCHARIVS, Q. F. Sext.
 53. Trib. pl. Cæsare & Bibu-
 lo Consulibus, quo usus Bibu-
 lus in impedienda C. Cæsaris
 Agraria lege. in Pison. 38. ad
 Divers. XIII. 40. Macedoniæ
 proconsul post Pisonem ex
 pratura.
- ANCHIALVS, ad Div. XIII.
 45. servus L. Egnatii equi-
 tis Rom.
- ANDABATA, ad Div. VII. 10.
 genus gladiatorum. *de quo
 Lips Saturn. II. 12.*
- ANDRICVS, ad Div. XVI. 14.
 servus Ciceronis, qui & Me-
 nander dicebatur.
- ANDROMAGHA, ad Att. IV.
 15. de Div. I. 13. Ennii fa-
 bula.
- ANDROMEDA, de N. D. II.
 43. fidus.
- ANDROMENES, ad Att. XIII.
 24.
- ANDRON, in Verr. III. 45.
 Actnensis Senator.

HISTORICVS.

- ANDRON**, ad Div. XIII. 67. Ar-
temonis filius, Laodicenfis.
- C. ANDRONICVS**, Puteolanus.
ad Att. V. 15. familiaris Cice-
ronis.
- ANEMO**, de N. D. III. 20. pro
quo Davilius: *Almo*, Deus Ro-
manorum, proprie fluvius
prope Romam.
- ANICATVS**, ad Att. II. 20. ami-
cus Attici.
- L. ANICIVS**, Brut. 83. a quo *Ani-
cianum vinum*, *Aniciana nota*.
Contul fuit a. V, DXCIII.
- C. ANICIVS**, ad Div. VII. 26.
XH. 21. Senator legatione libe-
ra in Africam legatur.
- ANNALIS**, ad Div. XIII. 8. co-
gnomen Villiorum, unde? v.
in *Lex Annalis*.
- ANNEJVS**, Brocchus in Verr.
III. 40. Senator Panormita-
nus.
- C. ANNEJVS**, ad Div. XII. 25.
- M. ANNEJVS**, ad Div. XIII. 55.
XV. 4. legatus Ciceronis in
Cilicia.
- ANNIA**, in Verr. I. 43.
- ANNICERII**, philosophi. Off. III.
33. *Cyrenaici Philosophi ab A-
ristippo profecti. Nomen ha-
bent ab Anniceride, discipulo
Hegesiae, qui est Aristippi disci-
pulus.*
- ANNIVS Saturninus**, ad Att.
V. 1.
- C. ANNIVS Bellienus**. Font.
4. legatus Marci Fonteji, Prae-
toris Galliae.
- L. ANNIVS**, Verr. I. 41. pro-
pinquus P. Annii Aselli, & he-
res secundus.
- M. ANNIVS Appius**, pro Bal-
bo 20. Camertinus, a C. Mario
civitate donatus.
- M. ANNIVS**, in Verr. I. 5. ci-
vis Romanus.
- M. ANNIVS**, in Verr. V. 29.
homo splendidissimus, eques
Rom. qui testimonium contra
Verrem dixit.
- M. ANNIVS**, ad Att. V. 4. le-
gatus Ciceronis.
- P. ANNIVS Asellus**, Verr. I.
41. civis Rom. Sacerdote prae-
tore urbano mortuus.
- T. ANNIVS**, ad Quirit. post re-
dit. 6. Milo, Trib. pl. eo anno,
quo Cicero revocatus est. vide
plura in *Milo*.
- T. ANNIVS Cimber**, Phil. XI.
6. Lyfidici Graeci hominis fili-
us, Antonianus. Phil. XIII. 12.
pratorius, de beneficio Cae-
saris.
- T. ANNIVS Luscus**, Brut. 20.
Q. Fulvii nobilioris collega.
- T. ANNIVS Velina**. Brut. 48.
in concionibus tolerabilis ora-
tor.
- ANTAEVS**, ad Att. XIII. 44.
- ANTEROS**, de N. D. III. 23. fili-
us Veneris ex Marte.
- ANTEROS**, ad Att. IX. 14. XI. I.
servus vel libertus Attici.
- ANTHERVS**, ad Div. XVI. 21.
servus.
- ANTHROPINVS**, in Verr. V.
34. Apolloniensis.
- ANTICLEA**, Tusc. V. 16. fuit
mater Ulyssis. *sed hoc loco Ci-
cero ancillam nominare volu-
it, quae Euriclea dicebatur, au-
ctore Homero.*
- ANTIGENIDAS**, Br. 50. tibi-
cen, qui discipulo frigenti ad
popu-

INDEX

- populum dixit: mihi cane & Musis.
- ANTIGONVS**, pro Dejot. 15. legatus Dejotari ad Cæsarem.
- ANTIGONVS**, ad Div. XIII. 32. libertus Cn. Otacilii Nasonis.
- ANTIGONVS**, Off. II. 14. Macedoniae Rex, ejus epistola ad Philippum filium.
- ANTIMACHVS**, Brut. 51. poeta, poema suum, (*quod Cicero- nis ætate exiit*, Thebaidem) cum recitaret, omnes præter Platonem cum reliquerunt: *Obscuritas hujus hominis pene in proverbium abiit. Ex hoc autem loco intelligi potest, non Antimachi culpa, sed rerum sublimitate, & hominum insci- tia accidisse, ut pro obscuro ha- beretur.*
- ANTIOCHVS MAGNVS**, de Or. II. 18. Syriae rex, Hanniba- lem recipit. Verr. I. 21. a L. Scipione vincitur. Sext. 27. in- tra Taurum regnare jubetur Asia, qua ille mulctatur, Atta- lo conatur. pro Dejot. 13. ab- latam a Romanis Asiae partem æquo animo fert.
- ANTIOCHVS**, Commagenus Rex, ad Div. XV. 1.
- ANTIOCHVS**, Phil. IX. 2. Anti- ochi magni nepos, ad eum Cn. Octavius mittitur, ut eum clas- ses habere & elephantos alere prohiberet.
- ANTIOCHVS Ascalonita**, Acad. I. 3. Magister M. Varronis, e nova Academia remigrat in veterem, scribit contra Philo- nem. Br. 19, Academiae nobil- lissimus, auditur a Cicerone, A- cad. IV. 5-18. Disputationis ejus contra Academiam novam compendium, Cap. 19-22. in- constantia ejus in sentiendo, IV. 43. germanissimus Stoicus, si pauca mutasset, I. 4. librum contra Philonem scribit nomi- ne *Sofus*. IV. 9. quomodo osten- derit concedendum esse ab Aca- demicis, perceptum esse hoc: *nihil percipi posse.* Nat. D. I. 7. librum scribit ad Balbum. Ab eo dicuntur *Antiochinae partes*, ad Divers. IX. 8. *Ex his partes vere Sextum Empir. Hypos. Pyrrh. I. 33. extr. scri- psisse: Ο Αντιοχος την σοαν μετήγαγεν εις την Ακαδη- μίαν.*
- ANTIOCHVS**, pro Cæcin. 8. servi nomen.
- ANTIOCHVS**, pro Flacc. 36. libertus.
- ANTIOCHVS** Gabinius, ad Att. IV. 16. libertus Gabinii.
- ANTIOPA**, Nat. D. III. 21. uxor Pieri, mater Pieridum.
- ANTIPHON**, ad Att. IV. 15. servus, histrio.
- ANTIPHON**, de Orat. II. 59. no- men comicum.
- ANTIPHON RHAMNVSIVS**, Brut. 12. Socratis æqualis, so- phista, locos communes scri- psit; optime capitis causam oravit. *Ab hoc boni rhetores dicti Rhamnusi. Hic est, qui a Socrate ap. Platonem in Me- nexeno & Xenoph. Memor. Socr. I. 5. perstringitur.*
- ANTIPHON**, de Divin. I. 20. II. 70. conjector quidam io- mniortum

HISTORICVS.

maiorum. de Divin. I. 51. ejus artificiosa somniorum, oraculorum, & vaticinationum interpretatio. Atheniensis fuit, *Ὠρεσπολίτης* qui & libros de Interpretatione somniorum scripsit, qui in Onirocriticis Artemidori II. 14. & ab aliis citantur. v. Fabric. B. G. II. 26. ubi Antiphenes plures commemorantur.

L. ANTIPATER, (Caelius) Brut. 26. scriptor luculentus, juris civilis peritus, L. Crassi magister. de Orat. II. 12. L. Crassi Oratoris familiaris, scripsit belli Punici II. historiam, disertius quam superiores, et non plane probetur. de Leg. I. 2. historicus Latinus, Fanio aequalis, accuratius scripsit superioribus, tamen sine nitore. De compendio ejus a M. Bruto facto v. in M. Bruto. de eo vid. *Possium de Hist. Lat.* I. 8.

ANTIPATER CYRENAICVS, Tusc. V. 37. cecus fuit. de eo vid. *Laera* II. 86.

ANTIPATER DERBETES, ad Div. XIII. 73. familiaris Ciceronis.

ANTIPATER SIDONIUS, de Orat. III. 50. de Fato 2. poeta, qui poterat versus hexametros, aliosque variis modis fundere ex tempore. Hujus Antipatri epigrammata sunt quaedam in Anthologia, quae suggeret Index Auctorum Anthol. subjectus.

ANTIPATER, Offic. II. 24. Tyrius, Stoicus, Ciceronis

temporibus floruit & paulo ante mortuus est, quam filius M. Ciceronis Athenas venisset. Ex eodem loco intelligi potest, eum de officiis scripsisse. Dicitur enim reprehendisse, Panetium, quod in utilitatum praeceptis, quaedam omiserit.

ANTIPATER TARSENSIS, Acad. IV. 6. reprehenditur, quod contra Academicos (in primis Carneadem) disputet. de Divin. I. 3. duo libros edidit de Divinatione. de Divin. I. 20. II. 15. statuit ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem atque divinam, quae toto confusa mundo sit. Offic. III. 12. Diogenes Babylonii discipulus, quaedam magistri reprehendit. Hi tres Antipatri saepe a doctissimis hominibus permiscerunt. v. c. *Stanleio* p. 655. qui nimis hic brevis est, a *Græco*. ad Offic. II. 24. &c. Accuratus distinxere *Fabric. B. G.* III. 15. *Jonsius* I. 13.

ANTIPATER, Offic. II. 14. rex Macedoniae. Ejus ad Cassandrum filium epistola.

ANTISTHENES, Nat. D. I. 13. ejus liber, qui *Physicus* dicebatur. Naturalem unum Deum facit, ad Att. XII. 38. ejus dialogus laudatur. homo acutus magis, quam eruditus. de Orat. III. 17. patientiam & duritiem maxime in Socraticis adamarat, ab eoque Cynici & Stoici orti sunt.

INDEX

- ANTISTIVS**, Rosc. 32. accusator, bello civili Sullano cæsus.
- C. ANTISTIVS**, Verr. III. 71. eques Rom. magister publicanorum in Sicilia.
- L. ANSTITIVS**, Balb. 12. Orator.
- M. ANTISTIVS**, de Or. II. 71. Pyrgensis. equum ei ademit Lepidus censor.
- P. ANTISTIVS**, Brut. 49. 63. restitit C. Julio contra leges Consulatum petenti in tribunatu A. V. DCLXVI.
- T. ANTISTIVS**, ad Div. XII. 29. Quæstor Macedoniæ initio belli civilis. Corcyrae moritur.
- ANTISTIVS SEVERVS**, ad Q. Fr. II. 1. Senator.
- ANTISTIVS Vetus**, ad Brut. 11. libertatis vindex & defensor, M. Bruto carissimus.
- C. ANTONIVS**, Flacc. 38. *Ciceronis collega*. Habuit quandam infamiam. Ejus damnatione Catilinæ sepulchrum floribus ornatum & epulis celebratum. Dom. 16. a Cicero ne defenditur de majestate reus. Vat. 11. reus factus est de repetundis & de majestate. Cæel. 31. accusatur a M. Cælio. ad Div. V. 6. procos. Macedoniæ minus officiosus est in Ciceronem ad Att. I. 12. Pompejus ei in Macedonia successum vult. Dicit Ciceroni partem pecuniæ quæri in Macedonia. *M. Antonii Oratoris filius*.
- C. ANTONIVS**, Phil. VII. 6. frater M. Antonii Triumviri. Phil. III. 10. (qui ibidem L. Antonius dicitur,) Macedoniam sortitus est, sortiente M. Antonio Cos. fratre.
- L. ANTONIVS**, Phil. V. 8. frater M. Antonii Triumviri, gladiator Asiaticus. dicitur. Phil. V. 2. a M. Antonio creatur VII. vir agrorum dividendorum. Phil. VI. 5. ejus statua in foro. ad Div. X. 15. cum persequitur post pugnam Mutinensem Planeus cum fratre. ad Div. X. 33. post pugnam Mutinensem Alpes occupat.
- M. ANTONIVS**, in Verr. II. 3. III. 91. prætor. infinitum imperium ejus, *quod scil. natus est in omnes oras maritimas factione Cethegi & gratia Cotta Consulis a. V. DCLXXIX.* avarissimus homo, Siciliam depopulatur. *Est oratoris filius, Triumviri pater, qui dein in expeditione Cretensi, a qua Creticus est appellatus, perit.*
- M. ANTONIVS**, Offic. II. 14. orator. accusando nobilitatus est. Brut. 36. qualis Orator. Tusc. II. 23. ejus in dicendo contentio. Cluent. 50. quare nullas orationes ediderit. de Orat. II. 1. omnis eruditionis expertus putatus est. Verr. I. 23. putatus est nullas tabulas conficere. falso. ad Quir. post Red. 5. Consul cum A. Albino. de Or. II. 67. Censor de Ambitu reus factus est. ad Div. VI. 2. bellum civile præ-

HISTORICVS.

prædicit. de Or. III. 3. interfectus in Mariana proscriptio-
no, caput in rostris positum
est. ad Her. IV. 5. v. in Bruto.
de Or. I. 7. *de hoc Antonio,*
ut & de C. Cic. Collega, &
Triumviro egregia congeffit,
& numis illustravit Vaillansus
in Famil. Rom. T. 1. p. 79. sqq.
M. ANTONIVS, M. Antonii
Cretici F. Oratoris N. Phil.
II. 2. Q. Fadii libertini filiam
ducit. Cum C. Curione fil. li-
bidinem exercet. ad Div. III.
6. præfectus evocatorum in
Cilicia. Phil. II. 26. In Qua-
stura sine Scto, sorte, lege,
egestate coactus, ad Cæsarem
in provinciam proficiscitur.
In tribunatu C. Marcello &
L. Lentulo Coss. Scto con-
tra Cæsarem intercedit, &
ad Cæsarem fugit. cf. Cæs. B.
Civ. I. 1. Mil. 15. P. Clodi-
um interficere conatur. ad
Att. VII. 8. ejus tribuni pl.
concio in Pompejum. ad Div.
VIII. 14. augur fit. Phil. II.
14. a C. Trebonio sevocatur,
dum Cæsar interficitur. Phil.
I. 1. statim post eadem Cæ-
saris Optimatibus favet, &
Dictaturam in perpetuum tol-
lit. ibid. 2. Amatum Pseudo-
Marium interficit in Confu-
latu. ad Div. XII. 3. Cæsari
statuam ponit in rostris, &
inscribit: PARENTI OPTI-
ME MERITO. (hanc deinde
Dolabella evertit) ad Att. X.
13. ejus leones. ad Att. X.
10. Phil. II. 24. 25. Cythe-
ridem secum lectica aperta

portat. ad Div. X. 30. & 11.
ad Mutinam vincitur, quod
prælium describitur. Phil. V.
9. Mutinam obsidet. &c.

AOEDE, Nat. D. III. 21. Mu-
sa, ex primis quatuor, natis
Jove altero.

APELLA, ad Div. X. ep. 17.

APELLA, ad Div. VII. ep.
25. libertus M. Fabii Galli.

APELLA Chius, ad Att. XII.
19. columnarum artifex.
Hunc Apellam non commemo-
ravit Junius: sed habet ali-
um Apellam Statuarium, &
Plin. XXXIV. 8.

APELLES, Br. 18. pictor. ad
Div. I. ep. 9. Venerem im-
perfectam reliquit. de Off.
III. 2. nemo eam absolvere
se posse confusus est. ad Div.
V. 12. apud Alexandrum
gratiosus, qui ab eo solo se pin-
gi voluit.

APENAS, ad Att. IV. 7. ser-
vus.

APHILIA, Brut. 48. aptior con-
cionibus orator, quam judi-
ciis.

APOLLO, Nomion, Nat. D. III.
23. & plures alii.

APOLLINIS operta, de Div.
II. 55.

APOLLINARES ludi. Phil. I.
15. II. 13. ad Att. II. 19.

APOLLODORVS Pyragrus,
Verr. III. 31. Argyrinensis.

APOLLODORVS, Nat. D. III.
33. Tyrannus Cassandreæ.
de eo lege Helian. V. H. XIV.
41. XV. 15.

APOLLODORVS, ad Att. XII.
23. ad ejus Chronica respici-
tur.

INDEX

- tur. *Ea sunt Apollodori As-
sboniensis, cujus nobis Biblio-
theca sola e scriptis pluribus
reliqua est, de eo & ejus
scriptis v. Fabric. B. G. III.
27. de Chronicis autem, quæ
jambis conscripta erant, &
accurate temporis rationem
designabant; unde Romani
eis libenter utebantur, &
Luertius in definiendis æta-
tibus philosophorum crebro
usus est; vide etiam Menag.
ad Laert. I. 37. II. 2. Bosius
ad Cic. I. c. eum confundit
cum Epicureo Apollodoro,
qui Ἀπολλόδορος dictus est,
& vitam Epicuri scripsit.*
- APOLLODORVS**, Nat. D. I.
34. *Est Academicus Zenoni
Epicureo æqualis, a quo ma-
ledictis, ut Cicero ait, fige-
batur.*
- APOLLONIDES**, Flacc. 21.
Temnites.
- APOLLONIVS**, Alabandenſis,
de Or. I. 28. mercede docuit
rhetoricam, sed minus ido-
neos noluit docere: de Or. I.
17. ab eo rhetoricam didicit
aliquando Cicero; *quo no-
mine sæpe ap. Ciceronem com-
memoratur: Cognomen ejus
est Molon. Vixit in Rhodo
insula.*
- APOLLONIVS**, Verr. VI. 7.
Panormitanus.
- APOLLONIVS**, ad Div. XIII.
16. libertus P. Crassi M. F.
doctus.
- APOLLONIVS**, ad Att. IV. 7.
homo Græcus.
- APPIO**, Agrar. II. 19. Ptole-
mæus, Rex Cyrenarum, qui
pop. Romanum heredem fe-
cit.
- APPII**, sunt Claudie familie,
de quibus vid. in Claudius.
- APRONIVS**, in Verr. II. 44.
de cohorte Verris.
- APRONIVS**, Off. 27.
- L. APVLEJVS Saturninus**, Br.
62. seditiosorum post Grac-
chos eloquentissimus. *Hujus
tribuni pl. sæpe mentio est ap.
Ciceronem. De legibus ejus
v. in Ind. Legg. de ipso au-
tem Plutarch. in Mario. Ap-
pian B. C. L. I. &c.*
- APVLEIA**, populi, ad Att. IV.
11. dicitur P. Clodius, præ-
ter seditiones & libidines.
- L. APVLEJVS**, Div. 15.
subscriber Q. Cæcilii, nul-
lo usu forensi.
- L. APVLEJVS**, pro Planc. 11.
prætor Macedoniæ Quæstore
Cn. Plancio.
- APVLEJVS**, ad Div. XIII. 45.
Proquæstor in Asia Q. Philip-
pi Proconsulis.
- P. APVLEJVS**, Phil. VI. 1.
trib. pl. Hirtio & Pansa Coss.
Ciceronem producit, & de
M. Antonio interrogat, Phil.
XIV. 6, Ciceronem a suspi-
cione fascium ad populum li-
berat, ad Att. XII. 13. 14.
fit augur.
- APVLEJVS**, prædicator, ad Att.
XII. 13. 17. *diversum putant
ab Apulejo augure, qui in
eadem ep. nominatur. & vi-
detur; quod additur, prædi-
cator, quod distinctionis caus-
sa factum verissimum est.*
- AQVI.

HISTORICVS.

AQVILA, Phil. XI. 6. *Pontius, de percussoribus Cæsaris*, L. Plancum Pollentia expellit.

Q. AQVILLIVS GALLVS. Cæc. 27. Jctus summus, mirifice laudatur. Brut. 42. paratus in agendo & celer in respondendo. de Offic. III. 14. Tulit formulas de dolo malo. Quint. I. &c. sæpe nominatur. ad Att. I. 1. non vult Conf. petere propter valetudinem & regnum judiciale. Top. 7. quomodo *litus* definierit.

MANIVS AQVILLIVS, in Cæc. 21. a P. Lentulo, principe Senatus, accusatur.

MANIVS AQVILLIVS, Agrar. II. 30. bello fugitivorum, liberalis in civitates Siciliæ. in Verr. III. 54. Procons. Siciliæ Br. 62. de Offic. II. 14. accusatur diligenter. a L. Fusio. p. Flacc. 38. absolvitur propter memoriam belli cum fugitivis. de Orat. II. 45. cum defendit Antonius, orator. Tusc. V. 5. crudeli morte periit. *Est enim a Mitridate, auro liquefacto in os infuso, necatus. Ceterum hunc Aquillium alterius M' Aquillii filium putat Manntius ad Div. in Cæcil. c. 21. Diversos esse temporum ratio facile docebit.*

AQVINIVS, Tusc. V. 22. Malus Poëta, *qui etiam a Catullo notatur.*

ARATVS, Nat. D. II. 41. ejus carmina a Cicerone admodum adolescentulo convertuntur. de Or. I. 16. Acad. IV. 20.

ARATVS Sicyonius, Offic. II.

23. laudatur. Patriam a tyranno oppressam liberat.

ARBVSCVLA, ad Att. IV. 18.

Mima, de qua est apud Horat.

ARCESILAS, de Or. III. 18. Polemonis discipulus. Fin. V. 31. Podagræ dolores fortiter fert. Acad. I. 13. negat quicquam sciri posse, illud ipsum quod Socrates reliquerat. cum Zenone certat. Acad. IV. 24. Zenonis & Arcesilæ disputatio in quo vertatur.

ARCHAGATHVS, Haluntinus, in Verr. IV. 22.

ARCHE, Nat. D. III. 21. Musa ex primis quatuor, natis Jove altero.

ARCHELAVS, Div. II. 42. summus Astrologus tempore Pannatii.

ARCHELAVS, Tusc. V. 4. Anaxagoræ discipulus, *idemque Socratis præceptor.*

ARCHELAVS, Tusc. V. 12. Perdicæ filius, fortunatissimus putatus.

ARCHELAVS, Rab. P. 8. Comanorum sacerdos. gener Ptolemæi, regis Ægypti, qui Alexandriam, Ptolemæo Asclepe pulso, occuparat.

ARCHIAS, Aulus Licinius, Poëta, Arch. I. seqq. Antiochenus, civitate donatus a Crasso, Ciceronem ad studia cohortatur & in iis juvat. ibid. 3. ejus fama, amicitia, insignis facultas poëtica, libri. ad Att. I. 16. Lucii Luculli Mithridatico bello gestas res scribit. Suspiciatur Cicerone res Metelli Numidici scripturum. Div. 4. 36. ejus versiculi

INDEX

- culi quidam Latine conversi. *Epigrammata quaedam hominis restant in Anthol. Gr.*
- ARCHIDEMVS**, Acad. IV. 48. Dialecticus, Stoicus. *Tarsensis fuit. de eo vid. Laert. VII. 49. 68. 84. 88. Auctores, qui de eo egerunt, multos laudat Fabri. B. G. L. III. c. 10.*
- ARCHIDEMVS**, pro Flacc. Trallianus.
- ARCHILOCHVS**, Tusc. I. 1. regnante Romulo vixit. Ab eo Archilochium edictum Bibuli. ad Attic. 22. i. e. *acerbum.*
- ARCHIMEDES**, de Orat. III. 23. Tusc. I. 25. Nat. D. II. 34. ejus sphæra. *de qua vid. etiam Sext. Empir. adv. Math. L. IX. p. 577. Et ibi Fabricium τὸν πῶλον.* Fin. V. 19. patriam captam præ studio non sensit. in Verr. IV. 58. Marcellus ejus mortem moleste fert. Tusc. V. 23. ejus sepulcrum a Cicerone Quæstore repertum.
- ARCHONIDES**, in Verr. III. 56. IV. 26. Elorinus.
- ARCHYTAS** Tarentinus, de Orat. III. 34. Pythagoreus, Philolai præceptor. Fin. V. 29. Platonis tempore vixit, Fin. II. 14. Platonis ad eum epistola, *nona inter epistolas Platonis.* Tusc. IV. 36. iræ potens.
- AREVS**, ad Att. V. 9. libertus.
- ARIARATHES**, ad Div. XV. 2. ad Att. XIII. 2. Ariobazanis filius & alius Ariobarzanis frater.
- ARION** Methymneus, Tusc. II. 27. *Cirbarædus, de quo nota est ex Herodoto historia.*
- ARIOBARZANES**, pro Lege Manil. 2. rex Cappadociæ a Mithridate regno expulsus. socius populi Romani. Eusebes & Philoromæus dicitur. *quirituli etiam in numis occurrunt.* Ciliciæ Ciceroni Proconsuli commendatur a Senatu, & ab eo magno periculo liberatur, laudatur. conf. ep. IV. lib. 11. 17. ad Attic. V. 20. Prov. 5. Gabinio in ulciscendis inimicis utitur.
- ARISTAEVS**, Nat. D. III. 18. olivæ inventor, Apollinis filius. Verr. IV. 57.
- ARISTAEVS**, Verr. V. 42. Dexionis filius.
- ARISTIDES**, de Offic. II. 4. *Justus* dictus est. ibid. III. 11. Themistoclis consilium utile, quia injustum, non probat.
- ARISTIPPVS**, Socraticus, de Or. III. 17. Cyrenaicæ philosophiæ auctor, ad Div. IX. 26. ejus dictum de Laide. Acad. IV. 42. voluptatem summum bonum facit. Offic. I. 41. licentia ejus contra morem consuetudinemque loquendi non est imitanda.
- ARISTO**, ad Div. II. 18.
- ARISTO Chius**, Stoicus. Acad. IV. 42. Fin. II. 11. 13. summum bonum in ἀδίαφορίᾳ ponit. Nat. D. I. 14. ejus de natura Deorum sententia.
- ARISTO**, Balb. 22. Massiliensis, a Sulla civitate donatus.
- ARISTODAMVS**, Apollonidensis. Verr. V. 6.
- ARISTODEMVS**, ad Att. II. 7.
- ARISTO.**

HISTORICVS.

ARISTOCRITVS, ad Div. XIV,

3. servus aut libertus potius.

ARISTOGITON, Tusc. I. 49.

Atheniensis, qui cum Harmodio Pisistrati tyrannidem evertit.

ARISTOMACHE, Tusc. V. 20.

uxor Dionysii tyranni.

ARISTONICVS, Phil. XI. 8.

cum eo bellum gestum L. Valerio & P. Licinio Coll. Agr.

II. 33.

ARISTOPHANES, de Legg. II.

15. poeta facetissimus. Or. 9.

ARISTOPHANES, de Or. III.

33. Grammaticus insignis. de Fin. V. 19.

ARISTOTELES, Tusc. III. 38.

sperat philosophiam brevi tempore absolutam fore. Acad.

I. 4. Socratis dubitationem &

differendi genus relinquit, Pla-

tonis ubertatem complexus.

Acad. I. 8. quintum genus ele-

mentorū statuit, e quo men-

tes & fidera. Tusc. I. 10.

ἐντελέχεια. de mente sen-

tentia. de Fin. V. 4. primus in-

stituit exercitationem de omni-

bus rebus in utramque par-

tem differendi. Fin. V. 5. Du-

plex scribendi genus Aristote-

lis, popolare & subtile, causa

est, quare interdum non idem

dicere videatur. Ejus libri de

moribus, utrum ipsius an filii?

Nat. D. I. 13. Scripsit libros

de philosophia, *quorum hic*

tertius laudatur. In sententia

de Deo inconstans. de Off. III.

8. honestatem omnibus rebus

præfert. de Inv. I. 5. plurimum

Oratoriae profuit. de Orat. III.

35. eloquentiam professus

est, quod videret Isocratem in

eo genere frequentari. ad Div.

I. 9. ejus ratio oratoria omnis

libris de Oratore Ciceronianis

continetur. ibid. Aristotelius

mos, est, *cum scribimus in ser-*

monē ac dialogo. ad Att. II. 1.

Aristotelia pigmenta h. e. orna-

menta orationis ex Aristotelis

præceptis.

ARISTOTELES, A. Licinius,

Melitenfis. ad Div. XIII. 52.

hospes Ciceronis.

ARISTOXENVS, Fin. V. 19.

Musici. ad Att. VIII. 4. de

Or. III. 33. Tusc. I. 10. quid de

anima senserit. ibid. 18. senten-

tia de anima reprehenditur. A-

ristotelis discipulus.

ARISTVS, Academicus, ad Att.

V. 10. Acad. I. 3. frater Anti-

ochi, *ejus, qui auctor est quin-*

ta Academia; de quo supra.

M. Bruti magister. *Plutarchus*

in Brut. init. adeo Φίλον &

συμβιωτήν vocat. Brut. 97.

Academiae heres, hospes & fa-

miliaris Ciceronis.

ARISTVS, in Verr. IV. 12. Pa-

normitanus.

ARQVVS, & **ARCVS**, *Arqui.*

Nat. D. III. 19. Thaumantis

filius.

C. ARRIVS, ad Att. II. 14. 15.

&c. amicus Ciceronis. ad Q. Fr.

I. 3. summam amicitiam cum

Cicerone simulans eum infi-

diōse tractat. *Sed fortasse*

etiam hoc alterum ad Q. Arri-

um f. referri potest, quem

G 4

ipsum

INDEX

- ipsum Vat. 12. familiarem suum appellat.*
- Q. ARRIUS**, Br. 69. grata populo verborum copia fuit, qua, infimo loco natus, pecuniam & honores consecutus est. &c. Verr. II. 15. prætor Siciliæ designatus moritur.
- Q. ARRIUS**, ad Att. II. 5. destituitur in petitione Consulatus, competitoribus Cæsare & Bibulo. Vat. 12. epulum dedit in honorem patris mortui. *Cæsare & Bibulo Coss. Is est etiam, quem amicum suum vocat, p. Milon. c. 17. Videtur autem esse filius Q. Arrii Prætoris Siciliæ designati, & hoc epulum dedisse eam ipsam ob causam, ut populi auram caperet, quam non satis secundam in petitione habuerat. Magnificum hoc epulum fuisse vel Horatii locus indicat Satir. II. 3.*
- ARSACES**, ad Div. VIII. 14. Rex Parthorum; quocum Cicero bellum gessit in Cilicia.
- ARSINOA**, Nat. D. III. 22. Arsipi uxor.
- ARSIPPVS**, Nat. D. III. 22. Arsinoæ vir, Aesculapii cujusdam pater.
- ARTAVASDES**, ad Att. V. 20. Rex Armeniorum. V. 21. ejus filia nubit Dejotaro filio. ad Div. XV. 2.
- ARTAXERXES**, ad Att. X. 8. Xerxis filius, ad quem Themistocles confugit.
- ARTEMIDORVS** Aetnensis, in Verr. III. 44.
- ARTEMIDORVS** Cornelius, in Verr. III. 49. medicus Verris,
- ARTEMIDORVS** Pergæus, in Verr. III. 21. quo adjutore Verres Dianæ Pergææ templum expilavit.
- ARTEMIDORVS**, in Verr. I. 31. *qui sit nescio, & videtur ibi locum non habere. Neque de nullo Artemidoro sermo, sed de Philodamo; quod nomen etiam Pantagathus reponebat.*
- ARTEMISIA**, Tusc. III. 31. Mausoli regis Cariæ uxor. sepulcrum magnificum Mausolo Halicarnassi extruxit.
- ARTEMO**, in Verr. III. 85. Entellinus.
- ARTEMO**, ad Div. XIII. 64. Laodiceus.
- ARTEMO** Chimachias, in Verr. II. 51. Cephaleditanus.
- ARTEMO**, in Verr. III. 45. Aetnensis Senator.
- ARVNS**, Tusc. IV. 22. filius Tarquinii Sup. qui cum L. Bruto simul interiit.
- L. ARVNTIVS**, ad Div. VII. 18.
- P. ASCITIVS**, Cæcl. 10. in suspicionem interfecti Dionis, Alexandrinorum legati, contra Ptolemæum, vocatur.
- ASCLAPO** Patrensis, ad Div. XVI. 19. XVI. 9. medicus.
- ASCLEPIADES**, Tusc. V. 39. Eretricus philosophus. Caci-tatem æquo animo fert.
- ASCLEPIADES**, Flac. 15. Acmonensis.
- ASCLEPIADES**, de Or. I. 14. medicus, amicus Crassi, eloquens.
- M. ASELLIVS**, Cluent. 61. Larinas.
- ASELLIVS**, de Legg. I. 2. historicus

HISTORICVS.

- ricus Latinus languidus & in-
scitus.
- ASELLVS**, de Or. II. 64.
- ASINIVS**, Phil. XIII. 13. Sena-
tor voluntarius, qui se ipse fe-
cit Senatorem, beneficio An-
tonii.
- ASINIVS Larinas**, pro Cluent.
13.
- ASINIVS Dentio**, ad Attic. V.
20. Centurio primi pili in
exercitu Bibuli.
- ASINIVS Pollio**, ad Div. X. ep.
33. amicus Antonii. ibid. ep.
31. & 32. 33. ex Hispania, cui
a Cæsare profectus erat, ad Ci-
ceronem scribit, & libertatis se
cupidum ostendit &c. *Ejus
epistola fuit* L. X. 31. 32. 33.
De eo diligenter & accurate
egit P. Manut. ad l. c. ep. 31.
locis veterum de eo congestis.
cf. Intt. ad Horat. Carm. II. 1.
- ASPASIA**, de Inv. I. 31. *Sophi-
stria Milefia celebris, Socratis
in eloquentiæ studio Magistra.
Periculis tandem uxor, de qua
vide in primis Plutarch. in Pe-
ricle p. 165. ed. Wechel. ubi ac-
curate de ejus natalibus, arti-
bus, vitæ genere &c. agit.*
- ASTARTE**, de Nat. D. III. 23.
Venus Syria, quæ Adonidi
nupsit.
- ASTERIA**, N. D. III. 25. Latonæ
soror, ex qua Hercules Ty-
rius.
- ASTYANAX**, de Div. I. 49. eo
regnante, quæ Solis defectio
facta est, eam prædicit Tha-
les.
- ASTYANAX**, ad Att. IV. 15.
Tragædus histrio.
- C. ATEJVS Capito**, de Div. I.
16. Crassum in provinciam
ab euntem diris prosequitur, &
propterea ab Appio Censore
tanquam e mentitis auspiciis
subscribitur.
- C. ATEJVS Plagulejus**, ad Att.
X. 8. commemoratur inter
Cæsarianos Ciceronis inimi-
cos.
- L. ATEJVS, L. F. Arriensis**
Capito. ad Div. VIII. 8.
- ATHAMAS**, Har. Resp. 18. fu-
riosus post matricidium factus.
Tusc. III. 6. furiosus.
- ATHAMAS**, in Pis. 36. factator,
L. Pisonis in Macedonia co-
mes.
- ATHAMAS**, ad Attic. XII. 16.
servus.
- ATHENAEVS**, ad Div. XV. 4.
apud Ariobarzanem gratus.
- ATHENALS**, ad Div. XV. 4. no-
men feminae, uxoris, aut ma-
tris, Ariobarzanis.
- ATHENAGORAS**, Cymæus, pro
Flacc. 7.
- ATHENIO**, Verr. II. 54. Harusp.
Resp. 12. dux fugitivorum &
Siculorum, qui cum fugitivis
se conjunxerant.
- ATHENIO**, ad Attic. II. 12. dici-
tur Sex. Clodius, quia fuit dux
servorum, ut Athenio fugiti-
vorum.
- ATHENODORVS Calvus**, ad
Att. XVI. 11. 14.
- ATHENODORVS**, *Tarsensis*,
Sandonis filius, ad Div. III. ep.
7. *Philosophus, (Cæsaris Octa-
vii præceptor.) Videtur de
Nobilitate scripsisse. de eo Swe-
ton. Claud. 4. Fabric. in Ca-
sah*

INDEX

- sal. Seic. B. G. L. III.*
c. 15.
ATHERIANVM jus, ad Div. IX.
cp. 18. ab Atherio quodam
vel Hatherio JCro, vel Aterio
potius. Aterium & Haterium
promiscue esse in libris docuit
Cl. Terren. ad Valer. M. I. 7.
8. Jus Aterianum non esse ci-
bum inde patet, quod, si cibus
esset, ambiguitatis lusus & jo-
eus tolleretur. Neque tamen
de lege Ateria cum Corio ca-
piendum; sed de illius tempo-
ris JCro. Aterios autem equites
R. eo tempore fuisse ex loco
Valerii colligi potest.
ATIDIVS, in Verr. II. 32. C.
 Verris praefectus.
ATINIVS Labeo, pro Dom. 47.
 a Q. Metello Censore e Senatu
 ejicitur & postea ejus Metelli
 Macedonici bona consecrat in
 tribunatu. Plin. Hist. Nat. VII.
 44. idem Cn. Lentulo Censo-
 ri facit.
L. ATRATINVS, Cael. I. filius
 L. Attratini ejus, qui a M. Caelio
 de ambitu accusatus erat; ac-
 cusat Caelium de ambitu. Pa-
 trem defenderat Cicero.
ATTAE, Sext. 51. quidam per
 Enallagen dici putant pro At-
 ta, qui fuerit poeta Latinus.
 Sed cum Abramio Graevius in-
 terpretatur: *Senes philosophos*
Graculos. quos vide.
ATTALVS, Rex Pergamenus,
qui populum R. heredem fecit.
 Sext. 27. ei Asia Antiocho M.
 adempta condonatur. Deiot. 7.
 in P. Africanum liberalis fuit.
ATTALICA, in Verr. IV. 12.
 peripetasmata auro intertexta,
 ab Attalo rege inventa & usur-
 pata.
ATTALVS Ipbemeneus, ad Q.
 Fr. I. 2. 4. homo Graecus de
 Quinti provincia.
ATTALVS Nesinus, Verr.
 IV. 26.
ATTELLIVS, ad Att. V. 19. de-
 bitor Ciceronis.
ATTICVS, ad Attic. XII. 23. an-
 nalis ejus. sc. liber. III. 20. ad-
 optatur ab avunculo. II. 1.
 scripsit de Consulatu Cicero-
 nis. Brut. 45. ejus stilus. de Fin.
 II. 21. colligit historiae thesau-
 ros. *Historia peritissimum fu-*
isse etiam ex eo colligitur, quod
in epistolis saepe a Cicerone de
rebus historicis consulitur.
ATTICVLA, ad Attic. VI. 5. fi-
 lia Attici; *qua & Caecilia di-*
citur.
A. ATTILIVS, pro Caecin. 10.
 testis in Caecinam.
C. ATTILIVS Rosc. Am. I. 18.
 sua manu semen spargentem
 conveniunt legati. *de eo Valer.*
IV. 4. de Paupertate Columel-
la de R. R. L. I. init. Plin. XV III.
 5. *Hic est, qui primus Serra-*
ni cognomen accepit M. F. M.
N. Consul fuit a. V. 495. &
503. Non autem fuit filius il-
lius Reguli, qui a Poenis captus
est, uti vulgo putant. de fami-
lia Attilia optime egit & mul-
tos vulgares errores refellit
Perizon. Animadv. Hist. c. 1.
L. ATTILIVS, pro Caec. 10. A.
 filius testis in Caec.
L. ATTILIVS, ad Attic. II. 3.
M. ATTILIVS Regulus, Tulc.
 V. 30.

HISTORICVS.

- V. 3.** pro Sext. 59. &c. de Offic. III. 26. bis Consul fuit. de Senect. 20. Carthaginem redit ad supplicium.
- M. ATTILIVS** *Calatinus*, Nat. D. II. 23. Fidem dedicat. Consul a 495. 498. *Dictator* a 504. *A. F. C. N.* *Ejus etiam mentio est pro Planc.* 25. de Senect. 17.
- M. ATTILIVS**, Act. I. Verr. 13. de maiestate damnatus.
- Sex. ATTILIVS**, ad Attic. XII. 5. Cos. cum P. Furio.
- ATTILIVS**, ad Div. XIII. 62. eques Rom.
- ATTILIVS**, de Fin. I. 2. Sophoclis Electram Latinam facit, qualis scriptor? confer ad Att. XIV. 20.
- ATTIVS** *Navius*, de Div. I. 17. augur, tentatur a Tarquinio Prisco. Novacula cotem præcidit.
- C. ATTIVS** *Pelignus*, ad Att. VIII. 4. Sulmone portas aperuit Antonio in bello civili.
- L. ATTIVS** *Poeta*. vid. *Acinus*.
- M. ATTIVS** *Balbus*. Phil. III. 6. Prætorius.
- P. ATTIVS**, ad Att. VII. 13.
- T. ATTIVS**, pro Cluent. 23. accusator Cluentii.
- ATTIVS**, ad Div. XV. 17. pigmentarius.
- AUCTUS**, ad Div. XIII. 50. (*Acilius*) Proconsul, Sulpitii successor.
- CN. AUFIDIUS**, Tusc. Qu. V. 39. Prætor Cicerone puero, cæcus, in Senatum tamen venit, historiam Græcam scripsit. cf. de Fin. V. 19.
- CN. AUFIDIUS**, pro Dom. 13. adoptat Oresten.
- SEXT. AUFIDIUS**, ad Div. XII. 26. 27.
- T. AUFIDIUS**, Br. 48. Jctus, T. Juventii & P. Orbii æmulus, frater M. Virgilii.
- T. AUFIDIUS**, pro Flacc. 19. Prætor Asiae.
- AUFIVS**, ad Att. VI. 1. amicus Ciceronis.
- AVIANUS**, Acad. IV. 25. Puteolanus, amicus Ciceronis.
- C. AVIANIUS**, vel **AVIANUS** *Hammonius*, ad Div. XIII. 21.
- M. Aemilii Avianii** libertus, idem est, qui ep. 25. **G. Avianus** Evander dicitur, ad Div. VII. 23. statuaris.
- C. AVIANIUS**, vel **AVIANUS** **FLACCUS**, ad Div. XIII. 35. 37.
- C. AVIANUS**, Philoxenus, ad Div. XIII. 35. Siculus, a Cæsare in Novoromenes relatus, Ciceronis beneficio. Nomen assumpsit Flacci Aviani, quod eo familiarissime usus erat, cum Tullii nomen assumere debuisset.
- AVIDIUS**, de Leg. II. 3. dicitur a Pompejo & Cicerone defensus esse. *pro quo Davis cum Manutio & Lamb.* Balbus.
- AVILIUS** *Larinas*, pro Cluent. 13.
- AVITUS**, or. 29. *est Cluentius, pro quo est Oratio.*
- AVIVS**, vel **AULUS**, ad Att. XII. 5. *forte est argentarius,* ad Att. XIII. 4.

M. AU-

INDEX

M. AULANUS, f. **AULIANUS**, Sext. 4. Tribunus militum C. Antonii, Catilinarius, a P. Sextio Capua expellitur.

AULETES, Polthum. 10. est cognomen Ptolemæi, qui regno pulsus est.

AULUS, ad Att. VI. 2. est Gabinius, vid. *Auli Lex*.

AULI filius, ad Att. I. 20. Afranius, ad Att. I. 16. est idem L. Afranius.

AURELIANUS, ad Att. IV. 16.

AURELIUS, ad Att. XIV. 9. ab Hirtio Germanis præpositus.

AURELIUS, ad Div. XVI. 24. ad Att. XVI. 15. creditor Ciceronis.

C. AURELIUS, Verr. I. 50. Consul a. V. DCLXXVIII. cum L. Octavio.

L. & C. AURELI, L. filii, *Orestæ*, ad Div. XIII. 39. orationes reliquerunt.

M. AURELIUS SCAURUS, Brut. 35. Latine dixit, (*Consul a. V. DCLVI*) in Q. Cæcil. 19. Quæstor L. Flacci, Flacum ei accusare non permittitur, Vert. I. 33. Ephesi prohibitus est servum e templo Dianæ abducere.

L. AURIFEX, de Orat. II. 60. eques Romanus.

A. AURIUS, pro Cluent. 8. Larinas.

M. AURIUS, *Melinus*, pro Cluent. 5. Larinas. duxit Cluentiam.

AUTOBULUS, in Pis. 36. Saltator, L. Pisonis in Macedonia comes.

P. AUTRONIUS, Brut. 68. orator sola voce probabilis. pro Sull. 1. consul designatus cum P. Sulla de ambitu condemnatur, ad Att. III. 2. 7. exulat. *postea conjuravit cum Catilina*.

AXIVS, ad Att. IV. 15. Senator, qui in Roseis villam habuit, ad Att. III. 15. de hoc interpretantur Sueton. Jul. Cæs. 9.

Q. AXIUS, ad Att. I. 12. foenerator. ad Att. X. 11. *forte idem cum superiori*.

B.

BABULLIUS, ad Att. XIII. 48.

BACCHUS, de Nat. D. III. 23. multi Bacchi.

BAGIS, *Bæotius*, de Div. I. 8. augur.

BAEBIUS, ad Att. IX. 14. homo obscurus, sed non infans.

M. BAEBIUS, in Pis. 35. jussu L. Pisonis in Macedonia interficitur.

Q. BAERIUS, *Tampilus*, Phil. V. 10. Legatus Romanorum ad Hannibalem Saguntum obsidentem.

P. BAGIENNUS, ad Div. X. 33. *Legatus aut Præfectus Antonii fuisse videtur*.

BALBILIUS, ad Att. XV. 13. amicissimus Ciceroni, qui eum subsidium senectutis suæ vocat.

BALBINUS, ad Att. XIII. 21. Casarianus.

BALBUS, cognomen Ampiorum, Luciliorum, Octaviorum & Thoriorum.

BALBUS, *Lucius Cornelius*, pro quo

HISTORICVS.

- quo est oratio. Fuit Gaditanus, a Cn. Pompejo civitate donatus; rogatu Luc. Corn. Lentuli, unde ab eo nomen assumpsit, de eo vid. argumentum orationis. Fuit gratiosissimus apud Cæsarem.* ad Att. VII. 3. Tartessus dicitur: ad Att. VII. 7. a Theophraste, Mitylenæo, adoptatur. ad Att. II. 12. Quindecim - Vir. *In orat. pro Balbo interdum L. Cornelius simpliciter dicitur.*
- BALBUS**, ad Div. X. 32. est filius L. Corn. Balbi, unde minor dicitur. Asinii Pollionis quæstor fuit in Hispania, ejus flagitia commemorantur.
- BALBUS**, p. Sull. 19. Fausti libertus.
- BALBUS**, pro Cælio 11. accusator M. Cælii. *forte est P. Octavius Balbus.*
- BALBI** duo, de Orat. III. 21. Stoici. vid. in *Lucilius*.
- BALBUTIVS**, p. Cluent. 60. Larinas.
- BALEARICVS**, de Div. I. 2. Metellus. v. *Metellus*.
- BALLIO**. p. Q. Rosc. 7. nomen Comicum lenonis.
- M. BAMBALIO**, Phil. II. 36. est Q. Fadius, M. Antonii socer, pater Fulviae
- BANOBAL**, Venerius, in Verrem III. 37.
- BARBA Cassius**, Phil. XIII. 2. amicus Cæsaris & Antonii.
- BARBATIVS**, Phil. XIII. 2. amicus Cæsaris & Antonii.
- BARDYLIS**, de Offic. II. 11. Illyrius latro, propter æquabilem prædæ partitionem, magnas opes habuit.
- BARNAEVS**, ad Att. XIV. 19.
- M. BASILIVS**, f. **BASILVS**, Cluent. 38. Senator.
- BASILIVS**, ad Div. VI. 15. Cæsarianus, qui postea in eum conjuravit.
- BASILIVS**, Phil. II. 41. gladiator de grege M. Antonii.
- BASILVS**, ad Att. VII. 9. bustum Basili, locus in via Appia latronibus infestus.
- BASSVS**, ad Div. VII. 20. vid. *Veneidius*.
- BATTARA**, ad Div. VII. 9. *pro quo alii: Vacerra, videtur familiaris Trebatii fuisse.*
- BATTONIVS**, ad Att. VI. 8. amicus Attici & Ciceronis.
- M. BEBRIVS**, p. Cluent. 16. Senator Rom.
- BELLEROPHON**, Tusc. II. 26
- BELLIENVS**, ad Diverf. VIII. 15. verna Demetrii. Cum præsidio est Intemelii.
- L. BELLIENVS**, Phil. II. 36. Pompejanus, cujus domus post cædem Cæsaris incensa est & deflagavit.
- BELLIENVS**, ad Div. XVI. 22. homo pessimus, flagitiosus. Quidam: *Bilienus*.
- BELVS**, Nat. D. III. 16. Indorum Hercules.
- L. BESTIA**, B. 34. bonus tribunus Plebis, Popilium a C. Graccho expulsum sua rogatione restituit, post consulatum oppressus est lege Mamilia.

INDEX

- milia. *Bestia est cognomen Calpurnia familia.*
- BESTIA**, Phil. XIII. 12. Coel. 12. accusatur de ambitu, in petitione præturae. defenditur a Cicerone. ad Qu. Fr. II. 3. Phil. XII. 8. & Phil. XI. 5. consulatum in Bruti locum petit.
- T. BETVCIVS**, *Barrus Aesculanus*. Brut. 46. aliquot orationibus Aesculi habitis & una Romæ contra Cæpionem, nobilis, cui Cæpionis ore respondit Aelius.
- BIAS**, Parad. I. Priene patria: de Amic. 16. e septem Sapientibus.
- M. BIBVLVS**, ad Att. I. 16. Cæsaris amicitiam querit, ædilitate & prætura omissam, ut consulatum eo facilius consequatur. Har. Resp. 22. Cæsare Collega in Consulatu leges ferente semper servat de cælo. pro Dom. 15. servat de cælo, cum Cæsar de adoptando Clodio legem Curiatam fert. Vatin. 9. Vatinus trib. pl. Consulem in vincula ducit, reliquis tribunis mitti iubentibus. ad Att. II. 19. ejus edictis, quæ domo abditus (*vin Caesarianorum timens*) dat, irascitur Pompejus, quod iis laceratur. In Cæsarem acerba edicta dat, quæ inde *Archilochia* dicuntur, populo vehementer grata. pro Dom. 26. censet, ut pontifices de domo Ciceronis statuant, ad Div. XV. 1. Proconsul Syriae. XII. 19.
- quam diu Parthi in provincia ejus sunt, Antiochia se tenet, urbe munita. VIII. 6. contra Parthos male pugnat. II. 17. Ciceroni Proconsuli Ciliciae invidet. Brut. 77. scriptitavit accurate. Bello civili perit.
- BILIENVS**, v. *Bellicus*. ad Div. XVI. 2.
- C. BILIENVS**, Brut. 47. æqualis M. Bruti Jcti. laudatur.
- A. BINNIVS**, Cluent. 59. Cope de via Latina.
- BION**, Tusc. III. 26. ejus apophtegma.
- BITHYNICVS**, ad Div. VI. 16. *Cæsaritanus e genere Pompeja, fil. Q. Pompeji Bithynici, A. N. a Bithynia dictus, devicta a patre. Post mortem Cæsaris Sicilia prætor fuit.*
- BITON**, Tusc. I. 47. pietas in matrem, mors placida. Cleobis frater.
- BLANDENIVS ZEVSIS**, ad Q. Fr. I. 2. 2.
- BLESAMIVS**, Deiot. 12. Gallo-Græcus, Deiotari legatus.
- BLOSSII**, Agr. II. 34. nobiles Campani bello Punico II.
- C. BLOSSIVS**, *Comanus*, de Amic. 11. *Philosophus Stoicus, Antipatri Tarsensis Romæ auditor, de quo vid. Plut. in Gracchis p. 827. ed. Wech. ubi dicitur incitasse Ti. Gracchum ad legem Agrariam ferendam; de qua re post accusatus, se amicitia summa Ti. Gracchi defendit. Cic. l. c.*
- BOETHVS**, Verr. IV. 14. cælator & statuaris, laudatus Plinio XXXIII. 55. XXXIV.

HISTORICVS.

- 8.** *ubi argento meliorem fuisse, quam cetero genere mercerie dicit. Carthaginienfis fuit, teste Pausan. L. V. cap. 17.*
- BOETHVS**, de Div. I. 8. II. 20. prognosticorum causas elicere conatus est. Stoicus. Sed effecit tantum, ut earum rerum rationes paterent, quæ in mari cœlove fierent, *de eo & aliis hujus nominis v. Menag. ad Lact. VII. 143. Lactertio l. c. 148. 149. memorantur libri de Natura & de Fato, in quibus forte libris de prognosticis egit.*
- BOGVDES**, ad Div. X. 32. Rex Mauritaniz Tingitanæ.
- BOIVS**, ad Herenn. IV. 3. nomen cursoris. v. Gronov. ad h. l.
- M. BOLANVS**, ad Div. XIII. 77. amicus Ciceronis.
- BONA DEA**, Dom. 38. &c. *Ejus sacra habita in ædibus Pontif. M. a matronis pro salute pop. Rom.*
- BRENNVS**, de Div. I. 37. cum Gallicis copiis fano Apollinis bellum intulit, Pythiæ de ea re responsum.
- BRINNIVS**, ad Att. XIII. 12. 14. Ciceronem heredem facit.
- T. BROCCHVVS**, Lig. 4. 11. avunculus Q. Ligarii. Furiz familie cognomen.
- BROGITARVS**, Gallo-Græcus. Har. Resp. 13. 27. Ei Clodius sacerdotium Pessinuntium vendidit, expulso justo sacerdote, & regis nomen dedit.
- BRVLLA**, de Or. III. 23. delectabatur vehementius talis.
- BRVTTIVS**, ad Div. XVI. 21. homo jucundus, quem M. Cic. fil. secum Athenis habuit, *a quo diversus videtur*
- L. BRVTTIVS**, ad Div. XIII. 38. eques Romanus. Siculus.
- L. BRVTVS**, *e familia patricia Junia.* Brut. 53. Planc. 25. Romam regio dominatu liberavit. de Offic. III. 10. Collegæ Collatino Imperium abrogat. Tusc. IV. 22. interit cum Arunte. Brut. 14. Phil. I. 6. princeps nobilitatis Brutorum. *Hoc dicitur tantum ex opinione vulgari, quæ tum erat, cui favens Brutis eorumque gloriæ, non refragatur. Nam Brutos illos, qui deinceps commemorabuntur, plebejos fuisse, nec a Junia illa familia patricia originem duxisse, docet accurate P. Manut. ad Ep. 1. ad Brutum. Et Plutarchus in Bruto. init. jam tum ab iis negatam esse illam a L. Bruto regum expulsore originem, qui eis ob Cæsaris eadem infesti essent.*
- D. JVNIVS BRVTVS**, M. filius, collega P. Scipionis in Consulatu DCXVI. Brut. 28. Græce doctus. de Leg. III 9. a Trib. Curiatio in vincula conjicitur. pro Balb. 17. in Hispania ulteriori feliciter pugnat & de Gallæcis triumphat. pro Arch. 9. Attii verbis monumenta sua inscripsit. Ejusdem etiam mentio fit in Bruto 22.
- D. BRVTVS**, Brut. 47. pro Rabir.

INDEX

- Rabir.** 7. ad Att. XII. 22. Græce & Latine doctus. *Consul fuit cum Mamerso Aemilio Lepido Liviano.*
- D. BRVTVS**, Verr. I. 55. Phil. III. 1. provinciam Galliam a Cæsare ipsi datam eripere audent Antonius. Ejus edictum cap. 4. ad Divers. X. 10. exercitum alit suo sumtu. ad Divers. X. 11. obsidione liberatur. ad Div. XI. 1. postulat, ut sibi & M. Bruto, Cassio cum publico præsidio liceat Romæ esse, ut tuti sint, idem liberam legationem postulat & reliquis suis. ad Div. XI. 21. in Decemviris est, creatis, ut ab Antonio rationem gesti consulatus repeterent.
- M. BRVTVS**, pater, ad Div. VII. 22. Brut. 47. Jctus Brut. 62. juris publici & privati peritus, a forensi eloquentia abfuit. de Or. II. 32. libri de jure laudantur. pro Cluent. 51. initia librorum de Jure Civili. de Fin. I. 4. Negat partum ancillæ in fructu habendum &c. *De eo consule-re licet auctores Historiæ Juris Rom.*
- M. BRVTVS**, filius. de Or. II. 54. filius ejus, qui libros de Jure Civili scripsit, Cn. Plancium accusavit, defensore Crasso, qui cum ab eo laceratus esset, in illa accusatione egregie eum ultus est. cf. pro Cluent. cap. 51. Brut. 34. accusationem factitavit, nullos magistratus petivit, dedecus familiæ vocatur. pro Cluent. 51. Orator vehemens, bona paterna effudit. pro Font. 13. accusat Scaurum. de Off. II. 14. Juris Civilis peritus, propter multas accusationes *accusator* cognominatus est.
- M. BRVTVS**, Quint. 20. Tribun. pl. a. V. DCLXX. *Scipione & Norbano Consulibus, Antomanno & Manurio videtur esse M. Bruti, qui Cæsarem interfecit, pater, a Cn. Pompejo necatus.* Agrar. II. 33. Trib. pl. qui coloniam Capuam ferre voluit. *Alium M. Brutum, ad quem hoc referam, non reperio; neque tamen pro certo affirmare ausim, ad M. Bruti percussoris Cæsaris patrem pertinere deducendæ coloniae consilium. Ceterum consentis cum eo, quod Cicero dicit, mirari se, cur Rullus ejus Bruti exitum non perhorrescat.*
- M. BRVTVS**, Phil. I. 3. Ejus & Cassii prætorum edictum post cædem Cæsaris. cap. 4. urbe cedit. Phil. II. 12. interfecto Cæsare pugionem extollit, & Ciceronem nominatim exclamavit. Phil. II. 14. ei provincia datur post cædem Cæsaris & quæstores. ad Div. III. 4. gener Cn. Pompeji M. ad Div. VI. 6. a Cæsare Galliæ præficitur. ad Div. XII. 15. ad Div. XIII. 10. ad Att. XII. 5. epitomen Fannianam scripsit, i. e. historiæ a Fannio scriptæ. ad Att. XIII. 8. ejus epitome Cæliorum. Acad.

HISTORICVS.

- Acad. I. 3. de philosophia Latina scripsit. audivit Athenis Aristum. de Fin. I. 3. Liber de virtutibus ad M. Tullium. Tusc. Qu. V. 1. ejus avunculus est Cato Uticensis.
- Q. CAEPIO BRVTVS**, Phil. X. 11. *est idem M. Brutus, qui ita dicitur, quod a Servilia sua matris fratre adoptatus erat.*
- M. BVCCVLEIVS**, de Or. I. 39.
- BVCILIANVS**, ad Att. XVI. 4. XV. 17.
- BVLBVS**, in Verr. II. 32. pro A. Cluent. 26. Senator Rom. homo fordidas.
- P. BVRIENVS**, Quint. 5. praetor urbanus a. V. DCLXX. Scipione & Norbano Coss.
- BVRRHVS**, Orat. 48. Ennius dixit pro: *Pyrrhus*, v. Victor. V. L. XIV. 3.
- T. BVRSA**, (*Munatius Plancus*) ad Div. VII. 2. damnatur post tribunatum Pompejo *M. III. Consule gestum.*
- BVSRENVS**, ad Q. Fr. II. 12.
- BVSSENNIVS**, ad Att. IIX. 12. Pompejanus.
- C.**
- C. CACVRRIVS**, in Verr. IV. 17. civis Rom. Lilybaei.
- CAECILIA**, Metelli Balearici filia. de Div. I. 2. ex ejus fornicio Junonis Sospitæ templum refectum. de Div. I. 44. II. 40.
- CAECILIA**, pro Sext. Rosc. 10. Nepotis filia, laudatur.
- CAECILIA**, ad Att. VI. 2. & 4. *est filia Attici. Ipsa enim Atticus etiam Caecilius dicitur, quia a Caecilio avunculo adoptatus erat.*
- G. CAECILIVS**, pro Flacc. 36. eques Romanus.
- CAECILIVS**, de Or. II. 10. Infuber Gallus, poeta, comicus.
- CAECILIVS TRYPHO**, ad Att. III. 8.
- CAECILIVS**, Deiot. 8. seu, ut alii habent: *Celivus*, nescio quis.
- L. CAECILIVS**, in Sen. post Redit. 9. Milon. 4. praetor P. Lentulo Spinth. Conf. sed alii malunt: *Celivus*, ut est apud Asconium.
- L. CAECHIVS**, pro Sull. 22. Trib. pl. legem Caeciliam fert. vid. *Lex Caecilia*; legi Agrariae Rulli se intercessurum profitetur.
- L. CAECILIVS**, ad Qu. Fr. I. 2. 2. negotiator in provinciis Qu. Ciceronis.
- M. CAECILIVS**, Divin. in Caecil. 9. frater Q. Caecilii, ejus, in quem est divinatio.
- Q. CAECILIVS**, pro Corn. R. Consul cum M. Junio Silano. *Est Metellus Numidicus.*
- Q. CAECILIVS**, Q. F. Metellus Pius Scipio. ad Div. IIX. 8. *adoptatus a Q. Metello Pio, Numid. fil. ante P. Scipio, ut appellatur pro Doma, Socer Pompeji Magni, ejusdem collega in consulatu. Hic est ille Scipio, qui contra Caesarem in Africa bellum gessit.*
- Q. CAECILIVS BASSVS**, ad Att. II. 9. Quaestor Cusare & Bibulo

INDEX

- Bibulo** *Coſt. ad Diverſ. XI. 1.* cum ſperabat Brutus firmiorem fore, nuntio de morte Cæſaris allato. *Phil. XI. 13.* exercitum in Aſia privatus habet. *ad Div. XII. 11. & 12.* in Syria legionem habuit, quæ ad C. Caſſium venit, invito Baſſo. *ad Div. XII. 18. Dejot. 8. 9.*
- Q. CAECILIUS**, *ad Att. I. 1.* 12. ſcenerator, avunculus Attici.
- Q. CAECILIUS**, *Q. fil. Pomponianus Atticus*, *ad Att. III. 20.* eſt T. Pomponius Atticus, qui ab avunculo L. Cæcilio teſtamento adoptatus erat, quod ei Cicero gratulatur.
- Q. CAECILIUS**, *Div. in Cæcil. 3.* cognomine *Niger, Siculus, Verris quaſtor*, qui accuſationem *Verris* petebat, in quem eſt *Divinatio*. *vid. Argum. Aſconii.*
- T. CAECILIUS**, *Eurychides*, *ad Att. IV. 15.* libertus Attici, qui prænomen habet Attici ante adoptionem, & nomen ejus poſt adoptionem.
- A. CAECINA**, *ad Div. X. 25.* cujus eſt epiſtola libr. VI. *ad Diverſ. XIII. 66.* negotiatus eſt in Aſia. *ad Div. VI. 5 - 8.* exul, quod contra Cæſarem ſcripſerat. librum Ciceroni mittit. *it. ep. 9.* in Sicilia exul. *De Eruſca diſciplina librum ſcripſit, qui laudatur ap. Plinium. v. Harduin. in Ind. Auſt. ad quem alludit Cicero in epiſtola ea, quam ad eum ſcripſit, V. l. 6.*
- A. CAECINA**, pro Cæcin. 1. (*Licinius*) Volaterranus, pro quo eſt oratio.
- C. CAELIVS**, *ad Att. IX. 11.* ab Appio cum mandatis ad Ciceronem mittitur.
- M. CAELIVS**, *vid. M. Caelius.*
- M. CAEPARIUS**, *Catil. III. 6.* ſocius Catilinæ, *apud Salluſtium Qu. dicitur. Cat. 46.*
- C. & L. CAEPASII**, fratres. *Brut. 69.* ignoti homines, oppidano & incondito genere dicendi, quaſtores facti ſunt.
- CN. CAEPIO**, *ad Att. XII. 20.* Servilii Claudii pater, vivo patre ſuffragio perierit, an mortuo? *de Fin. II. 16.* Ei decernitur quaſtio in Tubulum.
- CAEPIONES** duo, **CN. & QV.** *Brut. 25.* pro Font. 7. eorum teſtimonium in Q. Pompejum rejicitur. *De prænominibus vide Valer. VIII. 5. de teſtibus, ubi in nonnullis edd. Cajus.*
- Q. SERVILIUS CAEPIO**, Tuſc. V. 5. *vid. Davis. ad Her. I. 14.* fuſus a Cimbris, cauſam dixit, decem annis poſt reus factus a Cn. Junio Norbano. pro Balb. II. damnatus de repetundis poſt præturam Galliæ ex conſulatu Smyrnæ vixit.
- Q. SERVILIUS CAEPIO**, *ad Her. I. 12.* quaſtor fuit urbanus a A. DCLIV. cum Apulejus Saturninus legem frumentariam ferret, perfecitque, ut ea antiquaretur, cum auctoritate, tum vi, ut ex hoc loco intelligitur. *vid. Lex Apuleja frum. App. Bell. Civ. L. I.*

HISTORICVS.

L. I. p. 626. ed. Toll. de Inv. I. 50. legem judicariam frustra tulit de judiciis, quæ ex lege Gracchi apud equites erant, cum senatu communicandis. Brut. 56. Br. 62. equestri ordini nimis deditus. Brut. 46. accusatur a T. Betucio Barro Asculano, & se defendit. pro Dom. 46. M. Drusi inimicus.

Q. CAEPIO, ad Div. VII. 21. est M. Brutus. Prætor urbanus eo anno, quo Cæsar interfectus est. de Fin. III. 2. avus Luculli pueri. ad Att. II. 24. Cn. Cæpio Brutus, Græv. Q. Cæpio Brutus.

CAERELLIA, ad Divers. XIII. 72. necessaria Ciceronis. ad Att. XIII. 21. studio Philosophiæ flagrat. ad Att. XII. 5.

C. JULIVS CAESAR, Balb. 19. in Hispania prætor, quæ Gaditanis beneficia tribuerit. ad Att. II. 21. concionem in Bibulum concitare non potest. Dom. 9. gratulatur P. Clodio remotum ex urbe Catonem. ad Att. II. 3. de conjungendo Pompejo & Crasso laborat. ad Div. X. 16. volumina ἀποφθρεγμαίων conficit. Cat. IV. 4. sententia ejus de Catilinariis. ad Div. VI. 18. legem, quæ prohiberet esse in Decuriis, qui facerent præconium, ferre cogitat. de Div. I. 15. Dejotarum tetrarchiæ regno multat. ad Div. XIII. 4. in lege Agraria Volaterranos liberat. Br. 71. qua-

lis in dicendo. de ratione latine loquendi accuratissime scripsit. Marc. 1. beneficium in M. Marcellum laudatur. ad Att. XIII. 10. in suspitione est, ejus jussu M. Marcellum interfectum esse; sed defenditur. ad Att. X. 4. prope jubet occidi Metellum tribunum pl. de Divin. I. 52. cum immolaret, in extis bovis optimi cor non fuit. Top. 25. scripsit contra Catonem Ciceronis. Gell. IV. 16. ad Att. XII. 41. de Catone & contra Catonem scribit. de Div. II. 9. in Curia Pompeja ante simulacrum Pompeji trucidatus jacet. &c.

C. JULIVS CAESAR, L. F. de Or. II. 3. Q. Catuli frater. de Off. I. 37. facetiis vicit omnes. de Off. I. 30. ejus sermones multo lepore conditi erant. *Itaque etiam de Or. II. inducitur de jocis & ridiculis disserens.*

C. CAESAR OCTAVIVS, Phil. III. 15. ad Senatus auctoritatem se confert. Phil. XI. 8. adolescentulo imperium extraordinarium Cicero sententia sua tradit. ad Div. XI. dictum Ciceronis ægre fert. ad Div. XII. 23.

L. CAESAR, Tusc. V. 19. jussu Cinne interficitur.

L. CAESAR, Planç. 21. Aedititiam repulsam tulit. Cat. IV. 6. sororis virum P. Lentulum focerum Catilinæ interficiendum censet. Muren. 34. (& ad Att. I. 2.) Consul cum C. Figulo, Scutum facit simile legi

INDEX

- Fabiae** de numero sectatorum. ad Div. IX. 14. agrotat Neapoli. Hujus sororis filius M. Antonius fuit. ad Div. X. 28. optime sentit, sed in Antonium non acriter dicit, quia ejus avunculus est. Phil. VI. 5. agrorum assignationem Antonianam sententia sua dissolvit, & juvante Cicerone VII Virum acta sustulit. Sull. 19.
- L. CAESAR, FIL**, ad Att. VII. 13. & 14. mandata absurdissima a Caesare habet, non homo, sed scopæ solutæ. ad Div. IX. 7. Proquestor Africae, cui Catone interfecto Caesar vitam concessit.
- SEX. CAESAR**, Harusp. 6. flamen Quirinalis.
- CAESENIA**, pro Cæcin. 4. Tarquinienfis.
- P. CAESENIVS**, pro Cæcin. 4. Tarquinienfis.
- C. CAESETIVS**, Lig. 11. eques Rom Ligarii advocatus. Phil. XII. 15. trib. pl. a Caesare ab rep. remotus. Phil. III. 16. provinciam sibi ab Antonio datam recusavit.
- P. CAESETIVS**, Verr. V. 25. legatus Verriæ.
- L. CAESIVS**, ad Q. Fr. I. 14. de cohorte prætoria Q. Ciceronis in Asia l. 2. 2.
- M. CAESIVS**, Verr. I. 10. Prætor cum C. Annio Sacerdote.
- M. CAESIVS**, ad Div. XIII. 11. Aedilis Arpini.
- P. CAESIVS**, Balb. 22. eques Romanus a Cnejo Pompejo patre civitate donatus, ad Div. XIII. 51.
- SEX. CAESIVS**, Flacc. 26. eques Romanus.
- CAESONIVS**, *Calventius*, Red. in Sen. 6. est L. Piso, is, qui cum A. Gabinio Consul fuit. v. in *L. Piso. Cæsonius cognomen Pisonum fuit, ante quam Frugi dicerentur.*
- M. CAESONIVS**, Aët. I. in Verr. 10. Aedilis cum Cicerone. ad Att. I. 1. XII. 11.
- C. CAESTIVS**, pro Flacc. 13. eques Rom. ad Att. V. 13.
- L. CAESTIVS**, Br. 34. accusator de plebe, tempore Jugurthini. belli.
- CALAMIS**, Br. 18. statuaris, dura quidem signa fecit, sed tamen molliora signis Canachi. v. *Plin. H. N. XXXIV. 19. Quintil. XII. 10. Pausan. p. 9. 134. 53. 447. 443. 479. &c. ed. Kuhn. & laudatos Harduino ad l. c.*
- CALANVS**, Tusc. II. 21. Indus, sua voluntate vivus comburitur. de Div. I. 13. Alexandro propinquam mortem vaticinatur.
- CALATINVS**, Agrar. II. 24. est *M. Attilius Calatinus, de quo in Attilius.*
- CALCHAS**, Or. 22. vates Graecorum in obsidione Trojana. Nat. D. II. 3. Augur. de Div. I. 33. ex passerum numero belli Trojani annos auguratus est.
- CALDVS**, de Inv. II. 9. cognomen, quod temerarii & callidi consilii hominibus tribuitur.
- CALDVS**, ad Att. VI. 4. cognomen C. Calp. Quæstoris.
- M. CA-**

HISTORICVS.

M. CALENIVS, ad Att. VIII.
12. Pompejanus.

L. CALENVS, in Verr. II. 8.
civis Rom.

CALENVS, Phil. X. 1. (*Fufius*).

Brutos non probat, sed Antonium, & propterea a Cicero-
ne reprehenditur. ad Att. I. 14.
trib. pl. P. Clodio favet. vid.
Lex Fufia & in Q. Fufius.

Cn. CALIDIVS, Verr. IV. 20.
eques Rom. in Sicilia negotia-
tor, cujus filius senator fuit.

M. CALIDIVS, Q. F. in Sen. p.
Redit. 9. Prætor def. P. Lentu-
lio Spinthere Cos. Br. 79. ora-
tor prope singularis. *Quincil.*
X. 1.

Q. CALIDIVS, p. Plane. 28.
29. lege Q. Metellum Numid
restituit. fit prætor, suppli-
cante populo Metello. Verr.
III. 25. a Q. Lollio accusatur.
sc. e Prætura Hispaniensi,
quamquam Asconius, id a
Gallio factum, putat, quod
Menardus non concoquebat.
Act. I. in Verr. 13. pr. Plane.
29. condemnatur.

CALLICRATIDAS, Lacedæmo-
niorum dux, cum multa fecif-
set egregie, ad extremum ver-
tit omnia. de Offic. I. 24. impa-
tiens. de Offic. I. 30.

CALLIDAMA, in Verr. II. 36.
Agathini fil. Thermitana.

CALLIMACHYS, de Orat. III.
33. Grammaticus & Poëta.
Tuscul. I. 34. 39.

CALLIPHANA, *Veliensis*, Balb.
23. lege a C. Valerio Flacco
lata fit civis Romana.

CALLIPHO, Fin. II. 6. 11. A-

cad. IV. 42. voluptatem &
honestatem summum bonum
esse dicit. Fin. V. 25. quomo-
do in hanc sententiam incide-
rit.

CALLIPPIDES, ad Att. XII.
12.

CALLISTHENES, de Or. II.
14. Olynthius, Aristotelis di-
scipulus, Alexandri comes,
scripsit historiam pene rheto-
rum more. Tusc. III. 10. mors
a Theophrastro peculiari li-
bro deploratur. Rab. Postum.
9. ab Alexandro necatur. ad
Div. V. 12. scripsit Troicum
bellum. de Div. I. 34. de Div.
II. 25.

CALPVRNIA Familia, in Pis.
23. est *Pisonum, Bestiarum,*
Bibulorum, Cæsenninorum.

L. CALPVRNIVS, ad Att. X.
8. est L. Calpurnius Piso, fa-
miliarissimus Antonii. pro
Cæc. 12. *nescio an idem.*

P. CALPVRNIVS, Lanarius, de
Offic. III. 16. Sed P. Manusius
legi volebat: Calurnius.

Q. CALPVRNIVS, in Verr. IV.
49. P. Mutii collega in Con-
sulatu.

CALVA, ad Att. XV. 3.

CALVENA, ad Att. XIV. 5. 9.
XVI. 11. est Marius, Cæsaris
amicus.

CALVINVS, est cognomen fa-
milie Domitiae.

C. CALVISIVS, ad Div. XII.
25. ad Div. X. 25. 26. republ.
amans. Phil. III. 10. Africam
quam ante jam obtinuerat,
(nunc autem Cornificius obti-
nebat)

INDEX

nebat) fortiente M. Antonio fortitur.

CALVVS, ad Div. XV. 21. orator, a Cicerone laudatur.

CALVVS, ad Att. I. 16. appellatur M. Crassus, quod aliquando sub Calvi nomine in auditione Nonceii quædam emerat.

CALYPSO, mulier, cui inservit Ulyxes, Off. I. 13.

C. CAMILLVS, ad Div. IX. 20. XIV. 5. 14. &c. post Atticum amicissimus Ciceroni. ad Div. V. 20. Juris prædicatorii peritus.

L. CAMILLVS, de Sen. 12. qui cum Appio Claudio Consul fuit (a. V. CCCIV.) *ex familia Furia. Eisdem Consules edit Gell. IX. 11. sed alii P. Claudium. v. Sigon. ad b. a.*

M. CAMILLVS, Tusc. I. 37. *is est, qui Romam a Gallis captam restituit.*

CAMIRVS, de Nat. D. III. 21. conditor Camiri, oppidi Rhodiorum.

CAMVLA, ad Att. V. 21. centurio.

M. CAMVRCIVS, Cæc. 30. de crimine, nescia quo, in Vettium commissio, condemnatus.

CANA, ad Att. XIII. 41. *Græc. Kana. filia Gellii Cani, quam Q. fil. collocare cogitabant, si ei placeret.*

CANACHVS, Brut. 18. statuarius, ejus signa rigidiora sunt, quam ut iumentum veritatem. *Plin. XXXIV. 8. Sicyonius fuit. Ejus opera quædam commemorat etiam Pausan. p. 134*

472. 483. 570. 730. &c. ed. Kuhn.

CANEPHORAE, in Verr. IV. 3. dicebantur virgines Athenis, quæ in sacris Cereris canistra ferebant in capitibus. *Statius hanc figuram referentes b. l. Canephora dicuntur. de Canephoris v. Spanb. ad Callim. H. in Cererem.*

CANIDIVS, ad Div. X. 21. legatus Lepidi Milviri, aut trib. aut simile quid.

CANIDIVS, *s. potius, ut putant, Calidius*, ad Div. VIII. 9. disertus. Canidius etiam quidam de Lepidi exercitu memoratur ad Div. X. 21. qui legati aut tribuni munere functus videtur, quo usus & Lepidus ad milites incitandos, ut pacem flagitarent.

CANINIVS, Gallus, ad Div. II. 8. a Cicerone defenditur. ad Div. VII. 1. amicus M. Varronis & Ciceronis. ad Div. IX. 2. IX. 6.

CANINIVS, ad Div. I. 2. trib. pl. Marcellino & Philippo Coss.

CANINIVS, *Rebilus*, ad Att. XII. 37. legatus Cæsaris in Gallia.

CANINIVS, ad Div. VII. 30. Consul prid. Kal. Jan. Anno ante mortem Cæsaris.

CANINIVS Satrius, ad Att. I. 1.

C. CANIVS, eques Romanus factus & literatus, Syracusas otendi causa se contulit, de Off. III. 14. de Or. II. 69.

CANVLEJVS, ad Att. X. 5.

L. CA-

HISTORICVS.

L. CANVLEJVS, in Verr. II. 70. in portu Syracusano publicanus.

M. CANVLEJVS, Br. 92.

P. CANVTIVS, B. 56. homo disertus. subiecisse dicitur P. Sulpitio mortuo orationes. Cluent. 18. Scamandrum accusat. Cluent. 10. accusator Oppianici.

Ti. CANVTIVS, ad Div. XII. 3. Ciceronem producit. ad Div. XII. 23. Phil. III. 9. v. *Periz. A. H. c. 2.*

CAPHO, Phil. XI. 5. & Phil. X. 10. veteranus. Phil. VIII. 3. de grege Antonii nebulo centurio.

C. CAPITO, ad Att. XIII. Cæsarismus. ad Divers. VIII. 8. XIII. 29. *Cognomen familiae Atreje. v. Atrejus.*

L. CAPITO, ad Q. Fr. III. 1. 5. cum C. Memmio tr. pl. Gabinium postulat.

CAPIVS, ad Div. VII. 24. histrio.

CAPRIVS, Nat. D. III. 23. pater Dionysi, seu Bacchi cujusdam.

CARBO, ad Div. IX. 21. *Cognomen familiae Papiriæ plebejæ. De hac familia epistola illa classica est. De Carbonibus egregia congregit Vallantus de Num. Fam. R. sed v. inpr. Periz. A. H. c. 3.*

C. CARBO, ad Div. IX. 21. (*Arvina*) a L. Damasippo prætore occisus est. Vnus e Carbonibus bonus civis fuit.

CN. seu C. CARBO & ejus frater, scurra, ad Div. IX. 21. homines improbi.

CN. CARBO, ad Div. IX. 21. a M. Antonio accusatus atra-

mento futorio sumto moritur. *P. Manutius putat esse Merelli Caprarii in consulatu collegam. Ejus, auctore Cicerone l. c. tres filii hi sunt:*

CN. CARBO, Aët. I. in Verr. 4. Procons. Galliæ, quæstore Verre. de Or. III. 3. ter Consul fuit. ad Div. IX. 21. a Cn. Pompejo Lilybæi interfectus est. Homo improbißimus. *In edd. vulg. olim erat P. pro Cn. quære. hic turbas quasdam dedit, u: apud Manut. ad hanc epist. p. 33. ed. Græ. & Vallantum T. II. p. 205. in Nummis Fanni. Rom.*

M. CARBO, ad Div. IX. 21. P. Flacco accusante condemnatur. Fur magnus e Sicilia.

C. CARBO, Brut. 27. 43. eloquentissimus. de Or. I. 34. ejus exercitationes oratoriæ. Brut. 25. M. Æmilius Lepidum Porcinam studiose audivit. de Or. I. 10. Juris Civilis & morum majorum ignarus fuit. *nam ibi pro Cn. esse legendum C. res ipsa loquitur & Mæti Lambini probant. vid. Pearsonius ad hunc locum.* de Or. II. trib. pl. eo anno, quo Tib. Gracchus cæsus est, seditiosus fuit; in consulatu autem sanior, nam L. Opimium, qui C. Gracchum interfecerat, ad populum defendit. Mil. 7. trib. pl. P. Africanum interrogat in concione, quid de cæde Ti. Gracchi sentiat. de Or. II. 40. ad Div. IX. 21 in cæde P. Africani socius fuisse putatu est. Brut. 27. 43. in Verr. III. 1.

INDEX

ad Div. IX. 21. a L. Crasso ob seditionem Gracchanam accusatus, cantharidas sumit & se judicio ita subtrahit, de Amic. 25. legem fert de tribunis pluit, quoties vellet plebs, eos reficere liceret. pro Arch. 4. legem fert cum Silvano de civitate.

C. CARBO, C. Fil. Cn. N. Brut. 62. parum acutus orator.

D. CARFULENVS, Phil. III. 9. Senator, ad Divers. X. 33. legatus Panfæ, interit in prælio Mutinensi duce Panfæ. ad Att. XV. 4.

CARNEADES, de Or. I. 11. Cyrenæus, auctor Academiæ tertiz. Tusc. Qu. IV. 3. Academicus Cyrenæus. Acad. I. 13. quartus ab Arcefila, in Arcefila ratione manet. Acad. II. 30. Dialecticus. discit a Diogene Stoico. de Fin. III. 12. in Dialecticis exercitatus & summa eloquentia. Acad. IV. 42. quod summum bonum statuerit. Acad. IV. 45. Calliphontis sententiam de summo bono valde defendit. Acad. IV. 31. ejus de visis sententia. Acad. IV. 9. Quomodo Antipatro Stoico responderit, qui sibi concedi volebat hoc perceptum esse: *Nihil percipi posse.* ad Att. XIII. 21. *προβολήν* pugilis & retentionem aurigæ similem facit *ἐπὶ οὐχί*. de N. D. I. 2. differit contra eos, qui omnia hominis causa nata esse dicunt. de Divin. II. 2. querit, quarumne rerum di-

vinatio sit, earumne, quæ sensibus percipiuntur, de Div. I. 13. fingit, in Chiorum lapidicinis saxo diffisso extitisse caput Panisci. de Div. II. 42. Prænestinam fortunam risit. de Div. I. 30. concertationis studio modo ait hoc, modo illud. de N. D. II. 64. libenter in Stoicos invehebatur, de Div. I. 3. multa acute & copiose contra Stoicos disputavit. ad Att. VII. 2. Ejus dictum spurcum: Bene eveniat &c. Græce: *τύχη ἀγαθὴ παιδοποιῶμεν* in re Venerea. Tusc. Qu. V. 41. de Or. II. 37. legatus Romanam missus.

L. CARPINATIVS, Verr. II. 70. publicanus in Sicilia præmagistro.

T. CARRINAS, ad Att. XIII. 33. (*gentis Albia.*)

L. CARTEJVS, ad Div. XII. 11. aliquid muneris in exercitu Cassii in Syria tenuisse videtur.

CARVILI, Petit. Conf. 3. amici Catilinæ.

SP. CARVILIUS, de Or. II. 61. *familia Carvilia plebeja.*

CASCA, cognomen Serviliorum, Phil. II. 11. fuit inter percussores Cæsaris. ad Att. XIII. 44. librum scripsit. XVI. 15. ejus tribunatus.

CASCELLIVS, pro Balbo 19. prædiator ætate auguris illius Q. Scævola. vid. Valer. Max. VI. 2. 12. & VIII. 12. 1. *Hoc nomen vindicant contra eos, qui Cæcellius legi voluit Horatium.*

ad

HISTORICVS.

ad Plin. VIII. 61. Rupert. ad Pompon. Enchirid. III. 11. ubi de A. Cascellio Ico agit, cujus & Horatius mentionem fecit. Ceterum huic familiae hereditarium quodammodo Jurisprud. studium fuit.

M. CASCELLIVS, ad Qu. Fr. I. 2. 2. negotiator in provincia Qu. Ciceronis.

CASSANDER, de Div. II. 42. iunior Astrologus tempore Panastii.

CASSANDRA, de Or. II. 66. &c. Priami filia.

C. CASSINIVS SCOLA, Mil. 17. Interamnas, familiaris P. Clodii.

CASSIVS BARBA. v. *Barba*.

C. CASSIVS, pro Dom. 50. Censor. hunc C. Cassium Longinum Censorem prodit Sigonius ad annum V.DXCIX.

C. CASSIVS, pro Planc. 21. in petitione tribunatus repulsam tulit. Consul cum Cn. Domitio Ahenobarbo. a. V. DCLVII.

C. CASSIVS, *Varus*, qui Consul fuit cum M. Terentio Varro ne Lucullo, non L. Gellio, ne Manuino ad pro Rabir. Perd. cap. 7. tradit. nam Gellius anno post Consul fuit, pro L. Manili. 23. Legi Maniliae favet. pr. Cluent. 49. Verr. I. 23. in Verr. II. 41. consul a. V. DCLXXX. primo anno praturae Siculae Verris. *Fortē hic est pater trium Cassiorum C. L. & Q. qui diserte non traditur.*

C. CASSIVS, frater Q. Cassii, ad Att. V. 21. is, qui Caesarem

interfecit. ad Div. VI. 6. legatus Caesaris. ad Div. VH. 33. declamat apud Ciceronem. ad Div. VIII. 10. quaestor M. Crassi contra Parthos pugnantis Crasso interfecto reliquias exercitus collegit. ad Div. XV. 14. Proquaestor M. Crassi. ad Div. XV. 16. Epicureus fit. *Nam Cicero Epicureos appellat ejus novos amicos.* ad Div. XV. 19. Ciceronem, Epicureum Catium propter malum dicendi genus ridentem, ulciscitur acri epistola.

L. CASSIVS, pro Planc. 24. adolescens, subscriptor Laterensis, contra Plancium, familiaris Ciceronis. Phil. II. 14. ei provincia datur post eundem Caesaris & Quaestores. *Frater C. Cassii, qui Caesarem interfecit.* Phil. III. 9. Ei Tribuno pl. mortem denunciat M. Antonius, si in Senatum venisset. ad Att. VII. 21. Trib. pl. initio belli civilis. Capuam venit ad Consules, qui ex urbe fugerant, ut Romam redirent, & pecuniam de sanctiori aërio auferrent.

L. CASSIVS RAVILLA, Verr. I. 55. Censor. pater ejus, qui legem Tabellariam tulit, Consul a. V. DCXXXVI. cum L. Cinna.

L. CASSIVS, ad Her. IV. 34. auctor legis Tabellariae & severissimus in judiciis exercendis, S. Rosc. 30. unde ab eo iudices Cassiani dicti sunt. Brut. 25. 27. legem tabellariam tulit Lepido & Mancino Coll. Sext.

INDEX

48. legem tabellariam fert. de Leg. III. 16. legem tabellariam fert, auram popularem captans.
- L. CASSIVS**, pro Cluent. 38. Senator.
- L. CASSIVS**, Catil. IH. 4. pro Sull. 3. socius Catilinæ. *fuit competitor Ciceronis in consulari.*
- Q. CASSIVS**, *frater Caji, percussoris Cæsaris.* Phil. III. 10. Hispaniam sortitus est, sortiente M. Antonio Consule. ad Div. XII. 13. ejus epistola ad Ciceronem. Quæstor Caji Cassii. Classi præest in Asia. ad Div. XVI. 11. Trib. pl. Lentulo & Marcello Coss. cum Antonio & Curione ad Cæsarem proficiscitur. ad Att. VI. 6. Quæstor Pompeji in Hispania, præficitur provinciae sine sorte.
- SP. CASSIVS**, pro Balb. 23. Cum Consul cum Posthumio Cominio esset, foedus factum cum Latinis. *Is est consularis secundus, a. V. CCLX. Nam ter Consul fuit.* pro Dom. 38. ejus domus ob regnum appetitum evertitur, & in eo loco ædes Telluris exstruitur.
- CASSIVS**, pro Balb. 17. *pro quo Manutius legit: CRASSVS, & intelligit de P. Crasso M. patre, qui Consule cum Cn. Lentulo fuit, & de Lusitanis triumphavit.*
- CASTORIS**, sc. ædes. Quinct. 4. *In ea pecunias depositas esse commemorat Grævius. Sed hoc nil ad rem. Id ex b. l. colligi posse videtur, quoniam in eodem templo ævarium erat,*
- ibi prostitisse tabulas, quibus comparatio pecunie peregrinae cum Romana contineretur.* de Div. I. 40. Castoris ædes Tusculi.
- CASTOR**, pro Deiot. 1. nepos regis Deiotari, qui avum apud Cæsarem accusavit de infidiis.
- M. CASTRIIVS**, Verr. III. 78. Eques Rom. pro Flacco 23. ad Att. II. 7. videtur negotiator in Asia fuisse. ad Att. XII. 28. creditor Ciceronis.
- L. CASTRINIVS PAETVS**, ad Div. VIII. 2.
- L. CASTRONIVS PAETVS**, ad Div. XIII. 13. princeps municipii Lucensis.
- T. CATIENVVS**, ad Qu. Fr. I. 22. queritur de Qu. Cicerone.
- L. CATILINA**, Catil. II. 1. *vid. Argument. Catilin. Cael. 4. post præturam Africæ causam de repetundis dicit. ad Att. I. 2. eum defendere ante Consulatum in judicio cogitat Cicero. ad Att. I. 16. bis absolvitur de incestu & de repetundis. pro Flacc. 38. ejus sepulcrum damnato C. Antonio floribus ornatur & epulis celebratur. Cael. 5. virtutis simulacra in eo erant multa.*
- CATILIVS**, ad Div. V. 10. pirata in Dalmatia.
- CATIVS**, *Insuber*, ad Div. XV. 16. *Epicureus Ciceronis temporibus, a quo spectra Catiana. Nam Φαντασµας Epicureorum & εἰδωλα Latine dixerat spectra.* ad Div. XV. 19.
- C. CATIVS**, *Vestinus*, ad Div. X. 23.

HISTORICVS.

- X. 23.** Tribunus militum in exercitu M. Antonii.
- C. CATO**, Verr. IV. 10. 28. M. Catonis Censorii & L. Paulli nepos, filius sororis P. Africani, ex Macedonia de repetundis damnatus est. pro Balb. 11. damnatus, exul Tarracone vixit. Brut. 28. mediocris orator Brut. 34. Lege Mamilia post consulatum oppressus est.
- C. CATO**, ad Div. I. 2. Tribunus plebis Marcellino & Philippo Coss. it. ep. 4. 5. legem fert de imperio Lentulo Spitheri in Cilicia abrogando. ad Q. Fr. I. 2. 5. Gabinium de ambitu accusare voluit, in quo prope occisus est. ad Att. IV. 15. & 16. Lege Junia & Licinia absoluitur. Fufia etiam reus, cum Milone & Cicerone in gratiam redit. Pompejo II. Consule.
- L. CATO**, pro Rabir. 7. pro Font. 15. *Consul fuit cum Cn. Pompejo Strabone tempore bellicosialis; in quo perit, de quo vid. App. B. C. l. 1. pag. 641.*
- M. CATO**. Is, qui sapiens & Censorius dictus est. pro Planc. 8. Tusculanus, pro Mur. 8. homo novus, & deinde Consul & Censor. in Cæcil. 20. Consul in Hispania fuit. in Acad. IV. 2. Græcas literas senex discit. de Orat. I. 37. III. 33. Orator & Jctus. de Orat. II. 32. libri ejus de jure laudantur. de Off. I. 29. apophthegmata collegit. de Or. I. 55. ejus origines. dixit in Qu. Sergium Galbam. Brut. 15. 16. 17. ejus orationibus antiquiores non extitere, laudantur. de Off. I. 23. Carthaginem delendam suadet, in quo & mortui valuit auctoritas. ad Div. IV. 6. filium summo ingenio & virtute amisit. Brut. 20. excessit annos 84. natus. laudatur plurimis locis ejus nomen, ut de Inv. I. 4. de Div. I. 15. II. 24. de Off. I. 11. II. 25. &c.
- M. CATO**, M. filius. de Off. I. 11. 23. in exercitu Pompilii in Liguria tiro militat. Macc. Jonico bello interfuit. vid. Flutarch. in Æmilio Paulo. ad Div. IV. 6. patre vivo quæritur, laudatur.
- M. CATO**, M. F. M. N. de Off. III. 16.
- M. CATO**, M. F. M. N. M. PRON. pro Mur. 2. accusat L. Murenam. pro Dom. 8. bello Cyprio præficitur lege Clodia, ut de rep. ablegaretur. ad Att. I. 14. vehementer contra P. Clodium de religione reum agit. confer. ep. 13. ad Div. I. 9. Ciceroni invidet. ad Div. VIII. 11. honorifice locutus de Cicerone, supplicationem non decernit. ad Att. X. 16. Siciliam tenere non potest, in quam missus fuerat, cum tenere potuisset. de Divin. I. 31. homo doctus, perterretur vaticinio cujusdam Rhodii remigis. de Off. I. 31. in Africa Cæsari se tradidit. de Div. I. 14. quædam eum sefellerunt. de Fin. III. 2. legendi aviditas. de Off. I. 31. ad incredibilem a natura factus est severitatem. Paradox. I. coll. pro Mur. 29. perfectus Stoi-

INDEX

Stoicus, ea sentit, quæ non probantur in vulgus. Or. 10. de Div. II. 1. de ejus laudibus scribit Cicero. ad Att. XII. 41. Cæsaris liber contra Catonem.

Q. CATVLVS *Latarius*, de N. D. I. 28. amat Roscium puerum, municipem suum. ejus in Roscium epigramma.

Q. CATVLVS, Q. F. Font. 15. legatus in bello civili. Scientia magna rei militaris. pro Mur. 17. vincitur in petitione consulatus a Cn. Manlio. Tusc. V. 19. pene alter Lælius. cum eo Marius collega Cimbricæ victoriæ gloriam communicat. pro Dom. 38. porticum in area Flacci de manubiis Cimbricis fecit, *quæ inde porticus & monumentum Catuli sepe dicitur*. de Orat. III. 3. a Mario proscriptus se ipsum interfecit. Brut. 35. doctus & disertus, scripsit de consulatu suo & de rebus gestis ad A. Furium poetam, Xenophonteo genere sermonis. de Off. I. 37. exquisito judicio utitur literarum. de Off. I. 30. in sermonibus quamvis præpotens esset, unus de multis videbatur.

Q. CATVLVS, Q. F. Q. N. Consul cum M. Lepido. Cat. III. 10. dissentit a collega Lepido, qui acta Sullæ rescindenda putabat. pro Balb. 17. auctor est cum Lepido fœderis Marci-ani confirmandi. Verr. IV. 31. Capitolium dedicavit, unde ejus monumentum dicitur. in Pis. 3. Ciceronem patrem pa-

trix pronunciat. de Off. I. 20. Cn. Pompejo par judicatur. pro Cœl. 29. legem de vi tulit & quare? ad Div. IX. 15. ejus constantia. pro L. Manil. 17. 20. Legi Maniliæ resistit. *Ceterum pluribus aliis locis nominantur & pater & filius, in quibus facile ratio temporum agnoscere quemque docebit.*

C. CAVDINVS, pro Cluent. 38. Senator. *Cognomen familiae Corneliæ.*

L. CAVLVS MERGVVS, pro Cluent. 38. Senator.

CECROPS, de Leg. II. 25.

CELER, ad Att. X. 1. disertus magis, quam sapiens, Amicus Attici, non Q. Metellus Celer.

Q. CELER, ad Att. VI. 3. Ejus oratio contra M. Servilium. vid. in Metellus.

C. CENSORINVS, Brut. 67. Græce doctus, inimicus fori.

L. CENSORINVS, Brut. 27. Acad. II. 32. Consul fuit cum Manlio. Brut. 90. Orator, bello civili Sullano periit.

CENSORINVS, Phil. XI. 5. de Antonii partibus.

CENTAVRVS, de N. D. II. 44. fidus.

CENTAVRVS, de Div. I. 43. in Capitolio, de cœlo ictus.

C. CENTO, de Orat. II. 71. dissuasit legem Cinciam. *Cognomen familiae Claudiae.*

M. CEPARIVS, ad Div. IX. 23. v. *Caparius.*

CEPASII, pro A. Cluent. 20. fratres, Oratores. v. *Capasii.*

CEPHALIO, ad Att. VII. 25. forte servus Attici.

CEPHA-

HISTORICVS.

CEPHALVS, ad Att. IV. 16.

Atheniensis, qui inducitur in
Platonis *πλάτωνα*.

CEPHEVS, de N. D. II. 43. fi-
dus. Tusc. V. 3. cum uxore,
genere & filia in stellas re-
latus.

CERCOPS, de N. D. I. 34. Py-
thagoræus, cui Pythagoræi
carmen Orphicum tribuebant.
De hac re v. Clemens Alex.
Strom. L. I. p. 333. & Suidas in
Ορφεύς.

P. CERVIVS, in Verr. V. 44.
legatus Verris.

CESENIUS LENTO, Phil. XII.
9. Septemvir.

C. CESTILIVS, in Sen. p. redit.
8. Trib. pl. P. Lentulo Spin-
there Cos.

C. CESTIVS, v. *Castius*.

CETHEGVS, est cognomen fa-
milie cujusdam Lentulorum e
gente *Cornelia*.

C. CETHEGVS, Sull. 25. Me-
tellum Pium vulnerat in Hispa-
nia. in Senat. p. Red. 4. est con-
sobrinus L. Pisonis Cæsonini.
Catil. III. 3. Catilinæ socius in
conjuratone.

M. CETHEGVS, M. F. de Se-
nect. 14. Suadæ medulla dictus
est ab Ennio. etiam senex in
dicendo studiosissime se exer-
cet. Brut. 15. primus fuit, qui
eloquens Romæ fuit & habitus
est. Belli Punici II. tempore
vixit, P. Tuditani Coll. in
Consulatu. &c.

P. CETHEGVS, Prætor a. V.
DCLXXIX. Br. 48. remp. co-
gnorat & tenebat. in senatu
consularium auctoritatem af-

sequebatur; in publicis causis
parum valebat, in privatis ve-
terator. Parad. 5. Ei homini
non probatissimo homines
amplissimi serviunt, munera
mittunt &c, provinciarum ejus
auctoritate consequendarum
causa, *Respicit inprimis ad L.*
Lucullum. v. Plutarch. in Lu-
cullo. p. 495. ed. Wechel. De
eodem Cethego capio locum
pro Cluent. c. 31.

CHAEREA, pro Q. Roscio lape,
est C. Fannius Chærea.

CHAERESTRATVS, pro S.
Roscio 16. nomen Comicum.

CHAERIPPVS. vid. *Cherippus*.

CHARON, ad Att. VI. 2. Græcus,
qui inducitur in Diczarchi li-
bro, v. in Diczarchus, Græc.
Charon.

CHARES, ad Her. IV. 6. *Lyndæ*
oriundus, statuarius, Lysippi
discipulus, qui celebrem illum
Solis colossum Rhodium, qui
inter septem miracula nume-
rabatur, fecit. Plin. XXXIV,
8. Junius in Catalogo Pictor-
um &c.

CHARIDEMVS, Verr. I. 20.
Chius.

CHARISIVS, Brut. 83. Orator
Atticus, multas orationes aliis
scripsit, *Lyfiam* volebat imi-
tari.

CHARMIDAS, vel **CHARMA-**
DAS, Acad. IV. 6. Carneadis
auditor; eloquens, *vulgo:*
Carneades, confer de Or. I. &
ibi Pæarciū. in Orat. 16. e Car-
neadis judicio eadem eodem
modo docuit semper. de Orat.
II. 88.

INDEX

- II. 88. Tusc. I. 24. divina memoria fuit.
- CHARONDAS**, de Leg. I. 22. legislator Catanensium & aliorum Siculorum.
- CHELIDON**, Verr. I. 40. &c. meretrix Verris.
- CHELYS**, de N. D. II. 44. fidus.
- CHERIPPVS**, ad Div. XII. 22. it. 30. cum Cornificio in Africa fuit. ad Att. IV. 7. ad Att. V. 4. ad Qu. Fr. I. 1. 4. de cohorte pratoria Q. Ciceronis in Asia fuit.
- CHILIVS**, ad Att. I. 9. 12. poeta.
- CHILO**, ad Q. Fr. I. 2. *vid. etiam* : Cilo.
- CHRESTVS**, ad Div. II. 8. homo obscurus.
- CHRITILIVS**, Brut. 74. a C. Rufio accusatur.
- CHRYSES**, in Orat. 46. Apollinis sacerdos ap. Homer. Iliad. α.
- CHRYSIPPVS**, de Orat. I. 12. Solensis Cilix, acutissimus, sed in dicendo exilis & jejulus. Acad. II. 23. Stoicus. de Fat. 7. discipulus Cleanthis, a quo dissentit. ad Div. IX. 4. ejus de possibilibus sententia. Acad. II. 24. contra sensus disputat, sed ea etiam dissolvit. Acad. II. 27. armat Carneadem. Acad. II. 29. quomodo Soritæ occurrendum putarit. in eo ridetur a Carneade. de Fin. I. 11. ejus sedentis statua porrecta manu in Ceramico quid significet? de Fin. III. 20. omnia hominum causa esse nata dixit.
- Tusc. I. 45. in omni memoria curiosus. de N. D. I. 34. a Zenone Epicureo Chersippus dicitur. de N. D. II. 64. porcis animam pro sale esse dicit. de Div. I. 19. collegit innumera-bilia oracula, nec ullum sine locuplete auctore, aut teste. de Div. II. 15. statuit ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem atque divinam, quæ toto confusa mundo sit. de Fato 4. ejus laquei. ibid. 10. omnes nervos contendit, ut persuadeat, omne *αἰετῶδες* aut verum esse aut falsum. de Off. III. 10. ejus scite dictum. de N. D. I. 15. ejus libri duo de natura Deorum, quales sint de Diis sententiæ. de Div. I. 3. totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam; uno præterea de oraculis; uno de Somniis. de Div. II. 65. liber ejus. de Fin. IV. 3. scripsit Rhetoricam, seu potius obmutescendi artem.
- CHRYSIPPVS**, ad Att. VII. 2. libertus Ciceronis literatus, discedit a filio Cicerone, in servitutem propterea retractus. ad Att. XI 2.
- CHRYSOGONVS**, Verr. I. 36. servi nomen. pro Rosc. Am. *sæpe*. est libertus gratiofus Sullæ.
- CNAEVS CICERO**, ad Att. I. 16. ita appellabat plebs aliquando Cn. Pompejum, quod nimis Ciceronem diligeret.
- LVGIVS CICERO**, de Or. II. I. M.

HISTORICVS.

1. **M. Ciceronis** patruus. & ad Att. l. 5. patruelis Ciceronis. Eum appellat fratrem.
- M. CICERO**, *Senec.* de Or. ll. 66. **M. Tullii Ciceronis** nostri pater.
- M. CICERO**, **M. filius**, ad Att. l. 2. natus ex Terentia **L. Cæsare** & **C. Figulo** Coss. Phil. X. 6. legatus Bruti. ei legto se tradidit, quam legatus **L. Piso** Antonii ducebat. ad Div. XIII. 11. Aedilis Arpini.
- Q. CICERO**, **Q. filius**. Phil. III. 7. ad Div. XIII. 11. Aedilis Arpini. ad Att. XI. 8. **M. Ciceronem** apud **Cæsarem** accusat, nefarie cum eo agit.
- CILO**, five **CHILO**, ad Div. VI. 20. libertus **Torannii**, aut cliens.
- CIMBER**. vid. **Tillius Cimber**.
- CIMON**, de Off. ll. 18. in suos curiales hospitalis fuit.
- CINCINNATVS**, vid. **L. Quinctius Cincinn.**
- L. CINCIVS**, ad Att. l. 1. ad Att. l. 7. ad Att. l. 16. procurator **Attici**. ad Att. l. 20.
- M. CINCIVS**, de Or. ll. 71. legem de donis & muneribus fert.
- P. CINCIVS**, pro **Sull.** 20. eques Romanus, pro quo in codd. non nullus est: *Sicius*.
- CINEAS**, *Tusc.* l. 24. **Pyrrhi** legatus, summa memoria. ad Div. IX. 25. ejus libri de re militari.
- L. CINNA**, pro **Font.** 15. Legatus bello sociali. Phil. l. 13. **M. Antonium** Oratorem interficit. *Tusc.* V. 19. Quater Consul. Collega **Cn. Octavii** & **Publ. Crassi**. **L. Cæsarem**, **M. Antonium** & **C. Cæsarem** interfici jubet.
- L. CINNA**. Phil. III. 10. provinciam sibi ab **Antonio** datam recusavit.
- CIRCE**, de *N. D.* III. 18. **Perceidis** filia, quam **Circeienses** colunt. de Off. l. 31. mulier, cui inservit **Vlysses**.
- CIRCAEVM POCVLVM**, in **Q. Cæcil.** 17. quo homines in porcos mutantur.
- LAEVVS CISPIVS**, ad Div. X. 21.
- M. CISPIVS**, *Sext.* 35. Trib. pl. vi de foro depellitur, rogatione **C. Fabrii** de **Cic.** facta. in Senat. post redit. 8. Trib. pl. **P. Lentulo Spinthere** Cos. pro **Planc.** 31. judicio, defendente **Cicerone**, condemnatur.
- CLASSITIVS**, Phil. V. 6. gladiator **M. Antonii**.
- CLAVDIA GENS**, patricia est *Appiorum & Pulchrorum*. de **Clandia** familia videatur **Suetonius** in **Tiberio**. c. 1.
- APPIVS CLAVDIVS**, *Decemvir*, de *Fin.* II. 20.
- APPIVS CLAVDIVS CAECVS**, (*ante cecitatem Crassus*) *abavus P. Clodii*. pro **Cœl.** 14. *Tusc.* V. 38. in cecitate nulli muneri publico aut privato deest. conf. de *Senect.* 6. foedus cum **Pyrrho** faciendum dissuadet. his consul. Censor ante primum consulatum.
- CLAVDIA**, pro **Cœl.** 14. de *Harusp.* respons. 13. **Appii Cæci**

INDEX

Cæci filia, virgo Vestalis, pudicitiam probat.

APPIVS CLAVDIVS, Brut. 28. volubilis & fervidus orator. *Ex temporis ratione colligere licet, sermonem esse de eo, qui de Salassis triumphavit.*

CLAVDIA, pro Cæl. 14. Vestalis, patrem Appium Claudium triumphantem de Salassis amplexa, a Trib. pl. inimico de curru detrahi non finit.

APPIVS CLAVDIVS MAJOR, de Or. II. 60. & 70. dicax. dicitur major, quia fratrem eodem nomine habuit minorem, P. Clodii patrem. Filius est C. CLAVDII.

APPIVS CLAVDIVS, Minor P. Clodii pater, filius C. Claudii. vid. pro Planc. 21. de Harusp. respons. 12. cum ludos fecit, servos de cavea exire iussit. *Hunc aut certe fratrem putasse eum, qui Prætor fuit, eo anno, quo Lex Plantia Papiria data est. pro Arch. 5. Consul fuit cum P. Servilio Isaurico. pro Planc. 21.*

APPIVS CLAVDIVS PVLCHER, App. F. C. N. P. Clodii frater, is, ad quem sunt Cic. epistolæ. de Div. II. 35. Ciceronis collega in auguratu, ad quem etiam librum scripsit de jure augurali, ut ex epistolis ad Diverfos libro III. constat. ad Att. IV. 16. post consulatum, quem cum L. Domitio gessit, in Ciliciam sine lege curiata cogitat. Quomodo se in provinciâ gesserit, & simultatem, quam cum Cicerone suc-

cessore exercuit, legendæ epistolæ Ciceronis ad Diverfos, & ad Atticum ex Cilicia scripta libro III. ad Div. VIII. 6. accusatus a Dolabella spem triumphi abjicit. pro eo Pompejus laborat. Brut. 64. defenditur ab Hortensio. ad Div. VIII. 6. absolvitur. ad Div. VIII. 12. 14. ejus censura, qualis fuerit. de Div. I. 16. notat C. Atejum. vid. in C. Atejum. ad Att. II. 22. Pompejo promittit, P. Clodium nil periculi Ciceroni creaturum. ad Att. VIII. 1. inconstans. quod scilicet mox Pompejo, mox Cæsari favebat. Nam hunc locum de eo capiendum esse, ex eo intelligitur, quod L. Domitio jungitur. ut Phil. XIII. 9. ad Div. III. 4. ejus filia nubit Cn. Pompeji filio, Brut. 77. socer Bruti, Orator, antiquitatis, juris auguralis & publici peritissimus, bello civili interit. de Div. I. 58. sortibus, harolationibus & psychomantia utitur. Tusc. I. 6. necromantiae studiosus, &c. ad Div. V. 16. ei Vatinius in auguratu successit, homo impudens. *Manutius de alio Appio nescio quo, intelligit, sed ratio ejus nihil valet.*

CLAVDIA, s. **CLODIA**, ad Div. V. 2. uxor Q. Metelli Celeris, Appii Claudii & P. Clodii soror. *de ejus facta libidine & sceleribus v. in primis Cælianam.*

APPIVS CLAVDIVS, C. filius, ejus, qui P. Clodii frater fuit. Nam is duos filios eodem nomine habuit, quorum alter major,

HISTORICVS.

ior, alter minor dicitur; minoris mentio fit ad Div. VIII. 8. ad quem locum vid. Manut. ad Div. XI. 22. se cum Antonio conjunxit propter patris restitutionem, sed deinde cum optimatibus fecit. Qui utrum major, an minor fuerit, parum dixerim.

A. CLAVDIVS, in Verr. II. 57. Siculus, a Claudio quodam civitate donatus.

C. CLAVDIVS, s. CLODIVS, Cæci filius, Brut. 18. M. Tuditanus collega in Consulatu (a. V. DXIV.)

C. CLAVDIVS, P. Clodii avus, Appii Claudii maj. & min. pater, pro Planc. 21. Consul fuit cum M. Perperna (a. V. DCLXI.) Rabir. 7. homo potens, mediocris orator. Brut. 45.

C. CLAVDIVS, P. Clodii patruus, App. F. Har. resp. 12. ejus magnificentissima ædilitas fuit. Verr. IV. 4. de Off. II. 16. prætor L. Licinio Crasso & Q. Mucio Coss. Verr. II. 49.

C. CLAVDIVS, C. F. e tribu Palatina, homo plebejus de cohorte Verrina. Verr. II. 42.

L. CLAVDIVS, de Harusp. resp. 6. Rex sacrorum, qui cum ceteris pontificibus domum Ciceronis religione liberavit. *Prænomen Lucii duos tantum e familia Claudia gessisse & usurpatum ab ea amplius non esse, quod de criminibus capitalibus damnari essent, tra-*

dit Suetonius in Tiberio. c. I.

M. CLAVDIVS, ad Div. VIII.

4. a repulsa postulatur a duobus fratribus Gallis M. & Qu. E. Marcellis fuit, sed viri docti legunt M. Calidius.

P. CLAVDIVS, de Div. I. 16. Appii Cæci filius, collega L. Junii in Consulatu bello Punico primo (a. V. DIV.) classem maximam perdidit, cum vitio navigasset, de N. D. II. 3. propterea condemnatus est. confer de Div. II. 33.

P. CLAVDIVS, Brut. 15. est collega L. Porcii Coss. a. V. DLXIX.

P. CLAVDIVS, de Div. I. 46. augur. *Sed ibi Appius legendum esse, & auguris nomen & res ipsa docet, ut viderunt Manutius, Lambinus, Davisius.*

T. CLAVDIVS, Centumalus. de Off. III. 16.

T. CLAVDIVS, in Vatini. 1. P. Sextium de vi accusare voluit, communicato cum Vatini consilio, abiecit consilium, cum M. Tullius Albinovanus accusare institueret.

CLEANTHES, Acad. II. 23. Stoicus. de Fat. 7. magister Chryssippi. de Div. I. 3. ea, quæ Zeno in suis commentariis de Divinatione tradiderat, uberiora facit. Acad. II. 41. Solem Deum putat. de Fin. II. 21. ejus tabula de voluptate & virtute. de Fin. IV. 3. scripsit artem Rhetoricam & potius obmutescendi.

CLEOBIS, Tusc. I. 47. mors ejus & pietas.

I

CLEOM-

INDEX

- CLEOMBROTUS**, de Off. I. 24. Lacedæmoniorum dux, invidiam timens cum Epaminonda temere confligit.
- CLEOMBROTUS**, *Ambraciotæ*. Tusc. I. 34. in mare se abiecit lecto Platonis Phædone. *De quo est epigramma Callimachi elegans.*
- CLEOMENES**, Verr. III. 14. Syracusanus.
- CLEON**, Brut. 7. Atheniensis, civis turbulentus, sed eloquens.
- CLEOPHANTUS**, pro Cluent. 16. Medicus.
- CLINIAS** Cretensis, de Leg. I. 4. is, qui inducitur apud Platonem in dialogo de legibus.
- CLISTHENES**, de N. D. II. 16. Atheniensis, dotes filiarum deponit in templo Junonis Sæmæ.
- CLISTHENES**, Brut. 7. Orator Atheniensis.
- CLITARCHUS**, de Leg. I. 2. historicus Græcus, non optimus. Brut. 11. ad Div. II. 11. non magnæ fidei est, Alexandri comes, de morte Themistoclis quid tradiderit.
- CLITOMACHUS** Pœnus. Acad. IV. 6. de Or. I. 11. Carneadis auditor & successor in Academia. Acad. IV. 31. ejus liber ad C. Lucilium poetam. item ad L. Censorinum. Acad. II. 31. quatuor libros scripsit de sustinendis assensionibus. Tusc. III. 22. consolatio ejus scripta ad Carthaginenses eversa Carthagine. nomen ejus occurrit etiam Acad. IV. 4. Or. 16.
- CLITUS**, Tusc. IV. 37. ab Alexandro interficitur.
- CLODIA GENS**, pro Dom. 44. eadem, quæ Claudia.
- CLODIA**, ad Att. XII. 22. Decimi Bruti, (qui Consul fuit cum M. Aemilio Mamercus) mater.
- CLODIA**, ad Att. IX. 7. & 9. focrus Metelli, est P. Clodii mater.
- CLODIANUS**, ad Att. I. 19. est *Cn. Corn. Lentulus Consul a. V. DCLXXXI.* cum L. Gellio Poplicola. Sigon. in fastis Rom.
- CLODIVS**, de Leg. I. 2. historicus Latinus, languidus & infestus.
- CLODIVS Patavinus**, ad Att. XII. 44.
- CLODIVS Philetærus**. ad Div. XIV. 4. libertus.
- A. CLODIVS**, Verr. IV. 17. Depranitanus, ante civitatis jus Apollonius, Niconis filius.
- C. CLODIVS**, ad Att. III. 17. frater P. Clodii. ejus filius Milonem accusavit & Qu. Fratrem accusare voluit.
- C. CLODIVS PHILO**, ad Div. XIII. 32. Halesinus, civis Romanus.
- L. CLODIVS**, Cluent. 14. Anconitanus pharmacopola, circumforaneus.
- L. CLODIVS**, ad Div. III. 4. præfectus fabrum Ciceroni.
- M. CLODIVS Archagathus**, ad Div. XIII. 32. Halesinus, civis Romanus.
- P. CLODIVS**, de Div. II. 8. Consul cum L. Junio. vid. *P. Claudius Appii Cæci filius.*
- P. CLO.

HISTORICVS.

- P. CLODIVS**, Appii filius. de hujus hominis moribus, sceleribus, tribunatu, legibus, morte agitur in orationibus post red. in Sen. pro Dom. de Har. respons. pro Sext. in Vatin. pro Milone &c. Domi Cæsaris deprehenditur veste muliebri. ad Att. I. 12. contra jus adoptatur. pro Dom. 13. ad plebem traducitur a C. Herennio. ad Att. I. 18. 19. simulat, se omnia Cæsare, Crasso, Pompejo auctoribus facere. de Har. resp. 22. promittit. Pompejo, se nihil Ciceroni periculi creaturum. ad Att. II. 22. 23. incitat plebem, ut propter annonæ caritatem lapidationem faceret. pro Dom. 5. Apuleja populi dicitur. ad Att. IV. 11. &c.
- P. CLODIVS**, Cæl. 13. *amicus Ciceronis a Clodia fratre diversus, inter accusatores M. Cælii. disertus.*
- SER. CLAVDIVS**, ad Att. I. 20. frater Papirii Pæti.
- SEXT. CLODIVS**, pro Dom. 10. ejus fœditas. ei rem frumentariam P. Clodius lege frumentaria permittit.
- SEXT. CLODIVS**, Rhetor. ad Att. IV. 15. quo usus est Atticus, & Antonius Phil. II. 19.
- SEXT. CLAVDIVS** Phormio. Cæc. 10. argentarius.
- CLOELIVS**, ad Att. X. 8. Cæsarianus, cliens Attici.
- T. CLOELIVS**, Sext. Rosc. 23. Terracinensis quidam, homo non obscurus. *Hæc videntur pugnare. Fuit obscurus Romæ, non obscurus, in patria.*
- CLVATIVS**, ad Att. XII. 18. 36. *Manutio Architectus videtur, qui Ciceroni formam fani descripserat, quo Tullia consecraretur.*
- CLAVDITAE**, de Div. I. 41. haruspices in Peloponneso.
- CLVENTIA**, pro Cluent. 5. soror Cluentii.
- A. CLVENTIVS AVITVS**, pro Cluent. 1. Larinas.
- C. CLVVIVS**, Qu. Rosc. 14. Judex in causâ Fannii contra Flavium.
- CLVVIVS**, *Puteolanus*, ad Div. XIII. 7. a Cæsare præfectus agro in Gallia Cisalpina dividendo.
- M. CLVVIVS Puteolanus**, fœnerator. ad Att. VI. 2. ad Div. XIII. 56.
- CLVVIVS TVLLVS**, Phil. IX. 2. legatus Rom. a Larte Tolumnio Fidenis interfectus.
- CLYTAEMNESTRA**, de Fat. 15. filia Tyndarei.
- COCCEJVS**, ad Att. XII. 13. 18. *Videtur esse, qui dein M. Antonii Triumviri quæstor & legatus proquæstore fuit, auctor pacis inter Antonium & Octavianum. de quo Appian. B. C. L. V. p. 1122. sqq. ed. Toll. Prænomen ejus ap. Appianum est Lucius, in numo ap. Vallantium de Num. Fam. T. I. p. 288. Marcus.*
- COCLES**, de Legg. II. 4. de Off. I. 18. Parad. 1. fortis. pontem contra vii hostium obtinuit solus.

INDEX

COCTIVS, ad Div. IX. 4.
GODRVS, Fin. V. 22. Tusc. I.
48. Nat. D. III. 19. conser-
vat morte sua Athenas.

COELIVS, ad Att. VII. 5. XII. 3.
trapezita.

COELIVS, Samnis, Cluent. 59.

C. COELIVS *Caldus*, ad Her. II.
13. pro Mur. 8. de Or. I. 25. in
Verr. V. 70. homo novus ad
Consulatū pervenit (a. V.
DCLIX.) pro Plane. 21. in
quæsturæ petitione repulsam
tulit. Brut. 44. mediocris ora-
tor.

C. COELIVS, ad Div. VIII. 8.
trib. pl. *M. Marcello & Sulpi-
cio Coss. us ex ea epistola in-
telligitur. Eum diversum esse
a C. Cælio, quæstore Ciceronis,
res ipsa docet. Nam trib. pl.
fuit eo ipso anno, quo alter ille
quæstura functus est.*

C. COELIVS *Caldus*, L. F. C.
N. ad Att. VI. 5. 6. 2. ad Div. II.
15. Quæstor Ciceronis, ab eo
præficitur provinciæ, cum ex
ea decederet. ad Att. VI. 6.
ejus vitia. *Ad eum est epistola
ultima L. II. ad Div.*

L. COELIVS *Antipater*, de
Or. II. 12. Or. 69. ad Att. XIII.
8. de Div. I. 24. historicus. *vid.
in Antipater.*

L. COELIVS, Cæcin. 9. testis in
Cæcinam,

M. COELIVS *RUFVS*. *Hic
est ille Cælius, pro quo est ora-
tio. Ex ea libido hominis &
lascivia apparet, quæ etiam
ex eo intelligitur, quod ipse
commemorat, sibi ædili des.
accusationem ex lege Scæsinia*

*parari. Ejus sunt Epistolæ
Libri VIII. De ejus vita, mo-
ribus & fati accurate dixit
P. Manutius in præf. ad Com-
ment. in Epistolas Cælianas.*
In tribunatu favit Miloni & Ci-
ceronis auctoritati paruit pr.
Mil. 33. ad Att. VII. 1. Brut.
79. C. Antonium de Majeſta-
te accusavit & L. Atratinum de
ambitu pr. Cæl. 31. unde ab
ejus fil. L. Atratino postea de
vi accusatus est, defendente
Cicerone, pr. Cæl. 1.

M. COELIVS *VICINIANVS*;
ad Div. VIII. 4. alii: *Vimicia-
nus*. Aedilitatem cum Cælio
Ruso frustra petit, quod olim
de Dictatore promulgasset.

M. COELIVS, in Verr. IV. 17.
eques Rom. qui Lilybæi habi-
tabat.

M. COELIVS, Flacc. 4. eques
Rom.

P. COELIVS, Verr. I. 50. præ-
tor cum C. Verre.

Q. COELIVS *LATINIENSIS*,
Manil. 19. trib. pl. & anno post
legatus.

Q. COELIVS, Phil. XIII. 2. &
12. collusor Antonii.

SEX. COELIVS, ad Q. Fr. II. 6.
*Sed nomen corruptum esse vi-
desur, sive: Sex. Clodius le-
gendum cum P. Manut. &
Lambino, sive: Sex. Cælius
cum Grutero.*

T. COELIVS, Balb. 23. Sena-
tor a Cossinio accutatus &
damnatus.

COELVM, de N. D. II. 23. Sa-
turni pater ab eo extinctus.

COLLATIVS, de Off. III. 10.
fuit

HISTORICVS.

- fuit in regibus expellendis Bruti socius, ei collega Brutus imperium abrogavit.
- P. & L. COMINI**, pro Cluent. 36. equites Romani disertissimi.
- P. COMINIUS Spoletinus**, Brut. 78. eques Rom. accusavit C. Cornelium Cicerone defendente. pro C. Corn. I.
- SEXT. COMINIUS**, Verr. IV. 10. eques Rom.
- CONNVS**, ad Div. IX. 22. fidicen, quo magistro usus est Socrates.
- C. CONSIDIVS**, pro Lig. I. Prætor. Africæ proximo anno ante ortum bellum civile.
- L. CONSIDIVS**, Agrar. II. 34. Duumvir Capuæ.
- M. CONSIDIVS Nonianus**, ad Att. VIII. 11. proprætor, ad Div. XVI. 12. ei Gallia citerior obtigit. *Hunc locum Manutius de Q. Considio Gallo capit, Vrsinus de Cajo. Sed Manutius idem ad Att. VIII. 11. refert ad M. refert, qui ibi discrepe prætor vocatur.*
- QV. CONSIDIVS Gallus**, ad Div. XII. 25. Verr. I. 7. pro Cluent. 38. Senator, ad Att. II. 24. senex fortissimus timorem Senatorum de morte a Cæsaris militibus tollit, ad Att. I. 12. fenerator. *de ejus facilitate & æquitate vid. Valer. Max. IV. 8.*
- C. COPONIVS**, de Div. I. 31. homo prudens atque doctus, ad Att. VIII. 12. prætor C. Marcello & Lentulo Coss.
- M. COPONIVS**, de Or. I. 39. II. 32. Brut. 52. a Qu. Scævo-
- la defenditur contra M' Curi-
um.
- T. COPONIVS**, pro Balb. 23. Tiburtinus, damnato C. Maf-
sone civis Rom. factus est. Ne-
potes habuit T. & C. Copo-
nios,
- T. & C. COPONII**, pro Cæl. 10. adolescentes doctissimi.
- CORAX**, de Or. I. 18. III. 21. Siculus, scriptor de rhetorica antiquissimus. Brut. 12. *qua occasione & tempore artem rhetoricam scripserit?*
- L. CORDVS**, Verr. IV. 20. negotiator Siculus.
- L. CORFIDIVS**, pro Lig. I. 1. eques Rom. Ligarii advocatus. *v. Cursid.*
- CORICVS**, Phil. XIII. 12. *sive, ut quidam volunt: C. Oricus.* Aedilis Cæsaris beneficio, a Cicerone defensus esse videtur.
- CORIOLANVS**, **MARCIVS** Brut. 11. cum Themistocle comparatur.
- CORNELIA GENS**, de Leg. II. 22. ex ea nemo crematus, sed omnes humati sunt. primus ex ea familia, & quidem patricia, Sulla voluit cremari.
- CORNELII**, pro Corn. I. tam multi fuerunt, ut etiam collegium constitutum sit.
- CORNELIA**, mater Gracchorum. Brut. 26. filios docuit. epistolæ ejus. Brut. 28. de Div. II. 29. de Inv. I. 49.
- CORNELIA**, ad Div. V. 6. uxor P. Sextii, Corn. Scipionis filia.
- CORNELIVS**, Verr. III. 11. medicus C. Verris in Sicilia.

INDEX

CORNELIVS, Verr. I. 26. li-
stor Verris proquaestoris.

CORNELIVS, *Culleolus*, de
Div. I. 2. ejus Octaviano bello
furibundam praedictionem au-
diendam putavit Senatus.

CORNELIVS, ad Att. I. 12.

A. CORNELIVS, de Div. I. 24.
Consul cum M. Valerio in bel-
lo Samnitico.

C. CORNELIVS, (*Cethegus*)
Brut. 18. Consul cum Q. Mi-
nucio (a V. DLVI.)

C. CORNELIVS, (*qui a Cicero-
ne defensus est de vi.*) Brut. 78.
a P. Comminio Spoletino de
majestate accusatur, pro Corn.
I. reus majestatis, in Vatin. 2.
defenditur tribunatus ejus.

Q. CORNELIVS, pro Sull. 2. 6.
eques Rom. Catilinæ socius,
qui cum Varguntejo Cicero-
nem in lectula interficere vo-
luit.

C. CORNELIVS, pro Sull. 18.
filius C. Cornelii ejus, qui in-
ter Catilinarios fuit.

CN. CORNELIVS, Agr. II. 4.
est Cn. Dolabella, qui Consul
cum M. Tullio Decula fuit,
a V. DCLXXII. pro Corn. I.

CN. CORNELIVS, pro Balb.
8. legem de civitate ex Scto
tulit. *est Cn. Cornelius Lentu-
lus*, qui a V. DCLXXI. Con-
sul fuit.

CN. CORNELIVS, ad Div.
VII. 9. amicus Trebatii, ho-
mo obscurus.

L. CORNELIVS, pro Balb. 17.
est Balbus.

L. CORNELIVS, *Chrysogonus*,

pro S. Rosc. 2. libertus L. Sul-
lae gratiosissimus.

M. CORNELIVS, *Cethegus*,
Brut. 15. Marci filius, vid.
M. Cethegus.

M. CORNELIVS, ad Att. I. 13.

P. CORNELIVS, de Or. II. 66.
avarus, sed fortis. ad Consu-
latum pervenit.

P. CORNELIVS, ad Div. XIII.
6, videtur publicanus esse,
societatis Africanæ.

P. CORNELIVS, ad Div. XIII.
14. civis Rom. in Gallia Cisal-
pina negotiator.

P. CORNELIVS, ad Div. XIII.
36. *dictus est Demetrius Megas
Siculus, quod P. Cornelius
Dolabella civitatem rogatu
Ciceronis a Cesare impetra-
verat.*

P. CORNELIVS, ad Div. VIII.
8. Trib. pl. M. Marcello &
Ser. Sulpicio Coss.

P. CORNELIVS, Brut. 22. *est
Scipio Africanus minor.*

Q. CORNELIVS, ad Div. VII.
17. Jctus VII. 8. ab eo didicit
jus Trebatius.

Q. CORNELIVS, ad Div. V. 6,
affinis P. Sextii.

Q. CORNELIVS, Har Resp. 6,
pontifex minor.

CORNICIVS, (seu **CORNI-
CEN**) ad Att. IV. 2. *est cogno-
men Cn. Oppii.*

CORNIFICIVS, Verr. I. 57.
scriba Verris Præt. Urb.

Q. CORNIFICIVS, Aët. I. in
Verr. 10. judex iustissimus. ad
Att. I. 13. primus in Senatu
mentionem de violatis a Clo-
dio factis fecit, ad Att. I. 1.

con-

HISTORICVS.

competitor Ciceronis in Consulatu. ad Div. XII. 17. Ciceronis collega in Auguratu. *Vir doctus hic est, ad quem sunt Ciceronis quaedam epistolae, Proprator Africae vivo adhuc Caesare.*

Q. CORNIFICIVS, Q. F. ad Div. XII. 25. ad Div. VIII. 7. Caesaris Quaestor.

C. CORNVTVS, ad Att. I. 14. Pseudo-Cato. *h. e. imitator Ciceronis.* trib. pl. M. Pisone & Messala Coss. in Sen. post Red. 9. praetor P. Lentulo Spinthere Cos.

M. CORNVTVS, Font. 15. Legatus bello sociali.

M. CORNVTVS, Phil. XIV. 8. ad Div. X. 12. praetor urbanus Hirtio & Pansa Coss.

M. & P. CORTIVS, Verr. V. 64. equites Romani in agro Taurominitano.

TI. CORVNCANIVS, Planc. 8. Sull. 7. Tusculanus. Dom. 53. Nat. D. III. 2. Pontifex Max, *primus e plebe.* de Or. III. 33. omnibus civibus consilii sui copiam fecit. Br. 14. ex pontificum commentariis longe plurimum ingenio valuisse videtur.

CORYPHE, Nat. D. III. 23. Oceani filia, Minervae Coriae et Jove mater.

C. COSCONIVS, Sull. 14. praetor Consule Cicerone. Vat. 5. Proconsul Hispaniae ulterioris, post praeturam. habuit Vatinium legatum. ad Att. II. 19. Viginti-Vir agris dividendis

lege Caesaris; in cujus mortui locum invitatur Cicero.

C. COSCONIVS CALIDIANVS, Cluent. 35. Orator clamorosus. Brut. 69. nullo acumine sed grata populo verborum copia.

M. COSSETIVS, Verr. III. 27. eques Rom. qui in Sicilia versabatur.

L. COSSINIVS TIBVRS, Balb. 23. damnato T. Caelio civis Rom. factus. Ejus filius eques Rom. fuit.

L. COSSINIVS, ad Att. II. 1. ad Att. I. 20. ad Div. XIII. 23. tribulis Ciceronis & amicus.

L. COSSINIVS-ANCHIALVS, ad Div. XIII. 23. libertus L. Cossinii.

COSSI FRATRES. de Or. II. 23.

COSSVTIANAE Tabernae. ad Div. XVI 27.

M. COSSVTIVS, Verr. III. 78. *idem qui Cossetius.*

C. COTTA, Acad. IV. 26. Consul fuit cum P. Servilio Geminio, *male vulgo M. Cotta legitur.*

C. COTTA, M. frater, pro Corn. I. de suis legibus abrogandis refert. in Pis. 26. nimia triumphandi cupiditate flagrat. de N. D. I. 6. Academicus. Brut. 49. seqq. qualis orator. pro Caecina 33. ad Att. XII. 20.

L. COTTA, Praetorius. Brut. 36. qualis orator.

L. COTTA, Brut. 21. accusatur a P. Africano minori. de-

INDEX

fensus a Q. Metello Macedonico, absolvitur. veterator habitus est, h. e. callidus in causis agendis: pro Mur. 22. pro Font. 13. in Q. Cæcil. 21. de Or. III. 47. Trib. pl. 2. V. DC LIX. cum T. Didio & C. Norbano, quo rogationem in Cæpionem ferente, cum una cum Didio intercedere vellet, e templo pulsus est. de Orat. III. 11. Q. Catuli sodalis, gaudebat gravitate linguæ & sono vocis agrestis.

L. COTTA, *M. frater*. Catil. III. 8. Agrar. II. 17. L. Torquati collega in consulatu. de Div. I. 12. eo & Torquato Consulibus Jupiter Capitolium petiit & ignes iniecit. ad Div. XII. 2. desperatione in Senatum non venit. pro Dom. 26. negavit legem de Ciceronis reditu ferendam esse, quod lex Clodia jure lata non esset. de Div. II. 21. ad Att. XII. 23.

M. COTTA, Verr. V. 13. L. Luculli collega in consulatu, 2. V. DCLXXIX. ad Att. X. 16. XII. 22. Prætor Sardiniam tenet Marcello & Lentulo Coss. ex Scto in bello civili.

COTTUS, in Pis. 31. rex Bessorum, L. Pisonem Macedoniae proconsulem pecunia corrumpit, ut legatos Bessorum interficiat.

L. Varius COTYLA, Phil. V. 2. ad Antonium Mutinam

obsidentem se confert. Phil. VIII. 10.

CRANTOR, de Or. III. 18. Acad. I. 10. Academicus vetus, nil ab Aristotele dissentit. Acad. IV. 44. Tusc. I. 48. *Ejus Consolatio est liber ejus de luctu, qui laudatur.*

CRASSIPES, ad Div. I. 7. ad Att. IV. 5. Ciceronis filiam ducit.

CRASSIPES, ad Div. XIII. 9. Bithyniæ quæstor. ad Att. IX. 11. Cæsaritanus.

CRASSICIUS, Phil. XIII. 2.

L. LICINIUS CRASSVS, ad Her. IV. 2. 3. de Or. I. 7. pro Rab. 7. Orator. de Inv. II. 37. in Pis. 26. triumphus e Gallia nimis cupidus. de Or. II. 1. putabatur non præter puerilis ætatis modum doctus. Brut. 37. seq. qualis orator. in Verr. III. 1. cum pœnituit C. Carbonem in iudicium vocasse. pro Font. 7. ejus testimonium in M. Marcellum nil valet. pro Dom. 19. de pluribus rebus simul ferre ausus est contra legem Didiam & Cæciliam. ad Div. IX. 21. accusat C. Carbonem eum, qui Africano vim attulisse existimatus est. de Off. I. 30. in eo multus lepos erat. de Off. I. 37. uberius ejus oratio nec minus faceta. de Off. II. 13. 14. maximam sibi peperit gloriam ex illa accusatione Carbonis. de Off. II. 18. orationem scripsit, in qua est de redimendis captivis & de locupletandis tenuioribus. de Off. III. 11. legem tulit, ne esset pro

HISTORICVS.

pro cive, qui civis non sit. de Or. III. 1. ejus mors.

L. CRASSVS, *filius*. de Off. II. 16. magnificentissima ædilitate cum Q. Mucio functus est.

L. CRASSVS, Br. 58. P. Naſicæ & Liciniæ C. Lælii neptis filius, a L. Crasso avo materno testamento adoptatus.

L. PAPIRIVS CRASSVS, ad Div. IX. 21. vide in *Papirius*.

M. CRASSVS, de Or. I. 36. prætor a. V. DCXLVIII. de Fin. V. 30. ἀγέλαστος, quia semel in vita risit.

M. CRASSVS, *Triumvir*. ad Div. I. 1. Brut. 64. 65. seq. qualis orator. in Verr. V. 2. contra fugitivos in Italia mittitur: impediit, ne fugitivi Messaniam transire possent. pro Balb. 7. Balbum defendit. pro Murena. 23. L. Murenam defendit. de Har. resp. 6. pontifex. Phil. II. 3. cum eo multæ Ciceronis contentiones fuere. ad Att. I. 14. laudat in Senatu Ciceronis consulatum. ad Att. I. 17. impellit publicanos Alianos, ut locationem induci postularent. ad Att. IV. 13. nulla dignitate paludatus abijt in Syriam. Tusc. V. 39. furdaster fuit. de Div. I. 16. quid ei acciderit dirarum obnuntiati-
one neglecta. de Div. II. 9. trans Euphratem cum ignominia & dedecore perijt. ibid. 40. ostendit, quod ei Brundisii oblatum est. de Off. I. 30. Sullæ deservit, ut quod velit conſe-
quatur. ibid. 8. eam demum

pecuniam magnam judicat, cujus fructibus exercitus alij possit.

M. CRASSVS, pro Balbo 23. eum Mamertini ex lege Papia repetere instituunt; *quia ex Mamertino aut civis factus erat Rom. aut se pro cive gerebat.*

P. CRASSVS, Brut. 19. cum Africano maj. consul fuit. *nempe a. V. DXLVII. idem Pontifex Max.*

P. CRASSVS, *Mucianus Dives*. Brut. 26. Orator valde probatus, *adoptatus a P. Crasso Di-vire*, P. Mucii filius & P. Scævola frater, domi jus civile cognoverat. de Or. I. 37. ejus de eloquentia & Juris studio conjungendo sententia. ibid. 57. Jctus. cf. I. 13. *Rupert. ad Enchir. Pompon. IH. 6. Perizon. Animadv. c. 9. &c. Phil. XI. 8. Pontifex M. multam dicit Collegæ Consuli L. Valerio Flacco flamini Martiali, si a sacris discessisset, (a. V. DCXXII.) quod nolebat eum ad bellum cum Aristonico proficisci, ad quod ipse profectus fœde periit.*

P. CRASSVS, pro Fonteij. 15. Legatus Luc. Cæsaris in bello sociali. cf. *Appian B. C. I. p. 635. de Or. III. 3. in seditione Mariana se ipse sua manu interficit. Arch. 5. Censor cum L. Julio Cæsare nullam populi partem censet. (a. V. DC LXIV.) Consul fuit a. DCLVI. cum Cn. Lentulo Clodiano. Est M. Crassi III. viri pater.*

INDEX

P. CRASSVS, ad Att. XII. 24. Venulejæ filius, utrum vivo adhuc patre, P. Crasso, an mortuo interierit.

P. CRASSVS, Marc. In viri fil. Brut. 81. qualis fuerit, quem exitum habuerit. *Quo cum loco confer Plusarch. in Crasso p. 551. 559.*

P. CRASSVS, in Senat. p. Red. 9. prætor P. Lentulo Spinthere Consule.

CRATERVS, ad Att. XII. 13. 14. medicus Ciceronis ætate.

CRATES, Acad. I. 9. Academicus, nil mutat in veteri disciplina a Platone tradita.

CRATIPPVS, de Off. I. 1, ad Div. XII. 16. M. Ciceronis filii præceptor, cum eo, volente C. Trebonio, in Asiam abit. de Div. I. 3. familiaris Ciceronis, par summis Peripateticis, somniorum & furoris divinationi fidem tribuit, reliqua rejicit. de Div. I. 32. statuit animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos & haustos, reddit rationem vaticinationum & somniorum.

M. CREPEREIVS, Aet. I. in Verr. 10. Trib. Militaris factus, A. V. DCLXXXIII.

CRESPHONTES, ad Her. II. 24. *Aristomachi filius ex Herculis genere, Rex Messeniæ fraudibus factus, duxit uxorem Meropem Cypseli Arcadis filiam &c. v. Pausanias p. 151. 285. seqq. ed. Kuhn. Hygin. fab. 148. de eo est Cresphontes Eu-*

ripidis fabula, quæ laudatur Tusc. I. 48.

Q. (STATIVS) CRISPVS, ad Div. XII. 11. & 12. Imperator & Proconsul Asiæ.

CRITIAS, Tusc. I. 39. de XXX. Tyrannis, Theramenein ad mortem redigit. de Or. II. 22. ejus scripta extitere Ciceronis tempore.

CRITO, Tusc. I. 43. Socratis discipulus. de Div. I. 53. non paret Socratis monito. de Div. I. 25. ei Socrates suam mortem prædicit.

CRITONIVS, ad Att. XII. 21. Cæsarianus.

CRITOLAVS, Nat. D. III. 38. Dux Achæorum, evertit Corinthum. *Fuit enim causa belli, quo Corinthus eversa est. v. Flor. II. 76. Polyb. Excerpt. legat. c. 144.*

CRITOLAVS, Fin. V. 5. Aristotelicus. de Or. I. 11. cum Carneade & Diogene Stoico Romam legatus Atheniensium venit, multæ propter Oropum irrogatæ deprecandæ causæ. Tusc. V. 17. ejus libra.

CRITOLAVS, Verr. IV. 26. Aetnensis.

CROESVS, de Fin. II. 27. III. 14. IV. 12. Div. I. 19. II. 56. de Div. I. 53. ejus filius, quum esset infans, loquitur.

Q. CROTO, Rabir. 11. ejus servus Scæva occidit Saturninum.

CTESIPHON, de Or. III. 56. Atheniensis, pro quo extat Demosthenis oratio.

CVLEO, ad Att. III. 15. ad Att. VIII. 12.

HISTORICVS.

VIII. 12. familiarissimus Pompeji, ut Theophanes.

CVLEO, ad Div. X. 34. Trib. Mil. in exercitu Lepidi, qui ab Antonio ad eum transierat, cum ante a Lepido contra ejus voluntatem ad Antonium isset.

CVLLEOLVS, ad Div. XIII. 41. *Illyrici ante Casarem praetor fuisse videtur.*

CVLLEOLVS, ad Att. VI. 3. *homo vilis b. l. significari videtur.*

CVPIDO, Nat. D. III. 23. Cupidines plures,

L. CVRFIDIVS, ad Att. XIII. 44. hoc nomen ex Ligariana tollitur, monitu Attici.

CVRIATII, de Inv. II. 26. tres fratres, de quibus Liv. I. 1. 24. seqq.

C. CVRIATIVS, de Leg. III. 9. Trib. pl. V. annis ante Ti. Gracchi tribunatum primum, Consules in vincula conjecit.

C. CVRIO, Avus, Br. 32. ejus orationes. *Consulatum non adeptus est.* Praetor fuit A. V. DCXXXII.

C. Scribonius CVRIO, Pater, Brut. 60. *Consul fuit cum Cn. Octavio* a. V. DCLXXVII. Rab. 7. in caede Saturnini est cum Consulibus. Manil. 23. legi Maniliae favet. ad Div. I. 4. vir Consularis. in Pison. 19. de Dardanis triumphat e Macedonia rediens. de Or. II. 23. Cossos fratres defendit contra M. Antonium Oratorem. ad Att. I. 14. P. Clodium in Senatu juvare frustra studet. Har. Resp. 6. Pontifex. ad Div.

VIII. 11. negat se permissurum ut Ciceroni supplicatio decernatur. Vat. 10. laudatur, ei infidiatur Vatinius. Or. 32. Brut. 60. memoria destituitur subito. Off. II. 17. dicebat se omnia, quae haberentur amplissima, sine ullo munere adeptum esse. ad Div. II. 2. moritur Calvino & Messala Coss. Aet. I. in Verr. 7. Corn. I. Br. 49. 60. in libris etiam, quae dixit, obliviscitur.

C. Scribonius CVRIO, filius, ad quem sunt epistolae libri II. ad Div. ad Div. VIII. 4. tribunatum petit. ejus facilitatem homines metuunt. eum Caesar valde contemnit. ad Div. VIII. 8 se parat contra Casarem. ad Div. VIII. 6. in tribunatu nihil agit, de intercalando obtinet, sit popularis, & pro Caesare loquitur, legem Viariam & Alimentariam fert. ad Div. II. 13. Casarem defendere incipit, quod ante suspicatus est Cicero. ad Div. VIII. 11. negat se permissurum, ut Caesar de provincia decedat, Pompejum id cupientem male accipit, & ejus II. consulatum exagitat. ad Div. VIII. 10. trib. pl. de agro Campano ante Caesaris adventum e Gallia dividendo ex ejus lege laborat, ne Caesar dividere possit. ad Att. I. 14. filiola M. Antonii dicitur. Phil. II. 2. scortum M. Antonii Trium-Viri. Br. 81. naturam habuit admirabilem ad dicendum; plane eruditus. temeritate in bello Civili perit.

INDEX

- ait. ad Div. VIII. 2. ejus theatrum. De quo vid. Plin. H. N. XXXVI. 15.
- CURIUS**, de Inv. I. 43. Orator quidam, e cujus oratione pro Fulvio verba quædam laudantur. *Sed v. in Ser. Fulvius.*
- C. CURIUS**, pater Rabirii Postumi. p. Rab. Post. 2. 17.
- M' CURIUS DENTATUS**. Br. 14. trib. pl. interrege Appio Cæco, cõggit patres ante comitia auctores fieri. p. Muren. 8. homo novus ad consulatum pervenit. Muren. 14. de rege Pyrrho triumphat. ad Att. IV. 15. emittit lacum Velinum. Planc. 25. Sull. 7. Fin. II. 10.
- M' CVRIVS**, Br. 53. controversiam cum M. Coponio habet. de Or. I. 39. de Or. II. 32. Curiana causa, de Or. II. 6. acta a L. Crasso Oratore, quæ qualis fuerit, vid. de Or. I. 39.
- M' CVRIVS**, ad Div. II. 19. consobrinus C. Cælii Quæstoris. Flacc. 13. Quæstor L. Flacci in Asia. in Sen. post Red. 8. trib. pl. P. Lentulo Spintere Cos. Ejus patri Quæstor fuit Cicero. *Fuit autem Quæstor Sex. Peducaei in Sicilia.* ad Div. XIII. 49. Proconsul. ad Div. VII. 29. epistola est ipsius Curii.
- M' CVRIVS**, Phil. V. 5. M. Antonii familiaris, dissolutus.
- M' CVRIVS**, ad Div. XIII. 17. negotiator Patris.
- Q. CVRIVS**, in Tog. Cand. homo Quæstorius.
- CVRSOR**, ad Div. IX. 21. cognomen L. Papirii.
- CVRTIVS**, Rosc. 32. accusator, bello civili Sullano interfectus.
- CVRTIVS**, Verr. I. 39. civis Rom. qui C. Verris pecunias extraordinarias tractabat. *Sed Manutius ibi pro Q. & Cn. Postumiis, Curtiis, legit Q. & Cn. Postumiis Curtiis, ut Q. & Cn. ad Curtios referatur, sineque Postumii a Curtiis non diversi.*
- CVRTIVS**, ad Q. Fr. I. 4. 1. trib. pl. Gabinio & Pisonæ Coss.
- C. CVRTIVS**, Rabir. Post. 3. propinquus Rabirii Postumi, *quamquam alii aliter legunt. Vulgatam defendis Turneb. Adv. X. 23.*
- C. CVRTIVS PEDVCAEANVS**, ad Div. XIII. 59. prætor.
- C. CVRTIVS Postumus**, ad Att. IX. 2. Cæsarianis partibus fayet. ad Div. II. 16. Auguratum petit. ad Att. XII. 49. dubitat an consulatum petat nec ne.
- C. CVRTIVS MITHRES**, ad Div. XIII. 69. libertus Postumii.
- C. CVRTIVS**, ad Div. XIII. 5. Ciceronis familiaris. A Cæsare in Senatum legitur.
- P. CVRTIVS**, ad Div. VI. 18. frater Q. Salassi, jussu Pompeii fil. interficitur.
- Q. CVRTIVS**, Verr. I. 61. judex Quæstorius in causa Verriana, sed quod sodalis ejus esset, vi populi & convitio reiectus est.
- P. CUSPI-**

HISTORICVS.

P. CVSPIVS, ad Div. XIII. 6. eques Rom. magister societatis in Africa. it. XVI. 17.

CVSINIUS, ad Att. XII. 38. 41.

L. CVSTIDIUS, ad Div. XIII. 57. Arpinas.

CYDAS Cretensis, Phil. V. 5. homo audax, M. Antonii familiaris. Phil. VIII. 9.

CYLONIVM SCELVS, de Leg. II. 11. *est, quod Athenienses commiserunt, Cylonis sociis supplicibus interfectis ad aram. de quo vid. Thucyd. L. I. sect. 126.*

CYNICI, Off. I. 35. reprehendunt eos, qui ea, quæ re turpia non sunt, nominibus ac verbis flagitiosa ducant. Off. I. 41. eorum ratio est rejicienda.

CYPSELVS, Tusc. V. 37. Corinthi tyrannus, Demarati Tarquinii patris temporibus, de Fat. 7.

CYRENAICI, Tusc. III. 12. eorum de origine doloris sententia refellitur. Acad. IV. 7. in solo tactu doloris & voluptatis iudicium veri esse dicunt. Acad. IV. 46. nihil putant esse iudicii præter peremotiones intimas, Acad. IV. 24.

CYRSILVS, Off. II. 11. suadens, ut Athenienses in urbe manerent, & Xerxem reciperent, lapidibus obruitur.

CYRVS major, de Div. I. 23. ejus somnium, quamdiu regnarit & vixerit. ad Q. Fr. I. 1. 8. Xenophon de eo non ad fidem historiæ scripsit v. etiam Brut. 29. de Leg. II. 22. &c.

CYRVS minor, de Divin. I. 25.

cum eo militia perfungitur Xenophon. de Divin. I. 23. ejus somnium.

CYRVS, ad Att. II. 3. architectus. Mil. 17. moritur. *Ab eo dicuntur Cyrea ad Att. IV. 10.*

CYTHERIS, ad Att. 10. Philipp. II. 22. eam Antonius lectica aperta secum portat. ad Div. IX. 26. v. in *Volumnia*.

D.

DAMASIPPVS, ad Div. VII. 23. statuas amat, *de quo est apud Horatium. Serm. II. 3.*

L. DAMASIPPVS, ad Div. IX. 21. prætor, qui C. Carbonem occidit.

LICINIUS DAMASIPPVS, ad Att. XII. 29. it. 33. Senator.

TETTIVS DAMIO, ad Att. IV. 3.

DAMOCLES, Tusc. Qu. V. 20. assentator Dionysii.

DAMON, de Off. III. 10. Tusc. V. veræ amicitiae specimen. Pythagoreus. de Or. III. 3. musicus.

DANAVS, Parad. 6. ejus quinquaginta filiae.

DAPHITAS, de Fat. 3. Ei fatum fuit, ex equo cadere, atque ita perire. *Fuit Telmissensis Sophista acerbus & mordax etiam in Attalum Pergamenum. Versiculos in eum habet Strabo L. XIV. p. 258. ed. Almel. unde eum de saxo, cui equi nomen, præcipitare iussit. Rem narrant Suid. in Δαφιδος. Valer. M. I. 8. sed paullo discrepat a ceteris Strabo, qui & Grammaticum vocat & in*

in

INDEX

- in crucem actum dicit in Thora-*
race, loco quodam, jussuque
ab oraculo, ut sibi a thora-
caveat. Verum Daphidas an
Daphidas scribendum, v. Tor-
ren. ad Valer. l. c.
- DARDANVS**, Acad. IV. 22. Stoi-
 cus, tempore Antiochi Acade-
 mici.
- DARDANVS**, ad Div. X. 25. li-
 bertus Furnii.
- DARIVS Codomannus**, Tusc. V.
 32. in fuga aquam turbidam
 suaviter bibit.
- C. DECLANVS**, pro Rabir. 9.
 condemnatus est, quod in con-
 cione de morte Saturnini que-
 stus est. vid. Valer. VIII. 1.
- DECIDIVS SAXA**, Phil. XIII.
 12.
- DECIMUS**, ad Att. VI. 16.
- DECIMIUS**, *designator*, pro
 Dom. 19. ad Att. IV. 3. socius
 & affecula P. Clodii & suator le-
 gum illius.
- DECIUS**, in Pis. 11. Campanus.
- DECIUS**, ad Div. V. 6. librarius
 P. Sextii quaestoris.
- CN. DECIUS Samnis**, pro
 Cluent. 59. proscriptus a
 Sulla.
- P. DECIUS**, Qu. Filius, de Div.
 I. 24. de Fin. II. 19. primus e
 Decii consul fuit & primus e
 Decii se devovit.
- P. DECIUS**, Publ. Filius, item,
 ut pater, se devovit, de utrius-
 que devotione saepe fit mentio
 apud Ciceronem, de N. D. III.
 2. pro Sext. 21. pro Postum. I.
 in Sen. post redit. 24. ad He-
- ren. IV. 44. de Off. I. 18. &
 III. 4. *Duobus autem in locis*
etiam Nepotis Decii pro patria
se devovensis mentio est, in
Tusc. Qu. I. 37. & de Fin. II.
19. pater, inquit, decertans
cum Latinis, cum Etruscis fi-
lius, cum Pyrrho nepos se ho-
stium telis objecerunt.
- P. DECIUS Mus**, Brut. 28. vita
 & oratione turbulentus. M.
 Fulvii Flacci aemulus. de Or.
 II. 30. Trib. pl. qui Opimium
 de caede Gracchi accusavit. de
 Or. II. 62.
- P. DECIUS**, de Or. II. 30. qui
 reus de pecuniis contra leges
 captis factus esse dicitur. *forte*
is ipse est, qui Opimium Tri-
bunum pl. accusavit.
- P. DECIUS**, Phil. XI. 6. Anto-
 nianus a re alieno oppressus.
- DEJOTARVS pater**, pro Dej.
 I. vid. argumentum orationis.
 Phil. XI. 12. 13. laudatur. ad
 Att. V. 17. rex a Senatu appel-
 latus est. de Har. resp. 13. fi-
 delissimus imperio Rom. rex, a
 Senatu regis nomine dignus ju-
 dicatur lege Clodii, regis no-
 men accipit. de Div. II. 37. fu-
 git e proelio cum Pompejo.
 Brut. 5. a M. Bruto defenditur
 apud Caesarem, quod a Pom-
 pejanis partibus steterat. de
 Div. I. 15. a Caesare tetrarchiae
 regno multatus. de Div. I. 15.
 II. 35. & 37. multum auspiciis
 tribuit, ex Cicerone augurii
 Romani disciplinam percun-
 ctatur. ejus augurii disciplina
 differt a Romana velienien-
 ter.

DEJO.

HISTORICVS.

DEJOTARVS *filius*, pr. Deiot.
1. patrem accusat apud Cæsarem.

DEJANIRA, Tusc. II. 8. Oenei filia.

DELLIUS, ad Att. VIII. 12. Pompeji familiaris; *nisi forte, ut videtur, cum Grævio legendum*: D. Lælius. Nam Dellius fuit Cæsarianus; D. Lælius Pompejanus, de Pompejano autem sermo est.

DEMADES, Brut. 9. Or. 26. orator Atheniensis, Demosthenis temporibus, præter ceteros Atticos oratores facetus; nulla scripta reliquit.

DEMARATVS, Tusc. V. 38. pater Tarquinii Prisci, Corintho fugit Tarquinius.

DEMEA, ad Att. XIII. 30. servus.

DEMETRIVS, ad Att. IV. 11. liberti nomen. ad Div. XVI. 17. & 22. homo improbus. servus Ciceronis. ad Div. VIII. 15.

DEMETRIVS, *Poliorceres*, de Off. II. 7. cum Macedones reliquerunt & se omnes ad Pyrrhum contulerunt.

DEMETRIUS *Magnes*, ad Att. IV. 11. VIII. 11. liber ejus *περὶ ὁμοιοῦς*, æqualis Ciceronis & amicus Attici. *Hunc librum cave confundas cum altero Demetrii Magnetis περὶ ὁμωνύμων, cujus sapientia ap. Laertium. v. c. I. 38. ubi vid. Menag.*

DEMETRIUS *Megas*, ad Div. XIII. 36. Sículus. vid. P. Cornelius.

DEMETRIUS, *Phaleræus Atheniensis*. Brut. 9. de Fin. V. 9. Theophrasti discipulus. de Or. II. 23. omnium oratorum politissimus. Or. 27. in mediocri genere princeps Græciæ. de Off. I. 1. disputator subtilis, orator parum vehemens, sed dulcis. de Leg. III. 6. de rep. & legibus scripsit. de Fin. V. 19. patria pulsus ad Ptolemæum se confert, multa in otio scripsit. pro Postum. 9. in Aegypto, aspide ad corpus admotâ, necatus est.

DEMETRIVS, *Syrus*. Brut. 91. non ignobilis dicendi magister, quo Cicero Athenis usus est.

DEMOCHARES, Demosthenis sororis filius, de Or. II. 23. Orator Atheniensis, filius sororis Demosthenis. genere dicendi molli & remissiore usus est. Brut. 83. scripsit orationes aliquot & earum rerum historiam, quæ suis temporibus Athenis erant gestæ, oratorio genere, non historico.

DEMOCRITUS *Physicus*, Tusc. V. 39. patrimonium suum relinquit discendi studio. ibid. cæcus fit, cæcitatem utilem esse dixit. de Or. I. 12. ornate dixit. de Or. II. 46. de Divin. I. 37. negat, sine furore quemquam poetam magnum esse posse. Or. 20. ejus dictio, cur non nullis poetina videatur. Acad. I. 2. ejus physica recepit Epicurus. ad Div. XV. 16. ante Epicurum *παντασίας εἰδωλὰς*

INDEX

- ἐδωλα* dixit. Acad. I. 13. confitetur ignorantiam, ut Socrates. Acad. IV. 17. innumera- biles mundos statuit, & qui- dem multos absolute pares; item homines; quæ sententia cap. 18. a politioribus phy- cis refellitur. Acad. IV. 37. de pleno & inani omnia gigni. de Fin. I. 6, sententia ejus de sole & atomis. de N. D. I. 12. ima- gines Deos facit, & naturam eas fundentem & intelligen- tiam nostram. incertus in toto loco est. vid. c. 43. de N. D. I. 24. atomi reprehenduntur. de Div. I. 3. II. 13. præfensionem rerum futurarum comprobat, in quo non inscite nugatur. de Fat. 10. auctor atomorum sta- tuit necessitate omnia fieri.
- DEMOCRITVS**, *Gymnastar- cha*, Verr. IV. 42. Tyndarita- nus.
- DEMOCRITVS**, ad Att. VI. 1. servus Attici.
- DEMOCRITVS**, *Sicyonius*. ad Div. XIII. 78. hospes Cicero- nis & familiaris.
- DEMOSTRATVS**, ad Div. XIII. 32. libertus Cn. Octavii Naso- nis.
- DEMOSTHENES**, Or. 4. Pla- tonis frequens auditor. Or. 26, minus facetus. Tusc. III. 26. ab Aeschine reprehenditur, quod nimis filiam luxerit. Tusc. V. 36. mulierculæ lau- dibus capitur. de Div. II. 46. Rho dicere cum nequiret, exer- citatione effecit, ut planissime diceret. de Div. II. 57. Pythiam dixit *φιλαππίζεν*.
- DESIPPVS** vel **DEXIPPVS**, ad Div. XIV. 3. servus Cice- ronis.
- DEXIO**, Tyndaritanus, Verr. V. 42.
- DEXIVS**, ad Div. VII. 23.
- L. DIADEMATVS**, ad Quir. post redit. 3. *Qu. Metelli Ma- cedonici filius*.
- DIAGONDAS**, *Thebanus*, de Leg. II. 15. omnia sacra no- cturna sustulit.
- DIAGORAS**, *Melius*, de N. D. I. 1. & 23. Deos tollit, ideo- que Atheus dicitur.
- DIANA**, de N. D. III. 23. Dia- na plures.
- DICÆARCHVS**, *Peripateti- cus*, *Aristotelis discipulus*, ad Att. II. 2. ejus libros diligenter legit & admiratur Cicero. *Πελλαγαίων* liber Dicæar- chi de populis Pellagæis. item *Κορινθίων* & *Αθηναίων*. ad Att. II. 16. vitam practicam theoreticæ anteponit. ad Att. VI. 2. ejus tabulæ laudantur, (Geographicæ) scripsit *περί τῆς εἰς Τρωφονίᾳ καὶ αὐβά- σεως*, in quo Chæron qui- dam inducitur, narrant, quæ in Trophonio viderit. ad Att. XIII. 31. 32. libri *περί ψυχῆς* & *καὶ αὐβάσεως* & *τριπολιτικῆς* & epistola ad Aristoxenum. Acad. IV. 39. Tusc. I. 10. tres libros de ani- mo scripsit, in quibus animum nihil esse disputatur. Tusc. I. 31. tres libros scripsit contra immortalitatem animi, qui Lesbiaci dicuntur, quod Mi-
tyle-

HISTORICVS.

tylenis sermo habetur. de Div. I. 3. & 50. cetera divinationis genera sustulit, probat somnia & vaticinia per furorem. de Div. II. 51. ejus magnus liber est, nescire ea, quæ eventura sint, melius esse, quam scire. de Off. II. 5. magnum & copiosum librum de hominum interitu scripsit. &c.

P. DIDIVS, pro Font. 15. legatus L. Cæsaris in bello sociali, Appian. B. C. L. I. p. 635.

T. DIDIVS, pro Planc. 25. in Pis. 25. ex Macedonia triumphat, scilicet de Scordiscis, ex Prætura, is, qui Consul cum Q. Metello legem Cæciliam Didiam tulit. a. V. DCLV.

T. DIDIVS, de Or. II. 47. Trib. pl. cum L. Cotta. vide in L. Cotta.

DIGITI IDAEI, de N. D. III. 16. sive Dactyli, sunt sacerdotes matris deum.

DINEA, Larinas. pro Cluentio 5. socrus Oppianici.

DINON, de Div. I. 23. Persica scripsit. Est is, quem laudat & fide dignum judicat Cornelius Nepos in Conone. Fuit pater Clearchi, qui Alexandri M. tempore floruit. vid. Voss. de H. Gr. L. IV. c. 8. ubi recte ostendit, Dinonem appellandum esse, non Dionem.

DINOMACHVS, Tusc. V. 30. Fin. V. 8. Offic. III. 33. de summo bono Calliphonem sequitur, & ita controversiam componi posse putat.

DIO, Syracusius. de Or. III. 33. Platonis discipulus. Tusc. V.

35. Platonis ad ejus propinquos epistola. Est septima inter Platonicas, post mortem Dionis, patriæ liberatoris, scripta.

DIO, Stoicus, de Leg. III. 5. de magistratibus subtiliter scripsit. Ante Panætium scripsit, ut ex b. l. colligo.

DIO, philosophus, ad Div. IX. 26. eo utitur Papirius Pætus. Nescio quis; nisi forte Academicus, de quo postea, aut Epicureus quidam. Pætus enim Epicureus fuit.

DIO, Verr. I. 10. Halesinus.

DIO, Flacc. 30. Apollonidiensis.

DIO, Verr. II. 7. a Q. Metello civis Rom. factus. unde Q. Cæcilius Dio dicitur. c. 9.

DIO, Cœl. 10. legatus Alexandrinorum, qui Ptolemæum Auletem Romæ accusaret, interfectus est Romæ, eaque cædes in M. Cœlium collata. Academicum appellat Strabo L. XVII. p. 1147. ubi tota res de Ptolemæo & legatione commemoratur fuisse. Hic est Dio Academicus, qui Acad. IV. 4. memoratur.

DIOCHARES, ad Att. XI. 6. C. Cæsaris libertus.

DIOCLES, Verr. IV. 16. Lilybætanus.

DIOCLES Phimes Panormitanus, Verr. III. 40.

DIODORVS, de Fat. 6. valens Dialecticus. Etiam Sextus Empir. διαλεκτικώτατον appellat. ad Div. IX. 4. possibile

INDEX

bile aliquid esse putabat, et si non fieret. *De hoc Diodoro, qui Cronus dicitur cognomine, discipulo Apollonii Croni Dialectici v. Menagium ad Laert. II. III.*

DIODORVS, de Or. I. 11. Peripateticus. de Fin. V. 5. Critolai auditor. Acad. IV. 42. de Fin. II. 6. honestatem cum vacuitate doloris summum bonum facit. Acad. IV. 24.

DIODORVS, *Melitenfis*, Verr. IV. 17.

DIODOTVS, ad Q. Fr. I. 2. 4. libertus Luculli.

DIODOTVS, *Stoicus*, Brut. 90. ad Div. XIII. 16. præceptor Ciceronis in dialecticis, domi Ciceronis mortuus est. conf. ad Att. II. 20. Acad. IV. 36. Antiochea contemnit. Tusc. V. 39. cæcus factus, non modo literis utitur, sed etiam geometriam docet. fidibus utitur Pythagoreorum more. ad Div. IX. 4. Diodori *περί δυνατῶν* opinionem non concoquebat.

DIOGENES, *Apolloniates*, de N. D. I. 12. aëra Deum facit. *de eo Laert. IX. 57. Patria fuit Apollonia Cretæ, ut e Stephano de Urb. ad eum locum docet Menagius. Vixit Anaxagoræ temporibus. Physicus dictus est, & eloquentia non minus quam philosophia valuit.*

DIOGENES, *Cynicus*, Tusc. I. 43. inhumatum se projici jubet. Memoratur etiam Tusc. III. 23. V. 32. Mur. 36. Nat. D. III. 34.

DIOGENES, *Babylonius Stoicus*. Acad. IV. 30. Carneadis in Dialectica præceptor. de Fin. II. 8. eum Lælius audivit. de Fin. III. 10. ejus definitio boni probatur, Tusc. III. 3. Senect. 7. Romam legatus mittitur. de N. D. I. 15. ejus liber *de Minerva*, in quo partum Jovis ad physiologiam traducit. de Div. I. 3. Chryssippi auditor, unum librum edidit *de Divinatione*. de Div. II. 43. prædictionem eam concedit, qualis quisque natura & ad quam quisque rem maxime aptus futurus sit.

DIOGENES, *Græcus*, ad Div. II. 12. it. VIII. 8. M. Cœli Rufi amicus.

DIOGENES, pro Cluent. 16. servi nomen.

DIOGNOTVS, *Venerius*, Verr. III. 37. qui decumas Tiffensium a Verre emerat.

DIONA, de N. D. III. 23. mater Veneris.

DIONYSIARCHVS, Verr. IV. 22. proagorus Catinensis.

DIONYSIA, pro Q. Rosc. 8. saltatrix. vid. Gell. I. 5.

DIONYSIVS, de N. D. III. 21. filius Jovis & Proserpinæ. vid. *Anaces*.

DIONYSIVS, *Syracusanorum tyrannus*. de Div. I. 20. ejus mater, cum prægnans cum alvo contineret, somniavit, se peperisse Satyriscum, &c. in Verr. V. 55. ejus lauturniæ. ad Div. IX. 18. dicitur ludum Corinthi aperuisse. de N. D. III. 34. sacrilegus. de Div.

HISTORICVS.

- I. 33. II. 31. ostentum equi ejus. de Off. II. 7. Tusc. V. 19. ejus tyrannis, uxores, crudelitas, miseria.
- DIONYSIVS**, Heracleotes. Acad. IV. 22. Zenonis *Cittiei* discipulus. de Fin. V. 31. propter oculorum dolorem a Stoicis desiscit, & fit *Epicureus* s. *Cyrenaeus*, unde *postea* de *mevos dictus* est.
- DIONYSIVS**, Stoicus. Tusc. II. 10. Ciceronis aequalis, versus orationi nullo dilectu admiscebat. Dionysium Stoicum laudat *Laert.* VI. 43.
- DIONYSIVS**, *Magnes*. Brut. 91. rhetor temporibus Ciceronis, qui cum eo in Asia adolescens multum fuit.
- DIONYSIVS**, ad Div. V. 10. servus Ciceronis, anagnostes. ad Div. XIII. 77. qui bibliothecam Ciceronis tractavit, fugit. ad Att. IX. 12. Ciceronem bello civili deserit, quamvis valde apud eum honoratus fuerit.
- DIONYSIVS**, toto nomine *M. Pomponius Dionysius*. ad Att. IV. 12. ad Div. XII. 24. ad Att. IV. 7. & 15. servus aut libertus Attici, quo Cicero usus est in instruenda bibliotheca.
- DIONYSODORVS**, Verr. II. 21. Syracusanus.
- DIONYSVS**, de N. D. III. 23. multi Dionysi.
- DIOPHANES**, Mitylenæus, Br. 27. rhetor suo tempore Græcorum disertissimus, Tib. Gracchi fil. præceptor.
- DIOSCVRI**, de N. D. III. 21. quot modis apud Græcos nominentur.
- DIPHILVS**, de Or. I. 30. Crassi scriptor & lector.
- DIVITIACVS**, de Div. I. 41. unus e Druidis.
- DOCIMVS**, Verr. III. 34. Siculus.
- CN. DOLABELLA**, in Pis. 19. triumphat ex Macedonia rediens. *Consul fuit cum M. Tullio Decula*. Brut. 91. accusatur a C. Cæsare adolescente, defendentibus C. Cotta & Hortensio.
- CN. DOLABELLA**, pro Quinct. 8. prætor urbanus Cn. Dolabella & M. Tullio Coss. ad quem causa Quinctii acta est. Verr. act. I. 4. Verr. I. 15. seqq. 37. 38. prætor Ciliciæ Verre legato, a quo deinde, cum a M. Scauro de repetundis accusaretur, oppugnatus est. condemnatur. *Hos duos Dolabellas confundis Asconius ad Div. in Cecil. c. 7. & Conradus in Quæstura*, propterea reprehensi a Periz. Animadv. Hist. c. 2. p. 54.
- CN. DOLABELLA**, ad Div. II. 15. & 16. Ciceronis gener. libertate sua molestias sibi contrahit. ad Div. VII. 33. declamat apud Ciceronem. ad Div. II. 13. Appium Pulchrum accusat. ad Att. VII. 8. hæres fit Liviae cujusdam. ad Div. IX. 14. ejus consulatus laudatur. Phil. I. 2. acta in consulatu post Cæsaris mortem. Phil. XI. 1. proconsul Syriæ C. Trebonium

INDEX

- nium interficit. ad Div. XII.
 14. ab Antiochia exclusus Laodiceam se contulit. ad Div. XII.
 12. cum exercitu suo ex Syria in Ciliciam transit. Brut. 92.
- P. DOLABELLA, pro Cæcin.
 8. Prætor urbanus, ad quem est acta causa Cæcinnæ.
- P. DOLABELLA, ad Div. VIII.
 4. Quindecimvir fit.
- CN. DOMITIVS, Brut. 26. Consul cum C. Fannio fuit (a. V. DCXXVII) Fonteii. 12. Arvernos & Allobroges vicit. Verr. I. 55. pro Cluent. 42. censor cum L. Metello. a. V. DCXXXVIII.
- CN. DOMITIVS, Agr. II. 7. in tribunatu de sacerdotiis tulit. v. *Lex Domitia*. pr. Corn. I. in Cæcil. 20. M. Silanum vexat. de Or. II. 56. Brut. 44. pro Dejot. 1. Consul cum *Cassio Longino a. V. DCLVII*. censor cum L. Crasso oratore fuit. dissensio inter ipsos. Pontifex Max. a Trib. pl. M. Scauro acculatur. *De contentionibus Domitii & Crassii censorum, locos auctorum collegit Sigonius in fastis ad a. V. DCLXI. est etiam locus memorabilis apud Plin. H. N. XVII. 1.*
- CN. DOMITIVS, *Calvinus*. pro Dejot. 5. a Dejotaro post bellum civile recipitur & sustentatur. pro Cæli. 13. & ad Q. Fr. II. 13. prætor Cn. Lentulo & L. Martio Coss. pro Sext. 53. ad Q. Fr. I. 2. 5. Trib. pl. Cæsare & Bibulo Coss. quo usus Bibulus in impedienda Cæsaris agraria. pro Flaec. 13. legatus L. Flacci in Asia.
- CN. DOMITIVS, L. F. Phil. II. 11. de Cæsaris percussoribus, Catonem Uticensem avunculum habuit. Phil. X. 6. ei se exercitus, qui ad Dolabellam in Syriam ducebatur, in Macedonia tradit. ad Div. VIII. 14. Cn. Saturninum reum fecit. v. *Manut. Ad eum est epist. 22. L. VI. ad Div.*
- L. DOMITIVS, in Verr. V. 3. prætor Siciliae in animadvertendo durus. *Est is, qui cum C. Cælio Caldo Consul fuit a. DCLIX. frater Cn. Domitii Censoris cum Crasso majore.*
- L. DOMITIVS AHENOBARBVS, is, qui consul fuit cum Appio Claudio Pulchro. ad Att. I. 1. Ciceronem in petitione Consulatus juvat. Mil. 8. quaesitor in causa Milonis. ad Div. VIII. 14. repulsam in petitione auguratus ægre fert. ad Div. XVI. 12. ei ulterior Gallia decernitur a senatu, ut Cæsari succedat. ad Att. VIII. 1. & 8. Corfinii se tradit Cæsari. stultus dicitur. in Vatin. 10. laudatur. Brut. 77. latine multaque cum libertate, sed sine arte dicebat, bello civili interiit. memoratur etiam seqq. locis. Verr. I. 3. ad Div. VI. 21. VIII. 1. VIII. 8. VIII. 12.
- DOMITIVS, Appulus. Phil. XI. 6. Septemvir Antonianus. ad Div. VIII. 15. hospes Cæsaris Intemelii.
- DORILAVS, Dej. 15. legatus Dejotari ad Cæsarem.

DORIS,

HISTORICVS.

DORIS, Locrensis. Tusc. V. 20.
uxor; Dionysii Tyranni.

DOROTHEVS, Verr. II. 36.
Thermitanus.

DOTERIO, ad Att. I. 6. histrio.

DRACO, de Or. I. 44. primus
Atheniensium legislator.

DRVIDAE, de Div. I. 41. vates
& augures in Gallia. *de qui-
bus consulant sirones Caesar.*
B. Gall. V. 13. 14.

C. Livius DRVSVS, Brut. 28.
ejus filii duo C. & M. *Prone-
pos est M. Livii Salinae prae-
toris, qui primus cognomen hoc ab
interfecto Drauso Gallorum
duce tulit. de quo, totaque
familia v. Sueton in Tiber. 4.*

C. DRVSVS, C. Fil. Brut. 28.
qualis orator fuerit. Tusc. V.
38. Jctus, qui etiam, cum cæ-
cus factus esset, de Jure dili-
genter respondit, & a multis
consultus est. *Hunc Drusum
vulgo in veterum Jctorum
commemoratione prætermis-
sunt. Pomponius non meminit
ejus.*

M. DRVSVS, C. fil. Brut. 28.
tribunus C. Gracchum iterum
trib: pl. fregit. *Nam ita legen-
dum esse, non fecit, viri docti
ad unum omnes censent, &
res postulat. Hic est ille
Drusus, qui hanc ipsam ob rem,
quod Senatus causam contra
Gracchum egit; Patronus se-
natus appellatus est. Sueton.
l. c. Ad hunc Drusum referunt
etiam illud de Offic. I. 30. In
M. Druso adolescente magna
fuit severitas. Sed mihi ad ejus
filium referendum videtur.*

*Ipsa verba Ciceronis id docent,
Primo ponuntur L. Crassus &
L. Philippus, quo Consule dein
tribunus M. Drusus fil. fuit.
Deinde C. Cæsar, L. f. iisdem
temporibus dicitur multa se-
veritas fuisse in M. Scauro &
in M. Druso adolescente. Pæ-
ter autem illis temporibus ado-
lescens non fuit. Item M. Dru-
sus filius & M. Scaurus, ut hic,
junguntur pro Dom. 19. ad
Herenn. II. 13. prætor urba-
nus judicium reddidit, quod
cum herede mandatj ageretur.
M. Drusum quemdam Præto-
rem urbanum fuisse reperio a.
V. DCXXXVII. Atque eum
esse illum ipsum Patronum se-
natus, temporum ratio docet.
Nam tribunatus Gracchi se-
cundus cadit in a. V. DC
XXXI. &c. Obtinuit aliquot
annis post Macedoniam ex Con-
sulatu & Scordiscos vicit. v.
Flor. III. 4. & Vallantium
T. I. p. 51. 52.*

M. DRVSVS, M. fil. pro Dom.
46. trib. pl. & Pontifex, Q. Cæ-
pionis inimicus. pr. Mil. 7. M.
Catonis Uticensis avunculus.
Br. 49. 62. Orator gravis cum
de rep. diceret. de Offic. I. 30.
severitas in eo adolescente fuit.
*v. in M. Drusus, C. F. pro Clu-
ent. 56. Postum. 7. eos, qui res
judicarunt, equites, tentavit
quæstionibus constitutis in ju-
diciu[m] vocare. Eæ rejiciun-
tur. pro Mil. 7. Senatus propu-
gnator ac pæne patronus. de
Or. III. 1. refert ad Senatum
de convicijs L. Philippi Con-*

INDEX

fulis, quibus in concione in Senatum usus erat. &c. pro Dom. 16. 19. de pluribus rebus simul ferre ausus est contra legem Cæciliam & Didiam. Senatus decernit, ne eæ leges valeant. v. *Leges Liviae*. pro Rabir. Perd. 7. Consulibus adest contra Saturninum, pro Mil. 7. domi suæ interficitur in tribunatu. de Nat. D. III. 33. ejus percussor fuit Q. Varius.

DRVSVS, ad Div. VIII. 14. homo turpibus libidinibus deditus, judex est inter reos de lege Scatinia. *Ad eum referenda fortasse sunt etiam hæc*: ad Att. II. 7. ad Div. XI. 19. ad Att. IV. 15. 16. a Cicerone defenditur, accusatus a Lucretio.

Cæso f. K. DVILLIVS, ad Div. IX. 21. Consul a. V. CCCC XVII.

C. DVILLIVS, M. F. Or. 45. dicitur & Duellius & Bellius. Item Billius. v. *Ciacconium ad Columnam Rostratam & Pigbium ad a. V. CCCCXIII*. Senect. 13. Pænos primus classe vicit. In *Plurciana* c. 25. est P. Duellius. *Sed quia ex contextu intelligitur, de hoc Duellio esse sermonem, qui bello Punico I. primus mari Carthaginienses vicit, recte viri docti censuerunt, legendum esse C. Duellius.*

DVRIS, Samius, ad Att. VI. 1. homo in historia diligens. *Vixit Ptolemæi Philadelphæi æm-*

poribus. De ejus scriptis consule Voss. de Hist. Gr. I. 15. quem compilavit Harduinus in Indic. Auct. Plinian.

C. DVRONIVS, ad Att. V. 8.

M. DVRONIVS, de Or. II. 16. accusator Censoris M. Antonii Orat. de ambitu. *Hic Duronius post a Censore M. Antonio & collega L. Flacco de Senatu motus est, quod in tribunatu legem de coercendis conviviorum sumptibus latam abrogaverat. v. Valer. M. II. 9. 5.*

DYRRHACHINVS, Verr. III. 56. princeps Centuripinorum.

E.

ECHECRATES, Fin. V. 29. Pythagoreus, Locrensis, Platonis æqualis. *Eum etiam Jamblichus aliosque duos ejusdem nominis commemorat inter Pythagoreos c. ult. Vis. Pyth. & Laert. VIII. 48.*

EGERIA, de Leg. I. 1. Nympha, quacum Numa collocutus est.

EGESINVS, Acad. IV. 6. Evandri auditor, Academicus. *Pergamenus, in quo media Academia desit. Laert. IV. 60.*

EGILIUS, de Or. II. 68. festivus homo.

CN. EGNATIVS, Cluent. 48. Senator. Filium Cn. Egnatium exheredat, quod in judicio Juniano pecunias cepisset.

EGNATIVS MAXIMVS, ad Att. XIII. 34.

EGNATIVS, Sidicinus, ad Att. VI. 1. debitor Ciceronis

L. EGNA-

HISTORICVS.

L. EGNATIVS, ad Att. X. 15. fœnerator. VII. 18. IV. 12.

L. EGNATIVS RVFVS, ad Div. XIII. 43. &c. eques Romanus, negotiator. *Viri docti, quantum ex observationibus ad h. l. & alibi intelligo, hos omnes pro eodem habent. Ego ad minimum tres distinctos homines puto; unum Sidicinum, qui debebat Ciceroni, nomen, neque optimum neque pessimum, quod in illum Rufum non continet, hominem divitem & in provinciis negotia magna habentem: alterum, qui Rufi, tertium, qui Maximi cognomen habeat. Nam utrumque cognomen ejusdem esse non putem.*

L. EGNATVLEJVS, Phil. III. 3. Quæstor legionem Martiam ab Antonio avertit ad Octavianum Cæsarem.

EGRITOMARVS, in Cæcil. 21. Gallus, Cn. Domitii hospes &c.

ELISIVS, Terinæus, Tusc. I. 48. filium nimis lugens in psychomantio quid responsi acceperit, e Crantoris consolatione.

ELESIODOLVS, Font. 5. *videatur de cohorte M. Fonteji fuisse. Nomen Romanum non videtur.*

EMPEDOCLES, de Or. I. 50. Agrigentinus, physicus dictus. egregium poema fecit. Nat. D. I. 12. elementa Deos facit. Acad. II. 13. confitetur ignorantiam, ut Socrates. *Pythagoræ discipulus, de cujus scriptis vid. præter alios Fabric. B. G. II. 12.*

EMPIRICI, Acad. II. 39. *Genus Medicorum, quod opponitur λογικοῖς ἰατροῖς ap. Sextum Emp. adv. Logic. §. 156. 191. Nihil anatomiae, nihil semioticae tribuit, omnia in usu & experimentis ponit. v. Celsus L. I. præf. ubi primum Serapionem se Empiricum professum esse dicit.*

EMPLATORIVS, ad Div. I. 8. *nomen hominis obscuri; non videtur Romanum esse.*

ENDYMION, Fin. V. 20. ejus somnus, Tusc. I. 38.

ENGONASI, Nat. D. II. 42. *fidus.*

M. ENNIVS, ad Att. XV. 26. *sed suspectum est Corrado hoc nomen.*

Q. ENNIVS, ad Her. II. 22. *Rudius e Calabria, poeta suo tempore præstans, Scipionique Africano propterea dilectus. v. p. Archia. 9. Fulvium contra Actolos bellum gerentem comitatus est, Acad. IV. 27. somniat se esse Homerum. Acad. IV. 16. ejus Epicharmus, de Divin. I. 13. ejus Andromacha. &c.*

EPAMINONDAS, ad Div. V. 12. *apud Mantineam moritur.*

EPHORVS, de Or. II. 13. 23. Brut. 56. Or. 51. 57. *Cumæus, Isocratis discipulus, historiam scripsit. de eo vid. Voss. de Hist. Gr. I. 7. Cave confundas cum Ephoro Cumano, item historico, sed recentiori.*

EPICHARMVS, Tusc. I. 8. *Siculus, poeta acutus. ad Att. I. 19. Siculus*

INDEX

Siculus dicitur, quia vix trimestris e patria in Siciliam venit. Est enim in insula Conatus. Pythagoricus fuit & simul Comicus poeta & quidem veteris Comædiæ. Vixit tempore Hieronis tyranni. de eo vid. v. c. Jamblich. Vit. Pyth. 29. & c. Laert. VIII. 78. Acad. IV. 16. Epicharmus est liber Ennii.

EPICLERVS, de Amic. 26. fabulæ nomen.

EPICRATES, ad Att. II. 13. est Pompejus M.

EPICRATES, ad Div. XVI. 21. princeps Atheniensium.

EPICRATES, Verr. II. 9. Agyrinensis, frater Sosippi.

EPICRATES, Verr. II. 21. Bidi-
nus.

EPIGONI, opt. g. d. 6. Tragedia Aeschyli & Accii, Tusc. II. 24. Off. I. 31.

EPICVRVS, de Fin. I. 7. non eruditus. ejus sententia de summo bono explicatur. de Fin. I. 1. c. 9--21. refellitur toto libro II. Brut. 85. ἐρωτέρων Socratis reprehendit. Acad. IV. 42. cum Cyrenaicis de voluptate non consentit. Acad. IV. 30. Dialecticòs contemnit & ridet. de N. D. I. 16. ejus liber de regula & judicio, ejus proliptis. totus locus de diis ex ejus sententia explicatur cap. 15. seqq. & refellitur eodem libro. de N. D. I. 30. videtur non nullis nullos deos credere. de N. D. II. 23. monogrammos deos facit. de Div. I. 3. balbutit de natura deorum, de N. D. I. 24. de atomis quomo-

do a Democrito dissentiat. Acad. I. 1. ejus physica sunt Democritea. de N. D. I. 26. in Physicis omnia a Democrito habet, ad Div. XV. 16. ejus εἰδωλὰ false ridentur. de Fin. I. 5. 6. 7. ejus Philosophiæ per omnes partes reprehensio. Acad. IV. 32. negat posse aliquid percipi, si ullum sensibus visum falsum sit, Tusc. III. 12. ejus de origine doloris sententia refellitur. de N. D. I. 33. dissensus impatiens. libros scripsit contra Timocraten. ad Div. VII. 26. male accipitur a Stoicis, quod se reformidare dicit πᾶσιν δυσχερὰ καὶ δυσεντεργὰ. de Div. II. 50. eum hebetem & rudem dicere solent Stoici. de Div. I. 39. nullam sentit gratuitam esse virtutem. de Div. I. 30. sentit nihil unquam elegans, nihil decorum. de N. D. II. 17. in jocis frigidus. de Fin. II. 3. sapientem se profitetur. de N. D. I. 41. ejus libri de sanctitate & pietate adversus deos. de F. n. I. 18. amicitias recte coluit. de Fin. II. 30. ejus morientis epistola ad Hermachum. de Fat. 9. fatum extimescit, & ab atomis petit præsidium, &c. Sententia ejus de fato, moritur LXXII. annos natus. Archonte Pytharato, ad Div. XIII. 1. testamento successoribus suis Epicureis hortum suum & ædes legavit, quas deinde C. Meminius emit, repetente Patrone Epicureo.

EPIMENIDES, Cres, de Div. I. 18. con-

HISTORICVS.

18. concitatione quadam animi & soluto liberoque animo futura præsenti. de Leg. II. 11. *De ejus ætate non consentiunt veteres. Tempore septem sapientum vixisse, plerique consentiunt. de eo v. Laert. I. 109. seqq. & ibi Viros doctos. scriptores de eo multos laudat Fabric. B. G. I. 6.*

M. EPPIVS, ad Att. VIII. 11. *Pompejanus. laudatur.*

EPPVLEJA, ad Div. VI. 12. uxor T. Ampii Balbi.

EQUUS *Trojanus*, ad Div. VII. 14. fabula Livii.

EKATOSTHENES, ad Att. II. 6. Geographica scripsit. Ea sibi Cicero præposuerat, cum Geographica scribere susceperet; valde reprehendebatur a Serapione & Hipparcho. *Cyrenæus fuit, discipulus Aristonis Ebii, insigni eruditione vir. Vixit Alexandriae tempore Ptolemæi Evergetæ. Ejus Geographica in magno pretio apud Romanos fuisse, etiam ex Cæsare colligas, qui eum potissimum e Græcis nominat, ubi de sylva Hercinia agit. de B. G. VI. 24.*

ERECHTHEVS, vel ERICHTHEVS, pro Sext. 21. rex Athenis, cujus filia vitam patriæ salute contempsit. de Fin. V. 22. de N. D. III. 19. quapropter Deæ sunt Athenis habitæ, ibique delubrum habent.

ERETRICI, vel ERETRIACI, de Or. III. 17. Acad. IV. 42. *genus Philosophorum Socrati-*

corum a Menedæmo Eretrino, ortum, qui e Schola Eliaca fuit.

ERIPHYLA, vel ERIPHYLE, Verr. IV. 18. Amphiarai uxor. *de cujus monili fabula nota est. de Inv. I. 50. auro vitam viri vendidit.*

EROS, ad Att. X. 15. *Philotimi servus aut libertus. ad Div. XII. 26. Eros Turius quidam nominatur. pro Q. Rosc. II. est nomen comædi, e disciplina Roscii.*

C. ERVCIVS, pro S. Rosc. 13. accusator.

C. ESERNVS, pro Cæli 30. quicum M. Camurtio est condemnatus propter facinus quoddam in Vettium commissum.

ETEOCLES, de Offic. III. 21. Oedipi regis Thebanorum filius & Polynices frater, quorum nota est fabula.

EVANDRUS, Acad. IV. 6. Lacydis auditor, Egesini doctor. *Academicus, & quidem de media Academia.*

EVBVLEVS, de N. D. III. 21. filius Jovis & Proserpinæ. vid. in *Anaces.*

EUBULIDA, Verr. V. 42. Herbitensis.

EUBULIDES *Grosphus*, Verr. III. 23. Centuripinus.

EUCHADIA, in Pis. 36. nomen feminae Macedonicae.

EUCLIDES, Acad. IV. 42. discipulus Socratis, *a quo Megarici & Dialectici orti sunt. solum bonum dicit, quod esset unum & simile & idem semper.*

INDEX

- EUCLIDES**, de Or. III. 33. Geometra Alexandrinus *Ptolemæi Lagida temporibus*.
- EUDEMUS**, de Div. I. 25. Cyprius, familiaris Aristotelis *qui in defuncti honorem Dialogum scripsit Εὐδήμους ἢ περὶ Ψυχῆς*, cuius mentio est ap. *Plutarchum & alios, quorum locoscitat Jonsius de script. H. P. l. 15. 3.*
- EUDOXUS**, de Div. II. 42. Platonis auditor, in astrologia facile princeps, contemnit Chaldaeorum prædictiones.
- EUHEMERUS**, de N. D. I. 42. expressus ab Ennio. v. *Columnam ad fragm. Ennii p. 312. ed. West. Historiam Deorum composuit ex inscriptionibus, quæ in templis habebantur, de qua re notus est locus Lactant. I. 11. Athens dictus est, quod, ut refert Plutarch. de Isid. & Osirid. p. 360. Deorum, qui putabantur, nomina ad veteres Imperatores, reges, navarchos verulit. Locos veterum muleos de eo attulere Davissius & Bohierius ad Cic. l. c. Familiaris fuit Regis Cassandri, ut ex Eusebio demonstrat Vossius de Poet. Græc. c. 8. ex quo ætas ejus colligi potest.*
- EUIUS**, pro Flacc. 25. Bæchus.
- EUMENIDAS**, Halicyensis, Verr. V. 7.
- EUMENIDES**, de N. D. III. 18. earum fanum est Athenis.
- EUMOLVS**, de N. D. III. 21. filius Atrei.
- EUPHORION**, Chalcidensis, de Div. II. 64. poëta *Tragicus nimis obscurus. Vixit temporibus Ptolemæi Evergetæ. Tusc. III. 19. Euphorionis cantores.*
- EUPOLEMUS**, Calactinus. Verr. IV. 22.
- EUPOLIS**, Brut. 9. veteris comediæ poëta, ad Att. VI. 1. an ab Alcibiade in mare dejectus sit. Brut. 15. Periclem laudat.
- EURIPIDES**, Tusc. III. 13. Anaxagoræ discipulus. Tusc. IV. 29. tres primos versus Orestis ejus valde probat Socrates &c.
- EUROPA**, Verr. IV. 60. in tauro sedens.
- EURYDICA**, de Div. I. 20.
- EURYPYLUS**, Tusc. II. 15. 16. *Dux Pergamenorum ad Trojam.*
- EURYSTHEUS**, Acad. IV. 27. filios ejus interficit Hercules. Tusc. II. 8.
- EURYSTHENES**, de Div. II. 43. geminus frater Proclis, rex Lacedæmoniorum.
- EUTHYDEMUS**, ad Div. XIII. 56. Ephesius fuisse videtur.
- EUTHYNOUS**, Tusc. I. 48.
- EUTRAPELUS**, Phil. XIII. 2. vide in *Volumnius*.
- EUTYCHIDES**, ad Att. IV. 15. libertus Attici, T. Cæcilius Eutychides dictus.
- EUTYCHUS**, pro S. Rosc. 16. nomen Comicum.
- EXEGISTUS**, in Pis. 36. Macedo quidam.
- EXITIUS**, Phil. XIII. 13. Philadelphi frater, Antonianus.

L. Rosci

HISTORICVS.

F.

L. Roscius FABATVS, ad Att. VIII. 12. cum L. Cæsare conditiones pacis fert a C. Cæsare. ad Div. X. 33. interijt in prælio Mutinensi, duce Pansa, cujus erat legatus.

Q. FABERIVS, ad Att. XIII. 8. ad Att. XII. 21.

FABIVS, de Divin. II. 33. de Fæt. 6. 7. *hoc nomine utuntur veteres in iis rebus, quæ liberalium hominum sunt, cum neminem nominare volunt, uti Crisere nomine Caji & Titii utuntur. Ceterum plures, quam hic e Cicerone commemorantur, Fabios vid. infra in Maximis. Maximus enim est inter cognomina Fabiorum.*

FABIVS, ad Att. II. 1. adulter Clodiae, cum Metelli uxor esset.

C. FABIVS, ad Att. VII. 3. Cæsaris legatus.

C. FABIVS, ad Q. Fr. I. 2. 2. quantum colligere licet, fuit præfectus aut minister quidam Q. Ciceronis in provincia.

M. FABIVS, Font. 12. subscriptor M. Platorii contra M. Fontejum.

M. FABIVS GALLVS, ad Div. VII. 24. Epicureus, librum scripsit de M. Catone. ad Att. VIII. 12. ad Div. VII. 23. ad Div. II. 14.

M. & Q. FABII, ad Div. XIII. 59. XV. 14. fratres. ad Div. IX. 26.

Q. FABIVS, Agrar. II. 33. Consul cum Fulvio, quibus Coss. Capua capta est.

Q. FABIVS, de Or. II. 66. Aët. I. in Verr. 7. ejus fornix. Fornix Fabianus *sæpe commemoratur, extructus a Q. Fabio Maximo Censore, qui Consul A. V. DCXXXII. fuit & Allobroges vicit, e quorum manubris fornix extructus est. vid. Ascon. ad L. c. Sigonius ad ann. DCXXXII. disputat, hunc Fabium non esse Aemilianum, quod plerisque persuasum est.*

Q. FABIVS, ad Div. III. 3. legatus Appii Pulchri in Cilicia. ad Att. VIII. 11. Pompejanus.

Q. FABIVS LABEO, Br. 21. Juris & antiquitatis peritus. Consul A. V. DLXX. cum M. Marcello. Off. I. 10. arbiter Nolanis & Neapolitanis de finibus a Senatu datus est.

Q. FABIVS SAGVNTIVS, Balb. 22. a Metello Pio civitate donatur.

SER. FABIVS PICTOR. Tusc. I. 2. pingere potuit. de Or. II. 12. de Divin. I. 26. historicus. Br. 21. Juris & antiquitatis peritus. *De hoc Pictore & simul tota Pictorum familia vid. Voss. Hist. Lat. I. 3. Originem cognominis tradit Plin. H. N. XXXV. c. 7.*

C. FABRITIVS, Br. 14. ad Pyrrhum legatus missus de recuperandis captivis. Balb. 22. Consul Pyrrhi tempore cum Heracleensibus foedus facit. Off. I. 13. perfugam, qui regi venenum se daturum promiserat, Pyrrho dedit. Off. III. 4. justus nominatur. Tusc. III. 23. paupertatis tolerans. de Leg. II. 23. in

INDEX

23. in urbe sepultus est, quod in XII. tabulis prohibetur. de Or. II. 66. III. 15. Planc. 25.
- C. & L. FABRITII, Cluent. 16. Aletrinales, Oppianici familiares.
- Q. FABRITIVS, Sext. 35. trib. pl. primus VIII. Kal. Febr. P. Lentulo Spinthere Cos. rogationem fert de Cicerone revocando. cf. in Sen. post Red. 8.
- FADIVS, ad Div. X. 32. miles quidam Pompejanus, a Balbo minore crudeliter tractatus.
- Q. FADIVS, Phil. II. 2. libertinus, cujus filiam duxit M. Antonius Triumvir.
- Q. FADIVS GALLVS, Fin. II. 17. ejus filia *Fadia*. ibid.
- SEX. FADIVS, ad Div. VII. 20. Niconis discipulus.
- T. FADIVS, ad Att. III. 23. trib. pl. Lentulo Spinthere Cos. post Redit. in Sen. 8. Quaestor Cicerone Cos. fuit. ad Div. V. 18. exul.
- FALCIDIVS, Flacc. 37. civis Rom. de plebe.
- C. FALCIDIVS, Manil. 19. trib. pl. & anno post legatus.
- C. FANNIVS, C. F. Br. 26. Oratio de sociis & nomine Latino contra Gracchum an ejus sit? Consul cum Domitio fuit. cf. de Or. III. 47.
- C. FANNIVS, M. F. Br. 26. Laelii gener, historiam non in elegantem scripsit, Br. 21. de Or. II. 67. scripsit annales, cf. Tulc. IV. 17. de Leg. I. 2. Br. 87. ad Att. IV. 16. de compendio historiae Fannianae, quod M. Brutus, percussor Caesaris, fecit, vide in Bruto. De Fannio vid. Vossium de Historicis Latinis I. 7.
- C. FANNIVS, Sext. 53. trib. pl. Caesaris & Bibulo Cos. quo usus Bibulus in impedienda Agraria Caesaris. de Har. Resp. 6. pontifex. ad Att. II. 24. subscripsit in P. Clodium. ad Att. VII. 15. in Siciliam post Fuffanum mittitur, initio belli civilis. ad Att. VIII. 15. praetor Siciliae. Phil. XIII. 6. Pompejum Cn. F. hortatur, ut cum suis copiis ad Mutinam eat.
- C. FANNIVS, Verr. I. 49. eques Rom. *forte idem*.
- C. FANNIVS CHAEREA, Q. Rosc. 1. *homo Graecus, ut Chaerea nomen indicat. sed civitate donatus, aut e servo libertinus factus, a Fannio quodam*.
- M. FANNIVS, Br. 26. Orator bonus.
- M. FANNIVS, S. Rosc. 5. Praetor A. V. DCLXXIII. & Quaestor in causa Roscii.
- M. FAVCIUS, M. F. ad Div. XIII. 11. eques Rom. decurio Arpinatium.
- M. FAVONIVS, ad Att. II. 1. accusat Nasicam Cn. Pompeji socerum. Moloni operam dedit, ad Div. VIII. 9. in petitione praeturae praeteritur. ad Att. I. 14. cum Catone comitia Clodii de sacris rei dissolvit. ad Div. VIII. 11. Ciceroni supplicationem non decernit. Mil. 9. 16.
- FAVSTA, ad Att. V. 8. T. Milonis uxor.
- FAVSTVS, Sull. 18. est L. Cornelius

HISTORICVS.

- nelius Sulla. Et ejus filius Cluent, 34. Vat. 14. ad Att. IV. 19. Agrar. I. 6. ad Att. IX. 1. *de quibus vide in Sulla.*
- FERALIA**, ad Att. VIII. 14.
- M. FERIDIUS**, ad Div. VIII. 9. eques Rom.
- C. FIDICVLANIVS FALCVLA**, Cæcin. 10. Senator Cluent. 37. *Mirror Cl. Gorum familiam Fidiculaniam, quæ in lapidibus Donianis occurrit, inter eas referre; de quibus Antiquariis nondum ante constiteris.*
- C. FIDVLVS**, Vat. 13. *videtur senator fuisse; aut eques certe.*
- C. FIGVLVS**, Nat. D. II. 4 P. Scipionis collega in consulatu a Ti. Graccho vitiose creatus, abdicat se consulatu. de Divin. II. 35. Br. 20. cum Lentulo Consul fuit. *A. V. DXCVII.*
- C. Marcus FIGVLVS**, ad Att. I. 2. Consul cum L. Cæsare de Leg. II. 25. sepulcrum ejus sumtuosissimum.
- C. FIMBRIA**, Sex. Rosc. 12. homo insanissimus Q. Scævola in funere C. Marii vulnerari curat. Br. 45. accusatus a M. Gratidio de repetundis. de Or. II. 22. qualis Orator fuerit. Br. 34. bonus auctor in Senatu, tolerabilis patronus, nec rudis in jure civili. Planc. 21. in petitione Tribunatus pl. repulsam tulit. Rabir. 7. cum C. Mario Cos. fuit. Font. 7. Scauri in eum testimonium nihil valuit. *conf. Valer. Max. VIII. 5. 2. ubi C. Flavius appellatur.*
- Nam Fimbria est cognomen familiae Flaviae.*
- C. FIMBRIA**, Brut. 66. M. Craffini inimicus. qualis orator.
- L. FIMBRIA**, Verr. V. 70. multis inimiciis & laboribus ad honores pervenit.
- FIRMANI**, fratres, ad Att. IV. 7. *vide L. Gaurus.*
- FIRMIDIUS**, Sext. 52. Clodianarum operarum dux.
- C. FLACCVS**, Quint. 7. Imperator & Prætor Gallie Scipione & Norbano Cos. (*b. a. a. V. DCLXX.*) *Hic est, cujus denarium offert Vallantius L. II. p. 513. sed male explicat. Refert enim ad filium C. Flaccum, qui a. V. DCLXXX. Galliam Citeriorem obtinuit, quo tempore jam tota ista causa Quintiana transacta erat. Rectius ergo de eo Flacco locum illum, utque etiam numum, cum Manutio de eo interpretabimur, qui a. V. DCLX. cum M. Herennio Consul fuit.*
- C. FLACCVS**, L. Fil. ad Div. III. 4. *fuit de cohorte Appii in Cilicia, certe summus ejus amicus & familiaris. Itaque ep. 11. dicitur curasse, ut testes mercenarii in Appium a suis civitatibus notarentur.*
- C. & M. FLACCVS** Aviani, fratres, ad Div. XIII. 32. 78.
- L. FLACCVS**, Phil. XI. 8. Consul (DCXXII.) cum P. Licinio Muciano, Flamen Martialis. *Itaque in ejus numis Mars & apex cernuntur. Ei Licinius multam dixit si a sacris discederet ad bellum cum Ari.*

INDEX

- in Verr. I. 5. V. 7. 59. Idem est, qui commendatur cum C. fratre Acilio Sicilia. Procos. ad Div. XIII. 31. *An ex his est fenerator ille ad Att. XII. 17?*
- L. FLAVIVS, ad Att. I. 18. 19. trib. pl. *Metello & Afranio Coss.* rogationem agrariam fert, sed non perfert. ad Q. Fr. II. 2. 2. Prætor designatus *Cæsare & Bibulo Coss.* ad Att. X. 1. ei a Cæsare legio & Sicilia destinatur.
- Q. FLAVIVS, Tarquinienfis. Q. Rosc. 11.
- FLORA, Mater, Verr. V. 14. ejus ludi Romæ.
- FLORIVS, pro Cluent. 59. Larinas.
- FONS, de Leg. II. 22. fontis ara prope Romam.
- FONTEJA GENS, pro Dom. 44. *plebeja*, in quam adoptatus est Clodius.
- FONTEJA, pro Font. 17. soror M. Fonteji, virgo Vestalis.
- C. FONTEJVS, pro Font. 4. legatus M. Fonteji.
- M. FONTEJVS, ad Att. IV. 15. pro Font. 1. seqq. prætor Gallie per triennium e prætura, *pro quo est tota oratio. Servilii legatus Asculi interit. vid. Appian. B. C. 2. I. p. 633.*
- P. FONTEJVS, pro Dom. 13. & 29. homo plebejus, qui P. Clodium adoptavit.
- M. FONTINVS, ad Att. I. 6. *pro quo Grævius Fontejus.*
- FORTVNA, de Div. II. 41. ejus templum Præneste. ejus oraculum. de Leg. II. 11. est vel hujusce diei, vel respiciens, vel fors, vel primigenia.
- FVFFANVS, ad Att. VII. 15. prætor Siciliæ, *pro quo alii volunt: Furfanus.*
- C. FVFICIVS, Verr. II. 12.
- L. FVFIDIVS, Br. 29. mediocris patronus.
- Q. FVFIDIVS, in Pison. 35. eques Rom. negotiator in Macedonia L. Pisonæ proconsule, *ejus forte filius est Q. Fufidius, Q. F. ad Div. XIII. 11.*
- A. FVFIVS, ad Div. XIII. 2. Ciceronis intimus, homo eruditus.
- L. FVFIVS, Brut. 49. 62. de Offic. II. 14. qualis Orator. Manium Aquilium accusat cf. de Or. III. 13. II. 22. *Sed his locis plerique est Fufius. Recte autem monuit Cl. Rearius ad de Or. II. 22. Ciceronis temporibus nullos Fufios fuisse, sed invaluisse ut Furii dicerentur, ut nemo Valesius, dicebat aut Papilius, sed Valerius & Papirius. Fufius autem & Fufius in libris Ciceronis saepe confundi, sciunt omnes, qui vel parum Ciceronem tractarunt.*
- Q. FVFIVS, Calenus. ad Div. V. 6. Trib. pl. M. Pisonæ & M. Messala Coss. Phil. VIII. 3. pacem cum Antonio suadet, patre ejus Cicero ulius est adolescens. reprehenditur. ad Att. I. 6. legem de religione fert pro Clodio. *vid. Lex Fusia. ad Att. IX. 2. Pompejum & Senatum accusat. v. supra in Calenus.*
- C. FVLCINIVS, Phil. IX. 2, legatus

HISTORICVS.

gatus Romanorum a Larte Tolunio Fidemis interfectus.

M. FVLCINIVS, pro Cæcin. 4. Tarquinienfis.

FVLVINIASTER, ad Att. XII.

44. imitator Fulvini; *sed re-
tius effet fortasse: Fulviafter,
a Fulvio Posthumio Caesaria-
no.*

FVLVII, pro Plane. 8. originem
ducunt e municipio Tulcula-
no.

M. FVLVIVS Nobilior, pro
Muren. 14. de Actolis trian-
phat. de Provinc. 9. censor
cum M. Lepido a. V. DLXXIV.
Tusc. I. 2. In Actoliam Enni-
um secum duxit, quod ei ex-
probratum est a Catone.

M. FVLVIVS Flaccus, Catil. I.
11. consularis, interficitur cum
liberis, quod a C. Graccho tri-
umvir in locum Ti. fratris
nominatus erat. pro Dom. 38.
de senatus sententia interfici-
tur, domus evertitur & publi-
tatur & in area porticus Catuli
exstruitur. Brut. 28. ejus scri-
pta extitere, sed ut studiosi lite-
rarum. æmulum P. Decium
habuit.

M. FVLVIVS Nobilior. ad Att.
IV. 16. condemnatur, *App.
Claudio Pukbro L. Domizio
Abenobarbo Cass.*

P. FVLVIVS Veratius. pro
Flacc. 20.

Q. FVLVIVS, Agrar. II. 33.
Consul IV. cum Q. Fabio V.
quibus Coss. Capua capta est.
Verr. I. 41. Censor cum A.
Posthumio a. V. DLXXIX.

Q. FVLVIVS Nobilior, Filius

*Marti, qui Actolos vicit. con-
sul cum T. Annio Lusco a. V.
DC. Ennium civitate donavit,
cum Triumvir coloniam dedu-
xisset:*

SER. FVLVIVS Flaccus. Brut.

21. mediocris orator. Brut. 32.
de incestu reus, a C. Curione
defensus. *Ex hoc loco emendo
Ciceronem de Inv. I. 43. ubi
exemplum offertur his verbis:
ut Curius pro Fulvio: Nemo
potest uno adspectu, neque
præteriens in amorem incide-
re. Pro Curius enim manife-
stum est, legendum esse: Curio.
Hæc verba sunt ex Curionis
oratione pro Fulvio de inte-
stu; quam extitisse suis tempo-
ribus Cic. in Brut. l. c. dicit, na-
bilemque habitam esse.*

C. FVNDANIVS, ad Qu. Fr. I.
2. 3. amicus Ciceronis.

FVNISVLANVS, ad Att. V. 4.
it. X. 15. debitor Ciceronis.

T. FURFANIUS, pr. Milon. 27.
iudex in causa Milonis, lauda-
tur. ad Div. VI. 8. *commemo-
ratur T. Furfanus Postumus,
prætor Siciliae post bellum civile
Caesarianum, nescio an idem.
Furfanus quidem aut idem esse
quod Furfanius, aut hoc illi sub-
stituendam esse non dubito.
Sic Fidiculanus & Fidiculani-
us invenitur. Est tamen alte-
rum usitatus.*

FVRINA, de Nat. D. III. 18. lu-
cus ejus. ad Q. Fr. III. 1. 2.
templum. *Ap. Petr. Victorem
in reg. XIV. ponitur templum
& lucus Furmarum cum insu-
la. Est etiam apud Gruter.
L*

Inscript.

INDEX

- Inscript. CCCXXXIX. 1. ara Forinarum pro Furinarum qd q. l. v. notulam in Græv. ed. adjectam.*
- A. FVRIVS, Poëta, Brut. 35. familiaris Q. Catuli patris, qui ei librum inscripsit de Consulatu & de rebus gestis suis. *Abfurde hic a Proustio laudatur Macrob. VI. 1. ubi de Furio quodam sermo, qui diu post Virgilium vixit.*
- C. FVRIVS, pro Balb. 8. legem de testamentis tulit, de qua vid. *Lex Furia s. Fusia.*
- L. FVRIVS, Philus. Brut. 28. perbene Latine locutus est & literatius quam ceteri. de Or. II. 37. eruditissimos homines ex Græcia palam semper secum habuit. *Idem est, qui memoratur pr. Arch. 7. ad Att. II. 19. de Amic. 4. Consul fuit cum Sexto Attilio Serrano a. V. DCXVII. ad Att. XII. 5. dicitur P. Furius. Et hoc prænomen etiam laudas Cassiodorus. v. Sigon. ad b. a.*
- M. FVRIVS Camillus, pr. Dom. 31. in exilium mittitur, is, qui postea Dictator Gallos vicit, ab urbe deleta venientes, & tunc solus primusque hoc nomen obtinuit, ut ostendit contra Sigonium Periz. *Animad. Hist. c. 2. Vallantius citat etiam M. Furium Camillum ex ep. ad Div. VII. 5. sed in melioribus edd. est M. Orsius.*
- P. FVRIVS, ad Att. XII. 5. v. *L. Furius.*
- P. FVRIVS, pr. Rabir. Perd. 9. a C. Deciano accusatur & condemnatur, homo turpissimus. *tribunus pl. factus est ex libertino, de quo v. Appian. de B. C. L. 1 p. 629. Ceterum in hac historia videntur inter se pugnare Cicero & Valerius M. VIII. 1. Nam Cicero damnatum dicere, Valerius a Deciano non damnatum, scil. antequam condemnari posset, a plebe discerptus est, ut proprie quidem non damnatus sit iudicum sententiis, sed per amicum dederit, tamquam damnatus v. Pighius ad A. V. DCLIV.*
- P. FVRIVS, Cat. III. 6. socius Catilinæ e colonia Fesulana, quo Catilina usus est in sollicitandis Allobrogum legatis.
- Q. FVRIVS, s. Fusius, Phil. II. 16. eques Rom. hereditate a M. Antonio everfus.
- FVRIVS, pr. Balb. 20. prædicator, cui tantum tribuit Q. Scævola, ut cum de jure prædatorio consulere, ad hunc amicos suos rejiceret. *Ejus nullam fere mentionem faciunt historiae Juris scriptores, cum tamen Cascellio hic jungatur.*
- FVRIVS, in Verr. V. 43. Heracliensis navarchus.
- C. FVRNIVS, ad Div. X. 1. amicus Ciceronis. VIII. 11. de Ciceronis supplicatione laborat. ad Att. V. 18. ad Div. VIII. 10. trib. pl. L. Pauli cupiditati provinciæ occurrere se velle minatur. ad Div. X. 25. ejus præpropere festinatio ad præturam, antequam sc. edilis fuisset, reprehenditur. ad Div. X. 6. 8. legatus; Planci &c.

HISTORICVS.

C. & M. FVSIVS, pr. Flacc. 20. equites Romani.

L. FVSIVS, orator, v. in *L. Fvsius*.

G

A. GABINIUS, pr. Corn. I. in tribunatu collega abrogavit tribunatum. is est *L. Trebellius*, qui legi *Gabinia* de bello *Piratico* *Pompejo* committendo, intercedebat. post Redit in Sen. 7. ejus mollities. pro Dom. 9. lege *Clodia* *Syriam* accipit. pro leg. Man. 17. legem de *Pompejo* ferenti resistit *Qu. Hortensius*. Phil. XIV. 8. ei uni contingit, ut supplicatio ob temp. bene gestam negaretur, cfer. ad *Qu. Fr. 11. 3. &c.*

P. GABINIUS, in *Q. Cæcil. 20.* accusatur a *L. Pisone* de repetundis post administratam *Achaiam*.

P. GABINIUS, *Cimber. Cat. III. 3. Catilinarius.*

Q. GABINIUS, esse videtur, pro *Arch. 5.* auctor legis *tabellariæ*.

C. GALBA, *Sero. Galba* *Oratoris filius*. de *Or. I. 56.* *Brut. 26. 32. & 34.* *P. Crassi Muciani* gener, rogatione *Manilia* oppressus est. pro se ipse dixit. primus post *V. C.* e collegio sacerdotum damnatus est iudicio publico.

P. GALBA, *Verr. I. 7.* Senator. de *Har. resp. 6.* pontifex. ad *Att. I. 1.* pro *Mur. 8.* petit consulatum cum *Cicerone* sine spe.

SERV. SVLPICIUS GALBA, de *Or. II. 65.* pro *Rabir. 7. O.*

rator, is, qui Consul fuit eum *M. Aemilio Scauro. Brut. 21.* eloquentia præstitit. de *Or. I. 53.* valde laudatur ejus dicendi ratio, primus ex Latinis rem augere, ornare, movere, delectari cœpit. de *Or. III. 73.* aliquid asperitatis in dicendo habuit. pro *Mur. 28.* a *M. Catone* pro avo *Uticensis* frustra acculatur. de *Or. I. 53.* post præturam *Hispaniam* obtinuit. In eum post reditum quaestionem tulit *L. Scribonius*, quam minus graviter deprecatus a populo & sic liberatus est. ad *Her. IV. 5.*

SERV. GALBA, ad *Div. VI. 18.* sponsor fit pro *Pompejo* filio. *Phil. XIII. 15.* ad *Div. X. 30.* de percussoribus *Cæsaris*, epistola ad *Ciceronem* de pugna *Mutinensi.* ad *Div. XI. 18.*

GALEO, ad *Att. XI. 11.* heredem *Ciceronem* facit.

GALLEOTAE, de *Div. I. 20.* interpretes portentorum in *Sicilia.*

C. GALLIVS, in *Verr. III. 65.* Senator.

M. GALLIVS, *Q. F. Phil. XIII. 12.* prætorius, *Antonianus.* ad *Att. XI. 20. X. 15.*

Q. GALLIVS, *Brut. 79.* a *M. Calidio* reus fit de *veneficiis*, defenditur a *Cicerone.*

P. GALLONIVS *Prætor*, pro *Quinct. 30.* de *Fin. II. 8.* homo luxuriosissimus, cujus mensa omni genere deliciarum, in primis acipensere infamis, propterea notatus *Lucillo* poetæ. *L. a* ejusdem

INDEX

- eiusdem rei mentionem facit
Horatius Serm. II. 2. 47.
- C. GALLVS, ad Div. IV. 6. de
gente Sulpicia, consul Ligures
vicit.
- C. GALLVS, Brut. 23. Top. 12.
pro Mur. 37. est C. Aquilius,
de quo vide supra.
- GAMALA, ad Att. XII. 23.
- GAMELEON, *mensis*, de Fin.
II. 31.
- GAVIANVS *Evandrus*, ad Div.
XII. 2. statuarium, libertus M.
Aemilii.
- L. GAVIVS *Firmanus*, ad Att.
VI. 1. negotiator; ei praefectu-
ram rogatu Bruti Cicero detu-
lit. ad Att. VI. 3. contumelio-
sus est in Ciceronem. P. Clodii
canis. *Fratrem habuisse colli-
go, quod ad Att. IV. 8. appel-
latur Firmanus, & ad Att. IV.
7. commemorantur Firmani
fratres.*
- P. GAVIVS *Cosanus*, Verr. V.
61.
- T. GAVIVS *Capio*, ad Att. V.
20. locuples & splendidus ho-
mo.
- GAVIVS *Olelus*, pro Sext. 33.
*Hoc nomen varie tentarunt
viri docti. Maxime autem
probatur doctis viris, v. c. Gra-
vio, conjectura Perizonii, qui
legebat: Gavius Capio. v. Ani-
madv. Hist. c. 1. p. 30.*
- I. GELLIUS, Brut. 27. contu-
bernalis C. Carbonis in consu-
latu. Brut. 47. qualis orator fue-
rit. L. Crassi & M. Antonii
temporibus floruit.
- L. GELLIUS, pro Balb. 8. le-
gem de civitate tulit ex Sena-
tus consulto. v. *Ind. Legg.*
Cluent. 42. censor cum Cn.
Lentulo *tempore iudicii Clu-
entiani, biennio post consula-
tum, quem cum Cn. Lentulo
gessit a. V. DCLXXXI.* ad
Quir. post redit. 7. a Cicerone
remp. conservatam in concio-
ne dixit. in Pison. 3. Ciceroni
civicam deberi dicit. eius
mentio fit etiam Verr. I. 48. in
Verr. II. 38. ad Div. X. 17. de
Leg. I. 20. ex praetura Athenas
veniens pacem inter philoso-
phos facere suscipit & propter
ea ridetur. *hujus frater fuit*
- GELLIVS, de Harusp. resp. 27.
ad Att. IV. 3. Clodianus pro
Sext. 51. in Vatin. 2. homo se-
ditiosus & popularis.
- GELLII, Cn. & Sext. de Div. I.
26. de Leg. I. 2. historici Lati-
ni languidi & inepti, *de quibus
vid. Vossium de histor. lat. I. 8.
alii de uno Cn. capiunt. Fa-
bric. in B. Lat. Indic. citat L.
Gellium & Cic. de Legg.*
- GELLO, de N. D. III. 34. Tyran-
nus Syracusanus.
- GEMINUS, Tusc. I. 37. cogno-
men Serviliorum.
- L. GENUCILIUS *Carvius*, ad
Div. XIII. 53. in Hellepontio
negotiator.
- C. GETA, pro Cluent. 42. e
Senatu ejectus a L. Metello &
Cn. Domitio Coss. censor ipse
post factus est.
- M? GLABRIO *Acilius*, *filius
auctoris legis Aciliae*, Brut. 68.
avum habuit Scævola, tar-
dus ingenio, Aet. I. in Verr. 2.
praetor

HISTORICVS.

- prætor & quaestor in causa C. Verris. pro leg. Manil. 9. partem exercitus a Murena accipit. de Harusp. resp. 6. pontifex.
- GLAUCE, de N. D. III. 23. uxor Upis
- C. GLAUCIAS, e *Serviliis*, de Or. III. 41. de Or. II. 61. & 65. de harusp. resp. 24. Marium alio tempore laudat, alio vituperat. pro Rab. 7. prætor seditiosus Coss. Mario & L. Valerio. Catil. III. 6. prætor interficitur. Verr. I. 9. legem de repetundis tulit, *de qua v. Ind. Legg.*
- GLAUCIPPUS, Agrar. I. 6. exceptus lege Papia, qua peregrini eiciebantur.
- P. GLOBULUS, pro Flacc. 32. 34. prætor Asiæ e gente Servilia.
- GORGAS *Leontinus*, de Inv. I. 5. antiquissimus fere rhetor, de omnibus rebus oratorem optime dicere posse existimavit. de Or. I. 22. III. 32. de Fin. II. 1. primus in conventu ausus est poscere, qua de re quisque vellet audire. ei Delphis a tota Græciâ non inaurata, sed aurea statua posita est. Brut. 12. rerum singularum laudationes vituperationesque scripsit, locos communes.
- GORGAS, de Or. I. 11. Platonis dialogus contra sophistas.
- GORGAS, ad Heren. IV. 52. pedissequi nomen.
- GORGAS, ad Div. XVI. 21. rhetor, quo M. Cicero fil.
- Athenis initio usus est, sed paulo post, jussu patris, dimisit.
- GORGIO, Verr. IV. 56. Medusa.
- C. GORGONIUS, Brut. 48. eques Rom. qualis in dicendo fuerit.
- GRAECIUS, ad Div. XI. 7. 12. *videtur in exercitu Bruzi aliquem locum tenuisse.*
- P. GRANIUS, Verr. V. 59. negotiator in Sicilia.
- Q. GRANIUS, præco, hominum summorum, Crassi, Catuli aliorumque propter dicacitatem familiaris, qui nec summis viris pepercit, sed eorum vitia libere perstrinxit & impune. v. Brut. 43. 46. de Or. II. 60. 70. Planc. 14.
- Ti. GRACCHUS Pater. Brut. 20. P. fil. de Inv. I. 30. Africanus gener, Brut. 20. bis Consul & Censor. ejus oratio Græca apud Rhodios Prov. Conf. 8. in tribunatu L. Scipioni Asiatico, etsi inimico, tamen solus auxilio est. Nat. D. II. 4. de Div. I. 17. &c. vitiose consules creat, P. Scipionem & C. Figulum. ex Consulatu Sardiniam obtinet. de Or. I. 9. Censor libertinos & reliquam fecem populi in urbanas tribus conjicit. de Inv. I. 30. iterum Consul fit, quod in Censura nil fecit insciente collega. de Div. I. 18. II. 29. prodigium anguim, quod ei oblatum est.
- Ti. GRACCHVS, Ti. fil. P. N. *Africani ex filia nepos.* Brut. 27. præceptorem habuit Diophanem Mitylenæum. causa

INDEX

tribunatus seditiosi. Brut. 25.
a M. Octavio patientia frangi-
tur. Brut. 27. eloquentia ejus,
& orationes. de Off. I. 22. a P.
Nasica interemptus est, cf. ad
Her. IV. 55.

C. GRACCHVS, Ti. F. P. N. Har.
Resp. 20. morte fratris excita-
tur ad seditiones. de Div. I. 26.
Quæsturam petentis somni-
um. Cluent. 54. lex, no quis ju-
dicio circumveniat. de Off.
II. 21. largitionibus ærarium
exhaurit. Tusc. III. 20. patro-
nus ærarii haberi vult. pr. Dom.
9. lex de provinciis. de Legibus
ejus & fratris v. Ind. Legum.
de Or. II. 66. pro ejus capite
aurum repensum est Septumu-
lejo. Br. 26. orationem contra
eum habuit C. Fannius. Br.
32. eloquentissimus. de Or. III.
60. in dicendo usus est homine,
qui eburnea fistula instaret so-
num, quo illum aut revocaret a
nimia contentione, aut remis-
sum excitaret.

GRACCHVS, pr. Rabir. Perd. 7.
servus, postea libertinus qui,
quia se pro Ti. Gracchi filio ge-
rebat, artibus Saturnini tribu-
nus pl. cum ipso factus est, &
cum eo Capitolium occupa-
vit.

M. GRATIDIVS, Arpinas, de
Legg. III. 16. fert legem tabel-
lariam Arpini, cui resistit Ci-
ceronis avus. Hujus soror fuit
M. Ciceronis oratoris avia.
Brut. 45. M. Antonii Or. fa-
miliaris & præfectus in Cilicia,
ibi interfectus est. Accusavit
C. Fimbriam, M. Marii Grati-

diani pater naturalis. Doctum
Græcis literis, factus ad dicen-
dum.

M. GRATIDIVS, Flacc. 21. ad
Q. Fr. I. 1. 3. legatus Q. fratris
in Asia. Eum Quintus dicitur
ut fratrem amasse. Eum pu-
to aut hujus superioris Grati-
dii filium, Gratidiani fratrem,
aut, quando temporum ratio
non plane consensit, nepotem.
Memoratur etiam Grätidius,
trib. pl. Lentulo Spintbere &
Metello Coll. ad Q. Fr. I. 4. sed
quando nusquam inter ejus an-
ni tribunos a Cicerone Grätidius
nominatur, Manutius Fabrici-
us legi volebat, probante
Lambino; Gruterus autem
Fadii cognomen putat esse, qui
eo loco proxime antecedit
Grätidium.

M. GRATIDIANVS, M. Gra-
tidii superioris fil. adoptatus a
M. Mario, eoque aut C. Marii
septies consulis parruo, ut L. F.
Gronovio placebat Obs. II. 6.
aut ejus potius fratre, ut fuso
docet Perizon. Animadv.
Hist. c. 3. p. 98. seqq. de
Legg. III. 16. homo turbulen-
tus, de Or. II. 68. ab Aculeone
accusatur, defenditur ab L.
Aelio Lamia. de Off. III. 20. in
prætura edictum de re nume-
ria cum ceteris prætoribus &
trib. pl. commune solus propo-
nit callide, & ea re gratiosissi-
mus fit.

GRATIVS, Arch. 4. accusator
Archæ. Olim legebatur Grae-
chus, quem P. Manutius puta-
bat

HISTORICVS.

*bat esse Numerium Quintium Gracchum, qui Lentulo Spin-
sberg Consule tribunus pl.
fuit.*

T. GVTTA, Cluent. 26. Sena-
tor Rom. homo sordidus. c. 36.
reus de ambitu. c. 45. notatur a
Censoribus propter iudicium
Junianum, in quo pecuniam
cepisse putabatur.

GYGES, de Offic. III. 9. ejus an-
nulus.

H.

HADRIANVS, Verr. I. 27. V.
36. *C. Fabius*. Prætor Africa,
Vtica in prætorio virus ab
Vticensibus combustus, quod
de principum nece conspira-
set cum servis.

HAGESARETVS *Larissæus*. ad
Div. XIII. 25. hospes Cicero-
nis.

M. HALIENVS Pelignus. Tusc.
IV. 22. ab Africano minori
scuto protectus morti eripi-
tur. *Davissius e-Codd. & lapi-
dibus reposuit: M. Allienus.*

HALIENVS, ad Q. Fr. I. 1. 3. le-
gatus Q. Ciceronis. *Sed hic
quoque Vrsinus Allienus ma-
lebat. alii: Alienus. Allieni
etiam supra commemorati
sunt.*

HALIMETVS, ad Att. IV. 12.

HAMILCAR, Carthaginien-
sis, de Divin. I. 24. ejus somnium,
in obsidione Syracusarum, a
Syracusanis vivus capitur in
eruptione aliqua.

HAMILCAR, de Off. III. 20.
pater Hannibalis. Eo impera-
tore capitur Regulus.

HANNIBAL, Phil. V. 10. in ob-

sidione Saguntini legati Rom.
ad eum venerunt L. Valerius
Flaccus & Q. Bæbius Tampi-
lus. de Div. I. 24. columnam
auream in fano Junonis Laci-
niæ conatus tollere monetur
a Junone, ne faceret: neque
id negligit. de Div. I. 24. ejus
somnia, quo jubetur Italiae
bellum inferre. de Off. I. 13.
Romam mittit de captivis per-
mutandis. de Off. I. 12. cru-
delis. I. 30. callidus. de Or. II.
18. exul apud Antiochum &c.

HANNO, Tusc. V. 32. Anachar-
sidis ad eum epistola.

HARMODIVS, Tusc. I. 49. pa-
triam, Athenas, tyrannide li-
berat.

HARPALVS, de N. D. III. 34.
prædo felix tempore Diogenis
Cynici. dictum Diogenis de eo.
*Ap. Laert. VI, 74. dicitur
σκίρταλος; apud Suidam
σκίρταλος.*

HARPALVS, ad Div. XVI. 24.
servus Ciceronis.

HASDRVBAL, Verr. III. 54. qui
cum Pœnorum exercitu in Si-
ciliâ fuit.

HASDRVBAL, de Nat. D. III.
38. Carthaginem evertit. v.
Flor. II. 15.

HASDRVBAL, pro Balb. 22.
Gaditanus, a Cn. Pompejo civi-
tate donatur.

HECATO, de Off. III. 15. Rho-
dius quidam, discipulus Panæ-
tii, libros de Officiis scripsit Q.
Tuberoni. *Alius ejus libros
citât Laert. VII. 87. 90. 101.
110. 124. 172.*

INDEX

- HECVBA**, de Fat. 15. uxor Priami peperit Alexandrum. de Div. I. 21. visa est in somnis Priamo faciem ardentem parere, Tusc. III. 26. in canem conversa propter luctum.
- HECTOR**, de Div. I. 30. Himericus, moriens propinquam Achilli mortem denunciat. &c.
- HEGESIAS**, Cyrenaeus, Tusc. I. 34. ejus ἀποκρίσεων. a Ptolemaeo prohibetur de miseria vitae humanae differere, quod homines ad mortem suis sermonibus redigebat.
- HEGESIAS**, Magnesius, Brut. 83. orator Atheniensis puerilis, Charisium imitari voluit, & se solum Atticum putat. ad Att. XII. 6. utitur dicendi genere conciso; eum valde probat Varro. cf. Orat. 67.
- C. HEJVS**, Verr. II. 5. IV. 2. Mamertinus.
- Cn. HEJVS**, Cluent. 38.
- HELENA**, Or. 49. Phil. II. 22.
- HELENVS**, de N. D. II. 3. de Legg. II. 13. de Div. I. 40. augur Trojanorum, Priami filius.
- HELENIVS**, ad Att. V. 12. Grammaticus, eliens Attici, cognomine Acro, scripsit commentarios in Terentium, qui apud Veteres Grammaticos interdum citantur. vid. v. c. p. 95. 101. 165. 173. &c. ed. Putsch.
- HELICO**, ad Div. XVI. 18.
- HELLANICVS**, de Or. II. 12. historicus minus disertus. Est Mytilenaeus s. Lesbicus, Herodoto antiquior, aliquos annis. Gell. XV. 23. Fuit & alius Milesius. de illo vid. Voss. Hist. Gr. I. 1. de utroque IV. 5.
- HELLE**, Or. 49. a qua Hellespontus dicitur.
- HELMIVS MANCIA**, de Or. II. 66. homo deformis, sed orator tamen.
- P. HELVIDIVS RVFVS**, pro Cluent. 70. eques Rom.
- HELVIVS**, Lamia, de Or. II. 65. pro quo Pigblius legendum putat Aelius, quod recepit Pearnicius. Lamia enim est cognomen Aeliorum non Helviorum. orator deformis. contra Aculeonem adfuit Gratidiano.
- HEPHAESTVS**, ad Q. Fr. I. 2. 2. Apamensis, de Q. Cicerone queritur.
- HERACLEO**, Verr. V. 36. archipirata, qui praetore Verre Siciliam vexavit.
- HERACLIDES**, Temnites, pro Flacc. 18.
- HERACLIDES**, Ponciens. Tusc. V. 3. de Div. I. 23. vir in primis doctus, auditor & discipulus Platonis. de Nat. D. I. 13. fabulis libros referfit, modo mundum, modo stellas, modo terram & caelum Deum facit. de Leg. III. 6. de republica scripsit.
- HERACLIVS**, Centuripinus. Verr. II. 27.
- HERACLIVS**, Syracusanus. Verr. II. 5. & 14.
- HERACLIVS**, Verr. III. 37. Tiffensis.
- HFRACLITVS**, Tusc. V. 36. Physicus. Acad. IV. 37. statuit, ex

HISTORICVS.

- ex igni omnia gigni, de Fin. II. 5. *σολωνὸς* dictus est. de N. D. III. 14. eum non omnes interpretantur uno modo. de Div. II. 54. valde obscurus. & quidem, de Nat. D. I. 26. consulto.
- HERACLITVS**, *Tyrius*. Acad. IV. 4. auditor Clitomachi & Philonis, laudatur.
- HERCVLES**, de N. D. III. 16. sex Hercules inveniuntur. de Off. I. 32. Prodicus, *dicuntur fabula Herculis colloquentis cum Virtute & Voluptate auctore Prodicus*. ad Div. V. 12. Xenophontius, *eadem est fabula, quam ex Prodicus sumpsit Xenophon Memorab. Socr. II. 1.* pro Dom. 52. sacra docuit.
- C. HERENNIVS**, Aët. I. in Verr. 13. peculatus damnatus.
- C. HERENNIVS**, Sexti fil. ad Att. I. 18. Trib. pl. Metello & Afranio Coss. fert de traducendo ad plebem Clodio.
- L. HERENNIVS**, Verr. V. 59. argentarius Leptitanus. Verr. I. 5. negotiator Africanus, a Verre securi percussus.
- L. HERENNIVS**, pro Cael. 11. disertus, accusat M. Caelium de vi cum Atratino.
- M. HERENNIVS**, Brut. 45. pro Muren. 17. mediocris orator, in consulatus petitione L. Philippum vicit.
- HERENNIVS**, *ad quem sunt libri IV. rhetorici. incertum est, quis sit.* vid. Fabric. B. L. V. I. p. 97. 98.
- HERILLVS**, de Or. III. 17. Carthaginiensis, a quo dicuntur
- Herillii. Acad. IV. 42. de Fin. II. 5. II. 25. Zenonis Stoici auditor, in scientia summum bonum ponit. de Orat. I. c. Herillii *dicuntur* Socratici.
- HERMACHVS**, Acad. IV. 30. de Fin. II. 30. Epicureus, ad eum epistolae Epicurus scripsit. *Mixylenæus, testamento Epicuri heres.* Laert. X. 21.
- HERMACHVS**, *Chius*, de Harusp. resp. 16.
- HERMACKEON**, de Inv. I. 30. portitoris nomen, qui portoria Rhodiorum redemit.
- HERMAGORAS**, de Inv. I. 5. & 51. Brut. 76. rhetor celeberrimus, praecepta scripsit expedita ad inveniendum, sed tenuia ad ornandum. de Inv. I. 11. constitutionis translativæ auctor est. *de eo v. Interp. ad Quintil. III. 1. Nam eum securus est. Diversus est ab Hermagora Temnite, qui Carion dictus est, & Romæ Augusti temporibus vixit, cujus libros commemorat Suidas, in Ερμαγόρας. Pompejus decedens ex Asia, finito bello Mithridatico, Rhodi contra eum disputavit περὶ τῆς καὶ ὅλης ἐκ τῆσεως, quam disputationem descripsit Posidonius. Plutarch in Pompejo p. 641. ed. Wechel.*
- HERMETES**, ad Herenn. I. 11. in hoc nomine variant Codices. *Pall. enim. fere Hermes & Hermestes, quod exhibet etiam Lips. Longolius & Lambinus reponunt Hermagoras, non im-*

INDEX

- probabili conjectura. Nam quod dicit doctorem nostrum, de inventione accipiendum, in qua plerique eum secuti sunt Et in his ipse Quinsilianus, Inst. III. 1. quod de ea optime omnium scripserat, teste Cicrone in Bruto c. 76. 78.*
- HERMIA**, vel **HERMIAS**, ad Div. XVI. 15. ad Q. Fr. I. 2. 4. servus Ciceronis.
- HERMIPPVS**, pro Flacc. 19. legatus Temnitarum.
- HERMIPPVS**, ad Q. Fr. I. 2. 2. Dionysipolita, queritur de Q. Cicerone.
- HERMO**, ad Att. V. 21. servus.
- HERMOBIVS**, pro Flacc. 18. Temnites.
- HERMODORVS**, ad Att. XII. 21, qui Platonis libros solitus est divulgare, unde proverbium. λέγοντιν ἑρμόδωρος sc. ἐμπορεύεται. v. Suidas in hoc proverbio, qui eum audirem Platonis appellat. Scripsit περὶ Πλάτωνος, & περὶ μαθημάτων, de quibus libris Et ipso Hermodoro v. Jons. de script. H. P. I. 10. 2.
- HERMODORVS**, de Or. I. 14. * *celebris navaliū architectus.*
- HERMODORVS**, Ephesus. Tusc. V. 36. quare civitate ejus sit?
- HERMOGENES**, ad Att. XII. 31.
- HERMOGENES**, ad Att. XII. 25. debitor Ciceronis.
- HERODES**, ad Att. II. 2. Atheniensis, non bonus scriptor, Ciceronis ætate. *Videtur de Ciceronis consulari scripsisse aliquid, quod vehementer contemnis Cicero.*
- HERODES**, ad Att. VI. 1. &c. videtur libertus Attiei esse.
- HERODOTVS**, de Or. II. 12. primus Græcorum historiam ornavit. de Leg. I. 1. pater historiarum, fabulosus. Or. 55. numero caret. de Div. I. 53.
- HERODOTVS**, Verr. II. 51. Cephaleditanus.
- HESIODVS**, de N. D. I. 14. quomodo Theogonia ejus a Zenone & Stoicis explicetur.
- HIEMPSAL**, Agrar. I. 4. rex Mauritaniarum populi Rom. amicus. Agrar. II. 21. fœdus cum eo per C. Cottam consulem a pop. Rom. non est jussum. in Vatin. 5.
- HIERAS**, pro Dejot. 15. legatus Dejotari ad Cæsarem.
- HIERO**, in Verr. II. 14. Syracusanus, de N. D. I. 22. Tyrannus Simonidem interrogat de Diis.
- HIERO**, Verr. IV. 13. Cibyratæ, per jocum dicitur, quia Verri tamquam venator vasorum fuit.
- HIEROCLES**, *Alabandensis.* de Or. II. 23. Meneclis Alabandæ frater. Orator tota Asia celeberrimus, floruit temporibus L. Crassi oratoris & M. Ciceronis pueri. Brut. 95. argutus & sententiosus. cf. Or. 69.
- HIERONYMVS**, *Rhodiensis.* Or. 57. Peripateticus. in Isocratis libris multos versus invenit. Acad. IV. 42. vacuitatem doloris

HISTORICVS.

- loris summum bonum esse dic-
cit. cf. de Fin. II. 3. & 6.
- HILARVS**, ad Att. XII. 37. XIII.
19. est servus & librarius, dein-
de libertus Ciceronis. ad Att.
I. 12. fugit ad C. Antonium in
Macedonia. *Alius* Hilarus est
ad Div. XIII. 32. libertus Cn.
Otacilii Nasonis, & ad Att.
XVI. 4. libertus Libonis.
- HIPPARCHVS**, ad Att. II. 6.
scripsit contra Geographica
Eratosthenis. *Nicenus fuit,*
Astronomia celebris, circa O-
lymp. CLX. Ejus librum con-
tra Eratosthenem commemo-
rat Strabo L. I. p. 14. L. II. au-
tem p. 133. ed. Almel. cum Era-
stheni inniquiorem putat. L.
II. p. 149. autem discrete dicit,
eum non tam Geographica
scripsisse, quam Eratosthenis
Geographica reprehendere.
- HIPPIAS**, *Eleus.* de Or. III. 32.
Sophista celebris Socratis tem-
poribus, *vid. Platon, Hippia-*
um. gloriatus est, nil esse in
ulla arte cum liberali, tum illi-
berali, quod ipse nesciret. cf.
Brut. 8. 85.
- HIPPIAS**, *Pisistrati filius.* ad
Att. IX. 19. arma contra pa-
triam fert, in pugna Maratho-
nia cadit.
- HIPPIAS**, *Philoxeni filius.* ad
Div. XIII. 37. Calæstinus.
- HIPPIAS**, Phil. II. 25. mimus.
Plutarch, in Antonio.
- Q. HIPPIVS**, ad Div. XIII. 76.
vide C. *Valgius Hippianus.*
- HIPPOCRATES**, Cons. de Or.
III. 33. *Est medicus ille celebris.*
- HIPPODAMIA**, Tusc. II. 12.
- HIPPOLYTUS**, *Thesei filius*
ad Heren. IV. 34. Tusc. IV. 11.
odium ejus in mulieres. de Off.
I. 10. ab equis Neptuni discer-
ptus est.
- HIPPONAX**, de Nat. D. III. 38.
Jambographus, qui Jambis
mordacibus Anthernum &
Bupalum ad restim redegit, a
quo in Orat. 57. pes Hippona-
æus & ad Div. VII. 27. præ-
conium Hipponaæum dici-
tur.
- HIRRVS**, ad Div. VIII. 8. co-
gnomen *Lacceiorum.*
- C. HIRRVS**, ad Att. VIII. 11.
Pompejanus, quem Cæsar
Ucillam dixit. ad Div. II. 10.
a M. Cælio in petitione ædili-
tatis vincitur. ad Div. VIII. 9,
contra Cæsarem sententias di-
cit post repulsam & totus mu-
tatur. ad Div. VIII. 2.
- A. HIRTIVS**, ad Div. VII. 33.
declamat apud Ciceronem.
Phil. XII. 4. Phil. I. 15. ejus
consulis design. recuperata va-
letudine populus gaudet. Phil.
VII. 4. Ciceronis collega sc.
in auguratu. Phil. VII. 4. ad
bellum contra Antonium pro-
ficiscitur. ad Div. X. 33. Anto-
nium vincit, sed in oppugna-
tione castrorum perit.
- HISMENIAS**, Verr. IV. 42.
Tyndaritanus nobilis.
- HISPO**, vel **HIPSO**, ad Div.
XIV. 1. centurio fuisse videtur
missus a Coss. vel Tribuno pl.
Clodio, ut Ciceronem exulem
persequeretur.
- HOMERVS**, pro Arch. 8. de
ejus patria quæ urbes conten-
derint.

INDEX

- derint. de Or. III. 33. ejus li-
bros sic, ut nunc habemus, dis-
posuit Pisistratus. de Fin. V.
18. ejus fabula de Sirenibus
explicatur. Tusc. V. 39. cæcus
fuisse dicitur. Tusc. I. 16. ejus
verba. V. 3. Lycurgi æqua-
lis. I. 1. ante Romam vixit, de
Sen. 15. multis seculis ante
Hesiodum. Div. II. 10. senten-
tia de fato.
- HORATIA**, de Inv. II. 26. so-
ror Horationum, de qua Li-
vius lib. I. 26.
- HORATII**, de Inv. II. 26. *fra-
tres tergemini Romani, de
quibus est apud Liv. L. I. 24.
seq. Marcus, qui sororem in-
terfecit, populi comitiis libe-
ratur. pro Mil. 3.*
- M. HORATIVS**, *Pulvillus*. pro
Dom. 53. Capitolium constan-
ter dedicat.
- HORATIVS**, ad Div. XII. 30.
- HORATIVS**, pro Balbo 17.
*nomen corruptum est, aut su-
pervacuum. Manut.*
- T. HORDEONIVS**, ad Att.
XIII 46.
- HORTALVS**, ad Att. II. 25.
IV. 15. *cognomen est Hortensii.*
- HORTENSIVS**, ad Att. XII. 5.
argentarius.
- L. HORTENSIVS**, Verr. III.
16. pater Q. Hortensii.
- Q. HORTENSIVS**, Brut. 64.
annos XIX. natus causam pri-
mam egit L. Crasso & Q. Scæ-
vola Cos. C. Marcello Cos.
mortuus. de Off. II. 16. ejus æ-
dilitas. ad Div. III. 8. Cicero-
nis collega in auguratu. ad Att.
- II. 3. defendit Valerium. pro
Mil. 14. pæne servorum mani-
bus interficitur, cum Cicero-
ni adesset. ad Div. VIII. 1.
qui sine sibilo ad senectutem
pervenerat, tandem in Curio-
nis theatro vehementer exhibi-
latur. ad Q. Fr. L. 3. amicum
Ciceronis se simulat, & cum
insidiosè tractat. ad Div. II. 16.
gloriatur, quod nunquam bel-
lo civili interfuerat. in Q. Cæ-
cil. 7. dominatio in judiciis &
cupiditas notatur. ad Att. I.
16. legi Fufæ in Clodii gra-
tiam latæ non adversatur im-
prudentiâ aliqua. Acad. IV. 1.
Philosophiam contemnit, sed
a Cicerone de sententia dedu-
citur. Acad. IV. 1. ejus memo-
ria. Brut. 88. laus eloquentiæ,
& vita. Brut. 1. ejus mors,
laus.
- Q. HORTENSIVS** fil. Phil. X.
5. 6. prætor Macedoniæ, M.
Brutum dilectu juvat.
- HORTENSIVS**, de Div. II. 1.
liber Ciceronis, in quo ad Phi-
losophiæ studium adhortatur.
- HOSTILIANAE ACTIONES**,
de Or. I. 57. *sunt formulæ a
Cæro quodam Hostilio excogi-
tatae & conceptæ, quibus, qui
ex legibus agere vellet, ute-
retur; quibusque quasi cau-
tum erat his, qui lege agere
volebant, ne in ipsa actione,
quam lex daret, peccarent,
atque ita sua culpa perderent
litē. Ex loco autem Cicera-
nis intelligitur, formulas il-
las tantum certarum causa-
rum fuisse, nomination, qui-
bus*

HISTORICVS.

*bus de hereditate agitur. Male hic nonnulli legem Hostiliam de furtis commemorant. Nam actio non est lex, sed lex dat actionem, & ex lege fit actio. Similifere modo Manilius formulas conscripsit, quibus in vendendo & emendo cauere-
tur hominibus.*

HOSTILIVS, de N. D. II. 3. Rex Rom. auguriis Attii Navi utitur.

C. HOSTILIVS, Mancinus. de Or. I. 36. de controversia ejus, num ei liceret post deditionem in Senatum venire, & utrum civis sit, nec ne.

HYADES, de N. D. H. 43. fidus.

HYDRA, de N. D. II. 44. fidus.

HYPERBOLVS, Atheniensis, Brut. 62. improbus & seditiosissimus. a Comicis notatus. *vid. Aristoph. Equit. v. 1301.*

HYPERIDES, de Or. I. 13. Or. 26. satis in orationibus facetus. de Or. III. 7. Or. 31. ejus acumen &c.

HYPERION, de N. D. III. 21. sol.

HYPSAEVS, de Or. I. 36. absurde defendit aliquem ignorance juris civilis.

P. Plautius HYPSAEVS, pro Flacc. 9. ad Div. I. 1. Pompeji M. Quaestor in bello Mithridatico & postea Milonis competitor in consulatu, ad Att. III. 8.

J.

JACCHVS, Verr. IV. 6c. e

marmore, apud Athenienses in primis colebatur.

JALYSVS, Verr. IV. 60. Hercules filius, a quo Jalyfus urbs apud Rhodios. Or. 2. statua Rhodi, de qua v. Gell. Noct. Art. XV. ult.

JAMBLICHVS, ad Div. XV. 1. Samplicerami filius, Phylarchus Arabum, amicus Romanorum. Phylarchi sunt reguli s. dynastae. *vid. quem Graevius jam laudavit, Strab. XVI. p. 1092. & ibi Casaub.*

JAMIDAE, de Div. I. 41. haruspices in Peloponneso.

JASON, Pheræus, de Nat. D. III. 28. casu sanatur.

IBYCVS, Rheginus, Tusc. IV. 33. ejus scripta. amoribus editissimus. *Ejus etiam Strabo bis mentionem facit L. I. p. 102. L. VI. p. 417. Fuit Simonide etiam antiquior, ex cujus libris pauca fragmenta apud veteres restant. vide quos laudat Fabric. B. G. II. 15.*

ICADIVS, de Fat. 3. prædo, qui saxo, quod ex spelunca in ejus crura inciderat, periit.

M. ICCIVS, Phil. III. 10. Siciliam sortitus est, fortiente M. Antonio Consule.

IDYJA. Nat. D. III. 19. Aetæ uxor, Medæ mater.

ILIONA, Acad. IV. 27.

INDVTIOMARVS, Font. 8. Gallus, Trevirorum dux, quo auctore Galli Fontejum accusarunt, postea a C. Cæsare victus & interfectus.

INO, Tulc. I. 12. Cadmi filia, Gracis

INDEX

- Gæcia Leucæba*, Latinis *Ma-
rta* dicitur.
- IPHIGENIA**, ad Herenn. III. 21.
Tusc. I. 48. &c. Agamemno-
nis filia, immolatur pro civi-
bus.
- ISIACI**, de Div. I. 58. conjecto-
res, Isidis sacerdotes.
- ISIDORVS**, Verr. III. 34. mi-
mus. ad Att. XI. 4. *ausum est*,
libertus quidam.
- ISOCRATES**, de Or. II. 2. elo-
quentiæ pater. Brut. 12. negat
esse artem dicendi, aliis ora-
tiones scribit. de Inv. II. 2. ejus
ars rhetorica quæ fuerit, igno-
ratur. ad Div. I. 9. tota ejus ra-
tio libris Ciceronis de Oratore
continetur. Or. 13. laudatur a
Platone in Phædro.
- JVBA**, Agr. II. 22. Hiempsalis
filius. Capillatus.
- JVBELLIVS TAVREA**, Pi-
son. 11.
- JVBELLII**, Agr. II. 34. nobiles
Campani bello Punico secun-
do.
- JVGVRTHA**, Manil. 20. bel-
lum cum eo Mario committi-
tur.
- C. JVLIVS**, L. F. Br. 48. Ora-
tor non vehemens sed festivif-
simus. Orationes & Tragedias
reliquit. Div. in Cæcil. 19.
contendit cum Cn. Pompejo
Strabone de accusando Albu-
cio. cf. de Off. II. 14. de Or.
III. 3. proditus ab Etrusco ho-
spite interficitur, & caput in
rostris ponitur a Mariania. v.
etiam C. Caesar L. F.
- L. JVLIVS**, Font. 15. bello so-
ciali cum Collega in Consulatu
- P. Rutilio Lupo** præficitur;
ejus legati qui fuerint. in eo
bello perit. v. *Appian. B. C. L.*
I. p. 634. ubi perperam Sextus
dicitur. Rabir. 7.
- L. JVLIVS**, L. F. de Or. III. 3.
cum fratre C. Julio interfici-
tur.
- L. JVLIVS**, ad Div. XIII. 6. vi-
detur publicanus esse Societa-
tis Africanæ.
- S. JVLIVS**, Cornel. I. Consul
cum L. Marcio Philippo. fr.
Dom. 53. ad Her. II. 13. præ-
tor *urbanus* T. Flaminio
& Q. Metello Coss. judicium
mandati, cum herede ejus,
qui mandarat, non reddit.
- JVNIA**, gens patricia, *ex qua*
L. Junius Brutus, plebeja,
ex qua reliqui Bruti. v. in L.
Brutus.
- JVNIA**, ad Div. XV. 8. uxor C.
Marcelli patris.
- C. JVNIVS**, Verr. I. 6. Cluent.
20. &c. iudex quæstionis ex
ædilitate in causa Cluentii con-
tra Oppianicum, *a quo judi-
cium Junianum dicitur, quod*
tam sæpe in ea oratione & aliis
*commemoratur, cujusque in-
vidia is perit.*
- C. JVNIVS**, Cluent. 49. filius.
- L. JVNIVS**, de Div. I. 16. II. 8.
33. de Nat. D. II. 3. Consul
cum P. Claudio, neglectis au-
spiciis classem perdit & sibi
mortem consciscit.
- M. JUNIVS**, de Leg. III. 20.
scripsit ad patrem Attici libros
de Potestate, Cicero dicit sibi
magistratibus lege constitutis
dicen-

HISTORICVS.

dicendum de Potestate, tum de jure. Id se breviter ait facturum, nam pluribus verbis scripsisse ad patrem Attici M. Junium Sodalium, perire suo quidem judicio, & diligenter. At de jure (naturæ addita vox mihi suspecta est, ut totus ab hoc quidem verbo locus) se ipsum cogitare & dicere debere &c. Viri docti consentiunt, quantum scio, indicari Junium, qui ob summam cum C. Graccho familiaritatem Gracchanus dictus sit, cujus apud Plinium mentio v. Ind. Auct. Harduini. Sed hujus librum de Potestatibus citat Vlpianus L. I. de offic. quæst. Commentarii, ad quos Turnebus respici putabat, ad quos provocat Varro de L. Lat. p. 50. ed. Sæp. alique, historici fuisse, neque huc perzinent. Quod autem sodalis dicitur, id Turnebus interpretatur ita, ut sit patris Attici sodalis; aut ut a Gracchana amicitia absolute sodalis dicatur; illam autem huic explanationi præfert. si nomen appellativum est, non dubito quin sit de amicitia cum Attici patre capiendum. Nisi quis forte dignitatis nomen putare velit, a collegio aliquo, cujus sodalis fueris, tamquam Epylonum.

M. JUNIVS, Quint. I. qui causam Quintii aliquoties egerat, legatione aliqua. advocatur. Passeratius de illo Gracchano Junio interpretatur; nescio qua ratione inductus. Tempo-

ris quidem rationi non repugnat. M. Junius quidam etiam est Verr. I. 51. sed nec de hoc dixerim, an idem sit cum Quintiano. Terrus est M. Junius prætor pr. Cluent. 45.

M. JUNIVS, pro Corn. I. est Silanus, qui cum Q. Cæcilio Metello Numid. Consul fuit a. V. DCXLIII.

P. JUNIVS, Verr. I. 50. frater M. Junii, de quo ibidem.

Q. JUNIVS, Verr. I. 7. senator.

T. JUNIVS, L. F. tribunus Br. 48. accusavit de ambitu P. Sextium prætorem designatum & vicit. laudatur.

JUNIVS, ad Div. VII. 23. familiaris quidam Avianii statuarii. Alius Junius est ad Att. XII. 14.

JUNO, de N. D. I. 28. Argia. Romana, Lanuvina, diversa figura. de Div. I. 24. Laciniæ, columnam in ejus fano vult tollere Hannibal, quod fanum erat ad promontorium Lacinium. vid. Gronov. ad Liv. XXIV. 3. Verr. I. 19. Samia. Mor. 41 fospita.

JUPITER, de N. D. III. 21. Tres Joves numerantur. de Fin. III. 20. Salutaris, Hospitalis. ad Div. VII. 12. Lapidæus. c. 58. ejus tria in orbe signa celebrantur. ad Div. IX. 16. Minianus, quia quotannis minio pingendus locabatur. Verr. IV. 53. Olympius, ejus templum Syracusis. de Div. II. 41. puer lactens cum Junone Fortune in gremio sedens, mammam appetens,

INDEX

petens, castissime colitur a matribus, ejus templum Præneste, de Div. I. 35. stator, ejus signum, in Pis. 35. Urius, i. e. *auctor bonorum ventorum; Eum Latini Imperatorem vocarunt.* Verr. IV. 57. *nulla Græci verbi ratione habita.* v. Grav. ad Verr. l. c.

JUVENTAS, Brut. 18. Dea, ad Att. I. 18. ejus sacra anniversaria.

JUVENTIA, pro Planc. 7. familia consularis ex municipio Tusculano.

JUVENTIUS, pro Planc. 24. primus de plebe Aedilis Curulis factus est.

M. JUVENTIUS Peto, pro Cluent. 38. Senator justissimus.

T. JUVENTIUS, Br. 48. lentus indicendo, sed callidus & magna Juris civilis scientia.

K.

KANA & KANVS, v. *Canis* & *Canus*.

L.

LABEO, ad Q. Fr. I. 1. 14. de cohorte prætoris Q. Ciceronis in Asia.

T. Attius LABIENVS, pro Rabir. Perd. 2. trib. pl. Cicerone Consule C. Rabirio perduellionis crimen intendit, quod Saturninum interfecisset, ad Att. VII. 11. ad Div. XVI. 12. discedit a Cæsare, *cujus legatus fuerat*, & ad Pompejanos transit. ad Att. VIII. 2. propterea parum dignitatis habet. de Div. I. 32. e pugna Pharsalica fugit. ad Att. VII. 7. dives, *qui etiam urbem condidit*.

Q. LABIENVS, Rabir. Perd. 7. T. patruus; cum Saturnino Capitolium occupat.

D. LABERIVS, ad Div. VII. 11. XII. 18. mimus, poeta clarus & mordax. *Eques Rom. a C. Cæsare jussus in theatrum prodire. de quo v. Macrob. Saturn. II. 7. ubi fragmentum ejus insigne.* *Apud eundem aliquas ejus disticha.*

M. LABERIVS, ad Div. XIII. 8.

LACHES, de Divin. I. 54. prætor Atheniensium, fugit cum Socrate post pugnam apud Delium.

LACO, *Anagninus*, Phil. II. 41. unus de M. Antonii gladiatoribus.

LACIADAE, Offic. II. 18. curiales Cimonis.

LACYDES, Acad. IV. 6. retinet Arcesilæ rationem. Tusc. V. 37. peregrinatur.

LADAS, ad Heren. IV. 3. *nomen Cursoris in Olympicis.*

LAELIA, C. F. Brut. 58. sermo ejus patris elegantia tinetus erat, duas filias Mucias & duas neptes Licinias habuit.

C. LAELIVS, sapientis pater. Phil. XI. 7. Consul cum L. Scipione Asiatico.

C. LAELIVS, C. F. Tusc. V. 19. Consul semel fuit, & quidem cum repulsa. (A. V. DCXIII.) de Offic. II. 11. Viriatum Lufitanum vicit *ex prætura*. de Fin. II. 8. Diogenem Stoicum audivit & Panætium. de Or. II. 84. scripsit Tuberoni orationem, qua Africanum avunculum laudavit. de Nat. D. III. 2. Phil.

HISTORICVS.

Phil. II. 33. augur. de Or. III. 7. in dicendo lenis. Offic. II. 11. III. 4. &c. sapiens dicitur. Off. I. 30. in eo multa hilaritas. I. 26. in omni vita æquabilis. ad Att. IV. 16. generi ejus Q. Scævola & C. Fannius, &c.

D. LAELIVS, de Or. II. 6. orator, L. Crasso adolescente floruit, vir bonus & mediocriter doctus.

D. LAELIVS, Flacc. I. accusat L. Flaccum de repetundis. ad Att. VIII. 11. a Pompejo cum mandatis ad Coss. Marcellum & Lentulum Capuam mittitur.

E. & M. LAENII, v. *Lenius*.

C. LAENAS, e *Popillis*, Balb. I. 1. pulsus Nuceria civem se fieri curat. al: P. v. P. *Popillius*.

LAENAS, ad Att. XII. 13. 14. augur.

LAETVS, ad Att. IV. 9. amicus Ciceronis, qui Neapoli domum habuit; *nisi legendum*; Pætus.

LAEVUS, *Cispius*, ad Div. X. 18. Planci legatus fuisse videtur. Nam ep. 21. dicitur omnibus Planci rebus gestis interfuisse.

LAIVS, Tusc. IV. 33. de Fat. 13. *Oedipi pater*.

LAIS, ad Div. IX. 26. scortum Athenis nobile, quo & Aristippus usus est. Ejus dictum de ea.

LAMIA, Verr. IV. 26. femina Segestana.

L. LAMIA, ex *Aeliis*, ad Div. XII. 29. negotia in Asia habet. in Sen. p. Red. 5. Sext. 3. eques Rom. a Pilone Cæsonio Conf.

in exilium ire jubetur, quod manifestata conjuratione Carilinae, in primis senatum defenderat & in Clivo Capitolino steterat. ad Div. XI. 16. 17. præturam petit Antonio & Dolabella Coss.

LAOMEDON, Tusc. I. 26. Gany-medis pater.

LARGIVS, de Or. II. 59. e *Scribonis*, idem nomen, quod *Largus*.

LARGVS, ad Div. VI. 8.

LARTES, seu potius Lar Tolumnius. Phil. IX. 9. rex Vejentium, qui quatuor Rom. legatos Fidenis interemit.

LARTIDIVS, ad Att. VII. 1. nomen, quo utitur ad Milonem reprehendendum.

M. LATERENSIS, e *Juvenctis*. ad Att. II. 17. tribunatum non petit, ne juret in Cæsaris legem Agrariam. v. *Lex Julia Agraria*, Planc. 1. studiosus Ciceronis, Plancium de ambitu accusat, quod ipse in ea petitione repulsam tulcrat, ad Div. VIII. 8. prætor Marcello & Paullo Coss. ignorantissimus Juris Civilis. ad Att. XII. 17. augur. ad Div. X. 21. Legatus M. Lepidi. ad Div. X. 23. fides ejus & animus in remp. Vatin. I. 1. ei insidias Vatinius facit. laudatur. ad Div. X. 15. promittit, se Antonium provincia prohibitorum aut bello persecuturum.

LATINVS, ad Div. XII. 30. Legatus C. Calvisii in Africa, qui cum duobus aliis, absente Calvisio, provinciam obrinebat

M

M. LEC-

INDEX

- M. LECCA, e Porciis, Catil. I.
4. socius Catilinæ.
LEJVS, ad Att. V. 20.
C. & M. LENII, fratres. ad Div.
XIII. 63. Planc. 41. Sext. 63.
Ciceronem expulsū Brundi-
fii in hortos suos recipiunt,
contentis Clodii minis. ad Att.
V. 20. 21.
LENTIDIVS, Dom. 33. Sext.
37. plebejus e Clodianis operis.
LENTO, Cæsenius Phil. XII.
9. Antonianus VIIvir.
Cn. Cornelius LENTVLVS,
Clodianus, Verr. II. 38. Consul
cum L. Gellio a. V. DC
LXXXI. Verr. V. 7. Cluent.
42. Censor cum L. Gellio.
Flacc. 19. Temnitarum pa-
tronus. Dom. 47. bona ejus a
C. Atinio Labeone trib. pl.
consecrantur. Br. 64. 66. qua-
lis Orator. *Ejus nomen est
etiam pr. L. Man. 23. Vatin.
11. cum vulgo legeretur: Cn.
Lentulum & Q. Claudium,
viri docti e MSS. reposuerunt:
Cn. Lentulum Clodianum,
Vrsinus, Gruterus, Fr. Fa-
bricius, alii: quis autem sit ille
Lentulus Clodianus, tacens.
De hoc nostro quidem Lentulo
capi non potest, qui diu ante
consul fuerat, quam C. An-
tonius accusaretur. In altera
autem lectione omnia expedita
sunt. Nam Cn. Lentulus eris
Marcellinus, qui eo anno præ-
tor potest fuisse, de quo sermo,
cum biennio post Consul fuerit.*
Cn. LENTVLVS, Marcellinus,
Verr. II. 42. Patronus Siciliæ;
quia e Marcellis fuit. ad Q. Fr.
I. 2. 5. prætor C. Cesare Cos-
Har. Resp. 10. Pontifex. Brut.
70. disertum, in primis in Con-
sulatu se præstitit. *Fuit autem
L. Marcii Philippi collega. a. V.
DCXCVII. Har. Resp. 11. di-
citur ejus avia manibus acce-
pisse matrem Deum. Sed F. Fa-
bricius & P. Manurius osten-
derunt, esse legendum: atavi,
i. e. Nasicæ. Tumultum in
Megalensibus auctore Clodio
ortum sedat. Idem memoratur
ad Div. I. 1. 2. in causa Lentu-
li Spintheris, cui adversaba-
tur; erat enim ei inimicus. in
Cæcil. 4. &c.*
CN. LENTVLVS Vaccia, ad
Q. Fr. II. 3. editur inter con-
scios corruptarum per P. Sex-
tium tribuum.
CN. LENTVLVS, L. Manil.
19. tribunus pl. & anno post
legatus fuit.
L. LENTVLVS, Brut. 20. is,
qui Consul cum C. Marcio Fi-
gulo fuit a. V. DXCVII. di-
sertus fuit.
L. LENTVLVS, Arch. 5. præ-
tor, eo anno, quo lex Carbonis
& Silvani de civitate lata est.
L. LENTVLVS Crus, Pison.
31. prætor Gabinio & Pisonē
Coss. ad Div. VIII. 4. repul-
sam fert in petitione Consula-
tus, post Consul fit cum C.
Marcello a. V. DCCI. Har.
Resp. 6. Vatin. 10. flamen
Martialis. competitor consula-
tus fuit Gabinii, cujus ju-
vandi causa eum opprimere
studuit Vatinus, trib. pl. ad
Div. XII. 14. in fuga Pharsalica
a Rho-

HISTORICVS.

- a Rhodiis non recipitur. ad Div. VI. 21. bello Civili inter-
iit. Brut. 77. qualis orator
fuerit. Multis aliis locis nomen
ejus invenitur. v. c. ad Div. X.
32. ad Att. XI. 6. &c.
- L. LENTVLVS**, L. F. ad Att.
IV. 16. prævaricator putatur
in judicio Vatiniiano. ad Att.
XII. 7.
- P. LENTVLVS**, Brut. 19. is,
quia a. V. DXVII. Consul fuit.
Dicitur enim grandior natu
fuisse cum Catone Censorio.
Cognomine Caudinus.
- P. LENTVLVS**, is, qui princeps
Senatus fuit. in Cæcil. 21. ac-
cusat Manium Aquillium. Agr.
II. 30. mittitur a Senatu in
Campaniam, ut agros priva-
tos, qui in publicum incur-
rerent, emeret. Brut. 28. fa-
tis eloquentiæ habuit, quod
ad remp. opus esset. de Or. I.
48. Catil. III. 5. laudatur. Con-
sul fuit a. DXCI. suffectus cum
Cn. Domitio P. Scipioni Naf-
ica & C. Marcio Figulo.
- P. LENTVLVS**, P. principis
Senatus Nepos, cognomine
Sura, quod unde traxerit, v.
Plutarch. in Cicerone p. 868.
Brut. 64. 66. qualis orator fue-
rit. ad Att. I. 16. bis absolvitur.
Cat. III. 2. sollicitat Alobro-
gum legatos, prætor, Cicerone
Consule. abdicare se prætura co-
gitur. *Jam Consul fuerat a.*
V. DCLXXXII. Sed, ob in-
famiam, quam duobus judi-
ciis contraxerat, e senatu mo-
tus erat a Lentulo & Gellio
Censoribus. Itaque prætura

- petenda recuperare locum in*
senatu voluit, eumque, impetra-
ta prætura, recuperavit. v. Plu-
tarch. in Cicerone p. 868. Fu-
isse autem P. Lentuli principis
Senatus nepotem Ciceroni cre-
dimus, Catil. III. 5. Itaque &
hic, ut sæpe, errat Asconius
ad Div. in Cæcil. c. 21. ubi fili-
um illius Lentuli facit. Hunc
etiam puto esse eum, qui qua-
stor urbanus cum L. Triario,
fuit, Scipione & Norbano
Coss. ut opinor. Verr. I. 14.
Nam inter eum annum & con-
sulatum ejus interjecti sunt an-
ni XII.
- P. LENTVLVS** Marcellinus,
filius M. Marcelli, patris Ae-
terni. Brut. 35.
- P. LENTVLVS** Spinther, *ita*
dictus ab histrione quodam,
propter similitudinem. de Off.
II. 16. Consule Cicerone ædi-
lis, splendore vincit omnes,
ad Quir. p. Red. 5. ad Sena-
tum de Cicerone revocando
refert. *de ejus opera in Cicero-*
ne revocando in hac oratione,
& ea in Senat. p. R. aliisque
sæpe commemoratur. ad Div.
XIII. 48. Ciliciæ Proconsul le-
gem Ciliciæ constituit. ad Div.
I. 1. sqq. Ptolemæum reduce-
re cupit in regnum. ad Div.
XII. 14. in fuga Pharsalica a.
Rhodiis non recipitur. VI. 21.
in bello civili perit. Brut. 77.
parum natura valuit, sed disci-
plina.
- P. LENTVLVS** Spinther, fil.
ad Div. I. 7. laudatur. VII. 26.
augur. XII. 14. 15. *quæ sunt*
ipsius

INDEX

ipsius epistola; ex quibus intelligitur, eum proquaestorem Trebonii in Asia fuisse, post ejus mortem se Proprætorem appellat, præturam Asiæ a Senatu petit, & de rebus gestis suis exponit. In eadem epistola significat, se participem cædis Cæsarianæ fuisse. ad Att. XII. 52. divortium facit cum Metella. Adoptatum esse a Manlio Torquato, e Dione docet Manutius ad ep. ad Div. I. 7. extr.

LEON, Verr. V. 6. Megaren-
sis.

LEON, Tusc. V. 3. Phliasio-
rum princeps, tempore Py-
thagoræ. Hujus cum eo de phi-
losophia sermo.

LEONIDAS, is, qui pro patria
occubuit ad Thermopylas.
Tusc. I. 42. 49. Fin. II. 19.
30.

LEONIDAS, Verr. V. 5. Lily-
bætanus.

LEONIBES, ad Div. XV. 21.
princeps Atheniensium tem-
pore Ciceronis. ad Att. XV. 16.
18. XVI. 16. de Cicerone fil.
ad patrem scribit, eumque
mediocriter laudat.

LEONTIVM, de Nat. D. I. 33.
meretricula Epicurea, contra
Theophrastum scripsit ele-
ganter.

M. Aemilius LEPIDVS, de Or.
II. 71. Provinc. 9. Censor a.
V. DLXXIV. cum M. Fulvio
Collega statim redit in gra-
tiam. Bis Consul & Pontifex
M. Hic est, qui princeps Senatus
passim dicitur. v. c. Rabir.

Perd. 7. Hic est etiam, qui pro
Dom. 53. M. Aemilius simpli-
citer dicitur.

M. LEPIDVS Porcina, M. Fil.
Brut. 27. Consul cum C. Ho-
stilio Mancino a. V. DCXVI.
summus Orator. Brut. 25. le-
gi Cassiæ resistit. de Or. I. 10.
ignarus Regum & juris. de hoc
capiō etiam illum jocum de Or.
II. 71.

M. LEPIDVS, Rabir. Perd. 17.
Consul cum Q. Catulo fil. a. V.
DCLXXV. Catil. III. 10. ini-
micus L. Sullæ, de ejus actis
rescindendis tulit, interce-
dente Q. Catulo; unde magna
seditio & civile bellum orzum
est. Verr. III. 91. prætor Sici-
liæ ante M. Antonium, a quo
graviter vexati sunt Siculi.

M. LEPIDVS, Consul cum L.
Tullio Decula a. V. DC
LXXXVIII. ad Att. VIII. 6.
Catil. I. 6. ad Att. VII. 12.
Pompejum extra Italiam sequi
oportere negat.

M. LEPIDVS, Triumvir. Har-
Resp. 6. pontifex. Phil. V. 14.
Pontifex Maximus. Mil. 5. ejus
ædes a Clodianis, occiso Clo-
dio, oppugnantur. Phil. V. 14.
15. reip. & optimatibus favet,
& Sext. Pompejum restituit, un-
de ei statua equestris ponitur.
III. 9. supplicatio ei decerni-
tur. ad Div. X. 6. Phil. XIII. 4.
ad pacem cum Antoniohorta-
tur. ad Div. X. 20. ejus fides
incerta. 21. perfidia ejus, XII.
19. hostis a Senatu judicatur.

In-

HISTORICVS.

- Instaurat bellum, quod confectum fuit.** *Lepidi duæ epistole, altera ad Ciceronem, altera ad S. P. Q. R. sunt ad Div. X. 34. 35. Consul fuit cum C. Cesare a. V. DCCXII. Magister equitum Dictatore Cesare a. DCCXIII. Consul II. a. DCCXI. &c.*
- LEPISO**, Flacc. 22. Trallianus.
- Q. LEPTA**, ad Div. III. 7. præfectus fabrum Ciceronis in Cilicia. ad Div. VI. 18. ejus filius Lepta.
- LEPTINES**, Or. 31. Atheniensis, contra quem est Demosthenis oratio.
- LEPTINES**, Phil. IX. 2. percussor Cn. Octavii legati ad Antiochum.
- LEPVS**, Nat. D. II. 44. sidus.
- LETILIVS**, Verr. II. 26. tabellarius L. Metelli in Sicilia.
- LEVCIPPVS**, Nat. D. I. 24. ejus atoni reprehenduntur. Acad. IV. 37. de pleno & inani omnia gigni statuit.
- LEVCOTHEA**, Nat. D. III. 15. Ino, Dea marina. Tusc. I. 12. quæ sit? IV. 34. Turpilii fabula.
- M. LEVINIVS**, Verr. III. 54. prætor Siciliæ, v. *Pigb. a. DXLIV.*
- LIBANVS**, ad Herenn. IV. 50. nomen Conicum.
- LIBERALIA**, ad Att. VI. 1. *dies festus a. d. XVI. Kal. April. quo ingenui pueri togam sumebant.*
- LIBERTAS**, pro Dom. 35. ejus statua a Clodio in area Ciceronis posita & consecrata.
- LIBERA**, Verr. IV. 49. *Proserpina.*
- L. LIBO**, e *Scriboniis*, ad Att. XII. 30. ejus annales.
- L. LIBO**, ad Div. I. 1. VII. 4. XI. 7. ad Att. VII. 12. socer Sext. Pompeii, M. F.
- T. LIBO**, Brut. 23. tribunus pl. rogationem in Ser. Galbam fert, propter Lusitanos contra interpositam fidem interfectos. Non infans fuit, ut ex orationibus ejus colligitur. ad Att. XII. 5. quibus consuli- bus Libo Galbam accusarit. *Sed hoc loco rectius L. appellatur. Vossio idem videtur cum auctore Annalium, de Hist. Lat. I. 6. Sed mirum est Ciceronem non facere eorum mentionem, ubi de ejus dicendi ratione judicium fert.*
- LICINIA ATRIA**, Quint. 3. a. L. Licinio Crasso, quæ ea in ædilitate extruxit & ornavit. ibi auctiones habitæ.
- LICINIAE**, Brut. 88. neptes C. Lælii e filia L. Licinio Crasso collocata. pr. Dom. 53. Brut. 43.
- LICINIA**, ad Div. VII. 23. Cassii soror. *sed non germana.*
- LICINIVS**, de Or. III. 60. servus literatus C. Græchi, post cliens Q. Catuli.
- LICINIVS**, Mil. 24. popa.
- LICINIVS**, Phil. II. 23. de alex. condemnatus a M. Antonio in tribunatu restituitur.
- LICINIVS**, ad Q. Fr. II. 1. libertus quidam aut negotiator, qui in provinciam Asiam proficiscabatur.

INDEX

- LICINIVS**, servus, ad Q. Fr. I. 2. 4. Aesopi histrionis.
- LICINIVS**, ad Q. Fr. I. 2. 2. plagarius in provincia Q. Ciceronis.
- C. LICINIVS**, Calvus. Brut. 81. ejus dictio & ingenium. ad Div. VII. 24. Tigellium acri carmine perstrinxit. ad Div. XV. 21. amicus Ciceronis; *cum ante inimicus fuisset, propterea quod patrem ejus Licinium Macrum praetor de repetundis damnaverat. v. Valer. M. IX. 12. 7. Ejus mentio etiam de Fin. I. 2. v. Calvus Orator.*
- A. LICINIVS**, Archias, v. in *Archias*.
- A. LICINIVS** Aristoteles, Melitenfis. ad Div. XIII. 52.
- C. LICINIVS**, Nerva, Brut. 34. in tribunatu & tota vita improbus.
- C. LICINIVS**, Sacerdos. Cluent. 48. in equitum censu a P. Africano contumelia afficitur.
- L. LICINIVS**, Verr. II. 49. *Crassus, Q. Mucii Collega in Consulatu.*
- LICINIVS**, Macer. v. *Macer*.
- P. LICINIVS**, Varus. de Or. II. 61.
- P. LICINIVS**, pp. Coel. 25. *Manutio alius videtur a P. Licinio Crasso, M. fil.*
- LIGARI**, fratres, ad Div. VI. 13. *Q. T. & tertius, cujus cognomen ignoro. Quintus exulat, sed spem reditus habet. de eo v. argum. orationis pr. Ligario & ipsam orationem. Titus quaestor urbanus fuit, Lenaeus*
- & Philippo Coss. pr. Ligar. 126 cf. ad Att. XIII. 44.*
- LIGVR** s. **LIGVS**, est cognomen Aeliorum. Cluent. 26. *Apud Ciceronem occurrunt:*
- L. LIGVR**, Verr. I. 48. ad Att. VII. 18. &c. *frater M. Octavii Liguris, & SEXT. LIGVR*, trib. pl. qui sibi Liguris cognomen sumserat, ut ex Aelia familia videretur. pr. Dom. 19. **LIGVS**, pater ad Att. XII. 23. *utrum sit de fratribus illis duobus, an alius, nescio.*
- A. LIGVRIVS**, ad Div. XVI. 18. Caesaris familiaris. ad Att. XI. 9. ad Q. Fr. III. 7.
- LINDVS**, de Nat. D. III. 21. conditor Lindi in Rhodo insula.
- LISO**, Verr. IV. 17. Lilybata-nus.
- LISYTO**, de Nat. D. III. 16. mater Herculis cujusdam.
- LIVIA**, ad Att. VII. 8. femina, quae Dolabellam heredem fecit, ea conditione, ut nomen mutaret.
- LIVINEJVS**, ad Att. III. 17. M. Reguli libertus.
- L. LIVINEJVS** Trypho, ad Div. XIII. 60. L. Reguli libertus. *Duorum fratrum liberti, nisi ad Att. III. 17. L. pro M. legendum, ut nonnullis visum.*
- L. LIVIVS**, Andronicus, poeta. Brut. 18. Senect. 14. Tusc. I. 1. fabulam docuit a. V. CCCCX. *aut, ut alii & Davis. habet, CCCCCX. L. Clodio, Cæci fil. & M. Tuditano Coss. in Bruto l. c. est. DXIV. Et fuit*

HISTORICVS.

- fuit *jani* ~~nam~~ de numero annorum controversia &c. *Ab eo dicuntur* Liviani modi, de Leg. II. 15.
- LIVIVS** Salinator, de Or. II. 67. Tarento amisso arcem retinet. v. *Salinator*.
- C. LOLLIVS**, ad Att. XII. 21. *quidam* Lolius, us ad Att. II. 2. *ubi vid. Int.*
- L. LOLLIVS**, ad Div. VIII. 8.
- M. LOLLIVS**, Verr. III. 25. Q. fil. *alius* est M. Lollius *Cloidianus*, pr. Dom. 5. 6. 33.
- Q. LOLLIVS**, Verr. III. 25. eques Rom. in Sicilia.
- Q. LOLLIVS**, Q. fil. Verr. III. 25. Calidium accusavit; occiditur.
- LOLLIVS**, ad Att. II. 2. *videretur nonnullis scriptor fuisse.*
- LONGILIVS**, ad Q. Fr. II. 6. redemptor.
- LONGINVS**, *est cognomen Cassiorum*. de Or. I. 60. amicus Antonii Oratoris, historię, juris publ. & antiquitatis peritissimus. *De eodem intellige* pr. Planc. 24. *si sanus est locus.* C. *Cassius Longinus*.
- Ti. LONGVS**, Corn. I. Consul cum P. Africano.
- C. LVCCEJVS**, C. F. Hirrus Pupinia, ad Div. VIII. 1. Cœlii competitor in ædilitate.
- Cn. LVCCEJVS**, ad Att. XVI. 5.
- L. LVCCEJVS**, Q. F. ad Att. IX. 1. Pompejo familiaris, apud eum magnam habet auctoritatem. ad Att. I. 11. inimicus fit Attici. I. 17. in animo habet consulatum petere. ad Div. V. 10. historica ejus facultas laudatur & ab eo Consulatum suum scribi vult Cicero. de bello Italico & Civili scripsit. *Idem nomen occurrit* ad Div. XIII. 41. pro Cœl. 10. *Ejus epistola est* ad Div. V. 14.
- P. LVCCEJVS**, ad Div. XII. 25. 30. *ubi quidam libri:* Luccius.
- Q. LVCCEJVS**, Verr. V. 64. argentarius Reginus.
- LVCCEJVS**, pr. Flacc. 33. subscriptor D. Lælii contra Flac-cum.
- LVCCEJVS**, M. F. ad Att. V. 21.
- P. LVCCIVS**, ad Div. XII. 25. *est* P. Luccejus.
- LVCILIVS**, de Or. II. 70. *nescio quis. Pigbius e veteri Cod. legis* Lucullus, & capit de patre il-lius, qui bellum Mithrid. gessit.
- LVCILIVS BASSVS**, ad Att. XII. 5. malus auctor.
- C. LVCILIVS**, poeta. de Or. II. 6. nec doctissimis nec indoctissimis se scribere dicit. ibid. I. 16. inimicus Q. Mucio Sex-volę, homo doctus & per-urbanus, neminem oratorem statuit, qui non sit omnibus liberalibus artibus imbutus, ad Div. XII. 16. libertas ejus in perstringendis hominibus.
- L. LVCILIVS Balbus**, Brut. 42. doctus, Ser. Sulpitii præceptor.
- L. LVCILIVS**, ad Div. III. 4. *videretur inter Appii Pulchri comites in Cilicia fuisse.*
- Q. LVCILIVS Balbus**, de Nat. M 4 D. I. 7.

INDEX

- B. I. 7.** Stoicus Græcis par. *Itaque etiam L. II. inducitur e Stoicorum disciplina explicans locum de Natura Deorum.*
- Sext. LVCILIVS**, ad Att. V. 20. T. Gavii Cæpionis fil. trib. mil. in exercitu Bibuli.
- LVCILIVS**, ad Div. XII. 13. Classi Dolabellæ præfectus in Asia post Cæsarismortem. *Sed, quia Appianus L. Figulum hunc præfectum fuisse dicit, corruptum locum viri docti suspicantur. Manutius e Codd. legi volebat: Lucius. Prænomen enim interdum pro nominibus aut cognominibus ponuntur.*
- LVCRETIA**, Lucretii Tricipitini filia. de Leg. II. 4. de Fin. II. 20.
- M. LVCRETIVS**, Verr. I. 7. Senator.
- Q. LVCRETIVS**, Vispillo. Brut. 48. Juris peritus.
- Q. LVCRETIVS**, ad Att. IV. 16. accusat Drusum. ad Att. VII. 24. 25. familiaris Cassii. VIII. 4. Sulmonem fugit.
- T. LVCRETIVS** Carus. ad Q. Fr. II. 11. ejus poemata laudantur.
- CN. LVCVLLVS**, ad Att. XV. 1. familiaris Ciceronis, matrem effert, in funere adest Cicero.
- L. LVCVLLVS**, e Liciniis plebejis. Brut. 21. A. Postumii Albinii Collega in Consularu a. V. DCH. Acad. IV. 45. L. Luculli avus.
- L. LVCVLLVS**, L. F. L. N. de Off. II. 16. Acad. IV. 1. ulciscendi causa accusavit Servili-
- um augurem, qui patrem de peculatu reum fecerat, Plut. p. 491. De ejus laudibus & rebus gestis lege in primis Acad. IV. 1. sqq. ibid. Antiochum philosophum quaestor secum habuit & imperator. de Offic. II. 16. magnifica ædilitate cum fratre functus est. Cluent. 49. ex Scto ferendam legem, si qui essent, quorum opera factum esset, ut judicium Junianum corrumperetur, non tulit. Sext. 27. L. Manil. 8. Muren. 15. res in Asia gestæ post Consulatum a. V. DCLXXIX. Brut. 62. a forensi eloquentia alienus. Fin. III. 2. Bibliotheca, quam filio reliquit. Leg. III. 13. quomodo magnificentiam villæ defenderit.*
- LVCVLLVS**, filius. Fin. III. 2. Phil. X. 4. ad Att. XIII. 6. *Nescio, an hic est Cn. Lucullus, de quo ante. ita suspicatur Corradus.*
- M. LVCVLLVS**, L. fil. L. N. de Off. II. 16. ulciscendi causa accusavit, & ædilitate magnifica cum fratre functus est. Cluent. 49. Consul cum C. Cassio anno post fratrem. Verr. II. 8. Macedoniae Proconsul. Pison. 19. e Macedonia rediens de Dardanis triumphat. ad Att. I. 18. uxor ejus a C. Memmio stupratur. Brut. 62. a forensi eloquentia absuit. pr. Dom. 52. Har. resp. 6. &c. pontifex. ad Att. XIII. 6. legatus fratris. *A Varrone adoptatus est, unde Lex frumentaria,*

HISTORICVS.

*Lavia, quam cum Cassiorulis,
Terentia Cassia dicitur.*

LUPERCALIA, Phil. II. 33. III. 5. ad Q. Fr. II. 13. *solemnia in honorem Panis mense Februario.*

LUPERCI, Phil. II. 34. VII. I. Coel. II. *sunt hi, qui Lupercalia agunt. vid. Phil. II. l. c.*

LVPVS, Nat. D. I. 23. *Cognomen Rutiliorum. b. l. intelligitur P. Rutilius Lupus, qui, Consul fuit a. V. DCLXIII. Versiculus est e Lucilio, qui eum in carminibus suis acriter perstrinxit. v. Horat. S. II. I. 68.*

P. **LVPVS**, ad Div. I. I. trib. pl. *Marcellino & Philippo Coss. ad Att. VIII. 12. IX. I. prator C. Marcellus & Lentulus Coss. ad Div. XI. 5. 6. 7. 12. familiaris Cassii & Bruti; videtur legatus D. Bruti ad Mutinam fuisse.*

M. **LVRCO**, ex Aufidiis, Flacc. 4. ad Att. I. 16. trib. pl. *Pisone & Messala Coss. legem de ambitu fert.*

LVSCIENVS, ad Att. VII. 5.

LVSCINVS, Agrar. II. 24. *est C. Fabricius Luscinus.*

C. **LVSCIVS** Ocrea, Q. Rosc. 14. Senator. Tog. Cand. condemnatur.

Q. **LVTATIVS**, de Or. II. 41. Phil. II. 5. & c. v. *Caelus.*

Q. **LVTATIVS**, Diodorus, Verr. IV. 17. Lilybætanus, Q. Catuli beneficio civis Rom. a Sulla factus.

LYCO, Tusc. III. 32. *philosophus Peripateticus successor Socratici Lampisceni, Astyanactis fil.*

Troadensis, de quo legendus est Laert. V. 65. seqq.

LYCOMEDES, de Amic. 20. Neoptolemum alit, & a bello Trojano absterret frustra. *Rex Syri. Achillem, Cicero scribere debuit, non, Neoptolemum.*

LYCVRGVS, *legislator. Tusc. V. 3. Homeri tempore vixit. de Div. I. 42. leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmat. de Off. I. 22. laudantur leges. Acad. IV. Stoici negant esse Lycurgi.*

LYCVRGVS, Brut. 9. 34. *orator Atheniensis Aeschinis tempore.*

LYSANDER, de Off. I. 30. *Lacedæmonius versutissimus & patientissimus. I. 22. Lacedæmoniorum imperium dilatat. II. 23. propter injustitiam urbe pulsus est. de Divin. I. 42. leges Lacedæmoniorum mutare prohibetur ab Apolline Delphico. I. 34. in ejus statue capite Delphis subito corona extitit ex asperis herbis.*

LYSANIAS, Flacc. 18. *Temnites.*

LYSIANES, Atheniensis, Phil. V. 5. *Phædri philosophi filius.*

LYSIAS, orator Atheniensis. Brut. 16. *Athenis natus & mortuus est. Timæus Syracensis vindicat. plurimas orationes veras reliquit. de Or. I. 54. Socrati orationem scriptam dedit, qua uteretur ad iudices. Brut. 12. primus professus est, esse artem dicendi. Or. 26. sa-*

INDEX

tis in orationibus facetus. cf. de Or. II. 22. Brut. 7.

LYSIAS, Fin. V. 5. Stratonis discipulus. *Quia nullus Stratonis discipulus hoc nomine notus est, Viri docti legunt Lyco, de quo supra.*

LYSIAS, Phil. VIII. 9. unus de grege M. Antonii Illviri. *Muretus pro Lyfiade legebat Lyfide. Ea nomina inter se confundi docent viri docti ad Nepot. Epam. 2.*

LYSIDICVS, Phil. XI. 6.

LYSIMACHVS, Tusc. I. 43. V. 40. Rex Theodoro Cyrenæo philosopho frustra crucem minatur. v. *Theodorus Cyrenæus.*

LYSIPPVS, Sicyonius, Statuarius. Brut. 86. Doryphorum Polycleti sibi magistrum fuisse dicebat. ad Div. V. 12. Alexandro unice probatur. Or. III. 7. ad Herenn. IV. 6.

LYSIS, Tarentinus, de Or. III. 34. de Off. I. 44. Pythagoreus, Epaminondæ præceptor. v. *Nepos in Epam. 2. & ibi Intt.*

LYSONES, pater & filius, Lilybætan, ad Div. XIII. 32.

LYSO, Patrensis, ad Div. XIII. 19. hospes Ciceronis.

M.

MAEANDRIVS, pro Flacc. 22. Trallianus.

C. MAECENAS, pro Cluent. 56. eques Romanus.

SP. MAECIVS Tarpa, ad Div. VII. 1. *iudex & censor fabularum. Ejus mentio ap. Horat. Serm. I. 10. & Art. Poet. v. 387.*

MAENIA COLVMNA, pro Sext. 58. &c. *nomen habet a Menio, qui, cum aedes suas venderet, columnam excepit, ex qua ipse cum suis spectare posset.*

C. MAENIVS, seu **MEMMIVS GEMELLVS**, ad Div. XIII. 19. cliens Ciceronis, in exilio sit civis Patrensis, & adoptat Lysonem Patrensem.

MAEVIVS, Verr. III. 75. scriba Verris.

C. MACER, e *Liciniis*. Brut. 67. pro Rab. 2. qualis orator fuerit. *Calvi oratoris pater, C. Rabinii inimicus.* ad Att. I. 4. de repetundis condemnatur, prætor Cicerone. v. *C. Licinius Calvus.* Verbum condemnatur, *quomodo hic intelligendum, discas ex Valer. Max. IX. 12. 7. de Leg. I. 2. historicus Latinus, arguta loquacitate, sed non ex Græco fonte ducta; de quo loco, & ipso in primis Macro v. Voss. H. Lat. I. 10.*

MACRO, ad Att. IV. 12.

MACVLA, Pompejus, ad Div. VI. 19. Ciceroni diversorium in Falerno suo offert.

MAGI, de Div. I. 23. genus sapientum & doctorum in Persis. de Div. I. 41. congregantur in fano commentandi causa, atque inter se colloquendi. Tusc. I. 45. non sepeliuntur, nisi bestiis laniati.

MAGIA, pro Cluent. 8. filia Dineæ, Larinas.

MAGIVS, Agrar. II. 34. in Pis. 11. nobilis Campanus bello Punico II.

MA.

HISTORICVS.

MAGIVS, de Or. II. 66. præf-
ectus Pisonis in Gallia.

CN. MAGIVS, pro Cluent. 8.
Larinas.

CN. MAGIVS, ad Att. IX, 8.
Pompeji præfectus fabrum.

L. MAGIVS, Verr. I. 34. Mari-
anus, qui se post ad Mithrida-
tem contulit, & ad Sertorium
missus est. habitavit finito bel-
lo Myndi, prodito Mithrida-
te ab eo. vid. *L. Rabius*.

P. MAGIVS CHILO *vel* **CILO**,
ad Div. IV. 12. M. Marcellum,
rediturum in patriam interfe-
cit, & se ipsum statim post. ad
Att. XIII. 10. quare cum inter-
fecerit.

P. MAGIVS, Brut. 48. Tribu-
nus pl. M. Virgilii collega. *a*
V. DCLXVII.

MAGO, Carthaginienſis, de Or.
I, 58. scripsit *XXVIII. libros*
de re rustica, Punice; qui capta
Carthagine Senatus consulto
in Latinam linguam converſi
sunt, in quo plurimum opera
prestitit D. Silanus. Varro de
R. R. I. 1. Plin. H. N. XV III.
f. 3. Converſi sunt etiam in
Græcum sermonem a Dione
Cassio Vticensi.

CN. MALLEOLVS, Verr. I.
15. quæstor Cn. Dolabellæ in
Asia, ante Verrem, occisus.
quod interpretatur Asconius:
mortuus. Verr. I. 36. filius a
C. Verre tutore expilatur.

MALLEOLVS, ad Heren. I, 13.
matrem interficit, & propter
ea culleo insultur. *Qui fuerit*
non traditur. accidit autem a.
V. 653 primaque ea quæstio de
parricidio fuit, ut tradit Oro-

sius V, 16. & Epitome Liv. v.
Pigh. ad b. a. Ceterum Malle-
oli sunt e Publiciis.

MALLIVS GLAVCIA, pro
Sext. Rosc. 7. libertinus, cli-
ens T. Roscii Magni.

MAMERCVS, pro Sext. Roscio
31 bello civili Sullano occisus
accusator.

MAMERCVS, Brut. 47. qui
Consul cum D. Bruto fuit, *a*
V. DCLXXVI.

MAMERCVS, de Off. II. 7. homo
divitissimus, prætermiſſa ædi-
litate consulatus repulſam tu-
lit.

Q. MAMERCVS, Q. E. ad Div:
XIII. 11. eques Rom. decurio
Arpinas. Trib. milit. fuit Ci-
ceronis in Cilicia.

OCTAV. MAMILIVS, de N.
D. II. 2. Dictator Tuscula-
nus, qui cum A. Postumio
prælio dimicavit.

L. MAMILIVS, Verr. III. 78.
scriba Ciceronis quæstoris.

MAMVRRÆ, ad Att. VII. 7. di-
ves, præfectus fabrum Cæsaris.

C. Hostilius MANCINVS, de
Or. I. 40. auctor fœderis tur-
pis cum Numantinis, deditur
iis, improbato Romæ fœdere,
sed ab iis rejectus. Brut. 27.
Consul cum Lepido. pr. Cæc.
34 retinet civitatem & Cicero-
nis opinione, si Numantini non
recipiunt. cf. de Orat. I. c.

C. MANILIVS, pro Leg. Manil.
24. auctor legis Maniliæ, pro
Corn. I. auctor legis de liber-
tinorum suffragiis. *de quibus*
vid. Ind. Legg. Laudatur etiam
C. Manilius, M. Aebutii gener.
Flacc. 37. forte idem.

I N D E X

- M. MANLIVS**, ad Div. VII. 8. & 22. pro Cæcin. 24. de Or. I. 49. Jctus. Brut. 27. Acad. IV. 33. Consul cum L. Censorino, a P. DCLIV. Brut. 28. prudens in dicendo. de Or. III. 33. omnibus civibus consilii sui fecit copiam. Brut. 16. Boher. ad Somn. Scip. init.
- Q. MANLIVS**, pro Cluent. 13. Triumvir Larinas.
- T. MANLIVS**, pro Q. Rosc. 14. Senator.
- C. MANLIVS**, Catil. I. 3. *pro quo Lipsius, Manutius & alii: Mallius sic enim Græci: Dio, Plutarch. Appianus. Ita habent etiam quidam Codd Sallustii. v. Cortium ad Sall. Catil. 24. socius Catilinæ. v. Acidinus.*
- CN. MANLIVS**, pro Mur. 17. pro Planc. 5 homo ignobilis, vincit Q. Catulum in petitione. de Or. II. 28. defenditur a M. Antonio, cum eum, victum a Cimbris cum Coptone, Sulpicius accusasset. Ceterum de varietate auctorum in hoc nomine. v. Interpretes ad Vell. II, 12.
- L. MANLIVS Acidinus**, de Or. II. 64. vid. Acidinus.
- L. MANLIVS**, ad Div. XIII. 30. Catinensis, civis Rom. factus.
- M. MANLIVS**, pro Dom. 38. ejus domus evertitur & duobus lucis convellitur. Phil. I, 13. propter ejus scelus gens Manlia nomen e familia sua Marcum nominari voluit.
- Q. MANLIVS**, Act. I. in Verr. 10. Tribun. pl. & V. DCLXXXIV.
- Q. MANLIVS CHILO**, Catilin. III. 6. socius Catilinæ, sollicitat Allobroges. *Sallustius appellat M. Annium, sed Ciceronis lectio verior propter cognomen, quod est Manliorum, non Anniorum. P. Manutius. Ceterum in pluribus nominibus discrepat a Cicerone Sallustius. vid. Caparius. Cortius ad Sallust. Cat. 46. 3.*
- T. MANLIVS**, ad Div. XII. 22. ad Att. I. 16. negotiator Thespiis.
- T. MANLIVS**, Verr. II. 49. prætor Siciliæ. Agrigentum ex oppidis Siculorum ducit coloniam.
- T. MANLIVS**, Verr. II. 8. civis Romanus.
- C. Claudius MARCELLVS**, pater ejus Caji, qui cum L. Paullo consul fuit. in Qu. Cæcil. 4. Verr. II. 3. prætor Siciliæ. ad Div. XV. 8. de Div. II. 35. Ciceronis collega inauguratus.
- C. MARCELLVS**, C. F. ad Div. XV. 8. Brut. 64. ad Div. VIII. 4. & 7. L. Paulli collega in consulatu. *De his duobus intellige locum pro Sulla 6.*
- C. MARCELLVS Aeserninus**, Verr. IV. 42. M. Marcelli filius.
- C. MARCELLVS**, pro Marcell. 4 frater M. Marcelli exulis, qui consul fuit cum Cn. Lentulo initio belli civilis, diversus ab eo, qui cum L. Paullo consul fuit. nam is fuit tantum ejus patruellis. vid. Manut. ad Div. XV. 7.
- C. MARCELLVS**, M. F. pro Sext. 4. Catilinarius. Capua a P. Sextio expellitur.
- M. MAR.**

HISTORICVS.

M. MARCELLVS, de Offic. I.

18. magnitudine animi excellent. de Divin. II. 36. quinquies consul, imperator & augur optimus; augurium totum ex cacuminibus omittit. Brut. 3. Hannibalem ad Nolam vicit. Verr. I. 4. is, Pœnis victis, restituit Siculis monumenta. unde patronus Sicilia, idem qui Syracusas etiam cepit, ejus sæpe in Verrinis, mentio fit. v. c. lib. I. 51.-55. in quinto consulatu, Belli Punici Ildi anno XI. a. V. DXLV. in prælio contra Hannibalem perit. in ejus honorem a Siculis celebrata sunt:

MARCELLEA, Verr. II. 21. &c. quæ postea Verres sustulit, & Verrea substituit.

M. MARCELLVS, in Pison. 19. Div. II. 5. de Fat. 14. ter Consul, naufragio perit, in legatione ad Masinissam a. V. DCV.

M. MARCELLVS, Aesernini pater, Brut. 35. qualis in dicendo, filius ejus naturalis P. Lentulus Marcellinus. Font. 7. L. Crassi testimonium in eum nil valuit.

M. MARCELLVS, Catil. I. 8. pater C. Marcelli, Catilinarii. & ipse sodalis Catilinæ, ad quem is vitandæ suspicionis causa migravit. v. Muret. ad b. I.

M. MARCELLVS, pr. Quint. 7. fuit juris magis quam eloquentiæ studiosus, ut Ascon. ad Div. in Cæcil. c. 4. tradit, ideoque Aquillio aliisque jungitur juris peritis. Videtur frater illius

C. Marcelli, qui ibi nominatur.

M. MARCELLVS, de Or. I. 13. ædilis curulis dicitur esse eo ipso tempore, quo sermo ille habetur, adeoque Philippo & Cæsare Coss. M. Druso autem tribuno pl. Dicitur porro amicus Crassi & Scævola: Hunc patrem M. Marcelli puto, pro quo est oratio.

M. MARCELLVS, M. F. pro quo est oratio, Consul cum Serv. Sulpicio. ad Div. VIII. 8. ejus scitum de provinciis Consularibus, cui intercessum est. ad Div. IV. 7. non vult Romæ esse, post bellum civile. Marc. I. a Cæsare restituitur. ad Div. IV. 12. a Magio Athenis interficitur. v. Magius Chilo. ad Div. VIII. 10. tardus homo & parum efficax. Catil. I. 8. vir fortissimus. Manuinus de patre accipit, quod vir dicatur, quasi non possit vir dici, qui XII. annis post Consul fuit.

MARCELLVS Mindius, ad Div. XV. 17. pigmentarius.

MARCIANVS (Tullius,) ad Att. XII. 53. videtur cum Cicerone filio Athenis fuisse. ad Att. XII. 17.

M. MARCILIVS, ad Div. XIII. 54.

MARCI REGES, ad Herenn. III. 21. qui de Bonculo & Remo interpretantur, absurdi sunt. Marciorum familia celebris Romæ fuit, qui Regum cognomen habuere. Pinguntur Marcii; ii quoniam Regum cognomen

INDEX

men habent, facile Reges in mentem veniunt.

MARCII, de Divin. I. 40. 50. fratres, sunt augures & vates.

L. MARCIUS Philippus, pro Corn. I. consul cum Sext. Julio. a. V. DCLXII. Verr. I. 55. censor cum M. Perperna a. V. DCLXVII.

L. MARCIUS Censorinus Brut. 15. consul cum M. Manilio. a. V. DCIV.

L. MARCIUS, pro Balbo 15. primi pili centurio, qui cum Gaditanis fœdus populi Romani fecit, extinctis in Hispania Cn. & P. Scipionibus, unde Marcianum fœdus. c. 17.

L. MARCIUS, pro Lig. 11. eques Rom. Q. Ligarii advocatus.

Q. MARCIUS, Brut. 20. in Pison. 4. L. Metelli collega in consulatu, a. V. DLXXXV. pro Dom. 50. Censor.

Q. MARCIUS Crispus, in Pis. 23. legatus L. Pisonis in Macedonia. Phil. XI. 12. proconsul Asiæ, jubetur C. Cassio provinciam & exercitum tradere.

MARIANA QVERCVS, de Leg. I. 1. dicebatur ea, quæ erat in Arpinati, & de qua M. Cicero in Mario, tragædia, mentionem fecerat.

MARIO, ad Div. XVI. 1. servus Ciceronis.

MARIVS CALVENTVS, f. Calventius. ad Q. Fr. III. 1. 4. P. Manutius de Pisone intelligit. alii conjiciunt: Calvenus Matius. v. in Matius. sed non

video, quare Marius contra Ciceronem scripserit.

MARIVS, de Leg. I. 1. de Div. I. 47. carmen & tragædia M. Ciceronis.

MARIVS, pro Sext. Rosc. 32. accusator bello civili Sullano interfectus.

MARIVS, de Leg. III. 16. vid. Gratidius.

C. MARIVS, pro Plane. 21. bis adilitiam repulsam tulit. pro Font. 15. legatus Rutilii bello sociali. Appian. L. I. B. C. 635. Tusc. V. 19. cum collega Catulo Cimbrici victoriam belli communicat. civili bello autem eum interfici jubet. Tusc. II. 15. varices secari soluto sibi vult, unde postea & alii. c. 21. Brut. 45. hostis a senatu judicatur. in Pis. 19. a Minturnensibus servatur. ad Quir. p. Red. 8. ejus exilium & magnitudo animi in exilio conservata. ibid. 3. ab exilio revocatur. de Leg. II. 22. ejus reliquias apud Anicnem sitas dissipavit Sulla. &c.

C. MARIVS, C. F. C. N. ad Att. XII. 49. rogat Ciceronem, ut se defendat, scilicet ab his, qui ei dubiam a Mario originem faciebant, fuit enim equarius nomine Erophilus, qui se C. Marii nepotem esse dicebat; propterea a Cesare ex Italia pulsus, post ejus cædem autem interfectus, quod de senatu interficiendo cogitaret.

M. MARIVS, Verr. V. 16. homo disertus & nobilis apud Valentinus.

M. MARIVS, ad quem sunt epistolæ

HISTORICVS.

stole quatuor primæ libri septimi ad Diversos. Corradus putat esse M. Marium Gratidium, Q. Fratris in Asia legatum, quod esse falsum vidit Manutius. Nam Marii & Gratidii sunt diversarum familiarum, & ille legatus Quinti Gratidius fuit, non Marius. Manutius putat esse M. Marium Gratidianum, propinquum Ciceronis. sed eum Catilina interfecerat in Sullana victoria ad Catuli sepulchrum, deperit. consul. c. 3. hæc epistolæ autem multo post sunt scriptæ. Videtur mihi esse is, qui ad Div. L. II. 17. putatur successor Bibuli an Sallustii? in Syria futurus. Ex eo autem, quod prædia sua in Campania habuit, colligo non esse ex Mariis Arpinatibus, sed ex Sidicinis aut Valentinis, inter quos nobiles Marios fuisse constat.

M. MARIUS GRATIDIANVS, Brut. 45. filius M. Gratidii, in Cilicia interfecti, vide supra in Gratidius & Gratidianus. de Or. I. 39. de Off. III. 16.

SEX. MARIUS, ad Div. XII. 15. legatus Dolabellæ in Asia.

T. MARIUS, ad Div. V. 20.

MARTIA LEGIO, Phil. III. 3. M. Antonium deserit.

MARTIALES, pro Cluent. 15. ministri publici Martis, Larini.

MARVLLVS, Phil. XIII. 15. Tribunus pl. a Cæsare a rep. remotus.

MASO, ad Div. IX. 21. cognomen familiæ Papiriæ patriciæ.

MASO, ad Att. V. 4. Corradus putat esse L. Papirium Patrum.

C. MASO, pro Balb. 23. senator, accusante T. Coponio Tiburtino damnatur.

L. MASO, ad Div. IX. 21. ædilitius.

C. MASO, de N. D. III. 19. fontis delubrum ex Corsica dedicavit.

MASINISSA, Verr. IV. 46. rex Africæ, ejus religio. de Senect. 10.

P. MATINIVS, ad Att. V. 21. negotiator, qui Salaminis pecuniam credidit & propterea controversiam habuit. ad Att. VI. 1.

MASTANESOSSES, Vatin. 5. ejus regnum.

C. MATIVS, ad Div. VII. 15. homo doctissimus & suavissimus. ad Div. VI. 12. Cæsarianus, Ciceronem diligit. ad Att. IX. 11. laudatur. auctor pacis. ad Div. XI. 27. de eo cognosci potest ex ep. 27. & 28. lib. XI. In Epistolis ad Atticum sæpe Calvena dicitur, vid. in Calvena. Hanc etiam nonnulli significari putant ad Q. Fr. III. 6. 4.

MATO, Or. 48. ad Div. IX. 25. Pomponiæ gentis cognomen.

MATRINIVS, ad Div. II. 15. scriba ædilitius M. Cælii.

C. MATRINIVS, Verr. III. 24. eques Rom. in Sicilia.

D. MATRINIVS, pro Cluent. 45. scriba ædilitius, alius a superiori M. Cælii, ut ratio temporis facile docet.

L. MA.

INDEX

- L. MATRINIUS**, *Spoletinus*, pro Balb. 21. a C. Mario civitate donatus.
- MATVTA**, Tusc. I. 12. Gracorum Leucothea.
- MAVSOLVS**, Tusc. III. 31. Rex Cariz. ei magnificum sepulcrum uxor ædificat.
- MAXIMVS**, ad Att. XIII. 34. cognomen Egnationum.
- Q. Fabius MAXIMVS**, *Verrucosus*, *Ovicula*, *Cunctator*. de Or. II. 67. Brut. 18 quinquies consul, Tarentum recipit. Brut. 14. orator habitus est. pro Mur. 36. epulum populo dat Africano patrui sui nomine. Verr. V. 10. ejus sapientia laudatur. de Off. I. 24. versibus Ennii laudatur. ad Div. IV. 6. filium consularem (*Q. F. Max. qui cum Ti. Graccho consul fuit*) perdidit. Brut. 19.
- Q. Fabius MAXIMVS Servilianus**, de Or. I. 26. in familiam Fabium e Servilia a *Q. Fabio Aemiliano* adoptatus. consul fuit. a. V. DCXI. nobilemque consulatum gessit. a. V. DCXXVII.
- Q. Fabius MAXIMVS**, *Aemiliani fil.* *L. Paulli nepos*. Brut. 28. pro Font. 12. Allobroges vicit, consul fuit. a. V. DCXXXI. vid. Fabius.
- Q. MAXIMVS Eburnus**. pro Muren. 17. vincit in petitione Scaurum.
- Q. Fabius MAXIMVS**, ad Div. VII. 13. cum consul esset cum *C. Trebonio* suffectus *Cæsari* ex *Hispania* redeunti a. V. DCCVII. moritur prid. Kal. Januar. *Idem est, de quo in Vatin. II.*
- Q. MAXIMVS**, pro Balb. 11. exul Nuceria vivit. *Incertum est quis.*
- Q. MAXIMVS**, Verr. IV. 20. pro quo in *Grævian.* legitur: quinque maximi fuerant sc. equulei.
- MECVLONIVS**, pro Flacc. 20. homo de plebe Romana; si *Junæ lectio*. *Maxlonios & Mellonios* invenio in lapidibus *Donianis* a *Cl. Goriô* editis. sed *Meclonium Proculum* ap. *Gruterum*.
- MEDEA Palatina**, *Cœl.* 8. est *Clodia*.
- MEDVS**, de Off. I. 31. tragedia *Pacuvii*.
- MEGABOCCHVS**, ad Att. II. 7. de *Pompejo* interpretantur, sed *Gronovius* legebat: *Megabacchus*, quem *Plutarchus* in *Pompejo*, in *f. spectis conjurationis Catilinariæ* commemorat.
- MEGALENSIA**, ad Div. II. 11. item:
- MEGALESIA**, de *Harusp.* resp. 11.
- MEGARICI**, de Or. III. 17. *Socratici* philosophi ab *Euclide* *Megarico* orti. *Acad.* IV. 42. eorum princeps dicitur *Xenophanes*; huc de causa, quod *Dialecticorum laqueorum*, quorum erant studiosissimi, auctorem habebant *Xenophanem*, *Eleaticæ scholæ conditorem*.
- MEGARISTVS**, ad *Qu. Fr.* I. 1. 22. queritur de *Q. Cicerone* pro prætore.
- MEGILLVS**, *Lacedæmonius*, de Leg.

HISTORICVS.

- Leg. I. 4.** qui inducitur loquens cum Socrate apud Platonem in dialogo de legibus.
- MEGISTVS**, Verr. IV. 26. Eloquentissimus.
- MELA**, Phil. XIII. 2. amicus Antonii.
- MELAMPVS**, de N. D. III. 21. Atrei filius.
- MELANTHIVS** Rhodius, Acad. IV. 6. discipulus Carneadis, in quo plurimum suauitatis fuit.
- MELETE**, de N. D. III. 21. Musa ex primis quatuor, natis Iove altero.
- MELISSVS**, Acad. IV. 37. Hoc infinitum & immutabile semper fuisse & fore. *Samius fuit, non philosophia magis quam rebus gestis clarus, Parmenidis discipulus. v. Laert. IX. 24. & ibi Menag.*
- P. MELIVS**, Catilin. I. 1. a Q. Servilio Ahala interficitur. cf. pro Dom. 38. Amic. 8. 11. de Senect. 16.
- C. MEMMIVS**, frater L. Memmii, de Or. II. 59. Brut. 36. homo mordax, orator mediocris, accusator acer & acerbus. de Or. II. 70. accusat Bestiam. Font. 7. de repetundis accusatur. Scauri testimonium in eum nihil valet. Catil. IV. 2. a Saturnino interficitur.
- C. MEMMIVS**, L. fil. Brut. 70. perfectus literis, sed Græcis, fastidit Latinas, argutus & dulcis orator, sed parum studii eloquentiæ tribuit. ad Att. I. 18. M. Luculli & Cn. Pompeji uxores stuprauit. *Lucullus est*
- Menelaus**, *Pompejus* Agamemnon. Balb. 2. Pompeji quaestor bello Sertoriano. ad Q. Fr. I. 2. 5. prætor *Bibulo & Casare* Coss. Pat. 14. prætor Vatinium adesse jubet, *questionem in eum habiturus e lege Licinia Junia.* ad Att. IV. 16. 18. enunciat passionem, quam ipse & competitor Domitius cum Coss. Appio & Ahenobarbo de Consulatu fecerant. ad Div. XIII. 1. Athenis exulat *de ambitu damnatus.* ad Att. VI. 1. de eo restituendo Curio cogitat. de eo vid. quæ collegit Manut. ad ep. I. L. XIII. ad Div.
- C. MEMMIVS**, ad Q. Fr. III. 3. tribunus pl. subscribit P. Sullæ accusanti A. Gabinium *de repetundis & Postumum de residuis.* P. Sullæ privignus fuit. de eadem accusatione v. ep. 1. cf. pr. Sull. 19. pr. Rab. Posth. c. 3. *Ex eo, quod trib. pl. fuit, intelligitur, Memmiam familiam plebejam fuisse. sed hunc cum altero illo L. F. confundere videtur Manut. l. c. cum ad or. pr. Rabir. c. 3. accurate distinguat. Ceterum filius C. Memmii, fratris L. Memmii, esse videtur.*
- L. MEMMIVS**, C. frater, Brut. 36. orator mediocris, accusator acer.
- P. MEMMIVS**, Cæcin. 10. testis in Cæcinam.
- MENALIPPA**, de Off. I. 31. Accii tragædia.
- MENALIPPVS**, Tusc. III. 9. Accii

INDEX

- Accii fabula. *sed Bentelejus legebat*: Melanippus.
- MENALIVS**, de N. D. III. 22. pater Vulcani, ejus, a quo Vulcaniæ nominantur.
- T. Ampius MENANDER**, ad Div. XIII. 70. libertus T. Ampii Balbi.
- MENANDER**, ad Div. XVI. 13. servus Ciceronis.
- MENANDER**, de optim. gener. orat. 2. de Fin. 1. 2. poeta Comicus, notissimus.
- MENECLÉS** *Alabandensis*, de Orat. II. 23. Brut. 95. Orat. 69. Orator & rhetor Asiaticus celeberrimus, quem tota Asia imitabatur. Audivere ipsum L. Crassus orator & Cicero puer. Fratrem habuit Hieroclem ejusdem laudis oratorem. argutus & sententiosus fuit.
- MENEDEMVS**, Eretrias, Acad. IV. 42. omne bonum in mente ponit, qua verum cernitur. *Phædonis discipulus, Eliacus, de eo vid. Laert. II. 125. sqq.*
- MENEDEMVS**, de Or. I. 18. rhetor.
- MENEDEMVS**, Phil. XIII. 15. Græculus civitate donatus.
- MENELAVS**, ad Herenn. III. 21. &c. &c. Agamemnonis frater.
- MENELAVS** *Marathenus, a Maratbo antiqua Phœnicum urbe.* Brut. 26. rhetor Græcus, cujus opera C. Gracchus in orationibus suis uti putabatur.
- MENELAVS**, Verr. III. 85. Entellinus.
- MENIPPVS** *Syracusanus*, Brut. 91. princeps oratorum Asiaticorum, tempore Ciceronis.
- MENIPPVS**, Acad. I. 2. is, a quo *Menippeæ Satyræ* dicuntur. de quo vid. Gell. XIII. 39. Macrob. I. 7. 11. &c. cum imitatur Cicero.
- MENISCVS**, Verr. III. 87.
- MENOCRITVS**, ad Div. I. 9. Græcus, Lentuli Spintheris libertus.
- MENOECEVS**, Tusc. I. 48. oraculo edito mortuus est pro patria.
- MENON**, Tusc. I. 24. liber Platonis.
- MENOPHILVS**, ad Att. IV. 7. servus Attici, quo Cicero usus est in instruenda bibliotheca.
- MENTOR**, Verr. IV. 18. sculptor & calator, cujus *Thericlea vasa* laudantur. v. Græv. ad h. l.
- MENVLA** *Anagninus*, pro Dom. 30.
- MERCVRIVS**, de N. D. III. 22. Mercurii plures.
- L. MESCINIVS**, *Rufus* ad Div. XIII. 26. 28. XVI. 4. 9. ad Att. VI. 3. quaestor Ciceronis.
- M. Valerius MESSALA**, qui biennio post Ciceronem confel fuit. Brut. 70. qualis orator, pro Sull. 14. prætor. de Harusp. resp. 6. pontifex, ad Att. I. 13. vehementer severe contra Clodium agit. ad Att. I. 14. valde laudatur. ad Div. VIII. 4. absolutus de ambitu, paullo post condemnatur. de eo intelligendus est locus pro S. Roscio. 51.
- M. MESSALA** *Niger*, pro Sull. 6.
- MESSIDIVS**, ad Qu. Fr. III. 1. 1. P. MES-

HISTORICVS.

P. MESSIENVS, ad Div. XII.
51. eques Rom.

C. MESSIVS, ad Att. VIII. 11.
familiaris Pompeji. in Senat.
post redit. 8. Trib. pl. P. Len-
tulo Spinthere Cos. legem tu-
lit de Ciceronis salute. ad Att.
IV. 1. legem scribit, qua Pom-
pejo classem, exercitum, pe-
cuniam & majus imperium in
provinciis dedit, ac ipsi prae-
tores & proconsules habebant.
ad Att. IV. 15. legatus Caesaris
e legatione revocatus & accu-
satus, a Cicerone defenditur.

METELLA, ad Att. XI. 23. *Bosio
& Corraio videtur pellex Do-
labellæ & Aesopi.*

METELLINA, ad Att. I. 13. *est
oratio Ciceronis contra Q. Me-
tellum Nepotem.*

A. METELLVS, pro Flacc. 40.
*ita Gruterus e Codd. Pall. de-
dit, cum ante in unig. esset
Q. Et manifestum est ex con-
textu, sermonem esse de Metel-
lo Cretico. Ejus autem prae-
nomen Q. est, non A.*

C. Cecilius METELLVS, Q.
*Macedonici quartus fil. Capra-
rius. ad Quirit. p. R. 3. in Se-
nat. 15. Censorius. Fuit Cen-
sor cum Numidico a. DCLI.
pro Q. Metello Numidico exu-
le intercedit. de Or. II. 66.
tarditatem ingenii objicit Sci-
pio.*

L. METELLVS Calvus, *Mace-
donici frater. Font. 7. ejus testi-
monium in Q. Pompejum nil
valet. Consul fuit a. V. DCXI.*

L. METELLVS Diadematus,
Maced fil. in Sen. post Red. 15.

ad Quir. 3. pro Numidico in-
tercedit. *Consul fuit cum Q.
Scaevola Q. F. a. V. DCXXXVI.
Diadematus dictus est a diade-
mate, quo caput obligare sole-
bat, ulceris alicujus regendi
causa. Ceterum caveant ri-
rones, ne se decipi ab his pa-
tiantur, qui hunc Diadema-
tum cum Dalmatico confun-
dunt & pro uno habent, cum
Dalmaticus sit Diademati fra-
ter patruelis. Scio Plin. VII.
44. inter Macedonici filios
commemorare Dalmaticum: sed
ibi reponenda est lectio, quam
fere omnes libri habent Dia-
dematis pro Dalmaticis. v.
Harduin. ad h. l. & Cl. Gesner.
Chrest. Plin. p. 217. quorum
uterque tamen Dalmaticis re-
tinet, & pro uno utrumque
habet. An Censor fuerit, dubi-
tari video. L. Metellus quidam
Censor fuit cum Cn. Domitio a.
V. DCXXXVIII. ad h. a. Sigo-
nius putat, esse Metelli Calvi fi-
lium, qui a. V. DCXXXVI.
consul fuit. recte. sed quod ne-
gat Dalmaticum Censorem fuisse,
ejus causa haec est, quod Dal-
maticum a Diademato non dis-
cernebat.*

L. METELLVS Dalmaticus,
*L. Calvi filius. Verr. I. 59. de
ejus manubiis e Dalmatis, Ca-
storis aedes extructa. Verr. IV.
57. Metelli porticus. Verr. I.
55. Cluent. 42. Censor cum
Cn. Domitio. v. in Diademato.*

L. METELLVS, Pison. 4. Q.
Marcii collega in Consulatu a.
V. DCLXXXV. Aet. I. in
Verr.

INDEX

Verr. 9. prætor Siciliæ. a. V. DCLXXXIII. Testes in Verrem retinet & accusationem impedire conatur, *de quo multa in Verrinis querela, in primis L. II. Est pater Cretici, fratres ejus sunt. Q. & M. Aët. I. in Verr. 9. 10. Q. Consul a. V. DCLXXXIV. M. prætor eodem anno.*

L. METELLVS, ad Att. IX. 6. X. 4. tribunus pl. pene interfusus est jussu Cæsaris, quod ei sæpe intercederet.

M. METELLVS Aët. I. in Verr. 9. 10. prætor. a. V. DCLXXXIV. ad Att. II. 1. ejus ludî gladiatorii.

Q. METELLVS, Brut. 14. Consul cum L. Veturio Philone a. V. DXLVII. & Dictator anno sequente.

Q. METELLVS Macedonicus, Muren. 14. de Pseudophilippo triumphat. Brut. 21. quatuor filios Consulares habuit, nempe Quintum, qui cum Flaminio Consul fuit, L. Diadematum, Marcum collegam Scauri in Consulatû, & Cajum Caprarium, qui candidatus Consulatus erat cum moreretur pater. vid. Plin. VII. 44. & duas filias, non tres. v. Perizon. Hist. Anim. c. 15. pr. Dom. 47. avus P. Servilii Isaurici, & proavus P. Scipionis. Ejus bona a C. Atinio Labeone trib. pl. consecrantur, sine fraude ejus. Font. 7. in Q. Pompejum fru-

stra testimonium dicit. cf. de Amic. 21. de Offic. I. 25. inter eum & Africanum minorem inimicitia sine acerbitate. Ejus etiam fit mentio Brut. 56. de Or. I. 48.

Q. METELLVS, Balearicus, Maced. F. Brut. 74. cum T. Flaminio Consul a. V. DCXXX Div. I. 3. ejus filia Cæcilia.

Q. METELLVS, L. Calvi fil. Numidicus, a victoris de Jugurtha reportatis. Brut. 35. de republ. dicebat satis bene. Consul cum M. Silano. a. V. DCXLV. Sext. 47. L. Saturninum a Censu prohibet. Cluent. 35. Dom. 31. lege Saturni ejicitur, quod in ejus legem jurare noller. ad Quir. p. Red. 3. in Senat. 15. &c. revocatur deprecante filio & tota familia, & quidem Planc. 28. lege Q. Calidii. ad Div. I. 9. post exilium fracto animo fuisse dicitur. Balb. 5. de repetundis accusatus, quantum fidei habuerit. ad Att. I. 16. ejus tabulas judices nolunt inspicere. Verr. IV. 66. noluit laudatione sua juvare sororis virum, L. Lucullum. Arch. 3. de Or. III. 18. &c.

Q. METELLVS, Q. Numidici filius, Pius. de Or. II. 40. ad Quir. p. R. 3. in Sen. p. R. 15. patris exilium pie luxit, & pro eo populum deprecatus est; unde & Pii nomen tulit. Balb. 2. 17. contra Sertorium bellum gerit. Sull. 25. in profectione in Hispaniam a C. Cethego

HISTORICVS.

- theco vulneratur. Planc. 28. gratus animus in Q. Calidiam.*
- Q. METELLVS** Scipio, de Har. Resp. 6. Pontifex. De eo capē ad Div. XII. 2. *est Metelli Pii filius adoptivus.*
- Q. METELLVS** Nepos. pr. Rab. Perd. 7. ad Att. II. 6. legem Cæciliam Didiam fert. Consul cum T. Didio a. V. DCLV. ad Quir. p. R. 3. in Sen. p. R. 15.
- Q. METELLVS** Creticus, Calvi abnepos. Act. I. in Verr. 9. Consul cum Hortensio. a. V. DCLXXIV. Flacc. 13. Cretam vincit. ad Att. I. 19. legatus mittitur ad Galliæ civitates, ne se cum Helvetiis jungant.
- Q. METELLVS** Celer, Nepotis fr. Catil. I. 8. II. 3. Sull. 23. prætor Cicerone Consule, electum habet contra Catilinam. Pis. 4. Consul designatus cum E. Afranio privatus auctoritate sua ludos Compitalitios fieri prohibet, & obtinet. ad Att. I. 17. Consul designatus resistit publicanis Asiaticam locationem induci postulantibus. ad Div. V. 1. cum Cicerone expostulat de fratre Nepote tribuno ab ipso in Senatu oppugnato. Galliam provinciam obtinet ex prætura. Cæc. 14. Clodiam uxorem habet. c. 24. ejus mors, venenum accepisse indicat. laudatur. Brut. 70. qualis orator.
- Q. METELLVS** Nepos, Celeris fr. ad Div. V. 1. 2. trib. pl. Silano & Murena Coss. in Senatu oppugnatur a Cicerone.

Brut. 78. qualis in dicendo fuerit. fuit Consul cum Lentulo Spinther. in Sen. p. R. 7. inimicitias cum Cicerone depōnit, neque intercedit Lentulo.

METO, ad Att. XII. 3. & 51. fuit debitor Ciceronis, quod ex altero loco ep. 51. satis clare apparet, sed quia istud tardum nomen erat, ludit in nomine, & diem solutionis annum Metonis appellat, dicebatur enim annus Metonis proverbio pro longo tempore. proprie autem annus Metonis est cyclus duodeviginti annorum, qui Metonem astronomum auctorem habebat.

METRA, ad Div. XV. 4. homo apud Ariobarzanem gratiofus.

METRILIVS PHILEMO, ad Div. VII. 18. libertinus videtur, pro quo Manutius conjiciebat: M. Aemilius, cujus mentio est apud Asconium in Milonianam.

METRODORVS Scepsius, de Or. I. 11. Carneadis auditor. de Orat. II. 88. Tusc. Qu. I. 24. divina fuit memoria.

METRODORVS Chius. Acad. IV. 23. initium libri de natura. Democriti discipulus & Hippocratis magister.

METRODORVS, Epicureus, Atheniensis. de Fin. II. 3. sapientem se ab Epicuro appellari patitur. Tusc. II. 3. ejus libri non leguntur, nisi ab Epicureis. quare Lampfacenus dictus sit, cum Atheniensis esset.

INDEX

- v. Ionstun I. 2. 6. Menag. ad Laert. X. 22.*
METRODORVS, ad Div. XVI. 20.
METVSCILIVS, ad Att. VIII. 12. Pompejanus.
MIDAS, Tusc. I. 4. pro Sileni capti missione quid muneris acceperit. de Div. I. 36. II. 31. puero formicæ tritici grana in os congerunt.
MILO, Crotoniates de Sen. 9. 10. Pat. 13. ejus vires.
T. Annius MILO, p. Mil. 15. posttribunatum, *quem gessit Lentulo Spinthere & Metello Coss. reum facit P. Clodius de vi. ad Div. I. 5. a Cn. Pompejo defenditur. ad Att. IV. 3. ejus cum Clodio contentiones. Off. II. 17. ei honori fuit, gladiatoribus eitis reip. causa Clodii furores comprimere. ad Div. II. 6. consulatum petit. Hoc ipso tempore Clodium interfecit. de quo vid. argum. or. pr. Milone.*
MILTIADES, Fin. II. 4. Tusc. IV. 19. ejus tropæa. Sext. 64. ejus calamitas.
MINDIVS MARCELLVS, ad Div. XV. 17.
M. MINDIVS, ad Div. V. 20. XIII. 26. frater Mescinii Rufi negotiator.
MINERVA, de Nat. D. III. 23. plures Minervæ. ibid. Coria, Arcadibus culta, quadrigarum inventrix. ibid. III. 24. etymologia.
MINOS, Tusc. I. 5. 41. II. 14. Offic. I. 28.
MINOTAVRVS, ad Div. XII. 25. *i. e. Calvisius & Favrus, qui hoc nomine perstringuntur.*
MINVCIA gens, Verr. I. 45.
MINVCIA porticus, Phil. II. 34.
MINVCIVS, Verr. I. 45.
MINVCIVS Magius, ad Att. IX. 13. a Pompejo de pace mittitur ad Cæsarem.
Cn. MINVCIVS, ad Div. XII. 25. in Africa aut apud Q. Cornificium aliquid muneris tenuit, aut proprium imperium habuit.
L. MINVCIVS, Basilus. Offic. III. 18. *Qui cum Cæsare in Gallia fuit. v. de B. G. VI. 29. vid. etiam: Basilus.*
Q. MINVCIVS, Brut. 18. Consul, *a. P. DLVI.*
Q. MINVCIVS, Rufus. Verr. IV. 31. II. 28. eques Rom. in Sicilia negotiator.
MITHRIDATES, Flacc. 17. Phryx. testis in Flaccum.
MITHRIDATES, rex Ponti, Acad. IV. 1. post Alexandrum maximus, quid de L. Lucullo judicavit. Verr. II. 65. ejus statuem etiam, cum bellum contra ipsum gerunt, Rhodii non deiciunt. *de eo multa pr. L. Maniliæ &c. de familia Mithridatis v. Reines. Epist. ad Hofm. & Rupert. ep. 21. p. 65.*
MNASISTRATVS, Verr. III. 46. Leontinus.
MNEMOSYNE, Nat. D. III. 21. mater novem Musarum.
MNESARCHVS, Stoicus. de Or. I. 11. 17. Panætii auditor, neminem oratorem putabat, nisi

HISTORICVS.

nisi sapientem. cf. de Fin. I. 2.
Acad. IV. 22.
M. MODIUS, Verr. II. 48. e-
ques Rom.

MOERAGENES, ad Att. V. 15.
VI. 1. Asianus, quo cum At-
tico controversia fuit, de seruo.

MOLO, Rhodius, Br. 90. Att.
II. 1. &c. est Apollonius Molo,
de quo supra.

MONETA, de Nat. III. 18.
Dea, Juno de Div. I. 45.
quare Juno sic appelletur. ad
Att. VIII. 7.

MOPSVS, de Nat. D. II. 3. de
Div. I. 40. Argivorum augur.

MOTHO, ad Div. XVI. 18.
Manutius malebat: Matho s.
M. Otho.

MVCIA, Verr. II. 21. *festus*
dies in Asia institutus in hono-
rem Q. Mucii, qui Asiam
aquissimo imperio rexerat.

MVCIA, ad Div. V. 2. ad Att.
VI. 12. Cn. Pompeji uxor, qui
cum ea divortium fecit. Nepo-
tis & Celeris Metellorum soror.
quare ita dicatur disputat Ma-
nus. ad ep. 2. ad Div. L. V.

MVCIAE, Brut. 58. Læliae C.
F. filiae, C. Lælii neptes.

P. MVCIVS Scævola, P. F. Q.
N. P. PRON. ad Herenn. I. 13.
de Or. II. 7. 12. de Fin. II. 16.
Trib. pl. Consule Cæpione
fert, ut de Tubulo queratur.
ad Att. XII. 5. quibus Coss. tri-
bunus fuerit. prætor fuit P.
Furio & Sext. Atilio Coss. p.
Dom. 53. Pontifex M. Brut. 28.
acutus & copiosus orator.
Verr. IV. 49. L. Calpurnii
Collega in Consulatu a. V.

DCXX. pr. Dom. 34. segnior
in republ. gerenda putatur.
Nasica factum SCto probat. cf.
pr. Planc. 36. de Or. I. 49. 50. o-
ptime pila & duodecim scriptis
lufit. Laudatur præterea de
Off. II. 13. ad Att. XII. 4. de Nat.
D. III. 2. pro Dom. 53. Topic.
4. 8. ad Div. VII. 10. 21. &c.
Hic est is, qui, ut Pomponi-
us ait, primus jus Civile fun-
davit, qui primus hanc scien-
tiam in familiam Muciam in-
tulit. Duos fratres habuit
item JCrus, P. Crassum Mu-
cianum, de Or. I. 37. Brut. 26.
& Q. augurem. Sed hunc tan-
tum patruelem, quod tenen-
dum est legentibus notam. Græ-
vii ad de Offic. II. 13. Hujus
P. fil. Q. Asiæ Proconsulem
JCrus fuit. de eorum Juris-
prudencia & opinionibus extat
Balduini libellus de Juris
Prud. Muciana. vide de iis
etiam Pompon. Orig. Jur. §.
39. 41. & ibi Rup.

P. MVCIVS, P. F. Q. N. P.
Pron. Brut. 56. frater P. Crassi,
ejus libri. est P. Crassus Mucia-
nus, de quo supra, frater P.
Mucii naturalis, vid. Brut. 26.

Q. MVCIVS, Sext. 21. solus
in Castra Porſenæ venit, eum-
que interficere conatur.

Q. MVCIVS, Q. F. Q. N. P.
Pron. Brut. 26. augur. de re-
pet. contra T. Albucium dixit.
de Amicit. 1. gener Lælii. ad
eum senem deducitur Cicero
puer, qui nunquam ab ejus
lato-

INDEX

- latere discessit. *Consul fuit a. V. DCXXXVI.* Balb. 19. de jure prædiationis non respondet. Phil. VIII. 10. bello Marfico valde senex & infirmus, tamen quotidie simulatque luceret conveniri poterat, & primus in curia erat.
- Q. MUCIVS, P. F. P. N. &c.**
Offic. I. 32. in jure civili excellentissimus, cum L. Crasso ædilitate functus est, & reliquis magistratibus præter tribunatum & Censuram. in Verr. II. 10. Africam justissime rexit. *sed,* ad Att. V. 17. solos quinque menses. *v. Mucia.* ad Div. I. 9. Planc. 13. publicanos inimicos habet, quod eos in provincia coercuerat. in Cæcil. 17. pro prætore justissimo nomen ejus dicitur. de Amic. I. Pontifex M. de Or. I. 3. juris peritorum eloquentissimus & eloquentium juris peritissimus. cf. Brut. 39. de Offic. III. 11. 15. in Consulatu cum Crasso, a. V. DCLVIII. Legem Muciam Liciniam tulit. *v. Ind. Legg.* Brut. 89. Ciceronis in Jure Civ. præceptor. S. Rosc. 12. in funere Marii a C. Fimbria vulneratur. de Nat. D. III. 32. ante simulacrum Vestæ trucidatur.
- Q. MUCIVS, Q. F. Q. N. de hoc cape** ad Div. III. 5. ad Att. IV. 16. tribunus pl. *Abonobarbo & Appio pulchro Coss.* optimatum partium defensor. cf. ad Q. Fr. III. 2. 3. II. ult. *v. Pighius ad an. DCXCIX.* *Ex his facile Muciorum fam-*
- ma confici poterit, quod digessit recte, cum a multis, v. c. Pighio, male digestum esset.* Doct. Rupertus ad Pompon. de O. 3. III. 7. *Hic est etiam ad* Div. IV. 9. *si sana lectio.*
- Q. MUCIVS, Mancius de Offic.**
 I. 30. in sermonibus effecit, ut unus de multis videretur.
- MVLCIBER, Tusc. II. 4.**
- L. MVMMIVS Achaicus, Consul, a. V. DCVII.** Verr. I. 20. Corinthum delevit, & multas Achaiae & Bæotiae urbes destruxit. ad Att. XIII. 6. 30. 32. & 33. qui ejus decem legati fuerint. Brut. 22. Censor cum Africano minori a. V. DCXI. Brut. 25. orationes reliquit. de Off. II. 22. abstinentissimus.
- L. MVMMIVS Quadratus, pro Sext. 11. Tribunus plebis cum P. Clodio.** de salute Ciceronis ad Senatum refert, *Manutius ad Sext. 11. Ninnius legendum censeat, & ita habet Dio, ita appellatur etiam alii Cicero-* nis locis, *vid. in L. Ninnius, sed MVMMIVS defendit Pi-* ghius ad annum DXCV. pro Dom. 48. P. Clodii bona consecrat Cereri.
- M. MVMMIVS, Verr. III. 53.** prætor Cn. Pompejo & M. Crasso Coss.
- P. MVMMIVS, de Orat. II. 67.** cuivis temporis homo.
- SP. MVMMIVS, Frater Achaici.** Brut. 25. orationes reliquit, Stoicam Philosophiam tenuit. ad Att. XIII. 6. legatus fratris Achaici.
- T. MVNATIVS, ad Div. X.**
 12. est

HISTORICVS.

12. est Plancus Bursa. Catil. II.
2. locius Catilinæ.

L. MVRCVS, ad Div. XII. 11.
ad Att. XII. 2. Imperator &
proconsul in Asia.

C. MVRENA, L. F. & Licinius,
frater ejus, pro quo est ora-
tio, pro Mur. 41.

L. MVRENA, *Pater, Verr. I.*
35. naves civitatibus Asiae im-
perat. pro L. Manil. 3. de Mi-
thridate triumphat, a Sulla re-
vocatur. Brut. 90. bello civili
Sullano perit.

L. MVRENA, L. F. pro Mur.
9. legatus L. Luculli. pro Mu-
ren. 1. Consul cum D. Silano,
creatus, ambitus accusatus,
a Servio Sulpicio & Catone,
defenditur a Cicerone.

P. MVRENA, Brut. 67. medio-
cri ingenio, sed magno studio,
litterarum studiosus.

MVRENA VARRO, ad Div.
XIII. 22.

MVSAE, de N. D. III. 21. tria
genera Musarum.

MVSCA, ad Att. XII. 40.

MVSTELA, *Numifidus Ana-*
gninus, de sicariis M. Anso-
nii triumviri. Phil. II. 4 Phil.
41. Phil. V. 6. Phil. XIII. 2. ad
Att. XII. 5. & 44.

C. MVSTIVS, Verr. I. 51.
eques Romanus.

MYRMECIDES, Acad. IV. 38.
vid. Aelian. V. H. 1. 17.

MYRON, ad Herenn. IV. 6. de
Or. III. 7. statuarius præstans.
Verr. IV. 60. ejus bucula. 43.
Apollo, 3. Hercules &c.

MYRTILVS, de Nat. D. III.
38. ejus mors vindicatur. *Op-*

nomai auriga a Pelope inter-
fectus v. Hygin. fab. 34.

MYRTILVS, ad Att. XV. 13.
XVI. 11. servi nomen.

N.

NAEVIVS Turpio, Verr. II. 8.
quadruplator, civis Rom. de
conventu Mamertino.

SER. NAEVIVS, Brut. 60.

SEXT. NAEVIVS, pro Quint.
1. &c. præco, cui cum P. Quint-
tio controversia. gratiolus a-
pud Sullanos, ad quos a Maria-
nis defecerat.

NAEVIVS, de Orat. II. 63. poë-
ta comicus, *quem saepe citat*
Cicero. Brut. 15. de tempore
mortis ambigitur.

NANNEJVS, ad Att. I. 16.
proscriptus a Sulla.

NANNII, Pet. Conf. 2. *Marius*
ad ep. 16. L. I. ad Att. legit:
Nanneji.

C. NASENNIVS, municipi
Suessanum. ad Brut. 8.

NASICA, *vide in Scipio.*

L. NASIDIVS, ad Att. XI. 17.
Pompejanus.

CN. Otacilius NASO, ad Div.
XIII. 32. eques Romanus.

P. NASQ, Phil. III. 10. provin-
ciam a M. Antonio assignatam
recusavit. ad Att. XII. 17.

Q. NASO, pro Cluent. 53. præ-
tor, qui causæ Cluentii præfuit,
pro Flacc. 21. prætor Asiae.

NATTA, *e Pinarnis, de Div. I.*
12. it. II. 20. ejus simulacrum
ex ære.

L. NATTA, pro Mur. 35. lau-
datur. Idem postea Pontifex,
quo præeunte domum Cice-
ronis

INDEX

- ronis consecravit Clodius. pro Dom. *de eo intellige* ad Att. IV. 8.
- NAVIVS, *Attius*. v. Attius.
- NAVCRATES, de Orat. II. 23. it. III. 44. Isocratis discipulus, historicus.
- NAVSIPHANES, *Tejus*, Democriteus, de N. D. I. 26. Epicuri magister, ab eo contemnitur. *Pyrrhonis audisorem vocat* Sext. Empir. adv. Math. init. Laërtius Democriti proem. Sect. 15. v. Fabric. ad Sextum I. c. cf. Menag. ad Laërt. X. 8.
- NEOCLES, de N. D. I. 26. Pamphili Platonici pater.
- NEOPTOLEMVS, *cognomen Pyrrhi. Achillis filii*. de Or. II. 37. Tusc. II. 1. philosophari ait sibi necesse esse, sed paucis.
- NEPTVNVS, de Off. I. 10. Thesei precibus commotus Hippolyto equos immisit. de N. D. I. 23. Neptuni filius dicitur *de homine inmani, sevo, latrone. vide Davies. ad b. l.*
- C. NERO, Verr. I. 19. prætor Asiæ.
- TIB. Claudius NERO, *Livia ante Augustum maritus*. ad Div. XIII. 64. ad Att. VI. 6. petit Ciceronis filiam.
- NERONIANVM, de Orat. II. 61. dictum Neronis cuiusdam.
- NERVA, ad Div. X. 18. vid. *Lævus Cispinus*.
- NESTORIVS, ad Div. VI. 11. *pro quo Græv. Vestorius; familiaris Ciceronis*.
- NICANDER, *Colophonius; de Or. I. 16. de rebus rusticis script. Respicit ad γεωργικὰ, quæ ab Eustathio ad Homer. & Schol. Aristoph. laudantur. v. Fabric. B. G. III. 26.*
- NICANOR, ad Att. V. 3. servus Attici.
- NICASIVS, Verr. IV. 51. Emenensis Senator.
- NICÈ, Verr. V. 30. uxor Cleomenis Syracusani, Verris meretrix.
- NICETAS, *Syracusinus*, Acad. IV. 39. omnia stare dicit, solam terram circa axem moveri. *Pythagoreus, quem alii Hiectam vocant.*
- NICIAS, ad Div. IX. 10. 11. VII. 23. ad Att. VII. 3. it. XII. 26. Grammaticus, quem Cicero in Cilicia secum habuit. ad Att. XIII. 28. a Dolabella arcessitur, ad eum, auctore Cicerone, proficiscitur.
- NICO, ad Div. VII. 20. medicus, *περὶ πολυφαγίας* scripsit.
- NICO, Verr. V. 30. nobilissimus pirata, a P. Servilio captus.
- NICOCLÉS, *Tyrannus*. de Off. II. 23. ab Arato Sicyonio oppressus est.
- NICOCREON, Tusc. II. 21. Rex Cypri. v. *Anaxarchus*.
- NICOMACHVS, de Fin. V. 5. Aristotelis filius.
- NICOMACHVS, Brut. 18. pictor. *de eo v. Plin. H. N. XXXV. 10. & Junium in Catal. Artific.*
- NICO-

HISTORICVS.

NICOMEDES, *Tennites*, Flacc.

18.

NICOMEDES, Verr. I. 24.

Rex Bithyniæ.

NIGOSTRATVS, pro Cluent.

62. servus Oppianici.

P. NIGIDIUS Figulus, pro Sulla 14. petit præturam Cicero-
ne Cos. ad Qu. Fr. I. 2. 5. præ-
tor, ad Att. II. 2. iudices adesse
cogit. ad Att. VII. 24. & Do-
mitio Corfinio Capuam mitti-
tur. ad Div. IV. 13. exuli spem
facit redeundi Romam. *de eo*
v. Rutgers. Var. E. III. 16.

NILVS, ad Att. XI. 11. 23. *ser-
vianus liberti nomen, nisi vox*
corrupta est.

NIOBE, Tusc. III. 26.

L. NINNIVS Quadratus, ad
Att. X. 16. pro Sext. 31. post
redit. in sen. 2. Kalend. Ju-
nius de Cicerone revocando re-
tulit nullo dissentiente; illo
ipso anno, quo expulsus est.
alii legunt: Mummius. v. L.
Mummius Quadratus.

NIPTRA, Tusc. II. 23. fabula
Pacuvii & Sophoclis.

NISVS, de N. D. III. 23. pater
Bacchi cujusdam ex Thyone.

Q. NOBILIOR, M. F. Brut. 20.
literarum studiosus, Ennium
civitate donavit, cum Trium-
vir coloniam deduxisset. *v. Q.*
Fulvius Nob.

NODIVS, de N. D. III. 20.

Deus Romanorum; proprie
fluvius prope Romam.

Q. CONSIDIVS NONIANVS,
ad Div. XVI. 12. *egente Nonia*
in Considiam adoptatus. ei
decernit Senatus Galliam cite-

riorem, Cæsari adimendam.

M. NONIVS, *Suffenas.* ad Att.

VI. 1. Cretæ & Cyrenarum
proprætor.

C. NORBANVS, de Orat. II.

21. 25. 47. & 48. qui Tribu-
nus plebis Q. Servilium Cæpio-
nem a Cimbris victum omni-
bus modis vexavit, ideoque
accusatus est a P. Sulpicio Ru-
fo Tribuno pl.; defensus a M.
Antonio Oratore, cujus quæ-
stor fuerat. de Off. II. 14. sed-
tiosus & inutilis civis.

C. NORBANVS, Verr. III. 49.
prætor Siculus Verr. V. 4.
Siciliam otiosam habuit.

L. NOSTIVS ZOILVS, ad
Div. XIII. 45. libertus L. No-
stii.

NOVIA, pro Cluent. 9. uxor
Oppianici.

NVCVLA, de Or. II. 62.

NVCVLA, Phil. VI. 5. VIII. 9.
XI. 6. XII. 8. de Septemviris
Antonii.

NVMA POMPILIVS, de Leg.
II. 22. humatus est; ubi?
Tusc. IV. 1. Pythagoreus ma-
le existimatur. de Or. II. 37. ante
Pythagoram vixit. de Or. III.
51. doctissimus. pr. Sull. 7. rex
peregrinus.

NVMERIVS, Verr. III. 23.
Centuripinus.

NVMERIVS, *Aurius*, pro Clu-
ent. 8. Larinas.

NVMERIVS, *Cluentius*, pro
Cluent. 60. eques Rom.

NVMERIVS, *Fabius Pictor*, de
Divin. I. 21. ejus Græci anna-
les.

NVMERIVS, *Furius*, de Orat.
III. 21.

INDEX

- III. 21. eques Romanus, can-
tandi artis peritus.
- NVMERIVS**, *Numeſtius*, ad
Att. II. 20. 22. & 24. amicus
Attici.
- NVMERIVS**, *Quintius*, pro
Sext. 38. Tribun. pleb. in
Clodianis partibus, Lentulo
Spinthere Col. conf. cap. 43.
- NVMERIVS**, *Suffucius*, de Div.
II. 41. honestus homo & nobi-
lis, ejus somnium.
- TI. NVMICIVS**, Off. III. 30.
trib. pl.
- NVMINIUS**, Verr. IV. 51. Eh-
nensis Senator.
- NVMISIVS**, *Tiro*, Phil. II. 4.
XII. 6.
- NVMISIVS**, *Mustela* v. in *Mu-
ſtela*.
- NVMMIVS**, de Or. II. 63. di-
visor.
- NVMIVS**, pro Font. 5. de co-
horte M. Fonteji, aut porti-
tor.
- NVMITOR**, ad Herenn. IV.
34.
- NVMITORIA**, *Fregellana*,
Phil. III. 6. uxor patris M. An-
tonii.
- C. NVMITORIVS**, Verr. V.
63. eques Roman. in agro Tau-
rominitano.
- Q NVMITORIVS**, Pollus, de
Inv. II. 34. Fregellanorum
princeps conjurationem con-
tra Romanos prodidit, cum
ad causam apud L. Opimium
prætorum dicendam evocatus
esset. v. *L. Opimius*.
- NYMPHAE**, pro Milon. 27.
earum aedes, in qua erant ta-
bulae censoriae.
- NYMPHO**, Verr. III. 21. Cen-
turipinus.
- NYMPHO COLOPHONIVS**,
ad Q. Fr. I. 2. 2. de Q. Cicero-
ne queritur.
- NYMPHODORVS**, Verr. IV.
22. Agrigentinus.
- NYMPHODORVS**, Verr. III.
23. Centuripinus.
- NYSA**, de N. D. III. 23. a Bac-
cho interficitur.
- NYSIVS**, pro Flacc. 25. cogno-
men Bacchi, sed *Graviana*
habet: Dionysus.
- O.
- SERV. OCELLA**, ad Div. II. 15.
VIII. 7. ad Att. X. 13. & 16.
- OCTAVIANVS**, ad Div. X. 33.
ad Att. XV. 12. XVI. 8. 11. 14.
est C. Octavii Macedoniae præ-
toris fil. naturalis, post Octa-
vianus appellatus, cum cum C.
Caesar adoptasset. Dicunt
etiam interdum Octavius, ut
ad Div. XVI. 24. v. C. Caesar
Octavius.
- CN. OCTAVIVS**, de Off. 139.
quoniam præclaram ædifica-
rat in Palatio domum, hono-
rem consecutus est. ibidem:
Primus ex ea familia Consul.
Phil. IX. 3. in legatione ad ne-
potem Antiochi regis, a Le-
ptine quodam Laodiceæ inter-
ficitur. eique propterea sta-
tua in rostris posita. Consul
fuit a. V. DLXXXIX. cum
L. Manlio Torquato. de Fin.
I. 7.
- CN. OCTAVIVS**, M. F. CN. N.
Brut. 62. a forenſi eloquentia
abſuit. Brut. 62. consul cum C.
Curione.

HISTORICVS.

- Curione. de Fin. II. 28. ejus dolores.
- CN. OCTAVIUS, CN. F. Nepos**
CN. ejus, qui cum Torquato Cons. fuit. Pater Consul fuit cum T. Annio. a. V. DCXXV. pro Planc. 21. Aedilitiam repulsam tulit. Brut. 47. in consulatu. a. V. DCLXVII. se eloquentem præstitit. de Harusp. resp. 25. cum Cinna collega dissentit. Catil. III. 10. Cinnam collegam ex urbe ejecit. Tusc. V. 19. caput præciditur jussu Cinnae collegæ, Ab hoc Octavianum bellum dicitur de Div. I. 2. Nat. D. II. 5. &c.
- CN. OCTAVIUS, ad Qu. Fr. I.**
 I. 7. Quinto Fratri ad iuitandum proponitur. quomodo littores & accensos coercuerit, cum Macedoniam regeret, ex prætura. it. ep. 2. 2. vocatur vicinus. Ciceronis ad Att. II. 1. Suetonii codices multi in Augusto cap. 3. appellant Cajum, quod prænomen etiam in scriptio exhibet a Pigbio ad annum DCXCIV. allata, in qua dicitur C. F. C. N. C. PRON. pater Augusti. fuit ex familia Octavia equestri, quæ a Cajo, Cneji Consulis primi fratre, originem reperebat, de tota familia vid. Sueton. l. c.
- CN. OCTAVIUS, ad Div. VII.**
 9. & 16. homo obscurus, familiaris Trebatii.
- L. OCTAVIUS, CN. F. CN. N.**
 Verr. I. 50. Consul a. V. DCLXXXIII. cum C. Aurelio Cotta.
- L. OCTAVIUS, Balbus, Verr.**
 II. 12. juris peritissimus.
- L. OCTAVIUS, Ligur, M. frater,**
 Verr. I. 48. trib. pl. cum fratre a. V. DCLXXII.
- L. OCTAVIUS Naso, ad Q. Fr.**
 I. 2. 3.
- L. OCTAVIUS Reatinus. Brut.**
 68. audax magis, quam paratus in dicendo, adolescens mortuus est.
- M. OCTAVIUS, CN. F. Brut.**
 25. Tribun. pl. cum Tib. Graccho, eique adversatur. de N. D. I. 38. ei abrogatur tribunatus a Graccho. Br. 62. legem frumentariam Semproniam abrogavit, a forensi eloquentia absuit. de Off. II. 21. largitio ejus modica & reip. tolerabilis & plebi necessaria fuit.
- M. OCTAVIUS, Ligur, Verr. I.**
 48. trib. pl. a. V. DCLXXII. frater L. Octavii Liguris.
- M. OCTAVIUS, CN. F. M. N.**
 ad Div. III. 4. Appii Pulchri legatus aut præfectus. ad Div. VIII. 2. petit ædilitatem cum Cælia, minime gratus fuit. ad Att. V. 21. ædilis curulis, M. Marcello & Servio Coss.
- M. OCTAVIUS, Phil. XI. 2**
 Marfus quidam, quo Dolabella legato usus est in Syria vexanda.
- P. OCTAVIUS Balbus, Cluent.**
 38. Senator juris peritissimus.
- OCTAVIUS Mamilius, ad Att.**
 IX. 10. a Tarquinio expulso contra Romanum excitatur.
- OEDIPVS, de Fat. 13. &c. Laji filius.**
- OENEUS, Tusc. Qu. II. 8.**
 Deianira pater.

OENO.

INDEX

OENOMAUUS, ad Div. IX. 16.

Tusc. III. 12. *fabula Accii.*

OFFILIUS, ad Div. VII. 21. ad

Att. XIII. 37. *Jctus, cujus*

etiam Ulpianus mentionem fa-

cit Digest. LV. 1.

OFILLIUS, ad Div. XVI. 24.

creditor Ciceronis.

OILEUS, Tusc. III. 29. *Ajacis*

pater.

OLYMPIAS, de Div. I. 23. pepe-

rit Alexandrum ea nocte, qua

Dianæ Ephesiæ templum con-

flagravit. Magorum de ea re

respondum.

ONASUS, Segestanus. Verr.

V. 45.

OPAS, de N. D. III. 22. *pro quo*

Davies: Phthas, Vulcanus

Aegyptiorum nomine, Nilo

natus, custos Aegypti.

OPHIUCHUS, de N. D. II. 42.

fidus.

L. OPIMIUS, de Inv. II. 34. eo præ-

tore de conjuratione suspectis

Fregellanis causam apud eum

dixit princeps eorum Numito-

rius Pullus, qui cum seditio-

nem prodidisset, ab Opimio

Fregellæ oppugnatae, in dedi-

tionem acceptæ & diruta

sunt. cf. Cicero Agrar. II. extr.

Catil. I. 1. ei resp. permittitur

in seditione C. Gracchi. Brut.

34. a populo absolutus de eade

Gracchi. a Gracchanis judici-

bus sublatus est, cum contra

studium populi stetisset. cf.

Planc. 28. de Or. II. 25. C.

Graccho interfecto, cum con-

sulatum, *quem a. DCXXXIII.*

gessit, deposuisset, reus factus

est ad populum a P. Decio tri-

buno pleb. defendit C. Carbo

consul. Brut. 83. ab eo vinum

Opimianum dicitur. Sext. 67.

sepulcrum ejus in litore Dyr-

rhachii.

Q. OPIMIUS, de Orat. II. 68.

consul a. V. DC.

Q. OPIMIUS, L. F. Q. N. Verr.

I. 60. senator, accusatus. est

apud C. Verrem prætorem,

quod in tribunatu intercessisset

contra legem Corneliam. *Hic*

Opimius is est, qui trib. fuit L.

Octavio & C. Cotta Coss.

OPIMIUS *Vejentina.* ad Att. IV.

16. senator.

SP. OPIUS, *sive, ut Græcius*

vult: P. OPIUS. Phil. III. 10.

provinciam sibi ab Antonio

datam recusavit.

OPPIA, ad Div. XIII. 28. M. Min-

dii uxor.

OPPIANICUS, pro Cluent. 4.

est Statii Albii cognomen.

OPPII, ad Att. VII. 13. VIII. 7.

X. 4. fœneratores.

CN. OPPIUS, ad Quir. post redit.

5. generum Sex. Atilium Ser-

ranum tribun. pl. P. Lentuli

relationi de Cicerone revocan-

do intercedentem ab interces-

sione revocat.

L. OPPIUS, M. F. pro Flacc. 13.

eques Romanus. ad Div. XIII.

43. negotiator Philomelii.

M. OPPIUS, M. F. *Terentina.*

ad Div. VIII. 8.

OPPIUS, ad Div. II. 16. magi-

stratus

HISTORICVS.

- Brutus** spem habet. ad Att. V. 1. **Cæsaris** amicus.
- C. Sergius ORATA**, de Fin. II. 22. de Off. III. 16. eruit a M. Mario Gratidiano ædes.
- P. ORBIUS**, Brut. 48. auditor T. Juventii in jure civili non inferior magistro. pro Flacc. 31. prætor in Asia.
- ORBONA**, de N. D. III. 25. Dea, cujus templum Romæ fuit.
- C. ORCHINIUS**, pro Cluent. 34. & 53. collega Ciceronis in prætura.
- C. ORCININUS**, de petit. Consul. 5. amicus M. Ciceronis.
- ORESTES**, Tusc. III. 5. furiosus.
- ORESTES**, de Fin. I. 20. &c. amici exemplum.
- CN. ORESTES**, ex *Aurelius*, pro Placc. 21. in petitione tribunatus pleb. repulsam tulit. de Off. II. 17. ei prandia in semitis decumæ nomine magno honori fuere. pro Dom. 13. a Cn. Aufidio adoptatus, unde Cn. Aufidius Orestes dictus est. Consul fuit cum P. Lentulo Sura.
- L. ORESTES**, Brut. 28. Consul cum M. Lepido. De L. & C. *Oreste L. F. v. in Aurelius*.
- ORESTILLA Aurelia**, ad Div. VIII. 7. Catilinæ amica.
- M. ORFIUS**, ad Div. VII. 5. nomen hominis Cæsari in Gallia commendati.
- ORION**, de N. D. II. 44. fidus.
- ORITHYIA**, de Leg. I. 1. ab Aquila sublata.
- ORODES**, ad Div. XV. 1. ad Att. V. 18. rex Parthorum.
- OROETES**, de Fin. V. 30. Prætor Darei.
- ORPHEUS**, de N. D. I. 38. cum negat fuisse Aristoteles, carmen Orphicum a Pythagoreis Cercopi cuidam tribuitur.
- ORPHEUS**, ad Div. XIV. 4. servus Ciceronis.
- ORPHICA**, de N. D. III. 23. sacra Bacchi.
- OSACES**, ad Att. V. 20. dux Parthorum, magna auctoritate, vulnus accipit a Cassio, ab Antiochea fugatur, quo vulnere paullo post perit.
- CN. OTACILIUS Naso**. v. *Naso*.
- L. OTHO e Rosciis**, pro Mur. 19. lex ejus grata equitibus. ad Att. XII. 37. & 38. v. *Lex Roscia*.
- O VIA**, ad Att. XII. 21. & 24. C. Lolii uxor.
- OVIUS**, ad Att. XVI. 1. P.
- T. PACAVIUS**, pro Mil. 27. eques Romanus.
- M. PACCIVS**, ad Att. IV. 16. hospes Attici.
- L. Junius PACIAEVS**, ad Div. VI. 18. Hispanus, civitate donatus, Cæsarianus, vid. Hirt. de Bell. Hispanico. 16.
- PACIDIANVS**, de optim. gen. orat. 6. Tusc. IV. 21. gladiator apud Lucilium.
- M. PACILIVS**, Verr. II. 38. & 40.
- PACILIANA domus**. ad Att. I. 14.
- PACONIVS**, ad Q. Fr. I. 1. 6. homo obscurus, qui de Q. Cicerone

INDEX

- rone proptatore questus erat.
- PACORES, vel PACORVS**, ad Div. XV. 1. ad Att. V. 18. Orodii regis Parthorum filius. ad Div. XV. 3. cum eo nupta regis Armeniorum filia.
- M. PACVVIVS**, ad Herenn. II. 23. *Poeta tragicus, floruit post Ennium, cujus nepos fuit. de Amic. 7. Lelii amicus & hospes.*
- PAEAN**, Verr. IV. 57. nomen Apollinis. de Orat. I. 59. hymni genus in Apollinem. Verr. IV. 57. ejus signum in templo Aesculapii.
- SEXT. PAEDVCEVS**, vide *Peducens.*
- PAEONIVS**, ad Q. Fr. III. 3. rhetor valde exercitatus & bonus, quo usi sunt Cicerones filii.
- PAETVS**, ad Div. IX. 16. *cognomen familiae Papiriae, Cluent. 26. & Aeliorum.*
- PAETVS**, Phil. XIII. 15. Graculus, a Caesare civitate donatus. *in vulgatisedd. est: Petrus.*
- PALAEEMON**, de N. D. III. 15. filius Leucotheae.
- PALAMEDES**, ad Herenn. II. 19. Top. 20.
- M. LOLLIVS PALICANVS**, Verr. II. 41. Tribun. pl. *Cn. Lentulo & L. Gellio Coff. ad Att. I. 1. & 18. Brut. 62. concionibus turbulentis aptissimus.*
- PALLA**, pro Cael. 10. nomen hominis, cui M. Caelius bona eripuisse dicebatur.
- PALLAS, antea**, de N. D. III. 23. pater Minervae cujusdam, a filia interfectus.
- PAMMENES**, Brut. 97. longe eloquentissimus Graeciae, quo M. Brutus usus est. Orat. 29. Demosthenis studiosissimus. *mentio Pammenis quoque fit ad Att. V. 20. VI. 2. nescio, an ejusdem.*
- PAMPHILVS**, Lilybætanus, Verr. IV. 14.
- PAMPHILVS**, de N. D. I. 26. Platonis auditor, quem Epicurus Sami audivit. & tamen magnifice contemnit.
- PAMPHILVS**, de Orat. III. 21. rhetor Graecus. *Hujus τέχνην laudat etiam Aristot. Rhet. II. 23. & Quintil. III. 6.*
- PAMPHILVS**, ad Att. VII. 2. servus Attici.
- PANAETIVS, Rhodius, Stoicus**. de Or. I. 11. de Off. I. 26. Scipionis Africani praeceptor. & Brut. 30. Rutilii. Brut. 26. C. Fannii. de Or. I. 11. Mnesarchi. de Off. II. 2. laudat Africani abstinentiam. ad Att. IX. 21. apud Scipionem Africanum majorem honoratus est. de Div. I. 3. & 7. item. II. 42. Posidonii doctor, discipulus Antipatri, a Stoicis degeneravit in sententia de Divinatione, ridet enim avium cantum & astrologorum praedicta. de Off. II. 14. ei placet non numquam verosimile etiam, si minus sit verum, defendere. Tusc. I. 32. animum mortalem statuit. de N. D. II. 46. dubitat, an mundus sit igni interiturus. de Offic.

HISTORICVS.

Offic. I. 2. III. 2. de officiis accuratissime disputavit, in quo tamen aliquid reprehenditur. de Offic. I. 43. prætenuit locum de duobus honestis, utrum honestius. de Off. II. 10. cum de opinione populari locutus est, usus est verbis popularibus & usitatis. de Off. II. 5. negat ducem belli aut principem domi magnas res & salutares sine hominum studiis gerere posse. de Off. II. 17. theatra, porticus, nova templa, non probat. de Fin. IV. 9. ad Q. Tiberonem de dolore patiendo scribit. ad Att. XIII. 8. ejus liber de providentia. de Leg. III. 6. de magistratibus.

PANISCVS, de N. D. III. 17. de Div. I. 13. Panisci caput extitisse saxo diffisso fingit Carneades.

C. Vibius PANSA, C. F. C. N. ad Div. VIII. 8. Trib. pleb. M. Marcello & Serv. Sulpicio Coss. ad Div. XV. 17. in Gallia citeriori M. Bruto succedit, Phil. V. 19. Consul cum Hirtio. ad Div. X. 33. exercitus ejus ad Mutinam conciditur, & ipse ex vulneribus moritur. cf. ad Brut. 3. Phil. XI. 9. laudatio ejus.

PANVRGVS, pro Q. Roscio 10. servi nomen.

PAPIA, ad Div. XVI. 24. femina e gente Papia plebeja.

PAPIA, pro Cluent. 9. uxor Oppianici.

PAPIRIVS, ad Div. IX. 21. olim Papirii dicti. ad Div. IX. 21. de

familiis Papiriis patriciis & plebejis tota epistola, in qua illud notabile, ipsum Papirium Patrum ignorasse, Patricios Papirios fuisse.

CN. PAPIRIVS, Verr. I. 12. est Cn. Carbo, proconsul Galliarum quaestore Verre, it. Agrar. III. 2. vide in Cn. Carbo.

L. PAPIRIVS CRASSVS, ad Div. IX. 21. dictator a. V. CDXV. & deinde Consul cum Duillio.

L. PAPIRIVS Cursor, ad Div. IX. 21. magister equitum a. V. CDXV.

L. PAPIRIVS Fregellanus, Brut. 46. Tib. Gracchi P. F. ætate disertissimus Latii. orationem in senatu habitam reliquit pro Fregellanis coloniisque Latinis.

L. PAPIRIVS, Mugillanus. ad Div. IX. 21. Consul & Censor fuit cum L. Sempronio Atratinio a. V. CCCXII.

L. PAPIRIVS PAETVS, ad Att. I. 20. donat Ciceroni libros Serv. Claudii fratris. *Ad eum sunt epistolæ L. X. ex quibus intelligitur, eum Epicureum, & hominem doctum facerumque fuisse.*

L. PAPIRIVS, Verr. IV. 21. eques Romanus, negotiator in Sicilia.

L. PAPIRIVS, Potamo, Verr. III. 66. scriba Verris. cf. III. 60.

M. PAPIRIVS, pro Mil. 7. eques Romanus a P. Clodio in via Appia interficitur, pro Dom.

INDEX

- Dom. 19. frater Sext. Aelii Li-
guri, tribuni plebis.
- Q. PAPIRIVS, pro Dom. 49.
Tribunus pleb. auctor legis
Papiriae.
- C. PAPIVS, de Off. III. 11. male
fecit, qui peregrinos urbe uti
prohibuerit. v. *Ind. LL.*
- PARALVS, Verr. IV. 60. heros,
qui triremem primus struxit.
ejus imaginem Athenienses
magnificiunt.
- PARHEDRVS, ad Div. XVI. 18.
Parhedri nomen est etiam in
Inscriptione ap. Gruter.
CMLXIX. 7.
- PARILIA, ad Att. IV. 10. de
Div. II. 47. Solemnia in bono-
rem Palis, unde & Palilia di-
cuntur. vid. *Ovid. Fast. IV.*
721. sqq.
- PARIS, Orat. 49. de Nat. D. III.
38. ad Att. I. 18. Paris voca-
tur Memmius, quia Luculli
& Pompeji uxores stuprave-
rat.
- PARMENIDES, Acad. IV. 23.
negat sciri posse aliquid. ver-
sus ejus non boni sunt. Acad.
IV. 37. ex igni omnia gigni. de
N. D. I. 11. Deum esse conti-
nentem ardore lucis orbem,
qui cælum cingat. Acad. IV. 5.
- PARRHASIVS, pro Flacc. 22.
Trallianus.
- PARRHASIVS, Tusc. I. 2. pi-
ctor nobilissimus. v. *Junius in*
Catal. pictorum & cer. Artif.
- PASIPHAË, de N. D. III. 18.
Perseidis filia, de Div. I. 43.
ejus fanum in agro Laconico
propter urbem.
- L. Junius PATIETVS, ad Att.
XII. 2. v. *Paciæcus.*
- T. PATINA, pro Milon. 17.
Lanuvinus, P. Clodii familiaris.
- PATISCVS, *Cilix.* ad Div. II.
11. ejus opera utitur Cicero
Proconsul. IX. 9. XII. 15. Classi
in Asia præest. pro quaestor cum
Lentulo, Spintheris filio &
Turulio missus a senatu; quod
interfecto Cæsare conjuratos
in Capitolium persecutus erat.
v. *Pigbium ad a. DCCIX.*
- PATRO, *Epicureus.* ad Div.
XIII. 1. Ciceroni familiarissi-
mus. Phædro succedit. ad Att.
V. 11. &c.
- PATROCLVS, Tusc. II. 15.
16. *Davisius vult legi: Patro-*
cles, e Codd. MSS.
- Q. PATVLCIVS, ad Att. XIV.
18. *Fuit Quaestor a. DCCIV.*
Hunc sc. intelligi posse patrem.
- L. Aemilius PAVLLVS, *Mace-*
donicus, Africani minoris pa-
ter naturalis. Brut. 20. diser-
tus. ad Div. IV. 6. Tusc. III.
28. duos septem diebus filios
amittit. Brut. 19. ejus filium
adoptat Africani majoris f. de
Div. I. 46. II. 39. Consul ite-
rum, omen, quod ei a filia,
Aemilia offertur, cum ei bel-
lum Persicum mandatum esset.
de Off. II. 22. omni Macedo-
num gaza potitus est. Verr. I.
21. Persen vi ac virtute su-
peravit. Mur. 14. de Persæ tri-
umphus. Tusc. V. 14. quid
Persæ responderit, cum in
triumpho duci nollet.
- L. PAVLLVS, *Maced. P. de*
Orat. II. 87. qui ad Cannas ma-
le

HISTORICVS.

- le rem gessit. de Divin. II. 33. **L. PEDVCAEVS**, pro Flacc. 28. eques Romanus.
- cecidit in pugna Cannensi cum exercitu Offic. III. 32. Consul cum Varrone *a. V. DXXXVII. secundum, primum enim fuerat a. DCXXXIII. cum M. Livio.*
- L. PAVLLVS**, M. F. Vatin. 10. quaestor Macedoniae, laudatur. pro Mil. 9. Calvino & Messala Coss. praetor, competitorem P. Clodium habuit. &c. ad Div. VIII. 4. Consul cum C. Marcello. ad Div. VIII. 10. provinciae nimis cupidus. ad Div. VIII. 11. C. Curionem habiturum comitia impedit, servando de caelo. Phil. XIII. 6. Pompejum Cn. Filium hortatur, ut cum suis copiis ad Mutinam cat. *eius mentio fit quonque* ad Div. VIII. 8. XI. 19. ad Att. IV. 13.
- PAVLLVS**, in Pis. 17. *per ludibrium appellatur L. Piso, Macedoniae proconsul ab Aemilio illo Paulo Macedonico.*
- PAVSANIAS**, Lacedaemonius. Top. 20. de Off. I. 22. rebus gestis imperium Lacedaemoniorum propagasse putatur.
- PAVSANIAS**, Alabandensis. ad Div. XIII. 64.
- PAVSANIAS**; ad Div. VIII. 8. libertus fuisse videtur. ad Div. I. 7. Lentuli Spintheris libertus.
- Q. PEDIVS**, ad Att. IX. 14. Caesaris legatus. pro Planc. 7. aedilitatem cum Cn. Plancio petiit.
- C. PEDVCAEVS**, ad Div. X. 33. interiit in praelio Mutinensi, duce Pansa, fuit legatus Pansa.
- S. PEDVCAEVS**, ad Att. I. 4. Sexti pater.
- SEXT. PEDVCAEVS**, Sext. F. Verr. I. 7. Senator. ad Att. VII. 13. 14. & 17. Sextus, unde dicitur. ad Div. VIII. 14. absolvitur. Verr. II. 56. praetor censet Siciliam. de Fin. II. 18. praetor Siciliae, egregium ejus facinus.
- PELEVS**, de Orat. III. 15. pater Achillis.
- PELIAS** Rex, ad Herenn. II. 22. Jason.
- PELIAS**, de Orat. III. 58. Neptuni filius, Thessaliae rex, a filiabus Medae fraudibus interfectus.
- PELOPIDAE**, ad Div. VII. 28. filii Pelopis, *b. l. Caesariani mali cives.*
- PELOPS**, Tusc. II. 25. equos a Neptuno obtinet.
- PENELOPA**, de N. D. III. 22. uxor Mercurii, Panis mater
- M. PENNVS**, M. F. Brut. 28. in tribunatu agitavit C. Gracchum, pater fuit Consul cum Q. Aelio. de Off. III. 11. peregrinos exterminavit eamque ob causam reprehenditur.
- PERICLES**, Brut. 11. Xanthippi filius, Anaxagorae discipulus, doctrinam cum eloquentia forensi primus conjunxit. de Orat. II. 22. orationes ejus extiterunt Ciceronis temporibus. de Off. I. 40. collegam Sophoclem in praetura reprehendit. Orat. 4. cur ceteris oratoribus praestiterit. de Off. II.

INDEX

17. reprehenditur a Demetrio Phalereo, quod tantam pecuniam in præclara illa propylæa conjecerit. de Off. I. 30. auctoritatem summam consecutus est sine ulla hilaritate.
- PERICLES**, Verr. I. 33. Ephesus nobilis, Romam evocatur.
- PERIPATETICI**, Tusc. IV. 17. & 19. &c. eorum de affectibus sententia refellitur. de Off. I. 25. laudant iracundiam, Cicerone improbante. de N. D. I. 7. de Fin. III. 2. 12. & 13. re, an verbis a Stoicis discrepent.
- PERSA**, de Div. II. 37. v. *Perses*.
- PERSA**, de Div. I. 46. catellus L. Paulli, ex quo omen accipit L. Paullus.
- PERSAEVS**, de N. D. I. 15. Zenonis auditor.
- PERSEIS**, de N. D. III. 18. filia Persei.
- PERSES**, Verr. I. 2. rex Macedoniae, a quo *Persicum bellum* dicitur. Tusc. V. 40. Paillum precatur, ne in triumpho ducat. de N. D. II. 2. ejus victoria nunciatur a Tyn-
daridis.
- PERSEVS**, de N. D. II. 43. si-
dus.
- C. PERSIVS**, de Orat. II. 6. orator doctissimus, qui temporibus Gracchanis floruit, vid. Brut. 26. ei tributa est oratio, quæ sub C. Fannii nomine erat. de Fin. I. 3.
- M. PERPENNA**, sive potius **PERPERNA**, ut habent P. Manutius, Grævius. nam sic in nummis, vid. Græv. ad pr. Rosc. Com. 1. de Or. II. 65. ju-
dex in judicio Aculeonis a Gratidiano accusati. Consul a. V. DCLXI. Verr. I. 55. Cen-
sor, pro Q. Rosc. I. inter judices sedet in causa Q. Rosci comædi.
- PESCENNIVS**, ad Div. XIV. 4. Ciceroni in exilio bene facit.
- M. PETILIVS**, Verr. II. 29. eques Romanus, negotiator in conventu Syracusano.
- Q. PETILIVS**, pro Mil. 16. ju-
dex in Milonem.
- PETISSIVS**, *Urbinas*. Phil. XII. 8. bonis suis effusis ad Antonium se applicuit. Phil. XIII. 2.
- M. PETREJVS**, pro Sext. 5. C. Antonii legatus, Catilinam persequitur. ad Div. XVI. 12. legatus Pompeji in Hispania. ad Att. VIII. 2.
- PETRVS**, Phil. XIII. 15. vide in Pætus.
- PHAEDRVS**, de Or. I. 7. de Div. I. 3. 7. &c. Platonis Dia-
logus; qui a Phædro dicitur, quem vehementer Plato ama-
vit, Laert. III. 29.
- PHAEDRVS**, ad Div. XIII. 1. Epicureus, moriens obtesta-
tur Patronem, ne ædes Epicuri alienari sinat. M. Ciceroni pue-
ro, ut philosophus, post, Phi-
lone cognito, ut vir bonus &
suavis probatur. Carus est At-
tico. ad Att. XIII. 37. ejus libri
quidam. *Laudatur etiam* de
Fin. V. 1. de N. D. I. 33. Phil.
V. 5. ejus filius Lysiares.
- PHAETHON**, ad Att. III. 8. ad
Q. Fr. I. 4. nomen servi.
- PHALARGVS**, Verr. V. 40. Centuripinus.

PHA-

HISTORICVS.

- PHALARIS**, Offic. III. 6. tyrannus. Div. I. 23. matris somnium. Verr. IV. 33. Pis. 18. &c. ejus taurus. Offic. II. 7. Agrigentini in eum impetum faciunt.
- PHALEREVS**, de Div. II. 46. v. *Demetrius Phalereus.*
- PHAMEA**, ad Div. VII. 24. libertus, *Tigelli avus.* ad Att. IX. 9. moritur. ad Div. IX. 16. ad Att. XIII. 49.
- PHANIA**, ad Div. III. 1. II. 13. libertus Appii Puleri.
- PHARNACES**, Deiot. 5. contra eum pugnat cum Cæsare Deiotarus. cf. ad Att. XI. 20. 22. ad Div. XV. 15. *de bello hoc Cæsaris cum Pharnace v. Hirrini de Bell. Alex. 34. sqq. Est Mithridatis filius.*
- PHARNACES**, ad Att. XIII. 30. 44. servus librarius.
- PHEMIVS**, ad Att. V. 20. 21. sq. VI. 1. musicus, cornicen. *Ejus etiam mentio apud Ovidium Amor. III. 7. 61.*
- HERECRATES**, Phtiota, Tusc. I. 10. inducitur in Dicæarchi libro de animo.
- HERECYDES**, Tusc. I. 16. *Syrius, non Syrus, ut est in edd. plerisque.* Div. I. 50. Pythagoræ magister, haulta de puteo aqua terræ motum prædicit. Tusc. I. 16. primus dixit animos esse sempiternos. Vixit regnante Ciceronis gentili Servio Tullio. *Hic est physicus Phercydes, is, qui primus Theologus est appellatus.*
- HERECYDES**, de Or. II. 12. Historicus antiquior Herodo-
- to; *quem cave cum physico & theologo confundas. Historicus, Atheniensis fuit, Darii Hy- staspidae temporibus, de utrius- que ætate, & scriptis accurate disputat Voss. de Hist. Gr. IV. 4. de Physico imprimis Men- agius ad Laert. I. 116. sqq.*
- PHIDIAS**, de Or. II. 17. Tusc. I. 15. Or. 71. &c. signum Minervæ fecit, in cujus clypeum inclusit similem speciem sui, quod nomen inscribere non liceret.
- PHIDIPPVS**, Deiot. 6. medicus Deiotari.
- PHIDITIA**, Tusc. V. 34. convivia Lacedæmoniorum, *de quibus v. Suidam in Lycurgo. Veterum locos de iis collectos vide ap. Meurs. Misc. Lacon. I. 9. 10.*
- PHILADELPHVS**, ad Att. I. 11. *nomen servi Attici.*
- PHILADELPHVS**, *Annius.* Phil. XIII. 12. prætorius, beneficio Cæsaris.
- PHILARCHVS**, Verr. IV. 12. Centuripinus. V. 34. Haluntinus.
- PHILARGYRVS**, ad Div. VI. 1. libertus A. Torquati. ad Att. IX. 15. servus aut liber- tus Attici.
- PHILEROS**, nomen servi. pro Corn. I. ad Div. IX. 15.
- PHILINVS**, Verr. III. 34. Her- bitensis.
- PHILIPPVS**, *Alexandri pater,* de Offic. II. 14. 15. ejus episto- la ad filium, ut oratione mul- titudinem sibi conciliet, non largitionibus. I. 26. filium su-

INDEX

perat facilitate & humanitate, a filio superatur rebus gestis & gloria. Tusc. V. 14. Lacedæmoniiis minatur per literas. ad Att. I. 16. omnia castella expugnari posse dicebat, in quæ a sellus auro onustus ascenderet. de Fat. 3. jubetur oraculo, cavere in capulo quadrigulas.

PHILIPPVS, *rex Macedonia, quocum bellum Maced. I. gestum est.* de Inv. I. 12. Verr. I. 21. a Flaminio vincitur. cf. Phil. XI. 7. Agrar. I. 19. 33. Offic. II. 14. Antigoni filius. Filii vocem qui non concoquebant, quod sciebant, hunc Philippum, Demetrii esse, non Antigoni filium, ejece-
runt; sed restituerunt post e
MSS. viri docti. v. Manut. ad b. l. Fuit autem Philippus Antigoni ejus, qui Doson dicitur, filius privignus. Nam mortuo Demetrio, cum puer adhuc esset Philippus, tutor factus est ejus Antigonus Doson. Is paullo post matrem Philippi duxit, & tutelam Philippi sapienter gessit &c. vid. Justinus XXVIII. 3.

PHILIPPVS, Verr. III. 34. Herbitensis.

PHILIPPVS, Flacc. 18. Temnites.

PHILIPPVS, ad Div. XIII. 28. Lacedæmonius.

L. Marcius PHILIPPVS, de Offic. II. 17. Q. filius. Sext. 51. vitricus Gellii, seditiosi hominis, fratris Consulis L. Gellii. Planc. 21. in petitione tribunatus mil. repulsam tulit. de

Offic. II. 21. tribunus plebis fert legem Agrariam, sed eam facile antiquari patitur. in ejus suasionem quædam nimis populariter & perniciose dixit. Muren. 17. Brut. 45. in petitione Consulatus a M. Herennio vincitur. Rabir. 7. Consul cum Sext. Julio Cæsare. de Or. I. 7. Consul tribuno M. Druso adversatur, & ab equitum partibus stat. de Or. III. 1. graviter in Senatum Consul in concione invehitur, & propterea a L. Crasso objurgatur, referente ad senatum Druso. Dom. 32. avunculum suum Censor in recitando senatu præterit. Brut. 64. pro Cn. Pompeji bonis dicit senex. ad Att. VIII. 3. in Cimæ dominatione arma capere noluit. Manil. 21. de Cn. Pompejo dictum honorificum. Brut. 47. optimus suæ ætatis Orator post L. Crassum & M. Antonium. de Or. II. 61. Offic. I. 30. facetus. *ibid.* II. 17. solebat gloriari, se sine ullo munere adeptum esse omnia, quæ amplissima putarentur. *de eo cape locos hos:* Agr. II. 16. *quem male Læncædanus de Cn. Lentuli Collega interpretabatur*, de Or. II. 54. Quint. 22. *vide etiam* L. Marcius.

L. PHILIPPVS, *L. F. Q. N.* Phil. III. 10. vitricus Octavii. Har. Resp. 6. ad Div. I. 9. Consul cum Cn. Lentulo Marcelino. Phil. III. 10. provinciam sibi ab Antonio datam recusavit. Phil. VIII. 9. ad Div. XII. 4. lega-

HISTORICVS.

- legatus a senatu Mutinam ad M. Antonium flagitiose facit.*
ad Att. X. 4. V. 12. XII. 16. 18.
- Q. PHILIPPVS, Balb. II. exul Nuceria vixit.
- Q. PHILIPPVS, ad Div. XIII. 73. Asiae Pro Consul.
- PHILISTVS, *Syracusius*, de Div. I. 20. 33. historicus doctus & diligens, aequalis Dionysii tyranni. de Or. II. 13. 23. familiaris Dionysii, imitatur Thucydidem. Brut. 17. non habet amatores. Brut. 88. ad Q. Fr. H. 13.
- PHILO, Acad. IV. 6. Clitomachi auditor. de Or. III. 28. in Academia maxime floret. Brut. 89. princeps Academiae *Quarta* Mithridatico bello cum optimatibus Atheniensium domo fugit, & Romam venit. Ciceronem auditorem habuit. ad Div. XIII. 1. ei valde probatur. Acad. IV. 4. ejus libri duo. I. 4. contra cum scribit Antiochus. Tusc. II. 10. versibus loco utitur. ibid. 3. alio tempore philosophiam, alio rhetoricam docebat. Acad. I. 4. magister Antiochi. Tusc. V. 37. peregrinatur.
- PHILO, de Or. I. 14. Atheniensibus armamentarium fecit.
- PHILO, ad Div. II. 12. VIII. 8. libertus M. Coelii Rufi.
- L. PHILO, *Veturius*, in Cæcil. 19. quaestor C. Servilii. Ei negata est accusandi Servilii potestas.
- PHILOCTETES, ad Her. IV. 30. Tusc. IV. 30. *Pæantis filius*, cui Hercules moriens sagittas tradidit &c.
- PHILODAMVS, Verr. II. 44. Opuntius.
- PHILODAMVS, Verr. I. 25. Lampfacenorum princeps, a Verre vexatus & tandem occisus.
- PHILODEMVS, Fin. II. 35. Epicureus, quem nonnulli Philodamum vocant, minus recte. v. Menag. ad Laert. X. 3.
- PHILODORVS, Flacc. 22. Trallianus.
- PHILOGENES, ad Att. V. 13. VI. 4. servus aut libertus Attici.
- PHILOGONVS, ad Q. Fr. I. 3. libertus Q. Ciceronis.
- PHIOLAVS, de Or. III. 34. Crotoniata, Pythagoreus, Archytæ discipulus.
- PHIOTES, Alabandensis, ad Div. XIII. 56.
- PHILOTIMVS, ad Att. II. 4. VI. 10. ad Div. III. 9. &c. libertus Ciceronis.
- PHILOXENVS, ad Att. IV. 6.
- PHILVS, ad Att. IV, 16. cognomen L. Fulvii. de Amic. 4. 7. 19. laudatur.
- PHINTIAS, Offic. III. 10. Pythagoreus.
- PHOENIX, de Or. III. 15. comes Achillis, disertus.
- PHORMIO, de Or. II. 18. Peripateticus, qui Ephesi vixit, ab Hannibale auditur & ridetur. c. 19. Phormiones dicuntur, qui de re præcipiunt, & differunt, quam non intelligunt.
- PHORONIS, Nat. D. III. 22. Valen

INDEX

- Valentis uxor, Mercurii cujusdam mater.
- PICTOR**, de Or. II. 12. v. *Fabius Pictor*.
- PIERIDES & PIERIAE**, de Nat. D. III. 21. Musæ ex Antiopa & Piero.
- PIERIVS, C. PIERVS, N. D. III. 21.** pater Pieridum novem ex Antiopa.
- PIETAS**, de Div. I. 43. ejus ædes Romæ.
- PILIA**, ad Att. IV. 4. &c. uxor Attici.
- M. PILIVS**, ad Att. XIII. 31. ad Div. VIII. 8. necessarius Attici, M. Servilium de repetundis reum facit.
- Q. PILIVS**, ad Att. IV. 17. necessarius Attici.
- PINARII** Nattæ, de Div. II. 21. nobiles.
- T. PINARIVS**, ad Div. XII. 24. ad Att. VI. 1. VIII. 15. amicus Ciceronis.
- M. PINARIVS**, v. *Rufca*.
- PINDARVS**, Or. I. Fin. II. 34.
- PINDARVS**, ad Att. XVI. 1. decumanus.
- T. PINNIVS**, ad Div. XIII. 61. Ciceronem heredem secundum & tutorem instituit.
- PIPPA**, Verr. III. 33. Aeschriónis uxor.
- PISISTRATVS**, de Or. III. 33. homo doctus & eloquens, primus Homeri libros sic disposuit, ut nunc habemus. *Commemoratur etiam* Brut. 7. Senect. 20. ad Att. VIII. 16. de Nat. D. III. 33.
- PISO**, ad Att. XII. 3. argentarius.
- C. Calpurnius PISO**, Cæcin. 12. actor Acbutii contra Cæcinum. ad Att. I. 1. Procons. Galliar. ibid. I. 13. 14. pacificator Allobrogum. Flacc. 38. a Cicerone defenditur. Brut. 68. Itatarius & sermonis plenus orator. *Consul fuit cum M. Glabrio a. V. DCLXXXVI. Nescio an hic est arbiter in causa Q. Roscii & Fannii pr. Q. Rosc. 3.*
- C. PISO**, in Pison. 1. ad Quir. p. Red. 3. in Senat. 15. gener Ciceronis Ponti & Bithyniæ quaesturam pro soceri salute negligit. Brut. 78. ingeniosissimus, orator bonus.
- Cn. PISO**, Sull. 24. Muren. 38. in Tog. Cand. Catilinæ socius, quocum eadem optimatum facere voluit.
- L. PISO**, *qui primus Frugi dictus est*. Brut. 27. Verr. III. 84. Offic. II. 21. primus legem de repetundis tulit Censorino & Manilio Consulibus. multarum legum auctor & dissuasor. Font. 13. a C. Graccho multa turpia in eum dicta. Brut. 27. de Or. II. 12. Annales scripsit & orationes. ad Div. IX. 22. ex ejus Annalibus laudatur: *peni deditos esse. Consul fuit. a. V. DCXX.*
- L. PISO**, L. fil. Verr. IV. 25. Prætor in Hispania continentissimus, ibi interficitur.
- L. PISO**, Verr. IV. 25. L. F. L. N. prætor fuit. *Et quidem* Verr. I. 46. cum Verre. in Cæcil. 19. P. Gabinium de repetundis accusat nomine Achaia.
- L. PISO**, Cæsoninus, pr. Dom. 9. lege Clodia Macedoniam accipit.

HISTORICVS.

cepit. ad Div. IV. 4. C. Cæsar
ris socer, mentionem facit in
Senatu de M. Marcello. Phil. I.
4. liberrimam orationem in se-
natu contra Antonium habet,
sed cum pauci sequuntur. ad
Div. XII. 22. non audet in Se-
natum venire timore Antonii.
Phil. VIII. 9. X. 5. ad Div.
XII. 4. legatus ad Antonium
ad Mutinam flagitiose fecit.
*Hic est Gabinii in consulari col-
lega, de quo discite ex Or. in
Sen. p. Red. 7. & tota Pisonia-
na.*

M. Pupius PISO, Calpurnianus,
Dom. 13. adoptatur a M. Pu-
pio. Verr. I. 14. Quæstor L.
Scipionis Asiatici, pecuniam
publicam non attingit, quod
a Scipionis partibus dissentie-
bat. Planc. 21. in adilitate pe-
tenda repulsam fert. Flacc. 3.
Hispaniæ prætor. ad Att. I. 13.
amicus Clodii operam dat, ut
Rogatio de sacris violatis,
quam ipse ferret, antiquetur.
ad Att. I. 14. valde reprehen-
ditur. ibid. 16. Ciceronis ope-
ra Syriam provinciam amittit,
quam spe jam præceperat.
Phil. III. 10. provinciam sibi
ab Antonio attributam recusat.
de Or. I. 22. eloquentiæ studi-
osus; secum habet Stasæam
Peripateticum Brut. 64. 66.
qualis orator. Fin. IV. 26. Stoi-
cos facete ridet. de Fin. V. 1.
Nat. D. I. 7. Peripateticus.
*Itaque inducitur utroque loco
explicans rationem Peripate-
ticam de summo bono & Natura
Deorum. De eodem intelli-*

*ge locum Phil. II. 25. Consul
fuit. a. DCXCII.*

PITARATVS, de Fat. 9. Ar-
chon Atheniensis, sub quo Epi-
curus mortuus est.

PITTACVS, de Or. III. 15. de
Leg. II. 26.

PITVANIVS, ad Att. IV. 15.
homo pereruditus, & Græcis li-
teris deditus, familiaris Attici.

L. PLAETORIVS, Cluent. 60.
Senator.

**M. PLAETORIVS, M. F. Cesti-
anus,** Font. 5. M. Fonteium ac-
cusat. Cluent. 45. Aedilis cu-
rulis cum C. Flaminio. Cluent.
53. prætor cum Cicerone. *De
hoc forte capiendum Plætoria-
num incendium h. e. damnatio,
quo etiam Sejus ambustus est,
propterea, quod de residuis in
iudicium vocatus esset. Ex
quo colligo, de repetundis da-
mnatum esse Plætorium; quod
in hunc optime convenit, qui
post præturam potuit provin-
ciam obrinuisse. Nummi bu-
jus Plætorii ædilitii obviunt.
v. Vallantius in famil. Plæto-
ria.*

PLAGIOSIPPVS, ad Herenn.
IV. 31. *Variantes Lektionen
in hoc nomine docent, quam in
eo hæserint librarii. Inter-
pretes quidem L. Philippum O-
ratorem significari putant hoc
nomine.*

PLAGVLEIVS, Dom. 33. ple-
bejus homo, e Clodianis ope-
ris.

Cn. PLANCIVS, ad Att. I. 12.
tributus militum in Macedo-
nia, C. Antonio eam obtinen-
te.

INDEX

te Sen. p. Red. 14. quaestor Macedoniae, provincialia ornamenta deponit, & Ciceronem tueretur. Planc. 1. reus sit de ambitu a competitore aedilitatis Laterense. v. argum. orat. ad Div. IV. 14. exsuli spem redditus facit Cicero. Planc. 8. familia Plancia ex Atinati municipio fuit.

Cn. PLANCIUS, de Or. II. 54. a L. Crasso defenditur. Cluent. 51. accusat M. Brutus. sed in Cluentiana est L. Plancius. Apud Quintilianum vero L. VI. c. 3. Cn. Plancus, non C. quod Hotomannus in editione, nescio qua, reperit. Plancus & Plancius permutari docebunt Var. Lect. Grav. ad Phil. VI. 4. De prae nominibus idem intelliges ex sequentibus.

Cn. PLANCVS, L. F. ad Div. X. 6. laudatur. ibid. 11. 17. co utitur L. Plancus interprete ad Lepidum, de republ. defendenda &c. Ad hunc scriptas putat Pigbius ad a. DCCX. quo Cn. Plancus Praetor fuit, duas epistolas, quae sunt ad Aet. XVI. 16. quod inscribuntur Praetori designato. Recte. Nam L. Plancus jam vivo Caesare designatus Consul erat. Hae autem epistolae scriptae sunt post mortem Caesaris, ut ex ipsis intelligitur. sed in vulgatis inscribuntur L. Planco.

L. Munacius PLANCVS, L. F. ad Div. VIII. 1. a Caesare donatur magna pecunia. Phil. III. 15. praetor Galliae transalpinae

ex lege Julia, Consul designatus. ad Div. X. 1. Consul designatus cum D. Bruto. ad Div. X. 15. L. Antonium persequitur. ibid. X. 18. ad Lepidum se confert rogatu Laterensis. X. 11. Lepidi inimicus, omnia ei obsequia promittit, si reimp. respicere vellet. De hoc Planco ejusque dubia fide & inconstantia, cognosci potest ex manibus ejus & Ciceronis epistolis L. X. ad Div. Nescio quomodo acciderit, ut in vulgatis epistolae L. X. inscriberentur Cn. Planco. Consul deinde fuit cum M. Lepido a. V. DCCXI. L. PLANCVS, Phil. XI. 6. v. T. Plancus.

T. PLANCVS Bursa, L. F. Cn. & L. Planci frater. Phil. XIII. 12. curiam incendit post eadem P. Clodii, cum tribunus pl. ipse esset a. V. DCCI. v. Argum. Asconii in Milonianam. Phil. XI. 6. cum Antonio facit. Pollentia expellitur ab Aquila, & quidem crure fracto. ibi male vulgatae habent L. pro T. Phil. VI. 4. omnibus sententiis maximo plausu condemnatus, de Vi, lege Pompeja, propter incensam curiam. cf. ad Div. VII. 2. rediit Romam; restitutus videlicet a Caesare victore. sed hic quoque perperam exhibet Graviana L. pro T. Ex libello Var. Lect. apparet, operarum id vitium esse. ad Div. VII. 2. XII. 18. inimicissimus Ciceronis, a quo & accusatus de vi, damnatus est. Phil. XII. 18. id agit, ut contra reimpubl. restitutus

HISTORICVS:

restitutus esse videatur. ad Div. IX. 11. ejus ignorantia litterarum ridetur.

M. PLANIVS, ad Div. IX. 13. eques Romanus.

PLATO, Div. I. 36. apes in pueri labris confident. Fin. V. 29. Tusc. IV. 19. 25. Aegyptum & Magnam Græciam peragravit scientiæ causâ. Acad. I. 5. philosophiæ Platoniciæ descriptio & compendium. Acad. IV. 39. in Timæo putatur dicere, sed obscurius, nil moveri præter terram. ibid. 37. ex materia factum mundum a Deo æternum. Tusc. I. 17. de mundo & menti sententia. de Nat. D. I. 12. in sententia de Deo inconstans, modo corporeum facit, modo incorporeum. ibid. 10. rotundam figuram pulcherrimam putat. ad Div. I. 9. jubet in republica contendere, quantum probare possis, sine vi. &c. de Leg. III. 15. mutatis musicorum cantibus, mutari civitatis statum putat. Or. 2. quid de ideis statuatur. de Or. I. 11. oratorem a reip. gubernaculis removet. Tusc. II. 11. poëtas e civitate sua ejicit. ad Att. VII. 12. ejus numerus obscurus. Or. 20. ejus dictio cur nonnullis poëma videatur. Offic. I. 44. Dionem Syracusium instituit. ad Att. XIII. 21. libri ejus ab Hermodoro vulgantur. Rabir. Post. 9. ejus periculum apud Dionysium.

PLATO, Sardinianus, ad Q. Fr. I. 2. 4. Epicureus.

PLATOR, in Pison. 34. Har. Resp.

16. Dyrrhachinus, a L. Pisonis incisus interfectus, accepta a Dyrrhachinis pecunia.

A. PLAVTIVS, ad Div. XIII. 29. prætor Bithyniæ & Ponti. *a. V. DCCV. Casare II. Conf.*

PLAVTVS, Poeta, de Offic. I. 29. ad jocandum urbane & ingeniose aptus. Brut. 15. quando mortuus sit.

PLAVTVS, ad Att. I. 16. iudex in judicio Clodii de sacris violatis rei, absolvit Clodium. *Videtur non verum sed fictum ad contumeliam nomen esse. v. Casaub. ad b. l. Forte ita appellat Lentulum Crus, quem inter iudices constat fuisse, qui Clodium absolverunt.*

PLEVRATES, Pis. 34. Macedo, Platoris, de quo ante, comes, cum eo interfectus jussu Pisonis.

A. PLOTIVS Silvanus, Planc. 7. Aedilitatem cum Cn. Plancio petit. ad Att. V. 15. prætor, Marcello & Sulpicio Coss. *Forte idem est cum eo, qui paulo post Bithyniam obtinuit. v. A. Plautius.*

C. PLOTIVS, Flacc. 21. Senator, Legatus in Asia fuit.

C. PLOTIVS, de Fin. II. 18. Nursinus, eques Romanus.

L. PLOTIVS, Arch. 9. poëta C. Mario jucundus.

POLA, Servius, ad Div. VIII. 12. accusator.

POLEAS, Verr. IV. 42. Tyndaritanus.

POLEMARCHVS, Verr. III. 23. Murgentinus.

POLEMO, Acad. I. 10. Academiæ veteris philosophus, in disci-

INDEX

- disciplina Platonica nil mutat.
de Or. III. 18. Xenocratis au-
ditor, nil ab Aristotele dissen-
sit. Acad. IV. 42. ejus scripta.
de Fin. IV. 6. summum bonum
putat, secundum naturam vi-
vere.
- POLEMOCKATES**, Flacc. 30.
Apollonidiensis.
- POLES**, Flacc. 18. Temnites.
- POLES**, Leg. II. 13. augur. *sed*
Davisiانا habet *Polyidus*.
Polles quidam commemoratur
apud Suidam. in Πόλλης.
Polyidus apud Homerum Iliad.
l. 148. & de Div. I. 40.
- POLLA**, ad Div. XI. 7. *est Vale-*
ria Paula, I. Bruti uxor.
- POLLEX**, ad Div. XV. 6. ad Att.
VIII. 5. XI. 4. *servus Cicero-*
nis.
- POLLIO**, ad Div. I. 6. IX. 25. XI.
9. &c. *cognomen Asinii Pollio-*
nis.
- POLLVX**, de Div. I. 43. ejus æ-
des Tusculi. ibid. 34. ejus stel-
la aurea Delphis posita.
- POLYAENVVS**, Fin. I. 5. Acad.
IV. 33. Geometra insignis, E-
picuri familiaris, Epicuro as-
sensus est, totam Geometriam
falsam esse.
- POLYBIVS**, ad Div. V. 12. Nu-
mantinum bellum scripsit. cf.
Offic. III. 32. ad Att. XIII. 30.
- POLYCHARMVVS**, ad Att. V. 11.
prætor Atheniensium.
- POLYCLETVS**, Verr. IV. 3.
statuarius. de Or. II. 16. Her-
culem finxit. Brut. 86. ejus Do-
ryphorus. Tusc. I. 2. pictor &
statuarius. v. *Davies &c.*
- POLYCRATES** *Samius*, Fin. V.
30. nihil adversi expertus est,
nisi, quod annulum amisit.
- POLYDORVS**, de Or. III. 58.
Priami ex Hecuba minimus fi-
lius, de cuius fatis Virgil. Aen.
III. 49. & Ovid. Met. XIII. init.
- POLYGNOTVS**, Brut. 18. pi-
ctor, *Thasius*, vixit circa O-
lymp. XC. *Plin. XXXV. 8. v.*
Junius in Catal. Pict. &c.
- POLYIDVS**, de Div. I. 40. Co-
rinthius, augur, filio mortem
prædicit. *Homer. Iliad l. 148.*
- POLYPHEMVS**, Tusc. V. 39.
Cyclops.
- POMPEIA**, ad Div. V. 11. P.
Vatinii uxor.
- POMPEII**, Parcennii, Verr. IV.
11. Mamertini, civitate donati.
- POMPEIVS** Phrygio, de Or. II.
70. homo dives, cuius heres
Scaurus fuit.
- POMPEIVS** Vindullus, ad Att.
VI. 1. *videtur Pompeji M. li-*
bertus esse.
- A. POMPEIVS Bithynicus**, v.
Bithynicus.
- Cn. POMPEIVS Basiliscus**,
Verr. IV. 11. Mamertinus, &
Cn. Pompejo civitate donatus.
- Cn. POMPEIVS**, Philo. Verr.
IV. 22. Tyndaritanus.
- Cn. POMPEIVS**, Theodorus,
Verr. II. 42. Siculus.
- Cn. POMPEIVS Strabo**, *Sext.*
fil. in Cæcil. 19. T. Albucium,
cuius quæstor fuerat in Sardi-
nia, accusare vult, sed ei non
permittitur. Verr. III. 16. præ-
tor Siciliae. Font. 15. Balb. 22.
bellum sociale gerit, in Consu-
latu a. DCLXIV. & trium-
phat. Phil. XII. 11. In ejus ex-
erci-

HISTORICVS.

exercitu tiro fuit Cicero. Brut. 47. mediocris orator. Cornel. I. homo diis nobilitatique inuisus. v. *Plutarch. in Pompejo inis.* causam lege Varia dixit.

Cn. POMPEIVS Magnus, Cn. F. Sext. N. Aet. I. in Verr. 10. ludos votivos dat. Manil. 4. bellum Sertorianum conficit. Verr. V. 2. dux contra fugitivos in Sicilia. Aet. I. in Verr. 15. de potestate tribunitia restituenta fert. *pr. Manilia Leg. tot. eum omnes perfecti Imperatoris numeros implere ostenditur, & de rebus gestis ejus agitur.* Lege Manilia ipsi bellum Mithridaticum committitur. Sext. 27. ejus in Tigranem lenitas, Flacc. 28. Hierosolymis captis nil ex fano attigit. ad Att. I. 14. prima redeuntis e bello Mithridatico concio nemini probatur. ibid. 12. ejus divortium cum Mucia probatur. ibid. 19. ad rogationem Flavii agrariam incumbit. Phil. II. 10. eum a conjunctione cum Caesare revocat Cicero. ad Att. II. 16. dicit se Caesaris leges probare, actiones ipsum praestare oportere. ibid. 19. laceratur edictis Bibuli. ibid. I. 16. a plebe Cneus Cicero dicitur, quod eum nimis diligeret. ibid. 14. laudibus Ciceronis invidet. II. 3. Epicrates dicitur. II. 17. Alabarches vocatur. II. 9. Hierosolymarius. II. 12. Quindecimvir. Har. Resp. 23. a Clodio vituperatur ad populum. Toto pene tribunatu ejus publico caruit. ad

Quir. p. Red. 7. ejus in Cicero-
ne revocando insignis opera. ad
Div. I. 1. creditur Ptolemaeum
reducere velle. ibid. 8. Milo-
nem defendens convicio popu-
li jactatur. de Offic. II. 16.
magnificentissima munera ejus
in secundo Consulatu. ad Div.
VII. 1. ejus ludi magnifici, in
dedicatione theatri dati, descri-
buntur & contemnuntur. Of-
fic. II. 17. ejus theatra, porti-
cus, templa reprehenduntur
modeste. ad Div. VIII. 11. ejus
secundus Consulatus exagita-
tur a C. Curione, trib. pl. ad
Att. VI. 1. Dom. 7. ei Cicero-
nis sententia res frumentaria
committitur cum imperio. ad
Div. VIII. 8. de provinciis Ca-
saris statuere non vult. ad Att.
X. 8. Themistocleo consilio uti-
tur. ad Div. VIII. 13. stoma-
cho ita fastidioso & languente
est, ut, quod sibi placeat, repe-
rire non possit. ad Att. VII. 11.
reprehenditur, quod Caesare
adveniente urbem reliquerit.
ad Div. IV. 7. copiae ejus & ge-
nus exercitus non probantur
M. Marcello & Ciceroni. ad
Att. VIII. 2. *initio belli Civilis*
nil agit sapienter & fortiter,
omnia contra Ciceronis consi-
lium. Caesarem aluit, auxit &
armavit. ad Att. IX. 13. de pa-
ce mittit ad Caesarem. Tusc.
III. 26. fuga post pugnam
Pharsalicam. ad Div. XII. 14.
in fuga non recipitur a Rhodiis.
Div. II. 9. in solitudine Aegy-
ptiorum trucidatur. Div. I. 14.
multa eum fefellerunt. Phil. II.

42. ejus.

INDEX

42. ejus domus & horti ad Antonium venire. Brut. 68. majorem dicendi gloriam consecutus esset, nisi gloriæ cupido eum ad res bellicas abstraxisset. Offic. I. 22. frustra se tertio triumphaturum dicit, nisi Ciceronis beneficio triumpharet. &c.

Cn. POMPEIVS, Magni fil. ad Att. XII. Phil. XIII. 4. per Lepidum adducitur ad pacem.

Q. POMPEIVS, Auli F. Brut. 68. Bithynicus dictus est, quod cognomen familiae mansit, de filio A. Pompeij Bithynico v. in Bithynico. biennio major Cicerone. doctus, laboriosus, actione parum jucunda. Font. 7. de repetundis accusatur acerrime, sed testibus fides derogata.

Q. POMPEIVS, A. F. Brut. 25. Muren. 7. Verr. V. 70. homo novus, summos honores consecutus est. Fin. II. 17. inficiatur Numantinum foedus, quod injussu senatus populi que fecerat a. V. DCXIII. post Consulatum anno ante gestum. Brut. 76. Censor cum Metello Macedonico. Amic. 21. ab eo capitali odio, C. Lælii causa, dissidet P. Scipio, quod cum promississet Scipioni, se C. Lælii petitionem Consulatus adjuturum, se Consulem fecerat, ut commemorat Plutarch. in Apophr. p. 200. ex quo etiam intelligitur, hunc Pompejum tribicinis filium fuisse.

Q. POMPEIVS, Q. F. A. N. Rufus. Or. I. 37. prætor urba-

nus a. V. DCLXIII. familiaris Crassi & Antonii. Agr. I. 15. Consul cum L. Sulla. a. DCLXV. Amic. 1. capitali odio a P. Sulpicio trib. pl. ejusdem anni dissidet, a cujus emissariis etiam filius ejus interfectus est. v. Vellei. II. 19. cum ante amicissimi fuissent. Brut. 56. orationibus Aelii utitur.

Q. POMPEIVS Rufus, hujus Quinti, Q. F. A. Nepotis, nepos ex L. Sullæ filia, ejus Q. Pompeji fil. quem a Sulpicii emissariis interfectum diximus. Sull. 19. ad Att. IV. 16. ad Q. Fr. III. 2. Messalam tribunus plebis a. DCC. & DCCI. reum de ambitu facit. ad Div. VIII. 1. inimicus Ciceronis, qui in causa Milonis diem dicere Ciceroni voluit. v. argum. Milon. Padiani. unde fama orta est, Ciceronem itinere in Ciliciam ab eo exule interfectum esse. Quod comitiis perpetuo obnunciaret, in carcerem conjectum commemorat fuisse, Dio Cassius Lib. XL. Anno post tribunatum de vi condemnatus est cum T. Planco. ad Div. VIII. 1. Baulis exulat, in summa paupertate, qua eum M. Cælius idem, qui ante accusaverat, liberat, cogendo matrem Corneliam, ut prædia fidei suæ commissa redderet. Valer. M. IV. 2. hoc dicit Cælius: usque eo embaneticam facit, ut ego misererer ejus esuriei.

Q. POMPEIVS, Sext. F. ad Div. XIII. 49. Curio commendatur.

SEXT.

HISTORICVS.

SEXT. POMPEJVS, S. F. Cn.
Fr. Brut. 47. summus Jctus,
geometra & Stoicus. cf. de Or.
III. 21. de Offic. I. 6. de Or. I.
15. Phil. XII. 11.

S. POMPEJVS, Cn. Magni fil.
ad Att. XII. 37. fugit in Hispaniam
citeriorem. ad Div. XI.
1. nuncio de Cæsaris morte
firmior futurus putatur. Phil.
XIII. 6. Massiliæ versatur, ac
Mutinam ire cum exercitu ti-
met, propter veteranorum
odium. Phil. V. 15. a M. Le-
pido civitati restituitur.

P. POMPEJVS, Chlorus. Verr.
II. 8. civis Rom. de conventu
Mamertino.

POMPILIUS, Offic. I. 11. Im-
perator, in cujus exercitu ti-
ro fuit Catonis Censorii filius.
Sed alii hic legunt: Popilius,
quam lectionem recepit Græ-
vius, & capiunt aut de C. Po-
pilio Lanate, qui Consul fuit
belli Maced. II. anno primo,
aut de M. Popilio, qui Ligu-
riam biennio ante bellum Ma-
ced. II. obtinuit, & ibi bene-
res gessit. Manutius pater au-
tem legebat: Paullus Aemi-
lius, quod probat fil. Aldus.

POMPILIUS, petit. Conf. 3. ami-
ci Catilinæ.

POMPONIA, ad Att. I. 5. so-
ror Attici.

Cn. POMPONIVS, Brut. 49.
57. 62. de Or. III. 13. qualis
orator fuerit. Brut. 90. bello
civili Sullano interijt.

M. POMPONIVS, de Offic. III.
31. L. Manlio Dictatori, Tor-
quati patri diem dicit, sed

actionem abjicit, jure jurando
motus, quod filio coactus de-
dederat.

M. POMPONIVS, de Div. II.
29. *Ad eum C. Gracchus li-*
brum scripsisse, ex b. l. colligi
potest. Plutarchus in Gracchis
p. 842. fidiſſimum Gracchi
hujus amicum fuisse dicit Pom-
ponium, qui eum revocavit,
cum sibi manus afferre vellet.

M. POMPONIVS, Dionysius,
ad Att. IV. 15. libertus, jun-
ctus ex Attico & Cicerone.

T. POMPONIVS, ad Div. V.
4. &c. est Atticus.

C. POMPTIVS, Catil. III. 2.
Flacc. 40. prætor Consule Ci-
cerone. Prov. Conf. 13. Allo-
broges ex Prætura vincit. ad
Att. IV. 16. ad Q. Fr. III. 4.
triumphum petit ex *Allobro-*
gibus victis. Pis. 24. necessa-
rius Ciceronis. ad Div. II. 15.
III. 3. XV. 4. legatus Cicero-
nis in Cilicia. ad Att. VI. 3. vi-
tia ejus. *In hujus nominis or-*
thographia magna est varie-
tas in Gronoviana & Grævin-
na. de prov. Conf. 13. scribi-
tur: Pontinius, quæ scriptura
etiam in Fastis occurrit. v.
Pigh. ad a. DCXC. & in lapi-
dibus. v. Græv. ad Att. IV. 16.
ad Att. VI. 3. Pomptinius. ad
Div. II. 15. ad Att. V. 1. Pom-
tinus. Cat. III. 2. Pontinus
&c. v. *etiam Cortium ad Sal-*
lust. Catil. 45. In lapidibus Do-
nianis invenio bis: Pompti-
nus, in Gruterianis contra est
Pontinius.

PONTIANVS, ad Att. XII. 44.
PON-

INDEX

- PONTIDIA**, ad Att. V. 21. VI. 1.
- M. PONTIDIUS**, de Or. II. 67. Brut. 70. Arpinas, vehemens orator & volubilis, sed nimis stomachosus.
- C. PONTIVS**, Samnis. Offic. II. 21. *Est imperator Samnitium, cujus ductu Romani coacti sunt fœdus Claudium facere.*
- L. PONTIVS**, Aquila. ad Div. X. 33. legatus D. Bruti perit ad Mutinam. ad Att. V. 2. 3. 4. ejus villa in Trebulano. *Fuit de percussoribus Caesaris, cujus mentio etiam ad Att. I. 1. Phil. XIII. 2. vid. etiam Aquila.*
- T. PONTIVS**, de Fin. I. 3. Senect. 10. Centurio robore insignis.
- PONTIVS**, Titinianus. ad Att. IX. 19. a Pompejanis partibus ad Cæsarianas transit.
- POPILIA** gens, de Leg. II. 22.
- POPILIA**, de Or. II. 11. mater Q. Catuli, cui primæ mulieri hoc contigit, ut publice laudaretur mortua. Laudavit autem filius.
- C. POPILLIVS**, P. F. is, qui Consul bis fuit. a. DLXXXIII. DXCV. Phil. VIII. 7. ad Antiochum regem Alexandriam obsidentem mittitur. u. Liv. XLV. 12.
- C. POPILLIVS**, Lænas, C. F. C. N. ad Her. I. 15. a Gallis obsidetur, ita discedit, ut impedimenta relinqueret, exercitum educeret, cum legatus esset L. Cassii Cos. a. DCXLVI. de Leg. III. 16. a Coelio legis tabellariz auctore opprimitur. u. C. Lænas & infra, P. Popillius C. F.
- C. POPILLIVS**, P. F. ejus scilicet, qui a Graccho ejectus est. Brut. 25. non indifertus. *Hunc autem, aut filium puto esse eum, qui Act. I. in Verr. L. 13. de peculatu damnatus dicitur. Hotomannus refert ad P. Popillium, de quo in Cluentiana. Male. Is de ambitu damnatus est, non de peculatu.*
- L. POPILLIVS**, Cluent. 47. judex in judicio Juniano. *Sed mihi dubium non est, quin sit, P. Popillius, legendum, ut est e. 36.*
- M. POPILLIVS**, M. F. Lænas, Brut. 14. Consul, a. CCCXCIV. Flamen Carmentalis, seditionem auctoritate & oratione sedat. unde Lænas dictus sit?
- P. POPILLIVS**, C. F. P. N. Verr. IV. 50. P. Rupilii collega in Consulatu, a. V. DCXXI. Cluent. 35. pr. Dom. 31. a C. Graccho lege lata in exilium mittitur. ad Quir. p. Red. 3. in Sen. p. R. 15. Brut. 34. restituitur rogatione L. Bestiæ trib. pl. Brut. 25. non indifertus. *Hunc putarunt Viri docti quidam intelligi pro Balbo c. 11. ibique pro C. Lænas esse legendum P. Lænas, ut habet Manutius, inprimis cum de C. Popillii exilio nil ipsis constiterit. Neque absurda est ista conjectura. Nam P. & C. in Popilliis, atque eodem hoc confundi ex Cluent. 35. intelligitur,*

HISTORICVS.

- gitur, ubi olim C. legebat pro P. Neque tamen C. rejecerim. Potest enim intelligi de eo, qui a Cestio oppressus est, & sine dubio exulavit, v. C. Popillius C. F.*
- P. POPILLIVS**, Cluent. 36. reus de ambitu, damnatur.
- PORCIA**, ad Att. XV. 11. *M. Cassii soror, Domitii Abenobarbi uxor.* ad Att. XIII. 37. 48. ejus laudatio.
- PORCINA**, ad Herenn. IV. 5. orator. *est C. Aemilius Porcina.*
- PORCIUS**, Font. 5. de cohorte M. Fonteji, aut portitor.
- L. PORCIUS**, Licinus, Brut. 15. Consul cum P. Claudio. *a. V. DLXIX.*
- L. PORCIUS** Nafica, de Or. II. 64. ejus facetum responsum Catoni Censori datum.
- PORSENA**, Sext. 21. cum interficere conatur Q. Mucius.
- PORTVNVS**, Nat. D. II. 26. *Dent, a porta dictus.*
- POSIDES** Matro, Solentinus, Verr. II. 42.
- POSIDONIUS**, de Offic. III. 2. Panzti discipulus, ad Att. II. 1. commentariis Ciceronis Græcis de Consulatu suo absterretur a scribendo de eodem. Tusc. II. 24. dolores fortiter fert. Nat. D. I. 42. liber V. de natura deorum, de Div. I. 3. quinque libros de Divinatione edidit. *ibid.* II. 21. prognosticorum causas persequitur. *ibid.* II. 15. statuit homines ad hostias deduci vi quadam sentiente & divina per totum mundum fusa. Div. I. 30. II. 15.
- morientes divina re putat. de Nat. D. II. 34. ejus sphaera. Nat. D. I. 3. instituit Cicero nem. ad Att. II. 1. Rhodi vivit. de Fat. 3. ejus sententia de fato reprehenditur.
- POSSIDORVS**, Verr. III. 42. legatus Thermitanorum.
- POSTVMIA**, ad Div. IV. 2. ad Att. V. 20. 21. Servii Sulpicii uxor.
- POSTVMIVS**, ad Div. VI. 12. Caesaris familiarissimus. ad Att. V. 21. XV. 2. procurator ludorum Octavii, *sed ibi Postumus dicitur.*
- POSTVMIVS** Cominius, Balb. 23. Consul cum Sp. Cassio. *a. V. CCLX.*
- POSTVMIVS**, de Fin. II. 22. homo voluptuosissimus. *Davisius recepit ex emendatione Scaligeri C. Hirrius Postumius.*
- A. POSTVMIVS Albinus**, Verr. I. 41. Censor cum Q. Fulvio. *a. V. DLXXIX.*
- A. POSTVMIVS**, Nat. D. II. 2. Dictator in bello cum Tusculanis. *a. V. CCLVII, quo anno & Consul cum T. Virginio fuit.*
- C. POSTVMIVS**, de Div. I. 33. haruspex.
- Cn. POSTVMIVS**, Verr. I. 39. Civis Rom. qui Verris pecunias extraordinarias tractavit. *v. Cæsius.*
- Cn. POSTVMIVS**, Muren. 27. subscriptor Sulpicii contra Murenam, praturam petit Cicerone Consule.
- M. POSTVMIVS**, Verr. II. 18. quaestor Verris.

INDEX

- P. POSTVMIVS** Tubertus, de Leg. II. 23. v. *Tubertus*.
- P. POSTVMIVS**, ad Div. IV. 12. familiaris M. Marcelli.
- Q. POSTVMIVS**, Verr. I. 39. Civis Rom. qui Verris pecunias extraordinarias tractabat. v. *Curcius*.
- Q. POSTVMIVS**, pr. Dom. 44. *s. potius, ut est in prima Manutiana & Græviana*, Q. Seius Postumus.
- SP. POSTVMIVS**, de Sen. 12. Consul cum T. Veturio. a. V. **CCCCXIX**.
- T. POSTVMIVS**, Brut. 77. bonus orator, bellator acerrimus, juris publici peritissimus. *Prætor fuit. a. V. DCXCVI*. v. Postumus.
- POSTVMIVLENVS**, ad Div. VI. 16. cognomen familiæ Romanæ.
- POSTVMIVS**, ad Att. VII. 16. ei Sicilia decernitur a Senatu initio belli civilis. *Corradus de T. Postumio intelligit, de quo ante. Pighius ad a. DCXCVI*.
- POSTVMIVS**, cognomen Rabinii, Curtiorum. &c.
- POTAMO**, in Cæcil. 9. scriba Q. Cæciliæ quaestoris in Sicilia.
- P. POTITIVS**, Verr. I. 51. Senator.
- PRAECILIVS**, ad Div. XIII. 15. pater & filius.
- PRAXITELES**, de Div. I. 36. cælator. *ibid.* II. 24. Praxitelia capita. *laudatur præterea* ad Herenn. IV. 6. Verr. IV. 2. &c.
- PRECIANVS**, ad Div. VII. 8. *ICTus, apud Cæsarem gratus, & Ciceronis amicus. No-*
- men indicat, e gente Precia in aliam transisse adoptione.*
- L. PRÆTIVS**, Verr. V. 62. eques Rom. negotiator Panormitanus.
- PROCILIVS**, ad Att. IV. 15. 16. reus condemnatur. *Idem memoratur ad Q. Fr. II. 8. 9. l. negat Manutius Prociliam familiam esse. sed rectiora edoctus ab Ursino, mutavit deinde sententiam. v. Ursin. ad Att. l. c. Fuit quaestor. a. DCXCII. tribunus pl. a. DCXCVII.*
- PROCILIVS**, ad Att. II. 2. *Historicus, qui multa scripsit, & Attico in pretio fuit. Ei Cicero præfert Dicaearchum; ex quo colligas, eum Geographica scripsisse. Ejus mentio etiam ap. Varron. de L. L. IV. & Plin. VIII. 2. v. Voss. de Hist. Lat. I. 12.*
- PROCLES**, de Div. II. 43. Eurythenis frater, geminus, rex Lacedæmoniorum.
- PROCVLVS**, Julius, de Leg. I. 1. ei Romulus apparet, & se Quirinum nominari jubet.
- PROCYON**, Nat. D. II. 44. *fidus.*
- PRODICVS** Chius, Nat. D. I. 42. sententia de diis Deostol. de Or. III. 32. de natura rerum scripsit. de Hercule Prodiclo v. *in Hercules.*
- PROMETHEVS**, ad Herenni. IV. 6.
- SEXT. PROPERTIVS**, p. Dom. 19. Propertii sunt gentis Aureliae.
- PROTAGORAS**, Nat. D. I. 23. Abderites, Athenis ejicitur, & libri

HISTORICVS.

libri ejus comburuntur. Brut.
12. locos communes scripsit,
& rerum singularum laudatio-
nes vituperationesque. de Or.
III. 32. de natura rerum scri-
psit. de Nat. D. I. 1. de diis du-
bitat.

PROTOGENES, ad Att. II. 21.
Ialysum fecit. Brut. 18. pictor.
Canuus, circa Olymp. CXII.
floruit. de eo vid. Plin. XXXV.
10.

PROTOGENES, ad Div. VII. 1.
M. Marii lector.

PRYSIAS, de Div. II. 24. apud
eum Hannibal exulat. Negat
se audere, quod exta prohibe-
ant.

PSEVDOPHILIPPVS, Agr. II.
33. quocum bellum Maced. III.
gestum est.

PTOLEMAEVS, de Div. II. 66.
Dux Alexandri, venenato telo
ictus, cum ex doloribus more-
retur, radicula Alexandro
somnia oblata servatur.

PTOLEMAEVS, Offic. II. 23.
incola Alexandriae, hospes
Arati Sicyonii.

PTOLEMAEVS, pr. Dom. 7.
rex Cypri, regis Alexandrini,
frater minor, lege Clodia per
Catonem regno ejicitur.
Flacc. 13.

PTOLEMAEVS, Tusc. V. 24.
laudat cibarium panem.

PTOLEMAEVS, Anleles, Rab.
Post. 2. regno pellitur. pecuni-
as sumit a Rabirio Postumo. ad
Div. I. 1. seqq. ab Alexandrinis
regno pulsus, a Senatu R. resti-
tutionem in regnum petit. Cui
ad negotii datus magna con-

troverfia fuit. cf. *Dio Alexan-*
drinus. ad Q. Fr. II. 10. ejus le-
tica Aniciana.

Q. PVBLICENVS, ad Q. Fr. I.
2. 4. Ei statua decernitur in
Asia. Dignus honore illo.

PVBLICIVS, de Div. I. 50. vates.
PVBLICIVS, Catil. II. 2. socius
Catilinae.

C. PVBLICIVS, de Or. II. 67.
ejus dictum de P. Mummio.

Cn. PVBLICIVS, Menander,
Balb. 11. Graecus, libertinus,
qui cum legatis Romanis in
Graciam missus est, lege lata
ita civitatem habuit, ut civis es-
set, si domum redisset, & inde
Romam revertisset.

L. PVBLICIVS, Quint. 6. vena-
litarius, s. mango.

Q. PVBLICIVS, Clu. 15. praetor.
PVBLILIA, ad Att. XII. 32. Ci-
ceronis post Terentiam uxor.

PVBLILIVS, ad Att. XII. 7. so-
cer Ciceronis.

PVBLIVS Syrus, ad Div. XII. 18.
mimus.

PVBLIVS, ad Div. XVI. 22. *qui-*
dam de Clodio intelligunt, sed
rectius Corradus, de creditore
Ciceronis, in quo locus est; sed
ad Att. II. 7. est Clodius.

PVLCELLVS, ad Att. II. 1. &c.
Clodius.

PVLLVS, Numitorius, Fin. V.
22. Fregellas prodidit.

Cn. PVPIVS, ad Div. XIII. 9. in
operis societatis Bithynicae.

M. PVPIVS, Dom. 13. adoptat
Pisonem.

PYLADES, Fin. II. 24. amicus
Orestae, a quo c. 26. Pyladea
amicitia.

INDEX

PYRRHO, Fin. II. 11. 13. Offic.

I. 2. de summo bono sententia.

Tusc. II. 6. sententia de dolore.

Fin. IV. 16. virtus. *ab eo di-*

cti Pyrrhonei de Or. III. 17.

PYRRHVS, de Div. II. 56, Aca-

cides. ad Div. IX. 25. ejus libri

de re militari. Muren. 14. de

eo triumphat M' Curius, Offic.

II. 7. ad eum Macedones uni-

versi se conferunt, Demetrio

relictō. ad Div. V. 12. bellum

Pyrrhi scripsit Timæus. Parad.

6. Fabricio pecuniam frustra

offert. de Amic. 8. ab eo pro-

pter probitatem non alieni

sunt Rom. animi. de Sen. 6. a

fœdere cum Pyrrho abstrahit

Romanos Appius Cæcus.

PYTHAGORAS, Tusc. I. 16.

Pherecydis discipulus. de Or.

II. 33. Tusc. IV. 1. junior est

Numa Pompilio. Fin. V. 29.

Tusc. IV. 19. 25. Aegyptum

peragravit, & Magos Persarum

adiit. Acad. IV. 37. ex numeris

& Mathematicorum initiis

omnia esse putat. Nat. D. I. 11.

Deum esse animum per mun-

dum permeantem ejusque par-

ticulas animos nostros, *ibid.* III.

11. ad harmoniam canere

mundum statuit. Divin. I. 3.

magnam auctoritatem tribuit

divinationi. Offic. I. 17. ulti-

um in amicitia putat, ut fiat

unus e pluribus. Tusc. I. 25.

summæ sapientiæ credit fuisse,

imponere rebus nomina. Of-

fic. I. 30. sine ulla hilaritate

summam auctoritatem conse-

quitur. Tusc. V. 3. cum Leon-

te de philosophia sermo. Nat.

D. III. 36. Musis bovem im-

molavit, *invento theoremate*

de ratione quadrati subtense

in triangulo rectiangulo ad

quadrata reliquorum late-

rum. Sic etiam tradit Vitruv.

IX. 2. alii autem becatombem

inmolatam dicunt. v. c. Laert.

VIII. 12. v. Inst. ad Laert. &

Davis. adh. l. de Fin. V. 2.

Metaponti moritur. & c. Tusc.

IV. 1. ejus philosophiæ Romæ

vestigia.

PYTHAGOREI, de Div. I. 30.

quare fabis abstinerint, Tusc.

I. 16. sententiarum suarum ra-

tionem reddere non solent;

ab iis Plato sententiam de ani-

morum immortalitate hausit.

ibid. V. 39. IV. 2. fidibus

utuntur & cantu. Nat. D. I. 5.

eorum, Ipse dixit. de Senect.

11. vesperi commemorant,

quid interdiu egerint, audie-

rint, dixerint, & c.

PYTHIA, Divin. I. 19. 36. cam-

teræ vis concitabat.

PYTHIVS, de Offic. III. 14. ar-

gentarius Syracusanus, Cani-

um equitem R. circumvenit.

PYTHODORVS, Flacc. 22.

Trallianus.

Q.

QUERELÆ, ad Div. VI. 6. liber

Cæcinæ, laudatur.

QUINQVATRVS & QVIN-

QVATRIA, ad Div. II. 12. so-

lemnia in honorem Minervæ,

majora mense Martio, minora

Idibus Junii. v. Ovid. Fast. VI.

651.

C. QVINTILIUS, pro Cluent.

62. eques

HISTORICVS.

- 62.** eques Romanus in agro Falerno.
- P. QVINTILIVS**, *Varus*, pro Quint. 17. *Juris civilis peritus fuit, ut ceteri, quibus jungitur. Pigbiius ad a. DCLX. putat esse eum, qui in Cluentiana commemoratur. v. in P. Quintius Varus. Quæstor fuit a. DCLX. Ceteros honores hominis dabit Pigbiius.*
- SEXT. QVINTILIVS**, p. Red. in Senat. 9. prætor P. *Lentulo Spinthere consule.*
- C. QVINTIVS**, pro Quint. 3. & 49. *frater P. Quinctii, pro quo est oratio.*
- L. QVINTIVS**, pro Cluent. 27. Tribun. pl. L. *Lucullo, & M. Cotta Coff. a. V. DCLXXIX. patronus Oppianici, qui concionibus invidiam judicio Juniano conflavit. Brut. 62. in concionibus turbulentus. idem videtur, qui ad Att. VII. 9. appellatur familiaris Ciceronis.*
- L. QVINTIVS**, Cincinatus, de Senect. 16. aranti nunciatur, eum dictatorum esse factum. Ejus jussu magister equitum C. Servilius Sp. Melium interfecit.
- P. QVINTIVS Varus**, Cluent. 19. homo summa religione & auctoritate. *Sed Lambinus, Merula alique volunt legi: Quintilius. Etiam Pigbiius ad a. DCLX. hunc locum refert ad Quintilium, de quo supra. Varus est cognomen Quintiliorum, non Quintiorum. Sed Codd. nil variant.*
- P. QVINTIVS**, *pro quo est oratio, ex qua de eo cognosci potest.*
- T. QVINTIVS, Flamininus**, ad Att. XII. 5. Consul cum M^o Acilio. *a. V. DCIII.*
- QVINTIVS Gallus**, ad Div. XIII. 43. *non nullis etiam: Gallius, videtur legatus aut præfectus Q. Philippi Asia preconfulis. conf. 73. & 74. Nam ei commendatur, qui negotiatur Philomeli, quod est oppidum magnæ Phrygiæ, conf. ep. 49.*
- QVIRINVS**, de Offic. III. 10. Romulus. ad Att. XII. 45. XIII. 28. *Quirino σύμμαχος Cæsar.*
- QVIRINALIA**, ad Q. Fr. II. 3. 13. *Solemnia in honorem Romuli. v. Ovid. Fast. II. 513.*

R.

- RABIRIUS**, Acad. I. 1. *malus auctor philosophiæ Latinus. Ab hoc sine dubio diversus est præstans poeta C. Rabirius, qui etiam Ovidio laudatur: magni Rabirius oris. v. Vossius Hist. Lat. I. 21. & alius, fortasse medicus, ap. Plin. H. N. XXIX. 7.*
- C. RABIRIUS**, pro Rabir. 2. Saturninum trib. pl. interfecisse dicit Labienus, & propterea accusat. in Pison. 2. a Cicrone defenditur. ad Att. I. 6. domum Neapoli habet, vendit.
- C. RABIRIVS**, pro Postum. 1. eques Rom. filius C. Curtii patralis, Rabirius per adoptionem. *Accusatus de residuis,*

INDEX

damnato Gabinio, a Cicerone defenditur.

L. RABIUS, Verr. I. 34. *Marianus, transfigit ad Mitbridatem. ab eo cum L. Magio mittitur ad Sertorium. prodito deinde Mitridate ad Romanos rediit, & Romæ & Myndi habitavit. Asconius habet Phanius. unde Fannius edidit P. Manutius. alii: Fabius, Appian. Bell. Mitbrid. p. 364. ed. Toll. Δύο λῆκιοι, μόνιστε non Mummius, ut Hotomannus citat ad Cic. I. c. καὶ Φάνιος μιθριδάτην ἔπειθον συμμαχῆσαι τῷ σερτωρίῳ. &c.*

RABOCENTUS, in Pison. 31. *Bellicæ gentis princeps, a L. Pisone securi percussus est.*

L. RABONIUS, Verr. I. 50. *ædis Castoris facta tecta tuetur. &c.*

L. RACILIUS, Verr. II. 12. ad Div. I. 7. *Tribunus plebis Marcellino & Philippo Coss.*

RARIUS, vel **RANIUS**, ad Att. XII. 21. *forſan liberſus aut ſervus Bruti. Ranii nomen occurrit in lapide apud Gruterum.*

REBILUS, vide *T. Caninius Rebilus.*

REGILLUS, cognomen *Aemiliorum.* ad Att. XII. 24. *ſilius Lepidi, qui cum Qu. Catulo conſul fuit.*

REGINUS, ad Att. X. 13. *mari infero præfectus, a partibus Pompejanorum eſt. Corrado videtur eſſe L. Minutius Baſi-*

lus, quem hoc nomen habuiſſe Oroſius tradit L. VI. c. 15.

L. REGULUS, ad Div. XIII. 60. *e Livineis. unde ejus libertus Trypho L. Livineius dicitur. familiariffimus Ciceronis.*

M. REGULUS, de Off. I. 13. *Punico bello primo captus a Pœnis de commutandis captivis Romam mittitur. in Pison. 19. ejus ſupplicium. ad Att. III. 17. &c. cf. M. Acilius.*

REMUS, de Div. I. 47 *auspicium capit. de Divin. II. 20. cum fratre Romulo & altrice bellua vi fulminis ictus concidit.*

REMORA, de Divin. I. 47. *dubitant Romulus & Remus, an urbem ab ſe conditam Romam, an Remoram appellent.*

Q. REX, ad Div. XIII. 51. *e familia Marcia, qui in cauſa Pompeji fuit. ſed de Orat. II. 29. eſt Conſul a. V. DCXXXVI.*

RHINTON, ad Att. I. 20. *poëta Comicus Tarentinus, ex eo verſus Græcus adducitur.*

RHODO, ad Div. II. 18. *amicus Q. Thermi.*

ROMULUS, de Divin. II. 20. *cum fratre Remo & altrice bellua vi fulminis ictus concidit. ibid. I. 17. II. 38. ejus lituus. ibid. I. 2. 48. augur cum fratre. Nat. D. III. 2. auspicia conſtituit. Leg. I. 1. dixit Julio Proculo, ſe Deum eſſe. Balb. 13. Sabinos recipit in civitatem.*

L. ROSCIUS, Phil. IX. 2. *legatus Romanorum a Larte Tolumnio Fidenis interfectus.*

Q. ROSCIUS, pro Quint. 24. *Q. Roſc.*

HISTORICVS.

- Rosc. 7. eximie laudatur, de N. D. I. 28. perversis oculis est, de Divin. I. 36. amores & deliciae Ciceronis. in Solonio circumplicatur serpentis amplexu. haruspices augurantur claritatem ejus. Leg. I. 4. senex tardiores fecit tibias. pro Arch. 8. ejus mors. de Divin. II. 31. &c.
- SEX. ROSCII, pro S. Roscio. 6. ex Amerino municipio, municipes. pater & filius, *vid. argum. orat. de Off. II. 14.* filius a Cicerone contra L. Sullae dominantis potentiam defensus est.
- T. ROSCII, pro Sext. Rosc. 6. *Capito & Magnus*, municipales Amerini, propinqui Sexti, quorum opera pater S. Roscius interfectus, & filius accusatus est.
- C. RUBELLINUS, ad Div. XII. 26. *pro quo Grævius e MSS. reposuit: Rubellius, quod jam Ursino in mentem venerat.*
- RUBRIA, ad Div. IX. 21. Carbonis cujusdam, Ciceronis amici, mater.
- RUBRIUS, Verr. I. 25. minister Verris proquaestoris.
- L. RUBRIUS, *Cassinas*. Phil. II. 16. ei testamentum subjicit M. Antonius.
- P. RUBRIUS, Verr. III. 57. eques Roman. in Syracusano conventu.
- Q. RUBRIUS *Varro*. Brut. 45. a Senatu hostis cum Mario judicatus, acer & vehemens accusator.
- Q. RUBRIUS, Verr. III. 80. a
- Verre in Sicilia, torque, phaleris & corona donatur.
- RUFIO, ad Div. VII. 20. Trebatii gentilis.
- RUFIO, ad Att. V. 2. XIV. 14. *est Sempronius Rufus. Rufio est diminutivum a Rufus. amabatur autem a Cicerone, ut ex epistola Caelii intelligi potest.* de Sempronio Rufo *vid. infra.*
- RUFUS, ad Div. V. 19. *est L. Mescinius Rufus. cogitat ad Pompejum transire. ep. 20. queritur, Ciceronem rationes provinciae se non expectato ad ærarium detulisse.* ad Div. XIV. 14. *est M. Caelius Rufus, aut Mescinius Rufus.*
- RUFUS, ad Div. IX. 24. amicus Pæti, dicitur de salute Ciceronis laborasse.
- RUFUS, de Orat. II. 69. vide in *Rutilius.*
- RUFRENIUS, ad Div. X. 21. *legatus Lepidi Triumviri aut Tribunus, aut simile quid.*
- P. RULLUS, Agrar. I. 5. *Trib. plebis Consule Cicerone, qui legem Agrariam tulit, quam Cicerone tribus orationibus dissolvit. est e Serviliis.*
- Q. Fabius RULLUS, Phil. V. 17. admodum adolescens consul fit, vide Manut.
- RUPA, ad Div. II. 3. libertus Curionis.
- A. RUPILIUS, pro Cluent. 63. medicus.
- RUPILIUS, de Off. I. 31. histrio, Antiopam sibi eligit.
- P. RUPILIUS, Verr. IV. 50. P. Popillii collega in consulatu.

INDEX

- a. V. DCXXI.** Verr. II. 13. prætor Siciliæ, a quo lex Rupilia seu Leges Rupiliæ. v. in P. *Rutilius Rufus.*
- P. RUPILIUS,** P. F. Men. ad Div. XIII. 9. eques Rom. magister societatis Bithynicæ, Crassipede Quæstore
- M. RUSCA,** de Or. II. 65. ex *Pinariis*, Trib. pleb. a. V. DCXXII. tulit legem annalem.
- RUSCIO,** Mil. 22. servus.
- C. RUSIUS,** Brut. 74. accusator vetus, Sisennum ridiculum facit.
- C. RUSTICELLUS,** *Banonien- sis*, Brut. 46. exercitatus in dicendo & natura volubilis.
- RUTILIA,** ad Att. XII. 20. C. Cottæ mater, Publii Rutilii soror.
- C. RUTILIUS,** Rufus, Brut. 40. familiaris Scævola. in Cæcil. 21. subscriptor P. Lentuli principis senatus in accusatione M. Aquillii.
- L. RUTILIUS,** de Amic. 20. cum Consulem efficere Scipio non potest, cum fratrem Publium fecisset, *nisi vera legendum* Rupilius. *vid. in P. Rutilius.*
- L. RUTILIUS,** Cluent. 65.
- M. RUTILIUS,** ad Div. XIII. 8. a Cæsare præfectus agro in Galia Cisalpina dividendo.
- P. RUTILIUS** *Lepus*, Font. 15. L. Iulii Collega in Consulatu a DCLXIII. bellum sociale gerit, in quo perit.
- P. RUTILIUS** Rufus, M. F. Brut. 29. Orator, de Iure respondet. orationes scripsit, & de jure.

Panætii auditor, prope perfectus in Stoicis. repulsam in Consulatu fert. pro se ipse dixit a Scauro accusatus. de Or. II. 69. a Scauro competitor e ambitus accusatus, a quo victus in petitione erat, eundem ipse accusat. de Or. I. 53. doctus adolescens & philosophus. Offic. II. 13. adolescens innocens, juris peritus habitus est, quia frequentabat P. Mucium. Plane. 21. in petitione tribunatus pl. repulsam tulit. de Or. I. 48. tribunus pl. eo anno, quo foedus Mancinus cum Numan- tinis fecit. Rabir. Perd. 7. contra Saturninum stat. Offic. III. 2. Panætium de prætermis- sis non reprehensum dicit, pro- pter eorum, quæ perfecisset, præstantiam. de Fin. I. 3. li- bros edidit. ad Att. IV. 16. in- ductus a Cicerone in libris de republica. Balb. 13. damnatur ab equitibus, quod in Asia quæ- stor provinciales a publicano- rum injuriis defenderat. Smyrnæ in exilio vixit. cf. Nat. D. III. 32. Font. 13. injuste damnatus est. Rabir. Post. 10. crudelitatem Mithridatis effu- git, mutato habitu Romano & Græco assumpto. *Laudatur* I. c. Pison. 39. Scaur. fr. 2. Si vera est lectio, Tusc. IV. 17. ubi dicitur P. Rupilius leviter ægrotans mortuus esse ob fra- tris repulsam; *de hoc accipien- dum esse puto.* Nam de Amic. 20. *L. Rutilius Publ. frater repulsam tulisse dicitur. Alium autem P. Rupilium ei fratrem fuisse,*

HISTORICVS.

fuisse, qui, quod Publius, cum peteret cum Scauro, repulsam tulisset, mortuus sit, ut videretur Davisio, vix putem. Sed Manusius legis P. Rupilius. Etiam de amic. l. c. Rupilius pro Rutilius legunt Viri docti. v. Pigbii ad. a. DCV. DCXXI. qui & hic & aliis locis hunc locum semper ita citat, tamquam Rupilius legeretur. P. Rupilius Africanus amicitia ad Consulatam pervenisse, cum tenui loco natus esset, de eo convenit. Ea ipsa res facit probabile, ibi legendum Rupilius. Nam Rutilium Africanus Scipionis opera Consulatam consecutum, nemo demonstrare poterit. Itaque mihi valde sit verosimile, & in Tusculanis & in Latio Rupilius esse reponendos. Ceterum hic P. Rutilius post repulsam Consul factus est a DCXLIX.

P. RUTILIUS, Cæcin. 10. testis in Cæcinam, homo nullius fidei.

S.

SABAZIA, de N. D. III. 23. sacra Baechi, qui ipse Sabazius dicitur.

SABAZIUS, de Leg. II. 15. cum Aristophanes ejici vult, tamquam peregrinum Deum.

SABELLIUS, Brut. 34. a L. Cæsuleno ex lege Aquillia de justitia accusatur.

SABIDIUS, petit. Conf. 2. homo obscurus, quem competitor Q. Ciceronis in prætura ad tabulas posuerat, cum alium

amicum honestum non haberet. Sabidia est etiam ap. Donium in lapide I. 164. & Sabidius in Grutorianis lapidibus non unus.

SABINIVS Reatinus, pro Sext. 37. ex operis Clodianis, quibus P. Sextius pene interfectus est.

C. SACERDOS, e Liciniis. Verr. I. 10. prætor Siculus ante Verrem. pro Planc. 11. legatus Q. Metelli in Creta. Consularum poenis cum Cicerone. v. Ascon. argum. or. in Tog. Cand. De ejus prætura urbana & Siciliensi multa sunt in Verrinis.

SADALA, Verr. 24. rex Thraciae: Ad eum a Cn. Dolabella mittitur C. Verres.

SAFINIVS, pro Cluent. 25. Atellanus.

Q. SALASSVS, ad Div. VI. 48. P. Curtii frater, e gente Postumia, si quidem germanus Curtii frater fuit. Provinciam obtinuit e prætura a. V. DCC.

SALACON, ad Div. VII. 24. Nomen domini cujusdam in paupertate superbi; unde h. l. Hermogenes Tigellius Salaco dicitur.

SALII, de Div. I. 16. Sacerdotes Martis, in eorum curia situs lituus inventus est integer, cum ea deflagravisset. ab iis ad Att. V. 9. dicitur Saliaris modus, de convivii opiparis & magnificis.

SALINATOR, de Or. II. 67. est M. Livius, qui in censura a. V. DXLIX. hoc cognomen pri-

INDEX

- mun accepit.* Liv. XXIX. Tarento amisso bello *Punico II.* arcem retinuit. Brut. 18. Senensi praelio ludos Juventuti vovet.
- C. SALLVSTIVS**, *Crispus.* ad Att. XL. 20. ei Cæsar ignovit. *de inimicitiiis inter ipsum & Ciceronem, & orationibus, quas contra se invicem dixisse putantur, v. Corrad. Quæst. p. 113. sqq.*
- SALLVSTIVS**, *Caninius,* ad Div. II. 17. proquæstor Ciceronis, *ad quem est epistola. Docti viri legendum existimant: Cuius, pro Caninius, ut sit P. Sallustii propinquus, de quo paullo post. v. Pighius ad a. V. DCCII. sed Codd. nil juvant.*
- CN. SALLVSTIVS**, ad Div. XIV. 11. ad Att. XI. 11. *amicus summus Ciceronis.* In animo Cicero habet cum eo mittere filium ad Cæsarem, cum exularet.
- P. SALLVSTIVS**, ad Att. XI. 11. *frater aut propinquus Cnei.*
- CN. SALLVSTIVS**, de Div. I. 28. *Ciceronis libertus.* ad Div. XIV. 4. 11. laudatur. ad Att. I. 3. & 11.
- SEXT. SALTIVS**, Agrar. II. 34. Duumvir Capuæ.
- SALVIVS**, ad Div. IX. 11. ad Att. IX. 7. libertus Attici. ad Att. X. 18. libertus Hortensii filii.
- SALVS**, ad Att. IV. 1. Dea, cuius templum erat prope domum Attici in colle Quirinali.
- de Div. L. 47. *Salotis augurium.*
- SAMIARIVS**, Phil. XI. 2. *enul, a quo interfectus est C. Trebonius, jussu Dolabellæ.*
- SAMPSICERAMVS**, ad Att. II. 14. 16. 17. 23. *est Pompejus. Ceterum est nomen Emese-norum Reguli. Serabo L. XVI. p. 1092. ed. Almel.*
- SANDO**, ad Div. III. 7. pater Athenodori Stoici.
- Q. SANGA**, in Pison. 31. Senator, *de Fabia gente,*
- SANNIO**, ad Herenn. IV. 50. nomen servi.
- SAPALA**, petit. Conf. 3. *amicus Catilinæ, præco.*
- SAPPHO**, Verr. IV. 57. *eius statua in Prytaneo Syracusano.*
- SARA**, v. *Siregius.*
- SARDANAPALVS**, de Fin. II. 32. Tusc. Q. V. 35. *epigramma in sepulchro ejus ridet Aristoteles.*
- SARPEDON**, de Div. II. 10. *filius Jovis.*
- SASERNA**, Phil. XIII. 13. *amicus Antonii.* ad Att. XV. 2. cum Matio & Postumio ludos procurat, *ab Octavio institutos, in honorem Cæsaris.*
- SASSIA**, pro Cluent. 5. *mater Cluentii.*
- SATRIVS**, ad Brut. 6. *legatus C. Trebonii.*
- SATRIVS**, *Caninius.* ad Att. I. 1. *Casaubonas putat esse equitem Rom. cujus, de claris Grammaticis, Suetonius mentionem facit. Cicero eum appellat fratrem P. Varii. Corruptum locum putant cum alii,*

HISTORICVS.

zum Langius ad Cic. de Offic. III. 18.

M. SATRIVS, de Offic. III. 18. M. Minucii Basili sororis filius, & heres.

SATVRNALIA, Cat. III. 4. ad Att. V. 20. XIII. 52. *solemnia in memoriam aureæ ætatis celebrata a. d. XIII. Kal. Jan.*

CN. SATVRNINVS, pro Planc. 8. & 12. laudatur. ejus pater primus ex Atinati municipio Aedilis & prætor factus est. ad Div. VIII. 14. accusatur a Cn. Domitio. ad Div. XII. 26. heres Q. Turii.

L. SATVRNINVS, de Har. resp. 20. Quæstor Ostiensis, in annonæ caritate a procuratore rei frumentariæ amovetur & propterea popularis fit. Catil. IV. 2. C. Memnium interficit. pro Sext. 47. a Q. Metello censore notatur. pro Dom. 31. Q. Metellum lege ex urbe ejicit. pro Rabir. Perd. 3. 6. ejus cædes, *de qua rota oratio legenda. c. 11. a servo interficitur. de harusp. resp. ad Her. I. 12. it. IV. 22. &c. &c.*

SATVRNVS, Nat. D. III. 24. etymologia, II. 20. 46. stella. III. 17. ad occidentem maxime cultus est. III. 24. vincitur a Jove filio.

P. SATVRIVS, pro Qu. Rosc. 1. patronus Chæreæ, qui pro eo contra Q. Roscium comœdum dixit. pro Cluent. 38.

SATYRI, Nat. D. III. 17.

SATYRISCVS, de Div. I. 20.

SATYRVS, ad Att. XII. 22. Attici servus.

C. SAVFEJVS, pro Rabir. 7. cum Saturnino Capitolium armatus occupat.

L. SAVFEJVS, ad Att. I. 3. it. IV. 6. amicus Attici, Epicureus. ad Att. II. 8. in studiis laboriosus. cf. XIV. 18. XV. 4. XVI. 3.

SAXA, *Decidius*. Phil. X. 10. it. XI. 5. e Celtiberia, a Cæsare civitate donatus & deinde Tribun. plebis factus. Phil. VIII. 3. de grege Antonii, nebula, Centurio &c.

SCAEVA, ad Att. XIII. 23. Cæsarianus, *Cassius Scæva. alii de Trebatio intelligunt. J. F. Gronovius, ne sanum quidem locum putabat.*

SCAEVA, Rabir. Perd. 11. servus Q. Crotonis Saturninum interficit & propterea libertate donatur.

SCAEVOLA, *est cognomen Muciorum. Itaque Scævolas, in Muciis quære.*

SCAMANDER, Cluent. 16. libertus Fabriciorum Aletrinatium.

P. SCANDILIVS, Verr. III. 58. eques Rom. Syracusis.

SCANTIA, femina. Milon. 27. *In hoc nomine libri valde variant; alii Sentia, alii Sanctia, quorum illud probat Schottus in Not. Cic. III. 13. Scantia nomen frequenter occurrit in lapidibus Gruteri. &c.*

M. SCAPTIVS, ad Att. VI. 1. negotiator Cappadociæ, frater

INDEX

tere ejus, quocum Cicero controverſiam habuit in provincia. Ei præfecturam deſert Cicero. SCAPTIVS. ad Att. V. ult. VI. 1. 2. &c. negotiator, frater Marci, præfectus Appii in Cilicia, controverſiam pecuniariam cum Sulaminiis habet, & multum Ciceroni Procoſ. moleſtiæ affert; quæ res ſuſe his epistoſis narratur.

P. SCAPVLA, Quint. 4. ſcenerator. Scapulæ cujuſdam horti commemorantur ad Att. XII. 37.

SCAPVLA, ad Div. IX. 13. auctor ſeditionis in Hiſpania ulteriori, confirmatæ a Pompejo filio, de ejus interitu v. *Hirt. Bell. Hiſp.* 33.

SCATINII, Phil. III. 6. ſunt ex Aricia.

SCATO, Dom. 44. homo obſcurus, Clodianus, e Marſis, ſub cujuſ nomine Clodius ædes Q. Seji emit.

M. SCAVRVS, ex Aemiliis, de Or. II. 64. humili genere ortus. Muren. 7. memoriam generis ſui intermortuam renovat. Brut. 29. ejus orationes & libri. Stoicus fuit. Offic. I. 30. ſingulari ſeveritate fuit. Muren. 17. a Q. Maximo in petitione Conſulatus vincitur. Brut. 36. cum P. Rutilio conſulatum petit, eumque vincit, & de ambitu accuſat Rutilium, ab eoque de ambitu accuſatur fruſtra. cf. de Or. II. 69. de Offic. I. 22. reſiſtit C. Mario. Sext. 47. omnibus ſeditioſis a Graccho ad Q. Varium reſiſtit. Har.

reſp. 20. procuratio rei frumentariæ ei mandatur, remoto Saturnino, v. *L. Saturninus*. Deiot. 11. a trib. pl. Cn. Domitio Ahenobarbo accuſatur. v. *Aſcon. ad fr. Or. pr. Scaur. fil.* Dom. 19. de pluribus rebus ſimul ferre contra legem Didiam auſus, non obtinuit. Nat. D. II. 23. Mentem & Fidem in Capitolio dedicat. fr. Or. pr. Scaur. accuſatur a Cn. Domitio, Q. Servilio Cæpione, & Q. Vario trib. pl. ubi vid. *Aſcon. ibid.* princeps Senatus. &c. Conſul fuit a. V. DC XXXVIII. princeps Senatus lectus a L. Metello & Cn. Domitia a. eadem poſt idem Cenſor & iterum Conſul fuit.

M. SCAVRVS, M. principis Senatus fil. de Offic. II. 16. imitatur P. Lentuli magnificentiæ ædilitatis. cf. pr. Sext. 54. & *Pigh. ad a. V. DCXCV*. Sext. 47. ad eum prætorem cauſa P. Sextii acta eſt. Offic. I. 39. Cn. Octavii domum demolitus, ei acceſſionem adjungit, repulſam in Conſulatus petitione tulit, ad Att. IV. 15. de repetundis accuſatus e *Prætor Sardinia*, a Cicerone defenditur. v. fr. Orat. pr. Scaura, & *Aſcon. Arguin.*

C. SCIPIO, e Cornelis, pro Sext. 3. ſocer P. Sextii, vir optimus, in exilio Maſſiliæ vixit. Sed Cajus eſt ex editionibus primis & MSis, poſteriores recuperunt Lucius & interpretantur de *Aſiatico*. nep. vid. *Manutius ad hunc locum.*

CN.

HISTORICVS.

CN. SCIPIO, *Calvus*, L. F. pro Planc. 24. & 25. de Off. I. 18. *is*, qui cum fratre Publio in Hispania cum Pœnis bellum gessit, pater P. Scipionis Nafica, qui vir optimus iudicatus est, de quo infra. pro Balb. 15. in Hispania occiditur cum fratre. cf. Tusc. I. 37. 46. Nat. D. III. 32.

L. SCIPIO, *Asiaticus*, P. F. L. N. in consulatu. pro Mur. 14. de Antiocho triumphat, unde Asiaticus dictus est. de provinc. consul. 8. ei auxilio est Tib. Gracchus pater trib. pl. cum in carcerem duceretur. Brut. 47. non imperite dixit. Phil. XI. 7. collega C. Lælii sapientis in consulatu, ad quem cum Senatus deferret provinciam Asiam, quæ Scipioni obvenerat, frater major P. Africanus eam ignominiam deprecatur & se legatum ei fore pollicitus, provinciam ei conservat. pro Rabir. Posthum. 10. ejus statua in Capitolio cum chlamyde & crepidis.

L. SCIPIO, *Asiaticus*, L. F. L. N. Rabir. Perd. 7. Verr. I. 14. Collega C. Norbani in Consulatu a. V. DCLXX. ad Herenn. III. 2. legibus solvitur propter bellum Italicum, ut ante annum suum Consul fieri possit.

M. SCIPIO, Brut. 20. ejus, qui sacra accepit, filius, eloquens habitus est.

M. SCIPIO, *Maluginensis*, de Or. II. 64. dictum de L. Manlio Acidino consule.

P. SCIPIO, L. F. de Off. I. 18.

pro Planc. 25. laudatur propter res in bello fortiter gestas. pro Balbo 15. occiditur in Hispania cum fratre Cnæo, de quo supra. Phil. XI. 7. pater L. Asiatici & P. Scipionis majoris. de Lucio supra. de Africano & ejus posteris vid. in P. Africanus.

P. SCIPIO, CN. F. L. N. de har. resp. 13. optimus de toto populo Rom. iudicatus, sacra matris Deum manu sua accipit. de Or. III. 33. omnibus civibus sui copiam fecit. Pontifex Max. Consul fuit a. V. DLXII. collega M. Acilii Glabrionis, & jurisprudentia celebris, de quo vid. Rupertum ad Pompon. III. 3.

P. SCIPIO, P. F. CN. N. Nafica. Corculum, hoc est. sapiens. Brut. 20. & 58. bis consul, nempe a. V. DXCI. cum C. Figulo & a. V. DXCII. cum C. Marcello. & censor fuit a. V. DXCIV. de N. D. II. 4. C. Figuli collega a Ti. Graccho vitiole creatus abdicat se magistratu. cf. de Div. II. 35.

P. SCIPIO NASICA, P. F. P. N. CN. PRON. pro Planc. 21. adilitiam repulsam fert. Br. 22. cum D. Bruto Consul fuit, a. V. DCXV. de Leg. III. 9. a Tribuno pl. Curiatio in vincula conjicitur, pro Planc. 14. consul a Grano præcone reprehenditur. Catil. I. 1. Pontifex Max. Ti. Gracchum interfecit. pro Dom. 34. ejus factum Scitis probatur de Off. I. 22. privatus æque multum pro-

INDEX

- prostitit reip. quam Africanus in excindenda Numantia. pro Flacc. 31. Pergami moritur. de Off. I. 30. in sermonibus ejus nulla comitas fuit. *hic Serapio dictus est a similitudine suarii cujusdam negotiatoris.* ejus facete dictum est de Or. II. 70.
- P. SCIPIO NASICA**, P. F. P. N. P. PRON. CN. ABN. Brut. 34. in consulatu mortuus a. V. DCXLII. collega L. Bestia. de Off. I. 30. sermone effecit, ut unus e multis videretur. *duxit Cæciliam Macedonici filiam.*
- P. SCIPIO**, P. F. P. Serapionis Nepos. Br. 58. gener L. Crassi. *Hic est, qui pro Sext. Rosc. 28. memoratur.*
- P. SCIPIO NASICA**, P. ex Licinia Crassi Filius. ad Att. II. 1. a Favonio accusatur. *Adoptatus est a Metello Pio, unde Q. Cæcilius Metellus Pius Scipio dictus est, Pompeji M. collega a. V. DCCI. Et ejusdem socer, de quo vide supra in Metellis. memoratur etiam ad Div. VIII. 9. Verr. IV. 36. Verris advocatus, reprehenditur.*
- SCOPAS**, de Or. II. 86. Thessalus, a Simonide victor laudatus, sordidum se præbet.
- SCOPAS**, de Div. I. 13. eximius sculptor. v. *Plin. XXXVI. 5.*
- C. SCRIBONIVS**, C. F. Pop. Curio. ad Div. VIII. 8. est C. Curio fil. *trib. pl. de quo supra.*
- L. SCRIBONIVS**, Libo, de Or. I. 53. tribunus pl. quæstionem fert in Ser. Galbam prætorum Hispaniæ. add. de Or. II. 65.
- SCROFA**, ad Att. V. 4. *cognomen Cn. Tremellii.*
- SCYLAX**, de Div. II. 42. Haliarnassæus, familiaris Panæti, excellens in astrologia, idemque in civitate sua princeps; repudiat Chaldaicum prædictionis genus.
- SCYLLA**, Verr. V. 56. Har. Resp. 27. de Nat. D. I. 38. *monstrum, de quo plene fabule sunt. v. Ovid. Met. XIII.*
- SCYRON**, Acad. IV. 33. *Epicureus tempore Ciceronis.*
- SEBOSVS**, ad Att. II. 14. 15. Catuli familiaris.
- SEDVLIVS**, Dom. 30. dux servorum, quorum opera P. Clodius usus est.
- SEGAVIANVS**, ad Div. X. 17. *sed pro hoc est in Græviana: Sext. Gavius.*
- SEGVLIVS**, Labeo, ad Div. XI. 20. 21. homo nequissimus. Octavianum Ciceroni iratum dicit.
- SEJVS**, ad Att. V. 13. *libertus aut procurator Attici. jungitur Philogeni, qui Attici libertus erat. Alius est ad Div. VII. 12. sed ibi Gronoviana legit: Titius.*
- Cn. SEJVS**, Cluent. 38. Senator.
- M. SEJVS**, L. F. de Offic. II. 17. in caritate annonam affibus populo vendit *in ædilitate a. DCLXXX. Plin. XV. 1.* Planc. 5. judicio condemnatus tamen M. Pisonem in petitione vincit. *de hoc intelligi potest ad Div. IX. 7. Idem, aut filius est,*

HISTORICVS.

- *est, qui XI. 7. memoratur, & legatus D. Brusi fuisse videtur, item ad Att. XII. 11.*
- Q. SEIUS**, Postumus, Dom. 44. 50. Har. resp. 14. eques Rom. cuius ades P. Clodius emere voluit, domino repugnante.
- SELENE**, Verr. IV. 27. uxor regis Antiochi, primo Grypi, deinde Pii, ex Aegypto, quae & Cleopatra dicta est.
- SELEVCVS**, ad Div. VI. 18. servus Q. Leptæ.
- Q. SELICIVS**, ad Div. IX. 16. a quo Seliciana villa, ad Att. I. 12. frenerator. ad Div. I. 5. amicus Lentuli Spintheris, quocum Cicero consilia de causa Lentuli contulit.
- SELIVS**, ad Div. VII. 32. malus Orator.
- C. & P. SELII**, Acad. IV. 4. familiares L. Luculli, docti homines, qui Philonem Romæ audierant.
- SEMELE**, Tusc. I. 12. Nat. D. II. 24. mater Bacchi.
- SEMIRAMIS**, Prov. Conf. 4. ita A. Gabinium Syriae Procos. appellat, ut mollitiem ejus nater.
- Ti. & C. SEMPRONI**, de Or. I. 9. &c. sunt fratres Gracchi, de quibus v. in Gracchis.
- A. SEMPRONIUS**, Musca quaesturae de Or. II. 60. Candidatus a Vargula male accipitur.
- C. SEMPRONIUS**, Rufus, ad Div. VIII. 8. calumniam fert. amicus Ciceronis. cuius saepe mentio. v. c. ad Att. VI. 2. ad Div. XII. 22. 25. vide etiam Rufio,
- L. SEMPRONIUS**, Atratinus, ad Div. IX. 21. Consul & Censor fuit cum L. Papirio Mugilano A. V. CCCXII.
- M. SEMPRONIUS**, de Or. II. 60. A. frater.
- C. SENTIVS**, Saturninus. Verr. III. 93. Pison. 34. praetor Macedoniae a. DCLXXI. a Denseto defenditur. permagnam e cibariis pecuniam, propter caritatem frumenti, deportat. homo innocentia singulari.
- SEPTIMIA**, ad Div. IX. 10. ad Att. XVI. 11.
- C. SEPTIMIUS**, ad Att. II. 24. scriba Bibuli Consulis.
- C. SEPTIMVS**, Sen. p. Red. 9. praetor P. Lentulo Spintheris Consule. ad Att. XII. 13. 14. augur. Pighini Scævolæ cognomen de conjectura dedit. Mihi videtur idem esse cum eo, qui ad Div. VIII. 8. in Scæo M. Marcelli inter eos nominatur, qui scribendo affuerunt: C. Septimius T. F. Quirina.
- P. SEPTIMVS** Scævola. Aet. I. in Verr. 13. Cluent. 41. Senator, de repetundis accusatur, propter iudicium Junianum, Hortensio praetore. Ab hoc diversum patrem P. SEPTIMIUM testem in L. Flaccum Flacc. 4.
- Q. SEPTITIUS**, Verr. III. 4. eques Rom. arator in Sicilia.
- SEPTVMLEIVS**, Anagninus, de Or. II. 67. interfecit C. Gracchum, & pro ejus capite aurum accepit. Postea praetura

INDEX

- Eturam in Asia a Scævola petiit.
- SEPRVLLA**, ad Att. I. 12. Si sana lectio, nomen est servula, quæ P. Clodium emisit ex ædibus Caesaris. Sed Græv. ostendit esse legendum: Servulæ.
- SERAPIO**, ad Att. VI. 1. est Scipio Nafica, de quo ante.
- SERAPIO**, ad Att. X. 17. servus Attici.
- SERAPIO**, ad Att. II. 4. libros ejus non intelligit Cicero. ibid. 6. Eratosthenem valde reprehendit. Fuit Antiochenus, qui Geographica scripsit. Commemoratur etiam a Plinio in *Elenco scriptorum* L. IV.
- SERAPIS**, de Div. II. 59. Nat. D. III. 19. &c. Deus Aegyptiorum.
- C. SERENVVS**, Planc. 5. præfertur Q. Catulo. Græv. Serranus, quod jam P. Manurio placuerat. Nam C. Serranus a. DCXLVI. proxime Consul ante Catulum & Cn. Manlium, cujus proxime mentio. Serani s. Serrani sunt ex Attiliis, de quibus supra.
- SERGIUS**, Phil. II. 25. minus.
- C. SERGIUS**, Aurata s. Orata. de Or. I. 39. Off. III. 16 Prætor a. 656.
- CN. SERGIUS**, Verr. III. 43. decumanus in Sicilia. Venerius.
- L. SERGIUS**, Verr. III. 78. scriba Ciceronis quaestoris.
- L. SERGIUS**, Dom. 5. familiaris P. Clodii, qui Q. Metellum Consulem P. Clodii fratrem lapidibus appetivit & percussit, eique se ad Cn. Pompejum interficiendum obtulit.
- Q. SERGIUS**, Cluent. 8. Senator, inter ficiarios damnatus est.
- SERRANVS**, ab aratro dictator. Sext. 33. 39. 43. &c. v. in Attilius.
- C. SERRANVS**, Rab. Perd. 7. est Collega Q. Cæpionis. de eodem accipe Planc. 5. ex lectione Græviana. v. C. Serranus.
- Sext. SERRANVS**, Gavianus. ad Att. IV. 2. tribunus pl. Spurbere & Metello Coss. intercedit Scto, de ædibus Ciceroni restituendis, sed paullo post concedit. Har. Resp. 15. sacella inædificat. De hoc accipe etiam pro Sext. 33. Serranus non ab aratro, sed &c. v. de hoc loco Perizon. Animadv. Hist. c. 1.
- SERRANVS**, Domesticus, ad Q. Fr. III. 8. ejus filius moritur. Laudat pater scripto Ciceronis. Ex quo intellige diversum esse ab illo Sexto, de quo dictum, inimico Ciceronis. Domestici nomen reperiet etiam in lapide apud Grægerum DCCCIX. 9.
- Cn. SERTIVS**, Verr. II. 48. eques Romanus.
- Q. SERTORIVS**, Brut. 48. qualis in dicendo fuerit. Muren. 15. sollicitatur a Mithridate, ut se cum eo conjungat. v. L. Rabius & Magius. Manil. 4. a Cn. Pompejo vincitur. Hic notissimus Romanorum in Hispania hostis, & bellum cum eo gestum sæpe memoratur v. c. Agr.

HISTORICVS.

*Agr. II. 30. Verr. V. 28. 56.
Phil. XI. 8.*

SERVAEVS, Fonteij. 5. de co-
horte M. Fonteij, aut por-
titor.

SERVILII, Acad. IV. 18. fratres
gemini, simillimi, ut digno-
ici vix possent. *Hi sunt Q. &
P. Q. Capionis Filii, Cn. Nep.
a quibus deinde Geminorum
cognomen nsurpatum & ad po-
steros propagatum est. P. Consul
fuit a. DI. & DV.*

SERVILII, Casca, Phil. II. 11.
v. P. Servilius Casca.

C. SERVILIVS Ahala, de Sen.
16. jussu dictatoris L. Quinctii
Cincinnati Sp. Melium interfi-
cit. *Sed in hujus prænominē
mira est in Codd. MSS. & edd.
Ciceronis inconstantia. Nam
Catil. I. 1. dicitur Quintus,
ibique monuerunt Muretus &
Pighius legendum Cajus. pro
Dom. 32. dicitur Marcus, ubi
nihil Manutius aut reliqui
Intt. in ed. Graviana. pro
Dom. l. c. in exilium missus est.*

C. SERVILIVS Vatia, M. F.
in Cæcil. 19. cum L. Veturius
Philo quæstor accusare vult,
sed ei non permittitur. *His
Servilius est pater P. Servilii
Isaurici, prætor provinciae,
nescio cujus, fuit a. V. DCXL.*

C. SERVILIVS GLAVCIA, Brut.
62. peracutus, callidus, cum-
primisque ridiculus. Catil. I.
1. interficitur. *v. in C. Glaucia.*

C. SERVILIVS, Verr. V. 54.
negotiator Panormitanus.

Cn. SERVILIVS Cæpio, Cn. F.
Cn. N. Brut. 20. is, qui Consul

fuit a. DLXXXIV. cum Q.
Philippo, quibus consulibus En-
nius mortuus est.

Cn. SERVILIVS Cæpio, Verr.
I. 55. Censor, a. DCXXVIII.
*qui cum Q. Pompejo Consul
fuit a. DCXII. Est superioris
filius. Nam in fastis dicitur
Cn. F. Cn. N. Fratrem vix pu-
tem: tot anni sunt inter utri-
usque Consularum interjecti.*

L. SERVILIVS, Verr. III. 7.
eques Rom. magister publica-
norum in Sicilia, prætorē
Verre,

L. SERVILIVS, Postumus. ad
Div. XII. 26. *Quæstorem hoc
nomine invenio a. V. DCC
XII.*

M. SERVILIVS, Ahala. Dom.
32. v. C. Servilius Ahala.

M. SERVILIVS, de Or. II. 65.
dissuasit legem annalem Kufcæ,
quæ a DCXXII. lata est.

M. SERVILIVS, Geminus, ad
Att. VI. 3. a Metello Celere de
repetundis accusatur. cf. ad
Div. VIII. 8. *Fuit trib. pl. a.
DCXCIII.*

M. SERVILIVS, ad Div. XII.
6. tribunus pl. *Hirtio & Pan-
sa Coss. producit Ciceronem in
concionem, quo tempore Phi-
lippicam XI. dixit. Phil. IV. 6.
cum collegis de republ. refert
ad Senatum.*

P. SERVILIVS Rullus, Agr. II.
20. v. Rullus.

P. SERVILIVS Vatia, Isau-
ricus, C. F. M. N. Manil. 23. le-
gi Maniliæ favet. Agrar. II. 19.
agri ab ipso imperio Rom. ad-
jecti. Verr. I. 21. Olympum

NDEX

vicepit. p. Red. in Sen. 10. Q. Metellum Consulem Ciceroni placat. ad Div. I. 1. negat Ptolemaeum restituendum esse, *Consul fuit cum Appio Pulchro.*

P. SERVILIUS, *P. Isaurici F. qui Consul cum C. Caesare fuit.* ad Att. IV. 15. praetor Pompeio II. Consule. ad Div. XIII. 66. Asiam obtinet. ibid. 69. Ciceronis collega in auguratu. ibid. X. 12. Ciceroni adversatur in causa Antoniana. ad Div. XII. 2. metu Antonii, in quem invehus erat, non audet in Senatum venire &c. ad Att. II. 1. Catonis imitator. *laudatur etiam ad Att. XI. 5. I. 19. &c.*

P. SERVILIUS, *Casca, Phil. II. 11. ad Att. XVI. 15. Phil. XIII. 15. unus de percussoribus Caesaris, qui ei primum vulnus inflixit. Trib. pl. a. DCCX. v. Plutarch. in Caesare p. 739. ed. Wechel. Sed Cic. Phil. II. 11. duos Cascasædi interfuisse dicit. Plutarchus etiam l. c. fratrem hujus Casca commemorat. Is est C. Servilius Casca, quem Appianus commemorat, nisi quidem ibi P. legendum, de B. Civ. II. p. 83. Mirum enim si C. potius quam hunc P. nominasset, qui inter principes fuit. Ibidem etiam male Servilius Galba, pro Servius Galba, uti recte citant viri docti. Sed hoc obiter. cf. viros doctos ad Sueton. Caesar. c. 82.*

SERVIVS Galba v. *Galba.*

SERVIVS Sulpicius v. *Sulpicius.*

SERVIVS, ad Div. VIII. 4. designatus tribunus pl. de ambitu accusatus condemnatur, ejus locum petit Curio.

SERVIVS Pola, ad Div. VIII. 12. accusator quidam.

SERVIVS Tullius, Div. I. 53. ei dormienti caput ardet. Brut. 10. aequalis Pisistrati.

SERVIVS CLAUDIVS, ad Att. I. 20. eius libros Ciceroni donat L. Papirius Pætus. ad Div. IX. 16. frater sc. *patrielis* avo consobrinus Papirii Pati, homo doctus, qui facile diceret, qui versus Plauti esset, qui non. *Grammaticus ergo fuit, cujus etiam ap. Sueton. de Claris Grammat. Gell. XIII. 21. Plin. XXIII. 4. mentio fit. Ex ep. ad Att. l. c. colligere licet, cum Afranio & Metello Coss. mortuum esse.*

SESTII v. *Sextii.*

SETENAS, ad Att. VIII. 5. *Dicitur esse cum imperio. Ea epistola scripta est L. Lentulo & C. Marcello Coss. Setenatem autem fasti & omnes libri veteres ignorant, Pighius ad a. DCCIII. legendum tenebat Sufenas, & capiebat de M. Nonio Sufenate, qui eo anno Cretam & Cyrenen obtinuit, & memoratur, ad Att. IV.*

SEXTIA tabula, Quint. 6. &c. *est Sextii argentarii cujusdam. Sextiorum autem argentariorum saepe est apud Ciceronem mentio. Ad eam auctiones & alia*

HISTORICVS.

aliæ res agebantur, in quibus tabulis & testibus opus.

A. SEXTILIVS, Flacc. 15. videtur negotiator Acmonensis fuisse.

SEXTILIVS, Andro, Flacc. 34. Pergamenus.

C. SEXTILIVS Rufus, ad Div. XII. 13. præest classi C. Cassii. ad Div. XIII. 48. Quæstor primus in Cyprum missus a Romanis.

C. SEXTILIVS, Flacc. 36. M. Lurconis sororis filius.

P. SEXTILIVS, Flacc. 13. Quæstor L. Flacci in Asia.

P. SEXTILIVS Rufus, de Fin. II. 17. heres fiduciarius, hereditatem non tradit. Est fortasse superioris illius pater.

Q. SEXTILIVS, ad Q. Fr. II. 1. amicus Milonis; in cum & ceteros Milonis amicos, impetum faciunt operæ Clodianæ, cum a Milone de vi accusatus Clodius esset.

SEXTIVS, Verr. V. 43. 45. licitor C. Verris in Sicilia.

C. SEXTIVS Calvinus, Brut. 34. orator bonus, sed incommoda valetudine. *Pighius eum putabat, qui ex prætura, quam a. DCLIV. gessit, Macedoniam obtinuit. Pison. 34. Sed ibi in melioribus libris non Sextius, sed Sentius legitur.* de Or. II. 60. C. Julii Cæsaris familiaris, luscus, dictum ejus in Appium.

L. SEXTIVS, pater P. Sextii de vi accusati. Sext. 3. trib. pl. fuit, altius ascendere noluit.

L. SEXTIVS, ad Div. XIII. 8.

P. Sextii L. F. filius ex Albini filia.

L. SEXTIVS Panfa, ad Q. Fr. II. 11. ejus postulationi resistit Q. Cicero Asiæ prætor.

P. SEXTIVS, Brut. 48. prætor designatus a. DCLIII. accusante T. Junio L. F. damnatus est.

P. SEXTIVS, P. F. ad Div. V. 17. exulat. *Quæstor fuit a. DCLXXXV. & post ædilis. Habuit enim, ut ex l. c. intelligi potest, annonæ curam, quæ est ædilium. Item Cicero epistola cie. consolatur. P. Sextii, de quo statim, parricem, propinquum certe fuisse, ex eadem epistola apparet.*

P. SEXTIVS, L. F. Sext. 3. C. Albini & deinde C. Scipionis uxorem duxit. Catil. 1. 8. Div. V. 6. proquæstor C. Antonii in Macedonia. ad Quir. p. R. 6. in Senat. 8. ad Att. III. 20. tribunus pl. *Lentulo Spintheræ consule cogitat de Cicerone ferre, sed neque nominatim, neque satis diligenter de bonis publicatis.* ad Div. I. 9. accusatus de vi a Cn. Pompejo laudatur. *defenditur a Cicerone oratione, quæ extat.* ad Div. VII. 32. dicta Sextiana, l. c. *frigida & parum acuta.* ad Att. VIII. 15. quia cum imperio est, potest cum Pompejo in Græciam transire. ibid. XI. 7. Cæsar permittit, ut iisdem, quibus antea licitoribus uteretur, et si scitum improbare, quo ipse alique post fugam tribb. pl. imperium acceperant. ad Div.

INDEX

- V. 20. pecuniam, quam Me-
scinius Rufus in fano deposue-
rat, auert; *ex quo intelligi-
tur eum Ciliciam obtinuisse. v.
Græv. ad ep. 7. L. VIII ad Att.
Prætor fuit a. DCC.*
- T. SEXTIVS, Gallus, Mil. 31.
ante sacrarium Bonæ Deæ,
quod in fundo ejus fuit, pri-
mam plagam accepit P. Clo-
dius.
- SEXTIVS, ad Att. XIII. 2. pa-
rochus publicus, h. e. *qui publi-
co nomine excepit Ariarathen
Ariobarzanis filium, Romam
venientem. Quæstor circa
illud tempus, quo hæc epistola
scripta est, fuit L. Sextius,
qui M. Bruti post proquæstor
in Macedonia & a. DCCXXX.
Consul fuit.*
- SIBYLLA, Div. I. 18. Ery-
thræa. II. 54. ejus versus. Verr.
IV. 49. libri Sibyllini. &c.
- SICA, ad Div. XIV. 4. 15. ad
Att. VIII 12. XII. 23. &c. ser-
vi nomen.
- C. SICINIVS, Brut. 76. Q.
Pompeji, qui Censor fuit,
ex filia nepos. quæstorius mor-
tuus est. probabilis Orator.
- Cn. SICINIVS, Brut. 60. homo
ridiculus, malus orator. se-
ditiosus trib. pl. fuit. a.
DCLXXVII. *Cum omnes ma-
gistratus vexaret, M. Crassum
tamen non attingebat, quia
metuebat. Plutarch. in Crasso
p. 547.*
- SICINIVS, ad Att. V. 4. *Nescio
qui. Sicinius in Crasso Plutar-
chi. quem Corradus hic com-
memorat, est Cn. Sicinius, de
quo ante, sed is in tribunatu
interfectus est. Manutius pu-
tat peritum fuisse conscriben-
dorum edictorum provincia-
lium*
- SILANIO, Verr. IV. 57. sta-
tuarius nobilis. de quo Plin.
XXXIV. 8.
- D. SILANVS, M. F. e Junii. de
Off. II. 16. magnifice ædilita-
te functus est. Pison. 24. Catil.
IV. 4. Flacc. 13. &c. Consul
cum Murena. de Fin. I. 7. L.
Torquati filium adoptat.
Brut. 68. vitricus M. Bruti. A-
cumini & orationis satis ha-
buit.
- D. SILANVS, in Cæcil. 21. a
Cn. Domitio accusatur. *sed
Marcus legendum esse, viri
docti viderunt, & ex seqq. pa-
tebit.*
- M. SILANVS, Brut. 35. Q. Me-
telli Numidici collega. a. V.
DCXLV. de republica sic sa-
tis bene dicebat. Verr. II. 47.
Cornel I. fr. a Cn. Domitio
trib. pl. vexatur, cum Consu-
laris esset, accusaturque pro-
pter Egritomari injuriam.
- M. SILANVS, ad Div. X. 34.
tribunus militum in exercitu
Lepidi Ilviri, qui ab Anto-
nio ad eum transierat, cum
ante a Lepido contra ejus vo-
luntatem ad Antoniumisset.
- SILENVS, Tusc. I. 48. Comes
Bacchi, docet Midam, quid
sit optimum homini.
- SILENVS, Divin. I. 24. ejus Hi-
storia Græca. Calutianus, hi-
storicus Græcus, incerta æta-
tis, cujus & Livius & multi
ali

HISTORICVS.

alii mentionem fecere, quorum loca vid. ap. Voss. de Hist. Gr. L. III. p. 189.

A. SILIVS, ad Att. XII. 24.

P. SILIVS, ad Div. VII. 21. IX. 16. XIII. 62. 63. Proprætor *Bithyniæ & Ponti a. V. DCCII. post præturam a. DCXCIV.*

SILVANVS, Arch. 4. auctor legis Plautiæ. v. *Ind. LL.*

SILVIVS, ad Att. VI. 1. *Græv.* Silius. Administratio ejus provinciæ laudatur. *Est P. Silius, de quo ante.*

SILVS, de Or. II. 70. *Est fortasse M. Sergius Orata Silus, qui a. DCXLV III. quæstor provincialis fuit.*

SIMONIDES, Cæus. de Or. II. 16. Fin. II. 32. memoriæ artem invenit. de Nat. D. I. 22. de diis ἐπεχες. de Div. I. 27. ignotum quemdam mortuum sepelit, & ab eo monetur in somnio, ne naviget. *Tusc. I. 42. ejus versus duo. Tusc. I. 24. ejus memoria insignis.*

SIMVLANS, Sext. 64. nomen Comædiæ Afranii.

SIREGIVS, ad Att. XV. 17. *Fr. Gronovius conjiciebat: Siræ regius, Siræ enim mentio ep. 15. Is Aegyptius fuit, id quod res ipsa ducet, Cleopatram fortasse legatus. Ceterum in edd. non Siræ, sed Sara legitur.*

SIKENES, de Fin. V. 18. fabula de Sirenium cantibus, quomodo intelligenda.

L. SISENNA, e *Corneliis.* Brut. 64. doctus, bene latine loquens, gnarus reip. facetus,

inter statem Hortensii & Sulpicii interjectus. Historia ejus vincit superiores, sed abest tamen a summo. de Leg. I. 2. puerile quid in historia confectatur. Brut. 74. sermonis usitati emendator esse voluit; itaque inusitatis verbis utus est. a C. Rufio ridetur. de Divin. I. 43. disputat, somniis credi non oportere. Corn. I. prætor, bonorum Cn. Cornelii possessionem edicto P. Scipioni dat. Verr. II. 45. defensor C. Verris.

P. SIZER, ad Att. XI. 13. liberti nomen.

SISYPHVS, *Tusc. I. 41. prudentia ejus. ibid. 5. versat fatum.*

SITIVS, ad Att. XV. 17. Sittiana syngrapha est ad Div. VIII. 2. P. Sitium reperies ap. *Hirtium B. Afr. 36.*

SOCRATES, *Tusc. IV. 37. qualis natura fuerit. Offic. I. 26. eodem semper vultu, eademque fronte fuit. ad Att. VIII. 2. cum XXX. tyranni essent, Athenis mansit. de Div. I. 54. post pugnam apud Delium eadem, qua ceteri, fugere non vult, quia deterreatur a Deo. Off. I. 41. contra mores consuetudinemque civilem fecit. Tusc. I. 9. quare abiolvi noluerit. de Fin. II. 1. parens Philosophiæ. Tusc. I. 41. ejus ad judices oratio. Acad. I. 4. ejus philosophiæ genus quale? de Div. I. 25. apud Platonem Critoni prædicit suam mortem. Ejus somnium ea de re.*
Tusc.

INDEX

- Tusc. V. 3. primus philosophiam de cœlo vocavit. Offic. III. 3. solebat eos execrari, qui natura coherentia, utilitatem & honestatem, opinione distraxissent. de Div. I. 3. manet in antiquorum philosophorum sententia de divinatione. Off. II. 12. proximam ad gloriam viam dixit esse, si quis id ageret, ut qualis haberi vellet, talis esset. Tusc. I. 43. ejus de sepultura sententia. Tusc. V. 37. se mundanum appellat. Nat. D. I. 34. a Zenone scurra Atticus vocatur. Off. I. 30. εἰρων. Top. 10. inductione plurimum usus est.
- SOCRATICI**, de Div. I. 3. manent in antiquorum philosophorum sententia de divinatione. Off. I. 37. sermone usi sunt leni minimeque pertinaci, & cui immixtus fuit lepos.
- SOLON**, Off. I. 30. versutus & callidus. ad Att. X. 1. ejus lex: ne quis in seditione sit neutrius partis. de Divin. I. 49. orientem tyrannidem multo ante prospexit. Sex. Rosc. 25. cur nullam legem in parricidas statuerit. Off. I. 22. Arcopagitas constituit. de Leg. II. 23. 25. 26. ejus lex de sepulturis.
- SOPATER**, in Verr. II. 28. Haliceniensis.
- SOPATER**, Verr. IV. 39. Tyn-daritanus.
- SOPHOCLES**, Verr. III. 88. Agrigentinus; homo disertus & doctus.
- SOPHOCLES**, Off. I. 40. a Pericle collega in pratura reprehenditur, quod pulchrum puerum admiraretur. de Div. I. 25. poëta divinus. in somnis vidit Herculem dicentem, quia pateram suam auream surripuisset. Ex Or. I. intelligi potest, Ciceronem Sophoclem pro principe Tragicorum habuisse.
- SOPOLIS**, ad Att. IV. 16. prætor celebris tempore Ciceronis. Hujus etiam mentio ap. Plin. XXXV. 11. Sed ibi vulgo Sopylus dicitur, & sic laudat Junius in Catalogo p. 21. &c.
- SOSIPPVS**, Verr. II. 9. Agyrien-sis, frater Epicratis.
- SOSITENVS**, Verr. III. 85. Entellinus.
- SOSITHEVS**, ad Att. I. 12. servus anagnostes Ciceronis.
- C. SOSIVS**, ad Att. VIII. 6. prætor Leneulo & C. Marcella Coss. Fuit Quæstor Mⁱ Lepidi.
- Q. SOSIVS**, de Nat. D. III. 30. eques Rom. ex agro Piceno, tabularium incendit.
- SOSTRATVS**, Verr. III. 23. Centuripinus.
- SOSVS**, Acad. IV. 4. Liber Antiochi contra Philonem.
- SOTERICVS MARCIVS**, Balb. 25. Tiburtinus. Sotericum malum artificem laudat Seneca ap. Gell. XII. 2.
- SPARTACVS**, de har. resp. 12. &c. Dux fugitivorum, qui bellum servile commovit.
- SPHAERVS**, Tusc. IV. 24. Stoicus, ejus definitiones laudantur & ab ipso Cicerone adhibentur. Bosporanus, Zenonis Citiæ

HISTORICVS.

Cittici discipulus non ultimus.
de eo v. Laert. VII. 177.

SPESIPPVS, Acad. I. 4. Platonis ex sorore nepos. Academicæ philosophiæ quasi heres relinquitur a Platone. de Or. III. 18. nil ab Aristotele dissensit. de Nat. D. I. 3. Deum esse vim animalem, omnia regentem, statuit.

SPINTHARVS, ad Att. XIII. 25. servus aut libertus Ciceronis.

SPINO, de N. D. III. 20. Deus Romanorum. proprie fluvius prope Romam.

SPONGIA, ad Att. I. 16. iudex in iudicio Clodiano de religione. *nomen fictum*.

SPVRINNA, ad Div. IX. 24. de Div. I. 52. haruspex.

C. STALENVS, pro Cluent. 7. pro quo & alii Stajenus. Senator, iudex in iudicio Juniano, apud quem pecunia deposita est, qua Oppianicus iudices corrumpere voluerat. Cluent. 24. Brut. 68. se ipse adoptavit & de Staleno Aelium fecit. furiosus & petulans in dicendo. Top. 20. Verr. II. 32.

STASEAS, *Neapolitanus*, de Or. I. 22. de Fin. V. 3. & 25. Peripateticus, qui multos annos Romæ apud M. Pisonem vixit.

STATILIVS, pro Q. Rosc. 10. nomen histronis non adco boni.

L. STATILIVS, Cat. III. 3. socius Catilinæ.

L. STATILIVS, *Taurus*, ad Att. XII. 13. & 14. augur.

STATIVS ALBIVS, pro Cluent. 62. colonus in Falerno.

STATIVS, ad Div. XVI. 16. ad Att. II. 8. it. V. 1. ad Q. Fr. I. 2. 1. e servo Qu. Ciceronis libertus, gratiosissimus.

STATIVS, de Or. II. 64.

L. STATIVS MVRCVS, Phil. XI. 12. proconsul Asiæ, iubetur C. Cassio provinciam & exercitum tradere.

SEXT. STATIVS, ad Att. VI. 1. commendatur a Pompejo Ciceroni, ut præfectus fiat.

STESICHORVS, Verr. II. 34. ejus statua Himeræ posita. *Fuit enim Himeræ patria ejus. de eo & carminibus ejus v. Fabric. B. G. II. 15.*

STHENIVS, Verr. II. 34. Therinitanus.

STILPO, *Megarensis*, de Fat. 5. philosophus acutus & probatus. natura ebriosus & mulierosus. naturæ vitium corrigit. cf. Acad. IV. 24. *Zenonis Cittici præceptor, de qua vid. Laert. II. 113.*

STOICI, de Off. I. 35. pene Cynici. de Off. III. 8. solum, quod honestum, est bonum. de Leg. I. 20. a veteribus Academicis verbis discrepare, non re. de Off. III. 3. summum bonum dicunt, convenienter naturæ vivere, de Fin. III. 4. *corrupta sententia de summo bono explicatur toto libro III. & refellitur Peripateticorum more libro IV. de Fin. III. 2. 12. & 13. it. V. 8. de N. D. I. 7. a Peripateticis verbis discrepent, an re? de Fin. III. 2. ex omnis*

INDEX

- bus philosophis Stoici plurima verba novaverunt. de Div. I. 3. Acad. IV. 33. omnia fere divinationis genera defendunt. Tusc. I. 32. animos putant diu mansuros, non semper. Top. I. dialecticæ & judicandi vias diligenter persecuti sunt. Off. I. 7. in verborum etymologiis diligentes. Fin. V. 25. fures. de Or. III. 18. ad Div. XV. 19. Brut. 31. inopes in dicendo. ad Div. IX. 22. quamque rem suo nomine appellant.
- SEXT. STOLA**, pro Flacc. 20. judex in causa L. Flacci.
- STRABO**, ad Att. XII. 17. augur fuisse videtur, quod Ciceronem excusavit, qui in cæna augurali Apuleii non adfuerat. *Ea excusatio autem non valebat nisi per augures ad minimum tres fieret.* ep. 14. *Corradus putat esse M. Lenium Strabonem, de quo supra in Leniis.*
- STRATO**, *Lampsacenus*, Acad. I. 9. Theophrasti auditor. Acad. IV. 38. negat mundum a Diis esse. &c. de Fin. V. 5. physicus esse voluit. de N. D. I. 13. vim divinam in natura ponit.
- STRATO**, pro Cluent. 63. servus medicus.
- STRATOCLES**, Br. II. *historicus Græcus aut rhetor*, de Themistoclis morte quæ finxit.
- STRATONICVS**, de N. D. III. 19. homo facetus, dictum in *Alabandensem. Cirbarista*, *cu-*
- jus facere dicta multa collegit Athenæus L. VIII. c. 8. sq.*
- STRATORIVS**, ad Div. XII. 23. videtur cum Cornificio in Africa fuisse quæstor aut legatus.
- C. SVBERNIVS**, Calenus. ad Div. IX. 13.
- L. SVETIVS**, Verr. L. 5.
- SVFENAS**, ad Att. IV. 15. *cognomen Nonii, de quo vid. in Setenas.*
- D. SVLLA**, ad Div. XV. 17. *alii P. Sulla. Pighius ad a. DCCII. putat legendum esse, D. Silanus. Sed quando L. IX. 10. iisdem pene verbis de P. Sulla res eadem narratur, non dubito, quin P. Sulla legendum sit.*
- L. SVLLA**, e Cornelii, Fontej. 15. Legatus L. Cæsaris bello sociali. de Div. I. 33. Historia ejus. *Scriptis Commentariis rerum suarum, v. Plutarch. in Sulla.* Off. I. 30. cuivis deservit, ut impetret, quæ vult. Cat. III. 10. P. Sulpicium & C. Marium eiecit. de Leg. II. 22. in C. Marii cineres sarit. primus e Cornelii cremari voluit. Leg. III. 9. ejus lex tribunitia; *qua nihil tribunis præsert nomen relictum est.* Off. II. 8. ejus victoria noxia Rom. imperio, quod disciplinam perdidit. Phil. IX. 6. ei primo statua equestris inaurata posita est. Dom. 30. Volaterranis civitatem adimere non potuit, etsi jusserit. cf. pr. Cæcin. de Div. II. 30. ei implanti serpens apparuit. ad Q. Frat. I. I. II.

HISTORICVS.

- 1. 11.** Rhodiis infulas quasdam attribuit &c. *de Legibus Sullæ v. Ind. Legg.*
- P. SVLLA**, *pro quo est oratio*, L. Sullæ propinquus. Consul designatus cum Antonio, de ambitu condemnatur, & post a L. Torquato de conjuratione accusatus a Cicerone defenditur & absolvitur. *de Off. II. 8.* L. Sullæ in proscriptionibus administer. *ad Q. Fr. III. 3.* accusat Gabinium de maiestate. *ad Att. IV. 16.* Gabinium de ambitu postulat. *ad Div. IX. 11.* ejus mors.
- Ser. SVLLA**, Sull. 2. P. frater, Senator, Catilinæ socius.
- E. SVLPICIUS OLYMPVS**, Verr. I. 48. civis Romanus.
- C. SVLPICIUS**, Gallus. *de Or. I. 53.* Brut. 20. Græcis literis & eruditus & eloquens. Consul fuit *a. V. DLXXXVII.* *de Off. I. 6.* *de Sen. 16.* astrologiæ studiosus & peritus. *cf. Pigh. ada. c. & imprimis ad a. DLXXVI.*
- C. SVLPICIUS**, Catil. III. 3. prætor Cicerone consule.
- P. SVLPICIUS RVFVS**, *de har. resp. 19.* Trib. pl. *a. V. DCXXX.* *de har. resp. 20.* C. Julio consulatum contra leges petenti longius resistens, fit popularis. *de Off. II. 14.* hujus eloquentiam accusatio illustravit C. Norbani. Catil. III. 10. a L. Sulla ejicitur. Br. 55. seq. qualis orator? nullas orationes reliquit, quæ extant P. Canutius post mortem scripsisse fertur. *de Or. III. 3.* mors ejus. *conf. ad Her. I. 15.* *ad Her. IV. 2.* *de Orat. I. 7.*
- P. SVLPICIUS**, Aët. I. in Verr. 10. Trib. plebis *a. V. DCLXXXIV.*
- Q. SVLPICIUS**, Gallus, *de Or. I. 53.* filius C. Sulpicii Galli.
- SER. SVLPICIUS**, Br. 16. consul anno decimo post exactos reges.
- S. SVLPICIUS**, Q. F. Lemonia, Rufus. *v. Phil. VIII. 7.* IX. 1. pr. Mur. 3. accusat L. Murenam, cujus competitor fuerat, de ambitu. *ad Div. VIII. 6.* Consul cum M. Marcello. *ibid. 10.* cunctator est. *ad Div. IV. 3. 4.* Achajæ proconsul. *Ejus est elegans epistola 5. qua Ciceronem de obitu Tulliae consolatur.* *ad Att. IX. 19.* filium mittit contra Cn. Pompejum, cum Cæsare facit. *Phil. I. 1.* nullum Cæsaris decretum post Idus Martias figendum censet. Brut. 40. in jure civili præceptoribus usus est L. Lucilio Balbo & C. Aquillio Gallo. Mur. 7. Jctus. *Phil. IX. 1.* in legatione ad Antonium Mutinam obsidentem obiit; de cujus honoribus tota oratione sententia dicitur, in quam Sctum factum est. *Namen Servii sapissime est apud Ciceronem. Quod de quo singulis locis intelligendum sit res & temporis ratio facile docebit.*
- S. SVLPICIUS**, fil. *ad Att. IX. 19.* contra Pompejum mittitur. *ad Div. XI. 7.* consobrinus D. Bruti. *ad Div. IV. 3. 4.* philoso-

INDEX

lofophiz & omnibus liberalibus studiis operam dat. Trib. pl. fuit a. V. DCCVI.

SVMMANVS, de Div. I. 10.

Deus, cujus simulacrum in fastigio Jovis Capitolini positum erat, de cælo iectus. Caput ejus ex responso haruspicum in Tiberi inventum. de Summano v. Ovid. Fast. VI. 731. qui negat se satis, quis sit, scire.

SVRA, ad Div. V. 10, nomen liberti.

SYLLVS, Nat. D. I. 33. *Pythagoreus hoc nomine fuit. Sed is hujus loci non est. Est enim de Academicis sermo. Sed de Syllo Academico nil reperi.*

SYNEPHEBI, opt. g. d. 6. Comædia Menandri.

SYPHAX, Inv. II. 34. *rex Numidarum, primus Romanorum, deinde Hasdrubalis socius. Victus in triumpho ductus est. Liv. XXX. extr.*

SYRO, de Fin. II. 35. ad Div. VI. 11. Epicureus, amicus Ciceronis.

SYRVS, ad Att. XII. 22. Attici servus.

T.

P. TADIUS, Verr. I. 39. *Videtur negotiatus esse Athenis, post Verris legatus in Sicilia. Verr. V. 25.*

Q. TADIUS, Verr. I. 49. *propinquus Verris. Testis contra Verrem. Hic forasse est Tadius, cujus mentio ad Att. I. 5.*

TAGES, de Div. II. 23, auctor

disciplina Etrusca, qui repente terra, cum araretur, editus, agricolam totam illam disciplinam docuit.

TALNA, ad Att. I. 16. *judex in judicio Clodiano de religione, qui Clodium absolverat. Videtur esse nomen fictum, ut cetera, quæ ibi sunt.*

TALNA, ad Att. XII. 29. *juvenis philologus, a Nicia Grammatico laudatur, Cornificiam Q. filiam petit.*

TAMISIUS Mustela. Phil. II. 4. XII. 6. v. *Mustela.*

TANTALVS, de Fin. I. 18. Tusc. IV. 16. I. 15. &c.

TANVSIVS, petit. Conf. 2. *in bello Sullano interfectus. Paullus conjiciebat legendum Tantasi; quod Asconius insercos, quos in proscriptione Sullana interfecerat Casilina, L. Tantasium quemdam commemorat.*

TARASO, v. *Tharaso.*

TARCONDIMOTVS, ad Div. XV. 1. *Regulus in quadam Cilicie parte, quem Cicero fidelissimum socium populi Romæ amicissimumque trans Taurum appellat. Tarcondimotus autem scribendum esse, non Tarcondomotus, confirmatur, nuper a Maffeo editus in Antiquitat. Aquitanicis.*

TARQVINIVS Priscus, de Legg. I. 1. *ei ab aquila apex imponitur. Tusc. V. 37. Demarati filius. Sull. 7. rex peregrinus.*

L. TARQVINIVS, Superbus, Div. I. 22. *somnium portendens*

HISTORICVS.

dens exilium. de Leg. II. 4. eo rege, nulla erat lex Romæ de stupris. Tusc. III. 12. Cumis senio confectus est.

L. TARQVITIVS, ad Att. VI.

8. Popma putat esse eum, cujus, ap. Plinium in Catal. Auctor. L. II. libri de disciplina Etrusca commemorantur.

L. TARVTIVS, Firmanus, Div.

II. 47. familiaris Ciceronum, homo in primis Chaldaicis rationibus eruditus, repetit natalem Romæ a Parilibus, quibus a Romulo condita dicitur. Romam conditam dicit, cum in jugo luna esset, & ejus fata prædicit.

[T. TATIVS], ad Her. IV. 12.

rex Sabinorum, qui ob raptas Sabinas bellum cum Romulo gessit &c.

TAVRISCVS, de Or. III. 59.

actor. ejus dictum laudatur.

M. TAVRVS, ad Q. Fr. III. 1.

2. de hoc nihil mihi præter hoc constat, quod fundum habuit confinem fundo Q. Ciceronis.

TAVRVS, ad Div. XII. 25. est

is, quem a. V. DCCXVI. consulem suffectum fuisse putant, T. Statilius. Videtur legatus Calvisii Sabini fuisse, qui ex sortitione Antonii Africam petebat, cum jam Cornificius ex Scto obtineret. cf. Minotaurus. Cum autem provinciam Calvisius cum non obtinere posset, ejus legatus samen Taurus fuit a. V. DCCXV.

TEBASSVS, ad Att. XIV. 10.

nomen veterani Cæsariani.

TELAMO, Tusc. III. 18. pa-

tria pulsus est. de Or. II. 46. de N. D. III. 32.

TELEPHVS, pro Flacc. 29. rex Myfiæ viam ostendit Agamemnoni.

TELXIOPE, de N. D. III. 21.

Musa ex primis quatuor, natis Jove altero.

TENES, de N. D. III. 15. con-

ditor Tenedi, & Deus urbis. cf. Verr. I. 19.

TERENTIA, Ciceronis uxor, ad quam sunt epistolæ libri XIV. de qua vide Corradum in quaestura. pag. 118. 130. 287. 279. &c.

TERENTIVS VESPA, de Orat. II. 62.

TERENTIVS, Poeta. de Amicit. 24. familiaris Lælii &c.

A. TERENTIVS, in Cæcin. 9.

testis in Cæcinnam. Eundem esse puto, qui ad Div. XVI. 12. A. Varro dicitur, quem a. DCXCI. quaestorem fuisse reperio.

L. TERENTIVS, ad Att. XI.

17. Ex Africa, tempore belli civilis, elam emittitur per Nasidium Pompejanum.

M. TERENTIVS, Verr. I. 23.

consul cum Cassio. legis frumentariæ auctor. est M. Lucullus, de quo supra. de M. Terentio Varrone, doctissimo illo Romanorum v. M. Varro.

P. TERENTIVS HISPO, ad

Att. IV. 7. XI. 40. eques Romanus, publicanus in Asia.

Q. TERENTIVS, Culeo. de ha-

rusp. resp. 7. pontifex minor. Hic est tribunus Culeo, qui pri-

villegium ferre de Ciceronis rediens

INDEX

- reditu voluit a. V. DCXCV* ad Att. III. 15.
- TEREVS**, ad Att. XVI. 2. & 5. fabula Aecii, *de Tereo, rege Thracum sceleratissimo. v. Ovid. Met. VI. 455. sqq.*
- TERMINALIA**, Phil. XII. 10. ad Att. VI. 1. *dies festus Deo Termino sacer.*
- M. TERPOLIVS**, pro Corn. 2. Trib. pleb. *D. Bruto & M. Lepido Coss. contemptissimum nomen inter tribunos.*
- TERTIA**, Verr. III. 34. Isidori mimi filia. *Observent sirones, quod vulgo putatur, Tertiae nomen esse nomen ordinis vel numeri filiarum, id aequum falsum esse, ac, si quis diceret, Quintum, significare quintum numero filium.*
- TERTIA**, de Div. I. 46. filia L. Paulli. ad Brut. Germ. 5. 6. est soror Bruti, quae Cassio nupsit.
- TERTVLLA**, ad Att. XV. 11. XIV. 20. Cassii uxor, Abortum fecit. Viri docti quidam volebant legere: *Tertia, quam constat Cassii uxorem fuisse. sed Tertulla est diminutivum a Tertia, ut vidit Manutius.*
- TESTA**, ad Div. VII. 13. est Trebatius, *de quo infra.*
- TESTIVS**, Penarius, de Or. II. 66. orator, qui in dicendo mentum intorquere solebat.
- P. TESTIVS**, Verr. I. 28. accensus C. Veronis praetoris in Asia.
- TETRILIVS ROGVS**, Acad. IV. 4. Philonis auditor.
- TEVCER Pacuvii**, de Or. I. 58. *tragedia.*
- TEVCRIS**, ad Att. I. 12. 13. 14. C. Antonium collegam in Consulatu facto hoc nomine appellat.
- THALES, Milesius**, de Orat. III. 34. in otio vixit. de Leg. II. 11. ejus dictum de Diis. Acad. IV. 37. ex aqua omnia esse dixit. de N. D. I. 10. Deum ex aqua cuncta fingere. de Div. I. 49. animadvertit olearum ubertatem fore, praedicit defectionem Solis.
- THALLVMETVS**, ad Att. V. 12. servus aut libertus Attici eruditus.
- THARASO**, ad Div. II. 7. libertus C. Curionis Filii.
- THAVMAS**, de N. D. III. 19. Iridis pater.
- THEBE**, de Inv. II. 49. Alexandri Pharaeorum tyranni uxor.
- THEMISTA**, de Fin. II. 21. Pit. 26. *est Epicurea, Lampsacena. de qua vid. Menag. ad Laert. X. 5. & Hist. Mul. phil. v. 498.*
- THEMISTAGORAS**, Verr. I. 33. Lamplacenus.
- THEMISTOCLES**, de Off. I. 22. ejus nomen Solonis illustrius. Acad. IV. 1. ejus memoria. de Off. I. 30. taciturnus, dissimulator, insidii aptus. de Off. II. 20. quid responderit interrogatus, utrum bono viro pauperi, an minus probato diviti filiam collocaret. de Off. III. 11. quid dixerit post victoriam ejus belli, quod cum Persis habuit. Brut. 11. mors ejus.

HISTORICVS.

ejus fabulosa. Themistocleum consilium, ad Att. X. 8. tribuitur Pompejo, qui existimabat, qui mare teneat, cum necesse esse rerum potiri.

THEODECTES, Or. 51. 57. Aristotelis auditor sc. in arte in primis oratoria. v. Laert. V. 24. & ibi Menag. Valer. M. VIII. 14. 3. Tusc. I. 24. ejus insignis memoria. Quintil Inst. Or. XI. 2. & c.

THEODORVS, Byzantius, Br. 12. sophista Socratis temporibus. in arte subtilis, in orationibus jejunos. Scripsit alii orationes, Or. 12. a Socrate in Platonis Phædro appellatur *Λογιστὴς ὁρῶς* v. Quintil. III. 1. Apud Laerium II. 104. civilibus orationibus clarus dicitur.

THEODORVS, Cyrenaicus, Nat. D. I. 1. Deostollit. unde Atheus dictus, & cum Athenis cum Cyrenis ejectus est. v. Laert. II. 86. 101. f. Tusc. I. 43. mortem crudelem contemnit, quam ei rex Lysimachus minatur propter libertatem linguæ. Ad eum missus erat a Ptolemæo Lagi filio, apud quem diu moratus est. Laert. I. c. 102. ab eo dicuntur Theodorii. Cave confundas cum Theodoro Cyrenaico, geometra, quo Plato præceptore usus est, cujus mentionem etiam Xenophon facit in Memorabil.

THEODORVS, Verr. IV. 51. Enneus Senator.

THEODOSIVS, Har. Resp. 16. Chius.

THEOMNASTVS, Verr. II. 21. Syracusanus. Theorastus dicitur contumeliæ causa.

THEOPHANES, Mitylenæus, sed & Lesbios dicitur, Arch. 10. ad Att. II. 5. res Pompejî scripsit versibus. Ab eo civitate donatus est. Balb. 25. ad Att. VII. 7. Balbum Gaditanum adoptat. ad Att. II. 5. familiarissimus Pompejo particeps consiliorum ejus. ad Att. V. 1. plurimum apud Pompejum valet. cf. ad Att. II. 12. 17. & c. item Plutarch. in Pompejo.

THEOPHILVS, ad Div. IV. 9. 10. libertus M. Marcelli.

THEOPHRASTVS, Aristotelis auditor. Or. 19. unde nomen habeat. ad Att. II. 16. vitam theoreticam practicæ anteponit. Nat. D. I. 13. inconstans est in sententia de Diis. Acad. I. 10. negat in virtute sola esse beate vivere, propterea reprehenditur Tusc. V. 9. de Inv. I. 35. Syllogismum oratorium quinquepertitum facit. Brut. 46. ab anicula hospes vocatur. Brut. 9. præceptor Demetrii Phalerei. Brut. 31. Tusc. V. 9. elegans & suavis. *ibid.* 37. peregrinatus est. *ibid.* III. 28. moriens naturam aceusat. ad Att. II. 3. liber ejus *περὶ φιλοτιμίας*. Tusc. V. 9. Fin. V. 5. de vita beata. de Off. II. 16. de divitiis. Tusc. III. 10. Callisthenes. b. e. de luctu, quo lugeat mortem Callisthenis amici sui & c. Nat. D. I. 33.

INDEX

I. 33. Leontium meretricula Epicurea contra eum scripsit. THEOPOMPVS, de Leg. III. 7. Lacedæmonius, qui Ephoros instituit.

THEOPOMPVS, de Or. II. 13. Chius, Isocratis discipulus, historiam scripsit. de Off. II. 11. Leg. I. 1. fabulosus est. ad Att. XII. 40. liber vel epistola ad Alexandrum M. ad Att. XII. 6. Theopompinum genus, est mordax scribendi genus, quo usus est Theopompus. eo se dicit Cicero usurum in *œvex-ôctois*. Brut. 17. officit Philisto. Brut. 56. acerrimo ingenio fuit.

THEOPOMPVS, ad Att. XIII. 7. Cnidius, familiaris Cæsaris. *Estne hic, quem C. Trebonius Asia expulisse dicitur.* Phil. XIII. 16. Alius, ni fallor, est, ad Q. Fr. I. 2. 2. forte de cohorte Q. Ciceronis in provincia.

THEORACTVS, Verr. IV. 66. v. *Theomnastus*.

THERAMENES, Tusc. I. 39. in ipso mortis articulo ludit in Critiam, *cujus opera ad mortem damnatus erat.* v. *Xenoph. Hist. Gr. L. II. &c.* de Or. II. 22. ejus scripta Ciceronis ætate nulla extitere. *ibid.* III. 16. faciendo dicendoque sapiens.

THERICLEA. Verr. IV. 18. ex *lectione Grævii.* sunt pocula, quæ nomen habent a Thericle quodam figulo Corinthio, qui certum genus poculorum excogitavit; neque solum fi-

glina, sed etiam ex alia materia. *Vixit tempore Aristophanis Comici.* v. *Junius in Catal. Pictor &c.* sed imprimis *Salmasium ad Solinum. p. m. 734. seq.*

A. THERMVS, e Minuciis, Flacc. 40. his, Cicerone defendente, absolutus est magno populi gaudio, post præturam.

Q. THERMVS, ad Div. II. 17. Asiæ prætor a. DCCl. *sqq.* ad Att. I. 1. curator viæ Flaminiae. Phil. XIII. 6. Pompejum Cn. F. hortatur, ut ad Mutinam eat cum suis copiis. *Ad eum sunt epistolæ duæ* II. 18. XIII. 53. cf. ad Att. V. 13. 21. &c.

THESEVS, Nat. D. III. 18. Neptuni filius. de Offic. I. 10. Pater Hippolyti, a Neptuno petit, ut ab equis ejus lacere-
tur filius. Neptunus quæ promisit, præstat. Leg. II. 2. Atticos ex agris in urbem compul-
lit &c.

THESSALVS, Verr. I. 33. Lampfacenus.

THEVDAS, ad Div. VI. 10. libertus Trebiani.

L. THORIVS, Balbus, 9P. F. de Fin. II. 20. 22. Lanuvinus. *unde in numo ejus quæstorio Ju-
no Sospita.* voluptuosissimus. *Pighius ad a. DCLXXIII. eun-
dem putat, qui Brut. 67. L. Tu-
rius dicitur,* parvo ingenio, sed multo labore, cui paucæ centuriæ ad Consulatum de-
fuere. *Scetiam Vallantius in
familia Thoris p. 471. T. II.
L. Thorius*

HISTORICVS.

L. Thorius fuit trib. pl. a. *DCLXXIX. v. Turius.*

SP. THORIVS, *Balbus*, Brut. 31. valuit in populari genere dicendi. Auctor legis Thoriz. *v. Ind. Legg.*

THOTH, Nat. D. III. 22. Aegyptiorum Mercurius, quo nomine & primus mensis apud eos appellatur.

THRASYBVLVS, ad Att. VII. 3.

THRASO, Verr. V. 22. Tyn-daritanus.

THRASYMACHVS, de Or. III. 32. Chalcedonius, de natura rerum scripsit. *ibid.* 16. Sophista celebris. Or. 12. primus cum Gorgia arte quadam verba vinxit. Abstinet a republica.

THVCYDIDES, de Or. II. 12. quomodo scripserit. Brut. 11. summo loco natus, &c.

THYESTES, Tusc. III. 12. 18. Jovis pronepos. Tusc. I. 44. Brut. 20. fabula Ennii &c.

THYONE, de Nat. D. III. 23. uxor Nisi, mater Bacchi, quam *Semelen* interpretantur.

TIBERIVS, ad Att. V. 21. amicus Attici, Q. Volusi focer.

C. TIDIVS Strabo, ad Div. XII. 6. ad C. Cassium in Syriam se confert, *Cæsare interfecto. Mamur. malebat*: Titius ut sit L. Titius Strabo, de quo ad Div. XIII. 14. C. Tidium Strabonem inter provinciales prætores refert Pighius a. V. BCC.

M. TIGELLIVS, Hermogenes, ad Div. VII. 24. a Licinio Cal-

vo acriter perstringitur, ad Att. XIII. 49. 51. *De hoc homine, Sardo, libertino, est ap. Horat. Serm. I. 2. Omnibus hoc vitium est &c.*

TIGRANES, Manil. 2. rex Armeniz, gener Mithridatis. Sext. 27. a L. Lucullo vincitur, Cn. Pompejus in suis castris supplici insignie regium restituit & regnare eum jubet. ad Att. III. 8. P. Clodius, qui eum captivum e custodia surripuit & dimisit, non punitur.

L. TILLIVS, Cimber, Phil. II. 11. de percussoribus Cæsaris. cum ante acerrimus partium Cæsarianarum propugnator fuisset. Senec. de Ira III. 30. ad Div. XII. 13. classem in Bithynia comparat, paullo post mortem Cæsaris. Eam provinciam a Cæsare adhuc vivo acceperat, in eamque, interfecto Cæsare, clam abiit. Male vulgo appellabatur olim: *Tullius. de eo vid. etiam Periz. Anim. Hist. p. 431. sq.*

TIMAEVS, de Or. II. 14. Tauromenites, regnante Agathocle vixit, eruditissimus & eloquentissimus historicus. N. D. II. 27. rationem concinne reddit, quare Dianæ Ephesiz templum deflagraverit. *Quod Ciceroni hic concinnum videtur, id Longinus frigidum & puerile judicat.* ad Div. V. 12. Pyrrhi bellum scripsit, ad Div. V. 12. Timoleontis res gestas prodit.

TIMAEVS, Fin. V. 29. Lo-
crensis

INDEX

- crenfis, Pythagoreus, Platoni æqualis.
- TIMAGORAS**, Acad. IV. 25. Epicureus, negat, sibi unquam duas flammulas esse ex lucerna visas, cum oculum torfisset.
- TIMANTES**, Brut. 18. pictor. *Cybnus, auctore Quintiliano II. 13. Sicyonius autem, auctore Eustathio ad Iliad. v. 163. De eo etiam capiendus Cicero in Orat. 22. ad q. l. v. Quintil. l. c. & alios ap. Junium in Catal. Pict. Leopard. Emend. XX. 19.*
- TIMARCHIDES**, Verr. II. 28. &c. libertus & accensus C. Verris. *de cujus sceleribus multa in Verrinis.*
- TIMOCLES**, Pison. 36. saltator, L. Pisonis in Macedonia comes.
- TIMOCRATES**, Nat. D. I. 33. Metrodori Epicurei frater, quia, nescio quid, ab Epicuro dissentit, totis voluminibus ab eo conciditur. *ibid. 40. a fratre reprehenditur, quod dubitet vitam beatam ventre metiri, scil. in libris, quos contra eum scripsit. Laert. X. 23. Eundem tamen Epicurus inter heredes suos scripsit. v. de Fin. II. 31. Lampiscenus an Atheniensis fuerit, æque, ut de fratre, disputatur ap. Jonsium I. 20. 3. & Menag. ad Laert. X. 22.*
- TIMOLEON**, ad Div. V. 12. ejus res gestæ proditæ sunt a Timæo.
- TIMON**, Tusc. IV. 11. Amic.
23. Atheniensis, fugit congressus hominum.
- TIMOTHEVS**, Tusc. V. 38. 5 Atheniensis imperator cœnas Academicorum laudat. de Or. III. 34. Cononis filius, Isocratem præceptorem habuit. Offic. I. 32. belli gloria patre non inferior.
- TIMOTHEVS**, Milefius, de Leg. II. 15. cum plures quam septem nervos in fidibus haberet, Lacedæmonii eos demum jusserunt. *Rem paullo aliter narrat Athenæus L. XIV. c. 9. ex Artemone περί διουσίωνος ἐπισήματος. cf. Leopard. Emend. VIII. 14. ubi decretum Lacedæmoniorum in hunc Timotheum emendatur & explicatur.*
- T. TINCAS**, Placentinus. Brut. 46. homo dicax & facetus.
- TIRESIAS**, Tusc. V. 39. Div. I. 40. II. 2. augur clarus & præstans, sed oculis captus.
- TIRO**, ad Div. VII. 29. servus, deinde libertus Ciceroni & filio & fratri carissimus. *ad eum sunt epistolæ L. XVI. ex quibus de summa hominis gratia satis cognosci potest.*
- TIRO**, Phil. II. 4. V. 6. est Numisius Tiro, de ficariis Antonii triumviri.
- TISAMENVS**, ad Att. XII. 10. servus.
- TISIAS**, de Or. I. 18. de Inv. II. 2. Siculus, primus rhetoricam scripsit. Brut. 12. qua occasione & quo tempore scripserit.

TITHO-

HISTORICVS.

TITHONVS, Senec. 1. *Leomedonitis filius, aurora marinus, de quo nota est fabula.*

TITINIA, Cottz. Brut. 60. pro ea contra Ser. Nævium dicit M. Cicero.

Cn. TITINIVS, Cluent. 56. eques Romanus.

Q. TITIANVS, Verr. 1. 49. eques R. frater C. Fannii. ad Att. IV. 21. commendat Ciceroni L. Tullium, ut legatum sumat. ad Att. IX. 6. filius est cum Cæsare. Hunc Titinium fons exercuisse intelliges ex ep. 4. L. H. ad Att. & VII. 18.

TITINII a Catilina in proscriptione Sallana interfecti commemorantur. pet. Conf. 2.

TITIVS, Dom. 9. Har. resp. 27. Sext. 52. e ducibus operarum Clodianarum.

C. TITIVS, Brut. 45. eques Rom. qui primus eo pervenit, quo pervenire potest Latinus Orator sine Græcis literis. Orationes fuerunt acutæ, factæ item tragædiæ, sed parum tragice scriptæ. Vixit. L. Crassii temporibus.

C. TITIVS, L. F. Rufus, ad Div. XIII. 57. Prætor urbanus Paullo & Marcello Coss. ad Div. XII. 15. legatus Dolabellæ in Asia.

L. TITIVS, Verr. IV. 26. Divis Rom. in Sicilia habitans.

L. TITIVS, Strabon. ad Div. XIII. 14. eques Romanus. Hunc Manutius parabat vundasse, qui XII. 6. Tidius appellatur v. C. Tidius. Sed quoniam is sive Tidius sive Titius in regi-

stram fuit, ante quem hac epistola scribebatur, ut ibi diximus, idem cum hoc Titio esse non potest, propterea quod hunc Cicero equitem Rom. appellat. Non autem puto moris fuisse, qui essent ex equestri ordine, eos, cum magistratibus nisi essent, simpliciter equites appellare.

P. TITIVS, ad Div. X. 12. tribunus pl. a. DCCX. intercedit Scto in Ciceronis sententiam facto, rogatu Servilii. de eodem est ep. 21. Hunc etiam Corradus putat esse eum, ad quem epistola 16. L. V. scripta sit. Ex epistola intelligitur, illum Titium bene de rep. sensisse, & Pompejanis partibus favisse; quod nescio an in P. hunc conveniat, qui in toto tribunatu Ciceroni, aliisque hujus sectæ adversatus est, P. Cassæ collega tribunatum abrogavit, & legem per vim tulit, de tribu viris reip. constituenda in quinquennium creandis &c. v. Pigbin. ad a. DCCX. Ceterum hic est Titius, qui Appium minorem reum fecit de vi ad Div. VIII. 8. nam vocatur emissarius Servilii.

Sext. TITIVS, de Or. II. 11. tribunus pl. seditiosus, a. V. DLIV. Antonio Oratore & Albia Consule, a quo leges Titii duntur. Multa contra reip. fecit, ei resistit Antonius. Idem in eum testimonium dixit, cum postea acus factus esset. Brut. 62. loquax & acutus, sed mollis in gestu.

Ab eo salutationis genus molle
nomen *Tistas* accepit. de Or.
N. 66. *se Cassandrum* dicit,
quod vera diceret, nec fidem
inveniret. *Kab. Perd.* q. con-
demnatus est, quod Saturni-
pignamini domus habere.
Nescio an bio est, qui de Or.
II. 62. III. 23. nimis studiose
pila lusisse, & signa sacra noctu
fregisse dicitur.

T. TITIVS, T. F. ad Div. XIII.
75. Legatus Pompeio refu-
mentariæ præfecto. *Hic est for-
rasse*, ad quem epistola 16.
L. V. perscripta est. cf. P. Ti-
tius.

TITIVS, ad Div. VII. 12. Epi-
curus, *si sana lectio esset.*
Sed alii, ut Manutius, malunt,
Titus, b. e. Atticus: alii,
quod Grævus recepit: Scius.
TITVRIVS, Font. 5. *Videtur*
de cohorte M. Fonteji fuisse,
aut porritor Tolosanus.

M. TITVRNIVS Rasmus, ad
Div. XIII. 39. unus ex Titur-
nia familia reliquus est.

TLEPOLEMVS, Verr. III. 28.
Græcus, pictor, de cohorte
Verris. IV. 13. Cibyrate dici-
tur per jocum, quia *Verris* am-
quam venator vasorum fuit.

TONGILIVS, Catil. II. 2. de
conjuratis Catilinæ fuit, &
Catilinæ scortum.

TORNIVS, ad Div. VI. 20.
Pompejanus, cui. *Prætorius*
fuit, quem postea filius C. To-
ranus, *Triumvirum* partes
fecit, *Triumviris* prodidit,
a quibus interfectus est. *Va-*
ler, M. IX. 11.

FORTOREVS, ad Att. VII. 12.
est nomen corruptum.

A. TORQVATVS, *e. Manili,*
Planc. 1. 21. Africa prætor a.
DCLXXXI. mirifice laudatur.
Ejus frater patruelis est T. Tor-
quatus D. F. *de quo infra.*

A. TORQUATUS, L. F. L. N.
de Rin. II. 22. auctor Cicero,
nis. *scimus.* ad Att. V. 1.
vir optimus. ad Div. VI. 1. A-
themis exulat, quod contra
Cæsarem steterat. *Præter suis*
a. V. DCL.

A. TORQUATUS, de Leg. II.
22. *De quo sermo sit, ex re*
non satis certo judicari potest.
Forte is est, qui Censor a. DVI.
Et deinde bis Consul fuit.

L. TORQUATUS, L. F. Cat.
III. 8. Agr. II. 17. &c. Consul
cum Cotta a. V. DCLXXXIX.
Pison, 19. pro Cicero apud
L. Pisonem intercedit. *ibid.* 19.
Macedoniam Cicerone refe-
rente obtinet, & Imperator
a Senatu appellatur. ad Brut.
68. elegans in dicendo, pru-
dens &c.

L. TORQUATUS, L. F. L. N.
Sull. 2. accusat adolescentulus
P. Sullam de ambitu, & ita
facit, ut pater Consul fiat. ad
Att. IV. 16. de accusatione
Gabinii cum P. Sulla contem-
dit. ad Att. VII. 12. negat Pom-
pejum extra Italiam sequen-
dum. ad Att. IX. 8. sequitur
cum fratre Pompejum extra
Italiam. de Fin. I. 5. Epicureus.
itaque inducitur eo libro dis-
putans cum Cicerone Et Teu-
rio de finibus. Brut. 76. non
tam

HISTORICVS.

tam rhetor, quam πολι-
 τός. in eo literæ interiores &
 reconditæ, divina memoria.
Prætor fuit a. DCCIV.

T. TORQUATUS, L. F. Tusc.
 IV. 22. qui primus Torquatus
 dictus est. *Liv. VII. 10.*

T. TORQUATUS, de Fin. I.
 7. collega Cn. Octavii in *Con-*
sulatu a. DLXXXVIII. ejus fi-
 lius a D. Silano adoptatus, cum
 in Prætura Macedoniæ pecu-
 nias cepisse diceretur, pater,
 re cognita, cum vetuit in
 conspectum venire.

T. TORQUATUS, T. F. Planc.
 II. Auli Africæ prætoris fra-
 ter patruelis. Brut. 70. doctus
 vir ex Rhodia disciplina Mo-
 lonis, plus facultatis ad dicen-
 dum habuit quam voluntatis.
 Ad consolatam venisset subla-
 to ambitu, si vixisset.

TRABEA, ad Div. IX. 21. poëta
 Comicus. Tusc. IV. 31. ejus
 versiculi. Fin. II. 4.

C. TREBATIUS Testa, ad Div.
 VII. 12. Epicureus fit. *ibid.* 5.
 Commendatur Cæsari Galliæ
 proconsuli. Top. I. Topica
 sibi a Cicerone explicari vult.
Ætus fuit, ad quem multæ
& facetæ sunt L. VII. epistola.
Tribunus pl. fuit a. V. DCCVI.

L. TREBELLIVS, Phil. VI. 4.
 Antonianus, antea adversa-
 rius in tribunatu, *a. V.*
DCCVII. cum de tabulis novis
 ferretur. ad Div. XI. 13. cum
 equitibus suis ad occupandam
 Pollentiam venit. Phil. XIII.
 12. &c.

M. TREBELLIVS, Quint. 5.
 TREBIANUS, ad Div. VI. 9.
 Pompejanus, post pugnam
 Pharsalicam ab arripis non de-
 cessit.

A. TREBONIUS, ad Div. I. 3.
 XII. 12. eques Rom. negotia-
 tor.

A. TREBONIUS, Verr. I. 47.
 proscriptus a Sulla, frater P.
 Trebonii.

C. TREBONIUS, Phil. XIII.
 10. eques R. C. Trebonii, *de*
quo mox, pater.

C. TREBONIUS, C. F. ad Div.
 XV. ult. quæstor legi, de Clo-
 dii adoptione adversatur &
 tribuno Herennio non paret.
 Phil. II. 11. e percussoribus Cæ-
 saris, laudatur. *ibid.* 14. ad
 Div. X. 28. se vocat Antonium,
 ante curiam, dum interfici-
 tur Cæsar. Phil. XI. 1. prætor
 Asiæ, a Dolabella Smyrnæ
 amicitie simulatione interfici-
 tur. ejus mortem lamentatur.
 ad Div. XII. 16. ejus carmen
 ad Ciceronem missum, *forte*
in Antonium & Antonianos.
Ilic legem Treboniam tulit in
tribunatu a. DCXCVIII. ut
Pompejus duas Hispanias, M.
Crassus Syriam in quinquen-
nium & Cæsar Galliam in ali-
ud quinquennium obtinerent.
Post legatus Cæsaris in Gallia
& a. DCCVIII. Consul suse-
ctus Cæsari.

P. TREBONIUS, Verr. I. 47.
 A. frater.

Cn. TREMELLIUS, Scrofa,
 Aët. I. in Verr. 10. tribunus
 militaris designatus. judex in

INDEX

causa Verrina, homo summa religione & diligentia. *Pighius ad a. DCLXXVI. putat esse eum, qui praetor post fuit, & de re rustica scripsit: cuius villam, quem ipsum, valde laudat Varro de R. R. I. 2.*

Q. TREMULUS, e *Marciis*. Phil. VI. 5. Hermicos vicit. statua ejus in foro posita. *Is, qui consul bis fuit a. CCCCLVII. & CCCCLV.*

C. TRIARIUS, e *Valeriis*, de Fin. I. 5. amicus Ciceronis, vir gravis & doctus, minus delectatur Epicuro, quod ornamenta Platonis, Aristotelis, &c. neglexit. ad Att. XII. 28. ejus liberis tutor est Cicero. Brut. 76. ejus plena fuit literarum senectutis oratio, gravis, bello civili perit. *hunc locum male refert ad L. Triarium Pighius ad a. DCLXXII. Videtur cum verbum Senectutis movisse. Sed additur: in illa aetate. Deinde quod cum Torquato jungitur, id ipsum docet, de C. sermonem esse. v. de Fin. I. c. Tribunus pl. fuit a. DCCII. & a Cn. Pompejo in bello Civili classi praefectus. Caes. B. C. III. 5. ad Div. VIII. 7. ejus soror Paula Valeria divortium facit & D. Bruto nubit. Manutius ad b. I. male appellat P. Triarium. Nam loci Ciceroniani, quos adducit, ostendunt, eum de Cajulo loqui voluisse. Nisi forte ista fuit P. soror, & locos illos male de eo accepit.*

L. TRIARIUS, Verr. E. 14. quaestor urbanus a. DCLXXII.

P. TRIARIUS, L. F. ad Att. IV. 16. 17. ad Q. F. III. 2. accusat M. Scaurum, defendit Ciceronem. v. Ascon. arg. Or. pr. M. Scauro.

TRICIPITINUS, de Leg. II. 4. *Lucretiae pater.*

TRIETERIDES, Nat. D. III. 23. sacra Bacchi e Niso & Thyone nata.

TRIPTOLEMUS, Her. IV. 6. Tusc. I. 41. Verr. IV. 49. novus ille auctor & inventor agriculturae in Graecia, de quo est in fabulis.

TRITANNUS, Fin. I. 3. Centurio viribus insignis. de quo v. Plin. H. N. VII. 20. Silin. c. 4.

TRITOPATREUS, Nat. D. III. 21. Jovis & Proserpinae filius.

TRITON, Nat. D. I. 28. II. 25. Deus marinus.

TROAS, ad Q. Fr. III. 6. tragedia Q. Ciceronis.

TROILUS, Tusc. I. 39. Priami filius ab Achille interfectus.

TROPHONIUS, Nat. D. III. 22. Valentis & Phoronidis filius, idem cum Mercurio ex his genito.

TROPHONIUS, de Div. I. 34. prope Lebadiam ei sacra sunt; ubi sc. notum illud antrum Trophonii fuit. Alius ab hoc est:

TROPHONIUS, Tusc. I. 47. edificavit templum Delphicum. ejus votum.

TRYPHO, ad Att. III. 8. ad Div. XIII. 61. est nomen servile.

L. TU.

HISTORICVS.

L. TUBERO, *ex Aeliis*, Ligar. 7.

cum Cicerone una domi eruditus, post affinis, in omni vita familiaris &c. Planc.

41. ad Q. Fr. I. 1. 3, legatus Q.

Ciceronis in Asia, Lig. 8. Sortitus belli civilis initio ex Scto Africam provinciam, quam

Confidius obtinuerat, cum eam a Varo jam occupatam invenisset, ad Cn. Pompejum in

Macedoniam se contulit. *Restitutus est post a Cesare cum filio Quinto, de quo mox.*

P. TUBERO, *Q. F. P. N.* de Or. II. 84.

Africanum avunculum laudavit, scripto C. Lelii.

Q. TUBERO, *Q. F. P. N.* Muren. 36.

Stoicus. Africani sororis filius, ejus perversam sapientiam in funere Africani

ægre fert populus, proptereaque prætura excidit. Brut.

31. Stoicus; in triumviratu judicavit contra avunculum Africanum. ejus orationes in

Gracchum. *ex b. l. colligit Pigbius, cum trib. pl. a. DCXX.*

fuisse. cf. de Or. III. 21. ad Att.

IV. 16.

Q. TUBERO, *L. F.* Ligar. I. 1.

accusat Ligarium de vi. *In bello civili Pompejum cum patre secutus est, post a Cesare restitutus. Cum in causa Ligariana non vicisset, ad jus Civile se contulit.*

P. TUBERTUS, *e Postumiis*, de Leg. II. 23. primo Valerii Poplicolæ, & deinde Menenii

Collega fuit. In urbe sepultus est, ejusque posterum hoc jus

tenuerunt.

L. TUBULUS, *ex Hostiliis*, Fin.

II. 16. Prætor, & quidem, ut est ad Att. XII. 5. L. Metello

& Q. Maximo Coss. *b. e. a. V. DCXI.* pecunias capit, ob res

judicandas, & decreta de ea re quaestione fugit. *cf. ibid: IV. 28. V. 22. Nat. D. III. 30. I. 23. fr. or. p. Scaur. &c.*

M' TUCCIUS, ad Div. VIII.

8. accusat C. Sempronium Rufum, & ab eodem accusatur. Cn. TUDICIUS, Cluent. 70.

Senator.

C. TUDITANUS, *e Sempro-*

niis, Brut. 25. disertus.

M. TUDITANUS, Brut. 18.

Tusc. I. 1. Consul *a. DXIII.*

P. TUDITANUS, Brut. 15. M.

Corn. Cethegi Collega in consulatu *a. DXLIX.* deinde etiam in Censura.

TUDITANUS, Acad. IV. 27.

affinis Catuli, insanus. Phil. III. 6. avus Fulviæ Antonii uxoris; ejus infamia. *v. Valer. M. VII. 8. & ibi Perizonium.*

M. TUGIO, Balb. 20. *Videtur*

ei Juris parti se unice dedisse, quæ est de Jure aquæ ductum.

P. TULLIO, Syrus, Har. Resp.

1. amicus Clodii.

L. TULLEJUS, ad Div. XV.

4. Legatus Ciceronis in Cilicia, qui omnibus aliis locis scribitur Tullius.

L. TULLIUS, Verr. IV. 11.

frater M. Ciceronis patruelis, quem secum in Sicilia habuit, cum in Verrem inquireret. ad Att. V. 4. V. 21. legatus Ciceronis in Cilicia.

L. TULLIUS, Montanus, ad

R 3 Att.

INDEX

- Att. XII. 52. cum Cicerone filio Athenas proficiscitur.
- M. TULLIUS, Laurea, ad Att. V. 4. XIII. 22. ad Div. V. 20. scriba Ciceronis.
- M. TULLIUS, *Decula*, Planc. 21. ædilitiam repulsam tulit. Agr. II. 14. consul cum Cn. Cornelio a. DCLXXII.
- M. TULLIUS, ad Q. Fr. II. 3. postulat Sextium de vi. *Ipse Cicerone scitis, qui sit.*
- M. TULLIUS, Brut. 16. patricius, Consul cum Sulpicio a. X. post reges exactos.
- TULLIUS, Verr. III. 71. magister publicanorum in Sicilia, amicus Verris.
- TULLUS, Catil. I. 6. ad Att. VIII. 15. est Volcatius Tullus, qui M. Aemilii Lepidi collega in Consulatu fuit.
- TULLUS HOSTILIUS, Phil. XIII. 12. tribunus plebis designatus.
- TULLIUS Cimber. v. *Tillius.*
- D. TURRANIUS, ad Att. I. 6. homo *χρησόμενος*, cum Q. Cicerone in prædiis Arpinatibus est. ad Att. VI. 9. cum Cicerone in Cilicia aliquandiu fuit. *Eundem hominem esse res ipsa suspicari facit, et si priori loco sit Turranius, altero Turannius. Nam hæc nomina eadem sunt, ut & Turranius. Eadem varietas etiam in lapidibus deprehenditur.*
- M. TURRANIUS, Phil. XIII. 10. provinciam sibi ab Antonio datam recusat.
- TURDUS, ad Div. IX. 21. cognomen familie Papiriae plebeje.
- L. TURIUS, Brut. 67. parvo ingenio sed studiosus. Ei paucæ centuriæ ad consulatum defuere. *Olim hic legebatur Thorius. unde viri docti ceperunt de L. Thorio Balbo, de quo supra. Nescio an in hominem illum voluptuosissimum cadat multus labor, quoniam huic L. Turio Cicero tribuit. Turius apud veteres non unus occurrit. Q. Turius ap. ipsam Ciceronem, alius Turius ap. Horat. Sat. II. 1. 49. ubi vid. Schol. & Benelerium. L. Turius a M. Catone contra Cn. Gellium defensus commemoratur ap. Gellium Noct. Att. XIV. 2. ut lapides saceant. Nam apud Domum IV. 93. est L. Turius L. F. &c.*
- Q. TURIUS, ad Div. XII. 26. negotiator Africanus.
- TURIUS, Eros, ad Div. XII. 25. libertus Q. Turii.
- TURPILIA, ad Div. VII. 21.
- TURPIO, ad Att. VI. 1. futuro.
- L. TURSETIUS, Phil. II. 16. ei testamentum M. Antonius subjicit.
- TURULIUS, ad Div. XII. 13. Quæstor Tillii Cimbri in Bithynia.
- TUSCENIUS, ad Q. Fr. I. 1. 6. & 2. 2. homo obscurus, qui de Q. Cicerone questus erat.
- TUTIA, ad Att. XVI. 2. nomen femina, nescio cuius. *Nam Tutia Vestalis, de qua est ap. Valer. VIII. 1. huc non perti-*

HISTORICVS.

pertinet, quod temporis ratio facile indicat. Ceterum valde arrides Corradi conjectura, qui Julia legendum suspitabant, tamque intelligebat, de quo est est L. XV. ult.

TUTOR, de Or. II. 64. nomen mini veteris, oppido ridiculi.

TYMPANIS, de N. D. III. 35. Tympanidis rogn. *Locus sine dubio corruptus, in quo frustra adhuc viri docti defudarunt. v. Davifius & Bobierius ad b. l.*

TYNDAREUS, Fat. 15. Clytemnestra pater.

TYNDARIDAE, Nat. D. II. 2. Persen victum nunciant. *ibid.* III. 5. eos Lacedaemone sepultos tradit Homerus. &c.

TYRANNIO, ad Att. II. 6. XII. 2. &c. Grammaticus & Geographus, qui Ciceronis temporibus vixit. *Acrem in reprehendendo fuisse ex ep. 6. L. II. intelligitur. ibid.* IV. 4. 8. reliquias Bibliothecae Ciceronianae disponit & collocat. XII. 6. argumenta scriptorum Tyrannionis, vocat tenues *Σεωγιοι*; ad Q. Fr. II. 4. docet Cicero nes pueros.

TYRUS, Nat. D. III. 23. mater Veneris Syriae.

V.

M. VACCVS, e *Vitruvius*, pro Dom. 38. ejus domus eversa area *Vaccii prata* dicta, quod *Privernatium* & *Fundano-*
rum dux contra Romanos fuit

isset, an. K. CCCCXXIII. ibid
Liv. VIII. 19. 20.

VACERRA, ad Div. VII. 8. Jctus tempore Ciceronis. *Cogitabam aliquando per jocum ita dici Valerium Jctum.*

VALENS, de N. D. III. 22. Menurii ejusdam e Phoro-nide pater.

A. VALENTIUS, Verr. III. 37. interpretes C. Verris in Sicilia.

VALERIA Tabula, in Vatini. q. ab ea dicuntur tribuni plebis, Vatini collega, jussisse mitti Bibulum, quem Vatinius in vincula duci jusserat. ad Div. XIV. 2. ad eam exulis Cicero-nis uxor, *consuetudinis causa* deducitur, cf. *Sextia tabula*.

VALERIA, pro Flacc. 34. uxor Andronis Sextilii.

PAULLA VALERIA, ad Div. VIII. 7. soror Triarii, discidium facit & D. Bruto nubit. vid. in C. Triarius. *Observant tirones Paullae nomen, & quae ut Paulli, quae cognomina proprie sunt, interdum esse etiam praenomina, ut hac loco. vid. Perizon. in animadv. hist. cap. 3. p. 130.*

VALERIUS, Verr. III. 21. praeo Verris.

VALERIUS, de Orat. III. 21. scenicus, quotidie cantabat.

VALERIUS, ad Att. II. 3. absol-vitur. *incertum utrum Vale-rius Flaccus, an Valerius Messala, an Valerius Jctus.*

VALERIUS, ad Div. V. 20. ne-scio quis, *maneps pecunia pu-blicae* ejusdam.

VALERIUS, ad Att. I. 12. in-terpre-

INDEX

- terpres C. Antonii in Macedo-
nia, nisi forte Roma in ipso
Senatu, quod Casanbono pla-
cebat. putans quidam esse
eum, de quo ad Div. XIV. 2.
de quo dubito.
- C. VALERIUS Flaccus, pro
Balb. 24. prætor urbanus. a. 655.
- D. VALERIUS Soranus, Brut.
46. doctus Græcis litteris &
Latinis, familiaris Ciceronis.
- L. VALERIUS Flaccus, Phil.
XI. 8. flamen Martialis. bel-
lum gerit cum Aristonico,
frustra contra nitente collega
P. Licinio Crasso, v. L. Flaccus.
- L. VALERIUS Flaccus, pro
Rabir. Perd. 7. collega, C. Ma-
rii, arma capit contra Satur-
nium. vid. L. Flaccus.
- L. VALERIUS Flaccus, in Pi-
son. 23. legatus L. Pisonis in
Macedonia, is, qui prætor Cice-
rone Cos. fuit. vid. L. Flaccus.
- L. VALERIUS Potitus, Brut.
14. legibus & concionibus po-
pulum post decemviralem in-
vidiam placat. De hoc Valerio
v. Liv. III. 39. 49-55.
- L. VALERIUS, ad Div. I. 10.
III. 1. VII. 11. XII. 7. Jctus
mediocris.
- Mr VALERIUS, Brut. 14. Di-
ctator. populum in monte Sa-
cro sedavit, indeque Maxi-
mus dictus est, quod nomen
familia hæsit. a. V. CCLIX.
ad h. a. v. Sigonius. in vulga-
tis male est M.
- M. VALERIUS, M. F. Corvus,
de Div. I. 24. consul cum Au-
lo Cornelio Coss. in bello Sa-
mnitico. a. M. CCCCX. qui
tertium ejus consulatus fuit,
nam quinquies consul fuit, bis
dictator, semel censor, senies
prætor, quater ædilis. Corvi
nomen primus tulit, unde?
omnibus notum est. vid. Liv.
VII. 26.
- P. VALERIUS Publicola, de
Leg. II. 23. in urbe sepultus,
idque posteri tenuerunt. De hæ-
rusp. seip. 8. pro meritis in
remp. domum in publica villa
accepit. Quamoda viri. de f. i.
verba. in publica villa contra-
rini, docebit Gravina ad h. l.
- P. VALERIUS Flaccus, Phil.
V. 10. legatus Romanorum,
ad Hannibalem in Hispania.
- P. VALERIUS, Phil. I. 3. cō-
mes Ciceronis cum primum
iter in Græciam post mortem
Cæsaris instituisse. ibid. & ad
Att. XVI. 7. villam habuit ad
Leucopetram, in quam sum
Cicero divertit. ad Att. V. 21.
a Deiotaro sustentatur, debi-
tor Attici. idem est, quem ad
Div. XIV. 2. nominat homi-
nem officiosum. v. Valerius
interpres.
- Q. VALERIUS, Soranus, Br.
46. doctus Græcis literis & La-
tinis. de Or. III. 11. literatissi-
mus omnium Latinorum.
- Q. VALERIUS, Q. F. Orca, in
Sen. post redit. 9. prætor P.
Lentulo Spinthere Cos. ad
Div. XIII. 4. legatus pro præto-
re a Cæsare præpositus agris
dividendis; postea proconsul
Africæ, non consulatu gesto.
cf. ep. 6.
- C. VALGIUS, Hippianus, ad
Div.

HISTORIOVS.

Div. XII. 76. *idem est*, qui Q. Hippius in eadem epistola appellatur. C. Valgius dictus est a patre, qui cum adoptavit C. Valgium quendam, quod de uss barbarum ad Augustum scripsit, commemorat. Plin. XXV. 2.

VALGIUS, Agrar. III. 1. P. Rulligener, qui multos agros tempore Sullano occuparat.

VARGULA, de Or. II. 60. dicax homo, C. Julii Caesaris, ejus, qui in libris his inducitur, amicus.

C. VARGUNTEJUS, pro Soll. 2. Senator, socius Catilinæ, qui Ciceronem in lectulo interficere voluit.

P. VARINUS, pro Flacc. 19. prætor Asiæ. a. V. DCLXXX.

M. VARISTIDIUS, ad Div. X. 7. & 12. eques Romanus.

L. VARIUS, Corylat. Phil. XIII. 12. columnen amicorum Antonii. Phil. VIII. 10. & 11. legatus Antonii ad Senatum. Is est, qui supra dicebatur Q. Varius.

P. VARIUS, ad Att. I. 1. videtur frater fuisse.

Q. VARIUS, Hybrida. Suetonensis, pro Sext. 47. seditiosus, cui retulit M. Scaurus. de Orat. I. 25. homo vastus & ferus, sed eloquentia magnam gratiam consecutus. Brut. 49. 62. bonus orator. Brut. 89. sua lege damnatus est, de qua vide Ind. Legum. de N. D. III. 33. Drusus ferro & Metellum veneno sustulit, summo cruciatu ipse periit. pro M. Scaur. fr.

M. Scaurum principem in proditionis crimen vocat lege sua, sed frustra. conf. Valer. Max. III. 7.

Q. VARIUS, Verr. II. 48. testis in Verrem. an hic est, qui inter iudices Milonianos fuit? pro Mil. 27.

A. VARRO, Marenæ, e Tarentis, ad Div. XVI. 12. amantissimus Ciceronis. *idem occurrat* ad Div. XIII. 22. postea consul fuit. a. V. DCCXXX.

C. VARRO, e Tarentis, Brut. 19. qui in clade Cannensi cum Paulo collega cecidit. a. V. DXXXVII.

C. VARRO, e Visellis, de prov. conf. 17. consobrinus Ciceronis. Verr. I. 28. tribunus militum in Asia, prætor C. Nerone. cf. C. Visellius Varro.

M. VARRO, e Terentis, Brut. 56. L. Aclium præceptorem habuit. ad Div. XIII. 10. Quæstor M. Bruti, prætoris Gal. hæ Cispalinæ, ad Div. XI. 10. ejus thesauri, vid. Corrad. & Manut. ad b. l. ad Att. XIII. 13. 16. & 18. cupit aliquid a Cicerone sibi inscribi, πολυγραφεύατος. ad Div. IX. 13. legatus Pompeji in Hispania ulteriori. de Div. I. 31. doctus homo, perterretur vaticinio cujusdam Rhodii remigis. Phil. II. 41. ejus villam occupat M. Antonius. &c.

P. VARUS, Arrius. pro Lig. 2. Africæ prætor, Africam initio belli civilis privatus occupat.

INDEX

- lia, cum deserit, & pecuni-
am publicam avertit. *ibid.* 17.
sq. Cn. Dolabellæ legatus in
Cilicia, & quaestore Malleolo
mortuo, proquaestor. Furta &
scelera in legatione perpetrata.
ibid. 36. f. Malleoli pecuniam
avertit, nec pupillo restituit.
ibid. 38. contra Cn. Dolabel-
lam a M. Scauro accusatum te-
stimonium dicit, eumque pro-
dit. *ibid.* 40. f. praetor urbanus
a. V. DCLXXIX. praetura fla-
gitia. *ibid.* 49. in praetura ex
Scto de furtis testis judicat.
*De triennio praeturae Siculae
discendum e* L. III. IV. V. de
artibus, quibus elabi, adju-
tore Hortensio, iudicio & ac-
cusatori voluit. v. Act. I. 6. 7. f.
*De tota causa lege argumenta
Verrinarum. Ab hoc, dicta
Verrea.* Verr. II. 25. &c. iphi-
us iussu, sublatis Marcelleis,
in Sicilia instituta.
- Q. VERRES, Act. I. 8. e tribu
Romilia. C. Verris propin-
quus.
- VERRIUS, ad Div. IX. 20. 26.
amicus Parti & Ciceronis. *ibid.*
XII. 14. amicus Lentuli Spin-
theristi. *Monus ad IX. 20. pu-
tat esse Verrium Flaccum il-
lum juris Pontificii peritum,
cujus libertus fuit Verrius
Flaccus Grammaticus.*
- C. VERRU TIUS, Verr. II. 76.
*notum fictum a Verre, sub quo
ipse tacebat.*
- VERTUMNUS, Verr. I. 59.
*Dens, qui in omnes figuras se
vertit, aut vertere potest. v.
Propert. IV. 2.*
- VESTA, de Div. I. 45. Ex eius
lucro vox audita. *De hoc lucro,
qui sub Commodo combustus est,
vid. Herodian. L. I. c. 14.*
- G. VESTORIUS, ad Div. VIII.
8. ad Att. IV. 6. VI. 2. Puteo-
lanus, argentarius.
- L. VETECHIUS, Ligur. Verr.
II. 8.
- P. VETILIUS, Cæc. 9. testis in
Cæcinam.
- VETTIUS, ad Att. II. 4. *est Cy-
rus architectus.*
- VETTIUS, Chrysippus, ad
Div. VII. 12. Cyri architecti
libertus.
- VETTIUS, Cael. 30. unus de
stupratoribus Clodiae, quem,
cum orta inter eos esset ini-
micitia, ulta est per Camur-
tium quendam & Efernium
&c.
- L. VETTIUS, Vat. 10. in Se-
natu confessus est, se cum telo
fuisse Cn. Pompeii interficiendi
causa. ad Att. II. 24. *index a
Caesare inductus in Senatum,
ut diceret, se interficere prin-
cipes voluisse, invidia inimi-
ci Caesariani facienda causa.
Sed mendacium deprehendi-
tur, & res ipse sic de vi. res
fuisse ibi narratur. cf. Sext. 63.*
- P. VETTIUS, Chilo, Verr. III.
71. eques Romanus, magister
publicanorum in Sicilia.
- P. VETTIUS, Scato, Phil. XII.
11. Dux Marforum. Cum eo
Cn. Pompejus colloquium in-
ter castra habet.
- P. VETTIUS, Verr. V. 44
quaestor Verris.
- Q. VETTIUS, Vettianus, Brut.
46. Mar-

HISTORICVS.

46. *Matius*, vir prudens & in dicendo brevis.
- VETTIUS**, ad Att. IV. 5. *homo vilis*, a quo villam Catuli Cicero emit, *is sine dubio, qui VI. 1. manceps dicitur.*
- L. VETURIUS**, Philo, Brut. 14. *Consul bello Punico II. cum Q. Metello a. V. DXLVII.*
- T. VETURIUS**, de Offic. III. 30. Consul cum Sp. Postumio.
- C. VIBIENUS**, Mil. 14. Senator, quomodo interierit.
- C. VIBIUS**, Capax, Cluent. 60. Larinas.
- L. VIBIUS**, Verr. II. 74. eques Rom.
- T. VIBIUS**, ad Div. XI. 12.
- C. VIBIUS**, Pansa, ad Div. VIII. 8. *v. Pansa. de eodem ferro capiendus ad Att. II. 20.*
- L. VIBULLIUS**, Rufus, ad Div. I. 9. Pompeji familiaris. ad Att. VII. 24. e Piceno, quo missus erat a Pompejo, redit, *v. Caesar. B. C. L. I. 15. ad Att. VIII. 1. ejus res gestae laudantur, de Pompejo parum honorifice sentit. ad Q. Fr. II. 9. III. 1. 5.*
- VICEPOTA**, de Leg. II. 11. nomen habet a vincendo & potundo, adeoque ipsius victoriae nomen est. Aedem ejus infra Veliam fuisse constat e Livio, II. 7. *Viri docti scribendum censent Vicapota. vid. not. doctorum Vivorum ad Liv. l. c.*
- L. VICINIUS**, ad Div. VIII. 8. *pro quo Graevius reposuit Vinicius. Tribunus plebis M. Marcellus & Sulpicio Coss.*
- VICTORIA**, de Div. I. 43. *Caput fudat.*
- M. VIGELLIUS**, de Or. III. 21. a Panetio Stoicam philosophiam didicit.
- L. VILLIUS**, L. F. Pomtina, Annalis, ad Div. VIII. 8. Senator. *unde Annales Villii dicti. v. Ind. Legg. Leges Annales.*
- S. VILLIUS**, ad Div. II. 6. Milonis familiaris.
- L. VINICIUS** *v. Vicinius.*
- VINIUS**, ad Att. II. 2.
- S. VIRBIUS**, Cluent. 8. Larinas.
- C. VIRGILIUS**, Planc. 40. Praetor, Q. Ciceronis Collega. Siciliæ prætor eo anno, quo Cicero exulavit. noluit eum, quamvis æthicum, Clodii minis territum, recipere. ad Q. Fr. I. 2. 2. in magna existimatione est. ad Div. II. 19. propinquus Curionis, ad Att. XII. 51. XIII. 26.
- C. VIRGILIUS**, Prov. Conf. 4. *v. C. Virginius.*
- M. VIRGILIUS**, Brut. 48. frater T. Aufidii trib. pl. L. Sulla Imperatori diem dixit. *sc. in tribanatu a. V. DCLXVI. ut eum a profectioe ad bellum Mitbridaticum abstraberet, sed Sulla neglecto Virgilio abiit, ut est ap. Plutarch. in Sulla. 458. sed ibi male Verginius dicitur. In ipso Ciccone Virginius & Virgilius permutantur.*
- C. VIRGINIUS**, Prov. Conf. 4. legatus, impedit Pisonem Calventium, ne Byzantio omnia signa auferat. *Sed Codd. habent*

INDEX

habent. Virgilius, quod recepit Gravius. Quis autem ille Virgilius sit, nescio. Nam praetor ille Siciliae an sit, dubito, quod vix Romam rediisse potuit cum Riso in provinciam abiret, siquidem rediit, & non ea quoque anno Siciliam obtinuit. C. Virginium autem reperio tribunum plebis a. DCXC.

A. VIRGINIUS, Amic. 27. ejus adolescentis familiaritate delectatur Laelius, ut P. Rutilii. Fuit ergo P. Rutilii aequalis, Ceterum hanc lectionem MSS. revocavit Langius. Libri MSS. valde hic variant, & de lectione vehementer docti viri dissentiunt. vid. Gulielm. & Grus. ad h. l. item Pigh. Annal. DCXXXIV. Mibi omnem dubitationem de h. l. tollere videtur, quod eodem modo, ut hic junguntur ap. Pomponium de Orig. Jur. §. 40. P. Rutilius Rufus, & Paullus, quod est vitiosum pro Aulus, Virginius, ut eorundem praceptorum in Jure Civili, imprimisque P. Mucii, discipuli. cf. C. Langius ad l. c. & Ruper. ad Pompon. L. III. c. 6.

E. VIRGINIUS, de Fin. II. 20. filiam suam interficit, ne Appii Decemviri libidini dedatur. Rem fuisse narrat Liv. III. 44. sqq.

VIRGINIUS, ad Att. XII. 5. argentarius.

VIRIATUS, de Offic. II. 11. Lusitanus, propter praedae aequabilem partitionem ma-

gnas opes habuit, quibus exercitus imperatoresque cesserunt. Brut. 21. Viriati bellum cum Romanis.

VISCELLINUS, de Amic. 11. est Sp. Cassius, qui post tertium consulatum appetiri vixit crimine damnatus & de Saxo Tarpejo dejectus est. De scriptura vocis nil certi dici potest, quando & Latini & Graecorum historicorum libri mire variant: Viscelinus, Viscelinus, Becellinus, Viscelinus, Vitellinus, Betillinus &c. Viscellinus est in Fastis Cuspiniani, quos sequitur Sigonius. v. ad a. CCLX.

VISEJUS, Phil. XIII. 12. tribunus plebis designatus Antonii beneficio, antea Pisauri balneator fuerat.

VISELLIA, ad Att. XV. 13.

C. VISELLIUS, Varro, Brut. 76. Aculeonis filius, consobrinus Ciceronis, ad aedilitatem pervenit. Juris peritus. ad Att. III. 23. T. Fadio tribuno plebis legem scripsit, quam ferret, de Cicerone revocando, eamque probat Cicero. v. C. Varro.

L. VISIDIUS, Phil. VII. 9. Eques Romanus, qui Ciceronem in consulatu diligenter custodivit, Antonio Mutinam obsidente, vicinos cohortatus est, ut milites fierent, & suis facultatibus sublevavit.

VLYSSES, Offic. I. 31. omnibus jucundus & affabilis. ad Div. I. 10. rediens cognovit suo-

HISTORICVS.

- suorum nominem. *Ibid.* K. 13. *proditor* Jos. de Offic. III. 26. apud Tragicos iactatur in eo, quod Homerus tacuit, cum inuitare noluisse. &c. &c.
- P. VMBRENIUS**, Catil. III. 6. libertinus, Catilinae socius.
- VMMIUS**, ad Div. XVI. 14. *Ad hanc scripturam confirmandam Vmmidiam offert ex lapide, Victorius. Est etiam apud Horatium Serm. I. 1. 96. Vmmidius; ad q. l. v. Boni.*
- Q. VOCONIUS**, Saxon. Verr. I. 42. Balb. 8. legem tulit de mulierum hereditatibus. v. *Iud. Legg. Verr. I. 42. male pro Q. habent editiones Gron. & Gertz.*
- Q. VOCONIUS**, Cluent. 54. iudex quaestionis in causa Cluentii fuit. *Ex quo intellige, cum aedilitium fuisse. Ab hoc discessus est, mea sententia.*
- VOCONIUS**, qui ad Att. VIII. 15. dicitur initio belli civilis cum imperio esse. *Hic est, qui a. DCXCII. quaestor, & a. DCC. praetor urbanus fuit, & deinde Pompejus in Macedonia secutus est. Ceterum illud addendum est ex Phil. III. 6. Voconios ex Aricia fuisse.*
- C. VOLCATIUS**, Corn. 1. fr. vir honestissimus a Cn. Dola-bella communi & quotidiano jure privatur.
- L. VOLCATIUS**, Tullus. Planc. 21. in aedilitate petenda repul-sam fert; postea tamen Con-sul fuit cum M. Aemilio Lepi-do a. V. DCLXXXII. Tog. Cand. fr. consilium habet, an petentis Consulatum Catilinae ratio habenda esset, ne-gatumque est, ei potestatem petendi concedendam esse, ad Div. I. 1. Pompejo censet re-stitutionem Ptolemai commit-tendam.
- L. VOLCATIUS**, Tullus, L. F. ad Div. XIII. 14. praetor urba-nus a. DCCVII. k, qui postea Consul fuit a. DCCXX. ad Div. IV. 4. M. Marcello offen-sus Caesari non agit gratias, eo restituto.
- VOLCATIUS**, Verr. II. 19. 23. &c. e comitibus C. Verris.
- VOLUMNIA**, ad Div. XIV. 16. minus officiosa est in Te-rentiam, cum Cicero exula-ret. *Non facile dixerim, utrum Senatoris Volumnii, quocum magnus usus Ciceroni fuit, so-ror aut filia, an nota illa li-berta fuerit.*
- VOLUMNIA**, Phil. II. 24. li-berta Volumnii Eutrapeli, mimico nomine Cytheris; v. Cytheris.
- L. VOLUMNIUS**, ad Div. VII. 32. Senator, quocum magna usus Ciceroni fuit. *de prae-no-mine constat e Varrone R. R. II. 4. 12. Est ne hic Volumnius Flaccus, qui cum mandatis ad Senatum a Bruto Mutinae obsessio mittitur, Bruti legatus, ad Div. XI. 12. 18?*
- P. VOLUMNIUS**, Cluent. 70. Senator, qui inter iudices in Cluentiana causa fuit.
- P. VO-

- P. VOLUMNIUS**, Eutrapelus. Phil. XIII. 2. Antoni amicus. ad Div. VII. 32. 33. *epistola ad eum scripta sunt. Ex epistola autem 32. colligere licet, urbanitatem hominis non insignem adeo fuisse, sed scurrilem potius & mimicam.* v. Ind. Græc. in eutrapelia.
- VOLUSIANUS**, Verr. III. 21. haruspex C. Verris. Idem ibid. c. 11. dicitur Volusius; ut aut locus alter ex alt. ro corrigendus, aut potius ita accipendum sit, ut in eadem epistola idem dicitur Hippius & Hippianus. ad Div. XIII. 76.
- L. VOLUSIENUS**, Cluent. 70. eques Romanus.
- VOLUSIUS**, Verr. III. 11. haruspex. v. Volusianus.
- Cn. VOLUSIUS**, ad Att. V. 11. *Ciceronis quaestorem fuisse putat Manutius, quem vide. Inter comites Ciceronis fuisse certum est. Non autem negare possum, certam mihi videri Corradi opinionem, qui pro Cn. censebat legendum Q. ut hic sit:*
- Q. VOLUSIUS**, ad Att. V. 21. *de comitibus Ciceronis in Cilicia, praefectus, puta, aut tribunus mil.* ad Div. V. 10. a Cicerone eloquentiam discit. *de eodem est ibid. 20.*
- M. VOLUSIUS**, ad Div. XVI. 12. quaestor ex Asia rediens Ciceroni litteras affert a Tirone. Hic est, qui postea ædilis plebis proscriptus a triumviris singulari fallacia genere pereufores evasit, ut commemorat Valer. Max. VII. 3. 8.
- VOBISCUS**, Julius Caesar. Phil. XI. 5. defendente Cicerone quinquies absolutus est, sexta vice autem accusatus, damnatus est. restitutus a Cesare ædilis factus, postea consulatum petit, Antoni castra ad Mutinam sequitur.
- VPIS**, de N. D. III. 93. pater Dianæ ejusdam, in quo & ipsa Diana Vpis Græci dicitur, v. c. Callimacho II. in Dian. 204.
- VRIUS** Jupiter, vid. Jupiter.
- VULCANUS**, de N. D. I. 30. Alcamenis, Athenis claudus. III. 21. Nili filius. III. 22. Jovis & Junonis filius.
- L. VULTEJUS**, Verr. III. 66. de comitibus L. Metelli in Sicilia.
- T. VULTURCIUS**, Catil. III. 2. socius Catilinæ.
- X.**
- XANTHIPPE**, Tusc. III. 15. Socratis uxor.
- XANTHIPPIVS**, de Offic. III. 26. Lacedæmonius, quo dace M. Attilius Regulus captus est.
- XENO**, ad Att. V. 10. Epicureus Ciceronis temporibus ab ipso & Attico diligitur, ab hoc alius est.
- XENO**, Apollonidiensis, ad Att. V. 13.
- XENO**, Menenus, Verr. III. 22. Centuripinus.
- XENOCLES**, Brut. 91. Adramytenus, rhetor Asiaticus, quo-

HISTORICVS.

Quotum Cicero fuit adole-
scens.

XENOCRATES, Acad. I. 4.
Chalcedoniua, de Or. III. 13.
Academiz nomen obtinuit,
ab Aristotele nil dissentit, de
Off. I. 30. severissimus philo-
sophorum & propterea clarus
& magna ad Att. I. 16. eum
jurare non permiserunt cives,
quod ei, non jurato, crede-
rent Tusc. V. 32. Alexandri
dona magna contemnit. de N.
D. I. 13. scripsit de natura
Deorum: Deos octo facit
Acad. IV. 46. multos libros
scripsit de ratione loquendi.
Tusc. I. 10. quid de animo sen-
serit Acad. I. 4. Platonis uber-
tate completus non relinquit
Socratis dubitationem & dis-
serendi genus.

XENOMENES, ad Div. XVI.
5. hospes Ciceronis Thyrei.

XENOPHANES, Colophonius.
Acad. IV. 42. princeps Mega-
ricorum, *quod quo sensu di-
catur, vid. in Megarici; nam
proprie est auctor sectæ Elea-
ticæ, ibid. IV. 23.* negat sciri
aliquid posse, ejus verius non
boni, ibid. 39. Lunam habi-
tari dicit. ibid. 37. unum esse
omnia. de N. D. I. 11. infinitum cum mente Deum facit.
de Div. I. 3. divinationem fun-
ditus sustulit.

XENOPHON, Socraticus. de
Orat. III. 34. Agesilai præcep-
tor, ad Div. V. 12. ejus libel-
lus de Agesilao laudatur. de
N. D. I. 12. inconstans in sen-
tentia de Deo. Tusc. II. 26. ab

Africano semper in manibus
habetur, de Div. I. 53. consu-
lit Socratem, an sequatur Cy-
rum. ad Qu. Fr. I. 1. 8. Cy-
rum non ad fidem historia
scripsit. ejus Cyropædiam
Africanus minor non ponebat
de manibus. de Div. I. 25. in ca-
militia, quæ cum Cyro mino-
re perfunctus est, sua scribit
somnia, quorum eventus mi-
rabiles.

Z.

ZALÉVCVS, de Leg. I. 22. le-
gislator Locrensiū. ad Att.
VI. 1. an leges Locris scripse-
rit, nec ne? de Leg. II. 6.
negat ullum fuisse Timæus.

ZENO, Cirticus, Acad. I. 10.
11. 12. auditor Polemonis.
corrigere conatur disciplinam
Academicam, in quibus dis-
cesserit? philosophiæ ejus
compendium. *ibid.* 13. ejus
philosophia est potius corre-
ctio, quam commutatio Acade-
micæ veteris ex opinione
Antiochi. ad Div. IX. 22. de ob-
scenitate verborum pugnat
cum Academia. pro Mur. 29.
ejus philosophia ridetur. de
Fin. III. 2. non tam rerum in-
ventor, quam verborum novo-
rum. Tusc. II. 21. de N. D. I. 34.
Socratem vocat scurrant Atti-
cum. de Div. I. 3. manet in an-
tiquorum philosophorum sen-
tentia de divinatione. *ibid.* in
suis commentariis quasi semina
quædam sparsit divinationum.
Acad. IV. 41. æthera sum-
mum deum esse putat mente
præ-

INDEX HISTORICVS.

- præditum. Tusc. I. 9. animum ignem putat. Acad. I. 12. negat esse aliquid posse, quod non sit corpus. Tusc. V. 6. 7. &c. ejus de perturbationibus doctrina. de Off. III. 8. putat nos ad honestatem natos esse, eamque solam esse expetendam. Acad. IV. 24. in quo ejus cum Arcesila disputatio vertatur. de N. D. I. 14. ejus sententia de Diis. quomodo Hesiodi Theogoniam interpretetur. Orat. 32. manu dialecticæ & rhetoricæ differentiam demonstrat. de Div. II. 58. ejus sententia de somno, & quid sit dormire? Acad. IV. 6. quomodo definiat *αἴθερ/ἀλήθεια*? Acad. IV. 47. gestu manus visum, assensum & comprehensionem & scientiam explicat. ejus quoque mentio fit Acad. Qu. IV. 42. Tusc. III. 17. de Fat. 4. & multis aliis locis.
- ZENO, Eleates.** Tusc. II. 22. 21. ne in summis quidem doloribus indicat conscios proditiōis. Nat. D. III. 33. Eleæ a tyranno necatur. ejus indolore & morte constantia.
- ZENO, Epicureus.** de Fin. I. 5. Ciceronis & Attici præceptor. de Nat. I. 21. Epicureorum coryphæus appellatur a Philone.
- ZETHUS, ad Herenn.** II. 27. de Or. II. 37. Jovis & Antiope filius eodem partu cum Amphione editus. *Hyginus fab.* 76. 155.
- ZETHUS, ad Div.** IX. 15. libertus.
- ZEVSIS, Blaudenius,** ad Q. Fr. I. 2. 2. homo e provincia Q. Fratris.
- ZEVSIS, Heracleotes,** de Inv. II. 1. pictor, de quo locos verum vid. ap. Junium in Catalog. pict.
- ZOPYRVS, Tusc.** IV. 37. Physiognomon, ejus de Socrate judicium. de Fat. 5.
- ZOSIPPVS, Verr.** IV. 42. Tyn-daritanus nobilis.

INDEX

ARTIFICVM, GRAMMATICORVM, HISTORICORVM, GEOGRAPHORVM, POETARVM, MEDICORVM, JURECONSULTORVM, RHETORVM, ORATORVM, MATHEMATICORVM, PHILOSOPHORVM, QVORVM NOMINA IN CICERONIS LIBRIS OCCVRRVNT.

ARTIFICES.

A Etion, pictor.
 Aglaophon, pictor.
 Alcámenes, statuarius.
 Antigenidas, tibicen.
 Antipho, *ὀργανοποιός*.
 Apella, architectus.
 Apelles, pictor.
 Arion, musicus.
 Aristoxenus, musicus.
 Arianus, statuarius.
 Boethus, statuarius & cælator.
 Calamis, statuarius.
 Canachus, statuarius.
 Chares, statuarius.
 Clautius, architectus.
 Cyrus, architectus.
 Damo, musicus.
 Gavianus Evander, statuarius.
 Lyfippus Sicyonius, statuarius.
 Mentor, cælator.
 Myron, statuarius.
 Nicomachus, pictor.
 Parmenides, pictor.
 Phemius, musicus.
 Phidias, statuarius.
 Philo, architectus.
 Polycletus, statuarius.
 Polygnotus, pictor.
 Praxiteles, statuarius.
 Protogenes, statuarius & pictor.
 Scopas, sculptor.

Silanius, statuarius.
 Sopolis, pictor.
 Stratonicus, musicus.
 Timantes, pictor.
 Timotheus, musicus.
 Vettius, architectus, *est* Tyræ.
 Zeuxis, pictor.
 Zopyrus, physiognomon.

GRAMMATICI.

L. Aelius.
 Aristophanes.
 Callimachus.
 Daphitas.
 Helenius Acro.
 Nicias.
 Servius Claudius.
 Tyraanius.
 M. Varro.

HISTORICI GRAECI.

Acuilas Argivus.
 Agathocles.
 A. Albinus.
 Apollodorus.
 Cn. Aufidius.
 Callisthenes.
 Clitarchus.
 Demochares.
 Dicaearchus.
 Dinon.
 Duris Samius.

Ephorus Cumæus.
 Euhemerus.
 Hellanicus Lesbicus.
 Heraclides Ponticus.
 Herodotus.
 Naucrates.
 Pherecydes.
 Philistus.
 Polybius.
 Sîlenus.
 Stratocles.
 Theophanes Lesbicus.
 Theopompus.
 Thucydides.
 Timæus.
 Xenophon.

HISTORICI LATINI.

L. Aelius.
 L. Antipater.
 L. Atius.
 Atticus.
 M. Brutus.
 Q. Catulus pater.
 Clodius.
 L. Cœlius. *est Ant' pater.*
 Q. Fabius pictor.
 C. Fannius.
 Cn. & Sext. Gellii.
 L. Lucejus.
 C. Macer.
 L. Piso.
 Procilius.
 C. Sallustius Crispus.
 L. Sisenna.
 L. Sulla.
 Vennonius.

GEOGRAPHI.

Alexander.
 Dicæarchus.
 Eratosthenes.
 Hipparchus.

Serapio.
 Tyrannio.

POETÆ GRAECI.

Alcæus.
 Alexander.
 Anacreon.
 Antimachus.
 Antipater Sidonius.
 Aratus.
 Archias.
 Archilochus.
 Aristophanes.
 Callimachus.
 Daphitas.
 Epicharmus.
 Euhemerus.
 Euphorion
 Eupolis.
 Euripides.
 Hesiodus.
 Hipponax.
 Homerus.
 Ibycus.
 Menander.
 Nicander.
 Orpheus.
 Rhinton.
 Simonides.
 Stesichorus.
 Theophanes.

POETÆ LATINI.

L. Accius.
 L. Afranius.
 Asinius Pollio.
 Attilius.
 Cæcilius.
 C. Calvus. *v. Licinius.*
 Corn. Gallus. *ad Div. X. 31.*
 Ennius.
 A. Furius.
 D. Laberius.
 L. Livius Andronicus.

C. Lu-

C. Lucilius.
T. Lucretius Carus.
Nævius.
M. Pacuvius.
Plautus.
L. Plotius.
P. Syrus.
P. Terentius.
C. Titius.
Trabea,

MEDICI.

Alexion.
Artemidorus.
Asclapo,
Asclepiades.
Hippoerates,
Nico.
Philippus,
A. Rupilius.

RHETORES,

Aeschylus Cnidius.
Alcidamus,
Antipho Rhamnusius.
Apollonius Alabandensis,
Apollonius Molo,
Aspasia,
Corax.
Demetrius Phalereus,
Demetrius Syrus.
Dionysius Magnes.
Diophanes Mitylenæus,
Hermagoras,
Hermetes,
Isocrates,
Meneclæ Alabandensis,
Menedemus.
Menelaus Marathenus.
Pamphilus.
Theodectes.
Tifias,
Xenocles.

ORATORES & SOPHISTÆ,

Aeschines Atheniensis.

Aeschines Milesius.
M. Antonius.
Calidius.
Calvus.
Charisius.
L. Crassus.
Demades.
Demetrius Phalereus.
Demochares.
Demosthenes.
S. Galba.
Gorgias Leontinus.
Gorgias, *alius*.
Hierocles Alabandensis.
Hippias.
Q. Hortensius.
Hyperides.
Lycurgus.
Lysias.
Menippus Stratonicensis.
Pericles.
Philippus.
Prodicus Chius.
Theodorus Byzantius.
Thrasymachus Chalcedonius.

JCTI.

L. Acillius.
C. Aculeo.
L. Aelius.
S. Aelius Catus.
L. Antipater.
Apulejus.
C. Aquillius Gallus.
Aterius f. Haterius.
T. Aufidius.
M. Brutus.
C. Camillus.
Cassellius.
M. Cato.
Q. Cornelijs.
Ti. Coruncanius.
P. Crassus Mucianus.

C. Drusus.
Q. Fabius Labeo.
Q. Fabius pictor.
Furius.
Hostilius.
M. Junius.
T. Juventius.
P. Mucius.
Q. Mucius Q. F.
Q. Mucius P. F.
Offilius.
S. Pompejus S. F.
Precianus.
P. Quintilius Varus.
P. Rutilius Rufus.
Serv. Sulpicius.
Trebatius Testa.
M. Tugio.
Q. Tullius Cicero.

Vacerra.
L. Valerius.
A. Virginius.
C. Visellius Varro.

MATHEMATICA.

Alexander, Astrologus.
Archelaus, Astrologus.
Archimedes.
Cassander, Astrologus.
Euclides, Geometra.
Eudoxus, Astrologus.
Hipparchus, Astrologus.
Metro, Astrologus.
Polyænus, Geometra.
S. Pompejus, Geometra.
Scylax, Astronomus.
C. Sulpicius Gallus, Astrologus.
L. Tarutius, Astrologus.

INDEX PHILOSOPHORUM

in sectas redactorum.

Ionici.

Anaxagoras.
Anaximander.
Anaximenes.
Archelaus.
Thales.

Socratici.

Aeschines.
Antisthenes.
Aristippus.
Crito.
Euclides.
Phædo.
Plato.
Xenophon.

Cyrenæici.

Anniceris.
Antipater.
Hegesias.
Theodorus.

Megarici.

Alexinus.
Diodorus Cronus.

Stilpo.

Elici & Eretrici.

Asclepiades.
Menedemus.

Cynici.

Diogenes.

Academici.

a) Veteris Acad. Platonici.

Crantor.
Crates.
Heraclides Ponticus.
Pamphilus.
Polemo.
Speusippus.
Xenocrates.

b) mediæ.

Arcefilas.
Egesinus.
Evander.
Lacydes.

c) novæ.

Aeschines Neapolitanus.

Carnades.
Charmidas f. Charmadas.
Clitomachus.
Melanthius Rhodius.
Metrodorus Scepsius

d) quartæ.

Cicero.
Dio.
Heracitus Tyrius.
Philo.
Tetrilius Rogus.

e) quintæ.

Antiochus.
Aristus.
Peripatetici.

Aristoteles.
Aristoxenus.
Callisthenes.
Cratippus.
Critolaus.
Demetrius Phalereus.
Diczarchus.
Diodorus.
Hieronymus Rhodius.
Lyco.
Lyfias.
Phormio.
Theophrastus.
Staseas.
Strato.

Stoici.

L. Aelius.
Antipater Tyrius.
Antipater Tarsensis.
Archidemus.
Aristo.
Athenodorus.
C. Blossius.
C. Boethus.
M. Brutus.
M. Cato.
Chrysippus.
Cleautes.

Dardanus.
Dio.
Diodotus.
Diogenes Babyl.
Dionysius Heracleotes.
Dionysius, alius.
Hecato Rhodius.
Herillus.
C. Lælius.
C. Lucilius Balbus.
Mnesarchus.
Sp. Mummius.
Panætius.
Perseus.
S. Pompeius.
Posidonius.
Sphærus.
Q. Tubero.
M. Vigellius.
Zeno Citticus.

Pythagorici f. Italici.

Acrion.
Aeschylus.
Alcæon.
Archytas.
Callipho.
Cercops.
Damo.
Dinomachus.
Echecrates.
Empedocles.
Lyfis.
Nicetas.
Philolaus.
Phintias.
Timæus.

Heraclicei.

Heracitus.

Eleatici.

Democritus.
Leucippus.
Melissus.
Metrodorus Chius.

Parmenides,
Protagoras,
Xenophanes,
Zeno.

Democritici.

Anaxarchus,
Nauphancs.

Sceptici.

Pyrrho,

Epicurei.

T. Albucius,
Amasianus,
Amynomachus,
Apollodorus,
Atticus,
C. Cassius,
Catius,
Dia,
Epicurus,
M. Fabius Gallus,
Hermachus,
Leontium.

Metrodorus Lampiscenus,

Patro.

Phædrus.

Philodemus.

Plato Sardiæus,

L. Saufejus,

Scyron,

Syro.

Themista.

Timagoras.

Timocrates.

Titius, Græv. Sejus.

L. Torquatus.

Trebatius Testa,

C. Vellejus,

Xeno,

Zeno.

Barbari Philosophi.

Anacharsis.

Calanus.

Epimenides.

TAB 1.
 PHERECYDES Physicus
Præceptor

Thaletis & Pythagore.

PYTHAGORAS
 Tab. II.

THALES
 a quo
 IONICI

SOCRATES

ANTISTHENEVS.
 a quo
 CYNICI
 |
 STOICI
 Zeno.

PLATO
 a quo
 ACADEMIA

PHAEDO.
 a quo
 ELIACI
 |
 METRICI

ARISTIPPVS.
 a quo
 CYRENAICI
 |
 ANNICERII
 |
 HEGESIIACI
 |
 THEODORIL

1.
 VETVS
 Speusippus.
 Xenocrates
 Polemo
 Crates
 Crantor

2.
 MEDIA
 Arcefilas.
 Lacydes
 Evander
 Egefius

3.
 NOVA
 Carneades.
 Clitomachus

4.
 QVARTA
 Philo.

5.
 QVINTA
 Asiochus.

LYCEVM (PERIPATETICI
 Aristoteles.

TAB. II.
PYTHAGORAS.

a quo

ITALICL

1. PYTHAGOREL
2. HERACLITEL;
3. ELEATICL
4. SCEPTICL;
Pyrrho.

Heracitus.

Xenophanes.

DEMOCRITICL;
Democritus.

EPICVREL
Epicurus.

INDEX

INDEX

LATINITATIS.

A AB. pro *quoad* eleganter *adjectivis* jungitur. ad Div. X. 15. *ab* equitatu firmus. ib. 8. *ab* omni re sumus paratiores. Brut. 16. *ab* omni laude felicior. ad Att. VIII. 14. tempus mutum a literis. Rosc. A. 30. *ab* innocentia clementissimus. * item *verbis*. ad Div. I. 4. a vi - prestare nihil possum; vi excepta &c. Rosc. C. a Panio se iudicio absolvit. * Rosc. Am. 29. a quibus occidebantur? i. e. *quorum jussu*, qui *sicarios immittebant*. * Rabir. Post. 10. impunitas a iudicio & sermone. * Verr. II. 28. malle pecuniam accipere a salute. h. e. *ob salutem*, ut legio Grævius, *ab ea parte*, quæ salutem perit. * pro *apud*. Mil. 35. res honori fuit a suis civibus. * pro *ex*. ad Div. XI. 10. a certo sensu & vero iudicare. * ad Att. XVI. 7. Antonii edictum legi a Bruto, *communicante Bruto meum*. * ad Att. V. 21. dare ab alio. ibid. solvere ab alio, i. e. *per alium*, attributione. ad Att. XII. 25. repræsentabimus a Faberio. * est etiam ubi significat, *pro quo*, *cujus causa* aliquid fiat. Rosc. Am. 36. ut ea decita opera a nobis facere videamini. *Leſſio Facciolati: a vobis* i. e. *vestra sponte*, *huc non quadrat*.

ABACVS. *mensa*, in qua exponuntur in conviviiis cum ad usum, tum ad magnificentiam vasa argentea &c. hinc; Verr.

IV. 16. *abaci* vasa. ibid. cum aliquot *abacorum* faceret vasa aurea.

ABDICO, *ere*. *verbum augurale*. de Div. I. 17. cum tres partes aves *abdixissent*.

ABDO. Arch. 6. qui ita *feliter abdidere*. de his, qui *nam partem reipubl. capeſſunt*, & *vitam in otio literarum consumunt*.

ABDVCO, *ere*. pro *distingue-re*. de Div. II. 5. animadverti ab iis rebus, quæ sensibus aut artificiiis perciperentur *abducere* divinationem. * *abduci* dicuntur servi, uxores, milites, cum aut vi aut pretio facimus, ut deferant eos, quibuscum sunt. Quint. 6. *abducere* servulum. Deiot. 1. servum *abduxit* a legatorum pedibus. Verr. III. 34. Tertia *vi abducta* a Rhodio tibicine. Phil. X. 4. qui *abducis* ab illo exercitum.

ABEO. Cæcin. 7. *abiturum* eum non esse. *interfectum iri*. * Verr. III. 64. ne res ab eo *abiret*: de *auctionibus* in quibus *abire* res ab eo dicitur, qui a plus licitantibus *vineitur*, ut *pervenire ad ipsum res non possit*.

ABHORREO. pro *discrepare*. ad Div. I. 9. a communibus præceptis *abhorreo* liber. * de Or. I. 18. *abhorreat* a sensibus nostris oratio; de *disputatione philosophi Stoici*, quam non concosuebat. * *abesse*. Cæel. 4. *abhorreo*, a suspitione * *minus idoneum*

INDEX LATINITATIS.

neum esse, nostra ætas (i. senilis) a si natura a parentis similitudine castris abhorres, ad Att. XIV. 19. abriperes.

ABJECTVS. *de iis, qui in magno metu sunt, perculsi terrore Catil. III. 5. recitatis literis debilitatus & abjectus. Catil. IV. 2. abjecta metu filia * de bis, qui ita fracti sunt, ut mori non possint. Sic Catil. II. 1. Casilina abjectus dicitur. & Catil. IV. 10. abjecta multitudo inimicorum * Comitorum senarii sunt abjecti i. e. negligentes & cum magna licentia compositi. Or. 55. v. abjicere.*

ABJICIO. *Orat. 59. ponendus est ambitus, non abjiciendus, ponitur, cum est numerosus, abjicitur, cum non est, sed ut quodque verbum primum in buccam veniat, ita pronuntiatur. * ad Att. XVI. 5. ea iudices illum abjecisse. i. deposuisse, de vitis. * ad Att. III. 19. vitam abjicere i. ingerere se*

ABJVDICQ. *Aët. I. in Verr. 5. nulla res ab eo abjudicaretur. i. iudicio auferretur, * de Or. II. 24. ubi plus mali quam boni reperio, id totum abjudico atque ejicio. sc. ex oratione mea.*

ABLVO. *Tusc. IV. 28. perturbatio animi placatione abluitur.*

ABNVO. *negotio. de Leg. I. 14. abnatio a se commissum esse facinus.*

ABRADO. *Cæcin. 7. posteaquam videt, nil se abraderi ab Cæcina posse. i. e. precibus aliisque artibus nil pecunie auferre posse.*

ABRIPIO. *Verr. V. 12. etiam*

ABRVPTIO. *ad Att. XI. 3. pro divertio.*

ABROGO, *are. dicuntur magistratus Romæ, cum agunt cum populo & ferunt ad populum ut quod ante jussisset rogatus legellat. hinc illud: abrogare fidem alicui h. e. habendam non putare & similia.*

ABSCISSIO, *figura rhetorica, qua, cum cepimus aliquid dicere, præcidimus, ad Herenn. IV. 54.*

ABSOLVO. *Verr. II. 8. absoluit eum Veneri, sibi condemnat. i. decernit, hereditatem Veneri non esse commissam, sed cogit tamen sibi dare, ne condemnet. * Rols. Com. 12. a Fannio iudicio se absolvat. cures, ne possit in iudicium vocari, propterea, quod cum ea non deciderit.*

ABSOLVTIO. *de Inv. I. 22. quid sit? de Inv. I. 30. ut ad inventionem argumenti, absolutio etiam argumentandi adjungeretur.*

ABSOLVTVS. *de Inv. I. 11. absoluta constitutio est, quæ ipsa in se continet juris & injuriæ questionem. de Or. III. 49. absoluta conversio, plena periodus omnibus partibus &c. Part. Or. 27. causa absoluta, est conficiens sine alterius adjumento. * Planc. 31. absolutæ sunt preces tuæ. i. nil amplius valens. Sed Græv. cum Manutius malebat: obsoletæ.*

ABSOLUTE. *Or. 51. absolute concludere orationem. i. e. quam*

INDEX LATINITATIS.

e. *quam numerosissime finire.* *ditione pacisci, qua ipse voluit.*
 Fin. III. 7. *absolute vivere. i. e. quamvis valde iniqua.* * Verr.
beatissime. II. 38. *accedere ad causam, sus-*

ABSORBEO. Sext. 6. tribu-
 natus *absorbet* orationem meam.
 non *sinie* me de ceteris rebus lo-
 qui Brut. 81. *absorbuit* cum
actus gloriæ. i. transversum egit,
ad consilia prava & violenta
impulit.

ABSVM. Sull. 5. *abesse* alicui.
 i. non defendere causam ejus.

ABSVRDVS. Div. I. 9. *ab-*
surdus sonus, de vanis, de or. II.
 20. *de oratore malo.*

ABVNDANTER. de Or. III,
 14. II, 35. *abundanter* dicere.
 i. *copiose.* Top. 10. aliis dispu-
 tationibus *abundantius* occur-
 runt, aliis *angustius.*

ABVSVS. Top. 4. *Vsus* non
abusus legatus est, quo res con-
 sumitur, ut vinum, oleum.

AC. ad Div. XV. 11. *post cum,*
pro tum.

ACCEDO. de Or. I. 9. ad rem-
 publicam *accedere. i. e. magi-*
stratus petere. hinc Verr. I. 12.
 ad magistratus remque publ.
accedere. fit autem prima acces-
sio ad rempubl. petitione qua-
sturae. v. respublica. * dicitur
 etiam de febrili *paroxysmo.* ad
 Att. VII, 2. *accedere* alteram le-
 viorem, intell. *felix.* v. Cuper.
 Obs. II, 15. * Verr. III, 40. *accedere*
 ad vestigalia; *dicuntur, qui ea*
redimere volunt, quod faciunt
publicani. v. Gron. ad Sen. ep.
 101. cui simile est illud Phil. II.
 26. *accedere* ad scelus sectionis.
 * Verr. III, 28. *accedere* ad con-
 ditiones ejus & pactiones. *ea con-*

cipere, de actore.

ACCENSVS. Verr. I. 28. &c.
 publicus minister magistratuum
similis Viatori.

ACCESSIO. Rabir. Post. 11.
accessio decumæ, pro compendio.
 * Verr. II. 53. *accessiones* *dicun-*
tur, cum quis tamquam inter-
pres & internuncius crebro ad
homines accedit, h. l. pretii postu-
landi causa, & de pretio cum eis
agendi. * Acad. IV. 35. *accessio*
definitionis, est determinatio, ut
recentiores vocant, quæ adjici-
citur, ut absoluta sit definitio. cf.
 de Fin. II. 13.

ACCESSVS. ad div. IX. 14.
accessus ad causam, est ratio, qua
 in oratione sensim aggredimur
 agere id, cujus causa suscepta
 erat oratio.

ACCENDO. *pro ardeo, acuo.*
 de Or. I. 25. *præclare* enim se
 res habeat, si hac *accendi* aut
 commoveri possint. *de inge-*
nio & memoria, quæ dari arte
non possunt, sed acui & augeri.

ACCIDO. Prov. Conf. 14. res
accisa.

ACCIDO. Verr. IV. 1. ad ani-
 mum oculosque *accidit.* Vatin.
 2. *honorificum* ad aures *accidit.*
 cf. Sext. 50. Verr. IV. 60. mi-
 rum quendam dolorem *accide-*
re iis. Mil. 22. 36. Si quid ipsi
accidat, i. e. si condemnentur. per
 εὐφημίαν. ad Att. I. 14. *acci-*
dere alicui ad pedes.

ACCIO, ire. Fin. V. 31. nisi
 ea

INDEX LATINITATIS.

ea voluptatem acciret, i. e. offerret, efficeret.

ACCIPIO. *pro capere.* Verr. III. 18. *sensum oculis animoque accipere, cf. ad Div. XV. 21. * intelligere.* Nat. D. III. 1. *quæ parum accepi. * tractare.* Tusc. IV. 36. *quo te modo accepißem, nisi iratus essem. * iudicatum solvi satis accipere, opponitur ei, qui satisdat. v. in Satisdare. * Verr. III. 22. accipere iudicium. sicut einlassen, velle cum eo, qui nos provocat & adducit in iudicium, experiri, & suam causam defendere. * pro discere.* de Or. I. 25. *& si quis est qui hæc arte accipi posse putet. * exigere.* Verr. III. 30. *jubet magistratus Siculos accipere decumas. * approbare significat fere in his.* ad Att. I. 14. *accipere rogationem. &c. v. rogatio. * Brut. 14. Appius consules de plebe non accipiebat, quod dicitur ap. Liv. IX. 46. accipere nomen, & est, iudicare alicujus petitionem legitimam, & ad petendum admittere. * de Div. I. 46. accipio omen. est formula, qua utebantur, omine bene oblato. * ad Att. VI. 1. accipiam dolorem; mihi illum irusci feram, patiar. * acceptum vel, in acceptum ferre & referre alicui, est in tabulis scribere, nos aliquid ab aliquo accepisse pecuniæ. v. Verr. I. 36. 57. &c.*

ACCLAMATIO. *dicitur non solum in bonam, sed etiam in malam partem.* ad Qu. Fr. II. 1. *maxima acclamatione senatus, i. e. reclamante senatu.*

ACCOLA. *pro populari; qui*

in eodem agro, oppido habitant. Verr. IV. 50. *viccola Cereris.*

ACCOMMODO. *de Off. I. 21. accommodare se ad rempubl. i. e. accedere ad remp.* Orat. 7. *accommodare vim suam ad eloquentiam. studere eloq.* Rosc. Am. 35. *accommodare iusjurandum suum ad alicujus testimonium, de iudiciis invidiose, cum testibus incertis & nullis fidei credunt, & ex eorum testimoniiis pronunciant.*

ACCOMMODATIO. Verr. III. 82. *ex liberalitate atque ex accommodatione magistratuum consuetudo æstimandi introducta est. quod commodis oratorum noluerunt adversari, cum id sine suo incommodo fieri posset.*

ACCRETIO. Tusc. I. 28. *accretio & diminutio luminis.*

ACCVRATE. *ad Div. XIII. 10. &c. accurate scriptæ literæ dicuntur, quibus aliquem studiose commendamus.*

ACCVRATIO. Brut. 67. *accuratio veteratoria.*

ACCVRATUS. *ad Att. XIII. 45. ad quem accuratissimas literas dedi. h. e. cui rem diligenter mandavi.*

ACCVSATIO. Verr. I. 1. *comparare & constituere accusationem. h. e. ea omnia facere, quæ ad accusationem firmant pertinent.*

ACCVSATOR. *est proprie in causa publica, in privata autem, petitor.* Quint. 13. *diserte accusator opponitur petitori. Sed interdum tamen etiam pro petitore dicitur.* Partit. Or. 32. *accusatori*

INDEX LATINITATIS.

usatori hæc duo prima sunt: Sed *accusatorem* pro omni actore & petitor appellat. * Verr. II. 1. *firmus accusator*; qui nil *times*. Rosc. Am. 19. *accusator certus*. v. *certus*.

ACER. Brut. 72. *acerrimus* estimator. i. e. *perspicacissimus*. de Off. I. 4. si *acres* ac diligentes esse volumus -- magna sæpe intelligemus ex parvis. Rosc. Am. 5. *acria* ac *severa* judicia. ib. 20. *acres* canes; qui omnes *allabant*.

ACERBE. Verr. II. 19. *acerbe* diripere bona. h. e. *ita ut nihil relinquantur*. Tusc. I. 39. ab hoc *acerbins* exegit natura, quod dederat. Phil. I. 4. *acerbe* cogebat in senatum. i. e. *vi*, *minis*. ad Att. XI. 1. *acerbissime* afflictor de rebus domesticis.

ACERBITAS. ad Q. Fr. I. 1. 13. *acerbitas* naturæ, de *iracundia*. * *nimia severitas*. de Sen. 18. *Severitatem* probat - *acerbitatem* nullo modo. * *odium*. de Off. I. 25. *dissensio* sine *acerbitate*. * *miseria*, *calamitas*. ad Div. II. 15. *acerbitas* hæc omnibus impendere videtur. *ibid.* *acerbitatem* a rep. privatis incommodis redimere. Planc. 42. *acerbitates* meæ, de *exilio*. * *crudelitus*. Verr. I. 27. in tanta vi atque *acerbitate* versari. Arch. 12. de *judicibus*, qui *innocentem* & *indignum* condemnant. Phil. XII. 11. *cujus acerbitas* morum immanitasque naturæ.

ACERBVS. *eleganter de eo*, qui in exigendo labore, usura,

mercede aut alia quacunque re nimis durus est, nihil neque de tempore, neque de re remittit. ad Att. VI. 1. *acerbissimi* foederatores. Balb. 5. *acerbissima* diligentia. v. in *acerbe*. * *crudelis*. Verr. V. 58. mors *acerba*. Cluent. 15. *acerba* natura. * Prov. Conf. 14. res *acerba* i. e. nondum plane composita & pacata.

ACERRA. de Leg. II. 24. *est iburibulum*.

ACERVALIS. de Div. II. 4. *Soriten interpretatur acervalem*.

AGERVATIM. Or. 25. *acervatim* multa frequentare, sc. in eadem complexione verborum. est generis dicendi ampli & magnifici.

ACIPENSER. de Fin. II. 8. &c. genus piscis, quod in deliciis Rom. erat, magnæque pretio vendebatur. de eo multa Int. Horat. II. 2, 47. Salm. Solinn. p. 940.

ACQUIESCO. gaudeo. Mil. 37. qui morte ejus acquiescunt.

ACRATOPHORVM. Fin. III. 4. genus vasis vinarii, cujus mentio etiam ap. Varr. R. R. I. 85. v. Pollux. VI. 6.

ACREIDVLA. de Div. I. 8. est ulula, ut ostendit Salm. ad Solinn. p. m. 972. B. alii runam putant.

ACRICVLVS. Tusc. III. 17. *acriculus* senex Zeno, qui facile irascebatur.

ACRIMONIA. Aet. I. 17. in Verr. *acrimonia* patris ad resistendum.

ACRITER. ad Att. X. 16. *acerrime*

INDEX LATINITATIS.

rimo adservare consilium. diligentiissime regere.

ACROAMATA. *Sunt homines, qui cantu, gestibus, dictis exhibitant convivas &c. In corollaria data in convivio patet ex Verr. IV. 22. mentio eorum Sext. 54. Arch. 9.*

ACROASIS. ad Att. XV. 17. *literæ sic εὐπρωὸς scriptæ, ut eas vel in acroasi audeam legere. h. e. in cœtu hominum doctorum.*

ACTÆ commemorantur inter instrumenta voluptatis, propter earum amoenitatem. pr. Coel. 15. ad Att. XIV. 8. *in actis esse. i. e. in prædiis maritimis.*

ACTIO. magistratum actiones sunt, aut leges, quæ iis ferentibus ad populum acceptæ sunt, aut SCta, quæ iis referentibus ad senatum facta sunt. Hoc sensu commemorantur actiones tribuniciæ, consulares &c. v. c. ad Div. I. 9. pr. Nôm. 9. 13. Senatorum autem consularium actiones sunt sententiæ in senatu dictæ, in quas SCta facta sunt. Talis est actio Ciceronis ad Div. X. 28. * In sensu forensi actio est 1) accusatoris vel petitoris, qui ex lege in aliquem agit, accusando, petendo. Rosc. Com. 12. integram actionem aliqui relinquere. Cæc. 11. quæro, sitne hujus rei actio nonnulla. Hinc prætor dicitur, actionem dare, v. c. Verr. II. 27. cum permitteat accusatori vel petitori in aliquem ex lege aliqua agere. in Cæcil. 5. Civibus cum sunt creptæ pecuniæ, civili fere actione

repetantur. i. e. ea, quæ civis ætetur in eum, qui pecunias eripuit, & est juris civilis vel privati. cf. de utroque genere actionum Salmas. de mod. usur. c. 3. p. 108. 199. 2) est formula, quæ actor recitur in insendenda, res lite, quæ a Jctis fere petebatur. Cæcin. 3. quæ actione illum uti velit. ad Att. VI. Cn. Flavium scribam actiones composuisse. cf. Top. 17. de Orat. I. 36. 41. tales fuerunt Actiones Hostiliana &c. 3) cum actio prima, altera, tertia commemoratur, ut Verr. I. 30. 11. Act. I. in Verr. 18. &c. significatur, quoties ea causa ad judices tota acta sit. Sic, duæ sunt actiones in Verrem, quarum prima solis testibus usus est Cicero, altera perpetua oratione; quamquam altera actio illa Verrina scripta tantum est. * quid apud rhetores sit actio notum est. ea memoratur de Or. III. 26. consumere, & exhaustire actionem. i. e. ab initio statim nimis vehementer esse, ut ad finem actio durare non possit. cf. Tusc. IV. 19. Deiot. 2.

ACTOR. est in sensu forensi is, qui alterius nomine accusat aut petit, h. e. lege in aliquem agit. v. c. in Cæcil. 1. * in scena autem histriones. ad Q. Fr. I. 1. 16. actores industrii. in Cæcil. 15. actores secundarum aut tertiarum partium.

ACTVARIA sc. navis. ad Att. V. 8. & actuariolum ad Att. X. 11. &c. inde dictum hoc genus, ut ait Nonius, quod celebratur

INDEX LATINITATIS

riter agi remis possent. Duo autem erant eorum navium genera, minus & majus, de quibus v. Scheffer. de Re Nav. II, 2.

ACTVOSE. de Or. III. 26. cum *vehemente actione oratoris.*

ACTVOSVS. Orat. 36. *actiosa pars orationis, est ea, quae in cō-ζήσεις versatur.* de Nat. D. I. 40. *virtus est actiosa.*

ACTVS. Verr. I. 12. *actus primus vitæ.* Marcell. 9. *hic restat actus. e scena petita loquendi ratio. Nam partes fabulae dicuntur actus.*

ACVLEVS. Cluent. 55. *aculeus severitatis, de iudiciis.* ad Att. I. 18. *aculei sollicitudinum.* Sull. 16. *noli excussos aculeos orationis meae arbitrari.* de Or. III. 34. *aculeos relinquere in mentibus. de oratore, qui ea dicit, quae descendunt in animos, quae urunt homines, neque sinunt quiescere, donec faciant ea, quae suasis orator.* * *fallaces conclusionum, sophismata.* Acad. Qu. IV. 31. *hinc ibid. 24. contorta & aculeata sophismata.*

ACVMEN. *Dialecticorum sophismata dicuntur acumina.* de Or. II. 38. * de Or. II. 29. *acumen orationis, est subtilitas, qua in explicando & ratiocinando orator utitur.* * Nat. D. II. 3. de Div. II. 36. *auspicia ex acuminibus; quae sint, satis non constat. Davistrus nos ablegat ad Scaligerum ad Festum in Perennia. Ibi nil est praeter locum Ciceronis. sententias & conjecturas suppeditabunt auctores laudati in Lexico Fabri in v. Acumen.*

ACVO. *pro impello, coher-*

cor. ad Div. XV. 21. *in acuenando plurimum valet.* cf. Off. III. 1. Or. 41. *Ligar. 3. * exercitatione, aut alia ratione aliquid augere, melius reddere.* de Or. III. 30. *acuerre linguam.* de Or. I. 20. *intelligendi prudentiam acuerre.* cf. ibid. 25. * *causio rem reddere, monendo &c.* Rosc. A. 38. *illum acuerre, hos fallere.* * *intendere ingenii, prudentiae nervos.* ad Att. II. 7. *acueram me, ad excogitandum &c.*

ACVTE. ad Div. XV. 21. *acutose movebatur. i. e. insigni ingenio erat, crebris & acutis sententiis abundabat.* Or. I. 21. *acutose dicere, refertur ad sententias, & est philosophorum; subtiliter &c.* v. *Acutus.*

ACVTVS. de Or. I. 25. *acutus ad excogitandum.*

ACVTVLVS. Nat. D. III. 7. *Zenonis acutulae conclusiones. i. e. contorta, exiles &c. quae cum audiuntur, nihil contra dici posse videtur, ceterum animum non movent.* v. Tusc. V. 5.

AD. *elegantem post adjectiva.* v. c. Nat. D. II. 62. *ad rationem sollertiamque praestantior.* pr. Dom. 32. *illustrius ad laudem.* Catil. I. 5. *quod est lenius ad severitatem.* ad Div. III. 11. *viri insignis ad laudem.* Catil. III. 4. *annus fatalis ad interitum.* item *post substantiva:* Tusc. III. 5. *mentis ad omnia capacitas.* * *in comparatione.* de Leg. I. 2. *nihil ad Coelum &c.* * *in.* ad Div. XI. 18. *ad omnia templa supplicatio.* Verr. I. 1. *adesse ad iudicium.* * *apud.* ad Att. X. 4. *fuit ad me diu.* * *erga.* Rosc. A. 40. *ad alienos testum esse.* * *ad Div. X. 8.*

T

Certans

INDEX LATINITATIS.

Certans ad officia. i. e. *officiis*. * *lubius petitoris aut accusatoris.*
ad Att. XVI. 6. ad diem solvere. Sen. p. Red. 7. *addicere* fortunas
die constituto. * Qu. Fr. II. 13. *civis optime meriti, sc. libidini*
ad numerum iudices habere, i. Clodii; potestati ejus permittente,
e. numerum justum judicium. * *re, ut ea sunt in potestate nostra,*
Lael. 5. non fuisse sapientes ad quae a nobis emta sunt; aut po-
eorum normam. * Quint. 4. *quid rius, ut est debitor judicio nobis*
iis ad denarium solveretur. i. e. addictus. de quo genere addicto-
denariis, si nummi peregrini rum v. Salmas. in d. Vsur. c. 18.
cum denariis compararentur. de ADDICTVS. Rosc. Com. 14.
re vid. Gron. Pec. Vet. III. 10. addictus erat tibi h. e. conde-
** conser. ad Div. IV. 16. animus mnatus, ut tibi solveret pecu-*
*obduruit ad dolorem novum. * niam quam perieras. Flac. 20.*
quantum ad. Cluent. 70. nihil cum judicatum non faceret, ad-
ad similitudinem hominis prae dictus Hermippo & ab hoc du-
*ter formam reservavit. * circi ctus est. ad Div. VII. 24. addi-*
ser. Cluent. 40. annos ad quin ctus Hipponaeteo praeconio, h.
quaginta natus. v. Gron. de Pec. e. infamiae addictus traditus-
*Vet. I. 7. * Fat. 2. ponere, ad que est, Calvo quasi praecone, eo-*
*quod te audiam, i. e. de quo. * que ejusmodi, qualis Hippo-*
HS 1000 ad libellam sibi de nax fuit, qui Anthermum &
beri. neque plus neque minus, Bupalum versibus suis infamiae
quam 1000, ut nec libella desit tradidit. Verr. II. 32. pretio ad-
nec superes. traditam habere fidem i. e. cor-
ruptum esse. Phil. II. 21. vendita
atque addicta sententia.

ADÆQVO. Qu. Fr. II. 6. *Se- ADDICTIO.* Aët. I. in Verr.
natorum urna copiose absolvit, 4. addictio bonorum; cum ju-
equitum adæquavit; i. e. pares dex petitori ejus bona possiden-
absolventium & condemnantium da tradit, unde petitur.
sententias habuit.

ADDICERE. in auctionibus *ADDVCERE.* rei dicuntur ad-
& emt. omibus est ei tradere rem, duci i. e. in judicium. v. Aët. I. in
*qui ceteros licitatores vicit. Verr. 2. * Verr. III. 61. addu-*
Verr. I. 55. Rabir. Post. 17. ad- ci in sermonem & vituperatio-
*dicti numo sestertio velit. Cere- nem. * de arcu cum intenditur,*
vum numo addicere vulgo de Divin. I. 54. item eodem modo
bis venditionibus dicebant, quae de tormentis & ballistis. Tulc.
instar donationis essent, ut osten- II, 24.
dit Salmas. de usur. c. 13. p. 360.

* *ad debitoribus, qui cum sol- ADDVBITATVS.* Off. I, 24.
vere non possunt, creditori tra- res addubitata: pro incerta ha-
duuntur. Sext. 17. Pison. 35. hinc bita, & propterea omissa.
Quinct. 30. cupiditati addicere ADEO. Sen. p. Red. 9. in jus
aliquem, est condemnare, pro adire.

ADEPS.

INDEX LATINITATIS.

ADEPS. Cassi adeps Cat. III. 7. *de homine molli & ignavo.*

ADESVS. Quint. 12. *adesa pecunia, consumpta, opponitur abundant.*

ADHÆREO. ad Div. VIII. 6. *in incili omnia adhaeserunt.* v. *Incile.* * Vatia. 5. *extremus adhaesit; vix ultimus quaestor factus est.*

ADHÆRESCEERE. de Or. I. 25. *adhærescere iustitiae.* * *adhærescere dicuntur, quæ vim eam habent, quæ volebamus; sumeum genus a facibus iactis in urbes, munimenta, item, a telis.* de Or. II. 53. *adhærescit argumentum.* cf. pr. Dom. 24. 5. * *oratio dicitur adhærescere, (ut aqua, cum in flumine ad saxum aut aliam injectam rem offendit,) cum aspera est, biulea, non leniter fluens Brut. 79. 93. * orator autem adhærescit, cum lingua non est satis soluta & incitata. Brut. 93. * in memoria manere.* de Or. I. 61. *fastidiis adhærescunt.* * *de iis, qui ad aliquem doctorem se ita conferunt, ut in omnibus sequantur eum.* Acad. IV. 3. * *convenire, consentaneum esse.* de Or. III. 10. *non ad id genus adhærescit.* * Sext. 8. *adhærescere ad Columnam.* v. *Columna.*

ADHÆSITATIO. Fin. I. 6. *adhæsitaciones atomorum.*

ADHIBEO. elliptice, ut intell. *in consilium,* Phil. V. 9. ad Div. XI. 7. * *ad Qu. Fr. I. 1. 7. Sic se adhibere in tanta potestate, i. e. gerere.* * Cluent. 52. *adhi-*

beri ad leges dicuntur patrone causarum, a quibus postulantur, ut ex legibus causam defendant. * Arch. 3. *qui aures adhibere posset, h. e. audire versus & de iis judicare.* * Nat. D. I. 2. *Diis cultum, preces adhibere.*

ADHINNIO. Pis. 28. *Piso dicitur adhinuisse ad orationem Epicurei, qui voluptatem summum bonorum dixerat.*

ADIGO. Top. 10. *adigere arbitrium finibus reg. v. Arbitr.* * *postulare, cogere.* ad Att. X. 9. *adigit ita Postumia.*

ADJICIO. Verr. II, 15. *adjicere oculum alicui rei. cupidum ejus fieri.* Nat. D. II, 57. *adiectæ voces auribus; auditæ.*

ADIPATVS. *de dictione, opponitur eleganti & politæ.* Orat. 8.

ADITVS. L. M. nil. 1. *aditus laudis, dicuntur ristra, ex quibus ad populum agitur; quia ibi laudem popularem consequi licet.* Dom. 1. *aditum ad aures habere.* Or. 15. *aditus ad causam, cf. Sull. 2. est in oratione, cum de ipsa causa dicere incipimus.* Dom. 47. *dare religioni aditum, i. e. superstitionis genus probando facere, ut usurpari ab alio possit & in usum consuetudinemque venire.* ad Att. V. 2. *aditus ad me minime provinciales; non quales esse in provinciis apud praetores solent, nempe per cubicularium.*

ADJVNGERE. *Dialecticum verbum est.* Tusc. V, 25. *sequentia adjungere. i. e. quid ex quoque consequatur videre.* * Acad. I, 11. *adjungebat non omnibus*

INDEX LATINITATIS.

visis fidem * Rosc. A. 31. suspicionem ad prædam *adjungere*: de his suspicari qui prædam habent. * in Cæcil. 4. Marcellorum nomini tota provincia *adjuncta* est: in eorum parrocino est.

ADJVUNCTIO, *conditio, exceptio*. Inv. II, 57. quasdam esse cum *adjunctione* necessitudines, quasdam simplices & absolutas. &c. * *oratoria quædam exornatio*. Heren. IV. 27.

ADJVUNCTVM. *vox Dialectica, de qua vid.* Top. II.

ADMIRABILIA. Fin. IV, 27. *παράδοξα* Stoica.

ADMISSARIUS *int. equus*. Pis. 28. *Piso* *admissarius* dicitur propter libidines. v. *Budæus ad Pand. p. m. 293*.

ADMIXTVS. Tusc. I. 29. nihil est in animis *admixtum*. *opponitur simplici*. v. in *Simplex*.

ADMODVM. *plane*. Brut. 55. *literarum admodum* nil sciebat. * de Leg. III. II. *scis* frater, *solere* in hujusmodi sermone, ut transiri alio possit, ADMODUM dici. *verbum assentientis*. Nam *addis Quintus*: Non equidem assentiar.

ADMOVEO. Brut. 54. *admoveo* orationem sensibus. i. e. *facere, ut vim sentiant auditores*.

ADOPTATIVS. ad Div. XVI. 21. *adventus adoptatissimus*.

ADPROMITTO. Rosc. A. 9. cum ita futurum T. Roscius *adpromitteret*. i. e. *promitteret insuper, quæ Chrysogonus promitteret, futura*; unde ap. *Ælios* *adpromissores*, de quibus v. *Salmasius de mod. usur. p. 709*.

ADREPO. Verr. III. 68. *adrepere* ad amicitiam. *paullatim se insinuare in amicitiam*. &c.

ADSCENSVS. Planc. 25. *multis est in virtute adscensus*.

ADSCISCO. Dom. 36. *adsciscere* laudem, sapientiam.

ADSCRIBO. de Leg. I, 6. me quoque *adscribe* fratris sententiae. Rabir. P. 1. *adscribat* ad suum judicium meam sententiam. Phil. II, 32. *adscribere* perfidiam alicujus suam voluntatem.

ADSCRIPTIO. Cæcin. 33. *significat id, quod adscriptum est*.

ADSCRIPTICIVS. de N. D. II, 15. *novi & adscripticii* cives.

ADSCRIPTOR. Sen. p. Red. 4. *adscriptor* in me restituendo. i. e. *qui auctori restitutionis meæ assensus est*. Agr. II, 9. *adscriptores* legis, *sunt approbatores & collegio tribunitio, qui una cum Rullo ferendam statuerant*.

ADSPERGO. ad Div. VI. 6. *leviter adpersus*. i. e. *perstrictus*. Cæcinn. 6. *adspargere* sextulam alicui. i. e. *dare, deire parva*. ad Qu. Fr. II. 10. *epistola hoc adpersit molestiæ*.

ADSPIRATIO. Nat. D. II. 33. *adspiratio* æris, *pro attractione*.

ADSPIRO. *pervenio*. Tusc. V. 5. in equuleum non *adspirat* vita beata. Sull. 18. qui tum dicit *adspirasse* in campum Sullam.

ADSTIPVLATOR. Pis. 9. qui isto, non modo propugnatore se tutiorem, sed *advocato aut adstipulatore* paratiorem fore putaret. cf. Quint. 78. *Est autem adstipulator, qui in re præsentis est, & una idem pro eodem*

INDEX LATINITATIS.

alem stipulatur, cum quis sibi stipulatur aliquid, v. Sabnas. Mod.

*Usur. p. 709. 710. * Acad. IV, 27.*

Stoicorum adstipulator Antiochus. metaphorice.

ADSTRINGO. ad Att. X. 6. pater nimis indulgens, quicquid ego *adstrinxi*, relaxat. Tusc. III. 6. breviter *adstringere* argumenta. de Fato 14. arctius *adstringere* rationem, h. e. *ita proponere, ut plus valeat.* Quint. 5. *adstringere* aliquem suis conditionibus, i. e. *facere, ut conditiones accipere cogatur.* de Off. III. 32. *fraus adstringit* perjurium, non dissolvit, i. e. *auget.* Planc. 30. officii servitutem *adstringere* testimonio sempiterno, Sull. 29. *adstringi* scelere.

ADSTRICTVS. Brut. 31. *adstrictior* oratio Stoicorum, i. e. *concisior.* de Or. I. 16. numeris *adstrictior* poeta oratore.

ADSUM, de advocatis, & causarum patronis utriusque partis. Verr. II. 29. Fin. II. 17. * ad Div. IX, 25. *adesse* ad imperandum, i. e. *ut imperanti pareamus.*

ADVENTICIVS. *extrinsecus ad nos perveniens, non nostrum, aut nostro labore parvum &c.* de Fin. V. 21. *adumenta externa & adventicia.* Leg. Man. 9. *adventiciis* multorum Regum & nationum copiis. Verr. V. 31. *adventicium* auxilium. Rab. P. 17. *adventicia* pecunia. ad Att. I. 19. pecunia *adventicia* dicitur, quæ ex novis vestigalibus reddit. de Or. III. 33. doctrina *adventicia*, i. e. *ab alio populo inventa.* de Div. II. 58.

visio adventicia. a sensibus profecta.

ADVENTVS. ad Div. VI. 20. *adventibus* se offerre, i. e. *adveniensibus obviam ire.*

ADVERSARIA. *sunt libri, in quos sine ordine omnia conjiciuntur; ita dicti, quia tantum in adversa parte scribuntur.* Rosc. C. 2. nomen in *adversariis* patet. v. Salmas. de Usur. p. 147.

ADVERSARIVS, qui contra nos licetur in *auctionibus* & *emtionibus.* ad Att. XII. 43. XIII. 31.

ADULATIO. N. D. II. 63. canum tam amans dominorum *adulatio.*

ADUMBRARE. pro *inchoare.* Fin. V. 22. a natura *adumbrantur.* * *ingere.* Dom. 31. auctorem meliorem *adumbrare.*

ADUMBRATUS, *falsus, fictus.* Sull. 18. *adumbratum* indicium. Fin. V. 24. *adumbrata* opinio. * *Adumbrata dicuntur, quæ speciem alicujus rei habent, neque tamen vere sunt. Ducta metaphoræ ex pictoria & statuaria.* Tusc. III. 2. *adumbrata* imago gloriæ. Cœl. 5. non expressa signa, sed *adumbrata* virtutum. Verr. III. 33. *adumbratus* vir Pippæ, sc. quia Verri uxorem suam permittebat. N. D. I. 27. *adumbrati* Dii dicuntur Dii Epicurei, quia non corpus habent, sed quasi corpus. * *Inchoatum.* de Leg. I. 22. *adumbratae* intelligentiæ dicuntur, *notitiæ innatae,* προλήψεις.

ADVOCARE. est in sensu forensi 1.) *rogare amicos, ut nobiscum deliberent de re aliqua, in primis de lite, quo sensu advocati*

INDEX LATINITATIS.

vocati Quint. 12. dicuntur. 2) *roga e aliquem, ut in consilio nobis adsit*, Sic Quint. 1. quos tibi, Aquili, advocasti. 3) *amicus actoris aut rei dicitur ad vocare, cum convocat, quibuscum de causa deliberet, ut juvare partes amici possit*. Clu. 19. Oppianicus in judicio Scamandri aderat frequens, *advocabat*, omni studio gratiaque pugnabat.

ADVOCATIO, *cæsus advocatorum*. Quint. 14. Rosc. C. 5. Verr. I. 49. Cæcin. 15. Sull. 29. &c. * *Certum temporis spatium, quo opus est, ut advocare possimus, eine Prist. ad Div. VII. 11. advocaciones binas postulare.*

ADVOCATUS. *dicitur amicus, quem vocamus ad nos, ut eum consulamus de controversiis nostris, quique honoris causa in judicio in subselliis nostris sedet, aut nobiscum in rem præsentem venit*. vid. de Off. I, 10. Quint. 8. de Or. II, 47. * Philipp. I. 7. armatos homines, quos in Senatum induxerat Antonius Consul *advocatos* vocat: vellem adesset sine *advocatis*.

ADVSTVS. ad Att. V. 20. *adustus incendio Platoriano dicitur, qui in alterius judicio notam aliquam abstulit, tamquam, qui judicio de repetundis ex hoc capite legis accusatur: AD QVOS EA PÆCVNIA PERVENERIT.*

AEDILITIVS *vir Brut. 28. dicitur, qui Aedilis fuit*. ad Qu. Fr. I. 1. 9. *vestigal Aedilitiorum*. sc. ludorum, pecunia, quæ in provinciis pro Aedilibus exigebatur.

AEGRIMONIA. ad Att. XII. 38. *ægritudo*.

AEMVLVS, Verr. V. 31. *pro rivali, adultero*.

AEQVABILIS, *qui eandem ubique rationem tenet, semper est idem*. Tusc. II. 27. * *Jus æquabile, in quo omnes ejusdem conditionis sunt, nihil gratiæ, divitiis, &c. tribuitur*. Inv. I. 11. 53.

AEQVABILITAS, *jus æquum*. de Or. I. 42. * de Or. II. 85. *cum æquabilitate facere, i. e. æquabilem se hominibus præstare*.

AEQVALITAS. Lat. 5. *est ea virtus, quæ & civilitas dicitur; cum æquo jure cum omnibus vivimus, omnes nobis æquales putamus, nihil nobis præcipuum petimus*.

AEQVALITER, Orat. 58. *æqualiter ingredi & constanter, dicitur oratio numerosa, quæ non mox fluens & lenis, mox hiulca & aspera est*.

AEQVILIBRITAS, *est Epicureorum ἰσονομία*, N. D. I. 39. v. *Ind. Gr. in ἰσονομία*.

AEQVVS, Verr. II. 15. *æquo jure dilceptare h. e. ut judex nihil adversarii gratia faciat*.

AER. *pro homine, quocum confactudo nulla esse potest*, ad Att. I. 18. Metellus non homo, sed litus, *aër*, solitudo.

AERARIVS. Quint. 4. *ratio Aeraria, h. e. ratio pecuniæ diversæ in Gallia & Romæ* * pro Cluent 43. *in ærarios referri h. e. in ultimam classsem, cui adscripti suffragio carebant, & tantum ara tribusi loco pendebant*.

INDEX LATINITATIS.

bant. *Erat autem hac nota censoria, quam plebi quidem in primis, sed interdum tamen etiam senatoribus & equitibus inurebant, ut ostendit Gronov. de pecun. veter. lib. IV. 1. p. 263. de Or. II. 66. ex ærariis eximere. * ærarii Tribuni. v. tribunus, & æratus.*

AERARIUM. ad Att. VII. 21. *ærarium sanctius, erat, ex quo sumtus ordinarii non petebantur, sed ad summum reip. tempus reservabatur. v. Man. ad Att. VII. 15.*

AERATVS, pecuniosus. ad Att. I. 16. *Tribuni non tam ærarii, quam ut appellantur ærarii, i. e. non tam erant ii, qui esse debebant, h. e. qui pecuniam habebant, sed pauperrimi; & in ærarios referendi, adeoque faciles ad corrumpendum.*

AES, ad Att. II. 1. *æ circumforaneum, quod circa forum apud argentarios fœnori datur. Verr. V. 13. Dirui ære, i. e. solvendo non esse. banquerouttiren. sed est elegans jocus in hac formula. Nam æri diruti, proprie dicuntur, milites, quibus ignominie causa stipendium non datur. v. Gron. ad Liv. XL. 42. Bud. ad Pand. p. m. 130. quia igitur castra aleatoris dixerat, eleganter eum, qui alea eversus erat bonis, ære dirutum dicit. Phil. XI. 6. exire ære alieno. ad Att. VI. 1. præ ære vendere. * Verr. V. 13. æra vetera, eleganter dicuntur crimina vetera, quorum poena nondum persoluta est.*

AESTIMABILE. quod æstimatione aliqua dignum est. v. in æstimatio. Fin. III. 6.

AESTIMATIO, Verr. III. 92. *remissior æstimatio frumenti. Aestimatio fr. dicitur, cum prætores, legati, quæstores præ frumento, quod in eorum cellam imperatur (v. Cella. Cibaria) pecuniam accipiunt ab aratoribus, & quidem tantum, ut ipsis utilis sit, pecuniam accepisse, aratoribus dedisse. * æstimatio poenæ, de Or. I. 54. est, cum accusator (more Atheniensi) in ipsa accusatione, quam poenam reus meruerit, æstimat. v. Xenophon. Mem. Socr. I. 1. * Hac autem: ad Div. V. 20. accipere æstimationem. XIII. 8. accipere in æstimationem; capienda sunt de ratione, qua Julius Cæsar æs alienum, quo laborabat civitas, dissolvi iussit; cujus hæc vis erat, ut debitores darent creditoribus insolutum prædium, sed non eo pretio, quo tum erant, post bellum Civile, sed eo, quod ante bellum fuerat: unde æstimatio pro iactura, est ad Div. IX. 16. & æstimationes pro prædiis pecunie loco acceptis, ad Div. IX. 18. æstimationes tuas vendere non potes. cf. ad Att. XII. 25. v. Cæs. de Bell. Civ. III. 1. * æstimationem Cicero interpretatur Stoicorum αἰσίων; cum dicerent, solam quidem virtutem esse bonum, sed esse tamen præterea res dignas æstimatione aliqua h. e. ut præponerentur aliis, ac sumerentur, tamquam validitudinem rectam, divitias honores &c. v. Fin. III. 10. 6. Acad. I. 10. Fin. III. 13.*

AESTIMO, Fin. III. 3. *magno æstimanda. Fin. IV. 23. non nihilo æstimandum sit. * æstimare*

INDEX LATINITATIS.

mare frumentum. Plin. 35. Verr. I, 38. &c. v. aestimatio.

AFFECTO. Rosc. Am. 48. *quod affecter iter, videbis, i. e. qua ratione uti velis.*

AFFECTIO. Fat. 4. *astrorum affectio. Div. II, 47. cœli affectio est, quam vulgo constellationem vocamus. * Top. 18. affectio quædam ad res aliquas, in comparandis rebus cernitur, & est hujusmodi; principum commoda majora quam reliquorum; quæ jucundiora, quæ pluribus probata &c. * Inv. I, 25. affectio est, animi, aut corporis ex tempore, aliqua de causa commutatio, ut lætitia, cupiditas, morbus &c. * Fin. III, 20. affectio animi, dicitur de naturali illa ratione humani animi, qua bene aliis consulendam, suos amandos putat, solitudinem fugit &c.*

AFFECTUS. D. II, 47. *quomodo affecto cœlo &c. i. e. qua constellatione. v. Affectio. * affectum dicitur de eo, quod corruptum est & jam ex parte profligatum. Prov. Conf. 8. affectum bellum & pœne confectum. * dicitur etiam quicquid afflictum, debilitatum est &c. de Or. I, 45. Verr. IV, 43. ætas affecta. de Or. III, 18. affectus senectute. Verr. III, 18. affecta Sicilia, ad Div. V, 13. ita affectum ut deletum extinctumque fateare. ibid. 20. nunc sic affecti sunt &c. * de animi perturbationibus ad Att. XII, 32. graviter affectus. * tractatus. Verr. IV, 67. ut abs te affecta est, ita in te*

*animatam videmus. * significas statum rei quemcumque. Fin. I, 11. manus tua sic affecta, de manu extensa. Tusc. III, 9. manus recte affecta. Part. Or. 23. quidam animi habitus sic affecti & constituti. * Top. 2. res, quæ quodammodo affectæ sunt ad id, de quo queritur. i. e. ad eas referuntur aliqua ratione, ei junctæ, ut conjugatæ, genus, simile, differens, contrarium, adjunctum, antecedens &c. &c. 3.*

AFFERO. Phil. II, 7. *vim affereram senatui. v. Vis. Quint. 27. manus allatas esse. v. Manus. Tusc. III, 31. hic mihi afferunt mediocritates.*

AFFICIO. *tracto, habeo. Off. I, 23. Corpus ita afficiendum est, ut obedire consilio rationique possit. * Tusc. II, 7. dolorem iis verbis afficias, quibus Epicurus voluptatem. i. e. appelles. * de perturbatione Rosc. A. 24. sua quemque amentia afficit h. e. ad furorem redigit.*

AFFIGO. Tusc. III, 28. *huic generi malorum non affigitur ea opinio. Sed in Davisiana est affingitur, ut est c. 33.*

AFFINGO. Tusc. III, 3. *qui nihil opinione affingit: addis, auger.*

AFFIRMATE. *jurejurando. Offic. III, 29. quod affirmate promiseris.*

AFFIRMATIO religiosa. Offic. III, 29.

AFFLO. ad Att. XVI, 5. *rumoris nescio quid afflaverat. i. e. oreum erat.*

AFFLA-

INDEX LATINITATIS.

AFFLATVS furoris. de Or. II. 46. est ἐν θυμῷ ὁρῶς.

AFFLICTO. male me habeo, ut sis in nimio luctu. Tusc. III, 32. cum se Alcibiades afflicaret. ibid. 27. afflicti lamentarique cœpisse. * Har. Resp. 19. afflatur resp.

AFFLICTVS. Quinct. 30. ab afflicta amicitia transfugere ad florentem. i. e. cum homine afflicto.

AFFLIGERE. idem, quod afflictare. Divin. II. 2. nec afflixi me. * Sext. 41. Causam susceptam affligere, i. e. pravaricari. * Brut. 12. affligere rem vituperando. opponitur, augere rem laudando.

AFFLUO. Fin. I, 12. præteritas voluptates affluere patiatur int. ad animum, recordetur.

AFFLVENS. Or. 24. de mediocri genere dicendi.

AGGREGO. ad Div. I. 9. voluntatem suam ad alicujus dignitatem aggregare. h. e. suscipere defensionem dignitatis alicujus.

AGILITAS naturæ. ad Att. I, 17.

AGITO. ad Att. I, 19. Agraria lex vehementer agitur, auctore Pompejo. h. e. a legislatore vehementer & crebro agitur ad populum, ut lex accipiat. * vexare, reprehendere &c. accusando, dicteris &c. de Or. II. 58. 59. Balb. 25. * agitari etiam dicuntur, de quibus crebro deliberatur, ut de Offic. I, 24. rebus agitari, i. e. exploratis, deliberatione facta. Cluent. 32. agitata res sc. in judiciis.

* Quinct. 2. jactata & agitata æquitas; i. e. omni ratione impeditur, quo minus, quod æquum erat, obtineretur. * Verr. II. I. agitari scelerum poenis. i. e. perturbari ita, ut furor consequatur.

AGMEN. de Or. I. 34. orationem in medium agmen deducere e domestica exercitatione. i. e. in judicio causas dicere.

AGNASCOR. de Or. I, 57. agnascendo testamenta rumpi. si quis post testamentum natus esset, ad quem, si nullum testamentum esset, hereditas perveniret, neque testamento est, exceptus quod valet etiam de adoptionibus. v. de variis agnascendi modis Cajum Instit. II, 3. & ibi Int. in Schulz. Jurisp. Antejust. p. 100. sqq.

AGNATIO. de Leg. I, 7. agnationibus familiarum distinguuntur status. h. e. serie generis, per personas generis virilis, distinguuntur familiae patriciae & plebeiae.

AGO. dicitur de iis rebus, de quibus actio magistratum, senatorum, accusatorum & petitorum. v. Actio. L. Manil. 1. de Or. I, 30. in Cæcil. 5. lege agere i. e. ex lege, permittente lege accusare vel petere. de Or. I, 38. agere in hereditatem. i. e. petere h. Quint. 9. ex sponsione agere sc. causam. Mur. 17. agere cum populo tanquam ex syngrapha. v. Syngrapha. Act. I. in Verr. 12. agere de rep. cum populo. Lael. 25. in forum versus agere cum populo. i. e. converse

INDEX LATINITATIS.

ore versus forum, ubi plebs est, cum solerent magistratus honoris causa convertere os ad senatum & comitium. v. *Intt. ad b. l. ad Div. I, 9.* quæ ego agebam sc. in senatu. * Brut 92. agens orator. dicitur, cujus vebemens est actio pene ut histrionam, ut res non narrari, sed agi videatur. * Arch. 7. hæc studia (humanitatis) adolescentiam agunt. i. e. subigunt, acunt ingenium adolescentum, quod & alere dicitur; unde eodem sensu legitur in *edd.* nonnullis alunt. vid. de hac significatione Muret. *Var. L. XII. 15.* sic est etiam agitare ap. *Quintil. I, 10.* In Geometria fatentur esse partem utilem teneris ætatibus. agitari namque animos, & acui ingenia, & celeritatem percipiendi inde venire &c. * *Notanda sunt etiam hæc formulae:* ad *Div. III. 6.* agere torum. v. *Forum.* Verr. IV. 6. agere spumas in ore. ad *Att. XIV. 9.* agere rimas. ad *Att. XIII, 52.* ἐμετρήν agere. v. *Ind. Gr. Tusc. III. 21.* nētum habeo, quod egeris. Verr. I, 3. agunt præcipitem pænæ civium Rom. i. e. conscientia scelerum in cives Rom. pœnas ab eo exigunt. eum ita furiosum efficit, ut ad insana consilia ruat. * agere animam ad *Div. VIII. 13.* morti propinquum esse. de qua forma dicendi v. *Gron. ad Sen. Controv. 11.*

AGRARIJ. Catil. V, 2. Gracchus agrarios concitare studuit. i. e. eos, qui agros legibus agra-

riis consequi cupiebant. de Agrariis Legibus v. *Ind. LL.*

AGRESTIS. qui non commovetur his rebus, quibus animus humanus commoveri solet. Arch. 8. agrestis animus. * de Or. I, 25. agrestis motus corporis, reprehenditur in oratore. * de Or. II, 3. agrestes libri. i. e. jejuni, exiles; non elegantes, de libris rhetoricis. * Orat. 3. agrestiores Musæ, dicuntur Jurisprudentia & ceteræ artes, quæ non comprehenduntur humanitatis nomine, nec elegantiae quicquam aut suavitatis habent.

AGRICOLA. Deiot. 9. de rege Deiotaro, qui multos agros habebat, e quibus fructus percipiebat.

AGRIPETAE. ad *Att. XV.* ult. sunt agrarii. de quibus supra.

AJO. ad *Att. VI, 1. IV, 4.* ain' tu? h. e. estne, ut dicis? vere ita sentis?

ALARII. ad *Div. II, 17.* sunt alæ equitum ex Italia & provinciis collectæ, quæ singulis legionibus addebantur loco 30. turmarum, quæ olim ex ordine equestri addebantur. de variis alæ discriminibus pro ratione temporis vid. quem hic laudas Grævius, Schellum & Hyginum p. 66.

ALBATVS. Vat. 13. veste alba indutus, hoc est, qui, ut Livius ait, addidit cretam in vestem, quod & ii, qui honores periebant, faciebant & qui epulis solemnibus intererant &c.

ALBUM. tabula alba, in qua edicta & alia hujusmodi proponebantur.

INDEX LATINITATIS.

uebantur. de Or. II, 12. *item omnes libelli, tituli proponendi in publico. Salmas. mod Usur. p. 678.*

ALEA. *de re incerta & a casu pendente.* Div. II, 15. non perspicitis, *aleam* quandam inesse hostiis deligendis. *fortuitum esse, quibus extris hostia deligatur.*

ALIAS. *interdum.* Cato. 15. *alias - plerumque.*

ALIENATIO. Or. 42. *alienatio sacrorum, cf. de Leg. III, 20. cum nos sacris liberamus, ut aut intendant aut ad alios transferantur.*

ALIQVIS. Tusc. III. 18. *si vero etiam aliquid. per εὐφημίας, de re Venera.* similis εὐφημία est in his: *si quid ei acciderit; &: si quid acciderit, de morte, clade bellica.* * *Dicitur etiam aliqui pro aliquis. vid. v. c. Acad. IV. 26. annullarius aliqui.*

ALITER. Tusc. III, 30. *aliter ferunt atque ut aliis auctores fuerunt.*

ALIVS. ad Att. XVI. 14. *aliud ex alio scribere; ut quodque in mentem venit.* Phil. II, 33. *alio die. formula, qua utebantur qui comitia obnunciatione dirimebant.* * *pro altero, secundo. ad Quir. p. Red. 5. & ibi Grav.*

ALLEGRO. Rosc. Am. 9. *allegat iis homines nobiles. submitte ad eos, qui cum iis agant.* Not: *Publice legantur homines, qui iude legati dicuntur; privatim allegantur, unde allegati.*

ALLEGATIO. Verr. I, 16. *quibus allegationibus illam sibi legationem expugnavit.*

ALLEGATVS. ad Qu. Fr. II, 3. *Nerius index edidit ad allegatos &c. Manns. interpretatur, prater eos, quos jam ediderat, nominaverat. quo fere sensu Plin. Pan. 70. hoc senatui allegandum putari. i. e. significandum. sed dubito an aurei seculi sit ista notio verbi.* *Es Nerius unum Sestium ediderat non plures. F. Junius rectius allegatos esse dicit eos, quos vulgo deputatos vocant, quibus mandatum sit adire indicem, & indicia audire. scil. ad allegatos dictum est ut ad iudices. v. in ad. sic est etiam pr. Cluent. 13. vid. in pr. Gron. ad Liv. XXXVI, 11.*

ALLEVO. *minuo.* de Inv. I, 42. * *ad Att. VII. 1. allevaturum corpus sc. a febris.*

ALLIDO. Qu. Fr. II, 6. *Servius allisus est, ceteri conciduntur. i. e. in periculum venit, quod evasit, ceteri condemnantur. v. Gron. ad Sen. Nat. Qu. II. 44.*

ALLIGO. *dicitur de omnibus rebus, de quibus obligare dicitur.* Cluent. 56. Rabir. P. 7. *lege alligari.* Cluent. 55. Rabir. P. 6. *quaestione nova alligari Rosc. Com. 12. stipulatione alligare. Tusc. II, 17. vulnus alligare. Div. I. 54. oculus alligatus. quem locum & formam loquendi vindicat Gronov. ad Liv. VII. 24. cf. ad Sen. ep. 94. Flacc. 17. alligare se scelere. Planc. 33. beneficio alligari. v. Obligare. * Leg. II. 20. Sacris alligari, dicuntur, qui sacra hereditate aut quacunque ratione accipiunt. * de Or. III, 44. alligare verba certa*

INDEX LATINITATIS.

certa lege versus. * Fin. II, 24. ne sine fructu *alligatus* sis sc. amico. * Cluent. 64. *alligatum* nuptiis haberet in potestate. * ad Att. VIII. 16. *alligari* atque impediri re aliqua.

ALLVDO. Nat. D. II. 39. mare terram appetens litoribus *alludit*. de Or. I. 56. *alludere* varie, *dicitur*, qui aliquem variis rationibus aggreditur, ut aut de sententia deducas, aut in suam sententiam adducas.

ALSVS. *frigidus*. Qu. Fr. III. 1. nil *ἀποδυνησας* *alsius*. cf. ad Att. IV. 8.

ALTERCATIO. *disputatio*, quæ interrogando & respondendo constat, in senatu aut iudicio. particulam huiusmodi *altercationis* vid. ad Att. I, 16. Clodium fregi in senatu *altercatione* ejusmodi. cf. IV, 23. ad Div. I, 2. Brut. 44. * *disputatio* quæcumque. Nat. D. I. 6. oritur mihi magna de re *altercatio* cum Velleio.

ALTERCOR. *de alternis iuriorum interrogationibus & responsionibus*. Brut. 43. Crassus in *altercando* invenit parem neminem. v. Budæus ad Pand. p. m. 48.

ALTERNVS. Vat. 11. *alterna* consilia rejicere. v. Ind. LL. Lex *Vatinia*. Planc. 15. *alterni* iudices, ibid. Arch. 10. *alterni* versus. i. e. generis *elegiaci*. v. Gronov. in Stat. c. 8.

ALTITVDO. Rabir. P. 16. mentis luminibus officit *altitudo* fortunæ & gloriæ. Mil. 8. mens *alta*, i. e. quæ res humanas consemnis. * Fin. II, 16. ut

altior interdum fieret. *dicitur* de his, quibus ipsa magnitudo rerum, quas dicunt, videntur animi magnitudinem afferre, ita, ut, qui audiat, sentire possit.

AMANDARE. *avertere*. Nat. D. II. 56. *amandavit* a sensibus.

AMANDATIO. *relegatio*. Rosc. A. 15.

AMARVS. ad Att. XIV, 21. *amariorem* me senectus facit, *Stomachor* ad omnia. ad Att. XVI, 13. via *amara*. sed Grav. habet: *inepta*.

AMBIGVVM. de Or. II, 24. quæ sit causa *ambigui*: ejus rei de qua controversia est.

AMBITIO. *petitio bonorum honesta*. de Or. I, 1. ad Div. VII. 1. ad Att. I, 1. *ambitio* nostra nititur &c. * *ambitio* dicitur de omnibus rebus, quæ aut gratiæ colligendæ causa facimus, aut ut nos gratiosos esse ostendamus apud hos, a quibus petimus aliquid. Verr. II, 55, 40. ad Div. V, 20. tunc *ambitioni* reservata esse, b. e. tibi relicta, ut gratiam inire ab aliis possis, quibus hoc beneficii tribuas. Brut. 69. *ambitione* labi. sc. in laude, cum laudamus indignos, ut gratiam ineamus. ad Div. XIII, 5. *ambitione* mea i. e. precibus meis, quibus utor, ut impetrasis rebus, gratiosus videar. Cluent. 26. *ambitio* iudicum &c. vid. de hoc verbi Gron. ad Liv. XLV. 36. * Off. I. 30. in Scipione *ambitio* major, vita tristior. est *σεμνότης* quædam & gravitas in cultu & habitu.

AMBITIOSE fieri dicuntur, quæ

INDEX LATINITATIS.

*qua gratiae causa sunt ad Div. XII. 69. ad Att. XV, 1. ut cōtionem non ambitiose corrigerem h. e. non leviter, tacens vitia, ut gratiam a te inirem. * quia quae gratiae causa facimus, solemus studiosius facere, ambitiose dicitur etiam pro studiose. ad Div. III, 7. ambitiosius facere soleo, quam dignitas mea postulat.*

AMBITIOSVS. *qui gratias hominum captat, aut gratiofus apud homines magnos videri vult. Cluent. 38. Verr. III, 84. ad Qu. Fr. I, 2, 2. ne me in Græcos tam ambitiosum factum mittere. Flacc. 18. ita est ambitiosus, ut omnes vos nosque salutet quotidie. ad Div. VI, 6. cedit ambitiosis voluntatibus, & ibid. 12. rogationes ambitiosae; quae sunt, non quod officium amicitiae, propinquitatis postulet, sed ut gratiosos nos esse apud eos ostendamus, quos rogamus, si ab iis rogata impetramus, & simul gratiam ineamus. ad Att. I, 18. amicitiae nostrae ambitiosae sunt in quodam splendore forensi. ad Div. XIII. 1. homo minime ambitiosus, minime in rogando molestus.*

AMBITVS. *crimen quod admittitur, cum minime legitimis modis magistratus impetrare studemus, h. e. iis, quos leges de ambitu prohibent. ad Qu. Fr. II, 3. de ambitu postulatus est. * de Or. III, 48. Brut. 44. &c. verborum ambitus, est neplodos.*

AMBROSIA. *de Or. II, 57. ambrosia alendus, dicitur de eo,*

qui in aliqua re, praestet ceteros excellit, cujusmodi hominem divinum & Deum adeo latini appellant. v. Deus.

AMBVSTVS, *qui de crimine capitali accusatus vix evasit, & insignem tamen turpitudinem abstulit. Mil. 5. Har. R. 3.*

AMENTATVS. *de Or. I, 57. Brut. 78. amentata hasta; ab amento, quod est lorum in media hasta; cujus ope majori vi projicitur hasta; unde metaph. amentatae hastae comparatur crimen, quod ita impingitur alicui, ut facile in eo barere possit.*

AMFRACTVS. *Cluent. 56. Vita remota a procellis invidiarum & judiciorum amfractu: est eorum, qui Senatores fieri nolunt, ne sibi judicandum sit. * Leg. II, 8. amfractus annuus. pro anno.*

AMICTVS. *Or. II, 2. amictus oratoris, est compositio togae, cum ad dicendam surgit, v. Gesner ad Plin. Ep. II, 3..*

AMOR. *ad Att. VI, 1. est mihi, in amoribus * Fin. III, 20. Amores sancti, sunt amores pudici, non quicunque, ut Davissius interpretatur, sed puerorum pulchrorum, quos licitos esse Stoici dicebant. v. Tusc. IV, 33. Nam primo dicit Cicero, sapientem uxorem adjungere & velle ex ea liberos; hi sunt amores casti. deinde addit: Ne amores quidem sanctos alienos esse a sapientie arbitrantur.*

AMPHORA; *mensura, de cujus magnitudine non satis convenit.*

INDEX LATINITATIS:

nit. Volusius Macianus & Festus tribuunt 48. sextarios. ad Div. XII, 15. est amphorûm; quod alii dicunt esse pro amphorarum. v. Manut. Victorius, formari ab ἀμφορεύς.

AMPLE dicere. Brut. 55. *in genere magnifico & sublimi.*

AMPLECTOR. Tusc. II, 13. *quod idem interdum virtutis nomine amplectimur. i. e. exprimitur, significamus. * amplecti dicimus eos, quos omni ratione colimus, eisque studemus. Mil. 27. amplecti plebem, quod faciunt populares. Phil. VII. 8. amplecti equites. ad Div. IV. 8. amplecti nobilitates & dignitates hominum. Qn. Fr. II, 12. totum aliquem amplecti. Flacc. 18. amplecti remp. est ambigue dictum; nam est curare remp. eique consulere, & pecuniam publicam ad se rapere. * laudare, probare. Phil. X. 4. amplecti virtutem. * ad Att. XII, 35. cogitationem toto pectore amplecti. * Catil. IV. Caesaris sententia amplectitur omnes acerbitates ceterorum suppliciorum. * Rose. Com. 12. quod ego argumentum pluribus verbis amplecterer, si non alia certiora & claviora testimonia in causa haberem.*

AMPLEXARI, *laudare, probare. Fin. II, 9. voluptatem amplexari saepe vehementius. Acad. I, 9. species, quas mirifice Plato erat amplexatus.*

AMPLIARE. Verr. I, 9. *est verbum forense, quod significat, iudices non decernere, sed pronuntiasse amplius. v. Amplius.*

unde ampliatio. formula ampliandi erat. Non liquet.

AMPLIFICARE rem. de Or. III, 26. *est rem dicendo aut majorem aut deteriorem facere pro consilio oratoris. hinc*

AMPLIFICATIO. Partit. 15. *est gravior quædam affirmatio, quæ motu animorum conciliat in dicendo fidem.*

AMPLITVDO animi. Tusc. II, 26. ** hominum amplitudo, de qua saepe Cicero, oritur ex potentia, aut maiestate aut copiis. v. de Inv. II, 55.*

AMPLIVS. Verr. I, 29. *pronunciare amplius. sc. rem esse cognoscendam & deliberandam. cf. Brut. 22. v. Ampliare.*

ANAGNOSTES, *servus, qui inter cœnandum aliquid legit. ad Att. I, 12. ad Div. V, 9.*

ANAPÆSTVS. Or. 56. *Aristophaneus, genus versuum dictum, quod eo usus est imprimis Aristophanes. * Or. 56. anapaesta. Tusc. III, 24. illud anapaestum regis. i. e. carmen anapaesticum.*

ANATOCISMVS. *cum solvuntur usurae usurarum. ad Att. V, 21. anatocismus anniversarius, cum solvantur usurae usurarum, sed earum tantum, quæ singulis annis solutæ sunt pro sorte, non pro usuris. Tamquam si quis accipiat mille florenorum usuram pro sorte; anniversarius anatocismus est, cum postero anno; adjectis mille florenis ad caput, capiuntur 50. floreni amplius, 1050. tertio 1100. quarto 1150. &c. nulla autem usura solvitur*

INDEX LATINITATIS.

vitur anno tertio pro illis 50. florenis, qui ad caput pro usuris usurarum accefferant.

ANCEPS. de Or. III, 36. *vix ancipites, sunt rationes Academicorum in utramque partem de re disputandi.* de Nat. D. I, 37. *ancipites bestiae, sunt geminam naturam habentes.*

ANDABATA. ad Div. VII. 10. *quoniam ne Andabatam quidem defraudare poteramus. Est genus gladiatorum, quod ex equis galea frontem oculosque sectum pugnabat. de quo genere vid. Lips. Saturn. Serm. II, 12.*

ANGVLVS. Nat. D. II, 18. *nihil angulis incisum.*

ANGVSTE, *tenuiter, exiliter, Dialecticorum more.* Part. 40. *anguste differere, ut Dialectici qui appellantur.* Brut. 34. *anguste dicere.* Nat. D. II, 8. *anguste concludere, de subtilibus & brevibus ratiunculis Stoicorum.* * Tusc. V, 31. *habere se angustius i. e. pluribus difficultatibus urgeri.*

ANGVSTIA. Brut. 47. *nisi in eas angustias petitionis incidisset, quae scilicet fuere temporibus Marianis, cum pauci ad Consularum pervenire possent, quod Marius ei semper imminebat &c.* * Nat. D. II, 8. *angustia conclusionis non facile se tutatur. i. e. subtilitas, brevitatis. v. anguste.* * Pis. 11. *angustiae pectoris, tribuuntur homini humili, abjecto, tamquam, invidio, avaro &c.*

ANGVSTVS. *periculosus, mi-*

ser. ad Div. X, 16. in rebus tam subitis atque angustis. * *humilis, abjectus.* Fin. I, 18. *homines minuti & angusti.* * *subtilis, exilis, jejūnus.* de Or. II, 14. *angustae disputationes.* * Acad. I, 10. *cum ea contraherent, in angustumque deducerent i. e. modum adhibendum dicerent.*

ANHELATVS. de Or. III, 11. *anbelata verba. virium in pronunciando.*

ANIMA. ad Div. VIII. 13. *Horatius animam agebat. mortis proximus erat.* Rosc. Com. 8. *si tu hos quaestus recipere posses, non eodem tempore & gestum & animam ageres. jocosae de homine nimis cupido pecuniae.*

ANIMADVERSIO. Or. 55. *notatio naturae & animadversio peperit artem.* de Or. II, 34. *atque hoc totum est sive artis, sive animadversionis, sive consuetudinis, nosse regiones, intra quas venire & pervestigare, quod quaeras.* Offic. I, 29. *animadversio & diligentia excitanda.* * Cæcin. 12. *actoris notio & animadversio &c. de hoc loco multa sunt disputata, quibus nil expeditum est, quae vid. in ed. Græviana. si verba haec sunt a Cicerone, non capienda sunt ita, ut notio & animadversio sit actoris tamquam cognoscentis & animadvergentis, (prætor enim habet notionem & animadversionem, non actor); sed ut vindicandi actoris & ulciscendi & defendendi juris ejus causa prætor cognoscat & animadvertat.* Sic. Rosc. Am. 24. *parentum poenae.* Cæc.

INDEX LATINITATIS.

Cal. 29. reip. pœna. Flacc. 38. Len- guli pœna, quam quis luit pro- pter parentes, temp. Lenculum. v. Punire. Condemnare.

ANIMADVERTO. ad Div. XI, 27. dignitas tua facit, ut ani- *madversatur*, quicquid facias. Rosc. Am. 40. *animadvertere* peccata. i. e. *punire*; quia *pu- niuntur peccata, cum animad- vertuntur & cognoscuntur, cum contra, non punire, sit, negli- gere peccata.*

ANIMABILIS natura. Nat. D. II, 36. *aër.*

ANIMALIS. Tusc. I, 17. *ani- males*, id est, spirabiles.

ANIMATIO. de univ. §. 31. est *ἐμψύχωσις.*

ANIMOSE vivere. Off. I, 26. *magno animo.*

ANIMVS, pro cupiditate. ad Att. XII, 46. vincere *animum*. cf. pr. Marcell. 3. * Cluent. 42. *vis animi*. i. e. *magnitudo*. * *super- bia, temeritas*. in Cæcil. 11. *ani- mos* ejus retardaret.

ANNALES, sunt libri, qui- *bus monumenta solum tempo- rum, locorum, hominum gesta- rumque rerum continentur*. de Or. II, 52. *Annales maximi au- tem dicebantur, quos Pontifex M. conficiebat & in album effe- rebat &c.* ibid. * ad Att. XII, 24. *est etiam: liber annalis.*

ANNECTO. Off. I, 4. rebus *præsentibus annectis* futuras i. e. *præsentibus colligit futuras*. Top. 13. quod *antexum* est; di- *citur consequens in enunciatione condicionali.*

ANNONA. *pretium frumen-*

ti, quod e copia aut paucitate frumenti oritur, quod anno quo- que provenit. item ipsum fru- mentum, quod provenit. Verr.

III, 92. ratio frumenti e tempo- *ribus & annona* est consideranda. ibid. 93. *annonæ* similis. Dom. 6. *annonæ* durior. Phil. VIII. 8. per- *fugia annonæ. in caritate annonæ.*

ANNOTO. Oecon. inis. *an- notare*, quid & quando cuique deditset.

ANNVLARIVS. Acad. IV, 26. an tibi quærendus erit *an- nularius* aliqui, quoniam galli- *narium invenisti Deliacum illum, qui ora cognosceret?*

ANNVLVS. *signum eque- stris dignitatis est aureus annu- lus, unde* Verr. III, 76. *annu- lum* invenit. i. e. *eques factus est.*

ANNUMERO. Rosc. Am. 32. *ego in grege annumeror.*

ANNVO. *nutu significare, velle nos aliquid.* Quint. 5. *simul ac annuisset, numeraturum se dicebat.*

ANNVS. Verr. III. 93. *annus* est in vilitate. Agr. II, 1. Mil. 9. *annus suus. est is, quo cuique per leges annales petere magistra- tum aliquem licet.* v. *Leges An- nales in Ind. LL.* Nat. D. II, 20. *annus magnus; qui dicatur v.* ibid. de Leg. II, 12. *anni com- positor.*

ANNVVS. ad Att. XII, 3. *an- nua* die solvere. v. Dies. & Gro- *nov.* Obs. I, 16.

ANQVIRO. Off. I, 3. Lael. 21. 23. & *ibi Intr.*

ANSA. Lael. 16. *ansas dare* alicui ad reprehendendum; oc- *casio-*

INDEX LATINITATIS.

rationem, materiam &c. Sext. 10. sermonis ausus dare. i. e. in sermones boninum sua culpa incurrere.

ANTECEDENS. Top. 12. locus ex antecedentibus, est conclusio e causis, quae sc. effectum antecedunt.

ANTECEPTVS. Nat. D. I, 16. anteepta animo rei informatio; est πρόληψις Epicurea, notitia insita.

ANTECESSIO. Top. 13. pro causa. Sic Offic. I, 4. antecessiones rerum videre, est causas intelligere.

ANTEFERRE. ad Div. V, 16. consilio aliquid anteferre, i. e. praecipere, ante quam veniat, dolorem v. c. minuire, ante quam tempus, dies, cum leniat; nam sic quasi antefertur dies.

ANTEQVAM devenire pro deveniatur. Quinct. 17.

ANTESTARI. Mil. 25. te tamen, Magne, antestaretur h. e. testem innocentiae suae citaret, e foro petiitum verbum. vid. de vi propria locum Horat. Sermon. 1, 9. 29. Salmas. ad Jus A. & R. c. 30.

ANTICIPATIO Decorum. Nat. D. I, 16. est πρόληψις Epicurea, notitia insita.

ANTICIPO. ad Att. VII, 14. anticipare molestiam alicujus.

ANTIQUITAS, de moribus similibus iis, qui apud antiquos erant, de candore, fide &c. Rabir. P. 10. Sext. 3. gravissimae antiquitatis vir.

ANTIQUARE legem. Leg. III, 17. Off. II, 21. i. e. non recipere, rejicere. Verbum inde natum, quod in tabella scri-

ptum erat: A. P. i. e. antiqua probo.

ANTIQUVS. Rose. Am, 9. antiqui homines. i. e. simplices, qui ex suo ingenio aliam judicant, & quoniam ipsi honesti sunt, alios etiam tales putant. Quinct. 22. antiqui officii homo. v. antiquitas. * Verr. IV, 47. antiquum opus. Act. I. Verr. 5. artificium antiquum. de statuis & vasis, in quo genere antiqui praestabant artifices eorum temporum. * ad Div. X, 35. nihil antiquius iudicavi. Div. I, 15. antiquior mihi possessionibus gloria.

APERIO. promissa ad Att. V, l. init. * explicare. Or. 33. aperire notitiam, sc. communem notitiam obscuriorem ad definitionem perspicuam revocare. * Verr. V, 71. locum aperire suspicioni.

APERTVS. Cluent. 17. quis apertior in iudicium adductus est. sc. reus, de quo magis apertum esset. * aperta nauci. Verr. V. 40 opponuntur confectis. v. apbractui.

APEX, summum ornamentum. Cato. 17. apex senectutis est auctoritas. * Leg. I, 4. Tiberio apicem ab aquila impositum. Est pileus subilis in medio virga eminens. v. Gualter. Juu. P. I, 29.

APHRACTVS. ad Att. V, 13. apbractorum imbecillitas. Est genus navium, quod oppositum cataphractis s. constratis, h. e. iis, quae tabulis tegebantur, ut sub hoc veluti secto stare proprios ignotiores & in hostem tela iactant.

INDEX LATINITATIS.

mittere possent, de utroque genere vid. Scheff. de Re Nav. L. II. c. 5.

AP. SCOR. *adipiscor.* ad Div IV, 5. Leg. I, 20. cuius *apiscendi* causa. ad Att. VIII, 22. &c.

APLVSTRVM. in Arat. Navibus assumptis fluitantia quære *aplustra*. Aplustrum vel aplustre autem est ornamentum navium in puppi, de quo post

Sehefferum de re nav. II, 6. & alios v. Heins. & Drakenb. ad Silium X, 325. Locos, ubi hac forma occurrit, suppeditabit Salmus. ad Silin. p. 404.

APODYTERIVM. v. Ind. Græc.

APOTHECA, cella ubi reponuntur in futuros usus v. c. vinum, frumentum Vatin. 5. Philipp. II, 27.

APPAREARE. Qu. Fr. II, 3. apparabantur in Seltium crimina.

APPAREERE, præsentem esse, si quid forte jubeatur. de lictoribus, viatoribus, scribis &c. Cluent. 53. apparere quæstioni, dicuntur scribæ, lictores &c. hinc de Leg. II, 8. apparere Diis, dicuntur ministri sacrorum. * Phil. II, 34. ubi merces apparet? i. e. ostende, quid pro tanta mercede didiceris.

APPARITOR, qui apparet magistratui. Verr. III, 78. ita appellatur Verris scriba.

APPARITIO. ad Qu. Fr. I, 1. 4. quos vero ex necessariis apparitionibus tecum esse voluisti, qui quasi ex cohorte prætoris appellari solent. v. cohors prætoris.

APPELLARE, pronunciare. Brut. 35. appellandarum literarum suavitas. * auxilium petere, Quint. 7. appellantur tribuni. Verr. IV, 65. appellatur præ-

tor. * agere cum aliquo, ad Div. I, 2. quod singulis appellandis rogandisque perspexeram. Verr.

I, 41. appellas Anniun - docet hominem quid fieri possit. * de debitoribus. Phil. II, 29. appellari de pecunia. cf. Quint. II. * Offic. I, 25. ne iisdem de causis alii plectantur, alii ne appellentur quidem.

APPELLATIO, provocatio ad trib. pl. auxilii causa. Vatin. 14. * titulus. ad Att. V, 20. appellatio inanis, de titulo imperatoris.

APPELLATOR, qui provocat. Verr. IV, 65.

APPENDICVLA causæ, Rabir. P. 4. dicitur actio in aliquem ex capite legis de repetundis: ad quem ea pecunia pervenerit; qualis est Rabiriana. Nam cum ex bonis Gabinii non tantum coactum esset, quanti ei lis æstimata erat, agebatur in Rabirium, quasi ad eum pars pecuniæ pervenisset, quam Gabinius a Ptolemæo acceperat.

APPLICARE, conjungere de Fin. II, 12. ut ad honestatem applicetur voluptas. sc. in sententia de summa bono. * de discipulis, qui magistrum deligunt. Brut. 91. applicavi me ad Mollonem. * Or. I, 39. se ad aliquem quasi patronum applicare. v. applicatio.

APPLICATIO, conjunctio. Lael. 8. (9) applicatio animi, cum quodam sensu amandi. de amicitia. * de Or. I, 39. applicationis jus, Peregrini vel inquilini, Athenis lege, Romanæ consuetudine, sibi deligebant aliquem, quem sibi adoptarent patronum (προστάτην), ad quem

INDEX LATINITATIS.

*quem ita se, ut clientes Roma-
ni, habebant. Jus applicatio-
nis igitur est, quod habet patronus
in eum hominem, qui se ad eum
applicuit, in ejus bona, heredi-
tatem &c. an possit v. c. ei be-
res esse, si intestato mortuus
sit, nec ne &c. sed de hoc alio
loco fortasse plura dicemus.*

APIONERE. subornare. Verr.
I, 10. calumniatores e sinu suo
apposuit. ib. IV, 19. &c.

APPOSITE ad persuasionem.
Inv. I, 5. apte.

APPOSITVS, idoneus. Verr.
I, 11.

APPRIMO. Fin. III, 9. pro ap-
prime. sed Davisius & Walke-
rus malebant: a primo. recte.
*Est autem, quod paullo post dixit:
in prima susceptione.*

APPROBARE. confirmare ar-
gumentis. Inv. I, 34. ductum a
conductoribus operum publico-
rum, qui dicuntur approbare
opus suum, cum est ex lege cen-
soria factum, ut ostendit Gron.
ad Sen. N. Q. II, 16.

APPROBATIO assumptionis.
Inv. I, 34. i. e. confirmatio.

APPVLSVS. accessus. Nat. D.
I, 10. appulsus solis. * Div. I, 30.
Deorum appulsu somniare. de
somnia a Deo objectis.

APTE. Or. 68. sententia
apte exposita atque absolute.
de numero eo, qui cernitur in
vincienda oratione. v. aptus.

APTVS. aptum dicitur quod-
cunque ex alio pendet. Tusc.
V, 25. causæ aliæ ex aliis aptæ
& nexæ. Acad. IV, 10. ex qua
re una vita omnis apta sit, Cæ-
cin. 18. non ex verbis aptum
pendet jus. Tusc. V, 12. ex se

ipso ei apta sunt omnia; de eo
cujus animi tranquillitas non
pendet a rebus externis, sed ab
internis perpetuisque bonis. Off.
III, 29. apta pinnis, pro: cui
pinnæ aptæ sunt. πτερόεσσα.
Sic Virgil. Aen. XI. 242. cælum
stellis fulgentibus aptum. *
apta dicuntur etiam, quæ recte
inter se junctæ sunt. Or. 52. apta
oratio, est numerosa, in qua
apta omnia inter se sunt verba
ita, ut numerose cadat. Or. 70.
ex aptis dissoluta. v. Junctæ ora-
tio. Scopæ dissolutæ. * apta
videntur etiam pro perfectis
dici. Nat. D. II, 18. Perfe-
ctissimum formam dixerat esse
rotundam. Descripta autem
sphaera ratione, addit; Quo ni-
hil fieri potest aptius.

AQVA. Acad. IV, 26. Ly-
sippos eodem aere, eadem tem-
perature, eodem cælo, aqua,
ceteris omnibus centum Ale-
xandros ejusdemmodi facere non
posset? aqua autem in statuis &
vasis cum ferreis tum æneis co-
lori inservit, & aqua aquæ in
hoc genere præstat, ut ex Phy-
sarcho ad h. l. demonstrat Petr.
Faber. Hinc explico locum
Virgil. Aen. XII, 91. * Aquæ
inter voluptatis molliæque ge-
nera commemorantur v. c. Cæl.
20. & intelliguntur Baje. * de
re Veneræ, Cæl. 14. de Clodias
egone aquam adduxi, ut ea tu
inceste uterere. ad Att. I, 16.
de eadem; Arpinates aquas
concupivit. cf. Lips. Lect. Ant.
I, 12. * Fin. II, 22. fundamenta
causæ tamquam in aqua poni-
tis; de fundamentis lubricis &
infirmis. * Qu. Fr. II, 8. in hac

INDEX LATINITATIS.

causa mihi aqua hæret. unde dicitur. *Et sit hæc loquendi ratio v. ap. Salmas. in Solin. p. 717. * aqua & igni interdicere. i. e. in exitum ej cere. ad Div. XI, 1.*

AQVARIVS, qui aquas publicas in urbem deducit, curator aqueductuum & aquarum publicarum. Cael. VIII, 6. ad quem locum v. Mannus. * Vatin. 5. provincia aquaria; est Ostiensis, quæ cum obsigisset quaestori Vatinio, propterea acclamabatur a populo, quod libidini- bus erat infamis, aquæ autem in Venere usus, & aquam gere- re esset ministri lenonum, ne- ait Lampridius in Commodio, c. 2. cujusmodi homo aquariolus dici- tur. vid. Casaub. ad Lamprid. l. c.

AQVILENTVS. humidus. Nat. D. II, 19. aquilenta regio & au- stralis.

AQVULA. de Or. II, 39. se- clusa aliqua aquula; dicitur ars, a ceterarum artium arte divulsa.

ARA. perfugium, asylum. Nat. D. III, 10. tamquam in aram confugitis ad Deum. Verr. V, 48. ara sociorum est lex de repetundiis. * ara & foci cum junguntur, cave putes, aras de templis, focos de ædibus privatis intelligi, ut vulgaris opinio fert, in illo proverbio: pro aris & focis pugnare. quem errorem etiam erravit Cl. Duræus ad Flor. III, 13. cum eum locus ille docere meliora potuis- set, quem frustra tentat. Sed utrumque de privatis ædibus, in quibus ara erat Deorum Pe- natium, patriorum, in impluvio (v. Impluvium), focus autem in

atrio, isque Larinum erat. pr. Dom. 40. uniuscujusque vestrum sedes, aras, focos &c. Deiot. 3. te amicum & placatum Deiotari aræ focique viderunt. Phil.

VIII, 3. templa - penates, aras, focos. Nat. D. III. ult. distin- guuntur, aræ focique, templa & delubra Deorum &c. cf. Sext. 42. init. Philipp. II, 30. Liberi Cn. Pompeji repetebant Deos patrios, aras, focos, larem suum familiarem, in quæ tu invaseras. v. Penates. Lares. Vidit jam aliqua ex parte, sed obscurius, ne- que rationem reddidit, cur sic locuti sint, Corvius ad Sallust. Ca- ril. 52, 3. * Sidus quoddam. Nat. D. II, 44.

ARARE dicuntur, qui agros habent, quibus colendis vitam sustinens & rem quarunt. Verr. III, 5. &c.

ARATOR. qui arat. Verr. I, 37. II, 13. 64. III, 20. &c. Sunt autem aratores non so- lum provinciales sed etiam cives Rom. qui agros publi- cos colunt, & pro iis decumas solvunt, ut e Verrinis clare pa- ret. Verr. III, 20. aratores diri- pere. ibid. 27. summi aratores, qui magnas arationes habent.

ARATIONES dicuntur agri, quot quisque arat. Verr. III, 53. de- fert arationes. Phil. II, 39. arati- ones grandi fœnore & fructuosæ.

ARBITER est, in sensu foren- si, qui aut honoris causa deligi- tur ab his, qui controversiam habent, aut a prætore datur, ut, non ex certa formula, quemad- modum judex, sed ex fide bona, ex æquo & bono, controversi- am dirimat. vid. de discrimine arbitri

INDEX LATINITATIS.

arbitrius iudicis, **arbitrius** iudicii, Top. 17. *est de dote, post divor-*
pt. Rosc. Com. 4. 5. Off. III, 16. Top.
 10. **arbitrum** adigere aliquem.
i. e. agere, cogere ad arbitrum.
 Cæcin. 7. **arbiter** familiae herci-
 scundæ i. e. rei, hereditatis in-
 ter coheredes dividendæ. Hinc
 metaphorice eleganter Chrysip-
 bus Fat. 17. **arbiter** honorarius
 inter duas sectas dicitur. * Sed
 est tamen interdum pro judi-
 ce, ut **arbitrium** pro iudicio.
 Nam Rosc. Am. 39. **arbiter** dici-
 tur iudex mandati, quia etiam
 in iudicio mandati additur: ex
 fide bona. * testis. Flacc. 36.
 quis est decisionis **arbiter**? qui
 interfuit, eamque factam esse, &
 quomodo facta sit, testari potest?
 hinc Verr. V, 31. ab **arbitris**
 remotus locus. cf. Corrius ad Sal-
 lust. Catil. 30, 1.

ARBITRATUS. Qu. Fr. II,
 4. **arbitratu suo** aliquem conci-
 dere: pro lubitu.

ARBITRIVM est decisio ex
 æquo & bono, ex bona fide. v.
Arbiter. Rosc. Com. 4. iudicium
 est pecuniæ certæ, **arbitrium** in-
 certæ. Vid. locum ipsum. hæc
 arbitria dicuntur honoraria,
 Rosc. C. 8. quia **arbitris** bono-
 ris causa deferatur **arbitrium**.
 Sed est tamen etiam interdum
 pro iudicio. pr. Quint. 3. **arbi-**
trium pro socio, est iudicium
 societatis. Vocatur autem pro-
 pterea **arbitrium**, quia simile
 est **arbitrii**. Nam prætor in
 formula, in quam iudicium
 dat, addit: ex fide bona. Ju-
 dicium autem esse, ex eo patet,
 quod Prætor formulam dat,
 quod in **arbitriis** non fit. * **ar-**
bitrium rei uxoriæ. Off. III, 15.

Top. 17. est de dote, post divor-
rium v. dies annua, bina, tri-
*ma. * Dom. 13. arbitria fune-*
ria. Sic lege etiam Sen. post
Red. 7. non arbitraria. v. Gron.
ad Liv. XI, 9. qui docet arbitri-
um esse pecuniam, quam socii
b. e. publicani solvunt pro redi-
mendo jure monopolii, quod vo-
cant; ad quem b. l. provocat
Grævius. Sed quomodo ad ar-
bitria funeris hæc significatio
transferenda sit, non ostendit.
Hocomannus interpretatur pecu-
niam vespillonibus datam aliis-
que funus juvantibus. Arbi-
tria sunt omnes impensæ quæ in
funus sunt. Ita cepit etiam
Gutherius de Jur. Pont. II, 3.

ARBOR infelix. C. Rabir. 4.
 est, crux. cf. Liv. I, 26. Ceterum
 quæ arbores infelices a Rom,
 dictæ sint docet locus notus ap.
 Macrobi. III. 20.

ARCA. Qu. Fr. II, 12. **arca**
 nostræ fiducia. i. e. pecuniæ. * Mil.
 22. Servi in **arcas** conjiciuntur,
 ne quis cum iis colloqui possit.

ARCERE, continere, coercere.
 Har. R. 3. **arcevi** otii finibus.
 Tusc. II, 21. vinclis prope & cu-
 stodiis **arceamus**. Nat. D. II, 54.
 alvus **arceat**, quod recipit.

ARCESSI crimine. Verr. II,
 46. int. in iudicium.

ARCESSITVS. Nat. D. I, 6.
 ipsius rogatu **arcessiturque**.

ARCHITECTARI volupta-
 tes. Fin. II, 16. excogitare.

ARCHITECTVS, auctor, in-
 vensor. Fin. I, 10. **architectus**
 beatæ vitæ dicitur Epicurus. cf.
 Rosc. A. 45.

ARCTE. Div. I, 28. **arcte** dor-
 mire.

INDEX LATINITATIS.

ARCVLA. ad Att. II, 1. *meus liber arculas discipulorum Isocratis consumsit. h. e. in eo omnia ornamenta adhibita sunt ex praeceptis Isocrateorum. arculas vocat $\mu\upsilon\pi\sigma\epsilon\theta\eta\kappa\iota\alpha\epsilon$, $\lambda\eta\kappa\acute{\upsilon}\theta\alpha\varsigma$ &c. de Off. II, 7. est de scrinio, quo vestes muliebres servantur.*

ARDENS. Sext. 54. *ardens tribunatus. i. e. seditiosus. ad Att. XIV. 10. ardentes in eum literas misit. i. e. vehementes, iracundas. Fin. III, 11. avaritia ardens.*

ARDOR cœli. Catil. II, 8. *visas ab occidente faces ardoremque cœli. Nat. D. II, astra, quæ oriuntur in ardore cœlesti, qui æther vel cœlum nominatur.*

ARGENTARIA est genus negotii, quod in vendendis h. e. permutandis cum compendio nummis versatur; quod qui exercent, argentariam facere dicuntur. Verr. V, 59. Cæcin. 4. *ut sagariam facere est sagis vendendis rem querere. Ab ea dicti argentarii, quorum non semel apud Ciceronem mentio, idem cum mensariis, numulariis, trapezitis, cellibistis. v. imprimis Salmas. de Usur. c. 17. it. Budæum ad Pand. p. m. 197. Cujac. Obs. X, 14.*

ARGENTEVS. Muren. 9. *argentea scena. i. e. argento ornata; ut gemmea vagina ap. Ovid. Met. est gemmis distincta.*

ARGENTVM. Verr. IV, 20. *argentum bene factum, pulchra vasa argentea. Verr. IV, 22. purum, opponitur cœlato, in quo nulla sunt emblemata s. sigilla. de quo genere vid. Salmas. ad Solm. p. 736. Rosc. Am. 46. v. cæ-*

latum. Fin. II, 8. Corinthium. v. Ind. Geogr. Corinthus.

ARGVMENTATIO. Syllogismus. Inv. I, 34. *argumentationis summa i. e. propositio major. Sed Partit. 13. est argumenti explicatio. & sic pluribus locis.*

ARGVMENTVM. fabulae genus, de quo Invent. I 19. * *genus ornamentum, in valvis &c. quod exhibebat historiae, ut in nostris taperibus fieri solet. Verr. IV, 56.*

ARGVTIAE digitorum. Or. 18. *affectatio in motu digitorum inter dicendum.*

ARGVTVLVS. ad Att. XIII, 18. *argenti libri dicuntur Academicis Ciceronis, argute scripti.*

ARGVTVS; arguta dicuntur omnia, e quibus argui aliquid & colligi potest. Sic ad Att. VI, 5. *argutissima literæ. Div. II, 12. exta argutissima, quæ opponuntur his, quæ muta dicuntur. v. Heins. ad Silium I, 138. Leg. I. 9. nam & oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti sumus loquuntur, * elaborata arte & polita. Sic Or. 12. ambitus verborum arguti, sunt concinnipæne nimis & elaborati; cum v. c. paria paribus respondent, qualia sunt in nobili illa $\epsilon\eta\sigma\epsilon\iota$ in Rosctana. hinc * argutum dicitur, quod nimium est in re ceterum bona, ineptum. ad Div. VIII. 1. arguta sedulitas. Or. III, 59. arguta manus. v. argutia & Gell. N. A. I, 5.*

ARIDVS. Rosc. A. 27. *viduus aridus, est rusticorum, qui raro cibum sumunt, post quem manus lavandæ sunt; unde ipsa vita rustica arida dicitur Quint.*

INDEX LATINITATIS.

Quint. 30. cf. *Burman.* ad *loculus*, in quo vestes, unsa, aurum, libri, pecunia reponuntur. *Quintil. Inst. Or.* II, 3. p. 134. qui vulgarem cibum interpretatur. *Verr.* IV. 12. *Cluent.* 64. &c.

* *de Or.* II, 38. *aridum* genus orationis, est subtile, jejunum, sine ornamentis & snavitate, quale est dialecticorum & reliquorum, qui artis præcepta tradunt. Sic *Seneca* sæpe *rheto-* res & declamatores aridos vocat, eodem sensu. v. *Gron.* ad *Sen. Contr.* 34.

ARIES. est machina bellica, qua muri percutiuntur & rumpuntur. *de Offic.* I, 11. quamvis murum aries percusserit. v. *Lips.* *Petiorcer.* III, 1. hinc transferatur ad argumenta, & cetera, quibus contra aliquem utimur. *Top.* 17. ex quo aries ille subjicitur in vestris actionibus.

ARISTOLOCHIA. *Div.* I, 10. est herba, quæ ex se nomen invenit, quod parturientes juvet, ut tradit *Dioscorides* III, 4. cf. *Salmas.* ad *Solin.* p. 504. Contra serpentum morsus valere, ut tradit *Cic.* l. c. alii etiam ex veteribus docuerunt, quos laudat *ad h. l. Davies.*

ARMAMENTA, in *Arates:* omnia caute armamenta locans tuto labere sub undas. instrumenta navium & alia. v. *Græv.* ad *Flor.* IV, 3. 76.

ARMAMENTARIUM est navale, & locus ubi armamenta, arma reponuntur. *C. Rab.* 7. ex armamentariis pop. R. arma dantur. *de Or.* I, 14. *Philo* architectus, qui Atheniensibus armamentarium fecit. &c.

ARMARIUM, est scrinium,

ARMATVRA levis, *Phil.* X, 6. &c. est velitum, quorum arma erant gladius, hasta & parmæ ceterorum militum est gravis armatura. *Lips.* *de Re Mil.* III, 1. *Div.* II, 10. Sed hæc nobis fuerit, tamquam levis armaturæ, prima orationis excursio; nunc cominus agamus &c. quo loco levis armatura pro ipsis velitibus ponitur.

ARMILLÆ, ornamenta militarii. *de rep.* IV. 2p. *Priscian.* *Armilla* quæ brachialia vocantur. v. *Græv.* ad *Flor.* I, 1. 12. ubi docet, eas proprie viriolas dictas & *Gron.* ad *Gell.* II, 11.

ARRIDEO. *Opt. g. d.* 4. Cum adhibiti derideantur. Nam si arrideantur, esset id ipsum Atticorum; probentur.

ARRIPIO. *disco, probo.* *Rosc.* C. 11. quod ipse celeriter arripuit, id cum tarde percipi videt. *Mur.* 30. hæc (*Stoicorum placita*) *Cato* arripuit. *Nat. D.* I, 27. arripere rem nullo modo probabilem. **Cato*, 18. non cani, non rugæ repente auctoritatem arripere possunt. *Div.* XI, 10. arripere omne genus &c. de cogendis militibus. **accusare* *Planc* 23.

ARROGANTER. ad *Div.* XI, 13. arroganter sustinent, ins. hostem. i. e. animose & cum contemptu hostis.

ARS. *de Or.* II, 11. ad artem revocare. quod quomodo fiat, ibidem docetur.

ARTICVLVS *Cato.* 15. articuli

INDEX LATINITATIS.

siculi sarmentorum, sunt, qui & nodi vocantur, item genicula, neque modo in sarmentis, sed etiam in flagellis arborum & culmis. v. Græv. ad h. l. * Quint. 5. in ipso articulo temporis. * articuli orationis. v. Or. II, 88. ad Herenn. IV, 19.

ARTOLAGANVS, genus plantæ vilioris. ad Div. IX. 20.

ARUSPEX v. *haruspex*.

AS, proprie æneus numus Rom. qui pendebat libram pontico, & erat ipsa æris libra. Ejus partes hæ sunt: uncia, sextans, quadrans, triens, quincunx, semis, septunx, beslis, dodrans, dextans, deunx. ita, ut as habeat 12. uncias, 6. sextantes, 4. quadrantes, 3. trientes, 2. semisses, unum dextantem, unum dodrantem, unum bessem, unum septuncem, duos quincunces. De uncia partibus v. in Uncia. de distributione assis v. Volusium, Mecianum ap. Gron. de Pec. vet. p. 395. Assum valor varius fuit. Olim librales erant, in quos cadis definitio supra posita. hujusmodi assen exhibet Spanhem. de Usu & Pr. Num. Diff. I. p. 22. Belli Punici I. temporibus autem propter penuriam pecuniæ facti sunt sextantarii, h. e. qui sextantem assis libralis æquarent. Bello Punico II. Unciales; & post lege Papiria Semiunciales, ut quartam & vicecimam libralis partem æquarent. v. Plin. XXXIII, 3. asses librales intelliguntur æris gravi nomine. v. Perizon. de Aere gravi. p. 25. sqq. Quoniam au-

tem commoditates multas habebat in computationibus totius in 12. partes distributio, etiam alia res ad assis modum distributa sunt; imprimis hereditates, v. Cæcin. 6. ad Div. XII, 20. Hæc cironum causa de assis addere placuit.

ASCISCO, arrogo. de Or. I. 19. * Fin. III. 5. rerum cognitiones - propter se asciscendas arbitramur. ibid. quæ natura primo aseisa sunt. ibid. V. 7. primum ascitum. est vocabulum philosophia Stoica, quo Cicero utitur de rebus in, quæ & prima natura, principia naturæ, commendatio prima naturæ, dicuntur h. e. de iis, quæ homo primas, & natura appetit & diligit.

ASINVS, ad Att. IV, 5. me asinum germanum, fuisse: i. e. stupidum, qui quæ suasisti, non feci, nec salutaria esse intellexi.

ASOTVS, Fin. II, 8. notum mihi fingere asotos, ut soletis, qui in mensam vomant, & quæ de convivii auferantur, crudique se rursus postridie ingerunt &c.

ASPERITAS judicialis. de Or. II, 15. cernitur in prædictis, sententiarum aculeis & omni illa contensione, quæ judiciali eloquentiæ propria est.

ASPERNOR, Ros. Am. 53. hanc proscriptionem nisi hoc iudicio a vobis rejicitis & aspernamini. od. ad Qu. Fr. I, 1.

ASSECLA, Cluent. 63. assecla dicitur servus Stratonis. Sic Verr.

INDEX LATINITATIS.

Verr. I, 24. *Rubrius comes & minister in provincia Verri legatus, dicitur legatus affecta.* * ad Att. VI, 3. qui potentissimorum contumelias non tuli, ferrem hujus affecta. * in Sallust. 8. omnium mensarum affecta. i. e. parasitus. Sunt autem ap. Cic. affecta semper vilioris generis; affectatores, de quibus statim, non item. Sed dicitur tamen ap. Nep. Att. 7. legatus, praetoris affecta.

ASSECTARI dicuntur, qui aliquem bonoris & gratiae causa in comitia, curiam, forum, domumque deducunt. Sic Or. I, 56. dicitur Ser. Galba consularis P. Crassum aedilitatem petentem affectatus esse, quod Crassi filiam C. filio suo despondisset.

ASSECTATOR, qui affectatur. Verr. II, 11. Africani vetus affectator. Balb. 27. cum ducibus ipsis, non cum comitatu affectatoribusque configant. Petit. Conf. 9. assidua affectatorum copia. b. l. distinguuntur clare a saluatoribus & deductoribus; quamquam & bonum affectatio dicatur. ibid. eos autem distribuit in voluntarios, & eos, qui id debent.

ASSECTATIO, opera affectandi. Muren. 34. tennes homines habent hanc in nostris petitionibus operam atque affectationem. ex quo loco colligas affectationem de tenuibus hominibus, clientibus dici tantum, qui & soli apud Ciceronem affectatores dicuntur. Sed ne ge-

nerale est affectari, neque de tenuibus solum, sed principibus etiam dicitur (v. affectari); sic affectatio etiam utriusque generis communis est. Testis locus classicus de Petit. Consul. 9. Et quoniam affectationis mentio facta est, id quoque curandum est, ut quotidiana cujusque generis, & ordinis & aetatis utare &c. Hujus autem rei tres partes sunt; una saluatorum, altera deductorum; tertia affectatorum. &c. Quorsum autem haec affectationes pertinuerint, ibidem docetur his verbis: Nam ex ea ipsa copia conjectura fieri poterit, quantum sis in ipso campo virum & facultatis habiturus.

ASSENTIOR. ad Div. I, 9. assentiri temporibus pro, inservire.

ASSERERE. Flacc. 17. Cum in causa liberali, cum qui asse- rebatur, cognatum suum esse diceret. Asserere in foro dicitur & is, qui cum, quem quis sibi, tanquam suum servum, vindicat, liberum esse testatur & ab eo, qui vindicat, defendit; & qui in servitutem vindicat. Utriusque est assertio, & vindicare, uterque assertor; sed alter in servitutem, alter in libertatem; quod patet e Livio. III, 44. s. qui locus est classicus. b. l. est ejus qui vindicat in libertatem. * in Lexico Nizoliano ex Offic. III, 13. asseritur ut illi asserunt; sed non est neque in bonis cond. neque edd. cf. Borrich. Vindic. p. 27.

INDEX LATINITATIS.

Dii &c. * in rhetoricis assumere, est extrinsecus petere argumenta, non ex ipsa causa. Top.

2. alii loci in eo ipso, de quo agitur, hærent, alii assumuntur extrinsecus. cf. Or. 35.

ASSVMPTIO. Fin. III, 5. assumptione digna, *ὑποθέμενα*.

* Inv. I, 34. assumptio, est minor propositio syllogismi.

ASSVMPTIVVS. Inv. I, 11. assumptiva constitutio. quid sit? vid. ibid.

ASSVS, a, m. ad Div. IX, 20, usque ad assum vitulinum opera producit. * ad Att. XII. 6. pro isto assole, quo tu abusus es in pratulo nostro, a te nitidum solem unctumque repetemus. i. e. pro eo, quousus es sine unctione. v. Buchner ad b. I. & Casaub. ad Pers. p. 346. * ad Qu. Fr. III, 1. in balneariis assa in alterum apodyterii angulum promovi. h. e. sudatoria, ut Seneca appellat, i. sudationem, ubi sudabatur tantum, sine lotionem. vid. Salmas. ad Carinum c. 17. p. 810. b. figuram ejus ex antiquo monumento exhibet J. A. Fabricius ad Sextum Emp. p. 30. Casaubon. ad Theophr. περί αἰσχυρ. p. m. 144. distinguis assam cellam a sudatoria, & in nonnullis balneis quatuor cellas fuisse ait, in quibus præter sudatoriam assa fuerit, quod ex b. I. & ex Dial. Adriani cum Episteto confirmat. In loco Ciceronis quidem non distinge a sudatoria cella distinguitur assa. Quomodo autem

assa cella a sudatoria discrepare, vellem demonstrasset Casaubonus.

ASTRA. ad Att. II, 25. tollere laudes ad astra. ibid. 21. decidere ex astris. i. e. amittere laudem.

AT. servit objectionibus. Verr. II, 6. At enim istum soli Siculi persequuntur &c. Fin. II, 24. At enim sequor utilitatem &c. & infinitis locis aliis. * saltem. Verr. III, 85. si non bonam, aliquam rationem afferre &c.

ATER. ad Att. II, 41. albus aere fuerit, ignorans.

ATOMVS. femin. g. Corpusculum minutum & individuum, quo in explicanda origine mundi utebatur Democritus & post eum Epicurus. Fin. I, 17. Nat. D. I. 20. &c.

ATQVE. inferuit initis & transitionibus. de Or. I, 22. Atque, inquit Sulpicius, hoc primum a te quarimus. de Legg. III, 9. Atque ut Flaminium & ea quæ prisca sunt relinquam. Catil. III. 6. Atque illud, quod primum faciendum fuit, factum atque transactum est. cf. Or. 4. init. ad Div. XI, 28. &c. * cum adeo in correctionibus adhibetur, imprimis cum intendi sententiam volumus. ut sit: si-ve potius. ad Att. I, 14. ego princeps - atque adeo secundus fui. Rosc. Am. 10. hoc confilio, atque adeo hac amentia impulsus. &c. ibid. 35. Si prodierit, atque adeo, cum prodierit. * statim, confestim. de Legg. II, 4. Si in jus vocat, atque eat. Nam sic

INDEX LATINITATIS.

sic legendum, videre viri docti. nuata nimia religione oratio: de hac vi particulae v. Gron. ad subtilis ad jejunitatem usque. Liv. XXVI. 39. & alios Davisio ad h. l. citatos.

ATQVI. ad Div. VI, 6. *atqui* utebar familiarissime Cæsare, ad Att. VII, 7. *atqui* certe ille agere debuit. Nat. D. II, 7. *atqui* nihil melius est mundo. Verr. II, 59. Quid vero? modum statuarum haberi nullum placet? *atqui* habeatur necesse est.

ATRAMENTVM. Nat. D. II. 50. *succus sepiæ*. ad Div. IX. 21. *atramentum* futorium.

ATTENTARE. Verr. II, 54. omnium inimicos diligenter cognoscere, colloqui, *attentare*: i. e. perspicere, quo animo sint: Or. 61. *attentare* fidem judicis; dicuntur oratores, qui blandis in orationis judicem a justitia abducere conantur. Sext. 4. quam urbem ab illa scelerata manu *attentari* suspicabamur.

ATTENTATVM. ad Quir. p. R. 7. *classis attentata*, in quam imperis hostium factus. de Or. III, 28. melius fuerat præderire, quam *attentatum* deserre: *abjicere, quod ceperas discere*.

ATTENTVS. Rosc. A. 15. *attentus* & rustica vita. Quint. 3. paterfamilias prudens & *attentus*.

ATTENVATE dicere. Brut. 55. *est boni oratoris in genere tenui versantis, idem, quod pressis, quod ei jungitur.*

ATTENVATVS. Or. 30. *attenuata* multa habet, i. e. e genere subtili. Brut. 82. *attenuata*, qua accepta in licet in

ATTINET. opus est, conuenit. Verr. V. 66. quid *attinet* &c. Off. I, 31. neque *attinet* naturæ repugnare, * Rosc. A. 43. nihil ad me *attinet*. i. e. contemno, non timeo. * *sine præpos.* Ad. ad Att. XV, 1. primum quod *attinet*.

ATTINGERE. *cadere in aliquem, conuenire, proprium esse.* Nat. D. I. 9. labor non *attingit*. Deum. Off. I, 6. veri investigatio maxime *attingit* naturam humanam. Fin. V, 9. quatenus quicquid se *attingat*. h. e. ad se pertineat. * Tusc. V. 33. cupiditates necessitatem non *attingunt*. i. e. non sunt necessariae. Leg. II, 5. quæ non magis legis nomen *attingunt*, (merentur) quam si latrones aliqua sanxerint. * Leg. II, 1. alia causa me delectat, quæ te non *attingit* ita, * Tusc. IV. 13. ut in malis corporis similitudo *attingit* animi naturam, sic in bonis. h. e. quemadmodum affectiones, morbi que animi habent quandam similitudinem cum corporis morbis affectionibusque, sic bona corporis cum bonis animi: animus in utroque genere similis est corpori. * Rosc. A. 26. bestia, quæ tantum scelus *attingissent*. i. e. de tam scelesto homine comedissent, ut Græci ἀνθρώποις eodem modo. v. c. Thucyd. II, 50. * Murren. 9. *attingere* forum, dicitur qui posita prætexta a prætore in foro accipiunt togam puram, qua accepta in licet in foro

INDEX LATINITATIS.

dicuntur auctores judiciorum & juris, quia iudicia haberi volunt, ea administrant, & suum cuique jus reddi volunt.

16) *Senatus quo sensu auctor sit, Patres auctores fiant. v. in auctoritas senatus.*

AUCTORITAS *tribuitur ei, qui, quocunque sensu, auctor 1) est, nunciando, jubendo, suadendo, inveniando, docendo, vendendo, testando, defendendo, rogando, exemplum praecundo &c. aut 2) esse potest, aut 3) esse posse putatur. Est ergo*

1) *auctoritas ejus, qui primus quid invenit & fecit. Invent. I, 28.*

2) *sententia iudicum; non solum, quia auctores sunt condemnationis vel absolutionis, sed etiam, quia eo ipso auctores sunt alicujus rei omittendae, vel licentiae, levis faciendae impune. Verr. III, 94. providete, ne auctoritate vestra, (sententiae vestris absoluto Verre) avaritiae viam patefaciatis illustrem atque latam.*

3) *est defensoris & accusatoris, Sull. 1. quantum ille, (accusator) de mea auctoritate deripisset. Verr. III. 5. expectate auctoritatem accusationis meae. i. e. dum ego vobis accusando fiam auctor Verrii condemnandi.*

4) *est confirmantis aliquid, sed ita, ut differat ab ea, quae est testimonium dicentis. ad Quir. p. R. 7. audistis, non solum au-*

thoritatem (sc. dicentis a me temp. servatum) sed etiam testimonium.

5) *exemplum. Sext. 6. reipubl. capessendae auctoritatem praescribere. sc. commemorando ejus tribunatu. Tusc. II, 22. valuit auctoritas &c. Leg. I, 13. in differendo aliorum auctoritati parere. h. e. ea methodo uti, quae alii usi sunt. Verr. III, 93. Antonii facto atque auctoritate defendito. V, 32. auctoritas majorum. i. e. quae majores fecerunt, ut nobis exemplum praerent. Lael. 21. utrumque egit graviter, auctoritate & offensione animi non acerba h. e. ut non daret exemplum amicitiae acerbae. Rosc. A. 6. auctoritate causam nobilitatis defendit sc. apud municipales suos, quod exemplo suo suaderet, nobilitatis partes sequi. Verr. III, 19. auctoritatem superiorum praetorum repudiare.*

6) *consilium. ad Att. X, 1. auctoritas ejus mihi vivit, h. e. etiam mortui consilium sequor. Off. III, 30. eorum auctoritate pax facta. cf. Cato. 6. Off. III. 27. I, 23. ad Div. VI, 6. Verr. I, 42.*

7) *est philosophorum, quorum sententias libenter amplectuntur homines. Acad. IV, 22. inconstantia levatur auctoritas; quod eos non facile auctores sequimur, qui inconstantes sunt in sententiis. Off. I, 1. summa doctoris auctoritas & urbis; quia eruditissimus est, adeoque bonus auctor philosophiae, & in urbe inventa est.*

INDEX LATINITATIS.

est philosophia. Div. I, 39. nemo philosophus aliter sensit, in quo esset auctoritas. Off. III, 29. maxima auctoritate philosophi. Acad. IV, 3. ad unius se auctoritatem conferre.

8) opinio insignis de alicujus virtute, doctrina &c. Verr. III, 90. auctoritas eorum est tanta, ut etiam delicti suspicionem tegere possit. Manil. 15. Imperatoris auctoritas Ver. I, 2. judiciorum auctoritas constituta. Brut. 67. auctoritate eget, de eo cuius nullum nomen. in patronis causarum esset, cum diligensissimus esset. Leg. I, 5. nunc ab uno magna auctoritate & scientia sustinetur. Cato: 18. non cani, non rugæ repente auctoritatem afferre possunt.

9) quaecunque res, cuius aliquis auctor est. Acad. I, 9. auctoritas veteris disciplinae (sc. Academiae) h. e. disciplina, cuius veteres Academici auctores fuerunt.

10) auctoritate alicujus utitur, cum eum auctorem, approbatorem, consentientem nobis, dicimus. Div. I, 43. leges suas auctoritate Apollinis confirmavit. Acad. IV, 5. in eorum auctoritate delitesceret. Div. I, 1. ut ab ultimis auctoritatem repetam. Tusc. V, 12. hujus sententiae gravitas a Platonis auctoritate repetatur; inde, quod auctorem habet Platonem. Læl. I. sermo positus in veterum hominum auctoritate. i. e. qui a veteribus habitus dicitur.

11) narrantis & testimonium dicentis fides, item, rebus narratis &c. facta fides. Offic. II, 9. ad

Att. V, 21. Flacc. 22. auctoritatem esse in eo testimonio &c. Div. II, 54. auctoritatem nullam debemus rebus commenticiis adjungere. ibid. 17. 22. quid haruspicina auctoritatis habeat. ibid. 59. somniorum auctoritas. Læl. 25. cum ad vanitatem accessit auctoritas. h. e. si is assentatur, qui auctor esse posse, qui fide dignus videtur.

12) approbatio. Tusc. IV, 34. amoris auctoritatem tribuere. cf. Phil. III, 2. Div. I, 3.

13) sententia, cuius se quis auctorem profiteatur, iudicium de re aliqua. Cluent. 50. errat si quis in orationibus nostris auctoritates nostras se consignatas habere arbitratur. Manil. 22. auctoritatem suam defendere. ibid. 20. Catuli auctoritas & sententia. Nat. III, 3. mihi hoc persuasum est, auctoritate majorum. cf. Læl. 4. i. e. quia majorum sententia fuit.

14) quicquid facimus, quo auctores alicujus rei faciendae, credendae, fieri possumus. Cluent. 42. auctoritas censoria, dicuntur notae censorum, quibus auctores sunt, aliquem criminis cuiusdam reum esse. Nat. D. III, 38. utrum poëtae Stoicos depravarint, an Stoici poëtis dederint auctoritatem. i. e. amorem probando, fecerint, ut poëtae tam multa de amore &c. ad Qu. Fr. I, 3. spero, si quid mea spes auctoritatis habet.

15) ejus est auctoritas, qui primus legem sciuit. Dom. 31. sc. quia reliquis est auctor legis sciendae, & primi suffragium
X ple.

INDEX LATINITATIS.

plerumque tota prerogativa, ut prerogativa cetera centuria sequuntur. v. Prerogativa.

16) voluntas jubentis, rogantis, hortantis. de Or. I, 23. ibid. I. Verr. I, 40. auctoritas patris.

17) Off. I, 26. amicis major quam ante tribueuda auctoritas h. e. plus eorum consilio, quam ante utendum. Est ergo ista auctoritas, cum quis dignus judicatur, qui consulatur.

18) literae, tabulae & quicquid prodest ad faciendam fidem. sic Verr. III, 62. auctoritates civitatum; sunt literae publicae et tabulariis, & testimonia per legatos. ibid, 71. auctoritates societatum, sunt tabulae earum & literae; quae erant tamquam auctores furtorum Verris.

19) auctoritas tribuitur etiam locis. Sic Manil. I. de suggestu pro rostris, e quo magistratus cum populo agebant: auctoritatem hujus loci nondum attingere potui; quia sc. ex eo loco populo fiebant auctores legum jubendarum, antiquandarum &c.

20) auctoritas est etiam eorum, quorum consiliis, jussis, voluntati libenter obedimus. Cato. 17. non solum in sententia, sed etiam in nutu residebat auctoritas. Leg. III. 15. auctoritatem optimatum legem tabellariam abstulisse; quod hac perlata licebat in suffragiis suam voluntatem sequi, non optimatum. ibid.

17. reliqua voluntas auctoritati traditur sicut gratiae.

21) genus venditionis, cum venditor est auctor (v. auctor n. II.) & actione tenetur de evictione. pr. Muren. 7. multae domus sunt - jure optimo, jure privato, jure hereditario, jure auctoritatis, jure mancipii, jure nexi. v. Salmasius de Usuris p. 207. f. Hinc eleganter transfertur, ut:

22) auctoritas sit eorum omnium, qui aliquid se fecisse, aut fieri jussisse, suasisse profitentur. Sull. 11. defugere auctoritatem consulatus sui. i. e. nolle fateri, se auctorem esse eorum, quae in consulatu facta sint. cf. Terent. Eunuch. Act. II, 4, 105.

23) ius rei suae vindicandae. s. ipsa actio pro rei suae evictione & vindicatione, cui locum facit illa altera auctoritas n. 21. Cæcin. 19. auctoritatem fundi & usum lex jubet esse biennium. cf. Top. 4. Off. II. 12. ejus rei aeterna auctoritas. i. e. semper vindicari, evinci potest, nunquam usu capi. vid. in primis Salmasius de Usuris c. 8. p. 210. f.

24) est & imperatoris, quod milites ea faciunt, quorum auctor est, quae jubet. Phil. III. 3. legio auctoritatem Caesaris persecuta est. ad Div. X, 28. si legiones se ad Caesaris auctoritatem contulissent.

25) nomina eorum, qui alicujus rei auctores sunt. Sull. 13. auctoritates principum conjurationis colligebat. h. e. qui essent principes conjurationis, quod, si essent magnis nominibus homines,

INDEX LATINITATIS.

res, facilius essent auctores Allobrogibus futuri &c. Nat. D. III, 4. auctoritates contemnis, ratione pugnas. de Or. III, 2. auctoritates perscriptæ. Sunt nomina eorum, qui scribendo affuerunt Scito, & quorum nomina Scito præponuntur. An dicendum sit perscriptæ præscriptæve? vid. perscribo.

26) potestas iubendi, statuendi &c. Verr. II, 49. habet auctoritatem legum dandarum a senatu. V. 58. tantum sibi auctoritatis suscepit. sc. ut iuberet homines interfici. Phil. VIII, 8. auctoritatem reip. secum attulerat: eam potestatem habebat, quam ipsa respublica, ut ipsa adesse & cum Antiocho agere videretur. Nat. D. III, 35. oratio hæc videtur auctoritatem afferre peccandi.

27) quæcunque & in quocunque genere vis. Leg. II, 7. antiqua verba plus auctoritatis habent. ad Div. VI, 6. Constitui apud te augurii auctoritatem h. e. tuæ prædictiones augurii vim habebunt. Div. I, 18 auctoritatem vetustatis habet. i. e. valet, quia vetus est. ad Div. IX, 9. preces mortæ apud eum non minus auctoritatis habent. Off. III, 30. utilitatis species ab honestatis auctoritate superata est. h. e. honestas plus valuit. ad Div. I, 7. auctoritatem habet officii nostra propugnatio potius, quam sententia.

28) auctoritas est hominum honoratorum & potentium, quatenus verentur ipsos ledere, ita

negare aliquid &c. Verr. I, 48. Ligur (Senator) non dubitabat, quin æquitate causæ & auctoritate sua commovere hominem posset. -- ad extremum petere cepit, ne usque adeo suam auctoritatem contemneret gratiamque despiceret.

29) species & ostentatio magnæ eruditionis & sapientiæ &c. assumtu, Div. II, 67. de atomis Democriteis: Nec cognovi quemquam (præter Democritum), qui maiore auctoritate, nihil diceret.

30) pro solatio est ad Div. VI, 6. animum tuum hominis amicissimi --- auctoritate confirmandum puto.

31) augurum auctoritas. de Leg. II, 12. maximum jus est augurum, cum auctoritate conjunctum. ibid. nihil sine augurum auctoritate posse cuiquam probari. Sc. Augures sunt auctores verum gerendarum & omittendarum. Hinc auguria & auspicia ipsa dicuntur de har. resp. 14. rerum gerendarum auctoritates. Huc pertinet religionum auctoritas, qua respublica regi dicitur Div. I, 40.

32) ipsum decretum, & quod decretum est. Leg. II, 19. hæc jura Pontificum auctoritate consecuta sunt. ibid. 21. maneret Pontificalis auctoritas.

33) Senatus auctoritas; quamquam in genere est voluntas senatus & quicquid senatus decrevit, approbavit; tamen non una ejus est interpretatio. Itaque distincte de ea agemus.

a) Leg. III. 12. potestas in popu-

INDEX LATINITATIS.

populo, auctoritas in senatu sit. Cum Romulus senatum instituisset, ejus auctoritas omnis in hoc uno cernebatur, ut consultus a rege, quid de quaque re videretur, diceret. Eo tempore igitur auctoritas senatus nihil erat, nisi consilium senatus. Liv. I, 9. Tum ex consilio patrum Romulus legatos circa vicinas gentes misit. Romulo mortuo, cum plebs novum regem creare cogitaret, idque patres impediri non posse viderent, ipsi regis creandi auctores fuere. Atque hic accessio aliqua auctoritatis patrum facta est, quae in hoc cernebatur, quod, primo comitia regis creandi haberentur auctoribus patribus, h. e. jubentibus s. permittentibus, & quod in iis populus jussu, non valeret, nisi patribus auctoribus h. e. probantibus v. Liv. I, 17. His terminis circumscripta mansit auctoritas senatus, donec exacti reges essent & iis successissent consules annui. Quamquam enim consulibus nihil deminutum esset ex potestate regia, auctore Livio II, 1. tamen, quoniam summa potestas a Bruto ad populum translata & cum eo agi coepum esset, si quid fieri extra ordinem consul vellet, ex eoque alterum genus comitiorum exstiteret, nempe legibus ferendis; ea auctoritas iduatus, quae in comitiis creantes regibus & postea Consu-

libus fuisset, ad comitia legibus ferendis translata est. Liv. II, 2. extr. Brutus ex Scto ad populum tulit, ut omnes Tarquiniae gentis exules essent. Accessit illud ex nova reipublicae descriptione, ut senatus auctoritate uterentur magistratus, & (tantam) quasi ministri gravissimi consilii essent. Cic. pr. Sext. 65. ne adeo non solum ad comitia auctoritas senatus pertineret, sed ad omnia, quae publice vel a populo, vel a Consulibus agerentur. Ita celeriter ad αὐτὴν Senatus auctoritas pervenit. Et id quidem, quod ultimum accessit auctoritati senatus, mansit perpetuo; quae autem ad comitia pertinebat, ea ita sensim imminuta, ut nihil paene praeter nomen restaret. Hinc Livius I, 17. hodie in legibus magistratibusque rogandis usurpatur idem jus, vi adempta; quod quam vim habeat, egregie, ut omnia, ex historia Rom. demonstrat Gronov. Observ. I, 25. Imminuta est primum tribus comitiis lege Publilia & Latoria inductis, & patribus e concilio plebis submotis, & plebejis magistratibus tribus comitiis creari coeptis. Liv. II, 56. Deinde legibus latis, ut plebiscita etiam patricios obligarent, Horatia Valeria, Liv. III, 55. Publilia V' IH, 12. & Hortensia. Liv. Epir. L. XI. Gell. XV, 27. Porro cum rogationibus tribunitiis de modo

INDEX LATINITATIS.

- modo agrorum, fanere, de al-*
tero consulatu latis post lon-
gas seditiones, senatus coactus
est Scrum facere, quo Patres
auctores omnibus ejus anni co-
mitiis fierent. Liv. VI. exv.
Tandem lege Publilia Liv.
VIII, 12. & Mania (vid. Ind.
LL.) qua legum, quæ comitiis
centuriatis ferrentur, ante ini-
tium suffragium patres fieri
auctores jussi sunt. Quid? quod
alterum genus auctoritatis,
quod in decretis faciendis erat,
quodammodo inminutum est
tribunis factis, qui interceden-
di potestatem haberent, & id
irritum saepe faciebant, quod
senatus decreverat. Talem
igitur auctoritatem senatus
Ciceronis temporibus nobis
 fingere debemus, cum ei tam-
quam propria quedam res
tribuitur. Nam, quemadmo-
dum equestris ordinis est
splendor, plebeji, libertas
Sext. 65. universi populi,
majestas & potestas; sic sena-
tus est auctoritas.
- b) *Scrum. Leg. II, 15. senatus*
vetus auctoritas de Bacchana-
libus. ad Div. I, 2. senatus au-
toritas intercesserat. Off. III,
30. sine senatus auctoritate
foedus fecerat. &c.
- c) *Scrum, cui a tribuno pl. in-*
tercessum est. ad Div. VIII, 8.
- d) *voluntas senatus, non decer-*
nendo, repugnando &c. si-
gnificata. Cato. 4. C. Flami-
nus agrum Picenum contra
auctoritatem senatus vitum
dividebat.
- e) *consilium Senatus. Sext. 65.*
auctoritate senatus uti magi-
stratus. sc. consulendo, co-
rum consilium relatione ex-
quirendo.
- f) *opinio insignis de prudentia,*
æquitate senatus &c. quæ fa-
cit, ut eum malint omnes au-
ctorem sequi. Cluent. 55. vi-
dent auctoritatem hujus ordi-
nis confirmari.
- AVCTORAMENTVM.** *pre-*
tium aut merces auctorati, b. e.
ejus, qui se sua sponte alicui in
servitutem addixit, imprimis
ad gladium. Nomen inde du-
ctum, quod sit ipse auctor liber-
tatis amittendæ. Offic. I, 42. Est
enim illis ipsa merces auctora-
mentum servitutis. vid. Salmaf.
de mod. Usur. p. 861. sqq.
- AVCVPARI.** *Cæcin. 18. ver-*
ba aucupari. i. e. nimis verbis
inhærerere in interpretando, &
ita calumniari, ad Att. VI, 8.
aucupaturi eramus tranquil-
litates (maris) i. e. expectaturi.
Sext. 55. omni ex genere ora-
tionem aucupari. i. e. materiam
nimis studiose quærere, in qua
ornamenta locum habeant, in
qua se jactare possis. v. Gron.
ad Sen. Controv. 21. hinc
- AVCVPIVM.** *Or. 25. auctu-*
pium delectationis & quadrandæ
orationis industria. i. e. nimium
studium auditoris delectandi.
Cæcin. 23. aucupia verborum
& literarum tendiculæ. v. aucu-
*pari. * de Fin. V, 11. Philocteta*
propagabat vitam aucupio sa-
gittarum.
- AVDIENTIA.** *In Cæcil. 13.*
X 3 audi-

INDEX LATINITATIS.

audientiam sibi facere cf. de Or. II, 80.

AVDIO. *eleganter adhibetur, cum concedimus adversario aliquid; ut sit: esto, sit ita.* Verr. II; 59. 60. Rosc. Am. 18.

AVDITIO. *rimor.* Planc. 23. *auditiones* fictæ. ad Div. VIII. 1. *tenuissimam auditionem* de ea re accepi. * Verr. I, 46. *auditione* expetere cœpit feminam. i. e. *cum tantum audisset, eam formosam esse.*

AVDITOR. Dom. 24. ille ne *auditor* quidem suæ gloriæ, ego etiam *spectator* meæ laudis esse potuissem.

AVELLO. Tusc. IV, 11. *ægroratio avelli* non potest.

AVERRERE pecuniam a focis. Verr. III. 96. *eripere.*

AVERSOR. Verr. V, 58, *aversor* pecuniæ publicæ

AVERSVS. de Or. II, 63. *adversus & aversus* impudicus es. Tusc. IV, 15. *aversus* a ratione. *repugnans rationi.*

AVERTERE. *furari, in rem suam convertere.* Verr. III, 19. *avertere* pecuniam domum. cf. II, 58. I, 4. III, 69. * ad Att. XVI. 7. qui me a tanta infamia *avertis.* i. e. *prohibuit.* * ad Div. XII, 6. omen *avertant* Dii. *formula, quæ utebantur, cum aliquid accidisset, aut dictum esset, quod mali ominis esset.* *Quare? v. ap. Casaub. ad Theophr. περὶ ἀερίων p. m. 212.*

AVFERRE. *recipere.* Rosc. 4. qui unquam ad arbitrum, quantum petiit, tantum *abstulit.* *

Quint. 5. *paucos dies auferre* a scapulis. i. e. *impetrat paucorum dierum dilationem.* v. *Passerat. ad h. l. & Grav. ad Pl. ad Div. 12.* * ad Div. II, 7. ne te *auferant* aliorum consilia. ad Div. VIII, 17. bona mens iracundia & amore *ablata.* sc. *Auferri dicuntur; qui affectibus a quacunque ratione transverse rapiuntur, neque rationem audiunt, atque ita male agunt.* v. *Grav. ad Liv. XXXV. 12. Duker. ad Flor. II, 6.*

AVGEO. Offic. II, 6. *augere* hominem. i. e. *ejus commodis inservire.* * *est etiam oratoris, cum amplificat.* Or. I, 21. v. *amplificatio.*

AVGVR. *interpres omnis auguriorum.* ad Div. VI. 6. quare, cum ut *augures & astrologi* solent &c. * *Sacerdotum genus Romæ, cui interpretatio auguriorum erat publice mandata.* ad Div. VI, 6. ego *augur* publicus. ibid. III, 10. *augurem* olim Romæ cooptari non licebat, &c. *vid. in primis de Leg. II, 8.*

AVGVRALIS. Brut. 77. *jus augurale.* ad Div. III, 11. *libri augurales* i. e. *de jure augurali, quos Appius scripserat.* de Divin. I. 33. *augurales libri* Etruscorum. ad Div. III, 11. *auguralis cœna; quam dabant novi augures.*

AVGVRATIO, *auspicium, divinatorio.* de Div. II, 30. quæ tandem ista *auguratio* est ex passeribus.

AVGVRATIVS, *a, um. consecratus; de locis, quæ certis*

INDEX LATINITATIS.

cerimoniis consecrantur, cujusmodi loca omnia templa vocantur. v. templum. Vatin. 10. in illo augurato templo ac loco, i. e. pro rostris.

AVGVRATVS, ūs. sacerdotium augurum. Vatin. 9. ne diutius loquar de auguratu tuo. de Div. I, 17. lituus insigne auguratus. * scientia augurum. ibid. scientia auguratus.

AVGVRIVM. ipsa actio auspicandi. hinc: augurium agere, capere &c. Div. I, 17. Offic. III, 16. &c. de Div. I, 47. salutis augurium (οἰωνισμὸς ὑγείας) Dio Cassius L. XXXVII. p. 40. explicat quid sit: τὸ τοῦ θεοῦ μαρτυρίας τῶν ἐπὶ πῶς τινὰ ἔχω, εἰ ἐπιτρέπεται σφίσιν ὁ θεὸς ὑγείαν τῷ δήμῳ αἰτῆσαι, ὥς ἔχ' ὅτιον, ἔτε αἰτησὶν αὐτοῖς, πρὶν συγχωρηθῆναι, γενέσθαι, &c. cf. Interpr. ad Sueton. August. 31. Augurium capere etiam de privatis dici, & augurium etiam pro omine quocunque, atque adeo oraculo dici, docet Cel. Burman. ad Sueton. Aug. 95. * interpretatio auspicioꝝ, & futuri inde prædictio. ad Div. VI, 6. Constitui apud te auctoritatem augurii & divinationis meæ. &c. * Cato. 4. scientia juris augurii. cf. ad Div. III, 9. de quibus locis vid. Gronov. ad Gell. I. præf.

AVIARIVM. ad Qu. Fr. III, 1. locus, ubi aves aluntur vel necessitatis & utilitatis, vel voluptatis

& suavitatis causa. Ex posteriori genere fuit aviarium, de quo sermo ap. Ciceronem. de aviariis vid. Varr. R. R. III, 1. & 4.

AVIS. ad Div. VII, 28. quasi avem, albam videntur bene sentientem civem videre: proverbialiter de re rara: de Divin. I, 16. averſa avi. i. e. contra auspicia.

AVLAEVM. velum pictum, cujus non solum in ædibus (Cortius ad fragm. hist. p. 960) porticibus, (Propert. II, 23, 46.) usus, sed etiam in theatris. Cœl. 27. deinde scabilla concrepant, aulaeum tollitur. de his est in primis insignis locus Ovid. Met. III, 111. s. f. Lucr. IV, 73. s.

AVLOEDVS Muren. 13. Ut ajunt in artificibus Græcis, eos aulædos esse, qui citharædi fieri non potuerint.

AVRA. ab venzo leniori tra, ducitur ad quamcunque rem, quæ nos aliquo propellit; sc. ne agamus aliquid, aut consequamur; non quod vulgo existimant, ad favorem tantum levem populi. Nam ipse faver ille aura propterea dicitur, quia homines ad eas res agendas impellit, quas agere non conveniebat, aut ne animus quidem erat. Harusp. Resp. 20. Sulpicium longius, quam voluit, aura popularis provexit. Verr. I. 13. sperat sibi auram posse aliquam, affari in hoc crimine, voluntatis assensionisque eorum h. e. se voluntate eorum & assensione, qui Cn. Carbonem oderint, tamquam auram secunda, ex hoc crimine emerſurum.

INDEX LATINITATIS.

furum & tamquam scopulas latem haberent. vid. plura ap. praeserveturum. Muren. 17. Jureum ad Symmach. IV, 14. totam opinionem (sc. de eventu ad Att. II, 7. auspices legis curia-
comitiorum) parva nonnunquam *ta ; de Pompejo, qui in auspicio*
aura rumoris commutat (tam- *fuit, dum lex Curia a Cesare*
quam cursum navis) Sext. 47. ferretur.

extr. Q. Catulus, quem neque periculi tempestas, neque *aura* honoris potuit unquam de suo cursu dimovere. Ap. Liv. XXII, 26. *aura* favoris popularis, *di-*
citur de gratia apud populum,
sed quatenus C. Terentius, qui
jam animum attollebat ad con-
sulatus spem, hac gratia ad con-
sulatum se perventurum puta-
bat.

AVRICVLA. Qu. Fr. II, 15. Ita me & esse & fore scito *auri-*
cula infima molliorem.

AVRIS, Arch. 10. *auris* suas dedere poetis. ad Att. II, 14. *fi-*
tientes aures, Arch. 6. aures de-
fessae. Or. 29. aures avidae &
capaces. sc. in dijudicandis ver-
borum complexionibus, carum-
que justa magnitudine. Rabir.
Perd. 14. aures referit istis ser-
monibus. Mil. 12. aures pere-
grinantur, neque versantur in
sermone civitatis, &c. Planc. 27.
auris hebetes populus Rom. ha-
 bet, ad Att. I, 4. dare *auris* su-
 as alicui. Orat. 9. Atticorum
auris teretes & religiosae. ad Div.
 XII, 16. noli putare, me hac da-
 re *auribus* tuis. &c.

AVSPEX, Cluent. 5. *auspices*
 nuptiarum. de Divin. I, 16. nu-
 ptiarum *auspices*, - qui, omissa
 re, nomen tantum tenent. cf.
 Valer. M. II. 1.1 qui petebant
auspicio, ut nuptiarum auctori-

AVSPICATO, *auspicis ca-*
ptis antea. de Divin. I, 1. Romu-
los auspicato urbem condidit.

AVSPICATVS, *inauguratus,*
sacer. Rabir. Po. 8. qui in Cam-
po Martio, - auspicato in loco.

AVSPICIUM. Div. II, 38. *aves*
auspicium ratum fecere. ibid. I,
16. ementitum auspicium. II,
36. augures praecipunt, ne jure
auspicium obveniat, ut jumenta
jubeant disjungere. Jure au-
spicium est, cum junctum jumen-
tum stercus fecit. Festus. de Div.
 II, 36. Praetores *auspicio* non
 habent. i. e. *jus auspicii capi-*
endi.

AVSPICARI, *auspicium age-*
re, capere. de Div. II, 36. Pra-
tores - nec tripudia auspican-
tur. v. Duker, ad Flor. I, 1, 6.

AVSTERVS. de Or. III, 26.
suavitas austera & solida, (oppo-
nitur dulci & decoctae) qualis
fuit vini Balerni, habens dele-
stationem virilem, nam feminae
dulcia amant.

AVTHEPSA. Rosc. Am. 46.
est vas in superiori parte conti-
nens rem coquendam, in inferi-
ori ignem; qualia hodie etiam
addibentur ad potiones aquae ca-
lidae, Theae, Caffee. Lumprius, in
Elogab. 18. argenteas urtheptas
commemoratur. ubi vid. Salmas.
Refertur h. l. inter vasa Corin-
thia & Deliaea.

AVXL

INDEX LATINITATIS.

AVXILIARIVS. ad Div. X, 32. militem non modo legionarium, sed ne *auxilium* quidem. Prov. Conf. 7. *tamen occurrat* cohors *auxiliaria*. Est autem cohors legionis pars.

AXILLA. Or. 45. quomodo enim vester *Axilla* Ala factus est, nisi fuga literæ vastioris.

B.

BACCA. de omni fructu arborum. Leg. I, 8. fruges & *baccæ*. Div. I, 51. *baccæ* arborum. Nat. Deor. II, 51. idque semen inclusum est in intima parte earum *baccarum*, quæ ex quaque stirpe funduntur.

BACCHÆ. ad Div. VII, 23. *statuæ*, quæ speciem *baccharum* referebant.

BACCHARI. Catil. I, 9. quanta in voluptate *baccharere*.

BACILLVM. *insigne magistratum in municipiis, loco fascium.* Agrar. II, 34. Lictores non cum *bacillis* sed cum fascibus antebant, ad quem locum v. *Turnebum*.

BALBVTIO. de iis, qui satis clare, quæ sentiunt, dicere nolunt. Tusc. V, 26. desinant *balbutire* Academici aperteque & clara voce audeant dicere. * male inepteque differo. Div. I, 1. Epicurus *balburiens* de Natura Deorum.

BALNEARIA. *balneæ.* ad Q. Fr. III. 1. ad Att. XIII, 29.

BARBARIA. de Or. I, 26. hæc *barbaria* forensis dat locum vel vitiosissimis Oratoribus, h. e. *urbæ forensis inscitia*.

BARBATVLVS. ad Att. I, 14. *juvenes barbasuli* concurrant. sc. qui nondum ronden- tur, qui lanuginem nondum de- posuere. v. *barbatus*.

BARBTVS. de juvene, qui lanuginem nondum deposuit. Catil. II, 10. quos aut imberbes aut bene *barbatos* videtis. abi vid. Grav. cf. Cœl. 14. * de antiquis Romanis, qui *barbam* aiebant; quod factum ad a. V. 454. quo tempore primus Africanus *barbam* posuit. Mur. 12. *barbatis* illis veteribus ridicula videbantur. de Fin. IV, 23. quod antiqui illi, quasi *barbari*, ut nos de nostris solemus dicere, crediderint &c.

BARO. *homo stupidus.* Fin. II, 23. nos *barones* stupemus. cf. Div. II, 70. ad Att. V, 11. Apud Patronem & reliquos *barones* te in maxima gratia posui; quo loco male Nizolius principes sc. Epicureæ sectæ intelligi volebat, quam vim apud veteres hoc verbum non habuit. Jocandi causa ita Epicureos ad Atticum Epicureis faventem scribens appellat; ut in epistola ad Pætum ad Div. IX, 26. Quæ autem hic de muliere quadam Barone quidam comminiscuntur, nihili sunt.

BASILICÆ. *ædificia publica & magnifica, cujusmodi erant circa forum, tamquam comitium, rostra, ubi judicia exercebantur &c. unde homines subrostrani idem dicuntur subbasilicani.* Verr. IV, 3. forum ac *basilicas* ornare. Aliæ autem loca

INDEX LATINITATIS.

in Verrinis statuis ornatum dicitur Comitium. Mur. 34. si unius *basilicae* spatio honestamur. ad Att. IV, 16. *basilicam* in foro texere. ad Att. II, 14. *Basilicam* habeo, non villam, frequentia Formianorum; ex quo satis intelligitur, *basilicas* loca publica fuisse, quae frequentia hominum celebrarentur, qualia sunt, quae diximus.

BATVO. ad Div. IX, 22. *batuit*, inquit, impudenter, deplit multo impudentius. *de coitu dicitur. sumtum e gladiatoria arte verbum, in qua quid sit, rudibus batuere, docet Lipsius Saturn. I, 15.*

BEATE. de Fin. V, 29. ut bene, sic etiam *beate*.

BEATITAS. BEATITVDO. *utrumque verbum durum iudicat de Nat. Deor. I, 34.*

BEATVS. *otiosus.* de Orat. II, 33. Mur. 12. ne se *beatum* putet. * *dives.* de Inv. II, 1. Crotoniatæ cum - inprimis *beati* nominarentur. de Nat. III, 33. *civitas beatissima.*

BELLE. ad Att. VI, 1. *belle* curiosus. ad Div. XVI, 4. *bellissime* navigavimus. XIV. 14. *bellissime* mecum esse poteritis. *h. e. commodissime.* ad Att. IV, 16. hæc quomodo fers? *belle* hercule. *i. e. ut statim ipse interpretatur: facile.* *ibid.* XIII, 33. cecidit *belle* *i. e. festive, lepide.* cf. de Orat. III, 26. *init.* bene & præclare quamvis nobis sæpe dicatur, *belle* & festive nimium sæpe nolo. De Petit. Conf. 12. *belle* negandum est, ut demon-

stres necessitudinem, ostendas quam moleste feras, aliis te id rebus exsarturum esse persuadeas: ex quibus verbis ipsis, quid sit *b. l. belle*, facile intelligitur.

BELLVS. *urbanus, humanus, qui dolorem dissimulare potest &c.* ad Att. I, 1. *durius* accipere visus est, quam homines *belli* solent. ad Att. V, 10. fero fronte ac vultu *bellis*, sed angor intimis sensibus. * *lepidus, elegans.* ad Div. XIV, 7. Cicero *bellissimus.* * *commodus, probabilis.* ad Div. IX. 2. *bellum* esse, aliquo exire. ad Att. XV. 11. *bella* juris licentia. Phil. X, 7. satis *bella* affert. * *de eo, qui e morbo convalescit.* ad Div. XVI, 18. &c.

BENE. *valde.* ad Att. X, 16. *bene* mane. Verr. II. 70. *bene* penitus. * Tusc. I, 35. Pompejo *melius* est factum. *i. e. convalescit.* * *laure.* Fin. II, 8. Hos ego a *fotos* *bene* quidem vivere dixerim, at *beate* numquam dixerim. *ibid.* *bene* cenare.

BENEFICIUM. *eleganter dicitur de homine, qui a provinciali magistratu commendatur & laudatur, ut aut eo facilius honores in republica a populo Rom. consequatur aut in iudiciorum periculis sublevetur. Ea autem commendatio apud ærarium deponitur.* Arch. 5. in beneficiis ad ærarium deferri. cf. ad Div. V. 20. Balb. 21. v. *Siron.* de Sestert. III, 17. * Læli. 25. ad populi *beneficium* sacerdotia transferebantur.

BES. *octo uncia.* ad Att. IV, 15. Fœnus ex triente factum erat

INDEX LATINITATIS.

erat *beſſibus*. *Fœnus beſſibus* est, cum singulis mensibus pro centum assibus, fœnoris loco, solvantur duæ tertiæ assis, adeoque annis singulis octo asses pro centenis.

BESTIARIUS. genus gladiatorum, qui cum bestiis componuntur. Eorum mentio Sext. 64. ad Qu. Fr. II, 6.

BETA. genus oleris, cujus folia speciem Græcæ literæ referunt. ad Div. VII. 26. a beta & malva deceptus sum.

BIBLIOTHECE. ad Div. XIII, 77. qui *bibliothecen* multorum numerum tractavit.

BIBO. Verr. I, 26. ut Græco more *biberetur*. Est autem Græcus mos, cum merum cyathis libans, salutantes primo deos, deinde amicos suos nominatim. nam toties merum bibunt, quoties & Deos suos & caros suos nominatim vocant. Asconius.

BIMARITVS. duarum mulierum vir. Planc. 12. *bimarium* appellas, ut verba etiam fingas, non solum crimina.

BIMVS. ad Div. III, 8. Hortensium roges, ut de sententia *bima* discedat; h. e. qua censuit, mihi in alterum annum esse provinciam prorogandam ad Div. X, 24. legio *bima*, h. e. quæ duos annos meruit.

BLANDITIÆ flagitiosæ *Apronii* Verr. III, 26. mihi videntur in eo consistere, quod ei pro scorto fuit. Nam blanditiæ feminis maxime & meretricibus conveniunt.

BONVM. Fin. IV, 26. *bonum*,

ex quo appellatum sit, nescio. Mil. 12. dictum *Cassianum* Cui bono fuerit. Rosc. Am. 5. accusant, quibus bono fuit.

BONVS. Sext. 66. bona fama bonorum. i. e. *optimatum*, de quibus capiendum semper, cum de republica loquens bonos viros nominat. de Or. II, 54. bona dicta, sunt *facetiae*, *joci acuti*, *sales*. Verr. I, 56. *bonum* suo cuique facito. erat in lege *Verris*, quam redemptori operis publici præscripserat, & hanc vim habebat, ut singula genera *materiae bona* essent. Mur. 7. bona genere natum esse. i. e. *amplo* & *honesto*. ad Div. IX, 16. *bonam* copiam ejurare. v. *ejurare*.

BOS. ad Att. V, 15. *bovi* impositæ *clitellæ*. v. *Clitellæ*.

BRACCATVS. Pis. 23. *braccata* cognationis dedecus. Cognatio braccata est cum hominibus e natione braccata Gallorum.

BRACCHIVM. ad Att. II, 1. molli *bracchio* objurgare aliquem. h. e. *leviter*.

BVCCA. Pis. 11. fluentes & cerussatæ *buccæ*. v. *Fluens* & *cerussatus*.

BVCCINATOR. ad Div. XVI, 21. quod polliceris, te fore *buccinatorem* existimationis meæ.

BVLEVTERIVM. locus Syracusis, ubi curia erat. Verr. II, 21.

BVLLA. aurea bulla insignis puerorum ingenuorum, cordis figura, quod e collo in pectus dependebat. Verr. I, 58. sine bul-

INDEX LATINITATIS.

la venerat. * in ornamentis val-
varum commemorantur etiam
auræ bullæ. Verr. IV, 56.

BVSTVARIUS. Pis. 9. gla-
diator, qui ad bustum alicujus
depugnat, quod in honorem mor-
tuerum fiebat. v. Lips. Saturn.
I, 8.

BVSTVM. Tusc. V. 35. Sar-
danapalus incidi iussit in busto
i. e. sepulcro, monumento sepul-
crali. Sic bustum Basili ad Att.
VII, 9. item: Catuli bustum
Petit. consul. 3. Leg. II. 26. Pæ-
na est, si quis bustum (nam id
puto appellari τύμβον) &c. *
Pis. 4. Cum tu interim bustum
reipublicæ &c.

C.

CADERE. dicitur de oratio-
ne in fine periodi. Orat. 69. cadit
oratio. Brut. 8. numerosè cadere. *
in aliquem cadere, est, locum apud
eum habere. Tusc. III, 4. Cadit
in sapientem ægritudo. ibid.
non cadit in consuetudinem no-
stram. * de iis, qui in pugna in-
tereunt. Phil. III, 14. cadere cum
dignitate. * causam, litem per-
dere. Muren. 28. cadere in ju-
dicio, ad Div. VII, 14. causa ca-
dens. * de eventu rei. Brut. 40.
sed ita cadebat &c. &c. * inci-
dere. Tusc. IV, 14. non in
omnem morbum animus inge-
niosi cadit. * venire in potesta-
tem alterius. Verr. V, 55. cade-
re sub legum & judiciorum po-
testatem. ad Att. VIII, 3. caden-
tum in unius potestatem, * ever-
ei fortunis. ad Att. XVI 15. Tur-
pius est privatim cadere, quam
publice.

CADVCVS. Cato. 15. Vita
natura caduca est. * Phil. X, 5.
hereditas caduca. de Or. III, 31.
possessio caduca. i. e. deserta,
quam nemo petit.

CAECATVS. Brut. 76. ra-
pida & celeritate cæcata ora-
tio. i. e. obscurata, quæ intelligi
non potest.

CAECVS. passive, pro, la-
tens. de Or. II, 87. res cæcæ.
Agr. II. 14. cur hoc est tam ob-
scure atque cæcum. * cæcum
faciens & obscurum. Mil. 19.
neque cæca nox ostendisset Mi-
lonem. Dom. 10. cæca nubes
reipublicæ. * pr. Ligar. 1. cæ-
cus timor, est inanis & falsus.

CAELATOR. Verr. IV, 24.
artifex argenti celandi. qui fi-
gna vasis aureæ aut argenteæ il-
liganda celat. v. Cælatus.

CAELATVS. Verr. I, 36. IV,
19. argentum cælatum dicunt
vasa argentea, quibus signa ar-
te illigata sunt, ut aut tota aut
dimidiata emineant, sine quibus
argentum purum est. v. imprimis
Salmas. ad Solinum p. 735. f.
Tusc. I, 35. testæ cælata.

CAELARE. sculperè sigilla
ex auræ aut argentea, quod fit
cælo. Div. I. 36. Hanc speciem
Praxiteles cælavit argento. Sol-
mas. l. c. & p. 774.

CAERIMONIA. sanctitas.
Rosc. Am. 39. caerimonia lega-
tionis. * sacra ipsa. Mil. 22. ca-
rimonia violata, de sacris bonæ
Deæ, quæ Clodius polluerat.

CAESIM. Or. 67. caesim di-
cere. i. e. per incisam, sine com-
prehensione verborum.

CAE-

INDEX LATINITATIS.

CAESVS. Top. 26. *ruta & caesa recipere.* cf. de Or. II, 55. v. *ruta.* ad Att. V, 18. inter *caesa & porrecta.* v. *porrecta.*

CAESTVS est *lorum clavis ferreis, cui manu dextra implicatur, ut pugil eo forsius ferire possit.* figuram ejus exhibet Zornius in *Bibl. Antiqu. Exeg.* Tusc. II, 17 *caestibus* contundi.

CALAMISTRVM. *instrumentum ferreum, quo capilli crispantur utendo, unde calamistrati. hinc traducitur ad nimia orationis ornamenta.* v. c. Brut. 75. *orationem calamistris inurare.*

CALAMITAS. *tempestas frugibus perniciofa.* Verr. III, 98. *calamitas fructuum. hinc ad perniciosos homines transfertur, qui civitates compilant hominesque re familiari evertunt.* Sic Verr. II, 37. *Calamitas Siculorum dicitur.* * *jaclura.* Lel. 21. *calamitas in amittendis amicitis.*

CALANTICA. *regimen capitis, quo maiores utebantur; cujus usum propterea Clodio objicit Cicero in Clod. ap. Nonium.*

CALCEVS. Nat. D. I, 29. *calcei repandi.* v. *repandus.*

CALCVLVS. Fin. II, 19. *voluptatum calculis subductis.* Lel. 16. *ad calculos vocare.* * *de ludo duodecim scriptorum:* fragm. Hortens. ut *calculus* re-ducas, si te dati poenitet.

CALEFACIO, CALFACIO. *vexo, agito, molestiam creo, negotium facio.* ad Qu. Fr. III, 2. *eodem die Gabinium ad populum luculenter calefeceras Mem-*

nius. ad Div. VIII, 6. *Si vos Parthi nihil calfaciunt, nos hic frigore frigesimus.* *ibid.* XVI. 18. *calface hominem.*

CALEO. *vexor* ad Div. VIII, 6. *nunc caleo.* * *calere dicuntur, qua stultius aguntur, ja-ctantur.* Phil. V, 4. *calebant nundinae.* Planc. 23. *crimen caluit, re recenti.* i. e. *sermonibus vehementer jaclatum est.* *Simili ratione etiam homines dicuntur calere, ut Brut. 66. cale-re in agendo.* ad Att. XV, 6. *an ego, cum omnes caleant, ignaviter aliquid faciam?* * Verr. I, 26. *postquam satis calere res visa est.* b. e. *postquam visi sunt convivae satis vino calere, animis-que esse commoti.*

CALIDVS. Off. I, 24. *calida consilia. temeraria & periculosa.*

CALIGA. *genus calcei milita-re.* ad Att. II, 3. *de Pompejo: mihi ejus caligae non placebant.*

CALIGO. Fin. V, 15. *per caliginem cernitur.* i. e. *obscurius.* * *status reip. perturbatus.* Sen. p. Red. 3. *caligo anni illius, de tempore Clodiano.* v. *tenebrae.*

CALLERE. *callum ducere, obdurescere.* ad Div. IV, 5. *in illis rebus exercitatus animus jam callere debet.*

CALLIDE. *intelligenter, solerter.* de Or. I, 20. *callide dicere.* Or. 28. *callide & argute dicere.* Cæcin. 5. *nihil callide agi posse.*

CALLIDVS. Nat. D. III, 10. *Callidos voco, quorum tamquam manus*

INDEX LATINITATIS.

manus opere, sic animus usu con-
calluit. * *solers, intelligens*. Nat.
D. II, 57. natura nihil est calli-
dus.

CALLVM. Tusc. II, 15. La-
bor quasi *callum* obducit dolori.
ibid. III, 22. diuturna cogitatio a-
nimis *callum* vetustatis obdu-
xerat.

CALVMNIA. *lis, quam ali-
cui sine causa intendimus, ut ei
molestiam, & periculum creemus*.
Mil. 27. *calumnia* litium fundos
alienos petebat. ad Q. Fr. I, 1. a-
cerrima ministra prætorum avar-
itiæ *calumnia*. Verr. II, 27. a
quo HS. centena millia per *ca-
lumniam* malitiamque petita
sunt. Cæcin. 7. *calumniam* ob-
trivit & contudit. *b. e. terrorem
litis improbe* * *hinc ductæ etiam
eæ formulæ, in quibus calumnia
significat actionem, iudicium ca-
lumniæ, aut simile quid, cujus
objectum est calumnia*. Cluen. 59.
Calumniam non effugiet. i. e. *ca-
lumniæ damnabitur*. ad Div. VIII,
8. *calumniam* ferre. i. e. *damna-
ricalumniæ* *ibid. calumniam ju-
rare. den Eyd vor die Gefährde.* *
*malitiosa, aut falsa saltem in-
terpretatio*. Cæcin. 21. in frigi-
da & jejuna *calumnia* delitescere.
Off. I, 10. existunt injuriæ *ca-
lumniæ*. ad Div. VI, 7. *calumnia*
timoris. cum propter timorem
omnia deterius interpretamur,
omnia pejora fingimus. * *falsus
prætextus, uti loquuntur, &
quicquid dicimus aut facimus,
ut alia de causa & aliud agere
videamur, atque agimus*. ad Div.
I, 1. *calumnia* religionis. de ea.

dem re dicit ad Q. Fr. II, 2. per
obtrectatores Lentuli res *calu-
mnia* extracta est. ad Att. IV, 3.
Metellus *calumnia* dicendi tem-
pus exemit. *b. e. longiori oratio-
ne, quæ, non quod opus erat, in
sententia dicenda, sed ne Scrum
fieri posset, adhibebatur*. Acad.
IV, 1. Inimicorum *calumnia*
tardius, quam debuerat, tri-
umphavit. * *Captio*. Fat. 14.
nec ullam adhibebat *calumniam*.
* *inanis reprehensio*. Nat. D.
II, 8. effugiunt Academicorum
calumniam. * *simulatio*. Catil.
II, 2. amare *calumnia* cæperat,
i. e. *simulato amore*. * Acad.
IV, 5. Arcefilæ *calumnia* opponi-
tur verecundiæ Democriti. De-
mocriti verecundia in eo confi-
sit, quod ita imbecillos sen-
sus dixerat homines, ut ve-
rum tamquam in profundo
puteo latere, nihil pæne sciri
posse diceret. Arcefilæ autem
calumnia, est sive impudentia,
qui nihil plane cognosci posse di-
ceret, sive impudens interpreta-
tio dictorum Democriti, Empe-
doclis, Socratis, qui non, quod
ita existimarent, sed modestiæ
causa, nihil sciri posse dixerant,
& tamen auctores sententiæ suæ
ab Arcefila citabantur.

CALVMNIATOR. *quadru-
plator, delator, qui falsas lites
intendit*. Verr. II, 9. Cæcin. 23.
calumniatoris esse scriptum se-
qui &c.

CALVMNIOR. *falsam litem
intendo*. Verr. III, 15. *calumni-
andi* questus. * *tempus fictis
causis ducere*. Sen. p. Red. 11.
meque,

INDEX LATINITATIS.

neque, si diutius calumniaren-
tur, redire iussistis. Quint. 21.
jacet res in controversiis, isto ca-
lumniantes, biennium. * de iis,
qui falso omnia timent, propter
timorem omnia peiora fugiunt. ad
Div. IX. 2. sed calumniabar
ipse. &c. cf. calumnia: ibid. 7.
nam quod antea calumniatus
sum (sic enim cum Grævio le-
gendum) indicabo malitiam me-
am.

CALX. terminus .curriculi
in circo, qui calce aut creta olim
notabatur: unde formula hæ:
Tusc. I, 8. Video calcem, ad
quam cum fit decursus &c. Lat.
27. e carceribus ad calcem per-
venire. Cato. 23. a carcere ad
calcem revocare.

CAMARA. Q. Fr. III, 1. re-
ctum conclavis fornicibus sus-
pensum.

CAMPESTER. Harusp. R. 20.
campestris questus est pecunia a
candidatis accepta, a Campo
Martio dicta, ubi magistratus
creabantur. Cael. 5. ludus cam-
pestris, est exercitatio corporis,
cujus plura genera erant, qui-
bus juvenes in Campo Martio
utebantur.

CAMPVS. de Campo Martio
simpliciter dicitur v. c. Nat. D.
III, 27. &c. Ast. I. in Verr. 7.
de Or. II, 19. * de quacunque re,
quæ magnam facultatem alicu-
jus rei præstat. Cæcin. 29. me
ex campo æquitatis ad verborum
angustias & omnes literarum an-
gulos revocas &c.

CANCELLI. Verr. III, 59. can-
gellos alicui circumdare, dicimus,

cum cavemus ne quis pro libidi-
ne sua male facere possit, ducta
dicendi ratione a bestiis, quibus
cancelli circumdantur, ne effu-
gere, aut nocere cuiquam possint.
* Sext. 58. cancelli fori. sepra.
v. Salmias. ad Hist. Aug. T. II.
p. 80.

CANDIDATORIVS. ad Att.
I, 1.

CANEPHORAE. Verr. IV,
3. statuae referentes speciem vir-
ginum sacerdotum Cereris, quæ
in solemnibus Cereris bina cuni-
stra ferebant, & inde Canepho-
ræ dicebantur. v. Spanhem. ad
Callim. Hymn. in Cerer.

CANESÇO. Or. 2. cum ora-
tio jam canesceret, haberetque
suam quandam maturitatem &
quasi senectutem.

CANIS. affecula. ad Att. VII,
3. Clodii canis. * de homine qui
ad investigandas & odorandas
res adhibetur. Verr. I, 48. mul-
ta canibus suis opus esse, quos
circa se haberet. &c.

CANO. Verr. I, 20. Agr. II,
26. intus canere. proverbium in
eos, qui omnia ad suam utilita-
tem referunt. ducta dicendi ra-
tio a statua quadam citharistæ
speciem exhibente, qui intus ca-
neret, hoc est non dextra manu
uteretur & ab exteriori parte
bordas plectro percuteret, sed
sinistra tantum ab interiori par-
te chordas carperet, atque ita
totam cantionem perficeret. v.
Ascon ad Verr. I. 20

CANTHARIS. genus insecti
venenati & mortiferi. ad Div.
IX. 21. C. Carbo, accusante
L. Cras.

INDEX. LATINITATIS.

L. Crasso, *cantbaridas* sumsisse dicitur. Tusc. V. 40. mortem minitanti, magnum vero, dixit, effecisti, si *cantbaridis* vim habuisti.

CANTHERIVS. de Nat. D. III, 5. ad Div. IX, 22.

CANTILENA. de notissimis & crebro usurpatis obsolescentisque dictis, versibus, praeceptis &c. de Or. I. 23. *cantilena* e scholis; de vulgatis rhetorum praeceptis. ad Att. I, 16. ut crebro mihi infusurret Epicharmus *cantilenam* illam suam, *νῆφε* &c. * de re, quae fama & sermonibus hominum jactatur. fama. ad Div. XI, 26. Crede mihi, totam istam *cantilenam* ex hoc pendere, ut quam plurimum lucri faciant.

CANTIO. Brut. 60. idque beneficiis & *cantionibus* Titiniae factum esse dicebat.

CANTOR. actor, Sext. 55. *cantorum* convicia. Tusc. III, 19. *cantores* Euphorionis. quo loco etiam interpretantur laudatores. v. Salmas. ad Hist. Aug. T. II. p. 433. 842. * hinc ducta *caratio*, cum cantorem alicujus rei dicunt, qui eam saepe *monitum*que, ut actores fabulas, decantat. de Or. I. 55. Legulejus quidam, praeco actionum, *cantor* formularum, aueps syllabarum.

CANTVS. Orat. 18. Est etiam in dicendo quidam *cantus* obscurior.

CAPAX. Orat. 29. Ipse Demosthenes non semper implet aures meas: ita sunt avidae & ca-

paces. h. e. quibus dicendo inprimisque amplificando satisfacere non facile potest.

CAPEDO & CAPEDVN-CVLA. vasculum ex eo genere, quo in sacris utebantur. Parad. I. Nat. D. III. 17.

CAPESSERE. capere. Nat. D. II. 47. *capeessere* pastum. * invenire. Div. I, 20. quærere te, neque corde posse *capeessere*. e Poëta. * *capeessere* rempublicam, est cum accedere ad republ. v. accedere, tum negotium quodcumque publicum suscipere & administrare. ad Att. I, 17. Sext. 6. auctoritas *capeessenda* reipubl. exemplum quod sequi possunt, qui in republica versantur, negotia publica gerunt, * moveri ad locum. Tusc. I, 18. superiora *capeessere*, adscendere. ad Att. X, 9. *capeessere* Melitam. Nat. D. II. 45. omnes terræ partes medium locum *capeessentes* nituntur æqualiter. * Phil. X, 9. initium libertatis *capeessenda*. i. e. vindicanda.

CAPIO. assumo, mihi comparo, consequor. Phil. III, 11. patrium animum capere. Nat. D. II, 56. capere Deorum cognitionem. Phil. V, 18. sensum gloriæ capere. Quint. 31. capere misericordiam. i. e. misereri. * in sacris capere est deligere Verr. II, 51. capere sacerdotem. Nat. D. II, 4. Vitio sibi tabernaculum capere. * in re pecuniaria capere & bene & male dicitur, male samen usitatus & saepius. In bono sensu est Leg. II, 19. in malo autem Verr. II, 10, III, 30. &c. unde

INDEX LATINITATIS.

unde Verr. III, 40. *adjicitur: per vim atque injuriam capta & conciliata pecunia, neque erat, quare post Murem V. Lett. IX, 19. Davisius ceperunt in eleperunt, mutares de Fin. V, 25. Atque ut reliqui fures earum rerum, quas ceperant, signa commutant, &c. * decipere. Muren. 10. Jureconsulti est, cavere, ne sui consultores capiantur. cf. Acad. IV, 20. * Pison. 11. non capiunt angustiae pectoris tui tantam personam; quod paullo post interpretatur: sustinere. ad Div. II, 6. nulla est gratia tanta, quam non vel capere animus meus in accipiendo, vel remunerando cumulando, que illustrare possit.*

CAPITAL. *facinus, cui capitis poena proposita est. de Legg. II, 8. extr. quamquam nostra editio ibi habet: capitale. pro quo est apud Plautum & alios ἀρχαῖος capital. neque id adeo apud Ciceronem displicet, quem videmus, ut moris erat, in legis formula archaismis studio usum esse. Saepe autem in libris veteribus pro antiquo capital repositum esse a librariis capitale, dudum passim monuere, eamque vocem restituere viri docti. vid. Gron. ad Liv. XXIV, 37. Tennul. ad Frontin. Strateg. IV, 6, 3. Modius ad Justin. II, 7. & Viri docti ad Silium XIII, 155. & ad Sueton. Calig. 24.*

CAPITALIS, *e. quod ad caput pertinet, in quo caput agitur; quod quale sit vid. in ca-*

*put. Sio Verr. II, 39 rei capitalis reus. ibid. 28. rerum capitalium quaestiones. Rabir. Perq. 9. admittere fraudem capitalem. * hinc res periculosa, capitales, dicuntur. Fin. IV, 12. hostis capitalis &c. * item perniciose. Off. II, 21. capitalis oratio. * scelerati etiam dicuntur capitales Offic. III, 21. Capitalis Eteocles vel potius Euripides &c. * capitales dicimus etiam ingeniosos ad Q. Fr. II, 12. Philistus dicitur Siculus capitalis ille, creber, acutus, brevis &c. de qua vi hujus verbi v. Muret. Var. Lett. II, 5.*

CAPSA. *receptaculum litterarum & scriptorum, in Caecil. 16. si te semel ad meas captas admisero.*

CAPTATIO. *Partit. 22. disputandi prudentiam concertatio, captatioque verborum imitatur.*

CAPTIO. *Sophisma, genus disputandi, quo alterum decipimus, fraus. Fat. 13. omnes ejus generis captiones eodem modo refelluntur. Fin. II, 6. captiones Dialecticae. Acad. IV, 14. ab iis quae clara sunt, quasi praestigiis quibusdam & captionibus depelli. ibid. 15. captiones discutere. Divin. II, 17. induitis vos in captiones, quas nunquam explicabitis. * ad Att. X, 15. Servii consilio nihil expeditur. omnes captiones in omni sententia occurrunt, h. e. Servii consilium non mihi satisfacit. Atque omnia adeo consilia in hac causa hujusmodi sunt, ut rem non expediant, nullius consilii exitum inven-*

INDEX LATINITATIS

venimus, ut ep. antec. dixerat. Nam quamcunque sententiam, quodcunque consilium capias, semper magna dubitatio occurret & relinquetur, semper multe rationes occurrunt, quibus consilium delectum impugnari potest, semper periculi aliquid subest. Hac est illius loci sententia; quam nec Manutius cepit, nec qui hunc locum in Lexico Fabr. interpretatus est; quorum uterque de Servio accipit, quasi ei, tamquam Hec omnes captiones in mentem veniant. Ceterum mentionem Hec Ciceroni captionum verbum in memoriam redegit facile concedo; nam Hec cavent clientibus, ne ab adversariis capiantur. v. in Capiō & Captiuncula. * ut fraus est pro damno, sic captio. si vera lectio, de quo dubitans quidam, qui maluit cautio. ad Att. V, 4. et si pene praterii, chartam tibi deesse, mea captio est; siquidem ejus inopia minus multa ad me scribis. facile apparet sensum hunc esse: Mibi fraudi, damno est, quod tibi charta deest, quando ea res eo vult, ut breves literas accipiam. Cap os dici, qui damnum accipiunt, jacturam faciunt, certum est; neque solum fraude aliorum hominum, sed quacunque ratione. Sic mente, membrorum oculis capti dicuntur. qui earum rerum jacturam fecere. Et est captio sic ap. Plautum & alios ut dudum Lexicographi docuerunt. Sic captiosus pro damnosus.

CAPTIOSVS. ad decipiendam accommodatus, paratus Acad. IV, 15. captiosa interrogatio. Fin. I, 7. quæ via captiosa (sophismata) solvantur &c. Rosc. Com. 29. o! captiosam societatem! * periculosus, damnosus. Cæcin. 14. est captiosum omnibus, rem ullam constitui ejusmodi. Brut. 52. quam captiosum est populo!

CAPTIVNCULA. periculosa ad Att. XV, 7. Servius pacificator videtur obiisse legationem, & omnes captiunculas pertimescere. Timidum fuisse Servium in bello civili. vid. ibid. X, 14. 15. Videtur autem verbum sumtum e jure. Hec cum cavent clientibus, omni captionis, periculi que generi occurrere student. Hinc pericula, quæ timebat & cavere cupiebat Servius, captiunculae eleganter dicuntur. v. Captio.

CAPTO. allicio. Inv. II, 52. res nos emolumento captat. * quero, aucupor, expecto. Inv. I, 31. inductio est oratio, quæ rebus non dubiis captat attentionem ejus, qui &c. ad Div. X, 23. Lepidus desperato adventu meo, quem non mediocriter captabat. * decipere Acad. IV, 29. quid enim ad illum, qui te captare vult, utrum tacentem irrefiat, an loquentem?

CAPVT. decretum philosophi Acad. IV, 101. Ita nobis tacentibus ex uno Epicuri capite, altero vestro, perceptio & comprehensio tollitur. * summa Verr. III, 35. de capite aliquid denudare.

INDEX LATINITATIS.

demere. *ibid.* 11. aliquot nominibus de capite, quantum commodum fuerit, frumenti detraxit. * quod est in quaque re principium & summum, plurimumque valet. Tusc. V, 34. se jure illo nigro, quod caput cœnæ erat, delectatum. Orat. I, 35. caput est, -- quamplurimum scribere. *ibid.* II, 82. ad consilium dandum caput est. * auctor rei. Flacc. 18. caput est Græcorum concitandorum Heraclides ille Temnites. Planc. 23. si quid sine capite manabit, & cujus auctor non exstet. * Sed imprimis hæc significatio & obvia & notanda est, cum caput dicitur pro hominis statu, libertatis & civitatis jure atque adeo vita. Topic. 4. Si ea mulier testamentum fecit, quæ se capite numquam diminuit, h. e. numquam alicui nupsit; adeoque non transiit in aliam familiam, amissa pristina; quæ est diminutio capitis minima. v. Diminutio. Causæ capitis porro, res capitales, in quibus caput hominis agitur, sunt, cum aliquis in judicium vocatus est publicum, quo condemnatus locum in senatu, aut alia sui ordinis commoda, Orat. I, 40. civitatem, libertatemve amittit, solum vivere cogitur, aut vitam adeo perdit, quod v. c. in causa perduellionis fiebat, provincialibus autem & peregrinis, item militibus etiam in aliis causis accidebat, prout erat legibus constitutum. Itaque quoties formula hujusmodi apud Latinos occurrit, semper de qui-

bus hominibus, de quibusque causis sermo sit, videndum, & quibus ex legibus causa agatur, inque quæ pœnæ propositæ fuerint. Nam ita demum, capitis quæ sit vis, intelligi poterit. Est vero ubi etiam pro sola existimatione & fama hominum ponitur caput. ut Quint. 4. Ego qui caput alterius - defendo - *ibid.* 19. ut ante se ipse capitis damnaverit, si satis dedisset. In eadem oratione causa Quintiana causa capitis dicitur. Erat etiam tamen privata, pecuniaria, in qua proprie caput non agitur. Sed quia Quintius vadimonii deserti insimulabatur, male autem audiebant, & negligentes dissolutique putabantur, qui vadimonia deseruissent, adeoque litæ perderent, propterea capitis causa dicitur, in qua scilicet bona Quinti fama laboret. Sic est etiam Verr. II, 40. Non autem proprie hic capitis verbum adhiberi, vel ex Rosc. Com. 6. intelligi potest: Judicia summa existimationis & pœnæ dicam capitis. * Div. II, 12. Caput jecoris,

CARCER. in plural. locus in circo, unde cursus initium fit. Div. I, 48. Cato. 23. &c. laudatur etiam in singulari hoc sensu ex IV, 3. ad Herenn. & ita est ibi in edd. nonnullis, sed aliæ, & in his Gronoviana habet carceres, quam lectionem etiam in Lips. Cod. reperi.

CARDIACVS. Div. I, 37. Nec cardiacis hoc tribuendum nec phreneticis. Cardiaci nunc dicuntur, qui doloribus

INDEX LATINITATIS.

stomachi laborant, quem veteres Græci καρδιαν appellabant v. Schol. Thucyd. ad L. II, c. 49. unde angustia pectoris, sudorque existunt. v. Celsus. III, 19.

CAKERE, quid significet. v. Tusc. I, 36.

CARITAS. ad Att. IX, 9. *caritas numorum.*

CARMEN. *formula certa verborum sollemnis.* Mur. 12. *Prætori quoque carmen compositum est.* Rabir. Perd. 4. *crudelissimi cruciatus carmina.* * Fin. V, 15. *Sunt enim plurima elementa naturæ, quibus auctis, virtutis quasi carmen efficitur. Nempe elementa naturæ sunt, ut singuli versus, virtus est tanquam carmen ex iis compositum. Concentus virtutis.*

CARO. Pis. 9. *Ego istius pecudis ac putidæ carnis consilio &c. de homine stupido.*

CARPERE. *deligere.* Sext. 56. *flosculos undique carpere ac delibare.* Cluent. 46. *sed carpas, ut velis. i. e. deligas in quem animadvertere velis. ibid. in multorum peccato carpi paucos ad supplicium non oportet.* * de Or. III, 49. *carpere membris orationem. h. e. non uti comprehensione verborum, sed membratim casimque scribere.* * reprehendere. Balb. 26. *carpus non illo inimico, sed hoc maledico dente.*

CASA. ad Div. XVI, 18. *casus in horto, sc. frondea, qualis est ap. Ovid. Fast. III, 527. & ramus frondea facta casa est.*

CASCVS. Tusc. I, 12. *illud erat insitum priscis, quos Ennius cascicos appellat.*

CASSVS. *inanis* Tusc. V, 41. *cassum quiddam & inani vocis sono decoratum.*

CASTELLANVS. Brut. 73. *triumphus castellanus, i. e. de castellis.*

CASTELLVM. Div. II, 16. *Urbem philosophiæ proditis, dum castella defenditis.*

CASTIGATIVS. Tusc. II, 21. *Videsne ut obmutuerit, non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor.*

CASTIMONIA corporis. Leg. II, 10. *puritas a sordibus, a Venere &c.*

CASTVS. Phil. XIII, 4. *casta res familiaris a cruore civili.* Tusc. I, 3. *qui se integros castosque servassent, sc. a vitis humanis.* Har. Resp. 13. *castissimi ludi i. e. sanctissimi.* Rabir. Perd. 4. *casta concio, sanctus campus.* de Leg. II, 18. *eburhaud satis castum donum Deo.* Rosc. Com. 7. *perjurum castus fraudasse dicitur.*

CASVS. Flacc. I. *acerbissimus reipublicæ casus, de conjuratione Catilinæ: dicitur enim de quavis magna calamitate.* ibid. 13. *casus est in capiendo.* ad Div. X, 3. *in quo casu interpellatus & adhuc vivit & dicitur victurus; de vi sibi ipsi illata a Laterense.* ibid. 18. *hæc res magnum casum habet, valde pendet a fortuna.* ibid. 8. *Cum in eum casum me fortuna dedisset, ut aut &c. id est*

INDEX LATINITATIS.

in die Umstände gekommen
bin.

CATADVPA: *cataraë*
Somn. Sc. 5. Sicut ubi Nilus ad
illa, quæ *Catadupa* nominantur,
præcipitat ex altissimis monti-
bus, ea gens quæ illum locum
accolit, propter magnitudinem
sonitus, sensu audiendi caret.

CATAMITVS, *cinædus*,
scoræum masculum. Phil. II, 31.

CATAPLVS. Rab. Post. 14.
classis; imprimis *et* b. etiam lo-
co ea, quæ *Alexandriam* com-
meabat. v. inpr. *Salmas. de mod.*
usur. p. 357.

CAVEA, locus ubi specta-
tores ludorum sedent. Cato. 14.
magis delectatur, qui in prima
cavea, quam qui in ultima spe-
ctat. cf. Leg. II, 15. &c.

CAVEO. *de Jureconsultis*
dicitur, cum litigantibus aut
aliquid contrahentibus, sive
verbis, sive scripto, ostendunt,
quomodo lis instruenda, resque
contrahenda sit, ne causa ca-
dant, aut decipiantur. Mur. 9.
caves ne tui consultores deci-
pantur. *ibid.* Servius hic no-
biscum urbanam militiam re-
spondendi, scribendi, cavendi
fecutus est. ad Div. III, 1. *de Va-*
lerio JCro: melius ei cavere vo-
lo, quam ipse aliis solet. cf.
Cæcin. 27. de Or. I, 48. * *hinc*
cavere dicuntur etiam 1) qui
sibi satisfieri jubent in re ali-
qua. Brut. 5. nisi prius a te ca-
vero, amplius eo nomine nemi-
nem petiturum. cf. Verr. II, 23.
Verr. III, 54. prædibus & prædiis
populo *caveum* est. 2) qui a-

liquid excipiunt in formula
pactionis, aut conditionem ali-
quam paciscuntur. Verr. I, 11.
viderunt in cautione, cum ita
caverent, si post Kal. Jan. in
consilium iretur. 3) qui ali-
cui quacunque in re prospiciunt.
Cluent. 59. cum HS. XXX scri-
pta essent, pro HS. CCC, ne-
que ei satis *cavum* videretur;
voluit, cum aliquid acceptum
referre liberalitati. Leg. II, 21.
v. Cause. * *prohibere lege, edi-*
cto. Verr. I, 43. cur hoc, cum
in eodem genere sit, non ca-
ves.

CAVILLATIO. de Or. II, 54.
genus facetiarum in toto ser-
mone fustum.

CAVILLOR. *jocor*, Nat. D.
III, 34. atque in eo etiam *cavilla-*
tus est. ad Att. II, 1. jam fami-
liariter cum ipso *cavillor* etiam
& *jocor*. * *jocose perstringo* ad
Qu. Fr. II, 12. ejus prætextam
ritu sum *cavillatus*.

CAVPONOR. ex Ennio Off.
I, 12. non *cauponantes* bellum
h. e. *lucris causa gerentes*.

CAVSA. *res, de qua in judi-*
cio agitur, controversia foren-
sis, questio finita, Gr. *ὁπὸ* *De-*
σις. s. ut Cicero definit: *res*
quæ habet in se controversiam,
in dicendo positam, cum inter-
positione personarum certa-
rum. de Invent. I, 6. cf. de Or.
II, 19. *Hinc, ubi res et causa jun-*
gentur, P. *Mannus*, rem de
oto negotio in se considerato,
causam de momentis temporum
personarumque accedentibus re-
ste

INDEX LATINITATIS.

ret. * ad Qu. Fr. I, 4. *cautum* consilium.

CEDO. Mil. 23. *Cedere legibus, est, sustinere æquæ animo pœnam legibus constitutam.* Sull. 25. *cedere reipublicæ, est, aliquid ferre reipubl. causa.* Ligar. 7. *cedere auctoritati, est, parere consilio.* ad Div. I, 1. Hortensii - sententia *cedit* religioni de exercitu, h. e. *Hortensius censet non esse exercitum in Aegyptum mittendum, quod libris Sibyllinis ita videatur.* Mil. I. *cedere tempori, est, ea non facere, quæ tempus fieri non sinis, aut quibus propter temporis rationem profici nil potest.* Sull. 16. *Cedo amicitia, est, ignosco propter amicitium.* ad Div. VI, 6. *Cedis ambitiosis voluntatibus, est, facit, quæ volunt homines ambitionis causa.* de Offic. II, 11. *Cui exercitus nostri cesserunt, h. e. a quo victi sunt? v. quos laudat Dukerus ad Flor. I, 14, 2. II, 6, 61. Cæcin. 1. Cedere in causa, est, inferiorem discedere, vinci, causa cadere.* Acad. IV, 30. *Cederet scilicet, est, concederes, verum esse, quod dicitur.* ad Div. VII, 3. *pudori tamen malui famæque cedere, quam salutis meæ rationem ducere. h. e. malui consulere pudori & famæ, facere, quæ pudor & fama postulant.* * *cedere interdum est simpliciter pro abire, ne in illo cedere vita &c.* Cato. 19. *horæ quidem cedunt & dies & menses & anni.* * *de formula: cedere foro. v. Forum.*

CELEBER. locus. Partit. I c. *opponitur deserto.* Arch. 3. *urbs celebris i. e. abundans incolis.* Manil. 12. *portus celeberrimus.* Læli. 3. *dies celeberrimus, dicitur, quo Africanus major a senatu, populo, sociis &c. domum deductus erat.*

CELEBRATIO. *confluxus hominum in locum aliquem.* Sull. 26. *Quæ domus? quæ celebratio quotidiana? * conventus hominum frequens.* Offic. I, 4. *hominum cætus & celebrationes obire.*

CELEBRITAS. *conventus & confluxus hominum, item de loco, ubi frequentes convenire homines solent.* Tusc. V, 3. *totius Græciæ celebritas, de ludis Olympicis.* Offic. III, 1. *in maxima celebritate atque in oculis civium viximus.* Leg. II, 26. *sublata etiam erat celebritas virorum & mulierum - habet enim luctum concursus hominum. de funeribus.* * Off. II, 13. *qui ab incunte celebratis causam ac nominis habet. qui ab incunte ætate cersa de causa notus omnibus est.*

CELEBRARE. de Or. I, 1. *celebrare artes, est, colere.* Muren. 41. *factum esse consulem, nuncii literæque celebrassent. h. e. crebri nuncii literæque nunciassent.* Sull. 2. *quorum studio ac dignitate celebrari hoc iudicium vides, de advocatis, cum frequentes adsunt.* de Or. I, 45. *senectutis celebranda per fugium, dicitur res, qua efficitur, ut etiam senum ædes celebrentur advenantium multitudine.*

INDEX LATINITATIS.

see. Verr. I, 26. *Celebratur omnium sermone lætitiæque convivium, cum omnes convivia hilariter multisque sermonibus convivium peragunt.*

CELERIPES. ad Att. IX, 7. *Venit autem eo ipso die ille celeripes, quem Salvius dixerat.*

CELLA. *templum.* Phil. II, 8. *Cella concordiz. * locus, ubi conditur in usus futuros v. e. frumentum, aut vinum.* in Cæcil. 10. *frumentum in cellam, est, quod Provinciali magistratui a provincialibus datur, unde cum suis panem habeant.* v. *Cibaria.*

CELSVS. de Or. I, 40. *hæc ignorantem erectum & celsum vagari magna cum caterva toto foro. &c. de habitu hominis sibi valde confidentis.*

CENSEO. ad Div. IX, 2. *Tibi igitur hoc censeo. * Arch. 6. ex his studiis hæc quoque censetur oratio & facultas, i. e. aut, iudicatur, æstimatur, ut Budæus interpretatur ad Pandectas p. m. 16. aut, in horum studiorum genere ponitur. * est etiam vocabulum proprium Senatorum, cum sententiam dicunt.* in Senatu. ad Div. XI, 20. *si tibi videtur, agros eorum militum his dandos censeas ab utrisque nobis. * censere est etiam in censum deferre apud censorem.* Flacc. 32. *in qua tribu prædia censuisti? ibid. si aliena censendo sua facere posset.* Aët. I, in Verr. 18. *censendi causa.* Flacc. 32. *Sintne ista prædia censui censendo? b. e. an possint a nobis in censum deferri.* in

censum autem deferri possunt possessiones, quæ sunt mancipi & juris civilis. v. Cic. l. c. cf. *Festus in Censui censendo.* hinc, *qui & nomen & rem apud Censorem deferre, censeri dicitur.* v. c. ad Att. I, 15. Flacc. 32.

CENSOR. *magistratus Rom. major, de quo cognoscas licet e L. III. de Legg: c. 3. Cluent. 46. Dom. 51. &c. de Fin. II, 10 quæ jam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est.*

CENSORIVS. Agrar. I, 2. *Censoria tabulæ, sunt libri, in quos nomina resque civium & notæ referuntur.* ad Qu. Fr. I, 1. *lex censoria.* v. Ind. LL. de Censoria notione, notis censoriis, subscriptionibus v. suis locis. de Or. II, 90. *censorium opus, est, dignum nota censoria.* Sic est etiam ap. Gell. IV, 12. & Plin. H. N. XVII, 3. *censorium probrum.* pro nota censoria autem ap. Columell. XII, præf. & Sueton. Cæs. 41. ubi vid. Casaub.

CENSVS. *Censoris actio censendi.* Sext. 47. *censu prohibere, dicitur Censor, cum aliquem, quia civem esse non putat, bona sua in censum deferre non sinat.* Cluent. 48. *cum in equum censu Sacerdos prodisset. * tabulæ censoriæ.* Arch. 5. *census nostri.* v. Gronov. Sest. IV, 1. *hinc etiam bona in censum deferri dicuntur. * pro re familiari dici, notissimum est.*

CENSVS, a, um. *civis Rom.* Verr. I, 41. *neque census esset.* v. Ind. LL. in Lege Voconia.

INDEX LATINITATIS.

Nam ea significatio hujus verbi, cum is census dicitur *κατ' ἑξαχμῶν*, qui centum millia aeris habes, v. Gron. Selt. III, 16. ut Classicus, qui in prima classe censetur, cum etiam ceteri censi sint & classici, ea huc non pertinet, ut docuit Perizon. de Lege Voconia.

CENTESIMAE (in. partes sortis,) usurae, sunt, cum singuli asses in mensem solvuntur pro centenis, unde sunt duodeni in annum. Gronov. de Centes. & *Unciis Usur.* p. 481. 631. 632. inpr. de Sestert. III, 13. Verr. III, 70. centesimis binis foenerari. i. e. acceptis duobus assibus pro centenis in singulos menses. unde facile intelligi potest, quae sint terna & quaterna centesima. ad Att. VI, 1, 2. ibid. 1. dico me centesimas ducturum. ibid. V, 21. centesima perpetuo foenore ducuntur. *rechnen, pafsiren lassen*, de praetore provinciali; apud quem quis syngraphas persequitur. ad Att. VI, 2. centesima perpetua sunt, cum adjiciuntur quotannis sorti, sine anatocismo. Interpretatur ipse Cicero ibid. Scaptius centesimis, renovato NB. in singulos annos foenore, contentus non esset. *lis opponuntur ibidem: centesima renovata NB. quotannis:* Sed centesimis ductis ex proxima quidem syngrapha, nec perpetuis, sed renovatis quotannis. v. Gronov. Mantiff. Pec. Vet. p. 414. * Centesimae, de quibus dictum, sunt vectigal

privatum; ab his differet centesima, quae est vectigal publicum. ad Brut. ep. 18. Obdure scunt quotidie magis boni viri ad vocem tributi: quod ex centesima collatum, impudenti censu locupletum, in duarum legionum praemiis omne consumitur. Haec centesima solvitur ex rebus venalibus & aerario militari inferitur. v. Lips. Magnit. Rom. II, 4. Gronov. Selt. III, 13.

CENTVMVIRI. Cæcin. 24. sunt assessores judicii centumviris, de quo statim. Ad centumviros, est in judicio centumviri.

CENTVMVIRALIS. Cæcin. 18. centumvirale judicium, dicebatur, a numero judicum vocande enunciato; nam iudices erant omnino centum & quinque; cum ex singulis tribubus terni deligerentur. v. Festus in Centumviri alia iudicia. Ad ejus judicii notionem pertinebant causae plurimae, quas enumerat Cie. de Or. I, 38. sed imprimis hereditariae. de eo judicio extat elegans libellus Sibrandi Tetzard Siccamae recusatus Hala a. 1725, quem vid. inpr. I, 6. II, 5. & 8, qua capite de iis causis ad centumviros actis exponit distinctius, quarum ap. Ciceronem est mentio, aliosque auctores Latinos. hinc intelligas, quae sint causae centumvirales de Orat. I, 38.

CENTVRIAE, dicuntur partes populi aut exercitus. Nam cum populus a Servio in classes

INDEX LATINITATIS.

classēs sex descriptus esset, cuique classi etiam certus numerus centuriarum attributus est. Neque centum præcise homines continet; nam ultima classis, in qua aliquot millia fuisse certum est, una centuria continetur. Sed centuria est cujusque numeri aut multitudinis nomen, ut decuria; quorum verborum hoc tantum discrimen est, quod decuria de ordine nobiliorum hominum dicitur, ut: decuria judicum; centuria etiam impri-
misque de ignobilioribus plebeisque. Brut. 67. Centuria pauperum ad consulatum defuere. &c. v. Comitia centuriata. ad Div. XI, 16. cum equitum centurias tenes, in quæ regnas, mitte ad Lupum nostrum, ut is nobis eas centurias conficiat. Erant duodeviginti equitum centuria, eæque ad classem primam pertinebant. Centurias equitum tenet in iisque regnat, qui est apud eos graciosus, in magna-
que auctoritate constitutus, ut facile ejus suffragationem sequantur. Conficere autem centurias alicui, est, facere, ut eum renunciant. * Agr. II, 13. in co-
mittatu & instrumento magistratus provincialis commemorantur: tabernacula, centuria, supellex. Turnebus emendabat: tentoriis. Grævius suspicabatur, intelligi centurias fabrum; neque tamen multum huic interpretationi tribuebas. Non liquet. * Campanos in censu-
rias describit. v. Centuriare.

CENTURIARE, est, in cen-

turias describere, ad centurias redigere homines. scil. ut mili-
tens. ad Att. XVI, 9. Centurias Capuæ, dinumerat: jam jamque video bellum. ad Quir. p. Red. 5. cum centuriari homines vidissem &c. de Clodio, qui homines plebejos, servos convocabat, in ordines describebat, ut pugnavent contra Ciceronem, si resistere legi & Romæ manere vellet.

CENTURIATVS, a, um, comitia centuriata sunt e Servii Tullii institutio, in quibus aut leges a magistratibus majoribus feruntur, aut magistratus majores, exceptis edilibus curilibus, creantur. Dicuntur ita, quia populus per centurias suffragia fert ex ordine classium, deinde post prærogativam, de qua suo loco, in classibus ex ordine a Servio instituto, unde jura vocata dicuntur. Cur in centuriatis etiam tribuum mentio, infra, in Tributa Comitia, docebitur.

CENTURIATVS. locus centuriatus Pil. 36. centuriatus palam venditos.

CERA. pro tabula, cera induta, cerata. Verr. I, 36. extrema cera nomen infimum in flagitiosa litura fecit. v. impr. Salmas. de Mod. Uf. p. 463. 465. f.

CERARIVM. Verr. III, 77. pecunia, quæ pro cera datur: ex omni pecunia, quam aratoribus solvere debuit, certis nominibus deductiones fieri solebant: primum deinde, pro ne-
scio quo cerario.

CERNO. judico, agnosco. Off. I, 20. magnus animus duabus

INDEX LATINITATIS.

bus rebus *cernitur*. Tusc. V, 8. Rosc. Am. 16. *certain* patrem quæ genere, non numero *cernerentur*. * *refertur ad causam*, propter quam aliquid facimus. Leg. I, 18. ubi est gratus, si non cum ipsum *cernunt* grati, cui referunt gratiam. * *pugnare*, contendere. ad Div. VIII, 14. quamdiu civiliter *cernitur*, h. e. *consenditur*, non armis, sed iis modis, quibus cives inter se *conrendere* decet, lege, iudicio &c. Off. I, 12. vitam *cernamus* utrique, i. e. *pugnemus de vita*. v. Perizon. ad Sanct. Minerv. p. 771. * *Cernere hereditatem*, est proprie, *deliberare de hereditate*, utrum eam velimus adire, nec ne; deinde significat id, quod hanc deliberationem fere sequitur, nempe, *adire hereditatem*. v. Perizon. l. c. cf. quæ contra Kusterum de hac formula disputat. ibid. p. 780. b. - 795. & infra in Cretio. ad Div. IX, 14. Sinas me hanc quasi falsam *hereditatem* alienæ gloriæ *cernere* h. e. *adire*, ad Att. XI, 2. eoque ipso die ex testamento *crevi hereditatem* &c. * Leg. II, 9. quibus Diis *creverint*, procuranto. de haruspiciis, cum respondent, quibus Divis *piaculum* debeat.

CERTARE. Catil. II, 8. *certare* fructibus cum usuris, dicuntur, qui volunt usuras sortis acceptæ solvere *reditibus* prædiorum, atque id aut difficillime aut plane non efficiunt.

CERTVS. ad Div. I, 7. *certi* homines, quibus fides haberi, *epistola recte committi potest*.

dicuntur habere, quorum matres castæ pudicæque fuerunt. Sic de Inv. I, 2. *certos* liberos, *pater dicitur habere, cum custam uxorem habet*. Quint. 3. *certus* pater familias, est *diligens, contentus, rerum suarum curiosus*. nam statim subjicit: una in re paullo minus consideratus, ut Verr. III, 75. *certain* rationes, *opponuntur perturbatis, sine ordine scriptis, interpositis adeoque fide indignis*. Rosc. Amer. 19. *Certus* accusator, *fide dignus, qui ita accusat, iis testibus, argumentis, ut fides ei haberi possit, adeoque sui muneris bene gerens*. Nam propterea *fide dignus est, probatusque, quia cum intelligentem accusationis instruendæ, exercitatum, & munere suo recte fungentem sciimus*. Non hic reprehendendus erat a Grævio Hotomannus. Ceterum v. Græv. ad pr. Quint. 3. ad Div. IX, 19. * *Cæcin*. 4. *certain* jus non obtinere, h. e. *causam justissimam*. * *opponitur infinito*. de Or. II, 110. *certain* genus quæstionis. Rosc. Com. 4. *certain* pecunia, *cujus summa & magnitudo definita est*.

CERVICVLA. Verr. III, 19. *Cerviculam* jactare, *gestus erat, quo Hortensius solebat uti, cum aliquid in oratione tractabat, in quo sibi placebat, cui confidebat plurimum*. v. in Cervix.

CERVIX. Orat. 18. in Hortensio reprehenditur mollitia *cervicum*, h. e. *jactatio cervicis* (v. Cervicula) *quæ esset mollium*

INDEX LATINITATIS.

lium effeminatorumque hominum. Sic everfas cervices ob-
jicit Clitiphoni Syrus ap. Terent.
Heaut. II, 2, 131. homini molli &
effeminato. Verr. III, 59. qui
erunt tantis cervicibus, h. e.
santa audacia & impudentia.

CERVULA. ad Att. XV, 14.
miniata cerula tua pluribus lo-
cis notandæ sunt. *ibid.* XVI, 11.
miniaturæ cerulæ. Scilicet ve-
teres solebant ceram affigere
locis librorum, de quibus qua-
rere amplius volebant, aut quos
reprehenderent, quod, signare
cera, dicitur ap. Vitruv. IX, 3.
v. Salmas. de Mod. Us. p. 446. &
ad Solin. p. 775.

CERVSSATVS. fūco obli-
tus Pis. 11. cerussatæ buccæ.

CESSIO. Leg. I, 3. cessio li-
bera & otiosa, est, cum quis abis-
e patria sua sponte otii causa,
aut legationis liberæ ergo. * Ces-
sio in jure. Top. 5. est, cum
aliquis apud prætorem, ce-
dit alicui rem suam, cum man-
cipi tum nec mancipi, addicen-
te vindicanti prætore. vid. Bo-
etb. ad Cic. l. c. ex quo repetit
Cajus Inst. II, 1, 6. ubi vid. Inst.
Ceterum in jure cessio inprimis
fit a debitoribus, qui, cum non
sunt solvendo, creditoribus bo-
na sua cedunt. v. Salmas. de
Mod. Usur. p. 600.

CETERI, æ, a, plur. Quint. 3.
sane ceterarum rerum certus
paterfamilias-- una in re minus
consideratus. Est elliptica lo-
cutio pro: in ceterarum rerum
negotio. v. Hotomann. Obs. IV,
II. * Est etiam femininum ge-

nus in nominativo & ablativo
ap. Ciceronem obvium. Verr.
I, 2. cetera audacia. ad Att. VI,
2. jam cetera jurisdictio. de Pe-
tit. Conf. 13. in cetera vita. &c.

CHIROGRAPHVM. 1. est id,
quod Græci χεῖρα Latini ma-
num, (v. Salmas. Mod. Usur. p.
391.) nos eines seine Hand, ap-
pellamus Phil. II, 4. quo me te-
ste convinces? an chirographo?
at literæ sunt librarii manu. ad
Att. II, 20. non utar meo chiro-
grapho, neque signo. Nat. D.
III, 74. chirographum sex pri-
morum imitatus est &c. 2. ipsum
id, quod manu scriptum est, li-
teræ manu nostra scriptæ. ad
Div. XVI, 21. credidi chirogra-
phis ejus & affirmationi præsen-
tis Laterensis. *ibid.* XII, 1. ejus
etiam chirographa defendimus.
3. genus cautionis, & id quidem
distinctum a syngrapha. de Syn-
grapha suo loco. Chirographum
est cautio unius debitoris ma-
nuscripta, quales sunt hodie obli-
gationes nostræ & literæ cambi-
ales. de quo genere Salmasius l. c.

CHIRVRGIA, ad Att. IV, 1.
diæta curari incipio: chirurgiæ
tædet. h. e. armis, vi, nolumus uti,
CHLAMYDATVS. Rabir.
Posth. 10. L. Sulla imperator
chlamydatus.

CHLAMYS. est vestis mili-
taris, non omnium militum, sed
Imperatoris & honoratiorum,
adeoque eadem, quæ Romanis
paludamentum, ut docuere Ku-
benius de lato clavo p. 29. seqq.
p. 114. &c. Ferrar. de Re Ve-
stiaria

INDEX LATINITATIS.

stiarum P. II. L. III. pluribus capp. sed est tamen proprie vestis Græca, Imperatoribus propria; unde Græci scriptores cum de paludamento Romanorum dicerent, hac voce usi sunt, & postea, cum Græca lingua Romæ notissima esset, hoc vocabulum etiam in latinam linguam translatum. Itaque cum de Romanis rebus sermo est, & chlamydis mentio fit, est ea vox ita uti supra diximus accipienda: ceterum, quando de Græcis rebus, non vestem Romanam significat, sed Græcum a Romana militari differentem. Et sic est, quicquid contra disputer Ferrarius l. c. c. 4. pro Rab. Posth. 10. Rabirio objicitur usus vestis græcæ, qua privati sc. uterentur, h. e. pallii, defendit eum Cicero exemplis Sullæ & L. Scipionis Asiatici, quorum uterque sc. veste græca usus sit, alter etiam calceis Græcis: Sullam chlamydatum, hunc autem non solum cum chlamyde, quod jam ipsum Græcum esset, sed cum crepidis etiam in Capitolio videre licere; quod essent hoc vestitum, utus Græcarum, genere, aliquando usi, neque, cum usi essent, sermones hominibus dedisse. Hic est sensus illius loci. Sulla & Scipio usi sunt chlamyde & in statua præ se tulerunt chlamydis speciem, non Romanæ, h. e. paludamenti, hoc nihil ad rem; non enim vestis Romanæ usus, etsi alienus a consuetudine, reprehenditur, sed peregrinæ, græcæ: atque hoc

ad defendendum Rabirium vallet, qui apud Græcos, non Romæ, necessitatis casu, usus est veste græca. Hæ dubitationes & difficultates inde natae sunt, quod sibi substituta consuetudine sunt verba, res similes, ratione usus, non easdem significantes; cum plebs non intelligit, verba linguarum, in hoc præsertim genere, sibi non satis respondere. ad Herenn. IV, 47. Citbarædo tribuitur chlamys purpurea coloribus variis intertexta & palla inaurata.

CHORAGIVM, est apparatus scenicus, atque adeo quicquid sumus fit in ludis scenicis, quod qui faciunt choragi dicuntur. v. nos ad Xenoph. memor. III, 4. Casaub. ad Sueton. Aug. c. 70. ut alios mittamus. hinc ad Herenn. IV, 48. eleganter: aut aliquod fragile falsæ choragium gloriæ comparetur, h. e. instrumentum falsæ gloriæ, omnia ea, quibus falsa gloria comparatur.

CHOREVS, trochæus. Or. 63.

CIBARIA, quibus alimur. Rosc. Am. 20. Cibaria (int. anserum) locantur. * cibaria dicuntur frumentum, quod magistratibus provincialibus eorumque legatis, quæstoribus &c. a provincialibus dabatur, quod & frumentum in cellam dicitur. v. Cella. Verr. III, 93. uberiora facta sunt cibaria caritate. ad Att. VI, 3. Cibaria præfecti. cf. ad Div. V, 20. Græci cibaria interpretantur σιτομέτριον, demensum Terentio

INDEX LATINITATIS.

dicitur, v. Salmas. Mod. Usur. c. 4. p. 163.

CIBARIVS panis. Tusc. V, 34. *est panis nigrior & vilior, qui servis dari solebat, ut ex Isidoro Orig. XX, 2. patet, quem & laudavit Davifius. Nonius autem c. 11. etiam suis temporibus cibarium neutro genere de hoc pane dictum tradit, quod olim de omni pane dicebatur. Eadem est adjectivi ratio, quod tamen citius quam substantivum de viliori pane dictum ex hoc Ciceronis loco intelligitur.*

CIBVS. Nat. Deor. II, 55. *animalis cibus, de aere. de Fin. V, 19. animi cultus erat ei quasi quidam humanitatis cibus.*

CIEO. de Or. I, 56. *erētum cieri, i. e. distribui. sed de erētō s. herētō cito infra in erētum dicemus. Ceterum ex hoc loco concidit tota Salmasii disputatio ad Solinum de voce citum, in illo: herētum citum. p. 891. Ex græco κίω i. e. προπέω, ad ambulandum provo, putat esse ciere, & hinc citare, citus, pro celer. Sed in hoc citus primam esse brevem. Ab alia origine esse citus pro divisus. Nam in ea primam esse longam. Esse autem a Græco verbo σκίω, pro quo & σκίζω ut πρίω, πρίζω. Pro σκίω esse & χίω ut σφαιρίζω, & φαιρίζω. hinc cio, unde herētum citum, patrimonium divisum &c. Hæc semidocti tamquam oraculum*

sicuti sunt. Ex loco nostro falsum esse apparet, citum in erētum citum esse a cio. est enim erētum cieri, non cieri. Veteres dicebant cieo & cio; ab illo citus brevi prima, ab hoc citus prima longa, sed eadem vi. Sic in compositis, ut possæ docent latini, excitus & excitus, ab excieo, illud, hoc ab excio. Utrumque est commotus, excitatus, provocatus. Erētum ciere autem non est proprio dividere, sed cum erētum, h. e. ut infra demonstrabitur, bona, quæ ædibus v. c. paternis continebantur & tamquam arcebantur, movetur loco suo & dividitur, adeoque in alias ædes transit.

CINCINNVS, Or. III, 25, *in cincinnis oratoris aut poetæ offendi, de ornamentis nimis & affectatis.*

CINCINNATVS, Nat. D. II, 5. *stellæ cincinnatæ.*

CINNVS. de Or. III, 54. Or. 6. *cinnus amborum. de genere dicendi medio, quod ita dicitur, quia mixtum est e tenui & magnifico. Est enim cinnus, ut Nonius tradit, commistio plurimorum, unde etiam potionis genus ex pluribus liquidorum generibus mistum, quod Græci κυνεῖω, qui a κυνᾶν miscere vocatur, vocant, apud eundem Nonium & Arnobium Cinnus dicitur. Hinc Gatakerus Miscellanea s. Adversaria sua Cinnium inscripsit, hæc vox prætermissa est in Nizoliano Lexico.*

CIRCUVITIO. N. D. II, 17. *cir-*

INDEX LATINITATIS.

stiarum P. II. L. III. pluribus capp. sed est tamen proprie vestis Græca, Imperatoribus propria; unde Græci scriptores cum de paludamento Romanorum dicerent, hac voce usi sunt, & postea, cum Græca lingua Romæ notissima esset, hoc vocabulum etiam in latinam linguam translatum. Itaque cum de Romanis rebus sermo est, & chlamydis mentio fit, est ea vox ita uti supra diximus accipienda: ceterum, quando de Græcis rebus, non vestem Romanam significat, sed Græcum a Romana militari differentem. Et sic est, quicquid contra disputer Ferrarius l. c. c. 4. pro Rab. Posth. 10. Rabirio objicitur usus vestis græcæ, qua privati sc. uterentur, h. e. pallii, defendit eum Cicero exemplis Sullæ & L. Scipionis Asiatici, quorum uterque sc. veste græca usus sit, alter etiam calceis Græcis: Sullam chlamydatum, hunc autem non solum cum chlamyde, quod jam ipsum Græcum esset, sed cum crepidis etiam in Capitolio videre licere; quod essent hoc vestium, utut Græcorum, genere, aliquando usi, neque, cum usi essent, sermones hominibus dedisse. Hic est sensus illius loci. Sulla & Scipio usi sunt chlamyde & in statua præ se tulerunt chlamydis speciem, non Romanæ, h. e. paludamenti, hoc nihil ad rem; non enim vestis Romanæ usus, etsi alienus a consuetudine, reprehenditur, sed peregrinæ, græcæ: atque hoc

ad defendendam Rabirium tuler, qui apud Græcos, non Romæ, necessitatis casu, usus est veste græca. Hæ dubitationes & difficultates inde natæ sunt, quod sibi substituta consuetudine sunt verba, res similes, ratione usus, non easdem significantes; cum plebs non intelligit, verba linguarum, in hoc præsertim genere, sibi non satis respondere. ad Herenn. IV, 47. Cirharædo tribuitur chlamys purpurea coloribus variis intexta & palla inaurata.

CHORAGIVM, est apparatus scenicus, atque adeo quicquid sumens fit in ludis scenicis, quod qui faciunt choragi dicuntur. v. nos ad Xenoph. memor. III, 4. Casaub. ad Sueton. Aug. c. 70. ut alios mittamus. hinc ad Herenn. IV, 48. eleganter: aut aliquod fragile falsæ choragium gloriæ comparatur, h. e. instrumentum falsæ gloriæ, omnia ea, quibus falsa gloria comparatur.

CHOREVS. trochæus. Or. 63.

CIBARIA, quibus alimur. Rosc. Am. 20. Cibaria (int. anserum) locantur. * cibaria dicuntur frumentum, quod magistratibus provincialibus eorumque legatis, quæstoribus &c. a provincialibus dabatur, quod & frumentum in cellam dicitur. v. Cella. Verr. III, 93. uberiora facta sunt cibaria caritate. ad Att. VI, 3. Cibaria præfecti. cf. ad Div. V, 20. Græci cibaria interpretantur σιτοµέτριον, demensum Terentio di. i-

INDEX LATINITATIS.

dicatur, v. Salmas. Mod. Usur. c. 4. p. 163.

CIBARIVS panis. Tusc. V, 34. *est panis nigrior & vilior, qui servis dari solebat, ut ex Asidoro Orig. XX, 2. patet, quem & laudavit Daviscus. Nonius autem c. 11. etiam suis temporibus cibarium neutro genere de hoc pane dictum tradit, quod olim de omni pane dicebatur. Eadem est adjectivi ratio, quod tamen citius quam substantivum de viliori pane dictum ex hoc Ciceronis loco intelligitur.*

CIBVS. Nat. Deor. II, 55. *animalis cibus, de aere. de Fin. V, 19. animi cultus erat ei quasi quidam humanitatis cibus.*

CIEO. de Or. I, 56. *erctum cieri, i. e. distribui. sed de ercto s. hercto cito infra in erctum dicemus. Ceterum ex hoc loco concidit tota Salmasii disputatio ad Solinum de voce citum, in illo: herctum citum. p. 891. Ex graeco κίω i. e. πορεύω, ad ambulandum provo-
voco, putat esse ciere, & hinc citare, citus, pro celer. Sed in hoc citus primam esse bre-
vem. Ab alia origine esse citus pro divisus. Nam in ea primam esse longam. Esse autem a Graeco verbo σκίω, pro quo & σκίζω ut πρίω, πρίζω. Pro σκίω esse & χίω ut σφαιρίζω, & φαιρίζω. hinc cio, unde herctum citum, patrimonium divisum &c. Hec semidocli tamquam oraculum*

*secuti sunt. Ex loco nostro falsum esse apparet, citum in er-
ctum citum esse a cio. est enim erctum cieri, non cieri. Vete-
res dicebant cieo & cio; ab illo citus brevi prima, ab hoc citus prima longa, sed eadem vi. Sic in compositis, ut poeta docent latini, excitus & excitus, ab excieo, illud, hoc ab excio. Utrumque est commotus, exci-
tatus, provocatus. Erctum cie-
re autem non est proprie divide-
re, sed cum erctum, h. e. us
infra demonstrabitur, bona,
qua aedibus v. c. paternis conti-
nebantur & tamquam arceban-
tur, movetur loco suo & dividi-
tur, adeoque in alias aedes transit.*

CINCINNVS, Or. III, 25, *in cincinnis oratoris aut poetae of-
fendi, de ornamentis nimis &
affectatis.*

CINCINNATVS, Nat. D. II, 5. *stellae cincinnatae.*

CINNVS. de Or. III, 41. Or. 6. *cinnus amborum. de genere di-
cendi medio, quod ita dicitur,
quia mixtum est e tenui & ma-
gnifico. Est enim cinnus, ut
Nonius tradit, compositio pluri-
morum, unde etiam potionis
genus ex pluribus liquidorum ge-
neribus mistum, quod Graeci
κυνεῶνα, qui a κύναν mi-
scere vocatur, vacans, apud
eundem Nonium & Arnobium
Cinnus dicitur. Hinc Grotakerus
Miscellanen s. Adversaria sua
Cinnium inscripsit, haec vox praeter-
missa est in Nizoliano Lexico.*

CIRCUVITIO. N. D. II, 17.

cir-

INDEX LATINITATIS.

circuitione quadam Deos tollit. *barbari dicerent indirecte* s. per indirectum. * *in rhetoricis quid sit.* v. ad Herenn. IV, 32.

CIRCVITVS. de Or. III, 51. *circuitus* verborum est *periodus*. cf. Or. 23. &c.

CIRCVITVS, a, um. Cornel. I. *circuitis* rostris.

CIRCVLARI, Brut. 54. *iudex circulan*s, qui in ipso iudicio, dum causa continua oratione agitur, surgit & cum hominibus consistit & circulos facit, colloquitur.

CIRCVLATOR. ad Div. X, 32. *circulator* auctionum, est *circumforaneus*, qui cum scrupulis & undique collectis mercibus fora obit & congestas res auctionibus vendit. Eodem modo *circulatores* dicuntur *medici circumforanei*. v. Salm. ad Solin. p. 739. a. G.

CIRCVLVS, *conventus privatus hominum colloquendi causa*. de Or. I, 34. quemcunque patremfamilias *acripuissetis* ex aliquo *circulo*. ib. 38. cum in *circulo* decipiare adversarii aliqujus stipulationucula. Balb. 26. in conviviiis rodunt, in *circulis* vellicant.

CIRCVM. Quint. 6. *pueros circum* amicos dimittit, v. *Pasferat. ad b. l.* cf. ad Att. VII, 9. &c. Verr. I, 36. *circum* pedes homines formosi & literati. *de servis, quia scilicet in conviviiis ad pedes stant.*

CIRCVMCIDERE. *sollere*. de Fin. I, 13. *circumcisaque* inanitate omni & errore.

CIRCVMCURSARE. ad Div. VII. 1. ut nostras villulas obire & simul mecum *lectica circumcursare* posses.

CIRCVMFLARE. Verr. III. 11. ventis omnibus invidiae, *circumflari*.

CIRCVMFLVERE. *abundare*. Verr. III, 5. rebus omnibus *circumfluere*. Lael. 15. omnibus copiis *circumfluere*. ad Att. 21. *circumfluere* gloria.

CIRCVMFORANEVS. Cluent. 14. *pharmacopola circumforaneus*. v. Salm. ad Solin. 739. ad Att. II. 1. *aere circumforaneo* me obruerunt, i. e. *aere alieno sub faenore sumto*. Ratio dicendi inde ducta est, quod pecunia omnis Romae in foro tractabatur, ubi apud argentarios deponi solebat a ditioribus, qui de mensa, raro de arca solvebant. vid. v. c. Budaeum ad Pand. p. m. 196.

CIRCVMJICIO. *complector*. de Univ. 13. animus a medio profectus, extremitatem caeli a suprema regione rotundo ambitu *circumjecit*. ad Div. II. 62. quod anguis domi vestem *circumjessus* fuisset.

CIRCVMIRE. ad Att. XIV. 21. *circumire* veteranos, sc. rogandi causa. v. *Circum*. cf. ad Div. X, 30. * ad Att. XIII. 20. qui se totius belli fluctibus *circumiri*, quam illum progredi maluit.

CIRCVMLVVIO. de Or. I. 38. *circumluvionum* iura.

CIRCVMPLICO. Div. II. 62. si anguis vestem *circumplexisset*.

CIR-

INDEX LATINITATIS.

CIRCVMRODERE. ad Att. IV, 5. dudum *circumrodo*, quod devorandum est.

CIRCVMSCRIBERE. *coercere*, Sext. 45. Sed genus universam brevi *circumscribi* & defini-ri potest. Mil. 33. Senatus, credo, prætorem leum *circumscripsisset*. - - An consules in prætore coercendo fortes fuissent. cf. Græv. ad Att. VII, 9. * *decipere*. Rosc. Com. 8. dic nunc, te ab Roscio *circumscriptum* esse.

CIRCVMSCRIPTA. Or. 66. *circumscripte* & numerose dicere. h. e. per periodos. nam opponitur tō incise & membratim dicere. * N. D. II, 59. Singulas res definimus, *circumscripteque* complectimur. v. *circumscriptus*.

CIRCVMSCRIPTIO. *fraus*. Offic. III, 15. *circumscriptio* adolescentum. Flacc. 30. emtiones falsas, prædiorum proscriptiones cum mulierculis, aperta *circumscriptione* fecisti. * *circulus circa aliquem factus*. Phil. VIII, 8. nisi prius respondisset, quid facturus esset, quam ex ista *circumscriptione* excederet. * Tusc. I, 20. cum totam terram intueri licebit, ejusque cum situm, formam, *circumscriptionem*, tum &c. * Brut. 8. ipsa natura *circumscriptione* quadam verborum comprehendit concluditque sententiam.

CIRCVMSCRIPTVS, *brevis*. Or. I, 22. *circumscripta* explicatio. v. *circumscripte*. * *ere-*

ptus, sublatius. Verr. I, 18. omni tempore Sullano exaccusatione *circumscripto*. Fin. III, 9. *circumscriptis* igitur sententiis, quas posui. * *qui coercetur*. Phil. II, 22. *circumscriptus* a Senatu Antonius. v. *circumscribere*.

CIRCVMSPECTARE; *de providis & timidis, qui sæpe circumspiciunt omnia*. Tusc. I, 30. *circumspectans* nostra vebitur oratio.

CIRCVMSPICERE, *querere*. Verr. III, 90. non *circumspiciam*, non quæram foris, sc. exempla, cum habeas iudices &c. * *de his, qui nesci, quid agant, tamquam auxilii querendi causa, sæpe circumspiciunt*. Rosc. Com. 14. *Circumspicit*, æstuat, negat nos &c. * *de iis, qui se nimis amant, sibi nimis placent*. Rosc. Com. 2. Usque con- de diligis & magnifico *circumspicis*. Ita se *circumspiciebat* Κανίς ap. Xenoph. Memor. Socr. II, 1.

CIRCVMVECTIO. ad Att. II, 16. portorium *circumvectionis*.

CIRCVMVENIO. *decipio*. ad Div. V, 1. nunc video illum *circumvenum*, me desertum. Rosc. Com. 9. quem per arbitrum *circumvenire* non posses &c.

CIRCVS, *est ædificium publicum in oblongam & ab altera parte rotundam formam ab altera rectam extructum, in quo ludi equestres, qui inde circenses dicuntur, habebantur*. Medius Circus directus erat
Z spina,

INDEX LATINITATIS.

agitur l. XLIX. Sed adjiciamus alium locum e Cicrone pr. Cæcin. 2. simul illud futurum arbitrati sunt, ut in hac causa non de improbitate Sext. Aebutii, sed de jure civili judicium fieri videretur. Improbitas h. l. est vis, quam Aebutius Cæcinæ ejusque advocatis fecerat. Ea erat causa publica in judicio publico, ex lege de Vi armatis hominibus, disceptanda, adeoque juris publici; Judicium autem de jure civili, est de possessione, quod est privatum. Ceterum ipsa definitio juris civilis Ciceroniana in Topicis c. 2. totum hoc quod diximus confirmat. Jus civile est æquitas constituta iis, qui ejusdem civitatis sunt, ad res suas obtinendas. * Divin. in Cæcil. 5. Nam civibus cum sunt creptæ pecuniæ, civili fere actione, & privato jure repetuntur. Civilis actio est, qua utitur civis non modo contra civem, sed quemcunque, a quo ei injuria facta est; ea autem est juris privati, non in omnibus causis, sed in pecuniariis ceterisque privatis. Sic de Orat. I, 11. civiles controversiæ, sunt forenses in causis privatis. * de Or. III, 16. cum a re civili & a negotiis animi quodam judicio abhorrent. h. e. cum neque rem publicam capeßere, neque in foro versari vellent. ibid. 31. civilis scientia ibid. I, 14. rerum civilium cognitio, est ea scientia, qua opus est ei, qui rem publicam capeßere, & in judiciis versari

cupit. Unde de Invent. I, 5. civilis ratio, est ars, cujus in civitate magnus est usus item Orat. 9. Oratio civilis; quæ aut in senatu, aut in concione, aut in judiciis habetur ad cives & de rebus civilibus, in quæ negat obscuras, abstrusque sententias locum habere, reprehenditque Thucydidem, qui in conciones referjerit. * Milon. 13. quid enim odisset Clodium Milonem, præter hoc odium civile, quo omnes improbos odimus. Odium civile est, quale impune erga cives exercere licet, remotum a vi & armis. Sic vis civilis est, qua uti possunt cives in possessionibus, cui opponitur vis vera. v. argumentum Or. pr. Cæcina. & in vis. * Planc. 10. Minturnenses coloni, quod C. Marium ex civili errore, atque ex impiis manibus eripuerunt &c. h. e. cum civis cives fugeret in bello civili. * Civilis eleganter dicitur, qui æquo jure omnes cives secum esse patitur, neminem contemnis, nihil sibi præcipui arrogat, verbo, ita in omnibus rebus se præbet, ut, ceteros quoque cives esse, videatur meminisse. Nam qui aliter agit, homines liberos non putare dicitur, ut Verr. I, 47. Fin. V, 23. Cum sic hominis natura generata sit, ut habeat quiddam innatum quasi civile atque popolare; quod Græci πολιτικόν vocant; quicquid agat quæque virtus, id a communitate, & ea, quam exposui, cari-

INDEX LATINITATIS.

caritate atque societate humana non abhorrebit. &c. v. *Casaub. ad Sueton. Aug. 51. Torrent. ad Cas. 75. Gronov. Obs. IV, 5.* * ad Div. XI, 28. pro civili parte. i. e. *quantum civis pro sua parte & potest & debet.*

CIVILITER. ad Div. VIII, 14. *quamdiu civiliter, sine armis, cernetur, est de contentionibus ad remp. pertinentibus, quales esse in senatu solent, &c.* fragm. ep. philosophiæ quidem præcepta noscenda, vivendum autem civiliter.

CIVITAS. Sext. 42. *conventicula hominum, quæ postea civitates appellatæ sunt.* Somn. Scip. 2. *concilia coetusque hominum jure sociati, quæ civitates appellantur, &c.* * pro urbe. L. Nani, 22. *quæ civitas est in Asia.* * pro jure civitatis. Arch. 4. *Civitas data est Heracleensibus.*

CLAM. Cæcin. 32. *ab se illum aut vi aut clam ut præcario possedisse. clam possidere, ut Ulpianus definit, dicitur, qui furtive ingressus est possessionem, ignorante eo, quem sibi controversiam facturum suspicabatur, & ne faceret timebat.* L. VI. Dig. de acquir. poss.

CLAMATOR. *rabula, opponitur oratori.* Brut. 49. *Ego ita de unoquoque dicam, ut intelligi possit, quem clamatorem, quem oratorem putem fuisse,* cf. de Orat. III, 34.

CLAMATORIVS. *quædam editiones habent ad Q. Fr. III,*

3. sed meliores legunt: declamatorio genere.

CLAMOR. *de acclamatione plaudentium Brut. 95. Itaque Hortensius, utroque genere florens, clamores faciebat adolescens. Sic ad Q. Fr. III, 1. clamores efficere.*

CLAMOSVS. ad Her. III, 13. *continuatio est orationis enuntiandæ acceleratio clamosa.*

CLANGOR. *Sonus avis volantis.* Tusc. II, 10.

CLARARE. de D. vin. I, 12. *Jupiter excelsa clarabat sceptræ columna.*

CLARITAS. de Div. II, 47. *cum claritate mori.*

CLARVS. *præstans, egregius.* de Fin. III, 2. *quasi belluari libris, si hoc verbo in tam clara re utendum est, videbatur.*

CLASSIS. *de partibus civium, in quas descripi a Servio census causa erant, dici passim notum est. Sed hinc ducitur ea ratio, cum sit significandæ hominum præstantiam & contra adhibetur. Sic classici auctores dicuntur præstantissimi, quod ditissimi erant in prima classe, in qua qui erant, æt' ἐξοχνοί classici dicebantur, ut Bellius docet. Huc pertinet illud Acad. IV, 23. qui mihi cum illo collati, quintæ classis videntur. h. e. ultimæ. Nam sexta, in qua capite censi, non numerabatur; unde quinque classium apud auctores interdum videntur.*

CLAUDICARE. *oratio dicitur,*

INDEX LATINITATIS.

citur, cum numerosa non est, neque vineta, aut fluminis instar leniter procurrens, sed saepe bias & tamquam insistit. de Or. III, 51. Si quid in oratione nostra *claudicat*. Sic, *claudicans* oratio est. Orat. 51. 58. v. Claudere, * Nat. Deor. I, 38. tota res vacillat & *claudicat*. Offic. I, 33. nec in ullo officio *claudicare*.

CLAUDERE. *proclaudicare*, Or. 51. quid est cur *claudere* aut insistere orationem malint. Tusc. V, 8. beatam vitam etsi ex aliqua parte *clauderet*, tamen maiore multo ex parte obtinere nomen suum.

CLAUDVS. Pison. 28. *claudus*, quomodo aiunt, pilam retinere. *proverbium in eos, qui quae a magistro audierunt tenent sed neque recte intelligunt, neque eo recte uti possunt.* Nam *claudus in pilae ludo*, nil potest nisi pilam sibi traditam retinere, non ea ex regulis ludi uti, propterea quod currere celeriter non potest.

CLAVICVLA. de Nat. D. II, 47. *Claviculis* apprehendunt adminicula vites.

CLAVSTRVM. Muren. 8. cum ego tanto intervallo *clavstra* nobilitatis refregissem.

CLAVSVLA. de Or. III, 46. *clausulas* atque interpuncta verborum animae interclusio atque angustiae spiritus attulerunt. * *exitus fabulae*. Coel. 27. *Mimi* est jam exitus, non fabulae: in quo cum *clausula* non invenitur, fugit aliquis e manibus, &c.

CLAVVS. Tusc. IV, 35. *clavo* clavum eicere, * Verr. V, 21. Et ut hoc beneficium, quemadmodum diceret, trabali *clavo* figeret &c.

CLEPERE, *furari*. Tusc. II, 10. cum doctus Prometheus *clepsisse* dolo.

CLEPSYDRA. Or. III, 34. at hunc non clamator aliquis ad *clepsydram* latrare docuerat. *Aemeloven. ad Quintil. XII, 6. ex quos ibi laudas.*

CLITELLAE. ad Att. V, 15. *clitellae* bovi sunt impositae. *proverbium in eos, quibus aliquid negotii datur, cui administrando idonei non sunt; clitellae enim asinis imponuntur non bubus.*

CLVDO. *laudatur* e Nat. D. II, 39. *sed ibi in Gron. est eludit. in Davis. alludit; neque cludit apertum est huic loco.*

CLYPEVS. Orat. 71. *clypeum* dissolvere, dicitur in eos, qui res junctas & copulatas dissolvendo corrumpunt.

COACERVARE. Agrar. II, 25. *coacervare* agros.

COACESCO. Cat. 18. non omnis aetas vetustate *coacescit*.

COACTOR, dicitur, qui in *auctionibus* pecunias cogit, quae ab *emtoribus* solvenda sunt, & est fere *argentarius*, Cluent. 64. nostri: *Cassirer. v. Salmas. de Usuris. c. 17. p. 497. & Grav. ad h. l. Scilicet dicitur de omnibus, qui in quocumque negotio cogenda pecuniae ministri sunt.* Manut. ad h. l. Sic Rabir. Po. I. 1. utrum acces-

INDEX LATINITATIS.

accessionem decumæ, ut nostri facere coactores solent, centesima, sunt ministri publicanorum, qui decumas exigunt.

COACTVS. Cæcin. II, 12. coacti homines & armati. Est verbum interdicti. c. 13. 21. Et significat coactos ad vim faciendam.

COAEDIFICARE. ad Att. XIII, 33 campum Martium coaedificari. Partit. 10. locus coaedificatus opponitur vasto.

COAEQVARE. Verr. III, 41. omnia ad libidinem suam coequare h. e. summos & infimos, sacra & profana eodem modo pro libidine tractare, nulli parcere & c.

COAEVVS. laudant e Vatin. 13. Sed meliores Codd. & edd. habent coquos, quod est rectum. Coxvus non est usitata bono scriptori vox.

COAGMENTARE. Phil. VII, 7. coagmentare pacem. Brut. 17. coagmentare verba, est apte collocare & vincere. Unde de Or. III, 43. coagmentatus concursus verborum, opponitur hiuleo. * e partibus diversis compositus. Tusc. I, 29. nihil est in animis coagmentatum h. e. liberi sunt animi a concretionem, nihil est in iis mixtum, ut aliis locis dicit.

COAVCTIO. Verr. III, 82. Crimen est ex conuictione annotationis atque æstimationis. Non crimini datur Verri æstinasse frumentum, & pro frumento pecuniam accepisse, sed nimis

magnam pecuniam pro frumento coegisse.

COCTVS. ad Att. XIII, 52 bene coctus & conditus sermo.

CODEX. pro Rosc. Com. 1. Simpliciter dicitur pro tabulis acceptorum & expensorum.

CODICILLI. ad Div. VI, 18. statim quæsi a Balbo per codicillos. ad Qu. fr. II, 11. epistolam hanc convicio efflagitarunt codicilli tui. Sunt autem codicilli codices cerati minoris formæ, in quibus testatores voluntatem sine ulla solennitate, quæ in testamentis faciendis adhibetur, declarant, item in quibus epistolæ scribuntur; unde pro epistolis in huiusmodi tabulis scriptis, & pro voluntate mortui hoc modo declarata ponuntur. v. Salmas. de mod. Usur. c. 10. p. 419. cf. in primis Minut. ad Cic. ad Qu. fr. L c.

COELESTIS. Phil. V, 11. legiones divinæ & cælestes, quæ rem optime & e republica gesserunt. v. Heins. ad Vell. II, 24, 3. qui e memoria laudavit Verinas pro Philippicis.

COELVM. ad Att. II, 9, 19, 20. in cælo esse, h. e. vehementer laudari. ibid. XVI, 6. in cælum ferri. ibid. II, 1. digito se cælum putant attingere. h. e. se beatissimos esse putant. Phil. II, 42. de cælo detraxisti collegam, fecisti ut esset dissimilis sui, ut paulo post dicit adeoque laudem partem amitteres. ibid. 44. gloria quæ vix cælo capi posse videatur. Nat. ID. II, 24. in cælum tollere] pro] consecrare.

INDEX LATINITATIS.

* Div. I, 43. *cælum discessisse* VII, 29. *senes coemtionales, sunt*
 ibid. II, 28. *cæli discessus. Genus ostendi. Etiam in sacris li-*
bris est ἐπαροι ἀρεῶν ἡγοῦνται *servi, qui singuli propter sene-*
 Matth. 3, 26. *ἐχὺς ὁμοιοὶ ἐπα-* *ritem pretium nullum inveni-*
 roί Marc. I, 10. &c. *unt, juncti autem aliquot, ut*
docuit Gronov. de Sestert. IV 9.

COEMTIO. Flacc. 34. Or. I, *superior domus, Gr. ἀπὸ πρῶν.*
 56. Mur. 12. *genus matrimonii* Agr. II, 35. *Roma cœnaculis*
ineundi s. ritus, quo in viri ma- *suspensa atque sublata; et sind*
nus feminae conveniebant, de *hohe Häuser von vielen Esagen*
quo multa scriptores de nuptiis *darinnen. v. Turneb. ad h. l.*
Brissonus & alii. Illud cer- *in his habitabant fere pauperes,*
zum est, emtionem quandam *unde locus apud Plaut. Amphitr.*
imaginariam in hac coemtionem *III, 1, 3. ubi histrio Jovis perso-*
intervenisse, qualis autem, & *nam sustinens: in superiori qui*
quibus verbis & ritibus peracta *habito cœnaculo, ubi v. Int. &*
*fit, non satis certo constat. * Ab* *Fabr. Lex. * Gruetius non im-*
hac autem coemtionem plane di- *probabat lectionem coenaculo*
versa est ea, de qua Muren. 12. *pro Scena, ad Herenn. I, 14.*
senes ad coemtionem faciendas. *que in Codd. nonnullis Gruet-*
Hoc enim genus comparationem *rianis fuit, & in Lipsiensi quo-*
erat ad sacra interimenda, ut *que & Winckleriano reperitur.*
Cicero ait. Nempe, ut primus *Verba hæc sunt: Mimus quidam*
vere demonstravit J. Fr. Gro- *Accium poetam nominationem*
novius, heres, qui hereditatem *compellavit (h. e. perstrinxit*
sine sacris habere cupiebat, eam *v. compellare) in scena, pro qua*
vendebat seni per æs & libram, *est, ut dixi, in Codd. plerisque:*
venditione imaginaria. Hæc *coenaculo. Coenaculum de lu-*
res hanc vim habebat, ut quo- *dis dici dubium non est. Apud*
miam senex bona haberet, non *Suet. Aug. 45. Ipse Circenses ex*
ut hereditatem, sed ut emta, *amicorum fere libertorumque*
bona ea libera sacris essent. Ut *cœnaculis spectabat, interdum*
autem redderet senex domino *in pulvinari, & quidem cum*
hereditatem facta emtione, sti- *conjugē & liberis sedens. Quæ*
pulatione cavebatur. v. hæc la- *hic de ædium partibus superio-*
rius disputantem Gronov. de *ribus cogitans, valde errant.*
Sest IV, 7. Cave autem hos se- *Quis enim unquam legit ludos*
nes confundis cum senibus co- *ex ædibus extra circum positis*
emtionibus, ut post alios Hei- *spectari. Cœnacula sunt quæ*
necius fecit in Antiqu. Juris *spectacula apud Livium dicun-*
 I, 10, 10. *tur (Logen) a podio paullo re-*

COEMTIONALIS. ad Div. *motiora atque adeo suspensa &*
subla-

INDEX LATINITATIS.

sublata. quæ a similitudine cum cænaculis ædium ita dicuntur. Sed hæc nō ad munum.

COENVUM. *convicii genus.* Sept. 11. Dom. 18. ad Att. II, 21. Pompejus obitus cæno.

COEO. ad Div. V, 19. Phil. II, 10. *coire* lucietatem. Sen. p. R. 7. cum hoc tu *coire* sc. *societatem de re mala.* cf. Cluent. 54. Si quis *coisisset* sc. *ob rem malam.*

COFPI *instituo, decerno.* Verr. II, 38. *cæpis* vendere & vendidisset &c.

COERATOR. Leg. III, 4. *procurator, antiquo.* Male laudat Nizolius: *coerarius*, quæ vox nihili est. *Ibidem* est *coerare* *procurare.*

COERGEIO. Nat. D. II, 22. omnia complexu suo *coerces* & continet.

COGERE. ad Att. I, 12. *cogere* pecunias. * de Fin. III, 2. dum senatus *cogebatur.* Phil. I, 5. acerbe in senatum *cogebatur* sc. *minis, pignoribus capitis &c.* * Or. II, 29. *Cogi* dicuntur quos commovendis *πράξεις* *Orator adducit, quo vult.* * Nat. D. III, 13. *cogi* potest h. e. *effici, concludi.* * Or. II, 33. Se jus civile, quod nunc diffusum & dissipatum esset, in certa genera *coacturum.*

COGITARE. ad Att. X, 10. contra alicujus rationes *cogitare.* *ibid.* XIV, 14. Si amabiliter in me *cogitare* vis.

COGITATIO. *pro spe* Deiot. 3. venerunt nō fine aliqua *spe* & *cogitatione.* * Tusc. IV, 11, *cogitatione* inter se differunt, re-

quidem copulata sunt, pro quo barbari philosophi: *idea, abstractione, præcisione, non autem extra mentem.* * Rosc. Am. 24. *malæ cogitationes, bases Gewissen.* * *Commentatio oratoris.* de Or. I, 33, 34. in quotidianis *cogitationibus.* MSS. & Edd. Vett. *concentrationibus.* unde *Manutius* fecit: *commentationibus.* *Pearcius* *exercitationibus.* Sed *præter rem.* *Cogitationes* & *concentrationes* sæpe confunduntur à librariis. vid. v. c. Gruter. & I. Gronov. ad *Aust.* ad *Her.* III, 16. *Cogitationes* autem quare non pro *commentationibus* dici possint, non video, cum *cogitare* & *meditari, pro exercitatione* uti, dicatur. c. 61. *meditando* perfecit *Demosthenes, &c.* h. e. *exercitatione.* Sic *meditatio belli* est *preparatio ad bellum.* Eodem fere sensu *cogitatio* est apud *Varronium.* Hæc ex prolusione de libris Ciceronis de Oratore a. 1736. edita, in qua obiter *Pearcianas* quasdam *conjecturas* rejecimus.

COGNATIO. Div. II, 14, 15. *naturæ cognatio* est *συμπάθεια* *Philosophorum.* v. Ind. Gr. *συμπάθεια.* * *ibid.* 69. quæ naturali *cognitione* thesaurus cum somniis jungitur. * *conjunctio, cum unum implicatum est alteri, ut sine eo consistere satis non possit.* Arch. I. studia humanitatis quadam *cognitione* inter se continentur. * Div. I, 30. *Deorum cognitione* teneri, * *elegans illud est.* Sull. 20. numquam

INDEX LATINITATIS.

* Div. I, 43. *cælum discessisse* VII, 29. *senes coemtionales, sunt ibid. II, 28. cæli discessus. Genus ostens.* *Etiam in sacris libris est ἑπαροι ἀνέωχθησαν* *Matth 3, 26. ἐχέμενοι ἑπαροι* Marc. I, 10. &c.

COEMTIO. Flacc. 34. Or. I, 56. Mur. 12. *genus matrimonii ineundi s ruius, quo in viri maritus femina conveniebant, de quo multa scriptores de iuribus Brissonius & alii. Illud certum est, emtionem quandam imaginariam in hac coemtionem intervenisse, qualis autem, & quibus verbis & ritibus peracta sit, non satis certo constat. * Ab hac autem coemtionem plane diversa est ea, de qua Muren. 12. senes ad coemtionem faciendas. Hoc enim genus comparatum erat ad sacra interimenda, ut Cicero ait. Nempe, ut primus vere demonstravit J. Fr. Gronovius, heres, qui hereditatem sine sacris habere cupiebat, eam vendebat seni per æs & libram, venditione imaginaria. Hæc res hanc vim habebat, ut quomiam senex bona haberet, non ut hereditatem, sed ut emta, bona ea libera sacris essent. Ut autem redderet senex domino hereditatem facta emtionem, stipulatione cavebatur. v. hæc latius disputantem Gronov. de Sest IV, 7. Cave autem hos senes confundas cum senibus coemtionibus, ut post alios Heineccius fecit in Antiqu. Juris I, 10, 10.*

COEMTIONALIS. ad Div.

VII, 29. *senes coemtionales, sunt servi, qui singuli propter senem etiam pretium nullum inveniunt, juncti autem aliquot, ut docuit Gronov. de Sestert. IV, 9.*

COENACVLVM. est pars

superior domus, Gr. ἀνιπαῖον.

Agr. II, 35. Roma *cœnaculis*

suspensa atque sublata; et *find*

habe Hauser von vielen *Esogen*

darinnen. v. Turneb. ad h. l.

in his habitabans fere pauperes,

unde locus apud Plaut. *Amphitr.*

III, 1, 3. ubi *bistrio* Jovis perso-

nam sustinens: in superiori qui

habito *cœnaculo*, ubi v. *litt.* &

Fabr. Lex. * Gruterus non im-

probabas *lectionem* *cœnaculo*

pro *Scena*, ad *Herenn.* I, 14.

que in *Codd.* nonnullis *Græce-*

rianis fuit, & in *Lipsiensi* quo-

que & *Winckleriano* reperitur.

Verba hæc sunt: *Mimus* quidam

Accium poetam nominationem

compellavit (h. e. *perstrinxit*

v. *compellare*) in *scena*, pro qua

est, ut dixi, in *Codd.* plerisque:

cœnaculo. *Coenaculum* de lu-

dis dici dubium non est. Apud

Suet. Aug. 45. Ipse *Circenses* ex

amicorum fere *libertorumque*

cœnaculis spectabat, interdum

in *pulvinari*, & quidem cum

conjuges & liberis sedens. *Qui*

hic de *ædium* partibus *superio-*

ribus cogitans, valde errant.

Quis enim unquam legit ludos

ex *ædibus* extra circum positis

spectari. *Cœnacula* sunt quæ

spectacula apud *Livium* dicun-

tur (*Logen*) a podio paullo re-

subla-

INDEX LATINITATIS.

sublata. quæ a similitudine cum cœnaculis ædium ita dicuntur. Sed hæc nō ad munum.

COENVUM. convivii genus. Sept. 11. Dom. 18. ad Att. II, 21. Pompejus oblitus cœnio.

COEO. ad Div. V, 19. Phil. II, 10. *coire* locietatem. Sen. p. R. 7. cum hoc tu *coire* sc. *societatem de re mala.* cf. Cluent. 54. Si quis *coisset* sc. *ob rem malam.*

COEPI *instiuo, decerno.* Verr. II, 38. *cœpis* vendere & vendidisset &c.

COERATOR. Leg. III, 4. *pro curator, antiquo.* Male laudat Nizolius: *coerarius, quæ vox nibili est.* Ibidem est *coerare pro curare.*

COERGEIO. Nat. D. II, 22. omnia complexu suo *coerces* & continet.

COGERE. ad Att. I, 12. *cogere pecunias.* * de Fin. III, 2. dum senatus *cogebatur.* Phil. I, 5. acerbe in senatum *cogebatur* sc. *minis, pignoribus captis &c.* * Or. II, 29. *Cogi* dicuntur quot commovendis *πράξεις* Orator adducit, quo vult. * Nat. D. III, 13. *cogi* potest h. e. *effici, concludi.* * Or. II, 33. Se jus civile, quod nunc diffusum & dissipatum esset, in certa genera *coacturum.*

COGITARE. ad Att. X, 10. contra alicujus rationes *cogitare.* *ibid.* XIV. 14. Si amabiliter in me *cogitare* vis,

COGITATIO. *pro spe* Deiot. 3. venerunt nō fine aliqua *spe & cogitatione.* * Tusc. IV, 11, *cogitatione* inter se differunt, re-

quidem copulata sūnt, pro quo barbari philosophi: *idea, abstractione, præcisione, non autem extra mentem.* * Rosc. Am. 24. *malæ cogitationes, bases Gewissen.* * *Commentatio oratoris.* de Or. I, 33, 34. in quotidianis *cogitationibus.* MSS. & Edd. *Vett.* *concentrationibus.* unde Manutius fecit: *commentationibus.* Pearceius *exercitationibus.* Sed *præter rem.* *Cogitationes & concentrationes sæpe confunduntur à librariis.* vid. v. c. Gruter. & I. Gronov. ad Aul. ad Her. III, 16. *Cogitationes autem quare non pro commentationibus dici possint, non video, cum cogitare & meditari, pro exercitatione uti, dicatur.* c. 61. *meditando perfecit Demosthenes, &c. h. e. exercitatione.* Sic *meditatio belli* est *præparatio ad bellum.* Eodem fere sensu *cogitatio* est apud Virgilium. Hæc ex prolusione de libris Cic. de Oratore a. 1736. edita, in qua obiter Pearceianas quasdam conjecturas rejecimus.

COGNATIO. Div. II, 14, 15. *naturæ cognatio* est *συμπάθεια* Philosophorum. v. Ind. Gr. *συμπάθεια.* * *ibid.* 69. *qua naturali cognatione thesaurus cum somnis jungitur.* * *conjunctio, cum unum implicatum est alteri, ut sine eo consistere satis non possit.* Arch. I. studia humanitatis quadam *cognatione* inter se continentur. * Div. I, 30. *Decorum cognatione* teneri, * *elegans illud est.* Sull. 20. *numquam*

INDEX LATINITATIS.

quam sibi cognationem cum prædiis esse existimavit suis h. e. numquam ita amavit prædia sua, ut ea nolisset vendere, si res postulasset. Melius hæc intelliges ex Catil. II, 8.

COGNATIVUS. Or. III, 51. Cognatum mentibus nostris, est res natura menti humanæ ita conveniens, ut ea mens nostra moveatur, inter quam adeo & mentem nostram est quædam *συμπάθεια*.

COGNITIO. ad Capitonem L. XVI. ad Att. ep. 16. Consulibus cognitionem dedit. h. e. cognitionis genus illud, quod juri ordinario h. e. questionis opponitur, quæ fit ex legibus per certos magistratus. Nam cognitio fit extra ordinem ab eo qui extra ordinem constitutus est, ut rem cognoscat, ut docens Salmas. de mod. Usur. c. III. p. III. sqq. & Græv. in Animadv. ad Sigon. de Judic. II, 4. Cæterum cum cognoscere etiam dicatur de ordinario jure, quod nemo in dubium vocare potest, aut vocavit; non video, quare non & cognitio proprie sit communis ordinariis & extraordinariis causis, & abusu demum fit, & per ellipsin quandam ad extraordinarias traductum. Sic Suet. Claud. 12. cognitionibus magistratum, tamquam consiliarius, interfuit. item apud ipsum Cic. Brut. 22. cum dies cognitionis esset, pro, dies judicii, & ejus quidem ordinarii. Verr. II, 25. de judi-

cio de falso: ne qua ipsius cognitio, absente illo, de extinctione ejus constitueretur. Sic & cognoscere interdum simpliciter de causa extraordinaria dicitur, ut Verr. II, 13. Se cogniturum &c. de rebus extraordinariis accipe etiam Agr. II, 22. cognitionem agrorum h. e. de agris & ibid. 21. cognitionem decemvirum, * de Leg. II, 19. quod positum est in una cognitione, id in infinita dispartitur. * Nat. D. I, 17. innatae cognitiones Deorum.

COGNITOR 1) est, qui nobis testis est, esse nos eos, quos dicimus esse, & confirmas nos sibi cognitos esse, Verr. I, 5. Civem Romanum, qui cognitores honestos daret, tublatum esse in crucem. Verr. V, 65. cognitorem locupletem dare. ibid. non semper cum cognitoribus esse possunt. 2) Jam quia hujusmodi homines sunt ei, cujus cognitores sunt, auctores & defensores, cognitores etiam dicuntur auctores & defensores. Sic. Cat. IV, 5. auctor & cognitor sententiæ, dicitur qui se ejus sententiæ proficitur auctorem. Harusp. Resp. 21. cum in me cognitorem illarum rerum omnium, illa flamma illorum temporum conjiciebatur. res illæ sunt, ut ex contextu patet, auctoritas senatus, consensio bonorum, status Italiae. harum rerum & auctor & defensor Cicero fuerat in consulari in Cæcil. 4. me cognitorem juris sui, &c. Hinc 3) imprimis co-

INDEX LATINITATIS.

cognitor dicitur, qui praesentis causam in controversia civili agit, quemadmodum absentis procurator. *ihid.* II, 43. **cognisorem** adscribit Sthenio. i. e. adscribit in literis publ. quis **cognitor** Sthenii fuerit, quis ejus causam egerit. *Cæcin.* 5. **cognitor** viduarum. *Rosc. Com.* II. me **cognitorem** dedisti. *vide de hoc verbo accuratissime disputantem I. Fr. Gronov. de Sest. II', 3, 4 Verr. III, 34. Aescario & Docimus mariti Pippæ & Tertiae, quihuscum rem Verres habebat, bona cum navitorum pace, qui uxorum nomine conduxerant decumas quarundam civitatum, cognitores uxorum dicuntur. Veniunt Herbitam duo Praetores æmuli non molesti; muliercularum teterrimarum improbissimi cognitores, incipiunt postulare, polcero, minari. Aperitum est cognitores dici, quia uxorum res agebant, earumque nomine decumas exigebant; adeoque cognitorem dici etiam, cujus opera in rebus nostris quibuscunque utimur. Eodem modo *ibid.* 60. Apronius **cognitor** Verris dicitur, quia, quas decumas redemerat, Verri redemerat, & ejus nomine exigebat.*

COGNITVS. *Br.* 25. homo per se **cognitus**, opponitur nobili, qui propter majores nobiles notum nomen habet, homo novus.

COGNOMINATVS. *Partit.* 18. **cognominata** verba.

COGNOSCERE. ad *Div.* 4. 9. fidem cognovi hominum non ita magna mercede, idem quod spectare, ut **cognitus** idem est, qui spectatus. v. *spect.* * *Verr.* I, 5. Cum eum Syracusis amplius centum cives Rom. cognoscerent h. e. dicerent, se scire, qui sit, eumque esse, quem se dicat. cf. V, 59. v. **cognitor**. n. I. * *Or.* II, 41. cognoscere artem praagnoscere, sentire, artem esse adhibitam. * ad *Her.* IV, 18. qui privatus intolerabili superbia fuerit, cum cominodum & sui cognoscentem videre in potestate quis speret.

COHAERENTIA. *Nat. D.* II, 62. ad mundi cohaerentiam pertinent sc. quod sine iis mundus consistere non potest.

COHAERERE. *consistere.* *Tusc.* V, 28. Virtutes sine beata vita coherere non possunt, nec sine virtute vita beata. *Har. Resp.* 27. si undique fulciamus, cohaerebunt. * *Tusc.* III, 25. fulciendi sunt, qui ruunt, nec possunt coherere propter magnitudinem ægritudinis. * *Leg.* I, 8. alia quibus coherens homines, partes quibus constans. * *Cæcin.* 18. sermo familiaris & quotidianus non cohaerebit. *Coel.* 7. vix cohaerebat oratio. h. e. vix sibi constabat. * *Or.* III, 43. coherens oratio, quæ oritur & compositione apta verborum, opponitur diutæ.

COHIBERE. ad *Div.* IV, 5. Vis ne tu te cohibere. i. e. moderari animi commotionem v. c. dolorem, impetum. cf. *Marc.* 2. *Tusc.*

INDEX LATINITATIS.

Off. II, 12. Cæcin. 4. nostri: Geld anlegen. Unde eleganter Cicero sæpe hac dicendi forma utitur: beneficium collocare. v. c. Phil. III, 2. collocare patrimonium in salute reip. Verr. V, 14, ædilitas recte collocata. * pro eo apud nos dicimus, einquartieren. Verr. I, 24. comites ejus item apud ceteros hospites collocantur. * Tusc. V, 1. totos se in optimo vitæ statu collocarent. Cæcl. 20. se in mætricia vita collocavit. Off. I, 44. collocare se totum in cognitione & scientia.

COLLYBVS. ad Att. II, 6. in collybo est detrimenti satis. Verr. III, 78. deductiones fieri solebant primum pro spectatione & collybo (h. e. permutatione pecuniæ, l'agio) -- nam collybus esse qui potest, cum omnes utantur eodem genere numorum.

COLOR. ornamenta orationis. ad Qu. fr. II, 15. pingam coloribus tuis, penicillo meo. Or. III, 25. ornatur oratio genere primum & quasi colore quodam & succo suo. Sic ibid. 52. color orationis oriri dicitur e tribus generibus, sublimi, medio & tenui. * Brut. 44. veritatis color ibid. 46. Urbanitatis color.

COLORATVS. Br. 48. oratio urbanitate colorata.

COLVMNA. Sext. 8. adhærescere ad columnam. Columna Menia in foro fuit, ad quam Triumviri capitales de furibus & servis supplicia sumebant, uti Asconius tradit, ad

Divin. in Cæcil. 16. adde, & de debitoribus, qui satisfacere non possent, qui sunt furibus semillimi. Nam b. l. quidem de obærato sermonem esse, nullum est dubium. cf. inprimis Cluent. 30. ubi de Q. Manilio Ilviro Capitali: Ex petulanti atque improbo scurra, in discordiis civitatis, ad eam columnam, ad quam multorum conviciis deductus fuerat, cum suffragiis populi pervenit. v. ibi Manut. Adhærescere ad columnam igitur est, propter æs alienum ad columnam Meniam deduci, nec solvere debitum posse. allegoria ducta ab his, qui in columnis maritimis adhærescunt h. e. ad eas illi naufragium faciunt.

COLVMNARIVM. ad Att. XIII, 6. columnarium vide, ne nullum debeamus: quamquam mihi videor audisse a Camillo commutatam esse legem. Est autem vectigal, quod solvitur pro columnis.

COLVMNARIVS. ad Div. VIII, 9. Nolo te putare Favonium a columnariis præteritum esse. Optimus quisque cum non fecit. Apparet fuisse de plebe homines nullius pretii, ii-que aut propterea columnarii dicti, quod ibi rei essent, v. Columna, ut videtur Manutio ad b. l. aliisque, aut, quod potius crediderim, quia circa eam columnam otii causa fallendi versarentur, similes subrostranis & subbasilicanis, quos & ipsos inde dictos scimus, quod pro rostris & ad basilicas esse sole-

INDEX LATINITATIS.

solerent. Comprehenduntur turba forensi, plebe urbana, de qua saepe Cicero.

COMEDERE. ad Att. VI, 1. numos alicujus comedere.

COMIS. de Fin. II, 25. *comis in amicitis tuendis. Ceterum qui comis dicatur, quid sit comiter, declarat Cicero ipse. v. comiter.*

COMISSATIO. Mur. 6. Cat. II, 5. *est convivium nocturnum tempestivum cum vagatione nocturna per urbis vicos & plateas, adhibitis tædis & symphonia. v. Lamb. Bos de verbo κωμῶ. Ζεῦ in Exercit. ad N. T.*

COMISSATOR. ad Att. I, 16. *comissatores conjurationis.*

COMITARI. Tulc. V, 24. *tardis mentibus virtus non comitatur.*

COMITATIVS. de Fin. II, 34. *quid opus est tanto virtutum comitatu? Antecessit instrumentum in optimis artibus comparandis honestorum studiorum concursus &c. * de adiutoribus est pro Marcell. 4. Ceteræ duce te gestæ sunt magnæ illæ quidem, sed tamen multo magnoquæ comitatu.*

COMITER, *quid significet, docetur pro Balbo. 16.*

COMITIA. ad Qu. fr. II, 15. *Comitia gratuita, in quibus nulla largitio versata est. Sen. p. R. 11. Comitiam iusta sunt centuriata. Verr. I, 7. mea comitia, h. e. in quibus petitor fui. Verr. II, 52. Comitiam etiam de electione sacerdotis per sortitionem*

in Sicilia facta dicuntur. Cael. 8. Comitiam Pontificia sunt creandis Pontificibus, in quibus Pontifices creantur. sic consularia, Prætoriam &c. De generibus Comitiorum suis locis agitur.

COMITIALIS. ad Q. Fr. II, 2. *dies comitiales h. e. per quos comitia habentur aut haberi possunt. cf. ibid. 5. Sic Verr. II, 52. mensis comitialis.*

COMITIATIVS, us. pro comitiis, de Leg. III, 4 *comitiatus maximus dicuntur comitia centuriata, quoniam in iis omnes ordines populi suffragia ferunt, in tribus plebs tantum.*

COMITIVM. Brut. 84. Verr. I, 19. Div. V, 17. *locus in foro Romano, ubi, ut auctor est Varro L. L. IV, 32. coibant comitiis curiatis & litium causa, unde & nomen duxit.*

COMMENDATIO. de Fin. II, 12. *Epicurus cum in prima commendatione voluptatem dixisset. h. e. in iis rebus, quæ nobis primæ a natura quasi commendari videntur, quod eas nostra sponte appetimus, & earum causa alias consectamur.*

* Planc. 13. *commendatio dulcissima naturæ. h. e. quæ oritur a natura. Sic Or. I, 25. probitatis commendatio. Brut. 25. commendatio majorum. * Or. II, 87. oculorum commendatio, cum quas res memoriæ tradere volumus, eas oculis intuemur. Or. 31. hunc librum si minus nostra commendatione, tuo tamen nomine divulgari necesse est.*

COM-

INDEX LATINITATIS;

COMMENDARE. Leg. II, 16. *Sacro commendatum h. e. in templo depositum.*

COMMENTARI, dicuntur qui cogitant & scribunt, quæ dicturi sunt, unde quicquid accurate cogitamus aut scribimus, id commentari dicimur. ad Div. IV, 6. ut ante commentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Phil. XI, 6. quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragediam. ad Div. VII, 1. te ipsum, qui id jam multos annos commentaris, docebo profecto, quid sit humaniter vivere. Brut. 99. declamitantem commentari. Tusc. III, 13. futuras mecum commentabatur miseria. Phil. III 14. multos menses de libertate pop. Rom. commentati atque meditati. Div. I, 41. commentari dicuntur magi Persorum, cum conveniunt & inter se de rebus suis colloquuntur & deliberant. de Or. III, 23. de magistro Samnitium gladiatorum dicitur commentari.

COMMENTARIOLVS de Fin. IV, 4. ne necesse sit iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque a commentariolis suis discedere. h. e. a libellis in quos præcepta de philosophia memoriae causa congestimus.

COMMENTARIVS. Rabir. Perd. 5. *Commentarii regum sunt libri, in quibus leges &c. regum scriptæ sunt, ut illa constitutio de iudicando perduelle. Sed Commentarii in genere sunt libri, in quibus memoriae causa*

res perscribimus quascunque, unde de tabulis acceptorum & expensorum, de tabulis Censoris, libris Pontificum sæpe dicitur.

COMMENTATIO pro meditatione & exercitatione v. commentari. Tusc. II, 18. de Or. I, 33. Tusc. I, 30. ext. *commentatio moris.* Tusc. III, 16. *commentatio parendi.*

COMMEO. Nat. Deor. I, 11. *animum esse per naturam rerum omnem intentum & commensuratum.*

COMMERCIVM. Verr. III, 40. *Commercium in eo agro Panormitanis non est. pro potestate emendi agro. cf. II, 49.*

COMMETIRI. Inv. I, 26. *commetiri cum tempore h. e. comparare.*

COMMINGVI. ad Att. IV, 3. *re familiari commingui.*

COMMISCEO Nat. D. II, 51. *commiscendorum corporum libido.*

COMMISSIO. ad Att. XVI, 5. *Commissione Græcorum frequentiam non fuisse. Sunt ludi Græci, certamina Græcorum in quibus Græci homines, aut certe habitu Græco committuntur.* Itaque pergit Cicero: quod quidem me minime fefellit. Scis enim quid ego de Græcis ludis existinem. cf. *ibid.* XIII, 25.

COMMISSVRA Nat. D. II, 55. *Commissuræ ossium &c.*

COMMITTERE, de Fin. III, 2. *ludis commissis i. e. capis.* * *Simpliciter pro crimine committere.* Rosc. Am. 20. *cum verisimile erit aliquem commississe.*

INDEX LATINITATIS.

fige. * Cluent. 37. *committere* multam, pro facere, quo multa dignus fias &c. Hinc saepe dicitur pro eo quod nos dicimus: et versehen. ut Verr.

I, 43. nemo *committeret*.

* Rosc. Am. 5. *committitur* iudicium inter fideiarios pro habetur. * *Sich wohin wagen.*

Rosc. A. 23. *committere* se in conclave. Verr. II, 4. *committere* se in conspectum populi. Sext. 54. Se theatro populoque R. *commi-*

feris. * Elegans est etiam haec ratio. Verr. I, 32. *committere* incommoda sua legibus & iudiciis. h. e. non ipsum vindicare, sed iudicio persequi iniurias suas. * est etiam *committere* pro perdere, cum facimus aliquid, quo *committimus*, ut aliquid pereat. Verr. I, 10. II,

14. hereditas *commissa*, eine Erbschaft, die verfallen ist. Sic Flacc. 21. *commissa* fiducia. ein verfallenes Pfand, hypothecae *commissae*. ut est ad Div. XIII, hinc ducitur elegans ratio pr. Dom. 57. devotio convicta & *commissa*, cum accidit id, quod voto suscepto a Diis consequi volebamus.

COMMODARE. Verr. IV, 42. nomen suum alicui ad translationem criminis *commodare*.

COMMODE. ad Div. XI, 23. *commode* de aliquo sentire.

COMMODITAS. Inv. I, 25. corporis *commoditas* i. e. habitas ad res varias agendas. Rosc. A. 4. de elegancia orationis: neque satis *commode* me dicere posse, intelligo - nam

commoditati ingenium - - est impedimento.

COMMODVM, adv. ad Att. XIII, 19. *Commodum* discesserat Hilarus.

COMMODVM, de Fin. V, 21. prima naturae *commoda*. Sunt *habilitates* propensionesque, quae primae se in hominibus exerunt tanquam studium sciendi, cum hominibus versandi &c. * quod nobis *commodum* est. Verr. IV, 3. qui forum *commodis* hospitum non furtis nocentium ornarent. vid. Salmas. de Usur. c. 7,

COMMODVS, mitis, qui nec facile in rebus levibus, nec nimis irascitur. ad Qu. Fr. I, 1, 13. atque in hoc genere (in irascendo) multo te esse iam *commodiorem* mitioremque nunciant.

COMMORARI. Or. 40. in sententia *commorari*.

COMMORATIO, quid in rhetoricis ad Her. IV, 45.

COMMOTIVNCVLA. levis impetus febrilis, qualis esse solet iam debilitata & fracta febris vi. ad Att. XII, 11. Atticæ *commotiunculis* συμπράσσω.

COMMOVERE. ad Qu. Fr. II, 6. perleviter *commoveri*. h. e. agrotare. * de philosophis, qui nova *comminiscuntur*. Acad. IV, 6. Philo, dum nova quaedam *commoveret*, quod ea iustinare vix poterat, quae contra Academicorum pertinaciam dicebantur & aperte mentitur &c.

INDEX LATINITATIS:

COMMENDARE. Leg. II, 16. *Sacro commendatum h. e. in templo depositum.*

COMMENTARI, dicuntur qui cogitant & scribunt, quæ dicturi sunt, unde quicquid accurate cogitamus aut scribimus, id *commentari* dicimur. ad Div. IV, 6. ut ante *commentemur* inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Phil. XI, 6. quorum alter *commentatus* est mimos, alter egit tragædiam. ad Div. VII, 1. te ipsum, qui id jam multos annos *commentaris*, docebo profecto, quid sit humaniter vivere. Brut. 99. declamitantem *commentari*. Tusc. III, 13. futuras mecum *commentabor* miseria. Phil. III 14. multos menses de libertate pop. Rom. *commentati* atque *meditati*. Div. I, 41. *commentari dicuntur magi Persarum, cum conveniunt & inter se de rebus suis colloquuntur & deliberant.* de Or. III, 23. de magistro Samnitium gladiatorum dicitur *commentari*.

COMMENTARIOLVS de Fin. IV, 4. ne necesse sit iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque a *commentariolis* suis discedere. h. e. a libellis in quos præcepta de philosophia memoriae causa congeessimus.

COMMENTARIVS. Rabir. Perd. 5. *Commentarii regum sunt libri, in quibus leges &c. regum scriptæ sunt, ut illa constitutio de iudicando perduelle. Sed Commentarii in genere sunt libri, in quibus memoriae causa*

res perscribimus quascunque, unde de tabulis acceptorum & expensorum, de tabulis Censoriis, libris Pontificum saepe dicitur.

COMMENTATIO pro meditatione & exercitatione v. *commentari*. Tusc. II, 18. de Or. I, 33. Tusc. I, 30. *ext. commentatio moris.* Tusc. III, 16. *commentatio parendi.*

COMMEO. Nat. Deor. I, 11. *animum esse per naturam rerum omnem intentum & commensantem.*

COMMERCIVM. Verr. III, 40. *Commercium in eo agro Panormitanis non est. pro potestate emendi agros.* cf. II, 49.

COMMETIRI. Inv. I, 26. *commetiri cum tempore h. e. comparare.*

COMMINVI. ad Att. IV, 3. *re familiari comminui.*

COMMISCEO Nat. D. II, 51. *commiscendorum corporum libido.*

COMMISSIO. ad Att. XVI, 5. *Commissione Græcorum frequentiam non fuisse. Sunt ludii Græci, certamina Græcorum in quibus Græci homines, aut certe habitu Græco committuntur.* Itaque pergit Cicero: quod quidem me minime fefellit. Scis enim quid ego de Græcis ludis existimem. cf. *ibid.* XII, 25.

COMMISSVRA Nat. D. II, 55. *Commissuræ ossium &c.*

COMMITTERE. de Fin. II, 2. *ludis commissis i. e. ceptis.* * *Simpliciter pro crimine* *committere.* Rosc. Am. 20. *cum verisimile erit aliquem commisisse.*

INDEX LATINITATIS.

ſiſſe. * *Cluent.* 37. *committere* multam, pro facere, quo multa dignus ſias &c. Hinc ſæpe dicitur pro eo quod nos dicimus: *es verſehen.* ut *Verr.*

I., 43. *nemo committeret.*

* *Rosc. Am.* 5. *committitur* iudicium inter ſicarios pro habetur. * *Sich wohin magen.*

Rosc. A. 23. *committore* ſe in conclave. *Verr.* II, 4. *committere* ſe in conſpectum populi. *Sext.* 54.

Se theatro populoque R. commiſeris. * *Elegans eſt etiam hæc*

ratio. *Verr.* I, 32. *committere* incommoda ſua legibus & iudiciis. h. e. non ipſum vindicare, ſed iudicio perſequi injurias ſuas. * *eſt etiam committere pro perdere, cum facimus*

aliquid, quo committimus, ut aliquid pereat. *Verr.* I, 10. II,

14. *hereditas commiſſa*, eine Erbschaft, die verfallen iſt. Sic

Flacc. 21. *commiſſa* fiducia. ein verfallnes Pfand, hypothece *commiſſa.* ut eſt ad *Div.*

XIII, hinc ducitur elegans ratio pr. *Dom.* 57. *devotio convicta & commiſſa*, cum accidit id, quod voto ſuſcepto a Diis conſequi volebamus.

COMMODARE. *Verr.* IV, 43. nomen ſuum alicui ad translationem criminis *commodare.*

COMMUNE. ad *Div.* XI, 23. *commode* de aliquo ſentire.

COMMODITAS. *Inu.* I, 25. corporis *commoditas* i. e. habilitas ad res varias agendas. *Rosc. A.* 4. *de elegancia orationis:* neque ſatis *commode* me dicere poſſe, intelligo . . nam

commoditati ingenium . . eſt

impedimento.

COMMODOVM, adv. ad *Att.* XIII, 19. *Commodum* diſceſſerat *Hilarus.*

COMMODOVM, de *Fin.* V, 21. prima naturæ *commoda.* Sunt habilitates propenſionesque, quæ primæ ſe in hominibus exſerunt tanquam ſtudium ſciendi, cum hominibus verſandi &c. * quod nobis *commodatum* eſt. *Verr.* IV, 3. qui fororum *commodis* hoſpitem non furtis nocentium ornarent. vid, *Salmaſ. de Uſur.* c. 7,

COMMODOVS, mitis, qui nec facile in rebus levibus, nec nimis irascitur. ad *Qu. Fr.* I, 1, 13, atque in hoc genere (in irascendo) multo te eſſe jam *commodiorem* mitioremque nunciant.

COMMORARI. *Or.* 40. in ſententia *commorari.*

COMMORATIO, quid in rhetoricis ad *Her.* IV, 45.

COMMOTIVNCULA. levis impetus febrilis, qualis eſſe ſolet iam debilitata & fracta febris vi. ad *Att.* XII, 11. Atticæ *commotiunculis* *συνπράσχω.*

COMMOVERE. ad *Qu. Fr.* II, 6. *perleviter commoveri.* h. e. agrotare. * *de philoſophis, qui nova comminiſcuntur.* *Acad.* IV, 6. *Philo*, dum nova quædam *commoveret*, quod ea ſuſtinere vix poterat, quæ contra *Academorum* pertinaciam dicebantur & aperte mentitur &c.

Aa

* *Suſci-*

INDEX. LATINITATIS.

* *Suscipere moliri.* ad Att. XVI, bito testimonio, quati id cūm
15. hæc, quæ commota sunt, mea laude *communicem.* Or. I,
quorum evadant, unde com- 15. *communicare* cum aliquo,
movere se dicuntur, qui aliquid *pro consulere aliquem.* Rose.
moliuntur. Catil. I, 2. ne com- Am. 40, 49. rei & ratio cum
movere te contra rempublicam *aliquo* communicari dicitur,
possis. * *commoveri cum de* quem *locum in commodis aut*
animo dicitur, tribus modis su- *negotio sumimus.*
titur, primo cum refertur ad
ingenium, est, rationibus qui-
buzlam, eo perducit, ut aliquid
verum falsumve putemus. de-
inde cum de perturbationibus
animi, quæ & commotiones ani-
mi appellantur, dicitur, plerum-
que certam aliquam commotio-
nis speciem indicat: ut, morte
alicujus commoveri. i. e. terri
aut tristitia affici. Ad volun-
tatem denique ubi refertur
significat, certis de causis
nobis aliquid esse constitutum.
Exempla pauca adjiciemus;
Arch. 5. Unius nominis litu-
ra se commotum dixerit i. e.
propter unam lituram sibi tabu-
las suspectas esse. Muren. 19.
commovebar ludis Antonii, ti-
morem afferebant, ne mihi no-
cerent in petitione. * Or. II, 5.
Græcarum disputationum me-
moriam commoverat h. e. in-
staurarat, revocarat. * Or. I,
15. ingenium arte commovere
pro augere acuire * *evertere,*
revellere, confutare. Or. II, 51.
Si convellere adoriamur ea, quæ
commoveri non possunt.
COMMVNICO ad Div. I, 7.
Non solum a me provocatus
sed etiam sua sponte de te com-
municare solet. Acad. IV, 1.
itaque privabo illum potius de-

bito testimonio, quati id cūm
mea laude *communicem.* Or. I,
15. *communicare* cum aliquo,
pro consulere aliquem. Rose.
Am. 40, 49. rei & ratio cum
aliquo communicari dicitur,
quem *locum in commodis aut*
negotio sumimus.
COMMVNIS. ad Div. I, 9.
abhorrent a præceptis *commu-*
nibus ibid. VII, 1. *communes*
mimos spectarent semisomni.
Or. 33. *commune* iudicium, de
iudicio populi Dom. 18. *com-*
munia tempora, quæ ad univer-
sani *remp. pertinent.* Balb. 5.
communis imperii fines, i. e. no-
stri, Rom. Sext. I, *communis*
libertas. ibid. 6. *communem*
salutem reficere. Plane. 14. *com-*
muni ille sensus in aliis fortasse
latuit. h. e. alii fortasse *dis-*
mularum dolorem, qui ad c-
munes pertinebat. Or. III, 27.
quid in *communi* mente quasi
impressum sit, est *notis* *confu-*
sa, quam omnes habent, & quem
evoluit philosophus. Phil. 38.
communis salutatio h. e. qua in
omnes *utimur, etiam ignotas.*
Or. II, 77. *commune* exordium,
quod multis orationibus præ-
mitti potest, & est in *vitio.*
ibid. 17. *communes* litteræ, sunt
artes liberales, quibus omnes
operam dare solent. Or. III, 27.
locus *communis* dicitur, quia
rem omnem ad genus refert
adeoque ad omnes formas per-
tinet. Phil. II, 4. homo vita
communis ignarus, ein Mensch,
der nicht zu leben weiß, ut nos
dicimus, qui nescit, quæ omni-
bus,

INDEX LATINITATIS.

bus, etiam inimicis officia tribuenda sint, & vulgo tribuantur Or. I. 49. *versatus in causis forensibus atque communibus.*

*Tironum causa monendum est, communia dici, quæ ad plures pertinent, adeoque communia dici posse etiam quæ vulgaria alias dicuntur. Quid enim sunt communia præcepta, a quibus Ciceronis de oratore libri abhorrent, nisi vulgaria, quæ in vulgaribus rhetoricis libellis occurrunt? Est tamen etiam aliquid inter vulgaria & communia discriminis, hoc est: Vulgaria dicimus, quæ communia sunt omnibus, sed ita ut hoc ipso verbo contemum eorum significemus. Communia autem & ipsa ad plures, atque adeo ad omnes pertinent, sed sine contemtu. Sic dicimus communem sensum, communem rationem, communia præcepta, communia mala, vitium commune, sed simpliciter respicimus ad id quod ad plures aut ad omnes pertinet, * Verr. II, 46, 63. Commune Siciliæ i. e. universam Siciliam. Verr. I, 38. Commune Milyadum.*

COMMVNIO. Mil. 36. bona, fortunas meas ac liberorum meorum in communionem tuorum temporum contuli.

COMMVNITAS. de Fin. III, 20. *communitas naturalis.* ibid. *Communitas civilis.* ibid. V, 14. *prima communitas naturalis.* off. I, 7. *vita communitas.* ibid. 16. *communitas & societas humana.* * Top. 6. *res*

disjuncta a communitate i. e. a genere ad speciem traducta, aut, in definitione, adjectis propriis ad communia.

COMMVTABILIS. Inv. I, 18. *commutabile exordium.*

COMPACTO. adv. ad Att. X, 12. *ut compacto prohibiti videamus.*

COMPAGES. Senect. 21. *compages corporis.*

COMPAR (πάρεισιν) in rhetoricis quid? ad Her. IV, 20.

COMPARABILE, simile Inv. I, 42, 30.

COMPARARE. Verr. I, 1. *accusationem comparare, dicitur actor cum ea conquirere, facit, quæ ad recte accusandum pertinent.* Inv. I, 15. *animum auditoris idonee comparare ad reliquam dictionem, h. e. facere, ut attendat reliquæ orationi.* Quinct. 3. Verr. I, 36. *res, quæ in Gallia comparabantur, sunt fructus prædiorum Gallicorum &c. qui Romam mittuntur &c.* Quinct. 16. *maiores nostri comparaverunt i. e. statuerunt, sive potius, legibus, Scris, aut aliis modis effecerunt, sc. aut ne quid fieret, aut, ut aliquid fieret.* plura e Cicerone suggeret Passeratius ad b. l. Quinct. I, *ut ego cum patrono dissertissimo comparer.* Elegans ratio e ludo gladiatorio ducta, quæ dicuntur comparari, cum paria gladiatorum delignantur h. e. constituitur, quis cum quoque contendat. Comparatur ergo

INDEX LATINITATIS.

patronus cum patrono, quia inter se de victoria contendunt.

COMPARATIVVS. Inv. II, 25. *comparativa iudicatio; quid sit, ibidem docetur.*

COMPARATIO. ad Qu. fr. I, 2. ext. quibus ego ita credo, ut nihil de *comparutione* mea diminuiam h. e. *nihilominus me contra eos comparem.* Mur. 21. *comparatio testium.* Br. 76. *ip̄a comparatio disciplinae dicendi.* * Inv. I, 11. *Comparatio est pars constitutionis affirmativa.*

COMPELLARE. *reprehendere, invehire in aliquem, item accusare in iudicio, aut certe nomen deferre.* ad Att. II, 2. *Nigidius minatur in concione, se iudicem, qui non adfuerit compellaturum.* ad Div. VIII, 12. *Cum parum procederet, ut ulla lege mihi accusatorem ponerent, compelli ea lege me voluerunt, qua &c.* ad Herenn. I, 14. *minus quidam Accium poetam compellavit in scena* Phil. III, 7. *Idem Q. Ciceronem compellat edicto, nec intelligit commendationem esse compellationem tuam.*

COMPELLATIO. *reprehensio, accusatio.* Phil. III, 7. *nec intelligit commendationem esse compellationem suam.*

COMPELLI. ad Div. I, 9. *Cum in hunc sensum alliciar beneficiis hominum, & compellar injuriis.*

COMPENDIVM, *lucrum.* Rosc. Com. 16. *compendium facere* ad Her. IV, 42. *turpe compendium &c.*

COMPENSARE. Flacc. 29. *Catonis est dictum: pedibus compensari pecuniam. Est de de remotis sed jubrizer emeis praedis, in his Cato putabat, itinera propter longinquitatem tantum impensa habere; aut certe molestiae, ut aequae carae esse ac propinqua videantur.*

COMPERENDINARE. A&. I, Verr. 11. *Est jubere reum iterum adesse, ut causa secunda vice agatur, & quidem in diem perendinatum, ut tradit Asconius. Cfer Comperendinatus.*

COMPERENDINATIO. & **COMPERENDINATIVS,** Verr. I, 9. Brut. 22. *unum, quasi comperendinatus, medium diem fuisse.*

COMPERIRE, ad Att. I, 14. *Clodius - me tantum comperisse omnia criminabatur. Scil. Cicero in casu Catilinaria crebro dixerat: comperi omnia. Ea res locum dedit dixeris in Ciceronem, cum, cum omnia comperisse visus causa dicerent.* v. Casaub. ad h. l.

COMPETITRIX, Mur. 19. *habui scenam competitricem. eleganter Antonius scenam argentatam in ludis dederat; collega Ciceronis in aedilitate. hinc metuebat Cicero, ne scena illa plus apud populum in petitione valeret, quam ipse & scena petere consulatum pro Antonio videbatur.*

COMPINGI, *coerceri, includi:* Or. I, 11. *in iudicium & conciunculas tamquam in piltrinum*

INDEX LATINITATIS.

num aliquod detrudi & *compingi*. ad Att. VIII, 1. Apuliam amiserat culpa sua, in vicenum se *compegerat*.

COMPITALIA. ad Att. II, 3.

COMPITALITIVS dies ad Att. VII, 7. ludi *compitalitii* Pison. 4. Solemnia, quae in *compitis* agebantur.

COMPLECTI ad Div. II, 6.

Si *complecti* hominem volueris. ibid 8. da te homini: *complectetur*, mihi crede cf. ibid. 13. dicitur de his, qui aliquem in amicos recipiunt, & liberaliter, beneficeque tractant. Hinc

Lael. 15. fortuna q os *complexa* est item: Phil. V, 16. causam eam *complexus* est, pro ad eos partes accessit. * in agricultura & re hortensi *complecti* terram dicitur eleganter de plantis, quae convalescunt, adhaerescunt, comprehendunt. *bekleben* hinc ductum videtur hoc: Tusc II, 4. cum philosophia idoneam *complexa* est naturam. * pro concludere in syllogismo est. Invent. I, 40. quemadmodum ipsa conclusio dicitur *complexio* v. *complexio*

* Tusc. I, 22. Deum cogitatione *complecti* non possumus, *wir kennen uns Gott nicht vorstellen*. * ad Div. VI, 6. literis *complecti*, de re aliqua scribere, de poetis & historicis dicitur &c. * ad Att. II, 6. Sic *complexus* sum otium, ut ab eo divelli non possim * *consequi*. ad Div. X, 12. eam facultatem habes maximam, quam cum *complexus* es, tene. * *adju-*

gere Pis. 31. *complecteris* amplissimos viros ad tuum scelus.

* *passive* est Tusc. V, 14. in eo genere, quo vita beata *complectitur*, ubi vid. Davis. Sic Rulc. A. 13. quo uno scelere omnia scelera *complexa* esse videantur.

COMPLEMENTVM. Or.

69. *complementa* numerorum sunt verba inania, quae inferciuntur periodis, ut eo numerosior cadat oratio, ut Asintici facere solebant.

COMPLETVS. *plenus*. Verr.

V, 57. *complexus* mercatorum carcer.

COMPLEXIO. ad Herenn.

IV, 14 est genus figura dictum, inde, quod duo genera exornandi *complectitur*, ut ibi ostenditur. * Inv. I, 34. ponitur pro conclusione Syllogismi, quae inde *complexio* dicitur, quia

propositionis & assumptionis conceptus non communes *complectitur*. * genus argumenti, quod dilemma dicunt alio nomine

Inv. I, 29. *Complexio* est, in qua utrum concesseris, reprehenditur ad hunc modum: Si improbus est, cur uteris; Sin probus,

cur accusas. * Or. III, 46. verborum *complexio* est periodus. Sed Phil. II, 37. mira verborum

complexio, est mira loquendi ratio. * Copia Tusc. V. 10. cummulata bonorum *complexio*.

COMPLEXVS. Tusc. III,

20. *complexus* corporum, de coitu. Catil. II, 10. de *complexu* ac sinu dicuntur familiarissimi cujusque v. Grav. ad b. l.

de Nat. D. II, 40. restat ultimus

INDEX LATINITATIS.

suunt se facturos, interposita arbitraria poena. ad Qu. fr. II, 15. Tribunicii candidati *compromiserunt*, HS. quingenis in singulos apud M. Catonem depositis, petere ejus arbitratu, ut qui contra fecisset ab eo condemnaretur.

COMPVNGERE. Or. II. 38. *compungere* se suis acuminibus. *de dialecticis, in primis Stoicis dicitur, qui dissolvere inexplicabilia a se reperta ipsi non possunt. stigmati notatis.* * Off. II. 7. *compunctus* notis Threicidicis.

CONARI. *pro posse, conari eum effectu. S. pro actione ipsa.* in Cæcil, 14. *de Hortensio:* numquam ullo artificio me pervertet, numquam ingenio me suo labefactare atque infirmare conabitur. *S. c. Verr. II, 14.* leuiore illo artificio aggredi *conatur pro* aggreditur.

CONCALLEO. Nat. D. III, 10. *concalluit* manus opere.

CONCEDO, *cedo* ad Div. IV, 3. *concedo* nemini, qui maiorem ex perniciæ reip. molestiam traxerit. ad Att. XIV, 18. neque ei quidquam in desperatione *concedo*, Verr. II, 44. ut vix Apronio de familiaritate *concedere* videatur. Rosc. A. 40. *de arte concedere.* * *condonare* Verr. I. 49. quid est aliud peccata *concedere* omnibus cf. Or. III, 51, Rosc. Am. I. neque temere dicto *concedi* potest. ad Div. V, 6. non putat se sustinere posse causas multorum. Si tibi, cui iustius videtur irasci pos-

se, *concesserit.* in primis *elegantius* dicitur concedere alicui, cum alicui ignoscimus alterius causa. v. c. Marcell, 1. cum M. Marcellum senetui populoque R. *concessisti.* Prov. Conf. 18. *concedere* inimicitias reip. cf. Ligar. 12. Cluent. 69. *Etiam* iudices *elegantius* dicuntur concedere alienis peccatis, cum absolunt criminibus convictos. Verr. III, 96. * Dom. 36. *remp. concedere* unius discessu. Si vera est lectio concedere *b. l. est* abire, sed *commodior est lectio altera, quam* habet Græviana: *concidere.* * Rosc. Com. 6. crimen gratiæ *concedebas* h. e. *criminabare gratiæ a Fannio in eunda* causa. * Cat. I, 9. *Concedere* reip. temporibus dicuntur, qui ferunt & faciunt quamquam iuviti, quæ reip. tempora postulant. * Phil. II. 2. petitionem alicui *concedere est* abstinere a petendo, alterius causa. * *obtemperare* Cæcin. 24. *Concedere* Jctis. * Tusc. II, 7. ei *concedendum est* gementi h. e. *non reprehendendus est, sed ei permittendum est, ut gemat.*

CONCELEBRARE. Inv. I, 3. studia *concelebrata* ab optimis &c. sunt diligenter tractata & culta. Manil. 21. *omni studio* visere & *concelebrare* h. e. *magna frequentia honestare.*

CONCENTIO. Sext. 55. Caterva tota (*histrionum*) clarissima *concentione*, in ore impuri hominis imminens concionata est.

CON.

INDEX LATINITATIS.

CONCENTVS. Div. II, 15. *concentus naturæ est ουμπά.*
Scia. Or. III, 6. *concentus doctrinarum est nexus & cognatio earum.*

CONCEPTIO. Inv. II, 19. *ibi omnis conceptio privatorum judiciorum constituitur.*

CONCERTATIO. verborum Tusc. II, 13.

CONCERTATORIVS. Brut. 83. *Thucydides hoc forentis concertatorium judiciale non tractavit genus.*

CONCESSIO. in Tog. Cand. *concessio competitorum. v. concedere.*

CONCHYLIVS purpureus Phil. II, 27. *conchyliata peristromata.*

CONCIDERE. ad Qu. fr. II, 4. *Vatinius a quo palam opugnabatur (reus Sextius, pro quo est oratio) arbitrato nostro concidimus, diis hominibusque plaudentibus sc. in oratione s. potius interrogatione in Vatinium, qua ei, quicquid a tribunatu sceleris conceperat, obiecit. * damnare ad Qu. fr. II, 6. sed hoc incommodum, consolantur quotidianæ damnationes inimicorum, in quibus me lubente Servius allisus est, ceteri conciduntur. * verberare Verr. I, 47. virgis plebem R. conciderit. * Or. 69. concidere sententias dicuntur, qui minus numeros sequuntur. * refellere. & quidem paullo acerbius. Nat. D. I, 33. concidere aliquem totis voluminibus.*

CONCIDERE. Or. 43. *nummez artes concidissent h. e. nullus earum usus amplius esset.*

CONCILIARE. Verr. II, 55. *conciliare pecuniam pro capere iniustus modis eripere. cf. ibid. 58. III. 30, 84.*

CONCILIATIO. de Fin. III. 6. *prima conciliatio hominis v. commendatio. * Nat. D. II, 31. inter se civili conciliatione & societate juncti.*

CONCILIATRIVS. A. Sext. 9. *blanda conciliatrix, dicitur nobilitas esse, ut natura, conciliatrix & quasi sui lena de Nat. D. II, quæ sibi quemque conciliavit & commendavit.*

CONCINO. Fin. V, 28. *videsne ut hæc concinant? Nat. D. II, 8. omnibus inter se concinentibus mundi partibus. Sext. 21. concinere fata. Sed Græc. canere.*

CONCINNE distributus de Or. II, 19. *est, e dialectorum præceptis.*

CONCINNITAS. Or. 25. *illam autem concinnitatem, quæ verborum collocationem illuminat his luminibus, quæ Græci οχηματα appellant. &c.*

CONCINNITVDO. Inv. I, 18. *eadem quæ concinnitas est.*

CONCINNVS. Or. 19. *sententias concinnas magis exquirunt, quam probabiles philosophi h. e. quæ magis propter acumen placeant, quam quia vere sint.*

INDEX LATINITATIS.

CONCIO. ad Att. IV, 2. *concionem* alicui dare, *dicuntur* magistratus, cum *privatum* hominem, cui ex vestris cum populo agendi potestas non est, *producunt*, eique *dicendi potestatem faciunt*, oratio ad populum. ad Div. epistola *concionis* in modum scripta h. e. *vehemens*. ibid. II, 12. ita tumultuosae *conciones* afferobantur. * Or. II, 84. *funebri concio*, sc. in qua *laudatio* habetur.

CONCIONALIS. ad Qu. fr. II, 5. *senatus clamor* prope *conconialis*. ad Att. I, 16. *conconialis* hirudo ararii, *misera* ac *jejuna* plebecula.

CONCIONARI. Tusc. I, 49. *velut e loco superiori concionandum*, de re, qua *graviter dicenda est*. * Sext. 55. *de bi- strionibus dicitur*, quia *clara voce agunt*, ut ii, qui pro vestris *concionantur*.

CONCIONARIUS populus ad Qu. fr. II, 3.

CONCIONATOR. Catil. IV, 5. *est homo turbulentus populum concitans concionibus*.

CONCIPERE. ad Qu. fr. II, 15. *negat enim Trebatius*, in tanta *multitudine* eorum, qui una essent, *quemquam fuisse*, qui *vadimonium concipere posset*, h. e. *formulam dare*, qua *vadimonium promittitur*, quod est *proprie Actorum*. * *ex cogitare*. Har. Resp. 26. *conceptum est iustitium & meditatum*. Graev. e Franc. *malebat conco- lum*. Sed v. *concoquere*, hinc

pro consequente ponitur h. e. pro ipso facto: Tusc. I, 30. qui *fraudes conceperint*. * *concupi*, *pro oriri*. Nat. Deor. III, 36. *conceptus a se ipso dolor opponitur immisso divitiis*. * Aët. I, in Verr. 15. *concepta huic ordini turpitudine*.

CONCITATIO. Tusc. V, 15. 16. *concitationes animi*, πείδη,

CONCLAMARE. Phil. VI, 1. *cum vos (de populo) universi una mente atque voce iterum a me conservatam esse remp. conclamastis*. Flacc. 7. quod Mithridates - - se velle dixit, id *sutores & zonarii conclamarunt*.

CONCLVDERE. Or. 51. *absolute concluderetur oratio*. v. *absolute*.

CONCLUSIO. Or. II, 8. *conclusio verborum est periodus, in qua verba numerose collocata sunt*. cf. ibid. III, 44. Or. 50. *conclusio sententiarum, est, cum sententiae apta periodo comprehenduntur*. Inv. I, 29. *simplex conclusio, quid sit?*

CONCLUSIVNCULA. Acad. IV, 24. *conclusivunculae fallaces*. Tusc. II, 18. *conclusivunculae contortae & minutae*.

CONCLUSVS. Or. 5. *conclusa oratio, est structa, numerosa*. Or. I, 42. *conclusa artibus dicuntur, quae ad formam artis redacta sunt*. Verr. II, 82. *facinus crudelitate perfectum & conclusum*.

CON-

INDEX LATINITATIS.

CONCOQUERE. ad Div. IX, 4. an hęc xpiis, quam noster Diodotus non *concoquebat* h. e. quę probari ei non poterat. * Rosc. Com, 15. Tibi vero diu deliberandum & *concoquendum* est. Sed Grævius legendam putat: coquendum, quod coquere consilia dicatur de deliberationibus, non autem concoquere, quod est probare. In quo sibi non satis constas Vir Cel. Nam ad Hor. Resp. 26. pro conceptum iustitium & Franciana malebat concoquum. Ibi autem de excogitata & deliberatione inventa re sermo est. Atque ut doceres concoquere hoc modo dici, utebatur hoc loco & Rosciana quem tamen refutari cupierat. Certe non est verosimile conceptum in concoctum mutatum: est enim facilis sententia & obuius vocis significatus. Sed concoctum posuit in conceptum mutari, quod hoc sensu dici posse non putaret, siue librarius, siue Grammaticus. Neque tamen propterea in Rosciana quicquam mutandum. Scilicet concoquere est valde coquere valde enim cocta res concoquitur. Illud etiam dicere attinet, composita ex con sape pro simplicibus poni, ejusque rei ignoracione deceptos Grammaticos interpolasse auctores. v. concurrere & concursare: sed id fit non sine quadam vi. Nam illud con intendit vii simplicis. * ad Q. Fr. III, 3. hęc odia non sorbeo solum, sed etiam *concoquo*.

CONCREPO. Off. III, 19 ut si digitis *concrepueris*. Agr. III, 30. qui simulac decemviri *concrepuerint*, (int. digitis) expediti ad eadem esse possunt.

CONCRETIO. Tusc. I, 17. mens segregata ab omni *concrezione* mortali, h. e. libera a partium mixtione, & conjunctione, in qua nihil duplex, nihil mixtum, nihil coagmentatum, ut eodem loco dicit.

CONCRETVS, crassus. Nat. Deor II, 23. nimis *concreti* humores. ibid, 16. cælum crassum & *concreui*. * natu, ortus Tusc. I, 24. * *compositus* & *diversis partibus* Tusc. I, 27. nihil est in animis mixtum & *concretum*.

CONCUPISCO. ad Div. X, 9. *concupisco* mihi nihil, contra quod ipse pugno.

CONCURRERE de uno homine sed anxie & studiose currente. Quinct. 16. non statim ad Aquilium *concurrisses*. v. *concoquere concursio*. * ad Att. XVI, 3. *concurrere* nomina, dicuntur cum pecunia debita, non solvitur ad diem, adeoque *constituimur*.

CONCURSARE. de singulis, vario significatu. Rosc. Am. 29. qui tum dies noctesque armati *concurfabant*. Verr. V, 31. prætores obire provinciam & *conkursare* consueverunt. ibid. 12. cum *conkursant* ceteri prætores h. e. cum peragranti provinciam, obenne fora & jurisdictionem exercent.

CONCURSATIO. studium, con-

INDEX LATINITATIS:

- conventio etiam singulorum hominum.* Sull. 23. *eius concursatio.* ad Div. I, 1. Libonis & Hypsæzi non obicura *concurfatio* & *contentio* &c. * Agr. I, 3. *concurfatio decemviralis, de peragrations provinciarum a decemviris suscipienda.* * *tumulus, auflauf.* Dom. 6. *concurfusio puerorum nocturna.* * Div. II, 71. *cedo, qui sit ordo aut quæ concurfatio lomniorum.* * Brut. 69. C. Cosconius -- eam verborum copiam -- præbebat populo, cum multa *concurfatione* & clamore h. e. ut populus *concurfaret ad eum audiendum* & *clamores faceret.*
- CONCURSIO.** Verr. I, 30. *quid huius lacrymas & concurfiones proferam uti male Horomannus malebat concurfationes.* v. *concurrere.*
- CONCURSVS.** *tumulus, auflauf.* Sull. 5. *lapidatio atque concursus.* * Or. III, 43. *concurfus verborum hiulus.* * Deiot. 10. *concurfus facere, de eo, quo conspecto homines concurrere solent.* * *multitudo* ad Div. VII, 33. *concurfus occupationum.* Fin. IV, 34. *concurfus honestissimorum studiorum.*
- CONDECENTIA.** Or. III. 52. *Pearcius autem e Codd. MSSr. restituit: decentia, quod illud nullam auctoritatem idoneam habet.*
- CONDEMNARE.** Verr. V, 69. *omnium mortalium sententiis condemnari.* i. e. *feci ut condemnaretur.* ibid. II, 8. *sibi condemnat, Veneri absolvit.*
- h. e. *absolutis quidem, ne quid Veneri dare cogatur, sed tamen cogit sibi dare, ut absolvetur.* Cæcin. 31. *condemnari sponfionis.*
- CONDERE.** Verr. V, 29. *condere in carcerem.*
- CONDICERE.** ad Div. I, 9. *denunciare alicui, nos ad cenam venturos.* Nostris: *Sich zu Gaste bitten.* v. Horom. ad Rosc. Com. 9.
- CONDIMENTVM.** ad Q. Fr. I, 1. *multis condimentis humanitates mitigare.*
- CONDITVS.** *repositus ad usus fueros.* Verr. II, 2. *id non apud eos nasci, sed domi conditum putaremus.* Mur. 24. *ut ei jam domi conditus consulatus putaretur & sic sæpe.* Natur. Deor. II, 60. *condita vetustati.*
- CONDITOR.** Sen. p. R. 6. *conditor convivii.*
- CONDITVS.** *suavis.* Brut. 48. *nemo suavitate Conditor.* ibid. 29. *nisi id quod dicitur, sit voce, vultu gestuque conditius.*
- CONDITIO,** *status hominis.* Off. I, 13. *infima conditio est servorum.* * *voluntas alterius, id quod nobis præscribitur &c.* Verr. III, 62. *venire ad conditiones alicujus. proficere, quod quis vult.* Quint. 6. *perduceret eum ad suas conditiones.* * *passio.* Act. I. in Verr. 6. *mansit in conditione.* cf. Quint. 22. * *jus.* Quint. 28. *conditione pari uti.* Verr. I, 54. *conditione optima esse dicantur in redimendo, qui præcipuum aliquod jus habent redi-*

INDEX LATINITATIS.

redimendi, ut ad ipsos potius, quam ad alios res redimenda perveniat, eim *Vorrechte*, πρὸ τῆ μίσσεως. Agr. III, 2. optima conditione prædia, pro quo dicitur sapissime optimo jure. * sed Verr. II, 59. optima conditione locare, est quam minimo pretio. Q. Fr. II, 2. bona conditio de emptione. ad Att. XII, 9. Vestei conditio semisse. *versura a Vesteno sub usuris semissibus.* * natura rei. Marcell. 4. a quo conditio visque victoriæ devicta est. ibid. 2. quæ naturam & conditionem, ut vinci possent habebant. * *largitio.* ad Qu. fr. I, 1. nullius pecuniae conditione ab integritate deduci. Manil. 23. quibus conditionibus, quibus jacturis homines in provincias proficiscantur. Ita scilicet capio, nam conditio ponitur pro eo, quod est tamquam objectum conditioni. J. Fr. Gronovius autem de Sest. IV, 4. extr. passionibus & syngraphis factas, interpretatur, sed addit: promissa pecunia vel gratia. Similis usus hujus vocis est, cum ponitur pro nuptiis, quia sunt sub conditione dotis. s. pro scilicet, quam uxorem ducimus dotis ratione habita, eim *Matrage*. Læli. 10. uxoria conditio. Phil. II, 38. filiam ejus, sororem tuam. ejecisti, alia conditione quaesita & ante perspecta. ad q. I. v. Abram & Grav. * Hinc deinde & simpliciter dicitur & de feminis & viris, quibuscum con-jungitur, etiam extra

conjugium. Cael. 15. Clodia dicitur conditiones legere. h. e. adolescentes, viros, quibuscum cubet. ubi v. Abram. cf. Gron. Obs. I, 6. & Grav. ad Sucton. Aug. cf. *perspicere.* * Flacc. 10. tamen in conditione atque exemplo pertimescenda videantur. *Gravins ex Victoriana reposuit: imitatione sc. quia sequitur paullo post: imitatio exempli. Sed hoc ipsum docere poterat, imitationem & exemplum fere idem esse, & ταὐτολογεῖν Ciceronem, si ita scripsisses, ne taceam dicendum potius fuisse in exemplo & imitatione. Neque vero video, quomodo librariis in mentem veneris pro imitatione quod facile intelligitur ponere conditione, quod difficiliter intelligitur. Potuit autem imitatione ex sequentibus huc trahi, sive aberrante librarii oculo, ut sit, sive corrigente Grammatico aliquo. Quid sit, conditione commodam interpretationem habet sensus verborum hic est: Videntur pertimescenda, quod hæc nostrorum magistratuum & civium conditio misera utique futura est, ut hoc exemplo invitati homines, ipsis molestias hujusmodi & pericula creare audeant, etiam sine causa idonea. Mur. 28. iniquam legem judices, & miseram conditionem instituet periculis hominum. Catil. II, 7. conditionem miseram non modo administrandæ sed etiam conservandæ*

INDEX LATINITATIS:

de reip. & sic sapissime conditio dicitur.

CONDITIO. Nat. D. II, 58. condiciones ciborum.

CONDONARE, pro donare, tradere in potestatem alterius. Dom. 23. cum alteri totam Achaïam - bona ei civium condonares Agr. II, 15. regna decemvirosum ditioni iudicio potestatique condonata esse dico. ibid. 6. condonari certis hominibus omnia. Phil. II, 27. condonabantur apotheca hominibus nequissimis. Phil. V, 3. Agitur, utrum M. Antonio facultas detur - agrorum suis latronibus condonandi. ad q. I. Ferrarius idoneis auctoritatibus hoc genus loquendi: agrorum condonandi pro condonandorum defendit * hinc ducitur elegans ratio, cum condonare dicitur v. e. pro condemnare, ita uti decere, ac pro omni actione, qua quis homo aut res aliqua in potestatem alterius venit. Hujus generis exempla hæc sunt: Verr. I. 41. condonare alicui hereditatem, de prætoribus, qui alicui hereditatem decernit prætoribus. Coel. I. ne patiamini M. Coelium libidini muliebri condonatum i. e. damnatum in mulieris gratiam, fr. pro Scauro: ut M. Aemilius - vanissime genti, & prope dicam, pellitis testibus, condoneatur. v. Gron. Selt. IV, 9. ext. * sed etiam in bonam partem dicitur pro absolvere. Cluent. 39. non sibi ac defensionis sue condonatum esse

oppianicum. * condonare aliquem alicui eleganter, est pro ignoscere alicui in alterius gratiam, uti, concedere, de quo supra: Ligar. 12. condonare aliquem reip. item Phil. V, 18. inimicitias reip. condonare, promittere inimicitias, quia salus reip. ita postulat.

CONDONATIO. Agr. I, in Verr. 4. in jure dicundo bonorum possessionumque contra omnium instituta additio & condonatio v. condonare.

CONDUCTERE, pro redimere, opponitur locare. Div. II, 21. qui columnam de Cotta & Torquato conduxerat faciendam. Sic apud Phædrum Simonides Carmen conduxisse, circa mercede, dicitur.

CONDUCTOR, redemptor ad Q. Fr. III, 1.

CONFATALIS. Fat. 13.

CONFECTIO. Flacc. 9. confectio tributis ex est actio. Div. I. 51. confectio materiæ; est usus materiæ ad res ex ea conficiendas.

CONFERRE. de discente Læl. I. me ad pontificem Scævolum contuli. * Planc. 14. conferantur multa in eum; ibid. aliorum dicta in me conferuntur h. e. mihi tribuantur, tamquam a me profecta essent. * Verr. II, 12. conferro capita est clanculum deliberatum. * Or. III, 61. conferre causam in tempus, h. e. in causa dicenda se accommodare ad temporis rationes. * Verr. V, 38. supplicia - ad tuum non ad populi Rom.

INDEX LATINITATIS.

Romani tempus *conferre*? h. e. *sumes tibi supplicia cum tibi placuerit, non cum utilitas reip. postulat.* * Planc. 19. non possum magis *pedem conferre*, ut ajunt, aut propius accedere. * Lig. I. orationem ad misericordiam *conferre*, est *abstinere a defensione*, & uti *deprecatione*, loco *defensionis*, * *convertere*. Sull. 14. Vos me ab omnibus cogitationibus ad salutem reip. *contulistis*. Sed Gravius legendum *censebat ex Pal. 9. convertitis prater necessitatem*. Nam *conferre* Ciceroni dici pro *convertere*, cum illud docet, quod antea *proposuimus*. ex Ligar. I. orationem ad misericordiam *conferre*; in quo *commode conferre per convertere explices*; sed etiam hoc: Marcell. 6. Dii spem salutis ad clementiam victoris & sapientiam *contulerunt*. Phil. XII, 3. est: *conferre se in salutem reipubl.* * ad Att. XIII, 12. rem ad me *esse collatam, pro delatam nempe ad arbitrium meum, ut de ea constituam*. * ad Att. XIII, 19. Academica cum Catulo, Lucullo, Hortensio *contuleram*.

CONFERTVS Tusc. III, 19. liber *confertus* voluptatibus. h. e. in quo de nulla re, nisi de voluptatibus agitur s. in quo multa de voluptate *disputatio* est.

CONFICIENS Flacc. 14. civitas *conficientissima* literarum.

CONFICIO. *facio*. Verr. IV, 45. *conficere* sacra. * *efficio*. Partit. 26. causa *conficiens*. * in-

terficio. Mil. 14. Sicut illius me pene *confecit*. * *absumo*. Sext. 51. ornamenta equestris ordinis *confecit*. * *comparare cogere*. Flacc. 9. *conficienda* pecuniae ratio. * Quinct. 15. praconis vox *pradicat*, & *pretium conficit*. * ad Att. XIII, 18. *conficiamus hortos*. i. e. *negotium de hortis*.

CONFIGO. Har. Resp. 5. ducentis *confixus* SCtis, in quem SCta facta sunt. cf. Phil. XII, 7. * Phil. VII, 2. cogitationes in reip. salute *configere*.

CONFIRMO. Quinct. I. cum te ipse *confirmasses* h. e. cum *quantumvis obstrepente pudore, aliisque dubitationibus, tamen statuisses fortis esse*, & *appellare hominem de pecunia*. * *animum addere*. ibid. 25. Tum mihi Roscius - *confirmandi* mei causa dixit. * Fin. V, 32. iste locus tibi est *confirmandus*.

CONFIRMATIO. Arch. 7. cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quaedam *confirmatioque* doctrinae pro quo alii, uti & Gravius habent *confirmatio doctrinae, quod quin eleganter dicatur non est dubium, ut est cap. 6. Sic conformare animum & mentem*. cf. c. I. vox *conformata*. Neque tamen *confirmatio absurdum est*. *Conformatio* hoc sensu ducitur a corpore, quod *conformatur* & *fingitur arte*. Inde etiam *confirmatio ducitur*. Inprimis hic pertinet locus in Lat. omnino ami-

INDEX LATINITATIS.

amicitiæ corroboratis jam confirmatisque & ingenis & ætatis. *Vides confirmare de ingenio eleganter dici, quod usu, exercitatione & doctrina robor & firmitatem nactum est.* Sic Acad. IV, 8. cum esset ipsa ratio confirmata quaerendo. Fin. V, inventa vitæ via est confirmatioque omnium officiorum. Itaque vix audeo de lectione hujus loci in alterutram partem pronunciare. Confirmari & confirmari permutata sunt etiam de Fin. IV, 2. ubi legitur: confirmari mores & conformari, sed ibi conformari rectius puto, quia mores non confirmantur; nulli enim sunt natura, sed formantur doctrina & finguntur.

CONFIRMATOR, qui confirmavit promisitque aliquid. Cluent. 26. sequester & confirmator pecuniæ.

CONFISIO. Tusc. IV, 37. confisio animi.

CONFITERI. Leg. II, 12. confisendarum religionum facultas.

CONFLAGRARE. Verr. I, 15. invidia conflugrasset.

CONFLARE. Verr. II, 29. conflare in se crimen. Ligar. 12. consensus conspirans & pene constans.

CONFLICTARI. Verr. III, 28. iniquissimis verbis, iniquissimis recuperatoribus, conflictari malebant. den. Proceß subren. * Leg. I, 11. eadem superstitione conflictantur sc. tanquam morbo aliquo animi.

Nam de morbis gravibus eleganter conflictari dicitur.

CONFLICTIO, comparatio. Partit. 16. 29.

CONFLIGO, comparo. Inv. II, 3. factum adversarii cum scripto confligere.

CONFLVO. Inv. I, 4. confluit ad eos laus. Tusc. II, 2. si ad hæc studia plures confluerint.

CONFORMATIO. Or. 39. confirmatio sententiæ, pro, figura. cf. Brut. 37. Top. 5. conformatio insignita, est notio. Nat. D. I, 38. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem dicunt. i. e. speciem, visum. * Arch. 7. conformatio doctrinæ v. confirmatio.

CONFORMARE. Arch. 1. vox hujus præceptis conformata. ibid. 6. excellentium virorum cogitatione mentem animumque conformatam. Mur. 29. nonnulla in re conformare & leviter emendare possum.

CONFRINGERE. Verr. I, 1. confringere consilia senatoria, pro vi, i. e. pecunia aut aliis injustis artibus facere ut absolvere; pro quo & percurrere dicitur. Milon. 14 qui eam præturam posset confringere h. e. impedire, quo minus Prætor potestate sua abuteretur.

CONFVNDERE. Or. II, 79. confundere in totam orationem h. e. per totam orationem, non uno certo loco adhibere. Off. I, 27. totum est cum virtute confusum h. e. conjunctum, ab ea re non differens. Sext. 2.

INDEX LATINITATIS.

Sext. 2. *confusa* atque universa defensio, est cum omnes simul defendimus, non singulos singillatim. **Partit. 30.** Hæc, quæ primam contentionem habent ex arguendo & resistendo, lata & *confusa* sunt. Rationum & firmamentorum contentio adducit in angulum disceptationem.

CONFUSIO. **Mur. 23.** suffragiorum *confusio*, est, cum non ex censu suffragia feruntur, & centuriæ numerantur, a prima classe facta initio, ut fieri ex instituto Servii solebat, sed cum suffragia omnium classium & centuriarum numerantur, ut primo cujusque civis suffragium eandem vim habeat, deinde nesciatur, quis quemque suffragio suo Consulem aut Praetorem creavit. Id ut fieret, ambiens tollendi causa, postulat Servius Sulpicius & hunc Cicero appellat æquationem gratia, dignitatis, suffragiorum.

CONFVTARE. **Tusc. V. 31.** dolores *confutare* est, resistere dolori eumque suppressere; eleganter profecto. Nam *confutare* proprie est aquam ebullientem, propter fervorem suppressere, ne exundet.

CONGIARIVM. **ad Att. X, 7.** dona, quæ inter populum urbanum distribuuntur. res a frumentariis largitionibus oruntur. *de congiariis* v. Spanh. *de usu* & *pr.* **Num. T. II. p. 529.**

CONGLACIO **ad Div. VIII,**

6. Curioni tribunatus *conglaciat*. nil in tribunatu agit.

CONGLOBATVS. *copiose allatus.* **Partit. 15.** maxime valent definitiones *conglobata* & consequentium frequentatio.

CONGLVTINARE. **Or. I, 42.** dissoluta & divulsa *conglutinare*, dicitur de eo, qui a iis quid in artis formam redigit. **Phil. III, 11.** totus est ex audacia, petulantia &c. *conglutinat* ad **Att. VII, 8.** amicitias *conglutinare*.

CONGLVTINATIO. **Or. 23.** *conglutinatio* verborum: de structura & collocatione.

CONGRESSVS. **Coel. 8.** congressu & constituto de injuriis experiri. est, quod Cicero **Quint. 11.** intra parietes experiri vocat, & opponit summo juri: non, si quid in controversiam veniret, aut intra parietes aut summo jure experiretur. *ad qu. l. v. Hermannus*, qui dicit moris fuisse, ut antequam in jus irent, viderent, si privati, ascitis amicis & disceptatoribus domesticis res componi posset.

CONGRVENTER. *apte ad rem & causam.* **Or. III, 10.** congruenter dicere.

CONJECTOR. **Div. II, 65.** interpret somniorum, portentorum.

CONJECTVRA. **Muren. 4.** *Conjecturam* de tuo ipsius studio ceperis **Div. II, 26.** *Conjectura* omnis in multas ac diversas, aut etiam contrarias partes diducitur.

CONJICIO. **Or. III, 50.** *con-*
Bb *jicere*

INDEX LATINITATIS.

se in verſum mente ac conjuncta debebunt. Fat. 7. hoc intate. de eo, qui verſus fa- vere connectitur, de enuncia-
cogitat. Catil. I, 6. petitio tionibus ex antecedente, ut dia-
conjecta, ut vitari non poſſe lectici loquuntur, & conſequenti
eretur. v. petitio. Sext. 18. compoſiti. * Acad. IV, 30.
tio improbe conjecta in cla- ipſum ex ſe connexum eſt. di-
mos viros. Mil. 19. conjic- citur de enunciationibus iden-
ſe in noctem. Dom. 23. tici, quas hodie dicunt: Si lux
jecerit Pompejum domum, eſt, lux eſt.
metu coegerit Pompejum, CONNITI. Verr. III, 56. nec-
ni manere. vis omnibus conniti.

CONJUGATA, quæ dicantur? Top. c. 3.

CONJUGATIO. συζυγία. pic. 9. quid ſit?

CONJUNCTIO. Fat. 6. junctio ex repugnantibus, genus enunciationis. cf. c. 8. c. * Divin. II, 14, 15. naturæ junctio, eſt συμπράξις. Cicero Off. I 4. Conjunctionis petitus.

CONJungere. Manil. 9. lum conjungere, dicuntur, fœdus meum belli gerendi iſa. Quir. p. R. 7. cauam am cum communi ſalute junxit. i. dixit, Salutem unanem a mea pendere. sent. 44. Conjunctum cum re iſum i. verum. * Verr. IV, conjunctis ſententiis decer- e. pro quo Grævius habet: iſis.

CONJURATIO. Catil. IV, haberi conjurationem a ci- us numquam putavi.

CONNECTERE. Or. 71. nectere diſſipata; eſt num- vincire. Nat. D. II, 65. ſi- pulæ non movent, univerſe tamen inter ſe connexæ &

CONNITI. Verr. III, 56. nec- vis omnibus conniti.

CONNIVERE. Tuſc. I, 49. conniventem ſomno conſopiri. Coel. 17. blandimentis naturæ ſopita virtus connivet. ibid. 24. connivere in ſceleribus homi- num.

CONNUBIUM. Top. 4. quicquam connubium non eſt. Scilicet connubium eſt matri- monium inter civem & civem; inter civem autem & peregrinæ conditionis hominem, aut ſervi- lis, non eſt connubium, ſed contubernium v. Boetius ad b. l. Hinc in miſſionibus mili- taribus ap Græcorum, Sponſum, Maſſeum & alios juſs connubii datur cum uxoribus, quas tunc habuiſſent, cum eſt civitas du- ta; de quo vid. Maſſeum in Antiquæ Aquitan. ep. 1.

CONQUASSATIO. Tuſc. IV, 13. conquaſſatio totius va- letudinis corporis.

CONQUISITIO. Prov. Conſ. 2. exercitus duriſſima conqui- ſitione collectus.

CONSCIENTIA. ſocietas. Phil. II, 11. quis nomen meum in illius glorioſiſſimi facti con- ſciencia audivit. * Fen. II, 22. conſciencia ſtabilis.

CON.

INDEX LATINITATIS.

CONSCINDERE. ad Att. VIII, 16. Is me ab optimatibus ait conscindi. conviciis lacernari.

CONCRIBERE. *verbum militare; cum novi milites scribantur, & in centurias describuntur.* Quir. p. R. §. cum homines conscribi centuriarique vidissem; quamquam ibi est, de iis, qui a seditiosis hominibus colliguntur, & in centurias aut decurias conscribuntur, ut iis utantur ad depugnandum contra bonos cives: sic dicitur etiam describere, de quo supra loco. Planc. 18. hæc profer, huc incumbe. Laterensis, decuriasse Plancium, conscripsisse, sequentem fuisse &c. hic est de ulia, sed simili tamen re. Scilicet, qui corrumpere populum student, cum in decuriis describunt, & quid decuriis singulis daturum sint, pronunciant; illi autem de quibus antea, in centurias describunt suos; ut pugnent. Itaque eodem loco, pro conscribere dicitur etiam describere. Sic reperies etiam in Sen. p. Red. c. 13. Dom. &c. * Simul scribere. ad Att. XII. 19. Balbus ad me cum Oppio conscripsit. Sed dicitur tamen etiam de uno pro scribere, Verr. V. 4.

CONSCRIPTVS. Patres Conscripti. Catil. I, 1. dicitur pro Patres & Conscripti, ut docet Liv. L. II. c. 1. Antiqui & sæpe omittebant, ut in illo: de vi armatis hominibus & aliis. Patres sunt ii, qui sunt generis patrum

cii, Conscripti, qui novo Bruti instituto ex equestri ordine, quæ postea seminarium senatus fuit, senatori adscripti sunt.

CONSECRARE. Agr. I, 2. consecravit Karthaginem i. e. usum soli, quo Karthago steterat, hominibus ademisse, sacrum fecit, ne arari, inædificarique posset. * Leg. II. 2. patria, in qua omnia nostra ponere & quasi consecrare debemus. * Tulo. III, 1. ars Deorum inventionem consecrata i. e. tributa.

CONSECratio. Balb. 14. consecratio capitis; genus legis sacrandæ, cum scilicet caput ejus sacrum pronuncietur, quod contra legem fecerit. v. Ind. Legg. v. Leges sacratæ. * Dom. 48. an consecratio nullum habet jus; dedicatio est religiosa? Ad hunc locum disputat Grævius de discrimine inter consecrationem & dedicationem; quæ tota disputatio hanc summam habet, ut consecrationem locorum, arearum, agrorum dicat, dedicationem autem templorum, ararum, simulacrorum. Sic a Clodio dicta consecratam esse aream Ciceronianæ domus, dedicatum autem simulacrum libertatis in arca. In hanc rem etiam multa disputat Guther. Jur. Pont. III, 13. IV, 22; sed, ut omnia, parum accurate; quemadmodum ex his, quæ dicam apparebit. Læcus Clavienus de consecratione & dedicatione est pro Domo c. 45-56. ex quo hæc notanda sunt. c. 46. Si quis - domum
B b 2
ejus

INDEX LATINITATIS.

ejus per pontifices *dedicavit* . . s. *consecratio simulacri liberta-*
tes Cræpionis essent *dedica-* *is tantam religionem affert,*
ta . . & *aram & simulacrum,* *tantaque religione obligat are-*
templum dedicare. c. 47. Si *am?* Scilicet Cicero non distin-
bona civis cujuspian consecra- *guis consecrationem a dedicatio-*
rit. c. 49. An tu hæc ita per- *ne in genere, sed absurdum esse*
turbas, ut quicunque velit, quod *dicit ejusdem rei, h. e. conse-*
velis, quomodo velit, possit *crationis s. dedicationis diver-*
dedicare. Video enim esse le- *sam vim statui pro diversis ob-*
gem veterem, tribunitiam, quæ *jectis, cum in hac cerimonia*
vetat injussu plebis, ædes, ter- *non res, in qua adhibeatur, sed*
ram, aram consecrare. Vides, *ipsa consecrandi dedicandique*
quod ante dedicare dicebatur, *cerimonia & sanctitatis specte-*
id statim consecrare dici, de *tur.*
indem rebus utrumque, aliter
ac Grævio visum est. c. 52. *CONSECTARI.* Cæcin. 19.
ædes . . dum dedico domum Ci- *consectari verba, est nimis urge-*
ceronis, ut mihi præeatis, po- *re literam, neque rem potius &*
stemque teneatis. c. 55. *aram* *rationem spectare; quod est ca-*
consecrare. In *dedicatione,* *lumniorum & rabularum.*
ait *Grævius, postis tenebatur.* Et *CONSECTARIVM.* conse-
iamne cum ara, simulacrum de- *ctaria sunt brevès & acutæ con-*
dicatur? Jam *ædes Ciceronis* *clusiones quarum una ex altera*
consecratæ erant, non potest ne- *nullius alius interjectu collig-*
gari, diserte enim traditur; & *tur; ut fit in sorice. de Fin.*
hic postis tenebatur. v. c. 52. *III, 8. consecctaria stoicorum*
Dedicatio fiebat populi jussu; *brevia & acuta. ibid. IV, 18.*
sed & consecratio. c. 49. Plin. *Nunc venio ad illa tua brevìa,*
Hist. Nat. VII, 35. Sulpicia - quæ *quæ consecctaria esse dicebas.*
simulacrum Veneris dedicaret. *ibid. illud vero minime conse-*
Valer. M. VIII, 15, 12. Ut Ve- *ctarium, sed inprimis hebes.*
neris Verticordis simulacrum *CONSECTIO arborum. N.*
consecraretur. Sed non opus in *D. II, 60.*
re manifesta pluribus exemplis. *CONSECVTIO.* effectus,
Sed quoniam Grævium decipisse *quod quamquam rer. sequitur,*
videtur locus a nobis primo lo- *locus rhetorum. Topic. 13. Di-*
co propositus, in quo consecra- *tribuitur hic locus in consecu-*
tio & dedicatio distinguì vi- *tionem; antecessionem &c. cf.*
dentur, age enim explicabimus. *Inv. I, 28. Or. III, 29. * Partit. 6.*
Sensus autem ejus hic est: An *consecutio verborum; est cum*
consecratio ædium, honorum *oratio non est perturbata gene-*
nullum habet jus, si injussu po- *ribus, casibus, numeris, perso-*
puli facta est, dedicatio autem *nis, temporibus. * in Dialecti-*
ois est consecctarium, quod vo-
cant

INDEX. LATINITATIS.

cane, quod ex altero concluditur. Inv. 1, 29. simplex conclusio ex necessaria consecutione conficitur. Fin. II, 13. qui consecutiones videat.

CONSENESCO. ad Att. II, 13. cognomen (Magnus) consensescit ibid. 23. omnes illius partis auctores & socios consensescere, nullo adversario.

CONSENSIO. Or. III, 5. omnia una consensu nature constricta esse. Græce: *συμπαρέχεται*. * Coitio. Planc. 15. & per hanc consensum, quæ honeste magis quam vere sodalitas nominaretur.

CONSENSVS. Nat. D. IH, 11. Div. II, 14, 15. consensus nature. Gr. *συμπαρέχεται*.

CONSENTANEVS. Tusc. V, 8. quid cuique consentaneum sit, i. e. quid ex quoque sequatur, concludi possit.

CONSEQUENS. quod ex aliquo colligi concludique potest. Or. II, 53. demonstrando, id, quod concludere illi velint, non effici ex propositis, nec esse consequens. Tusc. V, 8. alterum alteri consequens est; de enunciatione conditionalis & convertibili, ut dialectici loquuntur. * Part. 6. ut in simplicibus verbis, quod non est latinum; sic in conjunctis, quod non est consequens (in quo non est consecutio v. consecutio verborum) vituperandum est.

CONSEQUI. investigando aperire. Act. I. in Verr. 16. conatus alicujus consequi. * ex-

primere Phil. V, 13. verbis laudes alicujus consequi. * sequi, probare. Catil. III, 6. quas sententias senatus sine ulla varietate est consecutus. * Verr. IV, 26. nullo modo possum omnia istius facta memoria consequi aut verbis complecti. * studere alicui rei Brut. 82. exilitatem ille de industria consequabar.

CONSERTE. Fat. 14. omnia naturali colligatione conserte contextequæ fiunt, i. e. naturali connexionem causarum.

CONSERERE. Orat. 1, 10. ex jure manu conserutum. Muren. 14. non ex jure, manu conserutum. Est autem formula veteris juris de vindicationibus in re presenti, cum vi civili & festiaria utuntur, de qua vide in primis Gell. Noct. Att. XX, 10. ex quo intelligitur, legendum esse: manum conserutum, quod vel ipsa ratio grammatica docet.

CONSERVARI. Verr. I, 47. voluntatem conservare mortuorum; curare ut fiat, quod mortui valuerunt.

CONSESSOR. Flacc. 11. confessor accusatoris, sunt ejus advocati, & qui in ejus subsecutis in judicio sedent.

CONSESSVS. Flacc. 17. confessio vestro (sc. judicium) i. e. cum vos in judicio consideretis. Sext. 50. gladiatorum confessus. c. 54. gladiatorii confessus; sunt ludii gladiatorii.

CONSIDEO. Muren. 8. consedit nomen in quaestura. defuit celebrari.

INDEX LATINITATIS.

CONSIDO. Orat. III, 5. ibi magna expectatione audiendi *confiditur*.

CONSIGNATIVS. Tusc. I, 24. infixa & quasi *consignata* in animis notiones.

CONSILIVM. Quint. 16. *consilium* capere, cum infinitivo *pro gerendo*. * *Consilium* & *Concilium* differunt ita: *Concilium* dicitur de conventu hominum, qui audiendi causa conveniunt, *Consilium* de eo, in quo deliberandi causa. v. Gronov. ad Liv. XLIV, 2. Hinc Quint. 15. in *consilio* adsumt. ib. 10. in *consilio* esse et in Cæcil. 4. Verr. II, 29. * *de* *judiciis*, *assefforibus* ejus, qui *judicio* sive privato sive publico *præst.* hinc Prætor cum *consilio*; Imperator cum *consilio* de eorum Legatorum &c. Or. I, 26. *Consilium* dimittere. Rabir. Perd. 2. &c. *Consilium* publicum *de senatu*, sed Rosc. Am. 52. *de* *judicio* dicitur. * *deliberatio*. Verr. I, 9. Cluent. 30. mittere in *consilium*, dicitur, cum perorata causa qui præst. *judicio* jubet *judices* *sententiam* ferre. *Id* *fiestas olim* *post deliberationem*, *cujus vestigium* *reperies*. Verr. III, 12. *ipsi autem* *judices* *dicuntur* *ire* *in consilium*. Cæcil. I, 1. *publici* *consilii* *particeps* *fieri* *dicitur*, *qui interest* *deliberationibus* *senatus*. Verr. I, 11. Cluent. 20. * *publicum consilium* *est etiam* *decretum* *Senatus*. Verr. II, 5. *nulla alia* *civitas* *publico consilio* *laudat*. * *cali-*

dum inventum, Nat. D. III, 6. *consilium* *imperatorium*, Gr.

σπάρτυμα * *prudencia*, *ea* *facultas animi*, *cui prudencia* *inest*. Muren. 12. *mulieres* *propter infirmitatem* *consilii*.

CONSISTERE. Tusc. II, 16. *Sanguis consistit*. * *definere*. Or. I, 1. *ambitio consistit*. Tusc. I, 23. *omnis natura consistat* oportet. ad Div. VII, 26. *Διὰ τὴν φύσιν* *cæpit consistere*. * *de* *illis*, *qui sibi obvi facti* *colloquuntur*. Act. I, in Verr. 7. *cum hoc consistit*, *hunc ample-* *xatur*, *jubet sine cura* *esse*. * *immorari*. Verr. I, 38. *in uno* *nomine consistam*. * Rosc. Am. 52. *non modo* *nulla culpa*, *sed ne suspicio* *quædam potuit* *consistere*. Cluent. 29. *similis in* *aliis nonnullis suspicio* *consistebat*. * *non* *consiliter* *dicuntur*, *qui ita sunt perturbati*, *ut, quod velint*, *facere non possint*. Verr. I, 3. *consistere* *animum* *non* *finunt*. Phil. II, 28. *consistere* *mente* *non* *posse*. Dom. 54. *ut neque* *mens* *neque lingua* *consisteret*. Cluent. 39. *non* *posse* *consistere* *in dicendo*, *sc. quia exclamati-* *onibus impeditur*. * Or. 9. *qui in forensibus causis* *præclare* *possit* *consistere* *i. e. bene eas* *agere*. Quint. 24. *diffidebam*, *me animo satis certo & confir-* *mato in hac causa* *posse* *consistere* *sumum* *e re gladiatoria* *doces* *Burmam. art. Quintil. Decl. 6, 9. * verbum in re lu-* *soria*. Div. II, 21. *Venerium ca-* *sa*

INDEX LATINITATIS.

su jacē posse, quatuor talis ja-
cis: quadringentis centum Ve-
nerios non posse *consistere*. vid.
Venerius

CONSOCIARE. in Sen. p.
R. 7. ausus es cum A. Gabinio
consociare consilia peltis meæ.

CONSOLARI. ad Div. IV, 8.
consolari dolorem alicujus.

CONSOLIDATVS, ad Div.
V, 20. rationes *consolidatæ*, sunt
in quibus accepta & expensa
consentiunt; quæ quadrant, ut
alio loco Cicero dicit, *liquida*
sunt, ut docet Ascon ad Verr. I,

CONSORS, Flacc. 15. *con-*
sors mendicitatis. Mil. 37.
consors temporum meorum.

CONSPIRARE. Ligar. 12. *con-*
sensus conspirans. cf. ad Div.
X, 12.

CONSPIRATIO, *consensus*
Catil. IV, 10. *conspiratio* bono-
rum.

CONSTANS. Rosc. Am. 14.
opponitur amenti, *cujus sc.*
mens non potest sibi constare.

CONSTANTER. Or. 58.
oratio æqualiter & constanter
ingredias; de oratione nume-
rosa. Tusc. V, 8. non *constanter*
dicuntur i. e. *sibi repugnant, non*
consentanea sunt. cf. Acad. IV,
3. Fin. V, 27. v. *constantia*.

CONSTANTIA, Planc. 15.
constantia tuā dignam, i. e. *si*
id fecisses, tum tibi constares in
hoc re & id erat sapiente homi-
ne dignum. * *Constantia* Philo-
sophorum. Tusc. V, 10. est cum
nihil decernit, quod alteri decre-
to suo non consentiat, cum o-
mnia inter se sunt apta & con-
sistentia.

CONSTARE. ad Div. VII, 1.
constitit mihi fructus otii mei.
copi fructum. *

CONSTITVTIO. in rheto-
ricis quid sit? Inv. I, 8.

CONSTITVERE. Verr. I, 1.
constituere accusationem, *dici-*
tur actor, cum ea comparat,
quæ ad accusationem sunt ne-
cessaria. Part. 9. fidem *consti-*
tuere, est, facere, ut fides habe-
tur. Muren. 5. ex Asia laus fa-
milie *constituta* est, i. e. *com-*
parata. Rabir. Per. 2. Or. I, 9,
constituere rempubl. dicuntur.

qui legibus aliisque rationibus
malis reipubl. *ingravescentibus*
medentur. Agr. II, 5. a Grac-
chis video multas esse reip.
partes *constitutas; multas leges*
esse, ut judicarias, frumenta-
rias lauas reipubl. salutares.
Marcell. 8. *constituenda* judicia
pro restituenda ad Att. IV, 1.

constituere reliquias suas v. *con-*
stitutus n. 4. Agr. II, 5. Grac-
chos plebem in agris publicis
constituisse v. collocare * *consti-*
tuere dicuntur, qui de re aliqua
paciscuntur, inter quos de re ali-
qua convenit ad Att. I, 7. Cin-
cio HS. viginti millia *constitui*
me curaturum. vide plura ex Ci-
cerone exempla collecta a Gro-
nov. Obs. I, p. 14, 15.

CONSTITVTVS. *compa-*
ratus Tusc. II, 4. ita animo *con-*
stitutus. * *constitutum* dicitur
quicquid jam eo pervenit &
reductum est, quo debuit, ut
quale sit cognosci possit. Rosc.
Am. 6. *Constitutæ* victoria. Or.
II, 16. res *constituta & definita*

INDEX LATINITATIS.

Rosc. Com. 11. lite contestata, iudicio damni iniuria (dati) *constituo*, * Verr. III, 61. *constitutum* crimen ex periculi tui tempore. i. e. *fictum & compositum*. * constituta dicuntur, quæ in bonum statum pervenire v. constituere. Rabir. Po. 1. bene *constitutæ* fortunæ. Sext. 45. bene de rebus domesticis *constituti*. *ibid.* 65. bene natura *constituti* viri, sunt naturali honesti amore imbuti. Lael. 13. animi bene *constituti* est, laetari bonis rebus, dolere contrariis. Off. II, 11. respublica *constituta*. Tusc. II, 6. corpus bene *constitutum*. ad Att. XI, 3. rebus *constitutis*. i. e. bello civili finito, & rebus ad meliorem statum redactis. * Constituta dicuntur, de quibus inter duos pluresve convenit. ad Div. VII, 4. si quid *constitutum* habes cum podagra, fac in alium diem differas. Coel. 25. *Constitutum* factum cum servis. Cæcin. 12. ad *constitutum*, int: diem. Coel. 8. congressu & *constituito* cepisse de tantis injuriis experiri. v. congressus. de hac significatione vid. plura ap. Gronov. Obs. I 1. p. 14. sq.

CONSTRATVS. Verr. V, 34. novis *constrata* v. Apertus.

CONSVLTOR. Muren. 10. Icti est, cavere, ne *consultores* sui capiantur.

CONSUMO. Fin. V. 19. Aristoxeni ingenium *consumum* in musicis. ad Att. XVI, 2. manus suas in plaudendo *consumere*.

CONTAGIO. *contactus*. Nat. D. II, 55. *contagione* pulmonum calefcit spiritus. * *influxus*, vis cujusque rei in alteram. Div. I, 30. cum animus somno sevocatus est a *contagione* corporis. *ibid.* II, 44. qui potest *contagio* ex infinito pane intervallo ad terram pertinere. Tusc. I, 30. quibus fuit minima cum corpore *contagio*. Fat. 3. 4. *contagio* naturæ, opponitur casui fortuito & futo absoluto *causis & cæco*. * *vitium quod contacta in alios transfunditur* s. *communicatio vitii*. Off. II, 23. *contagiones* malorum. Cluent. 6. 8. *contagionem* ad speculum fugere. * *conjunctio societas*. Verr. V, 71. ad quos conscientia *contagio* pertinebit.

CONTEMNENDVS. Verr. III, 27. Siculi non *contemnendi*; sunt fortes, honesti.

CONTEMNERE. *eleganter* contemnere aliquid dicuntur, qui satis ab eo se tutos putant, neque metuunt ullo modo. Sic Mil. 16. qui ita iudicia pœnamque *contemserat*, ut eum nihil delectaret, quod aut per naturam fas esset, aut per leges liceret. Eodem modo Virgil Georg. II, 265 *arbores* dicit contemnere ventos, cum ita adolevit, ut satis robusta sit ad resistendum vento; sic interpretatur etiam Bensleyus illud Horatii in Epod. 4. in quatuordecim sedilibus inprimis magnus eques Othone *Contemero* sedet; ubi vide ipsam.

CON-

INDEX LATINITATIS.

CONTENDERE. Verr. II, 21. *contendere* omnia; de accusatore, qui nihil pratermit-
tit. quod in reum dici potest.
* Rosc. Am. 34. Quæ res cum nocte una tantum itineris *con-
tendere* coëgit. * Verr. III, 42. quoad fieri aliquo modo posset, *contenderunt*; de licitantibus.

CONTENTE. cum summa contentione vocis aut virium. Tusc. II, 24. *contente* dicere.

CONTENTIO. computatio. Off. I, 17. Si *contentio* fiat.
* Or. II, 6. *consentio* animi.

CONTENTVS, qui in aliqua re acquiescit, nihil ulterius postulat; satis rei tribuit. Chuent. 42. animadversionibus censoris non ita *contenta* fuit civitas nostra ut rebus judicatis.

CONTERERE. refutare. Tusc. V, 30. *conterere* facile est reliqua.

CONTESTARI proprie est testem aliquem in re aliqua facere hac formula: testis esto. Unde litem contestari ad Att. XVI, 15. Rosc. Com. II. est, cum adversarius uterque, qui controversiam ad Praetorem derulerat, iudicio disceptandam, causa exposita breviter & narrata Praetori, dicebat praesentibus: testes estote. v. Macrob. Saturn. III, 9. Festus in h. v. Menardus ad Cic. pro Rosc. Com. II.

CONTEXERE. ad Div. X, 13. *contexere* extrema cum primis. h. e. efficere ut extrema similia sint, respondeant primis.

CONTEXTE. Fat. 14. omnia *contexte* fiunt, h. e. naturali connexionne & implicatione causarum & effectuum.

CONTEXTVS. Part. 23. totus *contextus* orationis. pro tota oratione. Fin. V, 28. mirabilis apud eos est *contextus* rerum, de philosophis, in quarum philosophia constantia reperitur, cum multa inter se consentiant & inter se apta sunt.

CONTEXTVS, a, m. Tusc. V, 33. *contexta* voluptates. pro perpetuis, quarum una excipit statim alteram.

CONTINENS. quod rem continet. v. *continere*. Partit. 29. Ea quæ sic referuntur *continentia* causarum vocentur: quamquam non magis, quæ contra rationem defensionis afferuntur quam ipsæ defensionis rationes *continens* causas. * Fin. II, 19. Neque porro ex eo natus cum Pyrrho bellum gerens, consul cecidisset in prælio, leque e *continenti* genere, tertiam victimam reipublicæ præbisset.

CONTINERE. *continere* aliquid dicitur, quod est in eo summum & præcipuum, plurimum valet. Brut. 29. rem *continet*. Partit. 29. defensionis rationes *continent* causas. Fin. IV, 6. quod *continet* philosophiam. * *contineri* est etiam pendere ex re aliqua, conservari ab aliquo. Dom. 37. in eis reditus vestro iudicio *continetur*. Marc. 9. Vita corpore & spiritu *continetur*. Off. II, 24. nulla res

INDEX LATINITATIS:

vehementius remp. *continet*, *dimus*, ut rotatione gladio. *Aequam fides*. * *contineri* est *versari in re aliqua*. Verr. III, 1. *hac cura continebatur*. * *reprimere*. Har. resp. 1. *furentem exultantemque continui*. * *abstinere*. Or. II, 20. *sin plane abhorrebit & erit absurdus, ut se continueat aut ad aliud studium transferat*. * *reticere, custodire ne proferatur*. Or. II, 55. *continere dicta*. Or. I, 47. *ut ea quæ continet, neque adhuc protulit* - explicet nobis & illa dicendi mysteria enunciet. ad Att. XIII, 21. *Tu tamen commode feceris, si reliquos (int. libros) continueris*. * ad Div. VII, 19. *exercitatione consequere: in qua te nos continebimus*. Brut. 97. *contine te in tuis perennibus studiis*.

CONTINVARE. Agr. III, 4. *continuate agros, est cum multi fundi coeuntur, ut per longum spatium nullus alienus nafus interjectus sit*.

CONTINUATIO. Or. III, 13. *continuatio verborum, est periorius*. Nat. D. I, 20. *continuatio causarum, qui hodie nexus dicitur*. Div. II, 69. *continuatio naturæ est οὐρανοῦ & γῆς*. Nat. D. I, 4. *est enim admirabilis continuatio seriesque rerum ut alia ex alia nexa & omnes inter se aptæ colligataque videantur*.

CONTORQVERE dicitur proprie de eo motu hastæ aut cujuscunque jaculi, quo ei majorem vim atque impetum ad-

que is motus eaque agitatio fit, pro ratione jaculorum, aut manu, aut machina aliqua, quæ hinc tormentum dicitur. *Exempla copiose sunt apud poetas. Hinc fit, ut quicquid celerius moveatur, & feratur, quicquid vehementius propter brevitatem aut celeritatem pronuntiationis ferit, quæ acutiores sunt brevioresque conclusiones, quibus pæne resisti, quamvis falsis, tamen non potest, id omne contorqueri, contortum dicatur. Exempla ex præcipuis generibus hæc sunt: Nat. Deor. I, 10. globus dicitur magna celeritate contorqueri. Or. II, 17. qui (sc. homo vel animus) tamquam machinatione aliqua, tum ad severitatem, tum ad remissionem animi, tum ad tristitiam &c. est contorquendus. Orat. 70. extr. Demosthenis non tam vibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. Tusc. III, 26. de Aeschine in Demosthenem invehente: quas sententias colligit? quæ verba contorquet? ut licere quidvis rhetori intelligas. Divin. II, 51. Videsne igitur, quæ dubia sint, ea sumi pro certis atque concessis? deinde contorquent & ita concludunt: Non igitur &c. est contortus, contorte.*

CONTORTE. ad Her. I, 9. Invent. I, 20. *inter præcepta narrandi est: nequid perturbate, nequid contorte dicatur. h. e. obscure. Sæpe Or. I, 59. res contortæ & difficiles. Est an-*

tem

INDEX LATINITATIS.

Item de eo genere obscuritatis quod ex nimia brevitate oritur, quod oratio nimis brevis citius, quam intelligi potest praeferrebitur. Tusc. III, 10. *commemorat brevibus & apertis inter se conclusionibus Stoicorum: hæc concluduntur contortius a Stoicis.*

CONTORTIO. Fat. 8. *Contortiones orationis. de conclusionibus fallacibus Chrysippi.*

CONTORTVLVS. Tusc. II, 28. *contortula conclusiones.*

CONTORTVS. Or. I, 59. *res contorta & difficiles.* Tusc. V, 27. *contorta conclusiones.* Acad. IV, 24. *contorta & aculeata sophismata. cf. in contorquere.*

CONTRA. Agr. II, 33. *petere contra, dicitur de competitoribus.* Muren. 4. *si turpe putas, te advocato, illum ipsum, quem contra veneris, causa cadere. h. e. quem in iudicio aliquo oppugnaveris. v. Manu. ad b. l.* Cluent. 48. *Si, quis contra dicere vellet. i. e. accusare.*

CONTRACTIO. *brevitas* ad Att. V, 4. *meam in eo parsimoniam contractio pagina indicat.* Partit. 6. *contractione orationis fit obscurum. * contractio cum de animo dicitur, est πρᾶξος triste aut ejus effectus.* Tusc. I, . *Eodem vitio est effusio animi in lætitia, quod in dolore contractio, ibid. I, 37, quod in hoc in est omnis animi contractio, ex metu mortis.*

CONTRACTIVNCVLA. Tusc. III, 34. *ægritudo sublata erit mærens: morfus tamen & contractiuncula quædam animi relinquentur.*

CONTRACTVS. *parvus, infirmus, diminutus.* Cæl. 31. *quæ studia in his jam ætatibus nostris contractiora esse debent.* ad Div. VII, 31. *propter res tuas ita contractas, ut nec caput nec pedes. * brevis* Brut. 31. *contractior oratio. * susceptus, initus. de negotiis, imprimis pecuniariis.* ad Att. VII, 7. *quid sit optimum, male contractis rebus, plane video.* Sull. 20. *ratione magna (sc. pecuniaria) contracta cum Mauritania rege.* Off. I, 5. *rerum contractarum fides.* Rabir. Po. 9. *hoc semel suscepto atque contracto, cf. Offic. * Leg. II, 22. quæque in porca contracta jura sint. porca contracta esse dicitur, cum aliquid committitur, quod porcu immolanda expiandum est, quæ præcidanea dicitur. Davissius laudat Gell. IV, 6. ad q. l. v. Inq. Non contra hi dicuntur, quæ nobis culpa nostra & peccato accidunt & perpetienda sunt.*

CONTRAHERE. *de iis qui societatem in negotio aliquo pecuniario inveniunt.* Quint. I I. *qui cum contraxisset (sc. societatem) * Quint. 2. res quemadmodum gesta & contracta sit, videte * contrahi verba dicuntur, cum in pronunciando ultima vocalis littera alterius verbi, propterea, quod sequens verbum*

INDEX LATINITATIS,

bum a u. cali incipit, eliditur.
Or. 45. * continere, opponitur
τὸν dissipare Lat. 7. quæ in re-
rum natura, totoque mundo
constarent, ea contrahere ami-
citiæ, dissipare discordiam.
* Div. II, 58. Contrahi autem
animum Zeno, & quasi labi pu-
tat atque concidere, & id ipsum
esse dormire. * ad Q. Fr. I, 1.
te rogo, ne contrahas aut de-
mittas animum. * Offic. I, 29.
appetitus contrahendos sedan-
dosque.

CONTRARIE. Or. I, 31.
*contrarie scriptum; est, in quo
repugnantia sunt.* ibid. II, 65.
verba relata *contrarie*, est genus
ridiculi, cum ei, qui nos lucet-
sit, eodem modo respondetur.
exemplum vid. l. c.

CONTRARIUS. Inv. I, 28.
Contrarium, quid sit? Tusc.
II, 3. in contrarias partes dis-
serere, est, quod aliter, in utram-
que partem, dicitur.

CONTRECTARE. Tusc.
III, 15. mente *contrectare* vo-
luptates. Orat. III, 6. oppressi
sumus opinionibus - leviter
eruditorum hominum, qui, quæ
complecti tota nequeunt, hæc
facilius diuulsa & quasi discer-
pta *contrectant*.

CONTRIBVERE. ad Att.
XIV, 39. urbem ad eam rem
pecuniam dare, *contribuere*,
solvere jubeant.

CONTUBERNALIS. Ligat.
7. domi una eruditi, *contuber-
nales militiæ*, sunt qui simul sti-
pendia faciunt, & in castris in

eodem tentorio sub eodem deca-
no degunt. v. *Veget. II, 13.*
Planc. 11. Fuit in Creta postea
contubernalis Saturnini propin-
qui sui, miles hujus Q. Metelli.
cf. Sull. 15. * *Imperatorum
autem contubernales, sunt ado-
lescentes nobiles, qui in cohorte
Prætoria militant, ut, quon-
iam ea est circa imperatorem,
sub ejus oculis sint, cum eo esse,
ab eo erudiri in re militari pos-
sint, ejus consiliis intersint,*
Cæsar. 30. Cum autem paulum ro-
boris accessisset ætati, in Africam
profectus est, Q. Pompejo Pro-
consuli *contubernalis*. * *Ab his
duobus generibus alia dicendi
rationes ductæ.* Sic Brut. 27.
L. Gellius Carbonis *contuber-
nalis* in consulatu, dicitur,
quia cum secturus est in consu-
latu, mure adolescentum, qui se-
nt insignem aliquem virum ap-
plicabant, ut ab eis discerent,
ejus consiliis de republica in-
teressent. ad Att. XII, 28. *Con-
tubernalis.* Quirini dicitur Cæ-
sar, quem XII, 45. *συμβασις*
ejus vocat. (v. *Ind. Gr. in
συμβασις*.) cui, ut Romulo, di-
vini honores tribuebantur.
Flacc. 17. *contubernales* Latii,
vocat, quos paullo post hospites
dicit. &c.

CONTUBERNIVM. Planc.
11. ut *contubernii* necessitu-
do, & adolescentuli pudor po-
stulabat. v. *Contubernalis. n. 2.*
S. *Intt. ad Sueton. Cæs. 2.*
Vespas 3. * *de vita impudica
maris & femina extra conju-
gium,*

INDEX LATINITATIS.

ginn. Verr. V, 40. ubi illud *concubermum* muliebris militie in illo delicatissimo litore.

CONTVMACIA. Tusc. I, 30. *contumacia* libera, de *Socrate*.

CONTVMELIA, *convicium* Sull. 7. *contumeliam* jacere, * *stuprum*. Harusp. R. 20. *contumelias* piratarum passus est.

CONTVENDO. *aliquantum* frango, ad Att. XII, 44. *Contudi* animum & fortasse vici.

CONTVRBARE. *decoquere, res alienum contrahere* Planc. 28. Fac me multis debere, & in his Plancio. Utrum igitur me *conturbare* oportet (*int. rationes*) ad Q. Fr. II, 12. nihil esse, quod post hac arce nostræ fiducia *conturbaret*.

CONTVRBATIVS. Tusc. III, 7. *conturbatus* oculus. i. e. *morbo affectus*.

CONVECTOR. ad Att. X, 17. navi ejus & ipso *convector* me usurum puto.

CONVELLERE. *refutare*, Or. II, 51. ne *convellere* adoria-
mur ea, quæ non possint com-
moveri. * *eripere*. ad Att. V,
20, ut, quod tuo meoque bene-
ficio puer habet, ne qua ratione
convellatur.

CONVENIENS. *amicis*, *concors*. Off. I, 17. bene *convenientes* propinqui. cf. Rosc. Am. 34.

CONVENIENTIA naturæ. Nat. III, 11. est *συμπάθεια*, cf. Div. II, 15, 60. * Fin. III, 6.

quod *ὁμολογία* Stoici, nos appellemus *convenientiam*, si placet. * *Consensus, constantia*, Nat. D. II, 21. hanc in stellis constantiam hac tantam tam variis cursibus in omni æternitate *convenientiam* temporum. Amic. 27. in amicitia est *convenientia* rerum, in ea stabilitas, in ea constantia.

CONVENIENTER. Tusc. 9. *convenienter* dicere aliquid; de philosophis est, cum, quod dicunt, non repugnat aliis placitis ipsorum. v. *constanter*.

CONVENIRE. *in aliquem* *convenire* dicitur, quod ad eum pertinet, in eum cadit, ei aptum est. Rosc. Am. 23. suspicio *convenit* in aliquem. Sull. 7. *contumelia* ad maximam partem civium *convenit*. Fin. III, 14. si cothurni laus esset, ad pedem apte *convenire*. * *Constare, consentire*, Tusc. V, 11. quam sibi *conveniat*. v. *convenienter*. Fin. III, 22. posterius priori non *convenit*. * *res convenit, est, componitur pacificatione* &c. ad Att. IX, 6. dumque rem *conventuram* putamus. Phil. XIII, 1. Si *convenisset*, sc. *Pax inter Sullam & Scipionem*. Leg. I, 20. Si nollent ætatem in litibus *conterere*, posse rem *convenire* v. Gron. Sestert. p. 213. * in manum *convenire* Top. 3. dicuntur uxores, quibuscum aut usu aut coemptione matrimonium *contrahitur*. v. *Int. ad l. c.* Flacc. 34. mulier in manum *convenerat*. Nunc audio. Sed quæro:

INDEX LATINITATIS

quæro : usû, an vocemione? *hic est locus classicus.* * Verr. II, 15. adversarii postulant, ut in eam rem iudices dentur ex his civitatibus, quæ in id forum convenirent; *die in diese Creis-Stadt gebarten, quod scil. eo conveniebant, cum conventus prætor ageret, quibus aliquid controversiæ esset.* v. *Conventus.* * Cluent. 43. Neminem voluerunt majores nostri non modo de exstimatione cujusquam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter adversarios convenisset. pro, de quo convenisset. eodem modo dicitur illud, quod supra attulimus: res venit. &c.

CONVENTVM. Cæcin. 18. pacti & conventi formula.

CONVENTVS. corona auditorum in iudiciis. Brut. 62. minime dignos elegantis conventus auribus, aptissimos cognovi turbulentis concionibus. Sext. 56. Scio, quid gravitas vestra (sc. iudicium) quid hæc advocatio, quid ille conventus &c. postulet. ubi vid. *Manus.* * *pactum.* ad Att. VI, 3. ex pacto & conventu ab aliquo discedere. Cæcin. 8. ex conventu &c. * I. dies, quo magistratus provincialis in civitate certa jus dicis questionisque causarum capitalium exercet. Gr. αἰγέριος. Hinc Verr. V, 11. conventus agere. IV, 48. conventus indicere &c. cf. ad Div. III, 8. Vatin. 5. &c. *Ducta est*

ratio inde, quod homines cum, qui aliquid controversiæ habent, tum alii, audiendi causæ his diebus in foro convenire solent. v. *Convenire.* unde & ipsam coronam auditorum judicialium conventum dici vidimus. 2. ab his conventibus ipse urbes in quibus agebantur, quæ fora dicuntur, etiam conventus dicuntur. Verr. II, 20. Res ab omni conventu cognita, celeriter domum nunciatur. *Sermo est de urbe Syracusana.* Lig. 8. conventus firmi atque magni. 3. inprimis autem conventus dicuntur cives Romanæ qui in ejusmodi urbe negotiandi causa domicilium sibi constituerunt Verr II, 13. ex civium R. conventu. *ibid.* V, 36. is est conventus Syracusis civium Rom. cf. V, 5. II, 13. &c. vid. *Grænov. Obs.* III, 22.

CONVERSIO. commutatio in deterius Dom. 18. conversio status. Flacc. 38. conversio rerum & perturbatio. * *Periædæ* etiam dicuntur conversiones orationis aut verborum. Or. III, 48. 49. Ita autem dicuntur, quia convertenda oratione efficiuntur. v. *conversus.*

CONVERSVS. perturbatus Flacc. 38. respubl. *conversa.* * Partit. 7. reliquum est, ut dicas, de *conversa* oratione atque mutata. quid sit convertere orationem, *ibidem* docetur.

CONVERTERE. Brut. 38. sed hoc vitium huic uni in bonum convertebat. de hoc usu verbi vertere & convertere. v. *Corr.*

INDEX LATINITATIS.

Cort. ad Sall. Catil. 6. Jugurth. 85, 9.

CONVESTIRE. Q. Fr. III, 1. topiarium laudavi, ita omnia *convestivit* hedera. Dom. 38. *convestita* est domus duobus lucis.

CONVICIVM. clamor. ad Div. I, 5. *convicio* jactatus est sc. *acclamantium*. Arch. 5. aures *convicio* defessæ. Verr. V, 11. convivia cum maximo clamore atque *convicio*. * *Convictium aurium*, eleganter dicitur, cum aures aliquid, tamquam minus suave repudiant, nec ferre possunt & nobis tamquam injucunditatem exprobrant. Orat. 48. aliquando, idque fero, *convicio aurium* cum extorta mihi veritas esset, usum loquendi populo concessi, scientiam mihi reservavi. Sic ad Div. XVI, 26. Verberavi te cogitationis tacito duntaxat *convicio*.

CONVICTVS. *victus oppressus*. Fin. III, 1. Voluptatem concessuram arbitror, *convictam* superiore libro, dignitati. Flacc. 17. reprehensus, *convictus* fractusque Leg. I, 13. fracta & *convicta* secta. Catil. II, 6. *convictus* conscientia. Cluent. 2. causa prope *convicta* atque damnata est. * Dom. 57. *convicta* & commissa est devotio, ita dicitur, ut illud alterum: damnari voti. Quir. P. R. i. ejus devotionis me esse *convictum* &c. * Sull. 30. *convinci* in re aliqua.

CONVINCERE. *pro vincere*. Phil. II, 4. *convincere* aliquem chirographo. Verr. III, 72. *convincere* adversarium. * *refutare* Tusc. I, 6. quid est negotium pictorum portenta *convincere*. cf. *convictus*. * *convinci*, dicuntur, quorum crimina ita manifesta sunt testibus &c. facta, ut negari non possint. Amic. 17. malefici *convinci*. * *docere, docendo vincere & obtinere*. Parad. 5. extr. Ratio & veritas ipsa *convincit*, Nat. D. III, 16. sed ut, Stoicos nihil de Diis explicare, *convinceret*.

COPVLARE. Orat. 45. libenter copulando verba jungebant, ut sodes pro, si audes, * Fin. II, 14. cum presentibus futura copulare. * Verr. II, 66. *copulati* in jus pervenimus.

COR. Tusc. I, 8. Aliis *cor* ipsum animus videtur; ex quo excordes, vecordes, & concordes dicuntur.

CORAM. Verr. II, 41, 42. *coram* deferre aliquem. h. e. eum qui domi, est, nec peregrinatur.

CORBITA. ad Att. XVI, 6. *navis oneraria*, ut ipse statim prest appellat. Nomen habet a corbe, quam in malo summo solebant interdum suspendere loco signi, ut auctor est Festus. Hujus generis etiam mentio apud Lucilium & Plautum. v. Scheff. de re Nav. p. 178.

CORDAX. Orat. 57. Aristoteles autem trochæum qui est eodem spatio quo choreus, *cordacem* appellat, quia contra-

li.

INDEX LATINITATIS.

Etio & brevis dignitatem non habeat. Trochæus *b. l.* ut apud *Quintilianum* passim est idem pes qui tribrachys dicitur. Hunc igitur pedem ut molliorem *χορδαχικώτερον* appellavit *Aristoteles*, unde *Meursius* in *Orchestra* in *χορδαχ* volebat hic & ap. *Quintil.* IX, 4. legi cordacicum. de quo vid. *Virro doctus ad Quintil.* l. c. Ceterum de cordace saltatione molliore, lasciva & comica, in qua celerrima corporis pedumque agitatio dominatur v. *Meurs.* l. c.

CORNIX. *Muren.* 11. cornicum oculos contingere. *Flacc.* 20. est, acutum & callidum decipere.

COROLLARIUM, est proprie idem quod corolla. Corollæ autem fiebant non solum e floribus & frondibus, sed etiam e laminis tenuibus æneis, quæ auro argentoque inducebantur, quod genus passim in antiquis monumentis occurrit suspensum de collis hominum. vid. v. c. *Cistophorum* illum *Belonæ* ap. *Gorium* in *Inscript.* *Dominianis* loco supra in *Cistophorus* citato. Eodem modo autem describuntur corollaria ap. *Plin.* H. N. XXI, 2. Corollaria e lamina ærea tenui inaurata aut argentata dabantur. Hujusmodi corollæ metallica dabantur histrionibus in scena si plaquerant, teste *Varr.* L. L. IV, 16. cf. *Paschal de Coron.* I, 7. Atque idem præmioli genus corol-

larium dicitur. *Verr.* III, 79. de corollariis scenicorum decuriam emerat. cf. *Sueton.* Aug. 45. & ibi *Inez.* Dabantur etiam acroamantibus in conviviis, cum probarentur. *Verr.* IV, 22. Hic, quasi festivum acroama, ne sine corollario de convivio discederet. ibidem convivis inspectantibus, emblemata avelenda curavit. Sed cum honoris causa antea tantum veræ corollæ darentur, postea pecunia aut aliæ res prætii alicujus dabantur; cujus rei testis est locus in *Verr.* III, 79. & *Suetonius* l. c. Jam quia præter constitutum rectamque mercedem hæc præmiola dabantur, corollarium deinde dictum est pro auctario. Sic est *Verr.* III, 50. corollarium numorum: Ut esset unde *Apronius* ad illos fructus arationum hoc corollarium numorum adderetur.

CORONA. *Verr.* V, 11. Ipse autem coronam unam habebat in capite, alteram in collo. *Att.* XIV, 18. Brutus noster vel coronam auream (h. e. triumphalem) per forum ferre posset. sed aureæ coronæ etiam mortuis impositæ. v. *Flacc.* 31. Etiam *Leg.* II, 24. prohiberetur, ne longæ coronæ ne acerræ mortuis præferantur. Longæ coronæ similes sunt his longioribus corollis in monumentis de quibus supra. * circulus hominum, qui aliquid, tamquam urbem in obsidione, aut iudicium in foro audiendi causa, ab omnibus partibus cingunt.

Tulc.

INDEX LATINITATIS.

Tusc. I, 5. Milon. I. Fin. II, 22. Flacc. 28. &c.

CORONARIVS, Agrar. I, 4. quod ad quemque imperatorem pervenit, pervenerit, ex præda, ex manubiis, ex auro coronario, quod neque consumtum in monumento, neque in ærarium relatum sit. Ex quo loco intelligitur præclare, ad imperatorem pervenire solitam fuisse primo eam partem prædæ, quæ populi esset, adeoque in ærarium referretur, deinde aliam partem, quam in monumento aliquo, tamquam templo, quod vovisset, ante, quam paludatus ex urbe exiret, consumeretur, tertio aurum coronarium. Id habet nomen a corona; quoniam dabatur imperatori a provincialibus. ut in corona aurea triumphanti consumeretur, si triumphus ei esset decretus. Cum a provincialibus exigebatur, erat genus exactiōis, honesto nomine, adeoque legibus non prohibitum omnino, sed re plerumque durum & iniquum. cf. Agrar. II, 22. Pison. 37. mitto aurum coronarium, quod de diutissime torfit, cum modo velles, modo nolles. Lex enim generi tui & decerni & accipere vetabat, nisi decreto triumpho. Ex hoc deinde natum est genus doni, quod Caesaribus offerretur, cum magno sæpe hominum incommodo, unde coronarium remissum in beneficiis Caesarum memoratur. de quo vid. Auct. laudatos in Lex. Fabr. in Coronarius & coronarium. Lips. Magnit. urb. Rom. II, 9.

CORPORATIVS. *corporeus*. Univ. 4.

CORPVS. *caro corporis* ad Div. VII, 26. itaque corpus amifi. * de libro, ad Q. Fr. II, 13. ad Div. V, 12. a principio conjurationis usque ad nostrum reditum videtur modicum quoddam corpus confici posse. cf. Salmas. ad Solin. p. 3.

CORKEPERE. ad Att. X, 12. occulte in aliquam onerariam correndum.

CORRIPIO. *farari*, ad Div. XII, 15. corripere vectigalia. *ibid.* quicquid ex pecunia correptum est. in Cæcil. 2. ut apertus in pecuniis corripendis fuit.

CORRVMPPO. *ad partes meas traduco, ut contra jus faciat*. Verr. III, 68. Apronius ipsum Metellum non pretio, non convivio, non muliere, non sermone incauto atque improbo posset corrumpere.

CORS. *f. chors pro cohors*. Septum in villis quo pecudes coercentur. Nostri: der Hof. Orat. II, 65. Villam in Tiburte habes, correm in palatio. v. de hoc verbo Salmas. ad Solin. p. 220.

CORYMBVS. *est modus componendi capilli, quo femina utebantur, cum capilli e fronte in verticem colliguntur, & ibi nodo constringuntur, dictus a corymbis, i. e. nvis hederæ, propter similitudinem, unde & Botrus dicitur*. v. impr. Salmas. ad Solin. p. 534. 536. ad Att. XIV, 3. est Corymbus Servius

INDEX LATINITATIS.

pus Balhi, qui ab hoc genere calligendi capilli nomen accepit.

CREATOR. Balb. 13. creator hujus urbis Romulus.

CREDO. ad Div. I, 7. qui ei credidissent. sc. pecunias. * Sunt qui putant, a poetis tantum dici: crede mihi. in prosa semper dici: mihi crede. Id esse falsum ex his locis intelligitur. ad Div. VIII, 7. XII, 12. ad Att. V, 10. VI, 6. VIII, 14. XIV, 15. &c.

CREPIDO. ora litoralis, portus &c. Verr. V, 37. piraticus myoparo ad omnes urbis crepidines (in portu Syracusano) accessit. Sed hic videntur imprimis intelligi loca in portubus interioribus, ad quae naves appellant. Curt. IV, 5. dum applicant navigia crepidini portus. v. Scheff. R. N. p. 213. * Orat. 67. omnia tamquam crepidine sustentur, de periodo, qua sententiae plures junguntur, ne dissolvantur. nam periodo opponitur soluta oratio; ducta metaphorā a crepidine, cui tamquam fundamento innitur aedificium, ne collabatur.

CREPUNDIA, παίγνια, quae pueris dantur, ut iis ludant, se oblectent; tamquam monilia, torques, annuli, crepitacula & similia. ex iis solebant aut expositi aut rapti a praedonibus &c. infantes agnoscere; unde γρωπώματα Brut. 9. Nunc quoniam totum me non nexo aut crepundin, sed cor-

porē omni videris velle cognoscere. v. Salmas. ad Vopisc. Aurelian. c. 4. T. II. p. 421.

CRESCERE. de numero rerum. Sext. 32. mihi absenti crevisse inimicos. * Arch. 6. ex his studiis haec quoque crescit oratio: haec est lectio vulgata. Sed emendatiores habent: Censetur. probat tamen vulgaram Gesnerus in Cbrestom. Cic. p. 243. * de hominibus dicitur, qui famam nominis, gloriamque consequuntur, aut gratiosi apud populum sunt, eoque sibi viam ad honores munimus. Rosc. Am. 30. accusarem alios potius, ex quibus possum crescere. Cluent. 28. ut ex invidia senatoria posset crescere. Verr. V, 67. extr. de multis mihi crescere licebit.

CRETA. terra Asiatica, quae & Cimolia dicitur, Plin. XXXV, 16, 17. ab insula maris Cretici, quae aqua moliri potest & tenax est, qua ad literas obsignandas utebantur. Flacc. 16. Haec quae est a nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis privatisque literis. Cretula est etiam in Verr. III, 26.

CRETATIVS. ad Att. II, 3. Pompeji fasciae creatae non placebant. Nam fasciae albae, maioris splendoris causa addita creta, ut in albis togis, inter signa regni v. fascia.

CRETICVS. est pes in versu - v - Orat. 64.

CRETIO. est spatium temporis, quod datur beredi a testatore ad deliberandum, utrum velit

INDEX LATINITATIS.

velit hereditatem adire nec ne. ad Att. XI, 12. Galeonis hereditatem crevi; puto enim *cretio* *nem simplicem* fuisse, quoniam ad me nulla missa est. ibid. XIII, 46. *cretio libera*. *Cretio libera* quæ sit, non convenit inter doctos. Cujac. Obs. IX, 29. dictam putat ita, ut legationem liberam, h. e. quam adire liceat, cum libuerit, nullo certo dierum numero constituto, quod fieri vulgo in *cretionibus* solebat. Sed quoniam huic explicationi obstant illa verba: Sexaginta diebus, quam e veteribus libris revocarunt viri docti, legendum censet cum nonnullis edd. sexaginta duobus, ut ad testes referantur. Sed hanc interpretat: nem illud contellit, quod, sexaginta duobus sc. testibus, absurdum est, ut recte viderunt Malaspina & Mannuzius; quorsum enim tam multi? Itaque magis inibi placet Manutii interpretatio qui *cretionem liberam* dicit esse hereditatem liberam, int. a legato; nam coheres Hordeonius legata solvere debebat. Simplex autem *cretio* est, cum unus totam hereditatem cernit, adeoque coheredem nullum habet. Cicero conjecerat, se unum esse heredem, quoniam nemo illi scripserat se esse coheredem, & hereditatem pro sua parte crevisse. * Orat. I, 22. De his, credo, rebus, ut in *cretionibus* scribi solet: quibus sciam poteroque. Hunc locum optime interpretabimur ex Ulpiano: *Cretio* aut

vulgaris dicitur aut continua. Vulgaris, in qua adjiciuntur hæc verba: Quibus scieris poterisque. Continua in qua non adjiciuntur, v. Tit. ex Corpore Ulp. tit. 22. in quo multa de *cretionibus*, a §. 27-34. ubi vid. Interpr. in Jurispr. Ante-Justin. Schulting. p. 642. sqq. de ipso verbo *Cretio*: autem lege Periz. contr. Kister. in Sanctis Minerv. p. 790.

CRIMINOSE dicere Rosc. Am. 20. est cum possumus crimen non modo proponere, sed etiam & augere, & probare judiciis, ut non confictum sed verum esse videatur.

CRIMINOSVS, qui crimino-se dicit. Cluent. 34. Res autem criminosa dicitur, quæ criminatur. Verr. II, 67. &c.

CROCOTA. est vestis mulieris & mollium virorum, ut ex Or. de Har. Resp. 21. P. Clodius a *crocota*, a mitra, a muliebribus soleis &c. Habent autem nomen vel a croceo colore, vel ἀπὸ τῆς κροκῆς h. e. subtemine densiore, quod quæ habent molliores sunt vestes, ut putat Salmas ad Capitolin. Per-tinac. 8. T. I. p. 547. f. Sive ab utroque, quod hæ vestes, densiore trama, fere croco inficerentur. de ea v. Ferrar. Re Vest. III, 9. p. 189. & c. 20. p. 241. Salmas. ad Tertull. de pallio p. 329. f.

CROTALVM. Pis. 9. Neque collegæ tui cymbala & *crotala* fugi. Est autem crepitaculum æneum,

INDEX LATINITATIS.

enanti, quo Syra mulieres ute-
bantur, sonumque edebat non
absimilem cymbali sonq, unde
Et jungitur utrumque genus de
90 vid. Auctores laudatos in
Lex. Fabri. Intt. ad Petron. c.
67. Gesnerum in Chrestom. Plin.
p. 436. Salmasi ad Vopisc. Ca-
rin. 19. T. II. p. 821.

CRVDITAS. est vitium sto-
machi ex mala concoctione, cum
tamquam crudi cibi coacescunt
in eo. ad Div. IX, 18. cruditate
fatius est hic, quam illie fame.
ibid. XV, 17. D. Sulla mortuus
cruditate.

CRVDVS. qui cruditate la-
borat. Fin. II, 8. Aloti, qui in
mensam vomant, crudique
postridie se rursus injurgitent.
Orat. I, 27. Noluit hodie agere
Roscius, aut. crudior fuit. * im-
maturus, de fructibus arborum.
Cato. 19, quasi poma ex arbori-
bus, cruda si sint &c. cf. Sal-
masi. ad Solin. p. 252.

CRVSTA. Verr. IV, 23. O-
mnia (vasa calata) deferuntur.
Cibyratae fratres vocantur: pau-
ca improbant: quae probarant,
his crustae aut emblemata detra-
huntur. Sunt autem crustae or-
namenta vasorum argenteorum,
tamquam simulacra, eaque ex-
trifsecus alligata, sed diversa
ab emblematis. Nam emble-
mata sunt sigilla statuis similia,
b. e. quae totam ex omni parte
rem exprimunt, crustae autem
unum tantum latus ostendunt,
neque adeo eminent magnopere;
Gr. *πρὸς ὕψος* vocant, ut em-

blentata, *πρὸς ὕψος* v. haec
lucius disputantem Salmasi. ad
Solin. p. 736. Crustae dicuntur
semper de eo, quae res aliqua in-
ducitur Et tamquam loricator,
sine ulla eminentia. Notae sunt
crustae in operibus tessellatis Et
musivis, quae non eminent, sed
in calce totae latent, ac unum
tantum latus exhibent. Ap. Plin.
H. N. XXXVI, 6. Mamurra pri-
mus Romae dicitur parietes do-
mus suae crusta marmoris ope-
ruisse. Ipsum testorium, quo
parietes operiuntur, crusta pa-
rictis, dicitur. In lignea su-
pellectili, tamquam mensis, ar-
cis Et c. Germani vocant: ein-
gelegte Arbeit.

CVBILE. locus ubi fera cu-
bare, dormire solent. Verr. II,
77. non jam veltigia, sed ipsa
cubilia videre possint.

CVLTVS, victui aut habi-
tui junctus, significat vestitum,
interdum etiam supellectilem
omnem apparatusque, Et vi-
vendi rationem externam. ad
Div. IX. 3. dabimus sermonem
iis, qui nesciunt, nobis, quo-
cumque in loco sumus, eundem
cultum, eundem victum esse.
Offic. I, 39. Eadem mediocritas
ad omnem ulum cultumque vi-
tae transferenda est. Orat. I, 8.
homines a fera agrestique vita
ad hunc humanum cultum civi-
lemque traducere. &c. cf. Bur-
mann. ad Sueton. Caes. 45. p.
103. f. * Partit. 26. est genus ho-
minum ad honestatem natum,
male

INDEX LATINITATIS.

malo cultu corruptum i. e. educatione mala.

CVM. Brut. I. cum quo certare erat gloriosius. * ad Div. XV, 11. facturusque sum cum studiose, ac (pro, tum) libenter.

CVM MAXIME. dicant esse nunc, hoc ipso tempore. v. Grav. ad Suet. Domit. 10. ad Cic. Off. II, 7. Duker. ad Flor. II, 16. ut alios taceam. Nec negaverim in multis locis, ita commode explicari posse. Neque tamen concedo, cum maxime proprie nunc significare. Sed 1) est locutio elliptica pro ut cum maxime. v. c. Offic. II, 7. Nec vero hujus tyranni solum, quem armis oppressa pertulit civitas, quæ paret cum maxime mortuo &c. non absurde explices: quæ paret nunc mortuo; sed proprie est, quæ paret mortuo ita, ut quo tempore maxime servire putabatur, nempe ut vivo. Har. Resp. 15. quæ fiunt cum maxime, est: quam frequentissime, ita, ut nunquam magis facta sint. Et ita est etiam in reliquis exemplis, quæ proferri solent. Itaque 2) interdum illud ut additur. ad Q. Fr. II, 8. Domus celebratur ut cum maxime. Si ut omisisset, quod potuisset facere, dicerent boni Grammatici cum maxime b. l. esse nunc. quod nunc, jam in verbo celebratur latet, ut supra in paret. Sed sensus est: domus mea celebratur non minus, quam quo tempore maxime celebrare putabatur. Terent. Hecyr. I, 2, 36. Bac-

chidem amabat, ut cum maxime, tum Pamphilus; in quo loco plane absurdum esset de nunc cogitare. Quid? quid 3) tunc cum maxime interdum nunc additur, quod non fieret, si per se nunc significaret. Cluent. 5. quæ multos jam annos, & nunc cum maxime filium interfectum cupit h. e. nunc ita cupit, ut nunquam magis cupierit. Ter. And. I, 1, 125. nunc cum maxime a te postulo; &c. quis non videt, cum maxime esse vehementissime? Et sic cape etiam sine nunc. Eunuch. III, 5, 33. cum maxime volo te operam dare. Plin. Epist. X, 58. quod est multo depressior opere eo, quod nunc maxime surgit. Ex his judicari etiam potest de controversia, an dici etiam possit tum maxime, quod contra Grævium defendunt Cortius ad Plin. Ep. IX, 13. Et Duker. ad Flor. II, 16. Scilicet, quemadmodum dici potest, nunc maxime, pro, nunc ut cum maxime; sic etiam tum maxime, pro tum, ut cum maxime. sed illud falsum est, quemadmodum cum maxime pro nunc dicatur, ita tum maxime pro tunc dici.

CVMVLARE. ad Att. IV, 1. ad cumulandum gaudium. Fin. V, 14. quod cumulat ex integritate corporis & ex mentis ratione perfecta. b. e. perficitur, absolvitur. Or. III, 24. eloquentiam cumulare. Cael. 16. Nunc mihi animus ardet, & meum cor cumulat ira Sext. 40. hoc

INDEX LATINITATIS.

est perfecta cumulatæque virtutis.

CVPA. Pison. 27. Panis atque vinum de propola atque de cupa. Cupa est femina quæ vinum in caupona vendit, ut propola, qui panem.

CVPIDITAS. Tusc. IV, 31. cupiditas est effusio animi in appetendo, ut lætitia in fruendo. Sed imprimis cupiditas dicitur de avaritia, libidine, & nimio honorum magnarumque rerum studio. Cluent. 55. qui sine cupiditate vixerunt, dicuntur qui integri sunt ab avaritia & pecuniis captis. Phil. III, 10. Naso carens omni cupiditate i. e. non appetens provinciam. Verr. I, 36. cupiditas in eo genere, de nimio studio signorum. Act. I. in Verr. 12. cupiditas dicitur de patrone causarum, qui semper obtinere vult causam quavis injustam, qui regnare in judiciis cupit, ut Hortensius. * de iudicibus imprimis cupiditas dicitur, qui sunt partium studiosi, quoniam scilicet aut odio aut amore ducti nimis vehementer, etiam contra leges & religionem, alienius damnationem aut absolutionem cupiunt. Marcell. 9. sine cupiditate iudicare. Planc. 17. de quaestore: voluntatem erga Cn. Plancii salutem sine ulla cupiditate præ se fert. cf. Flacc. 10. Font. 9. Verr. I, 1. * Neque tamen de iudicibus solum, sed & de aliis, ut testibus &c. qui non iudicant, dicitur hoc fere sensu cupiditas. Flacc. 26.

Hicce utitur laudatoribus Flaccus, his innocentiae testibus, ut Græcorum cupiditati (qui sc. in Flaccum, odio ducti, graviter pro testimonio dixerunt.) Græcorum auxilio resistamus. Sic, de studio rei opprimendi: Quint. 27. qui summis opibus S. Nævium defendunt: si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare, quo is facilius, quem velit, iniquo iudicio possit opprimere. * tribuitur etiam emporibus & conductori- bus, qui nimia spe lucri nimis care emunt vel conducunt. ad Att. I, 17. Asiani, qui de censoribus conduxerant, questi sunt in Senatu, sc. cupiditate prolapsos, nimium magno conduxisse. * de re, cuius cupiditate flagramus, ad Q. Fr. I, 1. ex impurissimis faucibus inhonestissimam cupiditatem eripuisti.

CVPIDE. ad Div. XVI, 9. Interea qui cupide profecti sunt, multi naufragia fecerunt. Vatin. 17. cupidissime falsum testimonium dicere.

CVPIDVS. partium studiosus. Cluent. 24. cupidus auctor, cf. Cæcin. 3. Fonteij. 6.

CVRARE. pro solvendam pecuniam curare, item solvere, ad Div. XVI, 9. me, cui iussisset, curaturum. ibid. V, 20. erat nobis curata pecunia Valerii mancipis nomine cf. ad Att. I, 6. V. 21. ad Q. Fr. II, 4. Quint. 4. ubi v. Passerat. &c. similis elliptis est in hoc: ad Att. XV, 1. 3. signa quæ nobis curasti, sc. emenda. * Fin. IV, 19. ut ridere non

INDEX LATINITATIS.

non cures. ad Div. I, 9. neque sane redire curaret. * edere Or, III, 61. curemus nos.

CVRIA. 1. pars tricesima civitatis Rom. in quas partes 30 Romulus eam descripserat. Dom. 29. Si id 30. curia iussissent, num id iustum esset ratum. 2. Curia quæque antiquitas habuisse ædem, ubi sacra curia faceret flamen curia, qui Curio dicebatur, & ubi curiales convenirent de rebus communibus acturi. Certe Varr. L. L. V, 6. curias olim dictas esse tradit, ubi sacerdotes res divinas curarent, quæ & templa dici poterunt, quia in augurata erant, unde & pro templo dicitur. v. inpr. Sigon. Ant. Jur. Civ. R. II, 3. p. 11. 12. Divin. I, 17. lituus cum situs esset in curia Saliorum. Curia Saliorum profecto nil est aliud nisi ædes, in qua convenirent salii, cum sacra facturi, cum aliis de rebus suis. 3. locus consilii publici, ubi senatus conveniebat, sine nomine ducto ab illo curiarum genere, de quo ante dictum est; sine, quod non essent ab iis diversa, sed quemadmodum in templa quæcumque Deorum, sic in ædes publicas curia cujuscunque convocari Senatus posset, quamquam illud verius. Nam Varro dicitur duo genera curiarum facit, unum in quo res divinae, alterum, in quo humanae a senatu agerentur. Certe Romæ non una curia Senatoria fuit, ut in nostris urbibus, Div. II, 9.

curia Pompeja memoratur; sed ea post Caesaris mortem obstructa est teste Sueton. in Cæs. 88. Et tamen postea sæpe fit curia mentio; & præterea Hostilia aliaque memorantur. In urbibus autem municipalibus & Græcis unus certus locus fuit, quæ curia dicebatur, Gr. Βουλευτήριον, auctore ipso Cicerone in Verrinis. Sed καὶ ἐξ ὀνόματι tamen curia dicitur ea, quæ erat in foro, a Tullo Hostilio ante comitium extructa, de hac Cic. Flacc. 24. speculatur atque obsidet rostra vindex temeritatis, & moderatrix officii, Curia. * hinc tropice etiam ponitur pro ipso Senatu; auctore Cic. Orat. III, 42. * Or. I, 7. tantam in Crasso humanitatem fuisse, ut, cum laeti accubissent, tolleretur omnis illa superioris trilitia sermonis; eaque esset in homine jucunditas, & tantus in jocando lepos, ut dies inter eos curia fuisse videretur, convivium Tusculani. Sigon. de Ant. Jur. C. R. II, 3. extr. putat respici ad consuetudinem curiarum, qui certis diebus interessent sacris quæ per Curionem pro curia fierent; quod ego non capio. Dies curia, est dies Senatus vel legitimus vel extraordinarium convocati. Sermon fuerat de republica inter principes civitatis, in quæ severus & tristis, qualis foret, si in ipso Senatu dixissent de tantis rebus; sequitur convivium nihil minus, bilare, quale vel maxi-

INDEX LATINITATIS.

me esse solet in villis, in quas relaxandi animi causa secedimus.

CVRIALIS. Offic. II, 18. Cimonem Athenis etiam in *curiales* suos Laciadas hospitem fuisse. Curiales non sunt, ut, *Manutius interpretatur, Φράτορες*, in quem errorem inductus est, quod & hos curiales interpretari Latini solent, nec *Φυλέτης* ut *Nizolius*, sed *δημότης*. Nam *λακία* i. *λακιάδαι* non fuit *Φρατρεία*, sed *δήμος* populus vel pagus tribus (*Φυλῆς*) *οἰκηίδος* (v. *Potter Arch. Gr. I, 9. p. 51.*) Itaque quos & populares Latini vocant, Ci. *ero b. l. curiales* vocat.

CVRIATVS. Agr. II, 11. *Curvata* comitia tantum auspiorum causa remanserunt. *Curvata comitia sunt*, quibus ex instituto Romuli per curias suffragia feruntur. de iis est locus *Classicus Agr. II, 10. 11. 12.* In iis fiebant adoptiones, & potestas rei militaris administranda dabatur. Agr. II, 11. *Lex curvata.* v. *Ind. L.L. ad Att. II, 7.* legis *curvatae* auspices, sunt, qui in auspicio fuere, dum lex *curvata* ferebatur.

CVRIOSITAS. ad Att. II, 8. *Sum in curiositate ἐξύπεινος.*

CVRIOSVS. in bono & malo sensu occurrit. Dom. 12. quid tam curiosum, quam ea scire velle, de quibus maiores nostri

vos solos scire & consuli voluerunt. Fin. II, 9. reperiant multos, non tam curiosos, nec tam molestos, quam vos estis, quibus quicquid velim, facile persuadeam. ad Div. III, 1. homo non solum prudens, verum etiam, quod juvet, curiosus. *ibid.* IV, 13. *curiosior* ad investigandum. *ibid.* VIII, 1. tametsi tu, scio, quam sis curiosus, & quam omnibus peregrinantibus gratum sit, minimarum quoque rerum, quae domi gerantur, fieri certiores Tusc. I, 45. est in omni historia *curiosus*. i. e. omnem historiam cum cura diligenter tractavit.

CVRRERE. ad Att. I, 20. *pedarii* senatores raptim in eam sententiam cucurrerunt.

CVRRICVLVM. Phil. VII, 3. *curriculum* industriae nostrae in foro &c. elaboratum est. *Muren. 22.* cum te de *curriculo* petitionis deflexisses. cf. *Lael. 12.* *Rabir. Perd. 2.* me ex constituto spatio defensionis in semihorae *curriculum* coëgisti. *Cato. 11.* haec sunt exercitationes ingenii. haec *curricula* mentis. *Orat. 3.* me oratorem - ex Academiae spatiis extitisse. Illa enim sunt *curricula* multiplicium variorumque sermonum. &c. *metaphora* ducta est a stadio, in quo exercentur homines currendo, athletae. v. *Cato. 10.* quadrigarum etiam *curriculum* est *Muren. 27.* * *Har. Resp. 10.* Te appello, *Lentule*, tui sacerdotii sunt tenae, *curricula*, praecentio, &c. Haec *curricula* sunt *currus*

INDEX LATINITATIS.

curvus, quibus in ludis circensibus certatur; alia exempla vid. ap. Scheff. de re vehic. L. I. c. 1. p. 3. Grævius etiam laudat Sueton. in Cajo Calig. c. 19.

CVRRVS. pro curru triumphali, atque adeo triumpho ipso. ad Div. XV, 6. quem curram aut quam lauream cum tua laudatione conferre. alia exempla congeffit Drukenb. ad Sil. Ital. VI, 545.

CVRSVS. ad Att. III, 8. ille tibi non ignotus cursus animi & industriæ meæ. Offic. I, 32. implicari aliquo certo genere cursuque vivendi. Sext. 21. Vita brevis est, gloriæ cursus sempiternus &c. ad Div. III, 11. cursus honorum. ibid. X, 15. cursus bonorum consiliorum. Fin. I, 11. virtutum cursus ad voluptatem. ad Div. X, 3. cursus ad gloriam. Brut. 81. cursum suum transcurrere. Hæ loquendi rationes ducuntur a stadio, in quo proprie cursus est. Sed dicitur etiam curvus de navigatione; unde crebra illa ap. Cic. formula cursum tenere. Orat. 1. teneat cursum, quem potest. Phil. VIII, 4. quem enim cursum industria mea tenere potuisset, sine forensibus causis, sine judiciis, sine legibus. Quir. p. Red. 1. secundus vitæ cursus. * Planc. 7. cursu ad honorem venire, i. e. meritis, nobilitate, rectis artibus, opponitur obrepere. * Or. II, 10. cursus orationis dicitur, de oratione perpetua.

CVRVLS. Verr. V, 14. Sella curulis. Fuit ante regum, post

magistratum majorum, puta, Consulum, Censurum, Prætorum & Aedilium Curulium; in qua cum in publico essent, considerent. Ejus forma quæ fuerit e numis conspici potest, e quibus de ea doctè differit Spanhem. de Us. & Pr. Num. Diss. X. Gradibus conscendebatur & eboræ ornata erat atque sigillis. cf. Cusaub. & Burm. ad Sueton. Aug. 44. Ab hujus selle usu dicti sunt ædiles curules, ut distinguerentur a plebejæ. & Har. Relp. 13. curulis ædilitas.

CVSTODIRE. ad Att. XV, 13. Orationem tibi misi; ejus custodienda & proferenda arbitrium tuum sit. Or. II, 2. custodire literis est, memoriæ prædere.

CVSTOS. Sen. p. Red. 11. Custodes in comitiis dicuntur amici, qui a candidatis urnis & diribitoribus tabellarum apponebantur, ne fraus intercedere posset. Gruch. Com. I, 3. 4.

CYBEA. Verr. V, 17. &c. ex quo loco apparet onerariam navem fuisse ad deportandas merces accommodatam. Propter latitudinem, qua pæne ad xûßß formam accedebat, ita dicta.

CYNOCEPHALVS. ad Att. VI, 1. Erat cynocephalus in esedo. De Cynocephalis fabulosa sunt ap. Plin. H. N. VI, 30. Verum est, simiarum genus fuisse; quod ita appellaretur. v. Sulmas. ad Solin. p. 167.

INDEX LATINITATIS.

D.

DACTYLICVS. Orat. 57. *daetylicus* numerus hexametrorum magniloquentiæ est accommodatior. *Daetylicus* numerus est, qui e pedibus *daetylicis* non modo oritur, sed etiam ex reliquis, qui eodem tempore continentur, ut *anapaesto*, *spondaeo*. Sic est ap. Longin. S. 38. *ῥυθμὸς δακτυλικός*, ubi vid. Inter. & conf. Clark. ad *Homer. Iliad. T. I. p. 68.*

DAEMON. de Univ. 11. Dii, quos Græci *δαίμονας*, appellant, nostri, ut opinor, Lares; si modo hoc recte conuersum videri potest.

DAMNATORIVM. iudicium Verr. III, 21.

DAMNVN. sumtus, iactura rei familiaris, atque adeo et alienum. Verr. I, 12. *damna*, quæ res patris eius pertulit, prætereantur. ibid. V, 13. *damna*, quæ ætatis fructu dissoluta ex compensata sunt. Phil. II, 27. *damna* alcatoria, * genus coercitiuius, & poenæ leuioris, qua v. c. Consules utebantur in Senatores, qui ipsis parere nolebant. Phil. I, 5. quis unquam tanto *damno* senatorem coegit? aut quid est ultra pignus aut multam. Offic. III, 5. qui conjunctionem civium dirimunt, eos leges morti, exilio, unculis, *damno* coercent. * genus iniuriæ. Rosc. Com. 11. *damni* iudicium. &c.

DATIO. Agr. II, 22. legum *datio*.

DATVM. v. *infr. post. dato*.
DE. Muren. 33. *de nocte* surgis, est statim a media nocte, & multa adhuc nocte. sic de die, est statim a meridie simul adhuc die, ut in illo convivari de die v. Burm. ad *Phædrum* III, 10, 20, quamquam interdum etiam a mane esse vult Salmas. ad *Solin. f. 456.* ad Q. Fr. II, 14. *de* multa nocte vigilare, Petit. Conf. 12. ut *de nocte* domus compleatur, int. clientibus. ad Q. Fr. fac ut diligenter considerateque naviges de mense Decembri. alii aliter explicant. Vatin. 15. intelligo de gestu. i. e. ex gestu. Sic ad Div. VII, 29. duos parietes *de* eadem fidelia dealbare, Phil. II, 27. persona *de* mimo, modo egens, repente dives, * *pro, ab.* Cæcin. 36. nec minus vereretur, ne contemnere *Aebutium*, quam ne *de eo* contemptus esse videatur ad Att. XIII, 31. *de* *Pilio* emit.

DEBEO. ad Div. I, 1. *exer.* Nos in causa auctoritatis minus habemus, quod tibi *debemus. sc.* propter beneficia tua.

DEBILITARE. Flacc. 30. membra *debilitare* lapidibus, fustibus; est confringere, & eorum usum auferre. Nam debiles dicuntur, qui aliquo membra corporis capti sunt. v. Græv. ad *Agrar. II, 33.*

DEBILITAS. de corporibus parte aliqua truncatis. Tusc. III, 34. Fin. V, 28. bonum integritas corporis, misera *debilitas* est.

DEBI-

INDEX LATINITATIS.

DEBILITATUS. Quint. 1. *veritas debilitata recreatur; cum oppressa fuisset, emergit, & cognoscitur.* * *perterritus.* Or. II, 33. *debilitati a jure cognoscendo, voluntatem discendi simul cum spe perdiscendi abjiceremus. Percius adjiciens: necne, quod in duobus MSS. reperit, ut est aliis lucis. Sed quem admodum vulnerati & membro aliquo capsi simpliciter debilitari, debilitati dicuntur, omisso corporis aut membri nomine, quo debilitantur; S.c. etiam animus debilitatus simpliciter dici potest, pro metu debilitatus.* * Agr. II, 33. *nervis omnibus ex secis, urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt. ducta metaphora ab ea verbi significatione, de qua dixi in debilitare.*

DEBITIO pecuniae. Planç. 28.

DECANTARE. Or. II, 18. *pervulgata praecepta decantare.* * *Cantum finire.* Tusc. III, 22. *jam decantaverant.*

DECANTATUS. cognitus planeque perspectus. Or. II, 32. *omnes quaestiones percurtas animo ac prope decantatas habere debent.*

DECEDERE. Verr. II, 120. *Itaque Sthenius - de provincia decessit. Gravius probabat conjecturam Horomanni, qui discessit legendum putabat, quod magistratus tantum decedere dicerentur. Eodem modo tentavit Gravius locum Verr. III, 41. negotiatores inveni Romam raroque decedunt.*

*Sed si attendisset vir doctissimus, facile magnam copiam locorum in ipso Cicerone colligere potuisset, ubi decedere de privatis dicitur. Paucos de multis laudasse sufficiet. Verr. II, 27. Romam decedere mecum cupierunt Heraclius & Epicrates. ibid. 65. ut Siculi sibi e Sicilia decedendum arbitrentur. ibid. 77. Verrutius ille in Sicilia sit, iam decesserit. ad Att. V, 21. equites ex Cypro decedere jussi. Sic est etiam ibid. VI, 1, 3. ad Div. II, 11. X, 32. XII, 30. extr. &c. Neque solum de provincia decedere dicitur, sed Roma etiam. ad Div. VIII, 10. extr. mei officii est, meminisse, qua ob testatione decedens mihi mandatis. Atque adeo pro discedere dicitur. ibid. 1. quod tibi decedens pollicitus sum, h. e. discedens a te, cum te abeuntem in provinciam prosecutus essem. ubi v. Manuz. * ad Div. XIII, 56. decedere de hypothecis, est hypothecas creditori tradere ut eas non hypothecarum, sed domini jure habeat. * ad Att. VII, 2. quartana decessit. * decedere dicuntur nobis, qui cum nobis obvi sunt, honori causa de via declinant, ne nobis id facere opus sit Cato. 18.*

DECEMPRIMI, dicuntur decem seniores & principes senatores in municipiis aliisque civitatibus liberis, qui magistratus proxime sequuntur. Rosc. Am. 9. ubi v. Grav. Verr. II, 67. magistratus & decemprimi.

DECEMVIRI, 1. decemviri
sili-

INDEX LATINITATIS.

stilibus (antique, pro, litibus) judicandis, sunt iudices causarum privatarum, creati non multo post præturam peregrinam, auctore Pomponio in Orig. Juris; de quibus vid. Siccam de Judic. Centumvir. c. 9. & 10. Sigonius de Judiciis. & Inst. Pomponii. D. m. 29. Si decemviri sacramentum injustum judicassent, Cæcin. 33. Cum Arretinæ mulieris libertatem defenderem, & Cotta decemviris religionem iniecisset, non posse sacramentum nostrum iustum judicari. Orat. 46. Decemvirorum litibus (s. stilibus, ut Muretus in MS. invenit) judicandis, dico nunquam. 2. magistratus extraordinarius legum scribendarum causa sine intercessione creatus. a. V. CCCIII. Liv. III, 33. Agr. II 9. Nostri decemviri, qui XII. tabulas scripserunt &c. 3. de Decemviris Rullianis v. Agr. II, 7. sqq.

DECENTIA. Nat. D. II, 58. Venustatem, ordinem, & ut ita dicam decentiam, oculi judicant.

DECERNO. Quint. 8, 20. prætor decernit: cum ex edicto jus dicit, v. c. possessionem, aut interdictum dæd, addicte &c. * decernere porro dicuntur Senatores, cum dicunt, quid a senatu decerni velint. Mil. 6. ego ipse decrevi. ad Div. I, 1. Crassus tres legiones decernit. * ad Q. Fr. II, 12. decernendum nihil conseo, pro rem rejiciendam puto * putare. ad Div. II, 6. In quo posita omnia mea esse decrevi. ad Att. III, 15. quod in me ipso satis

consilii esse decreverat. * Quint. 2. Uno judicio de fortunis omnibus decernit. ad Att. X, 10. suo capite decernere.

DECESSIO. Rabir. Po. II. utrum accessionem pecuniarum an decessionem de summa fecerit, ib. decessionem mille talentum esse factam. Tusc. I, 46. decessio bonorum; opponitur cumulo. * abitus de provincia cum magistratuum, tum privatorum. ad Qu. Fr. I, 1. Spem maturæ decessionis afferre. ad Div. IV, 10. de Marcello privato: Subvercor, ne te delectet tarda decessio, ad Att. VII, 3. In ipsa decessione significavit, sperasse se aliquid.

DECESSVS. abitus de provincia. ad Div. VIII, 10. quod ad decessum tuum attinet. Phil. II, 38. Creta post M. Bruti decessum potuit liberari.

DECIDERE. pacisci, transigere. Quint. 4. per te decidit. P. Quintius, quod dissolveret cf. Rosc. Am. 39. Rosc. Com. 11. Verr. II, 32. &c. Gron. Obs. II, 6.

DECIPERE. Rosc. Am. 40. inducere, decipere, destituere. Hæc tria ita differunt: inducere est fallere consilio dando & ad rem aliquam faciendam impellendo; destituere, deseruere, cum, qui, quia promissus aut debebas, a te aliquid auxilii expectabas: decipere denique, sub utilitatis specie nocendo, ad Div. V, 16. ea impendere reipublicæ, quæ qui reliquerit, in nullo modo mihi quidem deceptus esse videatur. h. c.

INDEX LATINITATIS.

h. e. *nihil detrimenti fecisse, &c.*

DECISIO. *Pactio, transactio, atque adeo conditio transigendi.* Rosc. Com. 13. post *decisionem* veterem. Flacc. 36. *decisionis* arbiter. Provinc. Conf. 4. *pactiones* pecuniarum cum tyrannis, *decisiones*, &c. Verr. I, 54. negat cum sibi illa *decisione* satisfacere posse.

DECLAMARE. *exercitationis causa dicere.* Fin. II, 2. Ad fluctum, ajunt, *declamare* solitum Demosthenem. * *etiam in vera causa.* Verr. IV, 66. qui pro isto contra me vehementissime *declamasset*. Rosc. Am. 29. quæ mihi visus est ex alia oratione *declamare*, quam in alium rem commentaretur. * ad Div. III, 11. *majestas est, ne in quemvis impune declamare* liceret.

DECLAMATOR *orator.* Or. 15. *declamator* de ludo. Or. III, 34. non cum *declamator* aliquis ad clepsydram latrare docuerat.

DECLAMITARE. Tulc. I, 4. *declamitabant* causas. Brut. 90. *Cominentor declamitans*, sic enim nunc loquuntur, sæpe cum M. Piloné, aut cum aliquo quotidie.

DECLARARE. ad Div. II, 3. Rupæ non defuit studium *deklarandorum munerum* h. e. *populo pollicendorum.* Muren. 2. in judicio consulis designati, is potissimum Consul, qui Consulem *declaravit*, h. e. *creatum a populo pronuntiavit.*

DECLINATIO. *degressio in oratione.* Partit. 15. *declinatio* ad amplificandum.

DECLINATIVS. Fin. V, 7. *primum declinatum, quod homines nati primum averfantur & fugiunt.*

DECOCTVS. de Or. III, 26. *Suavitas austera & solida, non dulcis & decocta.*

DECOLORATIO. *pro coloratione.* Divin. II, 27. *decoloratio ex aliqua contagione terrena potest sanguinis similis esse. S.c sunt manus decoloratz Sueton. Aug. 5.*

DECOQUERE. *consumere impensis & sumtu faciendo.* ad Att. IX, 19. Sciebam cum agrum *decoquere* quoto anno. Phil. II, 18. *tenesne memoria te prætexitatum decoxisse.*

DECORVM. *poetarum.* Off. I, 28. *quid sit?*

DECRETVM. *philosophi placitum.* Acad. IV, 9. &c. * *responsum.* Cri. Muren. 13. *responsa atque decreta vestra evectuntur sæpe dicundo.* * *jurisdictionis prætorie pars:* Verr. II, 48. *quin is ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam acceperit, qui M. Octavium Ligurem ob jus dicendum poposcit. v. Jurisdictio.*

DECVMANVS. Verr. III, 6. *ager decumanus* h. e. *pro quo decumæ dantur.* * *publicanus, qui decumas a populo redemit.* Verr. III, 8. II, 13. III, 48. II, 71. *Decumani principes & quasi senatus publicanorum. Scilicet, quemadmodum honestissimum, de more Romano, genus rei quærendæ est agricultura, sic etiam inter publicanos honestissimi,*

INDEX LATINITATIS.

*stiffimi, qui decumas conduce-
re. * magnus. Fin. II, 8. aci-
pensere eum decumano. In ru-
sticis sunt ova, poma decumana.
Noti etiam sunt versiculi Oni-
diani, de fluctu maximo: hic
fluctus supereminet omnes, po-
sterior nono est, undecimoque
prior.*

DECUMBERE. *de gladiis
toribus, cum gladium recipiunt,
ingularique se patiuntur. Tusc.
II, 17. Mittunt etiam vulneribus
confecti ad dominos, qui qua-
rant, quid velint; si satisfactum
illis sit, se velle decumbere. ibid.
turpiter decumbere, cf. Phil. III,
14. * Verr. III, 25. Cum in
triclinio decubisset.*

DECURIA. *tabula s. album,
in quo senatorum nomina scri-
pta, qui judicia administrare
debent, s. classis judicum. De-
curiarum autem ex instituto
vetere tres fuerunt, totidem
sc. in quos partes senatores ju-
dicantes descripti erant; qui-
bus quartam adjecit Augustus
Sueton. c. 33. ubi vid. Casaub.
quintam Cajo auctore eodem
Sueton. c. 16. Sextam quam
quam rogatus tamen addere no-
luit Galba Sueton. c. 14. v. Verr.
I, 61. II, 32. Cluent. 37. De
judiciis decuria etiam est, sed
alio sensu Verr. III, 11. Quid
tandem postulat arator? nihil
nisi ex edicto judicium in octu-
plum. Quid Apronius? non
recusat. quid praetor? jubet re-
cuperatores rejicere. Decurias
scribamus. (sc. arator dicit)
Quas decurias? (respondet Ver-*

*res) de cohorte mea rejicies.
Scilicet hic decuria non est, ut
Romae, quod videbatur Horo-
manno, numerus civium Rom.
de conventu provinciali, quo-
rum est, causas judicare, sed in-
diculus judicum delectorum ad
causam aliquam cognoscendam
& judicandam. Arator non
postulat, ut sibi copia fiat decu-
riae judicum, sed ut decuria ju-
dicum scribatur & deligatur.
* in decurias etiam distributus
erat ordo scribarum, reliquo-
rumque ministrorum, qui ma-
gistratibus apparebant, unde
Verr. III, 79. Ad eos me scribas
roga, si placet: noli hos colligere,
qui - - decurias emerunt.
v. inprimis Vales. ad Ammian.
XXVIII, 6. & alios, quos lau-
dant Viri docti ad Sueton.
Claud. 1.*

DECURIARE. *in decurias
conscribere, quod faciebant,
qui, tribunum largitione cor-
rumpendarum causa coitiones
faciebant, unde de sodalitiis
rei. Planc. 18. doce decuriasse
Plancium, conscripsisse popu-
lum. ibid. 19. tu doce Plancium
sequestrem fuisse, largitum esse,
conscripsisse, tribules decuria-
visse. Erat autem Plancius
reus de sodalitiis. Sic Clodius
seditionis causam dicitur populi
fecem decuriasse. Sext. 15.
Cum vicatim homines conscri-
berentur, decuriarentur. Phil.
VII, 6. non rursus improbos de-
curiabis? non sollicitabit agra-
rios? Plane sic etiam est cen-
turiare; de quo supra.*

DECV-

INDEX LATINITATIS.

DECVRIATIO. Planc. 18. *deni modo, quo condonare & decuriatio tribulium. v. decuriare.*

DECVRIO. Senator municipalis aut colonicus. Rosc. Am. 9, 39. Sext. 4. ad Div. VI, 18. &c.

DECVRRERE. Cæcin. 23. ad istam hortationem decurrunt. i. e. confugiunt, veniunt tandem. Quint. 15. ad hæc extrema & inimicissima iura tam cupide decurrebas. *Ducta ratio de stadio & circo. Sc est Tusc. I, 8. Nunc video calcem; ad quem cum sit decursus &c. hinc etiam ad navigationem, ut ipsum. curius verbum, v. in cursus, traducitur. ad Div. XVI, 4. Cum Mescinio quæstore te bellissime decursurum puto.*

DECVRSIO. ad Div. XI, 10. *decursionibus vastare loca. sunt incursiones, quæ de montibus fiunt.*

DECVRSVS. a. um. Quint. 31. *ætas æta & decursus. Cato 23. decurso spatio. ad Div. VIII, 13. hæc ætate sunt decursus. de vitiis, quæ per ætatem ipsius rationem deponi solent. Or. I, 32. decursa abs te de arte. i. explicata breviter.*

DECVRSVS. us. Or. I, 1. *decursus honorum est, cum omnibus honoribus perfuncti sumus. ad Div. III, 2. decursus mei temporis.*

DEDEKE. de reo. Rosc. Am. 3. *libidini alterius dedere aliquem, est, condemnare, quia abseri placet. ibid. 22. quem dedi putabas, cf. Quint. 18. extr. Eo-*

*deni modo, quo condonare & addicere dicitur, de quibus supra. * Planc. 30. In qua oratione ego me ei dedebam, cui nil magnopere deberem, h. e. ei me obstrictum profitebar, ejusque me totum fore pollicebar. v. Græv. ad b. l. * ibid. 37. qui vitam pro republ. dediderunt. Sed Græv. malebat: ediderunt. * dicitur etiam ut dare se alicui, pro facere, quæ grata fore scis, carefferet quolibet. Petit. Conf. 9. Salutatores cum obeunt plures competitores, & vident unum esse aliquem, qui hæc officia maxime animadvertat, ei se dedunt, deserunt ceteros.*

DEDICARE. *proprie idem est, quod consecrare, de quo vid. supra in Consecratio. hinc eleganter. Leg. I, 22. ingenium in se suum, sicut simulacrum dedicatum putabit. * deferre Flacc. 32. dedicare in censu. Docti viri laudant Gell. VII, 11. ubi vid. Gronovium & eundem Sestert. IV, 1. Ceterum hæc videtur esse propria verbi hujus significatio antiquis usitata, ut sit, dare, attribueret. Nam & quæ diis dedicantur, ea iis dantur, attribuuntur; unde mirifice confirmatur disputatio nostra in Consecratio. Festus: Dedicare est proprie dando deferre.*

DÉDICATIO. Dom. 48. *an consecratio nullum habet jus, dedicatio est religiosa. de hoc loco disputavimus supra in consecratio,*

DEDI-

INDEX LATINITATIS.

DEDITIVUS. ad Brut. 3. Id scilicet plerique interpretantur etiam ad tuos sive captivos sive *deductio* pertinere.

DEDUCERE. Rosc. Com. 12. huc omnis causa *deducitur*. i. e. *hic credit hæc est summa causæ.* Or. II, 17. odium *deducere* ad benevolentiam. ad Att. IX, 19. *deducere* exercitum in hiberna. ad Div. X, 24. Summam remp. in discrimen *deducere*. Acad. I, 12. dies plerosque *deduceret*, i. e. *consumeret totos.* Or. I, 8. *deducere* unde velit, i. e. *a qua sententia velit.* ad Div. I, 1. ab eo *deduci* non potest. Verr. I, 24. *deducitur* ad hospitem. cf. c. 25. * Agr. I, 6. *deducere* coloniam. * Verr. IV, 4. *deducere* testes de provincia cf. Flacc. 10, 15, 19. * *deduci* ad aliquem dicuntur, qui alicui erudiendi traduntur, aut certe commendantur, ut cum eo versari & ab eo discere possint. Mos enim erat Romæ, ut parentes filios adolescentes alicui viro privatis commendant, ex cujus consuetudine proficerent. Læli. I. eram *deductus* ad Scævolum. Cæli. 4. hunc a patre continuo ad me esse *deductum*. * est etiam comitari aliquem & prosequi honoris causa. Muren. 34. si interdum ad forum *deducimur*. cf. Cato. 18. * est etiam verbum in vi civili & *fe*stucaria. Cæcin. 7. *deduci* de fundo moribus; unde mihi videtur hæc ratio dicendi *ducta* esse, v. c. Verr. I, 2. a mente & consilio *deduci*. * *deduci* etiam

dicuntur feminae, quæ concubitus causa ad aliquem in cubiculum perducuntur. Verr. III, 34. qui ad illum *deduxerat* Tertiam. cf. Torrent. ad Sueton. Cæs. 49.

DEDUCTIO. ritus in controversiis de possessionibus, quam vim civilem appellant, ut modo diximus. Cæcin. 11. *deductio* moribus fieret. * Div. I, 44. *deductio* aquæ Albanæ, * Verr. III, 77. *deductiones* fiebant sc. pecuniæ de capite vel summa. Cæcil. 10. nequa *deductio* fieret. * Inv. I, 14. Non potest ex *deductione* rationis nasci iudicatio.

DEDUCTORES. sunt clientes & amici, qui aliquem honoris causa *deducunt*. v. *deducere*. Petit. Conf. 9. Jam *deductorum* officium quo majus est quam *saluatorum* &c.

DEDUCTVS. a. um. Leg. II, 20. Si in testamento *deductus* scripta non sit. v. *Partitio*.

DEFATIGATIVS. Dom. 44. licitatores *defatigati*.

DEFECTVS. us. Nat. D. II, 19. *defectibus* in initia recurrit luna.

DEFECTVS. a. um. Sext. 64. ille eis, a quibus audiebatur, quotidie aliquid *defecti* afferbat. *Vide hunc locum tenearunt viri Docti.* Maxime placet Manutii conjectura: aliquid de me *facti*. * ad Att. XIII, 23. *edd. quædam habent defecti libri, quod explicant perfecti.* Sed ea lectio est absurda. Defectus pro perfecto dici non potest.

INDEX LATINITATIS.

potest. cf. defictus.

DEFENDERE. *propulsare.*

Rosc. Am. 1. Omnes injuriam novo scelere constatam putant oportere defendi. Mur. 2. de-

fendere pericula civium.

* Quint. 13. ne locum suum, quem adhuc honestissime de-

fendit, obtineat. * Verr. III, 90,

id aliorum se fecisse exemplo

defendat, i. e. contendat, de-

fensionis loco dicat. * velle ali-

quid, & e republica esse, dice-

re, idque ut fiat, oratione ali-

isque modis pugnare. Rosc.

Am. 47. me . . . posteaquam

id, quod maxime volui, fieri non

potuit; ut componeretur, id ma-

xime defendisse, ut ii vincerent,

qui vicerunt. * Defendere non

solum esse cuius præpositione a

sed etiam contra, docens duo

loci. Orat. I, 39. ad Div. XI, 27.

DEFENSOR. *propulsator.*

Muron. 2. defensor periculi.

DEFENSIO. Coel. 4. Est

brevis defensio ad omnem istam

orationem.

DEFENSTRIX. e Ciceronis

Timæo laudat Priscianus p. 245.

DEFERRE. *proprie est ad*

locum quemcumque portare.

Verr. IV, 57. Ita factus animo

& corpore, ut multo appositior

ad deferenda, quam ad auferen-

da signa esse videatur. Fr. Corn.

I. Sitellam ipsam deferre. ad

Att. XIII, 2. Balbo epistolas de-

ferri jubebis. &c. * hinc pro nar-

rare. Fin. II, 17. ad amicos rem ita

deferres. Verr. I, 25. is ad eum

rem istam deferret. * Etiam Cli-

opes dicuntur causam deferre

ad patronos, quod alio modo

docere dicitur. Or. III, 13. * de-

fert etiam rem, qui deliberandi

causa ad alios de re aliqua re-

fert. Verr. II, 7. Itaque decu-

manos convocat: rem deferret.

Statuunt illi atque decernunt

&c. * deferretur etiam res, au-

xilii petendi causa. ad Div. V,

8. ut intelligeres, nihil neque te

scripsisse, neque quemquam tuo-

rum frustra ad me detulisse.

* accusator nomen deferret sc. ad

prætores, ejus, quem accusare

suscepit, ut illud inser. reos scri-

bat, quod est recipere nomen.

Rosc. Am. 3. non nihil tamen

in deferendo nomine secuti.

Sed non solum hominis nomen

deferretur, verum etiam crimi-

nis nomen; propterea, quod

non solum nomen rei edendum

apud prætores est, quem accu-

sare aliquis constituit, sed etiam

crimen, cuius cum accusaturus

est. Verr. II, 28. inimici So-

crates ad Verrem, cum is sacer-

doti successit, ejusdem rei no-

men deferunt sc. capitalis * de-

ferunt etiam calumniatores.

Agr. III, 1. quæ apud vos de me

deferunt; unde delatores dicun-

tur. * dicitur & pro ultro of-

ferre, conferre. Verr. V, 70.

dormientibus beneficia defer-

re. ad Div. VI, 22. volunta-

tem suam ad aliquem deferre.

cf. Phil. II, 20. Rabir. Po. 17.

totum te ad me cum tuis copiis

detulisti. * dare, committere.

ad Att. VI, 1. præfecturam de-

ferre alicui. ad Div. XIII, 55.

deferre alicui legationem. ad

D d

Att.

INDEX LATINITATIS.

Att. XIII, 12. tibi præconium *deferam*. * *eleganter est pro commendare aut reipublica, aut magistratui provinciali aliquem, ut ad honores eum provebat.* ad Att. V, 7. ait Pompejus; trinos se præfectos *delaturum*. *ibid.* 11. præfectos, quos voles, *deferto*. &c. *hoc genus deferendi commodum habet; commendati enim præfecti fiunt.* alterum, cum ad *ærarium* deferuntur in beneficiis, bonos *tanquam est.* v. beneficium. & Gronov. Sest. III, 17. p. 253. *Locis ibi laudatis adde hunc Balb.* 28. Cæsar Balbum in prætura, in consulata præfectum fabrum *detulit*. * *eadem ellipsis tñ ad ærarium est in hac forma: rationes deferre pro referre.* ad Div. V, 20. quamquàm justis de causis rationes *deferre* *properari*; nam apud *ærarium* *deponerentur rationes provinciales.* Sic Phil. V, 5. *deferre* nomina judicum ad *ærarium*, *h. e. deponere*. * *Sic SCta deferri dicuntur, pro referri.* Nam quod ad Div. XII, 29. *est: falsa senatus consulta tum deferrebantur pro eo ep. 1. est: Senatus consulta falsa referuntur: int. ad ærarium, ibi enim SCta servabantur.* * Dom. 5. malum *delatum*; *opponitur nativo.*

DEFERVESCO. Coel. 18. cum cupiditates *defervissent*. ad Div. IX, 2. dum *defervescit* hac gratulatio. * Orat. 30. quantis illa clamoribus diximus de supplicio parricidarum? quæ nequaquam satis *defervuisse* post

aliquanto sentire coepimus. *h. e. in eo loco nos nimis indulsisse ingenio & studio juvenili eloquentiæ ingenuitque demonstrandi, adeoque reduplicantiam ei loco inesse juvenilem & lasciviam.*

DEFICIO. ad Quirit. p. R. 1. ut quod odium in omnes bonos conceptum jamdiu continebant, id in me uno potius, quam in universa civitate *deficeret*, *i. e. desineret, in me ita se exfereret, ut simul consumeretur.* Oratores dicuntur deficere, cum *ohmutescunt, & dicere desinunt memoria ingenioque destituti.* Sed *Viridacti locum corruptum existimant.* * Har. Resp. 19. nepotes principesque auxilio *diminuti deficiantur.* Defici & *participium defectus, sic simpliciter dici docuerunt Davifius ad Cæsar. B. C. III, 4. & Oudendorpius ibidem: & ad Lucan. II, 567. V, 333. &c. * deferere.* Verr. III, 46. Leontina civitas me *defecit*.

DEFICTVS. ad Att. XIII, 29. Libri ad Varronem non morabantur; Sunt enim *deficti*, ut vidisti: tantum librorum menda tolluntur. Si vera est *lectio, quam debemus Bosio, qui eam e MS. quem decurtatum vocat, reposuit, defictus est pro perfectus.* Nam hunc sensum contextus postulat; & hunc verbo *defingere* tribuebat Bosius, quod *præpositio de plerumque perfectionem & absolutionem facti significaret incompertis.* Catull. R. 77. dixit: *defingere panem, pro effingere. & sic est etiam*

INDEX LATINITATIS.

etiam deformare & deformatio de describendis figuris geometricis apud Vitruvium. cf. Salmas. ad Solin. p. 766. Sed ne sic quidem satis illud defecti defendi puto. Lambinus, probante Grævio legebat, detexti. F. Gronovius adfecti, i. e. prope ad finem perducti. Idem quem dixi Bosius in uno Codice reperit: defecti. Quid si Cicero scripsit: descripti. Nam ep. 21. hoc verbo usus est: Varroni quidem quæ scripsi, te auctore, ita propero mittere, ut jam Romam miserim describenda. Receperat descriptos libros Roma. Hinc scribit: non morabuntur, sunt enim jam Romæ descripti & ad me redierunt; unumque illud, restat, ut menda librarii, si quas sunt, collantur. Variatio potuit ex compendio scriptionis existere.

DEFIGO. Leg. II, 8. extr. quæque augur injulta, nefasta, vitiosa, dira defixerit. irrita infectaque sunt. Defigi incantationibus & veneficiis dicuntur homines, cum iis vis cocundi cum femina aufertur, ut dudum docuere viri docti. vid. Græv. ad C. Rabir. 10. hinc augures quoque dicuntur aliquid defigere, quia defigendo potestatem agendi auferunt. Pertinet hic locus Senec. Benef. VI, 35. caput dira imprecatione defigis. Malebat tamen Lipsius: dixerit, Davissius, edixerit; præter rem, ut mihi quidem videtur. defendit: defixerit Salmas. ad Solin. p. 766. ubi plu-

ra de hoc verbo. * pro refrigerare ad Div. VII, 29. quo facilius te ad ver. videre, & nostra defigere deportareque tuto possimus. Sed alii hoc ipsum refrigerare pro defigere reponi volunt. * Flacc. I. Spem reliquorum in vestra potestate - defixam putetis. Dom. 39. doloris mei defixum iudicium ad memoriam.

DEFINIRE. deligere & destinare Phil. VIII, 3. ædes sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana definiunt. * comprehendere. complecti. Offic. III, 29. nam pirata non est perduellium numero definitus, sed communis hostis omnium. * Verr. III, 91. cur hinc præcipua lex injuriæ definitur, i. e. constituitur. * Or. III, 3. oratio eis definitur viris. h. e. ii tantum inducentur. * Nat. D. II, 40. cursus ordinatos definiunt. * Div. II, 7. ex omni æternitate definita sunt fataliter.

DEFINITE. in specie, nominatim. Orat. II, 27. de genere universo, vel definite, de singulis hominibus &c. Balb. 14. Lex Gellia & Cornelia, quæ definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat.

DEFLVO. ad Div. IX, 20. ubi salutatio defluxit. i. e. abiit. Sext. 32. ex novem tribunis unus defluxit, mutavit sententiam, a meisque partibus decessit. * Lael. 16. defluere in terram dicuntur, quæ pereunt. * Tusc. I, 25. a necessariis artificijs ad elegantiora defluximus. i. e. pervenimus.

INDEX LATINITATIS.

DEFORMO. Coel. 2. quæ alicujus commodi, honoris, con-
accusatores hujus deformandi sequendi amittunt atque re-
causa dixerunt; ut cum defor- pulsam forunt ad Div. VIII, 4.
mem & turpem esse ostenderent. de petitore ædilitatis: Nam M.

* Cæcin. 5. quem supra defor-
mavi, est descripsi. v. Grav.

DEFRINGERE. Or. III, 28.
furculum defringere; mutuari
aliquid ex alia disciplina.

DEFVNGOR. eleganter di-
citur de eo, qui levi aliqua jactu-
ra aut malo liberatur, majori,
aut levi labore perficit, ut ma-
jore molestia careere possit. ad
Div. VIII. l. hoc mendacio sc.
de morte tua, si qua pericula
impenderent, ut defungeremur,
optavi. dafs wir damit loskom-
men möchten. ibid. X, 24. ne-
que ego pro maximis beneficiis
tuis tam vili munere defungar
orationis. cf. Verr. III, 16.
* Verr. V, 68. defungi hono-
ribus.

DEFVSVS. Fin. II, 8. vinum
defusum e pleno sit. e Lucilio.

DEGENERARE. a Zenone
Tusc. II, 25. deficere ab ejus
placitis, cum sis Stoicus.

DEGVSTARE. ad Att. IV, 8.
tu velim Fabium cedere & istum
convivam tuum degustes.

DEJICIO. detrabo, demo.
Tusc. I, 8. vide quantum mali
de humana conditione dejeceris.
Verr. V, 49. Si metum hunc Si-
ciliæ dejecero. * Phil. IX, 4. de-
jicere aliquem de sententia. ad
Att. XV, 11. cito dejectus est
de illo inani sermone h. e. eo
reductus est, ut, quæ se factu-
rum dixerat, omitteret. * dejici
eleganter dicuntur, qui spem

Coelium promulgatio de dicta-
tore subito dejecit, dejectumque
magno clamore infecuta est.
Muren. 36. Quintus Tubero
Prætura dejectus est. Act. I. in
Verr. 8. si me ædilitate dejecis-
sent. * de formulis, de gradu,
& de statu dejicere, vid. in
gradus, & status. * Verr. IV,
40. præcipitem in forum ali-
quem dejicere, * verbum rei
militaris Verr. III, 16. propu-
gnaculum dejicere. * vincere
Tusc. IV, 37. vitia ratione a se
esse dejecta. * Rosc. Com. 2.
hæc nomina sunt dejecta (sc. in
tabulis) illæ (sc. tabulæ) in or-
dinem confectæ sed pro deje-
cta alii mallent disjecta aut si-
mi'e quid. * Rosc. Am. 35.
habeo dicere, quem contra mo-
rem majorum, minorem LX.
annis, de ponte in Tiberim de-
jecerit. Seniores LX. annis in
comitiis cum pontem ex uno
septo in alterum transirent,
dejiciebantur, ne suffragium
ferrent, unde deponantur senes.
* dejici dicuntur etiam in edi-
ficio prætoris, qui vi de fundo
aut alia possessione aliqua pulsi
sunt. Cæcin. 8. ut, unde deje-
cisset, restitueret. cf. c. 11. 12.
Quint. 25. * Phil. I, 1. nec a
republ. dejiciebam oculos cf.
Verr. IV, 15. * Quint. 6. de jice-
re libellos sc. quibus actio pro-
scripta.

DEJVNCTVS. Cæcin. 32.
de-

INDEX LATINITATIS.

dejuncta interdicta. i. e. di-
versa.

DELABOR. ad Att. XII, 47.
eo magis *delabor* ad Clodiam,
b. e. eo magis *inclinor* in
eam partem, ut Clodiae hortos
emam. - ad Q. Fr. I, 1. Sed ne-
scio quomodo ad præcipiendi
rationem *delapsa* est oratio
mea. * *oriri*. Or. III, 57. *de-*
lapsa sunt ab his pluragenera.

DELECTVS. *delecti iidem*,
qui principes civitatis, sunt.
Sext. 49. cf. Vatin. 9.

DELEGATIO. ad Att. XII,
3. *delegatio* a mancipe v. *de-*
legare.

DELEGARE. *in re pecu-*
niaria dicitur delegare, qui
non ipse de arca solvit, sed ad
alium remittit creditorem per
attributionem (v. *attributio*),
a quo pecuniam accipiat, quod
& *solvere* ab alio dicitur; unde
deinde ceteræ rationes dicendi
ducantur, cum, quod ipsi face-
re debebamus, id per alterum
fieri curamus, & qui id a nobis
petunt, ad alium rejicimus:
unde & *pro transferre* dicitur.
ad Att. XII, 12. Balbi regia con-
ditio est *delegandi* ad q. l. v.
Gronov. ut & *obs.* I, 20. *ibid.*
XIII, 46. Quinto *delegabo*, si
quid tui meo alieno superabit.
Dom. 7. petebatur a me fru-
menti copia, annonæ vilitas - -
delegavi amico locupletiori &c.
ad Div. VIII, 1. quod hunc la-
borem alteri *delegavi*. Orat. II,
28. extr. Sed hæc ipsa, que
nunc ad me *delegare* vis (*ora-*
tione, laude mea), ea semper in te

eximia & præstantia fuerunt.
Fontej. 4. quid si hoc crimen
optimis nominibus *delegare*
possimus? *perquam eleganter*
hoc sensu: quid si hoc crimen
ad eos transferamus, qui facile
futeantur, se hoc, quod crimini
Fontejo datur fecisse, quod offi-
cii ratio postularet. Itaque sic
pergit: & ita, ut non culpam in
alios transferamus. Sed ut do-
ceamus, eos isti munitioni præ-
fuisse, qui facile officium suum
& prætere & probare possunt.
* *Difficilis locus est*, in quo hec
etiam verbum occurrit ad Div.
VII, 5. ex epistola Cæsaris: M.
Orfium, quem mihi commendas,
vel regem Galliarum faciam, vel
hunc Lepidum *delega*. Si vis tu ad
me alium mitte, quem ornem.
Ceterum locus est obscurus,
rei ipsius & historiarum ignorati-
one, ut vere judicat Victorinus.

DELICATVS. de pueris &
ancillis pulchris & elegantibus,
sensu honesto. Milon. 10. *deli-*
catus comitatus ancillarum pue-
rorumque. v. *Burm.* ad *Perron*,
c. 63. * *mollis, effeminatus, de*
hominibus & rebus; libidine
luxurie deditus. Brut. 53. ad-
olescens *delicatus*. N. D. I, 37.
Epicurus, quasi pueri *delicati*,
nil cessatione melius exultat.
Muren. 9. Asia *delicata*.
ibid. 35. *juventus (homi-*
nis) delicata. Tusc. II, 11. *viti-*
delicata. Orat. II, 64. cum hæ-
beret filium *delicatiores*. Fin.
V, 5. ratio *delicatiores* mollior-
que, quam virtutis vis gravitas-
que postulat de eorum sententia.

INDEX LATINITATIS.

Att. XIII, 12. tibi præconium *deferam*. * *eleganter est pro commendare aut reipublica, aut magistratui provinciali aliquem, ut ad honores eum provebat.* ad Att. V, 7. ait Pompejus, trinos se præfectos *delaturum*. *ibid.* 11. præfectos, quos *voles, deserto.* &c. *hoc genus deferendi commodum habet; commendati enim præfecti sunt.* alterum, cum ad *ararium deferuntur in beneficiis, honorem est.* v. beneficium. & Gronov. Sest. III, 17. p. 253. *Locis ibi laudatis adde hunc Balb.* 28. Cæsar Balbum in prætura, in consulata præfectum fabrum *detulit.* * *eadem ellipsis Tū ad ararium est in hac forma: rationes deferre pro referre.* ad Div. V, 20. quamquàm justis *decausis rationes deferre prope-*rarum; nam apud *ararium de-*ponebantur rationes *provincia-*les. Sic Phil. V, 5. *deferre no-*mina iudicum ad *ararium, h. e.* *deponere.* * *Sic Scta deferri dicuntur, pro referri.* Nam quod ad Div. XII, 29. *est: falsa senatus consulta tum deferrebantur pro eo cp. 1. est: Senatus consulta falsa referuntur: int. ad ara-*rium, ibi enim *Scta servaban-*tur. * Dom. 5. malum *delatum;* opponitur *nativo.*

DEFERVESCO. Coel. 18. cum cupiditates *defervissent.* ad Div. IX, 2. dum *defervescit* hæc gratulatio. * Orat. 30. quantis illa clamoribus diximus de sup-
plicio parricidarum? quæ ne-
quaquam satis *deferbuisse* post

aliquanto sentire coepimus. *h. e.* in eo loco nos nimis indulgisse ingenio & studio juvenili elo-
quentiæ ingenique demonstnan-
di, adeoque redundantiam ei
loci inesse juvenilem & lasci-
viam.

DEFICIO. ad Quirit. p. R. 1. ut quod odium in omnes honos conceptum jamdiu continebant, id in me uno potius, quam in universa civitate *deficeret, i. e.* *desineret, in me ita se exfere-*ret, ut simul *consumere*tur. O-
ratores dicantur *deficere, cum* ohmutescunt, & dicere *desinunt* memoria ingenio *destituti.* Sed *Viridastri locum corruptum exi-*stimant. * Har. Resp. 19. ne pa-
tres principesque auxilio dimi-
nuti *deficiantur.* Defici & par-
ticipium *defectus, sic simplici-*ter dici docuerunt Davisius ad
Cæsar. B. C. III, 4. & Oudendor-
pius *ibidem.* & ad Lucan. II, 567.
V. 333. &c. * *deferere.* Verr. III,
46. Leontina civitas me *defecit.*

DEFICTVS. ad Att. XIII, 23. Libri ad Varronem non mora-
bantur; Sunt enim *deficti, ut* vidisti: tantum librariorum
menda tolluntur. Si vera est
lectio, quam debemus Bosio, qui
eam e MS. quem *decurtatum*
vocat, reposuit, *defictus est pro*
perfectus. Nam hunc sensum
contextus postulat; & hunc
verbo *defingere tribu*bat Bo-
sius, quod *præpositio de plerum-*
que *perfectionem & absolutio-*
nem *facti significaret incomp*osi-
tis. Casob. R. 77. dixit: *defingere*
panem, pro *effingere.* & sic est
etiam

INDEX LATINITATIS.

etiam deformare & deformatio de describendis figuris geometricis apud Vitruvium. cf. Salmas. ad Solin. p. 766. Sed ne sic quidem satis illud defecti defendi puto. Lambinus, probante Grævio legebat, detexti. F. Gronovius adfecti, i. e. prope ad finem perducti. Idem quem dixi Bosius in uno Codice reperit: defecti. Quid si Cicero scripsit: descripti. Nam ep. 21. hoc verbo usus est: Varroni quidem quæ scripsi, te auctore, ita propere mittere, ut jam Romam miserim describenda. Receperat descriptos libros Roma. Hinc scribit: non morabuntur, sunt enim jam Romæ descripti & ad me redierunt; unumque illud, restat, ut menda librarii, si qua sunt, tollantur. Variatio porrit ex compendio scriptionis existere.

DEFIGO. Leg. II, 8. exst. quæque augur injusta, nefasta, vitiosa, dira defixerit. irrita infectaque sunt. Defigi incantationibus & veneficiis dicuntur homines, cum iis vis coeundi cum femina aufertur, ut dudum docuere viri docti. vid. Græv. ad C. Rabir. 10. hinc augures quoque dicuntur aliquid defigere, quia defigendo potestatem agendi auferunt. Pertinet hic locus Senec. Benef. VI, 35. caput dira imprecatione defigis. Malebat tamen Lipsius: dixerit, Davissius, edixerit; præter rem, ut mihi quidem videtur. defendit: defixerit Salmas. ad Solin. p. 766. ubi plu-

ra de hoc verbo. * pro refrigerare ad Div. VII, 29. quo facilius te ad verum videre, & nostra defigere deportareque tuto possimus. Sed alii hoc ipsum refrigerare pro defigere reponi volunt. * Flacc. I. Spem reliquorum in vestra potestate - defixam putetis. Dom. 39. doloris mei defixum iudicium ad memoriam.

DEFINIRE. deligere & destinare Phil. VIII, 3. ædes sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana definiunt. * comprehendere. complecti. Offic. III, 29. nam pirata non est perduellium numero definitus, sed communis hostis omnium. * Verr. III, 91. cur hinc præcipua lex injuriæ definitur, i. e. constituitur. * Or. III, 3. oratio eis definitur viris. h. e. ii tantum inducentur. * Nat. D. II, 40. cursus ordinatos definiunt. * Div. II, 7. ex omni æternitate definita sunt fataliter.

DEFINITE. in specie, nominationem. Orat. II, 27. de genere universo, vel definite, de singulis hominibus &c. Balb. 14. Lex Gellia & Cornelia, quæ definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat.

DEFLVO. ad Div. IX, 20. ubi salutatio defluxit. i. e. abiit. Sext. 32. ex novem tribunis unus defluxit, mutavit sententiam, a meisque partibus decessit. * Lacl. 16. defluere in terram dicuntur, quæ pereunt. * Tusc. I, 25. a necessariis artificiis ad elegantiora defluximus. i. e. pervenimus.

INDEX LATINITATIS.

DEFORMO. Coel. 2. quæ alicujus commodi, honoris, con-
accusatores hujus deformandi sequendi amittunt atque re-
causa dixerunt; ne cum defor- *pulsam ferunt* ad Div. VIII, 4.
mem & turpem esse ostenderent. *de petitorum ædilitatis*: Nam M.
* Cæcin. 5. quem supra defor-
mavi, est descripsi. v. Grav.

DEFRINGERE. Or. III, 28.
furculum *defringere*; *mutuari*
aliquid ex alia disciplina.

DEFVNGOR. *eleganter di-*
citur de eo, qui levi aliqua jactu-
ra aut malo liberatur, majori,
aut levi labore perficit, ut ma-
jore molestia cavere possit. ad
Div. VIII. L. hoc mendacio sc.
de morte tua, si qua pericula
impenderent, ut defungeremur,
optavi. dass wir damit loskom-
men möchten. ibid. X, 24. ne-
que ego pro maximis beneficiis
tuis tam vili munere *defungar*
orationis. cf. Verr. III, 16.
* Verr. V, 68. *defungi hono-*
ribus.

DEFVSVS. Fin. II, 8. vinum
defusum o pleno sit. e Lucilio.

DEGENERARE. a Zenone
Tusc. II, 25. *deficere* ab ejus
placitis, cum sis Stoicus.

DEGVSTARE. ad Att. IV, 8.
tu velim Fabium cedere & istum
convivam tuum *degustes.*

DEJICIO. *detrabo, demo.*
Tusc. I, 8. vide quantum mali
de humana conditione *dejeceris.*
Verr. V, 49. Si metum hunc Si-
cilie *dejecero.* * Phil. IX, 4. *de-*
jicere aliquem de sententia. ad
Att. XV, 11. cito *dejectus* est
de illo inani sermone h. e. eo
reductus est, ut, quæ se factu-
rum dixerat, *omitteret.* * *dejici*
eleganter dicuntur, qui spem

Coelium promulgatio de dista-
tore subito *dejecit, dejectumque*
magno clamore *insecuta* est.
Muren. 36. Quintus Tubero
Prætura *dejectus* est. Act. I. in
Verr. 8. si me ædilitate *dejecis-*
sent. * *de formulis, de gradu,*
& de statu deicere, vid. in
gradus, & status. * Verr. IV,
40. præcipitem in forum ali-
quem *deicere,* * *verbum rei*
militaris Verr. III, 16. propu-
gnaculum *deicere.* * *vincere*
Tusc. IV, 37. vitia ratione a se
esse *dejecta.* * Rosc. Com. 2.
hæc nomina sunt *dejecta* (sc. in
tabulis) illæ (sc. tabulæ) in or-
dinem confectæ *sed pro deje-*
cta alii mallent disjecta aut si-
mile quid. * Rosc. Am. 35.
habeo dicere, quem contra mo-
rem majorum, minorem LX.
annis, de ponte in Tiberim *de-*
jecerit. Seniores LX. annis in
comitis cum pontem ex uno
septo in alterum transirent,
dejiciebantur, ne suffragium
ferrent, unde de pontem senes.
* *dejici dicuntur etiam in edi-*
cto prætoris, qui vi de fundo
aut alia possessione aliqua pulsi
sunt. Cæcin. 8. ut, unde *deje-*
cisset, restitueret. cf. c. 11. 12.
Quint. 25. * Phil. I, 1. nec a
republic. *dejiciebam* oculos cf.
Verr. IV, 15. * Quint. 6. *dejice-*
re libellos sc. quibus auctio pro-
scripta.

DEJVNCTVS. Cæcin. 32.
de-

INDEX LATINITATIS.

dejuncta interdicta. i. e. di-
versa.

DELABOR. ad Att. XII, 47.
eo magis *delabor* ad Clodiam,
h. e. eo magis *inclinor* in
eam partem, ut Clodia hortos
emam. - ad Q. Fr. I, 1. Sed ne-
scio quomodo ad præcipiendi
rationem *delapsa* est oratio
mea. * *oriri*. Or. III, 57. *de-*
lapsa sunt ab his plura genera.

DELECTVS. *delecti iidem*,
qui principes civitatis, sunt.
Sext. 49. cf. Vatin. 9.

DELEGATIO. ad Att. XII,
3. *delegatio* a mancipe v. de-
legare.

DELEGARE. in re pecu-
niaria dicitur delegare, qui
non ipse de arca solvit, sed ad
alium remittit creditorem per
attributionem (v. attributio),
a quo pecuniam accipit, quod
& solvere ab alio dicitur; unde
deinde ceteræ rationes dicendi
ducuntur, cum, quod ipsi face-
re debebamus, id per alterum
fieri curamus, & qui id a nobis
petunt, ad alium rejicimus:
unde & pro transferre dicitur.
ad Att. XII, 12. Balbi regia con-
ditio est delegandi ad q. l. v.
Gronov. ut & obs. l. 20. ibid.
XIII, 46. Quinto delegabo, si
quid ari meo alieno superabit.
Dom. 7. petebatur a me fru-
menti copia, annonæ vilitas - -
delegavi. amico locupletiori &c.
ad Div. VIII, 1. quod hunc la-
borem alteri *delegavi*. Orat. II,
28. extr. Sed hæc ipsa, que
nunc ad me delegare vis (ora-
tione, laude tua), ea semper in te

eximia & præstantia fuerunt.
Fontej. 4. quid si hoc crimen
optimis nominibus delegare
possumus? perquam eleganter
hoc sensu: quid si hoc crimen
ad eos transferamus, qui facile
futeantur, se hoc, quod crimini
Fontejo datur fecisse, quod offi-
cii ratio postularet. Itaque sic
pergit: & ita, ut non culpam in
alios transferamus. Sed ut do-
ceamus, eos isti munitioni præ-
fuisse, qui facile officium suum
& præstare & probare possunt.
* *Difficilis locus est*, in quo hec
etiam verbum occurrit ad Div.
VII, 5. ex epistola Cæsaris: M.
Orsum, quem mihi commendas,
vel regem Galliarum faciam, vel
hunc Lepidum delega. Si vis tu ad
me alium mitte, quem ornem.
Ceterum locus est obscurus,
rei ipsius & historiarum ignoranti-
ne, ut vere judicat Victorinus.

DELICATVS. de pueris &
ancillis pulchris & elegantibus,
sensu honesto. Milon. 10. *deli-*
catus comitatus ancillarum pue-
rorumque. v. Burm. ad Petron.
c. 63. * *mollis, effeminatus, de-*
dominibus & rebus; libidine
luxurie deditus. Brut. 53. ad-
olescens *delicatus*. N. D. I, 37.
Epicurus, quasi pueri *delicati*;
nil resatione melius existi-
mat. Muren. 9. Asia *delica-*
ta. ibid. 35. juvenus (*homi-*
nis) *delicata*. Tusc. II, 11. vitæ
delicata. Orat. II, 64. cum hæ-
beret filium *delicatiores*. Fin.
V, 5. ratio *delicatiores* mollior-
que, quam virtutis vis gravitas-
que postulat de eorum senten-

INDEX LATINITATIS.

cia, qui in felicitatis & summi boni parte non unam virtutem, sed etiam voluptatem aut huiusmodi quid ponunt. Offic. I, 40. *delicatum* aliquem sermonem inferre sc. de pulchris bonis, de amore, de rebus veneris, qualis ille Sophoclis erat, cum diceret Pericli, obvio puero formoso: O puerum pulchrum! ad Att. II, 14. *delicatum* convivium, quod ἀσάλγες vocat ap. 12. Or. III, 25. quanto molliores sunt & delicatiores in cantu flexiones & falsa voculae, quam certae & severae. * concinnus, elegans, Pison. 29. *delicatissimi* versus * suavis, iucundus. Verr. V, 40. *delicatissimum* litus * delicatus est etiam homo intelligens deliciarum, (v. *deliciae*) & iis abundans. Verr. IV, 57. populus potius haberet, quam elegantissimus & eruditissimus. Verres? nimirum contra dici nihil potest. Nostrum enim unusquisque, qui tam beati, quam iste est, non sumus, tam *delicati* esse non possumus &c. Verres haec habeat domi &c. * e Parad. I, 3. laudantur delicatae paterae, tamquam genus deliciarum in suppellectili; & ita est in quibusdam libris; neque absurde. Nam *delicatum* est in his rebus usitatum latinis, quas & *delicias* vocant; & *delicata* dicuntur omnia, quae ad magnificentiam & ostentationem pertinent v. Cuper. Obs. I, 3. Sed illud alteram filicata est ex melioribus

& antiquioribus Codd. & ipsam quoque usitatum est in hoc genere.

DELICIAE. elegantissima & pulcherrima supellectilis genera, ut aurum argenteumque calatum, vestes stragulae, tabulae pictae & similia. Verr. IV, 23. Sic Haluntini, excussis deliciis (h. e. crustis & emblematis) cum argento puro domum reverterunt. * magnificentia & ostentatio, quae praetiosa suppellectili quaeritur. Paradox. I, 3. num ullam cogitationem habuisse videntur - aut argenti ad avaritiam aut amoenitatum ad delectationem; aut supellectilis ad *delicias*, aut epularum ad voluptates * studium huius elegantiae & magnificentiae Verr. IV, 57. Etiamne huius operarii studia & *delicias* perferetis. * amores & elegantiae hominum amaribus deditorum. Coel. 19. init. amores autem & *deliciae* haec, quae vocantur. &c. * ipsi homines utriusque generis, qui amantur Dom. 24. Cum alter se Catilinae *delicias* fuisse diceret. * in oratione *deliciae* sunt concinnae sententiae, arguti, certi & circumscripti ambigus verborum, Orat. 12. longissime tamen ipsi a talibus *deliciis* vel potius ineptiis abfuerunt.

DELIGERE. ejicere. Vatin. 14. subsellia dissipavit, urnas delegeris &c. ubi. vid. Grav. Exc. cin. 27. Si ingressum modo delegeris. Sic enim ibi e MS. Erf. reposita Graviis, cum ante esset: deieceris.

DE.

INDEX LATINITATIS.

DELINTOR. Brut. 70. *judex*, cujus *delinitor* debet esse orator.

DELIQVESCO. Tusc. IV, 17. *alacritate futili gestiens deliquescis.*

DELITESCO. Balb. 2. in mendacio *delitescere*. Acad. IV, 5. in eorum auctoritate *delitesceret.*

DELITVS. Verr. I, 55. *delitum* tectorium. in fragm. epp. *Sunt etiam ceræ & literæ delitæ.*

DELVMBO. Orat. 6. *de-lumbare* sententias dicitur, qui minutis numeris & oratione in-gisa earum vim minuit.

DEMENTIA. in plur. *de-magnificentia*, ad Att. IX, 9. *carve* contempnas ejus *demensias.*

DEMEKE. Petit. Conf. 2. extr. qui capita *demebant* &c. alii legunt: *demetebant*, quod probat, Burmann. ad Valer. Argon. III, 670. ubi hæc verba confundi in libris solere docet. cf. eundem ad Suet. Caion. c. 33.

DEMERVS. Sull. 31. *demersam* patriam extuli.

DEMITTO ad Div. X, 8. cum in eum casum me fortuna *demisit.*

DEMISSUS pro modesto & pudente homine Muren. 40. sit apud vos modestiæ locus, sit *demissis* hominibus perfugium, sit auxilium pudori.

DEMONSTRARE narrare, dicere. Inv. I. 31. apud Socraticum Aeschineta *demonstrat* Socrates, cum Xenophontis uxore & cum ipso Xenophonte Aspasiam locutam. ad Div.

III, 3. mihi Fabius *demonstravit*, me a te plurimi fieri. *ibid.* IX, 24. Spurius, cum ei rem *demonstrasset*, & vitam tuam superiorem exposuisset, magnum periculum summæ reip. *demonstrabat*, nisi ad superiorem consuetudinem revertis-ses. * *de actore, explicare, agere.* in Cæcil. 13. *demonstraro* causam non posses. * *demonstrare* dicitur etiam de interpretibus antiquitatum & rerum in quoque loco memorabilium. Verr. IV, 59. nam ut ante *demonstrabant*, quid ubique esset, &c.

DEMONSTRATIO. *institutio, doctrina* Or. III, 55. *demonstratio* hujus generis & doctrina vulgaris est. * *interpretatio antiquitatum & rerum memorabilium.* Verr. IV, 59. itaque nunc conversam habent *demonstrationem* suam.

DEMOVEO. Cæcin. 15. *demovere* de certo statu. & gladiatoria *petitum* est. Dom. 26. *demovetur* a republ. simili labes in posterum. *b. e. caveatur*, ne ei in posterum accidere, possit.

DEMVM. tandem. Tusc. V, 37. exilium quantum *demum* a perpetua peregrinatione differt.

DENARIVS. est nummus qui, cum sestertius duos asses cum dimidio valebat, decem asses valebat: postea sedecim, cum unius sestertii quatuor asses erant. respondet Græcorum drachmæ.

Quint. 4. Decidis statuisque tu, quid

INDEX LATINITATIS.

quid iis, ad denarium solvere-
tur: h. e. quid & quantum
solvendum esset, si pro numis
Gallicis, qui erant in rationi-
bus, & debebantur, solveren-
tur numi Romani; quantum
officeretur, si summa numo-
rum gallicorum, quæ debeba-
tur, ad denarios redigeretur.
v. Gron. Sest. III, 10. Sic ad
Att. II, 6. opponuntur denari-
us & Cistophorus h. e. numi
Asiatici & Romani.

DENEGARE, pro plane ne-
gare ad Att. I, 1. Aquilius de-
negat (sc. se petiturum) & ju-
ravit morbum & illud suum re-
gnum judiciale opposuit.

DENICALES. *feriae mortuo-
rum. de quibus Cicero Leg. II,
22. sic: Nec vero tam denica-
les, quæ a nece appellatae sunt,
quia residunt mortui, quam ce-
terorum coelestium quieti dies,
feriae nominarentur, &c. - -
Eas in eos dies conferre jus, qui-
bus, nec ipsius nec publicæ fe-
riæ sunt. Viri docti laudant
Gell. XVI, 5. cf. Kirchmann. de
funerib. IV, 1.*

DENIQUE. *ut paucis me
expediam. Verr. II, 51. ne-
gant id Syracusani per reli-
giones sacrorum ullo modo fi-
eri posse: fas denique negant
esse. vid. de hac vi verbi Græv.
ad Sueton. Aug. 23. Duker. ad
Flor. I. 16. &c. * sed quod Græ-
vius sic esse putat etiam ad
Div. X, 10. in his verbis: Is
enim denique mihi bonus vi-
deri solet, qui &c. errat Nam in
his denique est demum. Sic*

*in Sall: ea demum vera volu-
ptas est. Denique pro demum
passim obvium. ad Div. IX. 14.
tantum accessit, ut mihi nunc
denique amare videar, antea dile-
xisse. v. Vallæ Eleg. L. L. VIII, 8.*

DENOTARE. *significo Ma-
nil. 3. quod is una significatione
literarum cives Rom. necandos
trucidandosque denotavit.*

DENOTATIVS. *cognitus &
perspectus; quod quæ notamus,
ea facile agnoscimus & reperi-
mus. Acad. IV, 18. sapien-
tem, cum ei res similes occur-
rant, quas non habeat denota-
tas, retenturum assensum.*

DENTATIVS. *ad Q. Fr. II,
14. charta densata res agetur,
h. e. dente polita & laevigata.
Mann. Plin. H. N. XIII, 12.
Scabritia chartæ laevigatur den-
te conchave.*

DENVNCIARE. *dicuntur,
qui aliquem jubent esse paratum
ad rem aliquam, quæ interdum
diserte adjicitur interdum
omittitur & e vicinia verbo-
rum supplenda est. Sic: Verr.
I, 19. II, 27. Rosc. Am. 38. est:
denunciare alicui testimoni-
um. Sed simpliciter denun-
ciare, eodem sensu, Flacc. 15.
Verr. II, 4. ubi. vid. Græv.
Dom. 44. Cum Tribunus, vel
denunciare, vel cogere potueris,
int. pontificibus, ut convenirent.
Cæcin. 32. Cæcinæ denuncia-
bas. int. controversiam ad Div.
XI, 2. denunciat veteranis sc. ut
conveniant, eos convocat. cf. V,
11. * hinc dicitur etiam pro mi-
nari. ad Att. XV. 20. genus il-
lud*

INDEX LATINITATIS.

lud interitus quasi *denunciatio* nobis ab Antonio. Agr. II, 5. oculis *denunciare* omnibus vim tribunitiam cf. ad Att. II, 21, 23. &c. * *mandare*. Or. III, 36. plus attulisti, quam tibi esset tributum a nobis ac *denunciatum*. ad Div. XIII, 77. si quid tibi opus sit, ne dubitent mihi jure suo *denunciare*. * *polliceri quid facturi sintus*. ad Att. XIII, 12. Jam Varro mihi *denunciaverat* magnam sane & gravem *περὸς Πάρνητον*. * *profiteri, ostendere*. Or. I, 22. *denunciare* se paratum. Planc. 22. *denunciasti* quid de summa reipubl. sentires. * *Etiam de interpretationibus baruspicum dicitur*. Div. II, 13. tum hereditates, tum damna *denunciant*. Rosc. Com. 9. Venisti domum ultro Roscii: satisfacisti, quod temere commisisses, in *judicium* ut *denunciaret*, rogasti, ut ignosceret; te affuturum negasti &c. *Denunciantes legendum vidis recte Hosomannus, & contextus docet*. Denuncio in *judicium*, si *lectio sana est, significat*, jubeo in *judicio* adesse, ad *judicem* venire. itaque *subjicit*: negasti te affuturum.

DENVNCIATIO. Sull. 18. Catilinæ *denunciatione* venisti; ab eo *jussus* venire. * Or. II, 19. prima *denunciatio*, dicitur, cum in *exordio* *audientium* *attentum* esse jubemus, * *comminatio* ad Div. XI, 20. *denunciatione* periculi terrere. * *profectio, promissio*. *ibid.* X, 8.

præmatura *denunciatio* boni civis imparati, quam periculosa esset, ex casu collega videbam.

DEPASCI. Leg. I, 21. *depasce* veterem Academiæ possessionem non sinemus. Or. II, 23. *itilo depascere* luxuriam orationis.

DEPELLERE. Tusc. III, 32. ut tibi turpitudinem *depelleres*. h. e. *se a turp. liberaret*. Sext. 19. interfectus esset is, qui hac una medicina potuit a communi peste reip. *depelli*. ad Div. V, 20. ut multa tam gravis Mario *depellatur*. * Brut. 87. Longi sermonis initium *depulisti*. Attice. *Sed hæc lectio mihi absurda videtur*. Nostra habet: *pepulisti*. Manutius & Lambinus *dedere*: *detulisti*. * Part. 12. Aut jure factum *depellitur*, aut ulciscendi doloris gratia &c. *Lambin.* defenditur; *quod est Ciceronianum v. defendere*. *Sed quid est defendere proprie, nisi depellere?*

DEPENDERE. *solvere*. ad Div. I, 9. tibi *dependendum* est; quod pro illo *spondidisti*. cf. ad Att. I, 8. extr. Sic Catil. IV, 5. Sext. 67. *dependere* pœnas.

DEPICTVS. Orat. 12. nimis *depicta* i. e. *ornata*.

DEPLORARE. Verr. II, 27. ne *deplorare* quidem de suis incommodis liceat.

DEPONERE. ad Div. XIII, 1. *deponere* ædificationem ad Div. V, 2. *deponere* provinciam in concione. ad Div. II, 17. rationes Apameæ *deponere* cogitabamus. ad Div. I, 5. causam *deponere* i. e. *relinquere*.

INDEX LATINITATIS.

tur universis. Or. II, 33. *descri-*
pta generatim; pro quo max:
in certa genera coacta. *ibid.* ut
quæ sint in iure, vel apte *descri-*
bere, vel ornatè illustrare possit.
ibid. 71. in multa genera *descri-*
bere. * ab hac dividendi signi-
ficatione multæ formula dicen-
di ducuntur, quæ ita possis in-
terpretari, ut nulla divisionis
mentio fiat; sed semper ad di-
visionem aliquam respicitur S. C.
Verr. V, 25. Describere civitati-
bus summas pecuniarum ad Div.
XII, 1. pecuniæ maxime *descri-*
buntur. ad Q. Fr. I, 1. vectigal
describere. In quibus omnibus
describere reddi potest: impè-
rare, sed ita ut intelligas, impè-
ratum esse ita, ut sit constitu-
tum simul, quantum quæque
civitas daret. Offic. I, 34. jura
describere. Verr. V, 11. *descri-*
bere jura æquitate. Leg. II, 5.
jura sunt variegata & ad tempus *de-*
scripta populi. Off. I, 16. quæ
descripta sunt legibus & jure ci-
vili, hæc ita teneantur, ut sit
constitutum. Sext. 42. nondum
descripto jure civili. Acad. IV,
36. officia *describere*, Jura *de-*
scribere, idem est, quod jura da-
re, constituere; sed propterea
jura *describere* pro dare dici-
tur, quia in juribus dandis di-
scrimen servatur ordinum, æta-
tum &c. quamquam in nonnul-
lis harum formularum etiam
respici potuit ad illam alteram
significationem, qua pro definire
dicitur. Verr. II, 54. *describe-*
bant censores binos in singulas
civitates, est: faciebat, crea-

bat, ut eodem capite est; sed
describere est pro facere, quia
censores CXXX facti sunt (c.
55.) ita, ut totus ille numerus
censorum civitatibus distribue-
retur, & singulæ binos accipe-
rent. * describere est etiam de-
finire; unde, de quo definire dici
potest, de eodem etiam descri-
bere dicitur. Or. I, 49. *descri-*
bere finibus ingenii sui. &c. * de-
scribere dicuntur etiam mathe-
matici, cum formas geometri-
cas scribunt. Catu. 14. * descri-
bere aliquem dicunt, qui cum
quidem non nominant, sed ita
de eo loquuntur, ut facile in-
telligi possit, de quo sermo sit.
unde pro innuere, significare.
in qua ratione dicendi sæpe ac-
cedit ista vis, ut contumelia
causa id fieri innuatur. ad Q.
Fr. II, 3. Crassum *descripsit*.
Mil. 18. Videlicet illi me latro-
num *describebant*. Sull. 29. quia
sunt *descripti* consulares. h. e.
ab accusatore oratione designa-
ti. Pison. 28. non mehercule
contumeliæ causa *describam*
quemquam, præsertim ingenio-
sum &c. Phil. II, 44. illa tua
minime avara coniux, quam
ego sine contumelia *describo*.

DESCRIPTIO. distributio.
Offic. I, 7. privatarum possessio-
num *descriptio*. Flacc. 14. in
descriptione æquabili sumtus.
Off. I, 27. est decori *descriptio*
duplex. h. e. in duas formas di-
stribuitur. * ordo, qui sc. ab a-
pta distributione rerum & par-
tium pender. die Einrichtung
und Ordnung. Off. I, 39. ædifi-
candi

INDEX LATINITATIS.

candi *descriptio*. Or. II, 9. aut si via ulla traditur -- *descriptio* nis atque ordinis. Cato. 17. atqui ego ista sum dimensus, mei sunt ordines, mea *descriptio*: multæ etiam istarum arborum mea manu sunt satæ. Sext. 65. *descriptio* civitatis. Leg. III, 2. magistratuum *descriptione* omnis reip. moderatio continetur. * *descriptio* etiam dicitur, eodem modo, ut *descriptus*, cum homines centuriantur & decuriantur, de quibus suo loco dictum est. Planc. 18. decuriatio tribulium, *descriptio* populi, suffragia largitione devincta. * *deformis* geometrarum, ut describere. Tusc. II, 17. nisi quid erat numeris aut *descriptionibus* explicandum.

DESCRIPTVS. divisus, ad certas, partes aut classes redactus, constitutus. Catil. II, 6. quemadmodum ei esset ratio totius belli *descripta*. ad Att. XVI, 5. o! dies -- lepide *descriptos* &c. v. *describere*. * *ordine factus*. Fin. III, 22. natura nihil est aptius, nihil *descriptius*. * Har. R. 28. suffragia *descripta* tenentur a paucis. h. e. pauci quidam & potentes homines ita habent in sua potestate suffragia centuriarum & tribuum, ut cuique imperent, cui suffragium *des.* v. Grav. ad h. l. male olim legebatur: districta, quod, ut cetera huiusmodi, servavit nova Italorum editio Nizoliani thesauri. * Planc. 20. Vocatæ tribus, latum suffragium, *descriptæ* tribus, renunciata. Nihil

hic interpretes. E Cod. Erf. notat Grævius: diribitæ Sed ea lectio nibili est. Diribitio enim refertur ad tabellarum distributionem: quid autem Diribitio post suffragia lata. Cogitabam aliquando: diremtæ ex quo fieri potuit: diribitæ. Sed *descriptæ* etiam explicari potest. Nempe post lata suffragia & diremta, punctis notabantur in tabulis, unde punctum pro suffragio. v. punctum; id dici commode posse putem: tribus describere. Describere dici pro: in tabulas referre, docet Schulting. ad Calpurn. Declam. subjectam Quinctilianæ p. 794 * Dom. 5. cum decuriatos ac *descriptus* haberes exercitus perditorum, in quo *descriptus* idem est, quod *decuriatus*, nam describuntur milites, cum decuriantur aut centuriantur; sc. in decurias & centurias. pro describere hoc sensu, dicitur etiam conscribere, Planc. 18. nam cum decuriantur, conscribuntur, sc. in decurias. v. Conscribere.

DESERERE. ad Att. III, 19. non *deseram* preces fratris, nec ceterorum promissa, nec spem uxoris, nec obsecrationem filiarum, nec fideles literas tuas. Tusc. I, 46. tardius *deseres* fama Curtium.

DESERVIRE. in bonam & malam partem dicitur. Verr. III, 98. si vobis *deserviunt* suo labore. Sull. 9. si vigiliæ meæ *deserviunt* amicis. Offic. I, 30. cuivis *deserviant*, dum, quod ve-

INDEX LATINITATIS.

velint, consequantur. ad Div. XII, 2. *deservire* latroni &c.

DESIGNARE. Nat. D. I, 13. Aristoteles quodam loco mundum *designat* Deum. *ibid.* 11. Anaxagoras omnium rerum descriptionem & modum mentis infinitæ vi ac ratione *designari* & contici voluit.

DESIGNATIO. *dispositio, collocatio.* ad Att. IV, 4. offendes *designatione* Tyrannionis mirificam librorum meorum bibliothecam.

DESIGNATOR. ad Att. IV, 3. post has ruinas desertus a suis vix jam Decimum. *designatorem.* vix Gallium retinet. Designator est curator & arbiter ordinis & loci in ludis & spectaculis, h. e. qui unicuique suum locum designant, quod genus hominum nos Marschälle appellamus, item in certaminibus, qui leges & præmia dant agonistis. de his v. Budæum, Lipsium, Fabrum, quos laudat Græv. ad b. l. & hinc Lexicon Fabri.

DESIGNATIVS. de magistratibus recens creati locus classicus est. Muren. 1. Consul *designatus* a populo suffragiis, declaratus autem vel renunciatus ab alio consule voce. hinc eleganter Cluent. 11. *designatus* reip. civis, de infante concepto matris utero, sed nondum nato. * *expressus, significatus.* Or. I, 23. verbis *designata.* * *constitutus, descriptus.* Nat. D. III, 35. resp. ratione & disciplina *designata.* Divin. I,

38. neque dii ignorant, quæ ab ipsis constituta & *designata* sunt.

DESINO. ad Div. VII, 1. libenter mehercule artem *desinere.* Sic & alii locuti. v. Heins. ad Ovid. *Art. Am.* 11, 726. Torrent. ad Suet. *Tib.* 37. Acad. IV, 25. *desine,* quæso, communibus locis: domi ista nascuntur.

DESPERARE. Cluent. 25. *desperare* salutis. Sen. p. R. 14. *desperare* suis fortunis. Divin. II, 21. non *despero* ista esse vera.

DESPERATIO. Sen. p. R. 3. Muren. 25. *desperatio* reipubl. i. e. de salute reip., de republica.

DESPERATIVS. Verr. II, 4. *desperatissimum* perfugium h. e. quo, qui de causa sua plane *desperant,* aliudque perfugium non habent, confugere solent.

DESPICERE. Rosc. Am. 8. simulatque ille *despexerit.* Grævius sic interpretatur: Simul acciperis oculos tot negotiis intentos movere, ut circumspiciens. Despicere est videre. Male mea sententia. Despicere non est videre simpliciter, sed desuper videre, deorsum spectare, unde ipsa contemnendi vis ducitur. Neque tribus illis locis, quos adduxi, confirmari potest, despicere esse pro videre simpliciter. Nam primus ex Har. Resp. tollam altius tetum, non ut ego te *despiciam* &c. manifeste contra est, & ubi despicere illam deorsum spectant.

INDEX LATINITATIS.

Et tunc vim habet de altero ex
 IV. de Fin. mox dicemus. in
tertio ex Sueton. Neron. 19. est
despicere quod a despiciere dif-
fert, ut suo loco docebimus, ne-
que adeo hic pertinet; quam-
quam hic tantum est operatum
vicio, nam Grævius voluit: de-
spicere, ut est in ejus Suetonio.
Sed ibi rectius legitur despiciere,
cum Cel. Burmanno & aliis.
 Despicere h. l. idem est, quod
 alius locis Cicero dicit: deicere
 oculos, quod faciunt, qui ali-
 cui rei attendere desinunt. v.
 Deicere. * Fin. IV, 23. catuli,
 qui jam despecturi sunt, cæci
 æque & ii qui modo nati. *ibid.*
 24. catuli æque cæci priusquam
 despexerunt. Sed post Lambi-
 num Davifius recte vidit legen-
 dum esse & reposuit: despectu-
 ri & dispexerunt. de quo verbo
 post dicetur. Verba hujus ge-
 neris confundi cum ab inter-
 pretibus tum a librariis notissi-
 mum est. Sic. degredi, digre-
 gredi, destingere, distringe-
 re &c. v. Burmann. ad Sueton.
 Neron. l. c.

DESPICIENTIA. Off. II, 11.
 despicientia animi h. e. quæ est
 in animo, qua nateur animus.

DESPONDERE. spondendo
 polliceri, unde filios & filias de-
 spondere parentes dicantur, quia
 interrogati: Spondes? respon-
 dent: Spondeo. sed singulare
 est ap. Cælium ad Div. VIII, 7.
 de sponso: despondere sibi filiam
 alterius. * hinc ad alias tradu-
 citur. ad Att. XI, 6. L. Lentulus
 sibi Cæsaris hortos & Bajas de-

sponderat. i. e. sibi pactus erat,
 aut certe speraverat, nicto Cæsa-
 re, hæc a Pompejo præmii loco si-
 bi destinaverat. *ibid.* XIII, 12.
 Illam περί τελευτῶν σύνταξιν
 Bruto despondimus; destinavi-
 mus inscribere Bruto. ad Div.
 XII, 9. hæc spes despondetur
 anno consulatus tui; quod o-
 mnes putant, te demum consu-
 le, aliquid sperari posse.

DESPONSVS. *destinatus,*
speratus. Har. Resp. 3. desponsam
 & destinatam laudem alicui
 præripere. Prov. Cons. 15. ut
 provinciam desponsam, non de-
 cretam habere videatur. ad Att.
 I, 13. desponsam homini jam
 Syriam ademini.

DESTINATIVS. Tusc. II, 2.
 certis destinatisque sententiis
 additi.

DESTITIVO. *constituo.*
 Verr. III, 36. destitui alios in
 convivio. Verr. V, 42. nudus
 pæne est destitutus. v. Græv. ad.
 Ep. ad Div. IX, 22. hinc est in
 sensu obsceno ad Div. l. c.: Ita
 destituit me nudum sc. compri-
 mendi causa. * exponere ali-
 quem periculis, alterius potesta-
 ti obnoxium reddere. Phil. V,
 12. qui ne forti quidem fortu-
 nas nostras destituit, sed libidi-
 ni cujusque nos addicit. Non
 erat, quare Grævius destinavit
 legeret. v. destitutus. Scil. res
 destituitur, ponitur in medio,
 de qua sortitio fit, ut cedat ei,
 cui sorte obvenit. * relinquere,
 deserere. ad Att. III, 15. Italiam
 in me erectam, destitui ac reli-
 qui

INDEX LATINITATIS.

diversorium¹ pro deversorium,
v. *Heinsius ad Quid. Amor. II, 6,*
9. & præterea quos laudat
Burm. ad Petron. 10. scil. deverti
est aliquo se convertere, in
quo tamen etiam respicitur ad
locum unde veneris. Sed diver-
ti dicitur de duobus, qui diver-
sam viam instituunt, unde ipsum
diversum est, & illud: diverſi
abire; divortium &c.

DEVINCIO. *de periodis.*
Brut. 37. verba comprehensio-
ne devincire. Orat. 25. nec a-
cervatim multa frequentans una
complexione devinciet. v. Vin-
*cire. * Fat. 9. qui introducunt*
causarum seriem sempiternam,
in mentem hominis, voluntate
libera spoliata, necessitate fati
*devinciunt. * retinere in au-*
diendo, attentum reddere. Brut.
80. duo summe tenuit, ut &
rem illustraret differendo, & a-
nimos eorum, qui audirent, de-
*vinceret voluptate * in potesta-*
tem suam redigere. Pison. 13.
de Pompejo, ut nobis nocere non
posset, qui omnes omnium gen-
tium partes tribus triumphis de-
vinxerat, is se in publico ita-
*tuit tuto esse non posse. * Ce-*
zerum ea formæ dicendi fre-
quentes sunt, cum devincire eo
sensu dicitur, quo obligare, ob-
stringere. ut ad Div. XIII, 7.
Summo beneficio tibi tuisque in
perpetuum devinxeris, de qua
metaphora dicemus aliquid in
obligare. Huc etiam illud re-
fer Dom. 51. Si sedem ipsam
ac templum publici consilii re-
ligione concordie devinxisset.

DEVINCTVS. *Brut. 12.*
Nec in impeditis ac regum do-
minatione devinctis nasci cupi-
ditas dicendi solet. Prov. Conf.
S. nationes nondum legibus, &
jure certo, nec satis firma pace
devinctæ. Plana. 15. largitione
devinctas tribus habere. ibid.
18. suffragia largitione devin-
ctæ. ad Div. XV. 4. extr. studi-
is dediti ac devincti.

DEVIVS. *Lxl. 25. animus*
flexibilis & devivus assentatoris
i.e. inconstans, qui sæpe tamquam
aberrat a via, aliter alio tem-
pore agit. Phil. V. 13. homo in
omnibus consiliis præceptus & de-
vivus. Fragm. Acad. III. Si lice-
ret . . vitam devivam secutis
corrigere errorem poenitendo.

DEVOCARE. *Prov. Conf.*
12. devocare aliquem de pro-
vincia. Manil. 14. ab instituto
cursu ad prædam aliquam devo-
cavit. Tusc. V, 4 Socratis pri-
mus philosophiam devocavit
de cælo h. e. desit de rebus cæ-
lestibus, astris &c. philosophari.

DEVOLARE. *Quint. 30. ab*
afflicta amicitia transfugere, &
ad florentem aliam devolare.

DEVOLVERE. *ad Att. IX,*
10. deliberationem accuratius
devolvere. Phil. VII, 4. devo-
luri estis ad spem inanem pacis.

DEVORARE. *cupido lego;*
audio, item de rebus omnibus,
quæ nobis valde placent. &c. ad
Att. VII, 3. devorare libros. Sext.
10. verbum ipsum voluptatis
omnibus modis animi & corpo-
ris devorabat. ubi vid. Abra-
*mius. * perferre res graves &*
mo-

INDEX LATINITATIS:

*molestas. item facere rem quamquam molestam, Phil. VI, 5. devorare molestiam. Brut. 67. devorare stultitias & ineptias hominum. ad Att. IV, 5. dudum circummodo, quod devorandum est * decognō. ad Div. XI, 21. hanc ipsam rem recentem novam devoravit. * precipere, de iis rebus, quas certe speramus nos consecuturas. Dom. 23. devorare aliquid spe & avaritia Verr. I, 51. qui jam spe & opinione illam prædam devorasset. * Brut. 82. ejus oratio nimia religione attenuata, doctis & attente audientibus erat illustris; a multitudine autem & foro, cui nata est eloquentia, devorabatur. h. e. audiebatur quidem, sed ita, ut nihil voluptatis afferret, & a pæne invitis, neque intelligebatur adeo aut sentiebatur ejus vis; quemadmodum qui cibos insuaves necessario comedunt, non comminutos & gustatos quantum possunt deglutiunt. de hoc genere dicendi Cicero aliis locis sic: abborret a populari ratione.*

DEVOTIO. Nat. D. III, 6. tu autem etiam Deciorum devotionibus deos placatos esse censes. Dom. 57. hanc ego devotionem capitis mei convictam esse & commissam putabo. v. devovere.

DEVOVERĒ. proprie idem est, quod vovere. vid. v. c. off. III, 25. deinde est certis ritibus se morti s. Telluri & diis manibus consecrare, pro salute rei-

publ. & perniciæ ejus aliquando calamitate avertenda, de qua est locus Classicus ap. Liv. VIII, 9, 10. Fin II, 19. Cum se Decius devoveret. unde illi etiam caput suum devovere dicuntur, qui se, aut periculis maximis interpede pro patria objiciunt, ut faciunt illi, qui se devoverunt. Quir. p. Red. 1. Cum meo fortunisque meas pro vestra incolumitate, otio, concordia devovi; aut votum facimus, in quo caput suum, tamquam pro bonistia, Diis offerunt, cujus exemplum egregium est pr. Dom. c. 57. ducitur hinc etiam lusus ille Ciceronis Phil. XI, 6. Vide te etiam P. Decii auctipnem: qui majorum suorum vestigia persequens, pro alieno se arde devovit. * Divin. I, 48. Hinc Remus auspicio se devovet, solus avem servat.

DEVOTVS. destinatus. Harusp. R. 3. Clodius, devota Annio hostia & constituta. h. e. quem certo video ab Annio Milone interfectum iri.

DEV8. qui in aliquo genere insigniter excellit, Or. I, 23. II, 42. * benefactor. Quir. p. R. 3. Lentulus consil. parens, deus, salus vitæ nostræ. * Deus est etiam de feminis. Tusc. I, 47. de Junone. cf. Invent. II, 31. Sic etiam Græci θεός.

DEXTELLA. amictus fidelis; ad Att. XIV, 20. Q. filius Antonii est dextella.

DIADEMA. est fasciâ alba, qua caput redimire reges olim solebant; unde insigne regie

INDEX LATINITATIS.

potestatis putabatur. itaque etiam Ciceroni, ut ad Articum scribit, fasciæ cretæ Pompeji in cruribus displicebant, quod potentie parum civilis cupiditatem significare videbantur. Male quidam interpretantur coronam, quæ hodie ejus vim obtinet. Phil. II, 34. Sedebat in rostris collega tuus, amictus toga purpurea, in sella aurea, coronatus (hic nil regium; & zavlen coronæ mentio): adscendis, accedis ad sellam, diadema ostendis. gemitus toto foro . . . tu diadema imponebas cum plangore populi. v. Cuper. Obs. I, 6. Casaub. ad Sueton. Cæs. 79. Ciampin. oper. Musiv. c. 14. p. 110. &c.

DIAETA. lenia remedia, imprimis illud, quod dies & rempus affert, opponitur vis. ad Att. IV, 3. diæta curari incipio, nam chirurgiæ tædet.

DIARIUM. ad Att. VIII, 14. iis diariis Cæsar militum celeritatem incitat, ut timeam ne citius ad Brundisium, quam opus sit, accesserit. Diaria h. l. sunt stipendia aut præmia in singulos dies præmissa, sc. si celeriter ire pergant. Nam quicquid datur in dies singulos, diarium dicitur. Servorum quoque sunt diaria, i. e. cibi in dies singulos assignati, prout se fidos præstiterunt. v. Intt. ad Petron. c. 24. Grædus etiam laudat Victorii Var. Lectiones. Locus est L. I. c. 23.

DIBAPHVS. vestis bis tincta, primo cocco, deinde purpura, qua utebantur sacerdotes, ad

Div. II, 16. Curtius Dibaphum cogitat, sed eum infector moratur ad Att. II, 19. Strummann Vatinii sacerdoti dibapho vestiant. v. Ind. Græc. διβαφος.

DICA. γράφω, actio, quæ alicui intenditur. Verr. II, 15. Scribitur Heraclio dica. ibid. dicas sortiri, est forum agere, & cum dicitur dicam sortiri, est iudices dare sortitione: & quoniam id fit cum causa agenda est, dicitur etiam ita, ut sit: causam cognoscere: quoniam in conventu forensi, cum causæ agenda sunt iudices sortitur prætor, qui causa cognoscant & iudicent. qui putant rationem ductam, a sortitione, nescio qua, ipsarum dicarum, ut scil. quo ordine agenda sint causæ, constituatur, locum Ciceronis non recte perpendunt. Dicas sortiri, dicitur, ut iudicia rejicere, pro iudices rejicere & alia his similia. Rem conficiunt hæc verba c. 17. Venit in mentem, e lege Rupiliæ & eas sortiri oportere. Educit ex urna tres; iis ut Heraclium absentem condemnent, imperat.

DICACITAS. quid sit? Or. II, 54.

DICATIO, Balb. 11. non solum dicatione, sed etiam postliminio potest civitas mutari. v. dicare.

DICARE. Balb. 11. dicare se civitati. ibid. 13. dicare se in civitatem. est jus civitatis petere & consequi. τῶ dicare opponitur donare.

DI-

INDEX LATINITATIS.

DICHOREVS. duplex cho-
reus. Orat. 63.

DICERE. Verr. III, 8. legem
dicere, de censore, qui conditio-
nes redemptibus proponit, qui-
bus pactio fit. * constituere, de-
finire, Verr. I, 57. diem dicere
operi faciundo. Flacc. 34. extr.
doti Valeria omnem pecuniam
suam dixerat. * est etiam pro-
prium verbum in creando dicta-
tore. ad Att. IX, 18. Volet Cæsar,
ut prætor dictatorem dicat.

DICIS causa. Verr. IV, 24.
At tamen ut possit se emissâ di-
cere, Archagatho imperat, ut
aliquid illis numulorum, *dicis*
causa, daret h. e. in speciem, *zum*
Schein, ut imago saltem emtio-
nis esset. hanc formulam etiam
Ciceroni restituere viri docti
pr. Muren. 12. Sed anne tu di-
cis causa vindicaveris, de vindi-
cis imaginariis, h. e. de vi ci-
vili illa & imaginaria. Hanc
formulam primus recte expli-
cavit Lælius Taurellus de mili-
tiis ex casu, in *Ihesauro Otto-*
nis T. IV. p. 1635. & post *Ant.*
August. Emendat. II, 2. ibid. p.
1472. cf. Victor. V, Lect. IV,
23. & in Lex. Fabri de hac for-
mula dicta.

DICROTVM. navis bire-
mis, h. e. quæ duos remorum
ordines habet, ad Att. V, 11.
XVI, 4. v. Scheff. *Re. Nav. II,*
2, p. 100. Foemininum genus est
ap. Hirtium B A. 47. quod defen-
dit contra Schefferum Ouden-
dorpium

DICTATOR. magistratus
municipalis nomen in *munici-*
pio Lannvino. Mil. 10.

DICTATA. sunt theses,
præcepta, decreta, quæ a ma-
gistris artis alicujus discipulis
scribenda traduntur, ut ab iis
ediscantur. Et quoniam hujus-
modi dictata non adeo solent
aut debent esse acuta & subti-
lia, in iis acquiescere, iis uti, in
contemptu habetur. ad Q. Fr. III,
1. meam in illum orationem
omnes pueri tamquam dictata
ediscunt. Tusc. II, 11. Versus
admisceat, quasi dictata, nullo
dilectu, nulla elegantia. Nat.
D. I, 26. ista enim a vobis tam-
quam dictata redduntur. Fin.
II, 29, extr. Si longus, levis,
si gravis brevis. Hæc sunt di-
ctata. *ibid. IV, 4. de peripa-*
tericis differendi artis peritis:
quæ quidem res efficit. ne sit
necesse, de iisdem rebus, sem-
per quasi dictata decantare, nec
unquam a commentariolis suis
discedere.

DICTIO. Oratio. declama-
tio. Or. I, 15. *dictione* explicare.
Inv. I, 5. *dictione* persuadere.
Or. II, 33. *dictiones* subita Tusc.
II, 3. *dictioni* operam dare. * Or.
I, 6. *dictiones* sunt genera dicendi

DICTVM. dictum, face-
te dictum v. Orat. II, 54. ubi et-
iam ex Ennio laudatur: bonum
dictum, un bon mot. * Brut. 18.
& Livio Andr. dicti studiosus
i. e. eloquentia

DIDERE. divulgare; dissi-
pare. Coel. 16. & Cæcilio: Di-
de ac dislice, per me licebit. Si
egebis &c. *Vocabulum anti-*
quioribus poetis, imprimi: Lu-
cretio, usitatissimum, in quo cor-
rumpit.

INDEX LATINITATIS.

impensando frequentes fuero librarii. v. Drackenb. ad Sil. Ital. I, 186. *Et quos ibi laudat.*

DIDUCERE. Or. III, 6. oratio est *diducta* rivis non fontibus. h. e. *et si in diversis rebus persatur oratio, Et diversis locis adhibetur, tamen per se eadem est eloquentia.* ibid. 44. Vastius *diducere* verba: *Id est, cum ultima Et prima duarum vocum litera non coeunt tamquam in unum verbum.* v. c. magna ubertas, magno utique.

DIES, dicitur saepe Et variis modis de die certo Et constituto, ut de die, qui agendis causis in foro dictus est. Verr. III, 15. *diem* differt *dicis* omnibus. inprimis de die solutionis. Planc. 28. cum cujusque dies venerit, cf. ad Att. XVI, 15. Tusc. I, 39. nulla *die* (solutionis) praestituta. Quint. 23. *nomina diem* petivit. ad Att. VIII, 10. *dies* nondum est. ad Att. X, 5. *dies* pecuniae Id. Novemb. ad Div. VII, 23. *dies* annua. est dies solutionis quae est, exacto anno uno; v. Manut. ad h. l. ubi Et de die bima Et trima agitur. * ad Att. I, 10. extr. Tullia tibi *diem* dat. i. e. *diem* solutionis constituit. cf. Gronov. ad Senec. Benefic. IV, 12. porro de certis morborum diebus, quibus scil. febris accedit, dicitur. ad Att. IX, 2. *et si* Id. mart. *die* tuo, ut opinor, expectabam epistolam a te longiorem &c. Contra XIII, 42. de nasali; *diem meum* scis esse III. Non. Jan. aderis igitur. Et Or. 13.

cum *dies* meus venerit, pro *die* mortis. * *tempus, spatium temporis.* Ael. I. in Verr. 2. *diem perexiguam* postulavi. Tusc. III, 22. *dies* procedens mitigat aegritudinem. ad Div. I, 6. ut infringatur inimicorum improbitas - ipsa *die.* * pro eo quod in *die* fit. ad Div. I, 2. hic *dies* nobis honestissimus in senatu fuerat. h. e. quae eo *die* in senatu acta sunt, nobis honestissima fuere. ad Att. X, 8. non tam dirus ille *dies* Sullanus C. Mario fuisset. v. Gronov. Obs. I, 2. p. 29. Et ad Senec. de Ira. III, 36. Duker ad Flor. II, 6, 58. * in *diem* vivere non eodem sensu dicitur. habet tamen semper aliquam incuriam Et negligentiam significationem. Phil. II, 34. Gravius ita interpretatur: omnia divina Et humana contemnere, nec de futuro aut iudicio hominum sollicitum esse. Orat. II, 40. est simpliciter futuri curam non habere: si barbarorum est, in *diem* vivere, nostra consilia sempiternum tempus spectare debent. Tusc. V, 11. Academici eleganter dicuntur in *diem* vivere, quod ita ipse interpretatur Cicero: quodeunque nostros animos probabilitate percussit, id *diem*us. Et objectum erat, se in alio libro aliter sensisse; respondet, Academicos non curare, quid aliquando statuerint, aut olim suis statuturi. * de formulis: proferre, producere, eximere, obire *diem* Et c. suis locis agitur, * in *diem* etiam aliter dicitur, Et

INDEX LATINITATIS.

Et opponitur tñ statim. Petit. c. 12. Si promittas, & incertum est, *in diem* (sc. *promitte*) fin autem id neges & certe ab alienis, *statim*. Caetel. 24. cur pœnas icclerum *in diem* reservatis. * Phil. II, 33. *alio die*, est formula, qua obnuntiatio fiebat in comitiis. * Phil. III, 8. *in ante diem IV*, Kal. Dec. cf. Catil. I, 3. &c. idem est, ac si diceretur *in diem IV*. ante Kalendas Dec. v. Ferrar. ad Phil. III, 8. qui multa ex Cicerone & aliis exempla congeffit. cf. Corvius ad Sallust. Catil. 20. 1.

DIFFERENTIA. forma s. species generis. Top. 7. genus est notio ad plures differentias pertinens.

DIFFERRE. de Invent. I, 27. occasio cum tempore hoc differt.

DIFFICILIS cui nihil facile probari potest. Orat. 29. usque eo difficiles ac morosi sumus.

DIFFICULTAS. Verr. II, 28. difficultas numaria. Catil. I, 6. difficultas domestica h. e. æs alienum.

DIFFLVERE. Brut. 91. diffuere extra ripas. Off. I, 30. diffuere luxuria. Or. III, 32. otio diffuere, dicuntur hi, qui nihil neque publici neque privati negotii habent, quod necessario sit obeundum, quales sunt docti homines, qui in otio vivunt. Brut. 79. diffluentia opponuntur hi, quæ numeris adstricta sunt.

DIFFVNDO. Div. I, 36. diuim suam longe lateque diffun-

dant. Læl. 13. Virtus ex bonis amici, quasi diffunditur, & in commodis contrahitur. h. e. *latitiam percipis*.

DIFFVSVS, *diffusum* dicitur, quod non est ad formam artis reductum, Or. I, 42. hæc ignota quondam omnibus & late diffusa videbantur. Adhibita igitur est ars quædam extrinseca &c. ibid. II, 33. jus civile, quod nunc *diffusum* & dissipatum est, in certa genera coacturum, & ad artem facile reducturum. * Partit. 7. prima aduersariorum contentio *diffusam* questionem habet, ut in conjectura: Ceperitne pecuniam Decius. hæc lata ut dixi & confusa sunt. rationum & firmanentorum contentio adducit in angustam disputationem &c.

DIGAMMA. ad Att. IX, 9. tuum digamma videram. digamma est proprie litera F, ea autem quia est prima in Fœnoris verbo, propterea ludens Cicero digamma de fœnore dicit.

DIGERERE. in partes totum aut in formas genus distribuere. Or. II, 19. ut eos item quatuor, quinque sexve vel etiam septem (quoniam aliter ab aliis digeruntur) in quas est omnis ab his oratio distributa. * ordinare, constituere. Habir. Post 9. digesseras optime remp. Græuamen legit: gesserat.

DIGESTIO. Or. III, 52. in figuris rhetoricis commemoratur, & est μερίμνος.

INDEX LATINITATIS.

Phil. V, 7. ipse interea septem & decem dies, (ut *digestio* potius quam *declamatio* videretur) de me in Tiburtino Scipionis *declamavit*, sitim quærens: Si *hæc parentibus esset a Cicerone, digestio esset Concoctio, quam declamatio afferre & crudelitatem minuere putabatur. sed recte est a Grævio auctoritate doctissimorum hominum ejecta.*

DIGITVS, Verr. III, 11. *digito* liceri, Verr. I, 54. tollit *digitum*. i. e. *licetur*. ad Att. VII, 3. *digitum* nusquam sc. *distendere*. Cæcin. 25. quæ *digitum* proferat, non habet, h. e. *nihil agere, nihil moliri potest.*

DIGNITAS, *definiente ipso Cicerone Invent. II, 55, est aliqujus honesta auctoritas, quæ cultu, honore & verecundia digna est. Sed hæc definitio non in omnes locos convenit. Et quoniam sæpe in hoc verbo interpretando tironibus aqua hæret, alias afferemus, quarum ope facile ubique hujus verbi vis intelligi & erui possit. I. dignitas est conditio, qua quis dignus est aliqua re, tamquam magistratu, honore, verecundia &c. beneficio. quæ definitio fere convenit cum Ciceroniana. Muræ. 8. non eundem ordinem esse dignitatis & renunciationis, ibid. 9. dignitate contendere h. e. quis altero sit consulatu dignior. ibid. 11. summa dignitas esset in iis &c. dignissimi sunt consulatu, ibid. 13. dignitas consularis in ista scientia non fuit h. e. nemo propter illam*

scientiam dignus consulatu judicatus est. ad Div. XI, 17. Læmia petit præturam: omnes intelligent, nec dignitatem ei deesse nec gratiam Verr. II, 69. an quorum auctoritate in statuas tuas cohonestare conatus es, eorum ego dignitate accusationem meam comprobare non potero? h. e. Si statuas tuas tibi honorificas potuisti efficere, quæd Siculos auctores earum ponendarum dixisti fuisse, ego etiam mihi honestum esse probabo, te accusare, si dixerò, Siculos esse dignos, quibus hoc officii tribuatur a me. Jam quoniam ii, qui digni sunt, quibus hujusmodi res tribuantur, in quadam amplitudine, splendore & auctoritate sunt, propterea dignitas etiam dicitur pro splendore, amplitudine, auctoritate, gradu honoris, quæ ex magistratibus rebusque publicis bene gestis, sapientiæ opinione &c. profiscitur, Off. I, 39. ornanda dignitas domo. Verr. II, 29, nitabatur frequentia consilii & dignitate, pro quo aliis locis splendor dicitur. sensus autem hic est, hoc potissimum confidebat causæ suæ, quod iudices essent non solum multi, qui non facile omnes possent corrumpi, sed etiam prudentes, justi, & hac laude insignes, atque digni adeo, qui judicarent causas. hic sensus est maxime obuius. est adeo ubi pro magistratu dicitur ad Div. II, 9. lator tum præsentitum etiam sperata tua dignitate ubi v. Muræ. 2. dignitas dicitur

INDEX LATINITATIS.

zuv de in rebus, quæ aliquo dignæ sunt, h. e. cum decent, eique conveniunt, ei denique debentur, Off. I, 39. plena dignitatis domus h. e. digna domini persona. ad Q. Fr. I, 2. Species ipsa tam gratiosi liberti aut servi dignitatem habere nullam potest. Tusc. V, 10. dignitate sententia capitur, h. e. quia honesta est, digna homine honesto. Or. II, 85. retinere dignitatem in rebus asperis. h. e. fortem se præbere; fortitudo autem in rebus adversis maxime decet magnos homines & sapientes. Invent. II, 53. iustitia est habitus, suam cuique tribuens dignitatem. Hinc, quoniam apta & pulchra, neque tamen nimis venusta forma & species decet viros, propterea dignitas etiam de pulchritudine viri digna dicitur. Off. I, 30. In forma dignitas & venustas. cf. Invent. II, 1. neque solum de pulchritudine forma humane, sed etiam aliarum rerum, Or. I, 31. de oratore: agere cum dignitate & venustate. Ipsum denique πρέπον, ἡδὸς quod rhetores dicunt, dignitas vocatur. Invent. I, 21. personarum dignitates servare.

DIGNVS. Phil. 9. ex edicto M. Antonii: Nulla contumelia est, quam facit dignus. Hunc locum ab omnibus, male intellexit primus egregie explicavit J. Fr. Gronov. commemoratis superiore sententiis, Obs. III, 8. ubi ostendit, dignum esse h. l.

*qui jure & merito & sine culpa faciat, qui debeat facere, seu jure, seu irritatus seu ob mores notos, seu quacumque de causa, quod si alius faceret, contumelia putaretur. * cum genitivo. ad Att. VIII, 15. Balbus: suscipe curam & cogitationem dignissimam tuæ virtutis. Balb. 2. pro dignum reo, in Cod. Exford. erat dignum rei. Harusp. resp. 24. unum esse in hac civitate dignum hujus imperii; ubi vid. Græv. cf. inpr. Heins. ad Ovid. Trist. IV, 3, 57.*

DIGREDI, opponitur tō congrredi, uti v. c. ad Q. Fr. I, 3. congressio & digressio. Itaque ubi alio sensu reperitur digredi, & digressio, scribendum: degressi, degressio, v. Duker ad Flor. III, 16. extr. Har. Resp. 2. qui hesterno die dolore me flatum & iracundia longius digressum arbitrantur, quam hominis sapientis cogitata prope ratio postularet. int. tamquam de via. Alii Codd. habent progressum. Sed digressum defendit Grævius. Ex ea autem regula, quam dixi, & quam multis locis urget ipse Grævius, legendum: degressum.

DIJUDICATIO. Leg. I, 21. ista magna dijudicatio est h. e. hujus rei dijudicatio magni est momenti.

DILABI, Marcell. 8. omnia, quæ dilapsa jam fluxerunt, severis legibus vincienda. Codd. ibi quidam habent: delapsa; sed dilapsa recte defendit Grævius.

INDEX LATINITATIS.

vius. sed Phil. XIII, 5. sunt alii plures, sed memoria mea dilabuntur, legendum: delabuntur. Dilabi enim non est defluere, sed defluere; quod etiam in reliquis locis scribendis tenendum.

DILATARE. Paradox. 1. Cato nullum sequitur florem orationis, neque dilatat argumentum. i. e. *amplificat, auget ornando.* Brut. 74. *dilatate litteras, est vitium pronuntiationis.*

DILIGENS. *parcus rei familiaris conservandae & augendae studiosus.* Verr. I, 45. qui in re adventicia & hereditaria tam diligens & attentus esset.

DILIGENTIA. *providentia.* Agr. II, 27. est operae pretium, diligentiam majorum recordari. Mil. 24. laudabam diligentiam Cn. Pompeii * *studium augendae & servandae rei familiaris* Agr. II, 30. Vobis nulla gleba de paternis & avitis possessionibus relinquetur; ac tantum intererit inter vestram & privatorum diligentiam &c. * Off. I, 39. commoditatis diligentia. * Inv. I, 11. Negotialis constitutio est, in qua, quid juris ex civili more & aequitate sit, consideratur; cui diligentiae praesse apud nos Icti existimantur, * *Industria & diligentia quomodo differant intelligi potest ex Verr. I, 6. quo in negotio industriam meam celeritas reditionis, diligentiam multitudinem litterarum & testium declaravit.*

DILIGENTISSIME. in

commendando intercedendo, deprecando est, cum cura & cum delectu verborum & sententiarum, ex quibus, quantum aliquid velimus, intelligi potest. v. c. ad Div. XIII, 10. *diligentissime* scribere. * *cum singulari delectu* Verr. II, 53. ille enim est magistratus, qui diligentissime mandatur a populo.

DILIGERE. *idem est proprio quod diligere.* Fin. III, 5. animal ipsum sibi commendari ad se conservandum, - & ad ea, quae sunt conservantia sui status diligenda. Hinc diligere aliquem est, aliquem propter virtutes ejus a nobis cognitas magni facere, cum amare contra sit, suavi illo sensu moveri amoris, qui non tam ex virtutibus alterius atque a certo judicio profiscitur, quam a sensu & phantasia; unde interdum distinguuntur, diligere & amare v. c. ad Div. IX, 14. libid. I, 9. cum perpetuo quodam judicio diligebam. &c.

DILORICARE. Or. II, 28. *diloricare tunicam. i. e. retinere, nam loricare etiam est protegere.* Sic parietes dicuntur loricari testorio.

DILVERE. *minuere* Tusc. III, 16. *dilvere molestias.*

DIMINVTIO. Prov. Conf. 15. multari imperatorem diminutione provinciae, contumeliosum est. Mil. 36. Si qua diminutio capitis futura est.

DIMINVTVS. Top. 6. qui capite non sunt diminuti; quamquam ibi etiam legitur deminuti,

INDEX LATINITATIS.

ti, & sic est in nostra v. Caput.

DIMISSVS. Acad. IV, 4. philosophia, quæ nunc prope *dimissa* revocatur.

DIMITTERE. Verr. V. 58. *dimittere* injuriam impunitam. ad Div. IX, 12. cælum & terram *vim* suam, si tibi conveniat, *dimittere*. Phil. XIII, 1. si aliquid de summa gravitate Pompejus, multum de cupiditate Cæsar *dimisisset*. Planc. 39. libertatem meam neque *dimisi* unquam, neque *dimisitam*. ad Att. XVI, 13. nondum legere poteramus; nam & lumina *dimiseramus*, nec satis lucebat.

DINVMERARE. *distribuire*. ad Att. XVI, 9. Octavius Capue centurias *dinvmerat*; jam jamque video bellum.

DINVMERATIO in rhetoricis quid sit? Or. III, 54.

DIOECESIS. ad Att. V, 15. ad Div. III, 8. v. Ind. Græc. *διοίκησις*.

DIOECETES. *dispensator*. muneris genus apud reges Alexandrinos. Rabir. Post. 8. *diæcezes* regius.

DIPLOMA. ad Div. VI, 12. ad Att. X, 17. Pis. 37. ita dicebant literas publicas, quæ profecturis dabantur, ut in oppidis per quæ iter esset magistratus operam darent, ut celeriter equos & quæ ad iter sunt necessaria, reperirent. Nomen ductum est a duplici tabellarum forma. v. Casaubon. ad Sueton. Aug. c. 51. Qui docet,

non solum de literis itineris causa datis dici diplomata, sed etiam alia diplomatum genera esse. In Cicerone tamen semper de illo genere dicitur diploma. cf. Budæus ad Pand. p. m. 322. 323.

DIRA. DIRAE. Divin. I, 16. etenim *dira*, sicut cetera auspicia - - non causas afferunt. Davis. *diræ* ibid. *dirarum* obnunciatio. int. *imprecationum*. Appianus *diras* interpretatus est *αἱ παῖς δεινὰς καὶ φρικτὰς*. Sed diligenter de hoc verbo agitur in Lexico Fabri. quod autem Davisius in altero loco pro *dira*, reponit *diræ*, non adeo necessarium puto. *Dira* sunt, quæ quis alicui obnunciat. In *dirarum* obnunciatione quoque commodius intelligi puto rerum, quam *imprecationum*, res enim, auspicia &c. obnunciantur, non preces. Intelligi etiam in *dira* potest, omina s. auspicia; sunt enim, ut diserte Cicero tradit, in auspiciis *diræ*.

DIRECTO. opponitur circuitiōni & anfractu. Div. II, 61. quid opus est circuitiōne & anfractu, ut sit utendum somniorum interpretibus potius, quam *directo*. Partit. 13. alterum ad eundem *directo* spectat, alterum se inflectit ad motum.

DIRECTVS. Cael. 16. *directus* senex. Gravius retinuit vulgatum: decrepitus; alteram lectionem tuentur Lambinus, Gruterus, &c. sed non eodem modo interpretantur: Gulielmus

INDEX LATINITATIS.

mius interpretabatur: senex. Hotomannus sic ad b. l. Lambinus ex antiquis libris reponit: directo, opinor pro severo; (b. e. qui omnia recte, sapientia, moderate fieri vult) cujus locutionis exempla requiro. Hæc Hotomannus. Age dabimus: Cæc. 18. sit adolescentia liberior: non omnia voluptatibus denegetur; non semper superet illa vera & directa ratio. quid est vera & directa ratio, nisi se vera illa & tristis vivendi ratio, quam antea descripserat c. 17. qua Fabricii, Camilli, Curii usi sunt, quam philosophi præscribunt; quam ibid. severitatem appellat, & paullo post: directum iter ad laudem. Roic. Com. 4. Quid est in iudicio? directum, asperum, simplex &c. Quid est in arbitrio? mite, moderatum.

DIREPTVS, us. Tusc. I, 29. Est enim interitus quasi discessus & secretio ac direptus earum partium &c.

DIRIBERE. *distribuer* Fr. Corn. 1. dum tabellæ diribentur, dum situla defertur. Pis. 40. an ego expectem, dum de te LXXV tabellæ diribentur, de quo iam pridem omnes mortales iudicaverunt. *Uterque locus mirifice facit ad convellendam Abrahami sententiam, qui ad b. l. & ad Pison. c. 15. disputabat contra Gruchium, diribere esse sebere suffragia, quæ a iudicibus aut populo lata sint. Nam in primo, tabellæ diriberi dicuntur ante, quam situla delata di-*

catur, in quam tabellæ mittantur; in altero, quod ante diribitur: tabellæ diribentur sc. iudicibus sententiæ ferendæ causæ, ut nos cum Gruchio interpretamur, id statim dicitur: iudicare.

DIRIBITIO. *distributio* Plane. 6. *sic est in Græviana & aliis. sed Gronoviana habet; Directio.*

DIRIBITOR. *distributor, genus operarum comitialium & judicialium, quæ tabellas distribuant.* Sen. p. Red. 11. Pis. 15. ubi quidam: distributores. v. Gruch. de Comit. I, 3. In comitiis diribitores sunt iidem qui divitores, quamquam aliter videtur Budæo ad Pandect. p. m. 330. & aliis.

DIRIGERE. Fin. II, 22. voluptate omnia dirigentes h. e. ad voluptatem referentes, in voluptate summum ponentes bonum. Div. I, 14. divinatio ad veritatem sapientissime dirigit; opponitur: fallere. Or. I, 28. dirigere laudem oratoriam ad similitudinem histronis. &c. * est etiam in re augurali usus huius verbi, pro definire, determinare. Div. I, 17. Romulus liquo direxit regiones.

DIRIMERE. Leg. I, 20. hæc controversia omnia dirimit i. e. facit ~~in~~ sciduum, ut inter eos convenire non possit. * Div. I, 39. pulmo incisus dirimit tempus & profert diem. h. e. facit, ut res suscepta eo die peragi non possit, sed in alium diem differenda sit, tamquam comitia

INDEX LATINITATIS.

ita &c. cum obnunciatur &c.
v. Gronov. ad Liv. I, 36.

DIRIPERE. *compilare bona alterius; in quo animadvertant tirones, tum demum dici cum a pluribus sit ista compilatio, tamquam in expugnationibus urbium; aut cum res ad plures pervenit. cum autem unus compilat, aut auferre, aut pro decubere & auferre simpliciter dicitur, diripere dicendum esse, non diripere. Hujus rei ignoratio fecit, ut librarii hac duo verba saepe confunderent, quæ in plerisque auctorum editionibus adhuc regnat confusio; quæ, hac regula pervulgata, sensim in auct.ribus edendis & in dicendo scribendoque vitari poterit. v. Græv. ad Or. pr. Sull. c. 1. ad Verr. II, 7. ut Heinsium ad Ovidium & Drakenborchium ad Silium taceum, jam in Lexico Fabri laudatos. Verr. III, 20. paterere aratores indignissimis injuriis vexari ac diripi à redemptoribus decumarum. Contra, cum Verr. II, 7. dicitur in Gronoviana: argenti veltisque itragulæ quod esset, esse direptum; cum id factum sit a solo Verre, aut certe omnia ista ad Verrem pervenerint, recte Grævius reposuit: dereptum. Sic ad Q. Fr. I, 2. direptum te tri a tuis, dum is abesset. h. e. tuos male administraturos esse rem tuam, teque compilaturos. Neque vera hæere debent tirones, ubi etiam de singulis dici videtur, cum re vera de pluribus dicatur, tamquam cum*

imperatores & magistratus provinciales dicuntur socios, provincias, civitates diripuisse, tamquam ad Div. VIII, 10. quæ diripuisses ipse, ut viderentur ab hoste vastata, in Tog. Cand. Antonius diripuit socios.

DIRITAS. *malum, calamitas, Tusc. III, 14. si qua invecita diritas colu foret. ex Græco Euripidis: ἡ ἐστὶ πᾶσι κακοῖσι. * sævitia, crudelitas. Vatin. 3. quamquam sis omni diritate atque immanitate teterrimus.*

DIRVERE. *Verr. V, 13. ære dirui. v. Aes.*

DIRVMPERE. *magnopere contendere, ad Div. VIII, 1. pæne dirupime in judicio Galli familiaris tui. * de invidentibus est dirumpi. ad Div. XII, 2. dirumpitur fratris tui plausu.*

DIRVPTVS. *Phil. XIII, 12. homo diruptus dirutusque, scœmnia in herniosum.*

DIRVS. *in re augurali & haruspicina totaque divinatione frequentissimum verbum. Div II, 15. exta dira. Leg. II, 8. quæ augur injusta, nefasta, vinosa, dirave detixerat &c. cf. Diræ.*

DIRVTVS. *Phil. XIII, 12. homo diruptus dirutusque ins. aere. v. Aes.*

DISCEDO. *-Brut 91. discedere a gloria sperata i. e. consilium gloriæ persequenda abjicere. Fin. I, 20. amicitiam negant a voluptate posse discedere i. e. sejungi. Brut. 79. Fin. V, 11. a se discedere i. e. mutari. ad*

Div.

INDEX LATINITATIS

Div. VI, 14. in opinionem hanc *discessi*. v. *discessio*. ibid. IX, 26. a literis cum *discessi*. i. e. cum *desii* literis operam dare eo die.

DISCEPTARE. *judicare, iudicis aut arbitri partes sustinere.* Tusc. IV, 3. Academia eorum controversias *disceptat*. Leg. II, 8. bella *disceptant*; de *fetialibus*, qui arbitri summunt & iudices, ut, utrum bellum suscipiendum sit & jure suscipi possit, statuant. * *disceptare tamen etiam dicuntur partes litigantes & certantes.* ad Div. VI, 1. non consiliis nec auctoritatibus nostris de jure publico *disceptatur*. Verr. II, 15. ut sibi cum palæstritis æquo jure *disceptare* liceat. * *res ipsa dicitur disceptare, de qua est controversia; ἐνεργητικὸν αὐτῇ παθητικῇ.* ad Div. X, 10. quamquam in uno prælio omnis fortuna reip. *disceptat*.

DISCEPTATIO. Partit. 30. ex rationis & ex firmamenti confusione & quasi concursu, quæstio exoritur quædam, quam *disceptionem* voco, in qua quid devenit in iudicium, & de quo *disceptetur*, quæri solet. Agr. II, 21. nulla *disceptione* sc. *ad iudicem*. Off. I, 11. duo genera decertandi; alterum per vim, alterum *per disceptionem*. Agr. III, 1. æquitatem vestræ *disceptionis* (vestri iudicii) retinuissem.

DISCEPTATOR. Part. 9. *disceptator* est rei sententiæque moderator. Cæcin. 2. *discepta-*

tor domesticus; de arbitra bonoraria. Flacc. 38. *disceptatorem* populum non recuso.

DISCESSIO. *genus sententiæ in senatu declarandæ, cum dictis sententiis ab iis, quæ eo loco essent, ut sententiæ dicendæ jus haberent, si eum essent rogati, consules juberent reliquos senatores discedere ad eum locum, ubi esset alicujus sententiæ pronuntiata auctor.* ad Div. I, 4. nemo est, qui nesciat, quo minus *discessio* fieret, per adversarios tuos esse factum. Sext. 34. *discessio* sine ulla varietate. Phil. III, 9. Scitum de supplicatione per *discessionem* fecit, cum id factum esset ante nunquam. v. Gell. III, 18.

DISCESSVS. Dom. 32. *discessu* meo. h. e. cum ego *discessissem*. * ad Att. XII, 40. Si quis requirit, cur Romæ non sim; quia *discessus* est. Viri docti interpretantur de tempore, quo Senatores discedere solebant, quod Senatus nullus haberetur. Sed Grævius e Balliolensi malebat *discessimus*, quod dubitaret, verbum hoc nudum de tempore dici posse. * Tusc. I, 29. est enim interitus, quasi *discessus* & secretio & direptio earum partium.

DISCIDIVM. *disfractio rerum & sejunctio. disjunctio hominum non solum animis sed etiam corporibus.* ad Att. XV, 29. constitutum est *discidium*; de divorzio. Sic ibid. XI, 23. melius quidem in pessimis nihil fuit *discidio*. sed Dom. 36. *discidium*

INDEX LATINITATIS.

diūm conjugis dicitur de *sejunctio*ne, quæ eo tempore fuit, cum Cicero maritus in exilio esset. Acad. I, 12 docere, quod & quia de causa *discidium* factum sit; ut videamus, satisne justa sit ista defectio. * Sull. 21. disjunct eos a colonis, ut hoc *discidio* ac *dissensione* facta, oppidam in sua potestate posset & Pompejanos habere. Primum omnis Pompejanorum colonorumque *dissensio* &c. olim hic *legebatur*: *dissidio*, ut ex nota Lambini, qui *discidio* legendum conjiciebat & ex Var. Lect. in edd. Græv. intelligitur. Id quare hic mutatum & *discidio* in Gron. & Græv. receptum sit non video. Sermo est de *dissensione*, uti post *anice* appellatur. Jam quamquam in *discidio* plerumque est etiam *dissensio*, tamen non omnis *dissensio* est *discidium*. *Dissident* interdum *sententia* & *voluntate* *clives*, *conjuges* &c. neque tamen inter eos fit *discidium* h. e. *sejunctio* quædam & *separatio*. *Dissidium* fuit inter Pompejanos *veteres* & *novos* colonos, qui ei *civitati* *adscripti* erant. Sed manserunt in urbe utrique. ergo *discidium* illud non fuit, sed *dissidium* ac *dissensio*. de horum verborum *discrimine* & *permutatione* vid. fuse & accurate *disputantem* J. Fr. Gronov. ad Liv. XXV, 18. a quo repetiere eandem observationem Grænius ad Ciceronem passim & alii. Hac regula de *discrimine* *discidii* & *dissidii* decerni

etiam potest de *lectione* vera. Orat. III, 16. Hinc *discidium* illud extitit, quasi *lingua* atque *cordis*, - - ut alii nos sapere, alii dicere docerent. ubi olim *legebatur*: *dissidium*. male *profecto*. Non enim *dissidere* *lingua* & *cor* *dicuntur*, sed *disjungi* h. e. *philosophia* & *eloquentia* pro *duabus* *diversis* & *sejunctis* *artibus* *haberi*.

DISCINGI. ad Q. Fr. II, 13. Cæsar, mihi crede, in sinu est; neque ego *discingor*, h. e. neque *desinam* eum in sinu *gestare*. Nam qui *discinguntur*, *ius*, quæ in sinu *habent*, *excidunt*. Sic interpretatur etiam Mammius. Ceterum mihi videtur esse quidam *jocus* ex *ambiguo*, in *verbo* *discingi*. Nampe *discincti* dicuntur *homines* *negligentes*, *rerum* *suarum* *parum* *curiosi*, *securi*; unde *discincti* *nepotes*, qualis *Nomentanus* apud *Horatium*. Laxo sinu ferre nuces apud *Eund.* *Serm.* II, 3, 172. pro *signo* *futurae* *negligentiae* *habetur*, & *hominis* *Nomentano* *similis* *futuri*. Itaque *sensum* *hunc* *putem* esse: Canto eundem, quem tu *Cæsarem*, neque uni *Pompejo*. *nitor*, sed illum quoque amo, *verum* ita, ut numquam me *aut* *remp.* *ab* *eo* *satis* *securam* *putem*, *aut* *nobis* *non* *ab* *eo* *ca.* *vendum* *existimem*.

DISCIPLINA. de Div. II, 3. eadem in literis ratio est, *religisque* *rebus*, *quarum* est *disciplina*. h. e. quæ *doceri* *solent*. * *secta* *philosophorum*. Nat. D. I, 7. tres *trium* *disciplinarum* *prin-*

INDEX LATINITATIS

principes convenistis. * Sext. 6. Hortensii oratio digna esset, uti & reip. capeffenda auctoritatem disciplinamque præscriberet. * disciplina civitatis aut reip., legibus & moribus publice privatumque receps continetur. Orat. I, 1. & 34. Brut. 10. Verr. III, 69. * Sic disciplina navalis Rhodiorum pr. L. Manil. 18. item ut disciplina militaris continentur institutis & legibus militaribus & navalibus, de acie instruenda, castris ponendis, militum moribus, vita, laboribus, exercitationibusque &c.

DISCLVSVS. Tusc. I, 33. ægritudines, iræ, libidinesque quas is, contra quem hæc dicuntur semotas a mente & discclusas putat,

DISCO. simpliciter, pro literis operam do. de Or. II, 1. Antonius autem hoc probabiliorem populo orationem fore censibat suam, si omnino dedisse nunquam putaretur. * discere causam Or. I, 12. &c. dicitur Patronus, qui causam actionem suscipit, cliens contra docere. v. Gron. Sestert. IV, 3. p. 172.

DISCREPANTIA. Fin. III, 12. maiorem multo inter Stoicos & Peripateticos esse discrepantiam rerum, quam verborum. * opponitur constantie & æquabilitati vitæ & morum. Offic. I, 31. in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus.

DISCREPARE. differre.

Tusc. III, 7. discrepat a timendo confidere. * aptum non esse non convenire. Offic. I, 40. videndum est in vita, ne quid forte discrepet.

DISCVS. Or. II, 5. hoc ipso tempore cum omnia gymnasia philosophi teneant, tamen eorum auditores discum audire, quam philosophum, malunt: qui simul ut increpuit, in media oratione de maximis rebus & gravissimis disputantem philosophum omnes unctionis causa relinquunt. Fuit autem discobolia inter genera exercitationis apud veteres, cum in massæ plumbeæ, in disci speciem rotundam conformatæ, projectionibus se exercerent & vires brachiorum augerent. Itaque Horat. Carm. I, 8. inter reliqua exercitationum genera etiam discus commemoratur.

DISCVTERE. Acad. IV, 15. discutere captiones, pro quo aliis locis est, dissolvere, frangere. ad Div. X, 33. discutere alicujus cunctationem. ad Q. Fr. II, 12. rem totam discusseram (i.e. ut rejiceretur effeceram.) * nihil facilius est, quam reliqua discutere. ibid. 11. de Commageno rege, quod rem discusseram.

DISERTVS. Or. I, 21. quomodo ab eloquente differat?

DISJUNCTIO. genus enunciationis, quam hodie oppositionem appellant. Top. 14 in disjunctione plus uno verum esse non potest. Nat. D. I 25. in omnibus disjunctionibus, in quibus, aut etiam, aut non, ponitur,

INDEX LATINITATIS.

mitur, alterutrum verum est. * *in rhetoricis quid sit? tradi-*
tur ad Herenn. IV, 27.

DISJUNCTVS. Acad. IV, 30. omne, quod ita disjunctum sit, quasi *aut etiam, aut non*, non modo verum esse, sed etiam necessarium.

DISJungere discernere Tusc. III, 5. *disjungimus infamiam a furore.* * Tusc. I, 31. *disjungere se a corpore, est, a corporis vitiis, h. e. iis, ad quæ propendit animus propter corporis contagionem & commercium, se abstinere.*

DISPARATVM. de Inv. I, 28. *quid sit?*

DISPARILIS. Div. I, 36. *in disparili adspiratione terrarum.*

DISPENSARE. administrare, procurare ad Att. XI, 1. qui nostras res domesticas *dispensavit* * *disponere.* Or. I, 31. *dispensare inventa.*

DISPENSATIO. administratio, procuratio. Rabir. Po. 10. *dispensatio regia; a qua Rabirius dioecetes appellatur.* Vat. 17. *dispensatio ærarii.* cf. ad Att. XV, 15.

DISPERSVS. Or. I, 42. dum hæc quæ *dispersa* sunt, coguntur. h. e. *nondum ad certa genera & formas revocata & distributa, adeoque non ad artis formam redacta.* cf. Petit. Conf. I.

DISPERSVS. us. ad Att. IX, 9. *dispersu illorum actio de pace sublata est. hoc verbum prætermissum est in Nizoliano The-
souro.*

DISPICIO. *non significat, quem-
admodum quidam interpretan-
tur, videre; sed intendere aciem oculorum ad videndum. Itaque ubi sic dicitur, ut pro videre simpliciter dictum videantur, semper quedam contentio intelligenda est, qua efficitur, ut videre possimus aut videamus, unde & pro considerare diligenter dicitur, ut exempla subiecta docebunt. Sic de catulis dicitur, cum primum oculos aperiunt, & videre contendunt. v. despiciere. Fin. II, 30. Epaminondas - cum vicisset Lacedæmonios, simulque gravi vulnere se exanimari videret; ut primum *dispexit*, quæsit, salvusne esset clipeus. Tusc. I, 19. *de hominibus in tenebris densissimis: tamen acie mentis dispicere cupiebant.* Fin. V, 15. *de infantibus: cum autem dispicere coeperimus, & sentire, quid simus.* * *cogitando videndoque animadvertere & reperire.* ad Att. II, 26. Si *dispicere* quid coepero. ibid. XI, 16. Si quid *dispiceres.* ad Q. Fr. I, 3. quid *isperem*, non *dispicio.* Div. II, 39. *verum dispicere non possunt.* Sull. 15. *nec possum tantum meo ingenio dare, ut tot res, tantas - mea sponte dispexerim* * *considerare.* ad Att. VI, 8. nunc velim *dispicias* res Romanas: videas quid nobis de triumpho cogitandum putes. * Sen. p. Red. 3. postquam ex superioris anni caligine & tenebris lucem in republ. Kal. Jan. *dispicere* coepistis. Græ-
F f*

INDEX. LATINITATIS:

*viis reposuit: respicere. quod cum in vulgatis esset, nulla MSS auctoritate e vestigiis Cod. qui despicere habebant, quod saepe cum dispicere permutatum in despicere diximus, pro eo dispicere docti viri reposuerant. Dispicere sine dubio rectum est, quod significat initium videndi. Non enim plena lux reddita erat reipubl. Dispicere autem de his dici, qui ex tenebris attollunt oculos & lumen requirunt oculis, ante demonstravimus exemplis. * Sed Phil. II, 1. pro dispicere recte Græc. despicere.*

DISPLICERE *sibi dicuntur, qui sunt ægri animo, Phil. I, 5. cum devia languerem, & mihi met displicerem. ad Att. II, 18. displiceo mihi, nec sine summo dolore scribo. ibid. 21. ut ille tum humilis, ut demissus erat? ut ipse etiam sibi, non iis solum, qui aderant, displicebat.*

DISPOSITIO. *quid sit? Inv. I, 7. Herenn. I, 2.*

DISPOSITVS. *Or. III, 25. in ornatu disposita insignia & lumina. Muren. 14. nunc de studiis ad honorem dispositis disputo. h. e. de iis, quæ sunt, honorum consequendorum præsidia. Nam præsidia disponi dicuntur; atque hinc ducta est dicendi ratio. Petit. Conf. 5. extr. fac ut plane iis omnibus, quos de viâ ostenes, descripui ac dispositum suum cuique munus sit.*

DISQVISITIO. *iudicium Sull. 28. in magnis disquisitionibus, repentinisque periculis vitam uniuscuiusque esse testem.*

plura colligit Budæus ad Pand. p. m. 50.

DISRVMPI *dicuntur, qui aliorum bonis nimis dolent. Dom. 27. Vatin. 7. ad Att. IV, 15. 16. VII, 12.*

DISSENTANEVS. *Part. 2. consentanea aut dissentanea.*

DISSERERE. *de actore causæ. Agr. II, 15. an cum idem differet & iudicabit, impelli non poterit, ut fallum iudicet?*

DISSICO. *ere Coel. 16. di-de ac diffice. (int. bona) per me licebit, e Ceciliano. vid. de hoc verbo. Putciani disputationem apud Abramium ad b. l. qui cum aliis, multis, quos laudat Drakenborchius ad Silium IX, 536. dictum putat antiquæ pro disseccare. Sed magis probo Gronovii ad Senec. Phœnissas. 343. Heinsiique ad Ovidium Met. XII, 108. &c. sententiam, quæ dictum putant pro disjicere. vid. in primis Drakenb. l. c.*

DISSIDIUM. *Sepe confunditur in Codd. Ciceronis cum discidium In Nizoliano Lexico multa loca in hoc verbo laudantur, ubi dissidium est, cum esse debebat discidium; quos facile discernes, adjunctis his, quæ dixi in discidium.*

DISSIMVLANTER. *Brut. 79. numeri non aperte & eodem modo, sed varie dissimulanterque conclusi. scil. hoc efficit ipsa varietas conclusionis, ut non appareat concludendi studium, quod secus est, cum eodem modo omnia concluduntur.*

DISSIMVLANTIA. *Or. I.*

INDEX LATINITATIS.

67. ironia & dissimulatio. sc. ipsa ironia est dissimulatio, ut ex Theophrasto Char. c. 1. intelligi potest, & iis, quæ ibi Cassaub. Aliis locis Cicero dissimulationem interpretatur.

DISSIPARE. ad Div. VIII, 1. te subrostrani dissipant perisse. Verr. I, 6. cum istius amici sermones huiusmodi dissipavissent. * Phil. II, 3. cum dissipavisses reliquias reip. de Antonio, qui pecuniam, quæ in ærario fuerat abstulerat & effuderat.

DISSIPATIVUS. dissipata dicuntur, quæ non sunt ad artis formam redacta. Or. II, 33. ius civile, quod nunc fustum & dissipatum est, in certa genera cogere, & ad artis formam redigere cf. I, 12. * opponuntur numerosis Or. 71. facilius est apta dissolvere, quam dissipata connectere * Brut. 59. de oratore: in instruendo dissipatus: qui inventa non ordine & apte disponit.

DISSOLVERE. in re pecuniaria,olvere debita, variisque modis dicitur. Verr. II, 75, 77. dissolvere alicui pecuniam Quint. 5, dissolvi cum scapulis. Planc. 28. dissolvere nomen. is. pecuniam. Verr. V, 13. damna quæ ætatis fructu dissoluta & compensata sunt. * Sed dicuntur etiam, qui dissolvunt pecuniam & nomen, dissolvi. Catil. II, 8. dissolvi nullo modo possunt. * depacisci, imprimis in re pecuniaria. Rosc. Com. 18. dissolvere pro sua parte. * Hinc etiam ad alia transferatur. Sic ad Att. XV, 11. dissolvere vota * refellere. Or. II, 38.

dialectici multa inveniunt, (ins. Sophismata) quæ ipsi non possunt dissolvere. Tusc. III, 30. utrumque dissolvitur. Rosc. Am. 29. dissoluta est criminatio. Div. II, 15. hoc erat, quo ego non rebar posse dissolvi. At quam festive dissolvitur. * tollere. Cæcin. 14. periculosum est, dissolvi, hoc interdictum.

DISSOLVTE. opponitur tō severe. Phil. VI, 1. dissolute res confecta. ad Q. Fr. II, 13. dissolute judicare. * Or. 39. dissolute dicuntur plura h. e. demis conjunctionib. ut ipse interpretatur.

DISSOLVTIO. confutatio. Cluent. 1. dissolutio criminum cf. Partit. 17. * interitus. Fin. V, 11. dissolutio naturæ. ibid. 41, 31. quæro autem quid sit, quod cum dissolutione, id est, morte, sensus omnis extinguatur.

DISSOLVTIVS. nimis negligens, opponitur severo & iusto. Catil. I, 2. dissolutus in reip. periculis. Verr. V, 3. maluisse Domitium crudelem in animadvertendo, quam in prætermittendo dissolutum videri. ibid. III, 57. iudicium dissolutum ac perditum. * opponitur numeroso; Or. 57. Poema nimis est vinctum, ut de industria factum appareat: alterum (sermo vulgi) nimis dissolutum, ut pervagatum ac vulgare videatur. * item apto. Off. I, 35. nec histrionibus concedendum, ut iis hæc apta sint, nobis dissoluta * in re familiari opponitur attento. Quot. 11. quis tam dissolutus in re familiari fuisset.

INDEX LATINITATIS.

- fuiſſet, quiſtam negligens. *ibid.* qui, in quam partem decernae, 12. quis tam perditus ac pro- non videt. Acad. IV, 44. Di-
 fuſus nepos ſic diſſolutus fuiſ- ſtrabor: tum hoc mihi proba-
 ſet. * diſſolutum etiam dicitur, bilius, tum illud videtur. * Phil.
 quod non eſt ad artis firmam II, 10. quid ego illum ab eo di-
 redactam Or. I, 42. adhibita ſtrabere conarer. ſc. ut ne ſit ei
 eſt ars, - quæ rem diſſolutam amicus.
 divulſamque conglutinaret &c. DISTRIBVTE. adhibita ge-
 DISSVERE. Offic. I, 33. a- nerum in formas diſtributione
 micitias, quæ minus deleſcentur Tuſc. II, 3. diſtribue ſcribere.
 & minus probentur, magis de DISTRICTVS. Q. Fr. II, 16.
 decere cenſent ſapientes paulla a cauſis diſtrictum eſſe. ad Div.
 tum diſſuere, quam repente præ- II, 15. diſtrictus mihi videris
 cidere. eſſe, quod & bonus civis es, &
 DISTANTIA. diverſitas. bonus amicus ea. h. e. nescis,
 Læl. 20. morum ſtudiorumque quorſum te veritas, utrum ad
 diſtantia. Pompejum, quod eſt boni civis,
 DISTINCTE. Tuſc. II, 3. an ad Cæſarem, quod es ei qmi-
 diſtincte ſcribere. h. e. ambigua cus. * diſtrictus ca. fundi cum de-
 diſtinguendo. ſtrictus ſupra demonſtratum eſt.
 DISTINCTIO. Ornatus. DITHYRAMBICI. Opt gen.
 Or. II, 90. diſtinctio oratoris. dic. 1. Eſt genus poetarum, a
 DISTINCTVS. Flacc. 12. dithyrambis dictum, h. e. car-
 provincia portubus diſtincta. minibus, proprie in Bacchum,
 Or. III, 25. diſtinctum, opponi- deinde omnibus, in quibus ca-
 tur ei, quod eſt fuſum æquabi- dem, ſublimitas & audacia ad-
 liter per omnem orationem. bibita eſt, atque in iis ſolebat,
 DISTINGVERE. ornare. quæ in Bacchum erant.
 Partit. 13. argumentationem DITIO. de diis Leg. II, 7. ea
 dilucide diſtinguere. quæ gerantur, deorum geri vi,
 DISTRACTIO. opponitur ditione, ac numine. * de eo, cui
 conjunctioni, amicitia. Offic. alter obnoxius eſt. Verr. I, 37.
 III, 6. cum tyrannis ſumma di- Scaurus, qui Cn. Dolabellam ac-
 ſtractione eſt. culavit, illum in ſua poteſtate ac
 DISTRACTVS. contrarius. ditione tenuit. h. e. ita ei obnoxii-
 Tuſc. V, 15. concitationes di- us fuit, ut quæ vellet, contra Do-
 ſtractæ. labellam diceret pro teſtimonio.
 DISTRAHERE. Or. 45. di- DIVERTERE. v. devertere.
 ſtrahere voces, eſt pronunciandi DIVIDERE. diſtinguere, di-
 ratio, oppoſita ei, qua cliſio- ſcernere. Leg. I, 16. legem bo-
 nem vicant, & quam contra- nam a mala nulla alia niſi na-
 bi voces dicunt. Cæcio. * fini- turæ norma dividere poſſumus.
 te Cæcin. 2. diſtrahere con- Or. 32. ambigue dicta dividi
 troverſas. * diſtrahi dicitur, & explanari oportet. * ad Div.
 1. 2,

INDEX LATINITATIS.

I, 2. postulatum est, ut Bibuli sententia divideretur. h. e. ut, quoniam sententia Bibuli res duas contineret, quarum alteram probarent, alteram non item; de utraque sigillatim decerneretur, ne aut utramque probare aut rejicere cogerentur. de hoc more senatorio postulandi, ut sententia divideretur. v. Briffon. Form. II, 59. & Viros doct. ad Plin. ep. VIII, 14.

DIVINARE. elegans est locus Divin. II, 3. dicendum mihi est ad ea, quæ sunt a te dicta, sed ita, nihil ut affirmem quæram omnia, dubitans plerumque & mihi ipse diffidens. Si enim aliquid certi haberem, quod dicerem; ego ipse divinarem, qui esse divinationem nego. h. e. res obscuras & incertas certo sciri & intelligi posse, quod de futuris divini dicunt.

DIVINATIO. in foro est, cum de constituendo accusatore quaeritur; quod genus causæ cur divinatio dicatur, non consentiunt Grammatici. v. Ascon. argum. Divinationis in Cæciliam & Gell. N. A. II, 4. occurrit hoc verbum etiam ad Div. VIII, 8.

DIVINE. de divinatione rerum futurarum, cui eventus respondet, Div. I, 55. Multa divine præsensu & prædicta reperiri. ad Att. X, 4. nunquam de rep. nisi divine cogitavi. h. e. quæcunque prædixi in rep. evenitura, evenerunt. v. Græv. ad b. l.

DIVINITAS. natura divina, Deus. Div. II, 11. quod ani-

mus arriperet aut exciperet extrinsecus ex divinitate, unde omnes animos haustos haberemus. * divinatio. Div. II, 38. extr. de populis barbaris, a quibus divinatio inventa putabatur: placet igitur humanitatis expertes divinitatis auctores habere.

DIVINITVS. de divinatione, cui eventus consentit. Orat. I, 7. multa divinitus a tribus illis consularibus deplorata narrabat. &c. * Verr. III, 76. divinitus in fraudem incidere h. e. pæna quadam a Deo immissa.

DIVINVS. qui præclare aliquid facit. Q. Fr. II, 8. senatus frequens divinus fuit in supplicatione deneganda. * vates. Div. II, 3. qui divini habentur. cf. ibid. l. 58. Græv. ad Att. X, 4. * res divina, pro sacrificio; Div. II, 10 nihil levare divina potest. ibid. omnia levius casura, rebus divinis procuratis. * Fin. II, 12. Scientia divinarum & humanarum rerum, Tusc. V, 3. divinarum & humanarum rerum cognitio. est definitio sapientiæ s. philosophiæ, de qua pauca dicenda videntur, tironum causa. scilicet res divinx sunt physica, quæ & theologiam naturalem, quam vocant, ex veteri partitione, complectitur. (Nam veteres tres partes philosophiæ faciebant, quarum prima erat ars differendi i. e. dialectica, altera de natura, tertia de moribus.) res humane autem dia-

INDEX LATINITATIS.

Iethica & doctrina de moribus dicuntur. Or. 34. manifeste divina dicuntur pro physicis. Ea definitio autem non est a Stoicis demum excogitata, sed a Socrate profecta est & forasse hoc ipso est antiquior. Nam etsi primus ille doctrinam morum philosophia adjunxit, tamen dialectica ante eum a philosophis tractata erant, a quibus philosophia rerum humanarum scientia dici potuit. Certe apud Platonem non semel hac definitio reperitur. ap. Xenoph. mem. Socr. I, 1, 12. αἱ δὲ πρῶτα & δαιμόνια sic dicuntur, ut illa doctrinam de moribus, hac physica significent cf. § 16. Neque vero in hoc multum difficultatis est. Sed res divina & humana etiam aliis modis dicuntur, atque id ipsum Socratico more, quem qui non intelligunt, in hac ratione dicendi interdum habent. Apud eundem Xenophontem l. c. § 15. αἱ δὲ πρῶται dicuntur de quibuscunque artibus, quae in rebus ad vitam humanam pertinentibus versantur, nempe artibus opificum. ibid. §. 19. Dii dicuntur hominibus significare περὶ τῶν αἰσθητέων πάντων; in quo res humanae sunt, quae hominibus accidunt. ibid. I, 3, 4. αἱ δὲ πρῶται opponunt τῇ τῶν θεῶν συμβουλία, adeoque sunt consilia humana, Atque hac ratio Graecorum etiam in linguam latinam inve-

sta est ab his, qui Graecas literas didicerant, ut multa alie. Sic cum magnitudo animi dicitur cerni in rerum humanarum contentu, omnia ea significantur, quae sunt hominum, ut divitiae, honores, genus &c. aut iis accidere possunt, quia sunt homines, ut morbus, periculum, paupertas &c. Sic amicitia Lael. 6. est omnium divinarum humanarumque rerum consensus cum benivolentia & caritate; quod quale sit, explicat ipse c. 17. init. His igitur finibus utendum arbitror, ut cum emendati mores amicorum sint, tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas. hoc pertinet etiam illud, quod c. 18. dicit, amicum oportere esse consentientem, ut iisdem rebus moveatur. Porro divina & humana saepe dicuntur absolute pro eo quod est Rosc. Am. 23. divina & humana jura Ex quibus intelligitur, latine nescire, qui illam juris definitionem Justinianeam aut non intelligunt, in qua res divinas & humanas, pro jure divino & humano s. legibus divinis & humanis, b. e. naturalibus & positivis ut hodie loquuntur, dici manifestum est, vel ex eo, quod ei duae formae jus naturae & civile subjiciuntur aut reprehendunt adeo, cum latinus defini non possit. Sed hoc aliis etiam definitionibus accidit, ut non intelligantur latini sermonis inscitia, & propterea reprehenduntur.

INDEX LATINITATIS.

pendantur - v. *Vinculum*. Ea autem ratio de legibus aut etiam officiis loquendi a Socraticis profecta est. Plato de Legg. L. V. p. 842. ed. Francos. ἐπιστηδευμάτων . . . λέ-
 λεκται σχεδὸν ὅσα ΘΕΙΑ
 ἔσι· τὰ δ' ἌΝΘΡΩΠΙ-
 ΝΑ τῶν ἡμῶν ἔκ εἰρηται;
 ubi divina officia dicuntur ea,
 quae pro objecto habent res di-
 vinas, hoc est, ut ipse ait, in
 quibus si peccaveris, Deum ul-
 torcin habeas, humana autem,
 quibus objectae sunt res huma-
 nae. p. 840. ἔσι δὲ φύσει ἀν-
 θρώπειον μάλιστα ἡδοναὶ
 καὶ λύπαι καὶ ἐπιθυμίαι
 &c. p. 842. Sed vereor ne mo-
 dum indicis excessum in hac
 disputatione. Itaque plura ad-
 dere exempla non audeo.

DIVISOR dicitur, cui man-
 data est in coloniarum dedu-
 ctione & ex lege Agraria agro-
 rum inter colonos distributio
 Phil. XI, 6. primum duos colle-
 gas Antoniorum & Dolabellam
 Nuculam & Lentonem, Ita-
 liae divisores lege ea, quam per
 vim latam senatus iudicavit:
 ibid. V, 7. tantum quisque ha-
 bebat possessor, quantum reli-
 querat divisor Antonius * divi-
 sores sunt etiam inter operas
 campestris in comitiis, per quas
 tabellae tribubus distribuuntur,
 iidem, qui diribitores, de qui-
 bus ex his locis etiam cogno-
 sce. Har. Resp. 20. divisores

omnium tribuum domi ipse sua
 crudelissima morte mactaret.
 fr. Cornel. - 1. Nisi poena ac-
 cessisset in divisores. Muren.
 26. de divisorum, indicis &
 de deprehensis pecuniis - re-
 spondebo. Petit. Conf. 14. Si
 divisores aliqua ratione coer-
 cemus, perfici potest, ut aut
 largitio nulla fiat, aut nihil va-
 leat. Verr. III, 69. homo in
 furis ac divisoris disciplina edu-
 catus. Act. I. in Verr. 8. divi-
 sores omnium tribuum noctu
 ad ipsum vocatos. ibid. ex ea-
 dem familia Q. Verrem Romi-
 lia, ex optima divisorum disci-
 plina patris istius discipulum &
 amicum, qui HS. quingentis
 millibus depositis id se perfe-
 cturum polliceretur. Or. II, 63.
 Numium divisorem, ut Neo-
 ptolemum ad Trojam, sic illum
 in campo Marcio nomen inve-
 nisse. Plane. 19. doce quo divi-
 fore tribus corrupta sit. Ex
 quibus locis patet, primo summi
 cuique tribui divisorem, atque
 fortasse etiam plures fuisse; de-
 inde tribus per hos fere esse cor-
 ruptas, quod per eos commodis-
 sime fieri posset, eamque tan-
 dem ob causam infame & su-
 spectum divisoris nomen factum
 esse, fore ut praconum, atque
 ideo in convicii loco adhibitum
 fuisse. cf. Gruch. de Comit. I, 3.
 p. m. 245. f. Unum locum & Sae-
 ton. Aug. 3. adjiciemus: hunc
 quoque a nonnullis argentari-
 um, atque etiam inter divisores
 operasque campestris proditum.
 ad q. l. Torrentius, male hoc
 genus

INDEX LATINITATIS.

genus cum illo superiori, qui agros dividunt, confundit.

DIVORTIVM. Orat. 18. Sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta divortia. h. e. sectæ diversæ ortæ sunt.

DIVVLSVS. divulsa opponuntur redactis ad artis formam. Or. 1. 42 ars quæ rem dissolutam divulgantique conglutinet.

DO. are. huius verbi tam varius & multiplex usus est, vix ut omnem illum varietatem commemorare possim. Quæ nobis præcipua genera visa sunt, afferemus. * dicitur in philosophorum disputationibus, pro concedere. Fin. V, 28. prima si dederis, danda sunt omnia. cf. Inv. I, 31. * sed pro concedere dicitur etiam eo sensu, quo ipsum dicitur interdum, np. pro, veniam dare alterius causa. Ligar. 12. ut concessisti M. Marcellum Senatui, sic da hunc populo. * est porro verbum forense Rosc. Com. 1. lis datur secundum eum. huc pertinent etiam hæc: iudicium dare, iudices dare, testes dare, cognitorem dare, cognitionem dare &c. de quibus dicere non est necesse. * constituere, dicere. Att. I, 10. Tullio la tibi diem dat, sponsores appellat. v. dies. & cf. Duker. ad Flor. III, 3, 14. * in re militari dare nomina dicuntur, qui se militaria stipendia facturos proficiuntur, propterea quod nomen suum scribi in albo militari patiuntur. Phil. VII, 4.

* Orat. II, 1. sermonibus se dare i. e. interesse. simile est hoc.

Agr. II, 5. cum familiariter me in illorum sermonem insinua-rem ac darem. * ad Div. XII, 16. non putare, me hoc auribus tuis dare. b. e. propterea tantum scribere, quod gratum fore putem, assentandi causa.

* ad Div. V, 13. das mihi jucundas recordationes. * conciliare, amicum reddere. ad Att. X, 4.

Oppios Terentiz dabis. * dare se alicui dicuntur, qui ad eum se applicant, qui ei grati esse laborant omni obsequii officique genere. Harusp. R. 22. nisi se dedisset iis. ad Div. II, 8.

da te homini: complectetur, mihi crede. Rabir. Po. 2. Rabirius dicitur regi se dedisse, quod ei pecunias crediderat. Rabir. Perd. 3, dare se auctoritati senatus. * committere Sext. 58.

dare se populo; de iis, qui in theatrum veniunt. Nam hi se tamquam committunt populo, cum sperant, se non exhibitationi iri. * ad Div. XIII, 1. dare se ad lenitatem. pro, leniorem fieri.

* studium suum conferre ad aliquid, dicitur dare se ad aliquid, suscipere aliquid. in Cæcil. 2. qui me ad defendendos homines ab ineunte adolescentia dedissem. Or. III, 16. eloquentia, varietate copia, quam se cumque in partem dedisset, omnium fuit facile princeps. * tribuere. Sull. 15. non possum tantum ingenio meo dare, ut &c.

* in deleganda pecunia, & solvenda non ex arca sed per attri-

INDEX LATINITATIS.

attributionem, etiam dare dicitur. Flacc. 15. quantum tibi ablatum dicit homo impudentissimus, tantum nunquam est ausus, ut haberet, optare. *Ab* A. Sextilio dicit *se dedisse & a suis fratribus.* Potuit Sextilius dare. * *fabulam dare est pro docere, de auctoribus fabularum.* Brut. 18. Livius minor fuit aliquanto is, qui primus *fabulam dedit*, quam ii, qui multas *docuerunt* &c. * *dicere.* Acad. I, 3. *sed da mihi nunc.* * *docere ad* Att. XII, 5. *dabis igitur tribunatum, & si poteris, Tubulus quo crimine &c.* * Nat. D. III, 26. *ita dat se res. h. e. ita accidit, ita procedit.* v. Gron. ad Liv. XXVIII, 5. * *dare se etiam eleganter dicuntur, quibus facile aliquid persuademus, quod sua sponte in eas partes inclinant.* Or. II, 44. *Si se dant iudices, & sua sponte, quo impellimus inclinant.* * *Constructionis causa haec affero:* Inv. I, 14. *praecepta dare in ratione.* Cod. Gronov. *habebat: in rationem; & sic est c. 10.* Agr. II, 7. *ut id, quoad liceret, ad populi partes daret: pro, ad populi beneficium transferret, ut alio loco dicit.* Brut. 88. Q. Scævola *se nemini ad docendum dabat.*

DATVM. *munus, donum.* Cluent. 24. *tantum donis, datis, muneribusque perfecerat; nam sic distinguendum cum Grævio, quem vide ad h. l. Ceterum huiusmodi verba, munus donum iungi solere, quamquam Synonyma sint, docet Salmias.*

ad Lamprid. Severum. c. 26. T. II. p. 923.

DOCERE. *fabulam docere, dicitur scriptor cum eam edit spectandam.* Brut. 18. Livius minor fuit aliquanto is, qui primus *fabulam dedit*, quam ii, qui multas *docuerunt.* Tusc. IV, 29. *Cum Orestem fabulam Euripides doceret, primus tres versus revocasse dicitur Socrates.* * *Causam docere dicitur de cliente, cum eam deferat ad patronum.* Cluent. 69. v. Gron. de Sest. IV, 3. p. 272.

DOCHIMVS. Orat. 64. *dochimus autem e quinque syllabis, brevi, duabus longis, brevi longa, ut est hoc: amicos tene.*

DOCTRINA. *dicitur cum de institutione, tum de eo quod ex institutione discitur. Prioris significationis haec exempla sunt:* Or. II, 54. *doctrina tradere.* ibid. 25. *doctrinam redolet.* Sext. 56. *mihi sumsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti, qui essent optimates.* Leg. I, 22. *a lege vivendi doctrina ducitur. &c. alterius haec:* Or. III, 31. *doctrina puerilis, sunt artes quibus pueri erudiuntur.* Balb. 1. *studia doctrinae, de philosophia.* Or. III, 32. *liberales doctrinae.*

DOCUMENTVM. *exemplar.* Dom. 48. *scelerum flagitiorumque documentum.*

DOLIVM. Brut. 83. *si potare velit, de dolo sibi hauriendum putat.* *Dolium est vas magnum vinarium in cella sub-*

INDEX-LATINITATIS:

serranæ, in quo vinum recens servatur, unde deinde defunditur in testas & amphoras, & in apothecam conditur. hinc vinum recens doliare dicitur, eique opponitur defulum. Illud homines tenues bibunt & pauperes, hæc beatiore. v. Abrah. ad Phil. II, 27.

DOMESTICVS. Or. 45. domesticæ literæ, sunt, quæ non prodeunt in forum, curiam &c. Verr. III, 61. domesticum crimen, pro, ficto, quod domi accusatoris natum & excogitatum est. Sext. 45. domesticis malis impediti. i. e. ore alieno. Sic Catil. I, 6. domestica difficultas Catil. I, 6. domestica turpitudine, de libidinosis fugitiis, luxuria & similibus.

DOMICILIVM. Balb. 5. ut ejus domicilium gloriæ communis imperii finibus terminetur. Or. I, 23. Roma dicitur imperii & gloriæ domicilium. ad Div. XVI, 17. huic verbo proprium domicilium est in officio. Pison. 31. suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus vestris collocaverunt.

DOMINA. Or. II, 60. natura domina est. h. e. in hac re plurimum valet.

DOMINARI. plurimum valere, præcipuum esse. Or. I, 8. eloquentia dominatur in liberis civitatibus. *ibid.* 14. hoc dominatur in oratore. * in Cæcil. 7. dominari in judiciis, dicuntur, qui semper obtinent causas etiam injustas, & malis artibus. * Verr. II, 19. in auctione do-

minari dicuntur, quibus in auctonibus omnia, quæ volunt, etiam levissima licitatione ab eis facta, addicuntur. * Cluent. 25. bellæ, dominante famo &c. i. o. urgente.

DOMINATIO. Aët. I. in Verr. 12. dominatio iudiciorum. Verr. V, 68. regia dominatio in judiciis. v. *dominari.*

DOMINATIVS. Or. II, 59. in eo omnis dominatus est oculorum. h. e. oculi plurimum valent. Nat. D. II, 60. terrenorum commodorum omnis est in homine dominatus.

DOMINIVM. Verr. II, 5. hujus argento dominia vestra ornari. *lectio Gruteriana, quam interpretatur de magisteriis vini aut regnis, quæ Horatius vocat. Sed Grævius recepit reliquorum librorum lectionem: domus vestras; & dominia ita dici posse negavit.* Dominia, quia in bonis Codd. repertum hoc verbum est, non ausim rejicere. & in domus vestras mutatum credo, quod non intelligeretur. Domus vestras autem non potest esse a Cicerone, quod nullum exemplum poterit asferri, quo argento domus ornari dicatur. Signa in domorum ornatu commemorari memini, argentum non item. Convivia autem exornari argento, sc. in abacis posito, non semel apud Ciceronem alioque legi. Atqui veteres de conviviis dixere dominia, quod Grævium fugiebat, cum ea scriberet. Gell. II, 24. in quo Scro juben-

INDEX LATINITATIS.

jubentur principes civitatis, qui ludis Megalensibus antiquo ritu munitarent, h. e. munita inter se dominia agitarent, jurare, &c. in quo loco quidam interpreta- mentum convivia receperunt. Sed Fulvius in append. Tricli- nii Ciacconiani & Lipsius Sa- turnal. I, 19. dominia restitue- runt. v. Gronov. ad h. I. Do- minia autem dicuntur convivia, non ab illis magisteriis Hora- tianis, ut Grutero visum, sed a domino convivii. v. Domi- nus.

DOMINVS. A&I. Verr. 9. dominus comitiorum, dicitur, qui largitionibus efficit, ut cre- entur, quos velit. Quint. 5. do- minus auctionis, est is, qui ali- quid de sua auctione vendit. Sext. 59. domini concionum, sunt homines populares & sedi- tiosi, qui in concionibus domi- nantur, eamque, quo volunt, im- pellere possunt. Vatin. 13. cum ipse dominus epuli Q. Arrius al- batus esset. h. e. qui epulum præ- bebat. Or. II, 17. dominus rei, iudex dicitur.

DORMITARE. Or. II, 33. sapientia dormitans h. e. quæ ni- hil laboris offert, otiosa, de Ju- risprudencia.

DOS. Or. I, 55. Cujus artem cum indotatam atque innotam videres, verborum eam dote locupletasti &c.

DRACHMA. numus græcus, qui respondet Romanorum de- nario. ad Div. II, 17. &c. v. Gron. Sest. II, 6. p. 91.

DVA pro duo ex Accio lau- datur Orat. 46.

DVBITARE. ad Div. X, 8. non dubito, quid præsentiant. ad Att. X, 1. non dubito, quid nobis agendum putes. * *con- siderare.* Rosc. Am. 31. restat, ut hoc dubitemus, uter potius S. Roscium occiderit.

DVCERE. dicitur absolute, pro, in carcerem, siue domesti- cum, siue publicum, ducere. Agr. II, 37. ne mihi in carcere habitandum sit, si trib. pl. duci jussisset. Flacc. 19. 21. quem ju- dicatum duxit Hermippus. h. e. cum judicatum esset, eum sol- vere oportere, neque posset, ab Hermippo abductus est domum in carcerem; quod genus homi- num ap. Livium nexi dicuntur. v. addictus. Sic Verr. II, 12. si non accipit, quod te debere dicis, accuses: si petit, ducas. C. Fuficius duci jussit petito- rem &c. *ibid.* 26. quisquis erat eductus Senator Syraculanus ab Heraclio, duci jubebat. Ita- que permulti ducti sunt. * *in rationibus pecuniariis ducere est de summa, quæ efficitur sin- gulis nominibus colligendis.* Verr. III, 49. quoniam XC millia me- dimnum duximus &c. ad Att. VI, 2. ut fœnus quaternis cente- simis ducant. v. Gron. Obs. II, 10. p. 284. *hinc ad alia trans- fertur: cujusmodi est hoc:* Quint. 16. officii & existimatio- nis rationem ducere, pro habe- re. cf. Verr. I, 48. * Tusc. II, 18. oratio tua ad credendum ducit. * Inv. II, 2. ad vitia quoque ejus accedere, cujus aliquo bene præ- cepto duceremur. h. e. cujus præ- ceptum

INDEX LATINITATIS.

ceptum aliquod nobis probaretur. Orat. 9. quis porro unquam Græcorum rhetorum a Thucydide quidquam *duxit* i. e. *repetiit*, quod exempli causa commemoraret. * ad Div. X, 32. Balbus quæstor -- *duxit* se a Gadibus. i. e. *abiit* clanculum. * Div. I, 18. oracula, quæ æquatis fortibus *ducuntur*. np. fors proprie ducitur, cum ex urna manu tollitur. * *diem ducere* ad Att. V, 21. pro consumere. v. ibi Græv.

DVCTOR. *imperator.* Tusc. I, 37. *ductores* nostri.

DVELLVM. Leg. II, 8. res *duelli*. antique pro bellum &c.

DVLCICVLVS. Tusc. III, 19. *dulcicula* potio.

DVLCIS. Or. III, 26. *dulcis* suavitas, de ea, quæ est feminis grata, e saccharo & aliis condimentis. * *indulgentes* etiam d. cuntur dulces. Læli. 24. extr. amici, *dulces*, sunt qui in omnibus obsequuntur nobis studiisque nostris, nec verum unquam nobis dicunt.

DVLCITVDO. Or. III, 25.

DVMETVM. de spinosis & jejunis disputationibus philosophorum. Acad. IV, 35. orationem in Stoicorum *dumeta* compellitis.

DVPLEX. *mistum*, concretum. Tusc. I, 29. nihil est in animis *duplex* &c.

DVPONDIVS. *numus duarum libellarum* h. e. *duorum assium*. Nam singuli asses olim, cum gravi ære uterentur Rom. valebant libram s. pondo. Quint. 16. si tuus *dupondius* ageretur.

DVRITAS opponitur comitati & hilaritati in sermone & consuetudine. Orat. 15. *duritas* & severitas, & quasi mœstitia orationis. Cato. 18. quanta in altero *duritas*? in altero comitas.

DVRITIA. Orat. 17. *duritiam* in sermone socratico adamarat. h. e. placuerant ipsi imprimis Socratis disputationes de dolore aliisque hujus generis malis perferendis.

DVRVS. Dom. 6. *durior* annona, pro, *carior*. Arch. 9. *durior* ad hæc studia videbatur; h. e. non is esse videbatur, qui ex his studiis poeticis voluptatem percipere, atque adeo eis pretium statuere posset. Brut. 18. signa dura, opponuntur mollibus, h. e. politius elegantiusque elaboratis, Notus est versiculus Virgilianus: Excudent alii spirantia mollius æra; h. e. quæ ita elaborata sunt, ut quamproxime ad viventis animantis speciem accedant.

DVVMVIRI. Rabir. Perd. 4. Orat. 46. Sunt *duumviri*, qui ex instituto Tulli Hostilii perduellionis judicandi causa constituebantur. Liv. I. 26.

E.

EBVLLIRE. *jaflare* aliquid sermone. Tusc. III, 18. Si virtutes *ebullire* volent & sapientias, nihil aliud dicent. Fin. V, 27. Dixerit hoc Epicurus, semper beatum esse sapientem; quod quidem solet *ebullire* nonnunquam. Davisius laudat Turneb. Adv. XXV, 14.

ECCE.

INDEX LATINITATIS.

ECCE. cum simpliciter, tum traxit a similitudine equi. Mil. adjuncto tibi dicitur de re im- 22. Deiot. 1. extr.
provisa et subita vid. v. c. ad **EDICERE.** dicitur frequen-
Att. VII. 19. XIII, 16. XV, 4. ter de magistratibus, cum ali-
Cluent. 28. Prov. Conf. 18. quid aut scripto publice propo-
Verr. V, 33. Or. II, 23. &c. sito, aut voce, jubent aut consti-
tuunt, pronunciant, in eo genere,
in quo potestatem habent. ad

ECDICVS. ad Div. XIII, 56.
Ecdici Mylasii. Est autem Ec-
dicus idem qui Syndicus, h. e.
qui civitatem defendit, cogni-
tor civitatis, ut Cicero pro Flac-
co ait, v. in cognitor, imprimis
autem civitatis pecunias curat
& persequitur. Glossæ veteres:
ἐκδικος, cognitor. v. Gron. de
Sest. IV, 3. p. 277. quem jam
laudavit Grævius Justiniani
Novell. 15. inscribitur Gr.
περὶ τῶν ἐκδικῶν. de defen-
soribus civitatis titulos e Cod.
Justin. & Theod. s. laudant
Viri docti ad Plin. Ep. X, III.

ECLOGARIVS. ad Att. XVI,
2. Est genus servorum, quo in
studiis utebantur, dicti ἀπὸ
τῶν ἐκλογῶν, hoc est a locis
insignibus, quos e libris excer-
pebant, aut notabant: sive, ut
J. Fr. Gronovio placebat, qui
distinguebant libros & inter-
pungebant, & nomina interlo-
quentium in dialogis rubrica
picta interponebant, ut eo faci-
lius intelligi libri possent.

ECQVAE. pro ecqua. Sext.
30. ecquæ vox ad Att. VIII, 12.
ecquæ persona.

ECVLEUS. machina, qua in
questionibus utebantur, ad ve-
rum extorquendum. de quo est
Magii doctus libellus. Nomen

prætozem edi-
cere, ne fiat aliquid &c. ad Att.
XII, 7. Antonius edixit, ita ut
me & Lælium exciperet. Vat. 14.
edixeritne prætor, - ut adesses
die tricesimo. ad Div. XI, 6. cum
trib. pl. edixissent, adesset sena-
tus a. d. XIII. Kal. Jan. Verr. I,
54. edicere diem. ibid. non
dum proscripta neque edicta
die * hinc dicitur pro constitue-
re & publicare s. publice propo-
nere. Verr. III, 7. Censores di-
cuntur legem sc. vectigalium lo-
candorum, edicere h. e. publice
proponere, ut cognosci conditio-
nes locationis possint. Offic. III,
20. Marius a subleiliis in rostra
rea, idque, quod communiter
compositum erat, solus edixit.
* est etiam interdum pro sim-
plici dicere, pronunciare, pro-
ferre, narrare. Or. 39. Nullus
fere a Demosthene locus sine
conformatione sententiæ edici-
tur. Lael. 16. Si prius edixero,
quid maxime Scipio sit solitus
reprehendere. Phil. I, 5. nisi pro
amicitia (sc. ad Consulē An-
tonium) qui hoc ediceret. Sed
mollius profecto est, quod post
Muretum & Faernum aliosque
e Cod. Vatic. repasuit Grævius:
ei diceret. Leg. II, 10. ut ego,
uti rogas, possim edicere. Ain-
tan-

INDEX LATINITATIS.

tandem, Attice? non es edicturus aliter. Turnebus, Lambinus, Davifius reposuere: dicere, edicturus; quod etiam placebat Sigon. ad Liv. VI, 38. ad hæc verba: & uti rogas, primæ tribus dicerent. Mihi autem secus videtur. Ra io, qua Davifius trahitur, quod edicere non sit privatorum, sed magistratuum, nihili est. Edicere est pronunciare, quod de suffragiis & sententiis iudicium dicitur.

EDISCERE. cognoscere. Div. I, 47. malunt enim differere, nihil esse in auspiciis, quam, quid sit, ediscere.

EDITICIVS. Planc. 15. editicii iudices. cf. Muren. 23. sunt, qui ab accusatore eduntur, non a prætore ducuntur sorte. quod in qua causa factum sit ex ll. cc. cognosces. v. edere.

EDITIO. Planc. 15. editio iudicium. v. edere.

EDO. edere. Sext. 27. scelus edidit in me. Leg. I, 13. ruinas edere, pro, facere ut ruinae fiant. Fin. V, 1. vitam ediderat i. e. mortuus erat. Brut. 5. quare, si tibi commodum est, ede illa, quæ coeperas, Bruto & mihi. * in rebus forensibus multipliciter dicitur. Planc. 15. tribus edere, dicitur, accusator, cum ex lege de sodalitiis, quas tribus iudices esse vellet apud prætorem proficetur; unde iudices editicii Quint. 21. iudicium id, quod edat, accipere i. e. quodcunque genus actionis intendat. se paratum esse descendere cum eo in certamen, id dicitur edere iudicium, quia ap.

prætorem, pronunciat, quod genus actionis intendere, & quod iudicium sibi dari velit petitor. ibid. 20. iudicium acciperet, in ea ipsa verba, quæ Nævius edebat. Verr. III, 29. quantum edidisset sibi deberi. b. e. professus esset. S. c. testes edidicuntur sapissime, cum accusator eorum nomina proficitur apud prætorem. Indices etiam dicuntur edere ad Q. Fr. II, 3. Nerius index edidit ad al-legatos. hat ausgesagt. Dom. 6. operis ediderat (dixerat) meum nomen. Verr. II, 42. postulata edere, dicuntur provinciales, cum ea ad Consules deferunt; item: in postulatis edere aliquid Quint. 24. Socium in his bonis tibi edidisti Quintium i. e. professus es. * de oraculis etiam dicitur. Off. II, 22. Pythius Apollo oraculo edidit.

EDVCATOR. Planc. 33. quis est nostrum liberaliter educatus, cui non educatores, cui non magistri atque doctores. videntur Gesnero paedagogi. Sic est ap. Tac. A. 14, 3. Sed quia sequitur: alius, intellig. aliores & parentes. N. D. II, 34.

EDVCERE. pro, educare, de Or. II, 28. * emittere aquam Div. I, 44 educere lacum. * educi dicuntur homines, qui cum magistratibus eorum rogati aut jussu in provincias proficiscuntur, quemadmodum contra deduci, qui e provincia jubentur cum aliquo Romano venire. Pison. 34. Sed ei medico, quem tecum eduexas, imperasti. * est etiam in sortitionibus educere. Verr.

INDEX LATINITATIS.

Verr. II, 17. *educit* ex urna tres. cf. Agr. II, 8 * Verr. II, 26. Metellus Heracium restitui jussu non restituebatur. quisquis erat *eductus* Senator Syracusanus ab Heracilio, duci jubebat. itaque permulti ducti sunt. *Locus obscurus, in quo explicando sularunt viri docti, offensi verbo: eductus, quod cum Lambino in editus mutatum cupiebat Grævius. Sed locus nihil vitii habet.* Educere est in jus ducere, reum facere; & hoc sensu non uno loco usus est Cicero: *ibid.* 37. Ita illi non procrastinant: Sthenium statim *educunt*: ajunt ab eo literas publicas esse corruptas. *ibid.* III, 47. & cum in jus ipsum *eduxi*. *ibid.* 65. adiutum est ad Metellum: *eductus* est Apronius: *eduxit* vir primarius C. Gallius senator: postulat a Metello, ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium. &c. *sensus ergo hic est: Metellus cum jussisset, ut Heracilius Syracusanus & Epicrates Bidis restitueretur, hic restitutus est, ille non item. Cujus rei causa cum Heracilius senatores, ad quos pars rerum suarum pervenerat, ad Prætorē Metellum in jus vocasset, iique restituere non possent, Heracilio addicti, ab eo in vincula ducti sunt. cf. ducere.* Ceterum hoc pertinet etiam locus pr. Planc. 23. Atque is quidem *eductus* ad Consules, qui tum in crimen vocabatur, se inique a tuis jactatum, graviter querebatur &c.

EFFARI. *verbum augurale,*

de consecrationibus, dedicationibus. ad Att. XIII, 42. extr. opinor augures nihil habere ad templum *effundum*. Leg. II, 8. urbem & agros & templa liberata, & *effusa* habento. Dom. 55. nec ullum verbum solenne potuit *effari*. v. *Mannut. ad Cic. ad Att. XIII, 42. Davis. ad Leg. II, 8. Int. ad Gell. XIII, 14.*

EFFATVM. *verbum dialecticum, quo Cicero interpretatur Gr. αἰώμα.* v. Acad. IV, 29. * Leg. II, 8. fatidicorum & vatum *effusa*.

EFFECTIO. Fin. III, 14. quemadmodum opportunitas non fit major productione temporis, sic *recta effectio*; *κατὰ φύσιν* enim ita appello &c. * *causa efficiens*, Acad. I, 2. physica continentur ex *effectione*, & ex materia ea, quam fingit, & format *effectio*.

EFFEMINARE. Nat. D. II, 26. *effeminarunt* aerem, h. e. feminam fecerunt, Junonem appellando.

EFFERO. *de terra & agris &c.* Brut. 4. efferre fruges Verr. III, 47. cum ager, id quod per raro evenerat, cum decimo extulisset sc. quod saxum erat. *ibid.* 86. videbatur id perdere arator, quod agri segetesque extulissent. *ibid.* II, 2. ut quicquid ex sese Sicilia posset *efferre*, id non apud eos nasci &c. Nat. D. II, 33. ea, quæ *efferant* aliquid ex sese, perfectiores habere naturas, quam ea, quæ ex iis *efferuntur*. Or. II, 22. cur *ex* rate,

INDEX. LATINITATIS.

tates singulae extulerint prope. singula genera dicendi. * *ostendere se, nasci*. Or. II, 21. *efferat* se fecunditas in adolescente. Læl. 27. cum se *extulit* ostenditque lumen suum virtus. Brut. 7. qua in urbe primum orator se *extulit*. * *de omni commotione animi, neque solum ea, quæ animum dilatat, sed etiam quæ contrahit, atque de his quæ hinc existunt*. ad Att. I, 8. Cato. 23. *efferr* studio. Læl. 15. *efferr* fastidio & contumacia. Sull. 10. interdum *efferratur* immoderatione verborum. * *efferre se est etiam pro, recreare se, recuperare vires*. Conf. Prov. 14. quamquam sunt accisæ res, tamen *efferr* se aliquando, & ad renovandum bellum revirescent. * *vulgare* Or. I, 24. petamque a vobis, ne has meas ineptias *efferratis*. *ibid.* II, 12. res omnes singulorum annorum mandabat literis Pontifex Maximus, *efferrabatque in album*, & proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi &c. *Pearcius cum Lambino legendum censet: referebatque in album; quæ forma loquendi est ap. Liv. I, 32. si efferebat rectum est, quod mihi etiam nunc videtur, sensus hic est: Cum libris res anni cujusque mandasset, duobus exemplis librum annalem proponebat, alterum publice in albo, ut prætor edictum, alterum domi. Efferr* simpliciter dicitur pro *efferre* domo. v. *Viros doctos ad Suet. Claud. 49. & quos*

*ibi laudant, * efferre, dicere*. Or. III, 11. non solum videndum est, ut verba *efferramus* ea, quæ nemo jure reprehendat. N. D. I, 25. hoc per sæpe facitis, ut, cum aliquid non verosimile dicatis, & effugere reprehensionem velitis, *efferratis* aliquid, quod omnino ne fieri quidem possit; *ubi Davisius reposuit: afferratis*.

EFFICACITAS. Tusc. IV, 13. corporis nervi, vires & *efficacitas*. Petit. Conf. 3. tantum habet in libidine artis & *efficacitatis*, ut prope in parentum gremiis prætextatos liberos constuprarit.

EFFICAX. *rebus gerendis aptus*. ad Div. VIII, 10. nosti Marcellum, quam tardus & quam parum *efficax* sit.

EFFICERE. *de agris eleganter dicitur, ut efferre*. Verr. III, 63. agri vero Leontini qui plurimum *efficit*, *ibid.* 86. quid aratio sustinere, quid pati, quid *efficere* possit. *ibid.* 47. ager *efficit* (sc. quod *seritur*) cum octavo. *sed ibi Græpius malebat cum Manutio reficit; cujus emendationis necessitas nulla est. ibid.* 56. tantum decumanum professum esse ex edicto sibi debere, quantum ille bonis suis omnibus *efficere* non posset. Similia his, quamquam in alia re, hæc: Verr. III, 33. Liciti sunt usque eo, (sc. in decumarum auctione) quoad se *efficere* posse arbitrabantur. *so. lange sie das gebotene wieder heraus zu bringen gedachten.* * ad Att. VI, 1.

INDEX LATINITATIS.

VI, 1. ea tributa vix, in foenūs Pompeji quod satis sit, *efficiunt*, *ibid.* nec id satis *efficitur* in ulūram menstruam * *de disputantibus*. Tusc. III, 28. hoc studēte *efficere*. Partit. 1. Cato minutis interrogatiunculis, quasi punctis, quod proposuit, *efficit*. * *facere*. Phil. 14, 3. quæ L. Antonius in Parmensium uxoribus *effeterit*. Brut. 78. itaque tantos processus *efficiebat*.

EFFINGERE. Sext. 35. *effungi* Sanguinem spongiis e foro. *alia exempla vid. ap. Cujac. Obs. XIII, 13.* Ceterum de hoc verbo *vid. Heins. ad Ovid. Heroid. 20, 135.*

EFFLIGERE. *perdere*. ad Att. IX, 19. filium misit ad *effligendum* Cn. Pompejum v. *Grav. ad b. l. hoc verbum non est ap. Nizolium.*

EFFLVERE. *exire in vulgus*. Dom. 46. multa ex vestra disciplina *effluunt*, & ad aures nostras perveniunt. * *desfluere*. Div. I. 43. quondam lactis imber *effluit*. *Davisius, legit: defluxit, quod est usitatus neque tamen alterum rejicerem.* Nam & effundi imber *dicitur*. *legi etiam effluere de veste, nescio ubi* * *abundare*. Or. 13. *effluens* dicendi genus. *Nizolius ex Div. I, 29. laudat: abundat & effluit. sed emendatiores edd. habent: affluit.* * Brut. 61. *mens effluit. h. e. memoria eum destituit.*

EFFOEMINARE. v. *effeminare*.

EFFLORESCERE. Or. II, 78. exordium debet *efflorescere* ex causa. i. e. *duci, nasci*.

EFFVGERE. Leg. II, 3. *dicitur debitor, a quo propter oblivionem non exigitur pecunia, quique ita eam lucratur.*

EFFVGIVM. Nat. D. II, 47. alias habere *effugium* pennarum.

EFFVNDERE. *de terra & agris ut, efferre* Or. 15. Segetes foecundæ & uberes non solum fruges verum herbas etiam *effundunt*. Brut. 9. *effundit* hæc aetas hanc copiam oratorum. * *de prodigis*. Agr. I, 5. *effundamus* ærarium. * *dimittere* ad Div. I, 9. *effundere* odium, * *perdere*. ad Div. II, 16. *effundere* gratiam collectam. * *de dicentibus ea, quæ ante reticuerant, aut reticere debebant.* ad Att. XVI, 7. Brutus *effudit* illa omnia, quæ tacuerat. Orat. I, 34. *effudi* vobis omnia quæ habebam. Flacc. 19. testis *effudit*, quæ voluit, omnia. * Parad. 3. an temperantem eum dices, qui se in aliqua libidine continuerit, in aliqua *effuderit*. * ad Att. IV, 9. pompejus in nos est suavissime *effusus* v. *effusio*.

EFFVSIO. *studium insignue liberaliter officioseque aliquem tractandi* ad Att. VII, 3. nequaquam satis pro meis officiis, pro ipsius in alios *effusione* illum in me liberalem fuisse. * *de affectibus lætioribus*. Tusc. IV, 31. eodem vitio est *effusio* animi in læticia, quo in dolore contractio.

EJECTVS. *homo privatus*
Gg 70-

INDEX LATINITATIS.

rebus suis, ducta metaphora a naufragis, qui eiectioni dicuntur. Roic. Am. c. 26. cf. Gron. ad Liv. XLIV, 19. Quint. 19. ejectionis homo * reiectus Fin. IV, 8. ejectionis sententia. v. ejicere. * Or. II, 66. ejectionis lingua.

EJICERE. *rejicere.* Off. I, 41. Cynicorum ratio est ejicienda cf. Or. I, 32. II. 24. ad Att. II, 24. eoque magis id ejectionis est. * Sed imprimis dicitur de iis, qui explodantur & exsibilantur, ut histrionibus, musicis, oratoribus &c. Or. III, 50. idem fit in vocibus, ut a multitudine & populo, non modo catervæ & atque conventus, sed etiam ipsi sibi singuli discrepantes ejiciantur. Sext. 55. Cantorum vocibus ejiciebatur, de Clodio, qui cum in theatrum, venisset, cantores versus, qui in eum conveniebant, in os imminuentes ejus clarissime canebant, ut omnes intelligerent, ad eum pertinere. Cluent. 31. explosum atque ejectionis est; ubi Grævius legit: reiectum, quod dubitat latine sic dici. Non dubitandum esse, quin ita dicatur, loca proposita docent. Græci sic: ἐκβάλλειν vid. v. c. Aelian. V. H. II, 24. XIII, 17. & ibi Perizon. & Kubn. * e radicare. Div. II, 72. Superstitionis stirpes ejicienda.

EJERARE. idem quod ejurare. Or. II, 70. cum ei M. Flaccus P. Mucium judicem tulisset, Ejero, inquit, iniquus est. Ah P. C. non ego illum mihi iniquum ejero, sed omnibus.

EJVRARE. iniquum ejurare est, rejicere aliquem, quia iniquum nobis putamus e foro petita ratio Verr. III, 60. negotiatores putant esse turpe, id forum sibi iniquum ejurare, ubi negotiantur: prætor provinciam suam totam sibi iniquam ejurat. Phil. XII, 7. Sic me iniqui ejurabant (Græv. ejerabant): de me querebantur. * bonam copiam ejurare. ad Div. IX, 16. tu autem quod mihi bonam copiam ejures, nihil est. Est autem formula e foro, qua significatur, aliquem jurasse, creditoribus se satisfacere non posse. v. Manut. ad b. l. quod cum factum esset, persona debitoris pignori capiebatur, & creditori addicebatur; ut docet Salm. s. Mod. Ufur. c. 18. p. 805.

ELABI. *elegantur d. cuntur* rei, qui, cum noxii sint, tamen, siue artibus suis, siue quacunque de causa alia absolvuntur. Act. I. Verr. 12. elabitur reus. Verr. I, 34. elabi ex crimine. ibid. II, 58. elabi ex criminibus. Sext. 64. elabi ex judicio. * hinc traducitur ad eos, qui censoris notam commegitanti effigunt. Cato. 13. Tito fratre cenlore elapsus est. * elabi etiam dicuntur, quæ præter opinionem amittuntur. Or. II, 50. elapsa est causa. * Tulc. I, 11. assensio omnis elabitur. h. c. de summo assensu.

ELABORARE. Phil. VII, 3. omne curriculum industriæ nostræ in foro, in curia, elaboratum est.

ELA.

INDEX LATINITATIS.

ELATIO. *sublimitas.* Brut. 17. *elatio & altitudo orationis.* * *de vehementi affectu, ut efferre, de quo supra* Fin. III, 10. *gestientis animi elatio voluptaria.* * *magnitudo animi* Offic. I, 19. *elatio animi.*

ELATVS. *excelsus, magnus* Offic. I, 18. *animus elatus.* * *commotus* Div. I, 24. *elatus cupiditate respexit.*

ELEGANS. *dicitur quicumque est in aliquo genere imprimis intelligens, præcipue tamen in iis, quæ ad magnificentiam cultus, pertinent.* Inv. I, 37. *a rhetoribus iis, qui elegantissimi atque artificiosissimi putati sunt.* Brut. 62. *minime dignos elegantis conventus auribus.* ad Div. VII, 23. *homo in omni iudicio elegantissimus.* Verr. IV, 57. *populus potius haberet (signa &c.) quam elegantissimus Verres.* * *elegantia opponuntur popularibus, minus acutis & subtilibus.* Fin. IV, 10. *Mihi placet agi subtilius, & pressius, quæ enim adhuc protulisti, popularia sunt; ego autem a te elegantiora desidero.* Tusc. IV, 3. *Illius, veræ elegantisquæ philosophiæ, quæ ducta a Socrate in Peripateticis. permansit & idem alio modo dicentibus Stoicis &c. opponitur philosophiæ Epicuri, in qua res parum subtiliter dicuntur, ut paullo post dicis, qui a contemnebant elegantiam differendi.* Fin. II, 9. * *Fin. III, 2. artes ingenue & elegantes opponuntur illiberalibus opificum, adeoque ex-*

iam philosophiam & manifestam continent, subriles quippe & acutas. * *elegans dicitur porro de servis pueris delicatis & vartis artibus eruditis.* Rosc. Am. 41. *elegantissima familiæ pueros.* * *elegans dicitur etiam, qui medium tenet inter parum & magnificum, modus.* Or. 24. cf. *elegantia.*

ELEGANTER. *Scire, intelligenter, cum delectu, provida, pendenter.* Inv. II, 3. *Sin autem temere aliquid alicujus præteritis, se, aut non satis eleganter secuti videbimur.* Verr. III, 63. *quid potuit elegantius facere prætor cupidus estimationis bonæ, qui ab se omnem suspicionem propulset.* &c. ad Div. III, 8. *quid a me fieri potuit elegantius aut iustius, quam ut lumbus egentissimarum civitatum minuerem sine ulla imminutione dignitatis tuæ?* v. Scipp. ap. Græv. ad b. l.

ELEGANTIA. *subtilitas & acumen dialecticorum & philosophorum.* Fin. II, 9. *in hac divisione elegantiam desidero, ibid. elegantia differendi ad Div. IV, 4. de Sulpicio: facile cedo tuorum scriptorum subtilitati & elegantia.* Fin. III, 2. *agricultura, quæ abhorret ab omni politiore elegantia, tamen eas res, in quibus versatur, novis notavit verbis.* Or. I, 2. *elegantia doctrinæ, est philosophia cum ceteris artibus, in quibus subtilitas & acumen est, quæ ab artibus illiberalibus, absque tu autem eloquentiam ab elegantia doctri-*

INDEX LATINITATIS.

doctrinae segregandam putas. Jam quia *elegantia in artibus* est subtilitas, facile intelligitur *elegantiam* in dicendo Brut. 20. Or. I, 11. non esse ornatum illum *oratorium* & *magnificum*, sed quæ & ipsa subtilitas dicitur in scribendo, b. e. tenue illud, & in ipsa tenuitate & negligentia, suis veneribus gratum dicendi genus, quo Cæsar, Terentius. Ne-
pos & Cicero in philosophicis &c. usi sunt; quod & vidit Vassor de Vi & Usu Verb. p. 321, ed. Lips. itaque ad Att. III, 3. Terentio nominatim *elegantia* tribuitur. Or. II, 7. subtilitati jungitur: Catulus cui Græci solent ipsi suæ linguæ subtilitatem *elegantiamque* concedere. Brut. 75. Cæsar. ad hanc *elegantiam verborum* latinorum, quæ etiam si orator non sis, & sis ingenuus civis Roman. tamen necessaria est, adjungit illa oratoria ornamenta dicendi. Planissime est ad Herenn. IV, 12. *elegantia* est, quæ facit, ut unum quodque pure & aperte dici videatur, ejus partes sunt Latinitas & explanatio. * Similiter in cultu *elegantia* non est *magnificentia*, sed aliquid inter sordes & *magnificentiam* intermedium b. e. *munditia*. ad Div. IX, 20. Verrius tuus & Camillus, quæ *munditia* homines, quæ *elegantia*? Itaque etiam de oratione hæc duo junguntur. Orat. 23. Fucati vero medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur; *elegantia* modo & *mundi-*

tia orationis remanebit * est etiam *elegantia in reliqua vita*, quæ moribus & rebus gerendis continetur innocentia Sull 28. Veltra, qui cum summa *elegantia* atque integritate vixistis hoc maxime interest, non ex libidine aut similitate aut levitate testium causus honestorum hominum ponderari.

ELEMENTA. fontes alicujus rei Or. II. Ita licebit etiam laudationem amare, neque illa *elementa* desiderare. * Fin. III, 5. prima *elementa* naturæ sunt quæ & principia naturalia, prima naturæ dicuntur.

ELEVARE. minuire, infringere. Nat. D. III, 4. perspicuitas argumentatione *elevatur*. ad Div. V, 14. *elevare* sollicitudines. Sic Tusc. III, 16. *elevare* ægritudinem, pro quo tamen e MS. Norvicensi Davisius reposuit: enervet; quod τὸ obtundere melius jungitur. Or. II, 58. *elevare* adversarium. i. e. frangere.

ELICERE. artibus quibusdam evocare. Inv. I, 2. *elicere* opportunitatem, quæ in animis est, & præcipiendo meliorem reddere. Vatin. 6. inferiorum animas *elicere* * invenitur etiam pro emittere. Coel. 24. nonne ipsam domum metuet, ne quam vocem *eliciat*? Sed viri docti legendum censent: ejiciat, tamquam Muret. V. L. II, 17. & alii. Urfinus etiam in MSS. reperisse se dicit. Verum etsi *elicere* hoc sensu & in usita-

INDEX LATINITATIS.

usitatum, tamen nec ejicere vocem mollius putem ac Cicerone dignum. Neque exemplum hujus formæ loquendi quisquam, quod sciam, attulit, aut me reperire memini. Ursini autem fidem in hoc genere sublestant esse quis nescit? Potest etiam eliciat referri ad Clodium. Veretur ne eliciat ædibus vocem. Quod si eliciat ad domum referas & interpretare emittat, simile est illi: erumpere stomachum ad Att. XVI, 3. pro effundere. Stomachus enim erumpit proprie non erumpimus stomachum. Sic vox elicitur ædibus proprie, non domus elicit vocem.

ELIDERE. *frangere, rumpere, Tusc. III, 34. Stirpes ægritudinis trunco everso omnes elidendæ sunt ibid. fibras stirpium elidere. ibid. II, 11. Poetæ nervos omnes virtutis elidunt. ibid. V, 6. qui rebus his fractis ægritudine eliditur.*

ELIMARE. *elaborare diligenter, ad Att. XVI, 7. Velim σχόλιον aliquod elimas ad me, oportuisse te istuc facere.*

ELIMATIVS. *subtilis, acutus Acad. IV, 20. magnus sum opinator & cogitationes meas dirigo . . . ad rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas. Rationes latiore specie, sunt, ut post interpretatur, visa quæ acriter mentem sensumque pelunt. Rationes autem ad tenue elimatæ sunt subtiles, ratiuncule Academicorum, quibus visis*

non esse assentiendum, eaque fallere, docent.

ELOCARE. *verpachten. Verr. III, 22. rem ad se pertinere negabat: fundum esse elocatum dicebat.*

ELOCATIVS. *Flacc. 28. quod illa gens victa, quod elocata, quod servata. Si sanus est locus, sensus est, vestigalem & tributariam esse factam, sc. a Pompejo; atque hoc dicit elocatam esse gentem, quod tributa solebant publicanis locari. Servata, quod Manutius non concoquebat, Grævius interpretatur, nostra (non Dei sui) bonitate & misericordia servata, cum exscindi facile a nobis potuisset. Quid? si ita interpretemur: in potestate nostra servata est, nec se liberare potuit: Ita melior certe erit gradatio: nisi forte eos sequi lubet, qui serva facta legendum censent.*

ELOGIVM. *titulus, inscriptio. Tusc. I, 14. quid ipsa sepulchrorum monimenta, quid elogia significant? Fin. II, 35. elogia monumentorum. v. Casaub. ad Sueton. Jul. 47. Calig. 24. Salmas. mod. Usur. p. 670. 675. s. hinc vero ducta ea significatio, qua elogium pro laude ponitur. Nam tituli monumentorum continebant honorum rerumque gestarum nomina. Cato. 17. &c. * caput, ῥῆσις. Cluent. 48. elogium de testamento recitasti Cn. Egnatii, idcirco se exheredasse filium &c. Sed quia in eo capite causa af-*
fere-

INDEX LATINITATIS.

ferobatur, quare exheredaretur, uti in titulis & elogiis reorum & ad supplicium ducendorum causa carceris & poenae; propterea elogium in re testamentaria pro causa dicitur exheredationis aut legati &c. Quintil. Decl. II, 15. quod ideo putetis nullum adjectum ad exheredationem juvenis elogium, quia de scelere constet. laudat ibi Burmannus Comment. ad Petron. c. 53.

ELOQVI. Offic. III, 15, Si ad eloquendum venerit, non plus quam semel eloquatur. de venditoribus rerum promercalium, cum pretium rei dicunt.

ELVDERE. vexare. Verr. III, 40. eludere aratores. Milon. 12. eludere remp. in suis furoribus cogitatis.

ELVERE. sensim tollere. Lael. 21. eluere amicitias remissionis usus.

EMANARE. Or. I, 42. formae e generibus emanant.

EMANCIARE parentes dicuntur liberos, cum eos e patria potestate emittunt, ut, aut sui juris sint, aut ab alio adoptentur, in cujus patria potestate sint. Dom. 14. adoptatum emancipari statim, ne sit ejus filius, qui adoptarit. Fin. I, 7. filium in adoptionem D. Silano emancipaverat. * hinc emancipari alicui eleganter dicitur, quod est alteri in potestatem traditum, addictum, nostraque voluntate abnoxium. Cato. 11. Si senectus nemini emancipata est. Phil. II, 21. tum iste vendi-

tum atque emancipatum tribunatum consiliis vestris opposuit. v. Gronov. ad Senec. ep. 45.

EMBAENETICA. ad Div. VIII, 1. Ego qui scirem Q. Pompejum Baulis embaenetica facere, & usque eo, ut ego miserer ejus esuriei &c. De hoc verbo quae disputentur vid. ap. Graev. ad h. l. neque enim ea hic transferre nostri est instituti. Addamus illud unum tantum, Vossium ad Catull. p. 84. legere: ἐμπανητικήν, & haec adjicere: Bauli olim erat taberna & diversorium socius Campaniae affluensissimum. Ibi Pompejus corpus largi curabat dapibus, unde Cicero (Coelius volebat dicere) dicit, se misereri ejus, utpote qui tantum esuriat. Turnebi lectionem: empaeneticam, ἀπανητικήν, post Lambinum probabat etiam Salmas. ad Solin. p. 707. b.

EMBLEMA. sigillum est in argenteo calato Verr. IV, 17. v. Calatus, crusta. Salmas. ad Solin. p. 736. dicitur tamen etiam de operibus tessellatis pavimentis, in quibus nulla sigilla περιέχονται s. emmentia. Or. III, 43. o Lucilio: endo pavimento & emblemate vermiculato. Sic Varr. R. R. III, 2, 4. de villarum veterum frugalitate: num hic citrum, num aurum vides? - - num quod emblemata aut litha ferotum?

EMBOLIVM. Sext. 54. de Clodio: Ille ipse maxime ludiva

INDEX LATINITATIS.

us, non solum Spectator, sed actor & actorum, qui omnia sortis embolia novit. Quia de scena servio, manifestum est alibi ad embolia fabularum, quae & ἐπεισόδια dicuntur, hoc est, digressiones a fabula, vel exodia. Ludis autem in ambiguitate verbi. Nam quia ἐμβόλιον est, quod extrinsecus inseritur & immititur, traditum est hoc verbum ad pudenda masculina, ut ex Hesychio docuit Gravius ad b. l. Itaque omnia embolia sortis novit, est acute dictum, pro amoris sortis, in quibus & ipse erat. Nam quod Gravius naturam Clodii intelligi putat; primo ἐμβόλιον est quod immititur, non quod recipit; deinde plures naturas habuit, quas omnes novit Clodius frater? de emboliis jam laudavit vir doctus ad b. l. Salmas. ad Histor. August. Locus est ad Vopisc. Aurelian. 42. T. II. p. 537.

EMENTIRI. Tusc. III, 24. quantum sit ementita opinio, apparet. - h. e. quid falsi in ea sit.

EMERGERE. Har. resp. 25. se emergit serpens. * exserere se, erumpere ad Att. IX, 6. emergit rursus dolor. ibid. 10. emergit amor. * liberari aliqua molestia. Verr. I, 5. emergere iudicio. ad Att. V, 8. emergere valetudine ibid. 10. emergere ex negotio. * Coel. 12. emergere, dicitur de iis, qui ad frugem redeunt.

EMETIRI. Brut. 4. ego tibi voluntatem profecto emetiar, sed rem nondum posse videre, idque, ut ignoscas, a te peto.

EMINENS. Tusc. III, 2. eminens effigies virtutis h. e. expressa, non adumbrata, ut alii locis dicit. Nat. D. I, 27. Species Deorum quae nihil concreti habeat - nil expressi, nil eminentis.

EMINENTIA. Acad. IV, 6. multa vident pictores in umbris & in eminentia, quae nos non videmus. Nat. D. I, 38. res nullam habens soliditatem nec eminentiam.

EMINERE. Or. 14. ornamenta eminent, sc. cum in oculos cadunt & statim animadvertuntur. Verr. V, 62. toto ex ore crudelitas eminebat. Tusc. II, 26. amplitudo animi maxime eminet contemnendis & despiciendis doloribus.

EMISSARIUS est, cuius quis operatur in aliis accusandis, vexandis, explorandis, rebus item aliis conficiendis, quas ipsi non sustinemus agere. Sic Turpia & Apronius dicuntur Veris emissarii in decumis, quod suo nomine decumas Verris redemerant Verr. III, 40. V, 41. superioris significationis exempla sunt ad Div. I VII, 2. VIII, 8.

EMISSARIUM. in re rustica est foramen in lacu, per quod aqua emittitur & educitur, sub lacu scil. ligno, quod ei oppositum est. ad Div. XVI, 18. tertertia ducenta dabat, nullo horto, nul-

INDEX LATINITATIS.

lo *emissario*, nulla maceria, nulla casa. v. *Græv. ad b. l. Adjiciamus locum e Plin. H. N. XXXIII, 4. emissaria in piscina quina pedum quadratorum terminum fere relinquuntur, & repleto stagno excussis obturamentis erumpit torrens &c.*

EMISSIO. *Tusc. II, 24. tormenta eo graviores emissiones habent (int. telorum), quo sunt adducta atque contenta vehementius.*

EMITTERE. *Div. II, 19. nubium conflictu ardor expressus se emisit. * tela emitti dicuntur tormentis v. emissio. hinc Or. II, 53. argumenta committi dicuntur, cum proponuntur. ibid. 54. facetum dictum emissum hæret. Coel. 12. emittere aculeos in hominem. * dimittere, absolvere reum nocentem, ducta metaphora a bestiis, quæ e caveis emittuntur. Sext. 64. emitti ex judicio gratia. Har. resp. 18. te judices miserunt; ubi Grævius præter rem legit: dimiserunt. Sic c. 21. Clodius dicitur emissus ancillarum beneficio sc. e domo Caesaris, ne caperetur.*

ENATARE. *difficultatem superare. Tusc. V, 31. reliqui se videntur habere angustius; Enatare tamen.*

ENDO. *antique pro in. Leg. II, 8. endo cælo. &c. v. Salmas. mod. Vsur. p. 819.*

ENERVATUS. *de philosophis qui non omnia virtuti tribuunt, sed voluptati etiam aliquid &c. Or. I, 52. quis hoc*

philosophus - tam enervatus, tam omnia ad voluptatem corporis doloremque referens probare possit. Tusc. II, 6. enervata muliebrisque sententia.

ENIM. *in objectionibus. Verr. I, 9. Causam enim, inquit cognosci oportet. Interdum adjicitur at. Verr. I, 56. At enim si pupillo redimi non licebat.*

ENITERE. *Tusc. II, 4. fruges etiam etsi in segetem deteriorem sunt datae, ipsæ tamen sua natura enitent. h. e. surgunt, progerminant. Inv. I, 3. enituisse studia h. e. nitorem accepisse.*

ENODARE. *explicare. Nat. D. III. 24. enodare nomina sc. etymologiis exquirendis.*

ENODATIO. *Nat. D. 24. enodatio nominum v. enodare. Top. 7. notio est cognitio enodationis indigens.*

ENODATE. *accurate, subtiliter. Fin. V, 9. hæc igitur nobis explicanda sunt; sed si enodatus, vos ignoscetis: hujus enim ætati - servire debemus.*

ENTHYMEMA. *Top. 13. quid sit? v. Ind. Gr.*

ENVCLEARE. *subtiliter acuseque explicare, ut dialectici solent. Part. 17. nec quicquam in amplificatione nimis enucleandum est. Tusc. V, 8. hæc enucleare non necesse est.*

ENVCLEATE. *subtiliter, dialectice, tenuiter. Tusc. IV, 4. enucleate disputant Stoici. Brut. 9. nihil subtiliter, nihil presse, nihil enucleate potest, quo*

INDEX LATINITATIS

quo fieri aliquid possit limatius in Demosthene. *ibid.* 30. Sed Q. Mucius *enucleate* quidem & polite, ut solebat, nequaquam autem ea vi atque copia, quam genus illud iudicii & magnitudo causæ postulabat. Or. 9. putant enim qui horride inculteque dicat, modo id eleganter *enucleateque* faciat, eum solum attice dicere. Fin. IV, 3. qui grandia ornate vellent, *enucleate* minora dicere. *ib.* V, 29. pauca neque ea ipsa *enucleate* ab hoc, de virtute, dicta.

ENVCLEATVS, Or. 26. *enucleatum* genus. Planc. 4. e blandita illa non *enucleata* esse suffragia. *enucleata* suffragia sunt, quæ damus re accurate ponderata, & de dignitate candidati iudicio facto. Nam ante dixit: comitiis ædiliis studium esse populi, non iudicium.

ENVDARE. *explicare*. Leg. I, 9. rerum obscuras & necessarias intelligentias (νοητὰς ἐννοητὰς) *enudavit*.

ENVMERARE. *numerare*. Brut. 32. *enumera* me in plebisque.

ENVNTIARE. *divulgare*. Or. I, 47. & illa dicendi mysteria *enunciet*. * *dialecticis enunciare idem est, quod recensioribus predicare*. Acad. IV, 29. Nempe fundamentum dialecticæ est, quicquid *enunciatur*, aut verum esse aut falsum; quamquam etiam de tota propositione intelligi potest. Fat. 9.

quod ita *enunciatur*: Descendit in Academiam Carneades.

EPHEMERIS. *commentarius rerum, quas quotidie facimus. Journal. sive etiam Kalendarium, in quo scilicet scribebat, quæ quotidie faceret, memoriæ causa*. Quint. 18. in memoriam rediit Quintius, quo die Roma in Galliam profectus sit. ad *ephemeridem* revertitur; invenitur dies profectiois prid. Kalend. Febr. Ap. Plin. H. N. XXIX, 1. est *ephemeris* mathematica, in qua scilicet siderum motus in dies singulos consignatus est.

EPICOPVS. ad Att. XIV, 16. phaselus *epicopus* h. e. qui remis agitur. Remis autem aguntur militares naves, velis onerariæ, unde ἐπικώπια πλοῖα sunt militares. v. Scheffer. de R. N. II, 2. inie. Bosius ad Att. V, 11. ubi in Græviana & Victoriana ἐπικώπων, sed nullo sensu idoneo.

EPICVS. opt. gen. d. 1. *poëta* genus, quod & heroicum dicitur, qualis Homerus & Virgilius. Nam hoc genus carminis ἐπὸς dicitur, de cuius carminis natura luculentissime scripsit, præter alios, Bossulus (Bossu) in libro Gallico: sur le poëme Epique.

EPIPHORA. ad Div. XVI, 23. Balbus scripsit, se tanta *epiphora* oppressum, ut loqui non posset. Est autem *epiphora* morbus, cum destillatio fit humoris in oculos, lacrimarum specie.

INDEX LATINITATIS

EPVLO. Har. Ref. 10. epulo-
nes Jovis Opt. Max. Or. III, 19.
ut Pontifices veteres, propter
sacrificiorum multitudinem et
viros epulones esse voluerunt,
cum essent ipsi a Numa, ut et-
iam illud ludorum epulare sa-
crificium facerent, instituti; ex
quo loco, quod genus sacerdo-
tum fuerint, intelligi potest.

EQVIDEM. cum secunda &
tertia persona, item prima plu-
rali. ad Div. XIII, 1. equidem
si, quod ipse sentiam, quart.
Sext. 57. equidem audiebamus
Pison. 34. cum equidem -- fuit.
Sic est etiam ap. Sallust. Catil.
51, 16. cum prima autem persona
aureae aetati usitatissimum, ne-
que hac exempla facile imitan-
da. Tota res eo redit, an
equidem sit, ego quidem, an
quidem simpliciter. Sed adhuc
sub iudice lis est. v. Coar. ad
Sallust. Catil. 51, 15. Ceterum in
his ipsis locis, in quibus aliter
est equidem quam cum prima
persona, cautio adhibenda est,
ne decipi nos patiamur. Nam
librarii & editores veterum
librorum inscitia saepissime in
hoc verbo erravere. In Nizo-
lio etiam Facciolutiano omnia
exempla, in quibus equidem est
cum tercia, aliter sunt in men-
datis edd. Quid si de ceteris
iisque paucis locis idem pronun-
ciandum? ut aut pro quidem
vulgo scriptum sit, aut pro &
quidem.

EQVVS. equites. ad Div. X,
30. equum immissi, ibid. IX, 7.
equis viris cf. Offic. III, 33. Phil.

VIII, 7: ubi v. Ferrar. Gronov.
ad Liv. XXI, 27. hac formula
deinde hanc vim nata est, ut,
omni contentione rem agi, si-
gnificet. * Sen. p. 11. equis
insignibus & curru aurato re-
portari. b. e. triumphalibus.
* Liel. 17. quo utamur, quasi
equis tentatis, sic amicis; ali-
qua parte periclitatis moribus
amicorum. equum tentare est
periculum facere, an sessorem
patietur & sit itineribus faci-
endis idoneus; ne si viam ante
ingrediamur, aliqua parte iam
perstigata, sero intelligamus,
idoneum equum non esse. * Brut.
51. si auditor omnino tamquam
equus non facit, agendi finis
faciendus est. equus non facit,
ut ex ipso loco intelligitur, qui
loco moveri non potest, neque
calcaribus subditis, neque fla-
gellis adhibitis, adeoque itineri
faciendo minus idoneus.

ERECTVS. de auditore at-
tento. Brut. 54. idem si prae-
teriens adspexerit erectos intuen-
tes iudices -- aut oratione
quasi suspensos teneri. * est et-
iam habitus hominis sibi confi-
dentis. Or. I, 40. erectum & cel-
sum alacri & prompto ore ac
vultu, huc atque illuc intuen-
tem &c.

EREPTVS, extortus, expres-
sus. Verr. I, 30. quod pronun-
ciatum est, non per Neronem
iudicatum, sed per Dolabellam
ereptum existimabatur. Nam
Dolabella precibus effecerat, ne
Nero inivisus condemnaret Phi-
lodamum.

ERGA-

INDEX LATINITATIS.

ERGASTVLVM. est carcer rusticus, in quo mancipia opus faciunt, pistrinum &c. Cluent. 8. M. Aurius in Q. Sergii manus incidit & apud eum fuit in ergastulo. (quem locum illustrabit Sueron. in Aug. 32. Tib. 8. cf. Salmas. ad Spartian. c. 18. T. I. p. 172.) ad Div. XI, 10 & 13. ergastula solvere; quod est dimittere servos ex ergastulis aut potius eripere & milites facere.

ERGO. eleganter post longiorem parentesin. ad Div. XV, 1c. quum ita accidit - quum ergo ita accidit.

ERIGERE. Leg. 1, 9. hominem erexit Deus. * recreare. Brut. 3. erexit se populus Rom. Sext. 31. causa erigere oculos & vivere videtur. * resistere. ad Q. Fr. I, 1, 1. ne te obrui negotii magnitudine finas, sed contra erigas atque resistas. * erigere se dicantur auditores, cum attentiores sunt, admirantur aliquid in oratione. Rosc. Am. 22. * Coel. 12. nec quos aculeos habet severitas gravitasque vestra, cum eos accusator erexeris in rem, in vitia, in mores, in tempora, emittere in hominem & in reum.

ERIPERE. de reo noxio, cum artibus ejus aut amicorum, eloquentia patroni, potentia advocatorum, largitione efficitur, ut absolvatur. Acl. I. in Verr. 8. eripi accusatori reum. Verr. I, 4. cui reus tam nocens &c. impune eripi possit. ibid. II, 31. vi se eripere ex judicio. * ad Div.

XVI, 21. multum mihi eripitur operæ in excubendis hypomnematis.

ERRARE. Orat. I, 48. oratio errat; dicitur de λογισμαχῶσι.

ERROR. de eo, qui, quid agat, nescit. in Cæcil. 14. qui tibi æstus, qui error, quæ tenebræ erunt? * ad Att. XII, 43. ferendus tibi in hoc meus error. antea vocaverat ineptias.

ERVEDITVS. etiam de philosophis dici, docebunt loci bi Muren. 30. 31. 36. ubi Zeno Stoicus & alii hujus generis philosophi sic appellantur. Or. I, 15. eruditus in philosophia. * Brut. 2. vox erudita h. e. græcis & latinis literis & artibus formata. Paradox. 5. oculos eruditos habemus; h. e. qui judicare possunt v. c. de picturis &c.

ERVERE. utelicere dicitur, Or. II, 88. memoriæ erueret exercitatione, si est nulla naturalis. * invenire latentem & fugientem. ad Div. V, 10. illum ornatum; de servo Ciceronii fugitivo. mem pro invenire est in hoc: ad Att. X, 14. difficultatem pecuniarum, qua erui nusquam posset. cf. ad Att. XIII, 30. extr. * eripere voluntatem. ad Att. XII, 36. sanum fieri volo: neque hoc mihi suada erui potest.

ERVMPERE. ad Div. VIII, 14. si illi amores & invidiosa oblectatio ad bellum se erumpit. plura exempla v. ap. Drakenb. ad Pl. VII, 355. Catil. I, 3. erumpi.

INDEX LATINITATIS.

erumpunt omnia h. e. *patefunt*. ad Att. XVI, 3. *erumpere* stomachum. i. e. *effundere iram*. ad Q. Fr. II, 2. sermones iniquorum in suum potissimum nomen *erumpere*. Mur. 38. omnia in hos dies *erumpunt*. i. e. *hoc potissimum tempore eveniunt mala*.

ESCENDERE. *adscendere, conscendere*. Tusc. V, 9. Off. III, 20. *Et aliis locis, quibus Gruzerus Et alii e MSS. hanc vocem restituerunt, aliis auctoribus alii; ubique enim fere, a librariis in ascendere aut conscendere mutatum est.* v. Gron. ad Liv. II, 28. II X, 17. XI, 29. XLV, 1. &c.

ESSEDARIVS. ad Div. VII, 6. tu qui aliis cavere didicisti, cave ne ab *essedariis* decipiare. *genus militum Britannicorum, qui ex essedis pugnant.* v. Cæs. B. G. I. V. 24.

ESSEDVM. *genus belgici, britannici vehiculi (v. essedarius) quo deinde usi etiam sunt Romani.* ad Att. VI, 1. Vedius mihi venit obviam, cum duobus *essedis*. Phil. II, 24. *vehebatur in essedo tribunus plebis.* v. Scheff. de Re Vehic. II, 23.

ETHOLOGVS. de Or. II, 59. *mimorum ethologorum est, si nimia est ista imitatio. Nam mimi quam possit fieri accuratissime exprimere Et imitari mores aliorum solent risus excitandi causa.* Dicuntur & *aretalogi biologi &c.* v. Salmas. ad Vopisc. Aurelian. 42. T. II. p. 530.

ubi ad Suetonium se de his fusi acturum promisit, quod nondum dixisset aliquis de iis quidquam.

EVANESCERE. *de vino est vim suam perdere.* Div. II, 57. *vinum evanescit.* * Tusc. V, 30. *sententia eorum evanuit.* h. e. *nullum amplius sectatorem habet.*

EVELLERE. Dom. 13. *radicitus evellere omnes actiones tuas.* h. e. *irritas facere.*

EVENIRE. ad Att. VII, 2. *bene eveniat, dicit Carneades; spurce. Est enim formula quae praefabatur, tanquam boni omnis causa, coitum habiturus cum femina.*

EVERRICVLVM. Nat. D. III, 30. *everriculum, ualitiarum omnium, iudicium de dolo malo.* Verr. IV, 24. *quod unquam huiusmodi everriculum in provincia ulla fuit.*

EVERSIO. de Fin. V, 10. *quæ vitæ sunt eversio.*

EVERSVS. ad Div. V, 21. *fortuna funditus eversa.*

EVERTERE. Catil. I, 7. *quæstiones evertere i. e. perfringere, ut se eripere quæstioni.*

EVICTVS. Verr. I, 6. *qui tam nefariis criminibus, tam multis testibus evictus, ora iudicum adspicere auderet. Grævius sic interpretatur: evictus est, qui pudore aut ratione incitatur ad aliquid agendum; atque exemplis confirmat ita dici evictus. Sed hæc vis est ab hoc loco aliena. Num enim criminibus*

INDEX LATINITATIS.

minibus & testibus quis incitari potest, ut audeat adspicere iudices? Absterreant hac eum potius necesse est. Eviētus est proconvictus, plane victus. Nam eviētus hanc vim habet, atque adeo plus est quam victus, ut docuit Brockhus. ad Propert. IV, 7, 2.

EVIGILARE. *excogitare vigilando* ad Att. IX, 12. *consilia evigilata cogitationibus.*

EVISCERATVS. *cujus viscera discerpuntur, eximuntur.* Tusc. II, 9. *evisceratum corpus.* cf. I, 44.

EVITARE. Tusc. I, 35. *hæc omnia vidi inflammari, Priamo vi vitam evitari h. e. eripi, e Poeta vetere. v. Bober. ad b. l.*

EVOcare. *dicitur ita, ut elicere.* Or. II, 8. *memoriam evocare.* ad Att. X, 8. *ne meam ipse supra dictam jam evocem.* * *evocare dicitur aliquem magistratus provincialis, senatus, cum eum jubet aliunde ad se venire.* Verr. I, 10. 33. ad Att. II, 24. V, 21. &c.

EVOCATVS. *commotus.* Deiot. 14. *evocata oratione misericordia.* Fin. II, 31. *probitas mercedibus evocata.* * *peregrinus jussus adesse.* Deiot. 5. *venit evocatus, ut is, qui Senatui parere didicisset.* * *evocati sunt milites, qui stipendia legitima fecere, sed precibus commorici castra alienius sequuntur.* ad Div. III, 6. *præfectus evocatorum.*

EVOLARE. Or. I, 35. *evolare*

viz oratio. h. e. celeriter præterit, ut vix quæ dicta sint, percipi potuerint. ibid. II, 78. *totum repente evolare. h. e. omnes suas vires celeriter ostendere.* Verr. I, 5. *evolare ex feveritate. h. e. absolvi quomvis noxium.* Sic Prov. Conf. 6. *pœnam evolarunt.* ad Att. IX, 10. *profecto evolare cupio.* ib. X, 10. *curris hinc istis invitissimis, evolare cupio.*

EVOLVERE. *explicare, exponere.* Or. III, 55. *Sol jam præcipitans me quoque hæc præcipitem pane evolvere coëgit.* v. Heins. & Drak. ad Sil. VII, 435. Off. III, 19. *si quis voluerit animi sui complicatam notionem evolvere.* cf. ad Att. IX, 12. Topic. 2. *definitio, quæ quasi involutum evoluit id de quo quæritur.* * *reperire.* Cæl, 23. *cujus criminis ego neque principium invenire, neque evolvere exitum possum.*

EVOLVTVS. Or. II, 86. *evolutus integumentis dissimulationis.*

EVRIPVS. Leg. II, 1. *ductus aquarum, quos isti euripos vocant. de euripis lege Salmas. ad Solin. f. 638. f. ubi etiam de euripis maritimis & Circensibus agitur.*

EX. post. Mur. 1. 7. *ex prætura triumphasset.* * Cæc. 30. *ex loco, quomodo differat a loco.* * ad Div. X, 4. *literæ, quas ex sermone Furni te scripsisse animadverto.* * ibid. VH, 28. *ex meis literis de animum meum desiderare.*

EXA-

INDEX LATINITATIS.

EXACTIO. ad Div. III, 8. in *exactionem* capitum atque olli-
orum inducuntur sumtus mini-
mo necessarii.

EXACVERE. *impellere.* ad
Att. XII, 36. cohortari & *exa-
cuere.*

EXAEDIFICARE. *de orato-
ribus est, latius diffundere.* Or.
I, 35. *exaedificare* opus.

EXAGGERARE. *angere* Off.
I, 26. rem familiarem non omni-
ratione *exaggerantes.* Cæcio. 7.
cum sextulam suam nimis *ex-
aggeraret.* h. e. nimis pro *sex-
tula sua postulares, nimis ma-
gnam diceret.*

EXAGGERATIO. Tusc. II,
26. *exaggeratio* quadam altissi-
ma animi.

EXAGGERATIVS. *altus, am-
plus.* Orat. 17. 57. *exaggerata*
oratio.

EXAGITARE. *commovere,
augere.* ad Att. III, 7. ne & me-
um mœrore *exagitem,* & te in
eundem luctum vocem.

EXAGITATIVS. *agitatus.*
Sull. 21. cum jam multos annos
esset *exagitata* dissensio. * *ad-
jutus.* Or. 3. *exagitantus* est ora-
tor Platonis & aliorum philoso-
phorum disputationibus, & *ad-
jutus.*

EXAMINARE. Or. II, 38.
populari trutina *examinare.*

EXANCLARE. *exantlare.*
Tusc. I, 49. cum *exanclaviffet*
omnes labores. cf. II, 8. Div. II,
10. Acad. IV, 34. *Davifius* pro
exanclare semper *reponendum*
confer. *exantlare,* ubi pro *ex-
haurire* aut *tolerare* dicitur.

*u. ad Tusc. I, 49. Eadem est Lam-
bini sententia ad Acad. IV, 38.
qui tamen probat exanclare pro
ministrare; ubi & Davifius re-
liquis in contextu: exanclatum,
cum in ceteris locis mutaverit.*
Quintil. Instit. I, 6. hoc verbum
ponit in nimis antiquis, neque
facile usurpandis. *Est autem a
vetere ancla, quod fuit vas, quo
aqua hauriebatur; ut adeo idem
sit exantlare & exanclare v.*
Salmas. ad Vopisc. Bonos. c. ult.
T. II. p. 774. Burm. ad Quintil.
l. c.

EXANGVIS. Orat. I, 13. de
quibus ille tenui quodam &
exangui sermone disputant, hic
cum omni gravitate & jucundi-
tate explicet.

EXARARE. *proprie est, a-
rando eruere.* Div. II, 23. *exa-
ratum* esse, Deum dicam an
hominem? Leg. II, 23. sepul-
chra *exarata* sunt. unde deinde
exarari dicitur, quod agro co-
lendo *questus in frugibus capi-
mus.* Verr. V, 38. tantum labo-
re suo frumenti *exarabant.* * *de
scribentibus cum dicitur, extem-
poralem descriptionem & subitam
significat.* ad Att. XIV, 22. sta-
tim hoc nescio quid *exaravi.*
ibid. XVI, 6. statim novum pro-
tæmum *exaravi* &c. cf. ad Div.
XII, 20. IX, 26. &c.

EXARDESCO. Har. Resp. 21.
excepi flammam (sc. quæ inji-
ciabatur patriæ) & solus *exarsa*
pro patria. Tusc. V, 29. inge-
nium ejus *exarsit* contra Stoi-
cam disciplinam. Rabir. Post. 6.
ad periculum innocentium tem-
pus

INDEX LATINITATIS:

pus exarserat. Læl. 21. intolérabilis injuria *exarsit.* sc. in nos. Phil. IV. longo tempore ad spem libertatis *exarsimus.*

EXARESCO. Tusc. III, 31. opinio vetustate *exaruit.* i. e. *evanuit.*

EXCELLENTIA. Tusc. IV. 1. incredibilis cursus ad omnem *excellentiam* factus est.

EXCERPERE. *eximere* Or. II, 11. *excerpere* de numero &c.

EXCETRA. *hydra.* Tusc. II, 8. hæc dextra Lernam, mactata *excetra*, placavit.

EXCIDERE. Or. I, 21. *excidit* libellus. *ibid.* 2. quæ inchoata ac rudia *exciderunt.* ad Att. III, 12. oratio *excidit.* h. e. *præter voluntatem nostram in vulgus exiit.*

EXCIPERE. ad Div. I, 9. illustri gratia aliquid *excipere.* Or. II, 8. *excipere* voluntates hominum, est, *adducere quorsum velis?*

EXCITARE. *testem in judicio ad dicendum testimonium vocare.* Rabir. Post. 12. in judicio Gabinii tertio quoque verbo *excitabatur.* negabant Gabinio pecuniam datam. *hinc etiam de aliis, quæ testimonii aut exempli causa aduicimus.* Tusc. V, 23. *excitabo* homunculum a pulvere & radio, * *dicetur etiam de edificiis.* Sext. 2. quibus initiis & fundamentis hæc laudes *excitatae* sint. * Or. II, 21. facilius in vitibus revocantur ea, quæ se nimium profuderunt, quam si nihil valet materies, nova samenta cultura *excitantur.*

EXCITATIVS. Or. II, 41. his locis in mente & cogitatione defixis, & in omni re ad dicendum posita *excitatis.* h. e. *in memoriam revocatis* & ad usum. * Rabir. Post. 15, magnis præmiis *excitata.* * ad Div. II, 16. fortuna *excitata*, opponitur ja-centi.

EXCLVDERE. *rejicere.* Har. R. 21. quod frater Metellus Pompejo sententiam dicenti *excluserat*, acerrimeque una voce ac mente restiterat: id . . ita perturbatum, itaque permutatum est, ut, quod frater consul, ne fieret, obstiterat: quod affinis & sodalis . . *excluserat*: id is consul efficeret &c. * ad Att. XII, 40. de hortis hoc videtur effici posse . . ut præconi subiciantur: id nisi sit, *excludemur.* sin ad tabulam venimus, vincemus facultates Othonis nostra cupiditate.

EXCVDERE. *elaborare.* ad Att. XV, 27. tibi de gloria *excudam* aliquid *ἡρακλειδίων.*

EXCVRERE. Or. 51. orationem non claudicare, nec insistere, sed cum sententia pariter *excurre*; *dicetur de oratione vincula* & *numerosa*, cum, verbi causa, enunciationes plures ita sibi implicentur & inter subiectum & prædicatum primarium mediæ inserjiciuntur, ut in subiecto incipiat in prædicato desinat periodus. * de profectibus. Brut. 78. studio autem neminem nec industria majore cognovi . . itaque tantos processus

INDEX LATINITATIS.

cessus faciebat, ut evolare non excurrere videretur.

EXCVTERE. *videre, si quis quid absconditum secum habeat, quod fere fit excutienda toga. scrutari.* ad Div. X, 31. tabellarii ubique excutiuntur. Rosc. Am. 34. *excutio* te, si quid ferri habuisti. cf. Agr. II, 11. 23. *hinc ducitur illud:* Off. III, 20. *explica & excute* intelligentiam tuam, ut videas, quæ sit in ea species & forma & notio viri boni. ad Q. Fr. I, 1, 2. neque sane placet, scrutari te omnes sordes, *excute* unumquemque. * *eripere, auferre.* Tusc. I, 4. *excute* opinionem radicitus. Har. R. 18. *excussus* & exhaustus, *sc. pecunia.* Sull. 16. noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, *excussos* arbitrari.

EXEDRA. *locus in porticibus, villarum imprimis, pluribus instructus sedibus, ut ibi consideri, disputandi causa, possit.* Or. III, 5. Fin. V, 2.

EXEDRIVM. *idem.* ad Div. VII, 23.

EXEMPLVM. Verr. II, 42. *facere exemplo.* h. e. non primum, sed post alios.

EXEMTVS. v. *eximere.*

EXERCITATVS. Or. III, 21. *exercitata oratio.*

EXERCITVS. ad Att. I, 11. Scito nihil tam *exercitum* fuisse Romæ, quam candidatos omnibus iniquitatibus. Tusc. II, 16. miles vetus exercitus.

EXHAURIRE. *auferre, eximere.* ad Div. IV, 16. *exauriri* tibi iste dolor potest, ad Att. II,

21. *amor exauriri* nulla potest injuria. Sext. 21. eadem sibi manu vitam *exhausisse.* *ibid.* 37. una plaga si accessisset, reliquum spiritum *exhausisset.* * ad Q. Fr. I, 2. *exhaustus* est sermo hominum. i. e. *desiit, conquievit.* * *perficere.* ad Att. V, 1. 13. *exaurire* mandata * Agr. II, 26. urbanam plebem nimium in rep. posse: *exauriendam* esse, *sc. tamquam sentinam aliquam.*

EXHIBERE est *producere aut testem in iudicium, ad populumve, aut servum in questionem &c. verbo, præstare præsentem aliquem, cum opus est.* Flacc. 15. fratres *exhibe*, non denunciavi. Verr. V, 7. servum statim *exhibere* jubet. * ad Att. V, 18. sed jam *exhibeo* pupillum, non defendo. Sunt enim lenta & inania negotia, *intell. creditoribus, ut ipsi exigant ab eo pecuniam.* Phil. VI, 3. horam *exhibere* nullam in tali cive liberando sine scelere non possumus. h. e. *omne tempus in tali cive liberando consumere debemus.* omnes (suas) horas in re aliqua *exhibere, quin latine dici possit, non dubitandum pu- ro.* Eximere horam quod Ferrario Grævio ad h. l. Budæo ad Pund. p. m. 83. placebat, *elegantèr dici scio, & sæpe est apud Ciceronem, ut mirandum esset, si librarii hic mutassent, aliis locis reliquissent.* Mihi autem h. l. non placet ita legi, primo quia *vulgarum idoneum sensum habet, ut dixi; deinde quia nullam non possumus, non est aptum*

INDEX LATINITATIS.

Tō eximere diem, legendum-
que esset ullam non possu-
mus.

EXIGO. in re pecuniaria est
creditorum, & quibuscunque
pecunia debetur. Flacc. 34. exi-
gendi causa legationem liberam
sumere. Fin. II, 22. ex rebus
voluptatem, quasi mercedem
exigit. * exigere dicuntur et-
iam qui curatores alicujus rei
sunt, cum aut jubent fieri ali-
quid, aut, factum a redemptori-
bus iisve, qui debebant, perspi-
ciunt probandi causa aut re-
prehendendi. Verr. I, 59. ex-
igisti viam thesaurum & pompæ.
ibid. 40, 50. exigere iarta te-
sta, inde hoc ducitur: Verr.
III, 46. exigere diligentia pen-
sum * agere ad Div. X, 24. de
his rebus, ut exigeret cum eo,
Furnio mandavi

EXIGVE. ad Att. XI, 16.
epistola exigue scripta. h. e.
quæ parum spei affert. Lael.
16. nimis exigue ac tenuiter
ad calculos revocare amici-
tiam; ut par sit ratio accepto-
rum & expensorum.

EXILIS. jejunus, nimis te-
nus, de oratione. Or. I, 18.
Spinosa & exilis oratio. ibid.
II, 38. genus sermonis affert
non liquidum - sed exile &c.
ibid 77. nullum exordium mi-
hi occurrit, nisi aut exile, aut
nugatorium aut vulgare aut
commune * de animalibus est
macer, tenuis, Div. II, 13. alie
Pecudis jecur nitidum & ple-
num, alie horridum & exile.

EXILITAS. nimia tenuitas
in dicendo opponitur ubertati
in dicendo & copia Or. I, 11.

EXILITER. ita dicitur de
oratione, ut exilis. Or. I, 11.
exiliter disputare. Brut. 84.
exiliter dicere est Atticorum
* de pronuntiatione: Or. III,
11. examinata exiliter exeunt
verba. h. e. sine vi, ut vix intel-
ligi possint.

EXIMERE. diem eximere,
est impedire, ne quis quid eo
die agere possit. quasi tollere
diem & eripere alicui. ad Q. Fr.
II, 1. diem dicendo eximere;
id fiebat in senatu, cum in sen-
tentia dicenda data opera mul-
tum temporis consumebant, &
aliena quoque dicebant, ut sol
occideret ante, quam Scam fieri
posset, quo facto, Scam fieri
non poterat. ibid. II, 6. Si
sibi cum populo agendi dies
essent exempti. ibid. dies comi-
tiales eximere pro eximere est
Leg. III, 19. diem tollere * Verr.
IV, 19 eximere de rebus.

EXISTIMARE. judicare, &
quidem in deteriore partem.
reprehendere. Agr. II, 12. tan-
tummodo, si quis ea potestate
temere est usus, existimamus.

EXISTIMATIO. iudicium.
Rosc. Am. 19. extr. ita tamen
te questus cupidum esse oport-
tebat, ut horum existimationem
(int. iudicium) & legem Rem-
miam putares aliquid valere o-
portere. v. Gron. ad Liv. IV,
41. XXXIV, 2.

EXISTIMATOR. iudex
Brut. 93. tantum detraxit, quan-
tum

INDEX LATINITATIS.

tum non quivis unus e populo, sed *existimator* doctus & intelligens posset cognoscere. Orat. 31. *existimator* alicujus artificii, non magister &c.

EXITVS. *in fabulis est ultima pars, in qua omnes nodi, quos vocant artis magistri, resolvuntur, & res ad finem aliquem insperatum & inexpectatum perducitur; quam Catastrophen vocant.* v. Scalig. R. Poet. I, 9. id fieri cum non potest, fabula exitum non habere dicitur. Nat. D. I, 20. ut tragici poetæ, cum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad Deum. Coel. 27. est ergo mimi exitus, non fabulæ. v. Clausula. * hinc formulæ plures de malo aut difficultate insuperabili & inexplicabili & contra. Dom. 47. nullum fortunis communibus exitum reperietis Verr. III, 82. exitum & rationem defensionis invenire. Div. II, 24. responsa nullum exitum habuere, i. e. nil accidit ex responso. Or. 33. nec recte differi, nec unquam ad exitum perveniri potest, sc. disputatio- nis. Nat. D. I, 37. male instituta ratio exitum reperire non potest. ad Att. XI, 15. habet aliorum omnium ratio exitum. ibid. IX, 5. quid illa, DIC MI TVLLI, quem habebunt exitum. ibid. X, 14. cf. XIV, I. exitum consilii invenire. &c.

Inv. II, 40. in lege est, si meretrix gestet auream coronam publica esto. Si publica refertur ad coronam, lex exitum habet, si

ad meretricem, nullum habet.

* Verr. V, 6. perditæ civitates hos solent exitus habere. b. e. his rebus perire solent, hæc in civitatibus perditis solent fieri, quo funditus pereant. * occasio de via descendendi, elabendi &c. Or. II, 77. exitus dare ad degressionem. Fin. V, 22. Cum autem etiam exitus datur conturbato errantique regi: ambo ergo una vivere precamur. * ad Q. Fr. III, 5. promissorum exitus.

EXORIOR. respiro, emergo: ad Att. VII, 26. nunc paulum exorior, & maxime his literis, quæ Roma afferuntur.

EXORNO. Tusc. II, 14. quid exornamus philosophiam, i. e. colimus, ei operam damus. * suborno: ad Herenn. IV, 15. utrumne aliquem exornari oportuit, qui ista prohiberet.

EXOSTRA. Prov. Conf. 6. a suis Græcis subtilius eruditus, quibuscum jam in exostra heluatur, antea post Siparium solebat. Est autem exostra, machina in scena, qua circumacta, quæ post siparium geruntur, a spectatoribus cerni possunt. Gruterus laudas Turneb. Adv. XX, 5. cf. Scalig. R. Poet. I, 12. p. 88. &c.

EXPECTORARE. Tusc. IV, 8. e veteri poeta: pavor omnem sapientiam mihi expectorat.

EXPEDIRE. *in re pecuniaria est; solvere debitum.* ad Att. XVI, 6. nomina sua expedire, ibid. XII, 29. si expediatur illud

INDEX LATINITATIS.

Iud Faberianum *sc. nomen*, *si* Faberius pecuniam solvat. * Mil. 4. omnis honesta ratio esset salutis expediendæ h. e. defendendæ & in tuto collocandæ.

EXPEDITVS. *in re pecuniaria est, certus.* ad Att. XIII, 29. *expeditum* nomen, ad Div. I, 3. *in provincia tua multa habet & expedita negotia.* * ad Att. XI, 1. *fidem expeditam relinquare; quod sit solvendis debitis aut promissis ad diem.* * paratus ad Div. XI, 24. *pecunia expeditissima* quæ erat, tibi decreta est. * ad Div. X, 25. Video autem, Planco consule, etsi etiam sine eo rationes expeditas haberes, tamen splendidiorem petitionem tuam.

EXPENSVS. Rosc. C. I. *expensam* alicui pecuniam ferte. h. e. *scribere in tabulis expensorum, pecuniam alicui datam.* ad Div. VIII, 4. Pompejo *expensam* tulit legionem Cæsar. h. e. *dedit.* Scil. etiam huiusmodi res datæ & acceptæ in tabulis acceptorum & expensorum scribebantur. cf. Verr. I, 57.

EXPERIRI. *sæpe dicitur in controversiis juris forensibus.* Rosc. Com. 9. *experiri* iudicio. Quint. 11. *experiri* summo iure. *ibid.* 16. *experiri* potestas non est. Cæcin. 12. *experiri* juris gratia, cf. c. 7. Coel. 8. *experiri* de injuriis.

EXPIARE. Pis. 35. tua scelera dii in nostros milites expiaverunt. * Prov. Conf. 1. *expiare*

suas cupiditates, pro, *satisfacere cupiditatibus suis.* Grævius legit: *explere; quod quin recte dicatur non dubito; sed illud quoque eleganter.* Nostri: *Seine Lust büssen*, eodem sensu, * *expiare* dicitur de portentis, cum sacrificiis aut alia ratione eventum avertere studemus Div. II, 63. quæ dii significant, quemadmodum ea procurentur atque expientur.

EXPINGERE. *pictura exprimere.* Tusc. V, 39. qui motus hominum, qui ferarum non ita ab Homero *expictus* est &c.

EXPLANATIO. *interpretatio* Har. R. 9. *explanationes* portentorum. *ibid.* 6. *religionis explanatio*, pro *expiatio*, quod Grævius probat, pro *explanatio*. *hunc certe sensum ibi explanatio habet, si est a Cicerone.*

EXPLANATIVS. Acad. I, 5. *explanata* vocum expressio. *de pronuntiatione verbi dicitur, cum ejusmodi est, ut omnes syllabæ & literæ facile intelligantur.*

EXPLERE. *satiare.* Sull. 32. *expletum* esse miseris alicujus. * Or. 13. 50. *sententias explere, est, justæ mensuræ perinde complecti.*

EXPLETVS. *perfectus.* Fin. II, 15. *expleta* forma honestatis. *ibid.* III, 9. *expletum* omnibus suis partibus.

EXPLICARE. *conficere.* ad Att. XIV. 23. *explicare* mandata. *ibid.* VIII, 3. *explicare* rem. *ibid.* XII, 29. *de hortis quæso*

INDEX LATINITATIS.

explica. cf. V, 12. * *quid faciendum, statuendumve sit docere, aut invenire* ad Att. VIII, 11. cogitando nihil *explicatur.* *ibid.* XIII, 18. plane hoc mihi *explices* velim, h. e. *mihî sententiam dicas.* *ibid.* XVI, 8. hoc *explica* i. e. *quid faciam doce.* ad Div. VII, 3. quo tempore me vidisti ita conturbatum, ut non *explicarem*, quid esset optimum factu. * ad Div. IX, 25. totam *κρυπταίνεσθαι*, quam contrieram legendo, in hoc imperio *explicavi.* h. e. *in usum converteri, adhibui.* * *exitum reperire.* ad Div. XIV, 12. metuo, ne id consilii ceperimus, quod *explicare* non facile possimus. * *in re pecuniaria dicitur ut expedire de quo ante.* ad Att. XIII, 29. Faberius nobis nomen illud *explicat.* i. e. *solvit debitum* cf. *ibid.* V, 1. 4. 5. * *dissolvere.* Div. II, 17. quas captiones nunquam *explicetis.* * *exsolvere.* Verr. V, 58. *explicare* se ex laqueis vi & ratione * *interpretari ex alia lingua in aliam.* Or. I, 34. ut summorum oratorum Græcas orationes *explicarem.* * *proferre.* Agr. II, 5. *explicare* longam orationem. * *eruiere, investigare.* Verr. IV, 51. ubi cum equitibus Rom. illos Verrutios, de quibus ante dixi, *explicabam.*

EXPLICATIO. *perspicuitas.* Brut. 38. mira in differendo *explicatio.* * Phil. VII, 1. quarum rerum etsi facilis *explicatio.* h. e. *de quibus etsi facile sententia dicitur, quid faciendum sit.*

EXPLICATIVS. *certus.* ad Div. VI, 1. habet *explicatam* rationem salutis suæ. ad Att. XV, 20. solutio *explicata.*

EXPONERE. *edere.* Cat. III, 5. *exponere* indicium * *promittere.* ad Att. V, 4. de Cppio bene curasti, quod ei DCCC *exposuisti.* cf. ep. 1.

EXPOSITVS. * *propositus.* Phil. VIII, 10. mors *exp. sita.* Græcius legit: *proposita, quod est usitatus.* Sed tamen sic est etiam Or. I, 4. præmia *exposita.* Phil. II, 44. factum *expositum* ad invitandum. Quint. 23. præmio sceleris *exposito* &c.

EXPOSTVLO. *postulo.* Rosc. Com. 17. vix a Ballione hoc *expostulare* auderes & impetrare posses.

EXPRESSVS. *certus, manifestus.* Rosc. Am. 22. *expressa.* sceleris vestigia. Planc. 12. *expressa* indicia, *opponuntur adumbratis* & *obscuris.* * *in re statuarum expressa signa opponuntur adumbratis, & sunt ea, quæ plane elaborata sunt, ut, quem referant: statim cerni possit, unde acinde ad alia transferuntur.* Coel. 5. non *expressa* signa sed *adumbrata* virtutum. *expressa signa virtutum, sunt veræ virtutes.* Tusc. III, 2. *expressa* res, non *adumbrata.* * Offic. I, 37. *expressa* literæ, sunt, quæ putide *pronunciantur.*

EXPRIMERE. *exigere, in re pecuniaria & aliis rebus, accipere* ad Att. XII, 25. HS. DC *exprimet* ab Hermogene. *ibid.* X. 15.

INDEX LATINITATIS.

X, 15. non mediocriter laborat de usuris, sed adhuc nihil *expressit*. Planc. 6. Cur tu in iudicio *exprimis*, quod non fit in campo. *ubi tamen Grævius malebat*: *exigis*. Mil. 4. lex quam ex ipsa natura arripuimus, haustumus, *expressimus*. * *in dicendo etiam dicitur exprimere, & variis quidem modis*. Arch. 9. *expressum* ab eo est bellum &c. Rabir. Perd. 3. an de tabulario in cento longa est *exprimenda* oratio? Acad. IV, 24. nemo superiorum non modo *expresserant*, sed ne dixerat quidem. * *sequi*. Rab. Po. 2. consuetudinem alicujus *exprimere*. Fin. V, 29. *de Platone*: ut cum Socratem *expressisses*, adjungeret Pythagoreorum disciplinam.

EXSEQVOR. *prosequor*. Tusc. I, 48. laude aliquem & lætitia *exsequi*. * *persequi, continuare*. Rabir. Po. 2. id *exsequi* usque ad extremum. * *ad Att. IX, 2. cur non omnes fatum illius una exsecuti sumus*.

EXSILIO *ab eo*. Flacc. 23. *exsiluerunt* principes, neque in illa concione adfuerunt.

EXSISTO. *emergo, subito in conspectum venio &c*. Tusc. III, 34. fibræ stirpium elidendæ, nulla unquam possit *existere*. Verr. IV, 48. qua spelunca Ditem ferunt *existisse*. Quint. 26. si omnes Crassi *existant* sc. *ab inferis*. Div. I, 28. tum te repente lætum *existisse*, *int. ex aqua. ibid. 46. cum nulla vox existisses*. * *eminere. cerni*. Off. I, 38. ne ira *existat*. Verr. I, 15.

hoc occultum malum non modo non *existit*. &c. cf. Or. I, 12.

EXSORBERE. Muren. 9. *exsorbere* difficultates.

EXSTRVERE. *de opulis magnificis & copiosis*. Tusc. V, 21. mensæ *exstruebantur* epulis. * *Fin. V, 24. exstrue animo altitudinem excellentiamque virtutum*.

EXVLTARE. *de vehemente commotione animi* Tusc. IV, 6. animus *exfulcat* inaniter & effuse. Sext. 44. furor *exsultans*. * *equi etiam ferociores dicuntur exsultare, unde ad alia, tanquam ad orationem transferuntur*. Or. III, 9. *exsultare* verborum audacia. Or. 8. *exsultare* audacius. Fin. I, 16. laus, in qua maxime ceterorum *exsulent* oratio.

EXSVPERANTIA. Tusc. V, 36. omnem *exsuperantiam* virtutes oderunt.

EXSVRGERE. *recreari. ad Div. XII, 10. exsurget* respublica.

EXTA. Div. II, 12. *extorum* pars inimici, pars familiaris. *ibid. 15. extorum* minæ. *vid. etiam in argutus*.

EXTABESCO. Nat. D. II, 2. opiniones fictas & vanas diurnitate *extabuiffe*.

EXTENDERE. *augere*. Dom. 58. *copiam extendere*. cf. Gron. Obs. III, 1. p. 435. Burm. ad Quinril. Decl. II, p. 205.

EXTENVARE. *diminuerere, depellere*. Tusc. IV, 17. error *extenuatur* die. * *comminuere*.

INDEX LATINITATIS.

Nat. D. II, 54. *cibus extenuatur dentibus.*

EXTERERE. Nat. D. II, 54. *pluvium calorem multum habere exterendo cibo, h. e. digerendo, concoquendo.*

EXTERSVS. *exinanitus.* Verr. II, 21. *fanum, quod non eversum atque extersum relinqueret.*

EXTINGVERE. Mil. 2. *extinguere salutem alicujus. ibid. 27. memoriam tabulis impressam extinguere.*

EXTISPEX, *aruspex.* Div. I, 16.

EXTOLLERE. ad Div. VI, 12. *ad æquitatem animi se extollere.* Dom. 45. *perculsum manibus suis extollere.*

EXTRA. Inv. I, 33. *ad Att. VI, 1. extra quam si formula exceptionis.*

EXTRAHERE. *eruerе, eradicare.* Tusc. IV, 38. *extrahere errorem, quasi radicem malorum, stirpitus. cf. Fin. II, 9. * producere.* ad Div. I, 4. *extrahita res est calumniis.*

EXTRANEVS. Inv. I, 22. *ornamenta extranea. h. e. non ex ipsa re ducta, sed aliunde adscita & assumpta.*

EXTRAORDINARIVS. Rosc. Com. 1. Verr. II, 70. *extraordinaria pecunia, sunt, quas, quia injustis & turpibus modis conciliatae sunt, non audent in tabulas acceptorum referre, ne ex iis convinci possint.* * ad Div. VII, 8. *reus extraordinarius, est, de quo quaestio extraordinem habenda est, h. e. relictis ceterorum crimi-*

num questionibus. nam quaestiones eo fere ordine habebantur, quo erant crimina delata, nisi lege causum esset, ut ejus criminis, quod delatum esset, ceteris omnibus praeberetur.

* Verr. V, 14. *extraordinaria cupiditates, opponuntur naturae ac necessitati.* * ad Att. V, 9. *munus extraordinarium, ibid. V, 4. extraordinarii honores sunt, qui non perpetui sunt in republica, sed aut urgente aliqua necessitate, aut alia de causa gravi, per Scra aut leges conferuntur, aut qui alicui per legem aliquam tribuuntur, cum ex lege annali aut aliis legibus ex quibus ordinarii honores mandantur fieri non possit.*

EXTRAKIVS. *extraneus.* Herenn. II, 13.

EXTREMVVS. *periculosus.* Rab. Perd. 2. *extrema tempora.* * *primus.* Manil. 10. *extrema pueritia* * ad Att. XV, 20. *homines, extrema quadam de republica loqui. h. e. ei summam perniciem imminere.*

EXTRICO. ad Div. V, 10. *de Dionysio tuo adhuc nihil extrico. i. e. reperio.* ad Att. XV, 20. *solutio extricata, h. e. expedita.*

EXVLCERATVS. *iratus.* Deiot. 3. *exulceratus animus.*

EXVERE. Verr. V, 58. *exuere se ex laqueis.*

EXVERERE. Nat. D. III, 3. *mihi ex animo exuri, non potest, esse Deos.*

EXVVIAE, Manil. 18. *exuviae nauticae, sunt rostra navibus*

INDEX LATINITATIS.

lucis decepta & tamquam vi-
fluvia signa alicubi suspensa.

F.

FACETVS. *venustus, de pul-*
chritudine generis tenuis, sed
per totam orationem fusa. Or.
6, alii in eadem jejunitate (v.
jejunitus) concinniores, hoc est,
faceti, florentes etiam & leviter
ornati. cf. *Quintil.* VI, 3. 4.

FACIES, *de toto corporis*
habitu & specie. Rosc. Com.
10. *Facies* non erat, ars erat
pretiosa. - - nemo enim eum
ex trunco corporis spectabat,
sed ex artificio comico aestima-
bat. Or. 1, 28. *facies*, vultus,
sonus, - - vox tragicorum,
gestus pæne summiqum acto-
rum. * *hinc pro specie.* Phil.
VIII, 8. *faciem* senatus auctori-
tatemque reip. secum attulerat.
Nat. D. 1, 38, cujus crebra *facie*
pellantur animi.

FACILITAS *est in bonis re-*
bus, quod proclivitas in malis
Tusc. IV, 12. * *opponitur mo-*
rositati Off. 1, 25. ad Att. XII,
40. quis aut congressum meum
aut *facilitatem* sermonis deside-
ravit.

FACIO. *creo magistratum*
&c. Planc. 4. *populus facit* eos,
a quibus est maxime ambitus.
* *in re sacra.* Mur. 41. Junoni
omnes Consules *facere* necesse
est. * *Manil.* 20. si quid eo *fa-*
ctum esset, per *εὐφρασίαν*,
pro, si mortuus esset. * *Verr.*
II, 16. quid hoc homine *facias*.
Acad. IV, 30. quid *faceres* huic
conclusioni, * *fingo.* Nat. D. 1,

30. his nominibus deos esse *faci-*
mus, quibus a nobis nominantur.

Verr. III, 42. tributum *facere*
coegisti. i. e. *dare.*

FACULTAS, *pro copia.*
dicitur diversis modis, ut
ipsum copiae verbum. Sull.
14. Cujus generis virorum
facultas in lenatu maxima,
Quint. 4. *facultas* numorum.
ad Div. X, 4. si *facultas* tui præ-
sentis esset. Quint. 1. *facultates*
amicorum * *de possibilitate, oc-*
cassione &c. ad Div. I, 7. si res
facultatem habitura videatur.
ibid. II, 3. *facultatem* munerum
nemo admiratur, est enim co-
piarum, non virtutis. Mur. 5.
vera *facultas* maledicendi. Rosc.
Am. 33. Age nunc ceteras *fa-*
cultates consideremus.

FACTIO. *jus fuciendi* Top.
11. ad Div. VII, 21. *factionem*
testamenti non habere. * *par-*
tes, etiam in bono sensu. ad Q.
Fr. IV, 1. Gabinium tres dhuc
factiones postulant.

FACTVS. *elaboratus arte*
Verr. IV, 20. argentum *beno-*
factum. Brut. 8. quodammodo
oratio facta.

FALCARIVS. Sull. 18. Catih
I, 4. inter falcarios. *locus Romæ*
fuit, in quo Lecca domum ha-
bebat.

FAMES. Tusc. II, 1. *oppo-*
nitur copia in dicendo.

FAMILIA. *Servi.* ad Div.
XIV, 4. *familia* liberata cf.
ad Div. I, 3. Brut. 22. &c. *hinc*
Cluent. 15. *familia* martis h. e.
servi martis, qui Martiales di-
cuntur, similes Veneris in Si-
cilia.

INDEX LATINITATIS.

ilia. * *gladiatores, quia & ipsi servi.* Sulk. 19. *comparare familiam. item: praeesse familiae.* cf. Sext. 60. * *res familiaris* Cæcin. 7. *familia berciscunda.* (v. *bercisco*) *Veteres jungebant familiam & pecuniam, ut docet Salmas. ad Solin. p. 892. cf. Burm. ad Suet. Ner. 5. Sed post, quia domini eadem in ceteris res suas, quæ in servos, potestas, familia de omni re familiari dicta est.* Ulpian. l. 195. §1. *de Verb. Signif.* * *dicuntur etiam de secta philosophorum.* Q. rat. I, 10. *de Div. II, 1. Peripateticorum familia &c. unde illud fluxit etiam de Trebatio: familiam ducit in jure civili, ad Div. VII, 5.*

FAMILIARIS. Quint. 27. *manus allatas esse ante lares familiares. h. e. in arrio v. Lares.* * *in extis quid sit pars familiaris, fissum familiare v. fissum.*

FAMOSVS. *de feminis impudicis & male fama.* Orat. II, 68. *extr. me mater vetuit ad famosas ire.* Fr. *de Rep. 4. si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant.*

FANATICVS. *nimis superstitiosus.* Div. II, 57. *philosophi superstitiosi & pene fanatici, de Stoicis, qui nimis oraculis, & omni divinationi tribuebant.* Dom. 40 *homo fanaticus.*

FASCES. Brut. 6. *cum tibi ætas nostra jam cederet fascisque summitteret.*

FASCIA. *de cruralibus viro-*

rum. ad Att. II, 3. *etenim mihi ejus caligæ, ut fasciæ cretatæ, non placebant.* Fr. *in Clod. cum vincirentur pedes fasciis.* *Sunt autem hominum molliorum, v. fascioli.* * *sunt etiam ægrotorum.* Brut. 60. Cn. Octavius devinctus erat fasciis, & multis medicamentis, propter dolorem artuum, delibutus.

FASCIOLAE. Har. R. 21. *Clodio inter alia muliebria ornamenta, quibus utebatur, obijciuntur purpureæ fasciolæ.* Ap. Sueton. Calig. 17. *purpureæ ac conchylii fasciæ distribuuntur, sed feminis & pueris vid. imprimis Salmas. ad Lamprid. Alex. Sev. c. 40.*

FASTIDIOSE. Or. I, 61. *quod ego non tam fastidiose in nobis, quam in histrionibus spectari puto. b. e. in eo facilius hominibus satisfacimus, quam bistrionibus, a quibus plus in hoc genere postulatur.* Or. II, 89. *pudentius, vel invitius, vel etiam fastidiosius facere aliquid ibid. I, 26. quam diligenter & prope fastidiose judicamus.*

FASTIDIOSVS. *cui non facile satisfieri potest.* Her. IV, *aurium sensus fastidiosissimus.* * *contemptor.* Brut. 70. *fastidiosus latinarum literarum.*

FASTIDIRE. *omnia, etiam recta, reprehendere, nihil facile probare.* Mil. 16. *etiam in recte factis fastidimus v. Gron. Obs. IV, 10.*

FASTI. *Kalendarium, in quo inter alia, qui dies fasti aut nefasti sunt, consignatum est.* Mu-

INDEX LATINITATIS.

Muren. 11. posset agi lege nec ne, pauci quondam sciebant; *fastos* enim vulgo non habebant. * *annales* Pis. 13. hos consules non dicam animi hominum, sed ulli *fusti* ferre possunt.

FASTIGIVM proprie est templorum. v. imprimis Or. III, 46. unde inter cetera invidiosa a Cesare usurpata etiam fastigium memoratur Phil. II, 43. cf. Sueton. Caf. 81. Et ibi Inlt. Sed imprimis Salmas. ad S. ar. zian. Pescenn. c. 12. qui Caesaris fastigium docet, non de recto capiendum, sed de ornamento re-cti, quale vulgo etiam in templis fuerit. Plutarchus ἀντιστήριον vocat, quod ita accipitur. v. Ind. Gr. cf. eundem ad Solin. p. 853. Sed est tamen etiam de privatis. ad Q. Fr. III, 1. * off. III, 7. operi fastigium imponimus.

FATALIS. Catil. III, 4. annus fatalis ad tertium &c.

FATVM. homo pestifer. pernicies ipsa, interitus. Sext. 43. de Gabinio & Pisone: duo illa reip. fata. Dom. 57. si in illo parte fare reipubl. * vaticinium Catil. III, 4. fata Sibyllina.

FAVERE. verbum theatrale de plausu, unde ad alia traducitur. Ligar. 3. favere industriae & gloriae alicujus. ad Att. XII, 49. me tamen ei fanturum &c. * Div. II, 26. ex Ennio: galli silentio noctis favent faucibus rursis cantu.

FAVOR. spect. notum. Rosc.

Com. 18. quem favorem secum in scenam attulit Panurgus. * Leg. II, 5. favore magis quam re legum nomen tenent.

FAVOR. Rosc. Am 6. nobilitatis fautor; parium nobilium studiosus, etsi non castra eorum sequeretur.

FAVX. angustus aditus. Quint. 6. fauces macelli. Verr. III, 76. Timarchides premit fauces defensionis. h. e. facit, ut defendi non possis.

FAX. Tusc. II, 25. cum quasi faces doloris admoventur. Tusc. V, 27. dolor faces ardentes intentat * Tusc. I, 19. Cumque corporis facibus inflammari soleamus ad omnes cupiditates. * rhetorum faces sunt τὰ πᾶσι. Or. III, 1. verborum faces admove. h. e. quibus ira commoveri possit. Or. II, 51. neque parvis in rebus admovenda sunt haec dicendi faces * homo reip. perniciosus, autor seditionum. Har. R. 2. de Gabinio & Pisone: cum his furiis & facibus bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum. * ibid. 22. injecta est fax foeda & luctuosa reip. - qua ego solus exarsi: * Div. I, 11. Fax Phoebi * Nat. D. II, 5. faces coelestes. genus meteorum. cf. Catil. III, 8.

FECIALIS. Leg. II, 9. foederum, pacis, belli, induciarum oratores, feciales iudices duo sancto. Off. I, 11. belli quidem aequitas sanctissime feciali populi Rom. jure perscripta est. cf. Verr. V, 19.

INDEX LATINITATIS,

FELICATVS. ad Att. VI, 1, in *felicatis* lancibus & splendidissimis canistris, olusculis nos solēs pascere. *Felicatæ*, *item*, *felicatæ dicuntur a filice herba, quæ calata in lancibus erat.* cf. *Arad.* 1. *quamquam ibi quidam habent: delicatum v. delicatus.* v. *Græv.* ad l. c. *Salmas.* ad *Solin.* p. 737.

FERALIA. ad Att. VIII, 4. *festus dies, quo manibus sacra sunt.* v. *Ovid. Fast.* II, 569.

FERIRE. *Pat.* 17. *medium ferire voluit, h. e. extrema vitare.*

FERRE. ad Div. V, 20. *ferre rationes, pro, referre,* * *Verr.* II, 31. *sententiam ferre, dicitur de senatore, cum proprie dicatur de iudiciis, post legem tabellariam, quod antea, pronunciare dicebatur. Defendebat eam lectionem Grævius, contra eos, qui negabant de senatoribus dici: sententiam ferre. Non observat vir doctus alium locum, nempe ad Div. XI, 21. Cum ego sensissem, de iis, qui exercitus haberent, sententiam ferri oportere, iidem illi, qui solent, reclamant.* * *Planc.* 19. *ferre tribum, dicitur, qui tribus suffragiis creatur.* * ad Att. XV, 29. *at, hic, sibi Juliam ferre, in. conditionem, vel de Juliam sibi nubere.* * *Cluent.* 64. *ferro in quaestionem servum, est, permittere ut torqueatur.* * *forri dicuntur navigantes* *Or.* 23. *jam quidem, quocumque fererent, vela dan-*

da sunt. Sed imprimis, qui præ nimia animi commotione & cupiditate nesciunt, quid agant. *Quint.* 11. *ferret ferturque avaritia.* *Cluent.* 70. *cæca crudelitate & savitia ferri videtis,* cf. *Verr.* V, 46. &c. * *Or.* 40. *rem supra ferre, quam fieri potest, de hyperbole.* * *referre in tabulas.* ad Div. VIII, 4. *ei expensum tulit, legionem,* * *Phil.* IX, 4. *aures ferunt cohortationem, i. e. non paremus cohortationi.* * ad Div. VIII, 10. *calumniam ferre, dicitur, de eo, qui calumnia accusasse convincitur.*

FERVERE. ad Div. X, 23. *dedi operam, ut - non miles ullus, non eques - ab illis ferventibus latronibus intercepteretur. b. e. furiosis.*

FERVOR. *Tusc.* IV, 10. *fervor animi de perturbatione.*

FESTIVITAS. *Inv.* I, 19. *quæ virtus orationis sit?* *Or.* II, 54. *perpetua festivitas, dicitur de cavillatione, de qua ibid.* *Or.* 52. *his festivitatibus insolentius abutitur.*

FIBRA. *Div.* I, 10. *fibra in extis. Fibrae sunt ipsa exta, jecur, cor, pulmo v. Senec. oedip.* p. 357. &c. *Et ibi Viri docti proprie autem extorum extremitates, λδβοι.*

FICTOR. *Dom.* 54. *est genus ministrorum in sacris, pistor dulciarius.* *Varro* L. L. *fictores dicti a fingendis libis.* v. *Casaub.* ad *Speron.* Aug. 5. *Gueber. Jur.* Pont. II, 14. p. 237.

FIDE

INDEX. LATINITATIS.

FIDELIA. *vas rectorum.* ad Div. VII, 29. de eadem *fidelia* duos parietes dealbare.

FIDELIS. *de quo recte dicatur?* ad Div. XVI, 17. *ibid.* *fidelis* ager.

FIDELITER. *de quo dicatur?* ad Div. XVI, 17. *ibid.* X, 23. per quorum loca *fideliter* mihi pateret iter.

FIDENTIA. *quid sit?* Tusc. IV, 37.

FIDES. Inv. I, 39. *fecerunt per fidem, h. e. quia ipsis fides est habita.* Rols. Am. 4. quod mihi cum *fide* impositum est. h. e. propter opinionem de *fide* mea. * *den Credit.* Agr. II, 3. *fides* de foro sublata est. Marc. 8. *revocare fidem.* Manil. 7. *concidit fides.*

FIDVCIA *hypotheca, pignus.* Flacc. 21. *fiducia* accepta. *ibid.* *fiducia* commissa. v. *Faernus* ad h. l. * *genus iudicii, in quo iudicatur ex aequo & bono* hac formula adjecta: *ut inter bonos bene agere oportet.* Off. III, 15. ad Div. VIII, 12. v. *Salmasius* mod. *Usur. c. 14. de Usur. c. 4.* * *fiducia* est etiam in hereditatibus & emptionibus, nempe cum aliquis heres sit, hac conditione, ut accepta hereditate, eam reddat alteri, quem heredem scribere per leges non licebat, tamquam filius, quæ ex lege *P. conia* heres esse non posset. item, cum alicui venditur aliquid venditione imaginaria, ut rem venditam statim reddas; quod fiebat in hereditate a sacris liberanda &c. *Cecina.* 3.

qui per tutelam, aut societatem, aut rem mandatam, aut *fiducia* rationem fraudavit aliquem. Rols. Com. 6. Si qua sunt privata iudicia summa existimationis & pæne dicam capitis, tria hæc sunt, *fiducia*, tutela, societatis cf. Nat. D. III, 30. Offic. III, 17.

FIGERE. Nat. D. I, 34. *figere* maledictis cf. Or. 26.

FIGURA. Or. I, de Or. II, 23. *figura* dicendi. Or. III, 52. *figura* orationis Gr. *ἰδέα*, est genus dicendi, tamquam tenue, aut sublimis aut medium.

FILICATVS. v. *felicatus.*

FILVM. Or. III, 26. *filum* orationis. est ipsum genus dicendi, quod patebit conferenti. Or. II, 22. Orat. 36. * *ipsa orationis materia.* Læl. 7. *audivi non invitatus* equidem, sed aliud quoddam expetimus *filum* orationis tuæ h. e. de alia re te audire cupimus. * ad Div. IX, 12. *munusculum levissimum, crasso filo.*

FIMBRIA. Pison. 11. *madentes fimbriae cincinnorum.* *Fimbriae* sunt cirri canillorum; extremitates calamistratae. *Servius* legit h. l. *fibræ*, quod idem esse docet *Salmasius* ad *Capitolina Pertin.* 8. nam *fimbriae* & *fibræ* sunt proprie extremitates rerum cf. ad *Solin.* p. 99.

FINGO. Brut. 31. *fingitur* oratio commodius i. e. elaboratur. Sull. 28. *fingi* natura subito non potest. Or. II, 28. orator, quem nunc *fingo* h. e. qui qualis esse debeat, doceo. Tusc. III,

INDEX LATINITATIS.

III, 15. vultus a mente *fugitur*.
Or. 28. *fungere* totum se ad
alterius arbitrium & nutum.
Brut. 38. *fungere* animos. *b. e.*
nectere quorsum velis. de ora-
tore. Nat. D. II, 59. lingua *fin-*
git vocem & terminat, *h. e. fac-*
it, ne, ut in brutis. sine di-
stinctione literarum & syllaba-
rum erumpat. ad Att. VI, 3. *for-*
mam totius reip. velim mittas,
quæ mihi obviam fiat, ex qua
me fugere possim.

FINIS. *formula, quem ad*
finem. non significat apud Cice-
ronem, zu was Ende, sed quam-
diu. Catil. I, 1. *quem ad finem*
se se effrenata tua jactabit auda-
cia. cf. Verr. V, 29. IX, 26.
Nat. D. II, 51. * *pro consilio*
rationem finis dicitur. Invent. I, 5.
officium ejus facultatis videtur
esse, dicere apposite ad persua-
sionem: *finis, persuadere dictio-*
ne. * *dicitur etiam ut exitus,*
de quo supra. ad Div. IV, 9. *qui*
finis istius consilii est. * *finis*
dicitur etiam, quod est in qua-
que re summum. Fin. I, 17. *fi-*
nis bonorum & malorum, est
summum bonum & summum
malum. Planc. 25. *finis bono-*
rum populi, est consularis. Tusc.
II, 1. *finis sperandi, est summum,*
quod quis sperare potest aut
sperat, * Leg. I, 21. Mur. 9. *re-*
gere fines, est constituere, decer-
nere de finibus, de quibus con-
troversia orta est, quod faciunt
arbitri finium regundorum.
v. Lex Mamilia.

FINITIMVS. Or. I, 16. *fi-*
nitimus oratori posta.

FINITOR. *agrimensor, qui*
agros in coloniis deducendis
metitur & definit. Agr. II, 13.
finiorem mittant: ratum sit,
quod finitor uni illi, a quo mis-
sus erit renunciaverit. cf. c. 17,
20. v. *Goesii Antiqu. Agrar.*
c. 4. *inprimis. p. 31.*

FINITVS. *certus.* Nat. D.
II, 35. *motus finiti.* * *modera-*
tus. Fin. I, 19. *cupiditates fini-*
tæ. * *definitus.* Tusc. III, 25:
mors est omnibus finita. * *na-*
merose cadens. Or. 51. *finita*
pronunciare.

FINIRE. *regere, moderari.*
Fin. II, 9, 20. *cupiditates finire.*
* *ad Att. VIII, 3. finienti pro-*
vincias Gallias restitit. i. e. cum
censeret Casarem e Gallia de-
trahendum.

FIO. Tusc. III, 5. *ita fit, pro:*
ex quo sequitur: ex arithme-
ticis ducta ratio dicendi. * Agr.
II, 27. *quid fiet pecunia. Grav.*
pecuniæ. utrumque rectum est.
Sic quid facias homini, & ho-
mine. v. facio. * *ad Div. VII,*
18. nihil fieri, frigere te. b. e.
nihil questus te facere.

FIRMÈ. Fin. III, 9. *assensus*
suos firme sustinere. h. e. cave-
re, ne elaboratur nobis assensus, re-
busque incertis tamquam certis
assentiamur.

FIRMVS. *ad Att. I, 1. fir-*
mus candidatus. h. e. qui pro-
pter gratiam suam & amico-
rum magnam spem habet con-
sulatus consequendi. in Cæcil. 9.
Verr. II, 1. *accusator firmus.*
h. e. fortis, minime timidus.

FISCINA. *est utensile rusti-*
cum

INDEX LATINITATIS.

cum, cujus etiam apud Caronem & Columellam mentio. v. Lexic. rustic. Gesneri in h. v. Flacc. 17. *fiscina* ficorum.

FISCVS. de pecunia, quia in *fiscis* reponebatur. in Cæcil. 8. 9. *fisci* Siciliones. cf. Verr. III, 79.

FISSVS. Div. II, 13. *fissum* familiare & vitale. *ibid.* I, 10. *fissum* in extis. Nat. D. III, 6. *fissum* jecoris. Div. II, 12. quod *fissum* periculum, quod commodum aliquod ostenderet. fuit autem *fissum* linea imaginaria extra bipartito dividens, ut altera pars ad hostes, altera ad sacrificantem ejusque amicos pertineret. unde familiare *fissum*, pars familiaris extorum dicitur. v. Turneb. Adv. IV, 18. Delrius ad Senec. Oedip. p. 363. s. ubi, quod *fissum* Ciceroni, Seneca etiam limes, dicitur. Illa linea autem dicitur, ab eo, quod Græci πύλην vocant, ubi lodi jecoris funduntur, quod est proprie *fissum*. v. Salmas. ad Solim. p. 91. a.

FISTVLA. canalis plumbeus vel ligneus ad aquam deducendam aliquo. Rab. Perd. II, 1. *fistulas* præcidi imperarat. * *explosio*. ad Att. I, 3. & ludis & gladiatoribus maximas ἐπιστημασίας sine pastoritia *fistula* auferebamus. v. Salmas. l. c. p. 156.

FISTVEATOR. Or. III, 61. sed *fistulatorem* domi relinque-tis &c. *fistulator* est servus, qui *fistula* subjicit domino dicenti sonum, quo incipiat, & sensim

adscendentem a nimia contentione revocat. Hujusmodi servo *Græcbum* usum refert Cicero l. c.

FIXVS. certus, perpetuus. Tusc. V; 14. bonum *fixum*. Cluent, 45. non ita *fixum* esse deberet, ut convelli non liceret. Rabir. Po. 9. hoc maneat & *fixum* sit ad Div. XIV, 4. si hæc mala *fixa* sunt. * Sext. 5. *fixa* vestigia, opponuntur leviter *pressis*.

FLABELLVM. Flacc. 23. cujus lingua, quasi *flabello* seditionis concio est ventilata.

FLACCVS. Qui aures habet magnas & languidas. Nat. D. I, 29.

FLACCERE. ad Q. Fr. II, 15. Messala *flaccet*. sc. in petitione. i. e. parum spei habes.

FLACCESCERE. Brut. 24. *flaccescit* oratio.

FLAGITARE. *exigere*. Dom. 20. *flagitare* Cistophorum.

FLAGRANTIA. Coel. 20. *flagrantia* oculorum. signum libidinis.

FLAGRARE. Verr. II, 53. *flagrabas* domus studio & cupiditate hominum. Sic etiam poetis fervere dicuntur loca in quæ homines studiose frequentesque coeunt. v. Burm. ad Valer. Fl. I, 121. Flacc. 28. multitudo *flagrans* in concionibus. i. e. seditiones movens. Verr. IV, 32. convivia, quæ domesticis stupris flagitiisque *flagrant*.

FLAMEN. genus sacerdotum. Erant Romæ flamines tres, Dialis, Martialis & Quirina-

INDEX LATINITATIS:

*rinalis, additas deinde quartus, Julius Tres superiores erant in collegio Pontificum. v. Dom. 14. Phil. II, 43. * Mil. 10. flaminem prodere. i. e. creare. est enim hoc proprium in ea re verbum.*

FLAMINIVM. Sacerdotium flaminis. Phil. XIII, 19. *flaminium Cæsaris.*

FLECTERE. mutare. Sull. 28. *natura subito flecti non potest. Coel. 6. huc & illuc torquere & flectere suam naturam. * Div. II, 45. in flectentis promontoriis; de nautis, dum flectunt circa promontoria cursum.*

FLETVS. Tusc. II, 23. *in XII. tabb. quid sit? quamquam Bensleius & Boberius malebant; Iessius.*

FLEXIBILIS. varius, inconstans. Læl. 25. *flexibilis assentatoris animus * Or. III, 45. flexibilis oratio dicitur, quia collocatio verborum modis multis variari potest.*

FLEXIO. circuitus. Pis. 22. *de verticula flexionesque quærere. Or. III, 25. flexiones incantu sunt, quæ nos semitonia vocamus, quibus mollis & suavis cantus efficitur, unde Demostheni Aeschines vocis flexiones objiciebat tamquam molles & gravitatem oratoris non decentes. Or. 18.*

FLEXVS. Coel. 31. *ætatis flexus, est virilis ætatis initium. Metaphora ducta est, a circo, in quo flexus est, cum*

curvus, ubi alteram partem circi exegerunt, circa spinam & metas flectuntur. Sed Or. I, 1. est de virili ætate ad senectutem vergente.

FLOS. Brut. 87. *pigmentorum flores. Balb. 6. ipsum florem dignitatis infringere.*

FLUCTVARE. Or. 58. *fluens oratio, est non numerosa & structa.*

FLUCTVS. Flacc. 24. *fluctus concionum.*

FLVENTER. ad Att. VII, 14. *fluenter lippire.*

FLVERE. spectare, devenire. ad Att. IV, 16. *res fluit ad interregnum ibid. IX, 10. illius rationes quorsum fluant. * succedere. Off. I, 26. res fluunt ad voluntatem. * divulgari Tusc. IV, 1. Pythagoræ doctrina cum longe lateque flueret. * Tusc. II, 22. fluere mollitia. * interire. Marc. 8. omnia quæ dilapsa jam fluxerunt. cf. Or. 3. Gron. ad Lio. XXV II, 17. * Or. 58. de Or. III, 49. oratio fluens, opponitur vinctæ periodis & numerosæ. Contra fluens æqualiter oratio. ibid. est levitas ubique oratio, in qua nihil asperum, hincum &c. * Or. II, 6. Gallus distortus, ejecta lingua, buccis fluentibus. h. e. ut alii loquuntur labentibus, propter vim morbi, aut senectutem, aut corpus male quacunque de causa constitutum. v. Gronov. ad Senec. Hippol. v. 364 & Inst. ad Sueton. Aug. 99. Sed Pis. 11. Sen. p. Red. 6. fluentes buccæ Gabinii, sunt cerussa & reliquo fuso*

INDEX LATINITATIS.

fusco interpolata & correctæ, quæ calore & sudore fluunt, ut similes sint, quemadmodum Petronius c. 23. ait, parieti laboranti nimbo.

FLVXIO. *illuvio, diluvium* Div. I, 49. *fluxiones aquarum.*

FOCVS. *de formula: pro aris & focis. v. Ara. Rosc. Am. 8. foci patrii.*

FOCVLVS. Dom. 47. *est ara genus parvum & portatile, quod in consecrationibus adhibetur. Ejus figura extant in numis & aliis monumentis v. v. c. Guther. J. P. II, 14.*

FODICO. Tusc. III, 16. *fo-dicantibus his rebus, quas malas opinamur.*

FOENEVS. fr. Corn. 1. ho-mines foenei. v. Asconius ad h. l. *Scil. in spectatulis tauri sole-bant irritari foeneis imagini-bus aut pilis. unde foenei di-cuntur, qui nomen & speciem rei tantum habent, non vim. v. Salmas. ad Spartian. Pescenn. c. 11.*

FOENERATOR. Off. I, 42. *foeneratorum quæstus in odia incurrunt. ad Div. V, 6. erant autem Romæ foeneratores ho-mines divites cujuscunque or-dinis, qui pecunias sub usuris collocatas habebant. Capitali-sten, Renteniers.*

FOENERARI. *sub usuris da-re pecuniam* LaL 9. *beneficium foenerari. itaque pecunia pro-prie foeneratur; sed homines etiam dicunt foenerari. Parad. 6. dimissiones libertorum ad*

foenerandas & diripiendas pro-vincius.

FOENICVLARIVS cam-pus. *ubi foenum metitur. ad Att. XII, 9. utrum Cæsar in foe-nicularium an in Martium cam-pum cogitet.*

FOETVS. *de frugibus agro-rum* Or. II, 30. *quo meliores ager foetus possit & grandiores edere. item baccis arborum* Div. I, 9. * *actus edendorum fructuum* Leg. I, 8. *quæ frugibus & baccis terræ foetu profun-duntur. * proventus, γενέσθην. Brut. 49. nec ulla ætate uberi-or oratorum foetus fuit.*

FONS. ad Q. Fr. III, 1. *ipfi fontes jam siccant.*

FORAS. ad Q. Fr. III, 1. *fo-ras coenare.*

FORE. ad Att. V, 21. *fore venturum.*

FORÉS. ad Div. XIII, 10. *aperire amicitiae fores.*

FORI. Cato. 6. *cum alii ma-los scandant, alii per foros cura-sent. Fori sunt tabulata navi-um. v. Salmas. ad Solin. p. 646.*

FORIS. *varie & multis mo-dis dicitur. præcipuos adfere-mus, quos quidem observavimus. ad Q. Fr. II, 8. foris valde plau-ditur; nempe extra senatum, h. e. a reliquis ordinibus. Verr. III, 9c. non quæram foris (i. e. extra iudicium) cum habeas iudices principes civitatis. ibid. 91. non quæram exemplum fo-ris: hoc ipso ex consilio utar exemplis. Rosc. Am. 47. domi dignitas & foris (apud exteros) auge-*

INDEX LATINITATIS.

maioritas. Arch. 7. delectant domi, non impediunt *foris* h. e. in provinciis cum sumus, aut in bello. ad Div. VII, 16. *foris* coenitare. Dicitur & pro *alunde*: Tusc. III, 3. *foris* petere. Fin. III, 7. ut in ipsa arte insit, non *foris* petatur. Or. II, 40. *foris* assumere argumenta. hinc Pl. 6. *foris* esse dicuntur, qui sunt in aere alieno, de qua lectione tamen angustina sit, dubitas Manutius. Fin. I. 13. nec hae cupiditates sese *foris* solum jactant, nec tantum in alios caecum impetu incurrunt, sed intus etiam in animis inclusae inter se dissident, &c.

FORMA Dialecticis est species generi subiecta Top. 7. In divisione *formae* sunt, quas Graeci *ideae* vocant, nostri species, appellant, non pessime id quidem, sed inutiliter ad mutandos casus in dicendo &c. Fin. V, 4. *forma* disciplinae triplex. * delineatio aedificii & cujuscunque rei ad Div. II. 8. ut cum *formam* reip. viderim, quale aedificium futurum sit &c. cf. Or. I. 35. extr. ad Div. III, 11. quod ad me quasi *formam* communium temporum & totius reip. misisti expressam. * in rhetoricis *forma* dicitur, ut figura, primo de tribus generibus dicendi: *Χαρακτήρες* *ideae*. Or. II, 23. Or. II, & de Schematibus Brut. 17. sententiarum & orationis *forma*. * ratio, constitutio. Tusc. II, 15. qui Graeciae *formam* reipublicarum dede-

runt. Phil. V, 5, *forma* iudicis. * Species rei in animo expressa & comprehensa. Or. 5. habuit profecto comprehensionem animo quandam *formam* eloquentiae. - eos, quibus aliquid aut plura deerant, in eam *formam* non poterat includere. * externus apparatus, insignia. Agr. II, 13. *formam* adhuc habetis & speciem ipsam tyrannorum. v. Graev. ad b. L. * Nat. D. II, 40. *formae* igneae sunt sidera.

FORMARE. Brut. 38. *formare* animos, dicitur orator, qui eos flectit, quorsum vult.

FORMIDO. quod timorem incutis. Fin. V, 11 quasdam post mortem *formidines* extimescant. Tusc. I, 16. cujus ignorantia finxit inferos, easque *formidines*, quas tu contemnere videbare. Boberius adeo de Poetarum Dea *Formidine* interpretatur; sed nihil opus.

FORMULA. *forma*, Acad. I. 4. *formula* disciplinae, * generale pronunciatum, ex quo de singulis rebus judicari possit. Off. III, 4. *formula* quaedam constituenda est. &c. * in iure civili *formula* est certus verborum modus. *Formulae* sunt 1. eae, in quas iudicium datur, Quint. 8. 2. *Fororum*, quibus agitur in aliquem, quibus testamenta sponsiones, stipulationes & reliqui hujusmodi actus iuri sunt, quibus cavent alicui. v. Causio. &c. & ipsae sunt verborum certa conceptiones & *formae*; unde etiam

INDEX LATINITATIS.

etiam nomen dixerunt. Mur. 13. *formulae vestrae atque actiones &c.*

FORNIX. *præter vulgarem illam significationem, significat urbem triumphalem aut honoris causa etiam non triumphante constitutam; quod gentes crebro in numis, tamquam Germani, occurrunt.* Aët. I. Verr. 7. *fornix Fabianus.* Verr. II, 63. *hujus fornix in foro Syracusis est, in quo nudus filius stat, ipse autem ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; quem locum egregie illustrant numi, qui fornices exhibent statuis impositis ornatos.*

FORTE. Or. III, 12. & alium, *si forte*, motum.

FORTICVLVS. Tusc. II, 19. *forticulum* se præbet.

FORTIS. *de accusatore in Cæcil. 7. Si accusandi voluntas ad viros fortes & spectatos translata sit. * de defensore, advocato.* Quint. 2. *habet adversarium verbo S. Nævium: revera hujus ætatis homines disertissimi, fortissimos, ornatissimos.* v. Grav. ad h. l. * *de iudice.* Aët. I. in Verr. 17. Verr. I, 1. *In his omnibus fortis est, qui neque metu, neque periculo neque ulla alia re deterretur ab eo, quod est officii sui, qui libere dicit, quæ sentit, &c. eodem modo Catil. III, 6. fortissimæ sententiæ dicuntur, * fortes sunt etiam, qui labores, dolores ferunt, voluptates repudiant &c.* ad Att. XV, 11. *Cassius fortibus sane oculis matrem*

spectare. fr. Hortens. in dolore podagræ nihilo fortior. &c.

* *vehemens, gravis, acer.* Or. I, 54. *orationem disertam sibi & oratoriam videri; fortem & virilem non videri.* Phil. XII, 3. *acerrimam & fortissimam libertatis recuperandæ cupiditatem imminutam & debilitatam.* Or. III, 9. *genus dicendi Antonii forte, vehemens, commotum &c.*

FORTISSIME. Quint. 8. *injuriam facere fortissime perseverat.*

FORTITVDO. *quid sit?* Tusc. V, 14.

FORTVITV. Phil. X, 2. *Gravius tamen habet: fortuito sed cf. off. I, 29.*

FORVM. Or. I, 36. *ego istos non modo oratoris nomine, sed ne foro quidem dignos putarim; de oratoribus, qui causas in foro agunt, cum juris civilis imperiti sint.* ad Div. XIII, 10. *in forum venire.* ibid. V, 8. Mur. 9. *forum attingere. de his dicitur, qui puram togam h. e. virilem in foro acceperunt a prætore, atque deinde in judiciis versari & causas agere possunt. * quia in foro tabernæ argentariorum sunt, ibique pecuniæ perscriptionibus, transcriptionibusque &c. tractantur, propterea sæpe in re pecuniaria fori mentio.* Ma. nil. 7. *ratio pecuniarum, quæ in foro versatur.* Flacc. 29. *in foro versari, dicuntur negotiatores.* Agr. I, 8. *fidem de foro sustulistis, ubi vid. Laureda-*

INDEX LATINITATIS.

um. Rabir. Post. 15. Postu-
rum non haberemus in foro.
ex parte banquerout. quod &
*foro cedere dicitur. * fora di-*
cuntur conventus provinciales
h. e. non modo civitates in qui-
bus aguntur, sed ipsi etiam
dies conventuum. Verr. III, 15.
extra forum suum vadimonium
promittere. ibid. II, 15. civita-
tes, quæ in id. forum conveni-
rent. cf. c. 70. ad Div. III, 6.
ad Att. V, 21. forum agere.
** Civitates etiam. Italici quæ-*
dam fora dicuntur, ut ad Div.
IX, 17. forum Julii Catil. I, 9.
forum Aurelium &c. de quibus
*O. S. gon. Ant. Jur. Ital. II, 15. * ve-*
stibulum Leg. II, 24. lex forum,
id est, vestibulum sepulcri bu-
stiumve usucapi vetat.

FOVERE. delectare. Mur.
35. fovere sensus hominum.
** cureffer. ad Div. I, 9. inimi-*
cum meum in manibus habe-
bant; sic fovebant, sic oscula-
bantur. cf. ad Q. Fr. III, 5. ad
*Att. XV, 13. * lenire ad Att.*
XII, 18. nam, dum illud tracta-
bam, quasi fovebam dolores
meos.

FRANGERE. refutare, dis-
solvere. Acad. IV, 29. frangite
fortem. ad Div. I, 4. frangere
*sententiam alicujus * in senten-*
tiam suam adducere. Tusc. I,
21. ut rationem nullam affer-
ret Plato, ipsa auctoritate me
*frangeret. * suppressere mo-*
tum animi ad Div. IV, 6. fran-
*gere se ipsum. * domare. Sen.*
p. Red. 8. Sceleratum civem aut
domesticum potius hostem ju-

*dictis frangendum esse * mura-*
re aliquem pene invictum. ad
Div. IV, 4. fregit hoc meum
consilium Cæsaris magnitudo &
*senatus officium. * ad Div. X, 17.*
rogatu Servilii P. Titius inter-
cessit. res in posterum dilata.
Venit paratus Servilius, Jovi
ipsi iniquus - hunc quemad-
modum fegerim, quantaque
contentione intercessorem ab-
*jecerim &c. * ad Div. X, 3. in-*
videntes ingenio industriaque
*fregisti * qui male dividunt,*
rem frangere dicuntur. Fin.
II, 8. duo genera, quæ erant,
fecit tria. hoc est non dividere
*sed frangere rem. * Or. I, 62.*
paulum requiescet, dum se ca-
lor frangat.

FRAUS. crimen. Rabir.
Perd. 9. fraus capitalis Verr.
III, 76. in fraudem incidere
** ad Att. IV, 11. fraudem fa-*
cere alicui. ibid. VII, 25. quod
multo rectius fuit, id mihi
fraudem tulit.

FREMITVS. Div. I, 18. fre-
mitus terræ. Har. R. 5. respon-
sus haruspicum de fremitu re-
citavit.

FREQVENTARE. frequen-
tas convocare, cogere. Catil.
IV, 7. quos cum casu hic dies
*ad ararium frequentasset. * cre-*
bro, copiose usurpare. Or. 25.
accervatim multa frequentare
** replere. Or. III, 52. frequen-*
tare orationem luminibus &
sententiarum & verborum.
** Herenn. III, 24. primas quas-*
que partes in animo fre-
quentata.

FRE

INDEX LATINITATIS.

FREQUENTATIO. *usus frigide agunt, ut nolle existimentur.*
frequens. Partit. 16.

FREQUENTIA. *Planc. 8. solidam & robustam & assiduam frequentiam præbuerunt.*

FRETVM. *pro frero Siculo. ad Att. II, 1. v. Ind. Geogr. Fretense mare.*

FRETVS. *pro fretum. Verr. V, 66. perangusto fretu. v. Gell. XIII, 20. cf. J. Gron. ad Gell. X, 26.*

FRIGERE. *dicitur de eo, cui in quocunque genere res non succedit. ad Div. XI, 14. plane jam frigeo (nihil efficere possum in republica). ὄσπαινον enim meum senatus erat. id est jam dissolutum. ibid. VII, 11. Sin ista frigebunt. h. e. si nihil questus facis. ibid. VII, 18. nihil fieri: frigere te, ne charitam quidem tibi suppeditare. Verr. II, 25. cum omnia consilia frigerent. h. e. non commoda viderentur. * nihil agere. ad Div. VIII, 6. Curionem valde frigere. * imprimis frigere dicuntur oratores, musici, actores, qui non placent audientibus. Brut. 50. tibicen Antigénidas dixit, discipulo sane frígigenti ad populum mihi cane & Musis. * contemni. Phil. VI, 5. frígepatronus Antonius. sc. quia nemo ejus beneficiis uti vult.*

FRIGESCERE. *ad Div. VIII, 6. nos hic frigore frigesimus h. e. nihil agitur hic.*

FRIGIDE. *remisse. lente. ad Div. VIII, 10. quæ cupiunt, ita*

FRIGIDVS. *jejunus, puerilis. de eo, qui acuminu sublimitatemve sectatur, neque assequitur & ridiculus fit. Brut. 67. acumen sæpe stomachosum, nonnumquam frigidum, interdum etiam facetum. Orat. 26. vitabit ridicula quæfita, nec ex tempore ficta, sed domo allata: quæ plerumque sunt frigida. Or. II, 63. in ambiguo, quæ sint frigidiora, vitemus. Verr. I, 46. alii etiam frigidiores, sed quia stomachabantur, ridiculi videbantur esse. * ita ut frigere dicitur de eo, qui non probatur, cui non res succedit. ad Div. VIII, 9. in defensione sua fuit disertissimus, in accusatione satis frigidus. ad Q. Fr. III, 4. accusator frigidissimus. * tardus. Brut. 48. lentus in dicendo & pæne frigidus. * ad Div. X, 16. frigida & inconstantes literæ Lepidi. h. e. ex quibus dubia fidei esse hominem intelligebatur, in neutram partem satis luculenter & fortiter scriptæ.*

FRIGVS. *otium a rebus publicis, cum nihil agitur in rep. nihil proficitur. ad Div. VIII, 6. nos hic frigore frigesimus. ad Q. Fr. II, 12. tantum fuit frigus in senatu ut populi convicio Appius coactus sit; nos dimittere. ibid. extr. reliqua singulorum dierum scribemus ad te - - quamquam ejusmodi frigus impendebat. &c.*

INDEX LATINITATIS.

FRONS. Rabir. Post. 2. ve- *III. in Perrem. Pil. 35. fru-*
rissima *frons*, opponitur ei, quæ mentum *honoratissimè*, est *fru-*
mentitur, ut ait ad Q. Fr. I, 1, *mentum in cellam.*

I. ad Att. I, 1. puto te risisse,
aut ingemuisse, ut *frontem* fe-
rias. ad Div. IX, 10. adeone mi-
hi excussam severitatem putas,
ut ne in foro quidem reliquæ
pristinæ *frontis* appareant. ad
Att. V, 10. hæc fero *fronte* &
vultu bellis, sed angor intimis
sensibus. ad Att. IV, 14. Pom-
pejus fremit . . . sed utrum
fronte an mente; dubitatur.
Planc. 6. si populo grata est
tabella (comitalis) quæ *fron-*
tes aperit hominum, mentes
tegit.

FRONTONES. *homines*
magna fronte. Nat. D. I, 29.

FRUCTVS. *reditus prædio-*
rum & agrorum Catil. II, 8.
certare cum usuris *fructibus*
prædiorum. conf. Flacc. 37. ad
Q. Fr. I, 1. * *voluptas, suavi-*
tas. Agr. II, 2. animi mei *fru-*
ctum &c. Har. R. 1. capere
fructum. Div. II, 9. omnem *fru-*
ctum superioris vitæ perdi-
dissent.

FRUGALITAS. Tusc. III, 8.
quid sit, & quam late pateat?
Deiot. 9. *frugalitatem.* id est,
modestiam & temperantiam
virtutem maximam iudico.

FRUGI. Tusc. III, 8. *homo*
frugi qui dicatur? *ibid.* IV, 16.
homo frugi omnia recte facit.

FRUMENTARIUS. *int.*
mercator. Offic. III, 13.

FRUMENTVM. *de fru-*
mento decumano, æstimato, em-
to, in cellam. v. *Argum. Or.* *liberos respicitur, quos jam an-*

FRVOR. Tusc. III, 16. *frui*
officio, *pro:* fungi. Sed *Davi-*
sius reposuit: fungi. Vulgatum
defendunt Wopken. Lect. Tull.
*I, 14. & Boberius ad b. l. * Brut.*
97. te tua virtute *frui* cupi-
mus. h. e. *digna virtutis præ-*
mia capere.

FVCATVS. *corruptus rebus*
adscitis & alienis. Muren. 12.
de jurisprudentia: iisdem ine-
ptiis fucata sunt omnia.

FVCOSVS. Rab. Post. 14.
fallaces & *fucose* merces; quæ
sc. alie videbantur esse, ac-
que erant.

FVCVS. Or. III, 25. *cincin-*
ni poeta ac fucus. ad Att. I, 1.
sine fuso & fallaciis, more ma-
jorum, negatur.

FVGERE. Off. III, 22. *vi-*
num fugiens, est, quod alio lo-
co evanescens dicitur, quod bre-
vi tempore vinum suum perdit.

FVLGERE. *fulgurare.* Vat.
8. Jove *fulgente* Nat. D. II, 25.
coelo fulgente.

FVLMEN. Balb. 15. *duo*
fulmina imperii nostri de Sci-
pionibus in Hispania interemiss.
v. Abram. ad b. l.

FVNDATVS. Fin. IV, 1.
disciplina fundata & exstructa.
Flacc. 11. nihil veritate *funda-*
tum. Dom. 36. familia *funda-*
tissima. familia fundari dicitur
liberis susceptis. v. *Pricæus ad*
Apul. p. 359. Drakenb. Sil.
11, 65. Sed h. l. non tam ad

INDEX LATINITATIS.

eo cum fratre nominaverat, quam rem familiarem, qua & ipsa fundari, constitui, dicitur. Sic Rabir, Po. I. fundata fortuna.

FVNDERE. Fin. III, 15. quamquam negent nec virtutes nec vitia crescere; attamen utrumque eorum fundi quodammodo, & quasi dilatari putant.

FVNDVS. Balb. 8, 11, 18, 21. populi fundi. fundum fieri. v. Ind. Legg. Lex Julia L. Caesaris & add. J. Gron. ad Gell. XVI, 13. & addenda ad b. l. * Off. II, 15. largitio fundum non habet.

FVNESTVS. opponitur puro. Leg. II, 22. quæ finis funestæ familiae.

FVNVS. pestis. Prov. Conf. 1. C.abinus & Piso dicuntur: nec funera fletu faxit. Boberius e Cod. Leidensi rescribit: funera lectum; & funera interpretatur de muliere, quæ incipiebat lectum canere in pompa funebri. Funeram dictam esse hanc feminam jam monuerat ad hos versus Emii Scalliger in Catalectis & Vossius in Eryrol. & Vir doctus in Miscell. Obs. Brit. Vol. I. p. 403.

FVRCILLA. ad Att. XVI, 2. furcilla extrudi. hoc verbum praetermisit Nisolinus. Est enim a Lamb. & Turnebo.

FVRIA. ad Div. I, 9. de Eloquentio: furia muliebrium religionum.

FVRIALIS. Har. R. 18. cum curiales voces in concionibus mittis,

FVRIOSVS. dicitur sapissimus apud Ciceronem, qui contra rempublicam sentit, dicit, agit. ad Div. X, 11. quod quædam pars exercitus non minus furiosa est, quam qui cum Antonio fuerunt.

FVNERE, contra rempublicam sentire, facere. ad Att. VII, 8. sin autem ille fureret; vehementer hominem contemnebat.

FVROR. studium contra rempublicam. ad Div. X, 11. decima legio ad eundem furorem rediit.

FVSTVARIVM. inter supplicium. Phil. III, 6. si fustuarium meruerunt legiones, quæ consulam reliquerunt. Est supplicium militare non solum, ut nonnulli arbitrantur, sed etiam urbanum, ut ex criminibus, a Polybio L. VI. memoratis intelligi potest, quæ fustuarium merebantur. v. Lips. Mil. R. V, 18. Vossius & Boeckerus ad Vellej. II, 78. extr.

FVSVS. Or. II, 15. fustum genus orationis, est lene, non asperum. ibid. 30. fustum genus sermonis, opponitur conciso & minuto. ibid. 77. fustum in oratione, dicitur, quod non uno aliquo loco sed per totam orationem adhibetur. Sic. Nat. D. II, 56. tactus totum corpore fustus esse dicitur.

G.

GALLICAE. Phil. II, 30. Sunt calcei, qui imos tantum plantas tegunt, ut crepidæ & soleæ. v. Grav. ad b. l.

I i 3

GAL-

INDEX LATINITATIS.

GALLINARIUS. *qui gallinas curat.* Acad. IV, 26. quoniam *gallinarium* invenisti Deliacum, qui ova cognosceret. *Ap. Varr. R. R. III, 9, 7. est gallinarius curator.*

GEMINUS. *similis.* Partit. 7. memoria est *gemina* literaturæ.

GENEALOGI. Nat D. III, 7. dii qui a *genealogis* antiquis nominantur. Genealogi dicuntur, qui *Deorum generationes* scripserunt, ut *Hesiodus & alii.*

GENERATIM. Or, I, 41. *generatim* componere, h. e. *rebus ad certa genera revocatis.*

GENERALITER. Inv. I, 26. tempus *generaliter* definire difficile est.

GENERATIVUS. *elaboratus.* Div. I, 12. Species *generata* Naturæ.

GENIALIS. Cluent. 5. *letus genialis i. e. nuptialis.* v. *Lips. Elect. I, 16.*

GENICVLATVS. Cato. 15. *culinus geniculatus, h. e. qui nodos habet. genicula enim sunt nodi caulium & culmorum, ut ad b. l. docuit Grævius & e rusticis notum est.*

GENO. *pro gigno* Or. II, 32. *genitur.*

GENS. *quid Romæ fuerit, intelligitur ex hoc loco:* Or. I, 39. Cum Marcelli ab liberti filio stirpe, Claudii patricii ejusdem nominis hereditatem gente ad se redisse dicerent: nonne in ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentili.

*tatis jure dicendum. Scilicet, gens est communis diversis stirpibus s. familiis. Sic gens Claudia comprehendit diversas familias patricas & plebejas, Appios, Marcellos &c. Stirps autem s. familia est pars gentis. Ceterum gens & familia sæpe permutantur. cf. gentiles. Sigon. ad Liv. IV, 1. * ad Div. IX, 21. Patricii minorum gentium h. e. earum, quas Tarkinus Priscus in senatum legit; majores autem gentes sunt, quæ a Romulo lectæ sunt. Liv. I. 35. hinc ad alia transfertur loquendi ratio, ut minorum gentium dicantur inferiores. Acad. IV, 41. Cleanthes quasi minorum gentium Stoicus. Tusc. I, 13. Dii minorum gentium.*

GENTILIS. Top. 6. *gentiles* sunt, qui eodem inter se sunt nomine, ab ingenuis oriundi, quorum majorum nemo servitutem servivit, qui capite non sunt deminuti. Sic Brut. 28. M. Pennus Bruti gentilis dicitur, quia uterque e Junis. Tusc. I, 16. Ciceronis gentilis dicitur Servius Tullius, ob commune Tullii nomen.

GENTILITAS. Or. I, 39. v. *Gens, & Sigon. J. A. C. R. I, 7.*

GENVINVS. Nat. D. II, 54. *dentes intimi, qui gemini vocantur.*

GERMANVS. *verus.* Brut. 86. *germana* ironia. Leg. II, 1. *germana* patria. ad Att. IV, 5. *afinus germanus.* Or. II, 38. *germani* artis magistri.

INDEX LATINITATIS.

GERMANITAS. Arusp. 20. *germanitatis* supra, i. e. cum *germana* sorore.

GESTVS. *mōtus* quidam corporis. Or. II, 57. *gestum* agere. * *χῆματτα*, *figuræ*. Or. 25. quæ Græci, quasi aliquos *gestas* orationis, *χῆματτα* appellant.

GIGNERE. Or. III, 30. per motionem *gignere*. de oratore, qui auditores movet.

GLADIATOR. gladiatoribus dicitur pro: ludis gladiatoris, cum gladiatorium spectaculum esset. ad Div. X, 32. ad Att. VI, 3. Phil. IX, 7.

GLADIATORIVS. Mur. 35, locus gladiatorius h. e. in ludis gladiatoris, unde ludi spectari possunt.

GLOMERARE. Div. I, 12. omnia fixa tuus *glomerans* determinat annus. Annus *glomerans* est, ad finem veniens.

GLORIA. Marcell. 8. *quid sit?* * *glorandi consuetudo*, s. *gloriæ cupiditas* ad Div. VII, 13. meriar, ni. quæ tua gloria est, puto te malle a Cæsare confuli, quam inaurari. *ibid.* VIII, 15. Si scias, quam sollicitus sim, tum hanc meam *gloriam* derideas.

GLORIOSE. *jaſtante*. ad Div. VIII, 15. quid jam, inquis, *gloriose* omnia?

GLOKIATIO. Fin. III, 8. *gloriatione*, ut ita dicam, dignam esse. de *προνυμείους*.

GRACILITAS. *tenuitas* orationis. Brut. 16. *gracilitates* consecrari.

GRADVS. Verr. III, 74. quæ vultis esse in uno furto *peccatorum gradus*? ut si singulis insistere velim, progredi ita non possit: Brut. 65. quod *gradus* tuos & quasi progressus dicendi cupio cognoscere. Verr. II, 1. in Africam ex hac provincia *gradus* imperii est factus. Or. 64. stabilis quidam & non expers dignitatis *gradus*. de pedibus longioribus in oratione * in re gladiatoria dicitur *gradus* gladiatoris idem qui *status* dicitur, das *Lager*, ex quo gladiatores in primis judicabantur v. Gron. ad Senec. Agamemnon. 515. hinc plures formatae, ut Off. I, 23. tumultuantem de gradu dejici. cf. ad Att. XVI, 14. &c.

GRAECVLVS. Sext. 51. *græculum* se putari voluit: h. e. *græcum philosophum*. Sen. p. R. 6. cum *Græculis* philosophant * *nulla fide dignus*, *levis* ad Div. VII, 18. *græcula* cautio chirographi, de quo loco v. Burm. ad Petron. c. 46. ubi etiam de aliis hujus verbi significationibus.

GRAECVS. Or. II, 36. dare significationem *græcarum rerum* h. e. *græcæ eruditionis*. ad Att. XVI, 5. VII, 1. *Græci* ludij sunt scenici, in quibus fabulae *græci argumenti more* *græcè* aguntur.

GRAMINEVS. Verr. IV, 56. etiamne *gramineas* hastas? erant hujusmodi, ut semel vidisse satis esset. in quibus neque manu factum, neque pulchritudo

INDEX LATINITATIS.

tudo erat ulla, sed tantum magnitudo incredibilis. Ex insulo eo patet, hostas hos fuisse opus naturæ. Credo fuisse graminis cylindros in usitate magnitudinis, ut hastam æquarent. Ita etiam Verburgius & Gesnerus.

GRAMMATICA. Or. I, 42. quid sit, quæ objecta habeat?

GRAMMATICI. Div. I, 18. Grammatici interpretes poetarum.

GRASSATOR. Fat. 15. genus latronum, quod in urbe videtur obsidet & obvios injuriæ opportunitat verberat, spoliat & monte territus. de quo Torrent, & Causaub. ad Sueton. Aug. 32. Budæus ad Pand. p. 342.

GRATIA. ad Att. V, 20. erat nostrum nomen in gratia. Manil. 24. aliquam bonam gratiam, sibi querere. Muren. 20. provincia Murenæ multas bonas gratias attulit. ubi vid. Græv. Sull. 15. gratiam referre, pro, ulcisci. v. Græv. it. ad Or. ad Quir. p. Red. 9. ad Div. I, 1. gratiarum nostram extinguit hominum suspicio. h. e. nihil efficere, quamquam gratiosus apud homines, possum, quia suspicantur &c. Verr. III, 82. in beneficii gratiæque loco potere.

GRATVLATIO. jungitur lætitiæ. Verr. IV, 34. summa cum gratulatione civium & lætitia reponitur statua. Flacc. 39. quanta lætitia - - quanta gratulatio. * Muren. 41. in sua gratulatione i. e. cum consul designatus esset. * dies festus, quo

Diis gratia aguntur pro re læta. ad Div. XI, 18. hac tam recenti gratulatione, quam Diis ad omnia templa fecimus.

GRATVITVS. ad Q. Fr. II, 15. Comitia gratuita sunt, in quibus nulla largitio persata est.

GRAVIDATVS. Nat. D. II, 33. gravidata seminibus terra.

GRAVIS. qui oratione gravi, magnificatur. Or. III, 45. graves finis * Son. p. R. 6.

graves oculi, sunt eorum, qui nondum edormivere crapulam.

* magnam vim habens. ad Div. XIII, 29. quod per se est grave.

ad Div. X, 12. literæ graves. * quem homines verentur. Agr.

II, 17. grave est nomen imperii, * magnanimus Arch. 7. excel-

lenti animo & virtute homines - - moderati & graves. * pas-

sive. Agr. II, 26. succumbent jam, oppresso, Syllanis oneribus

gravi. * sonus humillimus, il basso. opponitur acutissimo.

Or. III, 61. I, 59.

GRAVITAS. ad Att. XI, 22. gravitas coeli, est pestilentia aeris. * Or. I, 13. gravitas ser-

monis, opponitur tenuitati Or. 31. cum orator locis gravita-

tis utitur. * Or. III, 11. gravitas linguae, est sonus vocis paul-

lo agrestior & rusticanus. Ar-

rectus præter rem legi vult: pravitas. Nam pravitas lapsus

pater gravitate. Gravitas autem quin in deteriore parte

de multis rebus dicatur, non est dubitandum. Aliud est gravi-

tas orationis, quæ semper in laude est, aliud gravitas linguae.

INDEX LATINITATIS

Sic gravitas vultus in laude, gravitas oris est vitium animae. *serveritas.* in Cæcil. 3. *gravitas* iudiciorum. * *magnificencia, dignitas.* ad Div. X. 12. *gravitas* sententiarum. &c. * *magnitudo* Agr. II, 32. *gravitatem* imperii ac nomen sustinet. * *constantia, æquabilitas in vivendo.* Offic. I, 21.

GRAVITER. ad Div. X, 17. *graviter* se habere, pro *agrotare.*

GREGALIS, *familiaris, æqualis.* Or. II, 62. *gregales* cum in campum non venisse requirebant. ad Div. VII, 33. *gregalibus,* quibus, te plaudente, vivebamus, amissis, &c.

GREMIUM. Pil. 5. hæc sunt in *gremio* sepulta consilatus tui.

GREX. in *contemptum* dicitur. Rosc. Am. 32. ego in grege annumeres.

GVMIA. Fin. II, 8. e *Lucilio,* nox antiqua, quæ bellionem & *gula* mancipium significat.

GVRGES. Verr. III, 19. vorago & *gurges* vitiorum. Dom. 47. ille *gurges* simul tecum belluatus est sanguinem reipublicæ.

GVRGVSTIVM. Pil. 6. *Festus:* genus habitationis angustæ.

GVSTARE. *percipere vim, suavitatem alicujus rei.* Arch. 8. si ipsi sensu nostro gustare non possumus.

GYMNASIARCHVS. Verr. IV, 42. est *præfectus* & *caractor gymnasii publici,* de quo ge-

nere hominum præter alios. v. van Daleu Diss. VIII.

GYRSATVS, ad Div. VII, 6, quibus Medea *gyrsatissimis* manibus persuasit, quæ sine *gyrsatæ* manus magna controversia est. Varias sententias v. in editione Græv. Lex. Fabr. Nicol. Loens. Epiphyl. II, 10. qui de *histrionica Medea* interpretatur, quæ, de more *gyrsatas* manus habuerit; referreque ad verbum persuasit, quem sequitur *Gonsalius* ad Perron, 127. qui huc trahit illa: digitis ad gubernantibus vocem; improbane *Burmanno,* qui ad *Medeam* referri putat, opponique *Medeam,* g. m. matronis opulentis opimatibus.

GYRVS. Offic. I, 26. homines secundis rebus effrenatos & sibi præfidentes tamquam in *gyrum* rationis & doctrinæ duci oportere, Or. III, 19. Oratorem in exiguum *gyrum* compellitis. h. e. ad ejus artem pauca refertis. Ducta est *metaphora* ab equis, qui a domitoribus in *gyrum* aguntur crebro, ut mansuetiores & factiores fiant.

H.

HABENAE. Læli. 13. laxissimas *habenæ* dare amicitia, quas vel adducas, cum velis, vel remittas.

HABERE. *habitare* ad Div. VII, 6. quæ Corinthum arcem altam habebant matronæ. Rosc. Am. 46. qui in Brutis, aut in Salentinis habent. quamquam hic etiam intelligi potest; præ-

INDEX LATINITATIS.

- dia rustica. * habere dicuntur *Burm. ad Sueton. Cæs. 44.* Div. divites, liberi ab ære alieno. ad II, 13. habitu extorum & colore declarari futura.
- Att. VIII, 10. habere in numis. HACTENVVS. in tantum, Verr. III, 86. habet in numis, eatenus. Nat. D. I, 10. nunc in urbanis prædiis. v. Græv. ad *hactenus* admiror eorum tardiatem. Div. I, 8. qui *hactenus* aliquid egit, ut &c.
- Div. VII, 29. * Rosc. Com. 17. HS. millies iudicium habent. * suscipere, agere. Div. I, 43. omitto nostros, qui nihil in bello sine extis agunt, nihil sine auspiciis domi habent. * Verr. II, 29. iudicium habebant; de petitore & eo unde petitur * ad Att. VI, 1. habeo Junium in metu, * adhibere. Verr. I, 6, vim in inquirendo habere. * Quint. 25. studium & officium erga aliquem habere. * Verr. I, 23. habes, quomodo emeris? h. e. demonstrare potes? * Phil. II, 32. habebat hoc omnino Cæsar. h. e. mos hic illi erat. * Phil. II, 28. res suas sibi habere iussit. est formula divor-
- HABILIS. Or. I, 54. calcei habiles.
- HABITARE. Mur. 9. habitare in foro, Or. I, 62. habitare in subselliis. Utrumque de iis, qui crebro causas agunt. Or. II, 38. qui habitant in hac una arte tractanda. *ibid.* 72. habitare in re, dicitur etiam orator, cum loco alicui immoratur agendi causa. Planc. 27. habitare in oculis populi.
- HABITVS. Or. III, 52. habitus orationis, dicitur de triplici illo genere dicendi, Arch. 7. naturæ ipsius habitu prope divino. Brut. 91, habitus corporis, est species & figura v.
- Burm. ad Sueton. Cæs. 44.* Div. II, 13. habitu extorum & colore declarari futura.
- HACTENVVS. in tantum, eatenus. Nat. D. I, 10. nunc *hactenus* admiror eorum tardiatem. Div. I, 8. qui *hactenus* aliquid egit, ut &c.
- HAERERE. versari diligenter, perpetuo in re aliqua Or. I, 38. oratores dicuntur hære in jure, ad Att. XIII, 4. habere in libris, Or. 40. habere in eadem sententia, de oratore, cum rem augeat. Verr. V, 64. hic teneo, hic hæreo, hoc sum contentus. Phil. XIII, 3. hærebunt in oculis nostris. * ex aliqua re se expedire non posse. ad Div. VI, 5. non posse te diu hære in tam acerba injuria. * hære dicuntur facies injectæ aedibus &c, cum non sine vox decidunt, sed incendunt; unde hæc ducuntur Rosc. Com. 6. hæres peccatum huic homini, Or. II, 54. facetum dictum emissum hære debet, Catil. I, 6. quod dedecus non hæret infamiae tuæ, Grævius cum Grytero malebat; in hæret famæ tuæ. de famæ tuæ non intercesserim; in hæret non opus videtur.
- HAESITARE. rudem esse. Or. I, 10. hæsitare in majorum institutis.
- HALLVCINARI. effundere semere aliquid. ad Q. Fr. II, 11. epistolæ debent interdum hallucinari. Nat. D. I, 26. ista vobis tamquam dictata redduntur, quæ Epicurus oscitans hallucinans est.

HA-

INDEX. LATINITATIS.

HARA. *stabulum porcorum.* Pis. 16. Epicure ex *bara* producte.

HASTA. Verr. IV, 56. *hasta* graminea. v. *gramineus*. * *ausilio publica*, quia *hasta* signum actionis publicae: quamquam est, qui etiam in privatis *hastam* positam putes. v. *Dukeus* ad Flor. p. 346. Phil. VII, 3. *hasta* Caesaris. cf. offic. II, 8. ad Div. XV, 17. *hasta* refrixit. * *argumenta oratoris* Top, 17. *Icti* patronis ad eorum prudentiam confugientibus *hastas* ministrant. * Mur. 21. *hastam* abjicere, de *hasta* amentata v. *Amentatus*.

HASTATUS. est genus militum, quod in acie prima constituebatur, ut in media principes, in ultima Triarii. Div. I, 35: signifer primi *hastati*, h. e. prime centuriae *hastatorum*. v. *Lipsius* Mil. R. II, 8.

HAVD. *teneant tirones vim* formulae: *haud* scio an; quae cum dubitationem habere videatur, tamen simpliciter affirmat. Fin. V, 3. *Aristoteles*, quem, excepto Platone, *haud* scio an recte dixerim principem philosophorum. ad Q. Fr. I, 1, 10. ut tibi tanti honores haberentur, quanti *haud* scio an nemini. &c.

HAVEO. *aveo.* ad Att. V, 20. *haveo* scire.

HAVRIO. *percipio, fero.* Coel. 24. hunc *hausi* dolorem. Dom. 1. *haurire* me unum pro omnibus calamitatem indignissimam. c. Tusc. I, 35. *extr.*

HAVSTVS. *locus ubi aqua hauritur.* Cæcin. 26. aquæ ductus, *haustus*, iter, actus.

HEBDOMAS. ad Div. XVI, 9. ad *Tironem* agrotum: *Symphoniam*. *Lysonis* vellem vitasces, ne in quartam *hebdomada* incidere. *Hebdomas* est spatium septem dierum, quo spatium morbi in deterius aut melius mutari solent, septimienim dies sunt Critici et disciplina medicorum.

HEBES. *opponitur acuminato.* fragm. Acad. II. cur lunæ nascentis alia *hebetiora*, alia acutiora videantur cornua, * *opponitur subtili*. Fin. II, 10. *rhetorica forensis*, cum populariter loquatur, est interdum paullo *hebetior*.

HEDRYCHVS. Tusc. III, 19. *hedrychum* incendamus. *Davisius* reposuit. *hedychrum*, ex coniectura P. *Victorii*, nam *hedrychus* nibili vox est, ista altera autem græca. Illud autem scrupuli hic restabat, quod auctore *Dioscorid.* I, 61. *hedychrus* est unguentum de quo verbum incendamus dici non potest. hunc scrupulum sublaturus *Davisius*, ex auctoritate *Mss.* primo demus & incendamus permutas; deinde pro incendamus coniecit legendum: intendamus, i. e. porrigamus. *Ejus sententiae subscribit Boetius* ad b. l.

HELVARI. Dom. 47. *beluari* reip. sanguinem Fin. III, 2. quasi *beluari* *libris*.

HELVO.

INDEX LATINITATIS.

HELVO. Seix. 11. *beluo* patris, *beluo* patrimonii.

HELVELLÆ. *minuta herba* ad Div. VII, 26.

HEMICYCLIVM. *Solium, sedes patris familias.* Lxl. 1. augur domi in *hemicyclo* sedens. *Solium* ita vocatur a figura *semicirculari* Sidm. *Apoll. Ep.* II, 2. *Solit* *hemicyclium.* v. Gronov. ad *Sueton. de Grammat.* c. 17.

HERCISCERE. Or I, 56. quibus verbis *hercisci* oporteat nescit, idem *herciscundæ* *familiæ* causam agere non potest *Cæin.* 7. *Æbutius* nomine heredis arbitrum *familiæ herciscundæ* postulavit. *b. e.* ad divisionem provocavit, ut hodie loquuntur. *hercisci* est dividi, et hoc sensu iam *Ciceronis* tempore dictum esse *hercisci*, usitatamque eam vocem fuisse, loci notati, & alii, qui sunt apud auctores, dubitare nos non sinunt. Non valet igitur *Tribonianus*, & ex vetere usu in *Dig.* X, 2, titulum fecit de *familiæ herciscundæ*, quicquid sit de corruptione verbi. Nam *Tribonianus* ejus auctor non fuit, nec hæc vox *Latinis* priscis ignota, ut *Salmasius* ad *Solinum* places p. 391. f. Ceterum credo & *Salmasius* & *Ger. J. Vossius* in *Etymol.* in *ercisco*, quos sequuntur *Burm.* viii. ad *Petron.* c. 141. & *Sueton.* *Nor.* 5. et *Pitiscus*, qui verbotenus exscripsit *Salmasiana*; credo ite, inquam, & ratio notationis docet, *erciscere* esse per corruptionem, aut per

eius contractionem duarum vocum in unam pro erectum *ciscere* s. *cicere.* Est enim profectio a *græca* *ἐρκος* ortum, aut *latino* *erceo*, pro *arceo*, a qua dividendi vis duci non potest. *Veteres*, quorum *divitiæ* in pecoribus erant, ut notum est, *aulam* habebant ante *ædes*, *b. e.* spatium septo circum datum, quod *septum ἐρκος* appellabant, unde *εὐρκῆς* ap. *Homerum*, v. *Ind. Enstasb.* in *ἐρκος* etc. *Jupiter ἐρκῆος* etc. *Hinc* non mirum, si *heretum*, quod est proprie locus clausus, (unde *Græcis* *ἐρκτός* *carcer*) pro *patrimonio*, auctore *Donato* apud *Servium*, ad *Virgilium* *Aen.* VIII, 642. & pro *hereditate* dictum est. Cum ad divisionem provocarent heredes *heretum* ciendum erat *b. e.* movendum loco suo, non ut *Salmasio*, *Vossio*, *Burmanno* places, dividendum. v. *Cicere*; hinc *heretum cicere* pro *dividere* dictum. *Viri docti*, quos dixi, conjiciunt, *veteres* *Heros* dixisse; *familiam*, *heretum ciscere*, ac pro eo dictum deinde: *familiam herciscere.*

HERCTVM. v. *hercisco.* & *Cicere.*

HERE. pro *heri.* ad *Att.* X, 13. ubi v. *Malasp.* ibid XV, 1. cf. *Quintil.* I, 7. *Vossii* *Etymol.* in *heri.*

HERES. *Verr.* I, 4. *heres* secundum *filiam* institutus, ut sc. ea demum sine *heredibus* mor-
tuo

INDEX LATINITATIS.

sua heres. sit bonorum, qui dicitur heres secundus. Ciment. 11. Top. 4. Verr. I, 43. ad Div. XIII, 61.

HEREDITAS. Flacc. 34. *hereditas lege ab eo venit. cf. Verr. I, 10. etc. unde hereditate accepta pecunia adventitia dicitur.*

HEREDITARE. ad Att. II, 1. *cum cum in Sicilia hereditatem saepe hereditasset. Sed variant libri in hac voce.*

HERMATHENAE. ad Att. I, 3. *Statua ex Mercurio & Minerva.*

HERMERACLAE. ad Att. I, 10. *Statua e Mercurio & Hercule.*

HEROVS. Or. III, 47. *per herous, qui in heroico carmine adhibetur, anapaestus, dactylus, spondens.*

HIARE. Verr. II, 54. *hians avaritia. * elisionem vocalis litterae negligere Or. 45. poeta, qui ut verius facerent, saepe hiebant, ut Nævius.*

HIATVS. *neglecta elisio.* Or. 23. *habet ille tamquam hians concursu vocalium molle quiddam.*

HIC. *praesens, qui est nunc hoc tempore.* Or. I, 1. *hi mores.* Verr. II, 3. *ad illam veterem disciplinam, non ad hanc, quae nunc increbuit. ibid, III, 90. haec licentia. ad Q. Fr. I, 1. praesertim cum hi mores ad ambitionem incubuerint * pro ille: Rosc. Can. 2. quid est, quod negligenter scribamus adversaria? quid est, quod diligenter*

conficiamus tabulas. quia haec sunt menstrua, illae sunt aeternae etc. v. Gron. Obs. III, 16. Sanct. Minerv. II, 9. & ibi Perizon.

HIR. de Fia. II, 8. *vola manus, qui utuntur interdum, qui furtim vinum gustant, cum siphon aut aliud instrumentum non est ad manum, ut vidit Scaliger.*

HIRVDO. *sanguisuga* ad Att. I, 13. *plebs hirudo ararii.*

HISTORICUS. Muren. 7. *homines literati & historici Or. 36. historicus sermo, quotidiano distinguitur.*

HIVLCVS. Or. III, 43. *hiulcus concursus verborum ibid, 44. voces biulcae. v. hiatus.*

HOMO. *pro, bonis hominis.* Rosc. Am. 8. *hominis studiosissimi nobilitatis manceps fit Chrysogonus i. e. bonorum ejus manceps, sector, fit. sic homines vendi, venales pendere dicuntur, pro bonis eorum. * Tusc. III, 32. cum nihil hominis esse ad Q. Fr. II, 11. virum te putabo, hominem non putabo. Or. II, 10. Nox te exposivit, hominemque reddidit.*

HOMULEVS. *homuncio.* Pil. 25. *hic homulus ex argilla & luto fictus Epicureus.*

HONESTAS. *decus, laus.* Mur. 40. *ceterae ante partem honestates. * de hominibus, ut decet: Sext. 51. In qua omnes honestates consentiunt. Ceterum hoc non est in editione Manuzii * magnificentia, sublimitas Or. III, 31. rerum copia ver.*

INDEX LATINITATIS.

verborum copiam gignit. & si est *honestas* in rebus, existit ex rei natura quidam splendor in verbis, * *bona fama app. infamia*. Rosc. Am. 39. damnatus per arbitrum, & rem restitueret, & *honestatem* omnem amitteret.

HONESTE. *pulchre.* ad Q. Fr. III, 1. id testum *honeste* vergit in testum inferioris porticus.

HONESTVS. *splendidus.* Brut. 81, *quis sit?* Verr. II, 28. *honestus* eques. * Quint. 13: *honestius* iudicium. *quod ipsi fama ejus, cui intenditur, non tantum periculum affert.*

HONOR. *in plurali de magistratibus dicitur v. ad Div. X, 9. 10. etc. de magistratu autem in singulari sic Sull. I, 18. honor de consulatu, cf. Mur. 14. Inv. I, 54. etc. Flacc. I. honoris potius L. Flacci adiutorem futurum. Ibi quia Farni Codd. habuerunt: honorum, Gravius honorum malebat; quod esset usitatus de magistratibus, sed de consulatu sermo est. non de pluribus magistratibus; ergo singulari opus. Nunquam vidi, cum honores dicerentur de singulari magistratu. * premium, donum & quicquid honoris causa datur, aut datum honori est. Sic de hereditate Quint. 4. ut ad quem maximus inerat morte sua perveniret, ad eum maximus etiam *honor* etc. Rosc. Am. 37. nonne satis fuit, his gratias agi? denique ut perliberaliter ageretur; *honoris* aliquid haberi? cur tria pradia*

tante pecunie statim capitorum dantur. *ibid* 47. quod viris fortibus *honor* habitus est; laudo. ad Div. XVI, 9. medico *honor* habeatur. Sic *Græci τιμᾶν pro premio afficere, item ἐπαινεῖσθαι.* * Fin. II, 10. *honor* profundus.

HONORARIVS. *arbitri epitheton, quod honoris causa ad aliquem arbitrium defertur.* Tusc. V, 41. quorum controversias solebat tamquam *honorarius arbiter* judicare Carneades. Rosc. Com. 5. *honoraria* arbitria. Cæcin. 2. *honoraria* opera amici (*sc. arbitri*) * *honorarium est, quod non debemus sed nostra sponte facimus libere, honoris causa.* Opt. g. d. i. docere debitum est, delectare *honorarium*, permovere necessarium. Sic Pil. 35. *honorarium* frumentum. v. *frumentum.*

HONORATVS. *qui magistratus gerit aut gessit.* Brut. 81. qui honorem sententiis & suffragiis adeptus est - - is mihi *honestus & honoratus* videtur. Off. I, 39. hominis *honorari* & principis domus Or. 9. Thucydides fuit *honoratus* & nobilis. Cato. 17. *senectus honorata.*

HORNOTINVS. *hujus anni.* Verr. III, 18. frumentum *hornotinum.*

HORRIDE. *dure, aspere.* Quint. 18. *horride* vivere. * *si ne ornamenti minus, elaborate.* Or. 9. *horride* dicere. *ibid.* 25. *de*

INDEX: LATINITATIS.

de oratore in genere sonui: iisdem ornamentis utetur horridius.

HORRIDVS. *asper, durus.* Quint. 18. *vita horrida & arida.* * *minus elegans, politus.* Or. 11. *horrida pictura.* Or. 5. *horrida oratio.* * *incultus.* Verr. III, 18. *horridus campus.* * Div. II, 13. *jecur horridum & exile, opponitur nitido. Iliadem modis dicitur horridulus.* ad Att. II, 1. Or. 45.

HORROR. *frigus febrile.* ad Att. XII, 6. *sine horrere est.* v. Duker. ad Flor. p. 300.

HORTOR. ad Att. VII, 14. *pacem quidem hortari non desino.* Fragm. Com. I. *legem dedit, an tulit, an rogavit, an hortatus est.*

HOSTIA. Agr. II, 34. *hostiae majores.* Leg. II, 21. *hostia maxima parentare.*

HOSTIS. Off. I, 12. *qui olim dictus?*

HVMANE. *moderate.* Tusc. II, 27. *humane ferre aliquid.* ad Div. VIII, 10. *de provinciis non humane loquitur.* * *hilare, festive.* Tusc. III, 27. *aliquid fecit humanius, aut dixit hilarius.* ad Div. XVI, 21. *Cratippus sublata severitate philosophiae humanissime nobiscum jocatur.* Brouckhusius sic dictum putabat, ac si scripisset: *saepius humane (h. e. verbis communibus & vulgaribus) quam philosophice.* v. Burm. ad Petron. 100. *male.* humane opponitur severitati, quae solet esse philosophorum.

HVMANITAS. *natura ipsa humana.* Rosc. Am. 22. *magna est vis humanitatis.* Or. I, 12. *omnem vim humanitatis tenere causasque eas, quibus mentes aut incitantur aut reflectuntur.* * *hinc etiam humanitas dicitur de omnibus rebus, quae hominibus sunt attributa natura, de ingenio, de propensionibus, sensibus, & omnibus, quae in homines, quia homines sunt, cadunt.* Itaque 1. dicitur de desiderio & amore nostrorum. ad Att. IV, 15. *humanitatem tuam amorem, quae in tuos reditus celeritas declarabit.* 2. de studio valetudinis. ad Div. XVI, 11. *fac, quod humanitatis tuae est, ut nullam aliam rem cures, nisi ut valeas.* 3. de sensu illo doloris, laetitiae &c. in rebus laetis & tristibus. Rosc. A. 33. *sensum humanitatis amittimus.* Lael. 13. *humanitas ex animo extirpata.* Tusc. IV, 14. *habet humanitatis speciem misericordia, metus.* Or. 40. *humanitatis mollitudo.* ad Att. XIII, 2. *humanitatem omnem exuere.* Rosc. A. 16. *natura tibi dedit, ut humanitati non parum haberes.* 4. de studio exhilarandi se, ubi in otio sis, aut loci patitur. Or. I, 8. *quid in otio tam humanitatis proprium, quam factus sermo.* * *& quia 1) litterarum solus homo capax est, 2) humanam naturam, h. e. ingenium, mentem, animum mores, quae litterae expoliunt, ut tamquam magis homines simus & eo laxius a brutis sejungamur;*
unde

INDEX LATINITATIS

ante Fin. V, 19: animi calvus humanitatis cibus appellatur. 3) homo natura docetur sciendi cupiditate, cumque adeo 4) vel maxime decet, propterea studia humanitatis dicuntur. Or. I, 16. omnes humanitatis partes. *ibid.* 9. omne genus humanitatis *ib.* II, 17. politior humanitas. *ibid.* 10. inops humanitatis. cf. Mur. 9. Arch. I, ubi v. Passerat. *ibid.* 2. &c. Or. I, 60. ad Q. Fr. I, 1. studiis humanitatis autem contineri omnes artes liberales, atque adeo vel imprimis philosophiam, item Musicam, cum hi loci demonstrabunt, tum a nobis demonstratum est in prolusione: de finibus humaniorum studiorum regundis a 1738. edita. * Sed quemadmodum homini proprium est scire, ita etiam ei quaedam officia propria sunt, quae adeo praestare aliis debet, & quia ipse homo est, & quia hi, quibus praestat ea, homines sunt, adeoque naturae quodam vinculo cum eo juncti. In quo observandum est, Latinos tres habere gradus in iis rebus, quas aliis debemus, ut sunt tres gradus conjunctionis inter homines. primus gradus est ipsius naturalis conjunctionis, quae omnes homines amplectitur; huic est proprium vocabulum humanitatis. alter gradus est ejus conjunctionis arbitrariae, quae est inter cives, socios, verò, aequales; huic respondet officium. tertius gradus, est inter, magistratus & cives, parentes & libe-

ros, conjuges, fructes, benefactores & eos qui beneficia acciperent. huic proprium est pietatis vocabulum, v. pietas. Itaque saepe haec verba, ut diversa junguntur, sed permiscuntur tamen etiam interdum pietatis & officii verbum interdum ratio necessitudinis continetur. v. c. ad Div. X, 34. humanitatis & necessitudinis causa eorum salutis rationem habuimus. *ibid.* XI, 28. ab officio aut ab humanitate desciscere. cf. Verr. II, 47. Off. III, 10. omisit & pietatem & humanitatem, (de fraticida). Itaque humanitas significat multa, in facilitatem, equitatem animi in ferendis malis, misericordiam, equitatem erga alios, mansuetudinem, placabilitatem &c. ad Div. XI, 22. ut vel humanitatis tuae vel mea causa eum conservatum velis. ad Q. Fr. I, 1. humanitatis est aliorum consulere commodis. ad Att. XV, 1. humanitas editorum. ad Att. XV, 16. humanitatis tuae est ignoscere. Off. III, 6. in figura hominis feritas & immanitas belluae a communi tamquam humanitate corporis segreganda est. Arch. I, 1. humanitas opponitur acerbitati. Catil. IV, 6. humanitas & misericordiae. Quint. 16. humanitas communis. Or. II, 56. humanitatis est responsio. Verr. II, 40. humanitatis rationem habere. ad Div. V, 21. tibi cum summam humanitatem, tum etiam litteras profuisse, sc. ut ferres

INDEX LATINITATIS.

ferres iniurias. ad Div. XI, 27. *humanitas* tua, qui amicum etiam mortuum diligis. Lael. 2. nec fuisse id (*sc. moderate ferre mortem amici*) *humanitatis* tuæ. Mil. 13. crudelius punitus est, quam erat *humanitatis*, meæ postulare. Cat. 1. *humanitatem* (*aquitatem in rebus humanis ferendis*) & prudentiam Athenis deportasse. Off. III, 23. utilitate potius dirigi officium, quam *humanitate*. Phil. II, 4. *humanitatis* expers, qui *litteras sibi ab amico scriptas, rupta amicitia, proferet.* * *cultus humanus*, *vita ratio homine digna*. Sext. 42. *vita humanitate* perpolitata. Or. III, 15. ut puerorum mentes ad *humanitatem* & virtutem fingerentur. Div. II, 38. barbari *humanitatis* expertes * *quia denique homini proprium est videre, letari rebus latis, jocari.* Or. I, 8. propterea *humanitas est etiam pro urbanitate, lepore.* ad Att. I. 13. sal *humanitatis* sparsæ. ad Div. XI, 27. lepos, *humanitas*, *litteræ*. Rosc. A. 41. *litteris eorum & urbanitate* ducitur - horum *litteras* adamarit aut *humanitatem*. Verr. III, 4. at sermone, at *litteris* at *humanitate* ejus delectamini. Or. II, 67. Socratem in hac Ironia dissimulantiaque longe lepore & *humanitate* omnibus præstitisse.

HUMANITER. *equo animo, ut homo debet ea, quæ scit homini accidere posse & solere.* ad Att. I, 2. *ferre humaniter.*

* *bilare*, ad Div. VII, 1. neque nos lepore tuo, neque tu meo frui posses propter molestissimas occupationes meas; quibus si me relaxaro, - docebo profecto, quid sit *humaniter* vivere. v. humane.

HVMANVS. *homo.* ad Att. XIII, 21. possum falli, ut *humanus.* *plura exempla suspeditabit Gronov. ad Liv. II, 9. Heins. ad Silium VII. 5.* * Verr. II, 69. nullum est aliud genus *humanum* in provincia. * *ab homine expectandus, hominibus usitatus & naturalis* Verr. III, 97. *humana & usitata ratio.* Tulc. III, 6. *humanum* id quidam, non enim e filice nati sumus. Or. 62. oratio composita aufert *humanum* sensum actoris, h. e. facit ut non possit cum animi commotione, quæ hominibus solemnis est in his rebus, dicere. * *doctus.* Or. II, 1. *humanissimus* homo. * *homine dignus.* Or. I, 8. *humanus cultus*, Arch. 7. animi adversio *humanissima.* Acad. IV, 41. *humanissima* completur animus voluptate. * *equus, moderatus.* ad Div. X, 24. moderatissimi atque *humanissimi* sensus fuit * *urbanus, lepidus.* Fin. II, 31. homo bellus & *humanus* * *acutus sive etiam curiosus, quia hominibus hoc innatum est, ut velint scire, imprimis ea, quæ occultantur.* Verr. V, 28. Syracusani homines periti & *humani*, qui non modo ea, quæ perspicua essent, videre, verum etiam occulta suspicari possent; habere.

INDEX LATINITATIS.

habebant rationem quotidie piratarum, qui securi ferirentur, quam multos esse oporteret, conjiciebant. * *humana* & *res humanae dicuntur quæ hominibus propria sunt, iis accideri possunt, divitiæ, honores, morbi, pericula, paupertas, mors &c.* offic. I, 4. *humanarum rerum contentio.* Leg. II, 17: quæ fateor *humana* esse. Lael. 5. amicitiam omnibus *rebus humanis* anteponatis. cf. Fin. II, 14. V, 25. ad Div. V, 12. VI, 1. ad Att. XV, 20. Tusc. III, 24. &c. Or. I, 18. *res humane dicuntur virtus & vitium.* Fin. II, 12. *scientia rerum divinarum & humanarum.* v. *divinus.* * Or. 34. *humana dicitur de jure civili & historia* * *humanum jus.* v. *Jus.*

HUMATUS. Leg. II, 22. & quod communiter nunc in omnibus sepultis est, ut *humati* dicantur, id proprium tum erat in iis, quos humus injecta contegeret. *Hunc locum miror neminem vidisse ex viris doctis, qui in Nepotem scripsere, qui Eumen. 13. extr. humare dixit pro sepelire, cremare.*

HVMILIS. *supplex.* Inv. I, 56. *humilis oratio.* * *inferior, deterior* Inv. I, 4. *humilior* multis rebus est homo bestiis.

HVMILITAS. *de homine inopi, neque gratia neque pecunia potente.* Quint. 1. nihil est quod *humilitatem* cujusquam gravitas & virtus judicis consoletur. * *opponitur magno*

animo cum aliis supplicamus, & indigna nobis facimus. Inv. I, 56. nam sæpe virtus & magnificentia - plus proficit, quam *humilitas* & obsecratio. Or. I, 53. hæc Rutilius valde vituperabat, & huic *humilitati* dicebat vel exilium fuisse, vel mortem ante ponendam.

HYDRAVLVS. Tusc. III, 18. *hydraulis* hortabere ut audiat voces potius, quam Platonis. *Hydraulus fuit instrumentum musicum, simile huic nostro, quod inflatum spiritu sonos edit. nam quod in hoc nostro spiritus, id in illo aqua efficiebat; de eo est egregia disputatiuncula in Chrestomathia Pliniana Gesneri p. 404. f. cf. Bærm. ad Petron. c. 36. e veteribus lege Vitruvium X, 13. Claudian de Consul. Malli Theod. v. 434. seqq. Anthol. I, 16. &c. Ceterum nescio, quomodo in animum induxit Boberius credere, hydraulam tantum de instrumento dici, non hydraulum; cum hydraulus passim occurrat. v. c. Plin. H. N. II, 8. hydraula tantum ap. Vitruv. X, 12. quem locum tam Salmasius ad Solinum p. 416. post alios sollicitavit. μόναιλcs, μόναιλον, μοναύλιον, de instrumento dicitur. terminatio a & es in hujusmodi verbis non est instrumenti sed instantis, ut in Pythaulcs, pythaula, choraules, choraula, &c. Et sic hydraulas dixit Capella v. Savaronem ad Sidon. Ep. I, 2. p. 19. ubi de hoc instrumento agit.* Cs.

INDEX LATINITATIS.

Ceterum, quia Victorius reperit in quibusdam codd. hydraulicos, & in aliis Græce scriptum fuit hoc verbum, ut docet Boberius; non intercedam, quominus hydraulis verbum Ciceronianum putetur, quoad etiam Græci: ὑδραυλῖς.

HYPODIDASCALVS. *magister secundarius.* ad Div. IX. 18.

HYPOMNEMA. ad Div. XIV, 21. multum temporis mihi eripitur in exscribendis hypomnematis. *h. e. præceptis & dictatis magistrorum.*

HYPOTHECA. ad Div. XIII, 56. *hypotheca* commisse sunt. v. Ind. Gr. ὑποθήκη. *Salmast. mod. usur. c. 11. f.*

I.

I. litera. Or. III, 12. Cotta noster, cujus tu illa lata, Sulpici, imitaris, ut *jota* literam tollas, & E. plenissimum dicas, non mihi oratores antiquos, sed mectores videtur imitari.

JACEO. *commorari aliquamdiu alicubi.* ad Att. XI, 6. *jacere* Brundisii * *in medio esse, non occupatum esse.* Or. III, 45. Sed ea cum *jacencia* sustulimus e medio. &c. * *jacere dicuntur, qui minus gratiosi sunt.* ad Att. X, 7. *jacere* Cæsarem offensione populari. *in primis autem, qui nullam spem magistratus consequendi habent, cum candidati sint, aut eam ipsam ob causam, quia nihil sperant ne, perunt quidem.* Muræ. 8. multis viris fortibus ne

ignobilitas generis objiceretur, in eo labore esse perfectum; qui *jacebant.* *ibid.* 21. videsne tu illum tristem? *jacet*, diffidit, abiicit hastas. Off. III, 20. C. Marius, cum a spe consulatus longe abesset, & iam septimum annum post præturam *jaceret*, neque petiturus unquam consulatum videretur. * *contemni, parvi duci.* Phil. VI, 5. *jacet* beneficium Nuculæ. Tusc. I, 2. *jacent* ea semper, quæ improbantur. Rosc. Com. 1. *jacet* pecunia extraordinaria? *h. e. ita negligis, ut non referas ex adversariis in tabulas.* Off. III, 33. iustitia *jacet.* Acad. IV, 43. virtutem *jacere.* * *diminutum esse.* Rosc. Com. 12. *jacent* pretia Passerat. v. ad h. l. Sic dicuntur agri *jacere* ap. Petron. 44. * *confutatum esse.* Div. II, 51. *jacet* igitur tota conclusio. Fin. V, 28, *jacet* omnis ratio Peripateticorum * ad Div. VIII, 6. dici non potest, quomodo hic omnia *jaceant.* *h. e. nihil agatur* * *nil valere, nil efficere.* Mil. 18. *jacent* suis telibus. * *adiiciemus etiam formas quasdam promiscue* Verr. I, 39. in oblivione *iacere.* Or. II, 15. in silentio *jacere, de ea re, de qua nihil scriptum est aut præceptum.* ad Att. X, 4. *iacere* in moerore, ad Div. V, 17. tempora in ruinis reip. *iacuerunt.*

JACIO. *proprie dicitur de missilibus in primis telis, unde deinde transfertur ad alia, quibus aliquem lædimus & tamquam vulneramus.* Plane. 12.

INDEX LATINITATIS.

iacis adulteria. Rosc. Com. 9. *iacere* crimen. Sul. 7. *iacere* contumeliam. Or. 26. *jacere* & mittere ridiculum. * *significare, denunciare, minari.* ad Att. II, 7. illud quid sit scire cupio, quod *iacis* obscure. ad Att. II, 23. terrores *iacit* atque denunciat. * *edere, ostendere.* ad Att. XV, 26. nonnullos interdum *iacis* igniculos viriles. * Agr. II, 15. gradum & aditum *iacere.*

JACTATIO. Tusc. IV, 9. *jactatio* est voluptas gestiens & se efferens insolentius. * *jactatio est etiam studium captanda gratiae, venditandi se alicui.* Mar. R. 20. hic primus aditus ad popularem *iactationem* Cluent. 35. Prov. C. 16. *iactatio.* popularis. Or. 3. *iactationem* habuit in populo eloquentia. * Muren. 2. e magna *iactatione* terram videre. v. *iactare.*

JACTARE. *morus quasi pro-
lusionis.* Tusc. II, 23. *iactare* cestum * *ostentare, insolenter se efferre, gloriari.* Deiot. 10. quantus concursus facere solebat, quam se *iactare*, quam ostentare. ad Att. II, 21. qui antea solitus esset *iactare* se magnificentissime in illo loco summo cum amore populi - ut ille tum humilis, ut demissus erat. Flacc. 26. in hac igitur urbe se *iactant*, quam oderunt. Rosc. A. 9. in bonis Sext. Rosci se *iactantem*, Catil. II, 9. qui se insperatis repentinisque pecuniis sumtuosius insolentiusque *iacta-*

runt. cf. Or. II, 58. * *hinc etiam orator dicitur se jactare, item philosophus, cum argum-
to alicui confidit, ei immoratur, id urget &c.* Verr. V, 1. novi locum: video ubi se *iactaturus* sit Hortensius. Fin. I, 1c. in quo se *iactare* posset vestra oratio. Rosc. A. 32. quo te modo *iacta-
res.* cf. Flacc. 20. * *venditare se, gratiam captare.* Sext. 53. ita se in populari ratione *iactarat.* ad Att. II, 1. v. Græv. ad Cic. ad Div. VIII, 10. video Curionem se dupliciter *iactaturum.* *quamquam ibi iactare dictum esse aliter puto, nempe ut ad Div. II, 15. in qua tu te non magnopere iactas. b. e. nihil magnopere agis, quiescis. * est adeo pro placere. Brut. 66. non ita diu iactare se potuit. &c. * est etiam actionis vitium, quod scil. proprium est fere his, qui se venditant, aut sibi in aliqua orationis parte nimis placent. Brut. 60. nisi se suo more iactavisset, hodie te illic muscæ comedissent. Verr. III, 19. iactabis cerviculam, de Hortensio. * commovere se, Tusc. II, 19. his tu presentibus gemere, & te jactare non audebis. * Tusc. IV, 10. iactantibus se opinionibus inconstanter & turbide. * jactari dicuntur, qui aut in turba aliqua ab uno loco in alium truduntur, ut consistere non possint. Flacc. 7. iactor in turba. Verr. I, 26. iactatur domi suæ: aut a maritima tempestate deprehensi sunt. Rosc. A. 26, iactantur*
Aucti-

INDEX LATINITATIS.

fluctibus. *hinc est pro*, quacunque ratione vexari. Planc. 23. inique se a tuis *iactatum*. Quint. 2. *iactata* & agitata æquitas. in Cæcil. 14. te vero quam sit omni ratione *iactaturus*. Planc. 4. nostrum est, qui in hac tempestate populi *iactemur* ac fluctibus. * ad Att. XI, 16. Si recipior ab his - - Sin *iactor*. * Offic. III, 20. *iactabatur* numus, sic ut nemo posset scire, quid haberet. *h. e. pretium ejus varium erat, modo maius, modo minus* * agitare aliquid. Cluent. 47. *iactare* rem in concione. * *de sermonibus disseminatis*. Catil. IV, 7. *iactantur* voces. * *sæpe, multum in re aliqua versari*. Or. I, 38. *iactare* se in causis centumviralibus. * *minari, denunciare sermonibus*. ad Div. VIII, 6. Legem viariam alimentariamque *iactavit*. Sext. 23. terrorem suum falso *iactare*. Quint. 14. *minæ iactentur*.

JACTATUS. Verr. III, 6. te jam prætor *iactatum* (*sc. sermonibus*) crimen. Cluent. 32. *iactata* res (*int. in concione*) Quint. 2. agitata & *iactata* æquitas. Or. I, 16. *iactatus* in opere gladiatorio. Mur. 12. vulgata atque in manibus *iactata*. v. *iactare*.

JACTURA, pecunia largitione, mercede, aut alia ratione consumpta. Coel. 16. nulli sumtus, nulla *iactura*, nulla versura. ad Att. VI, 1. exhausta sumtibus & *iacturis* provincia. Manil. 23. quibus *iacturis* ho-

mines in provincias proficiscantur. Cluent. 8. ipsum Aurium, non magna *iactura* facta tollendum interficiendumque curavit. cf. Mil. 27. Fin. II, 24. Gron. de Sest. p. 284. * ad Att. XVI, 2. cum tanta a nobis *facta sit iactura* juris. ad Div. IV, 5. in unius mulierculæ animula *iactura facta est*.

JAM. in transitionibus, pro deinde. sed est interdum statim in principio. ad Div. IV, 5. V, 2. Jam illud &c. Manil. 11. iam vero virtuti Cn. Pompeji quæ par inveniri potest oratio. * *pleonastice cum nunc*. ad Att. I, 6. Hermæ tui - - iam nunc admodum me delectant.

ICERE. Pis. 12. foedus quod *iceras*. Balb. 16. *icisse* foedus.

ICHNEVMON. Nat. D. I, 36. de hoc consulendus Plin. VIII, 24.

ICTVS. Fin. I, 10. voluptas non dolendi non movere potest appetitum animi: nec ullum habet *ictum*, quo pellat animum.

IDEA. Or. 3. has rerum formas (*sc. animo comprehensas*) appellat *ideas* ille non intelligendi solum, sed etiam dicendi auctor gravissimus & magister Plato. v. *Ind. Gr.*

IDIOTA. *imperitus, opponitur intelligenti alicujus rei, eleganti*. Verr. IV, 2. & philosopho. Sext. 51. Pis. 26. *idiotarum* divitiæ. *sc. quas indocti, non philosophi admirantur*.

IDOLA. Fin. I, 6. sunt Epicuri

INDEX LATINITATIS.

vari exuvia corporum v. Ind. Gr.

IDONEVS. *dignus.* Manil. 19. *idoneus* non est, qui inpetret. ad Att. VIII, 22. non satis *idonei* sunt, qui a te probentur.

JECVSCVLVM. Div. II, 14. *iecuscula* musculorum.

IENS. *ab ire est* ad Att. XVI, 21. IV, 9.

JEJVNE. ad Att. XII, 21. quis *ieiunius* dixit inimicus, i. e. *magis inuide, minus honorifice, ut faciunt sc. invidi. cf. ieiunus.* * *nimis subtiliter.* Or. I, 11. videmus iisdem de rebus *ieiunis* quosdam & exiliter disputavisse. Acad. IV, 35. videtur nimis etiam nunc agere *ieiune*; cum enim sit campus, in quo possit exultare oratio, cur eam in tantas angustias, & in stoicorum dumeta compellimus.

JEJVNITAS. *est vitium in genere tenui, cum nimis exilis & arida est oratio.* Brut. 55. *est tamen ubi tantum ubertati opponitur & de tenui genere etiam non vitioso dicitur.* Or. 6. alii in eadem *ieiunitate* (h. e. ut ante dixerat, in subtili & pressa oratione) concinniores, id est, faceti, florentes etiam & leviter ornati. cf. Brut. 82. Tusc. II, 1. * *inseitia.* Or. II, 3. *ieiunitas* bonarum artium

JEJVNVS. *ignarus.* Or. 30. *ieiunas* huius multiplicis generis aures accepimus. h. e. *hæc genus tum erat inauditum nostris hominibus.* * *sterilis.* Verr. III, 37. *ieiunus* ager. * *parvus,*

contemnendus. ad Div. XV, 4. si non *ieiunum*, quod ego gessi. * *inanis, tenuis.* Or. III, 14. de horridis rebus nitida, de *ieiunis* plena est oratio tua. Brut. 30. sunt ejus orationes *ieiunæ.* * *absurdus, ineptus, inutilis.* Or. II, 16. *ieiuna* concertatio verborum. Off. I, 44. cognitio solivaga atque *ieiuna.* * *invidus.* Div. II, 17. illud vero pusilli animi est, & ipsa malevolentia *ieiuni* atque inanis.

IGITVR. *eleganter est post digressionem.* Or. I, 7. Cum igitur vehementius &c. cf. Acad. IV, 6. Fin. V, 32. Balb. 5. &c.

IGNAVVS. *timidus.* Cæcia. 16. *ignavi* milites. * *Fat. 12. ignava ratio.* v. Ind. Gr. *ἀργὸς λόγος.*

IGNIS. *de causa odii & inimicitiarum.* Rabir. Po. 6. huius ordini, novum ignem subjici.

IGNOTVS. *active.* Verr. I. 7.

ILLAQVEATVS. Har. R. 4. *illaqueatus* legum periculis.

ILLE. *pro hic v. hic.* * *Catil. IV, 2. neque tamen ego sum ille ferreus . . qui non movear.*

ILLECEBRAE. *stimuli.* Cæl. 5. erant apud eum *illecebræ* libidinum. h. e. *natura sua ad libidinem propensior erat.* * *Catil. II, 4. quæ tanta ullo unquam in homine illecebra juventutis fuit.*

ILLIBERALIS. Or. I, 32. non est *illiberale* ad cognoscendum.

ILLI.

INDEX LATINITATIS.

ILLICIO. Nat. D. III, 27. conjugem *illece* ad stuprum. ad Att. IX, 13. ab iisdem *ille-cti sumus. i. e. inducti, decepti.*

ILLIDERE. Har. R. 25. *illisa* serpens motietur.

ILLIGARE. *exprimere.* Or. III. 44. *illigare* sententiam verbis. * *immiscere, adhibere.* Or. 27. in quo omnes *illigantur* lepores. Acad. IV, 2. *qui* sermonibus ejusmodi nolint perfonas tam graves *illigari.* * *de vastis cæclatis est hoc verbum.* Verr. IV, 24. *illigare* sigilla poculis. * *obligare* Phil. XIII, 4. multis pignoribus M. Lepidum resp. *illigatum* tenet. * *Constringere.* Or. II, 14. *illigatus* liber angustis disputationibus. * Tusc. I, 25. motus stellarum in sphaeram *illigavit.*

ILLIM. *pro illinc.* ad Att. VII, 13. *ubi lege P. Victorium.*

ILLIQUEFACTVS. Tusc. IV, 9. quæ sunt omnes ad perfundendum animum tamquam *illiquefactæ* voluptates.

ILLVDERE. *ontemnere.* Or. II, 3. quod merito *illudi* possit.

ILLVSIO. *εἰς ὧνεῖα,* urbanitas. Or. III, 53.

ILLVMINARE. *ornare* Or. III, 31. *illuminare* verba. (*sc. tropis*) *ibid.* 6 *illuminare* orationem. Brut. 37. *illuminare* sententias (*sc. figuris*).

ILLVMINATE. *dicere.* Or. III, 14. *ornate.*

ILLVMINATVS. Brut. 58. *exit.* O! generosam stirpem; & tamquam in unam arborem plura genera: Sic in istam do-

num multorum insitam atque *illuminatam* sapientiam.

ILLVSTRARE. *aperire.* Catil. I, 3. si *illustrantur*, si erumpunt omnia *cf.* III, 1. * *ornare.* Div. II, 1. locus, qui totam philosophiam maxime *illustrat.* * *explicare.* Or. II, 33. ut, quæ sint in jure, vel apte describere, vel ornate *illustrare* possit. Or. I, 23. generibus *illustrata* Acad. I, 2. *illustrare* philosophiam latinis literis. * ad Div. II, 6. nullam gratiam esse tantam, quam non vel capere animus in accipiendo, vel in remunerando cumulandoque *illustrare* possit. *i. e. illustrem reddere & celebrem.*

IM. *antique, pro, cum,* Leg. II, 24. est *im* cum illo sepelire &c

IMAGO. *opponitur rei ipsi, ut nomen.* Rab. Po. 15. umbra & imago equitis R. * *de echo.*

Tusc. III, 2. *imago* vocis. * *εἰδωλα* Epicuri (*v. Ind. Gr.*) Div. II, 67. Nat. D. I, 12. Fin. I, 6. * Verr. V, 14. *ius imaginis* ad memoriam posteritatemque prodendæ. *hoc jus dabant ædilitas curulis & ceteri magistratus maiores. Itaque imagines sunt signa nobilitatis. nobiles enim sunt quorum maiores magistratus maiores gessere.* v. nobilis. Agr. II, 1. *imagines* familiæ suæ. Planc. 7. qui *imaginibus* ducuntur. Sext. 8. *imago* ornandæ causa. *imago* ornatur *titulis magistratum, triumphorum &c.* v. Lipi. *Elect.* II 29. *Sig. m. Ant. J. C.* II, 20. *Budæus ad Pand. p. m. 52. f.*

INDEX LATINITATIS.

IMBECILLITAS. Nat. D, I, 44. extr. omnis in imbecillitate est gratia & caritas, h. e. in natura imperfecta, signum est naturae imperfectae, ut est humana. * Tusc. II, 6. imbecillitas tribuitur philosophis, qui dolorem inter mala retulere.

IMBERBVS. Dom. 14. Grav. imberbis. utrumque usitatum.

IMBIBERE. constituere secum, decernere. Quint. 6. quod si facere nolit, atque imbiberit eiusmodi rationibus eum ad suas conditiones perducere.

IMBVTVS. qui alicujus rei initium fecit. Phil. III, 2. imbutus hac crudelitate.

IMMANITAS. Fin. IV, 9. immanitas ista verborum.

IMMATVRITAS. properatio in rebus ante tempus agendis. Quint. 26. quid haec festinatio, quid haec immaturitas tanta significat.

IMMINERE. de cupidis. Verr. II, 54. imminens avaritia Dom. 18. imminere cupiditate in tribus. potestatem. * de gestu oratorum & histrionum. Or. II, 55. gestu omni imminenti. sc. in eum, contra quem d'cebat. Sext. 55. in ore impurissimi hominis imminens concionata est histrionum caterva.

IMMINVTVS. Or. 7. imminutum verbum. ut nosse, pro novisse

IMMISSIO farmentorum. Cat. 15. opponitur amputationi.

IMMITTERE. possessionem dare Verr. I, 54. immittes in mea bona. * Parad. 4. iacere & immittere iniuriam in aliquem.

IMMO. in correctionibus, au contraire. Caecin. 7. concessit, credo, - - immo calumniam stultitiamque obtrivit. cf. Sull. 17. &c.

IMMODERATVS. Or. 58. in oratione numerosa nihil est propositum, nisi aut ne immoderata, aut angusta, aut dissoluta aut fluens sit oratio.

IMMORTALITER gaudeo. ad Q. Fr. III, 1.

IMMORTVVS. plane mortuus. ad Att. I, 11. immortalis reliquiae coniurationis.

IMMVNITVS. Caecin. 19. via immunis.

IMMVTATIO. Br. 17. immutationes verborum. Gr. τροποι.

IMPATIBILIS. Fin. II, 17.

IMPEDIRI. Inv. I, 11, impediri invidia. h. e. in errorem induci. Sull. 17. nullius amicitia impediri ad propulsanda pericula.

IMPELLERE. Rabir. Po. 1. impellere praecipitantes. Or. II, 79. impellere leviter iudicem.

IMPENDIO. valde. ad Att. X, 4. itaque impendio magis odit senatum.

IMPENDIVM. cumulus, aeternum, usura. Brut. 4. impendiis augere largitatem puneris. ad Att. VI, 1. cogito focus & impendium recusare.

IMPENSVS. magnus. ad Att. XIV, 13. vel impenso pretio. v. Popma ad h. l. * valde propensus. Sext. 62. haec tam impensa voluntas.

IM.

INDEX LATINITATIS.

IMPERATOR. est honoris nomen, quod aut a militibus, re prospere gesta, ducibus tribuitur. ad Div. II, 10. aut a senatu. Phil. XIV, 4, 5. certo hostium numero occiso, de quo vid. Lex Fabr. Manut. ad Cic. ad Div. I. c. * Verr. IV, 57. Imperator Jupiter. v. Ind. Hist. Jupiter.

IMPERIOSVS. Fin. II, 32. nimis imperiosi philosophi * qui imperium tenet. Or. 34. imperiosi populi.

IMPERARE. Or. II, 7. domi nihil imperavi, int. coenulae. ad Div. IX, 25. ades ad imperandum. b. e. ut tibi imperetur.

IMPERIVM. Mamil. 4. de imperio dimicare. dicitur cum bellum est non de aliqua regionis parte, sed uter alteri, serviat, * Verr. I, 31. imperium iudiciorum, de Hortensio. v. dominari. * Imperii, quod magistratum est, duas formas facio, alteram civilis & quasi togati, quod est magistratum urbano- rum, & omnium provincialium, & alio nomine potestas dicitur, habetque prehensionem, animadversionem, coercionem, in provincia etiam jus securium, s. ut sub Caesaribus appellatum est, gladii, atque alia multa, quae ratio magistratus postulat, unde dicuntur hi magistratus esse in imperio. Quin- to fratri Ciceronis L. I, ep. 1, 6, 8. extr. 10, 12, 13. & c. tribuitur summum imperium, cum rei militaris potestatem non habue- rit. Nam ibid. §. 7. Asiae ad- ministrationem totam iurisdic-

tionem maxime sustineri dicit. & §. 1. nullum ei bellum geren- dum dicit. Alterum genus est militare, quod habent magistra- tus provinciales, quibus potestas belli alicujus gerendi mandata est, aut alii quibus extraordi- nem belli administratio man- datur. Hoc imperium, qui ha- bent, dicuntur esse cum impe- rio. ad Div. I, 1. huiusmodi est Verr. III, 91. infinitum imperi- um Antonii, & imperium Lon- tuli ad Div. I, 7. & c. unde in- terdum imperia & magistratus opponuntur. de discrimine for- mularum: in imperio & cum imperio, v. Sigon. A. J. Pr. III, 14. neque tamen hoc est perpe- tuum, ut iam vidit Gruchius, qui omnes magistratus provin- ciales cum imperio esse defen- debat. Nam ad Q. Fr. I, 1. 10. de Quinto. quoniam in istis ur- bibus cum summo imperio & potestate versaris. sic etiam re- perias in imperio, pro cum im- perio ad Att. XIV, 15, v. Burm. ad Svet. Caes. 25. de utroque genere imperii lege Sigon. Ans. J. Prov. L. II, 5. 6. III, 5. 7. s. Manut. ad Cic. Ep. ad Div. I, 1. * Verr. I, 23. in nonnullis edd. tamquam Aldina, sic legitur: legationis nomine cum imperio & securibus mercator signorum tabularumque missus est. (& me- moratur Verris legati lictor. c. 28. extr. & 31.) Gravius ad Prov. Cons. 3. oblitus in sua edi- tione haec verba non esse, ibi impropria vocem imperii accipi dicit. pro potestate quadam ex-

INDEX LATINITATIS:

extraordinaria, quam ipsi Dolabella dederat, ut tanta eius esset ubique, quanta ipsius Prætoris auctoritas. Mibi videtur illud cum imperio ac securibus ex IV, 5. repetitum esse, ubi de Verre: o præclaram defensionem! mercatorem cum imperio ac securibus in provinciam missimus, nisi forte Cicero invidiose & accusatorie rem augere voluit.

IMPETRATIO. ad Att. XI, 22. *impetraciones nostras nihil valere.*

IMPETRARE. Div. I, 2. *magna vis videtur esse in impetrandis consulendisque rebus. Est verbum augurale, idemque significat, quod impetrare, de quo mox.*

IMPETRIRE. Div. I, 16. *avis magna res impetriri solebant. ib. II, 15. qui evenit, ut qui impetrare velit, convenientem hostiam rebus suis ducat. Est autem impetrare, auspiciis, extis. &c. consulere Deos, an, quod in manibus habemus, felicem successum sit habiturum nec ne; unde quod aves admittunt, exta felicia suadent, id impetratum dicitur. v. Manut. ad Div. I, 16. & Hotomann. Obs. IV, 3. VI, 11. quem iam laudavit Davifius. hoc verbum non est in Nizolio.*

IMPETVS. Deiot. 2. *impetus dicendi, pro contentione & vi in dicendo * poetae veteres hoc verbo in periphrasi utuntur. Accius Div. I, 22. nocturno impetu, pro, noctu. Tusc. II, 8.*

biformato impetu centaurus, pro, biformatus, bicorpor. Est tamen etiam in prosa: Nat. II, 38. impetum cæli moveri vertique, pro: cælum. Sæpe ita est apud Lucretium. v. Ind. Gifanii in impetus.

IMPIVS. Phil. 6. *extr. impii cives, (e lectione Græv.) sunt, qui patriæ exitio sunt.*

IMPLERE. Or. 29. *implet aures; de periodo numerosa & iustæ magnitudinis.*

IMPLICATIO Sext. 46. *implicatio rei familiaris, est æs alienum.*

IMPLICARE. *immiscere, indere. Div. I, 36. Dii vim suam hominum naturis implicant.*

IMPLICATVS. *conjunctus. ad Div. VI, 12. habeo eos implicatos consuetudine. Vatin. 1. inconstantia periurio implicata. Off. I, 5. implicata inter se sunt cf. Phil. II, 32. * difficilis. obscurus. Or. III, 14. reliquæ sunt magnæ, implicatæ, variæ &c. Fin. III, 1. nec in Torquati sermone quidquam implicatum aut tortuosum fuit. * insitus Leg. I, 17. quæ in omni sensu implicata insidet. * Verr. III, 35. implicatum legibus teneri h. e. impediri. Har. R. 4. expectatione supplicii implicatus.*

IMPLUVIUM. Verr. I, 23. *signa, quæ nunc ad impluvium tuum stant. ibid. 56. columnas singulas ad impluvium esse locatas &c. Est locus subdivalis in mediis ædibus, in quem aqua de tectis*

INDEX LATINITATIS.

testis confluit. Gr. μεσάυλιον, ubi Dii penates colebantur more Græco, de quo v. Lar. impluvium, ex locis citatis patet, primo porticibus cinctum fuisse in ædibus beatorum cf. Virgil. Aen. II, 526. sqq. deinde statuas ibi positas ornatus causa: ex quo lucem capit locus Quintil. XI. 2. primum locum vestibulo quasi assignant, secundum atrium, tum impluvia circum eunt, nec cubiculis modo aut exedris, sed statuis etiam similibusque per ordinem commitunt: Statuis mihi rectius videtur, quam lectis stratis, a Burmanno & Gesnero recepta. Statuæ f. signa in ornamentis ædium sunt etiam Nat. D. II, 37. Verr. I, 19, Signa, quæ apud te nuper ad omnes columnas, omnibus etiam intercolumniis in silva denique disposita sub divo vidimus. Viden statuas inter columnas porticum & supra, e Verr. I, 56. columnas ad impluvium memorari.

IMPOLITVS. Prov. C. 14. impolitæ res & acerbæ. v. acerbis. * inscius. Or. II, 31. quam sit hoc genus eorum, qui sibi eruditi videntur, hebes atque impolitum.

IMPONERE. ad Div. VIII, 17. qui me in hanc perditam causam imposuit. Sext. 19. imponere plagam. ad Att. I, 13. imponere vulnus. Cæcin. 25. filius testis subornari solet & imponi falsæ tabulæ. Lambinus & Hofmannus quia imponi non concoquebant, quod omnes libri

habent, legebant: interponi. Sed imponere usitatum est in fraudibus unde impostores dicuntur, qui imponunt hominibus aliquid in re aliqua pro vero. Nostri eodem modo: einen etwas aufsetzen.

IMPORTARE. Or. I, 9. detrimenta importata. ad Div. XVI, 21. suspicionem alicui importare.

IMPORTVNITAS. est hominis difficilis & morosi. Cato 3. & crudelis Or. I, 53.

IMPRESSIO. Or. III, 48. & si numerosum est id in omnibus sonis atque vocibus, quod habet quasdam impressiones, & quod metiri possumus intervallis æqualibus. hæ impressiones sunt quæ alio loco percussiones dicuntur, de quibus infra dicemus. * expressio. Acad. I, 6. explanata vocum impressio.

IMPRESSVS. ad Div. V, 20. vestigiis impressa. Or. II, 4. 5. motus impressus est in ipso oratore.

IMPRIMERE. Tusc. I, 25. imprimi quasi ceram animum putamus. Phil. V, 6. imprimere reip. dedecus.

IMPROBITAS. iniquitas. Quint. 27. improbitatem & gratiam cum inopia & veritate contendere. * vis, quæ est contra leges. Cæcin. 2. improbitas Aebutii. * peculantia Div. II, 32. improbitas simia.

IMPROBVS. qui contra leges facit. Verr. I, 42. testamentum improbum.

IM-

INDEX LATINITATIS.

IMPVDENS. Verr. I, 54. *impudens pecunia.*

IMPVLSIO. Inv. II, 5. *impulsio est, quæ sine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur, ut amor, iracundia &c.*

IMPVNITVS. Or. I, 52. *omnium rerum impunitam libertatem tenere. h. e. plenissimam, non imminutam.*

IMPVNITAS. Rabir. Po. 10. *impunitas a iudicio & sermone Brut. 91. impunitas iuvenilis & licentia dicendi, dicitur de redundantia illa inscribendo, quæ in Cicerone displicebat Moloni.*

IMPVRE. *illiberaliter.* ad Att. IX, 12. *a quo impurissime hæc uostra fortuna, despecta est.*

IN. *cum acc. pro abl.* Arch. 5. *lituram in nomen A. Licinii videtis. Rosc. C. 17. in iudicium habere. Quint. 5. & ibi Passeratius. Verr. I, 16. Quint. 30. Dom. 29. in Cæcil. 20. ad Div. XII, 15. &c. * in Piræa an rectum sit? ad Att. VII, 3. * Fin. I, 20. potare in rosa. h. e. roseis coronis ornatum. Gron. ad Sen. Vit. Beat. c. u. cf. de huiusmodi periphrasi Lex. Fabri. In.*

INAESTIMABILE. ἀποργονυμέσθον. Fin. III, 6.

INANIS. *in oratione & de periodo opponitur plenæ. Brut. 8. * pusillus, humilis ad Div. II, 17. animus ipsa malevolentia ieiunus atque inanis * Fin. I, 13. 16. cupiditates inanes.*

INAVDIRE. *leviter audire rem quæ occultatur. ad Att. XV, 26.*

INCALLIDVS. Inv. I, 3. *oratores non incallidi. v. callidus.*

INCEDERE. ad Div. VIII, 9. *pudeat te, ausum illum unquam esse incedere tamquam tuum competitorem. ibid. II, 9. repente incesse omnibus lætitiis.*

INCENDIVM. *iudicium capitis. ad Att. V, 20. incendio Platoriano adustus est. * pestis Dom. 50. tribunatus Clodii dicitur: incendium civitatis.*

INCENDERE. *iratum facere. ad Div. I, 9. ab eo in me est incensus. * illustrare. Nat. D. I, 31. incensa luna radiis solis.*

INCENSVS. *qui bona sua in censum non detulit. Cæcin. 34. populus cum incensum vendit.*

INCERTVS. Verr. V, 52. *incerta & lubrica ætas adolescentis.*

INCIDERE. Inv. I, 8. *atque harum aliquam in omne causæ genus incidere necesse est. Verr. II, 74. incidi homini sane præter opinionem &c. oppresserunt.*

INCIDERE. *tollere. Or. II, 82. incidere deliberationem. Phil. II, 19. incidamus media. * conscindere. ad Q. F. III, 1. poema incidi. * Dom. 30. quid te audacius, qui in eius nomen incideris. Viri docti aut omittunt in, quod a Pall. Codd. præ-*

INDEX LATINITATIS.

præter unum abfuit, aut addunt æs. alterutrum probasse I. Fr. Gronovium ex obs. IV, 1. patet. mihi autem placet vulgata. Nam utraque correctio sensum eum habet, qui minus, quam pro mente Ciceronis, dicit: Sedulum primum scivisse legem scripserat Clodius. Solebat enim nomen ejus, qui primus sciverat una cum lege incidi. Hoccine vero est simpliciter: nomen alicujus incidere. Non possum concedere. Quid ergo? Intellego legem. Legem incidere in alicujus nomen, latine mihi dici videtur pro, ita incidere legem in æs, ut ab eo primum scitum esse addatur. Namine ejus abutitur in hac lege &c. Sic nostri: auf eines Namen lügen, borgen, etwas thun. b. e. in mentiendo, sumendo &c. alicujus nomine abuti.

INCILE. ad Div. VIII, 5. in incili omnia adhæserunt. Incile est fossa, quæ in via fit, ad deducendam aquam; ut auctor est Festus. unde ap. Apuleium via lacunosis incilibus voraginosa. Jam in hujusmodi incilibus facile hærent currus. vid. latius hæc disputantem Salmas. ad Solin. f. 512.

INCISVM. κόμματα. Or. 62. hinc incise scribere est per commata. ibid. 63. i. e. singulis membris, sine periodis.

INCISIO. Or. 61. incisiones ambitus, sunt partes periodi.

INCITARE. angere, propagare Or. III, 6. incitatur ea ra-

tio. i. e. invalescit. Or. I, 20. incitare celeritatem, cf. Ligat. 4.

INCITVS. celer. N. D. II, 35. inciti delphini.

INCLAMARE. ad Att. II, 20. expeditus ut sis: si inclamaro, ut accurras.

*INCLINARE. Inv. I, 21. inclinare aliquem ad commodum suæ causæ. * ad Div. I, 1. inclinata res est. h. e. afflictæ, prope perdita. cf. II, 16.*

INCLINATIO. temporum. Planc. 39. Dom. 18, conversio, de qua supra.

INCLVSVS. abditus, latens. ad Div. I, 9. inclusum odium. cf. Brut. 95.

INCOMMODVM. clades, calamitas. Manil. 12. incommodum Ostiense.

INCONTENTVS. Fin. IV, 27.

INCONTROVERSVM Jus. Or. I. 57.

INCREPARE. Mur. 10. simulac increpuerit suspicio tumultus. Catil. I, 7. quicquid increpuerit, Catilinam timeri: wenn sich was regt.

*INCVL CARE. inferere, sed fere in deteriore partem accipitur. Off. I, 31. græca verba inculcare h. e. sermoni ubique immiscere Or. 69, inculcare inania verba, quasi complementa numerorum. Or. 15. extr. de firmissimis alia prima ponet, alia postrema, inculcabitque leviora. b. e. passim firmis immiscebit. * Or. II, 5. qui se auribus nostris inculcant. h. e. qui nobis*

INDEX LATINITATIS.

nobis ad satietatem usque disputant.

INCVLCATVS. ad Att. XVI, 3. *σύνταγμα* retractatius, crebris locis inculcatum & refectum h. e. cui passim aliquid additum est, ut fit in retractandis scriptis.

INCVLTVS. de pictura. Or. II.

INCVMBERE. Or. II, 79. oratio incumbit inclinato, eum impellit, ut plane nobiscum sentiat, faciat quæ volumus, cum iam sponte non esset a sensu & voluntate nostræ alienus. v. impellere. Or. III, 14. quocumque incubuerit, h. e. in quamcunque partem commovere auditorem voluerit * ad Q. Fr. I, 1. præsertim cum hi mores ad ambitionem incubuerint. * ad Att. V, 13. in Cæsaris cupiditates incubui te auctore. h. e. eas iuvi.

INCVRRERE. incidere, & multis quidem modis. ad Att. VII, 7. tua *ἀνψις*, in quem diem incurrat, nescio. Off. I, 9. in alterum genus iniustitiæ incurrunt cf. Planc. 38. Leg. I. 3. incurret etiam (in scribendo) id annum suum. Or. II, 42. incurrere in aliquid casu. * ad Att. V, 4. modo ne illa exceptio in aliquem incurrat bene de nobis meritum. * Agr. II, 30. privati agri, qui in publicum incurrerant.

INCVRSARE. ad Att. XII, 4. incurfabit in te dolor meus,

non jure ille quidem, &c. h. e. sibi molestiam creabit.

INCVRVISCERE. Tusc. I, 28. Or. III, 38. Est hæc scriptura a Lambino. Codd. MSS. & edd. vet. habent incurvescere, quod unice probat Boberius ad Tusc. l. c.

INDEX. ad Mur. 24. Grævius querit, qui sint indices, idque se negat scire. Verba sunt: Catilinam vallatum indicibus atque sicariis. Sic sunt etiam Sull. 24. Lentuli societates cum indicibus. Sed nec hic nec illic locum huic verbo putas, sed latronibus aut simili generi. Lambinus coniciebat: audacibus; quia c. 38. ferrum & audacia iunguntur. Sed præter hæc etiam alia loca animadverti, ubi h. c. verbum sic est, ut in his. v. c. Sext. 44. septus armatis indicibus. Salva igitur res est. Indicis verbum Ciceronis temporibus convicium & nomen hominis perditum fuit & nocentis, ut, imprimis sub Imperatoribus, nomen delatoris & cognitoris. v. Gron. Sest. IV, 3. scil. quemadmodum quidam delatoribus & cognitoribus, quadruplatoribus utebantur, ut aliis calumniis litium molestiam crearent, sic homines seditiosi conducebant egentes & impudentes perditosque, ut per eos bonos cives vexarent, cum eos in concionibus producerent, ut ab se interrogari conficta crimina & invidiosa proferrent, quibus populum in eos concitarent, aut in senatu, ut hujusmodi res ederent

INDEX LATINITATIS.

rent, vid. *Vatin.* 10. 11. *Flacc.* 38. *Sext.* 63. ad *Q. Fr.* II, 3. *Sueton. Cæs.* 17, 20. * *titulus.* ad *Att.* IV, 15. parantur orationibus *indices* gloriosi.

INDICIUM. quod *indices* ediderunt. *Sull.* 13. lege *indicium.* *præmium indicii.* *Vatin.* II. *Rosc. Am.* 37. * *delatio nominis, partes accusatoris.* in *Cæcil.* II. si tibi *indicium* postulas dari.

INDICARE. *pretium dicere,* *Off.* III, 16. ut sibi fundus, cuius emtor erat, semel *indicaretur.*

INDIGNITAS. ad *Div.* VI, 14. cum omnem illius conveniendi *indignitatem* sustinuissemus. ad *Att.* X, 8. tacita esse poterit *indignitas* nostra? *Vatin.* I. quid tua *indignitas* postularet. in *Cæcil.* 19. quorum nemo propter *indignitatem* repudiatus est; *quasi sc. non posset accusatoris partes sustinere.* *Mur.* 25. neque tamen satis severe, pro *indignitate* rei, decrevit.

INDIVIDVA. *int. corpuscula.* *arqmi.* *Fat.* II. *N. D. L.* 23. *Fin.* II, 23.

INDOCTVS. *Fin.* I, 8. *indoctum* fuisse *Epicurum*; *sc. quia reliquas partes eruditionis politioris non attigerat.* cf. ad *Div.* XIII, 1. *Atticus* valde diligit *Patronem*, valde *Phædrum* (*Epicureos*) amavit. non quo sit existis, est enim omni liberali doctrina politus.

INDORMIO. *negligens sum in re aliqua.* ad *Q. Fr.* II, 15.

in isto homine colendo tandem *indormivi.* *Phil.* III, 14. Si *indormiremus* huic temporis.

INDVCERE. *afferre.* *Inv.* I, 36. *inducere* approbationem ad *Div.* XI, 22. causam *inducere.* * *commemorare.* *Dom.* 34. ad *Att.* XIII, 19. sermonem alterius *inducere.* * *referre in rationem* ad *Div.* III, 10. rationes, in quibus, quantum legis datum, *induxit.* cf. *Verr.* I, 41. * *delevit.* *Dom.* 4. *inducere* *Scitum,* ad *Att.* XIII, 14. *inducere* nomina.

INDUCTIO. *Inv.* I, 31. *Top.* 10. *quid sit?* * *N. D.* II, 60. *inductio* aquarum.

INDUCTVS. *adhibitus.* *Coel.* II. *inducta* oratio ad criminandum. * *inventus, receptus in philosophiam.* *Acad.* IV, 33. *inducto* & constituto probabili. *Tusc.* I, 26. quinta natura ab *Aristotele* *inducta.* * *inceptus. ortus.* *Tusc.* II, 4. sermo *inductus* a tali exordio.

INDVLGENS. *Cluent.* 5. *indulgens* est nomen maternum.

INDVLGENTIA. *Leg.* I, 23. animus ab obsequio *indulgentiaque* corporis discessit. *Verr.* I, 44. filiarum *indulgentia* commoveri. ad *Div.* X, 24. necessitudo - videtur desiderare gratiarum actionem - sed malo præsens observantia, *indulgentia,* assiduitate memorem me tibi probare.

INDVO. *Div.* II, 19. venti se in nubem *induerunt.* *Tusc.* I, 38. habes somnum imaginem mortis, eamque quotidie *induis*

INDEX LATINITATIS.

* *impedire se, irretire.* Verr. II, 42. dum se expedire vult, *induit* se. Div. II, 17. *induitis* vos in eas captiones &c. cf. Verr. V, 29. Mur. 25. Acad. IV, 6.

INDVSTRIA, *quomodo a diligentia differat. v. in diligentia.* * *inprimit* dicitur apud Ciceronem de studio agendarum, in foro controversiarum. Sext. 65. Mur. 10, 7. * Verr. III, 4, odistis has nostras industrias.

INENODABILIS. Fat. 9. res duæ *inenodabiles*.

INEPTE. *alieno tempore, præter rem.* ad Div. VI, 7. ne ea res mihi *inepte* noceret.

INEPTIAE. *res minutæ, non dignæ alicuius personæ, ut ineptiarum crimen effugiam* Or. III, 49. * *de desiderio patriæ nimio est* ad Div. VII, 6.

INEPTVS. Or. II, 4. *qui sit?*

INERTIA. *in plurali est* Partit. 10.

INEXPLICABILIS. Pil. 33. Si Cæsar se mihi implacabilem *inexplicabilemque* præberet. Græv. legit. *inexpiablem.* Sed hoc de hominibus dici, qui se placari non sinant, non memini, nec credo. de rebus autem ut invidia, odio, scio dici. v. Burm. ad Quintil. Instit. II, 16. Sueton. Cæsar. 18. *inexplicabilis est difficilis. vid. v. c. ad Att. VIII, 3, difficiles autem dicuntur, quibus satis fieri nequit, qui læsi placari non possunt.* * Acad. IV, 29. *inexplicabilia, sunt sophismata veterum, quæ negabant dissolvi posse, ut sorites, mentiens &c.*

INIRE. Agr. II, 25. *inierat* ratio. v. Græv. ad h. l.

INFANS. *opp. eloquenti* Brut. 23. Inv. I, 3. * *vanus, inanis* ad Att. X, 18. Hortensiana omnia fuisse *infantia*.

INFANTIA. *opp. eloquentiæ.* Or. III, 51. ad Att. IV, 16.

INFELIX. Rab. Perd. 4. *infelix arbor. v. arbor.* * *perniciosus*, Phil. II, 26. si quis sit reip. *infelix*.

INFERCIO. Or. 69. *inferciens* verba, quasi rimas expleat.

INFERIOR. Att. II, 24. *ex inferiori loco dicere, de altiore causæ forensis, respectu prætoris.*

INFERRE. Cæcin. 5. *inferre se, de eo, qui se sponte nemine postulante offert in negotiis alterius gerendis, voluntarius amicus, ut paulo post dicit.*

* Balb. 10. *se in periculum capitis inferre* * Or. II, 53. *miseri cordiam inferre, de oratore, cum incipit movere misericordiam.*

INFICIO. *imbuo, erudio.* Fin. III, 2. *infici* iis artibus. * ad Att. I, 13. *verecor, ne hoc, quod infectum est, serpat longius. Sive hoc infectum de macula capias, sive cum Gronovio interprete peste tabe contactum, impropria est locutio. Nam macula inficit, non inficitur, nec id quod tabe infectum est, sed tabes, pestis serpit.*

INFIXVS. Part. 2. *infixa* rebus ipsis argumenta.

INFINITIO. Fin. I, 6.

INFI.

INDEX LATINITATIS.

INFINITVS. Or. I, 31. *infinita* rei quaestio. h. e. *sejuncta a circumstantiis personarum & temporum, quae uno verbo causa dicitur.*

INFIRMATIO. Agr. II, 4. *infirmatio* rerum judicatarum.

INFIRMITAS. Rosc. A. 4. *infirmetas* animi, *de timore.* ad Div. VI, 7. alterum laudare, de quo quicquid detrahas, necesse est aut *infirmitati*, aut invidiae assignetur. h. e. *ingenii imbecillitati.*

INFIRMARE. *refutare.* in Cæcil. 9.

INFITIALIS quaestio. Top. 25.

INFITIATOR. *unde petier.* Or. I, 37, * *malus delictor* Catil. II, 10. *inficiatores* lenti.

INFLAMMATIO animorum Or. II, 46. *enthusiasmus.*

INFLAMMARE. *augere* Marcell. 10. *inflammare* odium cf. Aët. I. Verr. I.

INFLATIO. Div. I, 30. *ci-*bus habet *inflationem* magnam.

INFLATVS. a. um. *agrotus, perturbatus ira etc.* Tusc. III, 9. *inflatus* animus * Or. III, 11. *inflata* verba, *vitium in pronunciando.*

INFLATVS. Div. I, 6. *inflatus* divinus.

INFLECTERE. Brut. 9. *inflectere* orationem. h. e. *mollire & suaviorem reddere.* * Quir. p R. 3. *inflectere* oculos. h. e. *movere ad dolorem.* * ad

Div. I, 7. *magnitudinem animi inflectere* h. e. *demittere.*

INFLEXVS sonus. Or. 17. *medius inter acutum & grave, mollis Semitonium.*

INFLVERE. *placere.* Off. II, 9. *influeret* in animos multitudinis Lacl. 25. *influebat* in aures concionis. Leg. II, 15. *nil tam facile in animos influit* * *irrumperet* Prov. C. 13. *influentes* in Italiam Gallorum copias.

INFORMATIO verbi. Part. 29. *est definitio aut descriptio.*

INFORMARE. *describere.* ad Att. VII, 3. qui in VI. libro *informatus est.* * *componere instruere* Sull. 18. *informat* adhuc adumbratum indicium filii. v. *Græv. ad b. l.*

INFORMATVS. *adumbratus, constitutus.* Quint. 10. *informata* causa. v. *constitutus.* ad Att. XI, 6. *proscriptio non nominatim sed generatim informata.* ad Att. I, 1. *petitorum hæc est adhuc informata cogitatio.* Off. I, 4. *animus bene a natura informatus, est liberalis, ingenuus.* v. *constitutus.*

INFREQVENS causa. Or. II, 79. *in qua agenda pauci auditores adesse solent.*

INFRINGERE. Balb. 6. *invidere* virtuti, *velle infringere* florem dignitatis.

INFVLA. *infule sunt ornamenta sacerdotum, velamina capitis, ut ex monumentis antiquis videre licet.* Verr. IV, 50. *sacerdotes cum infulis & verbenis.*

INDEX LATINITATIS.

- * *ornamentum*. Agr. I, 2. *agri qui liberis parentibus nati publici dicuntur infula imperii sunt, quorumque nemo iur. sc. quia sunt ornamenta, statim servitutem servituit.* Verr. I, 58. *ingenuitatis signum.* v. Bulla.
13. ubi v. Lips. Or. III, 21. Quare Coracem istum vestrum patiamur - - Pamphilumque nescio quem finimus in *infulis* tantam rem, tamquam pueriles delicias, depingere. *de hoc loco ita Turnebus ad Agr. I, 2. pusem Ciceronem illudere in Pamphilum, hominem, ut ait Plinius, omnibus literis eruditum, eundemque pictorem, qui cum de arte dicendi scripsisset, irrideatur, ut non rhetor, sed ut pictor, qui non tam librum scripserit, quam infulas pinxit; ut enim reor infula pingi solebant. Hec ille. Pearcius autem nihil de hoc loco dicit. Quia mentio puerilium deliciarum, mihi videtur alludi ad pupas & plangunculas, quae sunt pueriles delitiae, ab iisque studiose & magnifice, pro capta suo, ornari solent, adeoque etiam infulis, quae non modo sacerdotum, sed etiam regum ornamenta sunt.*
- INFUSCARE. *corrumpere* Brut. 74. quos non barbaria domestica *infuscaverat*, recte loquebantur.
- INGENIVM. Fin. V, 13. *quid significet?* * Rosc. A. 22. *nec ingenio accusatoris res iudicatur. h. e. non ex oratione ejus, qua crimen anxie & omnibus coloribus veri infecit.*
- INGENVITAS. *est eorum, qui liberis parentibus nati sunt, quorumque nemo iur. sc. quia sunt ornamenta, statim servitutem servituit.* Verr. I, 58. *ingenuitatis signum.* v. Bulla.
- INGRAVESCERE. Cato. II. *corpora defatigatione & exercitatione ingravescent.*
- INGVRGITARE. Pis. 18. *ingurgitare se in flagitia.*
- INHÆRERE. Div. II, 46. *lingua inhaeret, ut loqui non possit.* * Fin. I, 20. *virtutes quemadmodum semper voluptatibus inhaerent sc. ex mente Epicuri.*
- INHALARE. Pis. 18. *popinam inhalare alicui.*
- INHIBERE *de remigibus quid sit v. ad Att. XIII, 21. ex quo loco docet Pearcius Or. I, 33. extr. pro inhibuerunt esse legendum sustinuerunt. de re ipsa v. Gronov. Obs. IV, 26.*
- INHIBITIO *remigum quid sit? ad Att. XIII, 21.*
- INHONORATI Tusc. III, 24. *nallis honoribus usi.*
- INHUMANITAS. Or. I, 22. *est neganti, quae rogatur, cum facere possit.* Mur. 4. *dicitur de eo, qui defensionem rei deponit, opp. officiosus.* Cato 3. *de eo, qui res humanas equo animo non fert.* Mur. 36. *opponitur profusis epulis, & sordibus iungitur.* Verr. V, 44. *opponitur mansuetudini. &c.* * *de eo qui consuetudines vitae communis non servat.* Phil. II, 4. *in quo te convinco inhumanitatis.*
- INHVMANE. Off. III, 6. *inhumanitas.*

INDEX LATINITATIS.

inhumane facere, contraque legem naturæ.

INHUMANVS Off. III, 11. *inhumanum* est, usu urbis prohibere peregrinos. Læl. 14. non *inhumana* est virtus, sc. quia populis universis consultis. * rusticus. Off. I, 36. agrestis & *inhumana* negligentia * sordidus, qui utilitatem honesto præfert. Læl. 13. * stupidus, indolens. Or. 51. aures *inhumanæ*. Sen. p. R. 6. *inhumanum* negotium. * sævus. Verr. III, 2. * Verr. I, 42. testamentum *inhumanum*, * *inurbanus*. Quint. 3. neque *inhumanus* præco est existimatus. * Off. I, 40. *inhumanus* dicitur, qui in convivio meditatur attentius, quod alienum est, ab homine, in convivio non hilarem esse, loqui &c.

INIBI. Phil. XIV, 2. *inibifum*. i. e. hoc ipsum cogito &c. v. Ferrar. ad h. l.

INJICERE. mentionem facere, dicere, edere. ad Att. XVI, 5. Bruto cum sæpe *injecissem*, de commoçia, non perinde atque ego putaram, arripere visus est. cf. Quint. 21. Dom. 6. imperitis *injeceras* nomen meum * Nat. D. I, 20. in quam se animus *injiciens* ac intendens &c. * ad Div. VII, 16. nunc in hibernis *infectus* esse videris, itaque te commovere non curas. * Verr. V, 9. nisi existimatis hominem sine aliqua causa *infectum* esse ad tam incredibile crimen. Grav. electum. *infectum*. potest significare; edi-

tum ut supra: *injeceras* nomen meum imperitis, pro ediderat; editi dicuntur etiam delati; nam delatores edunt nomina eorum, quos deferunt. v. edere. Apollonius delatus erat ap. Verrem, quasi servas haberet, qui bellum facere vellent.

INIQUITAS Cæcin. 23. dicitur, de eo, cum summo jure agitur.

INITIA naturæ Fin. II, 12. III, 6. v. Commendatio. elementum. * Acad. IV, 36. *initia* mathematicorum, quibus non concessis digitum progredi non possunt. * *mysteria*. Leg. II, 14. nihil melius illis *mylteriis*, quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem mitigatique sumus: *initiaque* ut appellantur, ita revera principia vitæ cognovimus. v. *mysterium*.

INITIATIVS. Tusc. I, 13. *ad mysteria admissus*.

INJUNGO. ad Div. XI, 13. ne quod detrimentum reip. *injungant*.

INJURIA. Quint. 21. prætor *injuriam* decernebat.

INNOVARE. Pis. 37. *innovare* se ad suam intemperantiam.

INOBSCVRARE. Phil. IX, 5. nulla *inobscurabit* oblivio.

INOFFICIOSVS. Verr. I, 42. *inofficiosum* testamentum; quo prætermittuntur liberi, conjuges, proximi, quibus officii nostri est consulere.

INOPIA. Quint. 27. opp. gratia, opibus * Brut. 55. *inopia*.

INDEX LATINITATIS.

pia orationis, est vitium in tenui genere.

INOPS. ad Div. IX, 17. *causa inops, quæ non recipit multa ornamenta oratoria.*

INORATVS. Rpsc. A. 9. *re inorata legati reverterunt.*

INQVIRO. Verr. IV, 65. *quod ad inquirendum in te venerit v. inquisitor.*

INQVISITIO. Mur. 21. *inquisitio candidati, prænunciæ repulsæ; est meditatio & comparatio accusationis.*

INQVISITOR. Aët. I. Verr. *inquisitor Achaicus. Ita dicitur accusator, cum tabulas, literas, testes conquirat, imprimis in causa repetundarum in provincia, quibus in accusatione utatur.*

INSANIA villarum ad Q. Fr. III, 1. *nimia magnificentia.*

INSANIRE. *nimis cupide & multum licitari.* Verr. III, 48.

INSATIABILIS. *active.* Fin. IV, 5. *insatiabilis voluptas* Tusc. V, 25. *insatiabile gaudium.* cf. N. D. II, 39. 62.

INSCIENTIA. *ignorantia.* N. D. III, 38. *Deo non est excusatio inscientiæ.* cf. Inv. I, 2. Acad. IV, 47. ** est etiam vocabulum philosophicum.* N. D. I, 1. *De hac questione tam variae sunt doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiæ, ut magno argumento esse debeat, causam, id est, principium philosophiæ esse inscientiam, prudenterque academicos a rebus incertis assensionem cohibuisse. Hujus loci quos sint explicatio-*

nes atque emendationes, difficile est enumerare. Oliverus, novem doctorum hominum sententiis commemoratis, ipse ita verba, de quorum sensu quaeritur, interpretatur: que la philosophie doit porter sur des principes évidemment connus; approuvante doctissimo homine, Boberi. vid. Entretiens de Cicéron sur la Nature des Dieux T. I. p. 341. 437. Sed non erat, quare sic se verum verborum sensum vidisse existimaret. Nam si quis Academica disciplina rationem consideret, quæ nihil certi esse ac percepti contendit, & hanc interpretationem cum sequentibus comparat, facile intelligat profecto, longe aliam his verbis vim esse potestatemque subjiciendam. Vidit hoc vir doctissimus, qui in Miscell. Observat. Vol. III. T. II. p. 154. quamquam interpretationem Oliveri viderat, tamen novam sententiam proposuit. Socrates, ait, a quo Academici profecti sunt, in cujus auctoritate certe libenter delitescunt, is igitur dicere solebat, se unum hoc scire, quod nihil sciat. Ideoque inter Academicos receptum esse potuit (cur non potius, fuit?) hoc placitum: ἀρχὴν τῆς φιλοσοφίας εἶναι τὴν τῆς ἀγνοίας γνῶσιν. Hac omnia recte. Quid ergo? Censeo legendum: inscientiæ scientiam. Quia sensum, non male, sed emendatione nil opus. Alius vir doctus

INDEX LATINITATIS.

eodem loco commemorat conjecturam docti hominis, nescio cuius, e Bernardi Novis Reip. Litter. qui legebat: Principium philosophiæ esse Sceptum; sed sibi, etsi se nondum expediat, tamen placere maxime ostendit Baelii conjecturam, qui reponi volebat: principium philosophiæ non esse scientiam. Viderunt viri doctissimi veram loci sententiam, sed præter rem medicas ei admove-runt manus. Scilicet inscientiæ verbum duplicem vim habet apud Ciceronem, vulgarem alteram, quæ neminem fugit, alteram vero remotam ab usu plebis, eamque in nullo Lexico, quod sciam, commemoratam. Ea est Acad. I, 12. Si quid ita erat comprehensum, ut convelli ratione non posset scientiam; sin aliter inscientiam nominabat Zeno: ex qua existeret opinio, quæ esset imbecilla & cum falso incognitoque communis. Hanc inscientiam defendebant Academici, qui nihil stantuebant esse perceptum, h. e. ita comprehensum, ut convelli ratione non posset, Acad. I, 6. Itaque hanc summam legem & principium totius philosophiæ putabant, nihil certo sciri, nihil percipi posse, contra quos coorti Stoici scientiam menti humanæ & perceptionem comprehensionemque asserebant. Quare cum Cicero, id quod inter omnes constat, Academicam rationem sequeretur, vel illam philosophorum de na-

tura Deorum dissensionem confirmare inscientiam Academicam existimabat, & Academicos propterea prudenter, cum omnia incerta sint, assensionem ubique cobibendam putare. hæc ex prolusione a. 1737. edita, qua varios locos. in libris de Nat. D. emendavimus & illustravimus.

INSECTARI. instare, urgere. Font. 1, insector ultro, atque insto accusatori; insector, inquam, et flagito testes.

INSEPVLTVS. non sepultus. Phil. I, 2. qui illam inse-pultam sepulturam effecerant. h. e. qui Cæsarem sepelierant, qui sepeliendus non erat, ut, opinione hominum, & jure, idem sit, ac si sepultus non esset. Contra pro sepultus est. Phil. XIV, 12. vestra virtus nec oblivione eorum, qui nunc sunt nec reticentia posterorum inse-pulta esse poterit.

INSEQUI. objicere. Sull. 29. insequi turpitudinem vitæ. Or. II, 3. nec vero te rhetoricis libris insequor ut erudiam.

INSIDERE. Deior. 3. fictum crimen insidet in animo h. e. creditur. Tusc. II, 4. insidet in animo oratio. h. e. vim habet in animum.

INSIGNE. criterium. Acad. IV, 11. insigne veri. Or. II. 9. insignia verborum & sententiarum, sunt lumina orationis, tropi & figuræ.

INSIGNIS. ad Div. III, 11. vir insignis ad laudem.

INDEX LATINITATIS.

INSIGNITE. Or. II, 85. *insignite* vituperare. Quint. 23. *insignite* improbus.

INSINVARE. Phil. V, 3. *ecce* potestas in forum *insinuandi* fuit. h. e. *veniendi*, cum *aditus* sepsisset Antonius. v. *Manuz. ad h. l. de omisso pronomine* se.

INSISTERE. *immorari.* Verr. III, 74. *insistere* singulis peccatorum gradibus. * *constitutum esse* Sext. 67. in tanta gloria *insistentes*. Or. III, 41. *insistere* iugo imperii. h. e. *habenas imperii tenere.* ab *aurigis sumtum est.* * *fungi.* Or. III, 45. quoniam modo tantum munus *insistemus.* * Or. III, 49. oratio *insistit* interius; *np. cum periddos plenus non habet, neque aures implet.* Or. 51. quid est cur claudere aut *insistere* orationem malint, quam cum sententia pariter excurrere.

INSITVS. *insita dicuntur interdum, quæ nobis propria sunt, quæ ita insederunt opinionem aut consuetudine tenaciter, ut innata esse videantur.* Mur. 14. *insita* cuiusque virtus. Tusc. IV, 11. opinio penitus *insita.* Off. III, 32. ut esset *insitum* militibus vincere.

INSOLENTIA. *dicitur, ut insolens, non solum ratione rerum inusitatarum & insolitarum ut Deiot. 2. Sed etiam ratione hominum, qui insueti sunt alicujus rei.* Rosc. A. 31. propter *insolentiam* fori judiciorumque. Pis. 11. *insolentia* rerum secundarum.

INSPECTIO. Phil. II, 32. *pro spectione.* Sed Grævinus post *Ferrarium & alios recepit* *Specio, quod verum est.* *inspicere & inspectio barispicatio est, non angutum.*

INSPICERE. *aliquid exigere, examinare.* Cæcin. 21. tamquam si arma militis *inspicienda* sint; ita probet armatum.

INSTAR. *Semper aliquam magnitudinem indicat apud optimos scriptores & Ciceronem.* Verr. V, 34. *navis urbis instar.* ad Div. IX, 6. *instar vitæ.* Off. III, 3. ut vix minimi momenti *instar* habeant. Rab. Perd. 8. mortis erat *instar.*

INSTAURATIVVS. Div. I, 26. *instaurativi ludi, qui de novo habentur, quod primi aliqua re funestati sunt, unde etiam instaurare ludos.* Div. I, 26.

INSTIMVLATOR *seditionum.* Dom. 5.

INSTITVERE. Mur. 9. *instituerere actionem, idem est quod informare, de quo supra * constituere, inducere.* *ibid.* 28. *miseram conditionem instituit* periculis hominum.

INSTITVTIO. Tusc. I, 25. *progressiones institutionesque stellarum. hanc vocem nullum idoneum sensum habere viderunt viri docti. Quidam legunt institutiones, quod receptum est in Davisianam secundam. Id habet commodam interpretationem. Nam planete, de quibus sermo, interdum insilire*

INDEX LATINITATIS.

re h. e. stare videntur. Bo-
berius autem legendum censet
insecutiones, & pro progressio-

nes, prægressiones, nixus loco
Nat. D. II, 20. tum antecedunt,
tum subsequuntur. Sed ibi hæc
verba referuntur ad solem,
quem Planeta modo antecede-
dunt, modo sequuntur; hic au-
tem de eorum cursu simplici-
ter & per se loquitur Cicero.
ibidem autem hæc stellæ dicun-
tur interdum ad quoddam
tempus insilire. * Nat. D. II,
13. in omni institutione rerum.
h. e. in omnibus rebus, quas
natura instituit, fecit.

INSTRVCTOR convivii.
Sen. p. R. 6.

INSTRVCTVS. Or. 5. in-
structa oratio, est apte compo-
sita, structa, numerosa.

INSTRVCTVS. Æs. Or. III,
6. eodem instructu et ornatu
comitata oratio.

INSTRVERE. Off. II, 7. ita
se instruunt, ut metuantur. i. e.
hoc agunt, pro instruere dici-
sur etiam hoc sensu compara-
re se.

INSTRVMENTVM. ma-
teria, facultas. Rabir. Po. 1.
instrumentum bonitati quærere.
Catil. II, 5. instrumenta virtu-
tis, sunt bona naturalia, qui-
bus, ad virtutem facilius per-
venitur.

INSVLA. domus a nulla
parte aliis ædibus juncta. l.
potius ædes plures junctæ uni-
us domini & ab omni parte
liberæ. Cæc. 7. insulam esse ve-
nalem. Off. III, 16. Claudius

proscripsit insulam. cf. Fin. II.
26. v. Grav. & Manut. ad
Cæc. 7.

INSVLSITAS. ad Att. V,
11. insulsitatem rei ferre ibid.
XIII, 29. insulsitas villæ.

INTEGER. ad Div. V, 20.
coll. Or. III, 4. res est in inte-
gro; ita dicitur ut causa inte-
gra ad Div. I, 1. * inviolabile.
Rosc. A. 38. jus integrum. *
ad Div. X, 8. ad societatem in-
tegræ rerum periculorum ac-
cedere * Or. II, 45. integræ
sententiæ. h. e. nullo furo cor-
ruptæ. * Div. I, 29. integri op-
ponuntur repletis jam cibo &
potu. sic, integra fames ad Div.
IX, 20.

INTELLIGENTIA. notio
Top. 5. intelligentia impressa
cf. Leg. I, 9. 10. * captus. Leg.
I, 16. Or. I, 58. intelligentia
communis. Or. 33. intelligen-
tia popularis. opponitur subti-
liori, quæ ex arte petitur. hinc
intelligentia simpliciter. Verr.
IV, 21. tribuitur ei, qui de re
aliqua bene judicat, tanquam
de tabulis, vasis caloris &c. eo-
dem modo dicitur, etiam

INTELLIGERE. Verr. IV,
14. 2. cf. Burm. ad Sueton de
Grammat. c. 10. * Inv. I, 39.
intelligitur ex se; de axioma-
tis, quæ hodie vocantur.

INTEMPERANS. Tusc. II,
17. est intemperans militaris in
forti viro gloria.

INTENDERE. de eo quod
quis instituit facere in quocun-
que genere. Or. I, 20. 31. id-
quod intendere confirmare.

INDEX LATINITATIS:

re. v. *Intensio*. Quint. 29. quem, quomodo nunc intendit, ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse. ad Div. I, 2. Lupus *intendere* cepit, ante se oportere discessionem facere. *ibid.* VIII, 4. Se *intendebant* adversarios in tribunatum ejus.

INTENTIO. Inv. I, 10. *apud rhetores quid sit?*

INTER. Rosc. A. 5. *judicium inter* fideiarios. *formula antiqua pro, de fideiario, de eade rei.* Phil. II, 4. *inter* fideiarios defendere aliquem. h. e. *reum edis.*

INTERARESCERE. Tusc. V, 14. *nihil interarescere debet eorum, in quibus vita beata consistit.*

INTERCALARE. *diem unum aut plures inferere, quod fiebat, ut annus cum ratione cæli congrueret.* v. Verr. II, 52. ad Att. VI, 1. *quasi intercalatum non sit.*

INTERCALARIS. *intercalarius.* Quint. 25. ante V. *Kalendas Intercalares.* intellige de mense intercalato ex instituto Numæ. de qua re vid. quem ad h. l. laudat Grævius, Gronov. Obs. II, 18. sed ejus mentem ex Grævianis verbis vix intelligas. est autem hæc: *Annus Numæ erat 355. dierum ex quo instituto quia octo annorum spatium 90. dies aberrabat annus a cursu solis, hos 90 dies in quatuor menses intercalares sive Mercedonios de-*

scripsit Numa, duos binum, duos ternum & viginti dierum, & post biennium unum quodque unum ex his, & quidem alternis, modo parum modo imparem, interposuit. Eos menses a Græcis inventos adhibuerat. quia autem Græci tantum 354 dierum faciebant annum, post tertiam octaevida b. e. post 24um annum, dies errans 24. superflui Numæ, illi scilicet, quos singulis annis, in honorem imparis numeri, adjecterat. itaque tertia octaevide non 90. ut in primis duabus octaevidibus, sed 66 dies interposuit, quo facto solem & lunam ad easdem metas reducere habebat. Atque hic est cælus Numæ 24. annorum, de quo est apud Livium I, 20. ad Div. VI, 14. Kalend. intercalares priores. hunc locum cape de mensibus intercalariis Cæsaris. It, quia anni ratio propter intercalandi licentiam, qua Pontifices usi erant, perturbata erat & ipse fastos emendare instituerat, primo instituit annum 365 dierum; deinde ut ante in ordinem rediret annus, fecit annum, quem vocant confusivum. In eo erant tres menses intercalarii, primus is, qui ex instituto Numæ in illum annum incidebat, deinde duo Cæsaris integri interjecti inter Novembrem & Decembrem. Prioris Kalendæ dictæ sunt Intercalares priores, alterius posteriores v. Sueton. Cæs. 40. & Scaligeri distributi de hac correctione fasto-

INDEX LATINITATIS

fastorum sub initium Libri IV. de emend. temporum.

INTERCALARIUS mensis.

Verr. II, 52.

INTERCEDERE, *sponsorem fieri pecuniae, quam suo quis interventu alteri conciliavit.* ad Att. VI, 1. *intercessisse se pro iis magnam pecuniam.* ubi v. *Manut. c. I, 16. Phil. II, 18. Salinas. mod. usur. p. 726. de tribunis quid sit intercedere, notum est.*

INTERCESSIO. *Sponsio in re pecuniaria.* Parad. 6, 2. *intercessionem pecuniarum.* * *opera ejus, qui se in aliqua re interponit, mediator sit.* ad Att. I, 4. *mea intercessio & est & fuit parata.*

INTERCESSOR. *qui se interponit, mediator, ut hodie dicunt.* Rosc. A. 38. *isto hortatore, auctore, intercessore legati ad Sullam non adierunt.* * *Sponsor.* ad Div. VII, 27. *utinam semper tribunus esses, intercessorem non quæres.* *Ludis in ambiguitate verbi, quod & sponsorem significat, & tribunum intercedentem alicui rei h. e. vetantem.*

INTERCOLUMNIVM *spatium columnis interiectum.* Verr. I, 19. ad Q. Fr. III, 1.

INTERDICERE. *verbum pratorium.* v. *interdictum.* Cæcin. 8. 13.

INTERDICTVM. *decretum pratoris, certis formulis conceptum, quo aliquid jubet vel vetat.* imprimis in controversiis de possessionibus, cum eum

qui ex aliquo loco dejectus est, restitui jubet, donec res iudicio plana facta sit. v. *Iustin. Inst. IV 10. & ibi Horomann. Cæcin. 3. possessio per interdictum repetita ib. 14. hujus rei interdictum majoribus in mentem non venisse. ib. 31. interdictum quotidianum.* ad Div. VII. *penult. interdictis defendere possessionem.* Or. I. 10. *interdicto tecum contenderent* * Dom. 26. *interdictum sceleris, i. e. scelestum.* *de lege, qua Ciceroni aqua & igni interdictum erat.*

INTERDVCTVS. *signum interpunctionis.* Or. 68. *interductus librarii.*

INTERFATIO. *interpellatio.* Sext. 37.

INTERIMERE. *tollere.* Mur. 12. *interimere sacra.*

INTERIOR. *remotior, & pane ultimus.* Manil. 22. *gentes interiores sc. Asiae, remotiores ab ora maritima, adeoque etiam Roma.* ad Q. Fr. III, 1. *interiore epistola h. e. pane ultima: ad q. I. Manut. Et ratio atque alia formulae ostendunt, interius esse, quod a conspectu longe remotum est. hinc interiora dicuntur subtiliora.* N. D. III, 16. *interiores & reconditæ literæ.* ad Div. VII, 33. *interiores literæ.* cf. III, 10. XVI, Div. II, 16. *hæc in promptu sunt, interiora videamus* cf. *intimus.* * ad Q. Fr. I, 1. *Octavius qui Macedoniam revebat, dicitur Ciceronis Asiae Prætoris Vicinus interior.* *

INDEX LATINITATIS.

* *impedire se, irretire.* Verr. II, 42. dum se expedire vult, *induit* se. Div. II, 17. *induitis* vos in eas captiones &c. cf. Verr. V, 29. Mur. 25. Acad. IV, 6.

INDVSTRIA, *quomodo a diligentia differat. v. in diligentia.* * *inprimis dicitur apud Ciceronem de studio agendarum, in foro controversiarum.* Sext. 65. Mur. 10, 7. * Verr. III, 4; odistis has nostras *industrias*.

INENODABILIS. Fat. 9. res duæ *inenodabiles*.

INEPTE. *alieno tempore, præter rem.* ad Div. VI, 7. ne ea res mihi *inepte* noceret.

INEPTIAE. *res minutæ, non dignæ alicuius persona, ut ineptiarum crimen effugiam.* Or. III, 49. * *de desiderio patriæ nimio est* ad Div. VII, 6.

INEPTVS. Or. II, 4. *qui sit?*

INERTIA. *in plurali est* Partit. 10.

INEXPLICABILIS. Pis. 33. Si Cæsar se mihi implacabilem *inexplicabilemque* præberet. Græv. legit. *inexpiablem*. Sed hoc de hominibus dici, qui se placari non sinant, non memini, nec credo. de rebus autem ut invidia, odio, scio dici. v. Burm. ad Quintil. Instit. II, 16. Sueton. Cæsar. 18. *inexplicabilis est difficilis. vid. v. c. ad Att. VIII, 3, difficiles autem dicuntur, quibus satis fieri nequit, qui læsi placari non possunt.* * Acad. IV, 29. *inexplicabilia, sunt sophismata veterum, quæ negabant dissolvi posse, ut serites, mentiens &c.*

INIRE. Agr. II, 25. *iniecturatio.* v. Græv. ad h. l.

INFANS, *opp. eloquenti* Brut. 23. Inv. I, 3. * *vanus, inanis* ad Att. X, 18. Hortensiana omnia *fuere infantia*.

INFANTIA. *opp. eloquentiæ.* Or. III, 51. ad Att. IV, 16.

INFELIX. Rab. Perd. 4. *infelix arbor. v. arbor.* * *pernicius*, Phil. II, 26. si quis sit reip. *infelix*.

INFERCIO. Or. 69. *inferciens verba, quasi rimas expleat.*

INFERIOR. Att. II, 24. *ex inferiori loco dicere, de altiore causæ forensis, respectu prætoris.*

INFERRE. Cæcin. 5. *inferre se, de eo, qui se sponte nemine postulante offert in negotiis alterius gerendis, voluntarius amicus, ut paullo post dicit.*

* Balb. 10. *se in periculum capitis inferre* * Or. II, 53. *misericordiam inferre, de oratore, cum incipit movere misericordiam.*

INFICIO. *imbuo, erudio.* Fin. III, 2. *infici iis artibus* * ad Att. I, 13. *vercor, ne hoc, quod infectum est, serpat longius. Sive hoc infectum de macula capias, sive cum Gronovio interprete peste tabe contactum, impropria est locutio. Nam macula inficit, non inficitur, nec id quod tabe infectum est, sed tabes, pestis serpit.*

INFIXVS. Part. 2. *infixa rebus ipsis argumenta.*

INFINITIO. Fin. I, 6.

INFI-

INDEX LATINITATIS.

INFINITVS. Or. I, 31. *infinita* rei quaestio. h. e. *sejuncta a circumstantiis personarum & temporum, quae uno verbo causa dicitur.*

INFIRMATIO. Agr. II, 4. *infirmatio* rerum judicatarum.

INFIRMITAS. Rosc. A. 4. *infirmitas* animi, *de timore.* ad Div. VI, 7. alterum laudare, de quo quicquid detrahas, necesse est aut *infirmitati*, aut invidiae assignetur. h. e. *ingenii imbecillitati.*

INFIRMARE. *refutare.* in Cael. 9.

INFITIALIS quaestio. Top. 25.

INFITIATOR. *unde peti- tur.* Or. I, 37, * *malus debitor* Catil. II, 10. *inficiatores* lenti.

INFLAMMATIO animo- rum Or. II, 46. *enthusiasmus.*

INFLAMMARE. *augere* Marcell. 10. *inflammare* odi- um cf. Aet. I. Verr. I.

INFLATIO. Div. I, 30. ci- bus habet *inflationem* ma- gnā.

INFLATVS. a. um. *agro- tus, perturbatus ira etc.* Tusc. III, 9. *inflatus* animus * Or. III, 11. *inflata* verba, *vitiū in pronunciando.*

INFLATVS. Div. I, 6. *in- flatus* divinus.

INFLECTERE. Brut. 9. *in- flectere* orationem. h. e. *molli- orem & suaviorem reddere.* * Quir. p R. 3. *inflectere* oculos. h. e. *movere ad dolorem.* * ad

Div. I, 7. *magnitudinem animi inflectere* h. e. *demittere.*

INFLEXVS sonus. Or. 17. *medius inter acutum & gra- vem, mollis.* *Semitonium.*

INFLVERE. *placere.* Off. II, 9. *influerē* in animos mul- titudinis Lacl. 25. *influebat* in aures concionis. Leg. II, 15. ni- hil tam facile in animis *influit* * *irrumperē* Prov. C. 13. *influen- tes* in Italiam Gallorum co- pias.

INFORMATIO verbi. Part. 29. *est definitio aut descriptio.*

INFORMARE. *describere.* ad Att. VII, 3. qui in VI. libro *informatus est.* * *componere in- struere* Sull. 18. *informat* ad- huc adumbratum indicium fi- lii. v. *Græv. ad b. l.*

INFORMATVS. *adūmbra- tus, constitutus.* Quint. 10. *in- formata* causa. v. *constitutus.* ad Att. XI, 6. *proscriptio non nominatim sed generatim in- formata.* ad Att. I, 1. *petito- rum hæc est adhuc informata cogitatio.* Off. I, 4. *animus be- ne a natura informatus, est li- beralis, ingenuus.* v. *constitu- tus.*

INFREQVENS causa. Or. II, 79. *in qua agenda pauci au- ditores adesse solent.*

INFRINGERE. Balb. 6. *in- videre* virtuti, *velle infringere* florem dignitatis.

INFVLA. *infulae sunt ornamen- ta sacerdotum, velamina capitis, ut ex monumentis antiquis vi- dere licet.* Verr. IV, 50. *sacer- dotes cum infulis & verbenis.*

INDEX LATINITATIS.

- * *ornamentum*. Agr. I, 2. *agri qui liberis parentibus nati publici dicuntur infula imperii sunt, quorumque nemo juris. sc. quia sunt ornamenta, nam servitutem servit. Verr. I, 58. ingenuitatis signum. v. Bulla.*
13. ubi v. Lips. Or. III, 21. *Quare Coraceni istum vestrum patiamur - Pamphilumque nescio quem sinamus in infulis tantam rem, tamquam pueriles delicias, depingere. de hoc loco ita Turnebus ad Agr. I, 2. pusem Ciceronem illudere in Pamphilum, hominem, ut ait Plinius, omnibus literis eruditum, eundemque pictorem, qui cum de arte dicendi scripsisset, irrideatur, ut non rhetor, sed ut pictor, qui non tam librum scripserit, quam infulas pinxit; ut enim reor infulae pingi solebant. Hec ille. Pearcius autem nihil de hoc loco dicit. Quia mentio puerilium deliciarum, mihi videtur alludi ad pappas & plangunculas, quae sunt pueriles delitiae, ab iisque studiose & magnifice, pro capiti suo, ornari solent, adeoque etiam infulis, quae non modo sacerdotum, sed etiam regum ornamenta sunt.*
- INFUSCARE. corrumpere* Brut. 74. *quos non barbaria domestica infuscaverat, recte loquebantur.*
- INGENIVM*. Fin. V, 13. *quid significet? * Rosc. A. 22. nec ingenio accusatoris res iudicatur. h. e. non ex oratione ejus, qua crimen auxit & omnibus coloribus veri infecit.*
- INGENVITAS. est eorum, qui liberis parentibus nati sunt, quorumque nemo juris. sc. quia sunt ornamenta, nam servitutem servit. Verr. I, 58. ingenuitatis signum. v. Bulla.*
- INGRAVESCERE*. Cato. II. *corpora defatigatione & exercitatione ingravescent.*
- INGVRGITARE*. Pil. 18. *ingurgitare se in flagitia.*
- INHÆRERE*. Div. II, 46. *lingua inhaeret, ut loqui non possit. * Fin. I, 20. virtutes quemadmodum semper voluptatibus inhaerent sc. ex mente Epicuri.*
- INHALARE*. Pil. 18. *popinam inbalare alicui.*
- INHIBERE de remigibus quid sit v. ad Att. XIII, 21. ex quo loco docet Pearcius Or. I, 33. extr. pro inhiuerunt esse legendum sustinuerunt. de re ipsa v. Gronov. Obs. IV, 26.*
- INHIBITIO remigum quid sit? ad Att. XIII, 21.*
- INHONORATI* Tusc. III, 24. *nallis honoribus usi.*
- INHUMANITAS*. Or. I, 22. *est negantis, quae rogatur, cum facere possit. Mur. 4. dicitur de eo, qui defensionem rei deponit, opp. officiosus. Cato 3. de eo, qui res humanas equo animo non fert. Mur. 36. opponitur profusis epulis, & sordibus jungitur. Verr. V, 44. opponitur mansuetudini. &c. * de eo qui consuetudines vitae communis non servat. Phil. II, 4. in quo te convinco inhumanitatis.*
- INHVMANE*. Off. III, 6. *inhumanitas.*

INDEX LATINITATIS.

inhumane facere, contraque legem naturæ.

INHUMANVS Off. III, 11. *inhumanum* est, usu urbis prohibere peregrinos. Læl. 14. non *inhumana* est virtus, sc. quia *populis universis consulit*. * *rusticus*. Off. I, 36. *agrestis & inhumana negligentia* * *sordidus, qui utilitatem honesto præferat*. Læl. 13. * *stupidus, indoctus*. Or. 51. *aures inhumanæ*. Sen. p. R. 6. *inhumanum negotium*. * *severus*. Verr. III, 2. * Verr. I, 42. *testamentum inhumanum*, * *inurbanus*. Quint. 3. *neque inhumanus præco est existimatus*. * Off. I, 40. *inhumanus dicitur, qui in convivio meditatur attentius, quod alienum est, ab homine, in convivio non hilarem esse, loqui &c.*

INIBI. Phil. XIV, 2. *inibifum* i. e. *hæc ipsum cogito &c.* v. Ferrar. ad h. l.

INJICERE. *mentionem facere, dicere, edere*. ad Att. XVI, 5. Bruto cum sæpe *injecissem*, de *emancipata*, non perinde atque ego putaram, arripere visus est. cf. Quint. 21. Dom. 6. *imperitis injecerat nomen meum* * Nat. D. I, 20. in quam se animus *injiciens* ac intendens &c. * ad Div. VII, 16. nunc in hibernis *infectus* esse videris, itaque te commovere non curas. * Verr. V, 9. nisi existimatis hominem sine aliqua causa *infectum* esse ad tam incredibile crimen. Græv. electum. *infectum*. potest significare; edi-

tum ut supra: *injecerat* nomen meum imperitis, pro ediderat; editi dicuntur etiam delati; nam delatores edunt nomina eorum, quos deferunt. v. edere. Apollonius delator erat ap. Verrem, quasi servas haberet, qui bellum facere vellent.

INIQUITAS Cæcin. 23. dicitur de eo, cum summo jure agitur.

INITIA naturæ Fin. II, 12. III, 6. v. *Commendatio. elementum*. * Acad. IV, 36. *initia mathematicorum*, quibus non concessis digitum progredi non possunt. * *mysteria*. Læg. II, 14. nihil melius illis *mysteriis*, quibus ex agresti immanique vitæ exculti ad humanitatem mitigtique sumus: *initiaque* ut appellantur, ita revera principia vitæ cognovimus. v. *mysterium*.

INITIATIVS. Tusc. I, 13. *ad mysteria admissus*.

INJUNGO. ad Div. XI, 13. ne quod detrimentum reip. *injungant*.

INJURIA. Quint. 21. prætor *injuriæ* decernebat.

INNOVARE. Pis. 37. *innovare* se ad suam intemperantiam.

INOBSERVARE. Phil. IX, 5. nulla *inobscurabit* oblivio.

INOFFICIOSVS. Verr. I, 42. *inofficiosum* testamentum; quo prætermittuntur liberi, conjuges, proximi, quibus officii nostri est consulere.

INOPIA. Quint. 27. *opprobria*, opibus * Brut. 55. *inopia*

INDEX LATINITATIS.

pia orationis, est vitium in tenui genere.

INOPS. ad Div. IX, 17. *causa inops, quæ non recipit multa ornamenta oratoria.*

INORATVS. Rosc. A. 9. *re inorata legati reverterunt.*

INQUIRO. Verr. IV, 65. *quod ad inquirendum in te venerit v. inquisitor.*

INQVISITIO. Mur. 21. *inquisitio candidati, prænunciæ repulsæ; est meditatio & comparatio accusationis.*

INQVISITOR. Aët. I. Verr. *inquisitor Achaicus. Ita dicitur accusator, cum tabulas, literas, testes conquirat, in primis in causa repetundarum in provincia, quibus in accusatione utatur.*

INSANIA villarum ad Q. Fr. III, 1. *nimia magnificentia.*

INSANIRE. *nimis cupide & multum licitari.* Verr. III, 48.

INSATIABILIS. *active.* Fin. IV, 5. *insatiabilis voluptas* Tusc. V, 25. *insatiabile gaudium.* cf. N. D. II, 39. 62.

INSCIENTIA. *ignorantia.* N. D. III, 38. *Deo non est excusatio inscientiæ.* cf. Inv. I, 2. Acad. IV, 47. *est etiam vocabulum philosophicum.* N. D. I, 1. *De hac questione tam variæ sunt doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiæ, ut magno argumento esse debeat, causam, id est, principium philosophiæ esse inscientiam, prudenterque academicos a rebus incertis assensionem colibuisse. Hujus loci quos sint explicatio-*

nes atque emendationes, difficile est enumerare. Olivetus, novem doctorum hominum sententiis commemoratis, ipse ita verba, de quorum sensu quaeritur, interpretatur: que la philosophie doit porter sur des principes évidemment connus; approbante doctissimo homine, Bober. vid. Entretiens de Cicéron sur la Nature des Dieux T. I. p. 341. 437. Sed non erat, quare sic se verum verborum sensum vidisse existimaret. Nam si quis Academicæ disciplinæ rationem consideret, quæ nihil certi esse ac percepti contendit, & hanc interpretationem cum sequentibus compareret, facile intelligat profecto, longe aliam his verbis vim esse potestatemque subjiciendam. Vidit hoc vir doctissimus, qui in Miscell. Observat. Vol. III. T. II. p. 154. quamquam interpretationem Oliveti viderat, tamen novam sententiam proposuit. Socrates, ait, a quo Academici præfati sunt, in cujus auctoritate certe libenter delitescerant, is igitur dicere solebat, se unum hoc scire, quod nihil sciat. Ideoque inter Academicos receptum esse potuit (cur non potius, fuit?) hoc placitum: ἀρχὴν τῆς φιλοσοφίας εἶναι τὴν τῆς ἀγνοίας γνῶσιν. Hæc omnia recte. Quid ergo? Censeo legendum: inscientiæ scientiam. Quia sensum, non utile, sed emendatione nil opus. Alius vir doctus

INDEX LATINITATIS.

eodem loco commemorat conjecturam docti hominis, nescio cuius, e Bernardi Novis Reip. Litter. qui legebat: Principium philosophiæ esse Sceptim; sed sibi, etsi se nondum expediat, tamen placere maxime ostendit Baelii conjecturam, qui reponi volebat: principium philosophiæ non esse scientiam. Viderunt viri doctissimi veram loci sententiam, sed præter rem medicas ei admove-runt manus. Scilicet inscientiæ verbum duplicem vim habet apud Ciceronem, vulgarem alteram, quæ neminem fugit, alteram vero remotam ab usu plebis, eamque in nullo Lexico, quod sciam, commemoratam. Ea est Acad. I, 12. Si quid ita eras comprehensum, ut convelli ratione non posset scientiam; sin aliter inscientiam nominabat Zeno: ex qua exsisteret opinio, quæ esset imbecilla & cum falso incognitoque communis. Hanc inscientiam defendebant Academici, qui nihil stantiebant esse perceptum, h. e. ita comprehensum, ut convelli ratione non posset, Acad. I, 6. Itaque hanc summam legem & principium totius philosophiæ putabant, nihil certo sciri, nihil percipi posse, contra quos coorti Stoici scientiam menti humanæ & perceptionem comprehensionemque asserebant. Quare cum Cicero, id quod inter omnes constat, Academicam rationem sequeretur, vel illam philosophorum de na-

tura Deorum diffensionem confirmare inscientiam Academicam existimabat, & Academicos propterea prudenter, cum omnia incerta sint, assensionem ubique cobibendam putare. hæc ex prolusione a. 1737. edita, qua varios locos in libris de Nat. D. emendavimus & illustravimus.

INSECTARI. instare, urgere. Font. 1, insector ultro, atque insto accusatori; insector, inquam, et flagito testes.

INSEPULTVS. non sepultus. Phil. I, 2. qui illam inse-pultam sepulturam effecerant, h. e. qui Casarem sepelierant, qui sepeliendus non erat, ut, opinione hominum, & jure, idem sit, ac si sepultus non esset. Contra pro sepultus est. Phil. XIV, 12. vestra virtus nec oblivione eorum, qui nunc sunt nec reticentia posterorum inse-pulta esse poterit.

INSEQUI. objicere. Sall. 29. insequi turpitudinem vitæ. * Or. II, 3. nec vero te rhetoricis libris insequor ut erudiam.

INSIDERE. Deior. 3. fictum crimen insidet in animo h. e. creditur. Tusc. II, 4. insidet in animo oratio. h. e. vim habet in animum.

INSIGNE. criterium. Acad. IV, 11. insigne veri. Or. II. 9. insignia verborum & sententiarum, sunt lumina orationis, tropi & figuræ.

INSIGNIS. ad Div. III, 11. vir insignis ad laudem.

INDEX LATINITATIS.

INSIGNITE. Or. II, 85. *insignite vituperare.* Quint. 23. *insignite improbus.*

INSINVARE. Phil. V, 3. *eccui potestas in forum insinuandi fuit. h. e. veniendi, cum aditus sepsisset Antonius.* v. *Manue. ad h. l. de omisso pro nomine se.*

INSISTERE. *immorari.* Verr. III, 74. *insistere singulis peccatorum gradibus.* * *constitutum esse* Sext. 67. *in tanta gloria insistentes.* Or. III, 41. *insistere jugo imperii.* h. e. *habenas imperii tenere. ab aurigis sumtum est.* * *fungi.* Or. III, 45. *quoniam modo tantum munus insistemus.* * Or. III, 49. *oratio insistit interius; np. cum peridos plenus non habet, neque aures implet.* Or. 51. *quid est cur claudere aut insistere orationem malint, quam cum sententia pariter excurrere.*

INSITVS. *insita dicuntur interdum, quæ nobis propria sunt, quæ ita insederunt opinionem aut consuetudine tenaciter, ut innata esse videantur.* Mur. 14. *insita cujusque virtus.* Tusc. IV, 11. *opinio penitus insita.* Off. III, 32. *ut esset insitum militibus vincere.*

INSOLENTIA. *dicitur, ut insolens, non solum ratione rerum inusitatarum & insolitarum ut Deiot. 2. Sed etiam ratione hominum, qui insueti sunt alicujus rei.* Rosc. A. 31. *propter insolentiam fori judiciorumque.* Pis. 11. *insolentia rerum secundarum.*

INSPECTIO. Phil. II, 32. *pro spectione.* Sed Grævinus post *Ferrarium & alios recepit* *Specio, quod verum est. inspicere & inspectio baruspicium est, non augurum.*

INSPICERE. *aliquid exigere, examinare.* Cæcin. 21. *tamquam si arma militis inspicenda sint; ita probet armatum.*

INSTAR. *Semper aliquam magnitudinem indicat apud optimos scriptores & Ciceronem.* Verr. V, 34. *navis urbis instar.* ad Div. IX, 6. *instar vitæ.* Off. III, 3. *ut vix minimi momenti instar habeant.* Rab. Perd. 8. *mortis erat instar.*

INSTAVRATIVVS. Div. I, 26. *instaurativi ludi, qui de novo habentur, quod primi aliqua re funestari sunt, unde etiam instaurare ludos.* Div. I, 26.

INSTIMVLATOR *seditionum.* Dom. 5.

INSTITVERE. Mur. 9. *instituere actionem, idem est quod informare, de quo supra * constituere, inducere.* ibid. 28. *miseram conditionem instituit periculis hominum.*

INSTITVTIO. Tusc. I, 25. *progressiones institutioneignostellarum. hanc vocem nullum idoneum sensum habere viderunt viri docti. Quidam legunt institutiones, quod receptum est in Davisianam secundam. Id habet commodam interpretationem. Nam planctæ, de quibus sermo, interdum insisto-*

INDEX LATINITATIS.

re h. e. stare videntur. Bo-
berius autem legendum censet
insecutiones, & pro progressio-
nes, progressiones, nixus loco
Nat. D. II, 20. tum antecedunt,
tum subsequuntur. Sed ibi hæc
verba referuntur ad solem,
quem Planetae modo antece-
dunt, modo sequuntur; hic au-
tem de eorum cursu simplici-
ter & per se loquitur Cicero.
ibidem autem hæc stella dicun-
tur interdum ad quoddam
tempus insistere. * Nat. D. II,
13. in omni institutione rerum.
h. e. in omnibus rebus, quas
natura instituit, fecit.

INSTRVCTOR convivii.
Sen. p. R. 6.

INSTRVCTVS. Or. 5. in-
structa oratio, est apte compo-
sita, structa, numerosa.

INSTRVCTVS. f. Or. III,
6. eodem instructu et ornatu
comitata oratio.

INSTRVERE. Off. II, 7. ita
se instruunt, ut metuantur. i. e.
hoc agunt. pro instruere dici-
tur etiam hoc sensu compara-
re se.

INSTRVMENTVM. ma-
teria, facultas. Rabir. Po. 1.
instrumentum bonitati quærere.
Catil. II, 5. instrumenta virtu-
tis, sunt bona naturalia, qui-
bus ad virtutem facilius per-
venitur.

INSVLA. domus a nulla
parte aliis ædibus juncta. &
potius ædes plures junctæ uni-
us domini & ab omni parte
libera. Coel. 7. insulam esse ve-
nalem. Off. III, 16. Claudius

proscripsit insulam. cf. Fin. II.
26. v. Grav. & Manut. ad
Coel. 7.

INSVLSITAS. ad Att. V,
11. insulsitatem rei ferre ibid.
XIII, 29. insulsitas villæ.

INTEGER. ad Div. V, 20.
coll. Or. III, 4. res est in inte-
gro; ita dicitur ut causa inte-
gra ad Div. I, 1. * inviolabile.
Rosc. A. 38. jus integrum. *
ad Div. X, 8. ad societatem in-
tegrerrimorum periculorum ac-
cedere * Or. II, 45. integræ
sententiæ. h. e. nullo furo cor-
ruptæ. * Div. I, 29. integri op-
ponuntur repletis jam cibo &
potu. sic, integra fames ad Div.
IX, 20.

INTELLIGENTIA. notio
Top. 5. intelligentia impressa
cf. Leg. I, 9. 10. * captus. Leg.
I, 16. Or. I, 58. intelligentia
communis. Or. 33. intelligen-
tia popularis. opponitur subti-
liori, quæ ex arte petitur. hinc
intelligentia simpliciter. Verr.
IV, 21. tribuitur ei, qui de re
aliqua bene judicat, tanquam
de tabulis, vasis cælotis &c. eo-
dem modo dicitur, etiam

INTELLIGERE. Verr. IV,
14. 2. cf. Burni. ad Sueton de
Grammat. c. 10. * Inv. I, 39.
intelligitur ex se; de axioma-
tis, quæ hodie vocantur.

INTEMPERANS. Tusc. II,
17. est intemperans militaris in
forti viro gloria.

INTENDERE. de eo quod
quis instituit facere in quocun-
que genere. Or. I, 20. 31. id-
quod intendere confirmare.

INDEX LATINITATIS:

re. v. *Intensio*. Quint. 29. quem, quomodo nunc intendit, ne in vivorum quidem numerum demonstrat fuisse. ad Div. I, 2. Lupus *intendere* cepit, ante se oportere discessionem facere. *ibid.* VIII, 4. Se *intendunt* adversarios in tribunatum ejus.

INTENTIO. Inv. I, 10. apud *retores* quid sit?

INTER. Rosc. A. 5. *judicium inter* sicarios. formula antiqua pro, de *sicario*, de *cede rei*. Phil. II, 4. *inter* sicarios defendere aliquem. h. e. *reum edis*.

INTERARESCERE. Tusc. V, 14. nihil *interarescere* debet eorum, in quibus vita beata consistit.

INTERCALARE. *diem unum aut plures inferere*, quod fiebat, ut annus cum ratione cæli congrueret. v. Verr. II, 52. ad Att. VI, 1. quasi *intercalatum* non sit.

INTERCALARIS. *intercalatus*. Quint. 25. ante V. Kalendas *Intercales*. intellige de mense *intercalato* ex instituto Numæ. de qua re vid. quem ad h. l. laudat Grævius, Gronov. Obs. II, 18. sed ejus mentem ex Grævianis verbis vix intelligas. est autem hæc: Annus Numæ erat 355. dierum ex quo instituto quia octo annorum spatium 90. dies aberrabat a cursu solis, hos 90 dies in quatuor menses *intercales* sive *Mercedonios* de-

scripsit Numa, duos *biennium*, duos *ternum* & *viginti dierum*, & post *biennium* *tertium* quodque unum ex his, & quidem alternis, modo *parem* modo *imparem*, *interposuit*. *Eos* menses a Græcis *inventos* *adhibuerat*. quia autem Græci tantum 354 dierum faciebant annum, post *tertiam octaetrida* h. e. post 24um annum, dies *erant* 24. *superflui* Numæ, illi scilicet, quos singulis annis, in honorem *imparis numeri*, *adjecterat*. itaque *tertia octaetride* non 90. ut in primis duabus *octaetridibus*, sed 66. dies *interposuit*, quo facto solem & lunam ad easdem metas *reduces* habebat. Atque hic est *cylas* Numæ 24. annorum, de quo est apud Livium I, 20. ad Div. VI, 14. Kalend. *intercales* priores. hunc locum cape de mensibus *intercalariis* Caesaris. Is, quia anni ratio propter *intercalandi* *licentiam*, qua Pontifices *usi* erant, *perturbata* erat & ipse *fastos* *emendare* *instituerat*, primo *instituit* annum 365 dierum; deinde ut ante in ordinem *rediret* annum, fecit annum, quem vocant *confusionis*. In eo erant tres menses *intercalarii*, primus is, qui ex *instituto* Numæ in illum annum *incidebat*, deinde duo Caesaris *integri interjecti* inter *Novembrem* & *Decembrem*. Prioris Kalendæ dictæ sunt *Intercales* priores, alterius posteriores v. Sveron. Cæs. 40. & Scaligeri *distribuent* de hac *correctione* *fasto-*

INDEX LATINITATIS

fastorum sub initium Libri IV. de emend. temporum.

INTERCALARIUS mensis. Verr. II, 52.

INTERCEDERE, *sponsorem fieri pecuniæ, quam suo quis interuentu alteri conciliavit. ad Att. VI, 1. intercessisse se pro iis magnam pecuniam. ubi v. Manut. c. I, 16. Phil. II, 18. Salmas. mod. usur. p. 726. de tribunis quid sit intercedere, notum est.*

INTERCESSIO. *Sponsio in re pecuniaria. Parad. 6, 2. intercessionem pecuniarum. * opera ejus, qui se in aliqua re interponit, mediator sit. ad Att. I, 4. mea intercessio & est & fuit parata.*

INTERCESSOR. *qui se interponit, mediator, ut hodie dicunt. Rosc. A. 38. isto hortatore, auctore, intercessore legati ad Sullam non adierunt. * Sponsor. ad Div. VII, 27. utinam semper tribunus esses, intercessorem non quæreret. Ludit in ambiguitate verbi, quod & sponsorem significat, & tribunum intercedentem alicui rei h. e. vetantem.*

INTERCOLUMNIVM *spatium columnis interiectum. Verr. I, 19. ad Q. Fr. III, 1.*

INTERDICERE. *verbum prætorium. v. interdictum. Cæcin. 8. 13.*

INTERDICTVM. *decretum prætoris, certis formulis conceptum, quo aliquid jubet vel vetat. imprimis in controversiis de possessionibus, cum cum*

*qui ex aliquo loco dejectus est, restitui jubet, donec res iudicio plana facta sit. v. Iustin. Inst. IV. 10. & ibi Horomann. Cæcin. 3. possessio per interdictum repetita ib. 14. hujus rei interdictum majoribus in mentem non venisse. ib. 31. interdictum quotidianum. ad Div. VII. penult. interdictis defendere possessionem. Or. I. 10. interdicto tecum contenderent * Dom. 26. interdictum sceleris. i. e. scelestum. de lege, qua Ciceroni aqua & igni interdictum erat.*

INTERDVCTVS. *signum interpunctionis. Or. 68. interductus librarii.*

INTERFATIO. *interpellatio. Sext. 37.*

INTERIMERE. *tollere. Mur. 12. interimere sacra.*

INTERIOR. *remotior, & pane ultimus. Manil. 22. gentes interiores sc. Asiæ, remotiores ab ora maritima, adeoque etiam Roma. ad Q. Fr. III, 1. interiore epistola h. e. pane ultima: ad q. l. Manut. Extratio atque aliæ formulæ ostendunt, interius esse, quod a conspectu longe remotum est. hinc interiora dicuntur subtiliora. N. D. III, 16. interiores & reconditæ literæ. ad Div. VII, 33. interiores literæ. cf. III, 10. XVI, Div. II, 16. hæc in promptu sunt, interiora videamus cf. intimus. * ad Q. Fr. I, 1. Octavius qui Macedoniam revegebat, dicitur Ciceronis Asiæ Prætoris Vicinus interior. **

INDEX LATINITATIS.

arctior, conjunctior. Off. III, 17. *interior* societas. *ib.* I, 17. *interius* est, esse ejusdem civitatis. * *brevior* N. D. II, 41. *curfu interiore* brevi convertitur orbe. Acad. IV, 20. *curfu interiore* * *medius*. Or. III, 61. contentionis extremum, quod tamen *interius* est, quam acutissimus clamor - est item contra quiddam in remissione gravissimum.

INTERIVS. Or. III, 49. *interius* insilire. v. *insistere*.

INTERMORTVVS. Mil. 5. *intermortuae* conciones, *interpretantur*, *intermissas*, *quae desistere.* Ego *autem* languidas, *interpretor*, in quibus *parum* quis potest, *quas non potest concitare amplius, etsi velit.* Sic plausus mortuus, pro languido - ad Att. II, 19. Caesar cum venisset plausu mortuo.

INTERMVNDIA Epicuri Fin. II, 23.

INTERPOLARE. Verr. I, 61. *interpolare* tabulas, *int. cera*, nam *cera seguntur liberae*, *quas occultare in tabulis volumus*, *ut fuco maculae faciei.*

INTERPOSITIO cum verba quaedam libro iam scripto inseruntur. ad Div. XVI, 22. una *interpositio* difficilior est, de quadrimo Catone.

INTERPOSITVS. *rebus & verbis interpositis turbatus, corruptus.* Verr. III, 75. *interpositae* rationes.

INTERPRES. *internuncius, mediator, per quem quid transigitur inter duos.* Aët. I,

Verr. 12. *interpretes* corrumpendi iudicii. Cluent. 36. *nummarius interpres* pacis & concordiae. *Gravins laudas de hac vocis vi* Caper. ad Inscr. *subjectas Apotheos.* Hom. p. 273. * Nat. D. II, 4. *interpretes* comitiorum, *dicuntur aruspices, qui scil. sciunt, utrum iusta comitia fuerint, an vitiosa.*

INTERPRETARI. *religiones* Dom. I. *est aruspicum, pontificum &c. qui de prodigiis, locis & rebus sacris respondent.*

INTERPRETATIO *foederis* Balb. 6. *vis, sententia.*

INTERPVNCTIO. *distinctio.* Mur. 11. *interpunctiones* verborum.

INTERPVNCTVM. *idem.* Or. III, 46.

INTERPVNCTVS. *distinctus, variegatus.* Or. II, 86. *interpuncta* narratio sermonibus; cui *dialogismi* immiscentur.

INTERREX. Dom. 14. *est magistratus extraordinarius, qui comitiorum habendorum causa creatur, cum magistratus major nullus est, qui habere possit.* Nomen retinuit in libera rep. quod olim acceperat, post mortem Romuli in interregno. Liv. I, 17. *Interregem autem & patricium esse & a patricio prodi oportebat.* Dom. I. c.

INTERREGNVNVM. *in libera republica fuit, cum nullus magistratus major esset, propter dilata & obnuntiationibus crebris dirempta comitia.*

INDEX LATINITATIS.

ad Att. VIII, 9. IX, 11. ad Div. VII, 11. ad Q. Fr. III, 8.

INTERROGARE. Flacc. 10.

benetestem interrogavit. sc. moris erat, cum testis ab aliquo in iudicio producebatur, ut & ipse qui eum produceret, de iis rebus, quas velle testimonio eius confirmari, eum interrogaret, & patronus eius, contra quem producebatur, si forte responsiones elicere posset eiusmodi, quibus se impediret ipse, quibusque testimonium eius convinci posset falsitatis: in quo in primis ingenium & artificium patroni cernebatur. Atque hoc est, bene interrogare. v. Interrogatio * compellare de crimine aliquo, quod est accusatoris Dom. 29. quis me interrogavit ulla lege? quis postulavit? quis diem dixit. Sic saepe usus est hoc verbo Tacitus.

INTERROGATIO, est actio, cum testem sive suum sive adversarii interrogat, cuiusmodi est oratio in Vatinium, v. Argum. Or. in Vat. ad Div. I, 9. tota vero interrogatio mea nihil habuit, nisi reprehensionem Tribunatus eius. Ex interrogatione hac Vatinii intelligitur, etiam objecta esse testibus interrogando, quibus fides eorum infirmari posset. cf. de hoc genere Casaub. ad Svet. Aug. c. 33. Gruter. ad Tacit. A. VI, 47.

INTERSPIRATIO. Or. III, 51. interspirationses aequales, sunt aequales partes periodorum, atque adeo perio-

di, quae uno spiritu pronuntiantur, ut adeo aequalibus intervallis respiretur.

INTERSUM. Acad. IV, 26. quod ab eo nihil intersit, pro, eius.

INTERTRIMENTVM. Verr. I, 50. est damnum quod ad duos pertinet, ut detrimentum ad unum. Ascon.

INTERVALLVM, Or. III, 46. sine intervallis loquacitas. h. e. sine interpunctis & interpirationibus.

INTERVENTOR. interpellator Fat. 1. vacuus ab interventoribus dies.

INTERVERTERE. avertere, intercipere. Dom. 43. interversa aedilitas. Verr. IV, 30. interversum donum.

INTERVISERE. invisere ad Div. VII, 1.

INTIME. ad Q. Fr. I, 2. intime commendavi.

INTIMVS. accuratissimus, subtilissimus Or. I, 21. disputatio intima * Dom. 34. non quo mihi P. Scipionis vis intima, privati hominis, displiceret. Manutius conjiciebat: ultima, quod non displicebat Grutero. Si de loco esset, intimus posset esse ultimus; v. interior. nunc durum videtur; quamquam nec ultima, aut si hunc sensum haberet, intima, concoquerem. Optimum videtur esse, cum Palat. 9. omittere hanc vocem.

INTORQVERE. Tusc. IV, 36. alternis versibus intorquentur inter fratres contumeliae.

INTRA.

INDEX LATINITATIS.

INTRACTATVS. *indomitus.* Læl. 19. *intractatus* equus.

INTRARE. Flacc. 10. *intrabo* etiam magis. *sc. in causam, accuratius agam.*

INTRVDERE *se.* Cæcin. 5. *idem est, quod inferre se; de quo supra.*

INTVERI. *sequi, imitari.* Sext. 45. quod *intueri* debeant. Or. II, 21. *intueri* aliquem. * *imperterriti animi. signum, intueri id, quod periculum minatur.* Sext. 9. tempestatem *intueri.* v. *Interpr. ad illud Horatii: qui rectis oculis monstra natantia vidit.*

INTVS. Verr. I, 20. *intus* canere; *de citharoedo Aspendio, est sinistra manu tractare fides.* v. *Canere.* Agr. II, 26. *proverbialiter est, pro, suis commodis studere.*

INVALIDVDO. ad Att. VII, 2.

INVEHERE: Tusc. IV, 17. quemcunque casum fortuna *invexit.*

INVIDERE. *cum accus.* Vatin. 10. Lucullam *invidebas.* cf. Tusc. III, 9. *unde ductum verbum? cf. Bober. ad h. l.*

INVIDENTIA. Tusc. III, 9. *quomodo ab invidia differat?*

INVIDIA. Tusc. IV, 7. dicitur non solum in eo, qui *invidet*, sed etiam in eo, cui *invidetur.*

INVISVS. *quem videre nefas.* Har. R. 27. maribus *invisis* sacra.

INVITATIO. Tusc. III, 34. *invitatio* ad dolendum.

INVITIATVS. Fin. II, 31. *probitas invitiata.*

INVOLATVS. *volatus.* ad Div. VI. 6. *ex involatu* alitum.

INVOLVTVS. *obscurus, non satis explicatus.* Fin. I, 9. *notio involuta.* cf. Or. 33, * Phil. VII, 6. bellum *involutum* pacis nomine.

INVSTVS. Har. R. 25. *inustum* animis hominum odium Planc. 12. *Signa probitatis domesticis iniusta* notis veritatis. Or. II, 45. nisi omnes ii motus quos orator adhibere volet iudici, in ipso oratore impressi esse atque *inusti* videbuntur.

INVTILIS. *perniciosus.* Inv. I, 49. *seditionosus est is, qui malus atque inutilis est civis.* vid. de hac significatione Burmann. ad Ovid. Pont. II, 8. 59.

IPSE. *cum numeris adjicitur, indicat, non numerum certum pro incerto aut rotundum poni, sed verum, cui nihil neque additum neque detractum sit.* Verr. II, 9. ipso vigesimo anno. ad Att. III, 21. *triginta dies ipsi.* cf. ib. V, 11. Brut. 16. * *significat, per se, sua sponte.* Coel. 19. valeat tamen ipsum suis viribus. Div. I, 34. *valvæ se ipsæ aperuerunt.* Or. I. 24. non ipse aliquid a me promississe, sed fortuito in sermonem vestrum incidisse.

Si Græci utuntur τῷ αὐτῷ. Callim. H. in Apoll. v. 1. * *pro reciproco.* Rr. II, 85. *virtus fru-*

INDEX LATINITATIS.

fructuosa aliis, *ipsi* autem laboriosa. * cum pronomini *mihi*, *me*, *tibi*, &c. jungitur, modo *ip* eodem casu ponitur, modo diverso. Mur. 20. in me *ipso*. *ib.* 3. *mihi* met *ipso*. Or. 52. *Se ipse*. &c. Critici saepe pro obliquo casu reponunt rectum ut Grævius in Cicerone. Sed quia certam legem, ex qua refungant loca, non habent, saepe relinquunt obliquum casum, ubi alienus est, & rectum contra ponunt interdum, ubi obliquo opus. Scilicet ego sic existimo: in oppositionibus requiri obliquum, in ceteris locis rectum. Or. II, 3. rationem dicendi per *te ipsum*, usum per nos - voluisti. *ib.* 52. *alius* - *seipsum*. cf. Cæcin. 14. ubi nil Critici, & recte. Contra male Pearcius Or. I, 26. in vobis - & in me ipso experior, legendum censet: ipse cum sit in oppositione. Ceterum non negabo, huic regulæ meæ obstare duo loca, ex lectione vulgata, quæ mihi quidem se obtulerunt. ad Div. I, 1, 1. Or. 52.

IRREPERE. *insinuare se arxibus alicui*. Or. 28. *irrepere* in sensus hominum. Har. R. 25. in opinionem gratiæ *irrepere*. * *de horedipetis*. Offic. III. 19. ut possit nomen ejus in testamentum *irrepere*.

IRRETIRE. Tusc. V, 21. *is erratis se irretierat*, ut. &c. Vatin. 1. loquacitatem interrogationibus *irretitam* retardare.

Har. R. 4. *irretitus* est odio bonorum.

IRRIDERE. ad Div. IX, 26. qui etiam in philosophum *irriseris*.

IRROGARE. *est populum lege rogare, ut aliquid jubeat, quod ad alterius incommodum pertinet*. Dom. 22. multam *irrogare*. v. multa. Sext. 30. *irrogare* privilegium. v. privilegium.

IRROGATIO. v. *irrogare*. Rabir. Perd. 3. *irrogatio* multæ.

IRRUMPERE. Lig. 5. *irrumpes* in aetum nostrum *b. e. impedies, interpellabis*.

IS. *reciprocè*. Or. I, 54. *se* meruisse, ut - decoraretur, & *ei* victus, publice preberetur * *dat. eo, pro ei*. Verr. IV, 4. quod *eo* loco præerat.

ISTIC. Fin. V, 26. *istic* sum. *i. e. hoc ago, cogito facere*.

ITA. *in confirmando*. Cutil. IV, 6. *ita* mihi salva rep. perfrui liceat, ut ego &c. cf. Verr. V, 14. * *hac causa allata*. Verr. I. 46. *ita* intercessit, quod &c.

ITER. L. I. 13. *iter* hujus sermonis vides. Att. IV, 2. *iter* amoris nostri & officii. ad Div. XI, 13. *itinerum* multo majora fugiens, quam ego sequens. Græviana addit: fecit.

ITERARE. ad Att. XV, 13. tibi *itero* dicere. Tusc. II, 16. ad Att. XIV, 14. *iteradum* eadem ista mihi. *ubi vid Gronov.*

ITERATIVUS. Or. II, 30. *ager*, non semel aratus, sed novatus

INDEX LATINITATIS.

ratus & iteratus. v. Salmas. ad Solin. p. 509. ff.

IUBEŒ. de populo proprie dicitur, cum legem accipit. ad Brut. 4. Senatus censuit, populus R. iussit * de pratore ius dicente, cum decernit, & quidem, ut Hotomanno placet, cum ita decernit, ut recusare liceat, cum contra decernere dicatur, ubi non licet recusare: Quint. 8. quin ita satisfacere iuberetur. *ibid.* iubet P. Quintum sponſionem facere. recusabant qui aderant tum Quintio. Hotomanni sententiam is ipse locus refellit. nam statim subiicit Cicero: Dolabella aut satisfacere aut sponſionem iubet facere, & recusantes nostros advocatos acerrime submoveri. * an iubere casum accusativum vel dativum regat apud aurea ætatis scriptores disputatur. v. Lexic. Fabr. in loco Ciceronis ad Att. IX. 13. *init.* quamquam hæc mihi literæ Dolabellæ iubent ad pristinas cogitationes reverti, Corradus intelligebat scriptæ, ut ad literas referatur. Malim mihi pleonastice additum dicere, ut in illa: vide mihi hominem, & similibus. quæ ratio etiam in nostra lingua obtinet, in familiari in primis sermone.

IUCUNDITAS. plural. ad Att. X, 8. nihil mihi unquam ex plurimis tuis iucunditatibus gratius accidisse.

IUDEX. Planc. 15. iudices alterni. v. alternus. Brut. 76. iudex quæstionis. v. quæstio.

IUDICATIO. Inv. I, 19. quid sit?

IUDICATIVS. munus iudicandi ad Att. XII, 19. quod de iudicatu meo &c.

IUDICATIVS. adi. Inv. I, 30. quid sit iudicatum? *ibid.* religiosum & approbatum iudicatum quid? * constitutus, sanctus. Rabir. Po. 4. Sanctius iudicata. * Quint. 7. iudicatum solvi. * Har. R. 14. domum iudicatam secundum fratrem, eius.

IUDICIALIS. Verr. IV, 47. iudiciali iure persequi.

IUDICIARIVS. Cluent. 26. iudiciarius quæstus. Verr. I, 2. iudiciaria controversia.

IUDICIUM. iudicium & arbitrium ut differant? Rosc. Com. 4. Mil. 1. iudicium novum. h. e. extraordinarium & nova lege constitutum, quale Milonis fuit Cluent. 44. iudicium cum re coniunctum. b. c. verum. ad Div. IX, 25. iudicia turpia sunt, quæ sunt inter fratres, quos non decet iudiciis inter se conflictari, sed Rosc. Am. 38. turpe iudicium, est quod turpe est ei, cui intenditur, tamquam furti, mandati &c. Rosc. C. 5. iudiciu legitima. legibus constituta. Mur. 2. iudicium Consulis designati, est, quod intenditur Conf. def. in Cæcil. 1. Brut. 33. &c. iudicia publica sunt, in quibus causa publica agitur v. Causa. privata contra Or. I, 38. in quibus privata. Sed Arch. 2. iudicium publicum dicitur, quod est de causa privata. Est enim illud iudicium de iura

INDEX LATINITATIS

*iure civitatis, quod est privati iuris. Sed ita dicitur, ut interdum ius publicum, de privato. v. Jus. Item, quia iudicium illud Archia agebatur ex lege Plautia Popiria, quæ est iuris publici. Dom. 31. iudicia Senatus, sunt SCta. * iudicia dicuntur etiam honores, præmia, quia sc. dantur his, qui iis digni indicantur. Or. 41. cuius de meritis senatus tanta iudicia fecisset cf. Manil. 15. Planc. 39. ubi de supplicatione dicitur Rosc. A. 37. Age nunc ex Chrysogoni iudicio Rosciorum factum consideremus. h. e. ex premio, quod Rosciis Chrysogonus dedit. * acumen in iudicando & facultas ad Div. VI, 18. quicquid iudicii habuerim de dicendo. ib. tantundem de mei iudicii fama detrahatur. ib. X, 25. cum tantum tuum consilium iudiciumque sit * sequuntur quædam formulæ dicendi, in quo huius verbi usus est. Cæcin. 3. Verr. II, 12 iudicium dare ibid. I, 53. iudicium in me ne det. Quint. 22. iudicium reddi. de prætore dicitur, & est iurisdictionis pars. Verr. II, 26. iudicia restituta sunt. Quint. 28. Verr. III, 28. iudicium pati, ita dicitur, ut accipere iudicium. v. accipere. Ver. I, 53. iudicium habere; de reo. Sed Verr. II, 29. de petitore & reo dicitur Leg. II. 17. iudicia per-rumpere v. perrumpere Sen. p. R. 8. tollere iudicia, de Clodio, qui corruerat. Arch. 11. iudicium exercere, de eo, qui præest ju-*

*dicio. ad Div. V, 18. iudicium potentia alicuius condonare, b. e. ita pronunciare, ut potenti alicui placeat - Brut. I. fecerat iudicium dignitatis meæ. Flacc. 37. cum non deducendo iudicium feceris, plus falsam epistolam habituram ponderis. Sed Gravius e Franc. 1. malebat: iudicium, quod rectius puto. Mur. 2. periculum iudicii præstare, dicuntur ii, qui in eo, quod vendunt, evictionem præstant. v. auctoritas. n. 21. I. Verr. I, 53. etenim id iudicium me uno defendente vici. Gravius non displicebat lectio Franciani: in iudicio. sed recepta tenenda. genus enim hoc loquendi Ciceroni non inusitatum in aliis rebus. Sic Cæcin. 31. vincere sponsionem est in Græviana, quod proba. * iudicium dicitur etiam pro iudicibus. Verr. II, 18. iudicium sortiri.*

IVDICO. *iudicem esse. Inv. I, 50. Verr. I, 8. * ad Att. X, 8. cum ab eorum consiliis abesse iudicasti, i. e. voluisti.*

IVGATIO. *Cato. 15. capitulum iugatio in vitibus. Varr. R. I. 8. Columell. IV. 17. s.*

IVGATIVS. *Tusc. III, 18. omnes virtutes inter se nexæ & iugatæ sunt. proprie de vitibus dicitur. v. iugatio.*

IVGIS. *Div. II, 36. ne iuge auspiciū fiat, iubent iumenta disjungere. Est iuge auspiciū, cum iumentum iunctum sterco facit. Servius ad Virg. Aen, III, 537. Davies.*

IVGVM. *Verr. III, 11. in singulis*

INDEX LATINITATIS.

singulis iugis arant. Jugum est, quod iuncti boves uno die exarare possunt Varr. R. R. I, 10. & ibi Jure. * par. Phil. XI, 2. de Antonio & Dolabella: hoc ingum impiorum nefarium. ubi vid. Ferrar.

IUMENTVM. equus. ad Div. XI, 13. eram sine equitibus, sine iumentis. ad Att. XII, 32. iumentis Athenis nil opus, v. Cuper. ad Petron. 117. ubi Petronius ipse caballum interpretatur: sic est etiam ap. Sueton. Ner. 5.

IVNCTVS. Or. III, 43. oratio juncta. opponitur hiulcæ, atque adeo oritur ex collocatione apta verborum.

JVRARE. ad Att. XII, 13. perpetuum morbum jurare. Rosc. C. 1. esse ne quemquam tanta audacia præditum, ut quod injuratus in codicem referre noluit, (sc. quia falsum erat) id jurare in litem non dubitet. h. e. id sibi deberi, iureiurando confirmet, litis obtinendæ causa * iurare Jovem lapidem. ad Div. VII. est perfectite simulacrum Jovis in Capitolio, ut ostendis Rycquius de Capitolio c. 18. p. 229. de ipso ritu iurandi sic v. Gell. I, 21. & alios, quos Rycquius laudat l. c.

JVRIDICIALIS. Inv. I, 11.

JVRISCONSVLTVS. Or. I, 48. extr. quid sit?

JVRISDICTIO. quid fuerit non convenit satis inter JCeos, de eaque multa parum accurate dicuntur. Est Ger. Noodtii

libellus de Jurisdictione & imperio, in quo multa parum vere & accurate dicta sunt; de quibus hic dicere non est necesse.

Hic nobis sumemus illud tantum breviter demonstrandum.

Jurisdictionem Ciceronis temporibus urice versatam esse in causis privatis, iisque ita propriam fuisse, ut publicis quaestionem. Nam 1) iurisdictio omnis posita est in edicto & ex edicto decretis. Usus illorum trium verborum, do, dico, addico, omnis in decretis consumens est; quod ex prima & secunda Verrina, quæ sunt sedes propriae huius argumenti, sole clarius est: Verr. II, 48. an dubitabit quisquam, quin is venalem in Sicilia iurisdictionem habuerit, qui Romæ totum edictum atque omnia decreta vendiderit? quin is ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam acceperit, qui M. Octavi-um Ligurem ob ius dicendum poposcerit. Vides tamquam res easdem sibi substitui iurisdictionem & decreta cum edicto. Verr. I, 40. extr. ita me de præturæ criminibus audite, ut ex utroque genere & iurisdicundi & factorum &c. Locus de iurisdictione Verris est c. 41 - 48. totus autem est in exprobrando edicto iniquo & decretis iniustis. ib. 46. quæ libido istius in iure dicundo, quæ varietas decretorum fuerit. cf. ad Q. Fr. I, I, 7. 2) Romæ uni prætori urbano tri- buitur, & peregrino, quorum magi-

INDEX LATINITATIS.

magistratus in solis causis privatis versabatur, (nisi si forte SCto, aut alia causa eis etiam quaestio quaedam tributa fuit, ut Verr. v. Verr. I, 60.) & quaestionibus discrete opponitur. Itaque jus dicere, & jurisdictio non semel ponitur pro ipsa praetura urbana. Verr. V, 14. Cum tibi forte obtigisset, ut jus diceres. Muren. 20. in ipsa praetura nihil ne exitunas inter quam & illius sortem interfuisse? Murena fors ea fuit, quam omnes necessarii tui tibi optabamus, iuris dicendi. (fuit autem Murena praetor urbanus) qua in sorte sapiens praetor, qualis hic fuit, offensionem vitat, aequabilitate decernendi, benevolentiam adjungit lenitate audiendi. quid tua fors? tristis, atrox: quaestio peculatus. cf. Flacc. 3. Ex quo efficitur, ut Praetores, qui publica judicia exercent, jurisdictio nem nullam habeant; sed potius imperium, verum civile & quasi togatum, v. imperium. Hinc explica locum e Tacit. Agric. 6. idem praeturae tenor & silentium, neque enim jurisdictio obvenerat; quem locum male, nescio quis, interpretatus est in Lexico Fabri, quasi habuerit quidem jurisdictio nem, propter praeturam sed eam non exercuerit. Silentium erat in praetura, quia non habebat urbanam aut peregrinam, quae negotiosa erat, sed quaestionem, cujus exercendae rarae occasiones. Et quoniam

in provinciis unus praetor aut Proconsul & causis privatis & publicis praerat, propterea is & jurisdictio nem habebat, quae causas privatas, & imperium, quae publicas. Quod Verrinae secunda inscribitur de jurisdictione Siciliensi, in qua tamen etiam de iudiciis publicis, primo pertinere potest tantum ad partem aliquam ejus libri, ut inscriptio L. I & V. Deinde haec inscriptiones non sunt a Cicerone, sed forte Asconio, cujus aetate iurisdictionis notio variata erat, & ita dicebatur, ut etiam publiciarum causarum cognitionem complecteretur. Sic est iam apud Sueton. Jul. 40. & pluribus aliis locis. Flacc. 40. Asiaticae iurisdictioni (quam male a Flaccio administratam dicunt) urbana iurisdictione respondebit; cf. c. 3. Flaccus autem praetor urbanus fuerat. De iurisdictione praetorum urbana v. Sigon. J. A. C. R. I, 20. de iurisdictione provinciali eundem de A. J. Prov. II, 5.

JVS. Significat omnia ea, ex quibus, quid iustum sit, quid faciendum, quid mittendum, intelligitur, tanquam leges. editae praetorum, consuetudo &c. Verr. I, 41. Huius iuris plura genera sunt: Apud Ciceronem haec observavi:

1) Civile, v. Civilis, sed aliter sumitur jus civile Flacc. 32. quero, sintne ista praemia censeo: habent ius civile. nempe ita, ut significet con-

INDEX LATINITATIS.

actionem qua gaudent pradia, que in censum deferri possunt.

2) Divinum est a. naturale Sext. 42 tum domicilia conjuncta, quas urbes dicimus, invento & divino & humano jure, mœnibus fœpserunt. antea dixerat naturale & civile.

Har. R. 16. jus legatorum cum hominum præsidio munitum sit, tum etiam divino jure esse vallatum. b. pontificium. Har. R. 7. extr. domum publico omni præcipuo, & humano & divino jure munitam. Liberata erat Ciceronis domus a Pontificibus, adeoque divino jure, deinde a populo, lege. c. adeoque humano iure. Sed neque hoc ius publicum est.

3) Gentium est naturale. Cic. III. 5. neque hoc solum natura, id est iure gentium, sed etiam legibus populorum, quibus in singulis civitatibus resp. tenetur. cf. ibid. c. 17.

4) Humanum. Cum opponitur divino, est modo positivum, quod vocant, omne, cum publicum tum privatum, motum ea tantum, quæ in rebus profanis versatur. v. divinus.

5) Pontificium: Dom. 13. est de rebus Sacris, in quibus Pontifices cognitionem habent. v. Guther. Jur. Pont. I, 2.

6) Prædicatorium. Balb. 20. v. prædicatorius.

7) Prætorium dicitur a). edita prætorum. Off. I, 10. quæ quidem pleræque iure prætorio liberantur, nonnulla legibus. Verr. I, 44. posteaquam

ius prætorium constitutum est, semper hoc jure usi sumus. b. totam iurisdictionem prætoriam. Verr. II, 12. ejusdem modi totum ius prætorium fuit per triennium in Sicilia, Verre prætore. Phil. II, 2. quam injuriam iste intercessoris beneficio obtinuit, non iure prætorio.

8) Privatum, est civile a. stricte sic dictum, de quo v. civilis. in Cæcil. 5. Civibus cum sunt ereptæ pecuniæ, civili fere actione & privato iure repetuntur. b) deinde pro conditione, quæ ex iure civili illo oritur. Har. R. 7. domus est iure privato, sc. quam tenemus hereditate, auctoritate, maxcipio, nexu.

9) Publicum a. opponitur privato, & cum sacrum s. pontificium, tum profanum ius complectitur. v. divinus. Dom. 53. Sed ut revertar ad ius publicum dedicandi unde b. domus iure publico, dicitur Har. R. 7. quia & a populo lege centuriata, & decreto pontificum liberata erat. c. est vero etiam pro iure communi, Div. I, 5. quod ad omnes cives pertinet, adeoque etiam pro civili illo, quod alias privatum dicitur. Dom. 13. nego potuisse iure publico, legibus iis, quibus hæc civitas utitur &c. ibid. versor in medio iure publico. ib. 49. nec de iure pontificio sed de publico disputo. ad Div. IV, 14. si de iure publico armis disceptabitur. v. Græv. ad pr. Dom. 13

Cæ-

INDEX LATINITATIS.

Cæcin. 26. sic est ap. Sueton. Aug. 10. Tib. 50.

10) Urbanum. Aët. 1. Verr. I. prædo juris urbani. est civile privatum, ex quo jus dicit prætor urbanus.

* JVS est etiam, quod legibus, edictis, consuetudini b. e. superiori illi iuri consentaneum est, quod nobis ex eo debetur, &c. Sic est in his: ius dicere. Verr. I, 40. Quint. 26, &c. ius suum obtinere. Verr. I, 26. ius suum amittere. in Cæcil. 18. ius eripere. Quint. 28. si intercessisset collega, remp. l. sisset, sed iure l. sisset Sext. 63. * ius summum, Gr. ἀρχαῖος νόμος, cum in eo, quod nobis debetur, aut deberi putamus, non ex æquo & bono, sed acerbe agimus, nihil remittentes de iure nostro, ex quo summa sæpe iniuria existunt. Quint. 11. aut intra parietes, aut summo iure experiri. ubi v. Grav. Cæcin. 23. si verbis & literis, ut dicitur, & summo iure contendere &c. cf. ibid. 4. ad Att. XVI, 15. Quint. 15. ius extremum. * conditio quæ ex iure oritur. v. ius civile, privatum, publicum. h.) Arch. 4. quæ civitas cum esset æquissimo iure ac fœdere. * hoc significat etiam in illa forma: optimo iure, pro quo etiam dicitur optima lege, optima conditione, nempe eam conditionem, quæ plenissimum ius aliqujus rei offert. quæ ut hodie dicunt, cum omnibus privile-

giis. & prærogativis conjuncta est, Quint. 22, par jus. Har. R. 7. domus iure optimo. Agr. III, 2. prædia iure optimo. Verr. III, 91. quæ est ista conditio Siciliæ? cur, quæ optimo iure, propter antiquitatem, fidelitatem, esse debet &c. Phil. V, 16. demus imperium Cæsari: fit pro prætore eo iure, quo qui optimo. Phil. XI, 12. C. Cassium pro Consulem provinciam obtinere, ubi qui eam optimo iure provinciam obtinuerit. v. Festus in Lex optima. Gronov. ad Liv. IX, 34. * potestas in rem aliquam sive iusta sive iniusta. Verr. I, 7. quod eos in iudicando nimium sui juris sententiaeque cognosceret. Phil. IV, 4. omnes sub iure & imperio consulis debent esse, provinciar. unde suo iure facere aliquid dicuntur, qui libere, pro arbitrio, nemine impediante, faciunt. Fin. V, 25. Manil. 22. Verr. II, 14. ad Div. XIII, 77. v. Grav. & Duker. ad Flor. I, 17, 5. * locus ubi ius dicitur. Quint. 19. in ius vocas: sequitur Cæcin. 19. quando te in iure conspicio. cf. Quint. 25. Verr. II, 77. IV, 65. Sen. p. R. 9. * æquum. Phil. II, 29. ius postulas. quid ad rem? plus ille poterat.

JVSTITIVM. est, cum iurisdiclio & iudicia publica non exercentur, id fit edicto Coss. Phil. V, 12. iustitium edici.

JVSTVS. satis magnus. sufficiens ad Att. V, 2. iusta iudicia ad Div. II, 10. iusta vi-

INDEX LATINITATIS.

etoria. * iusta dicuntur exsequia, funus. Rosc. A. 8. iusta solvere. Flacc. 38. iusta facta Catilinæ. cf. Leg. II, 22. Addamus verba Gronovii, *etronum causa*: Iusta sunt certus quidam modulus rerum statim tempore faciendarum, fungendarum, dandarum, percipiendarum: quodvis pensum, officium, solennia. Obs. IV. 6. p. 80. f. hinc explica etiam solennia & iusta ludorum Mar. Resp. I. c. extr.

JUVARE, ad Div. III, 1. homo quod iuvat, curiosus. formula, qua utimur in re, quæ bonam & malam interpretationem habet, ne deterius, ac volumus, accipiat.

L.

LABARE, de mutaturis consilium, partes. Phil. VI, 4. cum ei labare videretur. ad Att. X. 15. cohortes labare dicuntur.

LABEFACTARE. Inv. I, 2. ingenio freta malitia, pervertere. urbes & vitas labefectare coepit.

LABELLUM. Leg. II, 26. nam super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam tribus cubitis ne altiore, aut mensam aut labellum. b. e. lapidem excavatum in labri formam, quam & arcam vocabant v. Gutber. Iur. Man. II, 23. 24. qui & figuræ exhibet. Græci vocant *πύλον*.

LABES, ruina. Div. I, 43. labes agri Privernatis. Dom. I, labes ac flamma reip. Flacc. 10. labes innocentie.

LABI de rebus interituris. Or. 3. 1. cetera nasci, occidere, fluere, labi. * in deterius mutari. Leg. II, 15. mores lapsi ad molliem. * degredi. Leg. I, 20. Div. II, 27. labor, longius.

LABOR. Tusc. II, 15. quid sit? * Cluent. 53. labor legitimus, est eius, qui accusatur ex legibus.

LABORARE. Nat. P. II, 60. nullo in motu laborat; de eo, cui facilis est omnis motus.

LABORIOSVS, de homine multis doloribus affecto. Fin. II, 28. extr.

LABRUM, ad Div. XIV, 20. vas balneare, in quo fit lavatio.

LACERARE. Quint. 15. lacerare reliquias vitæ b. e. auctione vendere.

LACERATVS. Verr. III, 70. lacerata pecunia, est, cuius pars averfa est.

LACERNA. vestis crassior, qua a frigore & pluviis se itineribus muniebant. Phil. II, 30. de hac veste multis agit. Ferrar. R. K. P. II. L. I. c. 1. 6. f. Ruben. I, 6. Salmas. ad Script. Hist. Aug. pluribus locis.

LACERTI. in Oratione vim significant, quæ a tenuitate & subtilitate abest, oratorum propria Brut. 16. quos, valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa delectat; quamquam in Lybia sunt sæpe etiam lacerti, sic ut nihil fieri possit valentius. * ad Div. IV, 7. lacerti & vires.

LACINIA. Or. III, 28. lacina obtinere aliquid. b. e. vix.

LACVNA. iactura largitio-

INDEX LATINITATIS.

ne aut fraude facta. Verr. II. 55. *lacunum* rei familiaris explere. ad Att. XII, 6. vide, ne qua *lacuna* sit in auro.

LACVNAR. Tusc. V. 21. *est rectum templi, aut triclinii, magnifice celatum aut pictum, sed e tabulis ligneis.* v. Salmas. ad Vopisc. Aurelium, 46. T. II. P. 547. 548.

LACVS. Brut. 83. quasi de musto ac *lacu* fervidam orationem fugientem. *Lacus*, ut ex ipso loco patet, est *dolium*, in quod *mustum* mittitur, donec deferbuerit, & in testus defundi possit. *Vinum de dolio* & *lacu*, est *mustum*, *vinum recens*; & oratio de *lacu* est ea, quæ novitates verborum confectatur.

LAENA. Brut. 14. M. Popilius cum Consul esset, eodemque tempore sacrificium publicum cum *laena* faceret, quod erat flamen Carmentalis. *Laena* est duplex amictus (quo purpureo utebantur flamines) iniectus super togam, similis *chlamydi*. v. Ferrar. R. V. P. I. L. I. c. 13. P. II. L. I. c. 9. Ruben. II, 14.

LAETVS. Or. I, 18. *laetum* genus verborum.

LAEVIS. Or. III, 43. *laevis* concursum verborum, opponitur *hiulco*.

LAMINA. Verr. V, 63. *ardentes laminae.* sunt inter instrumenta cruciatus.

LANGVIDE. Tusc. V, 9. *languide* dictum. est, quo fortune, rebusque humanis ceteris

aliqua ad beatam vitam vis tribuitur.

LANGVIDVS. Or. I, 52. de philosopho. v. *languide*.

LANGVNCVLA. ad Att. VI, 1. *extr.* vox corrupta, pro qua *Bosius*, probantibus *Lambino*, *Iunio* aliisque, *planguncula*; quas dicit fuisse pusillas imagines cereas, puppas, de quibus vid. ipsum *Bosium*. sed *Grevius* negat esse latinum verbum, & mavult corruptam vocem retinere.

LANISTA. est magister gladiatorum, Rosc. A. 6. 40. ad Att. I, 16. reus, tamquam clemens *lanista*, frugalissimum quemque secerneret. *Clemens lanista* est, qui servum frugi ab iis secernit, quos gladiatores facit. Gron. Obs. I, 7.

LANX. *patina maior, cuius in sacrificiis & epulis usus* ad Att. VI, 1. *Lancibus* & splendidissimis canistris nos soles pascere.

LAPATHVS. Fin. II, 8. *herba salubris, & suavis.* *sauerampfer*.

LAPIS. ad Div. VII, 12. *Iovem lapidem iurare.* v. *intrare.* *lupitur lapis*, est ἀπλῆν αὐτῆς κτητικῆς, ut *Grammatici* loquuntur, pro *Iupiter lapideus* * Dis. 15. *emti de lapide tribuni.* *Mos eras, praeconem, cum venderentur servi, in lapide stare, qui Athenis.* λῆθος πραιτῆρος dicebatur, unde *servi de lapide emi dicuntur*, v. praeter eos, quos iam alii laudaverunt, Por-

INDEX LATINITATIS.

verum Arch. Gr. L. I, c. 10. p. 68. ed. Venet.

LAPSIO. *proclivitas* Tusc. IV, 12. v. *proclivitas*.

LAPSVS. *de motu stellarum* Div. I, 11. *tevera certo lapsu motuque feruntur.* * *volatus*. Nat. D. II, 39. *volucrum lapsus* * *offensio*. Or. II, 83. *lapsus popularis*.

LAQVEATVS. Verr. I, 51. Tusc. I, 35. *tecta laqueata, sunt lacunaria, de quibus supra.*

LAQVEVS. *fallax conclufiuncula*. Fat. 4. Chrylippi *laquei* cf. Tusc. V, 27. * Cæcin. 29. *laqueo verbi capi*.

LARES. Dom. 41. *lares familiares. sunt manes maiorum, quorum imagines ad focum in aris stabant. sic Virgil. Aen. IX, 255. V, 722. 724. Assuracilar. Erat autem Assaracus de maioribus Aeneæ. cf. Cerda ad Eclog. V, 70. v. Salmas. ad Solin. p. 293. 641.*

LARGIRI. Or. I, 15. *largimur inertiae h. e. non postulemus ab inertibus hominibus.*

LARGITIO. *lex agraria*. Mur. II. *largitioni resistere* * Balb. 13. *largitio civitatis*.

LASCIVIA. *est proprie animantium voluptate gestientium*. Div. I, 14. *piscium lascivia*.

LATEBRA. Off. III, 29. *quæritur latebra inertiae* Div. II, 20. *te mirificam in latebram coniecisti ib. 54. adhibuit latebram obscuritatis. ad Div. III, 12. latebra tabellæ (sc. comitalis.)*

LATERE. Catil. I, 6. *latet mihi.* * *subterfugere ius vel*

le, neque experiri iure valenti eius potestatem facere. Quint. 23. quis est, qui fraudationis causa latuisse dicat?

LATERNARIVS. *qui laterenam præfert*. Pis. 9. *Gravius autem legit: lanternarius, quem vide.*

LATINITAS. ad Att. XIV, 12. *est ius latii, quod ex fœdere cum Latinis ortum est, & est iure civitatis deterius, iure Italiae autem melius. Ex eo iure poterant Latini primo, in comitiis Rom. legum ferendarum causa, si vocati essent a magistratu Romano, suffragium ferre, deinde cives Rom. fieri, si in civitatibus suis magistratibus functi essent, atque ita civitate Rom. impetrata, honores Romæ petere. v. Sigon. Ant. I. Lat. I, 4. & Spanhem. Orb. Rom. L. I. c. 8.*

LATITARE. *in foro est idem; quod latere. Quint. 23. ego experiri non potui? latitavit; procuratorem quillum reliquit. cf. c. 17. 19.*

LATRAKE. *de rabulis, malis oratoribus* Or. III, 34. *latrare ad clepsydram. Brut. 15. latrant iam quidam Oratores, non loquuntur.*

LATIVS eris. *in oratore sunt pulmones*, Or. I, 60. *namquam lateribus aut clamore contenderent. Or. I, 25. latera, vires. Sed hic Pearcius mallet, quod in MS Joan. reperit, reponere: laterum vires, que vero in Catone 9. pro laterum etiam & virium, legendum laterum etiam*

INDEX LATINITATIS.

etiam virium, ut exemplar unum vetustum habet, & ipsi Grævio placet. Nam paullo ante est etiam: lateribus & laceratis. Sic jungitur etiam Verr. IV, 30. quæ vox? quæ latera? quæ vires huius unius criminis querimoniam possint sustinere. * Vatin. 5. per tuum *latus* saucietur.

LATVS. adj. ornatus, copiosus Or. 27. *lata* disputationes; ubi male Gulielmus: *lata*. Sic ad Div. VI, 7. scribendi genus non modo liberum sed etiam incitatum atque *latum*; ubi tamen Grævius reposuit: *elatum*. * Acad. IV, 12. pauca dicemus. Non, quo non *latus* locus sit &c. * *ibid.* 20. rationes sequor *latiore* specie, non ad tenue eliminatas, *b. e.* populariores, minus subtiles. * in pronunciando idem est vitium, quod & vastum dicitur Or. III, 12. *lata* Cottæ. * Partit. 30. hæc quæ primam contentionem habent exarguendo & resistendo, *lata*, ut dixi, & confusa sunt rationum & firmitatorum contentio adducit in angustum disputationem.

LAUDATIO. genus testimonii publici quod magistratibus provincialibus a civitatibus per legatos Romæ tribuitur, cum rei de repetundis facti sunt. Font. 2. in Verrinis harum laudationum creberrima mentio.

LAVREATVS. ad Att. VIII, 10. lictores laureati, dicuntur qui fasces laureatos præferunt Imperatori victori.

LAVREOLA. Triumphus ad Div. II, 10. negotium, quod esset ad laureolam (*sc. parandam, merendum*) satis.

LAVTVS. lotus. Or. I, 7. * elegans. Verr. I, 6. cum homines *lauti* & urbani, tertiones huiusmodi dissipavissent &c. Flacc. 29. quod unis vestimentis tamdiu *lautus* es, cf. ad Div. VII, 14.

LAVTVMIAE. carcer Sicilia celeberrimus v. Verr. V, 27. I, 5. hanc scripturam verbi defendit & confirmat Gronov. ad Liv. XXXVII, 3.

LECTICA. Verr. V, 11. *lectica* octophoros. de *lecticis* v. collecta a Lipsio *Elect.* I, 19.

LECTICARIVS. qui *lecticam* fert. ad Div. XIV, 12.

LECTVS. epitheton femininarum. Inf. I, 31. ad Att. X, 8.

LEGATIO, ad div. XII, 21. *legatione libera* legatus Flacc. 34. *legationes libera* sumere. ad Att. II, 18. *libera legatio* voti causa datur. Ex quo loco intelligitur a libera legatione non differre legationem votivam, & eius esse speciem. ad Att. XIV, 22. de libera legatione v. Ind. Leg. in lege Iulia de legationibus liberis. * id, cuius causa legamur. Phil. IX, 1. renunciare legationem. *b. e.* quid in legatione actum sit, ad Div. I, 4. nisi legationibus perfectis. *b. e.* nisi a senatu decretum sit, quid legatis respondendum sit.

LEGATORIVS. ad Att. XV, 9. aliqua legatoria provincia.

LEGARE. legatum facere
Mm 4 aliquem.

INDEX LATINITATIS.

aliquem. ad Att. XV, 11. Dola-
bella me sibi legavit. ad Att.
XIII, 6. solitos esse maiores no-
stros legare in decemviris, qui
essent imperatorum necessarii.
• vocabulum testamentarium
Top. 4. legare a filio. h. e. ut
filius solvat legatum.

LEGIONARIUS. ad Div. X,
32. non modo militem legio-
narium, sed ne auxiliarium qui-
dem. Legionarius miles est ex
electu civium, sic legio pro ta-
li exercitu. v. Gron. ad Liv.
XXVII, 38.

LEGITIME. vere, proprie.
Cecin. 20. qui legitime procu-
rator dicitur.

LEGITIMVS. legibus con-
sentaneus, legibus constitutus.
Act. 1. in Verr. 11. ad Div. X,
25. legitimum tempus. Cluent.
53. legitimum periculum. ad
Div. VIII. 6. legitimum ius Rosc.
C. 5. legitima iudicia cf. ibid. 3.
Arch. 2. Mil. 10. &c.

LEGVLEIVS. Or. I, legule-
ius quidam cautus & acutus,
præco actionum, cantor formu-
larum.

LEMNISCATIVS. Rosc. A.
35. lemniscata palma. proprie
est, in qua maioris honoris
causa lemnisci sunt. Nam
lemnisci sunt vitæ, quæ sunt
in honoribus Deorum usitatae.
v. Auson. ep. 20. in Decreto
Beronices urbis Africa est
ἐφόρος ἐλαίων καὶ λήμνιτος
maioris honoris causa corona
additus, ap. Maffium Antiqui-
var. Gallic. p. 7. hoc loco pal-
ma lemniscata est cædes imma-

nissima. Palme dabantur gla-
diatoribus ob victoriam h. e.
ob interfectum eum, quocum
comparati erant.

LENITAS. Or. II, 29. exor-
dium lenitatem orationis desi-
derat. Muren. 20. lenitas au-
diendi, est prætoris ius dicen-
tis, opt. g. or. 2. verborum est
structura quædam, duas res ef-
ficiens, numerum & lenitatem.

LENITVDO. Verr. IV, 61.
virorum nimia in istum (adulte-
rum) lenitudo. Sed Grævius le-
git rectius: lenitudo.

LENOCINIVM. Nat. D. II,
58. lenocinia corporum.

LENOCINARI. seruire ni-
mis, obsequi Cæcil. 15. de ac-
cusatore: tibi (adversario) le-
nocinabitur.

LENTE. Or. II, 45. lente
ferre.

LENTITVDO. nimia leni-
tas & patientia. Tusc. IV, 19.
ad Q. Fr. I, 1.

LENA. Nat. D. I, 27. blan-
da conciliatrix & quasi sui lens
natura.

LESSVS. Leg. II, 23. quid sit?

LEVIS. Rosc. C. 5. cui levif-
sima pecunia semper fuit. h. e.
non magni habita, contempta.

LEVITAS. Brut. 27. levi-
tas in populari ratione, in Cæ-
cil. 3. levitas iudiciorum h. e.
injustitia. Nat. D. III, 29. levi-
tates comice, i. e. amatorie,
quarum exempla sunt in co-
mediis. Fin. I, 18. amatorie le-
vitates. Tusc. IV, 31. eadem le-
vitare est cupiditas in appeten-
do, qua lætitia in fruendo. No-
sens

INDEX LATINITATIS.

rent tirones; levitatem tribui omnibus vehementibus & inanis cupiditatibus & perturbationibus animi, propterea, quod in his nulla est constantia, nulla gravitas; unde etiam leves dicuntur, qui iis dediti sunt. Et quem admodum gravitas dicitur de omni virtute, in qua est constantia & aequalitas agendi, sic levitas de omni vitio, quod in vitio nulla fere est constantia.

LEX. de hoc verbo dictum est sub initium Indicis legum. hic adjiciamus, quæ ibi commemorata non sunt. Rabir. Perd. 5. *leges Censoria.* Verr. I, 55. *lex Censoria v. Ind. Legg. in: Censoria leges.* ibid. *Lex opere faciundo.* de hac forma loquendi v. Gron. Sest. I, 6. Est autem ipsa *lex Censoria*, sive locatio operis faciendi a Censore proposita. Formulam hujusmodi legis attulit Hotomann. ad b. l. eadem est apud Gruter Thes. Inscript. T. I. p. CCVII. Partit. 31. *Lex prædii*, est formula venditionis prædii, ex qua indicatur, quid emptori tradatur, quibusque conditionibus * hinc *lex* dicitur pro conditione. Tusc. III, 16. *lex vitæ*, est conditio, qua nati sumus, ut alibi dicit. Har. 7. *lege optima.* Agr. II, 11. si optima *legē* a populo essent creati. de formula: *lege optima v. Conditio* * Offic. III, 5. *naturæ ratio*, quæ est *lex divina & humana.* Scilicet *lex naturæ* est etiam *lex divina*, v. *lex divinum*, *leges humane au-*

tem, quæ ad societatis utilitatem pertinent, non differunt a *lege naturæ*, sed ex ea sunt repetita, & cum natura consentiunt; quod nisi est, iniquæ sunt & iniustæ. * Verr. III, 7. *leges edicere*, dicitur de Censoribus, cum locationum formulas proponunt publice. ibid. 20. *legem dicere* de eadem locatione dicitur, quatenus scilicet ea conditiones redemptoribus præscribuntur. Agr. II, 19. *leges dare provinciæ.* hoc dicitur de superiori, qui habet summam potestatem constituendi iubendique, differtque ab illa, quod dicitur: *legem ferre*; nam hoc est magistratus urbani, qui *legem populo iubendam aut rejiciendam* proponit. * in Cæcil. 5. *lege agere*, est actionem aliqui intendere ex lege aliqua, quæ facultatem intendendæ actionis dat: oportere eorum arbitratu *lege agi*, quorum causa *lex* fit constituta. pro eo paullo post est: quo nomine ab te HS. milles de *lege repeti.* cf. Muren. 11. posset *agi lege* nec ne, pauci quondam sciebant. Fallos enim vulgo non habebant. &c. in quo loco latius patet. *lege agere.* Nam latissime sumpta hæc formula, continet, quicquid ex *lege* apud prætorem fit, iuris sui obtinendi causa, ut vindicatio, in iurcessio, emancipatio, tutoris, interdicti, possessionis, actionis &c. *postulatio*, eique a prætore respondet ius dicere vel reddere. Itaque hæc duo

INDEX LATINITATIS.

etiam apud Ovidium in definitione diei fasti & nefasti sibi substituntur, quia postea uno alterum ponitur, & ubi actio legis, ibi necessario jurisdictio. Ille nefastus erit (dies) per quem tria verba (sc. jurisdictionis, de, dico, ardicto) silentur. Fastus erit per quem lege licebit agi. v. Sigen. Judic. I, 9.

LEXIS, verbum, Or. III, 43. e Lucilio.

LIBARE, decerpere Div. I, 49. a natura. Deorum libatos animos habemus.

LIBATIO. Har. R. 10. libationes epulaeque ludorum publicorum. sunt sacrificia, quae fiunt defundendo vino.

LIBELLA. as. Verr. II, 10. de libella v. Gronov. fest. III, 12.

LIBERALIS. Flacc. 17. causa liberalis, est in qua de libertate alicuius agitur. Off. II, 12. sumtus liberalis, distinguitur a necessario.

LIBERALITAS. est proprie omnis ratio vivendi & agendi, quae a liberali educatione profiscitur, & est proprius hominum honeste liberaliterque educatorum, eorumque personis digna. Sic pro cultu liberali homine digno est Off. I, 39. quae pertinent ad liberalitatem specie & dignitate moderata sint. * pro hilaritate quadam vultus & sermonis, quae severitati opponitur. Brut. 25. homo non liberalitate, sed ipsa tristitia & severitate popularis *

pro studio alterius commodis aut largitione aut officiis interveniendi, quod est liberaliter educatorum proprium. Offic. I, 14. f. * pro eum, quae omnes aequae bonos, ac nos sumus, iudicamus, facilitate. ad Q Fr. I, 1, 4. a quibus, rudis cum esses, videtur decipi posse liberalitas tua. nam ut quisque est optimus, ita difficillime alios improbos suspicatur.

LIBER. adj. Or. II, 16. libera quaestio est, quae in genere versatur, nullis adstricta personis certis. * fortis, qui neminem timet, dicit, facit, quae ipse probat, quae vult, etsi aliis displicent. Vatin. 10. maxime liber in tuenda communi libertate. Planc. 37. liberum esse in republica. Act. I. Verr. 9. Siculos in eo liberos fuisse, & non venisse. ad Div. XII, 28. ne nimis liber in ulciscendo viderere. quod idem mox dicit: nimis fortis. * bona libera dicuntur, quae non sunt obligata, oppignerata. ad Div. XI, 10. tantum abest, ut mea rei familiaris liberum quicquam sit, ut omnes jam meos amicos re alieno obstrinxerim. * ad Att. XIV, 13. libero lectulo negat esse quicquam jucundius. liber lectulus est hominis calibis.

LIBER. subst. Div. I, 43. ad liberos ire iussit. int. Sibyllinos.

LIBERARE. a vestigalibus immune facere. Agr. II, 21. liberare publica. (publici agri vestigalibus)

INDEX LATINITATIS.

vestigiles sunt. liberati ergo sunt privati.) Verr. II, 31. *liberes Byzantios.* * ad Att. XVI. 6. *Butbrotios cum Caesar liberavisset, sc. ne agri eorum ex lege agraria dividerentur.* * Har. R. 8. *liberare domum. int. a religione.* * Off. I, 10. *pleraque promissa jure pretorio liberantur, quaedam etiam legibus. sc. ne ea servare cogere in libertatem vindicare.* Cæcil. 17. *liberare se a Venere. v. liberta* * *secernere* Tusc. I, 22. *divinus animus liberatus. a corpore.* * ad Div. II, 7. *ad facultatem ædificandi liberare aliquem. int. ab interdito.* * *de prædibus, opponitur tñ obligare.* ad Div. V, 20. *Volusii liberandi meum fuit consilium.* * *in auspiciis est.* Leg. II, 8. *templa liberata & effata habento. Liberata templa sunt, quæ liberum ab omni parte prospectum habent. Nam augures cum locum aliquem auspiciis consecrant, quod est effari, ius habent amovendi ea, quæ liberum prospectum impediunt.* v. Off. III. 16.

LIBERTA Veneris. Cæcil. 17. *quæ se a Venere liberavit. b. e. quæ pecunia redemit. onus a maioribus acceptum, sumptus certis Veneris sacris suppeditandi, quod qui sustinebant, servi Veneris, Veneri, dicebantur.* v. Grav. ad h. l.

LIBERTAS. *fortitudo in sententiis dicendis, in agendis rebus, quæ aliis displicent.* Planc

38. *tamenne tu libertatem requires meam* *ibid.* 39. *libertatem dimittere. v. liber.* * *potestas libera faciendi quid velin. quod placet.* ad Div. I, 5. *libertas in rep. capeßenda* * Cæcin. 12. *imminuta libertas, est iniuria.* * *Tirones notent, cum libertas conditionem & statum significat, duplicem eius vim esse. Nam primo, id quod notissimum est, opponitur servituti, & est libertinorum atque ingenuorum: deinde, quando de civis Rom. libertate sermo est, eo uno verbo continentur omnia iura, quæ cives Rom. habent, suffragiorum ferendorum, honorum omnium petendorum, provocandi & quicquid ius civile universum et leges tribunitiæ & Consulares sanxerunt, pro populi commodis, tamquam Valeria, Porcia, Publilia, Horatia, tabellaria &c. Sic pro Cæcin. 33. Cum Arretinæ mulieris libertatem defenderem &c. Decemviri sacramentum nostrum iustum judicaverunt. Hoc statim sic interpretatur: ut omnes, qui in eadem causa sunt, (quæ sc. illa mulier) & lege agant, & suum jus persequantur & omnes jure civili utantur &c. ex quo intelligitur in hoc loco libertatem poni pro jure Quiritium. Apud Livium in illis disputationibus de communicando cum plebe consulatu & similibus, tribuni semper se putare dicunt pro æqua libertate; quod profecto nullam ali-*

am

INDEX LATINITATIS.

am vinu habet, nisi hanc, ut o- homines, qui libros latinos de-
vines ordines iisdem commodis scribunt & vendunt.
reip. eodem iure utantur. cf.

Sigon. Ant. J. C. R. I, 6.

LIBERTINI. Or. I, 9. Rosc.

A. 7. Sext. 45. &c. sunt homi-
nes e servis liberi facti, & op-
ponuntur ingenuis.

LIBERTI. iidem sunt qui li-
bertini, sed ita dicuntur in re-
latione ad patronum. Locustus
in Sueton. Claud. 24. induxit
imperitos, ut existimarent, li-
bertinos dictos esse libertorum
filios; quod est falsissimum.
Suetonius non hoc dicit, sed
Appii Cæci temporibus nomen
libertinorum mansisse etiam in
posteris libertinorum, quamvis
iam ingenuis. Itaque tirones
ab hoc errore sibi caveant, qui
etiam nunc quorundam docto-
rum virorum libros obsidet,
quos nominare non est necesse.

LIBIDO. partium studium.
Rabir. Perd. 5. tabella occultat
libidinem iudicum. Cluent. 22.
libido iudicum. Verr. I, 46.
libido in iure dicundo. * oppo-
nitur rationi. Quint. 4. multa
libidine non ratione gessisset.

LIBRAMENTVM. est super-
ficiei æqualis altitudo: quod
nos vocamus wagerecht. Acad.
IV, 36. Punctum est extremi-
tas & quasi libramentum.

LIBRARIVM. capsula libro-
rum chartarum. Mil. 12. libra-
rium, legum vestrarum.

LIBRARIVS. servus scriba.
Agr. II, 5. Or. III, 44.

LIBRALIOLVS. Bulb. 6.
Leg. I, 2. librarioli latini, sunt

LIBRATVS. in æquilibrio
servatus. Tusc. V, 24. terra
quibus librata ponderibus, qui-
bus cavernis maria sustineat.

LIGVRRIO. proprie est de-
gustare. hinc varie dicitur, ut
pro exigua partem ex aliqua
re capere. Verr. III, 76. non
reperietis hominem timide nec
leviter hæc improbißima lucra
ligurrientem. Devorare omnem
pecuniam publicam non dubi-
tavit. Item, pro disciplina ali-
cui operant aliquam dare.
Dom. 18. Sexte noster, bona
venia, quoniam jam dialecticus
es & hoc quoque ligurris. (i. e.
hanc quoque artem attigisti &
degustasti. Sed illud quoque
innuit esse iocum ex ambiguo
& alludi ad id, quod puta-
batur naturam Clodiæ ligurri-
re) quod factum non est, ut
sit factum, ferri ad populum -
potest? Male vulgo in hoc loco
interpretantur: appetis. Sic et-
iam in hoc ad Div. XI, 21.
Cum quidam de collegis nostris
agrariam curationem ligurri-
rent, disturbavi rem, totam-
que vobis reservavi; Mammius
interpretatur: appeterent; non
absurde, sed plenus sensus hic
est: Cum mentionem curatio-
nis agrariæ in senatu facerent,
ut, quibus mandanda esset, de-
cerneretur, (in qua potuit eo-
rum quoque cupiditas aut spes
intercedere & apparere) ego
impedivi, quo minus de ea re
ante

INDEX LATINITATIS.

ante quicquam decerneretur, quam vos redissetis.

LIGVRRITIO. *pars agrotationis animi.* v. Tusc. IV, 11.

LIMARE. *proprie est lima superflua abradere, ut politior res sit. hinc est pro detrahere.* ad Div. III, 8. *de liberalitate tua limavit aliquid posterior annus.* Or. III, 9, *tantum alteri affinxit, de altero limavit.* * *de oratore, qui tenue & exile dicendi genus consecratur.* Opt. g. d. 3. *se ad minuta genera causarum limavit. & de philosopho, qui rem subtiliter remoto omni ornatu oratorio edisserit.* Off. II, 10. *alia est illa, cum veritas ipsa limatur in disputatione, subtilius * pro acueret, elaborare, perficere.* Or. I, 25. *neque hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit.* Brut. 67. *acumen arte limare.*

LIMATIVS. *subtilis, tenuis.* Or. I, 34. *limatus oratione atque subtilis.* Fin. III, 12. *limata tenuitas * politus, elegans, accuratus.* Brut. 24. *qui genus limatius dicendi consecrantur.* ad Div. VII, 33. *limatulum iudicium.* Nat. P. II, 29. *urbanitate nostrorum hominum limatus.*

LINEA. *pro perpendiculo.* Fin. I, 6. *solida corpora ferri suo deorsum pondere ad lineam,*

LINEAMENTVM. *delineatio operis, adumbratio.* Brut. 87. *intelliges nihil Catonis lineamenti nisi eorum pigmento-*

rum, quæ inventa nondum erant, florem & colorem defuisse. Lineamenta Catonis sunt eius libri, qui res nudas, sine ornatu tradebant, sed recte tam subtiliterque, adeoque similes delineationi pictoris, ex qua qualis pictura futura sit, intelligi potest, & quæ est fundamentum bonæ picturæ. Paullo aliter est hoc verbum Or. 55. *quasi quandam palæstram & extremam lineamenta orationi attulit.*

LINGVA. Or. III, 30. *linguam prociudere, est exercere dictionem, declamare.*

LINERE. ad Q. Fr. II, 11. *Lucretii poemata lita sunt multis luminibus ingenii.*

LINTER. *avis.* Brut. 60. *loqui ex linere. i. e. obscure, ut intelligi non possit.*

LINTRICVLVS. ad Att. X, 10. *ego vero lintriculo, si navis non erit, eripiam me &c.*

LIQVEFACIO. Tusc. V, 6. *quos nullæ fuitiles lætitiæ languidis liquefaciunt voluptatibus.*

LIQVESCERE. Tusc. II, 22. *liquefcere mollitia.*

LIQVIDO. *cum fiducia quadam, certo.* Verr. III, 59. *liquido dicere.* ad Div. XI, 27. *liquido negare.* Fin. II, 12. *quod eo liquidius faciet, si perpexerit &c.*

LIQVIDVS. *purus.* Brut. 79. *liquida oratio.* Fin. I, 18. *liquida voluptates.* Or. II, 38. *liquidum genus sermonis, opponitur exili & arido,*

INDEX LATINITATIS.

LIQUIER. *pro lingu.* Div. 6. &c. Hinc * Græcæ literæ sunt artes Græcorum libris illustratæ. Acad. I, 2. IV, 11.

LIS. Fin. II, 12. *lites private, sunt causæ privatae.* * pecunia, de qua est iudicium. Rabir. Post. 4. *summa litium*, est æstimatio litis, quæ dicitur Cluent. 116. ubi etiam est æstimare litem: quod fit, cum summa sit omnis ejus pecuniæ, de qua iudicium est. tamquam in causa de repetundis, in qua lis dicitur æstimari; cum omnium furtorum, quæ ab aliquo repetuntur, summa fit. v. Aët. I, Verr. ult.

LITERÆ. *lingua.* Leg. I, 2. abest historia literis nostris * libri. Div. II, 2. græcæ de philosophia literæ. Brut. 64. *literis illustratum genus scriptionis.* ad Div. VII, 19. nullam artem literis sine interprete percipi posse. * tabulæ & chartæ scriptæ quæcunque. Leg. III, 20. publicis literis consignatam memoriam publicam non habemus. Quint. 11. *literæ societatis.* Verr. III, 71. *literæ publicanorum.* in Cæcil. 9. *literæ in Verrem.* Nota: in Verrinis interdum tabulæ & literæ junguntur, quod ubi est, tabulæ sunt acceptorum & expensorum Codices, literæ aliæ scripturæ. Interdum vero uno tabularum nomine omnia genera scripturarum, & literarum verborum etiam tabulæ comprehenduntur.

* artes liberales omnes. Or. III, 34. instructa literis eloquentia. ad Div. XV, 21. *literæ reconditæ* cf. Rosc. A. 41. Arch.

&c. Hinc * Græcæ literæ sunt artes Græcorum libris illustratæ. Acad. I, 2. IV, 11. Or. I, 18. II, 7. Cato I. &c. & latinæ literæ latinis libris illustratæ artes. Acad. I, 3. cf. Prolusionem de finibus humanitatis regundis. * Dicitur tamen etiam de singulis generibus, ut de Grammatica. Inv. I, 25. Or. I, 3. III, 10. Off. I, 37. de philosophia. Balb. 1. Sext. 51. Harusp. R. 9. &c. de reliquis præter philosophiam artibus liberalibus. Pis. 29. est autem hic non philosophia solum, sed etiam literis perpolitus. * epistolæ ad Att. XI, 5. conficere plures literas non potui. iis tantum rescripsi, a quibus acceperam.

LITERATE. Brut. 28. *literatius loqui*, est acuratius, magis ex regulis artis, doctius. Har. R. 5. *literate respondissem.* Gravius dictum putas pro polite, eleganter, per ironiam, sed contextum consideranti videbatur esse: ad literam. Cicero rogatus ab adversario, cujus esset civitatis? respondit, ejus quæ cavere ipso non posset. Clodius ingemuit. Quid igitur responderem? pergit. me Civem esse Romanum? *literate respondissem.* Pis. 25. *literatæ & scite perscriptæ rationes.*

LITERATVRA. *scriptura.* Partit. 7. memoria est gemina *literaturæ* - Nam ut illa constat e notis literarum & ex eo, in

INDEX LATINITATIS.

in quo imprimuntur ex notæ &c.

LITERATIVS. *doctus in aliquo genere.* Or. III, 11. *literatissimus* togatorum. Mur. 7. tua nobilitas hominibus *literatis* & historiis est notior. * *qui legere potest.* Nat. D. III, 9. hoc si placet jam efficies, ut mundus optime librum legere videatur. Zenonis enim veltigiis hoc modo poteris rationem concludere: quod *literatum* est, id est melius, quam quod non *literatum* est.

LITO. *parento, bestiis placeo.* Flacc. 38. *litemus* Lentulo. * *litare dicuntur, qui in hostiis bona extra inveniunt.* Div. II, 15. proxima hostia *litatur* sæpe pulcherrime. cf. c. 16. v. Gronov. ad Liv. VIII, 9.

LITVRA. Verr. I, 36. nomen in *litura* fecit. ib. II, 42. nomen est in *litura*. b. e. ubi illud nomen est, aliud ante fuit, quod *deletum* esse apparet.

LITVVS. Div. I, 17. unde dicatur *lituus* angurum? ad Att. XI, 12. *lituum* profectio- nis meæ fuisse. b. e. auctorem, nam *lituo* æque ac suba in bello signum datur.

LOCARE. *usum alicujus rei aut fructum alteri, certa mercede concedere* Cæcin. 6. *locare* fundum. Rosc. Com. 10. *locare* se dicitur, qui operam suam certa mercede alteri pollicetur. * *consistere.* Offic. III, 17. prudentia est *locata* in delectu honorum. * *locant etiam, qui redemptori aliquid addi-*

cant. v. *redemptor.* Verr. I, 54. 56. ad Att. XV, 17. *hinc etiam locatio sic dicitur v. c.* ad Att. IV, 3.

LOCUPLES. *de testibus, cognitioribus &c. dicitur.* Part. 33. Flacc. 17. &c. *Passeratius* ad pro Quint. 11. *locupletem* dici putat a loco, quem quis bonestum obtinet in civitate. sic cognitoris eius, qui se aliquem nosse proficitur epibeton est honestus. Sed vero similior est eorum sententia, qui a loco, pro agro, fundo dictum putant.

LOCVS. *caput philosophiæ aut cujuscunque artis, materia.* Div. II, 1. *perpurgatus* est locus de finibus bon. & mal. a nobis quinque libris. *ibid.* quintus eum locum complexus est. * *sunt etiam loci rhetorum, qui sunt fontes argumentorum.* Or. I, 31. in Topicis *passim.* item in arte memoria. Or. II, 87. * *Loci autem communes sunt, cum de re universa tractatur, cum oratio revocatur ad genus.* Or. III, 27. * *status, in re gladiatoria & militari, ut gradus.* Catil. II, 1. *loco* ille motus est, cum ex urbe est depulsus. * *dignitas.* ad Div. XIV, 18. isto loco femina. cf. Verr. I, 48. * *ordo, classis in civitate.* Quint. 13. *locus*, quem honestissime obtinuit. v. *Passeratius* ad b. l. * *fundus.* Agrar. III, 2. ita interpretatur Turnebus, quem vide. * *res.* in Cæcil. 15. cui loco consuli ac provide. * *genus, pars.* Off. I, 6. *loci*, in quos honesti natu-
ram

INDEX LATINITATIS:

ram divissimus. *ibid.* 15. alter *locus* cautionis * *locum* relinquere & dare, non eodem modo dicitur. Verr. V, 50. fortunæ alicujus veniam & *locum* dare, ignoscere, concedere. Cluent. 42. *locum* defensionem non relinquere, est de iudice, qui pecunia corruptus inutilem defensionem reddit. ad Div. I, 1. *locum* non relinquit precibus, de eo, qui & non rogatus facit, quæ volumus, ut non opus sit precibus. * Verr. V, 14. ædilitas in loco posita. *b. e. recte beneque.*

LOGICA. Tusc. IV, 14. quæ sint? cf. Ind. Gr. λογική.

LOLIGO. genus piscis Div. II, 70.

LOMENTVM. fabarum farina, qua ad interpolandam faciem & tegendam deformitatem utebantur. ad Div. VIII, 14. Censuram lomentum & nitrum putat.

LONGVLVS. ad Att. XVI, 13. *longulum* sane iter.

LVCANICA. *farcimen* ad Div. IX, 16.

LVCERE. *inprimis emine-re, apparere* ad Att. III, 15. officia & studia mea parum ante luxerunt. cf. Brut. 7. Phil. XIII, 11. ornamenta in virtute & industria posita *lucens* * Mil. 23. res ipsa *lucet* tot tam claris argumentis signisque Off. I, 9. *extr.* æquitas *lucet* ipsa per se; dubitatio cogitationem significat iniuriæ.

LVCERNA, ad Att. VIII, 2.

eadem *lucerna* hanc epistolam scripsi, qua inflammaram tuam.

LVCVLENTER. Fin. II, 5. *grace* *luculenter* scire.

LVCVLENTVS. *amplus, magnus.* ad Att. XVI, 4. *luculenta* navigia * *firmus.* ad Div. X, 24. *luculentissima* legio. * ad Att. X, 14. 16. *luculentus* auctor. i. e. *fide dignus.*

LVCVS. *silva sacra* Milon. 31. Div. I, 45. &c. de hoc genere *silvarum* est docta *dissertatio Eschenbachii inter eius dissertationes.*

LVDERE. *simulare.* ad Div. VIII, 9. *civem bonum* *ludit.* * *armis exerceri* Or. II, 20. videant, ad ludendum an ad pugnandum arma sint sumturi. * *ridere.* Or. I, 12. *irrisione* *ludor.* ad Div. VII, 5. quod tu *lusisti.*

LVDIVS. *bistris, saltator.* Har. R. 11. si *ludius* constitit. *b. e. si eius saltatio interrupta est.* v. *Salmas.* & *Trebell. Claud.* 5. T. II. p. 362. ad *Vopisc. Carinum.* p. 843.

LVDVS. *de re facili* Verr. V, 70. ad honores per ludum & negligentiam pervenire. cf. Fin. I, 8. Or. II, 17. * *de fraude.* Dom. 48. si ille tibi *ludus* fuit -- si est illud ratum. * Phil. VI, 4. *ludus* dicitur de tempore, quo *ludi* fiunt. * Sext. 55. *ludos* facere, dicitur de eo, cujus sumtu fiunt. Har. R. 11. *ludi* perempti sunt. * in Cæcil. 10. *ludi* plebeji. cf. Verr. V, 14. *nude patet* *Floræ* eos *ludos* factos. ad Div. VII, 1. *ludi* *olsci*, sunt *fabule*.

INDEX LATINITATIS.

Gula Atrellana proprie, sed l. e. dicuntur pro rebus ineptis & ridiculis. Aët. I. Verr. 10. la- di Victoria, instituti a Sulla in memoriam victoriae a Maria- tis reportata. ibid. Iudi votivi. cf. Div. I, 26. qui sunt e voto Imperatoris ad bellum profecti. & cum victoria reversi. ibid. Iudi Romani. celebrari pridie Non. Sept. ex instituto regio.

LVDIVS. *histrion, saltator. Har. R. 11. si ladius constitit. b. e. si ejus saltatio interrupta est. v. Salmas. ad Trebell. Claud. 5. T. II. p. 362. ad Vo- pisc. Carinam. p. 843.*

LVMEN. *quod in quaque re eminet imprimis, praeceptum est, ornamento. ad Q. Fr. II, 10. illorum praediorum scito mihi vicinum Marium lumen esse. Sen. p. R. 4. hoc lumen consulatus sui fore putavit. Fin. II, 22. hoc vestrum lu- men est. Acad. IV, 33. sed il- la duo lumina vestra, quae ma- xime causam continent. Nat. D. I, 28. Navus Alcaeo lumen videbatur * praesidium, tutela. Sul. 11. Roma lumen gentium * fenestrae, prospectus. Dom. 44. obstruere luminibus, unde & metaphora, tamquam Ra- bir. Po. 16. mentis luminibus officit altitudo fortunae & glo- riae. Brut. 17. Catonis lumini- bus obstruxit haec posteriorum altius exaggerata oratio, * Brut. 75. videtur tamquam tabulas bene pictas collocare in dono lumine.*

LVMINARE *ad Att. XV, 26. est fenestra, ut lumen.*

LVMINOSVS. *insignis. Or. 36. tum sunt maxime lumino- sae & quasi aetuosae partes duae*

LVSTRVM. *tempus quinque annorum, sub cuius finem a Cen- soribus Censui habetur, & postea publicae preces et sacrificia suove- raurilia fiunt, quod dicitur lu- strum condere. Or. I, 41. qui domini voluntate census sit, con- tinuone, an, ubi lustrum condi- tum sit, liber sit. ibid. II, 66. is qui te ex aetariis exemit, lustrum condidit, & taurum immolavit. v. Liv. I, 44. & ibi Gronov.*

LVX. *Nat. D. I, 15. senten- tiae lucem auctoris desiderant. Ligar. 2. lux liberalitatis & sa- pientiae tuae mihi oboritur. Tusc. II, 26. beneficia in luce se collocari volunt. Sen. p. R. 3. lucem in rep. dispicere coe- pistis. Phil. X, 6. lux venisse quaedam & spes reip. videbatur.*

LYCHNVCHVS. *ad Q. Fr. III, 7. hanc scripsi ante ad ly- chnuchum ligneolum, qui mihi erat periucundus, quod cum te agebant, cum esses Sami, curas- se faciendum. Lectionem hanc contra Smithium & Licetum defendit & ipsum locum illu- strat Spanhem. de Vsu & Pr. Num. T. I. p. 170.*

LYMPHATVS. *Div. I, 36. Gr. νυμφόληπτος. ita dice- bantur, qui nympham aquae- cam viderant, et aquam time- bant, unde deinde de perterritis et entibus aliquo faentibus*

INDEX LATINITATIS.

ut b. l. dicitur. v. Cuper. Obs.
III, 12. Heinſius et Drakenb.
ad Silium. I, 459.

M.

MACHAEROPHORVS. ad
Q. Fr. II, 10. qui ſit, non ſatis
certum, puro.

MACHINAE. artes, doli.
Dom. II. deſinant iisdem ma-
chinis ſperare me poſſe labefa-
ctari. cf. Nat. D. III, 29. * Pe-
tit. Conf. 2. amicam de machi-
nis emit. Salmaſ. ad Silin. p. 851.
interpretatur de cataſta, in qua
incluſi venales proſtiterint ſer-
vi; quod οἰκὴν αὐτῶν Plutarchus dicat, Livius inter-
pretetur machinam. Sic etiam
Coſaub. ad Perſii Sat. VI. p. m.
514. de his Martialis: quos ar-
canæ ſervant tabulata cataſta.

MACHINATOR. inventor
rei malæ. Roſc. A. 45.

MACHINARI. excogitare.
Or. III, 44. quod machinati ſunt
ad voluptatem. Nat. D. II, 51.
quod perpetuitatis cauſa ma-
chinata eſt natura.

MACROCOLON. ad Att.
XIII, 25. XVI, 3. eſt membrana
longior & maior. v. e Salma-
ſto ad Vopifci Firmum a Græ-
vio ad b. l. excerpta.

MACTARE. placare. Vat. 6.
extis puerorum Deos manes
maſtare ſoleas * nocere reo.
Flacc. 22. maſtare aliquem ci-
uitatis teſtimonio.

MACVLA. foramen in reti.
Verr. V, 11. reticulum minutis
maculis.

MACVLOSVS. cenſoria no-
ta infamis, turpis vitii ad Att.
I, 16. maculoſi ſenatores.

MAGISTER. director, ut ho-
die dicunt. Verr. III, 7. Magi-
ſter ſcripturæ ib. II, 74. Magi-
ſter Societatis. ibid. 70. pro
magiſtro in ſcriptura. eſt Vice-
Director. ſimiliter dicuntur
magiſtri (auctorum), qui cum
bona alicuius venduntur auctio-
ne, ab iis, quorum intereſt, con-
ſtituuntur, ut eius rei curam
ſuſcipiant, quos hodie Curatores
bonorum appellant. Quint. 15.
ad Att. VI, 1. ad Div. XII, 30.
ad Att. I, 1. * magiſter. equi-
tum ad Att. IX, 18. eſt quaſi
collega dictatoris, qui eum fa-
cit. Nomen hinc traxit quod
in exercitu equitatu præeſt.
Ipſe autem dictator magiſter
populi dicitur. Leg. III, 4.

MAGISTERIVM. in convi-
vio eſt eius, qui mod. imperator
dicitur, regnum vini, ut Ho-
ratiuſ ait. Cato 14. vine & ma-
giſteria delectant; a maioribus
inſtituta * Prov. Conf. 19. mo-
rum magiſterium, eſt Cenſura;
nam & Cenſor Magiſter mo-
rum dicitur.

MAGISTRATVS. dici &
ipſos Conſules, Prætores, Ædi-
les &c. & eorum munus, no-
tum eſt. unum locum adſcribe-
mus in quo eſt hoc verbum.
Verr. I, 12. accedere ad magi-
ſtratus. quod eodem modo di-
citur, ne accedere ad rempu-
blicam.

MAGNIFICE. magno ani-
mo. Offic. I, 26. magnifice vive-
re. ad Div. IV, 7. magnificen-
tiſſime Conſulatum gerere Fin.
IV, 2, eas virtutes nos magni-
ficentius appetere & ardentius.
* bono.

INDEX LATINITATIS.

* *honorifice*. Catil. II, 1. *magnifice* vicinus.

MAGNIFICVS. *honorificus*. Sen. p. R. I. *magnificentissimum* decretum.

MAGNIFICENTIA. *magnus* animus Inv. I, 56. Off. I, 21. Inv. II, 54. *quid sit?*

MAGNILOQVENTIA Homeri. ad Div. XIII, 15.

MAIALIS. Pis. 9. *est* porcus pinguis, qui *Maiae* mactatur.

MAIESTAS. *est* populi, quam qui laedit, *maiestatis* reus est; de quo crimine. v. Partit. 30. Or. II, 39. 25. Verr. I, 5. *maiestatis* iudicium. *sed* tribuitur etiam Consuli Phil. XIII, 9. * Mil. 30. *pro*, nisi qui nullam vim ducit, numenque divinum, *Gravius* legit; nisi qui nullam *maiestatem* ducit. n. d. *ut* *maiestas* sit divinitas; quam verbi vini pluribus exemplis confirmat. cf. de hac voce disputationem Salmafii ad Trebellii Gallienos c. 14.

MALE. *in* emendo est, nimis magno pretio ad Q. Fr. I, 1. publica male redimere. *in* vendendo, nimis vili. Verr. III, 98. male vendere. * *parce*, tenuizer. *ibid.* male percepti fructus. * *in* foro variis in formulis est. Cæcin. 28. male facere sponfionem, est causa cadere, in qua sponfionem fecisti. Quint. I 4. male agere, est actionem alicui intendere, quam obtinere non possis, ut formula cadat, quemadmodum dicitur. v. Interp. ad h. l. sed c. 16. 27. est fraudare, decipere velle,

MALITIA. Nat. D. III, 30. *quid sit?* * *callida* iuris interpretatio, quæ & calumnia dicitur. Cæcin. 1. *malitia* iam est usitatum. ad Div. IX, 7. calumniatus sum, indicabo *malitiam* meam * *sollertia* & *perspicacitas* in dolis hominum videndis, nam qui ipsi dolos nescere possint, ii etiam fraudes verentur, & ubi fiunt, vident. ad Att. XV, 26. nisi tua *malitia* affuisset. * Fin. III, 11. quas Græci *κακίαι* appellant, vitia malo, quam *malitias* nominare.

MALITIOSVS. *callidus*. Off. I, 10. *malitiosa* iuris interpretatio. Off. III, 18. mihi etiam veræ hereditates non honestæ videntur, si sint *malitiosis* officiorum blanditiis qua sitæ, non veritate, sed simulatione.

MALITIOSE. *per calumniam* Cæcin. 7. novæ litis genus tam *malitiose* intenderet.

MALLEOLVS. *in* vitibus est palmes novus cum parte ligni durioris ab utraque parte recisus, ut malleoli figuram habeat. Cato. 15. * *in* re militari sunt manipuli spartei pice inducti, quibus sagittæ insertæ, unde malleoli figura, ut projiciatur in hostilia munimenta, opera, tecta, &c. incendii excisanda causa. Pecbkraenze. Catil. I, 13, Mil. 24.

MALVM. v. orbiculatus.

MANCEPS. *redemptor*, conductor. Sic publicani dicuntur mancipēs, quia publica vestigalia redimunt Dom. 10. item alii redemptores decumarum in

INDEX LATINITATIS.

Cæcil. 10. porro redemptor ædificii alicuius aut operis publici. Verr. I, 54. item, qui prædam emit. Dom. 18. item is, qui & sector dicitur. Rosc. Am. 8. manceps hominis studiosissimi nobilitatis h. e. bonorum eius. denique is, qui pecuniam emit, & eam alio loco ei, a quo accepit, aut in eodem genere, aut in alio numorum solvendam curat. ad Div. V, 20. erat enim nobis curata pecunia Valerii mancipi nomine. h. e. Valerius redemerat pecuniam sine periculo nostro nobis, quo loco volebamus solvendam.

MANCIPATVS. venditus, mancipio datus, additus. Cato II. si senectus sui iuris est, si nemini mancipata.

MANCIPI. est pro mancipii, ut dudum videre viri docti itaque, quæ de hac voce dicenda, ad mancipii vocem retulimus.

MANCIPIVM. Top. 26. mancipio dare. cf. ad Att. XIII, 5. h. e. iure mancipii, de quo mox. * res mancipi sunt, quæ venduntur per æs & libram presentibus quinque testibus, quo ritu venditor obligatur ad evictionem præstandam. Mur: 2. si in iis rebus repetendis, quæ mancipi sunt, is iudicii periculum præstare debet, qui se nexu obligavit. Unde ius mancipi s. mancipii. Har. R. 7. Flacc. 32. Cæcin. 26. quod est earum rerum, quæ mancipio & nexu, h. e. ritu commemorato, nobis traditæ sunt. Ceterum notandum

est, Ciceronem, cum iungat plurimumque mancipium & nexum, tamquam eandem vim habentia, tamen Har. R. c. 7. ea distinguere; quod & faciebat auctore Varrone Scævola, cum Manilius Ictus pro eadem re haberet. Scilicet Manilius, quicquid per libram geritur, id nexum putabat, adeoque etiam mancipium: Scævola contra eam tantum nexus nomine comprehendebat, quæ per æs & libram dabantur, ut obligarentur, & ab hac appellatione mancipium excludebat. v. Salmas. de Vsur. c. 8. p. 105. sqq. de rebus mancipi & iure mancipii vid. etiam Bynkershoekii Diff. de rebus mancipi nec mancipi, in Opusc. p. 105. inprimis C. 1. & 2. a quo miror non esse c. 19. ubi de prædiis provincialibus agit, adductum locum Ciceronis Flacc. 32. qui huc inprimis pertinebat. * mancipium est etiam pro formula & conditionibus abalienationis Off. III, 16. hoc in mancipio Marius non dixerat. pro quo est mancipii lex, Or. I, 391 mancipii lege servire dicit. **MANDARE.** ad Att. VI, 1. vasa mandavi. ich habe sie bestellen.

MANDATVM. commissio. Rosc. A. 38. iudicium mandati. cf. Offic. III, 17. de mandato, eius origine &c. agit Noode Probab. Iur. Civ. IV, 12.

MANDATVS. Tusc. II, 16. pestis mandata hostili manu. de vulnere.

MANEO, Phil. II, 5. Cuius idem

INDEX LATINITATIS.

Idem tibi fatum, sicut C. Curioni manet.

MANICA. *chirotheca, qua iter facientes & feminae utebantur.* Phil. XI. 11. *quamquam miror tamdiu morari Antonium. Solet enim accipere ipse manicas, nec diutius obsidionis metum ferre. i. e. ut homo mollis & timidus fugere.* v. Ruben. R. V. 1, 4.

MANICATVS. Catil. II, 10. *manicata tunica, sunt, quae Graecis chiridotae dicuntur, v. Gell. VII, 12. latinis etiam manuleatae, Sueton. Caes. 45. ad manus fimbriatae, (nam latus clavus, qui ad manus fimbriatus dicitur, est tunica laticlavium) ubi v. Casaub. Id genus tunica mollius Romanis videbatur & feminis convenientius quam viris, qui brevibus & substrictis utebantur, ut auctor est Gellius l. c. Hinc ap. Virgil. Aen. IX, 616. convicium est: Et tunicae manicas et habent redimicula mitrae.*

MANIPVLARIS. ad Att. IX, 10. *Pompeium tamquam unus manipularis secutus sum. Est miles legionis gregarius. Nam manipulus est cohortis legionariae pars tertia.*

MANARE. *excidere, exire in vulgus.* ad Att. III, 12. *scripsi equidem olim iratus -- sed ita compresseram, ut nunquam manaturam putarem, quomodo exciderit, nescio.*

MANSVS. Or. II, 39. *qui omnes tenuissimas particulas, atque omnia minima mansa, ut*

nutrices infantibus pueris in os inserunt.

MANVBIAE. Arch. II. Dom. 38. Rosc. A. 37. &c. *est pars praedae, quam imperator capit, ut in monumento aliquo consumatur.* v. Agr. II, 22.

MANVMISSIO. *Donatio libertatis* Coel. 29.

MANVMITTERE. *servum libertate donare.* ad Div. XIII, 77. ad Q. Fr. I, 2.

MANVPRETIUM. Verr. I, 56. *manupretium machinae, h. e. merces data, pro conficienda machina, nulla materiae ratione habita, sed pro mercede simpliciter* Pis. 24. *provincia ista tibi manupretium fuit, non evertae per te sed perditae civitatis.*

MANVS. *labor manuum.* Verr. III, 11. *manu quærere, de aratoribus * proboscis elephantis.* Nat. D. II, 47. *manus data elephantis. * ad Div. XI, 13. quae in manibus sunt, dicitur de praesenti rerum statu.* Sext. 32. *res jam manibus tenetur, h. e. paene confecta est.* ad Div. I, 19. *Sic in manibus habebant, sic osculabantur.* ib. VIII, 1. *manus ad os apponere. signum silentii servandi.* Flacc. 6. *porrigere manum. modus Graecorum suffragii ferendi.* ad Div. VII, 5. *tollere manus. admirantis gestus.* ad Att. III, 15. *vulneribus suis manus afferre. h. e. dolorem instaurare, augere.* ad Div. X, 23. *Vocontii sub manu ut essent. h. e. parati, si quid vel-*

INDEX LATINITATIS.

*lem, ad manum. de hac formula, quæ non eandem ubique vim habet. v. Intt. ad Sueton. Aug. 49. in primis Burmannum; quæntquam in illi loco Suetonii, quem hic laudant Grævius et Cortius, aliam, atque hic, vim habet; et Gronovium ad Senec. ep. 94. * Topic. 4. mulier viro in manum convenit. id fit per coemptionem de qua supra.*

MASTRVCATVS. Provinc. Conf. 7. *mastrucati* latranculi. dicti a *mastruca*, villosa veste, qua montani Sardi utebantur. Viri docti ad b. l. laudant Turneb. *Advers. XX, 9.*

MASTRVCA etiam est in fr. pro Scauro.

MATERIA. *objectum.* Inv. I, 5. *materia artis.* Div. II, 4. divinationi aliqua *materia* danda est, in qua versari possit. * *eleganter etiam dicitur, de deisibus naturalibus, quas sc. tantquam materiam a disciplina elaborat.* Verr. III, 63. *materies* Catonis. Inv. I, 2. quæ *materia* esset in animis humanis.

MATERIATVS. Off. III, 13. *ædes male materiata.*

MATELLIO. *matula.* Parad. V, 2. *matellionem* Corinthium cupidissime tractare.

MATERIS. *velum Gallicum* ad Herenn. IV, 32. nec tam facile ex Italia *materis* Transalpina depulsa est.

MATRIMVS. *cui mater superstes.* Har. R. 11. *matrimus* puer.

MEDICAMENTVM. Or.

23. *medicamenta, fucati candoris & ruboris.*

MEDIDIES. Or. 47. *quare non dicatur, sed meridies?*

MEDIETAS. Univ. 7. vix audeo dicere *medietates*, quas Græci μεσότητος appellant.

MEDIMNVNVM. *mensura sex modiorum.* Verr. III, 45. 47. 49. &c.

MEDITATIO. *exercitatio.* Tusc. II, 17. Div. II, 16. * *disquisitio.* Cluent. 31. *causa in meditatione versatur.*

MEDITARI. *de exercitatione, præparatione.* Or. I, 32. 61. Catil. I, 10. ad hujus vitæ studium *meditati* illi sunt labores. *passive.*

MEDIVS. Off. III, 3. *media officia quæ sint?* * Acad. Q I, 10. *media*, quæ sunt interiecta, inter ea quæ sunt secundum naturam, & quæ sunt naturæ contraria. * *qui est nervius partis.* ad Att. X, 12. &c. * Phil. II, 13. nego quidquam esse *medium* pro quo nostri: *iterum non datur.*

MEDVLLA. Brut. 15. *Svædæ medulla* * Phil. I, 15. in *medullis* populi R. ac visceribus hærebant.

MELICVS. Opt. g. d. 1. *est genus poetarum, dictum a carminibus, quæ μέλη vocabantur.* Cuius generis fuit Semonides.

MEMBRATIM. Or. 63. *incise & membratim h. e, per κῶλα, sine periodis.*

MEM.

INDEX LATINITATIS.

MEMBRUM. κῶλον, Or. 17. si prætor dedit, a quaestore numeravit; quaestor a mensa

62. 66. quid sit? MEMINI. cum perfectio, Or. II, 47. ascendisse meminissim.

MEMORIA. tabula, litera, quibus rei memoria conservatur. Arch. 4. literarum memoriam flagitare. Cluent. 23. extat memoria, sunt tabulae publicae. * memoria publica, est rerum publicarum, publice, in senatu, concione, bello gestarum. Or. II, 12. Leg. III, 20. * Or. I, 2. ac mihi repetenda est veteris cuiusdam memoriae, non sane satis explicata recordatio. In quo videtur memoria dici, pro re olim gesta, disputatione vetere. Brut. 69. in memoriam notam & prope æqualem incurro. * Phil. II, 43. Et tu in Cæsariis memoria diligens. ius. conservanda, honoranda.

MENA. Fin. II, 28. piscis non adeo delicatus nec pretiosus.

MENDOSVS. qui mendum facit. Verr. II, 77. servus mendosus est.

MENS. cogitatio tacita. Catil. I, 12. his ego reip. vocibus & reliquorum mentibus respondere.

MENSAE. ad Div. XVI, 21. mensa secunda. b. e. bellaria, poma, pira &c. Fin. II, 28. Syracusanæ mensae. Tusc. V, 35. mensae Italicae, Syracusae b. e. laetae, deliciis refertae. ad Att. V, 1. discubimus omnes præter illam; cui tamen Quintus de mensa misit. * est & mensariorum, de quibus mox, Flacc.

17. si prætor dedit, a quaestore numeravit; quaestor a mensa publica: mensa aut ex vectigali, aut ex tributo. Pison. 36. stipendium militibus per omnes annos a civitatibus, mensis palam propositis, numeratum v. Mensarius. * denique deorum in templis. Har. R. 27. Nat. D. III, 34.

MENSARIVS. Flacc. 19. est magistratus civitatis Graecae Asiaticae: quatuor mensarii, qui apud illos a populo creantur. Videntur curam habuisse pecuniae publicae hanc, ut per eos quaestor publicam pecuniam acciperet, & quibus opus esset & senatus vellet, solveret. Nam paullo post ait: si prætor (sc. Teменитарум) dedit, a quaestore numeravit: quaestor a mensa publica: mensa aut ex vectigali aut ex tributo. de mensariis multa disputat Salmasius, de Vsuris c. 17.

MENSIO. dimensio. Or. 53. mensio vocum.

MENTIO. Verr. II, 38. Consules mentionem faciunt in senatu. b. e. ad Senatum referunt.

MERACIVS. sumere. Nat. D. III, 31.

MERCARI. ad Att. IX, 5. hæc officia mercanda vita puto.

MERCEDVLA prædiorum ad Att. XIII, 11. est vectigal locationis. v. merces

MERCENARIVS. Verr. I, 43. mercenarium proemium.

MERCES. redditus ex locatione. Verr. III, 50. merces ex fundo. ad Att. XV, 17. merces insularum. * incommodum. ad

INDEX LATINITATIS.

Div. I, 9. non ita magna mercede.

MERCVRIALES. ad Q. Fr. II, 5. Collegium mercatorum, de quo Liv. II, 21. 27.

MERERE. stipendia facere. Balb. 20. si tot consulibus meruisset. * elegans est hæc ratio: Verr. IV, 60. quid arbitraris Rheginos merere velle, ut &c. h. e. qua mercede induci posse, ut &c. cf. Fin II, 22.

MERIDIATIO. somnus meridians Div. II, 68. lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus uti antea non solebam.

MERITARE. Verr. III, 50. fundus, qui HS. dena meritasset, h. e. ex quo tantum redisset, sed Grævius aliter legit.

MERITORIVS. Phil. II, 41. pueri ingenui cum meritoriis versabantur. meritorii sunt sortæ masculina.

MERVLA. Fin. V, 15. avis, quam nostri vocant cin Ansel.

MESSIS. Parad. VI, 2. qui cædes municipiorum, qui illam Sullani temporis messem recordetur.

META. est cornus, quæcumque res lata basi acutoque fastigio. Div. II, 6. umbra terræ, quæ est meta noctis. hinc in Circo metæ sunt collumellæ posite in flexu Circi ad spinam, quas studiose vitabant aurigæ, ut ex Horatio notum est. hinc illud ductum est Coel. 31. hæsit ad metas fama adolescentis.

METATOR. Phil. XI, 5. ca-

strorum antea metator, nunc, ut sperat, urbis. cf. XIV, 4.

MICARE. dicitur de moris celeri & tremulo venarum. Næ. D. II, 9. micare non desinunt arteriæ & venæ. Div. I, 47. anguis semianimis & varia graviter cervice micans. * par impar ludere Off. III, 19. dignus quicum in tenebris mices. cf. Div. II, 41. v. Gronov. Off. III, 13. p. 546. f.

MILES. pro pedite, est ad Div. X, 10. ubi v. Græv. Gronov. ad Liv. XXVI, 19. XXVIII,

MIMA. Phil. II, 24. XII, 11. Verr. III, 36. v. mimus.

MIMVLA. Phil. II, 25.

MIMVS. histrionis genus, quod actiones dicta moresque hominum, sive in scena, sive etiam extra eam festive, risus commovendi causa, imitatur. v. Ethologus. Verr. III, 35. * poema scenicum, idque vel serinum vel ridiculum Rabir. Po. 12. mimorum argumenta. Coel. 27. mimi exitus, non fabulæ; qui locus inprimis videndus. Phil. II, 27. persona de mimo.

MINA. continet centum drachmas s. denarios. Acad. IV, 30. &c.

MINIANVS. Jupiter. ad Div. IX, 16. dictus a minio, quo statua Iovis in capitolio inducenda locabatur.

MINIATVLS. ad Att. XVI, 11. miniatule cerulæ v. Cerula. ibid. XV, 15. est miniatæ cerula. cf. Castrob. ad Persium p. m. 418.

MINISTER. Or. I, 45. 59. ministros

INDEX LATINITATIS.

ministros se præbeant oratoribus in iudiciis, ii qui *πρωμαρτι-
στοι* vocantur. Idem dicitur

MINISTRATOR. Or. II, 75.

MINVTATIM interrogare. Acad. 29. id fit in serise.

MINVTVS, describendi ge-
nere cum dicitur, est tenuis ac
pauca iocundum. Brut. 83. quid
tam fractum, tam minusum. ib.
84. minuta subtilitas. Or. II, 38.
minutum genus sermonis * in
Dialecticis sunt Tusc. II, 18.
minuta conclusionculæ, quas
alio verbo contortulas, conse-
ctaria, vocat. * Philosophi mi-
nuti. Cato. 23. Fin. I, 18. sunt
abjecti & contemnendi. * Par-
tit. 17. minuta est omnis dili-
gentia.

MIRMILLO. Phil. III, 12.
VI, 4. gladiator qui cum re-
giorio & Threze componitur.
Lips. Saturn. II, 8. 10. dicitur a
μῆρμιλλος & *μῆρμιλλίων* piscis,
quod insigne in galea gerebant,
ut post Salmasium ad Solin. p.
213. statuis Gronov. in Epist. ad
Ant. Clementium subiect. libris
de Sestert. p. 698. f.

MISCERE, moliri res turbu-
lentas. Mil. 9. quanto ille plu-
ra miscebat. Har. R. 22. misceat
ac turbat. Catil. IV, 3. nova
quædam misceri & concitari.
ad Div. V, 16. ea misceri, pa-
rari, impendere reip. * de ora-
tore, est commovere animos.
Or. I, 51. miscere animorum
motus. Sic Or. 9. Pericles di-
citur, permiscuisse Græciam.

MISERABILITER. ad Att.

XIV, 10. laudari miserabiliter
h. e. ut misericordia commo-
ueatur eius, qui laudatur.

MISERE. vehementer, nimis
ad Div. XII, 12. misere noluit.

MISERERI. passive Inv. I, 3.
ut maioribus natu assurgatur,
ut supplicum misereatur.

MISERIA. periculum reo-
rum. Flacc. I. miseriarum de-
precator. * labor tædiosus &
molestus. Rosc. C. II. cum sum-
ma miseria erudire * Off. II,
41. ne omnia superstitiosa mi-
seria crederent. h. e. nimia su-
perstitione.

MISSIO. finis. ad Div. V, 12.
cum præcones ante missionem
ludorum corona donentur.

MITELLA. Rabir. Po. 10.
est mitra parva, sive corollæ
& veste serica diversicolori, in-
guentis madida, ut ex Plin.
XXI, 3. demonstrat Salmas. ad
Solin. p. 392.

MITIFICATVS. Div. II. 26.
mitificatus cibus, est concoctus
& in corpus diffusus. Sic, miti-
gare cibum Nat. D. II, 60. pro
coquere.

MITRA. Harusp. 21. est fa-
scia, qua caput redimuntur. sed
barbaris illius usus frequen-
tior, quam Græcis, ut & Vir-
gilio constat, vid. v. c. Aen. V,
215. cf. Græv. Lect. Hesiod. c.
25, & inter Græcos Romanos-
que feminis non viris. v. Sal-
mas. ad Solin. p. 392, & Abram.
ad Or. pr. Rab. Po. 10.

MOBILIS. periturus, insta-
bilis. Dom. 58. caduca semper
& mobilia hæc esse duxi.

Na 5

MODERA-

INDEX LATINITATIS.

MODERATOR. Part. 3. rei sententiaque moderator, de disceptatore.

MODERARI. parcere. Flacc. 35. moderatus est religioni suæ in testimonio dicendo.

MODERATIVS. Or. II, 8. qui cantus moderatæ orationis pronuntiatione dulcior.

MODESTE. modice. ad Att. IX, 19. ea, cum modeste fiunt, tamen ipsa per se molesta sunt. v. modicus. * opponitur tñ hostiliter. ad Div. XIV, 14. si ille modeste Romain venturus est, recte in præsentia domi esse potestis.

MODESTIA. Off. I, 40. quid sit? * temperantia. Tusc. III, 8.

MODESTVS. Sen. p. R. 2. modesti consules, dicuntur, qui verentur contra leges agere * iræ potens. Verr. I, 47. o! modestum ordinem, qui te vivum istinc abire passus est. * opponitur seditiosa. Agr. II, 31. plebs modestissima * Lael. 13. opponitur flagitioso h. e. libidinoso.

MODICVS. Leg. III, 18. modica, id est, modesta atque sedata. Fin. II, 19. Græcis hoc modicum est. h. e. Græci in hoc genere parum exemplorum proferre possunt.

MODIFICATIVS. Partit. 5. verba ab oratore modificata & inflexa quodammodo; qualia sunt ea, quæ transferuntur &c. Or. III, 48. membra (int. orationis) modificata esse de-

bebunt. h. e. numerosa, apertè cadentia.

MODIVS. ad Att. VI, 1. Sic illa jam habent, pleno modio, verborum honorem, invitationem crebram.

MODO. pro non modo non dici non modo, si sequitur ne quidem, notum est. v. ad Div. IX, 17. & Manut. ad Div. I, 9. sed est etiam ante verum etiam ad Att. II, 1. non modo excitatum, sed etiam plane perterritum. Duo alia exempla ex L. II. III. Offic. dedit Muret. V. L. X, 7.

MODVS. Quint. 7. modo & ratione omnia fecisse. h. e. recte & ordine, via & ratione. * ad Q. Fr. II, 6. bono modo desidero, est, quodammodo. v. Manut. ad h. l. * in musicis sunt etiam modi. Or. III, 26. modos facere. Tusc. I, 44. pressi & flebiles modi * ad Div. IV, 7. sed habet ista ratio quendam modum. h. e. ista ratio non ubique locum habet, est, quod hic dici contra possit.

MOENIA. Catil. II, 1. mœnibus ipsis intra mœnia nulla jam perniciēs comparabitur. Gravius primum esse pro domibus dicit, & sic dici hoc verbum non est dubium. Vid. præter ipsum Duker. ad Flor. p. 50. sed potest tamen hic urbs universa intelligi per synecdochē; quamquam urbs & ædificia urbis non adeo differunt; uti accepit Gronov. Obs. II, 12. qui media mœnia ap. Curtium in-

INDEX LATINITATIS.

interpretatur, mediam urbem & media tecta.

MOERERI. Sext. 39. *mœrebamini, sed Gravius habet: mœrebatis.*

MOESTITIA. Or. 16. *orationis mœstitia, est, cum ab omni cultu & ornatu destituta est. Sic etiam tristitia dicitur ibid. 3.*

MOLA. Div. II, 16. *molam inspergere; quod uno verbo immolare dicitur. Mola est farrosum comminutum & sale mistum, quo victima conspergitur.*

MOLESTIA. *quicquid est nimium in aliquo genere. Brut. 38. diligens sine molestia.*

MOLIRI. *movere. Or. II, 51. hæc fere maxime sunt in iudicio animis molienda, amor, odium &c.*

MOLITOR. *auctor, edificator. Univ. 3. effector mundi & molitor Deus.*

MOLLIS. *suavis. Or. III, 25. quanto molliores sunt & delicatesiores in cantu flexiones & falsæ voculæ, quam certæ & severæ. Or. 23. habet molle quiddam &c. cf. Brut. 9. * lenis, facilis. ad Q. Fr. II, 15. auricula infima scito molliorem cf. ad Div. VI, 14. * qui facile aliqua re dolet &c. ad Att. III, 9. 'amantissimum mei, mollissimo animo, in tanto mœrore adspicerem. * Brut. 18. signa mollia, sunt elaboratiora, politiora. * muliebris, fractus. Off. I, 36. tarditas mollior in gressu. * Or. 19. mollis est o-*

*ratio philosophorum & umbratilis h. e. in qua nulli motus animi, quam asperitatem iudicialem vocat. * Or. I, 52. philosophus mollis est, qui voluptati aliquid tribuit in ratione bonorum, ut Epicurei. * mutabilis. Mil. 16. nihil est tam molle, quam voluntas erga non civium.*

MOLLITIA. Or. 19. *mollitia cervicum & argutiæ digitorum. Est vitium in motu cervicis, cum est delicatesior, quam viros decet. Hoc vitium objicit in Verrinis Hortensio. * ad Att. I, 17. mollitia naturæ. v. mollitudo.*

MOLLITVDO. Or. III, 40. *mollitudo humanitatis; quæ facile scilicet rebus latis & tristibus &c. movetur.*

MOMENTVM. *pondus, gravitas proprie & improprie. Nat. D. II, 46. alia forma ipsa figuraque sua momenta sustentant. Mur. 2. momenta officiorum perpendere. Mur. 8. momento pari fortis. Or. I, 31. momento quodam atque iudicio dispensare. * causa Phil. V, 10. minimis momentis maximæ temporum inclinationes fiunt.*

MONETALIS. ad Att. X, 11. *jocose dictus, qui numos nimis amat, acerbe exigit, &c.*

MONEDVLA. Flacc. 31. *non plus aurum tibi, quam monedula committebant.*

MONITOR. *in iudiciis est patroni, cui subicit, si quid prætermittit, aut non recordatur. in Cæcil. 16. video non te,*

INDEX LATINITATIS.

te, sed hunc librum, quem *monitor* tuus tenet, esse responsum. * *nomenclator*. Mur. 36. cives per *monitores* appellare.

MONOGRAMMVS. *adumbratus, delineatus*. Nat. D. II, 23. *monogrammi* Dii Epicuri. Sic appellantur, quia non habent verum corpus sed quasi corpus, adeoque similes sunt delineatis a pictore corporibus, non expressis.

MONSTRVM. Div. I, 42. unde dicatur?

MONS. Pis. 21. ad hunc montem Tusculanum extruendum, de villa nimis magna.

MONTANI. Dom. 28. commemorantur inter genera plebis urbanae ita, ut a paganis distinguere videantur: pagani aut montani. Grævius negat se, qui sint, scire. Mibi autem videntur iidem esse, qui pagani. Nam hi in montibus habitabant. v. pagus.

MONTIVAGVS cursus. Tusc. V, 27.

MONVMENTVM. dicitur, templum, statua, via & quodcunque publicum ædificium, quo alicujus memoria conservatur, quia aut in honorem ejus, aut ab eo extractum est. Agr. I, 4. pecunia non confumta in monumento, sc. ab imperatore, qui propterea manubias accipit. Verr. I, 4. monumenta Africani, sunt statuæ, quas Siculis, Carthagine capta, reddiderat, quibusque ideo nomen ejus erat inscriptum,

Planc. 32. Div. I, 28. *monumentum* Marii, est templum ab eo extractum. Mil. 7. in majorum suorum monumentis, de via Appia. Dom. 20. Clodium meam domum monumentum fecisse, quia in ea signum libertatis dedicarat. ad Div. I, 9. monumentum suum Cicero vocat ædes suas, publico summi stauratas. Hinc deinde simpliciter & sine relatione ad aliquem hominem, cujus monumentum sit, pro templo ponitur. Arch. 11. templorum ac monumentorum aditus. Verr. I, 50. in celeberrimo monumento. * sepulcrum Rosc. Am. 50. * *literæ publicæ*. Dom. 28. scribæ nobiscum in rationibus publicis monumentisque versantur * sic dicuntur etiam Commentarii Pontificum. Dom. 55.

MORA Spartiatarum. Tusc. II, 16. λόχος, cohors militum, quorum numerus non satis certo constat, cum alii quingentos, alii plures tradant. v. ad h. L. Gronov. Obs. III, 6.

MORATOR. in Cæcil. 15. est causidicus impericus, qui adhibetur tantum ad faciendam moram, dum reperitur alius melior patronus, aut jam repertus se ad diendum comparere. v. Ascon. ad h. l. Savara ad Sidon. Ep. V, 7.

MORATVS. Div. I, 31. potema tenerum, moratum atque molle. in quo mores hominum eleganter expressi sunt.

MOR-

INDEX LATINITATIS.

MORBOSVS. Tusc. IV, 24. *morbosus* iracundos solos nominaverunt. *sed Davifius legit: morosos, recte probantibus Beuslejo, et Boberio.*

MORDERE. molestia afficere ad Att. XIII, 12. me epistole *memorderunt.* ib. VI, 2, qui scribis *morderi* te interdum, quod non simul fis. * ad Div. XI, 23. *mordere* frenum: proverbialiter dicitur de iis, qui indignantur conditionem suam, neque tamen ea se liberare possunt.

MORDICVS. morfu. ad Q. Fr. II, 14. auriculam fortasse *mordicus* attulisset.

MORIOR. Cael. 31. sermo *moritur.*

MORTVVS plausus. ad Att. II, 19. *tenuis, parvus.*

MOROSITAS. Off. I, 25. v. *morosus.*

MOROSVS. fastidiosus, cui nihil facile probatur. Or. 29. ad Div. VII, 15. ad Q. Fr. II, 4.

MORS. plural. Tusc. I, 48. *claræ morzes.*

MORSVS pro dolore leviori Tusc. III, 34. *morsus* animi. *sed ingenere pro dolore* Off. II, 7. *morsus* acriores sunt intermissæ quam retentæ libertatis.

MOS. Cæcin. 7. deduci moribus. ib. 1. facta vis est moribus. *de vi Civili, quæ dicitur, de qua suo loco*

MOTVS. Part. 3. in animo quid? Or. I, 25. ingenii celeres *motus.* Brut. 66. *motus* plenus,

de actione. Sext. 7. fuerat ille annus in magno reip. *moru.* cf. Cat. II, 2.

MOVERI. de ingenio Acad. I, 9. cf. ad Div. XV, 21. acute *movebatur.* * *de visis.* Acad. IV, 11. 15. vere inaniter *moveatur.* nempe vere *move-mur, interdum, inaniter noctu in somniis, ex vulgari quidem opinione. sed Academici etiam interdum inaniter moveri nos putant* * Fin. II, 10. voluptas *movens, opponitur stanti.* * ad Att. VII. 5. in valetudine *al-cujus moveri.* * ib. I, 12. a Cæcilio numum *movere* non possent i. e. accipere. cf. Flacc. 19.

MVCRO. Cæcin. 29. hic est *micro* defensionis tuæ.

MVGINARI. tarde conari, cessare. ad Att. XVI, 12. dum tu *muginaris,* nec mihi rescribis, cepi consilium domesticum.

MVGITVS terræ. Div. I, 18.

MVLCATVS. Brut. 22. scriptores male *mulcati,* qui assequi dictantem nimis celeriter non poterant.

MVLLERARIVS. Cael. 28. *mulieraria* manus. b. e. a muliere missa.

MVLIONICVS. Sext. 38. *mulionica* penula.

MVLTÀ. pœna pecuniaria. Cæcin. 33. legis *multa.* Verr. I, 60. *multam* petere dicitur accusator, qui aliquem accusat ex lege, in qua multa est constituta. Phil. XI, 8. Crassus Consul Flacco, collega, fami-

INDEX LATINITATIS.

ni Martiali *multam* dixit, si a *opponitur principibus publica-*
sacris discessisset: quam mul- *norm.*

tam populus remisit. Mil. 14.

multam irrogare. Multa dici-

tur a magistratibus, irrogatur

lege a magistratu lata. v. Si-

gon. ad Liv. XXV, 3. Consules

habuisse ius multa dicta cigen-

di in ordinem Senatorem, qui

illis parere nollet, testis est locus

Phil. I, 5. Non autem ut multa,

ita etiam multare de pecunia-

riis poenis, tantum dicitur, sed

etiam de capitalibus, in signi-

ficatione privandi. vid. v. c.

Tusc. I, 22. Verr. I, 5. &c. *

damnum pecuniarium. ad Div.

V, 20. ut multa tam gravis T.

Mario depelleretur.

MULTIFARIAM. pluribus

locis Orat. II, 41. si aurum cui,

quod esset multifariam defos-

sum, monstrare vellem.

MULTIPLEX. Nat. D. II,

54. multiplex stomachus & tor-

tuosus. ita dicitur propter pli-

cas, quæ sunt in interiore sto-

macho. * Leg. I. 7. homo ani-

mal providum, sagax, multi-

plex. h. e. variis dotibus instru-

ctum, aut ad multa aptum. *

inconstans. Lael. 25. animus

multiplex assentatoris. * Or. 3.

30. Brut. 31. multiplex oratio,

est copiosa, varia, in qua omnia

genera dicendi insunt, opponi-

turque tenui Dialecticorum.

MULTIPLICABILIS. mul-

tiplex. Tusc. II, 9. multiplicabi-

lis tortus.

MULTITUDO. Verr. II, 71.

Sociorum multitudine remota,

monogenem, is pes est ex tri-

MVLTO. are. Verr. II, 8.

heredem Veneri esse multa-

tum. h. e. hereditatem Veneri

esse commissam. Rabir. Po. 1.

consilia eius esse multata a for-

tuna. h. e. non successisse cf.

multa.

MVNDANVS. Tusc. V, 37.

mundi incola.

MVNERARE. donare. De-

jotar. 6. quibus te rex mune-

rare constituerat. Munerari de-

ponent. est ad Att. VII, 2.

MVNICEPS. civis municipi-

pii. Cluent. 16. qui & municipa-

lis dicitur ad Att. VIII, 21. &c.

MVNICIPIVM. Cæcin. 4.

genus oppidorum Italiae, quod

iure civitatis Rom. donatum.

est, sed ita, ut legibus suis ute-

rentur & suis magistratibus.

v. Turneb. ad Agr. I, 5. & Si-

gon. Ant. Iur. Ital. II, 6. f.

MVNIO. Or. I, 59. ante con-

demnentur ii, quorum causas

receperimus, quam toties, quo-

ties praescribitur, pœanem aut

munionem citariimus. Munio

quid sit, ignorare se fatentur

omnes. Turnebus restituit: mi-

nuritionem, idque probatur in

Lexico Fabri: quod mihi secus

videtur. Nam quomodocunque

Cicero scripserit, pedis certe ali-

cuius nomen posuerit necesse

est, ut pœanis verbum ostendit.

Mihi non displicebat coniectura

Ill. Bunavit, Domini in Kreypan,

doctæ nobilitatis præcipui or-

namenti, qui legendum censer.

monogenem, is pes est ex tri-

bus

INDEX LATINITATIS.

bus longis & una brevi syllaba, versa; v. conversus. commu-
notiori nomine epirritus quar- *tatio.*

tus. contrarius pæoni, qui est ex *MUTVATIO, versura Tusc.*
tribus brevibus & una longa, *I, 42. sine mutuatione dissol-*
atque adeo aptus huic loco. *vere.*

ejus pedis mentio est ap. Hepha- *MUTVS. ad Att. VIII, 14.*
stionem de metris. p. 11. quem *tempus mutum a literis. Or. III,*
librum a Viro ill. latine con- *7. artes quasi mutæ, sunt pi-*
versum & docto commentario *etoria, statuaria & similes, in*
illustratum scio. Gesnerus autem *quibus nullus vocis usus, quæ ad-*
ad Quintil. XI, 3, 22.: quid sit *spectum potius quam auditum*
pro hoc monstro legamus: et- *delectant. Explicabat hinc*
iam ionem. vel ionium. sed il- *non nemo artes mutas apud*
lud etiam languet & inculca- *Virgilium, qui sic artem me-*
sum esset a Cicerone. *dicam appellat. Sed contextum*

MVNVS. hoc, verbo com-
plectuntur omne genus ludorum
& spectaculorum, quæ magi-
stratus aliique populo præbent.
Hinc ad Div. II, 3. declarare
munera. h. e. polliceri populo.
Sull. 19. præbere munus cf.
Act. I. Verr. 12. Dom. 43. ad
Div. XI, 16. inde eleganter
mundus vocatur munus Dei.
Tusc. I, 29. Nat. D. II, 35.

MVRIA. Fin. V, 14. est sal-
sus ille liquor, in quo salumen-
ta servantur.

MVSTACEVM. genus pla-
centæ, quod quale fuerit, Cato
de re rustica exposuit. v. Lex.
Fabr. ab hoc proverbium ad
Att. V, 20. laureolam in mu-
staceo quærere.

MVSCOSVS. ad Q. Fr. III, 1.
ἐμυσκώσιον nihil aliud, nihil
muscosius. non quia muscum ha-
bebat, sed quia æque, ac mu-
scus in humidis locis, delecta-
bat. Manutius.

MVTATVS. Partit. 7. mu-
tata oratio. eadem est, quæ con-

tatio.

MUTVATIO, versura Tusc.
I, 42. sine mutuatione dissol-
vere.

MUTVS. ad Att. VIII, 14.
tempus mutum a literis. Or. III,
7. artes quasi mutæ, sunt pi-
etoria, statuaria & similes, in
quibus nullus vocis usus, quæ ad-
spectum potius quam auditum
delectant. Explicabat hinc
non nemo artes mutas apud
Virgilium, qui sic artem me-
dicam appellat. Sed contextum
consideranti facile apparebit,
mutas artes esse ibi ignobiles,
quæ non tantam famam affe-
runt, quantam artes militares,
quibus manifeste medicina ibi
opponitur. Mutæ artes dicun-
tur, ut surdæ herbae apud Pli-
nium, h. e. quarum nomina
ignota sunt. Adjectiva acti-
vam vim habentia sæpe & pas-
sive dicuntur, ut gravis, no-
tus &c.

MYOPARO. navis piraticæ
faciendæ idonea. Verr. I, 34.
IV, 52. v. Scheffer Re Nav. II,
2. Savaro. ad Sidon. Epist.
VIII, 6.

MYSTAGOGVS. Verr. IV,
59. qui dicatur?

MYSTERIA. Nat. D. II, 54.
de sacris Cereris & Bacchi ar-
canis, quæ lat. initia dicuntur.
Initia dicta sunt a Romanis,
quia & Græci & ipsi mysteris
homines ad veram virtutem,
& ad illum statum perducere
debant, in quo animi fuerint,
antequam in corpus venissent.

v. inpri-

INDEX LATINITATIS:

v. *in primis Casanbonum de hac re disputantem exercit. adv. Baron. XVI, 43.* * *Roma mysteria dicebantur sacra bona* Dea ad Att. V, 21. v. Gronov. *Obs. IV, 9.*

N.

NAENIA. Leg. II, 24. *extr. quid sit?*

NAEVVS. Brut. 91. totum aliquem, non *naevo* atque crepundiis, sed corpore omni vel le agnoscere. *Petentum est e fabulis, in quibus finguntur homines, liberi, e naevis agniti esse aut crepundiis. cf. crepundia.*

NAM. *in transitionibus.* Verr. I, 57. *Nam* quid argumentamur, quo ista pecunia pervenerit? ad Att. III, 20. *nam* quod purgos eos &c. v. *Manut. ad Div. III, 11. V, 20.* * *enim vero, atqui.* Verr. III, 85. *Nam* speraveram, inquit orator, me ad denarios perventurum; sed si ita necesse est, quanti frumentum sit, confidera ubi vid. *Horom. ib. II, 29. extr.* Dic, inquit; illi adesse non possunt. *Nam* hercle, inquit, Q. Minucius, me quoque Petillius, ut sibi in consilio adessem, rogavit. *ibid. I, 56.* Lapis aliquis cadendus & apportandus fuit machina sua. (*est obiectio*). *nam* illo non saxum, non materies advecta est. *Clar- kius autem ad Homerum in bu- ismodi locis ellipsin esse non absurde statuit eius, cuius ratio reddatur; ut v. c. in hoc ultimo, in responsione ad ob-*

iectionem omissam sit id, quod facile intelligatur: mi- nime vero.

NAMQVE. *pro nam, enim;* ad Div. X, 15. *namque* assiduis internunciis eum Lepido egi. * *enim vero, atqui.* Or. I, 22. Tum ille: *namque* quod tu non poteris, nemo poterit. * *sed.* Or. I, 16. *Namque* illud quare Scævola negasti.

NARRO. Tusc. I, 16. An tu hæc non credis. A. minime ve- ro. M. male hercule narras. A. cur? quæso. ad Att. XVI, 14. *male* narras de Nepotis filio. valde me hercule moveor, & moleste fero. *ibid. XIII, 33.* Othonem, quod speras posse vinci, sane *bene* narras. * *nar- ro* tibi, *est formula, qua utun- tur in re nova, inexpectata, mira &c.* ad Div. XI, 24. *nar- ro* tibi: antea subiraſcebar bre- vitati tuarum literarum, nunc mihi loquax, esse videor. ad Att. IX, 12. *narro* tibi: hæc loca venusta sunt. *ibid. II, 7.* *narro* tibi: plane relegatus mihi vi- deor, cum in Formianosum. *ibid. XV, 21.* *narro* tibi: Quintus exultat læticia. *ibid. narra* mibi: reges Armenii patricios salutare non solent. * ad Div. II, 10. quo in loco sæpe, ut ex te audiui, Clitarchus tibi *nar- ravit*, Daritum ab Alexandro esse superatum. *pro, in Clitar- cho legisti.* Sic est etiam in Bruto. 43. ita tacitus tribuna- tus, ut, nisi in eo magistratu cenavisset, apud præconem Gra- tium,

INDEX LATINITATIS.

rium, idque nobis narravisset Lucilius &c.

NARTHECIVM. *myrtobecium, capsula, in qua unguenta, medicamenta, servantur* Fin. II, 7. medicamenta illa tamquam de *narthecio* promant.

NARVS. *gnarus.* Or. 47. noti erant, & *navi* & *nari*: quibus cum *in* praeponi oporteret, dulcius visum est ignoti, ignavi, ignari dicere.

NASSA. Att. XV, 20. ex hac *nassa* exire constitui, non ad fugam, sed ad spem mortis melioris.

NASTVRTIVM. Fin. II, 28. Tusc. V, 34. Persas Xenophon negat quidquam ad panem adhibere prae *nasturtium*.

NATALIS. ad Att. III, 20. dies *natalis* reditus mei.

NATALITIVS. Div. II, 42. *natalitia* praedicta, sunt, quae sunt ex hora *natali*, *ibid.* 43. sidera *natalitia*.

NATARE. Nat. D. III. 24. in quo tu mihi magis *natare* visus es, quam ipse Neptunus.

NATIO. *genus hominum.* Mur. 33. tota *natio* candidatorum. Sext. 44. quaesisti, quae esset nostra *natio* optimatum. *ib.* 45. esto igitur, ut hi sint, (quam tu *nationem* appellasti) qui integri sunt & sani &c. *ibid.* 63. habes igitur, quod ex me quaesisti, qui essent optimates. non est *natio*, ut dixisti, quod ego verbum agnovi. est enim illius &c. Ex duobus postremis locis patet, *nationis* verbum in *consecrum* dici. * de

populo, ad quem quis originem refert. ad Div. XV, 20. Oratorem Sabino tuo commendavi. *Natio* me hominis impulit, ut ei recte putarem. *sc. quia est ex Sabinis, quod genus Itolorum simplex, honestum est, minimeque fraudulentum.*

NATIVVS. *ortus, natus.* Nat. D. I, 10. Anaximandri opinio est, *nativos* esse Deos, longis intervallis orientes occidentesque. * *nativum* opponitur aliunde allato. *insitum, innatum.* Dom. 5. medicina, quae & hoc *nativum* malum, & hoc delatum sanare posset. Har. Resp. 9. denique ipso hujus gentis ac terrae domestico *nativoque* sensu. Nat. D. II, 39. belluarum, partim ad saxa *nativis* testis adherentium. Sic Salmasius ad Tertullianum de Pallio p. 214. demonstrat, *nativum* colorem esse eam, quae quaeque res natura & sua sponte habeat. * Partit. 5. simplicia verba partim *nativa*, partim reperta. *Nativa*, quae significata sunt sensu &c.

NATVRA. *indoles hominis.* Cael. 6. *natura* varia multiplexque. * *res ipsa, cujus est certa natura.* Sic Verr. I, 15. non potest ea *natura*, quae tantum facinus commiserit, hoc uno scelere esse contenta. *pro, homo ea natura.* Nat. D. II, 57. his *naturis* relatus sonus amplificatur. *pro, rebus hac natura.* * *est etiam in periphrasi.* Nat. D. II, 54. *natura* alvi, *pro, alvus.* * *puerenda mul-*

INDEX LATINITATIS.

libria. Div. II, 70. *matrona l. videbatur, navibus ædificata.* visa est obsignatam habere *navis & vendendis. v. Naviculariam.* cf. N. D. III, 22. * *ordo rerum naturalis.* Sext. 21.

vita reservata naturæ * ad Div. VI, 10. Cæsar mihi quotidie delabi ad æquitatem & ad rerum naturam videtur. *h. e. videtur sensim oblivisci injuriæ & misior fieri, ut fert natura humana.* Leg. I, 12. jus in natura positum esse. cf. Or. I.

NATURABILE. Tusc. III, 6. *hanc vocem, quam alii in naturale mutant, Benetlejus & Davisius natura fere, defendit auctoritate Codd. Mss. Boherianus ad h. l.*

NAVARCHI. Verr. V, 24. III, 80. &c. *sunt, qui singulis navibus præsunt.*

NAVARE. ad Div. IX, 2. si minus in curia atque in foro, at in literis & libris *navare rempublicam.* ad Div. II, 10. ut istic quoque nostram in te benevolentiam *navare* possimus. Or. II, 7. mihi videor *navasse operam,* qui huc venerim. *h. e. bene collocasse.*

NAVRAGVS. bonis everfis. Catil. I, 12. Sull. 14.

NAVRAGIVM; reliquæ e *naufragio.* Sext. 6. *naufragium reip. colligere.*

NAVICVLARIA. Verr. V, 18. *naviculariam facere, est rem nauticam exercere, navicularium esse.* Navicularii autem *questum querunt, navibus suis homines & merces alienas pro certa mercede trajiciendo, non, ut Grævio ad h.*

NAVICVLARIVS. dominus *navis, qui hominibus mercibusque trajiciendis lucrum querit.* ad Div. XVI, 9. solent nautæ questus sui causa festinare. Cautus sis, mi Tiro. -- si poteris cum Meseinio -- si minus, cum honesto aliquo homine, cujus auctoritate *navicularius* moveatur cf. Verr. II, 55. ad Att. IX, 3.

NAVICVLATOR. idem, qui *navicularius.* Leg. Manil. 5. *sed Græviana habet navicularius.*

NAVIS. ad Div. II, 5. in eadem es *navi.* *h. e. in eodem periculo.*

NE. Mil. 24. Planc. 22. *ne* aliquid. * ad Div. X, 14. XI, 12. ad Att. XVI, 9. *ne qua,* pro *ne qua.* * *fac, finge.* Tusc. II, 5. *ne* sit sane summum malum dolor, malum certe est.

NECESSARIE. Inv. I, 29. aut probabiliter ostendens, aut *necessarie* demonstrans.

NECESSARIVS. *naturalis.* Mil. 7. mors *necessaria.* v. *necessitas.* * *conjunctus cum aliquo sanguine, affinitate, collegio aut quacunque alia ratione.* v. *necessitudo.* Sic in Cæcil. 2. Siculi dicuntur Cicéronis *necessarii,* quia apud eos *questor* fuerat, & cum iis amice *vixerat.* ad Brut. op. 6. noli pati a tuis *necessariis* injuriam fieri *necessario* meo. *Necessarii sunt Dyrhachini, qui erant in fide Bruti*

INDEX LATINITATIS

Bruti * ad Div. VI, 12. *necessaria* rogationes sunt, quae propter necessitudinem aliquam, pro necessario fiunt. * Phil. VII, 2. tempus necessarium h. e. quo necessario subveniendum est.

NECESSE. de eo, quod natura sit. ad Quir. p. R. 2. id quod necesse erat, parvus sum procreatus.

NECESSITAS. de natura, ordinis naturae, quod, quae natura fiunt, necessario fiunt. Catil. IV, 4. mora aut necessitas naturae, aut laborum miseriarumque finis est. Sext. 21. ut vita, quae necessitati deberetur, patriae potius donata, quam naturae servata videretur. Inv. I, 34. quadam necessitate semper eodem modo fiunt. Or. 50. necessitate ipsa, pro sua sponte, natura sua. Gron. Obs. II, 2. * vis divina, fatum Ligar. 6. humana consilia necessitate divina esse superata * conjunctio sanguinis, amoris, officii. Rosc. A. 24. magnam necessitatem possidet paternus maternusque sanguis. Sull. 1. si nostram necessitatem familiaritatemque violasset. * de rebus ad vitam conservandam necessariis. Verr. V, 14. ipsi naturae ac necessitati negare. Off. I, 35. necessitati quam occultissime parent, de excretionem urinae, fecium &c. * Acad. IV, 36. perivadendi necessitas.

NECESSITUDO. natura, opponitur casui. Har. R. 9. or-

do rerum ac necessitudo * omnis conjunctio, sanguinis, affinitatis, conjugii, collegii, amicitiae &c. quae a causa aliqua oritur, quae nobis necessitatem amoris benevolentiaeque offert. ad Q. Fr. I, 1. summa necessitudine nos attingunt publicani cf. Manil. 2. sc. quia Cicerones erant equestri genere, equites autem publicani. in Cæcil. 2. necessitudo cum Siculis, apud quos quaestor fuerat, inter quos hospites multos & amicos habebat. ibid. 18. necessitudo inter praetorem & quaestorem Planc. 11. necessitudo contubernii. Rabir. Perd. 1. cum omnibus civibus mihi necessitudinis causam esse duxi. ad Div. I, 3. propter nostram necessitudinem (sc. inter Ciceronem & Lentulum, qui cum restitutus erat in patriam) vehementer confidit his literis &c. ibid. IX, 13. municipio Caleno, quocum mihi magna necessitudo est. quia ejus erat patronus. * causa conjunctionis, amoris. ad Div. XII, 12. cum eo mihi omnes necessitudines sunt.

NECTERE. Fin. III, 22. quid non sic aliud ex alio nectitur, ut non, si ullam literam moveris, labent omnia? Leg. I, 20. videtisne, quanta series rerum sit, atque ut ex alio alia nectantur? Topic. 15. ex hoc genere causarum fatum a Stoicis nectitur.

NECTVS. Leg. III, 10. per Ti. Gracchum non solum nectus, sed etiam sublatus inter-

INDEX LATINITATIS.

cessor erat. Sed in voce hac Verr. I, 77. Fonteij. 1. & Tor-
corruptum esse Ciceronem cum rentio ad Sueton. Aug. 42. nec
doctis viris ad h. l. credo. omnes ii, qui in provinciis se-

NEDVM pro non modo. ad dem fortunarum suarum con-
Att, IX, 8. ep. Balb: Nedum stituerant, cum cives Romani
hominum humilium, ut nos su- tum socii in provinciis, qui
mus, sed etiam amplissimorum agros habebant, quorum fru-
virosum consilia ex eventu, non etus per procuratores suos ven-
ex voluntate, a plerisque proba- debant h. e. aratores, quæ est
ri solent. ibid. X, 16. Tu quo- Gravii sententia ad Verr. II,
niam quartana cares, & ne- 77. aliisque locis, cuiusmodi ne-
dum morbum removisti, sed et- gotiatorem putat fuisse Tre-
iam gravedinem &c. bonium, ad Div. I, 3. quem de-
inde securus est Vir doctus in
Lexico Fabri. Nam Verr. II, 3.
Flacc. 16. Manil. 7. distinguuntur
publicani a negotiatoribus, item
ad Att. II, 16. malo negotiato-
ribus satisfacere quam publica-
nis. item ab aratoribus, & pe-
cuariis, Verr. II, 3. ut arare,
ut pascere, ut negotiari libeat.
ibid. 62. quantum ab aratori-
bus, quantum a negotiatoribus,
qui Syracusis negotiantur. Fon-
teij. 1. unum e toto genere
negotiatorum, colonorum, pu-
blicanorum, aratorum, pecua-
riorum numero testem produ-
cant. Aratores etiam non sunt
semper cives Rom. sed etiam
provinciales. Verr. III, 8. cum
negotiatores sint soli cives Ro-
mani. Neque vero sunt mer-
catores, ut nonnullis placet.
Nam ab his quoque distinguun-
tur. Vatin. 8. Verr. II, 3. duo
genera civium facit in provin-
cia, alterum eorum, quos mer-
cibus suppeditandis cum que-
stu compendioque dimittat,
qui adeo commencent, quod
est proprium de mercatoribus
ver-

NEGANS. Top. 11. sunt e-
nim valde contraria illa, quæ
appellantur negantia, Ea ἀνε-
παρμένα Græci, contraria a-
gentibus, sic: si hoc est, illud
non est.

NEGANTIA. Top. 14. De-
inde addunt conjunctionum ne-
gantiam, sic: non & hoc & il-
lud est: hoc autem, non igitur
illud.

NEGLIGENTIA. Or. 23.
negligentia diligens.

NEGLIGERE. de iudicibus
cui nocentem absolunt. Verr.
III, 94. negligere pecuniam ca-
ptam.

NEGOTIALIS. Inv. I, 11.
constitutio negotialis, quid sit?

NEGOTIARI. ad Q Fr. I,
1. Verr. I, 27. II, 3. quid sit,
vide in negotiator.

NEGOTIATOR. de nego-
tiatoribus egimus peculiari qua-
dam dissertatiuncula, quam hic
in compendium mitemus. Ne-
gotiatores primo non sunt ara-
tores, publicani, aut pecuarii,
quod Hotomanno videbatur ad

est proprium de mercatoribus
ver-

INDEX LATINITATIS,

verbum; alterum horum, quos propria erat vestigalium publ. retineat, ut pascere, ut negoti- redemptio, unde publicani di-
ari libeat, ut denique sedes ac Et. de quibus generibus suis lo-
domicilium collocare. Planc. cis dictum est. Sed cum tanta
26. negotiatoribus comis, mer- esset hominum in omni ordine
catoribus justus. Mercatura copia, ut non possent omnes
temporibus libera reipublica Romae faverari pecunias, aut
non satis digna honesto cive in Italia pradia habere, aut
Rom. putabatur, ne dum equi- publica redimere, magna equi-
ti, sed a fece plebis, libertinis tum plebejorumque pars pecu-
exercebatur. v. Cic. Off. I, nias suas in provinciis occupa-
42. Et ibi Græv. Non ergo bar. Itaque regione aliqua
Casaubonus tempora satis distin- victa Et in provincia formam
xit, cum ad Sueton. Aug. 42. redacta, conferebant equites
scriberet: Negotiantes esse, qui Et plebeji, qui volebant, po-
cunque aliquam negotiationem trimonium suum in eam pro-
exercent, cujusmodi erant vinciam, Et aut arabant, aut
centonaria, sagaria, lignaria, pascabant, aut negotiabantur,
carbonaria & similes. Nam Negotiationis autem hac pra-
qui hoc genus mercaturae exer- cipua ratio erat, ut pecunias
cebant, Ciceronis temporibus mutuas darent provincialibus
non dum negotiatores diceban- ac fœnus exercerent; qua ra-
tur. Sermo ibi est de frumen- tio eo fructuosior erat, quod
tationibus publicis, de quibus nulla lege in provinciis fœno-
Lipsius Elect. I, 8. quas Augu- ris magnitudo definebatur. I-
stus tollere volebat, sed deinde taque ibi saepe binis, ternis,
ita rem temperabat, ut non quaternis centesimis pecunia
minorem rationem aratorum collocata reperitur. Verr. III,
Et negotiatorum, quam populi 70. ad Att. VI, 1. 2. nisi forte,
duceret. In qua re locum ista Prætor impudentiam negotia-
mercaturæ genera non habens. torum coerceret, ut Cicero, se-
Sermo autem est de negotiato- cis. I. c. Et ejus frater, ad Q.
ribus frumentariis de quibus Fr. I, 1. Hinc & forum ne-
max. Qui ergo fuerunt nego- gotiatorium commemoratur,
tiores? Id nunc, quam bre- quo cedere negotiatores dicun-
visime poterimus, docebimus. tur cum bonis eveniuntur. Jam
Quæ Romæ erant honestæ rei hac testimoniis Ciceronianis
querenda rationes, quarum confirmamus. Flacc. 29. ne-
altera faverando, altera fru- gotiaris in libera civitate. quo-
tibus prædiorum percipiendis usque negotiari? annos jam
Et vendendis continebatur. Ab triginta versaris in foro, sed ta-
illa fœneratores, ab hac rustici men in Pergameno. Verr. III,
Rom. dicebantur. Equitibus 60. negotiatores sibi turpe pu-
tam.

INDEX LATINITATIS.

NERVOSE. *fortiter, severe.* ad Div. X, 23. Tu, quod adhuc fecisti, idem præsta; ut vigilanter, *nervoseque* nos, qui stamus in acie, subornes. Off. III, 29. *nervosius* qui ista disferunt, solum audent malum dicere id, quod turpe sit: qui autem remissius &c. * *quid sit nervose dicere, intelligi potest.* ex Or. 36. extr. dicantur autem non Peripateticorum more, (est enim illorum exercitatio elegans jam inde ab Aristotele constituta) sed aliquanto *nervosius* v. *nervus*.

NERVOSVS. Brut. 31. quis est Aristotele *nervosior*? v. *nervus*.

NERVVS. *fortitudo animi.* ad Div. VI, 1. quantum in cuiusque animo roboris est atque *nervorum*. * *vehementia & vis, contentio, quæ in causis forensibus ab oratore adhibetur. in arguendo, refellendo, quæ & asperitas judicialis dicitur, cum philosophis contra mollietates tribuatur.* Or. III, 21. *nervi forenses.* Or. 19. oratio philosophica neque aculeos neque *nervos* forenses habet. * Or. III, 27. *inhærentes loci in nervis causarum, sunt, qui ex ipsa causa petuntur, quos ipsa causæ ratio suppeditat.*

nescio. *formula nescio quid, fere in contemptum dicitur de re parva, contemnitibili, quod iis fere non satis ascendere, aut studio oblivisci solemus.* Nat. D. I, 33. quia *nescio quid* in philosophia dissen-

tiret. Rosc. A. 39. non paululum *nescio quid*, sed &c. ad Att. XV, 4. *nescio quid* literarum. *ibid.* XVI, 5. *rumoris nescio quid* afflavit. *ibid.* XIII, 28. *nescio quid* e quercu exsculpseram, quod videretur simulæ simulacri. *sed est tamen etiam de re excellenti & ejusmodi, ut ejus magnitudinem & præstantiam mens nostra vix videatur assequi posse.* Arch. 7. tum illud *nescio quid* præclarum ac singulare solere existere. *Etiam nescio quis de hominibus obscuris & indignis memoria.* ad Q. Fr. I, 1, 16. Paconii *nescio cujus* &c.

NEVTER. Acad. I, 10. *neutra Stoicis quæ dicantur?*

NEXVS. *est ritus vendendi per æs & libram, presentibus quinque testibus, quo venditor obligatur ad evictionem præstandam.* Muren. 2. in iis rebus repetendis quæ mancipi sunt, is iudicii periculum (*evictionem*) præstare debet, qui se *nexu* obligavit. Top. 5. *traditio nexu.* Parad. 5. *mancipia, quæ sunt dominorum facta nexu.* ad Div. VII, 30. *cujus proprium te esse scribis mancipio & nexu.* *Distinguitur tamen a mancipio.* Har. R. 7. *de quo vid. in mancipium.*

NEXVS. *adj. pendens ex alio, junctus.* Tusc. III, 8. omnes virtutes inter se *nexæ* sunt. Div. I. 55. cum causa causæ *nexa* rem ex se gignit. Fat. 16. ea non esse *nexa* causis æternis & a fati necessitate esse libera. * *de collocatione*

INDEX LATINITATIS.

catione verborum. Orat. 41. res collocatae & quasi structae & nexae verbis. v. vincere.

NEXVM. Or. III, 40. nexum quod per libram agitur. Har. R. 7. multae sunt domus jure mancipi; jure nexi. v. mancipium. Cæcili. 26. Sulla ita tulit de civitate, ut non sustulerit horum nexa.

NIHIL. in Cæcil. 14. nihil est in prolusione. b. e. nihil valet.

NILVS. genus aqueductus, qui & euripus vocatur, de quo supra. Leg. II, 1. ductus aquarum, quos isti nilos & euripos vocant. cf. ad Q. Fr. III, 1. v. Salmas. ad Solin. p. 638. f.

NIMBVS. calamitas, malum. ad Att. XV, 10. hunc nimbum cito transisse lator.

NIMIRVM. sine dubio. Murren. 15. quæ non modo summa bona, sed nimirum vel sola audebo dicere.

NISI. Rosc. Am. 35. nescio: nisi hoc video. i. e. præterquam quod, nempe omittitur quod. Hotomannus interpretatur sed; quo sensu sæpe est apud veteres nisi; ut ipse ostendit, & alii ostenderunt. ad Div. XIII, 1.

NITEDVLA. Sext. 33. ut illa ex repreculis extracta nitedula remp. conaretur arrodere. Est autem mus agrestis, quæ & nitela dicitur, quam etiam vocem Ciceroni reddendam quidam censent, ut Salmasius, qui sic legit ad Solin. p. 223. ubi ostendit nitelam esse sciurum (das Eichborn) & habere nomen a nitendo, quod nitatur in arboribus

scandendis. Sic laudas etiam Servius ad Georg. I, 181. e Ciceronis Sextiana sed sine dubio e memoria. n. tedula autem habent omnes scripti editique & sic laudas Priscianus. v. Bentley. ad Horat. Epist. I, 7. 19.

NITERE. Agr. I, 7. vestigal quod -- in pace niteat, in bello non obsolescat. b. e. reip. sit ornamento, ut in Agr. II. dicitur, unde vestigalia etiam infulas imperii vocat.

NITIDVS. cultus, segetibus, vitibus &c. confusus. Verr. III, 18. campi collesque nitidissimi viridissimique. * Or. I, 18. nitidum & latum genus verborum Or. II. in picturis alios horrida -- alios nitida delectant.

NITRVM. ad Div. VIII, 14. censuram nitrum & lomentum putat. nempe, quo possit superioris vitæ maculas eluere.

NITI. de pondere, gravitate. Nat. D. II, 45. partes terræ undique medium locum capeffentes, nituntur æqualiter cf. nixus. * de Incedentibus. Nat. D. II, 48. quædam serpentes, extra aquam ortæ, simulac niti possunt, aquam persequuntur. hinc eleganter transfertur Planc. 27. quod ego hue, a me ortus & per me nixus, ascendi. * contendere disputando. Acad. IV, 21. nitamur igitur, nihil posse percipi.

NIXVS. gravitas. Nat. D. II, 46. terra nixu suo conglobata.

NOBILIS. est proprie qui facile noscitur (noscibilis) b. e. agnoscitur, qui sit, qualis est Roma, qui ortus est ex familia.

INDEX LATINITATIS.

sive patricia, sive plebeja, in qua magistratus fuere; nam ejus nomine audito, notum esse nomen apparet, & unde ipse sit constat. Et quia magistratus habent jus imaginis suae ad posteritatem prodenda Verr. V, 14. propterea nobilis etiam sic definitur, ut sit is, qui imagines majorum habet. Or. II. 48. populo Romano dari sine nobilium dissensione petuisse. Sed innumeris locis sic occurrit. Unum addam tantum. Or. 9. Nec vero Thucydides, si historiam non scripsisset, nomen ejus extaret, cum praesertim fuisset honoratus & nobilis. Manifestum est desiderari in verbis: nomen ejus extaret, adverbium non. & hoc vidit jam Lambinus & alii.

NOBILITAS. *de eo qui inter majores magistratus populi Rom. habet. Muren. 7. tua nobilitas etsi summa est. Brut. 14. princeps nobilitatis vestrae. sc. qui primus e vestra familia Consul fuit. * nobiles ipsi. Agrar. II, 2. claustra nobilitatis refregissem. * gloria. Arch. 11. philosophi in quo nobilitatem praedicationemque despiciunt.*

NODVS. *ad Div. VIII, 11. incidimus in difficilem nodum. Lel. 14. nodus amicitiae. Or. 66. his singulis versibus quasi nodi apparent continuationis, quos in ambitu conjungimus.*

NOLLE. *ad Att. IV, 15. debemus patrem familias domi suae occidere nolle. h. e. fugere, cavere &c.*

NOMEN. *verbum. Tusc. III,*

*34. omnis casus in quo calamitatis nomen poni solet. Off. I. 12. recessit nomen a peregrino, & proprie in eo, qui arma contraferret, remansit. * claritas, nobilitas, sc. quia nobilium nomen notum est. Planc. 7. nominibus ducuntur. ad Div. III, 7. ista vestra nomina nunquam sum admiratus. * Cluent. 32. res suo nomine in judicium nunquam est vocata. b. e. nullius questionis proprium crimen fuit, ut ait ibid. 35. * species, praetextus, titulus. ad Div. I, 4. nomen fidei religionis. Cacin. 25. honesto ac probabili nomine. * cum nomen saepe opponatur rei, ut ad Att. V, 15. cum exercitum nonster amicus habeat tantum, me nomen habere duarum legionum*

*exilium. b. e. non veras, sine viribus. ubi v. Grav; est tamen etiam de re. Planc. 12. Jacis adulteria, quae nemo non modo nomine, sed ne suspicione quidem possit agnoscere. * nomen de reo etiam dicitur, ut satis notum est. Inv. II, 19. cum venefici nomen esset delatum & extra ordinem esset acceptum.*

** quia in tabulis acceptorum nomina hominum, quibus aut debemus, aut qui nobis debent, item rerum, pro quibus, & pecuniæ, quam: propterea nomen de re pecuniaria & quidem variis modis dicitur. Nomen ergo primo est debitum & quidem active & passive. Top. 3. quae in nominibus sunt, opponuntur pecuniæ paratae. Planc. 28. nomen, quod urget, dissolvere.*

Quint.

INDEX LATINITATIS.

Quint. 4. quibus nominibus pecuniam curari oportere. ad Att. XIII, 29. nomen explicat. XVI, 6. nomen expedi. 2. debitor. ad Att. V, 21. nam aut bono nomine centesimis contentus erat; aut non bono; quaternas centesimas sperabat. 3. capita in tabulis scripta. Postea, Puncte. Verr. I, 36. in Codicis extrema cera nomen infimum in flagitiosa litura fecit. Quint. II. nominibus certis grandem pecuniam debet. cf. ad Div. V, 20. nomen erat Sestertiis XXX. Rosc. C. i. non refert parva nomina in codices. Teneant etiam tirones hanc formulam: ad Div. VII, 23. accepi Aviani literas, in quibus hoc erat liberalissimum, nomina se facturum, qua ego vellem die. In quo apparet nomina facere esse creditoris, cum non accipit pecuniam paratam, sed summam in tabulis scribit, certa die exigendam. v. Salmas. Usur. 6. Sed de debitore, qui non parata pecunia emit, videtur esse Offic. III, 14. emit homo cupidus & locuples tanti, quanti Pythius voluit, & emit instructos: nomina facit, negotium conficit. & sic interpretatus est Fr. Fabricius: neque si ita scripsit Cicero, aliter fieri potest. Quod cum videret J. Fr. Gronovius legendum censebat: Pythius nomina facit; probante Grævio. Neque aliter expedire nos possumus, si ratam habeamus illam opinionem, quæ nomina facere tantum creditorem censet. Fa- teor tamen, mihi non ita absur-

dam videri Fabricii interpretationem, & ex analogia & ut verborum nomina facere etiam de debitore dici posse. Quidenim est nomina facere, cum de creditore dicitur, nisi in suis, forte etiam in aliorum, tabulis scribere nomen debitoris & nomen pecunie in expensis? Quid? nonne etiam debitor scribit nomen creditoris & nomen summae in suis, & si opus est, etiam aliorum tabulis, & quidem in acceptis. Cur ergo non ipse quoque possit dicere: nomina facere? Nam nomina facere nihil est proprie, quam nomina scribere, ponere. Sic ad Att. XIII, 14. placeatne tibi, mitti ad Vatronem, quod scripsimus. etiam ad te aliquid pertinet. nam scito de ei dialogo adjunctum esse tertium. opinor igitur confideremus: et si nomina jam facta sunt; sed vel induci vel mutari possunt. Ceterum usum, ut in multis aliis; ad unam partem flexisse hanc formam & saepius usitatusque de creditore dictam, haud negaverim. vid. Vas.

NOMENCLATOR. seruus qui domino, imprimis candidato, nomina obviorum suggerit, ut nomine suo quemque appellare possit, quod erat blanditus; unde aliquando lege ambitus prohibitum, ut est apud Livium: ad Att. IV, 1. Mur. 36. hinc.

NOMENCLATIO. cum aliquem nomine suo appellamus honoris, blandiendi causa. Petit. Conf. II. altera pars petitionis, qua

INDEX LATINITATIS

quæ in populari ratione verla-
tur. Ea desiderat *nomenclatio-*
nem, blanditiam &c.

NOMINATIO. *genus suffra-*
gationis, Vorschlag. ad Attic.
XIII, 12. paternus auguratus lo-
cus, in quem ego cum mea *no-*
minatione cooptabo. ad Brut.
7. eam *nominationem* a te pe-
tinus.

NOMINARE. *suffragari,*
commendare, vorschlagen. ad
Brut. 7. digniorem *nominare*
non potes quam Bibulum. Phil.
II, 2. *nominare* augurem. * *no-*
men tribuere. Fin. III, 1. ex omi-
nibus philosophis Stoici plurima
nominaverunt.

NON. *omittitur in non mo-*
do non, cum sequitur, ne qui-
dem. Agr. II, 20. ad Quir. 4. *Et*
cum sequitur sed etiam. Catil.
I, 3. *sed de hoc satis dictum est*
in Lex. Fabri.

NORMA. *in Geometricis di-*
citur regula angulorum, proprie
quidem rectorum, qui inde nor-
males dicuntur, Quintil. XI, 3.
sed deinde etiam reliquorum,
quatenus scilicet applicata nor-
ma, acuti an obtusi sint, in-
telligitur, Et hinc tolerari pos-
est, definitio Philandri ad Vi-
truv. IX, 2. item in Lexic. Fa-
bri, ubi omnium angulorum
mensura dicitur fr. Acad. II, p.
65. Si id crederemus, non ege-
remus perpendiculis, non *nor-*
mis (*sic legendum*) non regulis.
cf. Budens ad Pandect. p. m.
174.

NOSCERE. *agnoscere, pro-*
bare. ad Att. XI, 7. quod te ex-

culas: ego vero causas tuas *no-*
sco. * *discere, percipere.* fr. ep.
p. 26. philosophiæ quidem præ-
cepta, *noscenda*, vivendum au-
tem civiliter. Nat. D. I, 2. omnes
philosophiæ partes tum *noscun-*
tur, cum totæ quæstiones scri-
bendo explicantur.

NOTA. Or. III, 44. librario-
rum *notæ, sunt signa interpun-*
ctionum. * *nota est* *σιγμα* *inu-*
stum servo fugitivo Off. II, 7.
barbarus compunctus *notis*
Threiciis. v. Hug. Orig. scrib. c.
19. *hinc nota pro ignominia.* Sic
quæ ignominia censoria dicitur,
ea et nota appellatur. Cluent.
46. *nota censoriæ severitatis,*
in qua oratione c. 42. est locus
insignis, de vi notarum censo-
riarum, quæ fuere: movere e
senatu, equum adimere, tribu
movere Et ærarium facere. dein-
de ad omne genus ignominie
transfertur. dicitur tamen et-
iam *nota, etiam cum verbo in*
urere in bonam partem. Planc.
12. signa probitatis, domesti-
cis inusta *notis veritatis.* * *di-*
citur etiam de vino. Brut. 83.
siquis Falerno vino delectetur,
sed co -- nec ita veteri, ut Opi-
mum aut Anicium consulem
quærat. atque *notæ sunt opti-*
mæ. sed de his notis abunde in-
terpretes Horatii. * Muren. II.
extr. irati jureconsulti, quod sunt
veriti, ne -- siue sua opera lege
posset agi, *notæ quasdam com-*
posuerunt, ut omnibus in re-
bus ipsi interessent. Notas alii
interpretantur siglas, cum pro
singu-

INDEX LATINITATIS.

*Singulis verbis literæ singula exempla notarum composita ponuntur, alii formulas actionum, quæ subjiciuntur, sunt num, ut Camerarius, alii obsequia formula actionum. Porro ra verba, ut Manutius, alii componere de formalis dici signa quibus verbum unum aut potest, non de signis obscuris, plura exprimebantur, cujus- & siglis. & paullo post dicit, modi sunt adjecta Corpori In- pratorum quoque carmen com- script. Gruteriano; ut Gravi- positum est. Neque in toto ro- us. quam sententiam probarem liquo loco quicquam de occultis & ipse, si res & locus Cicero- signis dicitur. Illud tantum nis pateretur. Primo nulla est dicitur, quam diu occultæ be- necessitas dicendi, notas fuisse formula fuerint, petitas esse signa ejusmodi qualia sunt il- ab iis qui tenebant, donec vul- la, quæ dixi. Nam per notas gatae sint (nempe ab Aelio). scribere, ut a Sueton. Ang. 88. Pompon. Orig. Jur. l. c. Neque Cæs. 55. constat, etiam dicitur quisquam veterum quod sciam, cum integra quidem verba li- de his signis formularum me- teris scribuntur, sed ita, ut moriæ prodidit. Quorsum au- literæ non suam ordinariam tem opus scribere formulas illas vim habeant, sed v. c. litera per notas? Ne a serbo iterum d pro a, e pro b. ponitur etc. aut scriba publicarentur? suf- Ergo omnis ratio scribendi occul- ficiebat cavere, ne in talis- rior est per notas. Cujac. Obs. hominis manus venirent, qui XII, 40. distinguit quidem no- iis vulgandis gratiam popularem- tas a siglis; & est certum non captare vellet et posset. Ne omnes notas esse siglas; neque ii autem publicarent, qui eas tamen propterea sigla non tenerent, ut Aelius fecit, ne sunt notæ: itaque et ipse locum per notas quidem cavere pote- Ciceronis de siglis interpreta- rant. Itaque mihi totum hoc- tur ad Pompon. Orig. Jur. §. 7. de notis formularum commen- Illas autem notas, de quibus ticiu videtur. Notasque com- Cujacius in Observ. vix putem ponere nihil aliud significare, tam vetustas, ut de his aus- quam, formulas obscuras &- similibus Cicero intelligi possit. contortas actionum componere. Seneca quidem ep. 97. vilissimo- NOTARE. de nominibus- rum mancipiorum inventa vo- rerum. Fin. III, 2. nominibus- cat. cf. Troz. ad Hugon. p. 175. res notavit novis. Tusc. III, 9. qui p. 181. locum Ciceronis de melius hæc verbis notata lati- formulis explicat, et hanc in- nis, quam Græcis. * ita in sig- terpretationem Grævio tribuit, nire, ut agnosceret ab aliis di- quod est a vero alienum. Dein- scerni possit. ad Div. VII, 32- de Cicero hic manifeste de for- ita notata me reliquisse gene- mulis actionum loquitur. Nam ra dictorum meorum, ut co- gnosci*

INDEX LATINITATIS.

nis, Or. 64. paeon, quod plures habeat syllabas quam tres, numerus a quibusdam non pes habetur. Numerus & pes (*ῥυθμὸς & μέτρον*) quomodo differant v. Quintil. IX, 4. Nempe rhythmici spatio temporum constant, pedes etiam ordine. v. c. pes dactylus, semper habet primam longam, numerus autem etiam tertiam. Itaque omnis pes est numerus, non autem omnis numerus etiam pes: quod tenendum est propterea, quia interdum numeri manifeste pro pedibus dicuntur. Or. 57. dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiae est accommodatus. Atqui in hexametris non licet anapaestum pro dactylo ponere, qui tamen est rhythmus dactylicus. Or. III, 44. numerus adstrictus; qui proxime ad poeticum accedit: solutus, qui longius recedit. * certus & concinnus corporis gestus & motus in histrionibus, saltatoribus, palaestritis etc. quia sc. ut illi numeri poetici, certis numeris exprimuntur, cum intervallis temporum contineantur. dividitur autem in *ἀόριστος* & *δέσμιος* Parrad. 5. histrio si paulo se moveat extra numerum, exhibetur. Leg. I, 4. numeri in cantu. * hinc duci putant illas formulas, omnibus numeris absolutum esse, omnes numeros habere; quod mihi secus videtur. Nam manifestum est, numeros dici interdum pro partibus & eorum numero, qui

requiritur, ut perfecta res sit. Fin. IV, 20. pauciores quasi numeros officii praeterirent. Div. I, 13. omnes habet in se numeros veritatis. Verr. II, 69. quod genus hominum, quem numerum, quem ordinem proferre possis. hoc interpretatur ipse ibid. ab universa provincia, generatimque a singulis ejus partibus etc. Ovid. Met. I, 427. animalia imperfecta suisque trunca videntur numeris. ibid. VII, 126. utque hominis speciem materna sumit in alvo, perque suos intus numeros componitur infans. Cohortes eandem ob causam numeri dicuntur, quia sunt legionis partes. ad Div. XI, 10. septenum numerum nunc legionum alo. ubi Grævius legit: septem nunc numeros legionum & cohortes interpretatur recte. ibid. XII, 13. Græcorum militum numeros, sic legendum pro numero. v. Græv. ad l. c. atque in universum de ordinibus militaribus dicitur, ut de turma, de mille militibus, qui sub uno tribuno sunt. v. Intr. ad Sueton. Vespas. 6. pertinet hoc etiam illud: Verr. V, 51. si naves suum numerum haberent. h. e. vectores, remiges, quorum numerus certus requiritur. * locus. in Cæcil. 19. parentis numero praetor esse quaestori debet.

NVMARIUS. pecunia corruptus. Verr. III, 57. numarium judicium. Cluent. 27. numarii judices.

NVMA-

INDEX LATINITATIS,

NUMATIO, *nundinatio*. Phil. II, 45.

NUMVS, cum simpliciter ponitur, fere sesterius intelligendus. Rosc. Amer. 2. etc. * Rosc. Com. 8. versari in suis numis, opponitur: in aere alieno. Verr. II, 56. habet in numis, habet in urbanis prædiis.

NVNCIATIO. Phil. II, 32. nos (augures) nundinationem solum habemus, consules etiam inspectionem. v. *inspectio*. Ceterum et nunciare diserte tribuitur auguri Phil. II, 33. Leg. II, 12.

NVNDINARI. frequenter convenire. Div. II, 31. ubi ad focum angues nundinari solent. * *emere*. Verr. I, 46. nundinari ab aliquo jus.

NUPER. de longo tempore. Nat. D. II, 50. quid ea, quæ nuper, id est, paucis ante seculis reperta sunt. Sull. 32. est nuper, de triennii tempore. item Div. I, 39. de tempore satis longo; Et sic aliis etiam locis. cf. Duker. ad Florum I, 11. Et qui ibi laudantur.

NVTARE. incertum esse, fluctuari. Nat. D. I, 43. nunt in natura deorum.

NVTVS. gravitas corporum, pondus. Or. III, 45. tenetur nutu suo terra. cf. Fin. I, 6. Nat. D. II, 39.

O.

OBDVCERE, insuper addere. ad Att. XVI, 6. igitur ad Sicam. ibi tanquam domi meæ scilicet. itaque obduxi posterum diem. * *opponere*, *adversarium adducere*. ad Att. I, 1. mihi vi-

deatur non esse obducentem, Curiam obducere. v. Græc. * *bibere avidè*. Tusc. I, 40. venenum ut sitiens, obduxit. Sic etiam accipit in aliis locis, certe metaphora hinc ducta. V. Florius Var. Lect. XV, 7. cf. Interpr. ad Petron. c. 42.

OBDUCTIO. Rabir. Perd. 5. obductio capitis. Plerique ex emendatione Mureti malunt: obnuptio. Sed lectionem omnium Codd. defendit Gruterus. Neque video, quare obductio improbetur, cum obducere sit operire, obductus, operius, ut omnes sciunt.

OBDVRARE. durare, perferre. ad Att. XII, 3. quare obdureretur hoc triduum. * *obdurescere*. Fin. III, 11. quis contra studia naturæ tam vehementer obduravit.

OBIICERE. Leg. II, 19. erroris obijciendi causa. Cæcin. 25. errorem obijcere judici. * Arch. 6. obijcissim me in tantas diminutiones. Cluent. 41. nego rem esse ullam in quemquam obijctam, quæ Fidiculanæ obijctæ non sit. * Tusc. II, 4. obijcitur metus animo.

OBIRATIO. ad Att. VI, 3. abiit iratus. hujus nebulonis obiratione si Brutus moveri potest. &c.

OBLIGARE. proprie esse constat vincere, devincere, ut Tusc. II, 16. de vulnere: a medico obligari. Sed metaphoricè obligari dicuntur in universum omnes, quibus quacunque

Oo.

causa

INDEX LATINITATIS.

causa & quocunque modo necessitas est imposita alicujus rei faciendae, praestandae, ferendae, patiendae. *Causa* & ratio, quae necessitatem imponit, quocumque obligamur & alligamur (v. alligare) dicitur hinc vinculum. (v. vinculum) Hinc 1. obligari scelere dicuntur. Dom. 8. & legum poenis obligari Fin. I, 14. qui in necessitatem incidunt poenae ferendae, qui in poenas incidunt sceleribus aut suis aut alienis. 2. obligantur, qui jurejurando sibi necessitatem alicujus rei faciendae imponunt. Off. I, 11. Verr. II, 72. Balb. 15. 3. item promissis, foedere. Balb. I. c. populus se obligavit foedere. Phil. V, 18. audeo obligare fidem meam. 4. item spondendo pro aliquo, cavendo praediis quae & ipsa obligari dicuntur. Agr. III, 2. ad Div. V, 20. ad Brut. 18. Cæcin. 3. 5. porro qui mancipio & nexu sibi imposuerunt necessitatem periculi judiciorum (evictionis) praestandi. Muren. 1. Topic. 10. 6. qui beneficiis acceptis necesse habent aliis gratiam referre, occasione data, unde & in ære alterius esse, ei debere dicuntur. ad Div. VIII, 12. VI, 11. X, 8. XI, 16. &c. 7. rei, quae Deo alicui consecrata sunt. Dom. 40. unde contra quae profana & sacris fiant liberari dicuntur. (v. liberare.) 8. est etiam pro impediri. Act. I. Verr. 9. quod eos intelligere videbam, me hoc judicio districtum & obligatum futurum.

OBLIGATIO. Ciceroni & bonis auctoribus semper active dicitur, nunquam, ut hodie Cicis & philosophis, passive. ad Brut. 18. gravior est ac difficilior animi ac sententiae pro altero, quam pecuniae obligatio.

OBLINERE. inquinare. Brut. 13. ut se eloquentia externis oblineret moribus.

OBLIVUS. corruptus, factus. Verr. III, 4. oblita sunt omnia stultitia atque inhumanitate. Phil. XIV, 3. oblita vita libidine, ibid. XI, 12. patricio oblitus. ad Heren. IV, 11. si exornationes crebrae collocabuntur, oblitos reddent orationem. * in bono sensu est tamen etiam ad Div. IX, 15. mirifice capior facetiis, praesertim cum eas videam oblitus latio.

OBNUNCIARE. auspiciis malum, diras, comitia habenti nunciare, ut comitia dirimantur; in quo utebantur hac formula: *Allo die.* Sen. p. R. 5. legem tribunus pl. tulit, ne auspiciis obtemperaretur, ne obnunciare comitiis aut concilio liceret. cf. ad Att. IV, 3. Phil. II, 33. consul consuli obnunciasti: ubi etiam illa formula alio die occurrit. Sed non solum comitiis obnunciatur, sed etiam singulis hominibus. Div. I, 16. Atejus Crasso obnunciavit (neque in provinciam ituro.) v. dira.

OBNUNCIATIO. ad Q. Fr. III, 3. ad Att. IV, 15. v. obnunciare.

OBREPERE. Planc. 7. obrepere ad honorem. opponitur cursu

INDEX LATINITATIS.

cusu venire ad honorem. *illud 24. vultus obscuriores* sublimis*
se precibus, gratia aliisque bu- *fabrilis. Or. I, 14. scientia obscu-*
jasmodi artibus; hoc meritis. *rior. * testus, callidus. Aet. I.*

OBROGARE. *legem ferre, Verr. 2. obscurus in agendo.*
que adversetur alteri legi, ut **OBSECRATIO.** *supplicatio*
ea perlata, altera tollatur. Phil. *Deorum, in malis s. periculis pu-*
I, 9. quid quod obrogatur legi- *blicis. Har. R. 28. constituendae*
bus Caesaris. cf. ad Att. III, 23. *nobis sunt procurationes & ob-*
v. in primis de hoc verbo Duker. *secrationes. v. Gutber. Jur. Pon-*
ad Florum III, 15, 5. *tif. IV, 14.*

OBRVERE. *Har. R. 20. Dii* **OBSEQUIVM.** *indulgentia,*
obruant omen. Tusc. V, 19. *studium, alicui gratificando & in*
Marius Catuli interitu sex suos *omnibus se ad ejus sensum, stu-*
obruis magistratus. h. e. obscu- *dia, accommodando, placendi. ad*
vavit eorum gloriam. Or. I, 25. *Att. VI, 6. obsequio & comitate*
quicquid est, in quo offenditur, *adolescentis valde audio mulieres*
id etiam illa, quae laudanda sunt, *delectari. Coel. 6. fueri obsequio*
obruit. Verr. II, 62. obruitur *amicitiam. Lat. 24. obsequium -*
testimonis aratorum. h. e. con- *quod peccatis indulgens prae-*
dincitur. Mur. 40. recentem *pittem amicum ferri finit. & sic*
gratulationem lamentatione ob- *semper est apud Ciceronem &*
ruere. *bonos auctores, non pro obe-*

OBRVSSA. *est auri experi-* *dientia.*
mentum quod igne sumitur ex **OBSERVANTIA.** *quid sit*
Græco ὀβρύζα: unde post & *v. Invent. II, 22. ad Att. XIII, 11.*
aurum obryzum dictum. Brut. *ne magnam onus observantiae*
74. adhibenda, tamquam obrussa, *Bruto nostro imponerem. h. e.*
ratio est, quae mutari non pot- *ne cum me visere & salutare*
est, nec utendum pravissima con- *vellet, longius iter haberet.*
suetudinis regula. de obrussa & *Planc. 18. ut observantia, ut*
aurum ad obrussam v. Interpr. ad *suffragatio tolleretur. v. obser-*
Sueton. Neron. 44. Salmas. ad *vare.*
Solin. p. 760. Gothofred. ad Cod. **OBSERVARE.** *curiose spe-*
Theodos. I. 1. de oblat. Vet. & *flare, aucupari, captare, et-*
quos ibi laudas Cl. Rieterus. *iam in deterioreni partem &*

OBSCOENVS. *infaustus.* *insidiarum causa. ad Div. XI,*
Dom. 55. omnia obscena. Sic *16. ut tempus observares epi-*
aves obscenae dicuntur. *stolae reddendae. cf. Rosc. A. 8.*
OBSCVRE. *ad Att. IX, 7. ni-* *Verr. III, 1. vitavi observari plu-*
hil minus obscure tulit. Inv. I, *ribus oculis. cf. observatio. * cu-*
15. obscure subire animum au- *stodire. Tusc. II, 8. draco obser-*
ditoris. *vans arborem. v. Davies. ad b. l.*

OBSCVRVS. *crispus. Mur.* ** observare dicitur de officiis*
*O o 2 ** *salu-*

INDEX LATINITATIS.

*saluandi, deducendi &c. & hinc in genere pro colere. Muren. 34. si interdum ad forum deducimur - diligenter observari videmur. ad Att. XIII, 49. si observare est servire. imprimis autem eleganter dicitur de iis qui candidatos sectantur, petitionem eorum sua suffragatione juvant. Phil. II, 20. observatus a me in petitione quaesturæ. hinc recte explicat Manucius illud ad Div. VII, 27. ego te in consulatu observavam. * ad Div. XIII, 27. observare commendationes alicujus. h. e. complecti eum, qui commendatus est. * Tulc. V, 41. tantam præstantiam in bonis animi esse dicunt, ut ab his corporis externa observent. Bentlejus emendabat: corporis & externa obscurentur. probat Boherius ad h. l.*

OBSERVATIO. Muren. 24. *observationes, testificationes, seductiones testium -- animadvertabant. Nempe Sulpicius & ejus amici diligenter observabant Murenam, & amicos, si quam largitionem facerent. * Or. I, 20. eloquentiam esse observationem non artem. Div. II, 71. diuturna observatio notandis rebus fecit artem cf. I, 49. Offic. II, 25.*

OBSERVITARE. diligenter observare. Div. I, 45.

OBSES. pignus, quodcunque signum certum voluntatis &c. Cluent. 30. damnationem dederat *obsidem* &c. in Cæcil. 22. *obsides* a nobis habet populus. cf. Catil. II, 2. Cæcl. 32.

OBSESSVS. Rosc. A. 11. *obsessa domus. h. e. ab aliis occupata, ut ingredi non possit. * Vatin. 7. obsessus tribunatus. h. e. quo non licet facere, quæ velis.*

OBSIDERE. replere, occupare. Nat. D. I, 23. corporibus omnis *obsidetur* locus * *speculari curiose*, Flacc. 24. *obsides* rostra curia. Catil. I, 10. *obsidere* stuprum. Act. I. Verr. 2. qui meum tempus *obsident*; sc. ut mihi insidiis eripiant. * *eleganter orator dicitur auditorem obsidere & tenere* Or. 62. cum eum jam in suam sententiam impulit & adduxit.

OBSIDIO. periculum, quod ab altero nobis struitur & rebus nostris. ad Div. V, 6. qui fenestratores ex *obsidione* exemerit. h. e. liberavit a periculo pecunie perdendæ, quod a Catilinariis, & qui tabulas novas fieri volebant, struebatur cf. Rabir. Perd. 10.

OBSIGNARE. signare, subsignare. Quint. 21. *obsignare* tabellas. Pilon. 28. &c. v. inpr. *Salmas. m. a. Usur. c. 11.*

OBSIGNATOR. signator, qui subsignat. Flacc. 36. *decisionis obsignator.* ad Att. XII, 10. *obsignatoris* testamentorum.

OBSISTERE. defendere. Cluent. 17. *obsistere* crimini. * *Fin. III, 9. & aliis locis: obsistere visis. h. e. non statim assensiri, ne decipiari.*

OBSITVS. confusus. Verr. II, 18. *obsitus* campus.

OBSOLETVS. usitatus, oppositus

INDEX LATINITATIS.

ponitur, novus, inauditus.

Veri V, 44. *obsoleta crimina.*

* Or. III, 9. *obsoletior oratio, dicitur ea, quæ nullum delectum verborum nec ornatum habet.*

* *de eo, qui in luctu & sordibus est.* Pison. 36. *jacuisti moriens aliquot dies, atque inde obsoletus Thessalonicam venisti.*

OBSONARE. Tusc. V, 34. *obsonare famem.*

OBSTARE. *officere quasi luminibus alicujus. v. officere.*

Sext. 20. *obstare sibi me.* * *notere.* Rosc. A. 52. *numquid hic aliud videtis obstare Roscio, nisi quod patris bona venerunt.*

OBSTINATIO. Prov. Conf. 17. *obstinatione quadam sententia repudiavi.*

OBSTIPVS. *de cervice rigida, quam Suetonius appellat, in tergum nimis reclinato.* Nat. D. II, 42. cf. fragm. Arat. init. & ibi Gruter. p. 4264. ed. Gronov. *qui ostendis, hoc verbum duobus modis dici & quidem contrariis.*

OBSTITVS. *fulmine tactus.* Leg. II, 9. *fulgura atque obstita expianto. v. Festus in hac v. & ibi Interpretes.* Savaro ad Seldon. Carm. IX. 189. (non 180) *quem laudat Davies, nihil de hac voce habet, sed tantum de locis fulmine tactis agit.*

OBSTREPERE. Or. III, 13. *oratores obscuri dicuntur sibi ipsi in dicendo obstrepere.* Marcell. 3. *res clamore militum obstrepi videntur. h. e. obscurari, ut minus illustres sint; in quo fuerit, non addit. Mibi videntur etiam insolentia constructionis sur facta iisdem propemodum notanda.*

OBSTRINGERE. *ita dicitur ut obligare. v. obligare.* Vetr. I, 3. *sceleribus se obstringere.* ad Div. XI, 10. *aere alieno obstringere &c.*

OBSTRACTVS. *obnoxius, qui est in alterius potestate.* Cael. 19. *obstrictus voluptatibus tenetur.* ibid. 32. *addictum, deditum, obstrictum vobis tenebitis.*

OBSTRUCTIO. *de simulatione.* Sext. 9. *hæc obstructio non diuturna est &c.*

OBTENTARE. *sentare.* ad Att. IX, 10. *spes quadam me obtinebat, fore.*

OBTERRERE. *contemnere.* Div. I, 16. *artem obterere extispicum.* Cael. 19. *obterere voluptates.*

OBTESTATIO. Balb. 14. *Sanctiones sacrandæ sunt, aut genere ipso, aut obtestatione & consecratione legis, aut pœna &c. h. e. populo per legislatorem ad iusjurandum adigendo, quo juret, obtestans, h. e. testes faciens, Deos, se velle legem servare. unde leges sacratae. vid. Schwarz. Diff. de Detestatione Sacrorum §. 15. * Dom. 48. quid ergo tua illa tum obtestatio tibi bicinis? Fuit pars ceremoniae in dedicationibus. Cum interpretes nihil ad h. l. dicant, Cl. Schmarzius h. c. §. 16. putat obtestationem esse eandem, quæ & detestatio dicatur, h. e. denunciationem testibus presentibus factam: Qualem autem illa tibi-cinis obtestatio s. denuntiatio est, non addit. Mibi videntur etiam insolentia constructionis sur facta iisdem propemodum notanda.*

INDEX LATINITATIS.

judiciorum *offensiones*, dicuntur *corruptiones* iudicium, quibus iudicia in odium populi veniunt. * Tusc. IV, 11. *offensio* negotiationi contraria quid sit?

OFFENSIVNCVLA. *repulsa.* Planc. 21.

OFFENSVS. *odiosus.* Catil. I, 7. si me meis civibus *offensum* viderem. cf. Cluent. 18. * Verr. II, 47. *existimatio offensa* i. e. mala. Verr. II, 76. statim suspicione *offensi*, ad ea ipsa nomina oculos animumque transtulimus.

OFFERRE. *apparere, cerni, ostendere.* Div. I, 36. Dii ipsi se nobis non *offerunt*. Rosc. A. 31. *os offerre.* * *obviani ire.* ad Div. VI, 20. adventibus se *offerre.* * *obicere.* Sext. I, *offerre* salutem in discrimen. Off. I, 24. *offerre* se periculis. * Sext. 6. si qui fecerunt aliquid aliquando, atque iidem nunc tacent, & quiescunt: nos quoque finis oblati: si qui se *offerunt* insolenter & insectantur &c. *Gravius malebat e Codd. MSS. offerunt. Sed paullo post idem est verbum: neque quemquam offendet oratio mea, nisi qui se ita obtulerit, ut in eam non invasisse sed irruisse videamur.* * *resistere.* ad Brut. 15. statim me Antonii sceleri *obtuli*.

OFFICERE. *est proprie liberum prospectum impedire, obstare.* Off. III, 16. quorum altitudo *officeret* auspiciis. cf. Or. I, 39. Tusc. V, 32. *hinc eleganter dicitur pro, commoda alicujus impedire, laudem alicujus*

majori laude iuvinnere. ut ne nocere in genere. Rabir. Post. 16. nec mentis luminibus *offici* altitudo fortunæ. Brut. 17. horum concisis sententiis *officeret* Theopompus elatione atque altitudine orationis suæ. Rosc. A. 38. ac meis commodis *obstas & officis.*

OFFICINA. *quomodo differat a taberna v. Manut. ad Ep. ad Div. VIII, 6. Illud autem elegans est: Leg. I, 13. philosophi, qui quasi officinas instruxerunt sapientiarum.*

OFFICIUM. *honos qui ex more alicui, salutando, occurrando, deducendo, sectando &c. habetur.* Muren. 33. frequentiam in isto officio (np. *obviant eundi*) gratiam non defuisse *ibid.* 34. noli igitur eripere hunc inferiori generi hominum officii fructum h. e. voluptatem quam ex hoc officio prestando capiunt. Ab hoc genere officii interdum dicitur

OFFICIOSVS. *ibid.* illa officiosissima, quæ neminem patitur non honeste in urbem introire, candidatorum natio.

OFFVNDERE. *obscurare.* Rim. III, 14. *effunditur* luce solis lumen lucernæ. * Maccell. 4. omnium Maccellorum memoria pectus meum *obfudit.* videtur esse converse dictum pro: omnium M. memoria pectori *effusa est.* v. Græv.

OLERE. Rosc. C. 7. superciliosa *olere* malitiam & clauitate calliditatem videntur. Nat. D. I, 16.

INDEX LATINITATIS.

1; 26. Epicurus nihil olet ex Academia; nihil ex Lyceo.

OLEVM. ad Att. II, 17. opera & oleum nostræ philologiæ periret. * *exercitatio ambrarilis.* Or. I, 18. nitidum quoddam genus est verborum & latum; sed palæstræ magis & olei, quam huius civilis turbæ ac fori.

OLIM. de futuro. ad Att. V, 21. quid alim mali C. Julius fecerit. v. Grævius ad b. l.

OMEN. proprie quid sit, de eo est locus classicus. Div. I, 45. 46. dicitur tamen etiam de aliis auspiciis. *ibid.* 48. sic aquilæ clarum firmavit Jupiter omen.

OMNINO. prorsus, plane. Fin. V, 8. tres omnino fuerunt. *præcise drey, nicht mehr und nicht weniger.* Div. I, 39. fieri omnino neget. Tusc. II, 1. omnino philosophari haud placet. * *disertis verbis.* Tusc. V, 9. non usquam id dicit omnino, sed, quæ dicit, idem valent * *in genere, in univsum.* Lxl. 21. omnino omnium eadem cautio est. Off. I, 25. omnino, qui reip. præfuturi sunt, duo præcepta Platonis teneant. cf. *ib.* 33. in Cæcil. 4. quod omnino Marcællorum nomini tota illa provincia adjuncta est. cf. Acad. IV, 2. Tusc. I, 25. Lxl. 23.

ONCHESMITES. ventus a portu Epiri Onchesmo spirans versus Italiam. v. ad Att. VII, 2. & ibi Interpretes.

ONVS. Agr. II, 26. Sullanis oneribus gravis, dicitur, qui e proscriptionibus Sullanis possessiones habet. & inde in invidia est.

OPERA. primo notanda constructionis varietas in formula operam dare. Tusc. I, 4. in quam exercitationem operam dedimus. Or. II, 28. operam dare ad audiendum. deinde us ejus multiplex est. Verr. II, 29. operam dare jubet Petillium, quod rei privatæ iudex esset; pro iudicio interesse & cognoscere. ad Att. XII, 50. operam dare auctiori, pro interesse &c. * *videtur pro tempore, quam opera requirit, sumi ad Div. XVI, 21. multum operæ mihi eripitur in exscribendis hypomnematis.* v. Græv. ad b. l.

OPERAÆ. dicuntur & de ipso labore. Muren. 9. assiduitatis & harum operarum quotidianarum (np. in causis agendis & respondendo de jure) putat esse consulatum: & de iis quorum operam conduximus. ad Div. XIII, 9. esse in operis societatis ad Att. I, 13. operæ comparantur. cf. Verr. I, 56. Flacc. 38. Sext. 27. &c.

OPERARIVS. qui manibus opus facit, abjectumque adeo hominum genus. Sic Rosc. A. 41. homines operarii ex disciplina patrisfamilie rusticam. deinde de iis dicitur qui quamcunque artem non erudite, non via & ratione didicerunt, sed ut opificium quoddam tractant. si rabula dicuntur operarii Or. I, 18. Brut. 86.

OPERTVM. adyrum, locus quem adire nefas. Parad. IV. Clodius in opertum Bonæ Deæ accessit. *ibid.* & quidem in oper-

INDEX LATINITATIS

sa fuisse. * *oracula ex aethra edita*. Div. I, 50. quo e genere Apollinis *operta* prolata sunt cf. II, 55.

OPES. *proprio sunt auxilia; unde deinde posito genere proprie, opes dicuntur omnes ea res, quarum auxilio aliquid efficiamus, consequimur; ut 1. Labore, opera* Div. II, 2. omnium opibus refrenanda est. 2. *pro consilio* ad Att. IX, 16. ut tuis consiliis & opibus uti possim 3. *divitiis*. ibid XI, 2. ista hereditas meam fidem & famam tueri potest, quam quidem intelligo, etiam sine hereditate, tuis opibus de defensurum fuisse. * *gratia*. Quint. 2. *opes suas experiri*. cf. c. 1. Verr. I, 1. * *advocati in judicio*. Quint. 2. Summa opes * *potentia singulorum hominum, quae ponitur in multitudinem amicorum, clientum, gratia etc. (größer Anhang) quo possis efficere quae velis, etiam in vitis civibus* Off. I, 19. ut opes quam maximas consequantur. cf. c. 21. Cluent. 24. Lel. 6. Off. II, 11. Brut. 81. * *reipublicae potentia in divitiis exercitiis, sociis posita*. Sext. I. pro tantis opibus reipubl.

OPIME. ad Herenn. IV, 4. pro optime vestitus citharoedus, *Clar. Christianus legendum censet: opime h. e. magnifice. Et ita opime est v. c. ap. Plaut. Bacchid. III, 1, 6. Sic dicuntur etiam spolia opima. Itaque valde haec commendatio arridet. Neque tamen recepta lectio absurda.*

OPIMVS. minus suavis aut

elegans Or. 43. *eisdem erat verius: nec tamen eisdem opimis, iisdem male sonabat.* ibid. 8. *opimum* genus orationis * *est tamen etiam in laude*. Brut. 78. ornamenta non satis opima

OPINABILIS. *incertus*. Acad. I, 8. Tusc. III, 31.

OPINARI. *rei incertae assensivi*, Acad. IV. 20. nihil opinari

OPINATIO. Tusc. IV, 7. *opinatio est imbecilla assensio.* cf. Acad. I, 11. IV, 34.

OPINATOR. *qui rebus quamvis incertis, tamen assentitur ut certis.* Acad. IV, 20. ego sum magnus opinator

OPINATIVS. Tusc. III, 11. *opinatum bonum, : opponitur vero & certo.*

OPINIOSVS, *opiniosus.* Acad. IV. 47. Antipater & Archidemus *opiniqssimi* homines.

OPPIDANVS. Brut. 69. multa opera ignoti homines & repentini quæstores facti sunt *oppidano* quodam & incendio genere dicendi.

OPPIGNERARE. *pignori dare* Sext. 51. libello etiam pro vino sepe *oppignerabantur*.

OPPONERE. *excusationis causa afferre.* ad Att. I, 1. illud suum regnum iudiciale *opposuit*. * *laudare*. Sext. 19. eos *opponi* auctores. * *ad Div. VIII, 1. manus ad os opponere, est signum silentii servandi*

OPPORTVNITAS Iuv. I, 2. *opportunitates in animis rerum maximarum, de dotibus animi*

OPPRESSIO. *servitus.* ad Att. II, 18. hac tamen in *op-*
pres

INDEX LATINITATIS.

pressionem sermo - - liberior est, quam fuit. cf. Offic. III, 21.

OPPRESSVS. *in sermone est obscurus, non satis clare pronuntiatus, ut intelligi possit.* Offic. I, 37. *literæ neque oppressæ neque expressæ, ne aut putidum sit, aut obscurum* * non liber. Pison. 13. *mens oppressa præmio* * impeditus. *ibid.* 17. *conscientia scelerum oppressus* nihil ausus est ad senatum scribere. * *cæcisus, frenatus.* Flacc. 16. *audacia comprehensa & oppressa* tenetur. * *furto ablatas & regeantur.* Verr. II, 19. *quicquid celati argenti, Corinthiorum vaforum - - hoc nemo dubitabat, quin ex illa domo capta & oppressa etc.* * *de moribundo est* Cæc. 24. *mens oppressa.* * *subito ruptus* Læli. 21. *ut amicitia potius extincta quam oppressa videretur (np. sicut incendium ruina)* Cæc. 16. *jus civile oppressum, est cum potestate, gratia, pecunia efficitur, ut contra jus agatur.*

OPPRIMERE. *coercere.* Fin. II, 10. *quæ jam oratio non a philosopho sed a Censore opprimenda est.* * Verr. I, 9. *opprimereus dicitur, qui indicta causa, injuste condemnatur.* * *cogere* Verr. III, 58. *institit; oppressis; non remisit.* * *opprimi dicitur, cuicumque aliquid subito & præter opinionem accidit.* Verr. IV, 67. *ne subito a me opprimantur sc. interrogando.* *ib.* III, 91. *Antonium mors oppressit.*

OPTARE. *requirere.* Cæc. 10.

quid causa optaret. * *deligere unum e pluribus.* Rosc. A. 11. *optes utrum malit.* v. Grav. ad p. Quins. 9. * *optare eleganter dicuntur philosophi, qui aliquid contendunt verum esse, & cupiunt propugnare & confirmare, sed non possunt idonea argumenta afferre.* Tusc. II, 13. *optare hoc est non docere.* cf. Acad. IV, 38. Nat. I, 1, 8. *optata* magis quam inventa videntur.

OPTIMATES. *qui propriis suis, nempe ii, qui optimas partes in republ. sequuntur, opponunturque popularibus, de quibus mox, docetur* Sext. 45. 66. *qui sunt loci classici.* & *quoniam hi fere sunt homines superiorum ordinum, pauci de plebe, nisi forte locupletiores, propter ea optimates etiam interdum opponuntur plebi* v. Tusc. I, 45.

OPTIO. *in Cæc. 14. optionem facere. i. e. dare.*

OPVS. *res edificanda aut instauranda, eip. Ban. Verr. I, 55. lex opere faciundo.* v. Læli. 54. *opus pupillo redimitur.* * *maximæ artes factæ.* Phil. VIII, 7. *opus munitionemque ostendebat* * *omne arte factum.* Verr. IV, 57. *antiquum opus* * *in ipsa arte factis opus opponitur materiz.* *die Arbeit daran.* Verr. IV, 56. *non opere delectabatur sed pondere.* * Brut. 54. *si nihil audierit, tamen oratorem in illo iudicio versari, & opus oratorium fieri, aut perfectum esse intelliget.*

OPVS. *non opus est, pro, no-*
xium

INDEX LATINITATIS.

xiūm est. Cluent. 50. ut si quid si. *orbis* verborum est *perio-*
ali quando, quod non opus esset, *ali*, ut ex ejus definitione Cice-
ab se esset dictum. sic opus est *roniana* patet, quia dicitur or-
pro utile est, ad Div. I, 9. legem bi inclusa procurrare oratio;
Curiam opus esse, necesse non quod quid sit intelliges ex iis,
esse. cf. Sigon. Ant. Jur. Prov. quae de vincendis sententiis di-
III, 11. xi, in Vincire. * ad Att. II, 9.

ORARE. agere dicendo, nam minore sonitu, quam putaram.
apud veteres orare dicebatur hic orbis reip. est conversus. cf.
pro agere. Brut. 12. neminem ib. 21. * Pis. 10. ne tum quidem,
melius oravisse causam capitis. cum saltatorium versaret orbem,
* perorare. Quint. 13. causam fortunae rotam pertimescebat.
priori loco dicat, & eam cum **ORDINARE.** Or. II, 10. or-
orari &c. dinare litem, est instituere cau-
sam, & quomodo agenda sit,
constituere

ORATIO. Mur. 29. oratio sam, & constituitur
habenda est non cum imperita multitudinem. Verr. III, 44. bre-
vis oratio Aetnensium. b. e. de orsa est, in eo terminetur ora-
Aetnensibus * stilus, facultas scri- tio. Gravius passive accipit
bendi & dicendi. Offic. I, 1. & provocat ad Voss. Anal. III,
orationem latinam efficitur ple- 6. sed nihil opus. Commode
niorem nostris legendis. orsa est interpretari possumus;
incepit.

ORATOR. demagogus; nam **ORDO.** omne hominum in
bi Gr. ῥήτορες dicebantur, ut civitate genus. Sic de liberti-
e Demosthene apparet. Cato. 6. nis dicitur Verr. I, 47. de scri-
proveniebant oratores novi, bis ibid. III, 79. de publicanis
stulti, adolescentuli * legatus. ad Div. XIII, 9. &c. in milia
Har. R. 16. oratores contra jus ordines sunt tricesimae partes
fasque interfectos. Brut. 14. Fa- legionum in quarum quaque du-
bricius ad Pyrrhum de captivis eae centuriae a decimo hastato us-
reddendis missus orator. que ad primum pilum. unde
Pis. 36. ordines assignare, &
Phil. I, 8. ordines duxerunt. v.
Lips. Mil. R. II, 8. * subsellia thea-
tri. Phil. II, 18. sedisti in XIV. or-
dinibus. * Rosc. A. 48. recte atque
ordine facere; est formula an-
tiqua pro: ex legibus, laudabi-
liter, sapienter, * extra ordi-
nem, est aliter ac legibus est
constitutum, contra leges. v. ex-
traordinarius. Cluent. 31. qui
se

ORBICVLATVS. ad Div. VIII, 15. ut milites malis orbi-
culatis pasti esse videantur. b. e. optimis & delicatissimis. Ro-
tunda enim mala, ova &c. opti-
ma putantur, unde mala orbicu-
lata b. l. per jocum pro lautissi-
mis cibis dicuntur. v. Gesneri
Lex. Rustic. in b. v.

ORBIS. Div. II, 44. orbes fi-
nientes. der Horizont. Or. III,

traordinarius. Cluent. 31. qui
se

INDEX LATINITATIS.

se ab reo pecuniam, cum iudex esset, etiam atque *extra ordinem* accepisse confessus esset. ad Div. VI, 5. spes quam *extra ordinem* habemus, est major quam de ceteris.

ORIRI. Planc. 27. Phil. VI, 6. homo a se *ortus*, i. e. novus.

ORNAMENTVM. Sext. 51. *ornamenta* equestris ordinis, appellat Censum.

ORNARE. honores, titulos, supplicationes &c. decernere. Deiot. 1. quem ante *ornare* cuncto cum senatu solebam. ad Div. I, 1. quod Pompejum *ornasti*. h. e. ei *praefecturam* annonae decrevisti * magistratus autem provinciales & ipsae provinciae *ornantur* ad Q. Fr. II, 3. ad Att. IV, 18. cum iis *decernuntur* necessaria militum copia, stipendia, legati &c. v. Sigon. *Ant. Jur. Prov. II, 1.* ad Div. XII, 10. exercitus *ornatur*, premiis *decernendi*. * *Lege Curiata ornari* Agr. II, 10. quid sit. v. Ind. LL.

ORNATVS, a, um. ad Att. III, 24. provinciae *ornatae*. v. *ornare*. * *instructus* rebus omnibus necessariis. Quint. 31. *ornatissimus* fundus, cf. ad Verr. I, 34. in Cæcil. 15. Cæcin. 21.

OS oris. *impudentia*. ad Div. V, 10. non si Appii os haberem. Acad. I, 1. os Academiæ.

OS ossis. Fin. IV, 3. *ossa* nudare, dicuntur Stoici, qui de rebus magnis jejune & sine *ornatu* scribunt.

OSCINES. Nat. D. II, 64. aves augurales, quæ cantu *auspicium* faciunt.

OSCITARE. Or. II, 35. *oscitans* sapientiæ. i. e. *otiosa*, quæ nihil laboris offert.

OSCITANTER. Brut. 80. *oscitanter* agere, de actione frigida.

OSCVLARI. *nimis magni facere, amare*. Muren. 10. quoniam jurisprudentiam tanquam *filiolam oscularis*.

OSTENDERE. Or. I, 33. *ostendere* se, dicuntur res quæ primum inveniuntur * ad Q. Fr. I, 2. se optime *ostendere*, est magnam spem sui facere, * ad Div. I, 22. *ostentum* est tibi, pro ostensum.

OSTENTARE. *vinari*. ad Div. IV, 14. belli exitus eadem *ostentas* * polliceri. Agr. II, 28. agrum Campanum, quem vobis *ostentant*; ipsi concupivere. * *jaflare*. ad Div. I, 4. quid enim me *ostentem*? cf. Deiot. 10. *huc* refer etiam illud Marcell. 9. æternitati se *jaflare*. h. e. *facere* ea, quibus memoriam sui æternam facias.

OSTENTATIO. *pollicitatio*, spes, quam alicui facimus. ad Att. V, 13. *ostentationes* meas nunc in discrimen esse adductas.

OSTENTVM. quid sit? N. D. II, 3. *res mira*. ad Div. VIII, 14. Appium *ostenta* facere.

OTIOSVS. *neutri parti addictus*, sed pacem servans cum utraque. ad Div. IX, 5. 25. Marcell. 6. * *doctus*, qui nullam rei publ. partem capessit. Sext. 51. græculum se atque *otiosum* putari voluit; studio literarum se subito dedit. *Atque in univers-*

INDEX LATINITATIS.

versum otiosi sunt, qui ad temp. quam strabonem, apparet ex Ho-
*non accedunt. Offic. I, 21. * Sext. ratio Sat. I, 3, 44. Nat. D. I. 29.*
46. dignitas oriosa. h. e. cum redeo ad Deos; ecquos si non
*orio conjuncta. * liber a commo- tam strabones, at patulos esse*
sione amitti. Brut. 24. cum orio- arbitramur.
sus stilum prehenderat &c.

OVARE. *minus est. quam tri-*
umphare; ingredi urbem, ob
victoriam non adeo magnam,
equo. ad Brut. 15. ut ovanti in-
troire Caesari liceret decrevi. v.
Sigon. Ant. Jur. C. R. I, 12. &
Ant. J. Prov. II, 10.

P.

PACTIO. *inter publicanos*
& provinciales, qui agros de-
cumanos habebant, pactiones
faciebant ad Div. XII, 65. ejus sum-
ma existimatio agitur in eo, ut
pactiones cum reliquis civitati-
bus conficiat. cf. ad Att. V, 13.
ad & Fr. I, 1. Ejus retratio in-
telligi potest e Verrina tertia
vid. v. c. 14. cf. Burm. de Vetti-
gal. p. 139. Balduin. Jurispr.
*Muc. p. m. 116. * Saepe pactiois*
mentio in corruptionibus pecu-
niariis, ut Verr. I, 7. Sciebam
in rejiciendis iudicibus nonnullos
pactiois suspicionem non vitas-
se. Pison. 36. pactiones reorum.

PACTOR. *per quem pactio*
fit. Verr. V, 21.

PAEAN & PAEON. *Or. 64.*
Or. I, 59. &c. per trihus brevit-
bus & una longa, & quidam, aut
sic: vvv aut sic: vvv., aut,
v-vv, vv-v.

PAEDOR. *squalor, sordet,*
iudicium luctus. Tusc. III, 12.
barba paedore horrida. cf. ib. 26.

PAETVLVS. *υπονομισμός*
pro patua, quod minus esse,

PAGANVS. *Dom. 28. in hac*
urbe nulli pagani, aut monta-
ni, qui non &c. hujus loci in-
terpretatio unice repetenda est
e Dionysio Halic. L. IV. p. 220.
ed. Sylb. qui tradit Serv. Tul-
lium in locis montanis & natu-
ra adeo munitis fecisse rusticis
perfugia, & pagos Græco vo-
cabulo dixisse. Hinc illi homi-
nes, qui in plebe R. erant, quo-
niam in tribubus urbanis cen-
sebantur, pagani dicti; qui non
differunt a montanis, quos hic
Cicero commemorat; quod fa-
cile ex loco Dionysii intelligitur.

Pagos commemorat Q. Cicero
Petie. Conf. 22.

PALAESTR. *exercitatio*
umbratilis, schola. Or. I, 18.
nitidum quoddam genus est ver-
borum, - sed palaestra magis &
olei, quam hujus civilis turbæ
*ac fori * artificium ad Att. V, 3.*
utemur ea palaestra, quam a te
didicimus. v. palastricus.

PALAESTRICE. *Opt. g. o. 3.*
fani & sicci habeantur, sed ita, ut
palastrice spatari in xysto iis
liceat, non ab Olympiis coru-
nam petant.

PALAESTRICVS. *Off. I, 36.*
palastrici motus sæpe sunt o-
diosiores. sc. quia nimis sunt ar-
tificiales, h. e. adstricti certis
temporum intervallis. v. nume-
rus.

PALATVM. *Nat. D. II, 18.*
pala-

INDEX LATINITATIS.

palatium cœli, ut dixit Ennius, nempe propter similitudinem, quam habet cum palato, ut ait Isidorus Orig. XI, 1. v. inpr. Davies ad h. l. male hunc locum interpretatus est nescio quis in *Lexico Fabri*. Palatus laudatur e *Fin.* II, 3, sed e Codd. Paris. duobus palatum restituit Davisius.

PALILIA. feriæ in honorem Deæ rusticæ, quæ Pales vocatur, celebratæ XIII. Kal. Maj. in quas incidit natalis Romæ, dicuntur etiam Parilia; & sic expressit editio Gruteriana, quam nostra secuta est, Div. II, 47. cf. *Ord. Fast.* IV. 72. sqq. & ibi Heins.

PALIMPSESTVS. ad Div. IV, 47. charta pergamena, in qua deleta sunt & erasa, quæ antea scripta erant.

PALLA. Phil. III, 6. Herenn. VII, 18. est pallii genus, (non tunica, ut visum est Rubenio Re Vest. I, 20. contra disputante Ferrar. Anal. de R. V. c. 25. cf. *Rei Vest.* III, 18.) quo utebantur citharædi, tragædi, matronæ. In quo tamen illud animadvertendum est, quod recte monuit Cl. Christius in *Prolus. Acad. de Imaginibus musarum*, p. 5. ut palla citharædorum, tragædorum, Dearum etiam quarundam distinguatur a palla Romanarum & pallio Græcarum. Nam ex imaginibus apparet eas induendi ratione differre; cum illa induerentur ut peplo, ista amiciebantur tantum.

PALLIATVS. opponitur togato. v. e. Græcus Romano.

Rabir. Post. 9. Nam Pallium est habitus Græcorum. * Q. Fr. III, 1, illi palliati topiariam facere videntur. Manutius interpretatur de statuis inter columnas, habitu Græco.

PALMA. palmarum radices pro victu. Verr. V, 33. 38. * cædes. Rosc. A. 6. multarum palmarum vetus gladiator. cf. c. 30.

PALMARI. pro adulari laudatur ex Ep. ad Div. X, 33. defenditurque a Manutio, quod hæc lectio omnium est Mss. Codd. & palma eodem modo blandimur ac palpo: sed alii atque in his Grævisius legendum censent: palpari

PALPARE. blandiendo aliquid consequi studere. ad Att. IX, 9. palpaboque, quonam modo possim, voluntate ejus &c.

PALVDATVS. paludamentis, veste imperatoria, indutus. Sext. 33. paludati Vulturii

PANGERE. constituere, ponere. Leg. I, 21. requiri terminos, quos Socrates pegerit. in Pis. 16. autem constanter & Codd. & edd. habent: fines pepigerat.

PARARE. comparatione pacisci. ad Div. I, 9. si curiata lex non esset, se paraturum cum collega. np. in quam quisque provinciam iret. v. Gron. Obs. I, 10. & quos laudat Lexic. Fabri in hac voce.

PARATVS. promptus consilio, manu. Catil. III, 7. hominem tam acrem, tam paratum, tam audacem. v. Græv. * instructus ad Div. VIII, 19. paratus ab exercitu,

INDEX LATINITATIS.

citu. Brut. 39. Scævola *in jure paratissimus*. * *parabilis*, *facilis*, *obvius*, *qui ad manum est*. Or. II, 36. philosophi habent *paratum*, quid de quaque re dicant. cf. Grav. ad Catil. I, c. qui hanc vocem restitutam cupit Plin. Ep. III, 5, ubi vulgo est: erat somni *paratissimi*. receperuntque Curtius & Gesnerus; male, me iudice; rationes vid. in Ep. Gesneri subiecta Plinio ipsius; in qua etsi defendat eam emendationem contra rationes meas, tamen mihi nondum persuadet, ut veram putem. * Leg. II, 26. civis tuendæ civitatis *paratissimus*.

PARENTALIA. *inferiæ*, & quidem *publicæ* h. e. *publica auctoritate* & *publice celebranda*. Phil. I, 6. v. Guther. Jur. Man. II, 12. cf. *parentare*. Sed sunt etiam *parentalia privata*, quæ a privatis agebantur in cognatorum memoriam.

PARENTARE. *est inferias agere in memoriam mortui*. Phil. I, 6. cujus sepulcrum nusquam extet, ubi *parentetur*. Leg. II, 21. *hostia maxima parentare*. * *ulcisci mortem alicujus* Flacc. 38. *parentemus* Cethego.

PARENS. Off. I, 22. *parentiores exercitus*.

PARERE. Leg. I, 21. *requiri placere terminos*, quos Socrates pegerit, iisque *parere* * *pro apparere, demonstrari, verbum forense antiquum*. Rosc. Com. 4. Si *paret*

PARERE. *invenire, excogitare*. Fin. III, 1. *verba parienda*.

Or. II, 27. quæ tota ab oratore parvintur excogitationem non habent difficilem. cf. Wopkerr. Lect. Tull. I, 16.

PAROCHVS. *qui redemit necessaria legatis peregrinis & hospitibus &c. præbenda*. ad Att. XIII, 2. Seltius noster *parochus publicus*. v. Inst. ad Horat. Sat. I, 56. cf. infra in *Vestigal*. Burmann. de *Vestigal*. c. 6. p. 93.

PARS. *in scena est persona, quam quis suscepit agendam*. in Cæcil. 15. *actores secundarum & tertiarum partium*: unde deinde ad alia transfertur. Flacc. 27. *servus primarum partium*. * *pars virilis* Verr. III, 4. v. *virilis*. * *genus, species*. Or. I, 6. *pars dicendi*. Topic. 7. *formas qui idem putat esse, quod partes, confundit artem &c.* & *tamen sæpe sic usus est*. v. c. Invent. I, 28. &c.

PARTIM. Leg. II, 17. *partim ex illis jacent*. v. Gronov. Obs. III, 2. * *interdum semel tantum poni ex hoc ipso loco patet, ubi jungitur quidam*. Sic est etiam Offic. I, 45. *quædam ita fœda, partim ita flagitiosa*. Etiam alius *jungi, jam in Lexico Fabri demonstratum est*.

PARTITIO. Leg. II, 20. 21. *Est genus legati, quo legatarius tantum capie, quantum heres, si unus est, aut omnes simul, si plures sunt; ita, nempe, ut heres quisque dimidium ejus partis ei det, quam ex hereditate cepit*. v. Gronov. Sest. IV, 7.

PARTVS. *de viro*. Tusc. II, 8. *Deianira Oenei partu edita*.

Sic

INDEX LATINITATIS.

*Sic Græci τίκτειν etiam de patre v. Davies ad b. l. & Vtrum Dōct. in Miscell. Obs. quæ cura Cel. Dorvilli prouident. Vol. I. p. 409. * factus. Or. II, 40. feræ parvus suos diligunt.*

PARTVRIO. *metaphorice de re matura, mox eruptura in lucem. Muren. 39. periculum conceptum resp. parturit. Phil. II, extr. utinam reipublicæ dolor pariat, quod jam diu parturit. * laborare. Læl. 13. securitate frui animus non potest, si tamquam parturit unus pro pluribus.*

PASCERE. *in re augurali aves pascuntur Div. II, 34. cum auide offam pulvis devorant, ut tripudium fiat. * pascere dicitur de iis, qui rem pecuariam exercent. Verr. II, 3. qui arent, qui pascant &c. Offic. II, 25. bene pascere. * pasci pro vivere ex re aliqua. Off. II, 11. qui scelere & maleficio pascuntur.*

PASCVA. Agr. I, 1. utrum hanc silvam in relictis possessionibus, an in censorum pascuis invenisti? *b. e. quæ a censoribus locantur. v. scriptura.*

PASSER. Fin. II, 23. quæ passeribus nota est omnibus.

PATEFACTVS. *inventus. Div. I, 39. nec ante philosophiam patefactam – hac de re communis vita dubitavit.*

PATELLA. *dis propria, in qua iis cibi ponuntur. Fin. II, 7. ita non religiosi, ut edant de patella.*

PATER. Pis. 33. &c. Patres

Conscripti. unde Senatus sic dicitur. v. Liv. II, 1.

PATERE. ad Div. VI, 10. omnia Ciceronis *pacere* Trebiano. *b. e. iis Tr. uti potest ut suis. Rosc. C. 2. nomen in adversariis patet. Div. II, 1. ut nullum philosophiæ locum esse pateremur, qui non latinis literis illustratus pateret. Off. I, 73. minus multa patent in eorum vita, quæ fortuna feriat.*

PATERFAMILIAS. *pro homine indocto, & rei familiaris tantum studioso. Or. I, 29. qui sicut unus paterfamilias his de rebus loquor.*

PATERPATRATVS. Or. I, 4. Cæcin. 34. *qui sit, docet Liv. I, 24.*

PATIBILIS. *tolerabilis. Tusc. IV, 23. patibilis dolor putandus, * in quem perperissio cadere potest. Nat. D. III, 12. omne animal patibilem naturam habere.*

PATRICIVS. *qui e familia aliqua eorum senatorum ortus est, quos Romulus & Tarquinius Priscus legerunt; & qui ab illis quidem orti sunt, majorum gentium, qui ab his, minorum gentium dicuntur. Patriciis opponuntur plebeji. ad Div. IX, 21. de patriciis satis dictum in Lexic. Fabri & scriptores laudati. * ad Brut. 5. dum unus erit patricius magistratus, auspicia ad patres redire non possunt. Patricii magistratus sunt Consulatus, Prætura, ædilitas &c. quia olim patriciis proprii fuere, & a patriciis capi potuerunt. Leg. II, 2. Fibrenus præcipitat in Lirim,*

INDEX LATINITATIS.

vium, & tamquam in patrigiam pecorum alendis questum que-
familiam venerit, amittit nomen tis, siue ex privatis siue e pu-
obscurius blicis pro certo vectigali condu-

PATRIVS. a maioribus reli- ctis pascuis. Verr. II, 6. Fonteij. I.
ctus & traditus, antiquus; Or. Deiot. 9. rex Deiotarus pecuarius
I, 18. mos patris Academiae. dicitur. Sunt etiam, qui pu-
Mur. 41. sacra patria. Sic et blicanos pecuarios dictos arbi-
iam Verr. I, 3. Dii patrit, sunt, trantur, qui vectigal redeme-
quorum cultus a maioribus ad rant, quod de pascuis publicis
nos venit. * paterinus. Rosc. A. daretur; sed loci Ciceroniani &
46. animus patritus in liberos, Liviani XXXIII, 42. XXXV, 10.
hoc propterea adjeci, quia vidit, non sunt de publicanis; quid ii
qui dubitarent, sic dici latine, enim ad Aedilium curam per-
& inde haberent in loco Livii tinent?

II, 5. eminente animo patrio in-
ter publicae pœne ministerium.

PATRIMVS. cui pater su-
perstes est. Har. R. II. v. Heincc.
Antiq. J. R. ad Inst. Just. I, 10, 5.

PATRITVS. patris. Tusc.
I, 19. patritam illam & avitam
philosophiam.

PATRVVS. reprehensor, ma-
gister. Cœl. II. fuit pertristis
patruus, censor, magister. scil.
quia plus vident homines & re-
prehendunt severius in fratrum
liberis, quam in suis. v. Inet.
ad Horat. Sat. Drakenb. ad
Silium XV, 10. Casaub. ad Per-
sium p. 52.

PAVIRE ferire. Div. II, 34.
terram pavire &c.

PAX. in formulis precum.
Rabir. Perd. 2. pacem ac veniam
peto.

PAVIMENTATVS. Q. Fr.
III, I, I. porticus pavimentata
sc. opere tessellato. v. Spon. Mi-
scell. Erud. Ant. p. 40.

PECCATVS. Verr. II, 78. in
peccatu manifesto tenebatur.

PECVARIVS. qui gregibus

PECVLATOR. qui peculatus
reus est. Offic. III, 18. Est au-
tem peculatus Rosc. A. 29. cri-
men quo tenetur, qui aerarium
defraudavit.

PECVLIARIS. proprius. ad
Q. Fr. II, 10. hoc mihi fuit pe-
culiare.

PECVLIATVS. dives, num-
matus. ad Div. X, 32. plane pe-
culatus discessit

PECVLIVM. pecunia, quam
servus domini permissus colligit.
Verr. I, 36. peculio servorum.
Parad. 5. qui cupiditate peculii
nullam conditionem recusant
durissimæ servitutis.

PEDARIVS. de senatoribus,
qui non dicendæ sententiæ jus
habent, sed tantum assentiun-
tur discessione, quia nondum
magistratu aliquo functi sunt.
ad Att. I, 16. 17. v. Gell. III, 18.
nam is est locus classicus

PEGMATA. loculi lignei, in
quibus libri reponuntur. ad Att.
IV, 8.

PEIERARE, quid sit? r. Off.

PEL.

INDEX LATINITATIS.

PELLECTIO. *lectio. ad Att.*

1, 13.

PELLERE. dicuntur res ex-
terne, cum agunt in sensum in-
strumenta, & quidem in utram-
que partem, suaviter & cum
molestia. Or. 53. quod cum ani-
mos hominum auresque pepulis-
set, ut intelligi posset, quod
cassus effudisset, cecidisse iucun-
de. * deinde pelleret nri, aut
mentem dicuntur species rerum
contemplantium, cum animo concipi-
untur. Acad. IV, 10. vñs nos
pellerent. ib. IV, 20. visa men-
tem sensumve pepulerunt. * de-
nique quæ animum suaviter aut
molestè afficiunt. Fin. II, 10. nec
illum habet ictum, quo pellat
animum hic status nihil dolendi.
Div. I, 36. ut pellantur animi
vehementius, sæpe etiam cura
& timore. Coel. 15. candor hu-
jus te & proceritas, vultus ocu-
lique pepulerunt. Sic legit
sc. Grænius pro vulgato per-
pulerunt. nam cum pepule-
runt, ignorantia librariorum
sæpe permutatum est perpule-
runt & pereulerunt. v. Græv.
ad b. l. & Gronov. ad Eru. III,
30. Sic ad Div. IV, 13. nulla
inignis me privatim pepulit in-
juria. b. e. attigit, alie. edd.
habent: perculit. * Brut. 87.
longi sermonis initium pepulisti;
quod eleganter dictum arbitror
pro: movisti, commovisti, qui-
bus verbis in hac re utuntur
veteres. Sed cum hæc elegan-
tiam non caperent quidam, aut
depulisti, aut detulisti ex eo fe-
cerunt.

BELLICERE. dicitur de ar-
tibus magicis, quibus v. c. seget
ex agro vicini in nostrum de-
ducitur, nam de hoc est apud
Plin. Hist. nat. binc elegan-
ter ad alia transfertur. Or. I,
57. iudicum sententias lepore,
& sale, pellicere. &c.

PELLIS, quia pellibus ster-
nuntur sententia in castris, pro-
pterea pro ipsis sententiis ponun-
tur. Acad. IV, 11. ut non mul-
tum imperatori sub ipsis pellibus
otii relinquatur

PELLITVS. fr. Or. pr. Scaur.
M. Aemilius sordidissimæ genti,
ac prope dicam pellitis testibus
condonetur. Pelliti sunt pro-
prie pellibus, pro veste recti, ut
rustici, qui inde pelliti dicuntur.
Sed quia hic cultus est etiam illis
gentibus communis, quæ barba-
ræ sunt, & ab hoc humaniori
cultu absunt, propterea bar-
bari etiam, ut b. l. sunt pelliti.
Sic eos appellavit etiam Clau-
dian. de IV. Consul. Honorii v.
466. Est autem ap. Ciceronem
sermo de Sardis, qui pelliti di-
serte vocantur ap. Liv. XXIII,
40. v. ibi Gronov. sed imprimis
Patricius ad fr. Or. pr. Scauræ
T. III. P. II. p. 105. ed. Græv.

PELLVCENS. Brut. 79.
mollis & pellucens oratio

PENATES. unde dicti? v.
Nat. D. II, 27. Verr. IV, 8. Sull.
31. penates ac Dii patrii. cf.
Dom. 57. Har. R. 17. Nempe
penates & Dii patrii, item fa-
miliares, sunt iidem; nempe ii,
quos & quæque urbs communi-
ter a maioribus traditis & qua-

INDEX LATINITATIS.

affectatio regno, tribuno plebis pulsato aut interfecto, ciue Rom. indicta causa virgis caso, aut percusso, aut alio supplicio servili affecto. Rabir. Perd 3. perduellionis iudicium; quod exercebatur, cum T. Labienus accusares Rabirium; quasi Saturninum trib. pl. interfecisset; ubi v. Intt. cf. Verr. I, 5. Formam huius iudicii peto e Livio l. c. cf. Turnebi argum. ad Or. pr. Rabir. Perd. Sigon. l. c.

PERDVELLIS. qui prope sit? v. Offic. I, 12.

PEREGRINARI. peregrinum esse. Mil. 12. tu peragrinatur aures, neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur.

PEREGRINVS. v. Ind. Legg. in Lege Papia.

PERENNIS. Nat. D. II, 3. perenne auspiciam. ibid. nulla perennia servantur. Perenne auspiciam est, cum magistratus omnes auspicio transierit. Festus in perenne & ibi Scaliger, quem hic jam laudavit Dierfius.

PERFRICARE. Tusc. III, 18. quæ, cum os, perfricasti, soles dicere. b. e. cum impudens factus es, pudorem deposuisti. Sed Pis. 25. caput sinistra manu perfricare, Victorio Kar. L. VII, 6, & talis videtur esse signum hesitantis, qui, quid faciendum sit, nescit. Mibi vero etiam b. l. de impudentia accipiendum videtur, de homine, qui nihil vereatur, nihil timeat. Nam Piso ita inducitur, ut dicat, rationes se ad ararium retu-

lisse perscriptas scire & literate b. e. callide & ad regendas fraudes & furta accommodatissime, ita ut ipse scriba hanc calliditatem perspexerit, & secum dixerit, ratio apparet, cessi argentum cixerai. Non hic profecto hesitatio & sollicitudo locum habet.

PERFRINGERE. Sext. 64. perfringere leges & iudicia opibus & potentia. Catil. I, 7. perfringere quaestiones. cf. Cæcin. 26. Aët. 11. Verr. I. Mil. 32. dicitur de reis, qui pecunia, gratia, vi, penam evadunt & absolvuntur. de oratione sublimi: Ol. 28. hæc modo perfringit; modo irrepit in sensus. Brut. 9. Theophrastus fuit suavitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret.

PERFUGIVM. Cluent. 19. perfugia causarum, sunt artificia, quibus male causæ defendi possunt.

PERFUNDERE. Rosc. A. 29. nos perfundere iudicio, accusare autem eos, a quibus mercedem accepisti.

PERFUNGĬ. e regula Grammaticorum de bonis rebus dicitur, ut ad Div. IV, 5. omnibus prope bonis perfunctum esse. Sed est etiam de malis, ut defungi. Marcell. 10. perfuncta resp. est bello misero. cf. Har. R. 8. ad Div. V, 12.

PERICVLVM. iudicium, quod periculum capitis affert. Sic Rosc. A. 30. periculum creare, pro accusare. Arch. 6. pericula

INDEX LATINITATIS,

cula amicorum. Manil. 1. *pericula* privatorum. * ad Div. XIII, 68. quid sentiam, non saepe scribam, propter *periculum* ejusmodi *litterarum*. * Specimen, quod experiundarum virium causa, fit., Leg. I, 1 faciunt imperite, qui in isto *periculo* non ut a poeta, sed ut a teste veritatem exigant. * Verr. III, 79. scribis tabulae publicae *periculae*que magistratum committuntur. *Pericula* sc. sunt tabellae, libelli, in quibus aliquid scribitur, quamquam Grotius, Sirmonidus aliique maline *pericula* legi. Sed vide imprimis, quem hic Gravius laudavit, Salmas. mod. Usur. c. 15. & Bosium * ad Nepot. Epamin. 8. Gothofred. ad Cod. Theod. tit. de sententiis e *periculo* recitandis; ut alias taceamus, qui passim copiose laudantur.

PERILLVSTRIS. ad Att. V, 20. ibi morati biduum *perillustres* fuimus. h. e. magnam laudem re bene gerenda consecuti sumus, rem optime gessimus.

PERIMERE. tollere. item impedire aliquid ne fiat. Planc. 42. si vis aliqua major reditum *peremisset*. Tusc. I, 38. sensu *peremto*. Har. R. II. *peremti* sunt ludi. Sext. 22. mors mea causam publicam *peremisset*. Off. III, 7. nisi aliqui casus consilium *peremisset*.

PERIPETASMA. vestis stragula. Verr. IV, 12. Attalica *peripetasmata*. v. Ind. Hist.

PERISTROMA. idem. Phil. II, 27.

PERISTYLIVM. Dom. 44. porticus cum conclavibus pavimentata trecentum pedum, amplissimum *peristylum*. Est autem *peristylum* locus, qui a columnis undique ambientibus nomen habet. v. Int. ad Sueton. Aug. 82.

PERIVRARE. item *PERIVRIVM* quid sit? v. Offic. III, 29. Perjurare autem est vera lectio illius loci, quam asserunt Lambinus, Fabricius &c. Vultgo autem olim legebatur: *pejerare*, sub qua voce etiam h. l. laudat Nizolius. Et quoniam idem est *pejerare*, quod *perjurare*, ut tirones etiam illam vocem recte intelligerent, etiam ibi hunc locum laudavimus. Ceterum *perjurare* & *pejerare* dici arbitror de falso jurejurando, ut Graecum ἐπιόρκῶν; quod est proprie saepe & malem jurare. qui autem hoc faciunt, illi etiam facile falso jurant.

PERIVRISSIMVS. leno. Rosc. Com. 7.

PERLITVS. Rosc. A. 52. *perlitus* sanguinis crudelitate; de eo, qui eandem fecit.

PERMANARE. Or. II, 77. ut ad eorum mentes movendas *permanare* possint. Tusc. II, 18. conclusivulae ad sensum non *permanantes*. h. e. quae non persuadent, etiamsi nil contra dici possit.

PERMISCERE. Or. 9. ab Aristophane poeta -- Græciam *permiscere* dictus est Pericles. Gr. κυκλῶν

INDEX LATINITATIS.

PERMITTERE. Verr. I, 32. *permittere dolori suo incommoda. b. e. ipsum ulcisci injurias sibi illatas.* Contra Sext. 33. *permittere inimicitias patribus & reipubl. est non ulcisci, senatus & reip. causa v. concedere, condonare. * tradere in potestatem.* Agr. II, 15. *regna decemvirorum ditioni - permissa esse dico.* Catil. I, 2. *permissa est resp. Consulibus. id fiebat Scro; videant Coss. ne quid & c. quo liberam potestatem accipiebant reip. etiam non consulto senatu, quibus videretur rationibus defendenda.*

PERMVTARE pecuniam. ad Div. II, 17. ad Att. XI, 22. XV, 15. XII, 24. & c. *permvtatio publica pecuniae ad Div. III, 5. est collybus, de quo supra.*

PERNICIES. Rosc. A. 45. *quorum nihil pernicii causa consilio divino factum putamus, de hoc Genituo, quem ex hoc loco Gellius IX, 4. laudat vid. Voss. Anal. II, 19.*

PERORARE. Quint. 10. *namquam perorari potuisse. b. e. fini controversiam.* Sic Verr. III, 66. *perorabo hoc crimen decumanum; simpliciter est, pro, desinam de hoc crimine dicere.* ad Heren. I, 10. *perorare narrationem.*

PERPESSIO. *facultas perpetiendi & tolerandi.* Tusc. III, 24. *ceterorum perpeccio facit, ut multo minora videantur.*

PERPETVARE. Or. III, 46. *perpetuare verba, est eodem spiritu pronuntiare, nihil incutere.*

PERPETVITAS. Or. II, 54. *perpetuitas sermonis, de oratione continua, quae opponitur ei, quae est in interrogando aut respondendo. ibid. III, 49. perpetuitas verborum; de periodo.* Or. 2. *perpetuitas dicendi, de tota serie & contextu orationis.* Tusc. V, 10. *extr. non ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt sed ex perpetuitate & constantia.* *Philosophorum perpetuitas est, cum omnia inter se apta sunt, nam ob altero ducitur, nihil ante dictis repugnans.* Off. I, 33. *ut constare in vitae perpetuitate nobis possumus.* Fin. II, 27. *in perpetuitate temporis vita beata duci solet.*

PERPETVVS. A&L Verr. 11. *perpetua oratio. v. perpetuitas n. i. ad Div. V, 12. historiae perpetuae, sunt, aut, quas nos universales appellamus, aut certe regni aut reip. totius, opponunturque historiis singulorum hominum.* Or. 36. *perpetua quaestio, est universalis, cum de genere universo quaeritur.* ad Att. V, 21. *ut centesimae perpetuo faenore ducerentur. b. e. ut centesimae usurae in singulos annos ducerentur in supputatione, non autem etiam centesimarum usurae.* v. Gron. Manniff. Vet. P. p. 414.

PERRVMPERE. Verr. I, 5. *perrumpere quaestiones.* Leg. I, 15. *perrumpere leges & c. v. perfringere.*

PERSCRIBERE. *solvere, non ex arca, sed de mensa argentarii*

INDEX LATINITATIS:

pari, per attributionem, per assignationem. ad Att. IX, 12. viri boni usuras *perscribunt*? Flacc. 19. pecuniam se *perscripsisse* dicunt. *Salmas. mod. Usur. p. 473. Gronov. Observ. IV, 9. * in Codicem aliquid referre.* Rosc. C. 1. aequae tabulae condemnantur ejus, qui verum non retulit, & ejus qui falsum *perscribit*. *ibid.* falsum *perscriberes* nomen. * *Scitum perscribitur* Catil. III, 6. quod nondum aeri incisum est.

PERSCRIPTIO. solutio de mensa, eius Assignation. ad Att. XII, 51. Phil. V, 4. * *perscriptio est. etiam omnium earum rerum quae literis consignantur, in Codices referuntur, aeri inscribuntur.* Agr. II, 9. *perscriptio legis.* Or. I, 58. si de tabulis & *perscriptionibus* controversia est &c. *sic enim legendum.*

PERSCRIPTOR. Verr. III, 7. scribam tuum *perscriptorem* huius scelerationis fuisse.

PERSECARE. decidere cum aliquo. ad Att. XIII, 23. da te in sermonem, & *persecuta* & confice.

PERSECUTIO. actio in aliquem civilis. Or. 41. in iuris scientia *persecutionum* cautionumque praecipio. v. actio, scribere, cavere.

PERSEQVI. sequi. Phil. III, 3. quarta legio Caesaris auctoritatem & exercitum *persecuta* est. ad Div. IX, 3. ego neglecta barbarorum inscitia te *persequar*. * *per singulas partes enarrare,*

accurate & plene narrare; explicare. ad Div. V, 13. nullum membrum reip. reperies, quod non fractum debilitatumve sit: quae *persequerer*. * *exsequi* ad Att. VI, 1. mandatorum mihi libellum dedit - - omnia sum diligentissime *persecutus*. ad Att. VIII, 11. *in ep. Cic. ad Pomp.* ut quodcumque tu consilium praecipisses, id nobis *persequendum*, putaremus. *Sed hoc etiam ad primam perferri significationem potest.* cf. ad Q. Fr. II, 13. * *ulcisci* Acad. IV, 1. inimicitias paternas *persequi*. * *est etiam verbum juris, quod significat actionem in aliquem, & est petitoris, inprimisque in re pecuniaria dicitur: exigere pecuniam.* Rabir. Post. 4. *persequi* ab aliquo pecuniam. Leg. III, 8. *Syngraphas suas persequi.* Verr. III, 13. bona sua repetere ac *persequi* lite ac iudicio. * *hinc ductum illud genus arbitrar, cum persequi poenas dicitur, qui sumis poenas ab aliquo, ulciscendi causa.* ad Div. I, 9. poenas a seditioso *persequi*. Caccin. 11. poenas alicujus *persequi*.

PERSOLVERE. solvere. ad Att. VII, 3. si hoc mihi *ζητημα* *persolveris*, magna me molestia liberaris. * *satisfacere, non modo solvenda pecunia, sed etiam respondendo, officio praestando &c.* ad Att. XIV, 20. *persolvi* primae epistolae: venio ad secundam. Quir. p. R. 9. *persolvere* officium. cf. Verr. V, 69.

PERSONA. πρόσωπον, facies

INDEX LATINITATIS.

facti fista histrionis. Or. II, 46. cum ex persona mihi ardere oculi histrionis viderentur. Sed de hac & ceteris hujus verbi significationibus distincte & accurate, etiam ex Cicerone, agitur in Lexic. Fabri; ad quod strones remittimus. Nos monemus 1. personam dici non solum de hominibus, sed etiam aliis rebus, & in his formulis abstractum pro concreto poni, Muren. 3. personam gravitatis severitatisque non appetivi. ad Att. XV, 1. feda est persona ipsius senectutis. Varr. II, 17. persona calumniae imponatur. 2. personam per periphrasim quandam dici de hominibus, sed cum respectu ad eorum conditionem, officium, mores &c. Cluent. 29. hujus Staloni persona ab nulla turpi suspitione abhorrebat. 3. Arch. 2. in ejusmodi persona, quae - minime in judiciis periculisque tractata est. Manuzius refert ad Archiam, qui in foro versatus non fuerit. Sed rectius Passeratius refert ad Patrum Ciceronem, propter verbum tractare. Nam histriones dicuntur proprie personas tractare. v. tractare.

PERSONATUS: facie fista indutus. Or. III, 59. personatus Roscius. * simulator & dissimulatio. ad Att. XV, 1. quid est autem cur ego personatus ambulem.

PERSONARE. valde clamare, clara voce dicere. Coel. 20. non loquuntur solum, sed etiam personant. Planc. 35. furia-

lis illa vox - secum & illos & consules facere, personabat.

PERSPICERE. diligenter considerare & examinare probandi aut improbandi causa. besichtigen, besehen. Mil. 20. perspicere villam. ad Q. Fr. III, 1. perspicere viam. ad Div. IX, 13. domum cum fabris perspicere. Phil. II, 38. quare & perspicere conditionem, quamquam h. l. Gravius malebat: prospicere.

PERSTRINGERE. leviter percurrendo contingere. Phil. II, 19. celeriter cursum perstringere. Agr. II, 25. terram aratro perstringere. * hinc metaphorice Sull. 16. nemo me tenuissima suspitione perstrinxit. * Ceterum quoniam, si quod virgale perstringis oculorum aciem, ea obtunditur, propterea perstringere aciem splendore, dicitur Rabir. Post. 16. Fin. IV, 14. &c. ut non opus sit, cum nonnullis existimare, librarum perstringere in his posuisse abique pro prastringere; etsi ceterum negari non possit, interdum id factum esse.

PERTINERE. constructio quadruplex est ap. Ciceronem, cum praepos. ad, in, per, & cum ablativo. Or. II, 2. pertinet in prudentiam, pro quo Pearson reposuit: ad; ex odie. Venti. & Mediolan. & ita judicavit jam Lambinus. Est samen cum in, quamquam alio sensu. Nat. D. II, 55. ut mox videbimus. Ceteras formas suis locis offeremus. * utile esse, valere. ad Att.

III, 1.

INDEX LATINITATIS.

III, 1. ad multa *pertinuit*. Off. II, 10. quæ ad gloriam *pertinent*. Quint. 29. ad rem *pertinent* testimonia. * *meare*, attingere. Nat. D. I, 14. ratio *pertinens* per omnium rerum naturam. *ibid.* II, 55. implicatio nervorum toto corpore *pertinens*. *ibid.* *venæ in omnes corporis partes pertinentes*. *ibid.* 54. eaque ad pulmones usque *pertinet*. * *Sentiri*, vim habere in aliquem. Div. II, 44. aliquid vim cœlestem ad eos, qui in terra gignuntur, *pertinere*. Tusc. I, 38. nihil *persinuit* ad nos ante ortum. *ib.* 45. nihil ad mortuos *pertinet*. Arch. II. *pertinebit* - ad aliquam animi mei partem. cf. Læli. 4. * *dicitur etiam* ad aliquem *pertinere id*, *cujus quis auctor est*. Rosc. A. 96. ad quem maleficium *pertineret*. Verr. I, 17. *pertinet* res ad ipsum.

PERTISVM. *quidam volebant dici pro pertisum*. Or. 48.

PERTURBARE. *exturbare, ejicere*. Herenn. IV. 8. ut eum præcipitem *perturbetis* ex ea civitate.

PERTURBATIO cœli. Div. II, 45. *opp. serenitatis*. * *affectus vehementiores dicuntur perturbationes, de quibus ex insituro agitur Tusculana quarta*.

PERVELLERE. *vellicare, minus quam convellere; molestia afficere*. Tusc. II, 20. si te dolor *pervellat* aliquis. *ibid.* III, 17. fortuna *pervellere* te potuit & pungere; non potuit

certe vires frangere. * *reprehendere*. Or. I, 62. non mihi fuit molestus, quod jus nostrum civile *pervellit*.

PERVERTERE. Cluent. 39. Quintius Junium *pervertis*. b. e. eo *redegit*, ut *condemnaretur*, adeoque omnibus ornamentis fortuna *privaretur*.

PERVVLGARE. ad Att. XII, 45. tu vero *pervulga* Hirtium. i. e. *librum ejus*.

PERVSTVS. ad Div. XII, 15. hominem *perustum* gloria, volunt incendere.

PES. *quomodo a numero differat*. v. Or. 64. & *supra in v. numerus*. * *pars terræ exigua*. ad Att. VII, 22. *pedem* in Italia video nullum esse, qui non in istius potestate sit. * *in navibus pedes sunt funes, quibus interiores veli anguli versus puppim trahuntur*. Or. III, 40. *pes* in navi. ad Att. XVI, 6. *pedibus æquis*. ubi v. Græv. cf. Vossium ad Catull. ep. 4. p. 12. * Cluent. 13. *constituitur ante pedes* &c. *dicitur de eo, qui coram tribunali aus subsellis judicium constituitur*. * *Sæpe etiam servi dicuntur esse ad pedes, circum pedes*. &c. Verr. I, 36. homines *circum pedes* habebat. Deiot. 1. *servum a legatorum pedibus abduxit*. * Sen. p. R. 4. *ne pedibus iret*. *de senatoribus peractis, de quibus supra. cf. discessio*. * *pedibus trahi, est pessime atque iniquissime tractari*. ad Div. VII, 31. *de judiciis non laboro: trahantur per me pedibus omnes rei*. ad Att. IV, 16.

per

INDEX LATINITATIS.

per me ista pedibus trahantur. *Victor. Var. Lect. XXI, 24, qui ex Homero hoc proverbium repetit. * Vatin. 5. pedibus iter facere, est terra proficisci & opponitur tō navigare.*

PESTILENTIA. Agr. II, 27. in Salapinorum pestilentia finibus; pro, pestilencibus f.

PETASATVS. ad Div. XV, 17. itineri paratus; quod in itineribus petaso utebantur, ad solem arcendum, ut e Sueton. Aug. 82. intelligi potest.

PETERE. de ictibus gladiatorum & athletarum. Quint. 7. caput petere. Or. 68. ut athletas, nec multo secus gladiatores videmus nihil nec vitando facere caute, nec petendo vehementer &c. * ad se suasque partes alligere. ad Div. XIV, 1. qui ab his me amari putabam, qui invadebant, eos non lequebar, qui petebant. * est etiam actoris in causa privata. Flacc. 34. possessionem petere. inst. a pratore, qui dat possessionem. Rosc. C. 12. amplius se a nemine positurum. cf. Verr. III, 11. &c. itaque is, in quem actio suscipitur, unde petitur, dici solet de Or. I, 37. ad Div. VII, 11. ubi v. Grav.

PETESSERE potere. Tusc. II, 26. qui laudem hanc petessunt. Div. I, 11. terrasque petisser.

PETITIO. ictus. Catil. I, 6. petitiones corpore effugere. unde ad oratores traducitur & eorum artificia, quibus aduer-

sariis nocere studens. Or. III, 54. orationis ipsius, tamquam armorum, est vel ad usum comminatio & quasi petisio. in-Catil. 14. novi omnes hominis petitiones rationesque dicendi. * actio in aliquem, item postulatio a pratore, ut jus nostrum nobis concedat, tamquam hereditatis possessionem &c. Brut. 5. cujus petitio sit. Rosc. C. 12. petitionem integram reliquit. Inv. I, 8. petitioni opponitur recusatio, quæse est ejus, unde petitur.

PETTOR. actor, qui actum intendit, in causa privata, cui opponitur is, unde petitur. in petere. Or. I, 37. Quint. 13. Rosc. C. 14. Verr. III, 11.

PHALERAE. ornamenta equorum. Verr. IV, 12. phalera pulcherrime factæ.

PHASELVS. ad Att. I, 10. XV, 17. est navicula longior & simul angustior cum proa longe & oblique supra aquam porrecta unde mira ejus velocitas.

PHILOLOGIA, ad Div. XVI, 2.

PHILOLOGVS. ad Att. XII, 12. 29. ad Q. Fr. II, 10. v. Luc. Græc.

PHILOSOPHIA. ad Q. Fr. II, 1. ea villa tamquam philosophia videtur esse, quæ objurgat ceterarum villarum insaniam. Sed Faernus & Ursinus legunt: philosopha. * secta philosophica. Or. III, 27. quæ exercitatio nunc propria duarum philosophiarum videtur.

PICA-

INDEX LATINITATIS.

PICARIAE. *loca in silvis, ubi propter copiam picearum pix coquitur.* Brnt. 22. liberi societatis ejus, quæ picarias redemisset. *Hæ picariæ fuere, ut ex illo loco apparet, in silva Sila in Brutiis; unde Brutia pix omnium celeberrima.* v. Burmann. de Væstigal. c. 1. p. 14.

PICTVRA. Verr. IV, 1. *pi-ctura in textili, est vestis stragula opere Phrygiæ acu picta,* v. Junius de Pictur. p. 86.

PICTVS. *de oratione, significat genus dicendi ornatum ornamentis iis, quæ ingenium ostendunt & suavitatem tantum habent.* Or. 27. *pictum orationis genus.* Brut. 85. *Lysia nihil potest esse pictius.* * Fin. V, 27. *qui nunquam philosophum pictum, ut dicitur, viderunt.*

PIGMENTARIVS. *pharmacopela, quia inter pharmaca, etiam χρωματὰ, pigmenta.* v. impr. Salmas. ad Solin. p. 740. 741. ad Div. XV, 17.

PIGNERARI. Phil. XIV, 12. *Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet. h. e. eripere morti, quam fortiter in acie pugnantes sæpe opperunt, & ita, tamquam pignore quodam ab eo accepto, propriam sibi reddere.* Nam pignerari est etiam pignus accipere securitatis causa. v. pignerator, & pignus.

PIGNERATOR. *qui pignus capit a possessore securitatis causa, possessorem nihil dero-*

rius in re, quam possidet, dum lis est, facturum. Verr. III, 1.

PIGNVS. Phil. I, 5. *cogi pignoribus.* Or. III, 1. *pignoribus ablati coercere.* Fuit genus coercionis, quo utebantur magistratus, imprimis Consules, in senatores, qui parere, tamquam vocati in senatum, nollent. * *elegantè pignora dicuntur omnia ea, quæ fiduciam faciunt, qualem aliquis se præstiturus sit.* ad Att. VIII, 9. *minus multa illi dederant reipublicæ pignora.* Phil. XIII, 4. *magnis & multis pignoribus M. Lepidum resp. illigatum tenet.* *Ea pignora deinde enarrantur, & sunt partim commoda multa, quæ habet in republ. & a republ. propter quæ ei adversari non potest, partim specimina amoris in temp. ab eo jam edita.*

PILA. Pil. 28. *claudus pilam, v. claudus.*

PILVS. ad Q. Fr. II, 16. *ego ne pilo quidem minus me amabo.* Rosc. C. 7. *ne ullum pilum boni viri habere videatur.*

PINGERE. Brut. 37. *verba pingere; quod fit tropis & χήμασι λέξεως.* ad Att. IV, 5. *bibliothecam mihi pinxerunt constructione & fittybis.*

PINGVIS. *de rebus philosophicis, est minus subtilis & acutus, sed popularis.* Læli. 5. *agamus pingui Minerva, ut ajunt h. e. non utamur illa subtilitate Stoicorum.* Acad. IV, 34. *quod ipsi Antiocho pingue videbatur* &

INDEX LATINITATIS.

& sibi contrarium. * *ditius*, minus *suavis*. Arch. 10. *pingue* sonantes poetæ.

PINNA: genus *conchæ*. v. Nat. D. II, 48. * *in piscibus pinnae sunt*, instrumenta natandi, loco pedum data, ut ait Plinius; ut *in avibus sunt instrumenta volatus*, unde proverbialiter ad Att. IV, 2. *pinnae alicui incidere*; ubi tamen Grævana habet: pennas.

PINNOTERES, *squillæ*. v. Fin. III, 19. Nat. D. II, 48.

PISCINARIUS, qui *piscinis murenarum aliorumque pretiosorum piscium delectatur*; qualis L. Lucullus fuit. ad Att. I, 16. 17.

PISTRINUM. *carcer privatus*. ad Q. Fr. I, 2. §. 4. *in publicam custodiam*, vel *in pistrinum*.

PIVS. ad Div. X, 24. *pie propinquitates*.

PLACARE. Tusc. II, 8. hæc dextra *Lernam*, *maestata* *excestra*, *placavit*. i. e. *intam reddidit*. Sed videtur legendum; *pacavit*. *Placari quidem mare dicitur*, sed *aliam ob causam nempe quia tempestates, iræ maris dicuntur*: cum autem a *prædonibus liberatur*, *pacari dicitur mare*, non *placari*. has voces permutari notum est. vid. Drakenb. ad Silium II, 483.

PLACATUS. Tusc. IV, 17. *sibi ipse placatus*, de *homine tranquilli animi*. Quir. p. R. I. *si mihi placata omnia fuissent*, h. e. *si nil adversi mihi accidisset*.

PLANGUNCULA. *pupa*, *simulacrum cereum*, ex Græco *πλαγγών*. ad Att. VI, 1. *inventæ sunt quinque planguncula matronarum*. v. Bosius ad b. l. qui hanc vocem Cicero restituit, probante Lambino, Junio, &c. cum ante esset *sine sensu langunculae*, quod servavit Grævius. Reperit etiam in Cod. Bessarionis Manutius. cf. Spanhem. ad Callim. p. 711.

PLANVS. *impostor*. Cluent. 26. hanc vocem Viri docti restituerunt etiam Capitolin. in Anton. Phil. c. 13.

PLATALEA. *avis*. v. N. D. II, 49.

PLAUSVS. Div. II, 26. *Galli cantu plausuque alas premunt*. * *gratia*, *laus*. Cluent. 47. ex tota ista subscriptione *rumorem quendam & plausum popularem esse quæsitum*.

PLENVS. Prov. Conf. 8. *quis plenior inimicorum fuit Mario*. * *lautus*, *copiosus*. Rosc. A. 2. *in alienam pecuniam tam plenam atque præclaram invasit*. Ceterum male hoc traxit Grævius *plenum convivium* e Suetonio. v. Burman. ad Suet. Cæs. 49. * *plenum dicitur corpus carnosum & succulentum*; opponiturque *macilento*. v. Salmas. ad Solin. p. 203. unde transfertur ad orationem, & opponitur *jejuno*, *exsanguis*, *tenui*. Off. I, 1. *orationem latinam efficies plenior*. Or. III, 14. *de horridis rebus nitida, de jejunis plena, de pervulgatis nova*

INDEX LATINITATIS.

nova quædam est oratio tua. *ibid.* 52. si habitum orationis & quasi colorem aliquem requiritis, est & plena quædam, sed tamen teres. &c. * *in voce plenum est in laude, si adjecta est suavitas.* Or. I, 29. neminem voce pleniorē aut suaviorē mihi videor audisse. Sed etiam in vitio, cum abest suavitas, & significat vastum. Or. III, 12. ejus tu illa lata nonnunquam imitaris, ut E plenissimum dicas. * Or. 47. sic loqui, nosse, judicasse vetant, novisse jubent & judicavisse, quasi nesciamus & plenum verbum recte dici, & imminutum usitate.

PLERA. Leg. III, 3. *antique pro pleraque, quamquam Lambinus & Davis. malunt pluria.* v. Lex. Fabri in b. v.

PLUMBEVS. Tusc. I, 29. *plumbeus* in physicis. Fm. IV, 18. o! *plumbeum* pugionem. ad Att. I, 13. illum *plumbeo* gladio jugulatum iri.

POEMA. Tusc. II, 11. *poemata* lecta, de quibus ex aliquo poemate.

POENA. Cluent. 43. *pæna* vitæ. * Rosc. A. 24. *pæna* parentum. Verr. I, 3. *pæna* civium. Phil. XIII, 20. patriæ *pæna*. ad Att. IX, 14. *pænas* alicujus persequi. *In his omnibus significat ultionem injuriæ alicui factæ.* * *Furia ultrix.* Pis. 37. o! *Pæna*! o! *Furia* sociorum. Dom. 2. & forte sic est, in quibusdam, quæ ante adduximus. cf. *Drakenb. ad Sil. II, 551.*

POENIRE. *antique pro punire.* Tusc. I, 44. *Sic habent etiam Codd. quidam. Milton. 31. Sic antiqui dicebant: Pœnitus, mœnera, mœri, pro Punctum, munera, mûri. v. Drakenb. l. c. I, 602.*

POENITET. *pœnitere* nos ejus rei dicimus *elegantè, quæ parva est, quacum contenti non sumus, quæ nobis non placeat, cui parum tribuimus.* Or. 37. non *pœnitet* me quanta sint. Or. III, 9. *pœnitet* memet mei. ad Div. I, 7. fortunæ meæ ne me nimis *pœniteret.* Tusc. V, 18. sapientiam nunquam fui *pœnitet.* ad Div. VI, 1. fortunæ suæ maxime quemque *pœnitet.* Div. I, 15. negat se eorum auspicio- rum *pœnitere.* * *cujus nominativo* Inv. II, 13. utrum id faci- nus sit, quod *pœnitere* fuerit necesse. Tusc. V, 28. nihil, quod *pœnitere* possit, facere.

POETICE. *poetarum more.* Fin. V, 4. ut *poetice* loquar.

POLITE. *de genere scriben- di tenui, est acute, subtiliter, de quibus suis locis.* Brut. 19. quædam limantur *politus.* *ibid.* 30. Mucius enucleate ille qui- dem & *polite*, nequaquam au- tem ea vi & copîa &c.

POLITICVS. Or. III, 28. quæ ex particula parvæ urbis ac loci nomen habent & Peripateticæ philosophi, aut Academicæ nomi- nantur; olim autem, propter eximiam rerum maximarum sci- entiam, a Græcis *politici* philo- sophi nominati, universarum re- rump. nomine appellabantur.

POL.

INDEX LATINITATIS.

POSTVLATIO. *in sacris est prodigium, quo dii postulans aliquid, iræ suæ avertendæ causa fieri, unde deinde pro ipso sacro piaculari dicitur.* Har. R. 10. *postulationes esse* Jo. vi, Saturno &c. *ibid.* 14. eodem ostento Telluri *postulatio* deberi dicitur. v. Græv. ad c. 10. * *verbum forense est, cum significat petitionem apud Prætorē, ut liceat nomen deferre alicujus.* ad Div. VIII, 6. *inter postulationem & nominis delationem uxor a Dolabella discessit.* Ligar. 6. *primus aditus & postulatio Tiberonis hæc fuit, velle se de Q. Ligarii scelere dicere.* v. *postulare.*

POSTVLATVM. *est petitio beneficii, quam socii & provinciales ad Senatum deferunt.* Verr. II, 4. *Siculi postulata Consulibus. quæ non postulata, sed crimina in istum viderentur esse, ediderant.* cf. *postulare.* * *conditiones pacis.* ad Div. XII, 4. *legati ab Antonio ad nos intolerabilia postulata retulerunt.* cf. ad Att. VII, 15.

POTATVS. Tusc. V, 5. *ista me non movent (argumenta) non solum, quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia, tamquam levia quædam vina nihil valent in aqua, sic Stoicorum ista magis gustata, quam potata delectant.*

POTENS. *gratiosus.* Quint. 22. *potentissimus Nævius.* sed vid. *potentia.*

POTENTIA. *dicitur ut opes, de gratia, autoritate, multitudine amicorum & clientium, eloquentia & omnibus rebus,*

quibus multum in republ. efficitur, in quam rem est locus Quint. 1. *quæ res duæ in civitate plurimum possunt, eloquentia ex gratia &c.* Mur. 11. *erant in magna potentia, qui consulebantur.* Cæcin. 25. *potentia quiescit.* Sull. 7. *nullam a me potentiam Sullam expectare.* Quint. 2. & ad Div. XIII, 29. *junguntur potentia et gratia.* Mil. 5. *potentiam suam ipse ita interpretatur: Senatum, non quod sentiret, sed quod ego vellem decernere.* Cæcl. 9. *Contra potentias hominum.* cf. Off. I, 21. Or. I, 41. Quint. 9. *Sed hæc potentia est civilis elicita. hinc contra ad Brut. 10. quandoquidem potentia jam in vi posita est & armis.* ad Div. VI, 1. *subire potentiam victoris.*

POTESTAS. *in republ. est magistratuum, judicum, & omnium, quibus aliqua pars resp. bello & pace, domi & foris administranda commissa est, minus quam imperium.* Quint. 2. *est de judice.* Leg. III, 10. *versari cum imperio & potestate in republ. ad Q. Fr. I, 1, 10. quoniam in istis urbibus cum summo imperio & potestate versaris.* Sed vid. in Imperium. * *ius in aliquem.* Agr. II, 31. *in potestate sua esse, de civitatibus liberis & sui juris.* * *facultas, copia alicujus rei.* Dom. 29. *potestas certorum hominum est.* &c. * Tusc. III, 5. *ex potestate exire quid sit? ubi vid. Davies.* Tusc. IV, 36. *exire de potestate, hoc est, de consilio, de mente, de ratione.*

POTIRI. Tusc. I, 37. *Si gentem aliquam nostram potest-*

INDEX LATINITATIS

ubi totus hic Ciceronis de Collegio Pontiff. locus difficilis planissime explicatur.

POPA. *caupo*. Mil. 24. *ubi v. Abrani.*

POPULARIS. *qui est ex eodem populo, δημότις*. Leg. I, 23. *non popularis alicujus definiti loci, sed civis totius mundi.* ad Att. X, 1. *Solon popularis tuus. * a populo tributus, ortus Dom. 18. honor popularis.* Phil. XI, 7. *imperium popolare seniper ventosum est.* Leg. II, 4. *lex popularis. * populo usitatus, ad ejus caput accommodatus.* Off. II, 10. *popularibus verbis utendum & usitatis.* Or. II, 38. *popularis trutina * popularis porro est idem, qui civilis bono sensu dicitur.* Fin. V, 23. *homo habet innatum quiddam civile & popolare, quod Græci πολιτικὸν vocant. * studiosus populi, ejusque gratiam captans etiam cum detrimento reip. & contra honestatem, de quo est locus classicus Sext. 45. Off. I, 25. alii populares, alii studiosi optimi cujusque &c. Sed paullo honestius Agr. II, 1. popularem Consulem se futurum pollicetur. nempe vere, non fide & fallaciter popularem, ut est Dom. 29. * hinc ratio popularis ad Div. I, 2. Sext. 53. Dom. 33. Petit. Conf. 11. de partibus popularium, quas aliquis amplectus est. s. studio gratia populi captanda. * populo gratus, probabilis. in Cæcil. 3. neminem censorium jam popolare & plausible factum est. ad Att. X, 4. quod putaret popularem esse*

*clementiam. Agr. II, 4. quid est tam popolare, quam pax? * illustris, pervagatus, speciosus. Agr. II, 1. popularis laus & lux. Acad. IV, 2. quorum ad illustres & populares laudes has etiam minus notas adjungimus. Petit. Conf. 13. tota petitio, cura, ut pompæ plena sit, ut illustris, ut splendida, ut popularis. * ad populum movendum, incitandum, apus. Verr. I, 58. quid tandem erat in illo puero popolare? quid invidiosum? ibid. non illius ætas, sed causa: non vestitus, sed fortuna popularis videbatur. ibid. neque erant hæ lacrymæ populares magis, quam nostræ &c. * Or. II, 83. popularis lapsus. & Tulc. V, 36. popularis offensio de iis, qui in re aliqua, oratione, actione populum offenderunt. Or. 44. oratio popularis. b. e. ad populum. ad Q. Fr. I, 1. popularis accessus ac tribunal.*

POPULARITER. *more populi, ut populus intelligere possit. Leg. I, 6. populariter loqui. Fin. V, 4. populariter scribere. * seditiose, invidiose. Verr. I, 58. me populariter agere &c. v. popularis.*

POPULVS. Verr. I, 42. *ut questio ejus ad populum pertineat. Leg. III, 16. iudicium populi. hæc quomodo capiendæ sint, v. in Ind. Legg. Leg. Tabellaria Cassia. & in addend. ad h. legem.*

PORCVS. Leg. II, 22. *porco femina piaculum pati, v. Davif. ad h. l. & quos ibi laudat.*

PORRECTVS. ad Att. V, 18. *nequid inter cæsa & porrecta*
Pp^a ut

INDEX LATINITATIS.

ut ajunt, oneris mihi addatur aut temporis. *Proprie est tempus interjectum inter victimæ mactationem, & extorum in aram impositionem, quo tempore fari licet.* Extæ porrectæ, sunt extæ data Deo, ut ait Ovid. *Fast. I, 51.* Inter cæsa & porrectæ autem, per proverbium nobis aliquid dicitur accidere, cum accidit nobis aliquid, dum aliis rebus intenti sumus, aut absumus, neque nobis ab eo possumus cavere.

PORRO. Fin. V, 26. ea nos mala dicimus, sed exigua, & porro minima. quidam interpretantur: sane, profecto. Ego, atque adeo.

PORTENTVM. unde dicitur? Nat. D. II, 3.

PORTICVS. ambulatio columnis suspensa circa templa, & in ædibus privatis in atrio, impluvio item ante aedes, qua a pluvio, & solis ardore defenderentur. Verr. III, 40. Sopatrum à porticu in qua sedebat &c. cf. ad Q. Fr. III, 1. Domi. 44.

PORTITORES. sunt operæ publicanorum, qui portoria redemerant, quæ in portu sedebant, merces excutiebant, & portorium exigebant; in quo cum iniquius & acerbius versarentur, omnibus hominibus odiosi fuere, ut etiam e libris sacris constat. nam qui ibi memorantur τελαωνæ, sunt portitores, operæ publicanorum, non publicani. vid. Agr. II, 23. ubi Turnebus male publicanos interpretatur, qui ei error cum multis communis est, & ab Asconio haustus. Vatin. 5. ad Q. Fr.

I, I, 11. Offic. I, 42. v. Casaub. ad Theoblast. c. 6. Burmann. de Væctigal. p. 140.

PORTORIVM. væctigal, quod in portu pro mercibus solvitur. Font. 5. portorium vini. Verr. II, 75. portorii vicesima. h. e. vicesima mercium; quam portorii loco solvebant. Inv. I, 30. portorium locare. cf. ad Att. II, 16. Pis. 36. &c. de portorio omnium optime egit Burmann. l. c. c. 5.

PORTVOSVS. ad Div. VI, 20. navigatio portuosa, h. e. in qua multi portus patent. Or. III, 19. mare portuosum, est portus frequens.

PORTVS. Cæcin. 34. portus supplicii, vocatur exsilium, quod in exilium damnati eunt, ut supplicium fugiant.

POSCERE. Verr. I, 26. poscere majoribus poculis. Rosc. A. 5. quos populus poscit. int. ad supplicium. ductum e ludis gladiatoris, in quibus populus interdum flagitare gladiatores notos ab editore ludorum solebat. v. Sueton. Aug. 44. hæc gladiatorum parva postulatitia dicuntur a Seneca ep. 7. & opponuntur ordinariis. Verbum postulare sæpe sic dicitur. vid. v. c. Suet. Calig. 30.

POSSESSOR. Agr. I, 5. invidiæ aut pestilentiae possesores. h. e. agrorum pestilentium & invidiam possessoribus afferentium.

POST. Verr. I, 7. post hunc statum reipubl. h. e. a quo tempore hic est status reip.

POSTMERIDIANVS. Or. 47. pomeridianas quadrigas, quam postmeridianas libentius dixerim.

INDEX LATINITATIS.

Am. / *Apud veteres saepe sic mentio matutinarum & meridianorum; qui sunt gladiatores dicti a tempore, quo edebantur. Illi dicuntur etiam bestiarum ap. Sueton. Claud. 34. ad quem locum v. Torrene. & Lips. Saturn. II, 15. qui de utroque genere erudite agunt. Dabantur autem meridiani, ut, quemadmodum Seneca l. c. ait, oculi a crudeli spectaculo matutinarum reficerentur. Atque eandem ob causam post gladiatores tempore pomeridiano dabantur interdum Circenses ludi, quorum sunt quadrigae. Itaque Augustin. Confess. L. VIII. Circenses diserte appellat spectaculum pomeridianum; quem locum debet Torrentio, qui cum l. c. attulit. hinc Ciceronis quadrigas pomeridianas intellige.*

POSTERIOR. *improbior. Prov. Conf. 4. sic fortuna cum improbitate certavit, ut nemo posset, utrum posterior, an infelicior esset, judicare. Viri docti laudans ad b. l. Turneb. Advers. XX, 9. Pis. 27. nihil scitote esse luxuriosius, nihil libidinosius, nihil posterius, nihil nequius. Sic Rosc. A. 47. postremi homines.*

POSTLIMINIVM. *ἐπαύλας, reversio, reditus. Topic. 8. quae a nobis alienata sunt, cum ad hostem pervenerint, & ex suo tamquam liniue exierint, cum redierint ad idem limen, postliminio dicuntur redire. Sed totus ille locus & ibi Boethius legendus. cf. Or. I, 40. Balb. II. postliminio fieri potest civitatis mutatio, ibid. 12. Civi*

Romano licet esse Gaditanum, five exilio, five postliminio &c. h. e. si redieris Gades, ubi ante civis fuerat, quam Civis Romanus factus erat, & ejus civitatis jus recipit, civitate Rom. accepta amissum. ubi v. Græv. & Salm. ad J. Att. c. 26. quem Græv. laudat. Intt. ad Caji J. L6, 2. Menag. Am. J. C. 39.

POSTVLARE. *saepe dicitur sensu forensi, in quo proprie est, in causis privatis Praetorem rogare, ut liceat actionem alicui intendere; in causis publicis autem, ut liceat nomen deferre; unde deinde, per metonymiam antecedentis pro consequente, pro accusare dicitur. Exempla haec sunt, & quidem posterioris generis; nam prioris nullum animadverbi. ad Q. Fr. III, 1. Gabinium tres factiones postulant. ad Div. VIII, 12. Appium eadem lege postulavi. locus clarissimus est in Cæcil. 20. nuper cum in Gabinium--Piso delationem nominis postulare. Sed in universum postulare de omni desiderio apud praetorem exposito dicitur. Mil. 20. Servos postulare in questionem. Sic est saepe in Verrinis. v. inpr. Sigon. de Judic. I, 20. II, 9. * Offic. III, 7. ut Geometrae non omnia solent docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur--sic ego a te postulo, ut mihi concedas &c. * postulare etiam dicuntur provinciales & socii, cum aliquid decerni, constitui sua causa a senatu R. petunt. Balb. 15. Gaditani a senatu de foedere postularunt. &c. v. postularum.*

INDEX LATINITATIS.

POSTVLATIO. *in sacris est prodigium, quo dii postulant aliquid, iræ suæ avertendæ causa fieri, unde deinde pro ipso sacro piaculari dicitur, Har. R. 10. postulationes esse Jovi, Saturno &c. ibid. 14. eodem ostento Telluri postulatio deberi dicitur. v. Grav. ad c. 10. * verbum forense est, cum significat petitionem apud Præto-rem, ut liceat nomen deferre alicujus. ad Div. VIII, 6. inter postulationem & nominis dela- tionem uxor a Dolabella disces- sit. Ligar. 6. primus aditus & postulario Tuberonis hæc fuit, velle se de Q. Ligarii scelere di- cere. v. postulare.*

POSTVLATVM. *est petitio beneficii, quam socii & provin- ciales ad Senatum deferunt. Verr. II, 4. Siculi postulata Con- sulibus. quæ non postulata, sed crimina in istum viderentur esse, ediderunt. cf. postulare. * con- ditiones pacis. ad Div. XII, 4. legati ab Antonio ad nos into- lerabilia postulata retulerunt. cf. ad Att. VII, 15.*

POTATVS. *Tusc. V, 5. ista me non movent (argumenta) non solum, quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia, tamquam levia quædam vina ni- hil valent in aqua, sic Stoico- rum ista magis gustata, quam potata delectant.*

POTENS. *gratiosus. Quint. 22. potentissimus Nævius. sed vid. potentia.*

POTENTIA. *dicitur ut opes, de gratia, autoritate, mul- titudine amicorum & clientium, eloquentia & omnibus rebus,*

quibus multum in republ. effi- citur, in quam rem est locus Quint. 1. quæ res duæ in civita- te plurimum possunt, eloquen- tia ex gratia &c. Mur. 11. erant in magna potentia, qui consu- lebantur. Cæcin. 25. potentia quiescit. Sull. 7. nullam a me potentiam Sullam exspectare. Quint. 2. & ad Div. XIII, 29. junguntur potentia et gratia. Mil. 5. potentiam suam ipse ita interpretatur: Senatum, non quod sentiret, sed quod ego vel- lem decernere. Cæcl. 9. Contra potentias hominum. cf. Off. I, 21. Or. I, 41. Quint. 9. Sed hæc potentia est civilis elicita. hinc contra ad Brut. 10. quan- doquidem potentia jam in vi posita est & armis. ad Div. VI, 1. lubire potentiam victoris.

POTESTAS. *in republ. est magistratum, judicium, & o- mnium, quibus aliqua pars resp. bello & pace, domi & foris ad- ministranda commissa est, mi- nus quam imperium. Quint. 2. est de judice. Leg. III, 10. ver- sari cum imperio & potestate in republ. ad Q. Fr. I, 1, 10. quo- niam in istis urbibus cum sum- mo imperio & potestate versa- ris. Sed vid. in Imperium. * jus in aliquem. Agr. II, 31. in pote- state sua esse, de civitatibus liberis & sui juris. * facultas, copia a- licujus rei. Dom. 29. potestas cer- torum hominum est. &c. * Tusc. III, 5. ex potestate exire quid sit? ubi vid. Davies. Tusc. IV, 36. exire de potestate, hoc est, de con- silio, de mente, de ratione.*

POTIRI. *Tusc. I, 37. Si gen- tem aliquam urbem nostram po- tiri-*

INDEX LATINITATIS.

aituram putem. Rōsc: Am. 25. Atheniensium resp. dum ea *re-*
rum posita est. *h. e.* & sui ju-
ris suis, & in sua potestate alias
Græcas civitates habuit.

POTIVS. cum comparativo.
Pis. 14. quævis fuga potius opta-
tior.

POTVLENS. Nat. D. II, 56.
qua esculentis & potulentibus
iter pateret. Ita dedere ex opti-
mis Codd. MSS. Viri docti. Sed
Davisius tamen poculentis legis,
quem vide.

PRAECENTIO, est tibi-
num, qui in ludis canebant ti-
biis, item, cum sacrificaretur.
Har. R. 10.

PRAECIDERE. recusare, ne-
gare. ad Att. X, 16. quod quia
plane *præcideras*. *ibid.* VIII, 4.
plane, sine ulla exceptione *præ-*
cidit. * Cato. 16. brevi *præci-*
dam. *h. e.* paucis dicam.

PRAECIPERE. ad Att. VIII,
31. quodcunque tu consilium
præcepisses. * ante capere, *præ-*
vertere cogitatione, *factis* &c.
Off. I, 23. *præcipere* cogitatione
futura. cf. ad Div. IV, 16.

PRAECIPITANS. *præceps*.
Rabir. Po. 1. *præcipitantes* im-
pellere. Sull. L. 31. *præcipitans*
respubl.

PRAECIPITATIVS. ad Div.
XI, 25. ætate *præcipitata*. *h. e.*
summa.

PRAECIPVVM. *προνυμέ-*
ρον. Fin. III, 16.

PRAECISE. sine exceptione
addita, absolute. ad Att. VIII,
4. *præcise* negare. * *omisso* ver-
bo aliquo brevitas causa. Nat.
D. II, 29. existimas ab his pro-

videntiam fingi, quasi quandam
Deam -- fed id *præcise* dicitur.
vid. locum.

PRAECISIO. Or. III, 53. est
figura ἀπὸ σιωπῆς.

PRAECONIVM. vitæ genus,
quod est *præconum*. ad Div. VI,
18. qui *præconium* facerent.

* *præconis* *proclamatio*. Rabir.

Po. 17. o! meum miserum acer-

bumque *præconium*. ad Div.

VII, 24. additus Hipponacteō

præconio. Sed *h. l.* est *meta-*

phorice: v. *addictus*. ad Att.

XIII, 12. Ligariana *præclare*

vendidisti (*laudando vendibi-*

lia fecisti.) Posthac quicquid

scripsero tibi *præconium* *defe-*

ram. *h. e.* te *venditorem*, *lau-*

dantorem *constituam*.

PRAECVLTVS. *præpara-*

tus. Partit. 13. quidam perfecti

habitus, ad virtutem quasi *præ-*

culti.

PRAECVRSIO. *prægressio*

præparatio. Top. 15. *præcur-*

sionem adhibent ad efficiendum.

PRAECVRSOR. Verr. V, 41.

hunc *præcursorem* habebat &

emissarium.

PRAEDIATOR, *interprete*

Salmas. mod. *Usur. c.* 16. est, qui

prædia publico obligata & *ven-*

denda emit, adeoque, ut Gro-

novius de Centes. & *unciis* p.

516. *interpretatur*, pecuniam

suam in *prædiis* habet. ad Att.

XII. 14. 17. atque hanc esse ejus

verbi vim *analogia* docet. sed

pr. Rabl. 20. hanc vim habere

non potest: Scævola cum de ju-

re *prædiatorio* *consuleretur*,

consultores suos nonnunquam

ad Furium & Cascellium *præ-*
diato-

INDEX LATINITATIS.

*diatores rejiciebat. Haque Man-
nucius interpretabatur cum
Budeo aliisque: peritus juris
prædicatorii. Es profecto, si
locus sanus est, aliam vim b. l.
verbum habere non potest; in-
primis cum Furius & Cascellius
Jcti fuerint. Sed Salmas. l. c.
vocem prædiores delendam
censes. Quoniam autem omnes
libri MSS. & editi eam præse-
runt, durum mihi hoc vide-
tur. Ac potest fortasse ratio
inveniri, qua possimus rem ex-
pedire. Mihi sic in mentem ve-
niebat: Propria quidem verbi
vis ea est, quam Salmasius tra-
dit. Sed quoniam prædiores,
qui prædiis publico obligatis e-
mendis quæstum faciebant, ope-
ram dabant, ut hanc partem
juris, quæ est de prædiis publi-
co obligatis, commodi sui causa,
cognoscerent, ut sunt apud nos
mercatores majores juris cam-
bialis, quod vocant, plerumque
non minus, quam Jcti, periti:
propterea fieri potuit, ut præ-
diator deinde etiam diceretur,
qui juris prædicatorii peritus es-
set. Judicent, qui me sunt doctio-
res & acutiores.*

PRAEDIATORIVS. Balb. 20.
cum Q. Mucius de jure prædia-
torio consulerebatur, b. e. de eo,
quod ad prædia publico obliga-
ta, & e lege prædatoria ven-
denda pertinebat. Hujus juris
quædam sunt ad Div. V, 20.
vid. Salmas. mod. Usur. c. 16. In-
terpretes ad Sueton. Claud. 9.
ubi Burmannus memorat dis-
sertationem de hoc jure scri-

*psisse Grævium filium, quæ præ-
dierit, nec ne, nescio.*

PRAEDICABILIS. laudabi-
lis, Tusc. V, 17. prædicabile
nihil est in vita misera.

PRAEDICATIO. præconium.
Agr. II, 18. ipsi præconi præ-
dicationem acerbam futuram.
Act. I. Verr. I. Sua spe ac præ-
dicatione.

PRAEDITVS. in Cæcil. 2.
præditus scelere. Tusc. V, 14.
non ut parvo metu præditus sit,
sed ut nullo.

PRAEDIUM. Verr. III, 86.
habet in numis, in urbanis præ-
diis. Prædia urbana sunt apud
Jctos omnia ædificia sive in
urbe sive in villa. Justinian.
Instit. II, 3.

PRAEESSE. Or. I, 55. cla-
rissimi cives ei studio etiam ho-
die præsunt. b. e. ei operam
dant & in eo excellunt. ad Div.
I, 7. temporibus atque laudi meæ
præfui. b. e. plurimum me
juvisti mihi que favisti. Or. I, 10.
Jctus dicitur præesse contro-
versiam intendenti, quem con-
silio juvat, cui formulas dat. & c.

PRAEFECTVRA. civitas,
quæ neque suas leges, neque suos
magistratus habet, sed aut a
prætoris R. aut a præfecto, quem
prætor dedit administratur.
Rabir. Perd. 8. omnis præfectu-
ra, regio vicinitas vestra. cf.
Nat. D. II, 2. vid. de præfectu-
ris Sigon. Ant. Jur. Ital. II, 10. f.
* munus præfecti. (v. præse-
ctus.) ad Att. VI, 1. præfectu-
ras sumere. ibid. dare & defer-
re præfecturam. ib. V, 21. pe-
tere præfecturam.

PRAE-

INDEX LATINITATIS.

PRAEFECTVS. in Cæcil. 17. *præfectus* Antonii. Balb. 28. *præfectus* fabrum. *Præfecto-*rum genera quatuor facere. Nam fuisse *præfecti* alarum, qui equestribus turmis præerant, *præfecti* evocatorum, *præfecti* fabrum, & civitatum denique, b. e. qui a magistratu provinciali in eas civitates mitterentur, in quibus ipse assidue esse non posset, ut jus dicerent. de singulis vid. accurate disputantem Manus. ad Cic. Ep. ad Div. II, 17. Sed hi *præfecti* in provinciis fuisse; quibus adde eum, qui a Prætoris Rom. in Italia in *præfecturam* mittitur. v. *præfectura*. * *præfectus* morum ad Div. IX, 15. est censor, qui & moribus civium præesse dicitur. Cluent. 45.

PRAEFRACTVS. de oratore, est durus, asper, minus suavis & lavis. Or. 13.

PRAEFVLGIRE. ad Att. V, 13. *præfulci* atque *præmuni*.

PRAEGNAS. antiquè pro *pregnans*, ad Att. I, 10. v. *Inte*.

PRAEIVDICARE. Leg. III, 20. de iis censores *præjudicant*. v. *præjudicium*, unde Cluent. 2. ne quid huc *præjudicati* affectis.

PRAEIVDICIVM. in Cæcil. 4. non *præjudicium*, sed plane *judicium* jam factum putatur.

PRAEMOLESTIA. Tusc. IV, 30. metum *præmolestiam* appellabant.

PRAEMVNITIO. Or. II, 75. in homines caros iudicibusque jucundos sine ulla *præmunitione* orationis invehi. Nempe *præmunitione* est, cum antea qua-

dam dicimus, quibus efficitur, ut reliquam orationem minus ægre ferant iudices. Exempla hujusmodi *præmunitionum* sunt, in Or. pr. Murena, Flacco, Ligario, Marcello.

PRAEMVNIRE. Leg. I, 12. quæ *præmuniuntur* omnia reliquo sermoni disputationique nostræ, quo facilius jus in natura positum esse, intelligi possit.

PRAENOTIO. *notio insita*. N. D. I, 17. v. *notio*.

PRAEPES avis Div. I, 47. quæ volatu *auspicium* facit.

PRAEPOSITVM. προσημειωv. Fin. III, 16. Acad. I, 10. **PRAEPOSITIO** de eadem re, ibid.

PRAEPOSTERVS. Or. III, 13. *præpostera* tempora, sc. verborum, cum imperfectum & plusquam perfectum, aut alia, permutantur.

PRAEPOTENS. Or. I, 43. sive quem ista *præpotens* & gloriosa philosophia delectat.

PRAERIPERE. ante capere, antevertere. ad Att. X, 1. non *præripiam*, sed expectabo consilium.

PRAEROGATIVVS. Plane. 20. *prærogativa* centuria Sen. p. R. 7. *prærogativæ* custos, Div. II, 35. referre *prærogativam* dicitur rogator centuriæ, cum suffragia consuli renunciat ad Q. Fr. II, 25. in *prærogativa* prænunciare. &c. Sic dicitur centuria vel tribus quæ per sortem accepit jus primum ferendi suffragii. & quia à ceteris centuriis vel tribubus semper, fere creabatur, quem *prærogativa*

INDEX LATINITATIS.

crearat, v. *Muren.* 18. *Plane.* 20. Et quia hoc quoque spectabatur, ut prerogativa nomen haberet boni ominis, unde *Div.* II, 40. prerogativa, omen comitiorum dicitur; propterea accidit, ut prerogativa pro bono omine, Et significatione aliqua diceretur. ad *Div.* XV, 5. supplicatio est prerogativa triumphi. *Act.* I. *Verr.* 9. dedit prerogativam suae voluntatis ejusmodi, ut eam pro prerogativis reddidisse videatur. ubi v. *Ascon.* Sed in primis de hac re omni legendus *Gronov.* *Obs.* IV, 1. * *Muren.* 18. prerogativum omen

PRAEROGATIVUS. *Planc.* 20. cujus in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint prerogata. *Cod. Pirhaei* Et *Erf.* habent prerogativa, quod recepit *Grævius*, qui Et, comitiis, delendum censeo. Prerogata non est absurdum, idemque significat, quod prerogativa. Prerogare sententias ex *Sueton.* *Aug.* 35. laudatur in *Lexic. Fabri.* Sed ibi legendum est e melioribus libris, Et sententia postulante, perrogare v. *Græv.* Et *Burm.* ad c. l. Est tamen prerogare verbum bonae notae, a quo etiam prerogativus ductum est.

PRAESAGITIO. facultas praesagiendi. *Div.* I, 31.

PRAESCRIPTIO. *Agr.* II, 9. praescriptio legis, sunt nomina auctorum,latorum, quae legi praescribuntur. ad *Div.* V. 2. Scitum ea praescriptione est Et c. de nominibus eorum, qui scribendo affuerunt, quorumque nomina praeposita sunt. v. *Ma-*

nat. ad b. l. * in *Lexic. Fabri* laudatur ex *Or.* pr. *Rosc.* C. 2. praescriptio pro pactione. Sed ibi bonae editiones recte habent perscriptio, quae lectio vera est, jungitur enim tabulis s. libris. v. perscriptio. Saepem autem haec duo verba confunduntur, ut *Or.* I, 58. ubi v. *Peaerius.*

PRAESENS. certus, magnus. ad *Div.* I, 9. fructus praesentiores tulisses. ad *Div.* XV, 4. praesentes infidiae. * in rem praesentem venire. *Or.* I, 58. *Cæcin.* 7. est proprie, in eum locum de quo controversia est: deinde, coram adesse ipsum. v. *Græv.* ad *Offic.* I, 10, cf. *Gellium* XX, 10.

PRAES. qui aut suo aut alterius nomine praediis populo caveat. ad *Div.* II, 17. praedes pecuniae publicae. cf. *ibid.* V, 20. *Rabir. Po.* 4. *Phil.* II, 29. dicti tamen etiam in litibus privatis fidejussores, qui praediis cavebant. *Verr.* I, 45. pro praede litis vindictiarum cum satis accepisset. Pro praede est praede, vel praedibus. Sic *Verr.* II, 51. pro suffragio est suffragio, vel suffragiis. v. *Gron.* *Obs.* IV, 1. *Verr.* I, 54. consuetudo in bonis praedibus praediisque vendendis, ubi vid. *Græv.* formula: praedibus ac praediis cavere populo est etiam ap. *Liv.* XXII, 60. de praedibus v. *inpr.* *Salmas.* *mod.* *Usur.* c. 16.

PRAESENSIO. notio insita, πρόληψις. *Nat.* D. II, * divinatio *Div.* I, 1.

PRAESENTIRE. de notionibus insitis. *Nat.* D. II, 17. cum talem esse Deum certa notione animi praesentiamus.

PRAE-

INDEX LATINITATIS.

PRAESIDERE dicuntur magistratus, cum in solenni & publico loco sella curuli sedent. Vatin. 7. praesidentibus in templo duobus, non consulibus sed &c. Gruteriana habet, sedentibus, quam secuta est Græviana. Sed aliae habent: praesidentibus, quod est etiam in Cod. Erfurt. quam lectionem probo. Est enim hoc verbum solenne in hac re, quo saepe usus est Suetonius. v. c. Aug. 26. 35. de iudicibus in subselliis suis sedentibus idem verbum est. Mil. 37.

PRAESTARE. Plane. 1. fin omnia praestitero. h. e. inesse demonstravero. * aliquem praestare dicuntur, qui spondent pro eo, qualis sit, aut futurus sit, aut, ut talis sit, qualis debet, aut qualem alii volunt, efficit. ad Q. Fr. I, 1. 3. esse circumspiciendum diligenter, ut in hac custodia provinciae nonne unum, sed omnes ministros imperii tui sociis praestare videre ad Att. VI, 2. nec satis est, se quemque praestare. ibid. quem ego praestare non poteram. ad Q. Fr. III, 8. Messalam Caesari praestabo. h. e. certo scio, eum, ut Caesar optat, Consulem fore. Leg. 1, 4. jus civile eatenus exercuerunt. quatenus populum praestare voluerunt. int. tutum, a periculo in causis forensibus, consilium, formulas actionum dando, cavendo &c. sed mihi locus suspectus est. Interpretationem Davissii non admittunt verba, & loca allata sunt ab hoc aliena, nec contextus patitur. Idem de Turnebiana censendum. * Similiter res dicuntur praestari,

cum aliquis cavet eas non eveni-
turas, aut ita, ut volumus, vel
earum periculum & culpam sus-
cipit. ad Div. I, 4. a vi praestare
nihil possum. ib. VII, 17. ultima
tibi jucunda & honesta praestabo.
Or. 1, 24. culpam praestare. Mur.
1. periculum iudicii praestare.

PRAESTITVERE. praescri-
bere Cæcin. 3. praetor non praes-
tituit petitori, qua actione uti
velit. * ad Att. XIII, 47. diem
praestituere. einen Termin setzen.

PRAESTRINGERE. hebetare. Vatin. 10. praestringit oculos
splendor ejus. in Cæcil. 14. praes-
tringere aciem ingenii. Inter-
dum permutatur cum perstringere.
v. in b. v. item cum praes-
tinguere, quod Lambinus sem-
per illi verbo substituendum cen-
set. v. Drakenb. ad Silium I, 358.

PRAESVL. praesulcor. Div.
I, 26. II, 66. v. Vorst. ad Val. I, 7.

PRAESVMTIO. πρόληψις.
notio insita. Div. II, 53.

PRAETENDERE. praetexere.
Vatin. 6. hominis doctissimi no-
men tuis immanibus moribus
praetendere.

PRAETER. nisi. Manil. 23.
non locupletari praeter paucos.
v. Grav.

PRAETERIRI. repulsam
ferre. Vatin. 16. quos omnes
scimus aedilitate praeteritos con-
sules factos esse. Planc. 3. popu-
lus solet nonnunquam dignos
praeterire.

PRAETEXTA. toga alba
cum limbo purpureo, a quo no-
men duxit; qua utebantur ma-
gistratus, sacerdotes, magistri
ludorum & pueri puellaeque in-
genuae. Sen. p. R. 5. consul cum

INDEX LATINITATIS.

toga praetexta cf. ad Q. Fr. II, 31. Verr. I, 58. &c. praetores de re Vestiaria, vid. Manut. ad Cic. Ep. ad Div. II, 16. * fabula Romani argumenti, in qua praetextati b. e. magistratus, inducebantur. ad Div. X, 32. praetextam posuit. b. e. agendam curavit. ibid. praetextum si voles legere. vid. Manut. ad b. l.

PRAETEXTATUS dicitur, quicumque praetexta vestitur. unde Verr. III, 9. Muren. 5. praetextati filii. Phil. II, 18. te praetextatum decoxisse. Dom. 37. praetextati inimici, de Coss. cf. Phil. II, 43. & ibi Graev. ad Att. VI, 1. magnus praetextatus illo die fui. Sermo est de eo die, quo Consulatum deposuit. Praetextatus ergo, ut Dom. 37. est Consul, magistratus.

PRAETOR, olim nomen Consulis, quia exercitus idem duxerat. Leg. III, 3: e. XII. tabb. regio imperio duo sunt, iique praeundo, iudicando, consulendo, Praetores, iudices, Consules appellantur. v. Perizon. Diff. de Praetorio p. 8. * postea a Consulatu separata est iurisdictio, & nomen praetoris datum ei, qui eam acceperat, is dictus est praetor urbanus, qui iudicabat inter cives, cuius saepe mentio ap. Ciceronem. additus post, alter, qui ius diceret inter cives & peregrinos, & praetor peregrinus dictus est; de quo est erudita Diff. Ci. Conradi in Parergis. Cum autem a. V. DCIV. quaestiones perpetuae constitui cepissent, creati sunt praetores, qui quaestionibus praessent, & hinc

quaestores dicti sunt. v. Quaestor. quorum numerus cum numero quaestionum auctus est. Sulla se. fecit, Julius Caesar octo, alius addidit Augustus etc. v. Manut. ad Q. Fr. II, 1. bonum quoque crebra mentio ap. Cic. v. inpr. Pigh. Annal. ad a. V. 387. quo primus praetor creatus. sed praetores etiam dicti, non solum, qui post praturam in urbe missi sunt in provinciam, & Proprætores quoque appellati; qualis Verres praetor Siciliae; sed etiam, qui post Consulatum, & qui proprie Pro Consules dicti, sic ad Div. II, 17. Bibulus Procons. Syriae appellatur praetor, ad quem locum v. Manut. Itaque non erat, quare Pighius ad. a. 544. Verr. III, 54. pro Praetoribus legi vellet: Procons. & praetoribus, quod Levinus a Consulatu in Siciliam venerat. cf. Perizon. l. c. p. 23. f.

PRAETORIVM, tabernaculum praetoris in castris. Div. I, 33. cum Sulla in agro Nolano ante praetorium immolaret. * aedes in provinciis, in quibus magistratus provincialis habitabat. Verr. IV, 28. ut id in praetorium inferrent. alio loco docet Cicero praetorium fuisse regionem Syracusis. sed de hoc verbo eruditissime scripsit Perizon. Diff. de praetorio & ejus apologis contra Vlr. Huberum edita Franck. 1690. Verr. V, 72 mentio fit praetorii, in cuius celeberrimo loco Castoris templum sit, unde Hotomannus colligebat, locum in foro fuisse, quod praetorium diceretur. sed illud templum in fori parte celeberrima

INDEX LATINITATIS.

rima fuit. v. Verr. I, 49. 50. *Itaque vocabulum plane est ab hoc loco alienum.* Lambin. *legebat: urbis, Perizon, praetoribus, Graev. optime populi R. aut fori.*

PRAETORIVS. Quir. p. R. 7. *Prætorii, qui Prætores fuere.* * Verr. I, 52. *prætoria turba, qualis sc. confluere ad prætorem urbanum solet.* Cohors *prætorii v. cohors.* Jus *prætorium.* v. Jus. n. 7.

PRAEVARICATIO & PRAEVARICATOR. *quid sit?* Partit. 36. Div. II, 43. *quod Diogenes Chaldaei quasi quadam prævaricatione concedit.*

PRAEVERTERE. *vincere.* Sall. 16. *nemo me unquam levissima suspicione perstrinxit, quem non præverterim.*

PRAGMATICVS. *juris peritus, oratorum minister.* Or. I, 59. v. Ind. Gr. * *politicus, prudens.* ad Att. II, 20. *homines pragmatici, cavere jubent, & vetant credere.* ibid. XIV, 3. *si quid pragmaticum habes, scribe.*

PRECE. Inv. I, 16. *prece humili.* ad Att. XI, 15. *cum magna prece ad aliquem scribere.*

PREMERE. *contemnere.* Tusc. IV, 28. *humana omnia premens.* * *urgere aliquem interrogando, objiciendo.* Verr. I, 53. *ut cum a me premeretur, omnia potius responderet &c.* Div. II, 20. *quod intelligeres fore, ut a me premere, cum ex te causas exquirerem &c.* * *inimorari alicui rei, urgere aliquem.* Tusc. I, 38. *promere argumentum.* * *nocere.* Or. II, 75. *premere causam.* * *assiduum alicubi esse,* Planc. 27. *premere fo-*

rum. * *vixare* Tusc. I, 7. *quoniam me verbo premis.*

PRENDERE. *rogare.* ad Div. VIII, 11. *renunciatum nobis erat, cum diutius dicturum, prendimus eum: non fecit*

PRENSARE. *de perentibus magistratum.* Or. I, 24. ad Att. I, 1.

PRESSE. *de voce significat leniter, suaviter, non vasse.* Off. I, 37. *presse loqui & leniter.* cf. Or. III, 12. Or. 55. * *de sermone autem significat subtiliter, accurare.* Tusc. IV, 7. *eam definiunt pressius.* Fin. IV, 10. *agamus pressius.* Or. 8. *pressius disputat.* cf. Brut. 9. 55. Acad. IV, 34. Or. 33.

PRESSVS. *de voce est* 1. *obscurus.* Sen. p. R. 6. *pressa vox & temulenta.* 2. *bene expressus.* Nat. D. II, 59. *lingua sonos vocis distinctos & pressus efficit.* * *de oratione autem,* 1. *brevis, & opponitur luxurianti.* Or. II, 23. *oratio pressior.* 2. *tenuis, subtilis, acutus.* Or. II, 13. *pressus verbis.* Brut. 55. *cavenda est presso oratori inopia & jejunitas: amplo &c.*

PRESSVS. *us.* Or. III, 11. *lenitas vocis atque ipse oris pressus ac sonus. est oris conformatio in pronuntiando, quæ vel est vasta, vel rotunda, unde os rotundum Horatii.*

PRIMARIVS *vir, est honestus, in suo quisque ordine ac genere excellens, unde etiam Roscius Comædus sic dicitur pr.* Rosc. C. 6. cf. Verr. II, 33. Fin. II, 35.

PRIMVS. Verr. I, 26. *vir primus.* ib. III, 71. *primi homines*

INDEX LATINITATIS.

nes & honestissimi. v. *primarius*. * *prima* naturæ. Fin. II, 11. III, 6. v. *principium*.

PRIMIPILVS. *pilatorum ordo primus*. Balb. 15. *primipili* centurio. cf. ad Att. V, 20.

PRINCEPS. *auctor*. Tulc. I, 21. *eius inventor & princeps*. Arch. 1. hunc mihi *principem* & ad suscipiendam, & ad ingrediendam horum studiorum rationem extitisse. * *principes civitatis sunt principes optimatum* v. Sext. 45. 48. 49. 66. S. p. Red. 3. *sed optimates κατ' ἐξοχήν principes dicuntur*. Or. I, 7. *principum* causa. *Dicuntur tamen sic etiam primores potentissimi cum popularium tum optimatum*. ad Div. I, 9. *principes in republ.* * *Princeps Senatus*, Fr. Or. pr. Scauro, *est is, quem Censor Senatum recensens primum legit*. *Princeps juventutis*. Vatin. 10. ad Div. III, 11. *cujus nomen primum recitavit censor, ordinem equestrem recensens*. * Flacc. 22. *ut princeps principum esset Mæandrius*. * *genus militum, qui olim gladiis pugnabant, medii inter hastatos & pilanos, & ordo ejus generis*. ad Brut. 8. *Cretenfi bello octavum principem duxit*. h. e. *octavum principum ordinem*.

PRINCIPALIS causa. Fat. 18. *est efficiens*.

PRINCIPATIVS. Cato. 18. *sententiarum principatus*. h. e. *primo loco dicta, aut ejus dicenda primo loco jus*. * τὸ ἡγεμνικὸν quod Græci vocant. Nat. D. II, 11. *omnem naturam necesse est habere in se aliquem principatum &c.*

PRINCIPIVM. Fin. II, 11. III, 9. *principia naturalia, sunt primæ naturæ impetus, appetitus, aversiones &c.* * Offic. III, 12. *ea principia naturæ habes, quibus parere -- debes, ut utilitas tua communis utilitas sit*. Acad. IV, 36. *principia rerum, sunt elementa &c.*

PRISCE. Coel. 14. *utrum me secum severe & graviter & prisce agere malit, an remisse ac leniter & urbane*.

PRIVATIM. *per se, suo nomine*. Quint. 4. *nec societas tibi debet, nec privatim Quintius debuit*. * Inv. I, 4. *eloquentia publice & privatim abutuntur*. h. e. *in causis publicis, in rep. & in causis privatis*. Ver. II, 4. *multi a me publice privatique defenduntur*.

PRIVATIVS. *nisi proprius*. Quint. 4. *privatæ res, opponuntur communibus*. Fin. III, 1. *verbis in docendo quasi privatis utuntur & suis*. * *de singulis*. Dom. 17. *leges privatis hominibus irrogare, ubi tamen Scaliger vult: privis*. * *privati opponuntur regibus, & magistratus quoque complectantur*. Div. I, 40. *item magistratibus*. Catil. III, 6. *in privato P. Lentulo*. Catil. I, 2. *P. Scipio Pontifex max. privatus vocatur ubi v. Murem*. * *judicia privata Resc. C. 6. quæ sunt causarum privatarum v. causa*.

PRIVILEGIUM. Dom. 17. *vetant leges sacræ, vetant XII. tabulæ leges privis hominibus irrogari: id est enim privilegium*. cf. Brut. 21. Sen. p. R. 11. Sext. 30. Leg. III, 4. 19. &c.

PROA-

INDEX LATINITATIS.

PROAGORVS. *nomen summi magistratus in quibusdam Sicilia civitatibus.* Verr. IV, 23. *ubi v. lutt.*

PROBABILIS. *qui placet, probatur.* Or. I, 28. *discipulus probabilis.* cf. II, 36.

PROBARE, *cum dativo personæ, efficere quocunque modo, ut aliquid alicui rectum, verum, justum &c. videatur.* Tusc. II, 10. *mihi non probant mediocritates suas.* Balb. 20. *possumusne tibi probare auctorem exempli Marii Sull. 1. Quint. 30. probare causam alicui.* Mil. 24. *quod acu punctum videtur, probari.* pro ictu gladiatoris. Verr. V, 30. *quem pro illo probare velles.* cf. in Cæcil. 6. Cæcin. 21. Verr. III, 91. &c. * *examinare, perspicere.* Agr. II, 34. *probare hostias.* v. *probatio.*

PROBATIO. *examen, exploratio. die Besichtigung.* Font. 4. *fallum est -- & ob probationem (operum,) quod multa improbata sunt.* Verr. I, 54. *probatio futura est tua, qui locus.* Off. I, 40. *athletarum probatio.* v. *Drakenb. ad Liv. IV, 22.*

PROCEDERE. *oriri.* Div. I, 39. *posteaquam philosophia processit, nemo philosophus aliter sensit.*

PROCESSVS. *processus.* Brut. 78. *tantos processus faciebat, ut evolare, non excurrere videretur.* * *gradus.* Brut. 65. *processus dicendi.* v. *gradus.*

PROCINCTVS. Or. I, 58. Nat. D. II, 3. *testamenta in procinctu. Sunt militaria, quæ fiunt ante, quam ad prælium iver, tum enim miles est in procinctu.*

PROCLAMATOR. *rabula.* Or. I, 46.

PROCLINATVS, *inclinatus.* ad Att. X, 8. *proclinata jam re.*

PROCLIVITAS. *quid sit?* Tusc. IV, 12.

PROCONSVL. *pro Propratore.* Verr. III, 91. *ubi v. Manu.* cf. *Prætor.*

PROCVRATOR. *est qui res alterius absentis curat, causam agit, defendit.* ad Div. I, 3. Quint. 7. Cæcin. 20.

PRODERE. *relinquere, tradere.* Verr. V, 14. *imaginis prodenda jus.* Leg. II, 19. *ut deinceps familiis prodantur.* creare.* Mil. 10. *flaminem prodere.* cf. Dom. 14. * *deferere.* Flacc. 41. *ego te prodidero.* v. *Gron. Obs. III, 20. Græv. ad b. l.*

PRODICTVS. Dom. 17. *prodicta die.*

PRODROMI. ad Att. XVI, 5. *aquilones spirantes paullo ante æstatem.* Popma ad b. l.

PRODVCEKE. *ornare honoribus.* Dom. 9. *quem tu non pro illius dignitate produxeras? v. Græv. ad b. l. & ad Div. XII, 13. * in concione alicui potestatem dare dicendi, sive quod velit, sive testimonium.* Dom. 15. Sext. 14. Brut. 60. *item, jubere aliquem in concione respondere ad crimina, Agr. II, 36. nemo ad pop. R. vos adducere, nemo producere possit.* *ubi v. Laured. & Turneb. ad Div. XII, 3. productus in concionem a Cænutio, turpissime discessit. * producuntur etiam qui in spectaculis exhibentur.* ad Att. IV, 15. *is erat ante manducissus, quam productus - palmam tulit. * differre.* ad Q. Fr. II, 3. *producta*

INDEX LATINITATIS.

*sta des est in IV. Id. Febr. * ex- trahere aliquem. einen aufba- sen. Quint. 8. conditionibus hunc producit. * ad Q. Fr. II, 14. Cice- rone nostro minore producen- da. hoc non intelligo.*

PRODVCTVM. *προνυμέ- rov. Fin. III. 16.*

PROFECTIO. *Cluent. 30. profec- tio pecuniæ: h. e. a quo data sit.*

PROFERRE. *differre. ad Att. XIII, 14. laxius proferre diem. ibid. 12. proferre auctiōnem. cf. Cæcin. 4. Planc. 20. * invenire, excogitatum publicare. Acad. IV, 1. ars, quæ tum primum profere- batur. Nat. D. III, 10. iudicium protulit. * perferre. Fin. III, 22. usque ad rogiū protulisset.*

PROFESSIO. *ad Att. XIII, 33. relata professio, i. e. bonorum in censum delatio. cf. Arch. 4.*

PROFICISCI *initium facere. Leg. I, 5. placuit proficisci a lege. Fin. II, 14. profectus a caritate. cf. III, 22. * Div. I, 3. qui a Zeno- ne profecti sunt. h. e. sectatores.*

PROFITERI. *edere, dicere. Verr. III, 56. tantum Decuma- num professum esse sibi deberi. Arch. 4. professus est apud Præ- torem, int. nomen*

PROFLIGARE *magnam rei partem conficere. Tusc. V, 6. pro- fligata jam quaestio est, & pene ad exitum adducta Prov. Conf. 14. oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, con- fici velle. cf. ad Div. XII, 30. cf. ibid. 14. VIII, 9. Duker. ad Flor. p. 414. * Rosc. A. 13. omnia in ho- mine ad perniciem profligata & perdita. * vexare, perdere, Or. III, 1. cum suis consiliis remp. profligasset*

PROFLVENS. *copiosus. Or. II, 38. profluens genus orationis cf. III, 7. Sic profluenter est Tusc. V, 18. pro copiose:*

PROFVNDERE. *Or. II, 21. in vitibus de sarmentis luxuri- antibus. hinc de oratore, qui vires suas omnes simul ostendit. ib. 78. profundere se universum. * ad Att. VII, 3. si totum se ille in me profudisset. h. e. largissime me liberalitate sua & amore com- plexus esset.*

PROIECTVS. *Verr. IV. 10. urbs projecta in alium. * Cluent. 65. projecta atque eminens au- dacia. * deferens. ad Att. III, 19. a consiliariis meis proditus ac projectus. cf. IV, 5.*

PROICERE *ad Att. IX, 6. ne me projiciam. h. e. periculum subeam. * Cæl. 9. si qui testes se in iudicium projecerint. h. e. al- tro se obrulerint.*

PROLAESIO. *Cæl. 17. sed Græu malebat: prolapsio.*

PROLATVS. *amplatus, di- latus. Brut. 22. res prolata Mor. 13. prolatis rebus. h. e. in iustitia vel propter ferias, vel aliis de causis. v. Manut. cf. ad Att. XIV, 5. ad Q. Fr. III, 8. * divulgatus. ad Att. X, 8. rumor de aliquo prolatus.*

PROLATIO. *commemoratio. Or. 34. prolatio exemplorum * dilatio. Rab. Per. 3. prolatio ju- dicii * continuatio. ad Div. V, 16. prolatio temporum perditorum. * ad Att. VII, 12. prolatio rerum, est iustitium.*

PROLECTARE. *allicere. Flacc. 8.*

PROMOTVM. *προνυμένον. Fin. III, 16.*

PRO-

INDEX LATINITATIS.

PROMVLGATIO. *est legis cum publice proponitur ante comitiū.* ad Div. I, 5. *nefaria promulgatio.* cf. Leg. III, 19.

PROMTVS. Planc. 14. *vultu promtum habuit & lingua dolo-* rem. Rosc. A. 43. *promtum & propositum est.* h. e. *aperum, ut intelligi possit facile.*

PRONVNTIARE. *promittere.* Cluent. 29. *quam pro reo pronunciaffet pecuniam.* v. Grav. cf. Planc. 18. * *pronunciare dicuntur magistratus edictis.* Verr. III, 20. * *Consules pronunciant sententias ad Div. I, 2. cum senatoribus sententia, quæ dicta sint, breviter dicunt, & deinde discessionem fieri jubent.*

PRONVNCIATIO. *enunciatio.* Fat. 11. * *dicitur etiam de iudiciis.* Cluent. 20.

PROPAGARE. *continuaré.* Prov. Conf. 8. *propagatur impunitas.* cf. Cat. II, 5. Dom. 33. *Sic propagatio pro continuatione.* ad Div. V, 15. Tusc. I, 35. & *propagator provinciae ad Att. VIII, 3. qui facit, ut aliquis diutius provinciam obtineat.*

PROPONERE. *de præmiis & pænis.* Verr. V, 58. III, 79. *ordo senatorius industriae propositus est.* * *publice affigere.* ad Att. II, 21. *locus ubi edicta proponuntur.* Quint. 15. *proponere libellos.* * *præficere.* Sext. 65. *ut consilium senatus reip. proponerent.* * *de scopo, summa rei.* Fin. V, 6. *quod propositum sit arti.* cf. Cœl. 3. * *de philosophis, cum ponunt de quo dicant.* Tusc. V, 4. *sic sit propositum, de quo disputaremus.* Sic est etiam Fat. 2. *ubi male reprehenditur a Davisio.* * *item de majori*

sylogismi. Inv. I, 39. *quatuor partibus constat argumentatio; cum aut proponimus aut assumimus &c.* cf. Fat. 11. *extr. ubi male Davisius: positum legi vult.* hinc in universum Or. II, 53. *sumtiones, proposita.* * *ad Att. V, 10. nihil erat propositum ad scribendum.* h. e. *nulla a te data occasio.*

PROPOSITVS. v. *proponere,* * *paratus.* Verr. V, 13. *mulier proposita omnibus.* * *propositum est Decis.* Top. 21. *Sed Fin. II, 22. est προθυμέων.*

PROPOSITIO. *consilium.* Tusc. II, 18. *propositio huius vitae.* * *major sylogismi.* Inv. I, 34. 35. 36.

PROPRIE. Or. II, 14. *proprie dicere de unoquoque h. e. uti cuique convenit.* Sext. 16. *proprie suscipere causam h. e. tamquam nostra esset.* Sic explica Sext. 41. *quis unquam tam proprie (sic leg. non promte cum Gravio) reip. causa.* * *ad Att. V, 2. cetera universe mandavi, illud proprie.*

PROROGARE. *differre.* Verr. I, 38. *diem prorogare.* sic *prorogatio diei ad Att. XIII, 43. sed est continuatio* Mur. 23. *prorogatio legis.*

PROSCRIBERE. *publice scriptum proponere, imprimis de rebus venalibus* Quint. 4. *auctionem proscribere.* Verr. I, 54. *proscribere diem.* cf. Quint 6. *ad Att. XVI, 4. IV, 3. 2. XII, 49. Sir.*

PROSCRIPTIO. Catil. II, 10. *vadimonii, iudiciis, proscriptionibus bonorum defatigati.*

PROVIDERE. *cavere.* Phil. II, 8. *multa vita excedens providit.* cf. Rabir. Po. I.

PROVOCATOR. *gladiator, qui* com-

INDEX: LATINITATIS.

quod quartam partem ejus pecuniæ accipiebat, de qua detactio erat, aut multa, quæ damnato irrogabatur: alii aliunde. in Cæcil. 7. ubi v. Ascon. Verr. II, 7. 8. quadruplatorum deterrimus. iidem dicuntur c. 9. calumniatores.

QVAERERE. vocabulum Philosophorum pro: quæstionem ponere. Nam solebant ita postulare materiam differendi: num quis quid quærit? Or. I, 22. * de quæstione per tormenta. Rosc. A. 21. quærere ex aliquo. ib. 41. quærere in aliquem. * de quæstione rei capitalis. Act. I. Verr. 8. quærere de repetundis. * deliberare, excogitare. Phil. VIII, 1. honores quærere alicui. * desiderare. vermissen Verr. III, 18. quærere multitudinem iugerum.

QVAESITOR. est prætor, qui quæstioni capitali præest. Act. I. Verr. 10. Catil. IV, 5. de iis v. Sigon. de Judic. II, 4.

QVAESTIO. in rhetoricis quid sit? Inv. I, 6. Or. II, 19. * materia quæcunque, de qua queritur. Or. 10. Sustinere quæstionem tantam non possum. Att. XIII, 19. omnis Academica quæstio. * tormenta ad veritatem exquirendam adhibita. Rosc. A. 41. in quæstionem dari. hinc etiam de iis dicitur, quæ tormentis expressa sunt. Cluent. 65. tabellæ quæstionis. ib. 66. quæstio ficta it. de ad. vocatis, quibus presentibus quæstio habita est. Clu. 63. quæ-

stio dimissa est. * iudicium in causa capitali. Act. I. Verr. 10. quæstioni præesse. Mil. 5. quæstio nova. h. e. nova lege constituta, Rab. Po. 6. quæstione alligari. id fit, cum lex facta est, ex qua accusari in causa publica possumus. Brut. 27. quæstiones perpetuæ. Is locus est classicus. De quæstionibus perpetuis tirones hæc teneant: Ante L. Pisonis tempora causa publica agebantur apud populum in comitiis, unde iudicia populi dicebantur, cum nullæ leges essent, ex quibus apud magistratum reus agi aliquis de crimine publico posset; de quibus iudiciis v. Sigon. de Judic. L. III, 1. f. A. V. autem DCIV. Censorino & Manilio Coss. tribunus plebis L. Piso primus legem de repetundis tulit, quam deinde aliæ leges de criminibus publ. secutæ sunt, quibus cautum erat, uti ad quæsitorem aliquem, cui ea quæstio obtigisset, hæc causæ per iudices selectos ogerentur. Et quoniam quotannis creabantur quibus hæc quæstiones mandarentur, adeoque semper essent, qui eas exercerent, propterea perpetuæ sunt appellatæ. Ejus rei causa creati sunt præter urbanum & peregrinum prætorem quatuor alii, quibus hæc quæstiones mandarentur sorte, quorum numerus, aucto quæstionum numero, & ipse auctus est. Nam Sulla additis novis quæstionibus dupo addidit,

INDEX LATINITATIS.

dit, duos alios Caesar, & alios alii. * *Judex quæstionis.* De eo egit Sigonius de *Judic.* 11, 5. & qui hunc secuti sunt nulla nova re addita Heineccius *Antiqu. Jur. L. IV. ult.* Noodtius de *Jurisdic.* & *imper.* 11, 5. cf. etiam *Castub.* ad *Suet. Cæs.* 11. Adjiciamus *Ciceroniana*, ex quibus satis rationes de hoc *judice quæstionis* cognoscere possunt. *Brut.* 76. is cum post curulem ædilitatem *judex quæstionis* esset. *Cluent.* 27. Patronus L. Quintius convicium C. Junio, *judici quæstionis*, maximum fecit, ut ne sine Stateno in consilium iretur. *ib.* 29. Atque in hanc flammam recentem, C. Junium qui illi *quæstioni præfuerat*, injectum esse memini, & illum hominem ædilicium, jam prætorem opinionibus hominum constitutum &c. cf. *ibid.* 33. in quo omnia *judici quæstionis* tribuuntur, quæ prætori quæstor, ut præesse quæstioni, quærere lege, subfortitio. *Rosc. A.* 4. *quæstioni judicem* præesse. Ex quibus intelligitur fuisse prætoris vicarium. * *judices & quicunque judicio intersunt.* *Verr.* II, 30. dimisit quæstionem.

QVAESTORIVM. *edes, in quibus quæstor habitat.* *Planc.* 41.

QVAESTORIVS. *Verr.* I, 21. *legatus quæstorius, est, qui post quæsturam sit alicujus Imperatoris legatus.*

QVAESTVS. *de focuere.*

Pis. 35. in *quæsta* relinquere pecuniam. cf. *Manil.* 13. * *Cluent.* 26. 96. *quæstus forensis & judiciarius; de pecunia ob judicandum contra leges accepta.*

QVAM. *valde.* ad *Att.* X, 10. *tuum consilium quam verum est.* *Q. Fr.* II, 6. *sane quam restixit.*

QVAMVIS. *valde.* *Rosc. A.* 31. *quamvis diu dicere.* cf. *Tusc.* I, 21.

QVANDOQVE. *aliquando* ad *Div.* VI, 19. *quoad ille quandoque veniat.*

QVASI. *fere, circa.* *Att.* I. *Verr.* 8. *quasi decem fisci.* cf. *Or.* 13.

QVASSVS. *Subst.* *Tusc.* II, 21.

QVATVORVIRI. *Cluent.* 8. *magistratus municipales, de quibus v. Manut. ad Epist. ad Div.* XIII, 76. *ubi est colonici magistratus nomen.*

QVI. ad *Att.* XIII, 23. *habere, qui utar.* *Græv.* *laudat Gron. Sest.* II, 7.

QUIESCERE. *Acad.* IV, 29. v. *ἡσυχάζει* in *Ind. Gr.*

QVINCVNX. *Cato.* 17. *directi in quincuncem ordines hoc quid sit, satis expositum est in Lexic. Fabri.*

QVIPPE. *respondentis est pro recte.* *Fin.* IV, 3.

QVIRITARE. ad *Div.* X, 32 & illo misero *quiritanti*, *Civis Rom. sum &c. proprium est in hac re verbum.*

QVOD. *quoad, quantum.* *Dom.* 13. *quod in te est.* *Rosc. A.* 34. *quod salva fide &c.* ad

Q 1 3 Att.

INDEX LATINITATIS.

Att. XII, 48. *quod* licabit ubi
u. *Græv.* * *ab initio periodi sæpe*
ponitur pro: in quo, in qua
re, ad id quod attinet, uti et-
iam in illo quod si. *Sed sem-*
per refertur ad antecedens ali-
quid. Verr. I, 46. *quod* vos
oblitos esse non arbitror, quæ
multitudo &c. *ib.* IV. 56. *quod*
tamen nemo suspicari debet,
tam esse me cupidum. &c. Cæ-
cin. 25. *quod* vobis venire in
mentem ptofecto necesse est;
nihil esse &c. Coel. 32. *quod*
cum vobis hujus adolescen-
tiam proposueritis. Nat. D. II,
9. *quod* quidem Cleanthes do-
cet - - quanta vis inest &c.
J. Fr. Gron. ad Liv. XXXVIII,
11 in hujus generis locis quod
πρόωθεν putabat & sic alii
etiam. nobiscum facit Perizon.
ad Sanct. Minerv. IV, 5, 9. * *pro* ut
decipiat Peircius Or. II, 1. sed
locus ille est sine dubio corru-
ptus, & locis adductis nil con-
fici, alio loco ostendimus.

QVOTENVS. ad Att. XII,
33. nescio quotenorum jage-
rum.

QVOTIDIANVS. *vulga-*
vis. Or. I, 13. loquacitas *quoti-*
diana. * Coecin. 32. vis *quoti-*
diana. u. *Vis.* *ib.* 31. interdi-
ctum *quotidianum*, quod est de
vi *quotidiana.*

R.

RABERE. *furere.* Div. I, 31.

RADIX. Coel. 6. nisi vicio-
rum immanitas quibusdam fa-
cilitatis & patientiæ *radicibus*
nitesatur. ad Att. X, 11. hæc

suas radices habent. i. e. *suapte*
natura talis est.

RAMVS. Tusc. III, 6. *ra-*
mor amputare miseriarum.

RAPAX. *appetens, alliciens.*
Læl. 14. nihil *rapacius* similitum
sui, quam natura.

RAPERE. ad Att. V, 21. *ra-*
pit hominem Postumius Ro-
mam int. in jus. Fin. III. 5. ipse
res verba *rapiunt.* Planc. 12.
raptam esse mimulam. int. de
scena.

RAPTARE. Sext. 69. *ra-*
ptata conjux. sc. cum ignomi-
niæ causa duceretur ad tabu-
lam Valeriam, ut scribit ad
Div. XIII, 1.

RATIVS. *certus.* Top. 14.
rata conclusio. Fin. II, 7. &
maxime *ratas.* * Tusc. I,
39. *pro rata* parte, *pro quo* &
dicitur *proportione.*

RATIO. Inv. I, 12. contro-
versia in *ratione*, opponitur ei,
quæ est in scripto. * *ars, scien-*
tia. Inv. I, 5. *civilis ratio.*
Arch. 1. si in me est hujusce rei
ratio aliqua. Brut. 74. non fuit
rationis aut scientiæ. in Cæcil.
11. aliqua in foro, judiciis le-
gibus aut *ratio*, aut exercita-
tio. * *methodus, regula* Fin.
V, 4. *necessaria mathematico-*
rum ratione concludere Off.
I, 2. omnis quæ a *ratione* su-
scipitur institutio. Fin. I, 9.
ratione & via. Nat. D. II, 16.
ratione & numero *metri.*
Brut. 37. ad *rationem* dirigere
omnia. *ib.* 74. *rationem* adhi-
bere * *artificium aliquod* Agr.
II, 8. quod per *cerimonias* pop.
fieri

INDEX LATINITATIS.

fieri non potuit, ratione affectus est. * *sententia*. Menil. 17. ab hac ratione dissentiunt. Fin. V, 5. ratio delicatior ac mollior. * *disciplina philosophi alicujus*. Fin. I, 9. Epicuri ratio. * *consilium*. in Cæcil. II. tua ratio est. ad Div. II, 5. tua ratio postea est commutata. * *commodum*. Quir. p. R. 1. si rationes meas vestrae salutis anteposuissem. Aët. I. Verr. 9. ratio non erat, pro, non erat e. re mea. * *ponitur & pro re ipsa*. Inv. I, 1. ratio ipsa. Cæcin. 3. per fiducia rationem fraudare. Verr. I, 2. veritatis ratio. * *species*. Verr. III, 85. quam rationem habet, non dico equitatis, sed improbitatis. * *Nat. D. III, 27. ratio bona i. e. sana*. * *Verr. II, 70. re ac ratione conjunctus, de sociis in negotiatione aliqua*. * *addamus formulas quasdam*. Sull. 3. fin est in me ratio reipublicæ, pro, si habere ejus rationem. ad Div. XI, 14. pecuniæ ratio habebitur, h. e. curabitur, ut detur. Nat. D. III, 29. levitates comicæ parum ne in ratione versantur. h. e. adhibent rationem. Verr. I, 23. est aliqua rei ratio.

RATIOCINATIVVS, Inv. I, 12.

RAVDVSCVLVM, ad Att. IV, 8. VI, 8. VII. 21. XIV, 14. est paullulum pecuniæ. rauduculum proprie est particula æris, pondere libellæ s. assis, unde iis temporibus, quo ære ru-

di utebantur assis locum obtinuit. Salmas. mod. VI. p. 26. Valer. Max. V, 6, 3. olim ara raudera dicebantur, ubi v. Pigh. & reliquos lat.

RECEDERE. Quint. II. recedit res ab eo. h. e. alium possessorem transigitur. ad Div. VIII, 14. conjunctio non ad occultam recedit obtestationem, sed ad bellum se erumpit.

RECENS. ad Div. XI, 24. res recens nova v. Manne.

RECENSIO. est censorum. Mil. 27.

RECEPTVS, Or. II, 24. quomodo differat a susceptus. v. in recipere.

RECEPTATOR, locus. Mil. 19.

RECESSVS, Tusc. IV, 7. recessum animi & fugam efficit metus. ad Div. IX, 14. tum accessus ad causam, tum recessus.

RECIDERE. concidere. Brut. 91. recidis nimia vocis contentio.

RECIPERARE, ad Div. VI, 10. XII, 2. antiquæ pro recuperare.

RECIPERE. in Cæcil. 8. recipere causam, dicitur de eo, cui oblata est. Suscipit, qui sponte eam agere instituit. * *accipere*. Rosc. C. 7. si recipere hos quæstus posses. Rabir. Po. 4. nec ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, recipi a populo. * *est & verbum forense*. Nam prator recipere nomen dicitur, cum delatum

INDEX LATINITATIS.

ab aliquo in numerum rerum refert. ad Div. VIII, 8. * *excipere in venditione.* Top. ult. venditores - rutis caesis receptis, concedunt tamen aliquid emtori. &c. *quam significationem egregie illustravit Gron. ad Senec. Conf. ad Marc. c. 10. cf. Gellium XV II, 11. * gladiatores recipere ferrum, dicuntur, cum se jugulari ab adversario patiuntur.* Sext. 37. Tusc. II, 17.

RECIPROCARE. *in dialecticis est, convertere enunciationem.* Div. I, 6. si quidem ista sic reciprocantur,

RECOGITARE. ad Q. Fr. II, 2. *recogitare de re aliqua.*

RECOGNITIO. *recordatio, qua fit alio narrante, monstrante.* Verr. IV, 50. *in recognitione scelerum suorum.*

RECOGNOSCERE. *in memoriam revocare.* Verr. II, 6. *cum istius furtum recognoscere.*

RECONCINNARE. Q. Fr. II, 6.

RECONDITVS. *subtilis, non vulgaris.* Brut. 79. *recondita exquisitæque sententiæ ib. 76. ad Div. XV, 21, recondita literæ, v. interior. * Quint. 19. fuit enim natura tristi & recondita b. e. solitudinis amante.*

RECREARE. ad Att. II, 23. *ambulare recreandæ voculæ causa.* Nat. D. II, 4. *recreare iterum consules.*

RECTE. Verr. III, 98. *recte vendere, h. e. bono pretio.* Fin. I, 5. *recte ferri, de motu perpendiculari.*

RECTIO. Fin. IV, 22. *rationes rerum publ.*

RECTVS. Rabir. Po. 17. *rectis oculis urbem intueri. i. e. sine pudore ac dolore, quo exules solent & foro eiekti. de hac loquendi forma v. Bentley. ad Horat. Carm. I, 3. Brut. 95. Caesaris commentarii nudi sunt & recti. rectum dicitur de subtili & elegante genere orationis, in quo hoc tantum spectatur, ut nil vitii insit. v. Gron. ad Sen. ep. 100.*

RECVPERATOR. *est iudex in causa privata, ad quem de re pecuniaria aut possessione quacunque certatur.* Verr. III, 13. in Cæc. 17. Cæcin. 1. & ibi Hotomannus. *Quod autem contra hanc definitionem offert Hotomannus, recuperatores etiam de injuriis cognovisse; non tam de fucto; quam de estimatione injuriæ pecuniaria judicabant. v. Salmaf. mod. Vsf. p. 794. & Budæus ad Pandect. p. m. 376.*

RECVPERATORIVM *judicium.* Verr. III, 11.

RECVSATIO *Inv. I, 5. opponitur petitioni judiciali.*

REDEMTIO. A& 1. Verr. 6. *redemptio judicii.* Pil. 36. *redemptiones reorum.*

REDEMTOR. *maneps. v. redimere.* Verr. I, 56. *qui a vetere redemptore acceperit.*

REDHIBERE. *est recipere, quod erat venditum, propterea, quia improbatum est, deteriusque repertum, quam venditor dixerat.* Offic. III, 23.

REDI-

INDEX LATINITATIS.

REDIGERE. *cogere, accipere.* Rosc. C. 17. *redigere pecuniam, sc. a debitore.* in Cæcil. 17. *est de pecunia ex rebus venditis* v. Gronov. Obs. I, 19.

REDIMERE. *dicitur de mancipe, qui adificium extruendum conducit, ei opponitur locare.* Verr. I, 54. Si pupillo opus redimitur. -- ne liceat pupillo opus redimere. ib. 56. qui redemerit satisdat &c. hinc illud intellige Verr. I, 11. qui istum eripiendum redemerunt. * *pecunia data se aut aliam aliquam molestia liberare.* Verr. III, 20. *redimere pericula sua.* ib. 56. *redimere* conentur rem confessam. unde & metaph. ad Div. II, 16. acerbitatem a republ. privatis incommodis redimere. ib. X, 8. non præteritam culpam videri volo redemisse. Sed Rosc. Com 12. societatis, non suas lites redemit, cum a Flavio fundum accepit, invidiose dicitur de eo, qui non redemit, sed a quo alter redemit. Dicendum erat: de societatis non suis litibus decedit.

REDIVIVVS. Verr. I, 56. *redivivus lapis, qui e veteri ædificio destructo est reliquus* & salons ibid. *rediviva* sibi habetq. v. Gron. ad Senec. Troad. 472.

REDOLERE. Brut. 82. ex illius orationibus redolere ipsæ Athenæ videntur.

REDOMITVS. Sull. 1. redomiti ac victi.

REDUCTVS. Fin. V, 30. ut

ista producta *reducta* ἀποσυμβῶν ἢ ἀποσυμβῶν * Rabir. Po. 19. possum excitare multos *reductos* testes liberalitatis tuæ; quod sæpe audivi patri tuo, qui id fecisset, magno adjumento in periculo capitis fuisse. Hunc locum, in quo Gravius negat se scire, qui sint *reducti*, sic interpretor: possum adducere multos testes lib. t. quos tu, cum ære alieno concidissent & solum vertissent, *reduxisti*, restituiti, ære alieno ipsorum tua liberalitate dissoluti, quod cum & pater tuus fecisset, ei opem tulit in judicio capitis. adeoque tibi etiam *prodesse* debet. Sic *reductio* regis Alexandrini ad Div. I, 7. *est restitutio in regnum.* Patricii, & Manutii interpretationem recte Gravius rejicit. Non enim quadrat.

REDVNDANTIA. Or. 30. ipsa illa pro Roscio juvenilis *redundantia.* h. e. nimia sententiarum, acuminum, ornamentorumque omnium copia, quæ & *luxuria* dicitur.

REDVNDARE. Or. III, 4. ornatus *redundat.* v. *redundantia.* Balb. 29. ut aliqui sermones hominum etiam ad aures vestras permanent, & in ipso judicio *redundarent.*

REDVVIA. *est particula cutis, quæ circa ungues digitorum se resolvit.* deinde proverbio de re parva & levi dicitur. Rosc. Am. 44. *reduviam* curare.

REFERCIRE. implere Tusc. II, 2. libris omnia *referferunt.*

INDEX LATINITATIS.

ab aliquo in numerum rerum refert. ad Div. VIII, 8. * *excipere in venditione.* Top. ult. *venditores . . . rutis cæsis receptis, concedunt tamen aliquid emtori.* &c. *quam significationem egregie illustravit Gron. ad Senec. Conf. ad Marc. c. 10. cf. Gellium XV II, 11. * gladiatores recipere ferrum, dicuntur, cum se jugulari ab adversario patiuntur.* Sext. 37. Tusc. II, 17.

RECIPROCARÉ. *in dialecticis est, convertere enunciationem.* Div. I, 6. *si quidem ista sic reciprocantur,*

RECOGITARE. ad Q. Fr. II, 2. *recogitare de re aliqua.*

RECOGNITIO. *recordatio, qua fit alio narrante, monstrante.* Verr. IV, 50. *in recognitione scelerum suorum.*

RECOGNOSCERE. *in memoriam revocare.* Verr. II, 6. *cum istius furtum recognosceret.*

RECONCINNARE. Q. Fr. II, 6.

RECONDITVS. *subtilis, non vulgaris.* Brut. 79. *recondita exquisitaque sententia ib. 76. ad Div. XV, 21, recondita litteræ, v. interior. * Quint. 19. fuit enim natura tristi & recondita h. e. solitudinis amante.*

RECREARE. ad Act. II, 23. *ambulare recreanda vocula causa.* Nat. D. II, 4. *recreare iterum consules.*

RECTE. Verr. III, 98. *recte vendere, h. e. bono pretio.* Fin. I, 5. *recte ferri, de motu perpendiculari.*

RECTIO. Fin. IV, 22. *rationes rerum publ.*

RECTVS. Rabir. Po. 17. *rectis oculis urbem intueri. i. e. sine pudore ac dolore, quo exules solent & foro eicci.* de hac loquendi forma v. Bentley. ad Horat. Carm. I, 3. Brut. 75. *Caesaris commentarii nudi sunt & recti. rectum dicitur de subtili & elegante genere orationis, in quo hoc tantum spectatur, ut nil vitii insit.* v. Gron. ad Sen. ep. 100.

RECVPERATOR. *est iudex in causa privata, ad quem de re pecuniaria aut possessione quacunque certatur.* Verr. III, 13. in Cæc. 17. Cæcin. 1. & ibi Hotomannus. *Quod autem contra hanc definitionem affert Hotomannus, recuperatores etiam de injuriis cognovisse; non tam de facto, quam de estimatione injurie pecuniaria judicabant.* v. Salmas. mod. Vsf. p. 794. & Budæus ad Pandect. p. m. 376.

RECVPERATORIVM *judicium.* Verr. III, 11.

RECVSATIO *Inv. I, 5. opponitur petitioni judiciali.*

REDEMTIO. A& 1. Verr. 6. *redemptio judicii.* Pis. 36. *redemptiones rerum.*

REDEMTOR. *manceps.* v. *redimere.* Verr. I, 56. *qui a vete- re redemptore acceperit.*

REDHIBERE. *est recipere, quod erat venditum, propterea, quia improbatum est, deterius- que repertum, quam venditor dixerat.* Offic. III, 23.

REDI-

INDEX LATINITATIS.

REDIGERE. *cogere, accipere.* Rosc. C. 17. *redigere pecuniam, sc. a debitore.* in Cæcil. 17. *est de pecunia ex rebus venditis* v. Gronov. *Obs.* I, 19.

REDIMERE. *dicitur de mancipe, qui aedificium extruendum conducit, ei opponitur locare.* Verr. I, 54. Si pupillo opus redimitur. -- ne liceat pupillo opus redimere. *ib.* 56. qui redemerit satisfacit &c. hinc illud intellige Verr. I, n. qui istum eripiendum redemerunt. * *pecunia data se aut alium aliquo molestia liberare.* Verr. III, 20. *redimere pericula sua.* *ib.* 96. *redimere* conentur rem confessam. unde & metaph. ad Div. II, 16. acerbitatem a republ. privatis incommodis redimere. *ib.* X, 8. non præteritam culpam videri volo redemisse. Sed Rosc. Com 12. societatis, non suas lites redemit, cum a Flavio fundum accepit, invidiose dicitur de eo, qui non redemit, sed a quo alter redemit. Dicendum erat: de societatis non suis litibus decedit.

REDIVIVVS. Verr. I, 56. *redivivus lapis, qui e veteri aedificio destructo est reliquus & salvus* *ibid.* *rediviva* sibi habeto, v. Gron. *ad Senec. Troad.* 472.

REDOLERE. Brut. 82. ex illius orationibus redolere ipsæ Athenæ videntur.

REDOMITVS. Sull. 1. *redomiti* ac victi.

REDUCTVS. Fin. V, 30. ut

ista producta *reducta* ἀποσυμψύματα * Rabir. Po. 17. possum excitare multos *reductos* testes liberalitatis tuæ; quod sæpe audivi patri tuo, qui id fecisset, magno adjumento in periculo capitis fuisse. Hunc locum, in quo Grævius negat se scire, qui sint *reducti*, sic interpretor: possum adducere multos testes lib. t: quos tu, cum are alieno concidissent & solum vertissent, *reduxisti*, restituiisti, are alieno ipsorum tua liberalitate dissoluta, quod cum & pater tuus fecisset, ei opem tulit in iudicio capitis. adeoque tibi etiam *prodesse* debet. Sic *reductio* regis Alexandrini ad Div. I, 7. *est restitutio in regnum.* *Patricii*, & *Manutii* interpretationem recte Grævius rejicit. Non enim quadrat.

REDVNDANTIA. Or. 30. ipsa illa pro Roscio juvenilis *redundantia.* h. e. nimia sententiarum, acuminum, ornamentorumque omnium copia, quæ & *luxuria* dicitur.

REDVNDARE. Or. III, 4. ornatus *redundat.* v. *redundantia.* Balb. 29. ut aliqui sermones hominum etiam ad aures vestras permanent, & in ipso iudicio *redundarent.*

REDVVIA. *est particula cutis, quæ circa ungues digitorum se resolvit. deinde proverbio de re parva & levi dicitur.* Rosc. Am. 44. *reduviam* curare.

REFERCIRE. implere Tusc. II, 2. libris omnia *referferunt.*

INDEX LATINITATIS.

no *refruxerat*. ad Q. Fr. III, 2. Scavrus *refruxit*.

REFUGERE. Or. I, 22. me semper a genere hoc sermonis *refugisse*. Tusc. III, 2. *refugere* oculi.

REFUTARE. Prov. Conf. 13. *refutare* bello nationes. Har. R. 4. *refutare* conatum alicujus. ad Div. I, 9. *refutare* alicujus cupiditatem. Tusc. II, 23. inprimis *refutetur* ac *reji-*
ciatur clamor Philoctetæus. Rabir. Po. 16. quam bonitatem non modo non aspernari ac *refutare*, sed complecti etiam & augere debetis.

REGERE. Cœl. 6. *versare* suam naturam & *regere* ad tempus, atque huc & illuc torquere ac flectere. Reliqua verba ostendunt *retere* Grævi non quadrare. confer etiam Drakenb. ad Sil. II, 382.

REGIO. Agr. II, 35. *regionibus* officii se continere.

REGNARE. Brut. 10. Græcia jam *regnante*. h. e. libera a regum, quos ante habuerant, *dominatu*. ad Div. XI, 16. cum equitum centurias tenes, in quibus *regnas*. h. e. plurimum *potes*. v. *regnum*.

REGNUM. *potentia alicujus nimia in aliquo genere* Sull. 7. se *regnum* meum ferre non posse. Aët. I. Verr. 12. *regnum* judiciorum *dicitur* tamen etiam *honestius* de eo, in quo quis *excellit præ ceteris*. ad Div. IX, 18. *regnum* forense. ad Att. I, 1. *regnum* judiciale.

REGVSTARE. ad Att. XIII.

13. crebro *regustare* literas. cf. XIII, 48.

REIECTANEVS. Fin. IV, 26. non appello mala, sed *reiectanea*. v. *reiectus*.

REIECTIO judicium. Aët. I. Verr. 3. v. *rejicere*.

REIECTVS. Acad. I, 10. Fin. III, 16. &c. *reiecta sunt Stoicorum ἀπορρηγμένα*. * Rosc. A. 29 *reiectus* a ceteris suspitionibus. h. e. *ceteris suspic. quæ attulerat, reiectis & improbat*is.

REIICERE. *absterrere* Top. 1. a libris te *rejecit* obscuritas. * *differre*. Q. Fr. II, 3. legationes in Idus Febr. *rejiciebantur*. * *ad alterius arbitrium & judicium delatum velle*. Verr. III, 60. Romam *rejicias* causam. ad Div. X, 16. nihil huc *rejicias*. * *forense est: rejicere judices. Nempe eum prima judicium sortitio a pratore facta est, utraque pars habet potestatem rejiciendi judices ex eo numero, quos velit, quosque putet aut inimicos sibi, aut cupidos, aut non satis integros esse*. Verr. II, 13. cum alternæ civitates *reiectæ* sunt. h. e. *alternis, nempe ab utraque parte*. Sic Vat. II. *alterna consilia rejicere*. Verr. III, 60. *rejiciendi potestatem facere. Hinc fit ut consequens pro antecedente dicatur, sive pro tota actione judicium sorte & reiectione deligendorum*. Verr. III, 59. præterea conventus *honestus Syracusis, multi equites Rom. viri primarii, ex qua copia* *recu-*

INDEX LATINITATIS.

recuperatores rejici oporteret, qui aliter judicare non possent. *ibid* 29. *recuperatores rejice*, quod adversus edictum feceris. *ubi frustra Grævius suspicatur*: recipe. *Non magis recte sollicitat locum* Verr. III, n. quid prætor? jubet recuperatores *rejicere*. Decurias scribamus. quas decurias? de cohorte mea *rejicies*, inquit. Sic judicia sortiri pro exercere, quia exercendorum judiciorum pars, sortiri judices, ut docet Gronov. ad Senec. Herc. Fur. 732.

RELATIO. Div. I, 1. *relatio criminis*. Piso. 13. Consulis *relatio*. int. ad senatum. cf. ad Div. VIII, 1.

RELATOR. *qui ad senatum refert*. ad Att. VIII, 15.

RELICTIO reipubl. ad Att. XVI, 7.

RELIGIO. *sacra. genus sacerorum* Dom. 41. *religiones suscipere*, est *sacra nova instituere*, sive *sacrum aliquid efficere*. *ib.* 47. *date huic religioni* (sc. *huic modo sacrandarum adiutium privatarum*) *aditum* cf. Phil. I, 6. * *sanctitas loci*. Dom. 39. *inferre religionem* -- *eripere religionem* * *res quæcunque, quæ ad religionem pertinet* sic Verr. II, 51. *lex de religione*, est *de sacerdotio*. item *religiones dicuntur de auspiciis, prodigiis &c.* *quæ dubitationem agendi offerunt, aut impediunt aliquid* Dom. 54. *cum ejus dedicationem fictis religionibus impedi-* rent. ad Div. X, 12. *oblata Cor-*

nuto religio est, *admonitu pul-* leriorum. cf. Agrar. I, 2. * *culpa quæ contrahitur, si religiones violantur*. Nat. D. II, 4. *religio hæret in republica*. Cæcin. 4. *religione solvi* * *superstitio*. Div. II, 54. *religiones suscipere*. *ib.* *religiones deponere*. Dom. 49. *homo religionibus deditus*. * *obligatio quæcunque ad aliquid omittendum, cujus respectu rebus quadam sanctitas inest, propter quam eas violare nefas est*; unde & pro dubitatione, scrupulo -- in rebus agendis. Verr. I, 15. *si nullam religionem fors habet*. in Cæcil. 14. *religio sortis*. Verr. III, 58. *religio societatis*. Rosc. Am. 24. *magnam religionem possidet paternus sanguis*. ad Att. XII, 36. *posteritas habet religionem*. Catil. III, 6. *ut, quæ religio C. Mario non fuerat, ea nos religione in privato P. Lentulo puniendo liberare-* mur. cf. n. 3. * *summa in quacunque re diligentia, ne quid minus recte fiat*. ad Div. XI, 29. *religio in consilio dando*. Cæcin. 2. *judicandi mora & religio*. Or. 8. *eorum religioni* (qui sc. *nihil nisi rectissima probabant*) *cum serviret orator*. Brut. 8. *religio oratoris*. *ib.* *religio nimia*. * *difficultas, obiectio*. Or. II. *hac ego religione non sum ab hoc conatu repulsus*.

RÉLIGIOSVS. Dom. 48. *dedicatio est religiosa*. h. e. *religionem affert, sacrum aliquid efficit*. ad Att. IX, 5. *religiosus dies*.

INDEX LATINITATIS

dies. ad Div. I, 7. homines religiosi, h. e. aut superstitiosi, aut nomine religionis abutentes. Or. 9. aures teretes & religiosae h. e. nihil nisi perfecta probantes.

RELINQUERE. Verr. I, 33. relinquere injurias suas. i. e. non persequi, non ulcisci.

RELIQVIAE. Nat. D. II, 9. 55. reliquiae cibi, de fecibus, excrementis. Leg. II, 22. reliquiae Marii, sunt ossa & cineres. Cat. 6. ut avi reliquias persequarē, dicitur e persona Catonis, qui Scipionem juniorem hortatur, ut Carthaginem deleat, & quicquid Carthaginensibus avus Africanus major reliquerat ad Div. VI, 8. reliquiae Asiaticae negotiationis. debita nondum exacta quae & reliqua dicuntur.

RELIQVVS. ad Att. XV, 15. ex reliquis, quae nonis April. fecit. reliqua hic sunt ea pecunia, quae eo tempore, confectis omnibus rationibus, residua fuit. Sed ad Att. XVI, 3. maxime me angit ratio reliquorum meorum; quae quamquam explicata sunt. & ad Div. II, 13 publicanis etiam superioris lustris reliqua conservaram: sunt debita nondum exacta, Reffen.

REMEDIUM. Cluent. 19. remedia causarum dicuntur, quibus mala causa defendi potest. ibid. 35. sine iudiciorum remediis salvi esse non possemus. ibid. 44. mucronem multis remediis retundere.

REMIGARE. Tusc. IV, 4. utrum mavis statim nos vela

facere; an quasi e portu egredientes paullulum remigare. Sensus est: utrum malit statim copiose & late disputari, an vero ante adhuc aliquandiu subtiliter rem se persequi: quemadmodum qui portum egrediuntur, non statim vela dant, sed lentius progrediuntur. Id autem fit remigando. ceterum probat Boberius lectionem Leid. codicis statim nos vela facere, tamquam egredientes e portu, an paullulum remigare. Subituros portum sine velis navigare scio, egressos non item.

REMIGRARE. Tusc. V, 21. remigrare ad iustitiam.

REMISSE. Off. III, 29. qui ista remissius disputant; h. e. minus severe. in Epicureos dictum est, qui non sola bona dicunt esse bona.

REMISSIO. lemitas. Cat. IV, 6. remissio poenae.

REMISSVS. finitus. Tusc. I, 44. remissa vita humana. e Poeta. * levis. Verr. III, 92. remissior aestimatio. * lenis, facilis. ad Att. XVI, 15. utrum remissior essem, an summo jure contenderem. * comis, bilaris. Cael. 6. remissus -- severus. * Sext. 53. remissius dicendi genus, opponitur forensi, contentioso. Versatur enim in eo oratio plerumque in narrando aut docendo, philosophi more, quorum mollius est, sine asperitate & vehementia, oratio.

REMITTERE. dimittere. Clu. 2. remittere opinionem.

REMO.

INDEX LATINITATIS:

REMOTVS. Fin. III, 16. *remota, sunt ἀπομακρυνθέντες στωϊκῶν.*

REMOVERE. Or. 2. *nec se ab artibus suis removerunt.*

REMVNERARE. Sen. p. R. 12.

REMVVS. Tusc. IV, 5. *Dialecticorum remis orationem propellere, est initium facere a subtili & Dialectica disputandi ratione. v. remigare.*

RENOVARE. *reficere recreare.* Sext. 69. *renovare rempubl. * repetere* Div. II, 2. *studia hæc renovare cœpimus.*

RENOVATIO. ad Att. VI, 1. *renovatio singulorum annorum. est genus anacrostismi, de quo supra in anacrostismus dictum est. * repetitio.* Brut. 71. *laudandus maxime est, qui hoc tempore consoletur se, cum conscientia optimæ mentis, tum etiam usurpatione & renovatione doctrinæ.*

RENVNCIARE. Verr. I, 54. *renunciat illam decisionem. h. e. nunciat illam pactionem, quam fecissent, ratam non esse, improbari ab eo, cujus in ea re voluntas maxime spectanda est. nostri: wieder aussagen * prode dicendo.* Act. I. Verr. 6. *renunciata est tota conductio judicii.*

RENVNCIATIO. *rapport registratur.* Verr. I, 34 *rem gestam renunciarat, - renunciationemque ejus, quæ erat in publicas literas relata, colligebat.*

REPANDVS. *in curvum in-*

flexus. Nat. D. I, 30. *calcei repandi Junonis. quorum sc. speciem conspiciere licet in numis, qui Junonem referunt, & in Gorianis monumentis in ejus Museo Etrusco.*

REPASTINATIO. Cato 15. *genus operis rustici, cum vineæ veteres refodiuntur.*

REPENTINVS. *subito ortus, novus* Verr. III, 75. *repentina rationes.* Brut. 69. *repentini homines & ignoti.*

REPETERE. *vindicare sibi ereptum aliquid.* in Cæcil. 5. *repetere jus suum.* Mur. 2. *res repetere.* Sext. 26. *nullis repetitis rebus. int. per feciales de qua repetitione v. Liv. I, 32.*

REPELVNDÆ in Cæcil. 4. *de pecuniis repetundis nomen alicujus deferre. v. in Ind. Legg. de Repetundis.*

REPLICARE. Sull. 4. *replicare memoriam annalium.* Leg. III, 14. *replicare memoriam temporum.*

REPLICATIO. *conversio.* Nat. D. I, 13. *replicatio mundi.*

REPONERE. *restituere ad* Att. XIII, 12. *Catulo & Lucullo alibi reponemus, int. quod hic ab actum est.*

REPOSCERE. *poscere* Verr. III, 1. *qui ab altero vitæ rationem repossunt.*

REPRÆHENDERE. *revocare.* Verr. III, 20. *quod erat prudentia prætermisum, id, quæstu ac tempore admonitus, reprehendisti. * corrigere, emendare.* Dom. 33. *si se collegisset, temeritatem atque injuriam*

INDDX LATINITATIS.

juriam suam restitutione mea reprehendisset. * Verr. III, 96. si senatores judicarent, hoc genus pecuniæ per injuriam cogendæ non posse reprehendi. h. e. ita accusari, ut reus damnaretur.

REPRAESENTARE. est proprie in re pecuniaria pecuniam statimolvere, atque adeo prænúmerare, ante diemolvere. ad Att. XII, 25. dum a Fabia representabimus. ib. 29. Si qua etiam jactura faciendafit in representando. ib. 31. v. Gron. Sest. I, 5. p. 30. * hinc dicitur pro facere aliquid ante tempus, citius quam debeas, aut constitutum sit. ad Att. XVI, 2. mihi videntur etiam istorum animi incendi ad representandam improbitatem suam. h. e. citius demonstrandam, quam ante constituerant. ad Div. V, 16. neque expectate temporis medicinam, quam representare ratione possumus. In hoc loco male negatur in Lexico Fabri vis anticipandi inesse, cum representare idem sit, quod ante dixerat: anteferre consilio. ad Div. XVI, 14. dies promissorum adest (b. e. non longe abest) quem etiam representabo, si adveneris. b. e. etiam ante libertas dabitur, quam promiseram. Phil. II, ult. quin etiam corpus libenter obtulerim, si representari morte mea libertas civitatis potest. b. e. si mors mea efficere potest, ut citius libertas restituatur civitati. * Sext. II. quod ipsum tem-

plum representabat memoriam consilatus mei. h. e. presentem animis faciebat, instaurabat * ad Div. VIII, 2. me representante est absolutus. quodquam vim habeat nemo, quod sciam, explicavit, neque ego explicaverim. Es est forte lectio corrupta.

REPRÆSENTATIO. de re pecuniaria. ad Div. XVI, 24. ad Att. XII, 31. XIII, 29. v. representare.

REPRIMERE. angustius brevius, tardius facere. ad Att. X, 9. dubitabat nostrum nemo, quin Cæsar itinera repressisset. Brut. 91 dedit operam, ut nos nimis redundantes & superfluentes juvenili quadam dicendi impunitate & licentia, reprimeret. * abstinere. Sext. 55. vix odium suum a corpore represserunt. Verr. V, 29. a presenti periculo tuo se repressit populus R.

REPROMISSIO. Rosc. Can. 13. est restipulatio, de qua mox.

REPROMITTERE. Brut. 5. non repromittere illud ausus sim. cf. Rosc. Com. 13. de restipulatione dicitur v. restipulari.

REPUDIARE. tollere. Or. III, 1. repudiare a republ. consilium senatus. * Verr. III, 74. repudiari dicuntur, quorum frumentum improbat.

REQUIRERE. reprehendere. Mur. 29. quæ nonnunquam requirimus, ea sunt omnia non a natura, sed a magistro.

RES. de re familiari, pecuniaria. Cato 7. rem male gerentes

INDEX LATINITATIS.

rentes patrefam. Rabir. Po. 2. in pluribus provinciis ejus versata res est. Quint. II. cum res ab eo, quicum contraxisset, recessisset. * causa, *commodum*. Phil. II, 2. contra rem alicujus venire. dicitur de eo, qui in judicio aliquem quacunque ratione oppugnat. * Sext. 62. ad res redire dicuntur cives Rom. ex agris, qui e comitiis domum redeunt. * Sen. p. R. II. res redire dicuntur, cum causae in foro aliaque publica negotia intermissa, quod res prolatae, dicunt v. prolatus, repetuntur. v. Lambin. ad h. l. * Or. II, II. inesse in ratione rerum Or. I, 21. positum esse in re atque natura. de iis rebus, quae sunt, non modo finguntur. * Verr. I, 14. res rationum; per periphrasin pro: rationes * Verr. III, 35. res gestae, sunt leges Sullae, ad Div. I, 5. res gestae Lentuli, imprimis capiendae de revocatione Ciceronis ab exilio & lege Centuriata ejus rei causa ab eo lata ad populum. * respublica. v. infra in hac voce.

RESCINDERE. locum Agr. II, 1. est aperire, cum obstructus esset antea.

RESCRIPTVS. Tusc. IV, 2. cantus fuisse rescriptos vocum sonis. sc. sana lectio est, de quo dubitant viri docti, v. Boher. ad h. l. sensus hic est: cantuum illorum certos modos factos esse, signisque expressos, quod nos vocamus: componiren.

RESECARE. Tusc. IV, 21.

resecanda esse, evelli penitus non posse.

RESERVARE. *servare, retinere.* Cluent. 70. nihil ad similitudinem hominis reservavit. ad Div. V, 4. ne cum velis revocare tempus omnium reservandorum, cum, qui serveretur, non erit, non possis. * ad Q. Fr. III, 1. Minucium me -- reservabam. h. e. expectabam Minucium - ut per eum scriberem, quae scire te volo.

RESIDVVS. Verr. III, 97. quid potest esse in calamitate residui. h. e. quae calamitas est reliqua. Cluent. 34. de pecuniis residuis reus. Residuae pecuniae sunt eae, quae magistratibus ex avario datae sunt, ut in re publica consumerentur, ab eo autem oppressae & in rem suam conversae sunt.

RESIGNARE. Arch. 5. fidem tabularum resignasset. h. e. corrumpendo sustulisset.

RESILIRE. Rosc. Am. 29. resilit crimen ab eo. h. e. non haberet, falso in eum conferri intelligitur. v. habere.

RESONARE. Tusc. III, 2. laus virtuti resonat tamquam imago (sc. vocis,) sic enim echb latinis vocatur. Lambinus adeo addebat: voci; quod non opus esse videtur. Ceterae emendationes nihili sunt. Nat. D. II, 57. in fidibus testudine resonatur. Div. II, 14. nervos in fidibus alios aliis resonare.

RESPECTARE. *desiderare, expectare.* Planc. 18. respectare munus par ab aliquo.

RE.

INDEX LATINITATIS.

RESPECTVS. *perfugium.* Phil. X, 4. *respectus* pulcherri-
mus & praesidium firmissimum
reip. Phil. XI, non ut *respe-*
ctum haberemus ex. acie. *ali-*
ter interpretantur viri docti &
Schottus Nod. Cic. I, 15. *sed a-*
berrant a Ciceronis mente. *
actus respiciendi. Div. I, 32. fu-
gientibus miserabilem *respe-*
ctum incendiorum. * *reveren-*
tia. Phil. V, 18. *sed cum respe-*
ctum ad senatum & ad bonos
non haberet &c. *de hac signi-*
ficatione v. Schott. l. c.

RESPICERE. *succurrere.* ad
Div. X, 11. si modo rempubl.
respicere velit. cf. ad Att. VII,
1. * ad Div. X, 24. si Caesar se
respexerit. h. e. *ad salubriora*
consilia redierit, hoc est, salutis
publicae atque adeo suae ratio-
nem habuerit. Nam antea di-
xerat, *Caesarem ad mala consilia*
& reip. minus salutaria se con-
tulisse.

RESPIRARE. Quint. II.
quem nunc *respirare* libere
non sinis. h. e. *omni ratione ve-*
xas. * *intermitti.* Phil. VIII, 7.
oppugnatio respiravit.

RESPIRATIO. *exhalatio.*
Nat. D. II, 10. aer oritur ex
respiratione aquarum.

RESPIRITVS. Nat. D. II, 55.
quae se in *respiritu* dilatant.

RESPONDERE. *est eorum*
qui consuluntur, ut lictorum
Pontificum, conjectorum, hario-
lorum. Leg. II, 12. *respondendi*
juris facultas. Or. I, 45. *in jure*
respondendo. in quo animad-
vertenda est forma: jus respon-

dere, pro usitatori, de jure
resp. ad Att. IV, 1. Pontifices
responderunt. * *respondere, di-*
citur de litigantibus in foro,
petitore, accusatore & reo.
Verr. I, 1. Verrem non *respon-*
surum. cf. Verr. II, 40. ad Att.
IV, 16. * *etiam in delectu mi-*
litari respondere, dicuntur,
qui militiam non detrectant.
hinc ductum videtur illud, cum
pedes, quibus numeri causa uti-
mur, dicit Or. III, 49. responde-
re non vocatos. * *hoc verbo*
etiam utitur ad exprimendum
Graecum ἀντιρροφον εἶναι. Or. 32.
rhetoricen respondere ex alte-
ra parte dialecticæ. Nam sic
expressit illud Aristotelis Rhe-
tur. I, 1. πρὸς τὴν ἐν ἀντιρροφῶς
τῇ διὰ δυνάμειν. * *paria prestare,*
gratiam referre. ad Att. IV, 3.
re, familiari comminuti su-
mus. Quinti fratris tamen
liberalitati pro facultatibus
nostris, ne plane exhaustus
esset, *respondemus.* Male hunc
locum interpretatur Gravius
ex ea hujus verbi vi, quae signi-
ficat * *solvere ad diem consti-*
tutam ad Att. XVI, 11. fit saepe,
ut II, quin debent, non re-
spondeant ad tempus. v. Gro-
nov. Obs. II, 4.

RESPONSITARE. de Jctis
Leg. I, 4.

RESPUBLICA. quia in hoc
verbo tirones inprimis haerent,
paullo explicatius de eo agemus.
Respublica tribus modis dici-
tur, nempe primo, de universa
civitate aut imperio, quod ubi
est, reddi potest, der Staat, die
repu-

INDEX LATINITATIS.

republic. Deinde de singulis ejus partibus. Reipubl. partes autem commemorantur commo-
de ab ipso Cicerone Sext. 46. religiones, auspicia, potestates magistratum, senatus aucto-
ritas, leges, mos majorum, ju-
dicia, jurisdictio, fides, provin-
ciæ, socii, imperii laus, res
militariæ, ærarium. Tercio di-
citur de quacunque actione, ne-
gotio, quod publica utilitatis
causa suscipitur, aut quocunque
modo ad remp. pertinet. Ita-
que in legendo Cicerone judica-
re debent tirones, ad quod ge-
nus quodque loco referendum sit,
tumque domum se hoc verbum,
cum ad alterum tertiumque ge-
nus perfinet, putent intelligere,
cum possint partem illam uni-
versa reip. aut negotium publi-
cam nominare, de quo capien-
dum esse contextus doceat. Pri-
mæ significationis exempla dare
supervacuum esset. Alterius hæc
sunt. * *leges.* Verr. I, 2. rem-
publicam posse Senatorio con-
silio defendi. Sermo enim est
de lege de pecuniis repetundis &
de judicio ex ea. * *magistratus,*
potestas. Verr. I, 12. ad rempubl.
accedere, nam hoc de iis dicunt
latini, qui quæstores sunt, aut
potestatem aliquam consequun-
tur primum, quæ magistratum
esse solet. v. Phil. V, 18. Rosc.
A. 1. Or. II, 25. * *bellum, res*
militaris. Manil. 21. rempubl.
bene gerere ad Div. X, 11.
remp. ex vestra sententia ad-
ministrare. b. e. vincere. cf. ib.
17. XII, 11. * *victricia.* Nat. D. II,

2. temere de republ. locutus.
* *ærarium, pecunia publica.*
Phil. II, 3 reliquias reip. diffi-
pare. Verr. I, 13. rempubl. ad-
ministrare, de quæstore. ib. V,
21. de republ. detrahere. *
provincia. ad Div. XIII, 68. si
ad me de republ. id est, de sta-
tu provinciæ, de institutis tuis
familiariter scribes. * *libertas*
publica, ad Div. XI, 13. bonam
spem de summa republica vos
habere volumus. ib. X, 3. unus
est, per tot annos republ. de-
vexata, cursus reipublicæ bene
gerendæ ad gloriam. * *securi-*
tas publica. Rose. A. 49. ideo
ne nobilitas recuperavit rem-
publicam. &c. * *supplicatio.*
Phil. III, 9 cum de rep. rela-
turus fuisset -- fecit Scetum de
supplicatione &c. Tercii ge-
neris exempla hæc sunt: Cæ-
cin. 20. ablit reipublica causa.
h. e. legationis aut belli geren-
di causa Verr. II, 55. respública
administrari non poterat b. e.
exactio & solutio tributi. Mil.
15. reipubl. partem suscipere,
de cade Clodii. Balb. 20. a re-
publ. bene gerenda. h. e. a
fortibus viris civitate donandis.
Phil. V, 16 respubl. sæpe bene
gesta. v. c. restitutione Sext.
Pompeji, bello civili extinguen-
do. cf. de altera & tertia si-
gnificatione Gronov. ad Liv. II X,
31. * *Pis.* 32. Cæsarem non ea-
dem de republ. sinfisse, quæ me
scio. Verr. I, 14. quod de re-
publ. sensit. Hæc formula ca-
pienda est de partibus, quas quis
in republ. sequitur, utrum scil.

R r

popu-

INDEX LATINITATIS.

popularis sit, an cum optima. quibus faciat * Mur. II. *republica perfrui possumus h. e. omnibus commodis, quæ jure, lege &c. civis Ro. sunt* cf. Dom. 57.

RESPVERE. Sull. 24. *cujus aures unquam hoc respuerunt. ib. e. non probarunt, non verum putarunt.*

RESTILLARE. ad Att. IX, 7. *literæ mihi quiddam quasi animulæ restillarunt.*

RESTINGVERE. Sext. 21. *animos hominum sensusque morte restringui.*

RESTIPVLARI. Rosc. Com. 12. *est vicissim ab eo aliquid stipulari, qui a nobis aliquid stipulatus est. v. c. in spon- sione, quam Quintius cum Nævio facit, hic stipulatur a Quintio: spondesne te tantam summam pecuniæ daturum, tamquam pœnæ loco, si bona tua ex edicto possedi. Quintius re- spondet: spondeo: sed deinde si- bi & Quintius similiter a Nævio stipulatur: spondesne te &c. si non possedisti. hoc est: resti- pulari.*

RESTIPVLATIO. *fit, cum restipulamur.* Rosc. C. 13.

RESTITVO. *est verbum ju- ris, 1) cum aliquem reduco in eum locum, fundum, ædes, unde vi dejeci. Cæcin. 13. 22. vim factam restituere. 2) cum is, qui restituere jubetur a prætore, ne- got se dejecisse; nam id facit, cum dicit: restitui. quoniam enim eum non dejecit; & man- set in possessione is, qui restitui*

jubetur, idem est, ac si dejectus restitutus esset. Cæcin. 19. 29. 32.

* Verr. II, 26. *judicia restituta sunt. b. e. res judicatæ subla- tæ, & ii qui judicio damnati erant, in integrum restituti sunt.* * ad Att. XV, 4. *nescio quid ab eo literarum, ut me sibi restituerem. h. e. sibi ite- rum amicus fierem.*

RESTRICTE. Leg. II, 18. *cetera non tam restricte præ- finio.*

RESTRICTVS. *parcus.* Planc. 22. *restrictos & tenaces fuisse.*

RETENTIO. ad Att. XIII, 21. *Carneades retentionem au- rigæ similem facit τρωχῶν* A- cad. IV, 25. *retentio assensio- num* * *deductio de pecunia sol- venda.* ad Att. XIII, 23. *ista re- tentione omnes ait uti Treba- tius. cf. ib. 25.*

RETEXERE *retractare, mu- tare.* Phil. II, 13. *itaque jam re- texam orationem meam. &c.* Verr. II, 26. *omnia erant Me- telli ejusmodi, ut totam præ- turam Verris retexere videre- tur. sc. rebus judicatis infir- mandis, consensu aliter habendo, de- cumis aliter vendendis.* ad Div. XI, 28. *id nunc commutem, meque ipse retexam. ib. 14. no- vi timores retexunt superiora.*

RETICENTER. ad Att. X, 6.

RETICERE. *non respondi- re, de reo.* Verr. I, 1.

RETICVLVM. Verr. V, 11. *reticulum sibi ad nares admo- vere.*

INDEX LATINITATIS.

vere. *sc. floribus factum folliculam.*

RETINERE. ad Div. V, 12. quæ hominum animos vehementer in legendo *retinere* possit. ad Div. I, 7. virum excellentem, nonnihil suspicantem illa epistola *retinasti. int. in amicitia.* Dom. 34. tantum impios homines *retinebat* odium, pro: tantum o. impij *h. retinebant.*

RETRACTARE. ad Att. VIII, 9. augere dolorem *retractando.* Nat. D. II, 28. qui omnia, quæ ad cultum Deorum pertinerent, diligenter *retractarent.* * *recusare, tergiversari.* Tusc. I, 31. Veniet tempus, & quidem celeriter, siue *retractabis*, siue *proporabis.*

RETRACTATIO. *tergiversatio.* Tusc. V, 29. sine *retractatione* libere dicere. ad Att. XIII, 3. sine ulla dubitatione aut *retractatione.*

RETRAHERE. *trahere, ducere* Part. 39. *retrahere* in odium judicis.

RETRVSVS. *abditus.* Or. I, 19. *retrusus* in media philosophia.

RETVNDERE. *opprimere.* ad Div. VIII, 6. *retudit* sermones.

RETVSVS. *obtusus, hebes.* Div. I, 36. *retusum* ingenium.

REVELLERE. *tollere.* ad Att. V, 20. omnes injurias *revellemus* superiores.

REVEREOR. *vereor, timeo.* Or. II, 28. dicam enim non

reverens assentandi suspicionem.

REVINCERE. *convincere.* Arch. 5. nunquam neque suo neque amicorum judicio *revincetur.* v. Gronov. ad Gell. VI, 11.

REVIRESCERE. Prov. C. 14. *revirescunt res. de Gallis, qui, recuperatis aliquantulum viribus, bella instaurare cogitabant.*

REVIVISCERE. Phil. VII, 1. ad auctoritatis pristinae spem *reviviscere.* Grav. *revirescere.*

REVOcare. *invitare ad convivium, a quo ante excepti sumus.* Rosc. Am. 19. * Or. II, 52. ad suas res *revocare* aliquem dicitur, qui ei in memoriam redigit, quæ ipsi accidunt, aut ipse fecit. * *referre.* Flacc. 12. *revocare* omnia ad gloriam splendoremque. * *expedire se ex re aliqua, in quam nos immisimus.* Pis. 29. *revocare* se non poterat, familiaritate implicatus. * Dom. 55. *revocare* se dicitur, qui *hæsitat* in legendo, recitando, dicendo * *actores dicuntur revocari, cum jubentur a spectatore repetere versus aliquos* Tusc. IV, 29. Socrates dicitur *ter revocasse* versus primos. cf. Sext. 56. 58. & ibi Abram. *sed in genere revocari dicuntur, qui eandem rem altera vice dicunt.* Arch. 8. * *item, qui jubentur altera vice accusari.* ad Q. Fr. II, 6. *populus revocat* * *instaurare, reficere* ad Div. VII, 26. vires & corpus amisi. Sed si morbum depulero, facile, ut spero, illa

INDEX LATINITATIS.

revocabo. v. Gron. Obs. II, 19.
* *temperare sibi, dicitur, revocare se.* ad Att. XIII, 1. * *corrigere.* Div. II, 46. cum ita nati essent, ut quædam depravata haberent, restituerentur & corrigerentur, ab natura, cum se ipsa revocasset aut arte aut medicina.

REVOLVI. *redire aliquo.* ad Att. XIII, 26. *revolver* identidem in Tusculanum. cf. Or. II, 30. 31.

REVS. *is cuius res agitur, non solum accusatus, sed etiam is, unde petitur.* Or. II, 79.

REX Sacrorum. Dom 14. *de eo, & cur hoc nomen haberit, lege Liv II, 2, init.*

RHETORICA. Fin. II, 6. *rhethorica philosophorum - rhethorica forensi.*

RICINIUM. Leg. II, 23. *Est autem pallium mulierum, quo in adversis rebus & luctibus utebantur.* v. Ferrar *Re Vest.* I, 25. *Ruben.* I, 7. *Salmas.* ad *Vopisc.* *Aurelian.* 45. p. 541.

RIDICVLVS. *qui dictoria jacet, aut jacere potest.* Verr. I, 46.

RIGIDVS. Brut. 18. *signa rigida, opponuntur mollibus, elaboratioribus.*

RIVALITAS. Tusc. IV, 26.

RITE. *jure.* Nat. D I. 19.

ROBVR. *lectus durus, ex ligno duriori, tamquam ilice.* Mur. 35. *qui quotidianis epulis in robare accumbunt.* *

Cluent. 56. *robora populi Romani, dicuntur equites justi &c.*

ROBVSTVS. *magnus.* Phil. V, 11. *robustius fit malum.* *Planc.* 8. *robusta frequentia.*

ROGARE. *in petitionibus est amicorum candidati, qui populum pro eo prensant.* *Planc.* 13. *neque enim ego sic rogabam, ut petere viderer, quia familiaris esset meus - sed ut quasi parenti. deinde vero etiam Candidati; de quo si dicitur, in deteriore parte accipitur. Nam petere proprie est verbum, quo utuntur, cum prensatur populus. rogare autem dicitur, cum unus hac potestate est, ut magistratus tribuat, cui velit, adeoque ab eo Candidatus magistratum petit.* *Phil.* II, 30. *extr.* *in proximum annum consulatum peteres, vel potius rogares; is per municipia coloniasque Gallie, a qua nos tum, cum consulatus petebatur, non rogabatur, consulatum petere solebamus.* * *rogare est porro magistratum, cum ferunt ad populum legem, aut comitibus creandorum magistratum prestant.* *Muren.* 1. *quibus consulatus, me rogante (quippe consule illius anni & quidem primum creato) datus esset.* ad *Att.* IX, 15. *ut Consules roget prætor, vel dictatorem dicat, quorum neutrum jus est.* *Sext.* 26. *Pisoni provincia rogata est.* *Leg.* II, 12. *lex jure rogata.* v. *lex.* *Jure autem rogatur lex, cum in lege ferenda nihil sit contra leges de auspiciis aliasque.* * *Flacc.* 13. *nos hic in mare superum & inferum sesterdum ter & quadragies rogabamus. i. e. erogabamus, quo verbo paullo post in eadem re utitur, unde*

INDEX LATINITATIS.

unde etiam Lambinus ex Tur-
nebi conjectura reposuit: ero-
gabamus. neque mihi ea conje-
ctura displicet. Gruterus in-
telligi vult populum. quasi ve-
ro in sumtibus ex arario fa-
ciendis ad populum latum es-
set, & non potius ad Senatum
a Coss. relata & a Senatu de-
creta res esset. Si esset ea ro-
gatio facta, a tribuno profecto
populari facta esset; quod esset
contra jus & auctoritatem se-
natus, non minus ac si rogare-
tur provincia alicui. Itaque
Cicero non dixisset: nos roga-
bamus; quod ad Senatum refe-
rendum est necessario.

ROGATIO. intercessio &
prensatio in Comitibus. Planc. 10.
rogatio semper est gratiosissi-
ma. *lex. Sull. 22. rogatio Cæcilia.

ROGATIVNCVLA. Dom.
20 ea te ex una rogatiuncula
fecisse.

ROGATOR. in comitiis est
1. magistratus, qui comitiis præ-
est. v. rogare. Nat. D. II, 4. ro-
gatorem comitiarum justum
non fuisse. 2. amici Candida-
ti, aut ejus, ad quem lex perti-
net, qui singulos cives suffragia
ferentes rogant, quem suffragio
suo creatum velint, quid de le-
ge fieri velint, idque ex veteri
instituto, quo suffragia voce da-
bantur. post tabellis inductis
mansit nomen rogatorum. Sen.
p. R. II, quando illa dignitate
rogatores, diribitores, custo-
desque vidistis Pis. 15. vos ro-
gatores, vos distributores, vos
custodes fuisse tabularum. Div.
II, 35. rogator centuriarum.

ROSA. Fin. II, 20. potans
in rosa Thorius. v. in.

ROTA fortunæ. Pis. 10.

ROTVNDVS. in oratione
est de periodis & collocatione
verborum. Brint. 78. rotunda
constructio verborum. Or. 13.
Theodorus (ita legendum, non
Thucydides) præfractior, nec
satis rotundus. Ducitur me-
taphora a globo aut cylindro
tereti, in quo nihil asperi, ni-
hil eminentiæ, nihil lacuna-
rum, ut adeo facile vel leviter
impulsus procurrat. oratio ro-
tunda ergo est ita collocata &
structa, ut nulla asperitas, nul-
li hiatus sint, sed ut pronuncia-
ri leviter suaviterque possit.

RVBEO. pudet. Att. XV, 4.

RVBOR. verëcundia Or. II,
59 ruborem suum præstare.

RVDIS. baculus, quem acci-
piebant gladiatores, qui mitte-
bantur e ludo, tamquam signum
libertatis. rudibus enim exer-
centes se gladiatores pugnant.
Phil. II, 29. rudem accipere.
v. Schott. Nod. Civ. II, 6.

RVERE. de eo, qui impoten-
tia animi permotus violentiis
consiliis utitur, fere ut, qui fu-
rere dicuntur. ad Att. VII, 20.
illum ruere nunciant. ib. 21.
sed antiquiores literæ, quam
ruere cœpit. Rosc. Am. 32. qui
tamquam si offusa reip. sem-
piterna nox esset, ita ruebant
in tenebris, omniaque misce-
bant. * peccare, labi. Dom. 55.
non potuit ullo modo non in
agendo ruere ac sæpe pecca-
re. * Fin. II, 6. sed dum dialo-

INDEX LATINITATIS.

Sicam contemnit Epicurus — *rui* in dicendo, ut mihi quidem videtur, nec ea, quae docere vult, ulla arte distinguit.

RVINAE. *mala, calamitates.* Sen. p. R. 8. horum consulum *ruinas* (*quarum* sc. *autores* *sunt*) vos Consules vestra virtute fulistis. ad Att. X, 1. quod post has *ruinas* non contigerat.

RVMOR. Cluent. 47. ex tota ista subscriptione *rumorem* popularem & plausum esse *quaesitum*. *apparet*, *rumorem* popularem *esse famam, laudem* populi. ib. 28. *rumorum* venti. cf. 38. v. *aura. ventus.* Gron. Sest. IV, 9.

RVNA. *genus teli* Leg. III, 9. *runa* & sic. e *lectione Davisii.*

RVSTICARI. Arch. 7. Or. II, 6. *dicuntur Romani homines, cum ex urbe in pradia rustica secedunt, delectationis & otii causa.*

RVSTICATIVS. m. ad Att. XII, 1.

RVSTICE. *imperite, inscite.* Off. III, 9. *urgent rustice.*

RVSTICVS. *indoctus.* Or. II, 6. * *rustici Romani, atque adeo rustici simpliciter dicuntur cives Rom. cum de plebe, tum etiam de equestri ordine.* (Rosc. Am. 7. 18) *qui non Romae, sed in municipiis & coloniis habitant.* Arch. 10. Sext. 45. ad Div. XVI, 21. cf. Gronov. Sest. IV, 9.

RVTA. *de dicendi genere minus suavi, horrido.* ad Div.

XVI, 21. ad cuius *rutam* mihi *pulegio* tui sermonis *atendum.*

RVTA. *orum.* Top. 26. Or. II, 55. Partit. 31. *ruta caesa. Ita dicitur suppellex omnis, quae loco moveri potest, eique opponatur fixa.*

S

SACRAMENTVM. *iurjurandum militare.* Off. I, u. de secundo eum obligaret militiae *sacramento*; quia priore amisso, iure cum hostibus pugnare non poterat. * *in foro sacramentum erat pecunia, quae a litigantibus deponebatur apud Pontificem, ut, qui causa caderet, amitteret eam pecuniam: quod ejus rei causa fiebat, ne impune alicui negotium petendo, aut iusta petenti inficiando, frustra crearetur.* Instituta autem res est etiam propter inopiam *avarii*, auctore Varro, ut id inde aliquem reditum haberet. Differt a *sponsione* *sacramentum* in eo, quod in *sponsione* non deponitur pecunia, sed tantum promittitur. v. *Hotemann.* ad Or. pr. *Quintio* c. 2. pro eadem re habet *Facciolatus* ad hanc orationem. vid. *Indicem* in *sponsio.* ad Div. VII, 32. *sacramento* contendere. hinc ipsa *petitio sacramentum* dicitur, quae *sacramento* interposita fit. *Ciccin.* 33. non posse nostrum *sacramentum* *iustum* *judicari.* Dom. 29. si *decemviri* *sacramentum* in *libertatem* *injustum* *judicassent.* Or. I, 10. *iusto*

INDEX LATINITATIS.

justo sacramento contendere. cf. Mil. 27.

SACRARE. *sacrum & inviolabile efficere* Balb. 14. *sanctiores sacrandæ sunt, aut genere ipso, aut obtestatione & consecratione legis, aut pœna.*

SACRATVS. *leges sacratae* v. Ind. Legg.

SACROSANCTVS. *invio- labilis ita, ut, qui violare audeat, sacer sit.* Balb. 14. *sacro- sanctum nihil esse potest, nisi quod populus plebsve sanxisset.*

SAGA. Div. I, 31. *sagæ a- nus, quia multa scire volunt.*

SAGAX. Div. I, 31. *sagaces dicti sunt canes.*

SAGINA. *largitiones, in- primis frumenti* Elacc. 7. *qui multitudinem non auctorita- te sed sagina tenebat.*

SAGIRE. Div. I, 31. *fugire est sentire acute.*

SAGVM. *est vestis militaris, qua etiam omnes cives Rom. in urbe utebantur: ex Scto in ta- multu. v. tumultu* Phil. XIV, 1, *ad saga ire.*

SAL. *sal & sales dicuntur de utroque genere facetiarum, nempe eo, quod est in singulis verbis, quæ dicteria dicuntur, & quod est fusum æquabiliter per totam orationem.* vid. Or. 26. *init. Or. II, 54. ars salis.*

SALEBRÆ. *asperitates via- rum proprie. In oratione sa- lebræ sunt in collocatione ver- borum, cum aspere verba con- currunt.* vid. Or. 12. *in Philo- sophia autem sunt difficulta-*

tes, ex quibus non facile quis se expediat. Fin. II, 10. *hæc sunt contraria (repugnantia) hic si definire vel dividere di- dicisset, -- nunquam in tantas- fulebras incidisset.* cf. V, 28.

SALINÆ. *sales, facetia.* ad Div. VII, 32. *non satis diligen- ter a te possessionem salina- rum mearum defendi.*

SALSVS. *venustus, lepidus.* ad Att. XVI, 12. *de libris: ne- gotia falsa.* Nat. D. I, 28. *hoc ipsum (navum in articulo ha- bere) falsum illi & venustum videbatur.*

SALTARE. Mur. 6. *nemo saltat sobrius.* v. *saltator* * Or. 67. *numerofam comprehen- sionem perversè fugiens He- gesias; saltat, incidens parti- culas. h. e. semper incise & membratim dicens, nunquam longiori & numerosa periodo u- tens, quo quasi molius salientem orationem efficit.*

SALTATOR. *convicium,* Muren. 6. Sen. p. R. 6. Off. I, 42. *ad quem locum Grævius fu- se disputat in banc sententiam, sultationem non omnem fuisse turpem, sed histrioniam & sce- nicam. Itaque saltatorem esse histrionem, qui carmina sal- tet, quod erat Romæ inprimis pantomimorum, qui nonnisi saltando fabulas exhibebant, ut jam docuit erudite Salmas. ad Vopisc. Aurelian. 7. p. 433. & Carin. p. 830. f. sultationem au- tem fuisse etiam honestam, ex multis rebus intelligi posse, tam- quam quod in pompis sacris*
Rr 4 *fue-*

INDEX LATINITATIS.

fuerit adbibita &c. Neque tamen mihi videtur tota illa disputatione vulgarem sententiam satis confutare, quae saltare turpe fuisse Romae censet. Scilicet qui huic sunt addicti, non negant honestum fuisse, in sacris ludis & pompis ad praescriptos ceremoniarum modos saltare; de his saltationibus non est sermo, sed an extra hoc genus sacrum v. c. in convivio honestum fuerit saltare. quod mihi non videtur. Nam disertè Cicero pr. Muren. 6. nemo saltat sobrius, nisi qui forte in sanis: neque in solitudine, neque in convivio moderato atque honesto: tempestivi convivii, amoeni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Utinam dixisset Grædus, ubi locus fuerit honestæ saltationi præterquam in sacris. Si non in solitudine, non in convivio honestum est saltare, ubi tandem est? Off. III, 19. dares hanc vim M. Crasso -- in foro, mihi crede, saltaret. Estne hoc: histrionem, pantomimum ageret? si non per se indignum honesto & gravi homine esset saltare, quomodo hoc dicere potuisset? sensus est, omnia indignissima hereditatis causa faceret Crassus, & quod etiam domi turpe est, id vel in foro faceret, ut saltaret.

SALTATORIVS. Pil. 10. saltatorius orbis. v. orbis.

SALTUS. pascua. Quint. 6. extr. Quintius interea de sal-

tu agroque communi detrahitur. idem ante dixerat c. 3. pecuaria res ampla & rustica. hoc sensu verbum hoc crebro est ap. Ciceronem. v. Festus in b. v.

SALVS. res a qua salus pendet. in Cæcil. 21. Verr. I, 1. nulla salus major reipubl. reperiri potest. v. summus. * Verr. III, 57. quo ex iudicio si ulla salus servare posset. * Div. I, 47. addubitato salutis augurio. Fuit autem salutis augurium genus auspicii, quo tamquam consulebant Deos, an sibi liceret Salutem populi ab ipsis petere, quod fieri non licebat, nisi ubi aves addixissent. Eo die autem id augurium agebatur, quo nullus motus esset militaris, neque contra hostem, neque ab hoste. Itaque in bellis civilibus & gravioribus aliis non agebatur. Hæc Dio tradit L. XXXVII. quem ad h. l. laudat Mævius. de hoc augurio v. Torrent. & Casaubon. ad Sueton. August. 31.

SALVITARITER. raro. ad Div. X, 23. vel ut celeriter accedere, vel salutariter recipere me possem.

SAMNITES. Sext. 64. genus gladiatorum, quod nomen traxit ab armatura Samnitica, quam describit Liv. IX, 49. Ante Romanos jam Campani contumeliæ causa gladiatores Samniticis armis habituque pugnare instituerant, quos secuti deinde Romani sunt. Liv. ibid.

INDEX LATINITATIS.

ibid. cf. de hoc genere gladiatorum Lips. Saturnal. II, 11.

SANCTIO. est caput legis, quod pœnam continet, quæ tamquam sanctæ & inviolabiles leges fiunt. Verr. IV, 66. Balb. 14.

SANCTITAS. jus inviolabilitatis. Sext. 37. fretus sanctitate tribunatus. ad Div. X, 4. sanctitas patriæ.

SANCTE. Rabir. Po. 4. sanctius judicata dicuntur, quæ legibus novis severius constituuntur.

SANCTVS. inviolabilis. Leg. III, 3. tribuni pl. sancti sunt. Fin. III, 10. amores sancti. v. amor.

SANGVEN. Fin. V, 11.

SANGVIS. cædes. Rosc. A. 4. quotidianus sanguis. * pecunia, cum de privatis, ararium, cum de rep. dicitur Sext. 36. sanguis reip. cf. Dom. 47. hinc eleganter plebecula, in quam propter frumentarias largitiones pecunia ex arario impenditur, hirudo ararii dicitur. v. hirudo.

SANNIO. scurra Or. II, 61. ad Div. IX, 16. extr.

SAPERE. ad Div. I, 10. ubi solus sapere videre. est jocus ex ambiguo. scribitur enim de JCo, quorum scientia dicebatur sapientia. v. sapientia.

SAPIENS. de JCo. Læl. 2. Balb. 15.

SAPIENTIA. Or. III, 15. quid Græcis sit? ib. II, 1. sapientia omnis, est eruditio. * Juris scientia. hinc ad Div. I, 10. jocus ad Valerium JCum:

ubi audacia licet pro sapientia uti * Tusc. III, 18. in plurali, sapientiæ.

SAPOR. Sen. p. R. 6. homo sine sensu, sine sapore Brut. 46. Sapor vernaculus. est venustus, elegantia vernacula.

SARISSA. Herenn. IV, 32. ut si quis Macedonas appellaret hoc modo: non tam cito sarisse Græcia potiti sunt. ex qua patet fuisse telum aut hastam Macedonum.

SARTVS. Verr. I, 40. 49. sarta testæ exigere. Sarta testæ sunt opera publica, in primis templa, quæ a censoribus locantur, ut aut nova ædificentur, aut surciantur, si quid in iis aut vitii est, aut melius aliquid novumve excruendum esse videtur. Ubi autem opus a redemptore ex lege censoria traditur Censoribus, Censores exigere dicuntur sarta testæ. Græci πάντες δὲ οὐκ ἰσοῦντες dicunt. v. Salmas. ad Vopisc. Aurelian. 35. T. II. p. 509. cf. ad Div. XIII, 11. hinc metaphorice. est ib. 50. sartum & rectum ab omni incommodo præstare.

SATIETAS. Or. III, 25. ea, quæ leviter voluptate sensum movent, facillime fugiunt satietatem. Cogitabam legendam effugiunt. Syllaba prima potuit intercidere, quod ex veteri scribendi ratione in Mss. hæc duæ literæ semel scriptæ essent, bis legenda, cujus rei negligentia sæpe in errorem induxit librarios & vitiosum scripturam effecit. Sed nihil

INDEX · LATINITATIS.

definia. Mur. 9. satietatem sui superare, est efficere, ne homines nostri satietas capiat.

SATIS. Quint. 13. iudicatum solvi satis accipere. respondet rō satis dare, - de quo mox. Verr. I, 45. satis accipere pro præde.

SATISDARE. est, datis prædibus cavere alicui, aut sponsoribus, in re pecuniaria. ad Div. XIII, 28. si quid satisdandum erit. cf. Rosc. C. 12. Quint. 7. &c. iudicatum solvi satisdare, est datis prædibus cavere alicui & polliceri, quod iudices judicaverint solvendum esse petitori, solutum iri. Ex ea autem oratione intelligitur honestum fuisse interdum satisdare, nempe cum pecunia, hereditas &c. peteretur, vid. c. 28. extr. minus autem honestum interdum fuisse, iuberi a prætore satisdare, ex c. 8. 9. intelligi potest. Nam jubebantur ex jure prætorio satisdare petitori ii, qui vadimonium deseruerant, quorumque bona XXX. dies ex edicto possessa erant. Itaque recusabat procurator Quintii ejusque amici reliqui hoc nomine satisdare pro Quintio absente, quod si id facerent, eo ipso faterentur & concederent, bona Quintii esse possessa.

SATISDATIO. ad Att. V, 1. & sunt aliquot satisfactiones secundum mancipium (s. ut Salmasio placet mancipia) h. e. ex sententia Salmasii, si mancipia i. e. servi ad satisdan-

dum non sufficiunt, sunt alia quibus satisfaci potest, nempe prædia Attiliana & Memmiana. v. Salmas. mod. Vsur. c. 16. p. 732. Cujacius autem Obs. X, 4 sic interpretatur, ut satisfactiones prædiorum secundum mancipium sint, cum venditor prædiorum satisfacit emptoribus, ut iis de evictione caveatur. Earum autem satisfactiones esse nudas repromissiones, nullis datis fidejussoribus. Hunc autem vim satisfactionibus interdum esse ex libris Juris Civilis demonstravit Ryckius ad b. l. in editione Græviana, qui & ipse Cujacianam interpretationem probat & confirmat.

SATISDATO. ad Att. XVI, 6. satisdato debere h. e. facta pro alio idonea cautione debere, quia pro alio nos soluturos spondimus. ib. 15. illi turpe arbitror, eo nomine, quod satisdato debeat, procuratores ejus non dissolvere.

SATISFACERE. solvere debitori, quod debemus. ad Div. XIII, 56. aut pecuniam solvant, aut fructibus satisfaciunt. hinc, pro solvere simpliciter. ad Att. IV, 16. populo tributum domi suæ satisfecerat. cf. ad Div. XVI, 6. *excusare se alicui. Rosc. C. 9. satisfecisti, quod temere commisisses &c. cf. Phil. II, 20. Murea. 3. *defendere suam causam in iudicio, probare aliquid Verr. III, 62. satisfacere iudicibus. Verr. II, 7. de quo multis testibus satisfactum est. *iratum &

INDEX LATINITATIS.

Et male de nobis sentientes reconciliare Aët. I. Verr. I. adduxi hominem, in quo reconciliare existimationem iudiciorum amissam, redire in gratiam cum pop-R. *satisfacere* exteris nationibus possentis. Verr. III, 58. nec illum ante tibi *satisfacere*, quam tu omnium existimationi *satisfecisses*. * ad Div. XIII, 16. *satisfacere* cupit immortalitati laudum tuarum. h. e. *scribere de tuis rebus gestis constituit* * ad Div. X, 1 vita, cui *satisfeci*. ad Att. X, 8. me illi nullo modo *satisfecisse*, quod in senatum non venerim. Phil. II, 23. oratio mea non poterit *satisfacere* vestrae scientiae. b. e. non possum dicere tantum, quantum vos scitis.

SATISFACTIO excusatio. ad Div. VII, 13. accipere *satisfactionem*. ad Att. IV, 6. aliquid *satisfactio* levitatis habere videtur.

SATVR. Or. 36. nec *satura* jejune dicet. *Satura* dicitur res magnis & parvis interjectas, h. e. mediocres.

SAVCIVS. de reo ita dicitur, ut ambustus. ad Div. VIII, 8.

SCABIES. quod nos irritat suavitatis sua. Leg. I, 17. quae natura bona sunt, quia dulcedine hac (*voluptatis*) & *scabie* carent, non cernimus.

SCABILLVM. Coel. 27. mimi exitus non fabulae; in quo cum clausula non invenitur,

fugit aliquis e manibus: deinde *scabilla* concrepant, aulæum tollitur. Erant autem *scabilla* crepitacula ex ferro aut ex ligno, quae pedibus, quibus adstringebantur (unde & nomen duxerunt. nam *ἰσχωδόν* est *scabillum* proprie) concuti solebant, & strepitum faciebunt, uti docet & antiqua statua exscribenda, in qua occurrit *scabillum*, confirmat Rubenius de Re Vest. II, 17. auctores in Fabri Lexico laudari *scabillorum* rationem perspectam non habuere. Retiora tradidit ante Rubenium etiam Salmasius ad Vopisc. Carum c. 19. p. 838. f. T. II.

SCALMVS. est proprie lignum, cui remus adligatur, unde deinde pro remo ponitur: tot enim sunt remi, quot *scalmi*. ad Att. XVI, 3. tribus aëuariolis, decem *scalmis*. Or. I, 38. navis duorum *scalmoreum*. Brut. 53. ut Crassus ab adolescente delicato, qui in litore ambulans *scalum* reperisset, ob eamque rem navem edificare concupivisset, exorsus est: similiter *Scævola* ex uno *scalmo* captionis, centumvirale iudicium hereditatis effecit.

SCAMMONEA. Div. I, 10. quid *Scammonea* radix ad purgandum possit.

SCAPHIVM. Verr. IV, 17. poculum in hemisphaerii similitudinem rotundum. Nam *scaphium* est *hemisphaerium*. Sic etiam *scaphia* dicebantur vasa

INDEX LATINITATIS.

vasa ex ære rotunda, quæ horologiiis inserviebant, ut auctor est Martianus Capella, de quo v. Salmas. ad Solin. p. 448. b. quidam tamen a similitudine cymbæ dictum volunt.

SCATVRIO. *meditor, melior. ad Div. VIII, 4. totus, ut nunc est, hoc scaturit.*

SCENA. Planc. II. *quæ si minus in scena sunt, at certe cum sunt prolata, laudantur. h. e. si minus per se sunt illustria & in oculos incurrunt. * ad Brut. ep. 5. Scenæ servire. h. e. temporis.*

SCENICI. Planc. 12. Verr. III, 79. *Sunt histriones, mimi & actores omnes.*

SCHEDA. Att. I, 17. *enitere, ne qua scheda depereat. Scheda est plagula chartæ ex scapo revulsa, quibus committebant veteres, quicquid subito commentabantur, ut emendatum postea in mundio rem chartam scriberetur, ut docet Salmas. ad Vopisc. Firmum. c. 3. T. II. p. 701.*

SCHOLA. *disputatio. Pis. 25. vertes te ad alteram scholam. ib. 27. ubi sunt vestrae scholæ. Tusc. III, 34. separatim sunt certæ scholæ, de exilio ib. I, 4. scholæ Græcorum more habere. Fin. II, 1. scholam explicare.*

SILICET. *scito, scias licet. ad Q. Fr. II, 8. illud scilicet: cœnabis, cum veneris. ad Div. IX, 6. est igitur adventus scilicet Cæsaris in expectatione. ib. 21. privatas*

causas & eas tenues, agimus subtilius; capitis aut famæ scilicet ornatus. v. Gronov. Obs. III, 9.

SCINDERE. *ad Att. III, 15. ne scindam ipse dolorem meum. h. e. renovem. sed Gravius putat Ciceronem scripsisse: rescindam. ad Att. XIII, 33. ego ita egi, ut non scinderem penulam. h. e. non vehementius invitavi & rogavi, ut manerent.*

SCIO. *de formula: haud scio an. v. haud, exempla supertribus adde hæc Or. I, 62. 60. II, 17. Verr. I, 15. Acad. IV, 25. Leg. I, 6.*

SCISCERE. *est proprie in legibus jubendis & quidem plebeiis. Planc. 14. scivit legem primus cf. Dom. 30. &c. unde plebiscitum. hinc pro probare dicitur, quod, qui sciscunt, probant. Prov. C. 15. simul ostendit, se eam legem sciscere, quam legem esse negat. Sed est tamen etiam de omni suffragio Leg. III, 3. cum sciscuntur suffragia &c.*

SCISSVS. *Or. III, 57. scissum vocis genus. de hoc v. Quintil. Inst. Or. XI, 3. n. 20. 21. scinditur vox &c. -- finditur etiam Spiritus objectu aliquo, sicut lapillo tenues aquæ &c. Est quod nos vocamus der Lispeln.*

SCOPAE. *ad Att. VII, 13. L. Cæsarem vidi cum absurdissimis mandatis, non hominem, sed scopas solutas Or. 71. isti autem cum dissolvunt oratio-*

INDEX LATINITATIS.

orationem - non clypeum, sed, ut in proverbio est, *scopas* mihi videntur dissolvere.

SCOPVLOSVS. *difficilis.* in Cæcil. II. intelligo quam *scopuloso* difficilique in loco verfer. defendit hoc verbum Drakenb. ad Sil. VII, 274.

SCOPVLVS. in oratione ac disputatione *scopuli*, dicuntur loci *difficiliores*, de quibus *difficile* est explicare ac dicere. Cœl. 21. *scopulos* prætervecta oratio. * pro monte ex Ennio est. Brut. 18. cum neque Musarum *scopulos* quisquam superarat.

SCRIBA. genera scribarum duo fuere, alterum privatorum, alterum publicorum. Privati sunt hominum privatorum servi ad Div. V, 20. publici autem sunt homines liberi, sed plebeji ordinis inprimisque libertini, qui in certas decurias descripti erant, & mercedem ex aerario accipiebant. Sorte distribuuntur inter magistratus, Dom. 28. *scriba* nobiscum in rationibus publicis monumentisque versantur. Cluent. 45. *scriba* ædilitius. ex quo loco etiam intelligitur, prætores ædilesque legisse scribas. Verr. III, 78. *scriba* -- apparitor cf. Sigon. A. I. C. R. II, 15. Brut. 84. gratiosi sint *scribae* in dando cedendoque loco, sc. cum iudicium publicum habetur. Verr. III, 79. Ordo scribarum honestus est. quis negat? est vero honestus, quod eorum hominum fidei tabulae publicæ &

pericula magistratum committuntur. ib. *scribae*, qui digni sunt illo ordine, patres familias, viri boni atque honesti - ad eos me revoca: noli hos colligere, qui numulis corrogatis de nepotum donis, ac de scenicorum corollariis, cum decuriam emerent, ex primo ordine explosorum, in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt. -- mirabimur turpes aliquos ibi esse, quocuius licet pretio pervenire. Ex hoc loco de honestate scribarum publicorum judicari potest, quam impugnavit Sigon. A. J. C. R. II, 9. defendit Guther. Jur. Pontif. II, 13 & Grav. ad Dom. 28. de vilitate eorum & contemptu agunt etiam Ferrar. de Orig. Rom. p. 14. s. in T. I. Thes. Grav. in quo ei assentitur Spanhem. de Usu & Præst. Num. T. I. p. 705. de scribis Rom. est etiam doctus & inprimis legenda Diss. Eschenbachii inter Diss. Acad. p. 257.

SCRIBERE. dicuntur *scribi*, cum formulas cavendi &c. componunt petentibus. Mur. 9. Servius hanc urbanam militiam respondendi, scribendi, cavendi - secutus est: jus civile didicit. &c. cf. ad Div. VII, 14. ubi v. Victor. & Manut. cf. Gronov. Sest. p. 644 * S. p. R. 4. ad Att. IV, 18. scribendo adesse, int. Senatus Consulto. dicitur de his, qui *Scito* nomina sua premitti curant, ut in suam inprimis sententiam factum esse intelligatur, quod bonoris causa

INDEX LATINITATIS.

causa fiebat, cum de honoribus
& commodis alicujus esset
SCtum.

SCRIPTITARE. multum
commentari. Or. I, 33.

SCRIPTOR. scriba. Or. I, 50.

SCRIPTVM. Or. I, 31 scri-
pti interpretatio. Cæcin. 23.
sequi scriptum (litteras & ver-
ba) calumniatoris esse.

SCRIPTORVM. ludus. Or.
I, 50. duodecim scriptis lude-
re. Nominativum faciunt scri-
ptum, ut sit arcola lineis cir-
cumscripta, ut Salmasius, Ges-
nerius alii; & recte quidem.
nam & diminutivum scriptu-
lum est: trames scriptorum
dicitur, quem calculi decur-
runt. Aliter sentire video
Pearcium ad hunc locum, qui
nominativum facit: scriptus,
ut intelligatur lapis, calculus.
in quo tamen Festi auctoritate
abusus est, nam scriptus lapis
Festi huc non pertinet. Ne-
que id adeo ignorare Pearcius
potuisset, si Festum ipse evolvis-
set. Ceterum de hoc ludo, qui
est ille ipse, qui hodie Schachi-
cus dicitur, aut ei saltem si-
millimus, Græcis recentioribus
Ζαρχικός, diversus a ludo alea,
in quo præter calculos etiam
tesseris opus, qui a ludo scripto-
rum exulant, in quo uno inge-
nio & arte opus est, vid. præ-
ter ceteros eruditissime dispu-
tantem Salmas. ad Vopisc. Pro-
culum c. 13. T. II. Hist. Aug.
p. 736. sqq. & Hydenm de Ner-
diludio p. 8. J. Fr. Gronovius Sest.
III, 15. ludam duodecim scri-

ptorum distinguit a ludo la-
trunculorum, quod minus recte
fieri contra Casaubonum de-
monstrat l. c. Salmasius, contra
tutus argumenta nihil Grono-
vius assert. Putat nempe lu-
dam duodecim scriptorum esse
eum, quem nos vocamus aus-
tand ein, in quo etiam tesseris
opus. Sed quomodo is duode-
cim scriptorum ludus esse pot-
est, cum ipse fateatur in illo
ludo aus und ein utrumque lu-
dentium quindecim calculos ad-
bibuisse, qui in duodecim arco-
lis locum non habent. Cete-
rum scriptorum dicendum esse
non scruporum defendunt præ-
ter hos Burmann. ad Quintil.
XI, 2. Victor. V. L. V, 13. Gro-
nov. l. c.

SCRIPTVRA. commenta-
tio oratoris. Or. I, 33. * ita ut
scriptum, de literis ac verbis le-
gis, testamenti, edicti. ad Her.
I, 4. &c. * vectigal ararii e pa-
scuis. Verr. II, 70. scriptura
Siciliæ. ad Div. XIII, 65. in
scriptura pro magistro dat o-
peras. v. in Ind. Hist. Alabat-
ches. ubi Cicero pro Plinio er-
rore memoria laudatus est.
Sed aperienda est clarior hujus
verbi vis. Nempe vectigal hoc
scriptura propterea dicitur,
mea sententia, quia, qui pascus
publica conducere certo ve-
ctigali volebant, nomina sua
deferabant & subscribebant a-
pud eum, cui ejus rei procura-
tio data erat. Nam ita etiam
in agris publicis decumanis ob-
tinuit. Verr. III, 52. numerus

INDEX LATINITATIS.

aratorum quotannis apud magistratus publice subscribitur &c. accessit deinde decumarum vectigal, cum ante, auctore Plinio; unum e pascuis fuisset. retinuit antiquum illud vectigal nomen suum, & novo aliud datum est, etsi proprie in hoc novum aque atque in illud vetus conveniret.

SCRVPVLOSUS. Tusc. IV, 14. scrupulosi cantibus. Bentlejus & Davisius, probante Boherio, reponunt, scrupolis. Putabam aliquanto scopulosus, ut in Cecil. II. sed scrupulosus & scruposus confunduntur, & est hoc melius. v. Heins. ad Valer. II, 518.

SCRIPVLVM. ad Att. IV, 16. neque argenti scripulum esse ullum in illa insula. Scripulum quod & scriptulum, & quidem accuratius, dicitur est ducentesima & octogesima octava pars librae s. quarta & vicesima unciae, quae est duodecima librae pars. de scriptulo v. Gronov. Sest. IV, 13. ejusque signis & notis, quibus sc. exprimitur, III, 15.

SCRVPVLVS. omne quod nobis in animo molestum est, & nos tamquam urit. Fin. IV, 28. scrupulum abeundi. ad Att. V, 13. scrupulum non ignoro. ib. X, 14. odiosus scrupulus &c. Rosc. A. 2. scrupulum ex animo evellere. i.e. timorem.

SCVRRRA. est parasitus, aut parasiticis moribus; quod genus hominum studio placendi & delectandi perulansibus & obsce-

nis dictis utitur, iisque etiam in eas res grassatur, quas revereri debebant, ut in religionem & Deos, magistratus innocentes &c. Mur. 6. scurrarum convicium.

SCVRRILIS. Or. II, 60. scurrilis dicacitas.

SCVTVM. Tusc. II, 23. abjecto scuto fugit. ad Att. XI, 29. scutum abjicere, pro, ab armis discedere. Or. II, 72. ut non modo non abjecto, sed ne rejecto quidem scuto fugere videar. Sc. fugientes turpiter scutum abjiciunt, honestius autem retinent scutum & post tergum rejiciunt, ne telis petiti a persequentibus ladi possint.

SCVTELLA. Tusc. III, 19. scutella - dulciculæ potionis, b. l. esse pro poculo facile intelligitur. Significat etiam lancem. v. de hoc verbo Salmas. ad Vopisc. Car. 20. p. 861.

SECESSIO. factio. Ligar. 6. secessionem tu illam existimasti (sc. inter te & Pompejum) non bellum. * dicitur etiam de iis, qui seorsum eunt, deliberandi, colloquendi causa. Mur. 24. seductionem testium, secessionem subscriptorum animadvertunt.

SECO. verbum chirurgicum. Tusc. II, 22. C. Marius cum secaretur. pro quo alio loco, cum ei varices secarentur.

SECTA. partes. ad Div. XIII, 4. qui sectam Cæsaris sequuntur. cf. Brut. 2.

SECTARI. est servorum, quatenus in alicujus domino sunt.

INDEX LATINITATIS.

*sunt. Rosc. A. 28. sectantur servi Chrylogonum. b. e. sunt apud eum, non amplius apud Roscium. * clientum, ut affectari. Muren. 33. sectantur eum multi * Verr. IV, 66. sectantur eum pueri. de homine omnium ludibrio.*

SECTATOR. *affectator, de quo supra. Mur. 34. quid opus est sectatoribus? ibid. lex Fabia de numero sectatorum v. Ind. Legg. * comes. Rabir. Po. 8. Num Gabinii Comes vel sectator? negat. intelligendum autem de comitibus magistratum in provinciam, quorum saepe est ap. veteres mentio, imprimis apud Suetonium.*

SECTOR. *redemptor bonorum. Rosc. Am. 29. ad Div. XV, 19. Verr. I, 23. ad quem locum Asconius sequendo spem verbum hoc ducit, qua sententia est etiam Nonius: secare, sequi, unde & sectatores bonorum sectores dicti sunt. Verrius autem sectionem bonorum, persecutionem interpretatur, unde & sectores dictos ait, qui emta sua persequuntur. cuius sententiam probat Salmas. mod. usur. c. 18. p. 830. Qui redemerat sectionem, inquit, vel praeda, vel omnium bonorum proscripti damnative, cum universa ejus bona, quacunque in re aut jure consistere, accepisset, ubicunque essent reperienda, ea persequabatur &c. Mibi si luberet sectorem a sequi reperere aliam rationem redderem. Nempe olim in republ. libera,*

cum nondum proscriptio esset audita, sectores tantum erant redemptores praeda. Itaque qui hoc genere questus ducebantur, sectabantur exercitus ad omnes urbes, quas obsidebant, ut iis expugnatis sectiones prae-darum emerent; de quo genere hominum non semel est apud Livium. Similes iis ex parte sunt & in re minori aut in partibus faciunt quod illi in majori aut universa s. in privata praeda, quod illi in publica & arario inferendi, lixae, qui & ipsi exercitus sequebantur, ut cibis vendendis, & praeda a militibus singulis emenda lucrum facerent, unde Livius V, 8. minus militum periit, quia praeter agros lixarum in modum omnes per agros vicinasque urbes negotiabantur. Caesar B. G. VI, 38. etiam mercatores commemorat, qui exercitum sequebantur, & sub vallo tendebant. Sed illud hic relinquitur dubii, quod hac ratione probata, etiam lixae & mercatores reliqui sectores dici possent. Itaque rectiorem puto vulgarem sententiam, quae a secando ducit hoc verbum & sectores a secandis bonis dictos censet, quod sectores universa bona, universam praedam, hanc ob causam redimebant, ut iis per partes vendendis lucrum facerent, quemadmodum ipse Asconius tradit. Homines adeo secari dicebantur, quorum bona auctione distrahebantur. Id nomen deinde mansit etiam cum ali-

INDEX LATINITATIS.

aliquis emeret proscripti bona, aut retineret ipse. Idque adeo confirmari putō etiam loco Ciceronis Rosc. A. 29. Idem erant sectores bonorum & colorum.

SECTIO. *redemptio praeda universae, aut bonorum proscripti damnative omnium. Phil. II, 26. nemo fuit, qui ad illud sectionis scelus auderet accedere. cf. c. 29. * bona ipsa quae redimuntur Inv. I, 45. cujus praeda sectio non venierit. ex Agrar. I, ap. Gell. XIII, 24. hoc fragmentum est: pradam, manubias, sectionem, castra denique Cn. Pompeii, sedente imperatore, X viri vendent. Ex quo loco intelligitur, eam tantum praeda partem sectionem esse appellatam, quae ad publicum pertineret, quemadmodum etiam Romae sectio est tantum eorum bonorum, quae aerario inferenda sunt. Nam praeda est militum, manubiae imperatoris, sectio ergo populi.*

SECVNDAE. *int. partes, verbum scenae, in qua prima secunda & tertiae partes sunt, unde ad alia traducitur. Brut. 69. fuit Crasso quasi secundarum.*

SECVNDVS. *Tusc. II, 1 secundo populo id facit. b. e. probante & favente populo.*

SECVNDVM. *ex praescripto alterius. Acad. I, 10. secundum naturam * ex com. modo sententiaeque alterius, ad Att. IV, 2. loco sententiam rogatus, multa secundum cau-*

*sam nostram disputavit. Unde & in jure secundum aliquem dicitur decerni, cum causam obtinet. Verr. I, 44. * secundum mancipium, quomodo capiendum sit, utrum praeter, an ex lege mancipii, disputatur. v. Satisfactio. * prope, juxta. ad Att. VIII, 19. si Caesar secundum mare ad me ire coepisset. cf. XVI, 8.*

SECVRIS. *plaga, Planc. 29. gravem infligere securim rei-publ. Mur. 24. quam te securim putas injecisse petitioni tuae. pro quo est c. 23. plaga injecta est petitioni tuae. * ad Q. Fr. II, 11. securis Tenedica. v. Ind. Georg. securis conspici-tur in numo Tenediorum, qui est in Cimeliarchio Senatus Ampliss. Lipsiens. v. Stephani Lexic. Gr. in αἰλεις.*

SECVTOR. *ad Att. VII, 14. secutorum in ludio Ico fue-runt. Secutor est gladiator, qui componitur cum retiario, ut putat Lips. Saturn. II, 7. 8. ubi pro Ico reponendum censet c1o c1o quod ille numerus major fide esset. Salmass. ad Lamprid. Commod. 15. p. 515. T. I. Hist. Aug. secutores di-clos putat gladiatores, qui sorte victis sufficerentur, & vi-ctoribus compararentur, Gr. ὀψιδοι.*

SED. *eleganter adhibetur ut igitur, de quo supra, post pa-rentesin, imprimis longiorem Off. I, 30. sed si quis est. Or. II, 90. sed tamen &c. Or. III, 12. &c.*

INDEX LATINITATIS.

SEDECULA. ad Att. IV, 10. *alii sedicula malunt. v. Lexic. Fabr.*

SEDERE. *versari, morari.* ad Div. XVI, 7. *venti si essent, nos Corcyrae non sederemus.* Sext. 23. *sedens imperator ad portas. * nihil agere, quiescere.* ad Att. IX, 12. *ego ipse sedeo. coner illuc ire, ut insanus? &c. Fr. Agr. 1. ex Gell. XIII, 24. praedam, manubias, sectionem castra denique, sedente Cn. Pompejo imperatore, decemviri vendent. * sedere dicuntur, qui in tabernis aut locis publicis merces vendunt.* Verr. II, 62. *Albam Aemilium, sedentem in faucibus macelli * sedentes opponuntur dicentibus cum in senatu, tum in judiciis.* ad Div. V, 2. *sedens iis assensu.* Rosc. A. 1. *Cum tot summi oratores, hominesque nobilissimi sedeant, ego potissimum surrexerim. * de magistratibus dicitur, cum pro rostris in suggestu sedent in sella curuli, aliis dicentibus, legem ferentibus, suadentibus; aut in tribunali jus dicunt, vel quaestioni praesunt.* Sen. p. R. 5. *quo sedente legem trib. pl. tulit.* Sext. 15. *sedentibus consulis.* Brut. 43. *Scævola tribuno in rostris sedente suavit Seruiliam legem Crassus * item de iudicibus & consiliariis iudicis praetorisve, & advocatis partium.* Or. I, 36. *nonne, nobis sedentibus in tribunali Q. Pompeji praetoris urbani, familiaris nostri &c. Rosc. C. 4. sede-*

re in Consilio Cluent. 38. sedere in aliquem. ib. 37. paucos dies ex subfortitione sedere. ad Div. I, 9. *sedente Cn. Pompejo Or. II, 47. Cum C. Marius moerorem orationis meae praesens ac sedens multum lacrimis suis adjuvaret -- atque ipsum advocatum, ad communem imperatorum fortunam defendendam invocarem.*

SEDES. Cael. 13. *nullum est fundamentum horum criminum, nulla sedes, h. e. crimen demonstrari non potest.*

SEDVCIERE. ad Div. I, 9. *sepe eum in senatu, modo severe seducerent, sc. tamquam si qua de re gravi cum eo colloqui & deliberare vellent, aut cum eo communicare & consilere.* cf. ad Att. V, 21. Or. I, 55.

SEDVCTIO. Mur. 24. *seductiones testium, secessionem subscriptorum animadvertabant. v. seducere.*

SEGETS. Mil. 13. *quid enim odisset Clodium Milo, segetem ac materiam suae gloriae?*

SEGNITIA. Brut. 81. *vir sine arrogantia gravis, & sine segnitia verecundus.*

SEIVGATIVS. *distinctus.* Div. I, 32. *humani animi partem, quae sensum, motum -- habeat, non esse ab actione corporis sejugatam.*

SEIVNCTVS. *distinctus.* Or. 20. *sejunctus igitur orator a philosophorum eloquentia, -- explicandus est nobis, qualis futurus sit.*

SEIVNGERE. *discernere.* Or. II,

INDEX LATINITATIS.

Or. II, 25. ut possis liberalitatem a largitione *sejungere*. Tusc. IV, 13. *sejungere* cogitatione morbum ab ægrotatione. * *avocare*. Fin. I, 20. animus a spe *sejungi* non potest. * *abstinere* Cœl. 3. *sejungere* se a libertate verborum.

SELECTVS. Verr. II, 13. iudices *selecti*, sunt qui in iudiciis publicis *sedent*. Cluent. 43. prætores urbani debent optimum quemque in *selectos* iudices (*b. e. decurias eorum*) referre. Nam in iudiciis *sedent* sorte *questoris*.

SELECTIO. *delectus*. Fin. III, 6. ut eam rerum *selectione* exipoliarent. *opponitur* *rejectioni*.

SELLVLARIVS. fragm. incert. de plebeja fece, *sellulariorum*. Ita dicuntur, qui Græce *βάρυτοι* appellantur, *b. e. opificia tractantes*, quæ artes *sellulariæ* dicuntur. cf. *Sella*.

SELLA. *simpliciter* pro *sella curuli*. *junguntur* interdum *sella* ac *tribunal*, quia *prætores* *sedent* in *sella curuli posita* in *tribunali*. Verr. II, 38. III, 59. Verr. I, 46. * *sedes magistris*. ad Div. IX, 18. *sella* tibi erit in ludo, tamquam *hypodidascale*, proxima. * *sedes opificum* Catil. IV, 8. qui non ipsum illum *sellæ* atque operis & *questus* quotidiani locum *salvum* velint.

SEMINARIVM. Pis. 40. *Macedonia* dicitur: *triumphorum fons* & *seminarium*.

SEMINATOR. *auctor*. Nat.

D. III, 26. *versus* *feminator* omnium malorum.

SEMIS. *dimidius as*. item de genere *usurarum* quæ *semisses* dicuntur, cum *sc. pro centenis assibus* solvitur *usura* loco *singulis mensibus* *dimidius as*, adæque in annum *seni pro centenis*. ad Div. V, 6. omnino *semissibus* magna copia est. v. Gron. Sest. IV, II. p. 331. &c.

SEMVNCIA. *dimidia uncia*. v. *as*. Verr. III, 23. *semancia* auri.

SENATVS. ad Div. V, 2. *senati* consultum. in Cæcil. 5. quod beneficio *senati* juris habui &c. Har. R. 1. *senatus* datus, dicitur, cum aliquis, v. *e. legatus*, *haruspex* &c. in *senatum* admittitur, *exponendi causa*, quæ velit.

SENEX. *maturus*, *virilis*. Brut. 43. *senior* oratio, quam illa ætas ferebat. * *antiquus* Leg. II, 4. hæc vis est *senior*, quam ætas *populorum*. * *de senibus coemotionalibus* & *ad coemtionem*, *supra dictum* est.

SENSVS. *judicium*. ad Div. IX, 10. a certo *sensu* & vero *judicare*. *ib. I, 9.* sed etiam *sensu* jam *tabellaque* docuerunt. v. Gron. Obs. I, 4 p. 339. * *sensus* de rep. *significat partes vel optimatum vel popularium*. ad Div. I, 8. quam sit difficile, *sensum* in *republ.* deponere. *ib. XII, 15.* *sensibus* in rep. *conjunctissimus*. Marcell. 6. nostri *sensus* congruebant. * Dom. 36. *communem naturæ sensum* repudiare. *Sensus communis*

INDEX LATINITATIS.

munis continetur 1) notionibus infitis, & naturali facultate intelligendi; judicandi, ratiocinandi, recti & boni cognoscendi &c. Or. III, 50. omnes tacito quodam sensu, sine ulla arte, aut ratione, quæ sint in artibus ac rationibus recta ac prava, dijudicant: idque cum faciunt in picturis -- tum multo ostendunt magis in verborum, numerorum, vocumque judicio: quod ea sunt in communibus infixæ sensibus, neque earum rerum quemquam funditus natura voluit esse expertem. Partit. 5. nativa verba sunt ea, quæ significata sunt sensu: reperta, quæ ex his facta aut novata &c. hinc pro indole dicitur sensus: Har. R. 10. sensus terræ (s. incolarum) domesticus ac nativus. Sed 2) Dom. I. c. est pro humanitatis eo genere, quo rebus malis commovemur & angimur. * in oratione autem & oratore sensus sunt, cum ita dicit orator, ut ipse commotus esse videatur & omnia, etiam in narrandis rebus, ita dicit, ut ipse pro certis, magnis, turpibus, latis habere, & ut opus est & res sunt, affectus esse. Or. III, 25. ut oratio sensus, ut dolores habeat. ib. II, 43. hoc vel in principiis, vel in re narranda, vel peroranda tantam habet vim, si est suaviter & cum sensu tractatum, ut sæpe plus quam causa valeat. Tantum autem efficitur sensu quodam &c. hac ab ipso Cicerone expli-

cantur c. 45. toto. ib. c. 46. quin ipse in commovendis iudiciis iis ipsis sensibus permoveret.

SENTENTIA. Acad. IV, 47. ex sui animi sententia iurare voluerunt. h. e. ita uti sentiret, crederet rem esse. hinc ille jocus Or. II, 64. ridicule illud L. Porcius Nasicæ censori Catoni, cum ille: ex tui animi sententia tu uxorem habes? Non hercule, inquit, ex mei animi sententia. nam illud est, quod nos dicimus: Auf dein gewissen. hoc: ex voto, uti vellem. Pis. 32. beneficiis alicujus suam sententiam tradere. Cluent. 53. mens & animus, & consilium & sententia civitatis posita est in legibus. * sententiam ferre dicuntur proprie iudices post legem tabellariam Cassiam; deinde vero etiam senatores. vide locum in sentire ex ad Div. XI, 21. ubi sententias ferro de aliquo est ejus rationem habere. cf. ferro. * dividere sententiam. v. div. * referre sententiam de senatore, pro ferre. Quir. p. R. 10. v. referre. * sententias dicere de senatoribus notum est; sed est etiam de Consulibus Sext. 32. consules cum in senatu privatim (i. e. a senatoribus, qui magistratus non erant) ut de me sententias dicerent, flagitabantur. h. e. ut de sententiis, quas ipsi sc. senatores, relationem egredientes, dixissent, ad senatum referrent. vid. Grav. ad b. I.

SEN.

INDEX LATINITATIS.

SENTIRE. *intelligere, providere.* Rabir. Po. 1. nihil *sensisse.* * Catil. III, 2. de republ. præclara atque egregia *senti-re h. e. optimatem esse.* * *sententiam dicere.* ad Div. XI, 21. sed tamen cum ego *sensissem,* de iis, qui exercitus habent, *sententias ferri oportere:* iidem illi qui solent reclamationes.

SEPARATIVS. Inv. I, 18. *exordium separatum est,* quod non ex ipsa causa ductum est. &c. *ibid.* 36. *separatum* quidam est *extra* assumptionem approbatio. ad Q. Fr. I, 1, 15. si mihi quicquam esset abs te *separatum h. e. nisi anea tua, & tua mea putarem.*

SEPELIRE. Leg. II, 23. in urbe ne *sepelito,* neve urito -- quod autem addit, neve urito, indicat, non, qui uratur, *sepeliri,* sed qui humetur. Sed ut *humare, v. humatus,* ita etiam *sepelire ad combustionem & quodcumque genus amovendi mortui traductum.* Cuper. Obs. I, 7.

SEPIA. *piscis atro sanguine* Nat. D. II, 50. atramenti effusione *sepiae* se tutantur.

SEPIMENTVM. Leg. I, 23. atque hæc omnia quasi *sepimento* quodam vallabit disserendi scientia.

SEPIRE. Or. I, 31. *sepire* memoria, *ib.* II, 34. cogitatione *sepire*

SEPTEMVIR, *magistratus extraordinarius agris dividendis ab Antonio creatus.* ad Att. XV, 25 & in *Philippicis passim.*

SEPTENARIVS. *versus jambicus septem pedum,* Tusc. I, 44.

SEPTVM. Mil. 13. extr. *locus in Campo Martio, qui & Ovile dicitur, in quem coibant in comitiis, qui suffragii jus habebant, quod ei nomen etiam post sublata comitia populi mansit, ut ex Suetonio aliisque notum est.* cf. ad Att. IV, 16.

SEQUESTER. *est interpret & internuncius, quo ad rem aliquam transigendam utimur, apud quem in corruptionibus iudicum aut comitiorum pecunia deponitur. Itaque sequester est in conviciis, pro corruptore &c.* Coel. 7. crimen *sequestriam.* Planc. 16. *cujus tribus venditorem, corruptorem, sequestrem Plancium fuisse clamitas.* cf. Act. 1. Verr. 12. Cluent. 8. Verr. II, 44. is est C. Claudius, qui in Sicilia *sequester* istius, interpret, confector negotiorum, prope collega Timarchidi numerabatur.

SEQVI. *persequi.* Off. I, 31. nec quicquam *sequi,* quod assequi nequeas. * *sequi aliquid dicuntur, qui locum adeunt, ut ibi aliqua re utantur, fruuntur, non, qui adeunt, simpliciter, ut visum Drakenb. ad Sil. II, 86.* Leg. II, 1. præferim hoc anni tempore hanc amœnitatem loci *sequor.* Nat. D. II, 56. *secuta sunt nares vicinitatem oris.* * *invenit causam, propter quam aliquid fit* Rosc. A. 1. ut adsint propterea, quod officium *sequi.*

INDEX LATINITATIS.

quantur. Planc. 15. *secutus.* editicios iudices. Off. I, 11. *credo aliquid secutos.* h. e. gravi de causa fecisse. * *accommodare se alicui rei, spectare aliquid.* ad Div. IX, 5. *diem sequar.* A&. I. Verr. 7. non crimina, non testes, non estimationem pop. Rom. *sequentur* * *in computationibus est pro vulgari ponere.* Verr. III, 49. *sequi minimum.* das kleinste angeben oder annehmen. * *in jure liberi dicuntur patrem sequi, cum post divortium apud eum remanent & cum eo sunt.* Top. 4.

SERERE. *instituire.* Leg. I, 6. *serendi sunt mores.*

SERIES *disputationum.* Or. II, 16. *est dialectica ratio differendi de rebus philosophicis. Sed sapissime series dicitur simpliciter de ordine rerum ejusmodi, cum altera alteri apta & colligata est.* Acad. IV, 7. *Fat. 9. Leg. I, 19. &c.*

SERMUNCVLVS. ad Att. XIII, 10. *sermunculum omnem restringere.*

SERPERASTRVM. ad Att. VII, 3. *de serperastris cohortis meæ nihil est, quod doleas. Serperastra proprie sunt admicula, quæ cruribus puerorum primum ambulantium alligantur, ne vari aut compernes fiant, dicti a sirpando. h. e. ligando: unde sirpulae apud Varronem de L. L. ideo fortasse scribendum sirpirastra. Hoc autem nomine Cicero notat legatos, quaestores, tribunos &*

alios quos secum duxerat, quorum opera in coercendo exercitu & regenda provincia utebatur. eos audierat Atticus pessime se gerere, ideo scripserat Ciceroni, se dolere. hac Bosm recte ad b. l.

SERPERE. Or. II, 50. *dicitur de oratore, qui pedetentim ad causam tractandam accedit, quemadmodum ipse Cicero fecit in Agraria secunda.* * *ali, augeri.* Verr. III, 76. *serpit insitum in natura malum.* * *dicuntur ea, quæ increbrescunt, vulgantur, ultetius procedunt, in Cæcil. 21. serpit ac prodit consuetudo. Rabir. Po. 6. serpit malum. cf. ad Att. I, 13. Fin. II, 14. ib. V, 23. societas serpit sensim foras, cognationibus primum &c.*

SERVARE. *conservare* ad Div V, 20. *ut populus suum servaret.* * *servare de cælo est augurum.* Dom. 15. Vatin. 7. *Divin. II, 35. v in Ind. Legg. Lex Aelia, ubi ostendimus hanc formulam tantum esse capiendam de fulminibus. Ad id confirmandum imprimis illud pertinet, quod Divin. II, 18. scribit Cicero: Comitiorum solum vitium est fulmen. Qui ergo de cælo servant, ut comitia impediant, nihil aliud nisi fulmen aut tonitru observant.* * *ad Att. V, 17. psucis diebus habebam certos homines, quibus darem literas-itaque eo me servavi. i. e. scribere distuli.*

SERVILIS. Or. II, 80. *servilis*

INDEX LATINITATIS.

vilis percunctatio, est, cum e servis aliquid percunctamur.

SERVIRE. *de adibys. Or. I, 39. v. servitus.*

SERVITVS. *Planc. 39. officii servitutem adstringere vinculo sempiterno. * in jure est aedium, & fundorum, s. ut in jure est, praediorum urbanorum & rusticorum. Aedium servitus est, cum vicino jus est altius tollendae domus suae, stillicidii in eas avertendi, cloacae immittendae, tigni immittendi, prospectus faciendi &c.*

Fundorum autem, cum vicinus habet jus itineris per eos, viae, aquaeductus, haustus aquae, pecoris ad aquam appellendi, pascenti &c. de quibus servitutibus est in Digestis. ad Q. Fr. III, 1. servitutem fundo imponere. ad Att. XV, 26. paucos specus in extremo fundo, & eos quidem subterraneos servitutis putat aliquid habituros. h. e. aliquid incommodi & servitutis sibi, vicino, allaturos.

SERVVS. *adi. Agrar. III, 2. praedia serva -- libera. serva sunt, in quibus est servitus.*

SERVVS. *Verr. II, 77. servi societatis, sunt ministri publicanorum in provincia, qui portorium, scripturam; decumas exigunt & rationes conficiunt. Phil. VIII, 8. servi publici.*

SESQVI *Orat. 56 est contracte pro semisque. sed dicitur sesqui pro sesquo, ut heri pro here. Id verbum cum adjungitur alicui quantitati, ea cum dimidia parte intelligenda*

est. sic l. c. sesqui pro non est pro non unus cum dimidio. sic cape sesquimodum, sesquitercium &c.

SESELIS. *Nat. D. II, 50. herbae, quae cervae ante partum se purgant.*

SESSIO. *sedes, scamnum. Or. II, 5.*

SESTERTIVS. *int. numus, quod verbum interdum adjicitur, ut Rabir. Po. 17. valuit primo duos asses cum dimidio, deinde quatuor asses, ut denarius, qui quatuor sestertios aequat, primo decem, post sedecim asses habuit. SESTER- TIVM autem, in quo intelligendum est pondo, aequat mille sestertiorum numorum summam. Nam quoniam singuli asses sunt ad libram argenti, ut unum ad mille, h. e. quoniam una libra argenti aequat mille assium summam, sestertium pondo, h. e. duae librae cum dimidia, etiam bis mille & quingentos asses aequent necesse est. Teneant autem tirones hoc: Cum sic dicitur: quadraginta millia HS. aut simili modo in aliis numeris, capiendum est de nummis sestertiis, & HS. est genitivus pluralis. Pro eo dici etiam potest quadraginta sestertia. Sed cum dicitur: quadragies sestertium, primo sestertium est nominativus aut accusativus singularis numeri; deinde est compendiarie locutio, pro quadragies centies sestertium. Nam pro decies centies sestertium dicebant*

INDEX LATINITATIS.

cebant decies sestertium, & sic in reliquis. Adeoque quadragies sestertium idem est, quod quadragies centena milia sestertiorum numerum s. quater millies mille sestertii numi. Hac late & erudite demonstravit Gronov. de Sestert. L. I. inpr. c. 4. Exempla utriusque nominis & formarum loquendi asserere, quoniam ubique in Cicerone occurrunt, nihil attinet.

SEVERITAS. *justitia judicum in pronunciando. in Cæcil. 3. severitas judiciorum. cf. Rosc. A. 3. &c. * Catil. IV, 4. versari in severitate, dicuntur, qui severam sententiam dicunt.*

SEVERVS. *justus. Rosc. A. 5. acria ac severa judicia Act. I. Verr. 10. familia tum ad ceteras res, tum ad judicandum severissima.*

SEVOCARE. *Nat. D. III, 8. sevocare mentem ab oculis. * distinguere. Or. 20. ab his non multo secus, quam a poetis hæc eloquentia, quam quaerimus, sevocanda est.*

SEXCENTI. *de magno, sed incerto numero, ad Att. XIV, 12. sexcenta similia. cf. Rosc. Am. 32. &c.*

SEXTANS. *duæ uncia, quæ sextam assis partem faciunt, unde pro sexta hereditatis parte. ad Div. XIII, 29, in sextante esse. v. As.*

SEXTULA. *sexta pars uncia Cæcin. 6. duæ sextula. ib. sextulam adpersit.*

Sl. Or. 24. si aliquid. cf. ad

Att. III, 14. XIII, 13. 17. Fat. 19. Prov. Conf. 20. Catil. IV, 10. & aliquando * si quæ pro si quæ ad Att. IV, 2. ad Div. V, 8. 12. Or. II, 72. 75. Cæc. 20. Leg. II, 5.

SIBILVS. *ad Div. VIII, 2. sibilus rudentum.*

SICCITAS. *subtilitas. & tenuitas orationis. Brut. 82. siccitas orationis. cf. Nat. D. II, 1. * Tusc. V, 34. siccitas, quæ consequitur continentiam in victu. Cato. 10. summam in eo esse corporis siccitatem. v. Xenophon. Cyropæd. I, 2.*

SICCVS. *dicatur de sano corpore, in quo nihil vitiosi humoris, quod non pituitosum, non mucosum &c. v. siccitas. unde ad orationem subtilem traducitur, cujus maximum ornamentum est vitiorum absentia. Brut. 55. nihil erat in ejus oratione, nisi sincerum, nihil nisi siccum atque sanum. Opt. gen. d. 3. sed quatenus valuerunt, sani & sicci tantum habeantur. * sobrius. Agr. I, 1. sicci opponuntur vinolentis: utrum esse vobis consilia siccorum, an vinolentorum somnia videntur.*

SIGILLATVS. *calatus, de quo supra. Verr. IV, 14. scyphi sigillati.*

SIGILLVM. *signum, simulacrum. Nat. D. I, 30. Epicureos novi omnia sigilla narrantes. ad Att. I, 8. putealia sigilla.*

SIGNATVS. *de ære aut argento, est, quæ pecunia dicitur, Verr.*

INDEX LATINITATIS.

Verr. V, 25. argentum factum
etque signatum.

SIGNARE. notam facere,
qua agnoscere & ab aliis dis-
cernere possis. Acad. IV, 12. ni-
hil ita signari a vero posse, ut
non eodem modo possit a
falso.

SIGNIFER. in re militari
est, qui signum militare portat.
Div. I, 35. signifer primi hasta-
ti, unde pro duce & principe
alicujus rei. ad Att. II, 1. te
signifero ac principe. Sull. 12.
signifer juventutis * orbis signi-
fer est Zodiacus, qui sic dicitur
a duodecim signis, hoc est fide-
ribus certorum animantium a-
liarumque rerum speciem &
figuram pra se ferentibus. Div.
II, 42. Nat. D. II, 10.

SIGNIFICARE. Or. I, 26.
significare inter se dicuntur,
qui sibi annunt &c. * obiter
aliquid dicere, ut tantum mo-
neas alterum. ad Div. X, 3. qua-
re modum faciam. Nunc
tantum significandum putavi.

SIGNIFICATIO. Sext. 49.
populi judiciis & omni signi-
ficatione florebant, intell. vo-
luntatis, amoris &c. qua sit
plausu &c. cf. c. 59.

SIGNVM. Fin. V, 25. fures
rerum signa commutant. * in
re militari. ad Att. IX, 10. sub
signo habere. de militibus jam
lectis * simulacrum, quia sc. est
signum ejus rei, cujus speciem
exhibet. Fin. IV, 13. debet in-
stitutum illud, quasi signum,
absolvere. hinc sidera dicun-
tur signa Milon. 39. &c. quia

& ipsa speciem corporum quo-
rundam praferunt, aut pra-
ferre putantur, indeque nomina
sortita sunt. Hinc intellige
illum elegantem locum. Nat.
D. I, 9. Deus mundum, signis
& luminibus tamquam aedilis
ornavit. Scilicet aediles cum
munera edunt, signis ornant
forum & plateas, per quas
pompa ducitur, unde, forum
ornatum, in Verrina prima di-
citur. Mundus autem Dei
munus dicitur. v. munus. Si-
dera ergo etiam hoc nomine
elegantem signa dicuntur. Coel.
5. signa virtutum non expressa
sed adumbrata. Nempe vera
& perfecta virtus est signum
expressum b. e. absolutum, o-
laboratum; naturalis autem illa
materia virtutis, quam Cicero
vocat, hoc est impetus natura-
les, ex quibus vera virtus exi-
stere potest, item simulata vir-
tus, est signum adumbratum.
* Marcell. I. ad bene de omni
republ. sperandum, quasi si-
gnum aliquod sustulisti.

SILVS. qui nasum eminen-
tem & repandum habet. Nat.
D. I, 29.

SILEX. Tusc. III, 6. non
e silice nati sumus,

SILLVS. ad Att. XVI, 11.
sine fillo Luciliano. Silli sunt
versus salibus referti, similes
satirae latinorum, ut docet Ca-
saub. de Sat. II, 2. Satiras au-
tem Lucilium scripsisse notum
est. Sed Codd. & Verr. edd.
habent vallo, aut ullo, quorum
illud

INDEX LATINITATIS:

*illud servat Grævia Græ-
vius volebat: sale.*

SIMILE. *similitudo, ὁμοίω-
σις.* Or. II, 78. eos ipsos, unde
hoc simile ducat, illas primas
hastas ita jactare leniter &c.

SIMILITUDO. *imitatio.*
Or. II, 23, quod velint, sine
ejusquam similitudine, con-
sequantur. * *uniformitas.* Inv.
I, 41. *similitudo* satietatis ma-
ter. Or. II, 17 *similitudini* re-
linquere dicitur, quod quis
non distincte & separatim ex-
plicat, sed ex iis rebus, quæ
explicatae sunt, & quibuscum
similitudinem habet, quale sit,
cognoscendum relinquit.

SIMPLEX unus Inv. II, 1.
nihil simplici in genere omni
ex parte perfectum natura
expolivit. itaque, tamquam
ceteris non sit habitura, quod
largiatur, si uni cuncta conces-
serit, aliud alii commodi mu-
neratur. * Cato 21. cum *sim-
plex* animi natura esset. hoc
& similibus locis utuntur hi,
qui demonstrandum suscipiunt,
veteres philosophos quosdam
immaterialitatem animi, quam
dicunt, probasse. Id fit, quia
simplicitatis verbo nostri phi-
losophi de immaterialitate ut-
untur, unde veteres eundem
vum huic verbo subjecisse cre-
dunt; in quo falluntur. Nam
veteres simplex opponunt mix-
to & ex diversis generibus ele-
mentorum concreto, non ei,
quod partes habet. Nat. D.
III, 14. Etenim aut *simplex*
est natura animantis, ut vel

terrena sit, vel ignea, vel ani-
malis, vel humida, quod qua-
le sit, ne intelligi quidem
potest: aut concretum ex
pluribus naturis &c. Et in ge-
nere simplex in omnibus rebus
opponitur ei, quod est ex plu-
ribus disparibus & dissimili-
bus, atque hanc ipsam ob cau-
sam homines candidi & sinceri
dicuntur simplices, quia idem
dicunt, idem cogitant &c. quod
qui non faciunt multiplices
dicuntur. v. multiplex. * *sine
conditione & adjunctione.* Inv.
II, 57. esse quosdam cum adjun-
ctione necessitudines, quas-
dam simplices & absolutas.

SIMPLICITER. *clare, ut
ab omnibus intelligi possit.* Or.
II, 16. qui leges, qui jura, qui
civitates constituerunt, locuti
sunt simpliciter & splendide.
* *sine dissimulatione & tergi-
versatione.* Or. III, 17. *simpli-
citer* defendere aliquid. * *sine
respectu ad hominum poten-
tiam, gratiam, periculum &c.*
Quir. p. R. 10. in sententia
simpliciter referenda. * *seorsim,
figillatim* Inv. II, 33. quædam
genera causarum simpliciter
& ex sua vi considerantur,
quædam autem si aliud ali-
quod controversiæ genus as-
sumunt. * *per se.* Top. 22. cum
autem, quale sit, queritur,
aut simpliciter queritur aut
comparete.

SIMPVLVM. *vas parvum,
simile cyathæ, quo in sacrificiis
vinum libant.* Har. Resp. II. si
ædilis verbo aut *simpulo* aber-
ravit.

INDEX LATINITATIS.

travit. Leg. III, 16. excitabat enim fluctus in *simpulo*, ut dicitur, Grati dius, quos post filius ejus Marius in Aegeo excitavit mari.

SIMVL. *pro simulac.* Tusc. IV, 6. *simul* obiecta species est.

SIMVLACRVM. *species, umbra.* Rabir. Po. 15. *simulacrum* pristinae dignitatis. Fin. V, 15. virtutum *simulacra* Off. I, 15. in quibus praeclare agitur, si sunt *simulacra* virtutis. * Nat. D. II, 30. *simulacra* Democriti. v. Ind. Gr. *ἑδωλον*.

SIMVLATIO. *nomen, praetextus.* ad Div. XI, 13. *simulatione* reipublicae. Sull. 19. *simulatione* Fausti gladiatores emtos. *sc. hoc praetextu, quasi emerentur Fausto.* Agr. II, 6. *simulatione* ac nomine legis agrariae.

SIMVLATOR. *ἰσχυρ.* v. Ind. Gr. Off. I, 30.

SINCERVS. *verus, incorruptus, rectus.* ad Div. XV, 6. *judicium sincerum* ac subtile.

SINGVLARIS. Inv. II, 3. *singulare* vitium. *quod est alicui proprium.*

SINISTER. Div. II, 39. *latinis quae sinistra dicantur?*

SINVS. Verr. I, 50. *negotium* sibi *in sinum* delatum. *i. e. sua sponte sibi & commode accidisse.* ib. 10. *ex sinu* nostro apponere dicimur testes calumniatores, subornatos a nobis eosque amicos nostros & nostris commodis studentes. Tusc. III, 21. *in sinu* gaudere, *h. e. se-*

cum, privatim. ad Q. Fr. II, 13. *in sinu* esse. *h. e. amari.*

SIPARIVM. *velum, quod scena obtenditur, aulaeum.* Prov. Conf. 6. Piso cum Graecis jam in exostra *helluatur*, cum ante post *siparium* solebat. *h. e. clam, occulte.*

SISTERE. *omisso se (v. Gron. ad Liv. IV, 12.) significat erigere se, recreari &c.* Verr. III, 96. qui *remp. sistere* negat posse, ni ad equestrem ordinem *judicia* referantur. * *de obeuntibus vadimonium.* Quint. 7. *sistere* vadimonium. *ibid.* ut Idibus Sept. P. Quintius *sisti* Sext. Alphenus promitteret.

SITELLA. *vas, in quod tabellae a suffragia ferentibus conjiciuntur.* Nat. D. I, 38. Ti. Gracchum cum videor concionantem in Capitolio videre de M. Octavio deferentem *sitellam.* cf. Fr. Cornel. 1.

SITTYBAE. ad Att. IV, 5. v. Ind. Grac.

SITIENTER. *cupide.* Tusc. IV, 17. *sitienter* expetere.

SITIRE. *cupidum esse.* Planc. 5. *sitientem* me virtutis tuae deseruisti. ad Q. Fr. III, 5. *sitire* honores * *deficere.* ad Q. Fr. III, 1. ipsi fontes jam *sitiunt.*

SITVS. Leg. II, 22. *siti* dicuntur ii, qui conditi sunt.

SOCCVS. *indumentum pedum Graecum, ut calceus Romanum; unde pallium & foccus junguntur.* Rabir. Post. 10. P. Rutilius *soccas* habuit & *pal-*

INDEX LATINITATIS.

pallium. Or. III, 32. *pallium*, quo amictus, *soccus*, quibus indutus esset.

SOCIALIS. *ad socios pertinens populi Rom. eorumque injurias vindicandas*: in Cæcil. 5. hæc lex *socialis* est: hoc jus nationum exterarum: Verr. II, 6. in hac quaestione de pecuniis repetundis, quæ sociorum causa constituta est, lege judicioque *sociali*, sociorum querimonias audire oporteret.

SOCIETAS. *συνωστειν*. Div. II, 71. nulla naturæ societas cum somniis. * de publicanis simpliciter dicitur. cf. socius. ad Div. XIII, 9. *societas Bithynica*. Planc. 13. *societatum* maximarum auctor, plurimarum magister. * Rosc. Com. 6. *societatis* iudicium, est, quod & pro socio dicitur. v. socius. * Quint. 4. *societatem* sibi debere. Rosc. Am. 43. sub quo nomine tota societas statuitur. Quint. 3. magna fide *societatem* gerere.

SOCIVS. *de publicanis simpliciter*, & adjecto *vestigalis* nomine, quod redemerunt. Planc. 9. *sociis* unice diligebatur. cf. Verr. II, 20. Div. XIII, 9. *socii Bithyniæ*. *ibid.* 65. *socii* scripturæ. * arbitrium pro socio Quint. 3. est, in quo quis a socio sibi injuriam & fraudem factam persequitur. hinc Flacc. 18. pro socio damnari, cum quis fraudis in socium convincitur.

SODALIS est collega, non

in quocumque collegio, nam *sodalitas* a collegio *diserte* distinguitur Brut. 46. sed in eo, quod sacrorum causa in honorem alicujus Dei constitutum est, cujus membra una epulantur, quales sunt *ἐταῖροι* Græcorum. Coel. II. *sodalis* in Lupericis. Cato. 13. primum habui *sodales* semper. *sodalitates* autem me quaestore constitutæ sunt, sacris Idæis Magnæ Matris acceptis. epulabar igitur cum *sodalibus* omnino modice. de his *sodalibus* & *sodalitatibus* v. Budæum ad Pandect. p. m. 299. f. Salmas. ad Jus Agric. & Rom. c. 4. * Verr. I, 37. quaestor appellatur *sodalis* legati. Or. II, 49. quaestor appellatur *sodalis* Prætoris. * Socius. Verr. I, 36. *sodalis* istius erat in hoc morbo & cupiditate. * *sodales* dicuntur etiam, qui coeunt, ut magistratum alicui iniustus modis conficiant. v. *sodalitas*. Coel. 7. crimen *sodaliū*.

SODALITAS. *collegium sodaliū*. v. *sodalis*. Cato. 13. *sodalitates* autem me quaestore constitutæ sunt. Brut. 46. homo summa nobilitate, cognitione, *sodalitate*, collegio. * *coitio*. Planc. 15. per hanc consensionem, quæ honeste magis quam vere, *sodalitas* nominaretur. Nempe illa consensio, ut recte Grævius, *coitio* erat epulis & largitionibus contractorum civium, ambitus causa, ut per eos tribus corrumperentur. hoc genus consensio

INDEX LATINITATIS.

*ensionis turpe est, sodalitas autem honesta. Itaque honestum nomen rei turpi tribuitur. cf. ad Q. Fr. II, 3. * necessitudo inter quaestorem & legatum. Verr. I, 37. abs te officia sodalitatis flagitet.*

SODALITIVM. *sodalitas, coitio. Planc. 15. lex Licinia, quæ est de sodalitiis. v. Ind. Leg. & Budeum l. c. * convivium sodalium. Herenn. IV, 51. venit in ædes quasdam, in quibus sodalitium erat eodem die futurum.*

SOL. *Brut. 9. processerat in solem & pulverem, non ut e militari tabernaculo, sed ut e Theophrasti umbraculis. de umbra & umbraculis suo loco. sol cum umbræ opponitur, significat, in re militari, pugnas, prælia vera; quæ opponuntur exercitationibus militaribus: in oratoria autem, orationes in foro aut concionibus, quæ opponuntur declamationibus b. e. orationibus, quæ de rebus fictis exercitationis causa habentur in schola. * Mur. 14. cedat umbra soli. b. e. jurisprudentia rei militari.*

SOLARIVM. *horologium, quod solis radiis tempus metitur, cujusmodi in foro Rom. fuisse Plinius & Censorinus eradunt. v. Horom. ad Or. pr. Quint. 18. Hinc, quoniam in foro homines urbani circa meridiem conveniebant, partim negotiorum, imprimis pecuniariorum, partim otii fallendi causa, ut mercatores in empo-*

riis, in fora sua, quas burjas vocant, & Lipsiæ nobiles aliique, tempore mercatus, in Compluvium ædiam Aurobacensium; hinc ergo inter modos vitæ suaviter eleganterque transgenda refertur ad solarium venire. Quint. 18. Vixit semper inculte atque horride; natura tristi ac recondita fuit: non ad solarium, non in campo, non in conviviis versatus est. ad Herenn. IV, 10. ita petulans es atque acer, ut ne ad solarium quidem idoneus, ut mihi videtur, sed penes scenam & in ejusmodi locis exercitus sis. Respicitur ad eos homines, qui assidui in foro ad solarium pro rostris erant, qui fere erant homines urbani, b. e. salibus abundantes & dissertis alios incessentes, scurræ, v. Gronov. de Sest. IV, 9. p. 318. f. Ne ad solarium quidem idoneus ergo est, nimis scurrilis & mimicus, ita in dissertis impudens & acer, ut mimi & histriones in scena. Neque vero de eo solum genere horologii dicitur, de quo diximus, sed etiam de clepsydris. Nat. D. II, 34. solarium vel descriptum, vel ex aqua, quo horæ declarantur.

SOLEAE. *sunt calcei mulierum, & hominum molliorum, unde Clodio & Verri obijciuntur. Har. Resp. 21. soleæ muliebres. cf. soleatus. Gell. XIII, 20. * compedes. Herenn. I, 13. Malleolus judicatus est matrem*

INDEX · LATINITATIS.

matrem necasse. ei damnato
- - *soleæ* lignæ pedibus in-
ductæ sunt, & in carcerem
ductus est. cf. Inv. II, 50.

SOLEATVS. Verr. V, 33
stetit *soleatus* prætor populi
Rom. cum pallio purpureo
&c. Pis. 6. nescio quo e gur-
gustio te prodire, involuto
capite, *soleatum*; quorum
utrumque erat indicio, Piso-
nem potasse. Nam in convi-
viis *soleati* erant, & caput te-
gebant. v. Abram. ad h. l.

SOLIDVS. integer, cui nil
detrahitur est. Rabir. Po. 17.
solidum suum cuique solvere.
ad Att. VI, 1. usura *solida*.
* opponitur etiam inani. Pis. 25.
quibus ex rebus nihil est quod
solidum tenere possis. * porro
adumbrato, petita a statuis
metaphora, pro perfectus, per-
spicius. Tusc. III, 2. *solida* res
& expressa, non adumbrata.
Planc. 12. *solida* indicia & ex-
pressa. Or. III, 26. *Solida* sua-
vitas, est ea, quæ ex assatis
carnibus aliisque cibis *solidi-*
dioribus percipitur. * verus.
Fin. I, 21. *solida* utilitas.
* Planc. 8. *solidam* frequen-
tiam præbuerunt. h. e. veram
& magnam.

SOLISTIMVS. Div. I, 15. ad
Div. VI, 6. tripudium *solis-*
timum, dicebatur in augura-
li disciplina, cum pulli e cavea
emissi ita avide pascuntur, ut
ossa ex ore in terram cadat.

SOLITARIVS. unicus. Inv.
I, 44. *solitarium* ac rarum ju-
dicatum.

SOLITVDO. dicitur de
iis, qui potenter amicos non
habent. Quint. I. de viduis.
Cæcin. 5. de liberis sine patre.
Dom. 36. de iis, quorum do-
mus non celebratur. Or. I, 45.
de homine nihili, inutili. ad
Att. XII, 18.

SOLIVAGVS. solitudinem
sequens, extra societatem vi-
vens. Tusc. V, 13. bestię *soliv-*
vagæ, congregatæ. Off. I, 44.
nisi ea virtus, quæ constat
ex hominibus tuendis, id est,
ex societate generis humani,
attingat cognitionem rerum,
solivaga cognitio & jejuna
videatur.

SOLIVM. est sella excavata,
& propterea commodior, qua
patres familias omnes uteban-
tur & feminae in conviviis. In-
primis autem J. Cæi solebant,
cum domi de jure responderent,
in solio sedere. Leg. I, 3. more
patrio, sedens in solio consu-
lentibus responderem. Or.
II, 55. in rutis cæsis solium pa-
ternum recepisse, nempe Bruti
patris J. Cæi. Or. II, 33. a sub-
sellis in otium soliumque se
contulerit. h. e. defecit cau-
sas in foro agere & contra de
jure responderit. * Diis etiam
in templis sellæ positæ sunt,
quæ solia dicebantur. Har. R.
27. Deorum ignes, solia, men-
sas &c. v. Græv. ad h. l. * Pis. 17.
bibitur usque eo, dum de so-
lio ministretur. Grævius so-
lium h. l. putat esse lectum vel
sellam, ubi hospes Piso sederis
solus, ut sit hic sensus: bibi-
tur,

INDEX LATINITATIS.

tur, quamdiu hospes convivis propinat. Sed neque commodus est hic sensus, neque verba eum putiuntur. Nam primo, hic sensus si esset, intemperantia in bibendo non appareret: deinde usque eo dum cum conjunctivo non potest significare quamdiu. Si solum est a Ciceronis manu, putem esse dolium. Nam solum etiam in balneis est vasis genus, quod & labrum dicitur. Sed mihi placet Augustini emendatio, qui legebat: de dolo. bibitur tamdiu, donec vinum defusum & vetustum non suppetat amplius, sed etiam vinum recens, doliare, ministratur.

SOLOECISMVS. ad Herenn. IV, 12. *quid sit?*

SOLVM. *area, in qua aedificatur. Brut. 74. solum & quasi fundamentum oratoris vides locutionem emendatam & latinam. * pavimentum. Parad. 6. aurata testa & sola marmorea in villis facere. * Nat. D. I, 23. quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis & efficis. ad Div. IX, 26. loquor, quod in solum, int. venit. proverbium de rebus, quas temere ac fortuito, ut casus fert, arbitrato nostro, non ratione, facimus. v. Manut. ad l. c. * ad Att. IX, 9. sciebam enim, te, quoto anno, & quantum in solo, solere quærere: int. haberent. in solo habere dicitur, de praediis, ut in numis habere, de pecunia,*

SOLVO. *ab alio solvere significat, non ex arca sua solvere, sed per attributionem, delegationem v. delegare. aut numis alterius Cæcin. 6. solvitur a Cæcennia. cf. ad Att. VII, 18. ibid. V, 21. homines non modo non recusare, sed etiam hoc dicere, se a me solvere. quod enim prætori dare consueverant, se a me quodammodo dare. * liberari ab obligatione aliqua. dispensation bekommen. Agr. II, 36. solvi legibus. opponitur: teneri legibus. * refellere. Fin. I, 7. qua via captiola solvantur. * nautæ dicuntur solvere, cum ancoras tollunt, & navigant. ad Att. I, 10. solvere ancoras. Mur. 2. portu solves. Div. I, 16. solvere imperat. ad Div. XVI, 9. nos eo die cœnari solvimus.*

SOLVTE. *libere, sua sponte. Div. II, 48. solute movetur animus; de dormientibus, quorum animus non sensibus, sed sua vi movetur, unde somnia. * facile, volubiliter. Brut. 29. nisi id queas solute & suaviter dicere. ibid. 48. facile soluteque verbis volvere sententias. * remisse, de actione pratoria. Brut. 80. quod ille tam solute egisset, tam leniter, tam oscitanter.*

SOLVTIO. *Offic. II, 23. solutio rerum creditarum. ad Att. XII, 50. solutio nominis Valeriani. * Or. I, 25. solutio linguæ, de facilitate & volubilitate in dicendo.*

SOLV.

INDEX LATINITATIS.

SOLUTVS. *liber, cui integrum est facere, quod velit.* ad Div. I, 9. omnia mihi *solutissima* sunt. Verr. II, 78. *soluti* ad causas veniebant. de *parronis*, qui nullam mercedem acceperunt ab iis, quorum causam receperunt, ut iis non sit necessarium, quamvis manifesta scelera defendere. Mil. 13. *soluta* prætura. ad Att. II, 18. cum videas voluntatem civitatis *solatam*, virtutem alligatam. * Agr. III, 2. *soluta* prædia, opponuntur obligatis. * Planc. 30. *solutus* opponitur ei, qui nullis beneficiorum vinculis obstrictus est. * Deiot. 1. *solutus* opponitur ei, qui est in equuleo. * *remissus*, negligens. Catil. II, 12. mea lenitas *solutior* visa est. * *facilis*. ad Div. VI, 7. *solutum* putatur alterum laudare. * *debilitatus*, cui nervi exsecuti sunt. Agr. II, 33. *urbs soluta*. * *de hominibus facietis*, qui libere vident omnia. Dom. 39. o! rem, quam *soluti* homines ridere non desinant. * *absolutus* Mil. 4. scelere *solutus*. * *in dicendo solutus est primo*, qui *facilem & volubilem linguam* habet. Brut. 47. *solutus* in explicandis sententiis. *ibid.* verbis *solutus* satis. *ibid.* 48. *solutissimus* in dicendo. *deinde in actione remissor*: Brut. 62. tam *solutus* & mollis in gestu &c. *tertio* qui verba apte collocare, quod vincere dicitur, nescit. Or. 52. verbis *solutis*

numeros *primus* adjunxit. cf. Brut. 79. &c.

SONARE. Fin. II, 15. inani voce *sondre*. Arch. 10. extr. poetæ pingue quiddam *sonantes*. Fin. II, 2. quid *sonet* vox voluptatis. Brut. 74. *sonabat* contrarium Catulo, subagreste quiddam &c.

SONIVIVS. *adj.* ad Div. VI, 6. tripudia *sonivia*, sunt, cum offa excidit pullis pascensibus & terram cadens *sonus* facit.

SOPHISMA. Acad. IV, 24. *sophismata* sic enim appellantur fallaces conclusiunculae.

SOPHISTES. Acad. IV, 13. *qui sit?*

SORBERE. ad Q. Fr. III, 9. ista odia non solum *sorbeo*, sed etiam concoquo. Phil. XI, 5. quid eum non *sorbere* animo? quid non haurire cogitatione? cujus sanguinem non bibere censetis?

SORDES. *avaritia, quaestus turpis.* ad Q. Fr. I, 1. nolo te uniuscujusque *sordes* scrutari. ad Att. IV, 16. *judicum sordes*. Flacc. 3. nullam *sordem* in re familiari proferri posse. Muren. 36. populus non amat profusas epulas, *sordes* & in humanitatem multo minus. * *omnis turpitudine animi & vitæ & generis.* Brut. 62. *sordes* fortunæ & vitæ. Sen. p. R. 4. mens op-
pleta *sordibus*. ad Div. VIII, 14. dum *sordes* eluere vult. * *de infima plebe.* ad Att. I, 15. apud *sordem* urbis & fecem. * *sordes sunt*

INDEX LATINITATIS.

sunt etiam in luctu. ad Div. XIV, 2. *jacere in lacrimis & sordibus.*

SORDIDATUS. *sordidus* Pis. 27. *sordidati* servi ministrant. * *de reo.* Pis. 41. nec minus libenter metuentem videbo, ne reus fias, quam reum: nec minus lætabor cum te semper sordidum, quam si paullisper *sordidatum* viderem.

SORDIDVS. Or. IH, 32. *sordidior ars, dicitur de arte sellularia & illiberali.* * *turpis.* ad Div. XII, 1. ut mihi videamur omne jam tempus ab illo duntaxat *sordidissimo* periculo tuti futuri. *sc.* quod a fece populi imminabat, quæ ad bustum Cæsaris congregabatur. ad Att. IX, 11. omnium turpissimus & *sordidissimus.*

SORITES. Acad. IV, 16. 19. v. *Ind Græc.*

SORS. Div II, 33. *sortes, quæ dantur, non quæ vaticinatione funduntur, quæ oracula verius dicimus.* * *munus quodcunque sorte delatum, ut provincia, si eas magistratas sortiti sunt, quaestura, manus scribarum &c.* Planc. 27. numquam ex urbe a fuit, nisi sorte. cf. Att. I. Verr. 8. in Cæcil. 14. Catil. IV, 7. ad Div. II, 19 &c.

SORTILEGVS. *qui per sortes futura prædicit* Div. I, 58.

SORTITIO. Planc. 22. *sortitio ædilitia, fit, cum competitores ædilitatis pares suffragis sunt.* Phil. II, 33. *sorti-*

tio prærogativæ. v. *prærogativa.* ad Q. Fr. II, 1. *sortitio* iudicium. Clu. 46. ut *sortitione* in quosdam animadvertetur.

SORTITO. *per sortitionem.* ad Div. VIII, 8. eos *sortito* in provincias mitti placere Verr. II, 51. *lex Jovis sacerdotem sortito* capi jubet.

SORTITVS. Dom. 19. quid si etiam de pluribus rebus uno *sortitu* retulisti. *Quid in rogatione ferenda sortitio sit, nemo interpretum demonstravit. Manutius adeo suspectum habet de mendo locum, & reponendum censet: scitu. Sed non magis scitus ad legis rogatorem refertur, quam sortitus. Non nego, scitu posse dici, pro rogatione accepta, posito consequente pro antecedente. Verum ita etiam sortitus de omni rogatione cum accepta tum antiquata dici potest. Nam rogatione facta, & tabellis suffragiorum distributis, fit sortitio tribuum, quæ prærogativa definitur. Sensus igitur est: Cum plures leges euloris, de iis tantum semel & simul suffragia ferri iussisti, contra legem Cæciliam.*

SORTER. Verr. II, 63. Itaque eum non solum patrum istius insulæ sed etiam *sotera* inscriptum vidi Syraculis. Hoc quantum est? ita magnum, ut Latino uno verbo exprimi non possit. Is est nimirum *Sorter*, qui salutem dedit. *de hoc cognomine,*

Tc

quod

INDEX LATINITATIS.

quod crebro in numis Jovi, Neptuno, Aesculapio, Dioscuris, Herculi, medicis, Regibus & Caesaribus tribuitur, & saepe Evergetæ jungitur, v. Spanhem. de Usu & Præst. numism. Diss. VII. p. 416. f. Diss. XII. p. 500. Verbum Salvator, quo Græcum commode interpretantur, Ciceronis ætate nondum usitatum fuit. de eo verbo & ætate v. præter Cellar. in Lex. Fabri, Cl. Heumannum ad Sammarth. Elogia p. 239. Verum quæri potest, cur Cicerone neget latino uno verbo reddi posse, cum Servator latine dicatur, idque verbum sine dubio respondeat Græco. Nam in numis, & lapidibus, qui Græcis soteræ dicuntur, latinis sunt Servatores. Scilicet servator est σωτήρ, quatenus a malis & periculis liberat, non autem, quatenus σωτήρ idem est εὐσπύρνς, qui nos commodis auget & ornat. Nam soter est idem, qui evergetæ, aut paullo plus & interdum alterum pro altero ponitur, sic. v. g. p. 500. Polyb. L. V. commemorat, Antigoni tutores non solum vivos esse Evergetam appellatum sed etiam soteræ post mortem.

SPARGERE. Catil. II, 10. qui sicas vibrare, qui spargere venena didicerunt.

SPARVS. Mil. 24 genus teli, de quo videndus Abramius ad h. l.

SPATIVM. locus ubi currendo & bigis, quadrigis &c.

agendis exercitantur homines, curriculum Or. 3. *Spatis* Academiæ. Rabir. Perd. 2. qui me ex constituto *spatio* defensionis in semihoræ curriculum coegisti. Or. III, 2. O fragilem fortunam, & inanes saepe contentiones, quæ in medio *spatio* saepe franguntur & corruunt & ante in ipso cursu obruuntur &c.

SPECIES. Top. 7. in divisione formæ sunt, quas Græci *ιδίαι* vocant, nostri - *species* appellant: non pessime id quidem, sed inutiliter ad casus mutandos. Nolim enim, ne si latine quidem dici possit, *specierum* & *speciebus* dicere. * Or. 1. quæ sit optima *species* & quasi figura dicendi. hanc quoque speciem e Græcorum *ιδία* transtulit. * Acad. I, 8. mentem solam censebant idoneam cui crederetur, quia sola cerneret id, quod semper esset, simplex & uniusmodi, & tale, quale esset. hanc illi *ideam* appellabant, jam a Platone ita nominatam: nos recte *speciem* possumus dicere. de hac *specie* cf. Or. 2. 3. * *externus apparatus, ornatus, dignitas quæ in oculos cadit imprimis.* Agr. II, 13 *species tyrannorum.* ubi v. Grav. Or. I; 29. hæc, quæ sunt in *specie* posita, in te divina sunt; de dotibus oratoris externis corporis. Or. II, 74. adhibere quandam in dicendo *speciem* atque pompam. Pl. u. fuit pompa fuit *species*, inces-

INDEX LATINITATIS.

Incessus saltem *seplasia* dignus *ib.* magnum nomen est, magna *species*, magna dignitas, magna majestas consulis Brut. 62. magis *specie* & motu atque ipso amictu capiebat homines, quam dicendi copia. * *opinio orta ex eo, quod esse videtur tale, quale non est.* Marc. 6. *specie* reipubl. lapsi. Tusc. II, 23. doloris *speciem* ferre non possunt. * *Sed dicitur etiam sapissime de eo ipso, quod videtur esse tale, quale non est.* Nat. D. I, 2. *species* fictæ simulationis. Planc. 12. signa probitatis non fucata forensi *specie*. * Tusc. IV, 14. Or. III, 25. prima *specie*. quod vulgo dicimus: primo adspectu * *simulacrum.* Div. I, 12. *species* ex ære vetus. *ibid.* 36. hanc *speciem* Praxiteles celavit argento.

SPECILLVM. Nat. D. III, 22. Aesculapiorum primus -- qui *specillum* invenisse, & primus vulnus obligasse dicitur. *Est instrumentum chirurgicum*, Gr. *μήλα*. v. Ind. Gr. *μήλασται*.

SPECIMEN. *exemplum.* Leg. III, 3. ceteris *specimen* esto Pis. 39. *specimen* innocentiae. Tusc. I, 14. num dubitas, quin *specimen* virtutis capi debeat ex optima quaque natura.

SPECTACVLVM. *locus unde spectatur.* Mur. 34. at *spectacula* sunt tributum data. cf. Sext. 58. Liv. I, 35. * ad Att.

X, 2. homini nostra incommoda *spectaculo* esse nollem.

SPECTARE. *judicare.* Rosc. C. 10. nemo illum ex trunco corporis *spectabat*. ad Att. XII, 39. ex meo otio tuum *specto*. * *sequi aliquid, cupere.* Vatin. 10. ad imperatorias laudes a puero *spectaras*. * *operam dare.* ad Div. V, 8. ut primum forum attingi, *spectavi* semper, ut tibi quam maxime possem esse conjunctus. * Or. II, 40. si barbarorum est in diem vivere; nostra consilia in sempiternum tempus *spectare* debent.

SPECTATIO. *exploratio numorum, an genuini sint & probi nec ne* Verr. III, 77. deductiones certis nominibus fiebant pro *spectatione* & collybo. v. Hotom. ad h. l. Budæum ad Pand. p. 187. Græv. ad Flor. II, 7. unde pro quovis experimento ponitur cf. *spectatus*.

SPECATVS. *de metallis, quæ aut igni, aut lapide Lydio explorantur. item de numis, qui spectari dicuntur, cum explorantur probi sunt nec ne.* Off. II, 11. hunc igni *spectatum* arbitrantur. cf. *spectatio*. hinc *spectatum* dicitur, quicquid certis experimentis, quale sit, cognitum est. in Cæcil. 4. *spectata* fides Or. I, 27. ceterarum artium homines nobiles & *spectati*.

SPECTIO. *est verbum augurum & Consulum & reliquorum magistratum cum in*
T c a inspi-

INDEX LATINITATIS.

auspicio sunt. Phil II, 32. Nos augures nunciationem solum habemus, consules & reliqui magistratus etiam *spektionem*; Scaliger verba nunciationem & *spektionem* transponit. Augures enim *spektionem* habere, non, potest facile dubitari, quamquam Gruchins de Comitibus augures ex b. l. colligit jussu magistratum demum *auspicia* agere potuisse.

SPECTRUM *ᾠδῶλον* Epicureorum ad Div. XV, 16. 19. sed ex priori loco intelligi potest hanc Catianum interpretationum verbi Græci Ciceronem non probasse.

SPECVLA. A&I, Verr. 16. homines in *speculis* sunt Deiot. 8. regem semper in *speculis* fuisse. h. e. omnes actiones tuas observasse.

SPECVLVM. Fin. II, 10. infantes, pueri & bestiae, quæ Epicurus putat esse *specula* naturæ.

SPECVS. *aqueductus.* ad Att. XV, 26. *specus* subterranei in extremo fundo. v. *Vistorium* ad b. l.

SPE. R. O. *de re mala.* Or. III, 13. *extr.* quoniam hæc satis *spero* vobis molesta & putida videri.

SPES. Verr. III, 18. Agri Leontini antea *spes* hæc erat, ut cum obsitum vidisses, annonæ caritatem non verere. Rosc. A 50. major *spes* emtionis, de securitate retinendi ejus, quod emeris. Verr. II, 22. quo quidem tempore *spem*

maximam reliquorum peccatorum nactus est. h. e. *impunitatis spem.*

SPICVM. *spica.* Cat. 15. fundit frugem *spici.* Nat. D. II, 42. *spicum* illustre tenens splendenti corpore virgo.

SPINA. in scribendo dicuntur *spinæ* de nimis subtili & Dialecticorum jejuno differendi genere. Fin. IV, 28. *spinæ* differendi. Tusc. IV, 5. *spinæ* partiendi & definiendi.

SPINOSVS. *subtilis* Fin. III, 1. *subtile* ac *spinosum* differendi genus. Tusc. I, 8. hæc enim *spinosa* prius me ut conficeat cogunt, quam ut assentiar.

SPIRITVS. *aër.* Catil. I, 6. *spiritus* cœli * *succus* quidam in ventriculo, qui concoctionem adjuvat. Nat. D. II, 54. ut *spiritu* omnia cocta atque confecta in reliquum corpus dividantur. * *contentio*, *animositas* Verr. I, 30. quid ego nunc in alteram actionem Cn. Dolabellæ *spiritus*, quid hujus lacrimas & concursiones proferam. * *superbia*, *insolentia.* Verr. III, 9. illos ejus *spiritus* Sicilienses quos fuisse putetis Sull 9. *spiritus* attulerunt res gestæ. Flacc. 22. remittere *spiritus.*

SPISSE. *tarde, cum difficultate.* Brut. 36. *spisse* atque vix ad Antonium Crassumque pervenimus.

SPISSVS. *tardus, difficilis.* ad Att. X, 18. omnia adhuc tarda & *spissa.* ad Q. Fr. II, 14. *spissum* sane opus & operosum.

INDEX LATINITATIS.

sum. Or. III, 36. si est *spissius*.
ib. II, 53. in utroque genere
 principia tarda, & exitus *spissi*
 & producti esse debent.

SPLENDESCERE. Cato 9.
 canorum in voce *splendescit*
 etiam in senectute.

SPLENDIDE. *clare, perspi-*
cue: Or. II, 16. qui leges, qui
 jura - constituerunt, locuti
 sunt simpliciter & *splendide*.

SPLENDIDVS. *de homi-*
nibus in magna dignitate pos-
itis, gratia, divitiis, genere
florantibus. Læt. 6. secundas
 res *splendidiores* facit amicia.
 Cœl. 2. pater parum *splenden-*
tidus. Verr. II, 18 *splendidus*
 eques * *excellens* Off. III, 5.
splendidissimum ingenium. * *or-*
natus. Brut. 20. *splendidior*
 consuetudo loquendi Brut. 55.
 dicendi genus *splendidius* &
 magnificentius: * *honestus.* Fin.
 II, 21. disputatio *splendida* &
 certamen honestum Rosc.
 A. 49. *splendidior* causa nobi-
 lium fuit * *bene, clare sonans,*
amplum & eundem tamen ju-
cundum sonum habens. Brut. 55.
 vox cum magna, tum suavis
 & *splendida,* opponitur fusca.
 Or. 49 *splendidis* nominibus
 illuminatus est versus, sed
 proximus inquinatus, insua-
 vissima litera finitus. *de sin-*
gulis generibus cf. splendor.

SPLENDOR. *claritas cum*
suavitate efficit splendorem
 in voce Brut. 68 *sic est etiam*
capiendus splendor verborum
 Or. 49. *nempe de verbis am-*
ple suaviterque sonantibus. * *in*

oratione splendor est ornatus
in elocutione. Or. III, 31. 36.
 Inv. I, 18. exordium debet ha-
 bere *splendoris* & festivitatis
 & concinnitudinis minimum.
 * *splendor existit ex gratia,*
amicorum potentium, clien-
tium, deductorum, salutato-
rum copia. ad Att. IV, 1. *splen-*
dor forensis. Quint. 22. *splen-*
dor & gratia. Brut. 48. *vite*
splendor. * *omnis dignitas,*
quæ ex quacunque re existit,
inprimis ex virtute, ut in hic
 ad Div. I, 7. ut eos non tam
 constantia in rep. nostra de-
 lectet, quam *splendor* offen-
 dat. Planc. 12 hunc tu *vite*
splendorem maculis adspergis.

Cluent. 16. *splendor* muni-
 cipum, hominum sc. honesto-
 rum. Rosc. C. 5. *splendor* ad-
 vocationis. * *proprius autem*
est splendor equitum, unde
proprie splendorum dicuntur, ut
de plebe homines honesti dicun-
tur, & senatui auctoritas tri-
buitur. Rosc. A. 48. *splendor*
 equester. Sext. 65. auctori-
 tem senatus *splendore* proximo-
 rum ordinum confirmari. cf.
 ad Div. I, 3. &c. * *de magnitudine*
animi. Brut. 77 *animi splendor.* *

SPONDALIA. Or. II, 46.
 cum ex persona histrionis
 oculi ardere viderentur, *spon-*
dalia illa dicentis &c. *Spon-*
dalia erant carmina, quæ inter
 sacrificia adhiberi solebant, ad-
 hibitis etiam tibicinibus, qui
 modor facerent, ne sacrifi-
 cans aliquid male ominatum
 audire posset. Constabant au-

INDEX .LATINITATIS.

sem maxime eo pede, qui Spondus inde dicitur, propter gravitatem. Spondalia autem est lectiq Gruteriana; Turnebus Spondialia, Salmasius Spondaulia legendum censet, ut jam notatum est in Lexico Fabri.

SPONDERE. proprie est dicere, ut ex compositio respondere intelligitur; deinde in stipulationibus significat: promittere. Nam qui stipulatur, interrogat: Spondesne v. e. hanc pecuniam solutum iri, decem dotis proximo anno dare? alter respondet: Spondeo. h. e. promitto. Rosc. Com. 5. stipulatus es? ubi? quo die? quo tempore? quo presente? quis spondidisse me dicit? nemo. Verr. V, 54. ut aliquando spondere se diceret. sc. is qui iussus erat H.S. duobus millibus sponsionem facere cum lictore suo, ni furtis questum faceret. v. sponsio * spondere pro aliquo, est fidem suam interponere pro aliquo in re pecuniaria. Nam si quis pecuniam mutuum petebat, cui tuto credi non posse videbatur, petebat creditor ab eo, ut aliquem daret, qui solutum iri promitteret, h. e. sponderet. ad Att. XII, 15. scire velim quando dicat spondidisse, & pro patre an pro filio. ibid. 18. pro Cornificio abhinc amplius annis XXV. spondidisti. ad Brut. ep. 12. magis enim illum, pro quo spondidi, quam me obligavi &c. de verbo hoc longa &

docta disputatio est ap. Schmaef. Mod Vjur. c. 16.

SPONSALIA. dicuntur, cum pater se filiam alicui daturum spondet. ad Att. VI, 6. factis sponsalibus. * convivium, quod præbetur, cum sponsalia sunt. ad Q. Fr. II, 6. ad VIII. Id. Ap. sponsalia Crassipedi dedi, cui convivio Quintus tuis defuit.

SPONSIO. est proprie promissio ejus rei, quam alter stipulatur. v. spondere. In controversiis privatis, ne calumniis impune quisquam alterum vexaret, aut solebat certam pecuniam deponere petitor, quæ sacramentum dicebatur, de quo supra, aut tantum spondebat, se aliquam pecuniam summam daturum, ni vinceret, stipulante eo, unde petebatur. Cum autem spondidisset petitor, idem stipulabatur ab eo, unde petebatur, & hic eodem modo spondebat. Et hinc dicebatur is, qui litem intendebar, sponsionem facere. Quint. 8. 26. Verr. III, 62. Cæcin. 8. Rosc. Com. 4. 5. Off. III, 19. v. Horom. ad pr. Quint. 8. & sponsio dicitur pro causa, quæ agitur, s. judicio, quod intenditur, agitur, sponsione interposita, s. actione, quæ fit sponsione interposita. Cæc. 16. sponsionem optime facere posse, dicitur, de eo, qui justam causam habet. hinc & alia formula Verr. III, 57 sponsione lacerare. Cæcin. 32. sponsione certare. ib. 31. condemn-

INDEX LATINITATIS.

condemnati sponſionis. Quint. 26. *sponſione* vincere. Cæcin. 91. *sponſionem* vincere. v. *vincere*. Verr. III, 62. *sponſiones* prohibita judicari. *Leg. II, 16. *Voti ſponſio*, qua obligamur Deo.

SPONSOR. *qui pro altero ſpondet.* ad Div. V, 18. *sponſores* pro Pompejo ib. VII, 5. *sponſor* humanitatis tuæ. cf. ad Att. XIII, 10. XVI, 5. I, 8. 10. XV, 5. XVI, 14. *hinc* junguntur creditores & ſponſores, quod qui pro altero in re pecuniaria ſponderunt, eodem periculo ſunt, quo creditores. Quint 23.

SPONSVM. *sponſio.* Quint. 9. *ex ſponſo* egit.

SPONTE ſua. *ſua natura, per ſe.* Tuſc. IV, 15. *ſua ſponſe* laudabilis virtus. Verr. I, 42. *ſua ſponſe* ſclerata res Or. 32. *ſua ſponſe* ſqualidior.

SPORTELLA. *eſt obſonium, cibus, qui opponitur cenæ juſtæ.* ad Div. IX, 20. *dediſcendæ* tibi ſunt *ſportellæ* & *artolagani* tui. *h. e. non, ut ſoles, placentis & ſimilibus cibis levioribus nos excipere debes, poſt quos manus non lavantur, ſed juſtis conviviiis* v. *Lex. Fabr. in Sportula. n. 2.*

SPVTATILICVS. *ſputo conſpuendus, h. e. contemnendus* Brut. 74. Siſenna defendens dixit, quædam ejus *ſputatilica* eſſe crimina. u

SQUALOR. *de lugentibus, quibus & ſordes tribuntur* Sext. 14. *Squalebat* civitas.

SQUALIDVS. *de rebus ſubtilibus, qualiâ ſunt Dialecticorum præcepta, aut quæ ex ijs ſubtilius diſputantur.* Or. 32. ſed quia hæc ſua ſponſe *ſqualidiora* ſunt, adhibendus erit in his explicandis quidam orationis nitor. *ſic etiam dicitur adverbium ſqualide.* Fin. IV, 3. ſed vos *ſqualidius* (*ſc. deſinitis, partimini*): illorum vides, quam niteat oratio.

SQUALOR. *de lugentibus* ad Div. V, 1. in luctu & *ſqualore* ſum. Verr. V, 48. *extr. adſpice ſqualorem ſordesque ſociorum. it. de ſupplicanti- bus.* Planc. 8. quam nunc multitudinem videtis in *ſqualore* & luctu ſupplicem vobis.

SQVILLA. *piſcis, qui & pinnoteres dicitur.* v. *Nat. D. II, 48.* Fin. II, 8.

STABILIS. Fin. II, 23. *voluptas ſtabilis Epicureorum, quid ſit?*

STARE. *in re militari ſignificat primo ſimpliciter, in acie eſſe, unde formulæ: cum aliquo ſtare, a partibus alicujus ſtare &c ducuntur; Brut. 79 nemo contra civium perditorum popularem turbulentamque dementiam a ſenatu & a bonorum cauſa ſtetit conſtantius; ſed etiam vanere in acie, opponiturque & fuge- re.* Tuſc. II, 23. ut enim ſit in prælio, ut ignavus miles ac timidus, a - - abjecto ſcuto fugiat, - - ob eamque cau-
fam

INDEX LATINITATIS.

sam pereat nonnumquam etiam integro corpore, cum ei, qui steterit, nihil tale evenit., * stare porro dicuntur, qui locum in reipubl. dignitatem, fortunas obtinent & tuentur. ad Div. VI, 2. eorum auxilio, qui me stante, stare non poterat. * item, qui constantes sunt in re aliqua, qui a sententia suscepta, promissis &c. non recedunt. ad Att. VII, 15. omnes cupiebant Cæsarem stare conditionibus iis, quas tulisset. ad Div. IX, 2. modo nobis stet istud, una vivere in studiis. ad Att. II, 4. si in eo non stat. * stare dicitur, quod decretum est & constitutum. ad Att. III, 13. neque adhuc stabat, quo potissimum &c. * stare etiam ita dicuntur, qui habent unde vivunt, vitam transigant. Flacc. 6. qui domi stare non poterant, largo ac liberali viatico commoveret. * Fin. II, 10. voluptas stans & movens. quid sit? v. ib. 23. * stare etiam est pro dicere, quia stantes dicebant. Har. R. 4. cum mihi stanti minaretur. Marcell II. non est stantibus necesse omnibus dicere. Or. 63. me stante &c. hinc illud intellige ad Div. I, 4. cum in senatu pulcherrime staremus, quod iam illam sententiam Bibuli fregeramus &c.

STATARIVS. est actor, qui sedatius agit, neque in scena discurret, unde ipsæ fabulae statariæ dicuntur, quæ sedationes sunt, quibus opponuntur

motoriæ, in quibus multa negotia, cursus &c. hinc ad oratorem transfertur, qui minus vehementer dicit & agit. Brut. 30. 68. cf. Gron. Obs. IV, 7.

STATASSARE. de Leg. II. II. vincendi atque potiundi statas sandique cognomina statoris & Invidi Jovis. sed hanc vocem ex corruptione ortam, omnes fatentur. v. Gruterus, Turnebus & Gronov. ad b. l.

STATIO. locus, ubi naves stare possunt, sed minus tuto quam in portu, unde a Virgilio malefida dicitur. ad Div. XII, 15. urbs, portus, statio, quæ extra urbem est. * castridia, excubia Cato. 20. de statione vitæ injussu imperatoris decedere. * deversorium. ad Att. VI, 9. exur. In arce Athenis statio mea nunc placet.

STATIVA. Agr. II, 15. agros, urbes, stativa, portus, totam denique Bithyniam vendituri sunt. Interpretes superiores stationes navium esse putant. Gravius autem stagna interpretatur, quæ vox adeo in Pithecono & Erfurtens. Codd. reperitur præ: stativa. Nam stativas aquas esse stagna, ut auctor est Varro ap. Nonium in Putei. Et adeo stativa sint stagna & locus piscosi, qui care venduntur. Mihi autem prior interpretatio magis placet. Nam primo urbem, portum, & stationem jungi ex ad Div. XII, 15. ante videmus in statio. Deinde etiam stativo

INDEX LATINITATIS.

stativa aquae dici possunt, ta-
men non propterea etiam sta-
tiva stagnas; in quo esset pue-
rilis tautologia. Si quis autem
probaret lectionem *Pithagani*
Et *Eryx*. Codd non haberem
magnopere, quod decerem con-
tra.

STATOR. minister magi-
stratus, apparitor, tabellarius.
a *stando*, ad Div. II, 17. literas
a te mihi *stator* tuus reddi-
dit. cf. II, 19. X, 21. * sed
cognomen *Jovis* est a *sistendo*,
auctore *Livio* I, 12. *Cicero* videtur
ducere a *statuendo* *Catil* I, 13.
Seneca a *stundo*. sed ut vere pro-
nunciat *Gron.* de *Seneca* etymo-
logia *Obs.* IV, 14. ita etiam *Ci-
ceroniana* illa est lus in ver-
bo, propositio ejus serviens.

STATUS adj. cœtus, defini-
tus. *Har. R.* 92. *statæ* sollemnes-
que ceremoniæ. *Offic.* I, 12. *sta-
tus* dies cum hoste.

STATUS. subst. ap. rhetor-
es quid sit? v. *Top.* 25. * *sta-
tus* in re gladiatoria idem est,
qui gradus, de quo supra; an-
de hæc formula: *Or* 37. deji-
cere de statu adversarios. b. e.
vincere advers. *Cœoin.* 15. vis,
quæ formidine animum per-
territum loco sæpe & certo
de statu demovet. b. e. ita
perturbat, ut propositum per-
sequi, & constantiam retinere
non possit. v. *P. Faber* ad b. l.
& *Passeratius* *Cluent.* 38. de
statu suo declinare. b. e. con-
stantia. *Verr.* II, 4. deduce-
rent de vitæ meæ statu, b. e.
de vitæ ratione, quam inierant,

Et in qua permanere decreve-
ram, nempe ut defenderem reos
non accusarem quemquam.
Dom. 18. *status* (reip.) con-
versio. Et quoniam e statu ma-
xime spectantur gladiatores, ii-
que & milites, quam diu statum
obtinere, tam diu salvi sunt;
propterea *status* dicitur de
commoda rerum conditione &
salute. *Sext.* 1. offerre salutem
in discrimen pro *stata* civi-
tatis. *Sull.* 22. *status* reip. ma-
xime judicatis rebus confi-
netur. *Tusc.* III, 7. & quemad-
modum oculus conturbatus
& reliquæ partes totumque
corpus statu cum est motum,
deest officio suo & muneri:
Dicitur tamen etiam pro con-
ditione & ratione alicujus rei
simpliciter. ad *Div.* IX, 6. sed
hoc viderint ii, qui nulla sibi
subsidia ad omnes vitæ statum
(np. & secundos & adversos)
paraverunt. Porro, quoniam
in statu militum inest firmi-
tas & constantia, propterea
status opponitur & interitum.
Fin. III, 5. * *Agr.* I, 1. urbes
pacatæ, agr. sociorum, regum
status decemviris donabantur.
* Est etiam verbum juris, quo
conditio hominum civilis signi-
ficatur ratione libertatis,
utrum nempe aliquis servus
an liber, porro liber utrum in-
genus an libertinus, libertini
denique utrum cives Romani,
an Latini, an dedititii, de quo
est in *Digestis* de statu homi-
num. Sed significat ap. *Cice-
ronem* etiam conditionem ci-
vilem

INDEX LATINITATIS.

vilem hanc, qua quis est aut plebejus aut patricius. Leg. I, 7. quod in civitatibus ratione quadam, de qua dicitur idoneo loco, agnationibus familiarum distinguuntur status &c. Nam omnes agnati sunt ejusdem familiae, adeoque etiam omnes aut plebeji aut patricii. v. c. in gente Claudia agnationibus distinguuntur familiarum status ita, ut omnes Marcellorum agnati sint plebei, quod ea familia plebeia est: omnes autem Appiorum & Pulcrorum agnati patricii, quia haec familia patricia est. Itaque in gentibus in plures familias distribuitur, easque & plebejas & patricias, cum primum scio, cujus sit agnatus, intelligo patriciusne sit, an plebeius.

STELLATIVS. *in stellis relatus, Tusc. V, 3: stellatus Cephæus traditur cum uxore.*

STERILITAS. *de eo quod non vitio sed natura sua parere non potest. Div. I, 18. mula peperit: fetus extitit infertilitate naturæ.*

STERTERE. *negligentem esse in re aliqua, non facere, quæ debebas. ad Att. IV, 3. Marcellus candidatus ita stertebat, ut ego vicinus audirem.*

STIGMATIAS. *servus fugitivus notis in fronte compunctus, quæ stigmata dicuntur. Off. II, 7.*

STILLA. *gutta. Fin. III, 14. interit magnitudine maris Aegæi stilla muræ.*

STILVS. *dicendi genus.*

*Brut. 45. stilus Atticus. * exercitatio scribendi. Or. II, 13. in summa ubertate inest luxuries quedam, quæ stilo depascenda est.*

STIMVLARE. *angere, inquietum reddere. ad Att. IX, 15. congressus hujus stimulat. ibid. XII, 13. me hæc solitudo minus stimulat. cf. XIII, 12. * impellere. ad Div. III, 12. nam ut antea similitas me stimula-
bat, ut caverem.*

STIMVLVS. *Tusc. II, 27. stimuli doloris.*

STINGVERE. *extinguere. in Arat. bis.*

STIPATIO. *comitatus. Sull. 23. Autronii concursatio, stipatio.*

STIPENDIARIVS. *Verr. III, 6. Inter Siciliam ceterasque provincias in agrorum vectigalium ratione hoc interest, quod ceteris aut vectigal impositum est certum, quod stipendiarium dicitur, ut Hispanis & plerisque Poenorum aut censoria locatio constituta, ut Asiæ lege Sempronia: Siciliam sic in amicitiam fidemque recepimus, ut eodem jure essent, quo fuissent &c. Balb. 9. Nam & stipendiariorum ex Africa, Sicilia, Sardinia, ceteris provinciis, multos civitate donatos videmus. &c. Ex loco altero intelligitur stipendarios esse, qui certam quotannis pecuniam summam solvunt, quæcumque frugum sive ubertas sive caritas sit, cum reliqui tantum decu-*

INDEX LATINITATIS.

decumas aut alia *vestigalia* dent, quæ incerta sunt, modo *majora*, modo *minora*, pro *frugum copia* aut *inopia* &c. hosque esse *aquiori jure*, quam *stipendiarios*. v. *Horom. ad Verr. III, 6. Lips. Magnit. Urb. Rom. II, 2. Cujac. Obs. VII, 3. 4.* *Aquiori* autem illo jure utuntur *socii*, *iniquiori* altero, bello & vi *victi*, unde in *Cæcil. 3.* *junguntur* *socii stipendiarii* que *pop. R.* Sed exoritur difficultas quædam ex duobus istis locis. Nam in primo *Siculi a stipendiariis distinguuntur*, in altero *is adnumerantur*. Ea videtur sic tolli posse. Non omnes ejusdem provincie civitates eodem jure erant, alie *sociæ*, quod se sponte in fidem *Rom. consulissent*, aut non diu *repugnassent*, alie non item, quæ *hostiliter ad extremum se gessissent*. Alie *liberæ*, alie non item: alie *immunes*, alie *vestigales* & *decumanæ*, alie *stipendiaria*. Jam cum in *Sicilia* quoque urbes essent *victæ*, ut *Syracusæ*; est fortasse, ut hæc *stipendiariæ* fuerint, nam *Syracusas* & quæ his *expugnatis metu se dedidissent*, *durius habitas esse*, *locupletes auctores* affert *Sigon. A. J. Provinc. I, 3.* quamquam ex *Verr. III, 6.* colligi posse videtur, etiam *vi victas tantum vestigales fuisse*. si brevius te expedire vis, *stipendiarios confundi cum vestigalibus credas*. Certe *Ascon. ad Div. in Cæcil. l. c.* *stipendiarios interpretatur*,

quibus *vestigal imposuit* est, *Burmam. de Vestigul. p. 2.* laudat de hac re *Cujacium l. c.* sed ibi nihil de hac confusione.

STIPENDIVM esse *mercedem militum* & *vestigal*. certum *populorum bello victorum*, satis notum est. Ab illa prioris significatione oritur illa, cum *stipendia dicuntur anni militaria*. *Manil. 9.* qui *stipendiis confectis* erant, *b. e. emeriti*, qui *legitimos annos militaverunt operum reip. præstuerant*. hinc *eleganter Cato 14.* *emeriti stipendia libidinis &c.* de senibus dicit, quem modum loquendi *ruriores esse recte observat Facciolatus*, cum *emeritos milites proprie dicamus*, non *emerita stipendia*.

STIPES. *homo stupidus*. qui sc. *propter stuporem mutus est*. *Han. R. 3.* *stipes ille*, qui quorum hominum esset, nescimus. cf. *Sen. p. Red. 6.*

STIPS, *numuli*, qui a *sacerdotibus corrogantur Diis*, aut certe in honorem *Deorum dantur*. *Leg II, 9.* præter *Idææ matris famulos*, eosque *justis diebus*, ne quis *stipem cogito*. *ibid. 16.* *stipem sustulimus*, nihil eam, quam ad paucos dies propriam *Idææ matris excipimus*. Implet enim *superstitione animos & exhaurit domos*. de *stipe matris Idææ* v. *Turneb. ad h. l. de more stipis colligendæ Diis in univ. sum autem Cuper. Obs. III, 4.*

STIPVLARI est *interrogare alterum solenni formula*,

INDEX LATINITATES.

an velit nobis aliquid polliceri, prestare &c. v. c. Sponde/te &c. respondet ergo r̄spon- dere. qui interrogat, postulat, stipulatur, qui responder, pollicetur, jubet &c. spondet. v. spondeo. Rosc. Com. 5. reliquum est, ut stipulatum se esse dicat. . . stipulatus es? ubi? quo? presente? cf. stipulatio,

STIPVLATIO. *est interrogatio ex formula solemni, qua postulamus aliquem spondere, fidejubere, polliceri, dare &c. quam ubi secuta est sponsio, fidejussio &c. obligatio oritur. Rosc. C. 12. cur tam imperite facit, ut nec Roscium stipulatione alligeret &c. Cæcin. 18. stipulationes infirmare aut convellere. ad Att. XVI, 11. etsi stipulationes nondam legeram. Leg. II, 21. ut ea pecunia ex stipulatione debeatur de stipulationibus. v. Salmus. mod. usur. c. 16. formulas stipulationum habes ap. Varr. R. R. II, 2, 6 3. 5 5, 11.*

STIPVLATIVNCVLA. *Or. I, 38. stipulatiuncula decipi,*

STIPVLATIVS, *adj. passive. Rosc. C. 5 pecunia stipulata.*

STIRPS. *principum rei, fundamentum. Cael. 32. firmata jam stirpe virtutis. Leg. I, 6. repetam stirpem juris a natura. Fin. IV, 2. differo eam partem, quæ est quasi stirps hujus questionis. * familia, distinguitur a gente Or. I, 39. Marcelli ab liberti filio stirpe Claudii ejusdem nominis ho-*

reditatem gente ad se redisse dicebant. v. Gens.

STOLA. *Phil. II, 18. sumisti togam virilem, quam statim muliebre stola reddidisti. quamquam ibi Grævius habet: togam sed in stola melior est oppositio. ibi stola dare de sponso.*

STOLIDVS. *iners, nihil agens, ut terra, lignum. Top. 14. nihil agens & quodammodo stolidum.*

STOMACHVS, *os & adj. pars ventriculi. Nat. D. II, 45. linguam autem ad radices ejus hærens excipit stomachus, quo primum illabuntur ea, quæ accepta sunt ore &c. * ingenium hominis cujusque aut animus in rebus aut probandis aut fustidiendis. ad Div. II, 16 nosti enim stomachi mei; cujus tu similem quondam habebas, in hominum insolentium indignitate fastidium. ad Div. VII, 1. ludi apparatusissimi, sed non tui stomachi. ibid VIII, 13. stomacho est Pompejus M. nunc ita languenti, ut vix, quod sibi placeat, reperiat. ibid IX, 2. consuetudo diuturna callum jam obduxit stomacho meo.*

STRAGVLA *vestis Rosc. A. 46. est, qua lecti sternuntur; caperum, peristroma.*

STRAGVLVM. *idem. Tusc. V, 21. collocari jussit hominem in aureo lecto, strato pulcherrimo, textili stragulo, magnificis operibus picto. Ceterum ut hoc obiter moneam, in b. l. legendum cres-*

INDEX LATINITATIS.

seo: pulcherrime. *Lectus* pa-
reus stratus erat, pulcherrime,
nempe stragulo textili coquo
pictis. Sic Phil. II, 27. lectus stra-
tus conchyliato peristromate.

STRANGVRIA. difficultas
& dolor in urina mittenda.
Tusc. II, 19.

STRATVM. laudatur. •
Tusc. V, 21. sed vid. stragulum.

STRENVVS. Phil. II, 32.
celeriter isti & redisti, ut co-
gnosceret te, si minus fortem
accamen strenuum.

STRICTIM, obiter, brevi-
ter. Or. I, 35. strictim adspi-
cere. Coel. 7. strictim pone-
re. ad Att. II, 1. strictim attin-
gere librum.

STRIGILIS. instrumentum
balneare & unctorium, quo ad
radendum detergendumque cor-
pus utebatur in sudationi-
bus, lotionibus & unctionibus.
de ea v. Eschenbach. Diff. de
Unctionibus c. 3. p. 478. s. qui
& p. 483. figuras strigilis ex-
hibet, quas & videre licet ap.
Pignorum de servis, aliosque.
Fin. IV, 12. si ad illam ampul-
la aut strigilis accedat.

STRIGOSVS. de oratore.
Brut. 16, est toto genere stri-
gosior. h. e. tenuior, jejunior.
dicitur enim proprie de equis
macie confectis, Gr. ἀρπόρις.
v. Victor. Var. Lect. IV, 22.

STROPHIVM. Har. R. 21.
P. Clodius a crocota, a mitra
a muliebribus soleis purpu-
reisque fasciis, a strophio --
repente factus est popularis.
Strophium h. l. interpretatur

de fasciola, qua papillae femi-
nae coercebant. v. Interpret. ad
Catull. epigr. 65. Ferrar R. V,
P. I. L. III, c. 21. Græcis ταστήν
& ταστήριον, ut auctor est Pollux
VII, 14. cf. Cuper. Obs. 1, 6.
quod mihi secus videtur. Nam
si hoc strophii genus Clodio
damus, etiam papillas feminarum
turgidas ei demus necesse
est, quod est ridiculum. Quod
si hujusmodi strophium in viro
locum haberet, jam purpureis
fasciis contineretur. Puta-
bamus aliquando strophium
esse h. l. coronam e pluribus &
diversicoloribus fasciis tor-
tam, quod genus in femineo
ornatu fuit. v. de hoc genere
strophii Festum in strupus,
& Salmas. ad Salm. p. 263. sed
adversatur fragmentum ora-
tionis in Clodium, quod affert
Nonius in strophium: Cum
strophio accurate præcingere.
Ex quo intelligitur, stro-
phium, quod Clodio objicitur
esse Zonam s. cestum acu pi-
ctum, quo feminae etiam nostris
moribus præcinguntur. Confir-
mat hanc interpretationem lo-
cus ab eodem Nonio commemo-
ratus ex Turpili Philopatro:
Me miseram! quid agam? in-
ter vias epistola excidit mihi:
infelix inter tuniculam &
strophium quam collocaveram.
Itaque recte Mercerus ad h. l.
fallitur hic Nonius, qui stro-
phium sc. interpretatur fasci-
am, quæ virginali cobibet
numorem papillarum. Nam
strophium est Zona toros.

STRV-

INDEX LATINITATIS.

STRVCTOR. *est qui operam in edificando præstat, materiam, calcem, lateres trahat &c.* ad Q. Fr. II, 6. *in arcem tuam veni, res agebatur multis structoribus.* cf. ad Att. XIV, 3.

STRVCTVRA. *verborum, continet tres partes, primo collocationem singulorum verborum, ut lenitas quædam efficiatur, deinde concinnitatem quædam verborum, & tertio numerum, quem tamen & ipsa illa concinnitas efficit sua sponte.* v. Orat. 44. *imit. coll. 43. imit. v. structus.* Brut. 8. *ante Isocratem verborum quasi structura & quædam ad numerum conclusio nulla erat.* Opt. g. d. 2. *verborum est structura quædam, duas res efficiens, numerum & lenitatem.* * *sed ut collocatio non modo de omnibus illis tribus partibus, sed etiam de prima tantum, qua lenitatem efficit, dicitur; sic etiam structura verborum dicitur de prima illa parte, qua sic verba ordinantur, ne extrema & prima asperius concurrant.* Or. 44. *atque illud primum videamus quale sit, quod vel maxime desiderat diligentiam, ut fiat quasi structura quædam.*

STRVCTVS. *oratio structa primo est ea, in qua est non solum collocatio singulorum verborum levis, sine concursus extremarum cum primis literis asperitate; sed etiam concinnitas verborum, & numerus,*

Or. 41. *sed hæc nisi collocata, & quasi structa & nexa verbis &c. deinde vero est etiam oratio numerosa.* ibid. 70. *si compositi oratoris bene structam collocationem dissolvas permutatione verborum.*

STRVERE. Or. III, 31. *struere verba.* v. *structura, structus.* * *parare.* ad Att. IX, 10. *bellum strui existimo.* ibid. V, 21. *me ipsum mihi sollicitudinem struere cogor &c.*

STVDERE. *quid sit, ex notione studii intelligetur planius, & notissima sunt hujus verbi significationes. Unum locum offeremus, in quo est profumiliare esse alicui.* Coel. 4. *multi boni adolescentes studuerunt illi homini nequam.* (sc. Clodio.)

STVDIOSE. *sæpe & cum voluptate quadam.* in Cæcil. 12. *libenter studioseque audire.* Tusc. V, 20. *studiose id factitabat, sc. pila ludere.*

STVDIOSVS. *vir artis alicujus, qui adhuc discit.* opt. g. d. 5. *putavi mihi suscipiendum laborem, utilem studiosis, mihi quidem ipsi non necessarium.*

STVDIVM. Inv. I, 25. *studium est animi assidua & vehemens ad aliquam rem applicata magna cum voluntate occupatio, ut philosophiæ, poetices, literarum. Hinc studium pro genere aliquo artis & disciplina.* Or. I, 11. *sint hæc res in aliis quibusdam studiis. item pro secta aliqua philosophæ.*

INDEX LATINITATIS.

phorum. Muren. 36. eodem ex studio eruditus; de *philosophia Stoica.* ubi v. Gravius cf. c. 31. Nam in universum est pro ea cupiditate, amore, odio partium, quam nos vocamus *die partbeyligkeit.* Flacc. 10. sine ullo studio dicere ib. *studium testium.* ad Div. I, 7. *studium iratorum hominum.* Item pro favore in comitiis, *spectaculis.* Agr. II, 7. studio & suffragio suo. Rosc. C. 10. de actore: quod *studium* & quem favorem secum in scenam attulit. item pro quacunque cupiditate alicujus rei videnda, audienda &c. in Cæcil. 13. jam nunc mente & cogitatione prospicio, quæ tum *studia* hominum, qui concursus futuri sunt. *propensiones dicuntur Coel. 5. *studia naturæ.* *vita etiam genera, quæ quis amplectus est, ut *vita rustica* &c. *studia dicuntur.* Rosc. Am. 16.

STULTITIA. ignorantia, inscitia. Or. I, 36. turpi tutelæ judicio atque omni molestia, *stultitia* adversarii liberaretur. *ibid.* 27. oratoris peccatum, *stultitiæ* peccatum videtur.

STVPIDVS. qui attentione tanta aliquid & admiratione spectat, audire, ut immobilis & sine sensu esse videatur. Paradox. 5. Echionis tabula te *stupidum* detinet aut signum Polycleti.

STVPOR. *ἀναιδής* Tusc. III, 6. *stupor* in corpore. Phil. II, 45. ut quidam morbo ali-

quod & sensus. *stupore* suavitatem cibi non sentiunt. **tarditas mentis* in assequendo, intelligendo &c. item cum ipsum communem naturæ sensum repudiamus, ut faciunt *tardi*, quos communi sensu carere dicunt. Dom. 36.

SVAVITAS. Or. III, 26. *suavitas* austera & solida, non dulcis & decocta. *est hominis commodi, qui nemini molestus est, nemini nocere vult. ad Div. V, 20. quod si mihi expensa ista H5. centum tulisses, tamen quæ tua est *suavitas*, quique in me amor, nolles a me hoc tempore estimationem accipere. nam numeratum si cuperem, non erat.

SVAVITVDO. ad Herenn. III, 12. *suavitus* pronuntiationis.

SVB. *sub manu.* v. *manus.* *sub præcone.* v. *subjicere.* *post ad Div. X, 16. *sub* eas literas statim recitatae sunt. *tue ibid.* VII, 4. cum Gallia coactus esset Pompejus dicere, se legionem abducturum, sed non statim *sub* mentionem & convicium obrectatorum.

SVBACTIO. Or. II, 30. *subactio* autem est usus, auditio, lectio, literæ.

SVBACTVS. de terra sepe arata, culta. Cato 17. humus *subacta* atque pura. *ibid.* 15. cum terra gremio molito ac *subacto* semen sparsum excipit. deinde transfertur eleganter ad ingenium. Or. II, 30. *subacto* mihi ingenio opus est.

ut

INDEX LATINITATIS:

ut agro non semel arato, sed novato atque iterato. v. *subactio*. * *exercitus*, *vexatus*. Tusc. III, 28. *subactur* miseris.

SVBCISIVVS. *Subfecit*.

S V B D E R E. *Substituere*. Dom. 32. quis in meum locum judicem *subdidit*; cf. ad Dom. X, 21.

S V B D I T U S. Verr. I, 5. *subditi* in eorum locum.

SUBDUCTIO. Or. II, 30. statim occurrit naturali quadam prudentia, non his *subductionibus*, quas isti docent, quid faciat causam. *Subductiones sunt artificia, quibus commentaturi utuntur in cogitando, cum quaerunt, quid faciat causam, quid veniat in iudicium. Nam subducere, quod est rationibus proprium, de cogitationibus & meditationibus dici notum est.* v. ad Att. V, 21. ad Div. I, 9.

SUBDUCTUS. *de navibus dicitur, quae hiberno tempore e mari extractae sunt, eique opponitur deductus* Offic. III, 11. *Classem Lacedaemoniorum, quae subducta esset ad Gythum, clam posse incendi.*

SUBJECTIO. *in rhetoricis quid?* Herenn. IV, 23.

SUBJECTOR. *falsarius* Catil. II, 4. quis testamentorum *subjector* &c.

SUBJECTUS. Or. I, 12. verborum sonitus inanis nulla *subjecta* sententia & scientia. *ibid* 46. omnis haec antiquitatis memoria & ju-

ris publici auctoritas, & regendae reip. ratio & scientia, tanquam aliqua materies, iis oratoribus, qui versantur in republica, *subjecta* esse debent. Partit. II. hujus igitur materiae ad argumentum *subjecta* &c.

SUBJICERE. *de speciebus ratione generis.* Tusc. IV, 7. *perturbationibus, subjiciuntur partes ejusdem generis plures.* Or. I, 12. partes autem sunt, quae generibus iis, ex quibus emanant, *subjiciuntur.* * *de sententia, quae inest verbis.* Fin. II, 15. sub hac voce, quae sit *subjicienda* sententia. *ibid* 2. quae res huic voci *subjiciatur.* * *monere aliquem de re, cujus oblitus est, cujus recordari nequit.* Verr. V, 10. cupio mihi ab illo *subjici*, si quid pretereo. * *obnoxium reddere.* Planc. 23. *subjicere* fortunas innocentium fictis auditionibus. * Dom. 20. ut rex Cyprius cum bonis omnibus *sub pracone subjiceretur.* Quint. 15. *cujus non modo fortunae, sed etiam victus vestitusque necessarius sub pracone subjectus est. ratio loquendi inde ducta est, quod praeco stare solebat in lapide, ut ab omnibus conspici posset.* v. *Lapis.* * *in manus dare, porrigere.* Arch. 10. quem nos in concione vidimus, cum ei libellum malus poeta de populo *subjecisset* &c. * Leg. II, 18. si ad terram tuendam ferroque *subjiciendam* superstitionis aliquid accesserit.

Manu-

INDEX LATINITATIS.

Manutius reposuit: subigendam, ex libro antiquo, probantibus Lambino, Davisio. Subigere usitatus est in hac re, sed nec subicere est absurdum, quod in multis loquendi formis est, in quibus & subigere dicitur.

S V B I T V S. *extemporalis.* Or. I, 33. *subita* & fortuita oratio. *ibid.* exercitationes *subitæ*. * ad Div. XIII, 2. propter opera instituta multa multorum, *subitum* est ei remigrare Käl. Quint.

SVBJVNGERE. Verr. I, 21. multas urbes *subjunxit* sub imperium pop. R.

SVBLATE. *elate, jactanter.* Dom. 36. nihil de me unquam dixi *sublatum*, asciscendæ laudis causa potius, quam criminis depellendi. * de genere dicendi *sublimi*. Brut. 55. *sublate* ampleque dicere.

SVBLATIO. *de magnitudine animi.* Fin. II, 4. *sublatio* animi.

SVBLEVARE. *est proprie sustinere, erigere.* ad Att. X, 4. qui nos stratos ad pedes ne *sublevabat* quidem. Herenn. IV, 51. *sublevare* mentum sinistra. * *hinc est pro juvare.* ad Div. V. I. quem familie nostræ dignitas debebat *sublevare*. Or. II, 40. quæ non sua vi, sed extranea *sublevantur*. * *consolari.* ad Att. II, 18. hic status una omni voce gemitur, neque verbo cujusquam *sublevatur*. * *defendere*

Muren. 4. ut meum laborem hominum periculis *sublevandis* jure impertiam. Tusc. IV, 37. in quo *sublevatus* a Socrate. * *minuere, aliqua re efficere, ne noceat, quod nocere posset.* ad Div. VIII, 3. *sublevare* odia. A& I. Verr. 16. non gratia, non cognatione, non aliis recte factis tot tantaque ejus vitia *sublevata* esse existimabuntur. Petit. Conf. 1. nominis novitatem dicendi gloria *sublevabis*. * *infirmare, in* Cæcil. 4. *sublevabis* causam inimici.

SUBLIGACVLVM. *tegumentum pudendorum* Off. I, 35. scenicorum mos tantam habuit a vetere disciplina *verecundiam*, ut in scena sine *subligaculo* prodeat nemo.

SVBMISSIO orationis. Or. 25. *de tenui genere.*

SVBMISSVS orator. *ibid.* 24.

SVBMITTERE. *allegare ad aliquem* Ver. III, 28. *submittebat* Timarchidem. cf. I, 41. * *de voce.* in Cæcil. 15. cum possit aliquanto clarius dicere, quam ipse primarum, multum *submittere* videmus. * *de supplicātib.* Planc. 10. tribubus me *submissi* & supplicavi. * *de animo.* ad Div. XI, 3. periculo nulli *submittere* animum.

SVBMOVERE *absterrere,* Rosc. A. 25. *summoverti* maleficio. * *est hoc verbum imprimis de lictoribus usitatum:*

Uu

Quint.

INDEX LATINITATIS.

Quint. 8. jubet (Prætor) advocatos nostros acerrime *submoveri*.

SVBNIXVS. *habitus arrogantis in incessu.* Or. I, 58. qui ejus artis arrogantia *subnixa* ambulant. *Sic est apud Liv. XXVI, 13. Non videbo Appium Claudium & Q. Fulonem victoria insolenti subnixos &c. cf. Gell. Noct. Att. XVII, 2.*

SVBORNARE. *ornare, juvare.* ad Div. X, 23. tu, mi Cicerone, 2. quod adhuc fecisti, idem præsta, ut nos vigilanter nervoseque *subornes*. Phil. XIII, 16. Brutum pecunia *subornasti*. Leg. I, 22. quemadmodum homo *subornatus* a natura in vitam venit; *abi Davis. laudavit Gronov. ad Senec. ep. 24.*

SVBROGARE. *Consulem aut alium magistratum in locum mortui rogare.* Est magistratus habentis comitia; *populus autem sufficit.* Brut. ep. 5. statim Pansa collegam sibi *subrogasset*.

SVBROSTRANI. *homines urbani, otiosi, qui totum pænediem sub vestris ambulant, circulos faciunt &c.* ad Div. VIII, 1. te *subrostrani* dissipant periisse.

SVBSCRIBERE. *proprie est ad Att. IX, 16. Cæsar mihi literas milit, quarum exemplum subscripsi.* * *de accusatore; quod in deferendo nomine alicujus suum quoque no-*

men & causam accusationis subscriberet. Inv. II, 19. cum *veneficii nomen esset delictum, & parricidii causa subscripta* -- -- quoniam id *causæ subscriptum esset.* v. *Salmaf. mod. Vsur. c. 3. p. 108.* * *est deinde accusatoris secundarii.* v. *Subscriptor.* ad Att. II, 24. *in aliquem subscribere* ad Q. Fr. III, 3. Gabinium reum de ambitu fecit P. Sulla, *subscribente* privigno Memmio. * *Censores etiam subscribere dicuntur, cum in tabulis censoriis sub nomine alicujus scribunt, qua de causa notatus a se sit.* Div. I, 16. Censor C. Ateium ementitum auspicia *subscripserit.* Cluent. 42. Video censores animadvertisse in iudices quosdam illius consilii Juniani, cum istam ipsam causam *subscriberent.* * *dicatur etiam de iis, qui nomen suum apud aliquem deferunt, profitentur, & in tabulis scribunt.* Verr. III, 51. Numerus aratorum quotannis apud magistratus *subscribitur.* *Sie müssen sich angeben und sich einschreiben. cf. scriptura.*

SVBSCRIPTIO. *de accusatore secundarum partium in Cæcil. 15. qui subscriptionem sibi postularunt, cuicunque nominis delationem dedissetis.* * *de censoriis notis.* v. *subscribere.* Cluent. 47. *subscriptione notare.* ibid. 43. *subscriptiones censorias delere.* * *de aratoribus.* v. *subscribere.* Verr.

INDEX LATINITATIS.

Verr. III, 47. iugerum *subscriptio* ac professio.

SVBSCRIPTOR. *accusator secundarius, sive accusatoris adiutor, a subscribendo dictus, quia, cum accusator nomen rei defert, nomen suum quoque subscribit.* in Cæcil. 15. at venit paratus, cum *subscriptoribus* exercitatis & disertis. &c. v. Hotom. ad h. l. ad Div. VIII, 8. itaque sine ullo *subscriptore* descendit, & Lucium reum fecit. * *qui alicui assentitur, morem gerit.* Dom. 19. *venalis adscriptor & subscriptor tuus* v. Manut.

SVBSELLIVM. *in iudiciis subsellia sunt sedes iudicum & patronorum utriusque partis.* Rosc. L. II. *etiamne ad subsellia cum ferro atque telis venistis, ut hic aut juguletis aut condemnetis Roscium.* Flacc. 10. *testes una sedent, accusatorum subselliis surgunt.* ad Div. XIII, 10. *versatus in utrisque subselliis cum summa fama & fide.* Corradus & Manutius interpretantur de causis minoribus & maioribus, sed male. Sensus est: *iudicem & patronum egite; quod etiam sequentia indicant. Nam fides est patroni, fama iudicis integri & iusti.* Hinc *subsellia pro iudicio. & actione causarum in primis publicarum.* in Cæcil. 15. *de Caufidico; a subselliis* Allienus. *Nam dicuntur caufidici in subselliis habitare* Orat. I, 62. *ibid.* II, 33. *cum se a subselliis*

in otium contulerit Brut. 84. *subsellia* grandiore vocem desiderant. *ubi de iudicio publico; nam opponuntur iudici stanti in comitio.* de iudice stante v. Manut ad Ep. ad Div. XIII, 10. Ceterum in iudiciis publicis videntur etiam fuisse *subsellia auditorum, qui neque iudices essent, neque advocati; certe subsellia patronorum & iudicum ita magna, ut & alii honestiores homines in iis locum haberent.* Brut. 84. volo hoc oratori contingat, ut, cum auditum sit, eum esse dicturum, locus in *subselliis* occupetur, compleatur tribunal, gratiosi scribæ sint in dando & cedendo loco. * *Sed subsellia sunt etiam sedes senatorum.* Catil. I, 7. *adventu tuo ista subsellia vacua facta sunt.* cf. Phil. II, 8. V, 7. *hinc illud capiendum ad Div. III, 9. longi subsellii iudicatio & mora, auferet tibi unum diem & item alterum.* Iudicatio longi subsellii, est *arbitratas senatus in decernendo triumpho.* Nam quod Grævius de iudiciariis subselliis interpretatur, errat. Nam de triumpho sermo est, quem quis meruisse iudicatur, non a iudicibus, sed a senatu. * *Subsellia etiam sunt in theatris, circis &c.* Fr. Corn. I. P. Africanus ille superior, dicitur, non solum a sapientissimis hominibus, qui tum erant, verum etiam a se ipso saepe accusatus est, quod, cum Consul

INDEX LATINITATIS.

esset cum Ti. Longo, passus esset & cum primum a populari confessu Senatoria *subsellia* separari.

SVBSEQVI, paullo minus est, quam, exprimere: imitari. ad Div. III, 1. mirifice ipse sermone suo *subsecutus* est literarum tuarum humanitatem. Or. III, 59. manus minus arguta, digitis *subsequens* verba, non exprimens Partit. 7. Actio facit & dilucidam orationem & illustrem & probabilem & suavem, non verbis, sed varietate vocum, motu corporis, vultu quæ plurimum valebunt, si cum orationis genere consentient, ejusque vim & varietatem *subsequentur*.

SVBSIDIVM. Catil. II, 5. *subsidia* industriæ, atque instrumenta virtutis; *de patientia in frigore, fame, siti, vigiliis perferendis*. Cluent. II. *subsidium* generis, *de filio*.

SVBSIGNARE. *subscribe-re*. Flacc 32. illud quæro, sintne ista prædia censui censendo: habeant jus civile: sint nec ne sint Mancipi: *subsignari* apud ærarium, apud censorem possint. Nempe *subsignari prædia dicuntur, cum in censum deferuntur* h. e. *sub nomine civis R. in tabulis censoriis scribuntur*. Ceterum hic locus confirmat Salmasii *disputationem de mod. Usur. c. II. cuius hæc est summa, subsignare esse subscribere, & differre a signare*.

SVBSISTERE. *sustinere, tolerare*. ad Div. XI, 10. Non, si Varronis thesauros haberem, *subsistere* sumtui possem. 9. Gronov. ad Liv. XXVII, 7.

SVBSORTIRI. A& I. in Verr. 10. *subsortiemur* etiam in Metelli locum. v. *subsortitio*.

SVBSORTITIO. est altera sortitio iudicum, qua scilicet supplentur iudices post priorem prætoris aut iudicis questionis sortitionem rejecti ab accusatore & reo. Verr. I, 61. nam de *subsortitione* illa Juniana iudicum nihil dico. * *catalogus iudicum subsortitione de L. Etorum*. Cluent. 33. quod Verres *subsortitionem* ejus in eo codice non haberet, qui tum interlitus proferebatur.

SVBSTITVO. Div. II, 2. philosophiam pro reip. procuratione nobis *substitutam* putabamus.

SVBTILIS. *Dialecticis regulis consentiens. philosophi igitur proprie subtile, & quicunque artis ac discipline præcepta via & ratione ad præscriptum regularum Dialecticarum tradunt*. Or. I, 23. si minus illa *subtili* definitione, at hac vulgari opinione esse ars videtur. ad Att. V, 14. *subtiliores* literæ. * *hinc de dicentibus & scribentibus*. v. *subtilitas*. Or. I, 39 *subtilis* oratione *ibid.* III, 43. *Subtiles* sumus. Brut. 9. Lyfias egregie *subtilis* scriptor atque elegans. *de subtili oratione* v. Orat. 23.

INDEX LATINITATIS.

24. f. * Or. I, 5. *subtilis venustas.* Est ea, quæ non eminet uno aliquo loco, ut lumina verborum & sententiarum, sed quæ per totam orationem æquabiliter fusa, non nisi ab intelligentibus & peritis intelligitur; qualis est Socratica venustas & urbanitas, in Platoniceis & Xenophonteis dialogis.

SVBTILITER. ex præscripto *Dialectices* Tusc. V, 32. non subtiliter nimis divisit genera &c. leg. I, 4 *subtilius* de jure civili scripsit, quam ceteri: * hinc pro accurate. Or. II, 10. vim oratoris exprimere *subtiliter* visus est. Læl. 2. qui ista *subtilius* querunt. Or. I, 21. *subtiliter* persequi.

SVBTILITAS. est virtus orationis, quæ est primo perspicua atque adeo ad docendum apta, deinde sine vitio sententiarum & verborum; quæ omnia via & ratione, ut *Dialectica* tradit, docet; in qua nihil superfluum, nihil curtum, nihil falsum, omnia recta, sed non magnopere ornata. v. Orat. 23. 24. f. Or. I, 15. *subtilitas* differendi, est ipsa *Dialectica*. Tusc. III, 23. a *subtilitate* disputandi orationem ad exempla traducimus. ad Div. IV, 4. *subtilitas* scriptorum tuorum. Or. 23. *subtilitas* orationis. Or. II, 7. *subtilitas* linguæ. Brut. 84. *subtilitas* minuta. * ad Q Fr. II, 10. *subtilitas* veteris urbanitatis. v. *subtilis venustas*.

SVCCIDIA. * caro suilla fumo durata. Cato. 16. hortum ipsi agricolæ *succidiam* alteram appellant.

SVCCINCTVS. Agr. II, 32. Carthago *succincta* portubus.

SVCCLAMARE. acclamare. ad Div. XI, 13. *succlamatum* est frequenter a militibus.

SVCCONES. ad Art. VII, 13. Oppios enim de Velia *succones* dicis. Bosius & Popma hoc verbum Ciceronem putant duxisse a succo, lussisseque in eo, quod quemadmodum *Asticus* argentarios seu fueneratores acerbos lusu quodam *Opios* ἀπὸ τῆς ὀπῆς dixisset, ita ipse latine *succones* a succo. *Manutius* autem & *Gronovius* *salacones* legendum censent.

SVCCVRRERE. Rabir. Perd. 1. *succurrere* salutis communi.

SVCCVS. in oratione dicitur de sententia. Or. II, 22. omnes etiam tum retinebant illum *Pericli succum*, sed erant paullo uberiore filo. *ibid.* III, 25. ornatur oratio genere primum, & quasi colore quodam & succo suo. nam ut gravis, ut suavis, ut erudita, ut liberalis sit &c. non est singulorum articulorum: in toto spectantur hæc corpore.

SVCCVSSVS. Tusc. II, 21. pedetentim ite, ne *succussu* arripiat major dolor.

SVCVLAE. Nat. D. II, 43. *hyades* a pluendo; v. enim est

INDEX LATINITATIS.

est pluerē. Nostri imperite *suculas*, quasi a suis essent, non ab impribus nominatæ.

SVDARE. *laborare, angī, de iis, qui quomodo perficiant quod volunt, aut quomodo se ex difficultate aliqua expediant, non satis reperiunt.* ad Div. III, 12. Vides *sudare* me, jam dudum laborantem, quomodo ea ruear, quæ mihi tuenda sunt, & te non offendam. Phil. II, 34. apparet esse commotum: *sudat*, pallet.

SVFFARRANEVS. *Fragm. incert. p. 109. ex Plin. H. N. VII, 43. P. Ventidium Mulionem castrensem suffarraneum fuisse. Sed viris doctis Turnebo, Harduino aliisque hæc vox suspecta est. Si est a Cicerone ac Plinio significat hominem, qui frumentum subvehit in castra.*

SVFFICERE. *in locum alterius creare; de magistratibus, imprimis consulibus, qui in locum mortui consulis, aut de ambitu damnati &c. creantur. de consule est Muren. 38. nam ne sufficiatur consul non timent; de magistratu provinciali ad Div. V, 10. si Appii os haberem, in cuius locum suffectus sum * inficere, imbue-re. fragm. Hortensi ap. Nonium. qui combibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam.*

SVFFLATVS. *inflatus, tumidus, de orationis vitio. Hæren. IV, 10. gravi figuræ, quæ*

laudanda est, propinqua est; quæ recte videbitur appellari, si sufflata nominabitur.

SVFFOCARE. *ad Att. IX, 7. suffocare urbem & Italiam fame.*

SVFFRAGARI. *laudari, favere. Leg. I, 1. videris fratrem laudando suffragari tibi ad Div. XII, 17. suffragari libro. Dom. 10. si ejus dignitati suffragatur viderer. ad Div. XII, 14. suffragari laudi alicujus. * imprimis autem in petitionibus magistratum suffragari dicuntur, qui Candidatos gratia sua in petitionem juvant. Muren. 34. si nihil erit, præter ipsorum suffragium, tenue est: Si, ut suffragantur, nihil valent gratia. Off. I, 39. domus suffragata est domino, homini novo. Sull. 24. cum Catilinæ suffragaretur. Planc. 1. memoriam meorum temporum ei suffragari videbam. * cum de legibus dicitur, est suadere. Verr. V, 69. legi suffragari, opponitur rē adversari. * hinc pro juvare. in Cæcil. 7. Hortensius tibi suffragatur. ad Brüt. ep. 10. nec destiti accusare ejus necessarios, qui ejus cupiditatem suffragarentur. ad Div. XII, 14. natura suffragante videris res maximas consecutus.*

SVFFRAGATIO. *commendatio &c. v. suffragari. Muren. 19. suffragationem urbanam militari antepōnis. Planc. 6. sublata sunt studia, extinctæ suffragationes.*

SVF.

INDEX LATINITATIS.

SVFFRAGATOR. *qui nos in petendis honoribus gratia sua iuvat.* Muren. 7. 21.

SVFFRAGATORIVS. *suffragationis causa comparatus* Petit. Conf. 7. brevis & *suffragatoria* amicitia.

SVFFVSVS. ad Div. I, 9. *novi animum tuum, tum mihi amicissimum, tum nulla in ceteros malevolentia suffusum.*

SVGERE. Tusc. III, 1. *suximus errotem cum lacte nutricis.*

SVGGERERE. Phil II, 27. *damna aleatoria suggererantur h. e. accedebant subinde.*

SVGGESTVM. *locus editus, ex quo conciones habentur.* Tusc. V, 20. *cum in communibus suggestis consistere non auderet, contionari ex turri alta solebat.* * *Athenis etiam reos de causa capitis e suggesto caussum dixisse patet* ex Div. I, 54. *neque illud suggestum, in quo causam dixerat, ascendenti signum sibi ullum, quod consueffet adeo, quasi mali alicujus impendentis, datum,*

SVM. *esse cum viro dicuntur uxores.* Quint. 24. *Roscii soror est cum P. Quintio.* * *de pretio rerum, vendi, venalem esse.* Verr. III, 75. *est modius HS. duobus.* v. *Giron. Sest. IV, 1.* * *Idcirco esse dicuntur res, quas corporales vocant, non esse incorporales.* Topic. 5. *Esse ea dico, quæ cerni tangive possunt, ut fundum, ædes &c.*

non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrare non possunt, cerni tamen animo atque intelligi possunt, ut si usucapionem, si tutelam, si gentem definias. v. *Cajus Institut.* II, 1. * *Rosc. A. 40.* *maleficiis, quæ in illo constat esse.* Brut. 62. *Cui Titius nomen est.*

SVMERE. *in re pecuniaria est versaram facere.* ad Att. XIII, 6. *quam pecuniam tutor sumserat.* in Achaja. * *Suscipere* Vatin. II. *sumere inimicitias.* ad Att. V, 1. *ex ratione sumpta offensio.* * *premissæ syllogismi dicuntur sumi.* Fin. III, 8. *quod efficiebatur ex duobus, quæ erant sumpta.*

SVMMA. Rabir. Post. 4. *summa litium; de æstimatione litis, de qua supra.* * *Tusc. III, 23.* *hæc oratio de ipsa summa mali nihil detrahit.* * *ad Att. XV, 1.* *ad summam, h. e. ut brevi me expediam.* * *id, quo tota res redit, quo tota continetur, quemadmodum in rationibus summa omnia nomina continet.* ad Div. X, 25. *cujus sententiæ hæc est summa.* ib. VI, 7. *cujus summa est criminis, quod armatus adversario maledixi.* ad Att. X, 5. *sermo eandem fere habuit summam.* * *Summa reipublicæ est res, a qua salus universæ reipublicæ pendet.* Verr. II, 10. *pertinet hoc ad summam reipublicæ.* Catil. III, 6. *Consului senatum, de summa reipublicæ quid fieri placeret.*

INDEX. LATINITATIS.

*Sermo est de conjuratione Catilinaria & sociis Catilinæ puniendis. Gravius ibi reposuit: de summa republica. sed & illud rectum esse multis exemplis demonstrari potest, & constat inter doctos. Inv. I, 16. ea quæ dicturi erimus -- ad summam reipublicæ pertinere. ad Div. XIII, 68. ego ad te, de reipubl. summa quid sentiam, non sæpe scribam, propter periculum ejus modi literarum. &c. Hac quoque ratio elegans est Planc 22. denunciaſti, quid de summa reipublicæ sentires, pro: utrum popularis eſſes, an optimatibus faveres. ad Brut. ep. poster. 7. voluntas mea de summa reip. semper eadem fuit, quæ tua. Item summa reip. dicitur pro republica universa Dom. I. quod vos Pontifices eosdem & religionibus Deorum immortalium & summa reipubl. præesse voluerunt; ut amplissimi cives rempubl. bene gerendo, pontifices religiones sapienter interpretando, rempubl. conservarent. * summa rerum dicitur de summo imperio in rep. Rosc. A 32. dum is in aliis rebus erat occupatus, qui summam rerum administrabat. * summa philosophiæ est universa philosophia aut, quod est in philosophia precipuum. Fin. II, 27. quoniam omnis summa philosophiæ ad beate vivendum refertur, idque unum expetentes homines se ad hoc studium con-*

*tulerunt. * Sic summa hominis est quod in homine principatum obtinet, Fin. V, 14. in homine autem summa omnis animi est, & in animo, rationis. Item de Fin. II, 31. quamquam ea epistola cum summa ejus philosophi nullo modo congruebat. h. e. cum precipua ejus sententia, quæ & in ipsa philosophia universa principatum tenet, nempe cum sententia ejus de summo bene. * ad Q. Fr. III, 5. In omni summa, ut mones, valde me ad otium pacemque converto. h. e. in omni re hoc summum duxo, hoc imprimis ago, ut me ad pacem convertam.*

SVMMANVS. ad Att. X, 1. nisi forte iste summanus ei potest persuadere. Sermo est de Cesare, sed alii habent: summarius. alii aliter legendum censent: tamquam: nummarius, quia in eadem epistola paullo antè emptus pacificator dicitur. Sic numarii judices sunt in Cluentiana h. e. pecunia emti & corrupti.

SVMME. Quint. 19. summe constat officium. ib. summe concupiscere ib. summe petere.

*SVMMS. Arch 8. summi homines, de eruditis. * omnia summa facere est facere quantum possis. ad Att. XV, 13 sese de attributione omnia summa fecisse. Or. II, 10. fin videbitur, cum omnia summa fecerit, tamen ad mediocres oratores esse venturus: ubi frustra*

INDEX LATINITATIS.

ſumma Jac. Gronov. & Pearceius reſcribunt: *Summe*, cum vulgatum eandem vim habeat, & elegantius ſit. Nemp̃ Pearceius non capiebat huius formulæ vim, qui ita interpretabatur, ut ſumma omnia facere eſſet, eſſe perfectum in iis rebus, quas quis aggreditur; quod eſt falſum. Librarii ex ſumma fecerunt ſumme, quod huius formulæ vim non magis quam Pearceius aſquebantur. * inprimis autem eleganter jungitur ſumma ſubſtantivis ita, ut ſignificetur id, a qua tota res, qua ſubſtantivo indicatur, pendet. Inv. I, 14. ex hac deductione rationis illa ſumma naſcitur controverſia, quam iudicationem appellamus. nemp̃ iudicatio totam cauſam continet. Verr. I, 15. ſumma rei cauſaque nocere. Dom. 2 ſumma religio, eſt res, a qua omnis religio pendet. ad Att. I, 1. Cæcin. 2. ſumma exiſtimatio. ad Div. X, 8. cura reipublicæ ſumma defendendæ. cf. ad Div. XI, 13. Roſc. Am. 51. nemp̃ ſumma reſpubl. eſt ſalus univerſæ reipublicæ & id a quo ea pendet. Catil. I, 5. ſumma ſalus periclitatur. cf. Catil. IV, 10. Aët. I. in Verr. 1. ſummum reipublicæ tempus, eſt, quo omnis reip. ſalus in periculo eſt. v. de hac forma loquendi Gronov. ad Liv. XXV, 9. XXXIII, 45. XXXVI, 34. XXXVIII, 50. * ſummum ius. v. Jus.

SVMTIO. præmiſſa ſylogiſmi. Div. II, 53. ſed depreſſi tibi iſtas duas ſumtiones, ea quæ λήμματα dicunt Dialectici.

SVMTVARIUS. ad Att. XIII, 6. lex ſumptuaria. v. Ind. Legg.

SVPELLEX. Or. 24. ſupellex eſt enim quodammodo oratoris, quæ eſt in ornamentis, alia rerum, alia verborum.

SVPER. præterea. Leg. II, 21. ſuper dicebant. v. Burman. ad Phædr. III, 11. ad Sueton. Cæſ. 28. ſed Lambinus & Turnebus legebant: ſuperiores, præbante Daviſio.

SVPERARE. redundare, ſuper-eſſe. Or. II, 19. in quo de-eſſe aliquam partem & ſuperare mendofum eſt. Fin. V, 15. de eo, quod iſtis ſuperat, aliis gratificari.

SVPERBILOQVENTIA. Tuſc. IV, 16.

SVPERBIRF. ſuperbe facere. Acad. IV, 29. ſi habes, quod liqueat, neque reſpon-des, ſuperbis. Nam ſuperbiæ tribuitur, ſi quis non reſpondet roganti. v. ad Div. I, ult.

SVPERBVS. cui non facile ſatisfieri poteſt, ſaſtidioſus. Or. 44. aurium iudicium eſt ſuperbiſſimum.

SVPERFICIES. ad Att. IV, 2. ſuperficiem ædium conſules æſtimarunt. h. e. aream, ut ep. 1. dicit.

SVPERIOR. de loco ſuperiori eſt de tribunali & ſella curuli. Verr. II, 42. iſtis in

INDEX LATINITATIS.

Sicilia saepe, & palam *de loco superiore* dixerat. * *de suggesto in concione populi*. Verr. I, 5. hanc ego causam cum agam beneficio populi Rom. *de loco superiore* ad Div. III, 8. sermones *ex superiore* & *ex aequo loco* habiti.

SVPERLATIO. *hyperbole*. Or. III, 53. Veritatis *superlatio* & *Trajectio*.

SVPERLATVS. *hyperbolicus*, *nimum augens*. Partit. 15. *verba superlata*.

SVPERSTES. Muren. 12. *utrisque superstitiis* praesentibus istam viam dico, *inite viam*. *superstites esse praesentes*, *docuerunt ad h. l.* *viridusti*, *adjectamque vocem praesentibus esse glossam, delendum*.

SVPERSTITIO. *quid proprie sit v. in supersticiosus*. *sumitur etiam pro religione, bono sensu*. Verr. VI, 51. tanta religione obstricta tota provincia est: tanta *superstitio* ex istius facto mentes omnium Siculorum occupavit, ut quaecunque accident publice vel privatim incommoda, propter eam causam scelere istius evenire videantur.

SVPERSTITIOSVS. *pude dictus v. Nat. D. II, 28. cf. Gronov. Diatrib. in Statium c. 59. * religiosus Dom. 40. adspicite hominem religiosum, & monete eum, modum quendam esse religionis, nimis supersticiosum esse non oportere. * divinus, fatidicus*. Div. I, 31. *missa sum su-*

perstitiosis hariolationibus, utque me Apollo fadis fandis dementem invitam ciet. v. Davis. ad h. l.

SVPERVACANEVS. Care 16. *supervacanei operis aucupium, h. e. ejusmodi, quod sit tempore, quod est ab opere rustico & necessariis rebus vacuum*.

SVPPEDITARE. *suppetere*. ad Art. I, 11. si unquam mihi *in exigentia suppeditarunt. v. Graev. ad Verr. V, 38. abundare* Catil. II, 11. si omissis his rebus omnibus, quibus nos *suppediamus*, eget ille &c. *hinc*

SVPPEDITATIO. *pro capia, facultate*. Nat. D. I, 40. *suppeditatio bonorum, nullo malorum interventu*.

SVPPLERE. Verr. IV, 5. non te instruere domum tuam voluerunt in provincia, sed illum usum provinciae *supplere. h. e. sed tantum tibi frumenti dari, quantum in provincia tibi & familiae tuae opus esset*. Flacc. 17. Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere atque aliud agere patientur. Non sinunt. *supplet enim ille nescio quis, & privatim dicit sed edisse. h. e. succurrit, opem fert, & quod ipsi probare non possunt, suo testimonio probare vult*.

SVPPPLICATIO. *est solemne plurium dierum ex Scro, quo Diis gratia aguntur ob res in bello feliciter gestas. Cicroni tamen hoc contigit uni, ut propter rem domi gestam supplicatio ei decerneretur*. Catil.

INDEX LATINITATIS.

Caril. IV, 10. *sed sunt etiam supplicationes funerum, eaque, ut Manutius placet, unius diei.* Vatin. 12. Scire ex te cupio, quo consilio aut qua mente feceris, ut in epulo Q. Arrii cum toga pulla accumberes? -- Dices supplicationes illas te non probasse. Optime. Nullae fuerint supplicationes. *Has supplicationes videtur etiam Cicero improbare* Phil. I, 6. An me censetis decreturum fuisse, ut parentalia cum supplicationibus miscerentur, ut inexpiabiles religiones in remp. inducerentur? ut decernerentur supplicationes mortuo? &c. *Abramini hoc ita conciliat, ut dicat, supplicationem illam in Arrii funere decretam fuisse honorem Civilem, hanc autem Caesari decretam fuisse honorem divinum, quod ei supplicatum sit, tamquam Deo. Atque ipse Cicero paullo post: adduci non possum, ut, cujus sepulcrum nusquam extet, ubi parentetur, ei supplicetur. Sed non absurda etiam hac ratio videtur, si dicamus, Ciceronem hanc supplicationem invidiose ita interpretari, quasi Caesari decreta sit, ut ei supplicetur, tamquam Deo, cum tantum honoris causa, ut aliis, ut imperatoribus, ut mortuis, Arrio &c. decreta esset. Agebantur autem, credo, in his supplicationibus gratiae Dis, pro beneficio, quae ipsi per mortuum illum reipubl. tribuissent.*

SUPPLICARE. Fin. V, 27. Tu, Piso, hodie ita ista (nempe Peripatetica) nosse visus es, ut, si copia tui semper nobis fieret, non multum Graecis supplicandum putarem.

SUPPLEOSIO fit, cum pede solum percutimus, id fit ab oratore, & est pars actionis oratoria qua in παῖδες interdum utuntur. Or. III, 59. *ibid.* I, 53. &c.

SUPPRESSIO. Cluent. 25. *suppressiones judiciales sunt, cum quis pecuniam apud se depositam, ut iudicibus solvat, sibi servat, avertit, negatque se eam accepisse.*

SUPPRESSUS. Or. 25. ut voce, sic etiam oratione suppressior. *de genere dicendi tenui.*

SUPPRIMERE. Cluent. 24. *supprimere pecuniam v. suppressio.*

SUPPUDET. duobus modis dicitur, nempe primo, vulgari illo, cum nos pudet aliquid fecisse, alicujus vitii &c. deinde cum veremur aliquem, neque audemus in ejus conspectum venire propter culpae alicujus conscientiam. Div. IX, L. *suppudebat me librorum &c.*

SURGERE. oriri. ad Div. VIII, 8 *fama surrexit.* est oratoris incipientis dicere, unde pro dicere.* Rosc. Am. I. cum tot summi oratores sederant, ego potissimum surrexerim. ** est etiam proficiscentium.* ad Att. XVI, 13. VI. Idus cum ante lucem de Sinuessano surrexissem, venissemque &c. ** sed imprimis venustus locus est*

INDEX LATINITATIS.

est ex hoc verbo Verr. I, 40. Nam ut prætor factus est, qui auspicato a Chelidone surrexisset, sortem nactus est urbanae provinciae. Ludit nempe in ambiguitate verbi surgere; quod est non modo lectum relinquens, sed etiam in auspiciando, cum magistratus, oblati auspicio fausto, e tabernaculo surgit, & ex templo statim abit, ne faustum auspici-um alio in fausto turbetur, de quo ritu Dionysius L. II. cf. Casaub. ad Sueton. Aug. 95. Jam eo facilius hoc dicitur a Cicerone, quod Chelidonis meretricis, quæ cum eam cubuisse ea nocte dicit, nomen est hirundinis, avis urbana, quæ commode sane posset præturam urbanam portendere, ut monuit jam Asconius ad h. l.

SVRREPTVS. *malis artibus & clanculum ablati. ad Att. X, 4. ex Scto surrepto.*

SVRRIPI. *eleganter dicitur de noxio reo, cum clandestinis largitionibus aliisque malis artibus efficitur, ut absolvarur. Verr. I, 4. ne actor quidem est is, cui reus tam nocens -- occulte surripi, aut impune eripi possit.*

SUSCEPTVS. *de laboribus, quos sponte nostra facimus. opponitur ei receptus, quod dicitur de rebus, quas aliorum rogatu, jussu facimus. Or. II, 24. in quo est illa magna offensio vel negligentiae, susceptis rebus, vel perfidiæ, receptis. * conceptus. Manil. 3.*

*macula suscepta. sed Græcius laudat lectionem Cod. Erfurt. concepta. * natus. Brut. ep. 14. temp. cui susceptus es, respicis.*

SUSCIPERE. *de negotiis opponitur tñ recipere. v. susceptus & recipere. in Cæcil. 8. suscipere causam. Cluent. 48. Senatus suscepit causam; b. e. actum est de eare in senatu, qui eam vindicandam censuit & decrevit, ut de ea questio haberetur, ut factum est in causa Milonis, quam & ipsam senatus suscepisse dici potest. * ipsa etiam res dicitur suscipi, pro qua labores suscipiuntur. Sext. 22. Suscipere salutem reipublicæ. * adhibere, uti Sull. 31. severitatis suscepta est. Or. 71. impudentiam scribendi suscipere. * de poenis luendis. Manil. 3. suscipere poenam. * concedere, dare. Tusc. I, 32. quod in causa est difficillimum, suscipiunt, illud autem, quod -- facile ad credendum est, non dant. * Div. II, 54. Sibyllæ libri valeant ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones. suscipere religionem est aliquid omittendum censere, quia Dii portentis, fatiis, ominibus, auspiciis prohibere videntur. ibid. quæ si suscipiamus, pedis offensio nobis & abruptio corrigiæ & sternutamenta erunt observanda. Dixerat autem de ominibus.*

SUSCITARE. *fingere, excogitare. Div. I, 40. qui sui*
qua-

INDEX LATINITATIS.

quæstus causa *suscitant* sententias.

SVSPENDERE. *de fornicibus.* Top. 4. si quis in communi pariete demoliendo damni infecti promiserit, non debet præstare, quod fornix vitii fecerit. non enim ejus vitio, qui demolitus est, damnum factum est, sed ejus operis vitio quod ita ædificatum est, ut *suspendi* non posset. * ad Att. XIII, 40. sed ubi bonos viros? *int. videat.* nisi forte se *suspendit.* nempe, ut apud infimos *videat.*

SVSPENSVS. *curis sollicitus & dubius* Dom. 96. *suspensa* ac sollicita civitate. * *intentus alicui rei.* Or. I, 56. *suspensio* animo & occupato Crassum tibi respondisse video. * *suspensum* ex aliqua re *dicitur*, quod *sine ea saluum esse non potest*, quod *ita se habet*, uti *ea res est.* ad Div. V, 13. non aliunde pendere, nec extrinsecus *suspensas* habere rationes bene maleque vivendi. Tusc. V, 12. ex alterius aut bono casu aut contrario ei *suspensa* sunt omnia, quæ ad beate vivendum ferunt.

SVSPICERE. *cogitare.* Læl. 9. nihil altum, nihil magnificum - *suspiciere* possunt.

SVSPICIO. Flacc. 33. nunc facis *suspicionem.* *dicitur de accusatore*, cum *ita de re aliqua dicit*, ut *judices suspicentur*, *veram esse*; pro quo & est *suspiciose* dicere & arguere Rosc. A. 28. &c. & Verr. III, 93. *suspi-*

cioni injicere. * Rosc. A. 21. *suspicionem* ad prædam *adjungere* h. e. *de iis suspicari*, qui *prædam habent.* * Agr. II, 3. *suspicio* ac perturbatio iudiciorum, est *in diâ duon.* pro *suspicio* *perturbationis iudiciorum futura.*

SUSPICIOSE. Rosc. A. 28. *suspiciose* dicere. v. *suspicio.*

S V S Q V E deque. Att. XIV, 6. nam de Octavio *susque deque* h. e. non *curo*, *sursum an deorsum*, quomodo-
cunque *eat.* Nam *proprie* est *sursum deorsum.*

SVSTENTARE. *differre.* ad Div. XIII, 64. *sustentare* rem *dum Nero veniat.* ad Q. Fr. II, 7. *ædificationem sustentare.*

SVSTENTATIO. *dilatatio.* Inv. II, 49. utrum habeat aliquam moram & *sustentationem.*

SVSTINERE. *retinere currentem vel præcipitem* &c. Tusc. IV, 18. ut, si posse putet eum, qui se o Leucata præcipitaverit, *sustinere* se, cum velit. cf. Or. 37. ad Att. X, 21. *sustinere* remos, est *attollere*, non *remigare.* hinc ad varia *transfertur* Acad. IV, 21. 3E *sustinere* assensionem. Læl. 17. *sustinere* imperum benevolentiae. ad Div. VI, 7. *sustinui* me * *manere alicubi.* ad Att. X, 2. *sustinui* me in Arcano fratris, dum &c. * *alere.* ad Att. II, 16. qui ager non amplius hominum quinque milia *sustinere* potest. * *defendere*

INDEX LATINITATIS.

*deri Verr. V, 39. hoc crimen sustinere se nullo modo posse * parem esse alicui viribus &c ad Div. XI, 13. hostes ipsi adhuc satis arroganter sustinebant. Sen. p. Red. 4. sustinere nomen consûlatus. * dignum esse aliquam re. Læl. 20. tantum cuique tribuendum, quantum ille, quem diligas, sustinere possit. * ad Div. XI, 13. cum sustinere eos (rogantes) non posset. h. e. necessario rogata faceret * ad Div I, 9. fronte atque vultu, quibus simulatio facillime suslineatur.*

*SVVS. Leg. II, 10. sui Dii sunt patrii, quos jam maiores coluerunt, & opponuntur peregrinis & novis, quorum cultus aut nondum, aut nuper demum receptus est. * Quint. 7. Alphenus utebatur populo suo. e ludis inprimis gladiatoris sumtum est, & de favore dicitur, de quo supra dictum est. Populus favebat Alpheno, optabat, ut Alpheno res succederet, & si qua petitio ei successerat, letabatur. * Agr. II, 1. petere consulatum anno suo. h. e. eo, quo per legem annalem primum petere licet. Læl. 3. factus est Consul bis. primum ante tempus, iterum sibi, suo tempore, reip. pene fero. * Fin. IV, 4. is poterit semper esse in disputando suus. de eo dicitur qui artem differendi h. e. Dialecticam didicit, & semper reperire potest, quid & quomodo dicendum sit, neque opus habet unice consi-*

*dere dictatis magistri, & memoria; quod qui faciunt, ubi eos memoria aut dictata destituunt, in disputando hebreant necesse est. * saepe suus etiam est pro demonstratio ejus. Inv. II, 17. hunc pater suus consilium plebis habentem de templo deduxit. v. Sancti Minerv. II, 12. & ibi Perizon.*

SYNGRAPHIA. litera, quibus creditor sibi cavet a debitore, ut possit probare. sibi pecuniam ab eo deberi, si forte infitiri velit, eaque a testibus obsignata in templis aut apud amicum communem aut apud argentarium aut aliam publicam personam deponuntur, exemplis earum creditori & debitori datis. Verr I, 36 pecunias occuparat apud populos, & syngraphas fecerat de creditore. ad quem locum vid. Hotom. Dem. 50. si tuus scriptor non syngraphas cum Byzantiis exulibus & legatis regis faceret, nempe ejus pecunia, quam pollicebantur dare. sic Har. R. 16. qui cum Hermacho Chio syngraphas fecit. &c. ad Div. VII, 17. tamquam syngrapham ad Imperatorem attulisses -- sic pecunia ablata domum redire properabas. Har. R. 13. unde tibi solvat, quod per syngrapham credidisti. Muren. 17. tamquam ex syngrapha agere cum populo. h. e. tamquam debitum postulare, quemadmodum pecunia debita ex syngrapha

INDEX LATINITATIS:

grapha postulatur. ad Att. V, 21. ex *syngrapha* jus dici cum lex *Gabinia* vetaret. Nempe ex *syngrapha* jus dicit *Prætor*, cum decernit solvendam esse pecuniam, quæ per *syngrapham* credita sit. de *syngraphis* v. inpr. *Salmas.* mod. *Vsur.* c. 10, 11.

T.

TABELLA. tabula cera inducta, in qua scribitur. Sic est pro epistola *Catil.* III, 5. *tabellas* profecti iussimus, quæ a quoque dicebantur datæ; unde etiam *tabellarii* dicuntur. Item pro *syngrapha*. vel alio instrumento quod fidei faciendæ causa sit. *Tusc.* V, 11. *tabellis* obsignatis agis mecum & testificaris, quid dixerim. cf. *Quint.* 6. Sunt etiam *tabellæ*, quibus in comitiis suffragia, in judiciis sententiæ feruntur, unde *Leges tabellarie dictæ* sunt, de quibus vid. *Ind. Leg.* *Verr.* II, 33. huic *judicialis tabella* committitur. in *Cæcil.* 7. ceratam unicuique *tabellam* dari, cera legitima, non illa infami ac nefaria. *Agr.* II, 2. quod meis comitiis non *tabellam* vindicem tacitæ libertatis. &c.

TABELLARIUS. *Lex Tabellaria.* v. *Ind. Legg.*

TABERNA. ubi merces suas venales & exponunt & faciunt opifices. *Catil.* IV, 8. leonem quendam *Lentuli* concurrere circum *tabernæ*, pretio sperare sollicitari posse animos egentium. -- sed nulli

sunt inventi, -- qui non ipsum illum *sellæ* atque operis & *quæstus* quotidiani locum -- salvam esse velint. multo vero pars maxima eorum, qui in *tabernis* sunt -- quorum si *quæstus*; *occlusis tabernis* minui solet. *Clauduntur autem tabernæ edictis.* *Dom.* 21. de *Clodio*. Cum *edictis* tuis *tabernæ* claudi jubebas; quod quare feceris docet locus *Acad.* IV, 47. quid me igitur in *invidiam* & tanquam in *concionem* vocas, & quidem, ut *seditioni* tribuni solent, *occludi tabernæ* jubes. &c. nempe ut ab opera, *avocarentur opifices*, *plebei homines*, & in *concionem* *confluenter concitari* possent. Sed *clauduntur etiam edicto consulum*, in *tumultu* v. *tumultus*. Ceterum etiam de aliis locis, ubi *libri*, *cibi* &c. *venales* sunt, *tractitium* est. cf. *tabernarius*. * sunt etiam *tabernæ* pro *cauponis*. ad *Q. Fr.* III, 7. *Romæ* & maxime *Appia* ad *Martis*, mira *proluyies* *Crassipedis* *ambulatio* *ablata*, *horti*, *tabernæ* plurimæ. * *spectaculum*, s. locus in *circo* &c. unde *spectatur*. *Muren.* 35. quid statuent in viros *primarios*, qui in *circo* totas *tabernæ*, *tribulium* causa, *compararunt*.

TABERNACVLUM. *itineris* causa *tabernacula* *comparantur*, ut, ubi *deversorium* non est, aut *arbs* *attingi* non potest &c. in *via* *nocturne* in *iis* *manere*

INDEX LATINITATIS.

nere possint, qui mos est antiquissimus, unde tabernacula publice Romæ dabantur legatis, magistratibus in provincias ituris. v. Periz. ad Ælian. IV, 1.9. ad Att. V, 16. multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerumque. Agrar. II, 13. deinde ornat Decemviros tabernaculis, centuriis, supellectili. * in castris etiam solent, ut notum est, milites in tabernaculis esse, unde elegans illud in Brut. 9. de Demetrio Phalereo: processit enim non ut a militari tabernaculo, sed ut e Theophrasti umbraculis. b. e. non in causis forensibus versatus est, de quibus etiam pulvis & sol dicitur, sed in philosophorum subtili ratione & leni. cf. umbra. pulvis. * tabernaculum porro est etiam auspiciantium ante urbem noctu in templo. v. surgere. Div. I, 17. cum tabernaculum vitio cepisset imprudens. ibid. II, 35. tabernaculum recte captum. hoc quale sit, ostenditur ibid. Div. I, 17. quod inauspicato pomerium transgressus esset Consul. * Or. III, 20. collocare tabernaculum vitæ suæ in philosophia.

TABERNARIVS. nomen opificum & eorum, qui in tabernis merces, cibos, vinum &c. venales habent, qui sunt de infima plebe homines. ad Div. VIII, 6. nisi cum tabernariis & aquariis pugnarem. ubi Manusius de his tantum capi

vult, in quorum tabernis homines cibi gratia veniunt, quem vide. Domo 5. Clodius concitator tabernariorum. v. taberna. Flacc. 8. opifices & tabernarios, atque illam omnem fecem civitatum, quid est negotii concitare.

TABESCERE. Catil. II, 4. tabescere desiderio ad Att. III, 45. in hac calamitate tabescendum est. Nat. D. II, 10. terra tabescit calore. ad Att. II, 14. otium, quo nunc tabescimus.

TABIFICVS. Tusc. IV, 16. tabifica mentis perturbationes.

TABVLA omne genus instrumenti sive ex ære facti sive cerati, in quo aliquid scribitur (quamquam Sallust. Catil. tabulam & ceram distinguit, & de æneis tantum dicit.) & ipse Cicero in Verrinis sæpe commemorat tabulas & literas; sed aliis locis etiam literas tabularum nomine comprehendit, v. Sigon. de Judic. II, 16. quemadmodum interdum literarum nomine tabulas, ut in Cæcil. 9. Tabulas ergo Cicero dicit v. codices acceptorum & expensorum. Rosc. C. 1. qui in judicio suo suis tabulis testibus uti conatur. Verr. II, 7. multorum tabulis vobis satisfactum est. ibid. 74. 76. & sic est pluribus locis. Sic cape in Verrinis, ubi a literis distinguuntur v. c. Verr. II, 74. coll. 76. dicuntur tabulae societatis honeste removeri

INDEX LATINITATIS.

non potuisse, literas autem h. e. parvos rationum libellos, potuisse, & remotas esse. Etiam Codices rationum publicarum dicuntur tabulæ publicæ. Verr. I, 21. Rosc. A. 44. Hinc 2. tabulæ novæ dicuntur cum nomina in tabulis expensorum mutantur, h. e. aut plane delentur, ut creditores debitoribus omne debitum condonent, aut pars de summa demitur; quod publica auctoritate interdum factum est: ut cum, ut est apud Sallust. Catil. 33. argentum ære solvi juberetur, h. e. sestertii pro denariis, quarta pars debiti, quinque & viginti pro centenii; quod cum esset jussum, omnes omnium tabulæ mutandæ & aliter scribendæ erant. hinc Græcis novæ tabulæ dicuntur *ἡγεῖν ἀπολογαί*. tabulæ novæ ap. Ciceronem sæpe commemorantur. v. c. Catil. II, 8, Phil. VI, 4. ad Att. V, 21. ibid. XIV, 21. maxime autem expecto, ecquid Dolabella tinniat (h. e. solvat) an in meo nomine tabulas novas fecerit. h. e. solvere nolit, quod debet. 3. tabulæ etiam sunt suffragia ferentium. Pis. 15. 4. Codices in quibus memoria rerum publice, tanquam in censu, judiciis, actarum perscribitur, & omne genus Codicis cerati. Verr. II, 42. ut tabulas publicas corrumpere auderes. Sermo est de codice, in quo scripta erant nomina de crimine delatorum, cujusmodi codicis mentio etiam

Clu 33. 5. *Ἰστα, leges &c. in ære scriptæ, item pactiones, Syngraphæ &c.* Phil. I, 2. ne qua tabula illius decreti Cæsaris figeretur. Or. I, 13. Phil. II, 36. toto Capitolio tabulæ figebantur. ad Q. Fr. II, 6. Racilius tabulam proscripsit, se familiam Catonianam venditurum Rosc. Am. 9. de tabulis eximere nomen. int. proscriptorum. 7. geographica descriptio, quæ & græce *πίναξ* dicitur. ad Att. VI, 2. Dicæarchi tabulæ. 8. tabula est etiam argentariorum mensa. Cæcin. 6. adest ad tabulam: licetur Aebutius. cf. ad Att. XII, 40 XIII, 25. Nam auctiones privatae ferre ad tabulam argentarii fiebant, ut pretia rerum in argentariorum tabulas referri possent. cf. Quintil. XI, 2. Sic commemoratur Vatin. 9. tabula Valeria, ad quam sedere solebant tribuni pleb. ut viderent, quid in concione ageretur, ut essent præsentis, si quis eorum auxilio indigeret. Quint. 6. suos necessarios corrogat, ut ad tabulam Sextiam sibi adsint. veniunt frequentes: testificatur iste, P. Quintium non stitisse int. vadimonium. Nam vadimonia obiri, Syngraphæ fieri, aliaque ejusmodi ad tabulam argentarii alicujus, solebant, in quibus sc. rebus testibus opus, quos ibi facile reperire poterant.

TABVLARIVM. locus in quo tabulæ publicæ servantur.

INDEX LATINITATIS.

Rabir. Perd. 3. Arch. 4. ubi v. *Passeratius*.

TACTVS. Nat. D. II, 15. is solis *tactus* est, ut non tepesciat solum, sed etiam comburat. Div. II, 46. plus terrarum situs, quam lunæ *tactus* ad nascendum valere. *Quamquam Gruter. & Davis. &c. hic habent tractus. Ea vox quod nullum commodum sensum haberet Jo. Clericus, cuius sententiam probat Daviscus, legebat: status, ex c. 44. non absurde, sed non opus est a Codd. Mss. recedere, quorum multi habent tactus; quidam actus & tractus, quæ voces minus abeunt a tactus quam a status. Tactus commode explicari potest; est enim vis lunæ in res terrestres, quæ ei tribuitur, vulgo: influxus lunæ. Sic soli tactum tribui vidimus, eodemque sensu contactus & contagio dicuntur v. tractus.*

TAGAX. fur ab antiquo tagere. ad Att. VI, 3. Est enim levis, libidinosus, tagax. hanc vocem restituit e Cod. Ms. Cujacius demum. Itaque non est in Nizoliano thesauro.

TALARIA. calcei alati, qui Mercurio & Minervæ Nat. D. III, 23. tribuuntur, ad significandam celeritatem. hinc ad Att. XII, 21. *talaria* videamus. h. e. fugiamus.

TALARIS. ad talos dependens. Catil II, 10. coll. Verr. V, 13. tunicæ *talares*, sunt mollium hominum. v. Gell. VII, 12.

& *Salmas. ad Hist. Aug. T. II. p. 556. f.*

TALVS. os eminent in extremo pede animalium; ex quo ludi, qui inde talarius dicitur ad Att. I, 13. instrumentum fit, unde nomen dedit. sed beatiores ex ebore, auro, argento habebant. Ceterum *ti-ronum causa hic breviter, quæ de tali scire opus est, referemus. Tali differunt a tesseriis, quæ sex latera habent, cum in tali sint quatuor & quidem in longitudinem, reliquorum duorum in latitudinem laterum ratio nulla ducitur. Punctum est in uno latere unum, latus oppositum sex puncta habet, unde ienio dicitur, reliqua latera tribus & quatuor punctis notantur. Luditur tali quatuor Div. I, 13. tesseriis autem tribus. concutuntur in fritillo & inde in tabulam mittuntur lusoriam s. talariam. Optimus iactus est Venerius, cum omnes tali latus aliud ostendunt; pessimus, cum omnes idem, qui Canis dicitur. In reliquis iactibus numerus punctorum valet. Ceterum, ut & in nostris ludis est, non easdem leges videntur omnes servasse; sed de quibus conveniat inter ludentes. Cum talus caderet in caput, hoc est, in latus quod erat in latitudinem, & nullis punctis notatus erat, iactis repetendus erat. In hoc iactu dicitur talus rectus cadere, rectus assistere. Fin. III, 16. qui de hoc ludo scri-*

INDEX LATINITATIS.

scripserunt commemorare nihil attinet, cum laudentur a multis, ut Fabric. Bibliogr. Antiqu. p. 640. Pitisco ad Sueton. Aug. 71. Et in Lexic. in talus. propter brevitatem commendandus Casaub. ad Sueton. l. c.

TAM. *cum superlativo.* Phil. XII, 5. vestris *tam* gravissimis *tamque* multis judiciis. *ad quem locum Gravius laudat e Læl. 13. inist. tam maxime. sed tam non est in Gruteriana, nec in Gravianana delatum quippe a doctis viris, qui hunc modum loquendi non comcoquebant. Defendit tamen Aldus Manut. ad eum locum. Vossius Analog. c. 17. quem Gravius citavit, antiquum esse modum loquendi recte dicit, quo superlativus pro positivo ponatur, quo nihil est latinis usitatus. Verr. II, 66. maxime remotissimi. Pro remoti. Sic etiam videtur junctum esse tam comparativo pro positivo, si locus integer est Deiot. 3. per istam dexteram, non tam in bellis & præliis, quam in promissis & fide firmiorem.*

TAMEN. *saltem.* Rosc. Am. 3. videntur illi nonnihil *tamen* in deferendo nomine secuti. * *non diserte semper præcedit etsi, sed aut latet in alio aliquo verbo, aut est ellipsis antecedentis.* Rosc. A. 18. cum apud majores nostros summi viri -- qui omni tempore ad gubernacula reip. sedere debebant, *tamen* in agris quoque colendis aliquantum opere

temporisque consumserunt. *etsi latet in qui omni. In illo autem ad Div. IX, 19. tamen non discedis a malitia; manifeste totum antecedens omittitur ex usu loquendi, qui etiam in nostro sermone obtinet.*

TANGERE. *accipere* Rosc. C. 12. *rego* Roscium, si quid communi nomine *terigit*, confiteor præstare debere societati. ad Div. II, 17. de præda mea, præter quæstores urbanos, h. e. populum Rom. teruncium nec attigit quisquam, *nec tacturus est.* Agrar. II, 25. id circo agros nominare non possum, quia *tangam* nullum ab invito. * *occidere.* ad Att. XV, 11. quemquam præterea oportuisse *tangi.*

TANTVM. *formula, tantum quod, duobus modis dicitur, pro vix, modo, ad Div. VII, 23. tantum quod ex Arpinati veneram. v. Grav. ad Luciani Solæcistam. 2. hoc unum tantum deerat, quod &c. nihil deerat nisi.* Verr. I, 45. *tantum quod* hominem non nominat. cf. Verr. III, 53.

TANTVS. *formula est tanti* Catil. I, 9. II, 7. Verr. IV, 12. 20. ad Att. V, 20. &c. *significat, esse aut fuisse cum quis aliquid faciat feceritve, utile fuisse ei qui fecerit, v. Manut. ad Verr. IV, 20.*

TARDARE. Verr. III, 57. *tardare* alicujus animum *ad persequendum* cf. *tarditas.* Or. 2. *vereor ne tardem* studia multorum. Brut. 68. *Glabrio-*

INDEX LATINITATIS.

brionem socors ipsius natura negligensque tardaverat. * *neutraliter*, pro *morari*: ad Brut. 18. *tardare* te melius est.

TARDITAS. *stupor* Or. I, 27. aut aeterna in te aut certe diuturna valebit opinio *tarditatis*. * Phil. XI, 10. ista sententia affert *tarditatem* ad Dolabellam persequendum.

TECTVS. *qui occultat consilia, negotia, dissimulat* Rosc. 40. *tekti* ad alienos esse possumus: amici multa videant necesse est. Or. 42. ac fortasse alii *sectiores*, (b. e. *dissimularunt, se eloquentiam didicisse*) ego semper praeme tuli.

TELVM. *pro instrumento.* Lael. 17. non mediocri *telum* ad res gerendas.

TÈMERARIVS. *expers rationis & consilii.* Div. I, 29. *temerariae* partes animi.

TÈMPERANTIA. *est modi in quacunque re servandi studium:* Nat. D. III, 15. *temperantia* constat ex praetermittendis corporis voluptatibus. Tusc. IV, 9. *temperantia* sedat appetitiones. cf. Fin. I, 1. Or. II, 60. *dicacitatis moderatio & temperantia.*

TEMPERARE. *parcere* Verr. II, 2. *temperare* hostibus, cf. *ibid.* 6. * *regere* Acad. IV, 1. *temperare* civitates. * *Cum infinitivo.* Div. I, 21. *temperares* tollere i. e. *ne tolleret* * *miscere.* N. D. III, 14. *ex igne & anima temperatum esse.*

TEMPERATIO. Tusc. I, 28.

temperatio corporum, est, cum nec nimio calore nec frigore uruntur. *ibid.* IV, 1. *temperatio* civitatis, continetur moribus, institutis, legibus. cf. Acad. IV, 1. Verr. IV, 44. *temperatio* aeris est variorum metallorum inter se permixtus ut in *are Corinubio*. Leg. II, 7. mensium *temperatio*. h. e. *ordo & ratio.*

TEMPESTAS. Verr. III, 37. Verres *tempestas* Siculorum. Sen. p. R. 14. *tempestate* civili expulsus. Muren. 17. *comitiorum tempestas* popularis.

TEMPESTIVVS. *opportunus.* Tusc. I, 45. multa mihi ad mortem *tempestiva* fuere; quae utinam potuissem obire. * *convivium tempestivum.* Mur. 6. Cato. 14. Arch. 6. *quod ante tempus solitum initur, convivium de die, item, quod in multam noctem producitur.*

TEMPERIVS. *maturum.* ad Div. IX, 17. *temperius*. fiat coena. v. *Manut.* ad b. l. qui docet *temperius esse antiquius quam temporius*; quod veteres dixerint *tempus temperis*; unde etiam *temperi* sit apud Plautum, pro quo post dictum sit *tempori*.

TEMPLVM. *locus ab auguribus certo ritu captus, ut in eo augurium agatur. sic fere definit Varro L. L. VI, p. m. 66. 67. de ritu capiendi, v. Livius I, 18. de formulis quibus capiebatur, v. Briffon. de Formul. L. I. non enim iisdem verbis concipiebatur usquequaque*

INDEX LATINITATIS.

*quaque ut ait Varro l. c. qui & ipse unam attulit, sed hodie in libris insigniter corruptam, ideoque varie a doctis tentatam. v. Scaliger ad b. l. Sic cape hoc verbum Leg. II, 9. augures templa effata & liberata habento cf. effari. * quoniam autem templum hoc augurum erat spatium cæli in omnes partes, quousque prospici poterat, hinc, imprimis poetis, de cælo dicitur. Somn. Scip. 3. Deus is cuius est templum hoc omne quod conspicias. Div. I, 20. cæli cœrula templa. * deinde quoniam hic locus inauguratus & sanctus est, propterea omnis locus inauguratus templum dicitur. Sic locus pro rostris, ubi conciones habebantur, templum dicitur. Verr. III, 96. qui quotidie templum teneret Vatin. 10. in rostris, in illo, inquam, inaugurato templo ac loco. cf. Sext. 35. item curia Dom. 51. si sedem ipsam, ac templum publici Consilii religione concordiae devinxisset. cf. c. 53. * Sunt etiam Acherusia templa, Tusc. I, 21. sc. quia ibi Pluto habitat.*

TEMPORI. *mature. Sext. 37. cur tam tempori exclamarit. cf. temperius.*

TEMPVS. *eleganter & crebro dicitur de statu cuiusque & conditione, qua certo tempore sumus aut fuimus, aut erimus, & quidem in utramque partem. ad Q. Fr. I, 1. Si quem forte (provincialem*

hominem) cognosti amantiorem tuæ, quam temporis. h. e. Pratura, si quem vides tui amantem videri velle, idque tua causa potius, quam quia jam es Prætor. ad Div. X, 1. quæ si ad tuum tempus deducitur, b. e. ad consulatum tuum. in Cæcil. 2. tempus necessariorum meorum, de Siculis magna multiplicique injuria affectis, & Verrem accusare instituentibus Arch. 6. ab nullius unquam me tempore aut commodo aut otium meum abstraxit &c. de reis, quo sensu est sæpissime apud Ciceronem, pro quo etiam dicit periculum, de quo supra. Manil. 1. omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi. -- meus labor in privatorum periculis caste integreque versatus. Verr. III, 61. Utrumque jungitur: ex tempore periculi tui constitutum crimen ad Div. I, 9. scripsi tres libros versibus de temporibus meis h. e. de utraque fortuna, consilatu & exilio. Et exilium quidem suum totumque illum casum & periculum a Clodio sæpe tempus suum postulat v. c. Sext. 58. tempori meo defuerunt &c. ad Div. VI, 6. magna temporum nostrorum varietas, ibid. Rerum hoc natura & temporum civilium ratio non patietur. nempe tempora civilia sunt status & conversiones civitatum. Sed in universum teneant tirones

INDEX LATINITATIS.

in hujusmodi locis, ubi ex vicinia verborum & contextu intelligitur, sermonem esse de statu cujusdam rei aut hominis & conditione, temporis verbum, quod est generis nomen, interpretandum esse, in nostro quidem sermone, verbo forma; quod nisi facere possis, non satis te vim verbi capere scias. * sed dicitur etiam de tempore, quo quid actum est, aut agitur, aut agendum est & de re quae tempore quodam acta est ad Div. I, 7. tempus Caninianum. Dom. 51. tempus illud erat tranquillum &c. suum porro tempus libertate populi Rom. oppressa, Senatus auctoritate deleta. pro: quo tu tempore signum Concordiae dedicare volebas. Ligat. 2. haec duo tempora carent crimine &c. * opportunitas temporis. R. Amer. 10. tempore pugnare. unde pro tempore opportuno dicitur. ad Q. Fr. I, 2. sed tempore ipso de epistolis. * ad tempus est, quia tempus postulat. Planc. 30. ne preferre videar ad tempus. cf. ad Div. X, 9. Coel. 6. * eodem sensu dicitur etiam ex tempore. Vetr. III, 10. ex tempore nascebantur edicta. ib. 71 nihil ex tempore dicit. cf. 75. 61. Flacc. 15. solere suos cives ceterosque Græcos ex tempore, quod opus sit, obsignare dixit. quod ibidem etiam dicitur: temporis causa. Aliter autem est haec forma ad Att. X, 1. ex tempore futura consi-

cis; nempe pro: ex praesenti tempore. * Catil. I, 6. nihil moliris, quod mihi latere valeat in tempore. Gravius interpretatur: tempestive. neque dubito hoc significare in tempore posse. sed quid est: nihil mihi latet tempestive? non est profecto conveniens huic loco sententia. Neque Ciceronianum puto: latere vallet, pro potest.

TENACITAS. Nat. D. II, 47. quaedam animalia unguum tenacitate cibum arripiunt.

TENDICVLÆ. Cæcili. 23. aucupia verborum & literarum tendiculae: sunt interpretum legis aut edicti, cum in literis & verbis calumniantur & literam nimis contra verum & equum argunt.

TENDERE. offerre, porrigere, Or. I, 40. opem amicis & prope cunctis civibus lucem ingenii & consilii sui porrigentem atque tendentem * contendere, pugnare. Fin. II, 5. quid ergo tendit. v. Davis. ad h. l. hoc sensu Livio imprimis usitatum. v. Gron. ad XXIII, 14. XXXII, 32.

TENEBRAE. perturbatis reipubl. bellum civile. Rosc. A. 32. qui, tamquam si offusa reip. sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omniaque miscebant. Sen. p. R. 3. ex superioris anni caligine & tenebris. Dom. 10. quæ tu in illis reipubl. tenebris -- constituisti:

INDEX LATINITATIS.

*isti: ibid. 44. illis tantis tenebris cf. ad Div. XII, 13. * ad Att. VII, 11. quatio, quid agitur? mihi enim tenebrae sunt * tenebrae sunt etiam hominum abjectorum & humilium & pravorum. Sen. p. R. 4. meus oppleta sordibus ac tenebris, unde Pison. 26. tenebras appellat hujusmodi hominem. * tenebrae sunt etiam hominis ita in angustias redacti, ut aestuet, nesciatque quid agat. in Cæcil. 14. qui tibi æstus, qui error, qui tenebrae erunt. * de uehementi animi commotione, tristitia &c. Tusc. III, 34. si quid tenebrarum obfudit exilium.*

TENEBRICOSVS. *cui tenebrae offusae sunt, ut videre verum non possis. Acad. IV, 23. esse sensus quidem non obscuros dicit, nec tenebricosos, sic enim appellat eos. Chius Metrodorus. * Vatin. 5. tenebricosissimum illud tempus in euntis ætatis tuæ patiar latere. h. e. quo adhuc obscurus & sordidus, abjectus, homo eras; ut ex sequentibus intelligitur.*

TENEBRICVS. *Tusc. II, 9. tenebrica plaga.*

TENER. *de omnibus rebus dicitur, de quibus mollis dici solet. Or. III, 45. nihil est tam tenerum neque tam flexibile, -- quam oratio. nempe oratio tenera est, quatenus variis modis collocatione & numero formari potest, ut cera, vox &c. cf. flexibilis. sed aliter*

*dicitur tenera oratio Brut. 9. Phaleræus primus inflexit orationem, & eam mollem teneramque reddidit; nempe de eo genere, quod nitidum, γλαφυρόν dicitur, in quo nulli nervi, nulla asperitas judicialis, nulli aculei; sed quod unice ad delectationem comparatum est. * Div. I, 31. poema tenerum & moratum & molle. h. e. quod propter mores planissime expressos multum sitauitatis habet. * qui facile sensu alicujus rei commouetur. ad Div. V, 21. teneriore animo esse. Tusc. III, 6. est in animis tenerum quiddam atque molle, quod ægritudine, quasi tempestate quatiatur.*

TENERE. *tangere Har. R. 11. tetram tenere non potuit. sic recte interpretatur Græuius, quem vide. * sustinere, ne labatur res & intereat. Or. III, 45. terra tenetur putu suo. Nat. D. II, 54. vita tribus rebus tenetur. * in potestate sua habere, regere. Sext. 19. tenere remp. unde qui tenent, dicitur, omisso reip. verbo ad Att. II, 18. VII, 12. Mur. 38. totam remp. in hac causa tenetis & gubernatis. ad Div. XI, 16. cum equitum centurias teneas, in quibus regnas ad Att. X, 11. ego meum facile teneo. * continere, reprimere. de Fin. II, 7. tenere se non potuit. cf. Acad. IV, 4. Verr. III, 1. tenere cupiditates. * consequi, quod velis, conficere rem. ad Div. I, 1. res*

INDEX LATINITATIS.

aliter teneri non potest Sext. 32. res jam manibus tenetur. Agr. II, 17. qui per cursum rectum regnum tenere non potuerunt. *summa a navigatione formula, in qua nauta dicuntur portum tenere.* ad Div. I, 9. * *assequi, intelligere.* Sext. 10. reconditos sensus alicujus tenere * *uri.* Tusc. IV, 3. quia nihil prolatum erat melius, id, quod erat, tenebant. Flacc. 23. jam id videro; sed primum illud tenebo. * *retinere, obtinere, tueri.* Muren. 28. tenebatur opera illius imperium ad Att. XIII, 48. tenere hereditatem Verr. III, 75. tenere pecuniam publ. *ibid.* 73. quod pretium constituisset, id civitatibus auferre: quod a populo Rom. accepisset, tenere Aët. I. Verr. 8. sed nos non tenebimus judicia diutius. ad Q. Fr. II, 6. vix tenebat sc. familiam gladiatorum, quia alere non poterat. * *quemadmodum retineri dicuntur homines in legendo, audiendo &c. sic tenere etiam quae delectant, & faciunt, ut audire, legere, videre &c. volumus.* Or. 62. teneri ab oratore. Coel. II. ingenio alicujus teneri. *h. e. audire aliquem libenter, quod ingeniose dicit.* ad Div. VII, 20. a quo etiam advenae teneri solent. * *retinere, morari.* ad Div. X, 31. tenuit tabellarios. ad Q. Fr. II, 1. se senatum negavit tenere. ad Div. XI, 16. non tenebo te pluribus Verr. I, 13. ne diutius teneam * *retinere.* Or. II, 54. ea, quae occurrant, cum salissime dici possint, tenere. * *capere, capere tenere in re aliqua, ut se expedire non possit.* Quint. 22. hic te, inquit, teneo. *formula, qua utimur, cum quis dicit aliquid, quo convinci res, de qua agitur, potest.* Nat. D. I, 26. in Nausiphane tenetur. *h. e. se explicare non potest, ut dicat, cum a se non auditum.* * *teneri dicuntur, quae deprehenduntur & qui in re aliqua, crimine, deprehenduntur; qui quoniam rem negare non possunt, atque adeo convicti sunt, propterea teneri dicuntur, qui convicti sunt alicujus criminis, & se expedire non possunt.* Verr. II, 40. teneri in maleficio. Cæcin. 2. facile tenerentur testibus *ibid.* I, 1. manifesto tenetur. Flacc. 16. in minimis rebus saepe res magnas vidi deprehendi ac teneri. Cluent. 30. tenentur uno in loco HS. lxxXL tenentur apud judicem. *ibid.* 44. argumento crimen tenetur. Nat. D. III, 30. dolus tenetur tum &c. * *vincere, causam obtinere.* ad Att. XII, 14. tam claram tamque testatam rem non tenebimus. Acad. XII, 30. si recte concluderit, teneo: sin vitiose, minam Diogenes reddet. * *teneri dicuntur, etiam, quibus lege, jurejurando, pucto aut alia hujusmodi re necessitas est imposita alicujus rei aut faciende aut*
omitt-

INDEX LATINITATIS.

omittenda. adeoque, si contra ac ea lex, pactio postulabat, fecerunt, accusari possunt & puniri Cic. Pis. 13. *pactione obstrictum teneri.* Off. III, 27. *teneri iurejurando.* Verr. IV, 34. *summo legum metu teneri.* Fr. Cornel. I. *ea lege non videri populum teneri.* Cluent. 52. *ac si lege Avitus teneretur.* ad Att. XII, 19. *quodam voto ac promisso me teneri.* ad Div. V, 20. *prædes teneri.* * *poena teneri dicuntur, qui eam meruerunt* ad Q. Fr. II, 3. *teneri ea poena, quæ est de vi.* * *lege teneri non modo, ut ante vidimus, dicuntur, ad quos ea pertinet, sed etiam, qui contra eam fecerunt, ex ea rei sunt, & eius poenam meruerunt.* Har. Resp. 8. *decrevit senatus eos, qui id fecissent, lege de vi, quæ est in eos, qui universam remp. oppugnassent, teneri, * tenere in promissis est servare, facere promissa, pacta.* Off. III, 29. *tendum est, quod promiseris.* Balb. 15. *foedus cum magis fide illius populi, iustitia vestra -- teneretur * contineri, conjunctum esse.* Leg. I, 7. *Deorum agnatione & gente teneri.* * *notanda est etiam hæc constructio.* Leg. IV, 13. *nisi illi ipsi, qui frangere eas deberent, cupiditatis ejusdem tenerentur.*

TENERITAS. Fin. V, 21. *primo ortu inest teneritas & mollities.*

TENOR, *continuatio.* Or. 6.

uno tenore, ut ajunt, in dicendo fluit.

TENTARE. *contingere* Leg. II, 3. *flumen ita frigidum est, ut vix pede tentare id possim, * perspicere, cognoscere.* Leg. I, 22. *cum se totum tentarit. * affligi morbo.* ad Att. XI, 23. *quodam valetudinis genere tentari.* Tusc. IV, 14. *animi valentes morbo tentari non possunt, corpora possunt. * in periculum adducere* Rab. Per. 1. -- *summa reip. in hujus periculo tentatur.* *unius hominis senectus, infirmitas solitudoque tentata est * alicui eripere aliquid velle.* Rabir. Post. 6. *quorum jus tentatur. * Har. R. 26. aures vestras tentata verbo nefario, & perniciofa via, audiendi consuetudine munita.*

TENTATIO. *impetus morbi.* ad Att. X, 17. *valetudinem tuam confirmatam esse & a vetere morbo & a novis tentationibus gaudeo.*

TENVICVLVS. ad Div. IX, 19. *tenuiculus apparatus.*

TENVIS. *acutus subtilis.* Or. I, 13. *sermo tenuis.* Acad. IV, 14. *tenuis & acuta distinctio.* ibid. 24. *ratio ad tenue eliminata. v. subtilis.*

TENVITAS. *corporis est tenuitas, cum succus ei & carnis copia deest, cum sit sanum tamen, unde ad dicendi genus subtile transfertur, quod sine vitio est, sed & sine ornamentis.* Brut. 16. *quosdam, validudo modo bona sit, tenuitas*

INDEX LATINITATIS.

ipsa delectat Fin. III, 12. lima-
ta quædam & rerum & ver-
borum tenuitas Opt. g. d. 3.
tenuitas Lysæ.

TENVITER. subtiliter,
acute. Orat. 14. philosopho-
rum mos tenuiter differendi.
Inv. II, 16. sed illa tenuius,
subtilius & acutius tractan-
tur. Verr. II, 65. nimium te-
nuiter argumenta colligo.

TERES. Or. III, 52. plena
& teres oratio. ducta meta-
phora est a membris corporis
humanis succulentis, & hinc
teretibus, quæ inprimis pul-
chra sunt. unde teretia bra-
chia, teretes cervices laudan-
tur: teres igitur oratio est,
quæ habet copiam rerum &
verborum. & ornamentorum,
neque tamen nimiam, ut tumor
consequatur, quo accedente, ut
membrum in corpore, sic ora-
tio tumida & deformis fit.
* Or. 9. Opt. g. d. 4. aures
teretes, dicuntur acute, ad ju-
dicandum de oratione apta.

TERMINARE. Off. III, 33.
bona voluptate terminare,
h. e. in voluptate finem bono-
rum, summum bonum ponere.

TERMINATIVS. numero-
se cadens. Or. 5. oratio ter-
minata.

TERMINATIO. finis Fin.
V, 19. terminatio rerum ex-
petendarum.

TERRIPAVIVM &

TERRIPVDIVM. quid sit?
v. Div. II, 34.

TERRITORIVM. ager ur-
bi attributus Phil. II, 40.

aratri vomere portam Capua
pæne perstrinxisti, ut florentis
colonie territorium minue-
retur. v. inpr. Salmas. ad Pol-
itionis XXX. 177. p. 317.

TERVNCIVS. int. numus,
fuit olim quadrans, qui tres
assis uncias continebat. ad
Div. II, 17. ad Att. VI, 2. hinc
quoniam tota hereditas asse
significatur, ex teruncio heres
ad Att. VII, 2. esset, qui quar-
tam partem accipit, ex vetere
vi teruncii. Sed constat, Cice-
ronis ætate teruncii illam si-
gnificationem, quæ quadran-
tem valebat in ratione dena-
raria, abolitam fuisse, & in
sestertiaria, quæ invaluera-
tione fuisse quadragessimam
partem sestertii, ut ante dena-
rii. Sestertii autem tum qua-
tuor assibus erant. heres ergo
ex teruncio est heres ex un-
cia & quinque scriptulis. Et
illud ad Div. II, 17. teruncium
non attigit quisquam est for-
ma loquendi ex antiquis tem-
poribus reliqua, quæ significa-
tur nullam vel minimam par-
tem quemquam cepisse. v. Gro-
nov. Sest. II, 1.

TESQVA. fragm. incert.
p. 108. e Festo loca aspera &
difficilia, quem vide.

TESSERVLA. Or. III, 43. est
lapillus in pavimento, unde opus
tesselatum Salm. ad Sol. p. 84.
add. Casaub. ad Sueton. Cæs. 47.

TESTAMENTARIVS.
subjector testamenti, falsarii
genus. Off. III, 17. Sext. 17. * Verr.
I, 42.

INDEX LATINITATIS.

I, 43. *lex testamentaria.* v. Ind. Legg. Lex Cornelia.

TESTA. *regula, imbrex.* Dom. 23. neque illa manus copia Catilinæ cæmentis ac *testis* rectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt.

TESTES. *testiculi.* ad Div. IX, 27.

TESTICVLI. Herenn. III, 21. *pro crumena scortea, e pelle testiculorum arietinorum, quam reus fingitur tenere medico sc. digito, ad significandam hereditatem, cujus casu veneno hominem occidisse arguitur. Ita jam recte interpretatus est Politianus Miscell. c. 62.*

TESTIFICARI. *testibus adhibitis tabulas & syngraphas facere. testibus confirmare, testatum facere.* Quint. 6. *testificatur, Quintium non fuisse.* Tusc. V, 11. *testificaris quid dixerim.* Cluent. 51. *voluit testificari.* &c. v. Hotemann. ad Quint 6. *Sylvium ad Cluent. 51. Passerat ad Cæcin. 16. * testes invoco.* ad Div. VIII, 16. *Deos hominesque testificor.*

TESTIFICATIO. *est confectio tabularum, quæ testibus adhibitis fit.* Muren. 24. *ubi v. Grav.*

TESTUDO. *locus conca-meratus, fornicatus.* Brut. 22. *illum in quadam testudine cum servis literatis commentatum fuisse.* ad Q. Fr. III, 1. *honestatem, testudinis obtinebit.*

TETER. *crudelis.* Tusc.

I, 40. *in eum fuerat teterrimus.* ib. II, 7. *tetri cruciatus.* * *fædus* Nat. D. II, 56. *teter odor.* * *turpis, odio dignus.* ad Q. Fr. II, 5. *ei tres teterrimæ sententiæ defuerunt. i. e. hominum trium turpissimorum sententiæ.*

TETRADRACHMVM. *quatuor denarii. nam drachma respondet denario.* ad Div. XII, 13. *ternis tetradrachmis triticum penes Dolabellam est.* v. Gron. Sest. III, 4. & *Manus. ad l. c.*

TETRARCHA. *est nomen, quod tribuebatur iis, quibus nomine regio uti non licebat, etsi erant dignitate & potestate regia, & quidem proprium, cum obtinerent partem regni in quatuor partes divisa, ut reges Galatia, Judææ &c.* ad Att. II, 9. &c.

TETRARCHIA. *est terra cui tetrarcha imperat.* Deiot. 15. *Deiotarus a Cæsare tetrarchiæ regno multatus est.*

TBXERE. *ædificare.* ad Att. IV, 15. *Paullus basilicam texuit iisdem antiquis columnis.* ad Q. Fr. III, 5. *sane texebatur opus luculenter.*

TEXTILIS. Tusc. II, 8. *pestis textilis, est vestis venenata.* Verr. IV, 1. *pietura textilis, est vestis stragula acu picta, s. cui imagines diversicolores intextæ.*

THEATRVM. *frequentia spectatorum & auditorum.* Or. III, 50. *rota theatra reclamant.* Div. I, 18. *senatus Consultum esse*

INDEX LATINITATIS.

esse factum, referente optimo & clarissimo viro Consule, idque frequentissimo *theatro*, incredibili clamore & plausu comprobatum. nempe *theatrum* b. l. est concio populi, quæ legem de eadem re latam sciuit, adeoque *Scrum* comprobavit. Tusc. II, 26. nullum *theatrum* virtuti conscientia majus. * occasio, locus ita demonstrandi ingenii, virtutis, ut a plurimis cognosci possit, & omnino, quicquid ita fit, ut in oculis hominum fiat, id in *theatro* fieri dicitur. Brut. 2. *theatrum* ingenii. ad Att. XIII, 20. *theatrum* sane bellum habuisti Rabin. Post. 15. majoribus *theatris* propositæ virtutes. ad Div. XIII, 64. *theatrum* magnum habet ista provincia. ad Div. XII, 29. familiaritas magno *theatro* spectata. Verr. V, 14. ut me quæsturamque meam quasi in aliquo orbis terræ *theatro* versari existimarem.

THENSA. est vehiculum, quo simulacra Deorum in pompa Circensi vehuntur, unde *thensa* apud Suetonium & alios insignia divinitatis. Verr. I, 59. via *thensarum* & pompæ. cf. *ibid.* III, 3. V, 72. Har. Resp. 10. v. Scheffer de Re Vehic. II, 24.

THEOLOGVS. Nat. D. III, 21. ii qui *Theologi* numerantur. nempe *theologi* dicti sunt a Græcis olim *mythici* & *Physici*, qui de genealogiis Deorum scribebant, primusque hoc nomine appellatus *Pherecydes Syrus*,

is qui *phitiriasi* periit. Nam & *physici* de Diis agebant.

THESIS. Or. 14. quid sit? cf. *Ind. Græc.*

THRECIDICA. Phil. VII, 6. sunt arma gladiatoribus *Thracibus* usitata, qui inde *Threces* appellabantur.

THREX. Provinc. Conf. 4. genus gladiatoris, dictum ab armis *thracicis*, de quibus statim dictum v. de hoc genere *Lips. Saturnal.* II, 2.

TIBICEN. Muren. 12. quid huic tam loquaciter litigioso responderet ille, unde petebatur, non habebat. Transiit idem *Jctus tibicinis* latini modo. &c. sensus est: *Jctus* componit non modo formulam, qua petitor utatur; sed etiam ei, a quo petitur; simili sensu etiam eadem formula usus est *Quintil. Inst. Or.* VII, 1. de eo qui petitoris & defensoris causam agit, aut saltem pro utraque parte probationes invenit. Unde autem ducta sit hæc formula, non convenit inter interpretes. *Camerarius*, *Sylvius*, *Turnebus* alique capiunt de *tibicine*, qui in sacrificiis præcinebat (neque enim ullum sacrificium sine *tibicine*. v. *Dom.* 47. *Liv.* IX, 30.) & quem putant a sinistris tibiis ad dexteram transisse. sed recte monuit *Grævius*, de hoc more nusquam aliquid legi. Immo vero ex monumentis priscis, in quibus sacrificia exhibentur cum *tibicine*, cernitur, in sacrificiis *tibicinem* unum tantum

INDEX LATINITATIS.

tum tibiā inflare. Transitus tibiā a dextris tibiis ad sinistras porro fit, ut a sono graviore ad acutiorem cantus tradatur; dextrarum enim tibiātum gravis, sinistrarum acutus sonus, ut ostendit Salmas. ad Propisc. Carin. c. 19. p. 826. Et ad Solin. p. 84. sqq. ubi accurate de tibiis dextris Et sinistris, paribus Et imparibus egit. Ea mutatione soni in sacrificiis non opus, ubi maximam partem propterea adhibetur tibicen, ut in aurem sacrificantis canat, ne quid audire possit, quod sacra turbet. v. spondalia. Tibiā porro in sacris adhibita duntur præcentoriæ, incentivæ. Solin. II. Ea sunt dextra ut ad eum locum ostendit Salmasius Et ad Propiscum l. c. p. 827. u. Nulla igitur in sacris sinistra tibiā, nullus a dextris ad sinistras transitus. Nisi igitur cum Manutio velimus dicere, ignorari, unde hæc dicendi ratio ducta sit, probanda erit cum Cl. Gesnero ad Quintil. l. c. (Cel. Burmannus enim ibid. posuit tantum, quid de ea sentiat, non dixit) valde verosimilis Gravii τὴν αὐτὴν sententia, qui ductam hanc rationem e scena dicit, in qua tibicen histrionum actionem moderatur adeoque, ut Factus ab petitore ad eum, unde petebatur, sic ab histrione ad alterum se convertibat, Et unumquemque cantu tibiā juvabat. v. Liv. VII, 2. Et ibi Grenov. Salmas. II. cc.

TINNIO. *solvō pecuniam. ad Att. XIV, 21. si quid Dola-bella tinniat.*

TITVBANTER. *cum dubitatione, ita, ut intelligatur, aliquem non satis confidere rei, non satis certo rem scire. Coel. 7. posuistis enim, atque id titubanter & strictim.*

TITVBARE. *ad Div. XII, 10. si quid forte titubatum est, ut in bello. iniqua, pro, si calamitas accepta.*

TOGA. *est Romanorum propria vestis. v. togatus: Et pacis insigne, ut ait Cicero in Pison. 30. ad Att. V, 10. puram togam jubeor dare cf. VII, 8. V, 20. &c. Est eadem, quæ virilis dicitur. Phil. II, 18. nam toga virilis erat tota alba, ingenuorum autem puerorum Et puellarum limbo purpureo circumdata v. prætexta. Verr. I, 44. eripies igitur pupillæ togam prætextam. Toga autem pura pueris dabatur in foro a prætore, ad quem a parentibus Et amicis deducebantur; Et tum dicebantur forum attingere. Sed etiam toga simpliciter dicitur pro virili, Et pura, cum opponitur prætextæ: pueri togam sumentes, prætextam deponebant. Vatin. 12. toga pulla, est atra, insigne luctus, de qua v. ut Et de toga ejusque colore in univ. Vestiar. Lips. Elect. I, 13. Manus. Quæsit. per Epist. III, 1.*

TOGATA. *int. fabula. Sext. 35. est, quæ agitur ab acto.*

INDEX LATINITATIS.

actoribus togatis, in qua adeo Romanorum hominum facta & mores exprimuntur; ei opponitur Græca, quæ palliata dicitur; Græcis enim ita proprium pallium, ut toga Romanus. v. pallium. cf. Ruigers. Var. Lect. IV, 19.

TOGATUS. *pro cive Romano; quod civibus Rom. toga propria. Itaque togati opponuntur Græcis. Rosc. A. 46. ipse vero (libertus Chrysogonus) quemadmodum passim per forum volitet cum caterva togatorum, videtis. Indignum enim libertum deduci a civibus Romanis tamquam clientibus. v. Hotom. ad b. l. qui male hoc refert salutatores Martialis; nam salutatores togati dicti demum, cum toga vulgo in usu esse desisset sub Cæsaribus, de quo vid. Ferrar. R. Vest. I, 33. Ciceronis autem temporibus toga erat communis omnibus civibus & omni tempore gestabatur cum in urbe, tum extra urbem. Verr. I, 19. togati creditores Græcorum. Or. I, 24. petam, ne has meas ineptias (præcepta de arte dicendi) efferatis, quanquam moderabor ipse, ne, ut quidam magister atque artifex, sed quasi unus e togatorum numero, atque ex usu forensi homo mediocris &c. nempe magistros rhetorices se profitebantur Græci; his opponuntur togati. Cave putes togatum poni pro patrone causarum, quod nominis*

*Causidici sub imperatoribus interdum tribui videmus, quod cum non esset amplius vulgo in usu toga, tamen causidici in togis easus agebant v. Ferrar. l. c. Verr. II, 62: quos produxero, qui ex Sicilia testes sunt, sive togatum velis, sive Siculum; in quo loco librarii interpretamentum reposuerant: civem Rom. quod deinde Cæcilius sustulit. v. Gruter ad b. l. * pro Latino. nam Latini quoque toga utebantur, quod aut civitate post bellum latinum donati, aut certe socii pop. Rom. essent et Rom. legibus uterentur. Or. III, II. Nostri minus student literis quam Latini, tamen ex istis, quos nostis, urbanis, in quibus minimum est literarum, nemo est, quin literatissimum togatorum omnium, Q. Valerium Soranum lenitate vocis -- facile vincat. Etiam Gallia Cisalpina a togæ usu Togata dicitur Phil. VIII, 9. * togati etiam opponuntur armatis, & ad pugnandum aptis, in quo toga impedimento est. Cæcin. 15. advocatio togatorum * Off. I, 23. qui togati reipublicæ præsent, opponuntur Imperatoribus.*

TOGULA. *ad Att. I, 18. Pompeius togulam illam pictam silentio tueretur suam. Toga picta int. acu, est triumphantium & thessas ducentium vestis, quæ & Jovis toga dicitur, quia scil. sumebatur e Capitolio, ut & palmata tunica, quæ & ipsa Jovis tunica dicitur.*

INDEX LATINITATIS.

dicitur. Erant enim in templis plurimae Deorum pretiosae vestes, quibus diebus festis ornarentur, ut hodie Mariae in templis Romanensium, sic Deorum statuae. Primus Gordianus propriam habuit togam pictam tunicamque palmatam. v. Ruben. R. Vest. I, 21.

TOLLERE. *suscipere. Verr. III, 1. quid operis tollant. * colli alicunde dicuntur, qui locum aliquem relinquunt. Quint. 3. tollitur ab atrii Liciniis. * ad Q. Fr. II, 10. ut te proficiscens non tollerem, ins: in rhedam, aut lecticam, comitem itineris sumere. Horat. Strm. II, 6, 42. quem tollere rheda &c. * laudare. ad Div. XI, 20. quod diceret, se dixisse laudandum adolescentem ornandum, tollendum; se non esse commissurum ut tolli possit. nempe ambigue dictum erat tō tollendum, quod duo significare poterat, laudandum & interficiendum. v. Manut. ad b. l. ad Att. II, 25. tollere alicujus laudes in astra. * Nat. D. III, 33. at Phalaris, at Apollodorus poenas sustulit h. e. dedit, solvit. * liberos tollere est agnoscere natos pro suis liberis, & educare; unde deinde dicitur pro: creare liberos. Div. I, 21. puerum, Priamo qui foret post illa natus, temperaret tollere.*

TOPIARIA. *est ars non modo herbis, hedera aliisque arcolae hortorum vestiendi & ornandi, sed etiam ex frustici-*

bus & virgultis, ut buxo, myrto, acantho aliisque flectendo, tondendo, varia horti ornamenta conficiendi. ad Q. Fr. III, 1. topiarium facere videntur. hinc dicitur

TOPIARIVS. *ibid. topiarium laudavi; quamquam alii h. l. neutro genere dictum de opere topiario putant. v. viros doct. ad Plin. III, 19. Salmas. ad Spartian. Hadr. c. 10. p. 89. Topiariorum non semel mentio in lapidibus ap. Gruter. p. DCLII. 8. 9. &c.*

TOPICE. *Top. 2. est ars inveniendi rhetorum, quam auctore Aristotele explicavit Cicero in Topicis.*

TOREVMA. *Verr. II, 52. toreumata sane nota ac pretiosa auferuntur. ibid. IV, 18. habere eum perbona toreumata; in his pocula duo quaedam -- Mentoris manu summo artificio facta. Pis 27. toreuma nullum. Est autem toreuma poculum auro argento-ve calatum, calatus. (v. quod) fuse & erudite demonstrat Salmasius ad Solin. p. 735. sqq. Fiunt non torno, ut quidam existimant, sed caelo. tornus τορνεύρα, caelum τορνεύρα; unde caelatores τορνεύται, tornatores τορνεύται. cf. Bentley. ad Horat. Art. Poet. v. 441.*

TORMENTVM. *craciat. ad Div. VI, 7. tormentum caecae suspicionis, * Tusc. V, 1. quod etsi probatu difficile est, propter tam varia & tam multa tormenta fortuna. sc. quibus*

INDEX LATINITATIS.

bus reposita est virtus, ut in ep. ad Div. dicit, omnibus fortune telis esse expositam vitam nostram. hic machine nomen ponitur, quæ tela conjiciuntur.

TORMINOSI. qui? Tusc. IV, 12.

TORNARE. rotundum facere. Univ. 6. Deus mundum ita tornavit, ut nihil fieri possit rotundius.

TORPEDO. piscis genus Nat. D. II, 50. torpedines torpore se tutantur: unde sc. & nomen duxerunt.

TORQVERE. convertere. Inv. I, 21. quod uterque torquere ad suæ causæ commodum debet. Leg. I, 10. opinionum vanitas imbecillitatem animorum torquet & flectit, quocumque cœpit. Cœl. 6. huc & illuc torquere & flectere suam naturam; de homine omnium obsequi studiis volente, & prout res & locus postulat, ita mores & vitam instituyente. * excutere, accurate explorare. P. Sull. 28. torqueatur vita Sullæ * molestiam, negotium creare. ad Div. VIII, 11. non diu, sed acriter nos tuæ supplicationes torserunt.

TORTUOSVS. nimis acutus & subtilis, spinosus. Acad. IV, 31. de pseudomemo: sed ut omnes istos aculeos & totum tortuosum genus disputandi relinquamus. Fin. III, 1. nec enim in Torquati sermone implicatum quidquam aut tortuosum fuit; nostraque, ut

mibi videtur, dilucida oratio. Stoicorum autem non ignoras, quam sit subtile vel spinosum potius differendi genus * sed quæ nimis subtilia sunt, eadem etiam solent esse obscura. hinc tortuosum pro obscuro. Div. II, 63. cum stertentes aliquos viderint, his objicere vitæ quædam tortuosa & obscura, quæ mane ad conjectorem deferant. cf. contortus. * item, quia tortuose conclusuncule sunt etiam fallaces, tortuosi opponuntur simplicibus, rectis, candidis. Lel. 18. simplicem præterea -- -- eligi par est -- neque enim fidum potest esse multiplex & tortuosum ingenium.

TORTVS. subst. spira in serpente Div. II, 30. Draco immani tortu. Tusc. II, 9. draco tortu multiplicabili.

TORVS. pars carnosæ in lacertis & pectore, Tusc. II, 9 tori lacertorum. * tori sunt etiam in coronis. Or. 6. de oratore temperato: is uno tenore, ut ajunt, in dicendo fluit, nihil afferens præter facilitatem & æquabilitatem: & addit aliquos, ut in corona, toros, omnemque orationem ornamentis modicis verborum sententiarumque distinguit. hi tori sunt, ex sententia Paschalis de Coronis II, 12. partes quædam in circulo coronæ collectiores & eminentiores, ejusmodi sunt in tauro tori, aut in homine. Ex ratione loquendi Ciceroniana, colligi potest

INDEX LATINITATIS.

test posse, toros extrinsecus addi coronæ ornamenti loco, itaque coronam distingui. Sunt autem tori iidem, qui passim ab auctoribus toruli vocantur, h. e. lemnisci, tegulae, vittae, quae, ut in nummis cernitur, maioris ornamenti causa coronae addebantur. torus enim & torulus est funiculus. v. Lex. Rustic. Gesneri in toras cf. Cuper ad Apotheos. Homer. p. 139. Virg. doct. ad Ammian. XXIX, 7.

TOTVS. totum pro re summa, s. pro eo, quod est caput & summa rei, ad Att. V, 20. est totum, quid Kal. Martius futurum sit. ad Q. Fr. III, 1. totum in eo est, ut & c. v. Manut. ad Div. XV. ep. 4.

TRABALIS. Verr. V, 21. Ut beneficium quemadmodum, dicitur, trabali clavo figeret. h. e. firmissimum efficeret.

TRACTABILIS. qui tangi potest. Vniv. 4. corporeum & aspectabile, itemque tractabile omne necesse est esse, quod natum est.

TRACTARE. proprie est contingere manibus, in manibus habere, ut Parad. V, 2. matellionem Corinthium cupidissime tractans. Tusc. V, 38. ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. * administrare, curam alicujus rei sustinere. ad Div. XIII, 77. bibliothecam meam tractavit. in Cæcil. 10. Verr. V, 24. tractare pecuniam publicam, de quaestore. * considerare. Tusc.

IV, 24. tracta definitionem fortitudinis. * gerere se. Catil. III, 12. ita me in republ. tractabo. cf. ad Div. XIII, 12. * commovere, impellere animum Brut. 50. mentes verbis & sententiis & actione tractantur Or. 28. eloquentiæ est tractare animos & omni modo permoveere * est etiam verbum scenicum. nam actores dicuntur personas tractare. Rosc. Com. 7. cujus personam præclare Roscius in scena tractare consuevit. * tractari in re aliqua dicuntur, qui in ea sæpe multumque versantur. Arch. 2. & in ejusmodi persona, quæ propter otium ac studium, minime in judiciis periculisque tractata est.

TRACTATIO. Or. 35. tractatio rerum efficit admirabiliorem orationem. nam ipsæ quidem res in perfacili cognitione versantur. nempe tractio est modus & ratio, qua res ab oratore dicuntur & ornantur.

TRACTATIVS. Ar. Or. III, 23. tractatu ipsarum artium delectari.

TRACTATIVS. adj. versatus. v. tractare extr. * considerando & discendo cognitus. Or. 33. orator habeat omnes philosophiæ notos & tractatos locos. cf. Or. III, 14. * actus, gestus. Herenn. IV, 24. vita honeste tractata.

TRACTVS. Ar. Or. II, 13. tractu orationis levi & æquali perpolivit opus. * Div.

INDEX LATINITATIS.

II, 46. plus terrarum situs quam lunæ *tractus* ad nascendum valere. Lunæ *tractum* recte vir doctus in Obs. Misc. quæ a Cel. Dorvillio curantur, Vol. III. p. 17. interpretatur *cursum, motum & omnem faciem lunæ cum spatio, quod percurrit; nempe si ita Cicero scripsit, ita capiendum, sed in tactus ostendimus meliorem nobis videri lectionem: tactus lunæ.*

TRACTVS. *adj. inceptus, initium habens.* Brut. 6. ab isto initio *tractus* sermo. Nat. D. II, 55. venæ a corde *tractæ* & profectæ in omne corpus ducuntur. * *sæpe dilatus.* Mil. 9. comitia *tracta.* * *lenis, sine asperitate.* Or. II, 15. *tractum* genus orationis. Or. 20. in historia *tracta* quædam & fluens expeditior, non hæc contorta & acris oratio.

TRADERE. *commendare.* Verr. III, 12. non a patre isti *traditi.* ad Div. V, 5. totum hominem tibi *trado* de manu in manum, ut ajunt. * *tradere se alicui etiam dicuntur, qui ab eo in arte aliqua erudiri volunt.* Phil. II, 2. te in disciplinam meam *tradideras.* Brut. 89. cum Philo Romam venisset, totum ei me *tradidi,* admirabili quodam ad philosophiam studio concitatus. * *est etiam verbum juris in abalienationibus, ut traditio* Top. 5. *extr. hinc eleganter* ad Quir. p. R. 6. cum duo consules, eutri pactione pro-

vinciarum auctores se inimicis reip. *tradidissent.*

TRADITIO. *verbum iuris, de abalienatione, rerum Mancipi, quæ fit per nexum.* Top. 5. *extr. abalienatio est ejus rei, quæ Mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in jure cessio.*

TRADVLERE. Brut. 53. *traducere a severitate in hilaritatem.* Verr. II, 78. ab ejus infamia -- vestros animos in aliam partem -- *traducat* * *justinere, exsequi.* ad Att. V, 9. summa abstinence munus hoc extraordinarium *traducemus.* * *traducere equum dicuntur equites, cum in transvectione a censore, non adempto equo, transeunt.* Cluent. 48. Africanus cum esset Censor, & in equitum Censu C. Licinius sacerdos prodisset -- dixit, se scire, illum conceptis verbis peierasse; si quis contradicere vellet, usum eum suo testimonio -- deinde cum contra nemo diceret, jussit *equum tradicere* * *tradnei est etiam in adoptionibus si quis adoptione fit e patricio plebeius lege curiata* ad Att. I. 18

TRADVCTIO *metonymia.* Or. III, 41. ne illa quidem *traductio* atque immutatio in verbo &c. pro Afris est sumpta Africa. * *figura in verbis* Herenn. IV, 14. *traductio* est, quæ facit, ut, cum idem verbum crebrius ponatur, non modo non offendant animam, sed etiam concinniores orationem reddat &c. * *traductio*

INDEX LATINITATIS.

Etio etiam est, cum lege curia. ea per adoptionem e patricio plebeius aut e plebeio patricius fit. Sext. 7. traductio ad plebem furibundi hominis. Hinc

TRADVCTOR. ad Att. II, 9. hic Hierosolymarius *traductor* ad plebem.

TRAGICVS. *de oratore grandi, sublimi & animos per-mouente. Brut. 55. grandis, & ut ita dicam, tragicus orator. Or. II, 56. sed hæc tragica etque divina.*

TRAGOEDIAE. Or. I, 51. nec vero istis *tragoediis* tuis quibus uti philosophi maxime solent, perturbor, quod ita dixisti, neminem posse mentes eorum qui audirent, aut inflammare dicendo, aut inflammatas restringere, nisi qui rerum omnium naturam, mores hominum atque rationes penitus perspexerit &c. *ibid.* 53. his *tragoediis* Galbam liberatum ferebat; quas sc. fecerat in commouendis iudicium animis. *ibid.* II, 51. si *tragoedias* agamus in nugis. *ante dixerat*, in parvis rebus adhibere dicendi faces. Tusc. V, 34. at quas *tragoedias* effecit? (sc. ut Bentleio placeat effudit?) te, Apollo sancte, fer opem, teque omnipotens Neptune invoco, vosque adeo venti &c.

TRAHERE. *sumere. Vern. III, 98. unæ decumæ lege & conditione trahuntur. * differendo prerogare. ad Att. X, 7.*

trahitur bellum Mil. 9. *trahenda* esse comitia * Inv. II, 9. ex victu multæ *trahuntur* suspensiones. Herenn. I, 5. in invidiam *trahemus*. Acad. IV, 26. hæc disputationibus huc & illic *trahuntur* h. e. de his in utramque partem disputatur.

TRAJECTIO. *transpositio Or. 69. & utitur ex trajectione verborum (intell. aperta) & nihilo tamen aptius explet concluditque sententias. paulo ante dixerat, trajicere verba aperte. * hyperbole. Or. III, 53. tum augendi minuendive causa veritatis superlatio atque trajectio. * Div. I, 1. trajectiones stellarum observitaverunt. Est periphras. v. Senec. N. Q. 1p.*

TRALATITIVS. *aliunde petitus & translatus. in legibus & edictis imprimis tralatitium dicitur, quod totidem verbis ex alia lege, aliove edicto repetitum est; unde ad Att. V, 21. Verr. I, 44. tralatitium edictum. ad Att. III, 23. caput tralatitium. hinc tralatitia dicuntur vulgo usitata, vulgata, nota. ad Div. VIII, 5. nosti enim hæc tralatitia: de Galliis constituetur; erit, qui intercedat &c.*

TRANQVILLITAS. *de mari, in plural. Att. VI, 8. ceterisque longis navibus tranquillitates aucupaturi eramus.*

TRANSFERRE. *pro eo quod vulgo dicunt applicare - Off. I, 16. quod ab Ennio positum in una re, transferri in multas potest.*

INDEX LATINITATIS.

TRANSIRE. ad Div. IX, 1. facile me, quæ impendeant, *transiturum*.

TRANSIGERE. de scribentibus & dicentibus, cum alicujus rei explicationem aut argumentum absolverunt Invent. I, 35. ut prima quæque pars, ut posita est in partitione, sic ordine *transigatur*. Or. 40. ut proponat, quid dicturus sit, ut, cum *transegerit* jam aliquid, definiat.

TRANSITIO. Nat. D. I, 18. doceat, eam esse vim & naturam Deorum, ut -- imaginibus, similitudine & *transitione* perceptis cernatur. hoc est illud, quod est apud Diog. Laert. L. X. Sect. 139. τὰς θεῖς λόγῳ διακρίνεις εἶναι. - - εἰς δὲ κατὰ ὁμοειδίαν ἐκ τῆς συνήχης ἐπιβήνους τῶν ὁμοίων εἰδῶλον ἐπὶ τὸ αὐτό.

TRANSLATIO. Inv. I, 8. actio translationis & commutationis indigere videtur. v. *translativus*. Verr. IV, 42. nomen suum isti ad *translationem* criminis commodaturum h. e. *passurum*, ut crimen suum Verres in ipsum *transfere* possit.

TRANSLATIVVS. Invent. I, 8. *translativa* constitutio quid sit?

TRANSMITTERE. committere, Manil. 14. quis dubitat, quin hoc tantum bellum Pompejo *transmittendum* sit * *tribuere*. ibid. 1. tempus amicorum temporibus *transmittere*. * *mare transire* ad Att.

VIII, 5. Lentulum ante *transmissurum*. Fin. V, 29. mari *transmisit*.

TRANSSCRIBERE. Nat. D. III, 30. *transscribere* tabulas publicas i *describere* *corrumpendi causa*.

TRAPEZOPHOROS. ad Div. VII, 23. *signum*, quod *mensam fert*

TRIBVARIVS. ad tribu pertinet. Planc. 15. quod iudiciorum genus si est æquum nulla in re, nisi hac *tribuaria*. ibid. 19. hæsitantem te in hoc sodalitiis *tribuario* crimine. Res tribuaria & crimen tribuarium dicitur, quo *objecto* est Plancio *tribunum corruptio*.

TRIBVERE. *distribueri*. Or. 33. ut in eas partes *tribuat* oratio. ad Div. XIII, 70. *tribuere* in vulgus. *conf.* Invent. I, 5. 55. Tusc. II, 21. * *imponere*, *mandare*. Or. III, 36. plus attulisti, quam tibi est *tributum* a nobis. * *tribui* dicuntur quæ habemus, etiam non accepta. Leg. I, 3. si mihi ullum *tribueretur* tempus vacuum.

TRIBVNAL. est suggestum ligneum, in quo ponitur sella magistratus jure dicentis, aut iudicis sive in urbe sive in provincia exercentis. in castris autem Imperatoris iudicantis concionantis. Primo suggestam fuisse, non sellam, uti non nulli interpretantur, patet ex eo, quod distinguuntur tribunal & sella. Verr. II, 32. prætor

INDEX LATINITATIS.

cor de sella ac tribunali pronunciat. Et sic est sapissime. lignum & mobile fuisse patet ex Vatin. 9. feceris ante rostra pontem, continuatis tribunalibus, per quem consul non in carcerem, sed ad supplicium & ad necem duceretur; deinde ex Sueton. Cas. 84. ubi Caesaris corpus in foro combustum dicitur congestis subsellis ac tribunalibus, quod etiam in corpore Clodii factum est. Praetores Romae & in provincia in tribunali sedisse ius dicentes aut judicia exercentes, ex pluribus Ciceronis locis, quos partim adduximus, partim adducemus patet: de imperatoribus in castris iuvat unum locum afferre ex Liv. XXVIII, 27. ubi Imperator Scipio dicit: Albium & Atrium sedisse in tribunali P. Scipionis. Sed hoc erat plerumque e cespite congesto, ut demonstravit Lipsius ad Tacit. Annal. 1, 16. vid. tamen imprimis Spanhem. VI. & Pr. N. Diff. XIII. p. 618. In tribunali autem, quoniam satis amplum erat, una cum praetore urbano sedebant, quos sibi in Consilium advocaverat Orat. I, 37. nobis in tribunali Q. Pompeii Praetoris urbani, sedentibus &c. conf. Sueton. Tib. 33. in tribunali autem Quaestoris, cum causa ageretur, amici ejus, qui cuperent audire oratores causam agentes. Brut. 84. volo hoc oratori contingat, ut, cum auditum sit, eum esse

dicturum, locus in subsellis occupetur, compleatur tribunal, gratiosi scribe sint; in dando cedendo loco. * Ceterum, quod ad figuram attinet tribunalis, ex numis patet fuisse quadratam; hanc figuram ergo tribuimus militaribus, forensibus. Sed Vitruvius V, 1. formam semicircularem facit, nempe lapideorum & perpetuorum, quae in basilicis erant. de iis enim ibi sermo, non de omnibus: atque id subjecta a Vitruvio ratio docet.

TRIBUNITIVS. A&J.
Verr. 16. Lex tribunitia. v. Ind. Legg.

TRIBUNVS. tria genera tribunorum sunt apud Ciceronem 1. tribuni plebis, de quorum institutione, causis, juribus tirores cognoscant ex Liv. II, 33. conf. Ind. Legg. in Leges Sacrae. Sublata est tribunitia potestas postea re & nomine ad tempus cum decemviri legibus ferendis constituti essent. Liv. III, 32; restituta ibid. 54. s. sublata iterum, re, nomine relicto a Sulla Dictatore Cic. Leg. III, 9. Cas. Bell. Civ. I, 5. In quo tamen scrupulum injicit locus Ciceronis Verr. I, 60. de quo v. Addend. ad Ind. Legg. in Lege Cornelia tribunitia: restituta iterum a Cn. Pompeio. v. Ind. Legg. in lege tribunitia. Eorum potestas antiquissima & prima fuit intercessio contra decreta senatus & magistratum; sed ea postea aucta. Post tempora

INDEX LATINITATIS.

Sulla & Ciceronis aetate, quae huc imprimis pertinet, senatores tribuni fuere, in senatu sedere, ad senatum referre potuerunt (v. ad Div. I, 1) edicere ut senatus conveniat, ibid. XI, 6 &c. conf. Lips. El. Et. II, 13. Torrent. ad Sueton. Aug. 10. 2 tribuni militares. ad Q. Fr. II, 14. sunt autem tribuni militum in legionibus, ut praefecti in turmis, subiecti legato, ut ipsis centuriones, v. ad Div. XV, 4. Creati sunt modo a populo, modo ab Imperatoribus. Ab his creatos docet locus ad Q. Fr. II, 15. M. Curtio tribunatum a Caesare petivi (nam Domitius se derideri putasset, si esset a me rogatus: hoc enim est ejus quotidianum; se ne tribunum mihi quidem facere: etiam in senatu fuit Appium Collegam, propterea ille ad Caesarem, ut aliquem tribunatum auferret) sed in alterum annum. Ab populo creatos innuitur A. I. Verr. 10. tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati, ex Kal. Jan. non judicabunt De hac re adscribam tironum causa locum Asconii ad l. c. tribunorum mil. duo genera sunt: primum eorum, qui Rufuli dicuntur; hi in exercitu creari solent; alii sunt Comitiiati, qui Romae comitiis designantur, sed de hac re v. e Livio aliisque erudito disputantem Lipsium Milit. Rom. II, 9 3. tribuni avarii. Planc. 8. sunt ordinis ple-

beii; itaque cum lege Aurelia judicia cum omnibus ordinibus communicata essent, de plebe judicaverunt tribuni avarii ad Q. Fr. II, 16. 6. ad Att. I, 16. Per eos militibus pecunia stipendiorum numerabatur, ut est auctor Festus. In eorum nomine facere ludis Cic. ad Att. l. c. ubi de judicio Clodiano: tribuni non tam avari (h. e. divites) quam, ut appellantur, avarii. h. e. aere corrupti.

TRIBUS. *sunt partes populi in quas descriptum est pro loco & regione, quam habitant cives Rom. ex instituto Romuli. v. imprimis Sigonium, de tribubus accurate disputantem de Ant. Jur. Civ. R. L. I. 3. Ciceronis tempore XXV. tribus fuere, quarum nomina a supra post Indic. Histor. Mutata est aliquantum ratio tribuum, cum Q. Fabius M. fecerit urbanam omnem in quatuor urbanas tribus conjecit. v. Ind. Hist. in Q. Fabium; a quo tempore honestius fuit in tribu rusticana esse quam in urbana, & nota consoria, e rusticana in urbanam conjici. Cluent. 43. tribus moveri. A tribubus dicuntur comitia tributa, de quibus v. Comititia. Sed fit tamen non semel apud Ciceronem mentio tribuum in comitiis censuaria. v. c. Agr. II, 2 me non extrema tribus suffragiorum, sed primi illi vestri concursus .. consulem declaraveram. Id quale sit, tironum causa verbis J. Fr.*

INDEX LATINITATIS.

J. Fr. Gronovii docebimus ex Observ. L. IV. c. 1. p. 5. Multitudine civium in immensum, aucta, unaquaque in tribu permulti erant diversarum, imo omnium classum cives, jamque singulas classes in unaquaque tribu plures faciebant centurias tam juniorum, quam seniorum. Hinc Cicero in Or. pro Plancio *centuriam* vocat *unius tribus partem*. Ergo comitiis centuriatis ex tribubus XXXV sorte una tribus excernebatur, ex cujus centuriis primæ classis quod quæreretur prærogativa, centuria ipsa quoque hæc tribus jam prærogativæ nomen acquisierat: deinde quot illius sorte ductæ etiam prærogativæ tribus essent centuriæ primæ classis, tot rursus sortes conjiciebantur in sitellam, numero, ut videtur, aliquo notatæ, quo prima juniorum, vel seniorum secunda, tertia & deinceps centuriæ distinguerentur: tum quam centuriam designans fors excidisset, ea erat prærogativa centuria. Hinc factum, ut, quemadmodum ob centuriam prærogativam etiam tribus in qua continebatur, prærogativæ nomine gaudebat, sic etiam tribus nomen daretur illi centuriæ, atque adeo promiscue interdum hæc duo vocabula *centuriæ* & *tribus* hac in re comitali usurparentur. hæc ille. Ap. Florum etiam extra rem comi-

tialem tribus pro centuria equitum dici viderunt viri docti l. 1. §. ubi v. Duker. ex quo intelligitur eo tempore centuriam & tribum promiscue dictas. Ceterum illam rationem centuriæ prærogativæ sorte capiendæ, quam Gronovius explicat, apparet, de tribubus rusticis tantum accipiendum esse, quod in tribubus urbanis eo tempore primæ classis centuriæ esse non poterunt, quod vir magnus monere prætermisit; scilicet, ut opinor, quia etiam non montis in mentem debebat venire.

TRIBVTARIVS. Verr. IV, 65 multum apud illum recentes nuncios multum tabulas non commendaticias sed tributarias valuisse. *fucete dicuntur literæ, quibus pecunia promissa erat, aut quibuscum una pecunia missa.*

TRIBVTIM. per tribus, in tribus. ad Att. XIV, 15. Scaurus populo tributim domi suæ satisfecerat. Muren. 32. si gladiatoribus (*b. e. in ludis gladiatoriiis*) vulgo locus tributim esset datus. cf 34. Flacc. 7. tributim & centuriatim descriptis ordinibus, classibus &c.

TRIBVTIO. distributio. v. tribuere Nat. D. I, 19. tributio æquabilis.

TRIBVTVM. quomodo a vectigali differat & tributarii stipendiariiue a vectigalibus v. in stipendiarius. sed omnis pecunia collata a pluribus in medium, quam collectam dicimus

INDEX LATINITATIS.

mus, appellatur tributum. Verr. III, 42. Imacharenses tributum facere cœgisti, ut Apro- nio darent HS. XXmillia. vulg. ferre. ad Div. III, 7. quereba- re, quod legatos tributa exi- gere vetarem. i. e. collectam facere.

TRICAE. ad Att. X, 8. domesticæ *trica*, sunt difficul- tates rei familiaris.

TRICARI. *tergi versari, moras facere.* ad Att. XV, 13. Dolabella scripsit, sese de at- tributione omnia summa fe- cisse: Vestenum accusat: *tri- catur* scilicet.

TRIENS. *tertia pars he- reditatis. est enim proprie ter- tia pars assis.* ad Att. VII, 8. Dolabellam video Liviae testa- mento esse in *triente*.

TRIERARCHVS. Verr. I, 20 &c. *est præfectus trire- mis, quem creat civitas, quæ na- vem suo sumtu ædificatam præbet. Alio sensu est apud oratores Græcos v. c. Demo- sthenem de Coron. 30. nempe ibi significat eum, qui aut solus suo sumtu triremem ædificat, instruit, ac deinde ei etiam præest, aut aliquid confert ad triremem ædificandam, unde οὐριάρχης dicitur.*

TRIETERIDES. sunt so- lennia Bacchi a numero anno- rum, post quos elapsos celebra- bantur. Nat. D. III, 23. *triete- rides* a Dionysio quinto con- stitutæ putantur.

TRINUNDINVM f. tri- num nundinum. *terna nun-*

dina, quibus, cum cives ex agris in urbem confluerent, ut fructus agrorum & alias merces rusticas venderent, lex in comitiis ferenda promulga- batur, ut eam etiam atque etiam considerare cives possent, & candidati magistratum pe- tebant. terna autem nundi- na cum diebus interjectis con- ficiunt summam septemdecim dierum, non, ut quidam docti viri existimarunt, septem & viginti. Numerandorum die- rum enim initium fit a nun- dinis primis, & desinit in ter- tiis: nundina autem secunde more latino bis numerantur, ut sint & dies nonus a primis nundinis, & primus dies in al- tera enneade dierum. ad Div. XVI, 12. se præsentem *trinum nundinum* petiturum. Dom. 16. quod in ceteris legibus *tri- num nundinum* esse oportet, id in adoptione satis est, esse trium horarum. *scil. adoptio fit per legem curiatam, adeo- que ad eam quoque trinundino opus est.* Phil. V, 3. ubi promulgatio *trinundinum* hæc commate in quibusdam ead. distinguuntur; neque id ab- surdum esse dixerim, sed potest etiam abesse distinctio, ut sit ellipsis præpositionis: per, ut in illo ad Div. XVI, 12. & alibi.

TRIPVDIVM. quid sit docet Cicero Div. I, 15. quia, cum pulli pascuntur, necesse est, aliquid ex ore cadere, & terram pavire, *terripanium* primo, post *terripudium* di- ctum

INDEX LATINITATIS.

Etum est; hoc quidem jam *tripudium* dicitur: cum igitur offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti *tripudium solistimium* nunciant. cf. Div. II, 8. ad Div VI, 6.

TRISTIS. *severus, justus.* Aët. I. Verr. 10. *tristū* iudex. Coel. 6. *tristis*, opponitur *remisso*. Quint. 18. natura *tristi* ac recondita fuit. Brut. 30. *triste* ac *severum* dicendi genus.

TRISTIVS. Cato 19. adolefcentes gravius aegrotant, *tristius* curantur *b. e.* acerbioribus molestioribusque remediis.

TRISTITIA. *severitas.* Or. I, 7. *tristitia* sermonis *opponitur *elegantia* & *suavitati* in oratione. Fin. IV, 28. horridiores evadant, asperiores, duriores & oratione & moribus. quam illorum *tristitiam* atque asperitatem fugiens Panætius, nec acerbitatem sententiarum, nec differendi spinas probavit. * Offic. I, 12. cum dixisset *hostem* *b. e.* peregrinum veteribus dictum esse, qui perduellis appellandus erat, addit: lenitate verbi *tristitiam* rei mitigante.

TRIVMPHALIS. in Pison. 19. provincia, quæ fuerit ex omnibus una maxime *trivmphalis*. *b. e.* quæ maxime materiam belli triumpho digni gerendi habet, & ex qua adeo plerique Proconsules redeuntes triumphavere.

TRIVMVIR. Orat. 46. *triumviri* capitales. cf. ad Div. VII, 13. sunt præfecti car-

cerum, quibus suppliciorum a damnatis sumendorum cura mandari solet, de iis lege Lipsium ad Tacit. Annal. V, 9. & quos laudat præterea Cœrtius ad Sallust. Catil. 55. * ad Div. VII, 13. *triviri* (triumviri) auro, argento, aere, int. flando feriundo. Dicti etiam *monecates*. v. Pompon. Orig. Jur. § 30. Cluent. 13. ante pedes Q. Manlii, qui tum erat *triumvir*, constituunt. intellige de magistratu municipali. Municipiorum enim magistratus a numero appellantur; qui diversus in municipiis fuit.

TRIVMVIRATVS. Brut. 31. de Q. Aelio Tuberone: qui quidem in *triumviratu* iudicaret, contra P. Africani avunculi sui testimonium, vacationem augures, quo minus iudiciis operam darent, non habere. qui fuerit hic *triumviratus*, non vidi, qui explicaret. Mihi autem non est dubium, quin sermo sit, non de *triumviratu* Tuberonis, qui nullus fuit, sed de tempore *triumviratus agrarii*, qui fuit illius temporibus ex lege agraria Sempronia C. Gracchi. Nam cum a triumviris agrariis M. Fulvio Flacco, C. Graccho & C. Carbone, dum agros dividerent, graves seditiones excitæ essent, ex sententia P. Africani Senatus iudicia causarum agrariarum a Illviris tamquam suspectis ad Consulem C. Sempronium aliosque iudices transferre voluit. v. Figb.

INDEX LATINITATIS.

ad an. 624 In qua re, cum de iudicibus, qui cum Sempronio iudicarent, ageretur, potius incidere, aut incidit potius illa de vacationibus augurum questio.

TROCHÆVS. vulgo dicitur pes una longa & altera brevi, sed apud Ciceronem est pes tribus brevibus syllabis, qui & tribrachys dicitur. quem nos autem vulgo trocheum dicimus, choreus a Cicerone dicitur Or. 57. contra accidere in spondeo & trochæo, quod alter e longis constaret, alter e brevibus fieret. -- *trocheum*, qui est eodem spatio, quo choreus, cordacem appellat, quia contractio & brevitās dignitatem non habeat.

TRULLA. Verr. IV, 27. erat etiam vas vinarium, ex una gemma pergrandi, *trulla* excavata, manubrio aureo. *ibid.* *trulla* gemmea. *Erat autem hoc vas comparatum ad vinum hauriendum & poculo infundendum, quod vel ipsum manubrium indicat.* Ex Horat. Sat. II, 3, 144. festis potare diebus Campana solitus *trulla* vapamque profestis colligunt, fuisse poculum, quia sc. *trulla* potari dicitur. Sed hoc non est consequens. *Trulla* potatur, quia est inter instrumenta & vasa, quibus in convivis utimur. cf. Gel. Burr. ad Petron. c. 75.

TVERI. intueri, inspicere. Div. I, 14. intuerentur, nec tuendi satietas capere posset. * tueri templa &c. dicitur non modo qui supremam eorum cu-

ram habet &, per quos placet secta & facta conservat, ut Romæ censes. Leg. III, 3. tuentor Censores urbis templa, vias, aquas &c. sed etiam redemptores, qui in templis aliquid instaurandum, sarcinandum, melius faciendum redemerunt. Verr. I, 50. ædem Castoris P. Junius habuit tuendam: ex sequentibus autem patet, cum columnas quasdam redemisse ædificandas.

TVITIO defensio, conservatio. Top. 23. natura habet duas partes, tuitionem sui & ulciscendi ius.

TVMERE. egrotum animo & perturbatum esse. Tusc. III, 9. animus *tumens* in vitio est. Sapientis autem animus, semper vacat vitio, nunquam turgescit, nemo *tumet*. ac iratus animus eiusmodi est. &c. * ad Att. XIV, 7. *tumens* negotia h. e. imminet res novae. v. *tumor*.

TVMOR. de animi lusu. Tusc. III, 12. cum *tumor* animi resedisset. *ibid.* 31. erat in *tumore* animus. *ibid.* IV, 30. recentes quasi *tumores* animi. * res novae imminentes ad Att. XIV, 5. meam stultam verecundiam, qui legari noluerim ante res prolatas, ne deferere viderer hunc *tumorem* rerum, cui certe si possem mederi, deesse non deberem.

TVMULTVARI. trepidare, metu aliquo animi perturbari. Agr. II, 37. qui sæpe & sine causa *tumultuat*. Off. I, 23. non perturbari rebus asperis, nec *tumultuantem* de gradu deici,

INDEX LATINITATIS.

ut dicitur. Cael. 15. quid *tumultuarius*? quid insanis? quid clamore exorsa, verbis, parvam rem, magnam facis? cf. *tumultus*.

TUMULTVS. Phil. VII, 1, potest bellum esse sine *tumultu*; *tumultus* esse sine bello non potest. quid est enim aliud *tumultus*, nisi perturbatio tanta, ut major timor oriatur? unde etiam nomen ductum est *tumultus*. (nempe non a timore, sed a timore, qui est rerum novarum timor. v. tumor.) Itaque maiores nostri *tumultum* *Italicum*, quod erat domesticum; *Gallicum*, quod erat Italiae finitimus, praeterea nullum *tumultum* nominabant. Gravius autem *tumultum* esse quam bellum, hinc intelligi licet, quod bello vacationes valent, tumultu non valent. Phil. V, 19. vacationem militiae ipsis, liberisque eorum esse placere: extra *tumultum* *Gallicum* *Italicum*que. Rost. Am. 6. *tumultus* proximus; dicitur bellum civile *Sullanum*. In bello autem *Italico* *Gallicove* subito edici solebat *tumultus*, quod erat summi periculi & celerissime depellendi indicium, & hanc habebat vim, ut saga sumerentur, iustitium esset, sine dilectu milites fierent interdum, & vacationes nulla essent. Sull. II. meis consiliis, meis laboribus, -- sine *tumultu*, sine dilectu sine armis, sine exercitu, quinque hominibus comprehensis atque confectis &c. Phil.

V, 12. *tumultum* decerni iustitium edici, saga sumi dico oportere, dilectum haberi sine vacationibus in urbe & in Italia, praeterea Gallia tota. Mauren. 10. simulatque increpue suspicio *tumultus*; artes illico nostrae (np. eloquentia & juris scientia) conticescunt. cf. Budanum ad Pandect. p. m. 194.

TUNICATVS. Agr. II, 34. qui metus erat *tunicatorum* illorum. b. e. de infima plebe hominum, qui *tunica* sine toga utebantur; unde etiam *tunicatus* popellus ap. Horatium. Sed de hac re & *tunica* in genere necessaria tironibus tradita sunt in Lexica Fabri, & notis sunt de re Vestiarum scriptores: * in exercitationibus campestribus uti praeter *campestra* etiam *tunica*, modestia signum in iuvenibus Læ. 5. uteremur ludæ *campestri tunicati*. ubi v. Grav.

TVRBARE. bellum movere. Sull. 20. si in Hispania *turbatum* esset. * corrumpere. Verr. III, 94. *turbare* reliquas spes. * *tumultuari*, Fin. I, 10. id ne fore quidem faciunt, ut ita ruant atque *turbent*, ut earum motus atque impetus, quo pertineas, non intelligatur. * molestiam alicui mala fide *fallaciterque* agendo creare. ad Q. Fr III, 1. ne quid ille *turbet*.

TVRBO. Sext. II. illi duo reip. *turbines*. de Gabinio & Pisone. Dom. 33. tu, procella patriæ, *turbo* ac tempestas pacis atque otii.

TYRBVLENTE. animo perturbato.

INDEX LATINITATIS.

turbato. Tusc. IV, 28. *turbulente humana pati.*

TVRGESCERE. *perturbatum esse* Tusc. III, 9. *animus sapientis nunquam targescit, nunquam tumet.*

TVRMALIS. Or. II, 65. *turmalis statuae.* Ita facete *Africanus major Corinthiis statuas pollicentibus dicebat equestres statuas, quod eas ponere volebant, ubi iam multae aliorum imperatorum essent.*

TVRP.FICATVS Off. III, 29. *tarpificati animi foeditas.*

TVRPIS. *insuavis* Or. 47. *quid si etiam abfugis (sp. pro aufugit) turpe visum est.*

TVTELA. Flacc. 34. *tutela legitima.* Rosc. Am. 6. Or. I, 36. *tutela iudicium; quo quis accusatur, quasi tutoris officium male prestisset, & pupillum fraudasset.*

TYPVS. *effigies fidelis.* ad Art. I, 10. *præterea typos tibi mando, quos in tectorio atrio- li possem includere.*

TYROTARICHVS. ad Div. IX, 16. ad Art. IV, 8. &c. *genus cibi e caseo & falsamento, ut notatio verbi docet; sed accedebant etiam alia res, ut Apicius docet, apud quem est ratio petellæ tyrotarichæ conficiendæ.* de Art. Coquin. IV, 2. *quæ apud Ciceronem patina tyrotarichi dicitur.*

V.

VACARE. Tusc. II, 26. *amplitudinem animi - omnium rerum pulcherrimam, eoque pulchriorem, si vacet populo,*

b. e. ut post dicit, si sine populo teste recte facit, non hoc agit, ut populo placeat.

VACATIO. *ejus est, qui a quacunque re molesta aut laboriosa liber est. res, a qua quis liber est, adicitur interdum, interdum omittitur.* Phil. V, 19. *vacatio militiæ.* Font. 4. *pretium ob vacationem datum, np. a munere via publica munonde.* ad Div. IX, 6. *quæ studia magnorum hominum sententia, vacationem habent publici muneris. b. e. potestatem faciunt a republ. gerenda abstinendi. Sed non solum genitivus rei, a qua quis liber est, adicitur, verum etiam causa, propter quas liberatur.* Coel. 12. *severitati tuæ, ut oportet, respondere non audeo, erat enim meum deprecari vacationem adolescentiæ, veniamque petere.* Leg. I, 3. *ego vero ætatis potius vacationi confidebam.*

VACILLARE. ad Div. XVI, 15. *epistola vacillantibus literulis, quales nempe sunt eorum, qui, propter infirmitatem aliquam e morbo aut senectute or- tam, tremebunda manu scribunt.* Catil. II, 10. *qui partim incerti, partim male gerendo negotio partim etiam sumptibus in vetere ære alieno vacillant. h. e. expedire se ex ea & consistere non possunt.*

VACVITAS. *de tempore, quo munus aliquod, magistratum, nemo obtinet.* ad Div. XI, 10. *quantam perturbationem rerum urbanarum afferat ob-*
tus

INDEX LATINITATIS.

tus consulis, quantam cupiditatem hominibus injiciat vacuitas. Gravius e- vestigiis Codd. MSS. legendum judicat: vacivitas quem vid. ad b. l.

VACVVS. otiosus. Brut. 5. cum te sciremus esse vacuum. * Catil. I, 6. cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuum fecisses. hac forma loquendi significat de medio sublatum quemcunque, quo superstiti nuptiae fieri nulla possunt. Sic Sall. Catil. 15. Aurelia Orestilla pro certo creditur, necato filio, vacuum domum scelestis nuptiis fecisse. ubi vid. Curtius, sed & is qui mortuus est, dicitur vacuum domum facere ap. Liv. I, 46. Arus Tarquinius & Tullia minor prope continuatis funeribus cum domos vacuas novo matrimonio fecissent. i. e. mortui essent, neque amplius obstarant fratri sororique, quo minus se iungerent matrimonio. vide tamen ad b. l. Jac. Gronov.

VADARI. est, iubere aliquem datis sponsoribus polliceri, ad diem certam ad agendum de re aliqua certum ad locum venturum, & est petitoris; unde autem petitur, vadimonium promittit. Quint. 6. se iam neque vadari amplius, neque vadimonium promittere. Verr. III, 15. cum Apronius ex Leonino usque Lilybaeum aliquem vadaretur ex miseris aratoribus. cf. Quint. 19. cf. Salmas. mod. usur. c. 16.

VADIMONIVM. est 1. pra-

sentia aut ab eo, quem quis est vadatus datis vadibus s. sponsoribus promissa, aut a sponsoribus, qui ejus qui vadatur, praesentiam alterius sua fide & periculo suo promittunt. hinc formulae Quint. 6. vadimonium promittere. ibid. 7. vadimonium sistere &c. 2. ipsa postulatio & promissio praesentiae. ibid. 6. hominem in praesentia non vadatur; ita sine vadimonio disceditur. ibid. 5. res esse in vadimonium coepit. h. e. res eo venerat, ut sibi inter se praesentiam certo die promississent. ibid. 18. quaesivit, quo die vadimonium istud factum esse diceres. ad Q. Fr. II, 14. nemo fuit in tanta multitudine, qui vadimonium concipere posset. h. e. & Cui. qui formulam posset scribere, qua vadimonium postularetur & promitteretur 3. ipsa dies, qua praesentia postulata & promissa est. der termin. Cato 7. meminere vadimonia constituta. Quint. 7. cum vadimonia dilata essent. cf. ad Div. II, 8. ad Quint. 16. ad vadimonium venire. ibid. deferre vadimonium. obire vadimonium. de vadimonio longa est disputatio ap. Salmas. mod. usur. c. 16. (in qua tamen non omnia vera, tamquam illud, quod p. 696. dicit vadimonium promittere fuisse tantum sponsorum, cum de reo sit discrete apud Cicer. Quint. 6. se iam non vadari amplius, neque vadimonium promittere.) cf. Budaeum ad Pand p. m. 40 sqq.

VAGA-

INDEX LATINITATIS.

VAGARI. Offic. II, 2. de Academicis: non enim sumus ii, quorum animus *vogetur* errore. *h. e.* nesciat, quid statuat, quid decernat. * Or. I, 48. ne oratio *vagari* cogatur, de *λογισμός* dicitur, nulla proposita rei, de qua agitur, definitione. *s. de* iis qui nesciunt via & ratione, initio a definitionibus facta, disputare. * Or. III, 44. *vagari* verba & 49. *vagari* oratio dicitur, cum verba non sunt ita juncta, neque ipsa sententia periodicis comprehensa, ut numerus existat. * Tusc. III, 6. deinde *vogabimur* nostro instituto, *h. e.* *latius* & *copiosius* differemus de re. * Marcell. 9. *vagabitur* nomen tuum longe atque late, certam quidem sedem non habebit.

VAGINA. Cato 15. viriditas herbescent culmo erecta geniculato, *vaginis* jam quasi pubescens includitur.

VAGVS. Brut. 91. *vagum* dicendi genus. *h. e.* copiosum *cf. vagari.* * Or. II, 16. *vaga* questio est, quae in genere versatur, non certis personis & temporibus adstricta. * incertus. Nat. D. II, 1. & de Diis habere non errantem & *vagam*, ut Academici, sed, ut nostri, stabilem certamque sententiam * *de oratione non composita, nec numerosa.* Or. 23. solutum quidam sit, nec *vagum* tamen, ut ingredi libere, non ut licenter errare videatur.

VALLVM *s.* **VALLVS.** munimentum circa castra, quod

fit a palis, qui & valli dicuntur, unde elegantes dicendi rationes. Nat. D. II, 57. munitiones sunt palpebrae tamquam vallo pilorum. Ceterum quod Victorius Var. Lect. XXI, 16. ex hoc loco corrigit Xenophontem Mem. Socr. I, 4, 6. id improbauimus ad eum locum. Cato 15. fundit frugem spici, ordine structam, & contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum utrum bi ablativi sint a vallum, as vallus, disputat & pro ultimo stat Gronou. Obs III, 12. quem vide. Mibi utrumque rectum videtur. Nam, quod Gronovius ipse negare non audeat, vallum est a palis dictum, qui & valli sunt; deinde vallum pro pluribus palis dicitur Floro II, 18. ferre plenius vallum iuebantur, qui arma nescirent; ad quem locum Dukerus mihi videtur errare, qui hoc vallum dicit insolentius dici pro hic vallus. Est enim ap. Liv. VIII, 38.

VANITAS. dicitur de omnibus iis rebus, quae habent speciem inane, a veritate alienam, ut, de mendacio, Off. I, 42. nihil proficiunt, nisi admodum mentiantur, nec vero est turpius quicquam vanitate. — mercatura — multis, sine veritate impetions. Offic. III, 14. quod si vituperandi sunt ii, qui reticuerunt; quid de iis existimandum est, qui orationis vanitatem adhibuerunt? de assentatione: Lael. 25. multi autem Gnathonum similes, cum sint loco, fortuna, fama supe-

INDEX LATINITATIS.

superiores: horum est assentatio molesta, cum ad *vanitatem* accessit auctoritas. *de errore*. Tusc. III, 1. ita variis imbuimur erroribus, ut *vanitati* veritas, & opinioni confirmata natura ipsa cedat.

VANVS. mendax. Quint. 6. si *veritate* amicitia, fide societas, pietate propinquitas, colitur; necesse est qui amicum, socium, affinem, summa ac fortunis spoliare conatus est, *vanum* se & perfidiosum & impium fateatur.

VAPORARIUM. est *hypocaustum* s. fornax, in qua ignis aque calefaciendae in balneis succenditur. ad Q. Fr. III, 1. *vaporarium* ex quo ignis erumpit. v. Philander ad Vitruv. V, 10. Sed Scaliger ad Catull. ep. 6. *verba*: ex quo ignis erumpit, pro *glossmate* habet, & totum locum aliter constituit.

VARIARE. ornare, distinguere. Or. II, 9. oratoris est formare orationem eamque *variare* & distinguere quasi quibusdam verborum sententiarumque insignibus. *ibid.* III, 26. *variare* orationem sententiis. * ad Q. Fr. I, 1. *severitas variatur* gratia. b. e. *gratia* facit, ut in decernendo praetor *aquabilitatem* deferat. v. *vanus. varietas.* * Milon. 3. *variantis* hominum sententiis, pro variantibus. *homines enim, sententias & suffragia dicuntur variare*, cum non in eandem sunt partem. Sic Liv. XXXV, 31. sub hanc vocem fremitus multitu-

dinis variantis fuit, partim assensum partim indignationem. *ad quem locum* v. Gronov. *ibid.* I, 43 equites vocabantur primi, octoginta inde primae classis Centuriae. ibi si *variaret*; quod rare incidebat, ut secundae classis vocarentur. *int. suffragiis*; ut XXII, 60. ibi cum *sententiis* *variaretur*. *Dicuntur etiam sententiae variari aliquare, aut res variare sententias* ut ap. Liv. II, 57. cum timor atque ira invicem sententias *variassent*. Sed sententiae *variantae* pro *variae* dici, *inufitatum* est, ubi nulla sit rei mentio, quae eas *varias* effecerit.

VARICES. sunt venae intumescentes in cruribus, sed interdum tamen etiam in ventre, de quarum curatione v. Celsum VII, 31. Tusc. II, 15. *varices* secare.

VARIE. copiose, ornate. Or. I, 13. *varie* dicere * in foro opponitur rē æquabiliter. Verr. IV, 69. *varie* decernere. * *variis* de causis. Cael. 2. *varie* objectus est pater.

VARIETAS. Fin. II, 3. *varietas* proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia. * *copia in dicendo*. Or. I, 12. qui discernes eorum, quos nominavi, ubertatem in dicendo & copiam, ab eorum exilitate, qui hac *dicendi varietate* & elegantia non utuntur. *Sed imprimis est tenendus is verbi sensus, qui est.* Orat. 30. eaque hanc ipsam habent, quam probo,

INDEX LATINITATIS.

bo, *varietatem*. Nam *varietas* ea, quam Cicero probabat, & quam in oratore commendat, est apta omnium trium dicendi generum inter se permixtio, cum in eadem oratione, ut saepe fit apud Ciceronem, possis tenuia tenuiter, mediocria temperate, & sublimia magnifice dicere. * Or. I, 2. ac ne forte cum aliis studiis, quæ reconditis in artibus, atque in quadam varietate literarum versentur &c. *ibid.* 3. in philosophia difficile est enumerare, quot viri, quanta scientia, quantaque in suis studiis varietate & copia fuerint: *ibid.* III, 21. nam neque sine forensibus nervis satis vehemens & gravis, nec sine varietate doctrinae satis politus & sapiens orator esse potest. nempe copia literarum varietas dicitur, quia e variis artibus liberalibus oritur. Crassus oratorem negabat esse perfectum posse, nisi qui omnibus artibus & literis eruditus sit. * *inconstantia, infidelitas*. ad Div. X, 18. non ullam rem aliam extimescens, quam eandem varietatem atque infidelitatem exercitus * Verr. III, 3. *varietas* decretorum: cum in iisdem causis non idem decernitur * Sext. 34. sine ulla varietate discessio est, cum in eandem omnes omnino sententiam discedunt. * Dom. 5. frumentum in alias terras, credo, propter varietatem venditorum miserant. Gravius no-

gat, quid sit varietas venditorum, intelligi posse. Itaque acute suspicatur: propter avaritiam venditorum, nempe, ut pluris venderent frumentum. quæ fere causa est quare aliorum rustici frumentum vendunt. Mihi videbatur aliquando, varietas venditorum esse diversitas pretii, quam frumento statuunt venditores, cum alii majoris alii minoris vendere volunt, eamque ob causam; h. e. propterea, quod incertum apud se est pretium, aliorum mutant rustici frumentum, ab incerto pretium fore sperant. Est proverbium apud Latinos de oleoribus in Velubro, qui inter se ex composito consentire in pretio olei solebant, neque alius alio majori aut minori vendere pretio. * *varietas rerum* dicitur de rebus aduersis. ad Div. XV, 7. in omni rerum mearum varietate amantissimum mei cognovi. *sed* Dom. 36. cum a tot rerum tanta varietate divellerer, est pro: a tot ac tantis tamque variis rebus. * ad Div. VI, 2. in varietate adhuc est versata causa tua.

VARIVS. de Fin. II, 3. quid proprie significet? cf. *varietas*. Verr. V, 19. an hoc probabis, in æqua causa populorum sine pretio variam ius & disparem conditionem fuisse. Agr. II, 29. fructibus variis ager, cui opponitur certa fides segetis apud Horatium. *varietas* agrorum oritur ex varietate

INDEX LATINITATIS.

tate tempestatum, quæ contra in nonnullis regionibus certæ sunt ita ac stabiles, ut raro aliter accidunt.

VAS. *dis. obses, qui cavet populo in causa capitis, quæ nempe vel maxime ad populum & temp. spectat; unde causa publica dicitur. cf. Gronov. Obs. II, 8. ad Brut. 18. me pro adolescentulo vadem accepit res publica. Tusc. V, 22. quorum cum alterum vadem mortis accepisset: alter ut vadem suum liberaret, præsto fuisse ad horam morti destinatam. De quaestione, an vades sint etiam rerum privatarum, lege imprimis Salmas. mod. Usur. c. 16. p. 698. §. p. 731. sqq. qui ita esse multis disputat. Negat autem & impugnat hanc Salmasii disputationem Gronov. Obs. III, 13. unde translata sunt, quæ ibi disputantur in hanc rem, in notat ad Liv. III, 13. putatque, ex veterum accurate loquentium consuetudine, vades semper dictos in causis capitis. Mihi, si iudicium nostrum licet interponere, ita videtur: Vas & præ antiquissimis temporibus de causis privatis dicebantur, quod loci Varronis aliique a Salmasio allati certe conficiunt. Postea autem cum etiam in causis publicis, nempe in causis capitis, vades, Liv. l. c. & in causis pecuniæ publicæ, prædes adhiberi cæpi essent, qui nempe populo caverent, sensim mutata est dicendi ratio, & vades prædesque de pu-*

blicis causis ab accurate loquentibus dicti, præterquam, quod in lite vindiciarum prædes manserunt: itaque ap. Ciceronem, Livium aliosque similes reperimus. Neque tamen propterea ita antiqua significatio oblitterata fuit, ut non interdum ea homines in scribendo uterentur. Itaque etiam Horatius Serm. I, 1. in causa privata vades commemorat.

VASARIVM. *Pis. 35. pecunia quæ ex arario magistratibus in provincias euntibus dabatur ad comparanda vasa, quibus opus haberent. Vasa autem hic sumuntur latius, pro eo, quod Galli dicunt meubles. sed in itinere in provinciam, in militia, vasa dicuntur, in urbe supellex v. Salmas. mod. Usur. c. 3. p. 84. de vasario cf. Cic. Verr. IV, 5. & ib. Intt.*

VASCULARII. *Verr. IV, 24. sunt artifices, qui ex auro argenteo vasa conficiunt, sed sine crustis. & emblematis, qui apud nos Goldschmide vocantur. v. Salmas. ad Solin. p. 736. Eorum sæpe mentio est in lapidibus. Exempla Indices Gruteriani, Reinesiani aliique suppeditabunt.*

VASTARE. *inane facere. Sext. 24. lex erat lata vastato & relicto foro. expulsi erant enim vi operarum Clodianarum honesti cives, ne legem impedirent.*

VASTE. *Or. III, 12. ex quo sic locutum esse eius patrem iudico, non vaste -- sed presse.*

INDEX, LATINITATIS.

Vaste est nimis, rustico more, diducto ore. aspere cf. presse.

VASIVS. Or. 45 quomodo enim vester axilla ala factus est, nisi fuga litere vastior. ibid l. 25. ita vultu motuque corporis vasti atque agrestes. v. Alb. Rubenius ad Liv. XXIV, 48.

VATI INARI. delirare, insanire ad Div. II, 16 sed ego fortasse vaticinor, & hæc omnia meliores habebunt exitus. Sex. ro. qui hæc dicerent, vaticinari atque insanire dicebant.

VECTIGAL, proprie est pecunia, quæ pro vectura solvenda est; sed deinde in genere dictum est pro omni reditu reipublicæ e decumis, scriptura & portorio, de quibus suis locis actum est. de vectigalibus populi Rom. extat doctus cel. P. Burmanni liber, de hac materia consulendus. ad Att V, 21. vectigal prætorium, est pecunia, quam provinciarum civitates dare prætori solent, & a prætoribus, salva lege de repetundis, accipi potest. quo nomine autem acceperint Prætores eam pecuniam, de eo sic statuerunt viri docti, ut dicant, provinciales hanc pecuniam prætori dedisse, ne milites in hiberna recipere cogerentur. v. Intt. ad b. l. & Burm l. c. c. 12. p. 212. qui hoc onus postea Epidemeticum dictum ex Codice Justiniani narrat Locus ad quem respicit est L. XII. tit. 49. ubi videndus est Cuiacius, qui hæc Epidemetica Nov.

129. 134. & ultimus tit. c. leg. abrogata docet. Ego autem. locis veterum auctororum in hæc arbitror, non solum hiberna, sed etiam alias res pecuniæ redemptas esse, & gratia eas plus datum pecuniæ, quam fuerat. Nempe provinciarum, & primis remotiore, ut vectura molestia liberarentur, redimebant frumentum in cellas, quod ipse æstimatum dicebatur. v. Verr. III, 81. §. 1. cf. Pison 35. Deinde provinciarum, ut auctor est Cicero ad Att. V. 15. debebant dare fœnum, ligna & similia ad necessitatem. pro his credo etiam a nonnullis remotioribus imprimis civitatibus pecunia dabatur. Fuerunt forte etiam tum alia eius generis: nam postea fuisse e Codice Theodosi L. VII. non in titulo & Cod Justin. L. XII. tit. 37. §. 9. intelligitur. * huic vectigali simile fuit vectigal ædificiorum ad Q. Fr. l. 1. §. 9 quod jam breviter definitum est supra in ædificiis. Sed isti sumus vocabulo pecuniæ; auctoribus viris doctissimis, Manutio ad l. c. Bulengero, Turnebo aliis: quod negat Cel. Burmannus l. c. rectum esse, neque hos recte veterum ædificiorum mores considerasse, qui primo (Verr. IV, 3.) commutato acceperint ornamenta ludorum a provincialibus, deinde donare res & bestias venari ad spectacula coegerint Loci Ciceronis ad Div II, 11. VIII, 9 ad Att. V. ult. VI, 1. quos adducis

INDEX LATINITATIS.

ducit in hanc rem, omnes sunt de bestiis, pantheris, sed eas ædilis non imperabat provincia civitatibus Cælius, sed Ciceronem rogabat, ut sibi mitteret, quod putaret civitates facile venaturas, si intellexissent; Ciceroni gratum se facturus. Neque tamen hoc factum postea negem; quamquam sæpe in primis in Symmachi epistolis legerim, bestias a magistratibus, hominibus privatis, civitatibus esse aut sponte, amoris & gratiæ causa, aut rogatu datas, nihil de imperatis. Quare vero de pecunia dubitetur a Burmanno non video. Audiamus ipsum Ciceronem; res erit confecta. Quantum vero est illud beneficium tuum, quod iniquo & gravi vectigali ædificiorum, magnis nostris simultatibus, Asiam liberaisti? enimvero, si unus homo nobilis queritur palam, te, quod edixeris, ne ad ludos pecuniæ decernerentur (intell. a civitatibus) HS. CC sibi eripuisse, quanta tandem pecunia penderetur, si omnium nomine, quicumque Romæ ludos facerent, quod erat iam institutum, erogaretur? * hinc etiam de redditibus privatorum hominum dicitur, ut in illo: Parad. 6. magnum vectigal parsimonia. ibid. ex meo tenui vectigali cfr. ad Att. XII, 20. &c.

VECTIGALIS. e vectigalibus rediens. Vert. I, 35. vectigalis pecunia populi Rom. * vectigales populi quomodo

a stipendiariis s. tributariis differant dictum, est in stipendiarius.

VEHEMENS. Severus. Sull. I. præcipitante republ. vehementem me fuisse atque fortem; conservata mitem ac misericordem faterentur.

VEHERE. active. Brut. 97. adolescentiam, per medias ludes quasi quadrigis vehementem. laudatus est jam in Lexico Fabri hic locus, sed male Orat. pro Brut. positus est, laudatur etiam Gron. ad Liv. II, 19 sic etiam, ut recte Gronovius monet, vectores pro epibasis h. & iis qui vehuntur, cum sint proprie, qui vehunt, vid. V. C. Cic. Sext. 64. sic etiam prætervehens pro prætervectus. est ap. Sueton. Cæs. 39.

VEHICULUM. Pis. 25. neglectis vehicalis triumphalibus. Gronoviana ferculis: id probabat Abramius. vehiculis autem præter novitias edd. quædam omnes veteres cum Mss. habent, probante P. Victorio, Grutero &c. Ratio mutandi, quod ferculorum frequentior in hac re mentio. Ferculorum autem nomine Abramius contineri dicit vehicula cum spoliis; quod est falsum. In pompis tum triumphalibus tum Circensibus debent discerni vehiculum, ferculum, & tertio spolia aut simulacra, quæ vehuntur. Itaque distingui reperies thesaurum & ferculum. est autem in pompa Circensi thesaurum, quod in triumpho vehiculum

INDEX LATINITATIS.

lum Sueton. Caf. 76. thenfam & ferculum Circensi pompa. Ferculum sufficiebat, aut thenfa, ut saepe unum ponitur, sed plenius & accuratius dicere volebat. sic in triumpho vehiculum & ferculum promiscue dici potest. Vehiculum & thenfa est currus, ferculum est machina imposita s. pulpitum, in quo simulacra aut spolia reponuntur. Ita Festus & Ascon. v. Torrent. ad l. c. Scheffer de Re Vehic. II, 24.

VEL. *exempli causa, ut unum hoc offeram. ad Div. II, 13. Vel quas proxime acceperam. ibid. IV, 27. amoris tui, quoquo me verto vestigia. Vel proxime de Tigellio.*

VELABRVM. *planities inter Capitolium, Palatinum & Aventinum. ad Brut. 15. Larentiae ad aram in velabro sacrificium pontifices facere solent. de velabro v. Donat. Rom. V & R. II, 15. 27.*

VELATVS. *Dom. 47. Nat. D. II, 3. capite velato. In primo loco est de dedicante, in altero de Decio se devovente. Itaque non eodem modo accipiendum illud velare. Nam dedicantis velamen idem est quod sacrificantis, quod quale sit e monumentis antiquis apparet, nempe ejusmodi, quod caput, praeter faciem, totum operit; unde amictus appellatur Virgil. Aeneid. III, 405. v. hoc velaminis genus in monumentis & numis ap. Gu-ther. Jur. Pont. II, 14. III, 6.*

IV, 6. hujus velationis causam Servius facit hanc ad l. c. Plutarch. Quaest. Rom. T. II. p. 266. ne inter sacrificandum verbum male ominatum temere emissum ad aures sacrificantis accideret & sacra turbaret. In devotione autem velamen (Liv. VIII, 9) idem est, quod supplicum, hostiarum, nempe, ut est apud Livium I, 32. filum lanae, vitta, infula. cf. Sueton. Calig. 6.

VELIFICARI. *proprie est vela facere ita, ut vento inflari possint, vela ad ventum excipendum convertere. hinc mutare velificationem ad Div. I, 9. proprie est vela alio convertere, quia ventus mutatur est. Sed quoniam ventus & aura dicuntur metaphorice, v. aura; velificari etiam sic dicitur; nempe ita, ut sit, facere aliquid, quod ad honores, quos cupis, consequendos proficiat: Agr. I, 9. quod si quis vestrum spe dicitur, se posse turbulenta ratione honori velificari suo. hinc est pro gratificari. ad Div. VIII, 10. diligenter & caute perscribas, ne aut velificatus alicui dicaris &c.*

VELITARI. *est pugnare velitum more, de quibus mox. hinc, quia velites levioribus armis pugnant, de leviori dicitur concertatione Quint. 22. haec est iniqua certatio, non illa, qua tu contra Alphenum velitabaris. Nempe Alphenus, qui se procuratorem Quinti professus erat, tantum impedi-*
rat

INDEX LATINITATIS.

rat auctionem bonorum Quintii a Nevio proscriptam, iudicium accipere voluerat &c. hæc pugna erat levior, non perrebat ad caput, sed Nevius deinde Quintii caput petebat, cum eius bona sibi ex edicto possessa diceret.

VELITES: quod genus militum sit, notum est, nempe quod ante justam aciem telis, hastis pugnat, leviter armatum. de iis, eorum origine, abrogatione &c. v. Lipsium de Milit. R. III, 1. Saim. f. R. Mil. 16. Eleganter in hac voce ludit Cicero ad Div. IX, 20. me autem a te ut scurram velitem malis oneratum esse, non moleste tuli. Est autem lusus in his verbis multiplex, quem interpretes non plene assecuti videntur. Gronovius vidit primo, ludi in voce malis quæ & poma significat, quæ Ciceroni donarat Paetus, & maledicta, concipia. Manutius porro monuit, respici ad morem militarem, quo velites in itinere portabant sarcinas militum, hinc verbum onerare. sed hoc nescio an cuiquam probet. Nam nihil de ea re proditum invenio. Calones id fecisse scio, de velitibus nihil huiusmodi legi. Valesius denique, ut ex eius notis ad Ammianum V, 9. commemorat ad h. l. Gravius, monuit, scurras esse parasitos, qui exercitum sequantur, & jocos in convivis milites delectent. quod, quamquam non negem etiam in exercitibus scurras

fuisse, tamen locus Plautinus non probat, in quo scurra est urbanus, qui opponitur militi, v. Gronov. Sestert. IV, 9 p. 319. neque ratio est, quare, hic castrenses potius quam urbanos scurras intelligere velimus. Quicquid sit, nemo horum plane explicavit hunc lulum. Videamus an nos id præstare possimus, & simul exemplum demus explicandorum huiusmodi locorum. Misit Paetus Ciceroni poma, quæ & mala dicuntur. Hoc verbum ambiguum est, adeoque joco aptum. Sed ut ambiguitas servaretur, adhibendum erat etiam verbum huic rei accommodatum, hinc dixit: malis me onerasti, pro malis me donasti. Formula malis onerare significare potest, maledicta plurima in aliquem conicere, (nam etiam maledictis aliquem onerare dicimus) & plurima poma in aliquem conicere. Virumque accidere solet scurris & parasitis in locupletiorum convivis, hoc imprimis, apposita mensa secunda. Hinc Ciceroni veniebat in mentem scribere: multis malis me tamquam scurram onerasti. Sed id fit inprimis tum, cum parasitus est impudentior, & diceris convivas sæpius laceffit. Et quia dicimus: jacere dicta, tamquam tela & jacula; deinde velitari & velitatio in diceris jaciendis dicitur, ut ap. Gell. V, 11. neque in maledictis adversus impudentes & im-

INDEX LATINITATIS.

probos *velitandum* : propterea eleganter dixit, se tamquam velitem scurram h. e. qui ultro & crebrius impudentiusque maledictis velitatus sit adversus Paetium, malis oneratum esse : id se autem non moleste tulisse, quia æquum scilicet sit, ut est apud Phædum, sua exemplum æquo animo pati.

VELIVOLANS navis. Div. l. 31. e Poeta.

VELLE. ad Att. VI, 3. num quid vellem, rogavit. Est formula peregre abeuntium, qua sua officia in mandatis literisve perferendis alicui deferunt.

VELLICARE. sermonibus malevolis carpere & perstringere. Balb. 26. vellicaret in circulis Cornelium.

VELVM. Or. 23. vela dare. Tusc. IV, 4. vela facere. ibid. 5. vela orationis pandere hæc formulæ omnes significant, latius & copiosius, quam Dialectici solent, disputare. * Or. II, 44. si se dant, & sua sponte, quo impellimus, inclinant iudices atque propendent : accipio quod datur & ad id, unde aliquis flatus ostenditur, vela do. Flatus hic sumitur, ut aura, (v. aura) nempe pro ea re, quæ oratorem, quemadmodum flatus auræ in vela incidens in portum devehit navem, ita juvat, ut facilius, quod velit, iudicibus persuadere possit. Ea res est iudicum inclinatio & propensio, quam vocavit, cum videt orator eos

sua sponte aliquid quodammodo probare. Cum ergo orator hoc animadvertens, eam rem imprimis urget, in eaque agendo & demonstranda copiosus est, dicitur vela dare ad id, unde flatus ostenditur. * velis remis, proverbialiter dicitur de summa contentione ad Q. Fr. II, 14. Laudatur etiam ex Off. III, 3. velis equisque : sed legendum est, viris equisque, ut est in melioribus edd.

VENA. Nat. D. II, 35. vena cava, quæ a jecore ad cor pertinet. * pro arteria Fat. 8. si cui vena sic moventur, non habet febrem. cf. Div. II, 70. vid. Lex. Fabr. * Or. I, 52. venas tenere cuiusque generis, ætatis &c. h. e. recessus animorum, opiniones, propensum &c. cuique generi, ætati, astatat, ducta metaphora a vena metalli subterraneis. Div. I, 52.

VENALITIUM. Or. 70. neque me divitiæ movent, quibus omnes Africanos & Lælios multi venalitii mercatoresque superarunt. Venalitii sunt mangones, qui homines venales habent, unde familiæ venalitiæ : dicuntur etiam venalitarii. Itaque & hanc vocem quippe notialem in hoc genere, hic reponere volebat Lambinus, recte propterea reprehensus a Torrentio ad Sueton. Aug. c. 42.

VENARI, excogitare investigare, studiose consectari Orat. II, 34. nosse regiones, intra quas venire, pervestigare, quod

INDEX LATINITATIS.

quod quæras. ad Att. XXVI, 7.
αἰσχρολογία venarior.

VENATOR. Nat. D. I, 30.
physicus, speculator, *venator-que* naturæ

VENDERE. *laudare aliquid.*
ad Att. XIII, 12. Ligarianam
præclare vendidisti. *b. e. lau-*
dando, ut legatur ab homini-
bus, fecisti et venditare. cor-*
rumpi se ab aliquo pati. Har.
R. 23 *venire se alicui.*

VENDIBILIS. *probabilis.*
Brut. 47. orator *vendibilis*
Læl. 25. oratio *vendibilis.*

VENDITARE. *ostentare,*
jaſtare. Sull. 10. ita illos se
audituſ, quibus se *vendita-*
bat Verr. III, 58. *venditare*
se exiſtimationi hominum.
et ad Div. VIII, 16. Phil. VIII,
10. Har. R. 23. ubi v. Grav. du-
ctum eſt a mercatoribus, qui
laudandis mercibus emtores
alliciunt.

VENDITATIO. *jaſtatio,*
oſtentatio. Tuſc. II, 26. lauda-
bilia ſine *venditatione* facere.
Læl. 23. virtus *venditatio* quæ-
dam eſſe dicitur.

VENENVM. Cluent. 54.
qui *venenum* malum fecit, eſt
veneficus, qui et ſpargere *ve-*
nena dicitur Catil. II, 10. dicit
autem *venenum* malum; quia
venenum eſt medium verbum,
quod pro ſuccis etiam dicitur,
ut *venenum* Tyrium pro pur-
pura apud Virgilium.

VENEREVS. *jaſtus in lu-*
do talorum Div. I, 13. v. *talus.*

VENERII. in Cæcil. 17.

v. Grav. ad *b. l.* et Ind. hiſt
in *Venas.*

VENIA. Or. II, 48. vix ut
mihi tenuis quædam daretur
venia excuſationis, quod tamen
eum defenderem, qui mihi
quæſtor fuiſſet. Sed eſt *veniam*
dare etiam ſimpliciter pro ro-
gata facere: ad Q. Fr. III, 1.
tibi petenti *veniam* non dedit.
et ad Att. V, ult.

VENIRE. ad Att. XIV, 1.
in ſermonem ſe poſt Jdus Mar-
tias, præterquam Lepidi, *ve-*
niſſe neminis. Tuſc. II, 19 *Ve-*
nit Epicurus, homo minime
malus -- tantum monet, quan-
tum intelligit: negligo, in-
quit, dolorem.

VENTILARE. *vento fa-*
ciendo excitare v. c. ignem et
deinde metaphorice, commove-
re animos, irritare nam et
ventus ſic dicitur, ut mox de-
monſtrabitur. Flacc. 23. cujus
lingua, quaſi ſtabello ſeditio-
nis, *ventilata* eſt concio. de
hoc verbo laudat Drakenborch.
ad Sil. XV II, 705. diſputatio-
nem Gothofredi ad Cod. Theod.
L. V. de maleſ et mathemat.
ſed in ea nihil ad locum Silii
facit. Eſt ad L. IX. tit. 16. l. 5.
T. III. p. 132. ed. Ritter Sic
verbum *ventilare* etiam lau-
datur in Lexic. Fubri Cod. Juſt.
L. VI. cod. tit. Ceterum Go-
thofredus etiam l. c. verbum
ventilare in loco Ciceroniano
interpretatur, per impellere et
agitare, atque hinc fort. ſſe ex-
plicari legem, putat poſſe, in
qua *ventilare* de maleſicis et
mathe-

INDEX LATINITATIS.

mathematicis dicitur. Neque mihi dubium est, quin ibi ventilare sit referendum, ad vitas infantium, & significet vexare; nam quod in priore parte disputationis de prestigiis magicis in ciendis manibus interpretatur, potest forte ventilare de iis propter gestulationes dici, sed non dicuntur magi b. l. ventilando ciere manes, verum manibus accitis ventilare; quid igitur, nisi vitas hominum? Accedit illud, quod prestigia & magica artes, ut ex l. 9. intelligitur, non propter se, sed propter noxam prohibita sint, nam in ea lege usus innoxius permittitur, cf. Cod. Just. l. c. l. 4. Ventilare autem pro vexare apud posteriorum aevi scriptores non raro dicitur. v. Freshe in Glossario Lat. in v. ventilare. Sed hac obiter dicta sunt.

VENTRICVLVS. Nat. D. II, 55. *ventriculus cordis; est cavitas, quo sanguis concipitur.*

VENTOSVS inanis, levis, panis. ad Div. XI, 9 rogo te, ad hominem *ventosissimum* Lepidum mittas. Phil. XI, 7. imperium extraordinarium est popolare & *ventosum*, non gravitatis nostrae, non huius ordinis.

VENTVS. *venti quoniam in mari duplex vis est, altera qua propellit naves & celerius in portum defert; altera, qua mare commovet & perturbat; hinc etiam metaphorice duobus modis dicitur. Nempe*

*primo ventus dicitur, ut aera popularis, pro plausu populari, quatenus is ad honores consequendos valet, atque adeo pro omnibus rebus, quae tenus hanc vim habent. Locus classicus est Cluent. 47. Verum omnes intelligimus, in istis subscriptionibus censoriis ventum quendam popularem esse questum. idem paullo post sic expressit: res enim indicat, nihil censores habuisse cogniti, nihil comperti: ex tota subscriptione rumorem quendam & plausum popularem esse questum. hoc idem est, quod c. 28. dixit: oblatam tibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere. ad Div. II, 6. cum commemorasset quibus subsidiis Milo esset ad consulatum petendum instructus, bonorum studium & tribunatu, propter causam Ciceronis, vulgi propter munera in aeditate, suffragia inventutis & gratiosorum, Ciceronis suffragationem, hac petitionis subsidia ventos appellat: Dux & auctor nobis opus est, & eorum ventorum, quos proposui, moderator quidam & gubernator. * deinde ventus dicitur, de rebus ad commovendas conciones populi & seditiones idoneis, de invidia alicui apud populum facta. Sull. 14. ventus in optimum quemque excitatus. Sic capio locum Cluent. 28. Quintus, homo maxime popularis, qui omnes rumorum & concio-*
num,

INDEX . LATINITATIS.

num ventos colligere con-
sueffet; non sc. de plausu, ut
Sylurus, nec de rebus, quæ in
concionibus dicuntur & agun-
zur solus, ut Gravius, quam-
quam non sunt ab hoc vento
excludenda, iis enim utuntur
homines populares ad concio-
nes incitandus, & hinc Gron.
Sest. IV, 9. per hæc verba inter-
pretatur hominem conciona-
lem ap. Liv. III, ult. sed de re-
bus quibuscunque ad incitan-
dos homines, plebeios, imprimis-
que conciones, idoneis. Hujus-
modi ergo res studiose capta-
bat popularis homo, quibus con-
ciones commovere, & ita aliis
invidiam faciendo ipse crescere
posset. Neque vero ventus
quem Quintius eo tempore col-
legerat, & quo de agitur, erat
res in concione acta, sed in ju-
dictio, verum valde accommo-
data, ad populum contra judi-
cia Senatoria incitandum. at-
que hanc interpretationem
ipsius comparationis ratio con-
firmat. v. Cluent. 40. extr.
*** Est etiam pro fama, quatenus**
nempe aliquam similitudinem
cum vento habet ad Div. VIII, 8.
magna illico fama surrexit, &
de damnatione ferventer lo-
qui est cœptum. quo vento
proiicitur Appius minor, ut
indiket &c. * fortuna. ad Att.
II, 1. Cæsarem, cujus nunc
venti valde sunt secundi, me-
liorem reddo ad Div. XII, 25.
quicunque venti erunt, ars
serie nostra non aberit.

VENUSTAS. jocus, face-

tia, dicteria. Flacc. 31. ne cum
quidem hominum venustatem
& facetias perspicere potuisti.
Sic Dom. 34. sermo urbanus
& venustus. * Off. I, 36. venu-
statem muliebrem dicere de-
bemus, dignitatem virilem
pulchritudinem.

VERBENA. Verr. IV, 50.
sacerdotes cum infulis & ver-
benis præsto mihi fuerunt,
de variis significationibus hu-
jus verbi videndus, quem alii
jam laudantur Servius ad
Virg. Ecl. 8, 65. Aen. XII, 129.
Hic intelligendi sunt rami oli-
væ, de quibus dici verbenas
auctor est Servius ll. c. c. Nem-
pe sacerdotes habitu supplicum
præsto fuere Ciceroni, ut ex
infulis apparet. Supplices au-
tem præferre ægivas, ramq;
oblivæ, tralatitium est.

VERBERARE. Phil. VIII, 7.
verberare oppidum tormen-
tis. ad Div. XVI, 26. verbera-
vi te cogitationis convicio.
*** vexare, negotium faceffera.**
Orat. III, 21. vulgaris orator,
si minus erit doctus, attamen
in dicendo exercitatus, hac
ipsa exercitatione comuni
istos quidem nostros verbe-
rabit, neque se ab iis conte-
mni ac despici sinet.

VERBERATIO. ad Div.
XVI, 27. mirificam verbera-
tionem cessationis mihi de-
disti.

VERBUM. verba facere
tribus modis est apud Cicero-
nem. primus est cum de habente
orationem dicitur, qui est

INDEX LATINITATIS.

vulgatissimus: alter de magistratu referente ad senatum, est formula solennis in Scris, pro quo Græci dicunt εἰπῶν. ad Div. VIII, 8. quod M. Marcellus Consul. V. F. (verba fecit) de provinciis Consularibus. v. Briffon. de formul. L. II. p. 193. Græci εἰπῶν de relatione ad populum est in sophismatibus. vid. v. c. Demosth. de Coron. c. 9. tertius est de recitante formulam dedicationis Dom. 46. si is Q. Cæpionis inimici sui postmedium tenuisset, & paucâ verba fecisset, sedes Cæpionis essent dedicate. * Dom. 52. verba cadunt, de eo, qui verbum præ perurbatione animi proloqui nullum potest, aut obmutescit. * Tusc. II, 12. verbo de sententia destitit. h. e. paucis monitus, facile cessat. * ad Att. XVI, 11. suavius meis verbis des. * verba sunt etiam formula, quam prætor præscribit iudicibus, ut ex ea judicent. Quint. 20. iudicium accepit in verba &c. & sic sæpe.

VERE. sine dissimulatione. Or. II, 86. si vere agere volueris, omnia tibi relinquo: sin dissimulare &c.

VERGERE. Nat. D II, 45. omnibus partibus terræ in medium vergentibus * spectare, Phil. XI, 11. Bruti auxilium ad Italiam vergere, quam ad Asiam maluissemus.

VERIDICVS. verus Flacc. 32. veridica causæ inimicitiarum. Div. I, 45. veridica vo-

ces ex occulto missæ, Nam ergo poetis proprium hoc vocabulum.

VERITAS. ante, quam, quæ de hoc verbo e Cicero dicere constitui, profero, sironiam causa, dicere attinet, quid intersit inter veritatem & verum. Nam homines nostri Germanica ratione decepti, sæpe veritatem dicunt, ubi verum dicere debebant. tamquam: veritates novas invenire, veritatem dicere &c. Regula ergo hæc est: Veritas dicitur, ut philosophi loquuntur, abstracte, h. e. de vero, quatenus cognitionis seiungitur, a rebus, factum, dictum, quibus inest. Sic ita dicitur: amans veritatis, studium veritatis, investigatio veritatis, veritas in puteo latet &c. quæ omnia sunt Ciceroniana; nam in his non agitur de certo facto, dicto &c. quod verum sit, sed de vero per se. In his omnibus autem & veritas & verum recte dicuntur. Verum autem etiam concretè dicitur, h. e. cum vox Germanica die Wahrheit significat verum factum, dictum &c. in quibus nunquam veritas dicitur, sed semper verum: ut: verum dicere, verum narrare &c. Neque turbare nos debent exempla, in quibus aliter esse videtur, ut Inv. I, 36. quæ perspicuam omnibus continet veritatem assumptio, nihil indiget approbationis. Nam in his quoque verbis veritas abstractè dicitur hoc sensu: ca-

INDEX LATINITATIS.

Jus assumptionis veritas omnibus apparet. * *Veritas interdum est necessitas, & opponitur casui fortuito.* Div. I, 13. *num casu factum esse potest, quod omnes numeros veritatis habet.* Nat. D I, 20. *æterna veritas.* * *certitudo.* Nat. D I, 22. *persuaderi mihi non solum opinione, sed etiam ad veritatem plane velim.* * *æquitas, justitia.* Act. I. Verr. 1. *veritas judiciorum.* ad Div. VIII, 6 *si ad summam veritatem jus legitimum exegeris.* * *Sic interpretantur etiam v. c. loeum Muren. 29. paullo asperior ac durior, quam veritas aut natura patiatur. Sed male, nam in hoc & similibus locis veritas eleganter dicitur de re ipsa, vera rei ratione. duriores ergo dicit esse Catonem, quam res ipsa, vera rei ratio patiatur. Sic ad Div. VI, 1. quam veritas & ratio præscribit. v. Grav. ad h. l. Parad. § extr. ratio & veritas ipsa convincit. Sic adjectivo verum usus est Horat. serm. I, 3, 96. quis paria esse fere placuit peccata, laborant, cum ventum ad verum est. Sensus moresque repugnant: ubi itidem male per æquum interpretantur. In ea verba commentarius est in his verbis Ciceronis Fin. IV, .. quæ magnifice primo dici videntur, considerata minus probantur. Sensus enim cujusque & natura rerum, atque ipsa veritas reclamant quodammodo, non posse se adduci,*

ut inter eas res nihil interesset. Sed plura exempla addamus. Or. I, 17. *videamus, ne plus oratori tribuas, quam res & veritas ipsa concedat.* ib. 33. *probo ista, ut causa aliqua posita consimili earum causarum, quæ in forum deferuntur, dicatis quam maxime ad veritatem accommodate: nempe ut vera res & causa, non ficta agi videatur.* Or. III, 57. *veritas vincit imitationem.* ibid. 17. *actio veritatis plena.* Inv. II, 1. *veritas transfertur ex animali exemplo in mutum simulacrum.* Or. I, 34. *commentatio inclusa in veritatis lucem proferenda est, h. e. in veris causis in foro adhibenda.* sic, II, 19. *rhetor dicitur expertus veritatis, quia in umbra scholæ dicit, & docet, veras causas non agit.* ibid. I, 51. *qui tolerabiliore volunt esse, & ad veritatem vitam propius accedere, permediocres ac potius leves motus animi esse debere dicunt.*

VERMICULATUS. Or. III, 43. *nullum verbum nisi loco positum & structum tamquam in emblemate vermiculato. Quid sit vermiculatum, de eo non consentiunt Viri docti. Alii enim interpretantur, minutis tessellis, tanquam vermiculis, structum & variegatum; alii cocco tinctum, quod color coccineus sit & vermiculis, qui sunt in bacca cocci, vermiculus etiam ipse & vermiculum pro cocco dicitur,*

INDEX LATINITATIS.

tur. hanc sententiam protulit, & defendit Salmas. ad Salin. p. 191. 854. videtur etiam probare Bochartus Hierozoic. T. II. L. IV, 27. Sed ut sententia Salmasiana non sit sine specie; & vermiculatum esse possit cocco tinctum: tamen altera est verosimilior, & loco Ciceroniano & Pliniano accommodatior. Primo si vermiculatum in hac re de colore diceretur, consequens esset, ut aut omnes illi lapilli coccinei fuissent, quod nemo sibi persuaderi patietur; fuerunt enim diversorum colorum, ut effigies rerum & animalium exhiberentur; aut vermiculatum esset in genere coloratum; quod probari nemini poterit, nec Salmasio in mentem venit demonstrare. Deinde in locis, ubi hoc verbum occurrit, clarissime apparet, non respici ad colorem lapillorum, sed ad structuram & dispositionem eorum. Oratio a Lucilio & Cicerone comparatur cum vermiculato opere, non ratione ornamentorum, quibus quasi picta est; sed ratione structuræ verborum artificiosæ. Sic ap. Plin. H.N. XXXV, 1. vermiculatae ad effigies rerum & animalium crustae; non possunt profecto esse coccineae aut colore tinctae, sed ita dispositae, ut effigies rerum & animalium exhibeantur. Tertio quod negat Salmasius vermiculatum a vermibus dici posse, quod nulla similitudo sit inter lapillos illos in opere vermicula-

to & inter vermes, cum lapilli illi quadrati fuerint; primo, etiam grana non sunt quadrata, & tamen lapillos ista grana dici scimus, unde & Graeci χοιδοβολία dicunt, ἀπὸ τοῦ χοῖδος, grano; deinde non solum vermiculatum est minutum, sed ex minutis lapillis per varios tortuososque flexus structum & compositum, in quo profecto est quadam cum vermiculis similitudo, eorumque materia. Sic vermina dicebantur dolores, qui Graece σπῆσαι, post tormina dicebantur, a minuto motu, quasi a vermibus corpus scinderetur, ut auctor est Festus. Ceterum de operibus vermiculatis v. Casaub. ad Sueton. Caes. 46. Scalig. ad Manilium p. 411. Ciampin. Oper. Mssio. c. 10. J. Spon. Miscell. Erud. Antiqu. Sect. II. artic. 8.

VERNACVLVS. est proprie domi natus, a verna, qui est servus domi natus; unde quicquid domesticum, domo allatum dicitur, id etiam vernaculum dici potest, Or. III, 24. Crassus de aedilitate sua: opus est rebus exquisitis undique, & collectis, arcessitis, comportatis, ut tibi, Caesar, faciendum est ad annum; ut ego in aedilitate laboravi, quod quotidianis & vernaculis rebus satisfacere me posse huic populo non putabam. Verr. III, 61. crimen domesticum & vernaculum h. e. fictum ab accusatore. * hinc vernaculum dicitur pro nativo, genuino, urbi Roma-

INDEX LATINITATIS.

Romana proprio. Div. IX, 15. *imago vernacula* festivitatis. Brut. 46. Tineam non minus multa ridicule dicentem Granius obruebat nescio quo sapore vernacula.

VERO. *est affirmantis pro recte, item concedentis.* Div. I, 47. *vero*, mea puella, cedo tibi sedes meas. Muren. 31. In sententia permaneto. *Ver-*o; nisi sententiam alia vice-rit melior. Leg. I, 23. *vero* facis & merito. * & *vero* est atque adeo. ad Att. XVI, 17. quod sæpe præsens & illi ostendisti, & *vero* etiam mihi. Muren. 22. qui & per se, & per suos, & *vero* etiam per alienos defendatur. * ad Div. IV, 6. ego *vero*, Servi, vellem &c. ad Q. Fr. II, 9. quod me admones de nostra Urania -- -- ego *vero* memini. *Ca-veant tirones, ne putent vero jungi posse tñ ego aut alii pro-nomini ab initio, nisi aliquid præcesserit, ad quod referatur. Inservit enim hoc vero respon-sionibus.*

VERRUNCARE. *vertere, ut averruncare est avertere* Div. I, 2. hæc bene verruncant populo. laudant viri docti Gronov. ad Liv. XXVIII, 27.

VERSARE. Cœl. 6. *versa-re suam naturam int. in omnes partes, prout opus, ut recte ma-leve facias.* Verr. I, 51. *versa-re se, est hominis anxie quid agat quærentis.* Or. 9. causas *versare* in judiciis, de oratore, qui vario & multiplici copio-

soque dicendi genere agere causas potest. Opponitur enim *historico, qui res gestas narrat, non ornat & auget, unde au-tem sic dicatur, docet locum* Or. 40. *versare* sæpe multis modis eandem rem. Sed Fin. IV, 20. *verba versare, dicitur de eo, qui, cum obtinere aliquid non potest, in verbis quadam mutat.* * *decipere* Læl. 16. *ho-die me versaris atque luseris lautissime.* v. Grav. ad b. l.

VERSARI. Tusc. I, 44. hæc *versantur* in errore. ad Div. XIII, 10. *versatur* in hoc stu-dio nostro cum ingenio. Verr. II, 76. *hæresere homo, versari, rubere: de eo, qui nescit, quid agat.*

VERSICVLVS Mil. 26. Leg. II, 6. unus *versiculus* Se-natus, est illa formula: *vide-ant Coss. ne quid detrimenti ca-piat resp.*

VERSVRA. *est sumptio pe-cuniae mutua; unde duæ for-mæ loquendi, quarum primam & nunc male quidam intelli-gunt.* Prima est Cœl. 6. Font. I. Verr. II, 76. Flacc. 20. *versu-ram* facere ab aliquo, quæ *significat simpliciter, pecuniam ab aliquo sumere mutuam. alte-ra est:* ad. Att. V, 1. *versura* facta solvere. Tusc. I, 42. *sine versura dissolvere, h. e. debi-tum solvere ita, ut alius debi-tor fias.* v. Gronov. Sestert. p. 535.

VERSVS. *adv.* ad Div. IV, 21. *in Italiam versus* Læl. 25.
in

INDEX LATINITATIS.

in forum versus. v C. Longius ad. b. l.

VERSVTVS. *quis dicatur?* Nat. D. III, 10. cf. Fin. II, 17. III, 1.

VERVS. *æquus.* Quint. 5. *verum* fuit postulare? cf. Leg. II, 5. 7. &c

VERVMTAMEN. *eleganter post parenthefin pro* igitur. ad Div. V, ult. puto mea non nihil interesse. (quamquam id ipsum quid intèrit, non intelligo) *verumtamen*, quicquid illinc nunciatum sit, non &c. ad Att. I, 10. Cum essem in Tusculano, (erit hoc tibi pro illo tuo, cum essem in Ceramicò) *verumtamen* cum ibi essem. Sic accipe igitur etiam Verr. I, 50. quæ potestate iste permissa, ut ex C. Fannio & ex Q. Tadio cognovistis; *verumtamen* cum esset in omnibus rebus &c. *in quo loco mire se torfit Histomannus, Manutius autem intelligit dicam; quod non opus est, neque in hoc loco, neque in eo, quem attulit ad b. l. ex Verr. II, 11. ubi est simpliciter pro sed, verum.*

VESCI. Fin. V, 20. si posset paratissimis *vesci* voluptatibus.

VESTIBVLVM. Or. 15. *vestibula* aditusque ad causam faciat illustres.

VESTIRE. Verr. IV, 53. *vestire* parietes tabulis. Or. I, 31. inventa *vestire* atque ornare oratione. Nat. D. II, 53. montes *vestiti* & silvestres.

VETVS. Verr. III, 93. *vetus* innocentia. h. e. vera, ma-

gna, qualis apud majorem fuit.

VETVSTAS *antiquitas* ad Att. XIV, 9. nam mihi milles præstitit, quam ex pati, quæ videntur habere *vetustatem*. * *calliditas*. Qui 21. ingenio, *vetustate*, artificio tu facile vicisti.

VEXARE. Roric A 49 *vexare* bona seu unaque nostras h. e. *insidiariis* ad Div. XIV, 2 & *va* *e* *udinem* istam infirmam, si me amas, non *vexare*, h. e. *affligere*, non *percerere*. Nat. D. II, 29. loci vestris valde *vexatus*; contra quem se. valde *disprezatis*, quem valde *reprehenditis* *disputando*. cf. Gron. Obs. III, 4

VEXILLVM. *est telum purpureum, quod est apud decem, & ab eo proponitur ad signum futura pugna dandum.* p. Lips. de Milit. R. IV, 12. *setl* proponebatur etiam *vexillum* in *delectu* militari habendo. hinc illa: ad Att. X, 15. *vexillo* opus est; convolabant Phil. I, 11. num quando civibus perditis *vexillum*, quo concurrant, defuturum putatis? cf. Lips. l. c. I, 3. Etiam in coloniis deducendis *vexillum* tollebatur & præferebatur. Agr. II, 32. *vexillum* colonie Phil. II, 40. Casilinum coloniam deduxisti, - ut *vexillum* tolleres, & aratrum circumduceres ubi v. *Abramius*.

VIA. Prov. Conf. 2. *via* *militaris*; est *via lata* & *strata* per quam imperatores ducunt exerc-

INDEX LATINITATIS.

*exercitus ad mare, ut navibus
trajiciantur, aut in provincias.*
v. *Hotomann. ad h. l. imprimis-
que Bergierius de Vis Rom.
publicis, III, 54. * methodus.*

Or. I, 19. dicendi ratio ac via.
*Fin. II, 1. via & ratione di-
sputare. * hinc Div. II, 1. vias
optimarum artium tradere,
pro ipfis artibus, quæ via &
ratione traduntur. * ratio &
modus & occasio alicujus rei
consequendæ, perficiendæve.*
*Verr. III, 94. auctoritate viam
patefacere illustrem. ad Div.*
*IV, 13. omnes vias persequar,
quibus putabo, ad id, quod
volumus, pervenire posse. ad*
*Q. Fr. I, 1. omnes vias pecuniæ
norunt * elegans est illud ad*
*Att. II, 19. ego autem neque
pugno cum illa causa, -- neque
approbo -- utor via h. e. sin-
gulari arte aliqua medium te-
neo, ut neque improbem neque
probare videar.*

VIATICVM. *pecunia, quæ
ex ærario datur ad magistra-
tibus provincialibus, quæstori-
bus, legatis, instrumenta itine-
ris comparanda, ut taberna-
cula. mulos &c. dabatur au-
tem pecunia redemptoribus, qui
hæc viæ instrumenta curabant.*
ad Div. XII, 3. v. Sigon. Ant.
Jur. Provinc. III, 11. Casaub.
ad Theophr. c. 11.

VIATOR. *minister magi-
stratum, quo utuntur, ad ho-
mines arcessendos. Cato 16. a
villa in senatum arcessaban-
tur & Curius & ceteri senes
ex quo, qui eos arcessabant,*

*viatores dicti sunt. quæ fere
ad verbum repetiit Columell.*
R. R. præf. h. l. & Plin. H. N.
XVIII, 3. cf. Vatin. 7. Font. 13.
v. Sigon. Ant. Jur. C. R. II, 15.
& Barin ad Petron. c. 97.

VIBRARE. *proprie est cum
magna vi & celeritate proii-
cere, ut contorquere. Or. II, 80.*
*atque ejusmodi debet esse pro-
lusio, non ut Samnitum, qui
vibrant hastas ante pugnam,
quibus in pugnando nihil
utuntur. * hinc, ut contortum,
sic vibrans passive (v. Heins. ad
Sil. I, 539.) per metaphoram
dicitur pro incitatus, vehemens.*
*Brut. 95 vibrans & incitata ora-
tio. Orat. 70. extr. Demosthe-
nis non tam vibrarent fulmina
illa, nisi numeris contorta fer-
rentur. * est etiam pro mi-
care Acad. IV, 33. mare cum
a solè collucet & albescit, & vi-
brat; nempe propter illas ce-
leres agitationes aquæ & tre-
mores, nam & micare est pro-
prie de celeri & tremulo motu,
qui est in luce. v. inpr. Drä-
kenb ad Sil. IV, 156.*

VICANVS *qui in vico ha-
bitat. Flacc. 3. Timolites vica-
nus. v. Græv. ad h. l. Sed Div.*
*I, 58. vicani haruspices, sunt,
qui in vicis versantur, eosque
pervagantur, quæstus causa, ut
in circis astrologi, unde fallax
Circus apud Horatium.*

VICARIVS. *servus servi
lautioris de peculio entus, un-
de & peculii parr Verr. I, 36.
homines (servi) alii redditi,
alii etiam aunc retinentur;
peculia*

INDEX LATINITATIS.

pecula omnium vicariique retineantur. *ibid* III, 38. hic Diognotus vicarium nullum habet, nihil omnino peculii. Sed in universum dicitur de omnibus, qui alterius loco operam præstant: sic procurator & cognitor dicitur alieni juris vicarius Cæcin 20. & successorem suum Cicero appellat Mur. 37. vicarium suæ diligentiae &c.

VICEM. periculum, calamitatem, injuriam. Verr. I, 44. alienam vicem pro sua injuria dolere. & sic est sæpe. * locum. Leg. II, 19. heredum causa (suscipiendorum sacrorum) iustissima est. nulla est enim persona, quæ ad vicem mortui propius accedat. * modo, more. ad Att. X, 8. nisi forte me Sardanapali vicem in lectulo mori malle censueris. Grævius autem habet vice quamquam & ipse in Codd. reperit: vicem. neque est contra latinorum consuetudinem, qui sic accusativo utuntur & nude & adjecta præpositione: in. Gellius X, 3. Gracchus non querentis, nec implorantis, sed nunciantis vicem - inquit. Et amat Gellius sic ponere, ut monet Gron. ad X, 35. Contra addit Suetonius Claud. 7. præsedit in Caii vicem.

VICESIMA. ad Att. II, 16. agro Campano diviso, quod vestigal superest domesticum, præter vicesimam? est autem vicesima pars pecuniæ, qua vendi posset servus qui manumit-

titur Liv. XII, 16 de ea Græv. ad h. l. laudavit Lips. ad Tacit. Ann. XIII, 31. sed Grævius male hoc refert etiam vicesimam e servis venditis; in quo non satis inspexit illum ipsum quem laudat Lipsium, qui docet, antiquissimam esse vicesimam manumissionum. & de ea a Cicerone agi l. c. vestigal autem e servis venditis primo quoad numerum incertum esse, deinde ab Augusto institutum cf. Magnit. Rom II, 4 Ergo de vicesima manumissionum tantum sermo est. cf. Cujac. Obf. IX, 24 * Verr. II, 75 Scribit HS. LX. socios perdidisse ex vicesima portorii Syraculis Vicesima portorii est ipsa portorium, pro quo debeant vicesima pars rerum quæ exportabantur. Ceterum male hoc refert Hotomannus autem vicesimarium, quod fuit e vicesimis manumissionum, non portorii, ut vidit Lipsius ad Tacit. l. c.

VICISSITUDO. permutatio & confusio. Nat. D. II, 33. vicissitudine quatuor generum corporum mundi continuata natura est.

VICTORIA. de eo, qui causam in judicio obtinet. Ad I. Verr. 14. se avarissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimæ victoriæ non posse

VICTORIATVS. Foot 5. numus victoriæ imagine signatus, de quo Plin H N. XXXIII. 3. valuit duos sesterces.

VICTRIX. ad Att. V, 2 quo

INDEX LATINITATIS.

quo die literæ victrices Cassii in senatu recitatae sunt. *b. e. nuncia victoria.*

VIDELICET, *videre licet, scito*, ad Att. V, 11. Brundisio quæ tibi epistolæ redditæ sunt sine mea, tum *videlicet* datas, cum ego me non belle haberem *Scil. intelligendum est esse. Est enim apud veteres interdum videlicet cum infinitivo v. Grav. ad b. l. Plautus Asinar. III, 3. videlicet Solonem, leges ut conscribat; quem locum vindicat Gronov. Obs. III, 9 p. 509. of. scilicet.*

VIDERE *cogitare, in animo habere*. Or. I, 62. majus quiddam *videbam*. * *considerare*. Cluent. 58. cum hæc sunt *videnda*. * *explicare*. Verr. II, 61. alio loco de - - *videro*. * *consilio aliquo uti, sequi aliquid* Flacc. 14. *vidit* aliud. * *curare & variis quidem modis*. ad Att. XIV, 11 hæc fortuna *viderit*. *ibid.* X, 7. cum Philotimo *videbis*. *ibid.* V, 1. ut prandium nobis *videret*. Tusc. III, 19. aliquid *videamus* & cibi Quint. 17. *viderint* ista officia boni viri * *imperativum & conjunctivum eleganter ponitur pro vereor*. Rosc. A. 48. *videant*, ne sit &c. Tusc. II, 18. *vide*, ne non sit hoc proprium nomen virtuti. Div. II, 4. *vide*, ne nulla sit divinatio, cf. ad Div. XI, 12. XVI, 26. *reperitur tamen etiam participium sic*: Offic. I, 19. itaque *videndum est*, ne non satis sit id &c. ad Div. XIV, 14. *videndum*

est, ut honeste vos esse possitis. * *cavere* Offic. I, 20. quamobrem & hæc *videnda*, & fugienda pecuniæ cupiditas; ubi v. Grav. * *elegans etiam est hæc formula in Pis. 25. quin tu me vides? eo fere sensu, quo nostri dicunt: da lobe ich mich doch.*

VIDERI est verbum solenne in *Scris, decretis Pontificum, sententiis judicum*. Dom. 53 cum P. Scævola, Pontif. M. pro collegio respondit, sacrum non *videri*. v. Manut. ad Verr. V, 6. * *cum accusativo* Tusc. V, 5 non mihi *videtur* satis posse virtutem; ubi v. Davis * *videri etiam interdum, ut Græcorum δοκῆν, dicitur in aliis rebus de eo, quod certum esse scimus*, Nat. D. I, 21. sæpe enim de L. Crasso, familiare illo tuo, *videor* audisse, cum te rogatis omnibus sine dubio anteferebat.

VIGERE *inclarescere*. Tusc. II, 2 in ipsa Græcia philosophia tanto in honore nunquam fuisset, nisi doctissimorum contentionibus *diffensionibusque viguisset* * *laudari, probari*. ad Div. VIII, 1. tui politici libri omnibus *vigent*.

VILITAS. Verr. III, 93. annus est in *vilitate*, int. *annonæ*.

VINARIUM. Font. 5. *vinarium* crimen.

VINCERE *ostendere aliquid ita, ut probes, ut obtineas*. Cluent. 44. *vince*, virum bonum fuisse Oppianicum * *causam in iudicio obtinere, in quo*

INDEX LATINITATIS.

est duplex forma: altera certa & usitatissima. Rosc. C. 18. vicisset iudicio. Quint. 27. ego sponsione vicerim: altera insolens atque hanc ob causam in dubium vocata: Verr. I, 53. vincere iudicium. Cæcin. 31. vincere sponsionem. ubi vid. Pisserat. & Græv. Est autem antiqua locutio similis illi: vim restituere, pro restituere eum, cui vim feceris, in eum locum unde vi dejeceris. item illi Verr. II, 18. sortiri iudicium pro iudices, ad exercendum iudicium: ab hac autem verbi significatione dicuntur vinci, qui causa cadunt seu condemnantur. Verr. I, 4. reus tam nocens, tam perditus, tam victus.

VINCIRE. ad Att. VII, 18. vinciri præliis * Or. 13. verba vincire Or. 50. sententias vincire. hoc quid sit, tironum causa dicendum est; in quo breviter repetemus, quæ superiori anno de hac re ex instituto in prolusione aliqua diximus pluribus. Vincire autem est, ita verba & sententias sibi jungere, ut ex pluribus prope modum vel unum verbum vel una sententia facta videatur. Quod ad verba attinet, res eo redit, ut extrema & primæ verborum literæ sint ejusmodi, ut in pronunciando verba in unam vocem coalescere possint, quia, ut Dionysius ait. non est αἰδητός χρόνος μεταξύ τῶν ὀνομάτων, de servatur. Orat. S. 13. a quo deinde leniter fluere oratio & lavis esse dicitur. Exemplo

esse possunt versiculi Sapphus apud eundem Dionysium: πικρίλοι &c. nam in iis omnia verba, quia aut alterum in vocali desinit, alterum a consona incipit, aut contra, eorum tanquam in unam vocem. In duobus autem diōs δολωλῶν ea consona concurrunt, quarum concursus nihil asperitatis habet; quod ex eo iudicatur, quod easdem in eodem verbo occurrere videmus, ut in διόδοτος. Ex Ciceronis innumerabilibus ponamus hoc unum ex Rosc. Am. 24. hæ sunt impiis assidue &c. In hoc genere autem illa cautio est, ne nimis ea res studiose aut frequenter fiat, ut Cicero recte præcipit Or. 44. nam esset cum infinitus tum puerilis labor. Sed ad vincienda verba etiam hoc pertinet cum ita collocantur, ut numerose volvatur & cadat oratio; quod genus orationis aptum vocatur, cui solutum & diffluens opponitur. Atque de hoc posteriori genere vincire verba est apud Ciceronem l. c. qui est locus de hoc genere præstantissimus; agit enim de hoc orationis genere a. c. 50. usque ad 71. Sed sententiæ etiam vinciuntur, quam Dionysius vocat πῶλον ἀρµοµέν, & διυτέραν τῆς συνθετικῆς ἐπιστάµης θεωρίαν facit, imprimisque necessarium esse dicit τὰ πῶλα ἀµόσσαι πρὸς ἀλλήλα, ὡς ἰακὴ φαίνεσθαι καὶ φίλα l. c. Sect. 7. Id autem sit artificio periodico, quo

INDEX LATINITATIS.

quo plures sententiæ una periodo comprehenduntur, ita ut suspensa sit ab initio ejus usque ad finem oratio, atque ita e pluribus enuntiationibus prope modum una fiat. Exemplum sit hoc Verr. I, 41. tutores, pecuniam prætori si pupillæ nomine darent, præsertim grandem, quemadmodum in rationem inducerent, quemadmodum sine periculo dare possent, non videbant. In hac autem collocatione sententiarum, qua vinciuntur, respiciunt latini plerumque ad rerum naturam, ut quæ natura & cogitatione priora sint, ea etiam loco priora fiant, tamquam ut causa, ratio, conditio priores sint effectu &c. Ex hac autem ratione vinciendarum sententiarum vel maxime existit numerus oratorius, sed hæc pro iudiciis ratione sufficiant. Plura qui volet, adeat illam profusionem nostram.

VINCTVS. numerosus Or. 57. poëma est nimis vinctum, ut de industria factum appareat: sermo vulgi est nimis dissolutus. * non liber. ad Div. VI, 7. tot malis cum vinctum tum fractum studium scribendi.

VINCVLVM. per metaphoram eleganter dicitur omnis causa, propter quam aliquid faciendum aut omittendum est, propter quam aliquis amandus; item res, qua aliquid conservatur, fundamen-

tum, fons. &c. ad Div. XV, 11. tum accedit vinculum, maximum h. e. maxima causa propter quam te amare debeo. Itaque Cicero alicubi dicit: cum eo mihi omnes causæ; Quint. 15. cum alibi dicat: omnia vincula. Ligar. 7. magnum vinculum, quod iisdem studiis semper usi sumus. Muren. 31. aliquo tecum vinculo reipubl. esse conjunctum. h. e. causa ab ipsa rep. suppetitata. Fin. III, 20. & quomodo hominum inter homines juris esse vincula putant (h. e. causas idoneas, propter quas societatem inter se colant) sic homini nihil juris esse cum bestiis. Cæcin. 25. jus civile dicitur vinculum judiciorum, quod eo iudicia nituntur. Cluent. 53. vinculum dignitatis, quod conservat dignitatem, sive, ut post dicit, fundamentum & fons dignitatis. Balb. 15. vinculum religionis. Tusc. V, 28. nulla te vincula impediunt ullius certæ disciplinæ * Or. 23. vincula numerorum v. vinctus, vincire.

VINDICARE. punire Verr. V, 50. vehementer vindicare in cives * vindicias agere Or. I, 10. agerent tecum lege - vindicarentque ornati homines - quibuscum tibi iusto sacramento contendere non liceret * defendere. Flacc. 17. vindicetis civem ab ignotissimo Phryge: sc. reiiciendo ejus testimonium. ad Div. XII, 16. turpitudine personæ ejus, in quam

INDEX LATINITATIS.

quam liberius invehimur. nos vindicabit * Rabir. Post. 9. perpetiunda illa fuerunt, ut aliquando se ad suos vindicaret: Manutius interpretatur, ut aliquando ad suos tanquam e servitute regia in libertatem redire posset. Gravius autem latinum hoc esse & intelligi posse negat, legitque: ut se aliquando & suos vindicaret, nempe a damnis fortunarum. Mibi autem & lectio recepta, & Manutiana interpretatio probatur.

VINDICIAE. est controversia forensis, de possessione alicujus rei, quam nostram esse dicimus, cum alius teneat. Verr. I, 45. pro prædelitis, vindiciarum satis dare Mil. 27. injustæ vindiciæ.

VINDICTA. Rabir. Perd. 5. una vindicta liberavit Top. 2. vindicta liber factus ad q. l. Boethius dicit esse virgulam, quam lictor manu mittendi servi capiti imponens, eum in libertatem vindicabat, quædam verba solennia dicens. Scholiastes autem Persii ad Sat. 5. a prætore capiti impositam dicit. Et hoc verum. Sic etiam Græci Ἰκτι tradunt. v. Casaub. ad Pers. p. 417. formula erat: hunc ego hominem liberum & civem R. esse aio, ut Græci tradunt. Latini autem sic: aio te liberum more quirritium. vid. Viros doctos ad Cuij. Instit. I, 1, 1. in Schultingii Jurispr. Ante - Justin. p. 11. 12.

VIRGETVM. hortus, arboretum. Leg. II. 8. sacerdotes vineta virgetaque & salutem populi auguranto. v. Turneb. ad h. l.

VIRGINES. simpliciter Vestales virgines dicuntur Catil. III, 4. post absolutionem virginum.

VIRGULA. Offic. I, 44. si omnia nobis - quasi virgula divina, ut aiunt, suppediarentur. i. e. citra operam humanam. ductum proverbium videtur Erasmo a virga Palladis, cujus toties mentio apud Homerum. Nota est etiam ex Virgilio virga Circes & ejus vis.

VIRIDITAS. Tusc. III, 3. malum quandam habet viriditatem. Læli. 3. senectus aufert eam viriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio. Est & Græco. Græci enim χλωρίς dicunt omne, quod est recens, imprimisque vigorem juvenilem & virilem.

VIRILIS. Verr. IV, 38. est aliqua mea pars virilis. Phil. XIII, 4. me ejus beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto. Virilis pars, ne errent tirones, ut vulgo fit, est cujuscunque rei communis pluribus, sive bonæ & lætæ, sive tristis & molestæ pars ea, quæ unicuique ex eorum numero debetur equaliter. Sic in hac formula, plus quam virili parte obligatum esse, est, ex communi & ad omnes pertinente beneficio quæ

INDEX LATINITATIS.

*quasi majorem ceteris partem accepisse. Vulgo autem pro virili parte sic in scribendo loquendoque adhibent, quasi sit, pro viribus. * virum decens. ad Att. XI, 23. & videremur aliquid doloris virilis habuisse. Sic Tusc. II, 27. viriliter egrotare.*

VIRTUS. Tusc. II, 18. *virtus ex viro appellata est; viri autem maxime propria est fortitudo; itaque ab hac ceteras sic appellatas putat. Fin. V, 13. ita fiet, ut animi virtus corporis virtui anteponatur; animique virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntariae: quæ quidem proprie virtutes appellantur. * Fortitudo militaris. Sext. 65. aditus in illum summum ordinem civium industriæ ac virtuti pateret. nempe industria cernitur in causis in foro agendis, virtus in re militari; his duabus artibus enim aditus in curiam munebatur. Sic Muren. 10. rei militaris virtus, opponitur forensi laudi & industriæ. v. industria. * ars, disciplina, facultas alicujus artis Offic. I, 32. itaque se alii ad philosophiam, alii ad jus civile, alii ad eloquentiam applicant: ipsarumque virtutum in alia alius mavult excellere.*

VIS. *est vel vera, quæ fit armis sive justis, sive fortuitis, unde lex de vi armatis hominibus. Cæcin. 9 hæc etiam vis solida dicitur, cf. Cæcin. 15. f.*

*velea, quæ ibid. 32. quotidiana vis dicitur. Cum in controversia de possessione alicuius fundi deductio ac vis moribus sit ibid. I. 11. quam Gellius XX, 10. civilem ac festucariam vocat. v. supra in Conferre & Cæcin. 7. hinc etiam illud ibid. 31. unde ille m. si dejecit item c. 22. vim restituere h. e. aliquem in eum locum restituere, ex quo cum vi vera dejeceris. * genus vis sæpe ponitur pro formis, h. e. pro iis rebus, quibus vis fit, aut quæ per vim fiunt. pro stupro Mil. 4. vim afferre, cf. Verr. I, 26. pro precibus Verr. I, 25. retinere Summa vi. pro minis Verr. III, 32. hac ille vi & hoc metu adductus, np. virgarum quas minabatur Verres. pro opibus amicorum, advocatorum, unde inopia opponitur. Quint. 1. quod si tu iudex nullo præsidio fuisse videbere contra vim & gratiam solitudini atque inopie. pro corruptione iudicum. Verr. II, 31. si aliqua se vi eripuerit ex hoc iudicio. Corruptuntur autem iudices vel gratia, vel metu, vel largitione. Itaque singulis locis videndum, de quo genere capienda sit vis. * Sed vis iudicum, vel iudiciorum est justitia & severitas in sceleratos homines, ut in Cæcil. 3. A&. I. Verr. 17. Cæcin. 2. * formula vim afferre est etiam in bono sensu, pro prodesse, valere Or. I, 25. * vis dicitur etiam de natura rerum & ratione,*

INDEX LATINITATIS.

Inv. I, 49. hoc non magis se-
ditiosi, quam ambiciosi -
quam alicujus improbi homi-
nis vim describit Or. I, 21. de
vi & ratione dicendi. * locus.
Inv. I, 2. naturæ vim obtinet
* in dicendo vis est sublimitas
& magnificentia. Or. II, 29.
meæ totius orationis - - tres
sunt rationes: una - - - tertia
concitandorum animorum.
harum partium tertia vim de-
siderat ad Div. XV, 21. de Cal-
vo: multæ erant & reconditæ
literæ: vis non erat. * forti-
tudo in dicenda sententia. v.
fortis. tum vim animi liber-
tatemque dicendi. * vis etiam
eleganter tribuitur iis; qui
ulciscuntur injurias sibi fa-
ctas, aut qui sibi injuriam fieri
non sinunt. Dom. 55. magna
vis est cum in Deorum nu-
mine tum in ipsa republica
&c. Rosc. Am. 24. Magnam
vim possidet paternus mater-
nusque sanguis.

VISCERA. caro. nam
quicquid sub corio est, ut Ser-
vius ait, viscera dicunt. Nat.
D. II, 63. viscera boum cf.
Tusc. II, 14. * pecunia, res fa-
miliaris Dom. 47. extruxit
villam visceribus ærarii. ad
Q. Fr. I, 3 cum de visceribus
tuis & filii tui satis facturus
sis * Or. II, 78. viscera causæ.
* ad Att. VI, 1. ἰνὸς ἰσχυρὰ
tua mihi in visceribus hærent.

VISCERATIO. est distri-
butio carnis crudæ inter ple-
beios. genus largitionis apud
Rom. usitatum. Offic. II, 16.

v. Intt. ad Sueton. Cæs. 37. cf.
viscera.

VISENDVS. visu dignus,
Varin. 13. ornatu visendo.

VISIO. vox philosophica,
idem significans, quod visum
de quo mox. Tusc. II, 18 visio
doloris & species. Acad. IV, 11.
visio veri falsique communis
a quibusdam putatur.

VISVM. species alicujus
rei in animo impressa impul-
sio oblata extrinsecus, Parra-
cia Nat. D. I, 5. visum habent
insignem & illustrem. Tusc.
I, 41. visa somniorum. Acad.
I, 11. & pluribus aliis locis:
nam in Academicis multa est
de visis disputatio.

VITA. Læl 6 vita vitalis. Est
de Græcis βίη βιωτική, ut monuit
Facciolatus ad h. l. * Div. I, 39.
hac de re communis vita du-
bitavit. Cl. Wopkenius putat
hic esse vitam pro hominibus,
ut est ap. Phædr. prol. L. Lubi
vid. Burmann. quem etiam re-
prehendit Wopkenius, quod ne-
gavit, Ciceronem & aqua-
les, hoc sensu verbo eo usos. In
quo ei injuriam facit. Nam
re satis ponderata, mihi etiam
sic ut Cel. Burmanno videtur.
In loco proposito non hoc dicit
Cicero; dubitaverunt homines,
sed de hac re in vita communi
dubitatur, videtur repugnare
moribus, vitæ communi, ut est
Muten. 35. sed hanc oratio-
nem usus, vita, mores, civi-
tas ipsa respuit. Eodem modo
ceteras auctoritates dissolvere
possem, si opus videretur. Vita
occi-

INDEX LATINITATIS.

occidens v. c. est finis vitae, ut dies occidens, fines diei, non sol. occid.

VITIARE. ad Att. IV, 9. num; censum impediunt tribunis diebus vitandis h. e. servando de caelo, obnunciando efficere, ut iis nihil publici negotii geri possit.

VITIOSITAS. Tusc. IV, 15. vitiositas est contraria virtutis, sic enim malo, quam malitiam appellare eam, quam Græci *κακία* appellant: nam malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium.

VITIOSVS. vitio creatus. Phil. V, 3. Collega quem ipse fecit, sua nunciatione vitiosum. *ibid.* II, 33. quamdiu tu vobis, vitiosus Consul. Dolabella: rursus, cum vobis, salvis auspiciis, creatus. Div. I, 16. sinistra dum non exquirimus, in dira & vitiosa incurrimus. Leg. II, 8. quæque augur injusta, nefasta, vitiosa, dira defixerit, irrita infestaque sunt.

VITIVM. Sull. 8. si ceteris patriciis me & vos peregrinos videri oporteret, a Torquato tamen hoc vitium sileretur. Grævio placet conjectura Phil. Rubenii Elect. I, 3. legentis convicium; peregrinitatem enim non esse vitium. Sed vitium rectum est. Vitium dicitur, quicquid, in aliquo reprehendi potest, aut reprehenditur sive jure sive injuria, macula, deformitas &c. Terent. cui vitii nihil

dicere possis. Cic. Off. III, 13. venditorem ejus rei, quam vendat, vitia narrare. *ibid.* 16. ut in prædiis vendendis vitia dicerentur. Est igitur vitium etiam in magistratu & consulari, quia peregrinus ad magistratum accedere non debet: (Peregrinus enim proprie civi opponitur) certe vitii loco erat peregrinitas obiecta. Torquatus autem debebat hoc vitium, si est vitium, non narrare, sed silere. Porro quemadmodum vitium narrare & dicere rectum est sic etiam vitium silere. Convicium autem silere an dicatur latine dubito. * in comitiis est malum auspiciū & omnia, quod comitia dissolvere & irrita reddere potest, Phil. II, 33. id igitur obvenit vitium, quod tu jam Kalend. Jan. futurum esse prædixeras. Div. II, 18. comitiorum solum vitium est fulmen. Jam, si quid in comitiis, aut in bello actum nihilominus, aut in auspiciis capiendis aliquid contra mores & instituta veterum actum, id vitio factum, dicebatur. sic quod Div. II, 33. est, contra auspicia navigarunt, id, *ibid.* I, 16. dicitur, quum vitio navigassent. *ibid.* II, 35. Coss. vitio creatos esse sc. quod in auspiciis capiendis aliquid Conj. peccaverat. Nat. D. II, 4. vitio tabernaculo esse captum, quod &c. cui de Div. I. c. opponitur tabernaculum recte captum.

VITUPERABILE. Fin. III, 12 quid sit, & unde dictum?

INDEX LATINITATIS.

VIVERE. *interesse, versari.*
 Verr. III, 86. *vivere in patris luxuria.* * Or. II, 40. *in diem vivere est, sine futuri cura, eique opponitur, futura spectare.* Sed *elegantius hoc ad philosophos Academicos transtulit Cicero, qui nihil ita ratum putant, ut sibi id perpetuo tenendum censeant.* Tusc. V, II. *ego in diem vivo; quicquid animum verisimilitudine percéllit, id verum puto.* Phil. V, 9. *qui in horam viverent, non modo de bonis & fortunis civium, sed ne de utilitate quidem sua cogitaverunt.* * *vivere etiam eleganter dicuntur, qui vita fruuntur, neque omnem in magnis laboribus sine suavitate familiaritatem, conviviorum &c. transigunt.* ad Q. Fr. III, 1. *sed quando vivemus.* * ad Att. X, 1. *ejus mihi vivit auctoritas. pro quo Offic. I, 23. dicit, ejus etiam mortui vult auctoritas.* * Cato. 14. *animum tanquam emeritis stipendiis libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum, cupiditatum, secum esse & secum, ut dicitur, vivere.*

VIVVS. Flacc. 37. *de vivo nihil detrahit. Vivum opponitur lucro. Est igitur fors ipsa pecunia, cf. Verr. III, 50.*

VL CVS. Nat. D. I, 37. *quicquid horum attigeris, ulcus est. h. e. difficile ad probandum.*

VLTIMVS. *remotissimus, Roma disjunctissimus.* Manil. 16. *ultimæ terræ, v. Grav. ad*

*b. l. * perfectissimus.* Nat. D. II, 12. *ultima perfectæque nature.*

VLTRO. *per se* Quint. 23. *qui cum ultro ipse deberet.*

VMBILI. *lapilli litorales nitidi, in umbilici modum natura facti* de Orat. II, 6. *conchas eos & umbilicos legere consueisse v. Salmas. ad Solin. p. 496.*

VMBRA. *comes.* Mur. 6. *saltatio est umbra luxuriæ.* * *umbra dicitur pro loco umbrato, in quo cujuscunque generis exercitationes habentur, in quibus non serio res agitur, neque de vita pugnatur; hinc umbra opponitur soli b. e. vera pugna in bello, aut vera contentioni in judiciis v. Sol. Sed deinde de omnibus iis rebus dicitur, quæ domi & in umbræ fiunt, in quibusque nulla magna est contentio; tamquam de jurisprudentia Muren. 14. Cedat umbra Soli. b. e. militari rei philosophia & ceteræ artes, in quibus otium & tranquillitas est v. umbratilis.* * Or. III, 26. *habeat tamen illa in dicendo admiratio ac summa laus (b. e. genus magnificum) umbram aliquam & recessum, quo magis id, quod erit illuminatum, extare atque eminere videatur. h. e. sint loci aliqui in oratione magnifica vacui ab ornamentis & quasi figurarum vaporumque coloribus.*

VMBRACVLVM. *schola.* Brut.

INDEX LATINITATIS.

Brut. 9. v. **Sol.** Leg. III, 6. **De-**
metrius mirabiliter doctrinam
ex umbraculis eruditorum
otioque non modo in pulve-
rem atque solem, sed in
ipsum discrimen aciemque
perduxit. *h. e. usus est ad rem-*
publicam administrandum, ut
ap. Rom. Cato, Cicero, alii.

UMBRATILIS. *otiosus, le-*
nis, non asper Tusc. II, 11. *vita*
umbratilis & delicata Or. 19.
umbratilis est oratio philoso-
phorum & mollis.

VNCIA. *assis duodecima*
pars, & deinde etiam heredi-
tatis v. as ad Att. XIII, 48.
mortuus est Babullius. Cæsar
epinor ex uncia. ad Att. VII, 2
est etiam in Gruteriana: ex
unciis. Sed in Græviana re-
ctius receptum: ex teruncio.
ad Q. Fr. III, 9. quas enim ta-
bularum se putavit obsignare, in
quibus in unciis firmissimum
tenuerat &c. v. *Manut. ad b. l.*

VNCTVS. ad Att. XII, 6.
nitidus unctusque sol, opponi-
tur asso, de quo supra. * *e-*
legans, splendidus. Brut. 20. jam
enim erat unctior quædam
splendidiorque consuetudo lo-
quendi.

VNCVS. *instrumentum,*
quo perduelles ad scalas Gemo-
nias trahabantur. Phil. I, 2.
uncus impactus est illi fugi-
tivo. Rabir. Perd. 5. vindica-
re a verberibus, ab unco ubi
v. *Hotomani.*

VNDE. *a quo, a qua, a qui-*
bus, Or. I, 15. quam ille ipse,

unde cognovit. Verr. III, 70.
apud eas societates, unde erat
attributa. *sed nil frequentius*
his exemplis, v. Gronov. Obs.
L. IV p. 174.

VNGVIS. Dom. 5. tu in
hoc ulcere tanquam unguis
existeres.

VNGVLA. Tusc. II, 24.
toto corpore atque omnibus
ungulis, ut dicitur, conten-
tione vocis assentunt. *Bent-*
leius post Lambinum legebat:
unguiculis; quod unguis
hominibus non conveniret. Sed
in proverbii hæc non nimis
subtiliter judicanda v. Obs.
Miscell. quæ cura Cel. Dorvillii
prodeunt T. I p. 410.

VNICVS. *excellens, singu-*
laris. Quint. 12. ut aut sum-
ma negligentia tibi obstiterit,
aut unica liberalitas. Cato
17. in quem illud elogium
unicum.

VNIVERSE. ad Att. V, 2.
cetera universe mandavi: il-
lud probe.

VNIVERSITAS. Nat. D.
I, 43. universitas rerum, est
totus mundus, ut II, 65. *uni-*
versitas generis humani, to-
rum genus humanum.

VNIVERSVS. Or. III, 27.
loci, qui - quia de re univer-
sa tractari solent, communes
nominati sunt. *h. e. de genere.*
* *communis omnibus.* Off. I, 31.
sic est faciendum, ut contra
universam naturam nihil con-
tendamus: ea tamen conser-
vata, propriam naturam se-

INDEX LATINITATIS.

quamur. c. 30. communem di-
cerat.

VNVS. *eleganter cum su-
perlativo* Brut. 6. rem unam
esse omnium difficillimam.
ad Div. XIII, 43. familiarissime
uno equite Romano utor.
* *Germanismo similes sunt ha-*
rationes Rosc. Com. 5. ut ju-
dicem unum vereri debemus.
ad Div. VII, 19. doctorem ta-
men unum quem desiderant.
Or. I, 29. sicut unus paterfa-
miliæ. * *pluralis jungitur, ex*
canone grammatico, substanti-
vis pluralis numeri tantum,
ut ad Att. V, 9. una literæ
sed non est perpetuum, Flacc. 29.
unus vestimentis lautus es.

VOCALIS. *qui vocem ad*
dicendum contulit. Brut. 69.
huc etiam, ne quem vocalem
præterisse videamur, C. Co-
sconium.

VOCARE. *invitare ad con-*
vivium. Ros. A. 18. domum
suam istum non fere quis-
quam vocabat cf. Muren. 34.
* Sext. 9. ad integritatem ma-
jorum spe sua hominem vo-
cabant. b. e. sperabant, eum
integrum fore.

VOCATVS. Or. III, 1. Se-
natus vocatu Drusi in curiam
venit.

VOCVLA. Or. III, 25. vo-
cula certæ & severæ. ibid. vo-
cula falsæ in cantu. illæ sunt
toni integri, hæ semitonia quæ
vocant.

VOLATICVS. *inconstans,*
variabilis. ad Att. XIII, 25. O!
Academiam volaticam.

VOLITARE. *significat as-*
sidue vagari, sed plerumque
cum jactatione aliqua auti-
tiosa, aut impudente. & in-
lente: Sext. 4. cum illa con-
juratio palam armata volita-
ret. Catil. II, 3. quos video
volitare in foro ibid. 7. vo-
itare in armis Pis. 12. cum vo-
lita-ret vis latrocinii vestri tota
urbe. ibid. 4. volitare præ-
textatum passus, es. Sext. 43.
sed etiam nunc volitant, nec
illi unquam de se pertime-
scunt Agr. II, 22. volitas ante
oculos istorum Jubæ regis
filius Sext. 1. alacres lætos-
que volitare. Dom. 19. cum
tu florens ac potens per me-
dium forum popularis voli-
tares. Agr. II, 36. volitaretis
per gentes. * *hinc pro jacta-*
re. Flacc. 16. nec volitabo in
hoc insolentius. de oratore,
v. jactare. Sext. 44. volitas
edilis Phil. XI, 2. de Dolabel-
la: & nunc tota Asia vagatur,
volitat ut rex. * *oratores di-*
cuntur. volitare in foro. Or.
II. 24. I, 38. qui a causa ad cau-
sam eunt, & omnium patroni
esse volunt. * *Volitare etiam*
dicuntur homines qui immede-
rate cupiunt aliquid & in-
constanter huc illuc feruntur
ut propemodum nesciant ipsi,
quid agant primum, quid se-
cundum Pis. 25. homo voli-
tans gloriæ cupiditate, oppo-
nitur viro moderato & con-
stanti. ad Att. II, 22. de Clodio
trib. pl. volitat, furit. nihil
habet certi; multis denun-
ciat;

INDEX LATINITATIS.

ciat; quod fors obtulerit, videtur acturus. * Or. II, 6. quemadmodum volucres videmus, cum aliquid effecerint, levandi laboris sui causa, passim ac libere, solutas opera volitare: Sic nostri animi -- defessi gestiunt ac volitare cupiunt, vacui cura atque labore.

VOLVBILIS. Or. 56. *volubilis* oratio. opponitur stabili. hac efficitur syllabis longis, illa brevibus unde incitatio-
rior oratio fertur & labitur.

VOLVBILITAS. verborum Or. I, 5. *copia* & *facultas*.

VOLVCRIS. Sull. 32. *volucris* fortuna Brut. 95. genus dicendi verbis *volucres* atque incitatum. v. *volubilis* & *volubilitas*.

VOLVERE. *pronunciare* Or. III, 47. longissima est complexio verborum, quæ *volvi* uno spiritu potest. Brut. 70. celeriter verba *volvens* *ibid.* 81. ita facile soluteque verbis *olvebat* sententias. * De numero *se* *currente* periodo. Or. 69. quæ melius cadat aut *volvatur* oratio.

VOLVNTAS. *in oratore* est de genere orationis, quod sequitur. *apoulpeus*. Or. II. 23. naturis differunt: *voluntate* autem similes sunt. *ibid.* 22. ex quorum scriptis cujusque ætatis quæ dicendi ratio *voluntasque* fuerit, intelligi potest. Agr. I, 9. in alia *voluntate* esse ad Div. IX, 6. hæc in *voluntate* fuerunt,

* *preces*. ad Div. VI, 6. Cæsar cedit justis & officio incensis, nec inanibus aut ambitiosis *voluntatibus*.

VOLVPTARIUS *suavis*. ad Att. XII. 25. *voluptaria* possessiones. Or. III, 17. *voluptaria* disputationes *b. e.* de *voluptate* & *pro voluptate* Fin. V, 25. *voluptarii philosophi, Epicurei*.

VOLVPTATES. de *speculaculis*. Muren. 35. *adhibendis voluptatibus* &c. hoc sensu posteriori ævo *inprimis* dictum capturn frequenter, ut dudum *observarunt viri docti*.

VOLVTATVS. *versatus* *diligenter*. Or. III, 10. *volutatus* in veteribus scriptis. ad Q. Fr. II, 12. ad Callisthenem & ad Philistum redeo, in quibus te video *volutatum*.

VOLVTATIO. Pis. 34. scelera tua non vestigiis odorantes ingressus tuos, sed totis *volutationibus* corporis & cubilibus persecuti sumus.

VOMERE. Deiot. 7. te vomere post cœnam velle. v. *Ind. Græc. in ἰσχυρή*.

VORARE. ad Att. IV, 11. nos hic *voramus* literas cum Dionysio. cf. *belluari*.

VOTVM. ad Div. VI, 7. victoriæ suæ *vota* facerent. Tusc. V, 1. si virtus -- famula fortunæ est, nec tantarum virium, ut se ipsa tuentur; vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi, quam *vota facienda*.

VOTI.

INDEX LATINITATIS.

VOTIVVS. ad Att. IV, 2. XV, 8. II. *vetiva* legatio, quæ voti suscepti & persolvendi causa petitur; genus liberæ legationis. v. Legatio. Aët. I, Verr. 10. *vetivi* ludi: qui fiunt ex voto ab Imperatore aliquo suscepto.

V.OX. Leg. II, 7. *leges* legum voce proponam. *Vrsi-* nus interpretatur, verbis solennibus & propriis legibus, ut vox sit pro verbo; additque duo exempla e Ciccone; sed neutrum huc facit, nec hic locus ejusmodi est, ut vocis vocabulum non proprie explicari possit. Est enim *prosopopoeia*, ut in illo: Patriæ vox, in Catil. I. & alibi. neque tamen qua sensum falsum est interpretatio.

VRBANITAS. virtus ingenii animique, qua eleganter possumus, ut homines in urbe liberaliter educati, de omnibus rebus judicare, neque aliquid inepti & absurdi dicimus & facimus, sed potius venuste & cum specie quadam liberali, & est hoc genus urbanitatis per totam vitam orationem moresque fusu. ad Div. III, 7. etiamne tu has ineptias, homo summa prudentia -- addo urbanitate, quæ est virtus, ut Stoici rectissime putant. Nempe Stoici actioni opponunt *ἀμειδιαν*, ut ad h. l. ex Plutarch. de legend. Poetis ostendit Victorius. ad Div. VII, 3. vides enim exaruisse jam veterem urbanitatem, ut Pomponius no-

ster suo jure possit: nisi nos pauci retineamus, gloriam antiquam Atticam. v. *Vavass.* Ludicr. dict. S. III. c. 7. p. 33. ed. Lips. cf. *urbanus*. * *facultas jaciendorum dictorum, apophthegmatum, lepos, ut Salustius in Sempronio appellat.* ad Div. VII, 32. *Urbanitatis* amabo, possessionem quibusvis interdictis, defendamus. Rosc. Am. 41. *urbanitas* servorum; quamquam hæc etiam ad primum genus fortasse referri potest * ipsa dictoria. Cœl. 3. contumelia si facetius jactatur, urbanitas nominatur. Fin. II, 3. in quantas hominum facietorum urbanitates incuratis. Or. I, 5. celeritas & brevitatis respondendi & læcessendi, subtili venustate atque urbanitate conjuncta. * *venustas quædam in sono vocis, & Romæ natis & educatis propria*: Brut. 46. *urbanitatis* color; qui quid sit in voce, ibi explicatur.

VRBANVS. elegans in omni iudicio, dicto, facto, opponiturque imperito, absono &c. ad Div. III, 8. te hominem, non solum sapientem, verum etiam ut nunc loquimur, urbanum. v. *urbanitas*. n. 1. Ceterum, quod ex h. l. post Quintil. Inst. Or. VIII, 3. colligunt, urbanus fuisse tum novum vocabulum, id mihi non placet. Nam sic multo magis etiam urbanitas novum verbum fuisset. Sed sensus hic e philosophia Stoica repetitus erat no-

INDEX LATINITATIS.

URS. Verbum enim urbanus est jam ap. Plautum de Scurris Trinum. I, II. & alibi. Ita vero etiam hoc verbum capio Verr. I, 6. homines lauti & urbani. Ita enim ironice vocat homines Verriamicos, qui rumores dissipant improbabilis & quibus nemo fidem poterat habere. *urbi Romæ proprius, Romanus. Brut. 46. quid tu tribuis istis externis quasi oratoribus? quid censes nisi idem quod urbanis, præter unum, quod non est eorum quadam urbanitate quasi colorata oratio -- -- in vocibus nostrorum oratorum recinit quiddam & resorat urbanus *perpetuo Romæ vivens & quidem aut otiose, aut causas in foro gerens aut senatorio munere fungens. Pis. 26. in hac quotidiana assidua urbanaque vita. ad Att. I, I. cetera spero prolixa fore, his duntaxat urbanis competitoribus: illam manum tu mihi cura ut præstes, Pompeii nostri amici. Gronovius interpretatur de assiduus, qui urbanis artibus, ut Cicero, Sulpicius, excellebant, non militaribus v. Sestert. IV, 9. a qua interpretatione non adeo recedit altera Casauboni, Corradi, qui urbanos competitores putant opponi iis Prætoris viris, qui in provinciis, militia sc. causa, essent, & ante trinum numdinum redire ad petendum possent. Sed Victorius Var. Lect. IV, 12. putat

esse leves, jocularis. Et profecto omnes competitoris, quas attulit, ab ipso tales esse dicuntur, ut rideantur, aut risu digni sint, aut tales fuerunt. Sed Gronoviana interpretatio magis mihi placet. *facetus, dicax, quales nempe fieri solent otiose Romæ viventes, nihilque agentes, nisi ut in foro, sub basilicis stent, circulos faciant &c. unde tandem pro scurra dici capit, ut ostendit Gronov. l. c. cf. Salmas. ad Pollionis XXX. tyr. p. 316. ad Div. IX, 19. urbanisales Dom. 34. & homo facetus, inducis etiam sermonem urbanum ac venustum: me dicere solere, esse me Jovem, eundemque dictitare, Minervam esse sororem meam. * Verr. III, 86. urbana prædia v. prædium.

VRBS. elegans est illud Ciceronis. Div. II, 16. urbem philosophiæ proditis, dum castella defenditis.

VREDO. Nat. D. III, 35. Si uredo aut grandio quippiam nocuit. Est autem rubigo ita dicta, quia oriri credebatur ab occasu solis frigido & pruinoso, sequente sole acri, a quo inuratur pruina. sic Salmas. ad Solin p. 308. sed Cuiac. Obs. XV, 28. distinguit inter rubiginem & uredinem, auctore Plinio, ut rubigo sit e rore patrefacto, uredo e concreto. Et recte quidem. Vredinem a frigore repetit etiam Columella III, 20. rubiginem a calore idem X, 342. &c.

VRERE.

INDEX LATINITATIS.

VRERE. *de frigore.* Tusc. II, 17. pernoctant venatores in nive, in montibus uri se patiuntur.

VRGERE. Planc. 28. nomen, quod *urget*, dissolvere. Tusc. II, 23. *urgeri* pondere.

VRNA. ad Q. Fr. II, 6. senatorum *urna* copiose absolvit, equitum adæquavit.

USUCAPIO. *est ius rei possidende s. domini adeptio, ut Jcti loquuntur, quæ oritur ex eo, quod rem per certum temporis spatium, idque lege definitum, sine controversia, possedimus* Cæcin. 26. *usucapio* fundi, hoc est, finis sollicitudinis ac periculi litium, non a patre relinquitur, sed a legibus. Leg. I, 21. *usucapionem* XII. tabulæ inter quinque pedes esse voluerunt, &c.

USURA. *usus rei, item, quod pro usu datur.* ad Div. VI, 12 *usura* falsi gaudii frui. Agr. III, 1. parvam exigui temporis *usuram* bonæ de me opinionis postulo. Tusc. I, 39. natura dedit *usuram* vitæ, tanquam pecuniæ, nulla præstituta die. *Elegans est illud de Stoicis, qui post mortem corporis superstitem animum dicunt; sed non in æternum, ibid 31. extr. Stoici autem usuram nobis largiuntur, tamquam cornicibus; diu mansuros, aiunt, animos, semper negant.*

USVRPARE. *pro eo, quod vulgo dicunt, exercere, tamquam ius &c.* Agr. II, 7. pau-

cas tribus ad *usurpandam* libertatem vocare, *h. e. ad exercendum ius suffragii* Verr. V, 20. jure quotannis *usurpatum* ac semper retentum &c. * *vocare, dicere* Offic. II, 11. C. Lælius is, qui sapiens *usurpatur*. Phil. II, 28. at quam crebro *usurpat*: & Consul & Antonius.

USVRPATIO. Verr. V, 64. *usurpationis* civitatis, est, cum se quis civem dicit. Agr. II, 12. *usurpationis* vetustatis, de comitiis curiatis dicis causa per 30. lictoris habitis. cf. Gronov. Obs. I, 25.

USVS. *possessio rei non interrupta per certum ac legibus definitum temporis spatium, quæ res nostra fit, ut nemo amplius nobis de ea litem movere possit.* Har. R. 14. mortales nihil a Diis immortalibus *usu* capere possunt. Cæcin. 19. *usum* lex jubet esse biennium.

VTENS. *qui sumtum facit de pecunia sua* Offic. II, 20. fac magnitudinem divitiarum juvare. *Vtentior* sane sit, honestior autem quomodo? v. uti.

VTENSILIA. Oecon. 1. *reliqua utensilia*, quibus aut alitur hominum genus, aut etiam excolitur. *Vtenilia* *h. l. sunt necessaria victus, non suppellex; ut recte monuit & pluribus exemplis demonstravit* Gronov. Sestert. p. 105.

VT. *utut.* Verr. I, 2, ut hoc esset

INDEX LATINITATIS.

esset judicatum. Planc. 4. ut fueris dignior, cf. Gron. *Obs.* III, 6. * *postea* ad Div. I, 9. ut jam sit in iis culpa, qui me non defenderunt, non minor est in iis, qui reliquerunt, ad Att. VII, 13. qui, ut nihil aliud, hoc tamen profecit. * *elegantior dicitur etiam cum superlativo sequente ita*: Offic. I, 5. ut quisque maxime perspicit -- ita sapientissimus haberi solet.

VTILIS. ad Div. VIII, 13. quibus adhuc sibi parum utilis fuit: i. e. nocuit. de hujus *Ἀρόγτος* vi cf. Clark. ad *Hom.* *Iliad.* β'. v. 269.

V.T.I. de rebus & pecunia, qua impendia sustineamus. ad Att. XIII, 23. magis doleo, me non habere, cui tradam, quam habere, qui utar. *ibid.* XI, 11. ut sit, qui utamur. v. Gronov. *Sest.* p. 105. * *opus habere*. ad Div. V, 20. qui ambitione nihil uterer. * *Tusc.* IV, 18. æmulatio autem dupliciter illa quidem dicitur, nam æmulatio virtutis imitatio dicitur: sed ea nihil hoc loco utimur. h. e. hac non pertinet. de ea nunc non agitur.

VVLGARIS. Offic. I, 16. vulgaris liberalitas, qua ad omnes pertinet, qua omnes homines complectendi sunt.

VVLGO. in universum. Verr. III, 74. vulgo omne frumentum improbas. * *sine discrimine personarum & locorum*. ad Q. Fr. III, 1. literas vulgo mittere. opponitur, per certos

homines. * *ubique*. Rosc. A. 29. ejusmodi tempus erat, ut vulgo impune homines interficerentur. * *Muren.* 34. ad prandium vulgo vocati. *ibid.* 35. num senatus crimen putat ad prandium invitare? minime sed vulgo, passim quid est vulgo? universos.

VVLNERARE. graviter offendere, ledere Catil. I, 7. quorum mentes sensusque vulneras.

VVLNVS. æs alienum. Rosc. A. 32. qui vulneribus suis mederi cupiebant. * *crimen, quod in aliquem confertur, aut cujus se quis suspectum & reum facit*. Cluent. 21. vulnera nova facere. * *vitium* Cœl. 7. vulnus in moribus, natura, re atque fortuna.

VULTICVLVS. ad Att. XIV, 20. non te Bruti nostri vulticulus ab ista oratione deterret.

VULTVRIVS. homo rapax. Piso 14. appellatus est hic vulturius illius provincie, si displiceat, imperator. *ibid.* Scaurus vulturius republ. Sext. 33. paludati vulturii.

VVLTVS. oris conformatio ex animi habitu orta, & in universum, quod nos appellamus die Mine des Gesichts. ad Div. XII, 30. vultus tuos mihi expressit omnes. Or. I, 28. quæ nobis fingere non possumus, facies, vultus, somus. * *Dom.* 52. vultus cadit; de perterritis subito.

VULTU.

INDEX LATINITATIS.

VULTUOSUS. Or. 18.
in quo cum effeceris, ne quid
ineptum, aut *vultuosum* sit.
h. e. nimis triste & superci-
liosum.

VXORIVS. Offic. III, 15.
in arbitrio rei uxoria hæc
verba maxime excellunt:
melius æquius. Res uxoria
est dos, quam uxor attulit, &
de qua post divortium conten-
tio esse solebat. v. Boethius ad
Topic. 17.

XYSTVS. est *ambulatio*
sub divo ante porticum, in
qua etiam sedes & signa. flores
Acad IV, 3. cum pauca in
xysto locuti essemus, cum eo-
dem in spatio confedimus.
ad Att. I, 8. mittas quam pri-
mum signa & maxime, quæ
tibi gymnasii *xystique* vide-
buntur. v. *Vitruv. V, 11.*
Buchner ad Plin. Ep. IX, 8.
Lipsius ad Senec. Ira. III, 18.
genus porticus putat fuisse.

EMENDANDA ET ADDENDA

1) ad Indicem Legum.

A. 2. b. 1. 21. potuitne lege :
nonne potuit.

Aelia de Comitibus) Pighius
tribunitiam putat ad a.
DXCVI.

Aelia Sentia) Norisius
Cenotaph. Pis. Diss. III, 9. con-
ficit, *Sentia* esse ab indocti
scribæ manu legem vero *Ae-*
liam non aliam esse, quam *jus*
Aelianum. Heinecc. Antiq.
Jur. I, 6. acutam hanc con-
jecturam prædicat. Ego ni-
hil acuti video. Nam lex
commemorata est totidem
verbis e duodecim tabulis.

Aurelia judiciaria) Velleius
tamen II, 32. cum duobus or-
dinibus communicata judicia
tradit, ad quem loc. v. Intr.

Cincia) I. **DXLIX.**

Cornelia L. Sulla) de legi-
bus Sullæ v. Pigh. Annal. ad
ann. 672.

CORNELIA. tribunitia.
Verr. I, 60. multa petita est a
Q. Opimio -- quod, cum tri-
bunus plebis esset, intercessit
contra *legem Corneliam*. Hu-
jus legis Cornelie multa sit
apud veteres mentio. Caput
ejus, ad quod hic respicitur,
fuit de intercessione tribu-
norum. Ex hoc loco autem
colligas, tribunis ademptam fu-
isse potestatem intercedendi,
quam tamen unam relictam
tribunis diserte tradit Cic.
Leg. III, 9. Cæsar Bell. Civ. I, 5.
Manutius sic interpretatur;
opposuit se legi Cornelie. ut ea
abrogata, lex C. Aurelii Cottæ
trib. pl. perferretur de resti-
tuenda potestate tribunitia.
Sed quis unquam legit, ita
dici: *intercedere contra le-*
gem aliquam. Mihi sic vide-
tur. Ablata omni reliqua
potestate,

EMENDANDA ET ADDENDA.

potestate, id relictum unum, ut tribuni intercedere possent, sed cum exceptione h. e. non in omnibus rebus. Locus Cæsaris mihi videtur indicare, licuisse intercedere, si sua sponte intercedere alicui rei visum esset, quoniam reprehendit fenatum, qui intercessionem huiusmodi Antonii sustulerit; non autem cum ad illos provocatum esset. Nam si omnis dignitas ablata, etiam hæc ablata sit necesse est, ut appellari possent, in quo maxima dignitas. Pighius ad ann. 672. tradit, tantum lege Cornelia ne provocantibus auxilium ferre possent, nisi jurantibus, quod æquo jure alias uti non possent. Nescio unde hoc hausit; nam nihil apud veteres huc dum de ea re inveni. Est tamen probabile id tantum fuisse, atque contra hoc caput Opimium intercessisse in re aliqua, ubi intercedere non debebat.

Domitia) De hac lege v. etiam Cel. Mascovii Diss. de Jure Auspiciorum.

Helia) Heliam familiam nullam Romæ fuisse docet Perizon. in Triga Dissert. p. 151. ed. Heinecc. & de numis Consularibus p. 231.

Lutata de Pi) leg. lata Q. Catulo & M. Aemilio Cosl. a. V. DCLXXV. In loco Or. pr. Cosl. 1. Pigh. ad

ann. DCLXIV. pro tulit legendum conjicit: *retulit*.

Manilia de suffr. confus.)

Accuratius locum Ciceronis Muren. 23. consideranti visum est sic: Sulpicius postulabat, ut in leg. nova, quæ ambitui opponeretur, cave-retur, ut suffragia centuriarum confunderentur, quod quid sit v. in Ind. Latin. in *Confusio*. hinc dicit: postulasti *confusionem suffragiorum, prorogationem legis Manilia, æquationem gratiæ &c.* Jam quemadmodum illud ultimum: *æquationem gratiæ &c.* est oratoris interpretatio confusionis suffragiorum; sic etiam illud alterum: *prorogatio legis Manilia* forte est invidiosa & oratoria illius explicatio; nam quemadmodum Manilius tulerat, ut libertinorum suffragia per omnes tribus confunderentur, eorumque adeo par vis & gratia cum summorum civium suffragiis esset, sic Sulpicius postularat, ut centuriarum suffragia confunderentur, adeoque eorum, qui in ultimæ classis centuriis suffragia ferrent, suffragia eandem vim haberent, quam eorum, qui in centuriis primæ classis. Jam, quam invidiosa optimatibus Manilia lex & proceribus fuerit, ex Asconio in Cornelianam constat. Invidiam igitur facit postulationi Sulpicii, cum

eam comparat cum lege Manilia: quod, si ex ea latum esset, ea lex eandem in centuriatis, quam Manilia in tributis comitiis, vim habitura fuisset.

Porcia) vel potius *a. DLVI* ad quem v. Pighium.

Remmia) y. Brancmanni Diff. de lege Remmia.

Roscia) Cicero pro Murtena 19. L. Orho equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluntatem. Itaque lex hæc est omnium gratissima, quod honestissimo ordini cum splendore etiam fructus jucunditatis est restitutus. Hoc verbo etiam uritur Vellej. II, 32. ubi vid. Inet. Ex quo intelligitur jam antiquioribus temporibus equites separatim a plebe sedisse. Hujusmodi quid de Circo tradit Livius jam sub regibus constitutum L. I. c.

Leges Sacrate) Schwarz de Obtestatione s. leg. detestatione.

Scatinia) Grav. Origg. J. leg. Gravinam.

Tabellaria Cassia) Cum hæc scriberem, invenire, nescio quomodo, non poteram locum hunc: Verr. I, 42. Cornelia testamentaria, numaria, ceteræ complures; in quibus non jus aliquod novum populo constituitur, sancitur, ut, quod semper malum facinus fuerit, ejus questio ad populum pertineat. h. e. ut que-

siones de eo a prætoribus per selectos judices haberentur.

Varia) Boher. ad Tusc. II. 24. putat hunc locum esse capiendum de lege *Varia* alia de incestu; quod Valer. M. III, 7. tradat Antonium de incestu accusatum esse, quem locum Interpretes ad h. l. laudant; valdeque miratur, id neminem vidisse. Ego vero miror potius, qui vir tam doctus primo interpretum errorem non videre, deinde tam graviter errare potuerit; cum facile errorem effugere potuisset, si paululum ad temporum rationem respexisset. Cicero ait: Genu mehercule M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege *Varia* diceret, terram tangere. Illa autem accusatio de incestu contigit anno questuræ provincialis, qui fuit ab V. C. DCXL, ut fasti docent. Illo autem anno Cicero natus nondum erat. Non ergo potuit eum videre illam causam agentem. Necessè igitur est, ut M. Antonius postea, cum Cicero videre posset, accusatus sit e lege *Varia* de majestate, non de incestu. Scilicet imposuere Viro Cel. interpretes, qui male locum Valerii huc rerulerant, & blandiens fere nobis sententiæ novitas.

Vatinia de consiliis alternis reiciendis) add. *alterna consilia*

EMENDANDA ET ADDENDA.

filia reiicere ergo idem est quod *consilia alternis reiicere*. sic Verr. II, 13. *cum alternas civitates reiecta essent*. h. e. alternis, semel ab accusatore, semel a reo. Ceterum vitio operarum DCXLIV. expressum est pro DCXCIV.

Vercinia) DCLXXXIV. le-

ge: DLXXXIV. Paulo post: Cic. Verr. I, 42. adde: nevequa legati nomine plus caperet, quam heres *ibid.* c. 43 Paulo post: *Nam cum illis temporibus* &c. rationes affert Perizon Trig. Diff. p. 129. ed. Heinecc.

NB. Interdum accidit nobis, in hoc indice, ut, cum Pighium potissimum in notatione annorum sequi vellemus, tamen altera illa ratio irreperet, quæ conditæ urbis annum uno citius ponit; ut in lege Apuleia, Domitia, Thoria, Varia.

ADDENDA.

2) ad Ind. Geogr.

Arginusa. Off. I, 24. insulæ tres prope Lesbum ad quas Lacedæmoniorum dux Callicratis ab Atheniensibus in bello Peloponnesiaco victus est.

Delphica mensæ, de his v. Phil. Ruben. Elect. I, ult.

Isura) I. ad Div. X, 15.

Sila, Silva. Brut. 22 picariis celebris. Fuit in Brutiis prope Mamertinam urbem. v. Cellar. Geogr. Ant. T. I. p. 744. Dicuntur ab hac *Sila-*

ni agri, quos cum Campano agro dividi veteranis putabat Cic. ad Div. X, 20?

Sinope. urbs Ponti, Diogenis Cynici patria.

Temenites, Apollo Verr. IV, 53. *Temenus* auctore Stephano, est locus prope Syracusas, cujus incolæ *Temenitæ* vocantur. v. Interpr. ad Sueton. Tiber. 74.

Tenedica securis. v. Index Latin. in Securis.

ADDENDA.

3) ad Indic. Histor.

Accius. de varietate Codd. Miss. in hoc nomine v. Burm. ad Sueton. Aug. 4.

Aelii. de familia Aeliorum v. Reines. Ep. ad Hofm. & Rup. ap. 48. Rupert. ad Bbb 2 Pom-

Pompon. Enchir. III, 4.

Africanus major, loci Acad.

II, 2. Off. II, 22. Or. III, 7.

Mil. 3. pertinent ad Africanum minorem, perturbata hæc sunt errore describentis.

Alabarches) l. II. pro *Cicero* lege: *Plinius*. locus est Hist. Nat. L. XVIII. c. 3.

Alcidamas) Bentlejus legit: *Alcidamas*. probat Boherius, & sic rescribendum putat ap. Quintil. III, 1. conf. Urfin. ad h. l. Ciceronis.

Alexander, Rex Aegypti,) est Ptolemaeus Alexander II. Ptolemæi Alexandri ex Selene Ptolemæi sororis II. filia, de quo vid. Vallantius Hist. Lagid. p. 131.

Andabata) del. vid. Ind. Latin.

Anticlea) nisi vero est librariorum error, ut videtur Boherio.

A N T I O C H V S, qui Verr. IV, 27. cum uxore (Cleopatra) Selene & duobus filiis memoratur, qui Romam venerunt, ut Aegyptum a Senatu R. peterent, (nempe mortuo Ptolemæo Alexandro II. sine heredibus) & Antiochus Pius, Cyziceni Filius, qui duxit Cleopatram Selenen (v. Selene) & ex ea duos suscepit filios, Antiochum, qui Asiaticus dictus est, & Seleucum Cybiosacten. Hi ergo Romam venerunt & regnum Aegypti petierunt, quod mater Selene esset e re-

gibus Aegypti. v. Graev. ad h. l.

Antiochus Commag.) dictus a Commagene, quam ei Pompeius, adempta reliquis Syria, reliquit. Est autem Antiochus XIII. Asiaticus, Pii Filius. de quo v. Iustin. XL, 2. Plutarch. in Pompeio. Vallantius in Hist. Seleucid. p. 236. f.

P. Antistius) hic est ille, qui a Damasippo post aedilitatem interfectus est C. Carbone II. Consule. Vell. II, 26.

Antistius Sever.) P. Manutio videtur esse idem, qui sequitur *Antistius Vetus*, ut aut legatur *Vetus Antistius*, (quod etiam Augustino placuit) aut *Sept. Antistius vetus*; quam sententiam ornavit Spanhem. VI. & Praest. num. Diss. VI. Jac. Gronovius autem retinet *Severus*, lectionem Codd. & tamen de eodem Antistio capit, quem sic dictum suspicatur, ob sensum in republica & in causa, de quo ibi sermo. Urfinus etiam servat *Severus*, quod hoc quoque cognomen Antistiae familiae fuerit. Et recte quidem. Scripta est haec epistola extremo anno V. DCXCVI. Lentulo Spinthere & Metello Coss. sed tum Tribunus pl. designatus erat *Antistius Severus*, quem inter Trib. pl. 2. DCXCVII. habent Fasti Capitolini, ut adeo dubia lectio esse non possit.

Arche-

Archelaus Tusc. V, 12. rex Macedoniae, de quo v. Spanh. de V. & Pr. Num. T. I. p. 376. & Boher. ad h. l.

Archelaus Rub. P. 8.) filius Archelai Ducis Mithridatici contra Sullam in Graecia, de eius genere vid. Notis. Cynotoph. Pisan. p. 225.

ARGANTHONIVS. Cato 19. rex Tarteſſiorum, qui octoginta annos regnavit, centum & vinginti vixit. v. Bochart. Opp. T. II. p. 607.

ARISTO. Tusc. V, 2. Malaspina, Lambinus *Aristus* legunt, de quo vide suo loco. Iungitur enim Antiocho Academico, & eius auctoritatem Brutus dicitur sequi. Bruti autem magister fuit *Aristus*, non *Aristo*. Sed legant horum rerum studiosi notam Davisii ad h. l. & Boherii, qui & ipse *Aristus* legit. Nam quae ab iis erudite scripta sunt exscribere nec vacat, nec opus est.

Q. ARRIVS.) haec sic refingenda sunt: Brut. 69 grata populo &c. v. Corrad. ad h. l. Verr. II, 15. IV, 20. praetor Siciliae designatus. Sed non successit, quod exorto bello servili missus est contra Gracchum & Spartacum, quorum illum profligavit, ab hoc victus est. Liv. Epit. 96. primus fuit, ex genere suo, qui ad spem consulatus venit, homo novus. ad Att. II, 5. destituitur in peti-

tione Consulatus competitoribus Caesare & Bibulo.

Q. ARRIVS Vat. 12. &c. *Arſaces*) est Arſaces Orodes Phraatis III. fil. Rex Parthorum XIV. idem, qui Orodes alio loco a Cicerone dicitur. v. Orodes.

Cn. Aufidius) I, 2. leg. Praetorius. hunc putat Pighius esse eundem, qui Oresten adoptavit ad a. 635, recte. itaque alterum: *Cn. Aufidius* telendum. de Oreste vid infra.

T. Aufidius) lege: frater M. Virgilii (del. T. AVEIDIVS) Flacc. 19 &c.

C. Avianus Philox) I, 3. leg. in Novocomenses.

M. Aurelius Scaurus) I, 9. leg. a. V. DCXLV. de eius filio v. infra, in Scauris.

Bissus) I, 2. pro: *Ventidius* leg. *Caecilius*.

Bellienus) Bellienus ad Div. VIII, 15. & XVI, 22 forte idem est. Ceterum *Bellienus* & *Billienus* idem nomen est, ac *Bellius*, pro quo & *Billius* dicitur, ut *Duellius*, & *Duil- lius*.

L. Brutus) Manut. I. c. laudat Brutum e Dionysio aliquem plebis defensorem, quem nemo dubitaturum ait, e Iuniis fuisse. Quomodo autem dubitet quis, cum Dionysius discrete appellet Iunium L. VI. p. 396. ed. Wechel. ὁ λεύκιος Τάνιος ὁ βελόμενος ἐπικληθεὶς Βράτος. pr. tan-

quam alter libertatis assertor. Deinde autem ipse Dionysius eum semper Brutum appellat. Et forte ab hoc orti sunt Bruti.

BOGVDES) s. Bogud. de eo vid. Dio Cass. L. XLIII, p. 231. XLVIII, p. 384. Strabo VIII, p. 248. Spanh. de V. & prest. num. Diss. VIII. T. I. p. 340.

Caecilia) Sext. Rosc. &c. Sed *ibid.* c. 50, appellatur *Balearici filia & Nepotis soror*; unde viri docti c. 10. pro *filia* legendum consent. *Soror.* vid. omnino *Vrsinum & Graevium* ad h. l.

Q. Caecilius Q. F. P. A.) l. 4. leg. *Q. Caecilio.*

A. Caecina) de hoc Caecina v. Demster *Etrur. Regal.* T. I. L. II. c. 59. ubi eos refellit, qui Caecinas Etruscorum reges faciunt, & de hoc Caecina agit. Eundem putat esse, pro quo est oratio. (quod & Passeratio videtur, ad *Or.* pro Caecin. ubi de eo agit, init. nec ipse abnuerim) & de quo *Plin. H. N. X, 24.* Alios e Veteribus auctoribus Caecinas collegit *ibid.* & floret nunc quoque haec familia Volaterris ipso teste. cf. *Francisc. Marianum de Etruria Metropoli* c. 15. 16. *Burman.* ad *Sueton. Caes* 75. Caecina quidam Volaterranus memoratur etiam *Ciceroni ad Att. XVI, 5.* Sed diversus ab hoc & eius filius.

Cn. Caepio) l. 2. leg. *Strabon.* *liae* - - patre *nausfragio* &c.

Q. Caepio n. 3.) l. 4. del. *Fin. III, 2* - pueri. Ceterum historia Caepionum valde impedita & obscura est, neque hic a nobis satis expectari propter temporis inopiam potuit. vide tamen *Manutium* ad de *Fin. B. & M. III, 2.* & *Reines.* *Ep. ad Hofm.* & *Rupert.* *Ep.* 27. 32. qui in stemmate Caepionum digerendo multum diligentiae consumpsit.

C. Caesetius) v. *Vell. H. 68.* ubi v. interpretes, quorum nullus locis *Ciceronianis* usus est.

Callippides) add. proverbium de eo. cf. *Sueton. Tiber.* 38.

Caninius ad *Dio, l. 2.)* *ibid.* 7. tempus Caninianum suspiciosissimum est illud, quo suspicio erat, Caninium in Pompeii gratiam legem laturum, de *Ptolemaeo* per Pompeium cum duobus liberis reducendo. v. *Manut.* ad h. l.

Caninius Reb.) l. 4. del. *CANINIVS.*

C. Carbo) interfectum esse in Curia Hostilia a *Damaspippo* tradit. *Vell. II, 26.* & *Praetorium* appellat; quod negat verum esse *Schegk.* *Pighius* ad a. 669. putat esse filium eius *C. Carbonis*, quem *L. Crassus* accusavit.

Sp. Cassius) cognomine *Viscellinus.*

scellinus. Læl. c. n. v. infr. in *Viscellinus*.

Castoris aedes) nescio quomodo accidit, ut cum hæc scriberem, ærarium in Castoris æde fuisse dicerem, cum ad Opis fuisse dudum didicissem. Ceterum locum illum, quomodo explicem iam me puto habere. Nempe e *Verr. I, 49.* discimus, in illud templum, quoniam ad forum erat, maximarum cuiuscunque generis rerum advocationes factas esse quotidie. Itaque etiam Quintius eo advocavit amicos suos, & in his C. Aquilliam, ut ex iis quæreret, quid Scapulis ad denarium deberetur. Nulla ergo Tabula ibi. Sed Aquillius de ceterorum fortasse communi sententia, comparatione facta, decidebat, quantum Quintius daret.

L. Cicero) fratrem, sc. patruelem. Apparet autem hæc de duobus accipi nos velle, patre & filio.

M. Cicero senex) avum Ciceronis nostri intelligendum esse disputat Corradus in *Quæstura*:

Claudia gens) cf. de hac familia Schottus *Nod. Cic. III, 14.*

Appius Claudius Decemvir) cognomine Crassinus. Olim male P. Claudius legebatur. v. Pigh. ad a. 302. Ejus Appii autem res notae sunt e Livio.

Cleon) est is, qui in Equiti-

bus Aristophanis miris modis perstringitur.

Clisthenes) post Solonem & Pisistratum floruit, paullo ante Themistoclem.

CORVMBVS. II, XIV, 3. Balbi servus,

Ti. Coruncanius) post *Tusculanus* add: Pighius, auctoritate Taciti commotus cum Camerinum facit, (nam in or. pro Salla non additur patrie nomen, nec ulla, ut Pighius vult, Camerii mentio) sed eum refellit Perizon. *Animadv. Hist. c. 5.* quem laudat Græv. ad h. l. *Ti. CORVNCANIVS. Dom. 53.* videtur. Pighius ad a. 396. e Fastis Capitolinis apparere ait, hunc fuisse nepotem superioris *Ti. Coruncanii*.

Craffipes) Manut. ad *Div. I, 7.* docet esse cognomen Curionum. ubi negat huius se prænomen reperisse, & ab eo Tulliam dimissam suspicatur.

Q. STATIVS Crispus) lege: *Marcus. v. infra in Marcus. & cf. Vellej II, 70.* *CVRIVS. Petit. Conf. 3.* Socius Catiline.

Dicæarchus) de eo v. *Reines. Var. Lect III, 3.*

P. Didius est sine dubio is cuius res gestae in bello sociali sunt etiam ap. Vellej. II, 16. sed ibi dicitur *T. Didius.* ad quem locum v. Popmam. & hoc reposuit jam e Fastis Capitolinis P.

Manutius; ut sit adeo idem cum sequente.

T. Didius) Neque tamen putandum est, eum prætorem Macedoniae fuisse. Fuit enim prætor Illyrici, sed quia proconsul Macedoniae Cato victus erat, propter viciniam aggressus est Macedoniae populos, ut ostendit Pighius ad 639. 640.

ECHION. Parad. V, 2. pictor. v. Plin. H. N. XXXV, 7. 10.

Euhemerus) de eo est etiam locus ap. Plutarch. placit. philos. LI. p. 880. ubi a Catilimacho ejus Atheismus in Jambis notatus dicitur.

Euphorion) de eo v. Salmas. ad Solin. p. 601. b.

Fabius 2) *persuasum* est. add. Vellej II, 10. diserte appellat *Paulli nepotem*.

Favonius) Favonius an Favonius scribendum disputant Manut. ad Div. VIII, 9. Casaub. ad Sueton. Aug. 13. ubi de morte ejus narratur.

Q. Fulvius FLACCVS. v. *Q. Fulvius*.

M. Fontejus) l. 5. leg. filius ejus qui Servilii &c. cf. Or. pr. Fonteij. 14.

FVLVIA. Phil. V, 4. mulier sibi felicior, quam viris. Nempe Clodius & Curio interfecti erant. *M. Antonius*, erat tertius maritus, qui ei superstit.

M. FVNDANIVS. fr. Or.

pr. *M. Fundanio. Petre. Conf.* defenditur a Cicerone.

Corn. GALLVS. ad Div. X, 32. extr. Manutius interpretatur recte de Poeta, Augusti postea amico & Aegypti præfecto, sed propter ingratum animum ex imperio exterminato; qua desperatione adactus manus sibi intulit. v. Manut. ad h. l. See in primis Burmann. ad Sueton. August. 66.

M. Gratidianus) add. *Petre. Conf.* 3. a Catilina crudeliter interficitur.

Hegeſius) quis ille Ptolemaeus fuerit, quæri potest. Boherius ad h. l. probabile facit, fuisse Philadelphum.

Helvius) & confunduntur sæpe Helvii & Aelii, v. Rupert. ad Enchirid. Pompei. III, 4.

Jalysius) l. 3. pro *statua lege: pictura*.

M. Junius Gracchanus) add. sic pr. Muren. 27. Servius Sulpicius Sodalis filii sc. Murena.

T. Labienus) de ejus exitu v. Vellej. II, 78.

Lacvus) l. 2. pro: *fuisse videtur*, lege: *fuit*.

M. Laterensis) l. tres ult. ad Div. X, 15. &c. del. pertinet enim hoc ad Lepidum.

M. Lepidus) l. 2. leg. Volcatio Tullo.

L. LVCVLLVS. Quint. 16. JCrus. quis fuerit nescitur. Itaque probabilis est conjectura

Stura Manutii, qui legit *L. Lucilius*, de quo supra.

Lysimachus) Boherius ad h. 1. reprehendit Aldobrandinum, qui ad Laert. II, 102 hunc Lysimachum regem Macedoniae dixit; quod is integro Saeculo post Ptolemæum Lagi vixerit, sub quo tamen Ptolemæo Theodorus vixit. Fuisse autem hunc Lysimachum, de quo hic sermo, regem Thraciae, unum de successoribus Alexandri M. In quo injuriam facit Aldobrandino. Nam hic Lysimachus rex Thraciae, de successoribus Alexandri, etiam ad tempus fuit rex Macedoniae, v. Justin. L. XVII, c. 1. 2.

Sp. Maecius) de hujus familiae claritate v. Periz. de numis Consular. p. 277.

MADARA, ad Att. XIV, 2. est Marius.

C. MARIVS. C. F. Agrar. III, 2. post C. Marium & Cn. Papirium Coss. nempe a. V. 671. Vtrum autem natura an per adoptionem Marii septies Consul filius fuerit, incertum est; quem alii ejus, alii fratris filium dicunt. Adoptivum fuisse statuit Sigonius ad h. a. de hoc Mario lege v. c. Vellej. II. 26.

Masiniissa) ejus stemma, v. ap. Spon. Misc. Erud. Ant. p. 147. de numero liberorum v. Boherium ad somnium Scipionis.

Marullus) Marullus Epi-

dus dicitur Vell. II, 68. cf. Sueton. Caes. 79. & alios laudatos Boeclero ad Vellej. l. c.

L. Mescinius) add. ad Div V, 19. 20.

Metellus) de stemmate Metellorum vid. Burmann. ad Vell. II, 3. qui Diadematium & Delmatium pro uno habet.

Metellus Didematus) post verba: esse Metelli Calvi filium, qui lege, a. V. DCXXXIV.

Meto) v. Manut. Quæsit. per Epist. 1, 6.

Minucia porticus) est ejus, qui de Scordi scis triumphavit. Vellej. II, 2.

C. Murena) familia plebeia fuit. Mur. 7. ubi de majoribus C & L. Murenæ.

Nicasus) leg. Nicasio.

Nicias) cum hoc Nicia quidam confundunt

Niciam Cozum) qui in numo vetere occurrit. Errorem demonstravit & confutavit Perizon, ad Aelian. I, 29. & hunc ostendit fuisse Coorum tyrannum.

Cn. Octavius n. 4.) Est etiam propterea probabile verum prænomen esse *Cajus*, ut quemadmodum Cn. Octavii, qui primus ex familia Octavia Consul fuit, posterius *Cnai*, sic fratris Caji posterius *Caji* dicti sint.

P. OPPIVS. fr. Or. pr. P. Oppio. fuit quæstor M. Coetæ, qui cum L. Lucullo Con-

sub Præpontidem & Bithyniam provinciam obtinuit & bellum adversus Mithridatem male gessit. v. Patricius ad fr. h. or.

Orodes) v. *Arfaces*. Sed Vallantius *Arfacid* p. 123. ed. Paris. ad Div. XV, 21. pro *Orodes* regis Partiorum filius, legi vult: *Orodis*. Pacorus enim bellum gessit, sive sub eius nomine, quia nondum ephobus erat, *Orodes* Dux.

L. Papirius M'g.) Hunc locum Ciceronis emendat Pighius ad a. CCCX. e falsis Capitolinis. et enim censor fuisse, & quidem primi, non a. CCCXII, sed a. CCCIX. Consules fuisse in locum triumphorum miss. mortuorum. In Cicrone nempe voces Consul & censor permutatae sunt. cf. Manut. ad h. l.

PERDICCAS. Tusc. V, 12. Archelai pater. v. Archelaus.

C. Manilius n. 2.) *P. PLANCVS*.

Q. Pompeius Rufus) v. Perizon Leg. Vocon. p. 141. ed. Halens.

Rhineus vidi Interpretes ad h. l.

P. Rutilius Rufus, l. 4. & 46. lege: *Rutilius* & *Rudius*. Emendationem Manutii Tusc. IV, 17. probat etiam Boherius ad h. l.

Sardinopalus) de eo est docta dissertatio Boherii in fine notarum ad Tusc. Qu.

C. Servilius Atilia) post Pighius, add. ad ant. 34.

P. Sulla) l. 3. leg. *Anronis*. *Tages de eo*) v. Demster. Etrur. Regal. L. III. c. 1. ubi etiam de eius libris agitur, qui Acherontici dicti sunt. Bonarota addend. ad Demster. §. 17. Gortius Museo Etrusco ad tabulam, quæ Tagetis simulacrum exhibet.

Theodoras Byz) hoc nomen restitue Cicroni Orat. 13. pro Thucydides.

Theophrastus) hujus posteritas Pompejorum nomine Remus fuit. Ryck. ad Tacit. A. VI, 8. Manutius in argum. or. pro Balbo libertum Pompeji facit, refutatus a Fabricio ad Inscr. Ant. p. 478. cf. Tristram. Comment. Hist. R. p. 477. hac Burma ad Vellej. B. 18.

L. Titius) add. Manut. & Grev. ad Cic. ad Div. l. c. sed Tristramus Comment. Hist. T. I. p. 44. e numo, quamquam suspecto; ei videtur, inclinante in eandem sententiam Burmanno ad Sueton. Caf. c. 81. nomen *Attilia*, quod est etiam apud Appianum Bell. Civil. p. 501. quam Casaubonus, qui *Fulius* defendit ad Sueton l. c. apud Appianum *Attilia* invenisse videtur, nescio in qua editione. Et potuit facile Appianus, ut in aliis nominibus fecit, in hoc quoque errare, aut librarius ignotius in notius mutare.

Certe

EMENDANDA ET ADDENDA.

Certe consensus omnium reliquorum auctorum, qui, ubi de hoc Cimbro sermo, semper aut Tullius aut Tillius habent, improbabilem mihi videtur facere Tristani opinionem.

Trebatius) v. Menag. Amoenitas. Jur. Civ. c. 14.

L. Tubulus) Perizon. Triga Diss. p. 152. credit nepotem fuisse C. Hostilii Tubuli, prætoris urbani a. V. DXLIV, cujus frequens mentio apud Livium L. 27. 28. 29. de eius numo Perizon, ibid.

C. Tuditanus) de familia Tuditanorum v. Rupert. ad Valer. M. IX, 5: p. 542.

M. Tullius Detula) hunc esse putat Sigonius, quem reum de vi Cicero defendit, ex qua oratione quædam fragmenta supersunt.

TVLLVS Cluvius. Phil. IX, 3. unus de legatis R. qui a Larte Tolumnio interfecti

sunt. Sed Pighius legendum censet *L. Julius*, qui a CCEIII. decemvir fuit, non *C. Julius*; qui trib. mil. Cos. pot. a. 315. fuit. v. eum ad h. a.

C. Cn. & L. VARENI. fr. or. pr. L. Vareno, qui defensus est a Cicerone inter sicarios reus, quasi Cajum occidisset, Cn. vulnerasset,

P. Vettius Scato) hunc Vettium ex h. l. restituunt viri docti Vellejo II, 16. pro *Intestius Cato*; ubi vid. Intt. & cum loco Ciceronis compara.

L. Vicinius Vinicius & Vicinius in Codd. Msc. permutantur. v. Intt. ad Sueton, Aug. 65.

Q. Voconius n. 2. post fuisse: add. quamquam Sigon. Ant. Jur. C. R. II, 18. prætorum eum putat fuisse, & iudicem quæstionis pro quæstore dici. Sed mihi non præbat,

ADDENDA.

4) ad Indic. Latinitatis.

Attingere) l. 29. pro Muren. 9. leg. ad Div. V, 8. vid. forum.

Basilica) l. 3. del. tamquam.

Fictor) add. Lips. Elect. II, 18.

Forum) l. 8. Del. Mur. 9.

Fenicularius) hæc delenda, Lipsius El. II, 2. ostendit

e Strabon. L. IV. esse locum in Hispania, in via a Tropæis Pompeji Tarracōnem versus, qui a Latinis ob fœniculi (*μαράθρυ*) copiam sic dictus sit, *Subcistrus S.*) del.

Tabula) l. 4. pro Sall. Catil. leg. Liv. I. 24.

Torus) l. 20. del. posse.

AD.

EMENDANDA ET ADDENDA.

ADDENDA.

5) ad Ind. Græcum.

Ἀξιωμα) nempe aliter Aristotelici, aliter Stoici hoc verbo utebantur. Aristoteles ita, ut hodie Dialectici & Mathematici; Stoici pro quovis enunciato. quamquam etiam Aristoteles aliquando Stoico more accepit. vid. de hac re late & erudite disputantem

Menagium ad Laërt. VII, 65.

Ἐξιστάμενος) Ejusdem sententiae, quam hic defendi, est Maffeus, qui in Antiquit. Gall. Aquir. ait p. 13. *Siciliam peculiari Dialecto usam esse, cum hac inscriptio subindicat, tam Cicero Ver. V. &c.*

INDEX

GRAECO-LATINUS

CONTINENS

GRAECAS DICTIONES PASSIM

OCCURRENTES,

ET EARUM

INTERPRETATIONES.

A.

Ἀβδηρίτικον, *Abderiticum, stultum*, quod Abderitæ stupidi putabantur, ad Att. VII. 7.

Ἀβλᾶβεια, *abstinentia, innocentia, frugalitas*. Tusc. Qu. III. 8.

Ἀγέλαστος, *expers risus*. Fin. V. 30. ita dictus est M. Crassus, qui semel in tota vita risit.

Ἀγρητέυτως, *sincere, sine prestigiis & furo*, ad Att. XII. 3.

Ἀγεγραπτόν, *non scriptum*, ad Att. VI. 1.

Ἀγών, *certamen, contentio*, ad Att. XIV. 7. l. 16. est studium contentionis, quod in oratione adhibetur, unde ipsæ orationes in causis veris & quidem in primis in causis forensibus *ἀγῶνες* dicuntur & declamationibus umbraticis opponuntur vid. v. c. Longin. περὶ ὑψους, S. XI, 1. plura vid. ap. Cresoll. Theatr. Rhet. III, 17. Spanhem. ad Julian. or. I. p. 11. 12. 13. Olear. ad Philostr. Vit. Sophist. L. XXII. §. 1. n. 4.

Ἀέσποτοι, *sine auctore*, ad Div. XV. 17. de rumoribus, qui unde & a quo capite fluxerint, ignorantur.

Ἀδειῶς, *fidenter, sine ullo periculi metu aut suspicione, large, copiose*. bibit & edit *ἀδειῶς*. ad Att. XIII. §2.

Ἀδηλα, *incerta*, Acad. Qu. II. 17.

Ἀδημονῶν, *merens, sollicitudinis plenus*, ad Att. IX. 13.

Ἀδιαφορία, ad Att. II. 17. cum omnia, quæ accidunt, sive secunda, sive adversa, nihil valent ad animum nostrum commovendum. Et Cicero dicit se uti in re civili & publica, Acad. Qu. II. 42. Aristonis summum bonum, cum in neutram partem movemur in rebus mediis, h. e. quæ nec honestæ, nec turpes, sensu Stoicorum, sunt.

Ἀδιάφορον, *quod neque est bonum, neque malum: indifferens cum estimatione mediocri*, Fin. III. 16.

Ἀδικαίεργοι, *iniusti magistratus*, ad Att. II. 12. ludit nomine Dicæarchi, quem Atticus scripserat a se amari. Eum civem haud paullo meliorem dicit, quam ipsos Romanos *ἀδικαίεργους*, Cæsarem & reliquos.

Ἀδιόρθωτα, *incorrecta, inchoata*, ad Att. XIII. 21.

(a)

Ἀδελφικός

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Ἀδελσεύς, *loquax*, ad Att. XVI. 11.
 Ἀδύνατον, *quod fieri non potest*, ad Att. I. 1.
 Ἀδωροδόκητον, *integrum & incorruptum largitione*, ad Att. V. 20.
 Ἀζήλοτύπητον, *sine invidia*, ad Att. XIII. 19.
 Ἀθάμβια, *animus terrore liber*, Fin. V. 29.
 Ἀθέτησις, *improbatio, rejectio*, ad Att. VI. 9.
 Αἱ γὰρ τῶν τυράννων δαίσεις, inquit Πλάτων, οἷδ' ὅτι μεμυγμένα ἐ-
 νάγκαις: *tyrannorum preces*, inquit Plato, (ep. 7. ad Dionis pro-
 pinquos) *permisse sunt, ut scis, necessitatibus*, ad Att. IX. 13
 quæ rogant, necessario facienda sunt: eorum preces sunt imperia.
 Ἀδέσμοι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλευσιπέπλους, *verecor Trojanos & Troja-
 nas populos irahentes*, ad Att. II. 5. & aliis locis, ex Hom. Iliad.
 2. v. 442. & X. v. 105.
 Ἀδιδεσθῆν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσθαι δ' ὑποδέχθαι, *veriti sunt quidem re-
 cūsare, timuerunt autem suscipere*, ad Att. VI. 1. XVI. 11. et
 Hom. Iliad. H. v. 93.
 Ἀδὲν ἀρ. εὔαν, καὶ ὑπεύροχον ἔμμενον ἄλλων, *semper fortiter agere, & alius
 prestare*, ad Div. XIII. 15. ad Qu. Fr. III. 5. ex Hom. Iliad. H. v. 203.
 Αἷμα δόνηται, *se modo possis*, ad Att. XIII. 12. ex Hesiod. Op. & D. v. 350.
 Αἵρεσις, *secta*, ad Div. XV. 16.
 Αἰσχρὸν σιωπᾶν. Integer senarius sic habet: αἰσχρὸν σιωπᾶν ἰσοκράτης
 τ' αὖν λέγειν: *Turpe est tacere & finire, ut Isocrates loquatur*, ad
 Att. VI. 8. Cum Isocrates scholas rhetoricas aperuisset, & magna
 hominum multitudo eas frequentaret, Aristoteles æmulatione
 commotus & ipse rhetoricen docuit. Eodem modo Cicero, cum Bi-
 bulus triumphum peteret, turpe esse putabat, si non & ipse peteret.
 Αἰσχρὴ φαντασία, *turpitudinis imago, species*, cum venit in mentem,
 turpiter nos facturos, aut fecisse, ad Att. IX. 6.
 Ἀκαδημικὴ sc. σύνταξις, ad Att. XIII. 12. vid. ep. 16. h. l. ubi est *Acade-
 mice σύνταξις*. Sermo est de libris Ciceronis Academicis, quo-
 rum primo duo erant, alter Catulus, alter Lucullus dicebatur,
 quod in iis hi duo de Academica philosophia disputantes indu-
 cebantur. Jam nobiles illi quidem erant, sed nullo modo
 philologi, adeoque acutius, quam pro personis suis, disputa-
 bant. Itaque Cicero hanc σύνταξιν immutavit & e duobus qua-
 tuor libros fecit, Catuli & Luculli nominibus sublatis, eosque
 Varroni inscripsit. In iis Varroni Antiochi partes dedit, tibi
 sumxit Philonis. hoc est quod Cicero dicit: ἀκαδημικὴν ad Var-
 ronem transferamus, & ep. 16. *academicen σύνταξιν ad Varronem
 totam traduximus*. conf. Argum. Quæst. Acad. I.
 Ἀκαιρος, *intempestivus*, ad Att. IX. 4.
 Ἀκατάληπτον, *quod comprehendendi non potest, incomprehensibile*, Acad.
 II. 6.
 Ἀκαταληψία, *opinio Academicorum, qui nihil comprehendendi posse dicunt*.
 ad Att. XIII. 19.
 Ἀκυσπυδος, *abhorrens a studio rerum inanum*. ad Div. XV. 17.
 Ἀκραιώς, *sincere*, ad Att. XV. 21.
 Ἀκήδεια, *contemptus, quod cura & studio nemini esset*, ad Att. IV. 18.
 Ἀκυδία, *torpedo cum aestitia*, ad Att. XII. 45.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἀκίνδυνα, *periculo carentia*, ad Att. XIII. 19.

Ἀκίνδυνα ἔν, χρονιώτερα δὲ, *periculi quidem expertia, sive tuta, sed diuturniora*, h. e. vitæ quidem periculum abesse, sed diuturniorem morbum fore; de Tirone ægrotante.

Ἀκκίζομεθα, *diffinulamur cupiditatem nostram*, & cum videri velimus, non cupere nos, tamen vehementer cupimus, hoc enim est ἀκκίζεσθαι, unde ἀκκισμός, *accismus*. Exemplo esse potest accisus Tiberii Neronis Vell. II. 21. Tacit. An. I. 3. & 11.

Ἀκοινώνητον, *alienum a familiari consuetudine*, ad Att. VI. 3.

Ἀκοινώνητως, *minime familiariter*, ad Att. VI. 1.

Ἀκολαυεύτως, *citra assentationem*, ad Att. XII. 51.

Ἀκολασία, *intemperantia*, ad Att. XIV. 11.

Ἀκυσμα, ad Att. XII. 4. quidquid ad aures (convivarum) suaviter deliniendas, aut oblectandas comparatum est. Non affequor, inquit, ut scribam, quod tui convivæ, non modo libenter, sed equo animo legere possint, si velim gravitatem ejus constantiamque laudare; hoc ipsum ἄκυσμα sit. Sic ap. Xenoph. ἀπόμνημον. L. II, c. 1. virtus voluptati dicit: τὴ δὲ πάντων ἡοίετο ἄκυσματος, ἐπαίνο ἐαυτῆς ἀνήκοος εἶ. Hæc ἄκυσματα, quæ & ἁκροάματα dicuntur, erant recitationes anagnostarum, symphoniaci pueri, γελωτοποιοί, &c.

Ἀκράδης, *liquidum, non perturbatum*, ad Att. X. 17.

Ἀκρομα, vid. in ἄκυσμα, pro Arch. c. 9. pro anagnoise est apud Nepotem in vita Attici c. 14.

Ἀκροτιχίς, *genus versus Sibyllini, cum deinceps e primis versuum litteris aliquid connectitur*, ut in quibusdam Ennianis.

Ἀκροτιλεύτιον, *clausula*, ad Att. V. 21.

Ἀκροτηρίων ἕξια *signa secunda tempestatis ex vexillis in fastigiis (ἁκροτηρίοις) navium & domorum*, ad Att. V. 12. ἕξια sunt signa bonæ tempestatis instantis; a quibus etiam Jupiter Urius, de quo vid. Græv. ad Verr. IV. 51.

Ἀκρόθιον, *invenustum*, ad Div. VII. 32.

Ἀκυρὸν, *ineptum*, ad Div. XVI. 17.

Ἄλγῃ, *anxietas & sollicitudo animi nusquam conquiescentis*, ad Att. X. 1.

Ἀλῆνα, *loca portu carentia, loca importuosa*, ad Att. IX. 13.

Ἄλγῃ δρυός, *satis quercus*, ad Att. II. 19. proverbium de priscis, qui, inventa fruge, glandes relinquebant. Dignitatis ἄλγῃ, tamquam δρυός. Satis tibi dignitatis est, ut non opus sit, de ea ulterius augenda cogitare.

Ἄλγῃ σπουδῇ, *satis studii & operæ*, ad Att. II. 1.

Ἀλιτνής, *humilis, depressus, de ambulatione*, ad Att. XIV. 13.

Ἀλκιμος ἔσθ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ. *streuus esto, quo te & p. statorum, vel qui post nascentur, aliquis laudet*, ad Div. XII. 15. ex Homer. Odys. A. v. 32.

Μὴ μὲν ἁπλοῦς γὰρ καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,

Ἀλλὰ μὲν, αὐτὸς τίς καὶ ἐσομένοις πύττειται.

Non profecto nulla re præclare gesta & sine laude moriar; sed re magna & ad posteritatem commemoranda patrata. Homer. Iliad. X. v. 304. 305.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἄλλ' αἰεὶ τινὰ φῶτα μέγαν, *sed semper virum ingentem, ad Qu. Fr. I. 2. ex Homer. Odyss. I. v. 513.*

Ἄλλ' ἔμδν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν,

ὣς νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

Sed meum nunquam animum in pectore inflexit, nubes enim tegens atra. ad Div. XIII. 15. ex Hom. Odyss. η'. 258. & Ω'. 314.

Ἄλλ' ἔμδν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθες Πατρίδος, *supple ex Homer. Odyss. ι'. 34. ὥς ἔδδν γλυκίον ἦς:*

Sed mihi nunquam persuasisti patria quidquam ulli sua dulcius esse ad Att. VII. 1.

Ἄλλ' διμῶζέτω, *sed ploret, male ipsi sit, ad Qu. Fr. III. 9. e Comico aliquo fortasse, apud quos sæpissime διμῶζαν jubent, quibus mala precantur. Hinc: πολλὰ διμῶζαν λέγουσι.*

Ἄλλ' ἢ δαιτὸς ἐπηράτω ἔργα μέμηλιν,

Ἄλλὰ λίην μέγα πῆμα, διωτρεφὲς, ἐισορβάντες

Δαίδιμεν· ἐν δαίῳ δὲ γαστέμεν, ἢ ἐκτελέσθω,

Sed nobis cura non est convivii suavi operam dare, verum magnam cladem a Jove immissam intuentes extimescimus, incertumque est salvine futuri, an interituri simus. ad Att. XIV. 13. ex Homer. Iliad. ι'. 228. seqq.

Ἄλλα μὲν αὐτὸς, *ut ait ille, ἄλλα δὲ καὶ κατὰ δαίμονα ὑποθήσεται, alia quidem ipse, alia autem vel Deus suggeret. ad Att. IX. 15. ex Hom. Odyss. ι'. v. 16. & 27.*

Ἄλλὰ τὰ μὲν προτετύχθω ἴασομεν, ἀχνύμενοι περ, *sed hæc quidem, quæ ante acta sunt, omitemus, licet cum mænore, ad Att. VII. 1. & 12. ex Hom. Iliad. ζ'. v. 112. & τ'. v. 65.*

Ἀλληγορία, *figura, de qua Rhetores. Orat. 27.*

Ἀλληγορεῖται, *verbis alium sensum, quam quem præ se ferunt, indicantibus, ad Att. II. 20.*

Ἄλλο πρέβλημα, *alia quaestio, ad Att. VI. 5.*

Ἄλλοις ἐν ἑσθλοῖς τὸν δ' ἀκρωθύντω ψόγον, *aliis bonis rebus augendis hanc maculam eluunt, ad Att. XIV. 22. senarius poetæ nescio cuius.*

Ἀλογηθῆναι, *negligitur. ad Att. XII. 3.*

Ἀλογίως, *inconsiderate, stulte, ad Att. IX. 10.*

Ἀλόγως, *sine ratione, temere, ad Att. XII. 35. XIII. 48.*

Ἀμα πρὸς, καὶ ὀπίσω, *simul a fronte & a tergo, ad Div. XIII. 15.*

Ἀμαλθεία, *Amalthea, ad Att. I. 16.*

Ἀμαλθεῖον, *Amaltheum, ad Att. I. 16. Est prædium Attici, cui nomen imposuit ab Ἀμαλθείᾳ. Amalthea in fabulis quæ sit, notum est, sed l. c. est gymnasium, aut dicta prædii Epirotici. L. II. ep. I. Cicero dicit: Amalthea mea te exspectat. Eam fuisse gymnasium in Arpinati, ut Corradus ait, verosimile est, aut dictam, quam imitaturus Atticum Cicero extruxerat. In hac Amalthea J. Fr. Gronovius putabat posuisse Atticum imagines virorum illustrium, a quibus, ut ab Amalthea Jupiter, ita imperium Romanum tamquam nutritum, ad tantam magnitudinem pervenisset: his adjecisse versus, qui facta eorum & magistratus continerent, de quibus Nepos vit. Att. c. 18.*

Ἀθάνατος, *immortalis, divinus, ad Att. XVI. 5.*

Ἀμάρτυς

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Ἀμαρτία, *non accusanda*, ad Att. VII. 1.
 Ἀμεταμέλητος, *non pœnitendus*, ad Att. VII. 3. XIII. 52.
 Ἀμηχανία, *inopia consilii*, ad Att. XV. 29.
 Ἀμορφον, ἀντιπολιτευομένην χειρωφιλέτην &c. *deforme & turpe est ejus, qui contraria sit in republica factionis, debitorem esse*, ad Att. VII. 8.
 Ἀμπνευμα σιμυδὸν Ἀλφειῦ, *respiratio veneranda Alpei*, ad Att. XII. 5. Pindari verba Nem. I. 1. sic appellat Arethusam, διὰ τὸ ἀπορροῶγα, καὶ οἷον τόμα τὴν ἀρέθυσαν πρὶν τὴν ἀλφειὴν εἶναι, ut ait Scholiastes.
 Ἀμφιβολία, *ambigua oratio*, ad Div. VII. 32.
 Ἀμφιλαφία, ad Qu. Fr. II. 6. & 15. mihi videtur esse cautionis genus, cum eam rationem tenemus, ut ad utrumque parati simus, ut quodcunque acciderit, eo recte uti possimus; ut duarum rerum simul rationem habeamus, quarum una videtur cum altera non satis consistere posse. *Desidero quodammodo*, ait, ἀμφιλαφίαν tuam, quam? ut advenientem excipiam libenter, latentem non excitem.
 Ἀμύμων, *reprehensionis expers*, ad Att. XVI. 5.
 Ἀναθεώρησις, *animadversio, consideratio*, ad Att. XIV. 15. & 16.
 Ἀναλογία, *comparatio, proportio*, ad Att. VI. 2. de Univ. 4. v. Varr. L. L. IX. p. 135. ed. Steph.
 Ἀναντιφωνησία, *taciturnitas in respondendo*, ad Att. XV. 13.
 Ἀναντιφώνητον, *sine responsione*, ad Att. VI. 1.
 Ἀναπάντητον, *remotum ab omni occurso*, ad Att. IX. 1.
 Ἀναπολόγητον, *quod nulla ratione defendi potest, quod defensione caret*, ad Att. XVI. 7.
 Ἀναφαίνεσθαι, *apparere, in publicum prodire*, ad Att. II. 10.
 Ἀνέκδοτα, *non edita*, ad Att. II. 6. XIV. 17.
 Ἀνεκτόν, *tolerandum, tolerabile*, ad Att. XV. 19.
 Ἀνεκτότερα, *tolerabiliora*, ad Att. XII. 45.
 Ἀνεμίσσηται, *nulli reprehensioni obnoxia, nemini stomachum moventia*, ad Att. XVI. 7.
 Ἀνεμίσσητον γὰρ, *caret enim invidia*, ad Att. XII. 12.
 Ἀνεμοφθόγητα, *levia ac ventis dissipata*, ad Att. XIII. 37.
 Ἀνεξία, *tolerantia*, ad Att. V. 11.
 Ἀνηθοποιήτον, *alienum a recta morum conformatione, in quo mores conformari & effingi nequeant*, ad Att. X. 10.
 Ἀνθή, *flores, loci meliores excerpti. hinc Florilegia*, ad Att. XVI. 11.
 Ἀνθηρογραφείσθαι, *floride scribi, ornari*, ad Att. II. 6.
 Ἀνισορησία, *inscitia historiarum*, ad Att. VI. 1.
 Ἀνοικεῖον, *alienum*, ad Att. XVI. 11.
 Ἄντα, *supplendum σηναί, aut ἐλθεῖν, contra stare, contra progredi*, ad Att. II. 9.
 Ἀντίσρακτος, *opposita & objecta voluntati meae*, ad Qu. Fr. II. 10. Sed ἀντίσρακτον est e Bessarionis Cod. auctore P. Manutio, P. Victorius autem legebat: ἀνεντίσρακτον, *cui contradici non potest*, & J. Fr. Gronovius: ἀνίσρακτον, *fonticam*.
 Ἀντίθετα, *contraria opposita contrariis*. Or. 50.
 Ἀντίχθον, *terra opposita pedibus nostris*. Tusc. I. 28.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ¹ Ἀντιμυκτηρίσας, *vicissim deridere*, ad Div. XV. 19.
² Ἀντιόχεια, *Antiochi sententiam continentia*, ad Att. XIII. 12. & 16.
³ Ἀνω, κάτω, *sursum, deorsum*, ad Att. V. 10.
⁴ Ἀνα ποταμῶν. *supple ex Euripide versum: ἱερῶν χωρῶσι παρυοῖ, ῥαγῆς*
versus sacrorum fluminum feruntur fontes. ad Att. XV. 4. *verum*
ordo vertitur, prov. de rebus ἀδυνάτοις.
⁵ Ἀξία, Fin. III. 6. & 10. vocabulum Stoicum, quod illam rei proprie-
tatem indicat, quia res sit aestimabilis & digna, quæ diligatur
aut aliis præferatur: id quod facit, ut res inter προηγμένα re-
feratur: pondus dignum aestimatione, ut Cicero interpretatus est
loc. citi
⁶ Ἀξιοπίνως. *fide dignum*, ad Att. XIII. 37.
⁷ Ἀξιωμα, *enuntiatum, essatum, enuntiatio*, Acad. Qu. I. 29. Tusc. I.
Fat. 10. Alio sensu hodie mathematici accipiunt, pro enun-
tio, quod ex se intelligitur.
⁸ Ἀπαθή, *que non sentiuntur*, Acad. II. 42 pro ἀπαθή Davisius legebat
ἀπάθεια nominatur: Pyrrho ponebat summum bonum in ἀπαθείᾳ.
⁹ Ἀπαιδευσία, *ignorantia*, ad Att. XIII. 16.
¹⁰ Ἀπαλαίσεις, *sive potius ἀπαλαίσεις, a παλαίστρα; palestra imperium*
Or. 68.
¹¹ Ἀπάντησις, *occursus, obviam itio*. ad Att. VIII. 16. IX. 7.
¹² Ἀπαξ θανεῖν, *semel mori*, ad Qu. Fr. I. 2. videntur esse ultima sen-
tit verba.
¹³ Ἀπαρήσιασεν, *minime liberum, impeditum & reprehendendi licentia*
utens, ad Att. IX. 2.
¹⁴ Ἀπειρία, Fin. I. 6. vocabulum Epicureum, quod *infnitionem* interpre-
tatur Cicero. Epicurus autem ita appellabat infinitum illud spa-
tium, in quo atomi ex opinione ejus ab æterno movebantur,
ex quarum fortuita concursione hoc universum extitit.
¹⁵ Ἀπὸ γράφας. *descripta ex aliorum libris*, ad Att. XII. 52. sic appellat
libros suos latinos de philosophia & Græcis haustos & pene de-
scriptos.
¹⁶ Ἀπίδεξις, *argumenti conclusio*. Acad. II. 8.
¹⁷ Ἀποδυτήριον, *locus, ubi lavaturi vestimenta deponerant in balneis* ἢ
τῷ ἀποδύειν, ad Qu. Fr. III. 1. 3.
¹⁸ Ἀπαθείωσις, *consecratio*, ad Att. I. 16. XII. 12. & 16.
¹⁹ Ἀποκαρτερεῖν, *Hegesie liber ita dictus*, Tusc. I. 35. ἀποκαρτερεῖν dicen-
tur, qui inedia mortem sibi voluntariam consciscunt, ut Atticus
fecit apud Nepotem. Hegesias itaque Cyrenaicus librum suum,
in quo de morte contemnenda ita scripserat, ut eo lecto multi
sibi mortem consciscerent, inscripsit ἀποκαρτερεῖντα, quod in eo
quidam inducebatur, qui cum vellet e vita per inediam disce-
dere & ab amicis revocaretur, iis respondens vitæ humanæ in-
commoda enumerat.
²⁰ Ἀπολιτικώτατον, *civilis gubernationis maxime expertem*, ad Att. VIII. 16.
²¹ Ἀπολογισμὸν συντάξουμι, *defensionem componam*, ad Att. XVI. 7.
²² Ἀποπροηγμένον, *reje. sum*. Stoici cum nollent boni malique loco po-
nere quicquam præter virtutem & turpitudinem, ceteras res,
quibus non potest eodem modo animus humanus moveri, tan-
quam

INDEX GRAECO-LATINUS.

quam valetudinem rectam, morbum, dolorem, voluntatem, vitam, mortem, divitias, paupertatem &c. Distribuebant in προηγμένα, & ἀποπροηγμένα, h. e. dignas, quæ deligerentur, ut v. c. valetudo recta προηγμένον esset, morbus ἀποπροηγμένον, ad Div. IX. 7. Fin. III. 15.

* Ἀπορία, *dubitatio*, ad Att. VII. 21. XV. 4. XVI. 8. VII. 12.

* Ἀπορίῳ, *dubito*, ad Att. VII. 11. IX. 13.

* Ἀποσπασμάτια, *fragmenta*, ad Att. II. 1.

* Ἀπότρεγμα, *aberratio, spei frustratio, infelix successus*, ad Div. IX. 21. ad Att. XIII. 27. ad Qu. Fr. III. 2.

* Ἀποτόμις, *acerbe, aspere*, ad Att. X. 11. ductum a medicis, qui secant & urunt, & ἀποτόμοι dicuntur, v. Cuperus Obs. II. 17.

* Ἀποτρίψαι, *abstergito*, ad Att. VII. 5.

* Ἀποφατικά, *negantia, contraria agentibus*, iis opponuntur καταφατικά. Top. 11.

* Ἀποφθέγματα, *facete dicta*, ad Div. IX. 16. Off. I. 29.

* Ἀπρακτότατος, *rebus agendis ineptissimus*, ad Att. I. 16.

* Ἀπροσδιύυσον, *absurdum, ineptum*, ad Att. XVI. 13.

* Ἀπρόσιτος, *non facilis aditu, minime affabilis*, ad Att. V. 20.

* Ἀπροσφαίνητος, *insalutatus*, ad Att. VIII. 8.

* Ἀργὸς λόγος, *ignava ratio*, Fat. 12. genus sophismatis, quod inde nomen traxit, quod credebatur homines eo deceptos ignavos & otiosos reddere. Est enim huiusmodi, ut est apud Cic. de Fat. 12. *Si fatum tibi est, ex hoc morbo convalescere, sive medicum adhibueris sive non, convalesces &c.* Hoc sophismate utebantur in disputationibus de libertate, fato. de eo egregie Faciolatus acroa. V.

* Ἀρειὸς πάγος, *Arcopagus, rupes Martia*, ad Att. I. 14.

* Ἀρετὴ *non est διδάκτων, virtus non est res, quæ tradi & doceri possit*, ad Att. X. 12. de quo est Aeschinis Dialogus I.

* Ἀρηπνέων, *Martem spirans*, de iis dicitur, qui ipso vultu crudelitatem aliquam & sævitiam præ se ferunt, ad Qu. Fr. III. 4.

* Ἀριστεία, *præclarum facinus*, dignή. ἀριστεία, h. e. præmio, quod dari solet iis, qui ἀριτεύουσιν, h. e. rem præclaram gerunt, ἀριστείαν, ad Att. XIV. 16. appellat Dolabellæ Cos. facinus, quum columnam in Cæsaris sepulcro evertisset, de quo in Philippicis passim. ad Att. XIV. 16. XVI. 19.

* Ἀριστοκρατικῆς, *accommodate ad statum optimatum*, ad Att. I. 14.

* Ἀριστοτέλειον, *Aristotelium*, ad Att. XIII. 19.

* Ἀριστοτέλης, *Aristoteles*, ad Att. IV. 16.

* Ἀριστοτέλως ἐξωτερικοί, *Aristotelis libri ita dicti*, ad Att. IV. 16. quia ad sensum popularem propemodum scripti, ut ab his quoque intelligi possent, qui philosophiam ejus non didicissent, nam hi ἐξωτερικοί appellabantur. his opponuntur ἀποκαματικοί, qui his scribuntur, qui philosophiam didicerunt, doctis, eruditis.

* Ἀριστοτέλῃ, & Θεοπόμπῃ πρὸς Ἀλέξανδρον, *Aristotelis & Theopompi ad Alexandrum*, ad Att. XII. 40.

* Ἀρκάδιαν: *Hexameter integer sic habet: Ἀρκάδιαν μ' αἰτῆς, μέγα μ' αἰτῆς, ὅττι δάσῃ, Arcadium me poscis, rem magnam me poscis,*

INDEX GRAECO-LATINUS.

- nequaquam dabo*, ad Att. X. 5. proverbium, cum quis petit, quod fieri non potest, aut difficillimum est. Is versus oraculo edictus est, de quo Herodotus L. I. c. 66. p. 26. ed. Steph.
- Ἄρκτοι**, *Ursa major & minor*, Nat. Deor. II. 41.
- Ἀρμονία**, *consensus*, de Univ. 8.
- Ἀρρώτηματα**, *egrotationes*, Tusc. IV. 10. vocabulum Stoicum ex arte medica translatum & traductum ad animum; in quo genere translationis nimii erant Stoici & in primis Chrysippus. In animo itaque, ut in corpore, esse dicebant *νοήματα & ἀρρώτηματα*, quae ex perturbationibus existerent, cum inveterassent penitusque insedissent, tamquam avaritia, gloriae cupiditas, malitiositas. Differunt autem *νόημα & ἀρρώτημα* gradu.
- Ἀρχέτυπον**, ad Att. XII. 5. XVI. 3. est proprie *exemplar primigenium*. hunc sensum habet L. XVI. ep. 3. nam ibi dicit se remittere *εὐνταγμα* retractatum, non autem *ἀπόγραφοι* ab exemplo primo, sed ipsum *ἀρχέτυπον* crebris locis inculcatum & refectum. Sed L. XII. 5. *ἀρχέτυπα Νικασίωνων* sive, ut Gronovio patri recte placebat, *νικοποσώνων*, sunt *tabulae eorum, qui recens mancipes sunt facti* sive *redemerunt vicefimas*, similes his, quas quivis pater familias diligens conficiebat.
- Ἀρχή**, *initium*, ad Att. X. 10.
- Ἀσαφέστερος**, *obscurior in scribendo*, ad Att. XIII. 35.
- Ἀσελγής**, *lascivus, delicatus*, ad Att. II. 12.
- Ἀσμενέστατα**, *libentissime*, ad Att. XIII. 22.
- Ἀσμένιστον**, *gratissimum, libentissimum*, ad Att. IX. 2. & 10.
- Ἀσπονδος**, *implacabilis*, ad Att. IX. 10.
- Ἀστρατήγητος**, *ignarus artis imperatoriae*, ad Att. VII. 13.
- Ἀστρατηγικώτατος**, *artis imperatoriae maxime ignarus*, ad Att. VIII. 16.
- Ἀσφαλές**, *tutum*, ad Att. XVI. 5.
- Ἀσφάλαια**, *securitas, tutum praesidium adversus vitae pericula*, ad Att. II. 19. XVI. 8.
- Ἀσώματος**, *sine corpore, corporis expers*, Nat. Deor. I. 12.
- Ἀταραξία**, *status mentis perturbatione vacuus*, ad Div. XV. 12.
- Ἀτεχοι**, *artis expertes*, Top. 4.
- Ἀτισία**, *defectus solutionis, cum quis solvendo non est*, ad Att. XIV. 19.
- Ἀτοκώτατον**, *absurdissimum, alienissimo loco possum*, ad Att. XV. 26.
- Ἀτριψία**, *ruditas*, ad Att. XIII. 16.
- Ἀττικισμός**, *Atticismus, sive orationis lepos*, ad Att. IV. 17.
- Ἀττικώτατα**, *quae maxime sunt Attica*, ad Att. XV. 1.
- Ἀττικώτερα**, *magis Attica*, ad Att. I. 13.
- Ἀτυφοι**, *sine ambitione, sine fastu*, ad Att. VI. 9.
- Ἀυθεντικῶς**, *cum auctoritate, certo auctore*, ad Att. IX. 14. X. 9.
- Ἀυθαρῆ**, *illa ipsa bona*, ad Att. II. 12.
- Ἀυξησις**, *amplificatio*, Or. 36.
- Ἀυτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' ἔκτορα πόντος ἔτοιμος**, *statim enim tibi deinde post Heēlorem mors parata*, ad Att. IX. 5.
- Ἀυτίκα τεθναίην ἔπει ἢ ἄρ' ἔμελλον ἔταίρῳ**.
- Κτενομένη**, *ἐπαμύναι, utinam statim moriar, cum non potui socio, cum interficeretur, opem ferre*, ad Att. IX. 5. uterque versus est ex Homer. Iliad. ε. v. 98. 99.

INDEX GRAECO-LATINUS:

- Ἀυτονομία**, *facultas & libertas suis utendi legibus*, ad Att. VI. 1. & 2.
Αὐτόχθων, *nativus & indigena*, ad Att. VII. 2. opponuntur *ἐκτόχθονες* iis qui per coloniam in regionem aliunde ducti sunt.
Αὐτὴ τῇ μέτρῃ, *eodem mensura*, & *melius*, ad Att. XIII. 12. ex Heliod. Oper. & D. v. 350.
Ἀφάτα, *ἀδιήγητα*, *non dicenda*, *non narranda*, ad Att. XIII. 9. XV. 19.
Ἀφελίστατος, *simplicissimus*, ad Att. I. 18.
Ἀφελῶς, *simpliciter*, ad Att. VI. 1. & 7. ad Qu. Fr. I. 2.
Ἀφίδρυμα, *funum*, ad Att. XIII. 29.
Ἀφιλόδοξος, *ambitione vacans*, ad Att. II. 17.
Ἀφρακτα. Intell. *naves non tectae sed aperta*, ad Att. V. 11. & 12. X. 11. opponuntur *κατέφρακτα* quæ *constrata* Cæsari vocantur de Bell. Civili. de iis vid. Scheff. de re Nav. p. 130.
Ἀφωμίλησα, *me a colloquio separavi*, ad Div. XVI. 17.
Ἀχαριστία, *ingratus animus*, ad Att. IX. 7.

B.

- Βαθύτης**, *profunda taciturnitas, patientia*, ad Att. IV. 6. V. 10. VI. 1.
Βεβίωται, *vita feliciter acta est*, ad Att. XII. 2. XIV. 21.
Βλέμματα, *detrimenta*, Fin. IV. 21.
Βλάσφημα, *quæ mali sunt ominis*, ad Att. XV. 11. *ἔυφημα* contra *bona ominata* dicuntur, vid. Casaub. ad Theophr. Charact. cap. 19.
Βύλησις, *voluntas*, Tusc. IV. 6.
Βύλυσσις, *vespera, tempus, quo boves ab aratro solent solvi*, ad Att. XV. 27. Ex Homero intelligi potest, veteres tempora diei appellasse ab iis rebus, quæ iis agi solebant. Et quoniam rustica tunc temporis vita erat hominum, ab opere rustico nomina partibus diei tribuerunt. Vespera igitur dicta *βύλυσσις* sive *βελυτὴν*, quod est Iliad. π. v. 779. v. Schol.
Βούπις, *bubulis oculis prædita*: Junonis epitheton Homericum, ad Att. II. 9. & 12. XIV. 22.

Γ.

- Γαυριῶ**, *glorior*, ad Att. XVI. 5.
Γέλως σαρκόνιος, *Sardonius risus*, ad Div. VII. 25. proverbium de iis, qui ridendo sibi nocivum concitant periculum. Unde ortum dicatur docebit Erasmus in Chiliadibus.
Γενικῶς, *generaliter*, ad Att. I. 14.
Γενικώτερον, *generalius*, ad Att. IX. 10.
Γερωντικώτερον, *senisius*, ad Att. XII. 1.
Γεωγραφικὰ, *commentarii de terræ descriptione*, ad Att. II. 6.
Γεωμετρικῶς, *non minus certa ratione, quam qua Geometre utuntur*, ad Att. XII 5. *γεωμετρικῶς* dicitur Atticus Ciceronem *refellisse*, in eo, quod Cicero scripserat, Fannium, qui historiam scripsit, Lælii generum fuisse.
Γῆν πρὸ γῆς cogitare dicitur, qui solum vertere, & ex una terra in alteram proximam fugere cogitat, v. Manut. ad h. l. qui ex Aeschilo hæc verba desumpta putat, ad Att. XIV. 10.

INDEX GRÆCO-LATINUS.

πλαῖν' εἰς Ἀθήνας, *possum Athenas* (sc. porto vel mitto,) ad Div. VI. 3. IX. 3, ad Qu. Fr. II. 15.

Γλαυχέως, *parce, tenuiter*, ad Att. XVI. 1.

Γλυκύπικρον, *dulce amarum*, ad Att. V. 21.

Γινῶθι, πῶς ἄλλω κέχρηται, *nosce quemadmodum alio usus fuerit*. priusquam cum aliquo amicitiam facias, fidemque habeas, explora quomodo se erga alios amicos gesserit, qua fide in alios fuerit. ex Epicharmo.

Γινῶθι σεαυτὸν, *nosce te ipsum*, ad Qu. Fr. III. 6.

Γοήτεια, *prestigia, malitiose blanditiæ*, ad Att. IX. 13.

Γένυ κήμης, *genu tibia*, sc. propius est, ad Div. XVI. 23. proverbium, quod eam vim habet, quam Terentianum illud: *Proximus sum egomet mihi*. Nostri: *Das Hemde ist mir lieber als der Rock*.

Τοργεῖα γυμνά, *larva nuda*, ad Att. IV. 16. de accusatoribus Gabinii, qui absolutus erat, quod quemadmodum nudæ & inanes larvæ terrent illæ quidem, sed veri damni afferre nihil possunt; ita Gabinium accusatores terruerant, nihil ei nocuerant.

Γυμνασιώδη, *apta gymnasio*, ad Att. I. 6.

Δ.

Δαίμονες, genus Deorum, quod latine *Lares* dici posse putat Cicero. de Univ. II. v. Ind. Lat. in *Lares*.

Δεδήχθαι, *morsum esse*, ad Att. XIII. 20.

Δεινός ἐνὶ τῶν τάχα καὶ γὰρ ἐναντίον ἀντιβαίτω, *vebemens vir & qui vel insontem accusare audeat*, ad Att. XIII. 25. ex Homer. Iliad. Λ. v. 653.

Δέρμας, *pelles, involucra*, ad Att. IV. 17.

Δεύτεραι φροντίδες, *posteriores cogitationes*, ad Qu. Fr. III. 1. 6.

Δημήτηρ, *Ceres, nominata, quasi Γημήτης, terra mater, Nat. Deor. II. 26.*

Δῆμοι, ad Att. VII. 3. *Loca*. Nam Latinis *loci* sunt χωρὶς χωρὶς, vid. Salmas. ad Solin. p. m. 690. Reddi etiam potest: *populi, pagi*. Nam δῆμοι Ἀττικῆς *Populi Attica*, de quibus extat *Mensuræ* libellus, nihil sunt, nisi *pagi, Cantons*, in quos Attica erat descripta, & a quibus Athenienses, ut Romani a tribubus nominabantur. Nam ut Romani v. c. dicebant: *Q. Verres Romilia*; sic Græci: *Δημοσθένης Παιανιεύς*. Cicero dicit se scripsisse in *Piræum*; idque sibi vitiosum visum non esse quod de *Piræo* dixisset, non ut de *oppido*, sed ut de *loco*, h. e. *pago, regione*. sic Terentium dixisse *e Sunio*. Sunium æque esse oppidum ac *Piræum*. Itaque si δῆμοι sint oppida, necessario Terentium quoque peccasse. Sed Terentium intellexisse *Sunium pagum, populum*, cuius caput esset urbs Sunium, & qui ipse ab eo oppido appellaretur. Sic se dixisse in *Piræum pagum, populum*, non *oppidum* ipsum. Sic capiendus est locus, quem nec ἐπὶ Grævius satis cepit. Nam *locum* explicavit de *vico*, qualis Haga Batavorum; quæ vocabuli vis locum hic non habet. Nam non magis dici potest: *profecti sumus in Hagam*, quam in *Lipsiam*.

Δαΐδ

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Διάθεσις**, *sensus, cogitatio, quod quis animo est*, ad Att. XIV. 3.
Διάλογος, *dialogus, colloquium*, ad Att. XV. 13. V. 5.
Διαίρεσις, *divisio, distributio*. ad Att. VI. 1.
Διανοητικαὶ Φαντασίαι, *intelligibiles visiones, visa rerum intelligibilia non sensibilia*. ad Div. XV. 16. vid. infra *φαντασία*.
Διαρρήδην, *aperte, diserte*. ad Div. XVI. 21.
Διάρρηθια, *alvi profluvium*, ad Div. VII. 26.
Διὰ σημείων, *per notas, siglas scribere*, ad Att. XIII. 32.
Διαπρεπὴ, *infamia, dedecus*. ad Att. IX. 13.
Διάφασις, *prospectus*, ad Att. II. 3.
Διαφθρησις, *est vocabulum medicum, quod significat transpirationem, quae fit per sudorem, unde διαφρητικὰ ἱάματα, medicamenta ad sudorem efficiendum accommodata & comparata. Neque video, quid causae sit, quare, cum de imbecillae valetudinis homine Tirone sermo sit, cui διαφρητικῶς profuisse dicatur, in hac significatione verbi acquiescere nolimus, & cum P. Manutius interpretari: relaxationem animi, quae potius altero ille indicatur: si vero etiam Tusculanum profuit*. ad Div. XVI. 18.
Δίβαφον, *bis tincta purpura, vestis auguralis*, ad Div. II. 16. ad Att. II. 9. ita dicitur, quia primo cocco, deinde purpura tingebatur Ruben. de Lato Clavo II. 14.
Διδασκαλία, *doctrina, loci philosophici explicatio, aut ex alia arte*. ad Div. VIII. 3.
Διδασκτὸν, *quod doceri potest*, ad Att. X. 12.
Διευκρινήσεις πρόβλημα πολιτικόν, *explicabis questionem ad reipublici statum pertinentem*, ad Att. VII. 9.
Διοίκησις, *dicitur districtus, ut vulgo dicunt, sive portio quadam provinciae, cujus administratio & jurisdictio Praetori commissa est*. Sic Cicero praeter Ciliciam tres διοικήσεις in Asia habebat, Cibyraticam, Apamensem & Synnadensem. Hoc sensu Hellepontii διοίκησις dicitur. Hinc hodie quoque Gallis ejusmodi portio provinciae vel districtus dicitur *une diocese*, ad Div. XIII. 53. & 6.
Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, *Dionysius Corinthi*, ad Att. IX. 9. origo proverbii satis nota est. In dubium vocavit nuper historiam de Dionysio ludimagistro Rev. Heumannus in Epistola ad Raphelium.
Δίδυμοι, *Nat. D. III. 21. Castor & Pollux*.
Διπλῆ, *dupla*, *genus notae, quae veteres usos fuisse constat. ea esse duabus lineis ad angulum acutum coeuntibus, hoc modo > at < item sic CC. vid. Doctos viros cum ad h. l. tum Menag. d. Diog. Laërt. III. 66. & Schol. ad Aristoph. Nubes pluribus locis. Eschenbach de notis crit. p. 247. 248. Montfaucon. Palaeogr. Gr. p. 352. Troz. ad Hugonem p. 280.*
Διψήσια, *pelliti libri, qui membranarum & pellibus conteguntur*, ad Att. XIII. 24.
Δίχα μοι νόος, *ἀτρέκιστον ἀπεῖν, ambigit animus ad verum dicendum*, ad Att. XIII. 28. e Pindari carmine deperdito.
Διψῶσα κρήνη, *aridus vel sticticus fons, in quo nihil est aquae*, ad Att. XII. 5. ita appellatur, cujus est res angusta domi, qui in angustiis est rei familiaris.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Δεγμματα, *decreta philosophica, placita*, Acad. II. 9.

Δολιχὸν πλῆθος ὁρμᾶνόντες, *longam navigationem molientes*, ad Att. XVI. 13. ex Hom. γ. v. 169.

δρομέειν, *ex cursu*, ad Att. XI. 6.

δυσδιάγνωστον, *difficile dijudicatu*, ad Att. V. 4.

δυσεντερία, *intestinarum morbus*, ad Div. VII. 26.

δυσεξιμῆτα, *quae ita demersa sunt & abdita, ut vix e profundo educi possint*, ab ἐξ. ἄν, *proferre e profundo*, ad Att. V. 10.

δυσουρία, *urinae difficultas*, ad Att. X. 10.

δυσουρία, καὶ δυσεντερικὰ πύθνη, *urinae & intestinarum morbi*, ad Div. VII. 26.

ἑσχηρῆτα, *incommoda*, ad Att. VII. 5.

ἑσχηρήματα, *incommoda*, Fin. III. 21.

ἑσχηρῆτα, *difficultas versura faciendae, seu mutuo sumenda pecunie*, ad Att. XVI. 7.

ἑσωπία, *verecundia*, ad Att. XIII. 33. XVI. 15.

E.

ἐὰν διαμείνῃ, *si permanseris*, ad Att. XV. 12.

ἐν πάσαις, *mitte omnes*, ad Qu. Pr. II. 10. Manutius negat, se locum intelligere. Lambinus autem omissum dicit: *μελεδῶσαι, curas.*

ἐπίστον, *relinquere oportet*, ad Att. I. 16.

ἐμὲν τιμωρόμενος, *seipsum puniens*, senex Terentianus. Tusc. III. 27.

ἐβδελυπτόμην, *abominabar*. ad Att. XV. 29.

ἐγγήραμα, *senectutis requies, delectatio, occupatio*, ad Att. XII. 25. 30.

ἐγκυλεύματα, *hortationes*, ad Att. VI. 1.

ἐγκωμιαστικά, *ad res laudandas comparata*, ad Att. I. 19. de verbo *ἐγκωμίων* & hinc ductis vid. doctam disputatiunculam III. Spanh. ad Or. I. Juliani f. 5. 8.

ἐδικαιώθησαν, *supplicio affecti ac necati sunt*. Verr. V. 57. Hotomannus conscribiebat legendum: *ἐδικαιώθησαν*, quod *δικαῖον* apud probe notae scriptores interdum sit, *punire, necare poena causa*. Et sic in duobus MSS. Lambinus reperit: sic habet etiam alius codex Grævio laudatus. Itaque Grævius reposuit: *ἐδικαιώθησαν*. Sed accuratius rem aestimanti *ἐδικαιώθησαν* rectum videtur. Nam primo non est contra analogiam a *δικη*, formari *δικῶν*. Deinde *ἐδικαιώθησαν* & per se & hoc sensu est Græcorum optimis usitatum; Cicero autem addit: *ut Siculi loquuntur*: quod indicio est, aut verbo, aut sensu usitati ceterum verbi inusitato reliquis Græcis usos esse Siculos. Sed hic sensus verbi *ἐδικαιώθησαν* auctoribus ipsis doctis hominibus, non insolitus est; ergo verbo inusitato usi sint necesse est. Atqui hoc convenit in verbum: *ἐδικαιώθησαν*, non in *ἐδικαιώθησαν*. Tertio si variant Codd. probabiliusne est, *ἐδικαιώθησαν*, notum omnibus, mutatum esse a librariis in *ἐδικαιώθησαν*, an contra accidisse? Nostri: *Er ist justificiret worden, es ist ihm sein Recht wiederfabren*. Ceterum qui hoc loco abutuntur, ut ostendant, purum esse ab Ebraismo verbum *δικαῖον*, quando in N. T. est *absolvere*, nimis cupide causam desperatam defendunt, &, ut sunt mediocris ingenii eruditionisque plerumque homines, auctores veteres recte interpretari non didicerunt.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Εἰ δ' ἐν αἶα ἔζησας**, *si in terra vixisti*, ad Qu. Fr. II. 10. ex incerto auctore initium sententiæ, cuius vim se scire negat Manutius, quod totam sententiam non adscripsit Cicero.
- Εἰδωλα**, *spectra, imagines*, ad Div. XV. 16, ad Att. II. 3. *exuvie vel membrane*, ut Lucretius appellat, quæ de corporibus defluunt continuo & sensus hominum pulsant, vid. Lucret. L. IV. v. 34. sqq.
- Εἰδώς σοι λέγω**, *sciens tibi dico*, ad Att. IX. 7.
- Εἰ μισήτης φίλος οἶκος**, *odio sit ipsa domus*, ad Att. IV. 9. proverbium Græcum est: οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, cuius originem vid. ap. Erasmus pag. 563. eo usus est Cicero ad Att. XV. 15. hic autem tantam suavitatem esse jucunditatemque dicit ædium Antiatarum, ut sua sibi domus pene odio sit.
- Εὐκρινές**, *sincerum, integrum*, ad Qu. Fr. II. 8. quod etiam ad solem explicatum & inspectum purum reperitur. Sic πρὸς ἀντὶς ἡλίου ἀνασκοπεῖν τι dicitur. Longin. S. III. καὶ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς ἀντὶς ἀνασκοπεῖς, ubi vid. Fabrum & Tollium.
- Εὐμαρμένη**, *fatalis necessitas, fatum*, Nat. D. I. 20. Div. I. 55.
- Εἰ μνηστὴρ ἐν τῇ πατρίδι τυραννέμενη**, &c. *an manendum in patria tyrannide oppressa: ea vero tyrannide oppressa an quovis modo tyrannidis everasio molienda est, etiam si civitas propter id de summa rerum periculum subitura sit. An cavendum sit, ne qui tyrannidem evertit, ipse evehatur. An tentandum sit opem ferre patriæ tyrannide oppressæ verbis & rei opportunitate, potius, quam bello. Utrum civis boni sit, secedentem aliquo, quiescere oppressa a tyranno patria, an quodcumque subeundum discrimen pro libertate. An bellum inferendum regioni, eaque sit obsidenda, si a tyranno opprimatur. An etiam is, qui non probet, ut bello tyrannis evertatur, tamen nomen suum profiteri cum fortissimis viris debeat. An cum bene meritis & amicis una subeunda sint pericula in rebus, quæ pertinent ad rempublicam, etiam si illi minus recte de summa rerum consuluisse videantur. Utrum de patria bene meritus, ob eamque causam gravissima quæque passus, & invidia oppressus, ultro pro patria discrimen subire debeat: an permittendum ei, ut sui ipsius interdum & carissimarum personarum rationem habeat, dimissis adversus potentes concertationibus pro republica.* ad Att. IX. 4. sunt Στάσις (vid. in h. v.) in quibus meditandis otium consumebat Cicero, ut animum parumper ab ægritudine abduceret.
- Εἰρων**, *simulator, dissimulator*, ita dictus Socrates, quod redarguentium sophistarum causa simulabat, se omnia nescire, etiam cum recte sciret. De verbo εἰρωνία vid. Theophrast. Char. c. I. & ibi δ πᾶν Casaubonus. Or. 2. 67. Brut. 88. Off. I. 30.
- Εἰρωνεία**, *dissimulatio, cavillatio*, ad Att. XVI. 11. Acad. II. 5.
- Εἰρωνεύεσθαι**, *dissimulare, dissimulanter loqui*, ad Div. IV. 4.
- Εἰς ἡμῶν μύριοι**, *unus mihi decem millia, unus mihi instar multorum millium*, ad Att. XVI. 11.
- Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης**, *unum augurium optimum pugnare pro patria*, ad Att. II. 3. ex Hom. Iliad. M. v. 243.
- Εκβαλὴν λέγει**, *digressio*, c. Thucyd. I. 97. ad Att. VII. 1.

Εὐμαρμένη-

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Ευμαγείον**, ad Att. X. 1. hanc vocem in Ciceronem intrusit Bosius: vestigiis *Decursati*. Sed neque in Gronoviana, neque in Græviana servata est, de voce *εὐμαγείον* v. Voss. ad Catull. p. 37.
- Εὐτενέτερον**, *prolixius & largius in officiis promittendis, & benivolentia significanda*, ad Att. XIII. 9. utrumque est de sermone, qui amoris officiique plane insignem atque inusitatam significationem habet. Nam *εὐτενής* & *εὐτένεια* insigne & incredibile quoddam studium, ardoremque in re aliqua significant. Et hanc vim habent in omnibus locis, quibus sacri scriptores usi sunt. Luc. XXII. 44. Act. XI. 5. XVI. 7. 1. Petr. I. 22. IV. 8.
- Εὐτένεια**, *prolixa & larga studii & voluntatis declaratio*, ad Att. X. 17.
- Εκτεθειμένος**, *remota a via*, ad Att. XII. 12. monumentum filiae Tulliae extruere volebat, huic *ἐκτεθειμένη* non satis aptam esse putat insulam, quam in Arpino fluvius Fibrenus efficiebat (de Legg. II. 1.) quod iste locus nimis esset a via regia remotus, adeoque non esset in conspectu, celebrarique posset. Nam hanc ipsam ob causam ad vias celeberrimas monumenta solebant extruere Romani, ut eo facilius memoria hominum propagaretur ad posteros, & a quam plurimis conspicerentur, unde ista verba: *Siste gradum viator, quibus hodie uti non licet, cum monumenta huiusmodi locis clausis & septis non in via sint: ut merito videatur etiam doctorum hominum in ea re indocta κακοζήλεια*.
- ἐκφάνησις**, *ὑπερβόλη*, *exclamatio, supra quam dici possit, recte, egregie*, ad Att. X. 1.
- ἐκχυσις**, *effusio, sc. radiorum*. Veteres enim putabant visionem fieri radiorum ex oculis emissionem, ad Att. II. 3.
- ἐλατίζεν**, *falso ostentabat, insolentius jactabat*, ad Att. IX. 13. in aliis edd. est *ισαλπίζεν*, quod defendit Victor. V. L. 37. 3. Sed male. Nam, ut vere Lambinus monet, *σαλπίζεν* est *vera predicare*, *λαλίζεν* falsa, quod huic loco convenit: non quo non & *σαλπίζεν* sit hominis arrogantis & jactatoris, sed quod *σαλπίζοντες* tantum ea, quæ vera sunt, jactant, *λαλίζοντες* autem contra. Sic etiam latini *buccinatores* appellant, qui veras laudes immoderatus jactat. Cic. ad Tiron. *Quod polliceris, te buccinatorem fore existimationis meae &c.* XVI. 21. Eodem modo nostri dicunt: *Etwas ausposaunen*. Ceterum subit hic memoria cogitationis ejus, cum putarem illud Matth. VI. 4. *ὅταν ποιεῖς ἐλεημοσύνην, ἵνα μὴ σαλπίσῃς ἐμπροσθέν σου*, non esse, ut plerique faciunt, proprie accipiendum, cum nulla idonea auctoritate confirmata consuetudo tam absurda possit, sed de prædicatione liberalitatis immoderatiore. Videant Judaici ritus peritiores!
- ἐλάχιστον**, *minimum*. Fat. 10.
- ἐλατὰ καὶ ὑδὲν**, Euripidis Andromacha sic habet integrum locum: *ἐλατὰ καὶ ὑδὲν ὕγιες, ἀλλὰ πάντα περίεξ φρονέετε, quorum mens est involucris circumtefla, quique minime sincero & candido estis animo, sed versute omnia cogitatis*, ad Att. II. 25.
- ἐμβόλιον**, *pars quedam ab argumento propoficio sejuncta, ῥήσις*, quam secundo libro de consulatu suo inserere cogitabat, ad Q. Fr. II. 1.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Ἐμμη, ad Att. XIII. 52. male redditur h. l. *curatio per vomitum*: de qua Pantagathus accipiebat, qui conjiciebat *egerat*, probante Grævio & Corrado. Non venit doctis hominibus in memoriam locus ex Or. pro Dejot. c. 7. de eodem Cæsare, de quo hic sermo, apud Dejotarum deversante: *Cum vomere post cenam te velle dixisses, in balneum te ducere ceperunt.* Ex quo intelligitur, post cenam ad vomitum isse homines, ut cibo alvum exonerarent, ne large sumtus noceret. Celsus l. 1. *Reiectum esse ab Asclepiade vomitum video: nec reprehendo, si eorum offensus est consuetudine, qui quotidie ejiciendo vorandi facultatem moluntur* -- commoneo tamen, ne quis, qui valere & senescere velit, hoc quotidianum habeat. Qui vomere post cibum volat &c. de hac igitur Cæsaris consuetudine sermo: *accubuit, imitari agebat, i. e. volebat vomere post cenam.*
- Ἐμπολιτεύομαι σοι, *tecum ago de republica*, ad Att. VII. 7.
- Ἐμφατικώτερον, *luculentius, cum majori significatione*, ad Brut. 1.
- Ἐμφιλοσοφῆσαι, *una philosophari*, ad Att. IV. 16.
- Ἐν ἀνυγμοῖς, *obscure dictis*, ad Att. II. 19. VI. 7.
- Ἐνέργεια, *perspicuitas, evidentia*, Acad. II. 6.
- Ἐν γένεσιν, *genibus nixa*, Arat. fr. *fidus prope draconem, exhibens speciem viri laborantis, εἶδωλον ἰσχυρὸς ἀνδρὶ μογέοντι*, ut Aratus ait l. 63. aut, ut Scholiastes ait, *ὀκλάζοντι*, unde ἐν γένεσι dictum est, q. d. *qui genibus in terra positus conspicitur.*
- Ἐνδόμυχον, *arcanum de re domestica*. ad Att. V. 14. & 21. nempe de conjugio Tulliae filiae. ἐνδόμυχον proprie est, quod in intimo recessu ac penetrati abditum est. Sic ἐνδόμυχον πῦρ urebat Leandrum ap. Musæum v. 246. Nam μυχός dicitur cujusque rei intimum, vid. Spanh. ad Julian. Or. I. p. 68.
- Ἐν δυνάμει, *cum vi & efficacia*, ad Att. IX. 6. rogat me paucis quidem verbis, sed ἐν δυνάμει, sed iis, quæ magnam vim habent; adhibet πειθανάγκας, ut tyrannorum preces appellat, IX. 13. quibus non possum resistere. Idem ἐν δυνάμει aliquoties occurrit apud auctores sacros, sed alio sensu, Hebraico scilicet.
- Ἐντεπερσεύεσθαι με, *venditavi me*, ad Att. I. 14. Unus omnino hic locus profani scriptoris est, in quo hoc verbum occurrat. Simplex est apud Paullum ad Corinth. I. c. 13. 5. Ex latino fonte ductum esse non omnes concedunt: quam vim habeat ex hoc Ciceronis loco facile intelligitur. Dicit, *reduci Pompejo novo auditori me omnem modo jactavi & venditavi, nullo genere præcipuo ornamentorum neglecto, quæ nunquam ita se mihi obtulerunt, ut nunc.* Hic sensus loco Paullino egregie convenit, & plus apud nos valere debet Ciceronis, quam eorum auctoritas, qui diu post vixerunt.
- Ἐν ἐπιτομῇ, *summatione*, ad Att. V. 20.
- Ἐνερπυθέτερος, *rubicundior*, ad Att. XII. 4.
- Ἐνθυσιασμός, *afflatus divinus*, ad Qu. Fr. III. 4.
- Ἔννοια, *notio, intelligentia*, Top. 7. Acad. II. 7. Fin. III. 6. Tusc. I. 24. ἔννοια sunt primo *notiones rerum in animis natura insitæ & consignatæ.* Tusc. I. 24. unde κοινὰ ἔννοια notiones, hanc ipsam ob causam communes, quia natura insitæ sunt, aliud genus est ἔννοιων

INDEX GRAECO-LATINUS.

ἡνωῖν, de quo Acad. II. 10. & 7. Top. 7. hæ sunt *notitiæ rerum e visis extrinsecus arreptis & inter se comparatis constitutæ, quæ & προλήψεις vocantur*. Iterum de Fin. III. 6 ἡνωία Stoica ē *intelligentia vel notio*, qua videmus rerum agendarum ordinem & quasi concordiam, quam ubi homo cepit, multo, ut ajunt, pluris eam æstimat, quam omnia illa quæ primum dilexerat, &c.

Ἐν δημοκρασίᾳ, *in societate navigandi*, ad Att. XVI. 1.

Ἐν παρήγῃ, *obiter*, ad Qu. Fr. III. 9.

Ἐν παρόδῳ, *in transitu, obiter*, ad Att. V. 20.

Ἐν πολιτικῷ, *in eo genere, quod ad reipublicæ moderationem spectat*, ad Att. XVI. 15.

Ἐσχολάζει σε, *otium consueto in opera tibi navanda*, ad Att. VII. 11.

Ἐντάφιος, de hoc verbo vid. præter alios Periz. ad Aelian. V. H. I. 15. qui docet, ἐντάφιον esse quodcunque ornamentum mortui, quod in atrio exponitur, sepelitur: unde ἐνταφιάζειν dicitur tota illa cura, quæ ornando, condiendo condendoque mortuo adhibetur. v. Cuper. Observ. II. 9. Hoc loco ipse J. F. Gronovius interpretatur *sepultura*. Horti illi, inquit, erunt non modo requies senectutis, seu ἐγγύρεμα, ut tu aliquando scripsisti, sed ἐντάφιον adeo, *requies mortui*. Non absurde, qua sensum: modo verbum Græcum eum pateretur. Constat, Græcorum more non mortuos solum magnificis vestibibus ornatos, sed sæpe etiam *morituros*. Hinc Apollodorus Socratis discipulus Socrati offerebat magnificam vestem, qua induta demum cicutam biberet. ap. Aelian. V. H. I. 16. cf. III. 24. IV. 8. Itaque etiam ἐνταφιάζειν mihi videtur hanc vim habere Matth. XXVI. 12. honoris causa *moriturum ungere*. Nondum enim mortuus erat, et si unctiones proprie post mortem fiebant. Hic ergo est loci hujus, mea sententia, sensus: *In his hortis ego non solum suaviter agere senectutem, sed etiam honeste jucundeque mori me posse confido*.

Ἐντελέχεια, Tusc. I. 10. de hujus vocabuli vi vehementer disputatum esse constat. Nos, quæ ex hoc loco potestas elici possit, videbimus & cum ipso Aristotele comparabimus. Cicero ait, Aristotelem vidisse, actiones animi esse eas, quæ in materiam cadere non possint, neque ab ullo genere elementorum proficisci queant, quæ nobis quidem nota sint. Atque id vere judicavit. Nam corporibus nihil præter motum, auctore ipso Aristotele, accidere potest, ut philosophi certis argumentis demonstrant. Inter cogitationes autem, ideas &c. & motum nulla similitudo est. Itaque L. 1. de anima, in quo opiniones aliorum de anima enumerat, c. 3. init. diserte ait: ἐν τῇ τῶν ἀδυνάτων τὸ ὑπάρχον ψυχῇ κίνησιν. Hoc igitur constituto, ut, quoniam actiones animæ non essent corporeæ, nec ipsa corpus esset, efficiebatur, ut proprium genus substantiæ constitueret, sub quo animæ humanæ continerentur, quod esset ab corporeo genere sejunctum & plane discretum. Hoc novum genus, novo etiam vocabulo ἐντελέχειαν appellavit, h. e. *quasi quandam perfectam & continuatam motionem*. Non dicit *motionem*, sed *quasi quandam*

INDEX GRAECO-LATINUS.

quandam motionem. sic dicimus: *ratio est quasi quedam lux animi*; non quod lux sit, sed quod ita se habet ad animum ratio, ut lux ad oculos. Sic ut motio se habet ad corpus, ita *ἰντελέχεια* ad animam. Nam, ut jam ad Aristotelem veniamus, *ἰντελέχεια* ex ejus mente non est ipsa anima, sed ejus forma, subiectum autem ejus, & quasi materia h. e. quod se ad *ἰντελέχειαν* habet, ut ad motum corpus, est *δύναμις*, vis agendi, h. e. percipiendi, cogitandi. Videamus ejus verba L. II. de anima c. 1. In omni re tria esse dixerat, *ὕλην, μορφήν, ἢ εἶδος*, & τὸ ἐκ τῆτων. Hoc ad animam sic transfert: *ἐστὶ δὲ ἡ μὲν ὕλη, δύναμις, τὸ δὲ εἶδος ἰντελέχεια*. Aristoteles non discrete dicit: *ψυχὴ ἐστὶ δ-τ-λ-χ-ει-α*. Neque tamen Cicero peccat ei hoc enunciatum tribuens. Nam res a forma sua, qua ab aliis rebus distinguuntur maxime, appellari in omnibus linguis, utilitatum est. Hæc est mea de hoc verbo sententia, quam ex parte vidit etiam Leibnitiuss v. Theod. L. I. §. 87. Quod Davifius putat ad h. l. animam Aristoteli esse formam corporis, quæ eam animet, errat. Nam hæc Dicæarchi est sententia, non Aristotelis, quam Cicero ab illa distinguit. Veteres profecto eodem ac nos modo cepisse hoc verbum videntur. Sext. Empir. c. Math. X. 310. pro *actu* posuit & potentiae opposuit: *τὸ ὡς κατὰ δύναμιν μὲν ἰσοσ-σός ἐστι, κατ' ἰντελέχειαν δὲ ἕκ-ἐστιν* cf. quos laudat Fabric. ad h. l. §. 315. Est autem verbum, *ἀπὸ τοῦ ἰντελέχειν* ἰντελέχεις est perennis, perpetuus.

Ἐντεχνα, artificialia. ad Div. VII. 32.

Ἐν τοῖς ἐραρτικοῖς, in rebus amatoriiis. ad Att. IX. 10.

Ἐν τοῖς πολιτικοῖς, in rebus civilibus, vel quæ spectant ad rempublicam, ad Att. I. 11.

Ἐντυραννίσθαι, sub tyranno esse. ad Att. II. 14.

Ἐξαιρέσιμοι. Verr. II. 52. ita dicebantur apud Græcos ceteros & Siculos dies, qui mensibus inferebantur interdum, ut cum solis lunæque ratione congruerent; iis opponuntur intercalares, *ἑμβόλιμοι*, de iis multa Scaliger, Petavius, quos, si lubet, vide.

Ἐξαπανθίζειν. est proprie *spinās vellere & colligere*, h. l. spinæ sunt Dolabellæ, cui Tulliam desponderat, vitia, quæ non vult ab Attico ex ejus vita superiori colligi sibi que obijci. ad Att. VI. 6.

Ἐξ ἄτης ἐπαλόφου τυχὼν παρὲδωκεν, &c. Ex urbis septicollis moenibus (i. e. Roma) Camillo edidit (Philotimus libertus uxoris meæ) rationes XXIV. minarum, & XLVIII. minarum aris alieni (ab uxore sc. contracti, seque uerere XXIV. minas ex bonis Crotoniaticis (h. e. Milonis) & Chersoniticis (h. e. in Chersoneso exactis) & quamvis ex hereditatibus, quas adierit, redegerit bis sexcentas & quadragenas, se tamen aris illius alieni ne obolum quidem dissolvisse, cum jam debeantur a Kal. secundi mensis: libertum autem ejus, qui idem, quod Cononis pater (Timotheus) nomen habebat, nihil curasse. Primum igitur hoc, omnia ut servantur: alterum, ut ne usuras quidem negligas, quæ debentur ex die supra posito. Per eos dies, quibus nilum pertuli, magno in timore fui. Venerat enim explorandi causa, atque

(b)

aliquid

INDEX GRAECO-LATINUS.

*aliquid sperabat: qua frustratus abiit temere, sic fatus: Τωρ
est diu manere &c. ex Hom. Iliad. v. 298. ad Att. VI. 5.*

*ἔξ ἀφαιρέσεως, ad Att. VI. 1. ἀφαιρέσις significat in re rustica & medic
inutilium detractiōem & ablationem. τὰ ἄνων ἀφαιρέσις, arida-
rum frondium resectio, est apud Theophrastum & alios, vid
Salmas. ad Solin. p. m. 412. Sic medici ἀφαιρέσις vocant, cum
aliquid *materie demitur* corpori. Curationis genus est. *Omne
enim auxilium*, ut Celsus ait II. 9. in fin. *aut demit aliquam ma-
teriam, aut adjicit, aut evocat, aut reprimat, aut refrigerat, au-
calefacit, simulque aut durat aut mollit.* In eo autem genere,
quod in detractiōe est, ponitur primo loco *sanguinis detractio*,
a qua & Celsus initium facit, *sanguis* autem eleganter apud la-
tinos dicitur *pecunia*, de quo aliquoties Gravius ad Ciceronem.
Cicero ergo, cum dicere vellet, ab Appio provinciam exhaustam
esse, eleganter & lepide dixit: *Appius ἔξ ἀφαιρέσεως provinciam
curavit, sanguinem misit, quicquid potuit detraxit, mihi tradidit
enectam.* Itaque προσανατρεφόμενῃ a me non libenter videt. προσ-
ανατρέφειν est contrarium detractiōis. plane huc pertinet lo-
cus Aristoph. in Ranis jam a Victorio ad h. l. allatus v. 972. de
fabula sua:*

Ἰσχυάνα μὲν πρῶτις ἐν αὐτῇ, καὶ τὸ βέρος ἀφαῖλον
ἐπυλλοῖς καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλοῖσι μικροῖς
χυλὸν διδύς τωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων, ἀπ' ἡθῶν
εἴτ' ἀνέτρεφον μονήδαις, κηφισοφῶντα μὲνους.

Poëta jam ante Ranas produxerat in scenam, sed infelici successu,
itaque eas a se dicit immutatas *demtis* (Ἰσχυάνα) nonnullis,
& contra aliis *additis* (ἀνέτρεφον).

Ἐξοχή, excellentia. ad Att. IV. 15.

Ἐξωτερικόν, populariter scriptum. Fin. V. 5.

*Ἐξωτερικοί, rudes, qui philosophiam nondum didicere. ad Att. IV. 16.
vide supra in Ἀριστοτ. ἔξωτερ.*

*Ἐπαγγέλλομαι, ἄνδρ' ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρῶτος χαλεπήνῃ, denuncio
me cum virum ulturum, quicumque molestus mihi fuerit. ad Att.
II. 9. ἐπαγγέλλομαι est Ciceronis, versus Hom. Iliad. v. 369.*

*Ἐπεὶ ὅχ' ἱερήιον, ὅδ' βοήην, quia non victimam, neque tergus butu-
lum (sc. capto) ad Att. I. 1. ex Hom. Iliad. ψ. v. 159. prov. quo
utuntur, qui, rem magnam agi, dicere volunt: Non rem levem
& inanem peto: non res levis agitur.*

Ἐπεῖγον καὶ, retinebam identidem, ad Att. V. 11.

Ἐπέχειν, assensum sustinere, hesitare. ad Att. VI. 6. & 9.

*Ἐπιγεννηματικόν, Fin. III. 9. ab ἐπιγέννημα, quo verbo dicunt omne
id, quod ex primo consequitur, eique adjunctum est, tamquam
πᾶθος, quod e morbo primario consequi solet, appellant medici
ejus morbi ἐπιγέννημα. hoc verbum deinde ad philosophiam a
Stoicis traductum est, hoc sensu. Ars v. c. pictoria, est tam-
quam caput & primum quid: cum autem aliquid ex arte ea
artificiose facimus, id demum ex primo, h. e. ex arte ea conse-
quitur, & est ejus artis ἐπιγέννημα s. ἐπιγεννηματικόν, posterum
quodam modo & consequens, ut ipse interpretatur. Id secus esse
dicit*

INDEX GRAECO. LATINUS.

dicat in eo, cum quid sapienter dicatur; id enim non dici
ἐπιγεννηματικόν, sed primum & caput rei.

Ἐπιδεικτικόν, demonstrativum dicendi genus, quasi ad inspiciendum, de-
clationis causa, comparatum. Nam ἐπιδεικτικὴ est oratio ostentan-
dæ eloquentiæ & artis causa conscripta. vid. Spanh. ad Iulian.
Or. I. p. 15. Unde deinde etiam ad alias res transfertur, in
quibus artis ostentatio spectatur: εἰς ἐπιδεικτικὴν artis jaclande cau-
sa. Or. II. & 61.

Ἐμυδῆμιον, contagiosum. ad Att. XII. 10.

Ἐπι κεφάλαια, tributum in singula capita imperatum. ad Att. V. 16. gra-
vissimum iniquissimumque tributi genus, cujus causa sæpe se-
ditiones adeo ortæ sunt. capitatio sequioribus scriptoribus dici-
tur. Nam tributa fere dicuntur a re, propter quam exiguntur.
sic columnarium, ad Att. XIII. 8. ostiarium, &c. vid. Lipsius de
Magnit. Rom. L. II. c. 2. 3. hujus generis fuit tributum, de quo
Matth. XXII. 17. seqq. ut jam Harduinus vidit oper. sel. p. 615.
Hinc Luc. XX. 22. dicitur φόρος, quod verbum de hoc genere
dicitur, ut τέλος de portorio, scriptura & decimis. Permutantur
a scriptoribus sacris in ista re narranda κῆνος, δυνάριον, φόρος.
Hesychius: κῆνος, εἶδος νομισματος, ἐπι κεφάλαιον, quæ glossa lo-
cum illum Matth. XXII. 17. respicere videtur, quod facile con-
cedent, & quale sit intelligent, qui rationem glossarum Hesy-
chianarum perspectam habent. ἐπι κεφάλαιον autem idem quod
ἐπι κεφάλαιον, ut κεφάλαιον & κεφάλαιον. Hinc glossa orta est Cod.
Cantabr. qui ἐπι κεφάλαιον habet pro κῆνος. Marc. XII. 14. Syrus
quoque in hunc modum interpretatus est.

Ἐπι κῦρεσιον, Epicureum, ad Div. III. 9.

Ἐπίλογοι, conclusiones orationum, ad Her. II. 30.

Ἐπισημασία, signa quibus animus & voluntas populi in theatris, pro
rostris &c. declaratur, plausus, ad Att. I. 16. XIV. 3. de quibus v.
Ferrar. de Acclam. Ver.

Ἐπίσκοπος, speculator, custos, ad Att. VII. 11.

Ἐπιστάθμια, hospitii procuratio, ad Att. XIII. 52.

Ἐπὶ σχολῆς, in otio, ad Att. II. 5.

Ἐπίτευγμα, expetita rei adeptio, prosper successus, ad Att. XIII. 27.

Ἐπίτηκτα, fluxa, non diuturna, quæ facile intereunt aut interire pos-
sunt. ad Att. VII. 1.

Ἐπιφωνήματα, acclamationes, laudes, ad Att. I. 9.

Ἐπιχαρμῖον, Epicharmi scitum, Pet. conf. 10.

Ἐπιχειρήματα, argumentationes, ad Att. II. 2.

Ἐπιχερονία ἐποχή, diuturna dubitatio, ad Att. VI. 9.

Ἐπος, carmen heroicum, ad Qu. Fr. III. 9.

Ἐποχή, assensionis retentio, ad Att. VI. 6. VII. 9. XIII. 25. XV. 25.
Acad. II. 18. & 48.

Ἐπταμηνιαῖος, septimestris, ad Att. X. 8.

Ἐρανος, collatio, munus, quod ab amicis sumtus faciendi causa peti-
tus, vid. præter alios de hoc verbo Casaubon. ad Theophrast. c. 15.

Ἔργον, opus, ad Att. XIII. 25.

Ἐργῶδες, laboriosum, ad Att. XV. 19.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Ἐρδοι τις. *senarius integer* sic apud Aristophanem in *Veſpis* v. 14.
 Ἐρδοι τις ἢν ἑκαστος ἐιδεῖν τέχνην,
Quam quisque novit artem, in ea se exerceat. ad Att. V. 12.
 Ἐρμαῖον, *lucrum insperatum.* ad Att. XIII. 19. dictum a Mercure
 unde illud: Κοινὰς Ἐρμῆς usurpatum, cum quis in itinere reperisset, & comes ejus particeps esse vellet.
 Ἐταφίζετο, *cavillabatur, n. alitiose cogitabat;* ad Att. II. 16.
 Ἐσία, *Vespa,* Nat. Deor. II. 27.
 Ἐσπέρη ἔν μοι μῦθος, ὅπως δὲ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε, *præterea nunc p.*
Muse, quomodo ignis primum illapsus est, ad Att. I. 16. ex Homeri. *Iliad.* π. v. 113.
 Ἐστὼ ὅψις μὲν, ἡ δὲ τὸ δὲ δρώμενον, β'. γ'. ἀκτῖνες δὲ δ' ὅτι ε', *sic tunc a.*
quod autem videtur b. g. radii vero d & e, ad Att. II. 3. Sermo est de fenestris, unde prospectus in viridarium patet. *Eas angustiores fecerat architectus,* reprehendente Attico, cui his verbis respondet. Cicero & architectus putabant visionem fieri radiorum ἐκχύσει ex oculis & cum re aspectabili conjunctione, Atticus autem ἐιδώλων incurſione (v. ad ἐιδώλων) adeoque putabat, angustis fenestris ἐιδώλων non posse commode ad oculos intra fenestram venire. Cicero autem respondet, ita ex architecti opinione de ἐκχύσει meliorem prospectum effici. Nam ἴσθαι &c. *vides cetera,* i. e. intelligis, effici ita ab oculo ad objectum figuram conii, cujus fastigium in oculo spectantis sive ad fenestram terminetur; cujus fastigium quo est acutius, basis latior, eo jucundius spectaculum exhibebit.
 Ἐταῖρος, *sodalis,* ad Att. IX. 5.
 Ἐτι ἰδῶμεν; *adhucne finimus?* ad Att. XVI. 1.
 Ἐτυμολογία *veriloquium,* Top. 8.
 Ἐτυμον, *verum.* ad Div. XVI. 10.
 Ἐυαγώγως, *qua commodissima ratione poteris,* ad Att. XIII. 23.
 Ἐυαγγέλια, *boni seu lesi nuntii, sive boni nuntii præmia,* ad Att. II. 3. & 12. XIII. 40.
 Ἐυανάτρεπτος, *qui facile potest everti,* ad Att. II. 14. sermo est ibi de actionibus, quæ quoniam vitiosæ sunt, v. c. contra auspiciis, facile irritæ fieri possunt.
 Ἐυγένεια, *generis nobilitas,* ad Div. III. 7.
 Ἐυγενέστερος, *nobilior.* ad Att. XIII. 21.
 Ἐυγενῆ, *generosa, nobilia,* ad Att. VIII. 9.
 Ἐυδαίμων, *felix,* ad Att. IX. 11.
 Ἐυδοξία, *bona fama, gloria,* Fin. III. 13.
 Ἐυελπίστια, *bona spes.* ad Att. II. 17.
 Ἐυεργέτης, *benefactor, benemeritus.* ad Att. IX. 5.
 Ἐυήθεια, *fatua simplicitas,* ad Att. VI. 2. proprie de hominibus probis dicitur, qui alios ex ingenio suo meriuntur, adeoque facile & credunt & decipiuntur. κακοῦθ' αἰς contra, quia ipsi mali sunt, suspitioni etiam sunt, v. Aristot. *rhet.* II. 13.
 Ἐυημέρημα, *prosp. er successus,* ad Att. V. 21.
 Ἐυημερία, *prosperitas, felix successus,* ad Att. IX. 12.
 Ἐυθανασία, *facilis mors,* ad Att. XVI. 7.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ¹Εὐθυμία, *animi tranquillitas, securitas, animus terrore liber.* Fin. V. 8. & 29.
- ²Εὐθυρρήμοντερος, *liberior sive fortior in loquendo,* ad Div. XII. 16.
- ³Ευκαιρία, *occafio, opportunitas, tempus actionis opportunum,* ad Att. XVI. 8. Fin. III. 4.
- ⁴Ευκαιρότερον, *opportunius,* ad Att. IV. 7.
- ⁵Ευκαίρως, *opportune,* ad Att. XIII. 9. ad Qu. Fr. II. 3.
- ⁶Ευκόλως, *facile,* ad Att. XIII. 21.
- ⁷Ευλογία, *probabilis ratio,* ad Att. XIII. 22.
- ⁸Ευλογον, *consentaneum, probabile,* ad Att. XIII. 7. & 33. XIV. 22.
- ⁹Ευλογώτατον, *maxime consentaneum,* ad Att. XIII. 6.
- ¹⁰Ευμένεια, *benivolentia,* ad Att. XVI. 11.
- ¹¹Ευμολπίδων πάτρια, *Eumolpidarum ritus patrii,* ad Att. I. 9. Eumolpidae sunt Sacerdotes ex Eumolpi posteris, de quibus vid. Doctos Viros ad Nepotis Alcibiadem. c. 1. Falsterus nuper in Ainoenitatibus foeminas facere volebat, & auctores latinos ex hac opinione refingere, sed eum nos certis argumentis confutavimus in Actis Eruditorum Latinis. Unum illud poterat virum doctum ab errore revocare, quod & ibi monuimus; si foeminae fuissent, *Eumolpides* dicendum fuisse, non *Eumolpidae*.
- ¹²Εὐπινής, *venustum, nitidum,* ad Att. XII. 6. forma quaedam orationis, quae & πινός & a Longino Sett. XXX. *εὐπινεία* vocatur (nam ita legendum esse mihi non dubium videtur, etsi Tolleius retineat *εαφηνείαν*) proprie *εὐπινής* & *εὐπινεία*, item πινός est palastritarum, qui oleo, quo ungi solent, nitidum corpus sibi efficiunt. Deinde ad alias res traducitur, ut: *πινάροι λίθοι*, lapides qui *caesi* & *politi* sunt. Sic etiam πινός orationis & *εὐπινής* nitor, elegantia, venustas est. de his verbis vide Salmas. ad Solin. p. m. 142. & multis aliis locis. Victorium ad l. c. Pearcium ad Longinum l. c.
- ¹³Εὐπινῶς, *venuste, nitide, eleganter,* ad Att. XV. 17.
- ¹⁴Εὐπιστος, *homo explorata fidei, cui tuto credi potest.* ad Att. XI. 25.
- ¹⁵Ευπολιν τὸν τῆς ἀρχαίας, *Eupolim illum veteris scil. comoediae poetam,* ad Att. VI. 1. de distinctione comoediae in veterem, mediam & novam egerunt scriptores de re Poëtica, tamquam Scaliger, ex recentissimis *Brumoi Theatre des Grecs* Tom. V. p. 198. ed. Batav. item Interpretes ad illud Horatii:
*Eupolis atque Cratinus, Aristophanesque Poëta
& quorum Comoedia prisca virorum est.*
de Eupoli vid. Indic. Nominum.
- ¹⁶Εὐπρεπτος, *parabilis,* ad Att. VII. 1.
- ¹⁷Εὐρπίδης· μισθὸ σοφιστῆν, ὅστις ἑχ' αὐτῷ σοφός.
Euripidis: Sapientem odi, qui sibi ipse non sapit. ad Div. XIII. 15. videtur esse e Medea Manutio.
- ¹⁸Εὐρίπτα, *mobilia tamquam Euripus, vel facilia ad excitandum & impellendum,* ad Att. XIV. 5. notum proverbium: *ἄνθρωπος*
¹⁹Εὐρίπτος.
- ²⁰Εὐτομάχως, *bono stomacho, fortiter,* ad Att. IX. 5.

INDEX GRAECO. LATINUS.

Ευταξία, *ordinis conservatio*. Off. I. 40.

Ευτραπεία, ad Div. VII. 32. Aristoteles in ethicis interpretatur *επαυδαμένην ὕβριν*, cum conviciamur aut perstringimus homines ingeniosa aliqua ratione. Unde *Eutrapeli* dicti. Nam hic Volumnius, ad quem utitur hoc verbo Cicero, *Eutrapelus* dictus est propter *Ευτραπείαν*. Sed hunc ipsum hominem Plutarchus in Bruto vocat *μῦρον*, quem locum Victorius ad h. l. attulit; ex quo intelligitur, *ευτραπείαν* esse urbanitatem in sensu deteriori, de qua v. Gronov. de Sestert. p. 318, 319. quæ mimicam facetiam, ridiculam illam quidem, sed non magni faciendam aut nimis ingeniosam. Itaque Cicero in hac epistola ad Volumnium, qui κατ' ἐξοχήν, uti diximus, *Eutrapelus* dictus est, tamen ut parum argutum hominem ridet: *In possessione, inquit, salinarum mearum neminem timeo prae te. Putas te rideri? nunc demum intelligo te sapere*. Recte ergo Paullus prohibet *ευτραπείαν* h. e. mimicam & scurrilem facetiam. Ceterum non dubito, quin hoc verbum interdum etiam satis bonum sensum habeat. vid. Vavassor de ludicra dictione p. 282. ed. Lips.

Ευχρησμήματα, *commoda*, Fin III. 21.

Εφοδος, *insinuatō, pars orationis*, ad Her. I. 4.

Ευλος, *obsoletus, non recens*. ad Div. IX. 2. ad Att. XIII. 21.

Z.

Ζηλοτυπία, *invidere fert*. ad Att. XIII. 18.

Ζηλοτύπειν, *invidere ferre, invidere*. *ibid.*

Ζηλοτυπείσθαι, *invideri*, quod in meis libris loquens inducatur, ad Att. XIII. 13.

Ζηλοτυπία, *obtreclatio, dolor ex eo, cum quis consequitur id, quod ipsi cupiebamus*, ad Att. X. 8. vid. Cic. Tusc. IV. 8. & ibi Davisius.

Ζήτημα, *questio* sc. de qua disputatur. ad Div. IX. 26 ad. Att. VII. 3.

Ζωδιακός, *orbis signifer*. Div. II. 42.

Ζώσης φωνής, *integer locus ita concipiendus: Ζώσης φωνής μείζων ἐνέργεια ἐστὶν ἢ ἀφώνων διδασκάλων, viva vocis major est vis & efficacitas, quam tutorum doctorum*, ad Att. II. 12.

H.

Ἡγεμονικόν, *principatus, id quod in quoque genere est prestantissimum*, sic in homine ratio est τὸ ἡγεμονικόν, quod quasi principatum in homine obtinet. In universo autem Deus auctor mundi. Stoici sic appellabant naturam, quæ universum continet, illudque tueretur, de Nat. D. II. 11.

Ἡ δέου' ὁ δὲ σοι τί ἐύ. αταυ νῦ, θεόπροπι, *iter huc susceptum cui tibi usui nunc est, age dic tu, qui oraculum consulis*. ad Att. XV. 11.

XVI. 6. Senarius poëtae veteris nescio cuius.

Ἡδονή, *voluptas, item letitia, quasi gestientis animi elatio voluptaria*, ad Div. XV. 19. Fin. II. 3. III. 10.

Ἡθικόν, *ad mores accommodatum*. Or. 37.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἡθός. mos. Fac. 1.

Ἡθός διδαχῇ αὐτῶν, *ingenium, quod disciplina subigi & domari possit.* ad Att. X. 12.

Ἡθὺς ἐπιμελητέον, *moribus adhibenda est diligentia.* ad Att. X. 10.

Ἡλὺ ἀνάθημα, *solis donum.* ad Att. I. 1. Si locus sanus est, hæc, auctoribus doctis hominibus, sententia est: tua Hermathena gymnasium nostro tantum splendoris & ornamenti affert, ut gymnasium nostrum nobis pulcherrimum videatur. Sed non negabo, mihi *totum* illud huic interpretationi, atque adeo lectioni non satis consentire videri. Si dixisset: gymnasium mihi videtur pulcherrimum ἡλὺ ἀνάθημα, concederem. Nunc cum dicit *totum*, manifestum mihi esse videtur, ludi in *totum* gymnasium & ἀνάθημα. Hermathena si ἀνάθημα appellaretur, nil mirum esset. Sed illius tantam pulchritudinem dicit, ut longe gymnasio ipsi præferenda sit, & totum potius gymnasium, quam statua illa, ἀνάθημα putandum sit. Itaque aut probandam censeo lectionem, quam in MSto invenit Grævius: *ejus ἀνάθημα*, aut, quæ propius accedit ad ἡλὺ, Casauboni conjecturam: *illius ἀνάθημα*.

Ἡματ' ὀκνεῖν, ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδωρ Ζεὺς, ὅτε δ' ἄνδρες κατεσάμενος χαλεπήνῃ, Οἱ βίῃ ἐν ἀγορῇ σκολιὰς κρήναις θέμιστας, Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσει, θεῶν ὕπν' ἐκ ἐλέγοντας, *die autumnali cū abundantiſſimam effundit aquam Jupiter hominibus iratus, qui per vim in foro obliquas pronunciant sententias, Justitiam autem expellunt, Deorum iram non curantes.* ad Qu. Fr. III. 7. ex Homer. Iliad. II. 385.

Ἡμερολεῖδον, *ut quæque singulis diebus acciderunt.* ad Att. IV. 15.

Ἡπέρησας, *dubitasti.* ad Att. VI. 1.

Ἡρακλείδειον, *iis simile, quæ Heraclides Ponticus scripsit: præclarum aliquid de republica sc. quod quasi Heraclidis opus videatur.* ad Att. XV. 4. & 13. & 29. XVI. 2.

Ἡρώς, *beros*, ad Att. VII. 13. XIV. 4. XV. 12.

Ἡρώδης, *Herodes*, philosophus Atheniensis, de quo vide Ind. Nomin. ad Att. II. 2.

Ἡστῆσας, *a cibo abstinuisti*, ad Att. XIV. 5.

Ἡ σκολιὰς ἀπάτας, supple ex Platone L. II. de republ. τῶχος ἀναβὰς. *an obliqua & versute fraudis consensu malo.* ad Att. XII. 38.

Ἡ εὐχάζειν, *quiescere*, hoc verbo utebantur Stoici, cum dicerent in sorte esse in tempore subsistendum, v. c. si quaereretur: triane multa sint? post an quatuor & sic porro, desinendum esse paulo ante, quam ad multa perventum sit. Acad. II. 29.

Ἡ ὑπόκρησιν, *feliciter reperit.* ad Att. X. 18.

●.

Θεῖον. patrui. ad Att. II. 2. *nimis severi.* Horat: Ne sis patruus mihi.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Θεοφάνης**, *Theophanes*, ad Att. II. 5. vid. indic. Nominum.
- Θεοφράστου περί φιλοποιίας**, *Theophrasti scriptum de studio bonorum*. ad Att. II. 3. vid. indic. Nom.
- Θέρμος**, *lupinus* ad Att. I. 1. si locus est sanus, de quo dubitant docti homines, ludit Cicero in nomine Thermi & suo. Cicero-
nis nomen est a cicere, & **Θέρμοι** sunt lupini, quae sunt duo
genera leguminis.
- Θέται**, *propositiones, quaestiones universales. de quibus cogitari dispu-*
tarique potest in utramque partem. exempla huiusmodi ibestum vid.
I. c. ad Att. IX. 4 & 9.
- Θέται**, *universi generis questio: infinita questio: propositum*. Ora.
36. Top. 21.
- Θετικά**, *questionibus philosophicis referta, apta*, Parad. praef.
- Θετικώτερον**, *philosophicis questionibus magis refertum, aptum*, ad Qu.
Fr. III. 3.
- Θεωρήματα**, *percepta*, Fat. 6.
- Θεωρία**, *speculatio*, ad Att. XII. 6. Est scriptio aut disputatio de reali-
qua erudita. Tenuis **Θεωρία** est libellus, qui exponit de re tenui,
tamquam grammatica aut geographica, &c.
- Θορυβατοῖα**, *tumultum excitat*, ad Div. XVI. 23.
- Θυμικώτερον**, *stomachosius, iracundius*. ad Att. X. 11.
- Θύμωσις**, *excaudescencia*. Tusc. IV. 9.

I.

- Ἰδέαι**, *forma, species, quae generibus subjiciuntur*. Top. 7.
- Ἰσχυραῖς**, *idem valens, eiusdem potestatis*. ad Att. VI. 1.
- Ἰσωνομία**, *equalis tributio, aequilibras*. Nat. Deor. I. 19. & 39. est
vocabulum Epicureum, quo utebantur, cum hanc esse rerum
naturam rationemque dicerent, ut omnia omnibus paribus
paria responderent, hoc est, ut in paribus rebus par esset v. c.
multitudo & copia. Sic cum mortalium tanta multitudo sit,
esse immortalium non minorem & cum intereuntes res innume-
rabiles sint, etiam eas, quae conservarent, infinitas esse de-
bere.
- Ἱστορικά**, *rebus vere narrandis accommodata, historica*. ad Att. I. 19.
- Ἱστορικόν**, *historicum*. ad Att. VI. 1.
- Ἱστορικώτατος**, *historicorum peritissimus*. ad Att. VI. 2.
- Ἰπτόν**, *eundem*. ad Att. XIV. 12.
- Ἰνυξ**, *illecebra, desiderium, pellacia*. ad Att. VII. 8. vide nos ad
Xenoph. Memorab. p. 149.

K.

- Καθήκον**, *officium*. ad Att. XVI. 11. & 14. Fin. III. 6. Off. I. 3.
- Καθολικὸν θεώρημα**, *perceptum artis, quod in omnes conveniat, regula*
generalis, ad Att. XV. 20.
- Καὶ Κικέρων ὁ φιλόσοφος τὸν πολιτικὸν Τίτον ἀσπάζεται**, & *Cicero phi-*
losophus Titum reipublicae peritum salutatur, ad Att. II. 12.
- Καὶ μάλα κατηφής**, & *admodum tristis*, ad Att. XIII. 42.

Καὶ

INDEX GRAECO-LATINUS.

Καὶ μάλα σερυνδς, & *valde gravis*, ad Att. XV. 12.

Καὶ συναποθανεῖν, & *commori*, ad Att. VII. 20.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου, & *hoc Phocylidis*, ad Att. IV. 9.

Κακία, *vitium*, *vitiositas*. Fin. III. 11. & 19. Tusc. IV. 15.

Κακοσμίαχος, *imbecillum stomachum seu ventriculum habens*, ad Div. XVI. 4.

Καλλιπίδες, *Callipides*, ad Att. XIII. 12. vid. Sueton. Tib. 38.

Κἄν ὑπὸ τῆς πύκνης ἀκῆς ψαέδος εὐδύσῃ φρενί, & *utique sub teſſo confertim lubentem audire pluviam sopito & quieto animo*, ad Att. II. 7. Fragm Sophoclis, quod est etiam apud Stobæum c. 57.

Κανὼν, *regula*, *norma*, ad Div. XVI. 17. Tiro dicitur *canon librorum* Ciceronis h. e. quo Cicero utatur ad libros suos examinandos & emendandos.

Κατ' εἰδώλων ἐκπτώσεις, *per simulacrorum inlapsus*, ad Att. II. 3. v. ἔσω ὄψις &c.

Κατ' εἰδώλων φαντασίας, *secundum spectrorum visiones*, ad Div. XV. 16. v. εἶδωλον.

Κατ' ὀπώραν τρυγῆ, *per autumnum fex*, ad Att. II. 12. de re incerta & adhuc fluctuante dicitur; ducto proverbio a fece, quæ autumnali tempore adhuc fluctuat & natat in vino, nec dum defedit. Hinc addi Cicero: *quæ si defoderit, magis erunt judicata, quæ scribam.*

Κατάβαςις, *descensus*, ad Att. XIII. 31. & 32. Est liber Dicæarchi, de descensu in antrum Trophonii.

Κραβίωσις, *vite ad exitum perductio*, *reliquus vite cursus vel decursus*, ad Att. XIII. 1.

Κατὰ Διόωρον κριναί, *secundum Diodorum*, vel, *ex Diodori sententia judicare*, ad Div. IX. 4. vid. Diodorus in Indic. Nom.

Κατακλις, *clausula*, sc. sermonis Cæsariani, ad Att. IX. 18.

Κατὰ λεπτόν, *minutatim*, ad Att. II. 18.

Κατάληπτον, *comprehensibile*, Acad. I. 11.

Κατάληψις, *comprehensio*, *cognitio*, *perceptio*, Acad. II. 6. & 47. Fin. III. 5. dicitur, cum res ita cognoscimus, ut, quales sint, certo sciamus sine erroris periculo.

Κατὰ μέτρον, *singula quæque tamquam tela licia percurrente*, ad Att. XIV. 16. idem quod κατὰ λεπτόν.

Κατάτασις, *contentio*, ad Att. II. 3.

Κατὰ τὸ πρακτικόν, quærere est, cum non quærimus, ut sciamus, de quo quærimus, sed ut ex re cognita comparare actiones nostras possimus. Itaque addit: *non nte abs te κατὰ πρακτικόν quærere, quod gestiat animus aliquid agere in republica, &c.* ad Att. II. 7.

Κατὰ τὸ κηδεμονικόν, *cum accuratatione & sedulitate*, ad Att. II. 17.

Κατάχρησις, *abusio*, Or. 27. figura rhetorum.

Κατὰ Χρύσιππον δυνατόν, *secundum Chrysippum fieri potest*, ad Div. IX. 4. vid. Chrysippus in Indic. Nomin.

Κατηγορήματα, *quæ dicuntur de quodam*, Tusc. IV. 9. est vocabulum Dialecticum, quod de iis rebus dicitur, quæ de aliquo dici possunt, ut, *habere divitias*, *capere honores*.

Κατήχησις, *institutio*, ad Att. XV. 12.

INDEX GRAECO-LATINUS.

κατορθωμα, Fin. III. 14. κατορθώματα, *recta, recte facta*. Fin. III. 7. Off. I. 3. ubi κατορθωμάτων definitio traditur.

κατορθωσις, *recta effectio*. Fin. III. 14. ut κατορθωμα, *rectum factum*.

καχέτης, ad Att. I. 14. medicis καχέτης est, cuius corporis habitus viciosus est, cuius corpus etsi plenum, tamen iners, pallidum, lividum est. Voluntate autem καχέτης, qui prava amat, bona odit, qui pravo animo est.

κεκύβητα, in cubi & tessera modum me conformavi, firmissime scilicet certum habeo & constitutum, quid scribam. ad Att. XIII. 31. sed rectius, eodem sensu, Græviana habet: κέκυρα.

κέλευσις, *iussum*. ad Att. II. 24.

κέλης ἄοκνος, *veredus impiger*. ad Att. X. 13. κέλης est equus, qui equite ab uno agitur, ein Reit: Pferd, neque iungitur curru, cuius generis fuere equi veredi ad cursus publicos certis locis dispositi. Habes κέλητα ἄοκνον, est: quoniam diploma natus es, tibi licet ex Italia exire cursu publico. vid. Junius ad h. l.

κενός, *vacuus, inanis*. ad Att. VII. 9.

κενόσπεδα, *inanis studii plena*. ad Att. IX. 1.

κέντρον, *punctum, medium circuli*. Tusc. I. 17.

κεκφύμαι, *animo suspensio huc illuc impellor, fluctuo, volaticus sum*. ad Att. XIII. 40.

κέρας, *cornu*. ad Att. V. 21. & VI. 1.

κεφάλαιον, *caput*. ad Att. V. 18.

Κικέρων ἀριτοκρατιναιώτατος παῖς, *Cicero status optimatum studiosissimus puer*. ad Att. II. 15.

Κικέρων ὁ μικρὸς ἀσπάζεταιται τὸν Ἀθηναῖον, *Cicero parvulus salutat Titum Atheniensem*. ad Att. II. 9.

κινδυνῆς, *periculose*. ad Att. IX. 17.

κλῆος, *gloria*. ad Quint. III. 6.

κοινότερα, *communiora*. ad Att. XIII. 10.

κολακία, *assentatio*. ad Att. XIII. 27. & XIII. 30.

κόμματα, *incisa orationis*. Or. 62.

κορινθίων, *Corinthiorum* intell. πολιτεία, *respublica*, liber Dicaearchi. ad Att. II. 2.

κόσμος, *mundus*. de Univ. 10.

κρήνη, *fontis*. ad Att. XII. 5.

κρινόμενον, *iudicatio siue iudicii questio: in quo quasi certamen est controversia*. ad Her. I. 16. Or. 16. Top. 25.

κρίσις χρυσίπεια, *iudicium ex Chrysippi sententia*. ad Div. IX. 4.

κρόνος, *Saturnus, dictus quasi χρόνος*, de Nat. D. II. 25.

κτύπος, *plausus*. ad Att. XII. 3.

κύκλος, *circulus, orbis*. de Nat. D. II. 18.

κυρίᾳ δόξῃ, *maximo rata sententia*. Fin. II. 7. Nat. D. I. 30.

κέρως δ. ε. ad Att. XII. 38. i. e. *Cyrus ex quarto & quinto tomo Aristhenis*. Nam eius libri, ut Diogenes Laërtius auctor est, redacti erant in decem tomos, quibus singulis qui libri contine-

rentur

INDEX GRAECO-LATINUS.

rentur commemorat : τόμος δ' ἐν ᾧ κῦρος, Ἡρακλεῖς δ' ἀφ' ἑαυτοῦ, ἡ περὶ ἰσχύος. τόμος ε', ἐν ᾧ κῦρος, ἡ περὶ βασιλείας. L. VI. §. 16.

Κύρις παιδίχ, *Cyri institutio.* ad Att. II. 3.

Κῶλα, *membra orationis.* Brut. 44. Or. 62.

Κωμικός μάρτυς, *comicus testis, testis eo nomine occurrens saepe in co-moediis.* ad Div. II. 13.

Κωρυκαῖοι. *Corycae* ad Att. X. 18. Corycae fuerunt populi Pamphy-liae, dicti a promontorio Coryco. Ad id cum appulissent piratae, ne ab ipsis male tractarentur, in ceteras stationes navium por-tusque semutatis vestibibus contulerunt, & quae ibi audierant, ad piratas retulerunt, ut nomina navigantium & quorum navi-gare constituissent, scirent. Hinc proverbium in eos ductum, qui subauscultant, quae dicuntur, ut ea ad alios deferant. vid. Suidas in κωρυκαῖος & proverbiorum collectores.

Κωφὸν πρόσωπον, *muta persona.* ad Att. XIII. 19.

Λ.

Λακωνισμός, *Laconica brevitās.* ad Div. XI. 25.

Λαλαγεῖσα, *supple ὄρνις, sive χελιδὼν, garriens avis sive hirundo.* ad Att. IX. 18. X. 2.

Λαμπρὰ, *splendida.* ad Att. V. 20.

Λάπ. σμ., *falsa quedam ostentatio.* ad Att. IX. 13. vid. ἐλάπιζον.

Λαχῶν, *nancisci, sorte adipisci.* ad Att. XV. 9.

Λεληθώς. *senfit, latenter, clam.* ad Div. IX. 2, ad Att. VI. 5.

Λίσχη, *confabulatio.* ad Att. XII. 1. de λίσχαις vid. Græv. Lect. Hesiod. c. 11.

Λήκυθοι. *ampullae, pigmenta, quibus ornatior & grandior sit oratio.* ad Att. I. 14. λήκυθοι, quid sint non consentiunt docti homines, interpretatio ea, quae vas *pislorium* facit, vid. v. c. Gesner. ad Plin. Ep. I. 2. vera illa quidem est, neque tamen propterea illa altera falsa, quae vas unguentarium facit, *μυροθήκιον*, cum Pol-lux VI. 19. diserte λήκυθον inter τὰ τῶν μύρων ἐγγυῖα referat; atque hoc sensu passim est apud Græcos auctores. vid. Corrad. ad h. l. & Eschenb. de Unct. c. 4.

Λήμματα, *sumtiones Dialectorum.* Div. II. 53.

Λήρος πολὺς, *pugna multa,* ad Att. XIV. 21. XVI. 1.

Λήψις, *conversio, impetus,* ad Att. VII. 7. verbum medicum, ut ἐπ' ἀληψίς, quod significat *accessionem febris*, ut Cicero vocat, initiumque paroxysmi. vid. Cuperi Observ. II. 15.

Λυτρία, *mediocritas, tenuitasve,* qua in cibo & potu utimur, cum pretiosos cibos nimiamque copiam a mentis amovemus; quod ex lege sumtuaria fiebat, ad Div. VII. 26.

Λογικὴ, *philosophiae pars querendi ac differendi, quae & Dialectica di-citur,* Fin. I. 7.

Λογικώτερα, ad Att. XIII. 19. sunt disputationes subtiliores, quales sunt eorum, qui cum philosophiae se pene totos tradiderint, de philosophia disputant. Subtilitas autem ista cernitur in defini-endo

INDEX GRÆCO-LATINUS.

endo & argumentando, quarum rerum artem tradit λογική τετα διαλεκτική. Sic Cicero Tusc. IV. 14. cum παρὰ definitiones & distributiones in formas attulisset, *Habes ea, quæ de perturbationibus enucleate disputant Stoici, quæ logica appellant, quæ differuntur subtilius.*

Λεγοῖσιν Ἑρμόδωρος, ad supplendum integrum Senarium adde: ἐμπορεῖσται, libris Hermodorus mercaturam facit, ad Att. XIII. 21. vid. Indic. Histor. in Hermodorus.

Λογοδαΐδαλος, artificiosi sermonis fabricator. Or. 12.

Λύπη, egritudo, quasi solutio totius hominis, Tusc. III. 25.

Λυρικοί, poëtae, qui ad lyra cantum carmina sua recitabant, quales inter Græcos Pindarus, Alcæus, inter Latinos Horatius fuerunt. Or. 55. Fragm. incert.

M.

Μακάρων νῆσοι. beatorum insule, ad Att. XII. 3.

Μακροψυχία, affectio animi longinqua spectantis, ad Att. IX. 11. sed Grævius vere judicat, nil certius esse emendatione Magnuti apud Manutium, quam & ipse Manutius probabat: μακροψυχία. Nam μακροψυχία nusquam apud Græcos auctores occurrit & locus necessario desiderat μακροψυχίαν.

Μάλα' ἡγεμονικῶς, plane ut optimate decet. ad Att. I. 14.

Μανία, insania, Tusc. III. 5.

Μαντική, Divinatio, de Nat. D. I. 20. de Div. I. 1. Legg. II. 13.

Μάντις δ' ἄριστος: supplendum ut senarius integer habentur: ὅς τις ὑπάρξῃ καλῶς, vates is optimus fuerit, qui bene conjecerit, ad Att. VII. 13. Est versus ex deperdita Euripidis tragoedia. Huic enim tribuit eum Plutarchus de defectu oraculorum &c. T. I. p. 762. ed. Steph.

Μεταμύζομαι, commuto, ad alias personas transfero, ad Att. XII. 12. Sermo est de Dialogis philosophicis, quos refungebat & alias personas inducebat; ut in Academicis fecit. Dicitur quemadmodum μεταρρυθμίζειν de statu, quæ in aliam faciem mutantur, ut alium, quam antea, referant, de quo vid. Casaub. ad Sueton. Tiber. c. 78.

Μείλιγμα, lenimentum, ad Att. XIII. 27. Catonis μείλιγμα est, quod facit, ut Cæsaris indignatio ex Ciceronis Catone, h. e. libro de laudibus Catonis Uticensis concepta mitigetur & leniatur. Sic Longinus eleganter μείλιγματα hyperbolarum & omnium audacium locutionum vocat particulas illas & formulas, quasi, tamquam, ut ita dicam &c. περί ὕψους, Sect. XXXII. 3.

Μελαγχολία, furor, Tusc. III. 5.

Μελέτη, meditatio, cura, ad Att. V. 10.

Μελέσει, cura erit, ad Att. XII. 3. XIV. 17. XV. 4.

Μέμψις, accusatio, reprehensio, ad Att. XII. 13.

Μέμψιν ἀναφέρει, accusationem intendit, ad Att. XII. 49.

Μέντορ πῶς τ' ἔρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι αὐτόν; Mentor, quonam modo adeam, & quonam modo amplexabor ipsam, ad Att. IX. 8. ex Homer. Odys. I. 22.

Μισέτης

INDEX GRAECO-LATINUS.

Μεσότης, *medietas, medium, quod quantum vincit alterum, tantum vincitur ab altero*, de Univ. 7.

Μετ' ἀμύμονα, ad Att. XVI. 5. respicitur Iliad. B'. 674. ubi Nireus formosissimus dicitur, μετ' ἀμύμονα πηλεΐδῃ, h. e. post Achillem pulchrum. Atticus enim scripserat, Cornelium Nepotem esse optimum scriptorem, μετ' ἀμύμονα sc. Ciceronem.

Μετέωρος, *incerti & dubii animi: ancipitis curae*, ad Att. V. 11. XV. 14.

Μετῳρότερον, *suspensiore animo*, ad Att., XVI. 5.

Μὴ γὰρ ἑυτοῖς, *neque enim ipsis* (sc. credo) ad Att. XIII. 20.

Μὴδὲ σωθῆναι ὑπὸ γε τοιούτου, *ne saluus quidem fiam ab hoc*, ad Att. XVI. 15.

Μὴδὲ δίκην, *supplementum hoc integrum versum exhibebit: δικαστὴν πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἐκύσσει: neque causam judicaris prius, quam quid uterque dicat, audieris*, ad Att. VII. 18. Versus, qui falso Hesiodo adscribebatur Phocylidisque esse putabatur.

Μὴδὲν ἑυτοῖς, *supplendum: μέλαι, nihil ipsis curae est*, ad Att. VI. 1.

Μὴ μὰν ἀσπεδεί γε νύχ' ἀκλαΐδ' ἀπαλομένην,

Ne ignaviter & inglorie peream: sed magno aliquo facinore edito, quod audiat a posteris. ad Div. XIII. 15. ad Att. X. 1. ex Hom. Iliad. X. v. 304. 305.

Μὴ μοι γαργεῖην κεφαλὴν διενεῖο πελάγῃ, *ne mihi Gorgonēum caput horrendi & gravis monstri*, ad Att. IX. 7. ex Hom. Odyss. A'. v. 633.

Μὴ πολιτεύεσθαι, *abstinendum administratione reipublicae*, ad Att. XIV. 21.

Μὴ πω μέγαν εἶπης, *πρὶν τελευτήσαντ' εἶδης. neminem magnam dixeris, priusquam mortuum videris*, ad Att. IV. 8. Senarius Sophoclis apud Stobæum cap. 93.

Μισάνθρωπος, *osus generis humani*, Tusc. IV. 11.

Μισογυνεία, *odium mulierum*, Tusc. IV. 11.

Μνημονικά, *ars memoriae*, de qua noti sunt Quintilianiani loci. ad Herenn. III. 17.

Μνημονικὸν ἀμάρτημα, *lapsus memoriae*, ad Att. XIV. 5.

Μυσοπάτακτος, *a Musis percussus, Musarum amore percussus s. captus*, ad Qu. Fr. II. 10.

Μυροθήκιον *unguenti & pigmentorum arcula*, ad Att. II. 1.

Μυσικώτερα, *secretiora*. ad Att. IV. 2.

Μυσικώτερον, *secretius*. ad Att. VI. 4.

Μῶμος, ad Att. V. 20. **Μῶμος** *satisfacere, est talem se præstare, ut Momus, quod reprehendat, quamvis quærat, tamen non habeat.*

N.

Νεχρομαντεία, *per mortuos divinatio*. Tusc. I. 16. v. Davil.

Νεκυία, Tusc. I. 16. ad Att. IX. 10. 11. & 18. **Νεκυία** Homeri, Tusc. I. 16. Odyss. A'. qui liber sic etiam aliis vocatur, tamquam Longino περὶ ὕψους, Sect. IX. Nomen ab argumento traxit, quod in eo Ulysses commemoratur, quemadmodum inferos adierit, & cum umbris collocutus sit. De hac νεκυία quid acuti homines judicant,

INDEX GRAECO. LATINUS.

carint, vid. ap. Victorium ad ep. 10. L. IX. ad Att. Ceterum a hanc *νεμύλαν* respexit Atticus, cum Cæsaris comitatum *νεμύλα* vocaret. Nam quemadmodum umbræ ad Ulysssem in *νεμύλα* Homeri confluunt frequentes, sic homines flagitiosi, facinorosi & ære alieno obruri ad Cæsarem confluebant.

Νεβάκιτα, *nuper condita*. ad Att. VI. 2.

Νεωτερισμός, *res novæ*. ad Att. XIV. 5.

Νᾶφε καὶ μέμνασ' ἁπισταί, ἄρδρα ταῦτα τῶν Φρονῶν. *Sobrius sis, & meminervis non facile credere, hi sunt nervi sapientia*, ad Att. I. 9. Versus Epicharmi Poëtæ Siculi.

Νίκωνος περὶ πολυΦαγίας, *Niconis de edacitate*. ad Div. VII. 20. vid. in Indic. Hist.

Νομανανδρίαν excusationem ne acciperis. ad Att. V. 11. alii habent: *νομανδρία*. Adjiciemus utriusque verbi interpretationes, a doctis viris propositas. *Νομανδρίαν excusationem* dicunt esse legitimam ac viro dignam, occupationem videlicet. Nam adversæ valetudinis excusatio mollior est. Hanc igitur *νομανδρίαν* excusationem non vult accipi, quod nulla occupatio tanta sit, ut se possit a scribendis ad Atticum literis avocare. ita Manutius. Porro contra *νομανδρίαν* dicit esse constantiam Ciceronis in præfecturis conferendis; qua commotus non scripsisset ad Atticum, ne suam constantiam deferendis præfectis tentaret. Sed quomodo hæc excusatio dici possit, non video. Causa potuit esse omissarum litterarum, sed quia non facile ad excusandum se uteretur. Idem dici potest de interpretatione *νομανανδρίας*. *Νομανανδρίαν* Bosius interpretatur, *detractionem præfecturarum s. vacationem*. Eas cum Atticus a Cicerone quibusdam petiisset, noluisse Cicero- nem respondere. Quomodo tandem rogare potest, ne accipiat hanc excusationem. Rustica esset illa excusatio, quam etiam rogatus non acciperet Atticus. Noli suspicari, debuisset scribere, me propter *νομανανδρίαν* scripsisse. Fortasse ne sanus quidem locus est.

Νομοφύλακες, *legum custodes*. de Leg. III. 20. Magistratus Athenienses, qui legum curam habebant, & non solum literas, sed etiam facta hominum observabant, ad legesque revocabant, cfer. Xenoph. Oeconom. 9. 11. ex quo repetiit Columell. R. R. XII. 3. ubi vide Interpp. cfer. Potter. Archæol. Gr. I. 13. Sed adjiciemus locum ex Oeconomico Xenophontis latine: *Civitatibus primoribus atque optimis non satis est visum bonas leges habere, nisi custodes earum diligentissimos creassent, quos Græci νομοφύλακας appellant. Horum erat officium, eos, qui legibus parebant, laudibus prosequi, nec minus honoribus; eos autem, qui legibus non parerent, poenis multare, &c.*

Z.

Πολίτης, *politus*. ad Att. XII. 46.

Πυνός θυλάκιος, *communis Mars*. ad Att. VII. 8. ex Hom. *Iliad.* ε'. v. 309.

Θβμ

INDEX GRAECO-LATINUS.

O.

- ὀβελίζειν. *verum notare*, ad Div. IX. 10. *est tamquam spurium rejicere.*
Obelus enim fuit signum Criticorum, quo spuria a genuinis discernere. vid. Menag. ad Laert. III. 66. p. 162. Eschenbach. de Not. Crit. pag. 232. 199. & alii.
- ὁ γυαφεὺς ἀνδρακίδης, *fullo carbonarius*, ad Att. XV. 5. *fullones e vestibus sordidis candidas faciunt; carbonarii autem nigri & sordidi sunt.* Si igitur fullo idem sit carbonarius, frustra in vestibus purgandis laborabit. Hinc proverbium est γυαφεὺς ἀνδρακίδης in eum, qui cum rem meliorem reddere studet, eam deteriore facit.
- ὁ δὲ μαίνεται ἐκ τ' ἀνεκτῆς, *hic autem insanit sic, ut ferri amplius non possit.* ad Qu. Fr. III. 9. versus Homeri de Cyclope Polyphemo Odyss. I. 350.
 'Εὐ δὲ μαίνεται ἐκ τ' ἀνεκτῆς.
- ὁ δὲ ἐκ ἐμπάζετο μύθων, *hic vero non curabat; quae dicebantur*, ad Att. IV. 7. ex Homer. Odyss. A. 271. 305.
- ὁ δὲ πέραν, *præter propositum, obiter*, ad Att. V. 21. VII. 1.
- οἷα γ' ἡ δέσπονα, *hoc proverbium sic ex Platone, Polit. VIII. p. 721. integrum: οἷα γ' ἡ δέσπονα, τοῖα δὲ καὶ ἡ κῶν: qualis hera, talis & canis*, ad Att. V. 11.
- οἰκεῖον, *proprium, accommodatum ad naturam*, ad Att. I. 10. Acad. II. 12.
- οἰκοδεσποτικά, *patris familias officio convenientia*, ad Att. XII. 44.
- οἰκονομία, *dispositio, ordo*, ad Att. VI. 1.
- οἶκος φίλος: *supple, οἶκος ἄριστος*, ad Att. XV. 15. vid. supra ad σμ. φ. σι.
- οἱ μὲν παρ' ἑδὲν εἰσιν, οἷς δὲ ἑδὲν μέλει, *alii quidem prope nihil sunt; aliis autem nihil cura est*, ad Att. I. 20. Versus Rhintonis, de quo in Indice Histor.
- οἱ περὶ αὐτὸν, *qui circa ipsum erant, ipsius familiares*, ad Att. XIII. 52.
- οἶχεται, *ratio quidem berce apparet, argentum οἶχεται, disparet, evanescit*, ad Att. VI. 1. in Pis. 25.
- ὁμοειδὲς, *ejusdem generis & formæ*, ad Att. II. 6.
- ὁμολογία, *convenientia*, Fin. III. 6.
- ὁμολογημένως τυραννίδα συσκευάζεται, *procul dubio tyrannidem affeclat* ad Att. II. 17.
- ὁμοπλοία, *societas navigandi*, ad Att. XVI. 4.
- ὀξύπινος, *famelicus, avidus cibi, avidissimus, fame percitus*, ad Att. II. 12. IV. 13.
- ὀπαδοὶ, *affeclæ aliorum in militia*, ad Att. IV. 6. *opponuntur τρωοῖς ducibus.*
- ὁ πλῆς ὤραιος, *navigatio tempestiva*, ad Att. IX. 7. Corradus laudat Pollucem I. 9. περὶ ἐνπλοίας, de voce ὤραιος, tempestivus, vid. Grævii Lect. Hesiod. c. 2.
- ὀπύντιοι, σικύντιοι, *Opuntii, Sipuntii*, ad Att. VI. 2. vid. Indic. Geogr.
- ὄργανον, *instrumentum*, ad Div. XI. 14.
- ὀρῶν τὰν ναῦν, *rectam navem*, ad Qu. Fr. I. 2. hæc verba sunt e Græca sententia: ἴδ' ἰσθί, Ποσειδῶν, ὅτι ὀρῶν τὰν ναῦν καταλώσω, quæ latine est etiam apud senecam, ep. 85. Neptune, nunquam hanc navem,

INDEX GRAECO-LATINUS.

- navem, nisi rectam.* hæc Victorius. Lipsius autem ad Senec. I. c. laudat etiam veterem scriptorem Teleten, ex quo est sententia eadem ap. Stobæum c. 106.
- ὀρίζοντες, *finientes*, de Divin. II. 44. intellige: circuli, qui scilicet finiunt prospectum, *der Horizont.*
- ὄρεμα, *impetus: item appetitio: appetitus*, ad Att. VII. 1. Fin. III. 7. V. 6. de Nat. Deor. II. 22. Off. II. 5.
- ὅ σοφὸς ἐυθυρρήμων ἔσθ', *sapiens recte, h. e. libere loqueris*, ad Div. IX. 22. vid. ἐυθυρρήμονες; ος.
- ὅτι κυνέριος ἢ κρεττὴ πρὸς ἐυδαιμονίαν, *in quo virtus sit, ei nihil deest ad beate vivendum*, Parad. 2.
- ὅτι ἴσα τὰ αἰμαρτήματα, καὶ τὰ κατορθώματα, *equalia esse peccata & recte facta.* Parad. 3.
- ὅτι μόνον ἀγαθόν, τὸ καλόν, *quod honestum sit, id solum bonum esse.* Parad. 1.
- ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλάσιος, *solum sapientem esse divitem* Parad. 6.
- ὅτι πάντες οἱ μωροὶ μαίνονται. *omnes stultos insanire.* Parad. 4.
- ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ ἐλεύθεροι, πάντες δὲ μωροὶ, δούλοι. *omnes sapientes liberos esse; & stultos omnes servos.* Parad. 5.
- οὐ γὰρ ἂν τόδε μῆζοι, ἔπει καὶ δὴν, *neque enim hoc maius est maiori.* ad Att. VII. 6. Homer. Odyss. μ'. 209. ἔπει est ἐπέρχεται.
- οὐδὲ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἐλαλύκτημαι, *Neque mihi pectus firmum, sed consternato sum animo.* ad Att. IX. 6. Hom. Iliad. κ'. v. 93. & 94.
- οὐδὲν γλυκύτερον, ἢ πάντ' εἰδέναι. *nihil dulcius, quam omnia posse.* ad Att. IV. 11.
- οὐδὲν ὑγιές, *nihil sincerum* ad Att. XV. 1.
- οὐκ ἔλαθε σε, *non te latuit.* ad Att. VI. 1.
- οὐκ ἔστι ἔτυμος λόγος, *non est verus sermo.* ad Att. IX. 12.
- οὐκ ἔστιν ἡδέως ἄνευ τῆ καλῶς καὶ δικαίως ζῆν. *non licet iucunde vivere, nisi honeste & iuste vivatur.* ad Div. XV. 19. Epicuri placitum.
- οὐκ ἐπέτησεν, *non animadvertit, non satis cogitanter scripsit.* ad Att. XIII. 38.
- οὐ παρὰ τῆτον, *non apud illum.* ad Att. XV. 29.
- οὐ σ' οἶδ' ἄρης ἄμικ παφίη, *nonne scio te, o Mars, consuesse cum Parbia, siue Venere.* ad Att. IV. 16. Videntur hæc verba esse e veteri Poëta, sed ex quo, aut quomodo explicanda sunt, libenter fateor me ignorare. Nam doctorum hominum coniectura non satisfaciunt, nec melius aliquid ipse reperio.
- οὐ ταυτὸ ἐκ τῆ αὐτῆ, *non idem ex eodem.* ad Att. XV. 1.
- οὐ ταυτὸν εἶδος, *supplendum ex Euripidis Ione: φαίνεται τῶν πραγμάτων πρὸς αὐτὸν ὄντων ἐγγύθεν δ' ὁραμένων: non eadem facies apparet, cum res procul sunt, & cum prope cernuntur.* ad Att. XIII. 10.
- οὕτω που τῶν πρὸς αὐτὸν ἰπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν, *sane eorum, qui ante nos vixerunt virorum, audivimus laudes.* ad Att. VII. 11. Hom. Iliad. ι'. v. 520.
- οὐχ ὁσὴ φθιμένησιν. *Hexameter integer sic se habet: οὐχ ὁσὴ φθιμένησιν*

INDEX GRAECO-LATINUS.

μὲναιεν ἐπ' ἀνδράων ἐυχεται, *fas non est viris mortuis insultare.* ad Att. IV. 7. Homericus versus ex Odyss. χ'. 412 Sed apud Homerum est *καταμένοισιν*, eodem sensu. Cum verba memoriter laudantur, facile huiusmodi quid mutatur. laudavit hunc versum etiam Plin. Ep. IX, 1.

Ὁφιδῆχος, *anguitenens*, Arat. fragm. Sidus.

Ὁψιμαδεῖς, *sero discentes. seri studiorum*, ut Horat. appellat. ad Div. IX. 10.

Π.

πάθος, *affectus*. ad Att. XII. 3.

πάθη, *perturbationes. motus animi turbati*. Fin. III. 20. Tusc. III. 4. IV. 5. Off. II. 5. &c.

Παθητικόν, *ad perturbationes animi accommodatum*. Or. 37.

Παῖδες παίδων, *nati natorum, posterii*, ad Att. XVI. 11.

Παιδεία Κύρου, *institutio Cyri*, ad Div. IX. 25.

Παλιγγενεσία, *status nostri instaurationis*. ad Att. VI. 6. Ita appellat statum dignitatemque, quam revocatus ab exilio recuperarat, proconsulari etiam imperio suscepto. Non dubito, quin ita capienda sit haec vox ap. Matth. XIX. 28. *παλιγγενεσία* Christi, quam ipse ita explicat: *ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ*, est instaurationis & recuperatio pristinae gloriae, quae ei contigit cum a morte in vitam revocatus & in caelum sublatus esset. Hoc igitur tempore discipuli Christi Spiritu S. repleti auctoritatem consecuti sunt, quid credendum sit nec ne, quid bonum, iustum, Deo jucundum, nec ne, decernendi. Qui huc *παλιγγενεσίαν* Pythag. aut Stoicam vocant, nil vident.

Παλινῳδία, *retractatio*. ad Att. II. 9. IV. 5. VII. 7.

Πάλτος, *Paltus, Syriae oppidum*. ad Div. XII. 13.

Παναιτίη περί προνοίας, *Panæti de providentia liber*. ad Att. XIII. 8. de Panætio vid. Indic. Hist.

Πανήγυρις, *conventus*, ad Att. I. 14.

Πανικά, *panici, siue subiti inanesque terrores*. ad Att. V. 20. ad Div. XVI. 23.

Πανικόν, *inanis terror*, ad Att. XIV. 3. XVI. 1.

Πάντα περί πάντων, *omnia de omnibus*, ad Div. XII. 20. ad Att. XV. 17. i. e. accurate & copiose de omnibus.

Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκου, *omnis virtutis reminiscere*, ad Att. I. 15. Homer. Iliad. X. v. 268.

Πάνυ φιλοσβργως, *valde amantèr*. ad Att. XV. 27.

Παράγγελμα ἐνιαύσιον, *mandatum annuum*. ad Att. V. 14.

παράγραμμα, *agnominatio, cum unius mutatione alius sensus efficitur*. ad Div. VII. 32. Genus ridiculi, de quo L. II. de Orat. 63. ubi *παρονομασία* dicitur.

Παραγωγή, *inductio*. Top. 10. genus argumentationis Socraticum, de quo vide de Inv. I. 31. ubi egregium inductionis exemplum de Aeschine Socratico adducitur.

Παράδοξα, *mirabilia, admirabilia, quaeque sunt contra opinionem opinionum*. Acad. II. 44. Fin. IV. 27.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Παρακινδυνεύειν, *se temere periculo objicere.* ad Att. XIII. 27.
 Παρὰ λέξιν, *contra proprie loquendi rationem.* ad Att. XVI. 4.
 Παρὰ προσδοκίαν, *praeter expectationem.* ad Div. VII. 32. genus ridiculi, de quo L. II. de Oratore 63.
 Παρὰ τὴν ἱστορίαν, *praeter historiam.* ad Att. XIII. 10.
 Παρὰ τὸ πρέπον, *praeter decorum,* ad Att. XIII. 16.
 Παραφύλαξον τὴν τῷ Φυράτῃ Φιλοτιμίαν αὐτότατα, *observa conturbatissimam Philotimi actionem quam maxime.* ad Att. VI. 9. cfer ad Att. VII. 1. & vid. in Φυράτης.
 Παρεγγέλεις, *molitio in alieno opere,* cum falcem in alienam, ut aiunt, messem immittimus, ut, de quo est h. l. cum scribimus, de quo alius scripsit, quæ παρεγγέλεις recte costume- liosa dicitur, quod rem ab eo non accurate scriptam nobis videri significamus. ad Att. XV. 4.
 Παρεμβεβλημένοι, *inserti, subdititii, interiecti.* ad Div. IX. 10.
 Παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι, οἱ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς, *apud me sane & alii sunt, qui me honorabunt, maxime autem consiliarius, seu consilio valens Jupiter.* ad Div. III. 7. ex Hom. *Hiad.* A'. 174.
 Παρ' ἡνεμέοντα μέγαντα Νήσου ἐπὶ ψυχῆς, *Appiam ἐν' κρείττον' ἔχοντα, ad ventosum Mimantem insula Psyrria, Appiam sinistra habentem.* ad Att. XVI. 13. alluditur ad locum Homeri *Odyss.* r'. v. 171. 172. Ulysses cum sociis deliberat de navigatione instituenda, utrum supra Chium dirigant cursum, ita ut parvam insulam Psyrriam, quæ est non procul ab insula Chio, a sinistris habeant, an vero infra Chium, ut ventosum Mimantem prætervehantur. Suadebat Ciceroni Atticus, ut inter Apenninum montem (Mimantem), qui e Campania Romam proficiscentibus a dextris est & viam Appiam, quæ a sinistris iacet per Arpinum (Psyrriam) proficiscatur, ne in Antonii manus incidat, quæ sit autem elegantia in eo, quod Arpinum cum insula Psyrria comparatur, docet Bosius ad hunc locum.
 Παραγορησάτω, *obiter scire.* ad Att. VI. 1.
 Παραουνιῶς, *insolenter, contumeliose,* ad Att. X. 10.
 Παρανομασία, *verbi parva immutatio, in litera posita.* de Or. II. 63.
 Παρρησία, *loquendi libertas.* ad Att. I. 16.
 Πάρερα πλεύτερον, *intempestive navigandum.* ad Att. X. 12.
 Πάσχω τι, *patior aliquid, angor.* ad Att. XV. 20.
 Πατρίδα ἐμὴν μᾶλλον φιλεῖν, *patriam meam magis amans.* ad Div. XII. 14.
 Πειθανάγκη, *suasio violenta, dicitur de eorum consiliis precibusque, quibus necessario paremus.* ad Att. IX. 13.
 Πειθα, *Sunda Dea.* Brut. 15.
 Πειράζεσθαι παραλύσει, *tentari paralyse, infestari sideratione, seu resolutione nervorum.* ad Att. XVI. 7.
 Πειρήνη, *Pirene, sive fons aberrimus, qualis fuit Pirene, prope Corinthum Musis sacer.* ad Att. XII. 5.
 Πελληναῖοι, *Pellenaî, Dicaearchi liber de populis Pelleneis, qui nomen habent ab antiqua Achaia civitate Pellene,* ad Att. II. 2.

Πατρί-

INDEX GRAECO-LATINUS.

Παντέλιος, *qui de quinis superest*, ad Att. XIV. 21. XV. 2. Ita vocare Hirtium videtur, qui de quinque Cæsarianis restabat unus, quem ad optimates traducere posset: quamquam alii aliter.

Πεπινωμένοι, *nitide & eleganter scripta*. ad Att. XIV. 7.

Πεπινωμένως, *docte & perpolite*. ad Att. XV. 16. vid. *εὐπινέως*.

Πεπλογραφία, *pepli descriptio*, ad Att. XVI. 11. **Πεπλογραφία** Varro-
nis, est liber eius, quo virorum illustrium laudes descripserat. Occasionem titulo dedit mos notus Atheniensium, pepulum Minervæ consecrandi, in quo, præter ipsius res fortiter gestas, etiam virorum fortium acū pictæ essent, auctoribus Aristophane, Suida & aliis. Præter Interpretes vide imprimis Meursium in Panathenaicis c. 17. nam hoc festo pepulum illud deferrebatur in Minervæ ædem. Utrum vero liber hoc ipso titulo existerit adeoque diversus sit a libro *bebdomadum*, qui doctorum virorum imagines continebat, (v. Voss. de Hist. Lat. I. 12.) nec ne; id quod Porphyrii placebat, haud improbabili conjectura, nunc non definire licet. Aristoteles etiam *Peplum* inscripsit libellum, qui epitaphia heroum continebat, cuius fragmentum a Cantero Basil. 1564. in 4. primum editum habemus. In hoc peplo etiam genealogias Homericorum principum fuisse docet Canterus in præfatione. conf. Fabricii Biblioth. Græc. L. III. c. 6. Vol. II. p. 160. seqq.

Περὶ δυνατῶν, *de iis, quæ fieri possunt*. ad Div. IX. 4. Fat. 9.

Περὶ κοινολυσίαν γίνεσθαι, *in alio soluenda occupatum esse*, ad Att. X. 13.

Περὶ μικρὰ σπουδάζειν, *in parvis rebus multam laborare*. ad Att. XIII. 21.

Περίοδοι ἢ καμπαὶ, *ἐνθυμήματα, ἢ κατασκευαὶ*, *ambitus verborum, aut flexus clausularum, aut argumenta rhetorum, aut confirmationes*. ad Att. I. 14. **περίοδοι** quæ sint, dicere nihil attinet. **καμπαὶ** sunt, recte explicante I. F. Gronovio, clausulæ, flexus molles orationis ab una parte in aliam, quibus uti licet in genere *παιδείας* magis, in laudando, ubi ingenium & eloquentiam jactare licet, quam in forensibus orationibus, aut in sententiis de re gravi dicendis, a quibus quippe ista flexuum mollicitas, quamvis modica, tamen abesse debet, adhibita potius illa *iudiciali asperitate*, quam Cicero vocat de Orat. I. **ἐνθυμήματα** non sunt, quæ recentioribus dialecticis dicuntur, parte quadam sua truncati syllogismi, sed antiquis rhetoribus celebratæ illæ sententiæ, e contrariis conclusæ, quæ propter brevitatē & contraria acumen aliquod habent, qualis est illa Horatii: *Cur optas quod habes?* Serm. I. 3. 126. alia exempla suppeditabit Cicero in Topicis c. 17. vide de hoc genere sententiarum in primis Facciolatum in Acroasi I. de Enthymemate. **κατασκευαὶ** autem etsi non eandem semper apud rhetores vim habet, tamen non dubium mihi est, quin hoc loco dicatur *confirmatio alicujus rei*, (Quintilian. II. 4.) quæ & amplificationem complectitur, cum alimus argumenta, quod Longino *τετραπλήν* dicitur, cum dilata-

INDEX GRÆCO-LATINUS.

mus rem & augemus omni ratione, ut auditor vim rei aut argumenti capiat, in quo vel maxime summa eloquentia cernitur. Haec *κατασκευὴ* etsi communis est omni orationis generi, tamen in primis in eo genere regnat, quod *ἐπιδεικτικὸν* dicitur, cum ingenium eloquentiamque probare volumus. Ex ea ubertas ingenii, ex ea copia, visque dicentis iudicatur. Itaque in hoc genere orationis etiam modum huius *κατασκευῆς* vix tenent summi oratores. Huc refer *illam redundantiam*, quam in Cicero-
nis oratione animadvertibat Apollonius Molo, & quæ in Ra-
sciana adhibita seniori Ciceroni displicebat, ut est in Bruto. Vides igitur, omnia ista orandi genera, quibus in laudando Pompejo usum se dicit Cicero, esse *ἐπιδεικτικῶν* generi propria. Nam τὸ *περιοδικὸν* etiam nusquam copiosius adhiberi solet & potest, quam in hac dicendi ratione.

Περίοδος, ambitus, circuitus, comprehensio, continuatio, circumscriptio verborum. Or. 61.

Περὶ ὁμονοίας, de concordia, ad Att. VII. 11.

Περιοχαί, verborum complexiones, periodi, ad Att. XIII. 26.

Περιπατητικά, peripatetica, partes peripateticorum, ad Att. XII. 19.

Περίστασις, status & conditio, ad Att. IV. 8.

Περὶ τελευτῶν σύνταξις, de finibus orus, ad Att. XIII. 12. & 19.

Περὶ τοῦ κατὰ περίστασιν καθήκοντος, de officio, cui quedam adjecta est circumstantia ad Att. XVI. 11.

Περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum, ad Att. II. 17.

Περὶ ψυχῆς, de animo, ad Att. XIII. 32.

Περσεφόνη, Proserpina, de Nat. D. II. 26.

Πεφυσίωμα, intumesco, superbia effero, ad Att. V. 20.

Πέψις, ἀκοπία, περιπατος σύμμετρος, τέξις, ἐυλυσία καλίας, concilio, vitatio lassitudinis, ambulatio moderata, delectatio, solutio alvi, ad Div. XVI. 18.

Πιθανά, apta ad persuadendum, probabilia, ad Att. XIII. 19.

Πινυς, vetustas veteris sermonis, ad Att. XIV. 7. v. *ἐμπινυς*.

Πλωδοικὴν, navigationem commodam exspectans, ad Att. X. 8.

Πλωῆς, navigatio, ad Att. XV. 21.

Πλούτων, Pluto, Dis. Nat. Deor. II. 26.

Ποῖταυτ' ἂν' ἀποσκήψαι : quorsum hec tandem erumpens? ad Att. XII. 5.

Ποιητικά, efficientia, Fin. III. 16.

Ποιότης, qualitas, Acad. I. ¶ Nat. Deor. II. 37.

Πολύπορος, urbium everfor, sive vastator, ad Div. X. 13. epitheton Ulyssis apud Homerum.

Πολιτεία, respublica, ad Att. II. 1.

Πολιτεία, libri de republica, ad Att. IV. 16.

Πολιτεῖαι, civitatum gubernandarum rationes, ad Div. IX. 2. scribere & legere πολιτείας, est libros de legibus, de republica scribere & legere, ut ipse l. c. interpretatur Cicero.

Πολιτεύεσθαι, administrare rem publicam, versari in republica, ad Div. VII. 12. ad Att. XIV. 6.

Πολίτευμα, factum in republica, actio publica, ad Att. VI. 1. IX. 7.

Πολιτεύομαι, in republica operam navo, ad Att. II. 6.

Πολι-

INDEX GRAECO-LATINUS.

Πολιτευτήιον, *reipublice danda opera: versantium in republica*, ad Att. II. 6. X. 1.

Πολιτικὰ, *de republica*, ad Qu. Fr. II. 13.

Πολιτικὴ, *de civium officio in rempublicam*, ad Att. IX. 18.

Πολιτικοὶ, *reipublica moderatores, reipublica dediti*, ad Att. XII. 23. & 51. II. 12. IX. 10.

Πολιτικὸν, *quod est ex usu reipublice*, ad Att. IX. 11.

Πολιτικὸν σκεῦμα, *consideratio ad statum reipublice pertinens*, ad Att. VII. 8.

Πολιτικὸς σύλλογος, *conventus & sermo de ratione reipublice gerenda*, ad Att. XIII. 30.

Πολιτικὸς, *civilis, reipublice deditus*, ad Att. IV. 6.

Πολιτικὸς ἄνθρωπος ὢν, *reipublice deditus vir ne in somnio quidem*, ad Att. I. 18.

Πολιτικῶς, *ut virum reipublice deditum decet, convenienter statui reipublice*, ad Att. IV. 8. VII. 8. & 13.

Πολιτικώτερα, *ad reipublice administrationem magis pertinentia*, ad Att. XIII. 10. XIV. 6. & 14.

Πολιτικώτερος, *reipublice peritior*, ad Att. V. 12.

Πολιτικώτερον, *accommodatius ad rationem reipublice administranda*, ad Div. II. 8.

Πολλὰ δ' ἐν μεταχειρῇ Νέτος κυλινδοῦ κύματ' εὐρεῖς ἄλδς, *multos autem in intermedio Ausper voluit fluctus lati maris*, ad Att. VI. 3. hemistichium cum senario integro e veteri tragico.

Πολλὰ χαίρειν τῷ καλῷ, *multam salutem honesto, vale dicere honesto*, ad Att. VIII. 8.

Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων, *multi discipuli praestantiores magistris*, ad Div. IX. 7.

Πολλὴ τε γὰρ δεῖ, *multum quidem abest*, ad Att. VI. 1. Verba quibus crebro Demosthenes utitur.

Πολυγραφώτατος, *qui plurima scripsit*, ad Att. XIII. 18.

Πολυδύμης, *Pollucis ades*, ad Att. VI. 1.

Πομπεῦσαι τοῖς προσώποις, *magnis personis inducendis libro ornatum querere*. Cicero non solum magnis rebus refertum cupiebat cum σύλλογον, quem habebat in manibus, sed etiam magnis hominibus uti, ut eo maior libri dignitas & ornatus esset. Itaque Atticum rogat, ut, cum jam unam suppeditasset hujusmodi, plures suggereret. ad Att. XIII. 32.

Πονῆμαι, *labore & molestia conficior* ad Att. XVI. 12.

Πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, *supplendum ex Platone, qui hæc itidem refert, ἐναθάς, utrum exscenso alto muro justitie*. ad Att. XIII. 38. Alludit Cicero ad locum Pindari ex libro deperdito, quo jam usus erat, sed alio, quam Cicero, sensu Plato L. II. de republ. p. 596. ed. Francof. Verba Pindari apud Platonem integra hæc sunt: Πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, ἢ σχολιᾶς ἀπάτας ἐναθάς: *utrum rectis & justis artibus, an dolis fraudibusque utens &c.* Cicero ad aliam rem transtulit. Scire cupit ex Attico, quid sibi suadeat, utrum putet præ se ferendam esse justam

INDEX GRAECO-LATINUS.

iram in Quintum filium, quam objurgando patrum apud Caesarem meruerat, an dissimulandam. Hinc ipse sic interpretatur prima verba: *utrum aperte hominem adsperner & respuam.* a Att XIII. 38.

Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, *Polydamas mihi primum probrum objiciet*, ad Att. II. 5. VII. 1. ex Homer. Iliad. X. v. 100 Polydamanta dicit Catonem.

Πῦ σκάφος τὸ τῶν Ἀτρειδῶν, *ubi navigium Atreidarum.* ad Att. VII. 1 e tragico veteri videntur haec esse.

Πραγματικοί, Or. I. c. qui sint, ipse Cicero satis docet.

Πραγματικῶς, *apte ad rem gerendam*, ad Qu. Fr. II. 14.

Πράξις *factum*, ad Att. XIV. 19.

Πράξις πολιτικῇ. *factum sive dignum reip. dedito.* ad Att. X. 13.

Πρόβητα *lenissime*, ad Att. XI. 17.

Πρέπον, *decorum*, Or. 21. Off. I. 17.

Πρόβλημα *questio*, ad Att. VII. 1. XII. 2.

Πρόβλημα Ἀρχιμήδιον. *questio Archimedes*, ad Att. XII. 4. XIII. 13.

Προβολή, ad Att. XIII. 21. est, interprete Budæo in Comm. Gr. L. p. 390. *status pugilis, in procinctu stantis, occasione inferenda plaga imminuentis, & agitatoris in carceribus equos currumque sustentantis.* Unde etiam ad milites transfertur, qui in acie stant, projectis scutis impetum hostium expectantes, & excipientes, & tempus imperus faciendi idoneum inspeculantes; apud Plutarch. in Cæsare, quem locum idem ille adduxit Budæus l. c. De militibus latini dicunt: *projicere scutum.* Quadrigarius ap. Gell. IX. 13. Græci προβάλλεσθαι ἀσπίδα ap. Aelian. V. H. II. c. ult. & ab hac projectione scuti status ille gladiatorius & militaris appellatur. Adjicere placet locum e Gellio de hac re insignem: *Sicuti (athletæ) ad certandum vocati projectis alte brachiis consistunt caputque & os suum manibus oppositis quasi vallo premuniunt &c.* unde de ea re χεῖρας ἀείρου, χεῖρῶν ἐκτάσεις, dicitur v. Cuper. Obs. I. 12. p. 88. qui etiam docet, hoc ipsum ἰσχυρῶς dici ap. Apollon. Rhod. L. II. v. 67.

οἱ δ' ἐπὶ ἔν ἐν ἱμάσι διαταδὸν ἡρτύναντο

αὐτὰρ ἀνασχομένους ῥιπίων προέροιθε βαρείας

χεῖρας, ἐπαλλήλοισι μένος φέρον ἐκτιδόντες.

Ex his intelligi facile potest, quomodo Carneadi in mentem venerit, ut huic προβολῇ compararet ἐποχὴν suam, *retentionem assensum.*

Προηγμένον, *productum, promotum, remotum, praefectum, praecipuum.* Fin. III. 15. v. Argum. L. III. de Fin.

Προθεσπίζω, *praefugio*, ad Att. VIII. 11.

Προκοπή, *progressus in litteris*, ad Att. XV. 16. de verbo προκρίπτει v. Cellar. Diss. II. de Vigiliis & Lucubrat. Vett. §. 19.

Προλεγόμενα, *quæ praefari solemus, antequam disputationem aliquam explicandam suscipimus*, ad Div. IX. 18.

Προλήψεις, *notitiae rerum insitae*, Acad. II. 10.

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Πρόληψις, *notio: anticipatio, anteccepta animo rei quaedam informatio, praenotio, praesumptio*, Top. 7. Nat. D. I. 17.
 Πρόνοια *providentia*, Nat. D. II. 22. & 29.
 Προβίμιον, *principium, praefatio*, Her. I. 4.
 Πρόβλημα, *periculum elaborati operis, rudis informatio eacsti operis, specimen, ex quo de toto opere quale futurum sit, judicari potest*. ad Att. XII. 41.
 Προπύλαιον, *vestibulum*, ad Att. VI. 1.
 Πρεπύλον, *vestibulum*. ad Att. VI. 6.
 Προσανατροφεμένη, *recreata*, ad Att. VI. 1. proprie de eo, qui post morbum corporis recipit. v. ἡ ἀπορρέσεως.
 Πρεσβελεύων ὅτι· δὲν δὲ: *Homericus versus integre sic habet: πρεσβελεύων, ὑπὶ δὲν δὲ δράκων· μέσση δὲ χίμαιρα, ante leo, a tergoque draco, medio ipsa capella*, ad Att. II. 16. Chimææ descriptio ex II. ad. 2. v. 181.
 Πρὸς ἴσον ὁμοιον que, *ad equalem similemque*. ad Att. XIII. 51.
 Πρὸς βένουςις, *assensus*, ad Att. V. 4.
 Πρὸς τὸ ἀσφαλές, *ad id quod tutum sit*, ad Att. VII. 13.
 Πρὸς τὸ πρότερον, *ad prius*, ad Att. I. 16.
 Πρὸς τῷ δ' ὅτι χρη, καὶ παλαιάσθων, καὶ πάντ' ἐπ' ἐμοὶ τεταυμένθων· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμῷ, *adversus hoc, quod oportet & decet facere, & machinentur & struant quidvis in me. Iustitia enim a me stat*. ad Att. VIII. 9. locus est Aristophanis Acharnensibus v. 659. sed paullo mutatis verbis.
 Προσφώνησις, *puncupatio*, ad Att. XIII. 12.
 Προσφώνῃμεν, *puncupatus, dicamus*, ad Att. XV. 13.
 Προσφώνῃ, *puncupo, dico*, ad Att. XVI. 11.
 Πρεσβωπον πόλειως, *facies civitatis*, ad Div. XV. 17.
 Προνομομησάμην, *procuravi, providi*. ad Qu. Fr. II. 3.
 Πυρέσις, *Mars*, Nat. D. II. 20.
 Πυροὶ εἰς δῆμον, *frumentaria largitio*, ad Att. VI. 6.
 Πτώσις, *prolapsio, casus*, ad Att. II. 17.

P.

- Ραθυμώτερα, *segniora*, ad Q. frat. II. 15.
 Ρητορεύουσιν, *declamant, quasi rhetorum more*, ad Att. XV. 16. de ranarum clamore eleganter dicit.
 Ρήτωρ, *eloquens*, Or. 19.
 Ρίψαι πολλά μάτην κερύεσσιν ἐς ἤτρα θυμύναντα, *cum fureres multa frustra cornibus in aërem proruens, s. frustra cornua jactantem, aëra cornibus verberantem*. ad Att. VIII. 5. Versus ex poeta, non constat, quo Viri docti ad h. l. laudarunt Virgilianum illud, ex Georg. III. v. 233. 234.
 Ροιζόδαις, *lis & tumultuosa controversia*, ad Att. XIV. 10.
 Ροπῇ, *momentum, inclinatio* ad Att. XVI. 5.
 Ρυθμός, *numerus orationis*, Or. 20.
 Ρωτογραφία, *descriptio, pictura cum virgultorum & plantarum ibi virentium representatione*. ad Att. XV. 16. Salmas. ad Solin. p. 739. ῥωτοπώλην Græci vocarunt, qui omnia id genus promercalia haberet.

INDEX GRAECO . LATINUS.

*haberet; quae medicis, tinctoribus, pictoribus, & myrceps con-
ducerent. Nam ῥωπὸν ejusmodi merces omnes mixta ac minuta
appellabant. Hesychius: ῥωπός, ὁ λεπτός Φόβος, & ῥωπῶντες
βαφῆσαι, μυρσῶντες χρησιμεύει. Idem ad Spartiani Hadrianum p.
88. b. Qui belluas, arbores, homines, antra, portus, & alia ad
genus variaque & minuta opere topiario exprimebant, ῥωπογράφου
vulgo dicebantur. Nam ῥωπός est, varia & minuta merces. Hinc
ῥωπογραφία ripula apud Ciceronem in epistola ad Atticum, L. XV.
ep. 16. Quam vocem vulgo deducunt, ἀπὸ τῆς ῥώπης i. e. a vir-
gultis, omnino male, cum ἀπὸ ῥωπῆς facta sit. Hinc ῥωπῶντες etiam
ἀπὸ τῆς αἰτίας Graeci ponunt, quod varietate ipsa pulchram est.
Hinc ῥωπογράφος pictor ille dictus apud Plinium, quod humilia
tantum pingeret, ut asellus, obsonia & similia, ῥωπῶν. - - ῥωπογρα-
φία opponitur μεγαλογραφία, quae in rebus magnis & nobilibus ex-
primendis versatur, ut sunt Deorum simulacra, ades, herōes, bel-
lorum historia &c. cf. J. Gronov. ad Cic. l. c. Hinc intelligitur, quid
sit ῥωπογραφία ripulae, scilicet descriptio; ripae, virgultorum, gra-
minis, florum in ripa. Virgilius de poeta Ecl. IX. 19.*

Quis humum florentibus herbis

Spargeret aut viridi fontes induceret umbra?

Idem Ecl. VI. 62.

Dum Phaëtoniades musco circumdat amarae

Corticis, atque solo proceras erigit alnos.

*Hae sunt ῥωπογραφίαι, & ripulae adeo: viridi fontes induceret
umbra; cuius modi descriptionibus pleni sunt poëtae.*

Σ.

*Σεμνότερος τις καὶ πολιαιώτερος, gravior auctoritateque pollentior, &
rebus civilibus tractandis accommodatior. ad Att. II. 1.*

*Σῆμα δὲ τοι ἔρτω signum autem tibi dicam, ad Att. IV. 15. Homer.
Iliad. ψ. v. 326.*

*Σητιοδέστερον, magis Sestiane ad Att. VII. 17. h. e. magis insulsum &
frigidum, ut facile ex ipso loco intelligi potest. ad Divers. VII.
32. ut ego discefferim omnia omnium dicta in his etiam Sestiane
in me confecti.*

Σκέφος, navigium ad Att. VII. 3.

*Σκέμμα magnum h. e. res magna consideratione digna, etiam atque
etiam considerata ad Att. VII. 11.*

Σκέψου, considera ad Att. XII. 3.

Σκήπτρου, tergiversor, causas necto, ad Att. XVI. 9.

Σκήψεις & ἀναβολαὶ excusationes, atque dilationes ad Att. I. 12.

Σκιαμαχίαι, umbratiles pugnae, simulacra pugnarum ad Div. XI. 14.

*Σκολιὰ, obliqua, tortuosa h. e. fraudes, doli, simulationes. ad Att.
XIII. 39.*

*Σκολιάς ἀπάτας, versuta fraudis: supple: murum adscensurum ad Att.
XIII. 41. v. πότερον δίκας &c.*

Σκοπός, scopus, ultimum, finis ad Att. II. 18.

Σκοτεινός, tenebrosus Fin. II. 5.

Συλλογὴ

INDEX GRÆCO-LATINUS.

Σκύλας, vexatio, molestia ad Att. IV. 13.

Σκυτάλη λακωνική, *Scytale Laconica* (brevis epistola quales occultis grauibusque de rebus Lacedæmonii ad imperatores suos in locis scriptas mittere solebant.) ad Att. X. 10. Scytalæ descriptio-
nem accuratam pete ex Gellio XVII. 9. conf. Schol. Thucyd. I. 13. &c.

Σόλοια, *olentia soloecismum*, ad Att. I. 19.

Σόλοικον, *absurdum*, ad Att. XIV. 6.

Σοφία, *sapientia*. Off. I. 43.

Σοφοί *sapientes* Tusc. V. 3.

Σοφιστήν, *rei oratoriae operam dare, causas assistere* ad Att. II. 9.

Σοφιστήν, *declamo, fidas causas ago.* ad Att. IX. 9.

Σπάρταν ἔλαχες, ταύταν νόσμει, *spartam sortitus es, hanc orna.* ad Att. IV. 6.

Σπείσασθαι, *inducias facere, pacisci* ad Att. XV. 29. proprie est *libare*. scilicet quia in fœderibus σπονδῶν *libationes* adhibebantur, propterea ipsum fœdus & fœdus facere σπονδῶν & σπείσασθαι dicitur.

Σπονδειάζων, *versus spondaicus h. e. quinta sede spondaicum habens, cum e dactylico genere sit.* ad Att. VII. 2.

Σπουδάζειν, *serio agere* ad Att. XV. 29.

Σπουδαῖον ὕδην, *serium nihil* ad Att. XIII. 52.

Σπουδαϊότερον, *gravius & magis serium*, ad Att. V. 3.

Σπουδή, *studium, propensa voluntas* ad Div. XVI. 21. ad Att. XIII. 27.

Στάσις, *status*, Top. 25. Refutatio accusationis, in qua est criminis depulsio, quod in ea insistit primum quasi ad repugnandum congressa defensio, ut ait ipse Cicero l. c.

Στερέμνια, *solida, firma* Nat. D. I. 19. Sic appellabat Epicurus corpora, a quibus simulacra, quæ sensationes efficerent, defluerent continuo; ut distingueret scilicet ab his simulacris, quæ nil soliditatis & firmitatis haberent.

Στερεκτίον, *probandum, equi bonique consulendum* ad Att. IX. 10.

Στερητικὰ, *privantia* Top. 11.

Στίλβων, *Mercurius planeta*. Nat. D. 20.

Στοργή, *amor & pietas inter parentes & liberos* ad Att. X. 1.

Στρατήγημα *consilium imperatorium*, Nat. D. III. 6.

Στρατόλλαξ, *imperatorculus*, ad Att. XVI. 15.

Σύγγραμμα, ad Att. XVI. 6. *scriptum quodcumque & ex quocumque genere.* Nam etsi, ut συγγραφῆς, sæpius de historicis, quam aliis scriptoribus, sic σύγγραμμα de historicis libris dicatur, tamen utrumque de omni genere reperitur.

Συγκατάθεσις, *assensio, approbatio*. Acad. IV. 12.

Συγκόρημα, *casus* ad Att. II. 12.

Σύγχυσις, *confusio* ad Att. VI. 9.

Σύγχυσις τῆς πολιτείας, *confusio reipublicæ* ad Att. VII. 8.

Σὺ δὲ δὴ τί σὺνως; *tu vero quid cogitabundus?* ad Att. XIII. 42°

Συζήτησις, *mutua questio* ad Div. XVI. 21.

Συζυγία, *coniugatio* Top. 3.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Σίκκη μὲ τὴν δῆμυτρα σικκὺν ὡδὲ ἐν Οὐτῷ θμοισιν γέγονεν. *Ficus per Cererem ficus nulla unquam tam similis fuit.* ad Att. IV. 8. Senarius cum dimidio Comici nescio cuius.

Σύλλαβοι *indices*, ad Att. IV. 4. Hæc est lectio librorum, nisi quod ep. 5. & 8. legitur, *σιττύβας, σιττύβας*. qui sint *σύλλαβοι*, si lectio vera est, ipse docet Cicero, nempe *membranulae, ex quibus indices fiant*. Jos. Scaliger legi volebat *σιττύβας*. nam hoc esse ep. 5. & octava putabat. Sed Grævius recte vidit, *σιττύβας* esse ab his locis alienos, non minus, quam *σιττύβας*. *σιττύβας* esse *olla*, auctore Polluce, *σιττύβας* autem *vestes pelliceas* auctore Hesychio. Pelliceas enim vestes involvendis libris accommodatas esse non titulis librorum. Itaque pro *σύλλαβας* legit *σιττύβας* & *sillybis* pro *sittybis*. Hesychius *σιττύβας* interpretatur τὰ τῶν βιβλίων δέμα. Huiusmodi tituli, quibus auctorum nomina inscribebantur, & qui libris agglutinabantur, quemadmodum etiam hodie elegantiores libris suis huiusmodi membranulas agglutinandas a bibliopegis curant, quibus libri auctor & titulus aureis literis inuritur, huiusmodi ergo tituli etiam *σιττύβας* dicuntur. de *σύλλαβας* v. Salmaf. ad Capitolini Pertin. pag. 549. b. Hæc Grævius. Cererum facile intelligi potest, unde hæc mutatio orta sit. Ex *sillybis* facilis mutatio in *sittybis*. Ex *σύλλαβας* autem manifestum est, librarios fecisse *σύλλαβας*, deceptos *indices* voce. Nam *indices* eos, quos vulgo vocamus h. e. *Catalogos, Register, σύλλαβας* dici posse notissimum est. De his dici putabant, neque intelligebant, de longe aliis indicibus h. e. de iis, qui indicarent libri auctorem atque adeo inscriptionem & argumentum, sermonem esse. Erat praeterea ignota iis vox *σύλλαβας*, ut corruptam lectionem, & in *σύλλαβας* mutandam censerent.

Σύλλογος *conventus* ad Att. XIII. 32.

Συμβίωσις *convictus*, ad Att. XIII. 23.

Συμβίτης, *convictor, conviva*. ad Div. IX. 10.

Σύμβολον, *nota*. Top. 8.

Συμβουλευτικόν, *consilii plenum, ad deliberationem aptum*. ad Att. XII. 40.

Συμπάθεια, *consensus nature, convenientia & conjunctio nature*, ad Att. IV. 17. Ea qualis sit docetur de Divin L. II. 6.

Συμπάθεια animi *commotio ex commiseratione, doloris consensus*. ad Att. IV. 15. V. 18. X. 1. Nat. D. III. 11. Div. II. 60.

Συμπάθεια, *cum animi commoti significatione* ad Att. V. 11. XII. 44.

Συμπάχω, *una afficior* ad Att. XII. 11.

Συμπόσια, *comprolationes*. ad Div. IX. 24. ad Att. II. 12.

Συμφιλοδοξῆσιν, *simul gloria mea servulunt* ad Att. V. 17.

Συμφιλολογεῖν, *de literis disputare*. ad Div. XVI. 21. v. φιλολογεῖν.

Συναγωγή, *collectio, volumen* ad Att. IX. 13. XVI. 5.

Συνδύπνα, *consecrationes*, ad Div. IX. 24.

INDEX · GRAECO · LATINUS.

Σύνδαιπνοι Σοφοκλείς, ad Q. fr. II. 15. **Σύνδαιπνοι σοφοκλείς**, qui dicantur, non conuenit inter interpretes. Alii fabulam Sophoclis **συνδαιπνός** dictam intelligunt, a Quinto conversam latine, improbane Manutio, qui negat eam Ciceronem tam rustice improbarum fuisse. Sed inprimis repugnat verbum: *actam*; quod indicat, huic fabulae, de qua dicitur, Quintum interfuisse. Itaque Manutius putat capienda verba esse de convivio, perquam simili convivio in fabula aliqua Sophoclis, cui interfuerit Quintus, & in quo quid sibi acciderit, commemorarit fratri. Sed huiusmodi convivium non aptum videtur Sophocleae tragoediae. Mihi in mentem venerunt **σοφοκλείς** Pliniani Ep. II. 16. *Laudicani*, parasiti, qui coenulae causa, quamvis indignos laudant, & ab iis acta & dicta omnia **σοφῶς** dicta & acta clamant. v. auctores laudatos Intt. ad h. l. Fuisse ergo videtur in convivio, in eoque habuisse **συνδαιπνός** parasites, aut parasiticis certe moribus. Hos quemadmodum, quam lepide & festiue vexarit, commemoraverat fratri. Itaque fatendum esse, respondet, lepide ab eo actam illam fabulam (frequentes enim occurrunt in Comicerum fabulis parasiti) sed rem sibi nihilo minus non probari, velle se, factum non esse aut dictum, quod factum dictumque scripssisset.

Συνδιμερένομεν, *simul diem conterimus*, ad Att. VIII. 9.

Σὺν θεῶ τοι λέγω, *diis iuvantibus dico*, ad Att. X. 10.

Συνήγωνίον, *cum illo moerebam*. ad Att. V. 12.

Σύνναοι, *contubernales*. ad Att. XII. 45. Sic ipse hanc vocem interpretatur Cicero L. XIII. 28. Ceterum Dii **σύνναοι** sunt, qui templo communi coluntur, similes diis **πατέροις**, de quibus diis **πατέροις** assessoribus, i. contubernalibus est doctus libellus Cl. Arnaldi. Sunt etiam **σύμβωμοι** v. Spanhem. de usu & praest. Num. Diss. X. p. 130. Dicti Ciceroniani, quo Caesarem mavult Quirini, quam Salutis, **σύνναον**, haec vis est: nalle se Caesarem propter tyrannidem, ut Romulum propter severiora imperia, interfici, quam saluum diu esse.

Συνῶδια, *colloquium*, ad Att. X. 7.

Σύνταγμα, *opus, compositio*, ad Div. VIII. 3. ad Att. XVI. 3. ad Att. XII. 45.

Σύνταξις, *opus*, ad Att. XIII. 16. XV. 14.

Σύντε δὲ ἑχόμενα complendum ex Homeri Iliad. κ. 224. καὶ τὸ πρὸ τῶν ἐνέχουσιν ὅπως κέρδος ἔη, *duobusque simul euntibus, alter alterum praevertisset cogitando, quod e re foret*. ad Div. IX. 7. ad Att. IX. 6.

Σύντηξις, *arcta animorum conjunctio, & conglutinatio*, ad Att. X. 8

Σύντομα, *compendiose, paucis*, ad Att. VII. 3.

Σφαῖρα, *globus*, Nat. D. II. 18.

Σφαιροειδές, *globosum*, de universo 6.

Σφάλμα, *erratum, lapsus*, ad Att. X. 12.

Σχεδιάζειν, *scribere, quod subito in mentem venit*, ad Att. VI. 1.

Σχεδίασμα, *subitum consilium & tumultuarium*, ad Att. XV. 19.

Σχῆμα

INDEX GRAECO-LATINUS.

Σχήματα, *sententiarum orationisque formae, sive verborum & sententiarum lumina, ornamenta*, Brut. 17. & 37.

Σχόλιον, *explicatio*, ad Att. XVI. 7.

Σωκρατικῶς εἰς ἑκάτερον, *Socraticorum more in utramque partem (scilicet disputare)* ad Att. II. 3.

Σῶμα, *corpus*, ad Att. II. 1.

Σώφρων, *temperans*, Tusc. III. 1.

Σωφροσύνη, *temperantia*. ibid.

T.

Ταγοί, *duces*, ad Att. IV. 6.

Τὰ κατὰ μέρος, *particularia, singula quaeque particulatim*, ad Att. XIII. 22.

Τὰ κατὰ τὸ πολέμου, *inanes terrores belli*, ad Att. V. 29.

Τὰ κεφάλαια, *capita*, ad Att. XVI. 11.

Τὰ μὲν διδόμενα, proverbium hoc ita suppleri ex Platonis Gorgia potest: *τὰ μὲν διδόμενα ἀνάγκη δέχασθαι, quae dantur necesse est accipere*. ad Att. VI. 5. XV. 17. sic objurgabat Philotimus Ciceronem, de rationibus turbatis querentem, volebatque Ciceronem, ex eo proverbio, rationibus editis contentum esse.

Τὰ μὲν Ἰ, καὶ ἡμᾶς τάδε, *quae igitur ad nos pertinent haec sunt*, ad Div. XVI. 21.

Ταξίρχης, *ordinis ductor, centurio*, ad Att. XVI. 11. v. Perizon. ad Aelian. V. H. II. 44. Spanhem. ad Julian. Or. I. p. 256. Cave autam putes proprie Mustelam sive Centurionem, sive tribunum mil. dici. **Ταξίρχης** dicitur, quia erat princeps de gladiatoribus Antonii, quod clarissime patet ex loco huic parallelo, Phil. II. 41. *praesertim cum duos secum Anagninos haberet, quorum alter gladiatorum est princeps, alter poculorum*.

Τὰ ὅλα, *tota, universa*, ad Att. XIII. 40.

Τὰ ὅσια, *ea, quae sunt ex usu*, ad Att. X. 18.

Τὰ περὶ τῷ καθήκοντος, *quae de officiis sunt, libri de officiis*, ad Att. XV. 13. XVI. 11.

Τὰς τῶν κρατύντων. Euripidis versus integer sic habet: *τὰς τῶν κρατύντων ἐμαθίας φέρειν χρεὼν, dominantium stultitias ferre oportet*. ad Att. II. 25. ex Phoenissis v. 396.

Τὰ τῶν φίλων κοινὰ, καὶ φίλων ἰσότης, *amicorum communia omnia: & amicitiam esse aequalitatem*. legg. I. 12.

Ταυτόματον ἡμῶν. versus integer sic habet: *ταυτόματον ἡμῶν καλῶς βυλεύεται, casus melius quam nos consulit*. ad Att. I. 12. Versus Menandri ut placet Lambino. Et sunt persimiles Menandri de casu versus & sententiae in fragm. p. 100. 106. ed. Cler.

Τέτρεπτα, *quadrigae*. ad Att. V. 21. Inter divinos honores esse quadrigas satis constat. Itaque in numis consecratorum reperiuntur, & in aliorum quoque interdum fornicibus impositae. v. Cl. Menckenii Diss. de Consecratione Augustorum & Augustarum e numis. Cum ergo invaluisset, ut provinciales magistratibus divinos honores tribuerent, templaque edificarent, etiam quadrigas aeneas marmoreasque posuerunt.

INDEX GRAECO. LATINUS.

Τεκμυριῶδες, *signum eiusmodi, ut dubitari non possit:* ad Att. VII. 4.

Τέκνον ἐμόν, ὅτοι δέδοται πολυμήϊα ἔργα, Ἀλλὰ σὺγ' ἱμερόεντα μετέρχο ἔργα/λόγοιο; non tibi, nata mea, data sunt opera bellica, verum tu placida persequere munera eloquentiae. ad Att. XIV. 13. Homer. Iliad. E. v. 428. pro γάμοιο Cicero scripsit λόγοιο, ut ad se accommodaret ῥήσιν.

Τελικὰ, *ad ultimum pertinentia.* Fin. III. 16.

Τέλος, *summa rerum, finis; quod ad nullam aliam rem, ad id autem omnia referuntur.* ad Att. XII. 6. Fin. I. 13. III. 7.

Τέρπη, *locus amoenissimus Rentinorum,* ad Att. IV. 15. v. quæ adh. l. e. Luca Holstenio aſſert Grævius.

Τέρας, *monstrum, prodigium.* ad Att. VIII. 9.

Τεχνολογία, *tractatio artis, disputatio de preceptis artis.* ad Att. IV. 16.

Τέτλα, κόντερον, supple ex Homero Ἰταλῆς: *perfer, gravius tulisti.* ad Att. IX. 15. Odyss. τ. v. 18.

Τετυφῶσαι, ad Att. XII. 25. *inani quodam gloriola studio duci, qui scilicet cupio filiae monumentum in horto celebri ponere.* Itaque addit: *Obsequere huic errori meo.* confer v. τὸν τύφον &c.

Τευκρίς, ad Att. I. 14. quis hoc nomine significetur v. in Indice Historico *Teucris.* vnde autem ita dictus sit C. Antonius, non liquet, nec vacat Interpretum conjecturas huc transcribere.

Τηλέφυλος λαυρευγονίη, *Telephylus, urbs Laestrygonia.* ad Att. II. 13. Formias intelligit antiquissimam Laestrygonum sedem. Plin. H. N. III. 5. Grævius laudavit Cluver. Ital. Antiqu. III. 10.

Τὴν ἴση γραμμὴν tenere, *interiorem lineam* ad Att. IV. 8. a radio ducta dicendi ratio, in quo duæ lineæ, altera, ab qua incipit cursus, altera, in qua desinit, v. Salmas. ad Solin. p. 647. b. & alii quos laudat Grævius. *Interiorem lineam ergo tenere, idem est, ac medium tenere.*

Τὴν θεῶν μεγίστην ὥς' ἔχουσιν τυρανίδα, *ut tyrannide potiatur, quæ inter Deos maxima.* ad Att. IV. 13.

Τὴν παρῶσαν κατάστασιν τυπωδῆς, *presentem statum reip. subjecta rudis eius forma.* ad Att. IV. 13.

Τῆς δάμαρτός με ὁ ἀπαιεῖσθαι (οἶδα ὃν λέγω) &c. *uxoris meæ libertus (nossti quem dico) visus est mihi dudum e verbis, quæ inconsiderate effusiebat, turbasse calculos, ex coemitione bonorum Crotoniæ tyrannicide. timeo ne id adhuc non intellexeris. unus nimirum hoc ubi consideraveris, reliqua in tuto pone.* ad Att. VI. 4. v. φουάτης.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὰ θεοὶ προπάρειδεν ἔθνηαν Ἀθήναται, *ante virtutem sudorem posuerunt Dii immortales.* ad Div. VI. 8. versus Hesiodi Opp. & Dier. v. 289.

Τῆς ξυναέρου τῆς ἡμετέρας ὁ ἐξολοῦσθαι &c. *uxoris meæ libertus, visus est mihi sæpe garruens & errans in conciliabulis & circulis, quodam modo*

INDEX GRAECO-LATINUS.

modo conturbasse rationes in bonis Crotoniata, ad Att. VI. 5. Crotoniatam appellat Milonem interfectorem Clodii, a celebri illo propter vires corporis Milonem Crotoniatam.

τί γὰρ αὐτῇ μέλει; *quid enim illi cura est?* ad Att. XII. 2.

τί λοιπὸν; *quid reliquum?* ad Att. VI. 2.

τιμή, *honor.* ad Att. XII. 12.

τίς δ' ἔστι δούλος, τῷ θανάτῳ ἀφροντίς ὢν; *quisnam est servus, de morte securus qui sit?* ad Att. IX. 2. Euripidis senarius etiam Plutarcho memoratus de audiendis poetis.

τίς πατέρ' ἀνῆσει, integer versus sic se habet, τίς πατέρ' ἀνῆσει, εἰ μὴ κακοδαίμονες υἱοί; *quis patrem laudabit, nisi infelices filii?* ad Att. I. 19. majorum & parentum laudes solent imprimis commemorare, qui ipsi, quod laudem mereatur, non fecerunt. Itaque Cicero veretur, ne Atticus sibi laudanti superiorum temporum res gestas, in libro de Consulatu & aliis, occinat illud: τίς πατέρ' ἀνῆσει &c. Adeone ab ingenio & superiorum temporum consuetudine descivisti, ut sola illa, quæ olim gesseris. laudes, quasi nunc nihil laudabile facias.

τὸ ἀμεινον καὶ τὸ χεῖρον ἐν ἀφανεί ἔτι προσιώρα μάλιστα, *quid melius, & deterius, in obscuro adhuc providebat maxime.* ad Att. X. 1.

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμῷ, *Iustitia & veritas a me stat.* ad Att. VI. 1.

τὸ ἐπὶ τῷ φακῇ μέρον ἐν lente unguentuni. ad Att. I. 19. proverbium de rebus bonis in re vili consumptis. μέρον. est legatio, φακὴ lens, est Lentulus Clodianus. In eo ergo legationem male collocatam dicit.

τρίαυτα δ' ἡτλήμων πόλεμος ἔξερξ' ἔξεται, *talia erumpensum bellum efficit.* ad Qv. fr. II. 14. versus ex Euripidis Supplicibus v. 119.

τοῖς ἀπαντῶσιν, *obviis prodeuntibus.* ad Att. VII. 5.

τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἰρετὸν, *honestum propter se ipsum expectandum.* ad Div. XV. 17. & 19.

τὸ καλὸν, *honestum.* ad Att. VIII. 8.

τὸ μέλλον καταδομήσεις, *quod futurum est, expectabis.* ad Att. IX. 10.

τὸν θεωρητικὸν, *qui in rerum contemplatione occupatur.* ad Att. II. 16.

τὰ ναιμεσῶν interest τῷ φθοναῖν; *indignatio differt ab invidia.* ad Att. V. 19.

τὸν πρακτικὸν βίον, *vitam, qua in rebus agendis versatur.* ad Att. II. 16.

τὸν τόπον μὲ πρὸς θεῶν τροποθεμεσον, *insolenti & vane ambitioni mee, per Deos, indulge.* ad Att. XIII. 29. v. τετυφᾷσαι.

τὸ παραδοξότατον, *inopinatissimum,* ad Att. VI. 1.

τοπιδεσία, *loci descriptio.* ad Att. I. 13. & 16.

τὸ συνέχον, *quod conjunctum est, proximum.* ad Att. IX. 7.

τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθονί, *tunc tellus mihi lata debiscat.* ad Att. IX. 9. ad Qv. fr. III. 9. ex Homer. Iliad. δ. v. 182.

τὸ μὲν ὕναιρον ἐμοί, *supple: λέγεις.* estque proverbium: *meum scitnium mihi narras.* ad Att. VI. 9. h. e. rem narras, quam te melius

INDEX GRAECO-LATINUS.

melius novi. locos veterum, in quibus hoc proverbio vñ sunt, vide ap. Erasmi. in Adagiis.

Τῦτο δὲ μῦθα ἔστι; *hoc vero quantula musca?* ad Att. XII. 51. Si vera lectio esset, contemptum rei significarent ista verba, ut vidit Bosius. Sed fateor mihi magis placere alteram lectionem, quam Victorius, Junius aliique probant & servat Græviana: τῦτο δὲ μυλῶσα, *sed hoc tu videris*, quod proverbialiter dici videtur, cum ostendere quis vult, alium se melius rem explorare & dijudicare posse. μυλῶν est ἡ μήλη, quod est instrumentum chirurgicum, quo solent vulnera, quam profunda sint, & quid in iis lateat, quod extrahendum sit, perscrutari. Etym. M. μήλη λατρική δι' ἧς ψηλαφᾷται τὰ πονύμενα· μυλῶν γὰρ τὸ ψηλαφᾷν λέγεται. conf. Suidas in μήλη, μυλῶν, μυλῶσαι & ibi Kusterus.

Τριχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κυριότερος, ὅτι ἔγωγε ἢ γαίης δύναμις γλυκύτερον ἄλλο ἰδέσθαι, *Aspera sed bona puerorum nutritrix, nequaquam ego hac terra possū dulcius quidquam aspicere.* ad Att. II. 11. Hom. Odys. I. v. 27.

Τριπολιτικὸς, *liber inscriptus Tripoliticus.* ad Att. XIII. 32. liber Diocæarchi, cujus etiam apud Athenæum mentio.

Τρισαρσιοπαγίτης, *eximius Arcopagita*, ad Att. IV. 15.

Τρόποι, *verborum immutationes*, Brut. 17.

Τυραννοκτόνοι, *tyrannicide*, ad Div. XII. 22. ad Att. XIV. 6.

Τυφλώττω, *caecutio*. ad Att. II. 19.

Τῶν δ' αἰτίαν τῶν βρῦτων τις εἶχεν, *horum culpam quis Brutorum sustinet? quis Brutorum harum rerum auctor fuit?* ad Att. XV. 12.

Τῶν μὲν παρόντων δι' ἐλαχίστης βυλῆς κρείττος γνώμων, τῶν δὲ μελλόντων ἐπὶ πλείον τῷ γενησομένῳ ἄριστος εἰκαστὴς, *rerum quidem presentium inito brevi & extemporali consilio optimus index: futurarum autem magna ex parte eius, quod eventurum erat, certissimus conjector.* ad Att. X. 1.

Τῶν πολιτικωτάτων συσμμάτων, *considerationum maxime ad temp. pertinentium.* ad Att. X. 1.

Τῶν πρῶτον τι, *eorum, quæ sunt ex te, aliquid.* ad Att. IX. 4.

Τῷ καλῷ προσπίπονθα, *bonesti sum amantissimus.* ad Att. II. 19. εὖ πάχειν πρὸς τινα notum est esse: *amare aliquem*

Τῇ τῶν ναῶν καταλόγῳ, *navium enumeratione.* ad Att. VI. 2. sc. quæ est apud Homerum libro secundo Iliados.

Τ.

Ῥάδες, *hyades.* Nat. D. II. 43. Arat. frag. Sidus in tauri capite.

Ῥγῆς, *sincerum, sanum.* ad Att. X. 12.

Ῥεῖν, *pluere* Nat. D. II. 43.

Ῥῆμα, *celebro, per vulgo*, ad Att. XIII. 30. Sed Græviana habet: ἰο'ο. Ita etiam Manutius & alii.

Ῥπαδέμενος, *cum clausi subduxero, & exportaro.* ad Att. VII. 17.

Ῥρεατ-

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἱπερατλαδς, *plus quam Atticus*, ad Att. XV. 1.

Ἱπερβολή, *sermonis exuperantia*, ad Att. VII. 32.

Ἱπερβολικῶς, *supra veritatem, supra modum*, ad Att. V. 21. VI. 2. ad Qu. fr. II. 14.

Ἱπηνέμιος, ad Att. XIV. 10. Verba Ciceronis integra adjiciemus:
Hæc & alia ferre non possum. Itaque γῆν πρὸ γῆς cogito. Tua ta-
men Ἱπηνέμιος nausea jamne plane abiit. Jam in hac verborum inter-
punctione Ἱπηνέμιος refertur ad *nausea*, quorum referunt inter-
pretes, & explicant de nausea levi & non durabili, v. Manutius,
qualis hæc ipsa Attici nausea fuit, quam ep. 13. h. l. appellat
nauseolam. Ἱπηνέμιον dicitur, quicquid inane est & futile, cui
tamquam ventus inest. Nota sunt οἷα Ἱπηνέμια, de quibus vide
Wowerum Polymath. c. 11. Sed quidquid sit, mihi Ἱπηνέμιος
non videtur commode jungi *nauseæ*. Græci enim semper dicunt
de iis rebus, quæ speciem aliquam habent, sed vi destituntur,
semperque in deteriorem partem adhibent. Itaque mihi vide-
batur interpungendum esse post Ἱπηνέμιος, ita: *Tua tamen Ἱπ-*
ηνέμιος. Nausea jamne plane abiit? Monebat etiam illud: *τα-*
men, quod ad antecedentia relationem habet, nempe ad hæc:
itaque γῆν πρὸ γῆς cogito. Tua tamen intellige *terra Ἱπηνέμιος*
est. Atticus erat in Græcia & habebat prædia in Epiro. Eo
invitaverat Ciceronem, eo etiam ire Cicero cogitabat interdum.
v. Phil. I. & II. & ep. 13. h. l. Sed dubitabat tamen. Cogito qui-
dem de mutanda terra, sed tuam tamen Ἱπηνέμιον esse ar-
bitror. Ἱπηνέμιος idem h. l. est, quod Ἱπηνέμος, nisi for-
tasse Ἱπηνέμος legendum, h. e. vento exposita, aperta, in lo-
co aperto posita, quales sunt *nidi Ἱπηνέμοι*, non in terra, aut
cava arbore positi, sed in libero aëre, ubi non sunt pulli a
vi tempestatis, ventorumque tuti. *Tua tamen Ἱπηνέμιος*: ergo
mihi videbatur hanc vim habere: Sed etiam Græcia, in quam
ire volebam, non esse mihi tuta satis videtur, ibi quoque ob-
noxius esse videor hostibus meis. Hæc mihi in mentem de hoc
loco veniebant. Recte an secus, doctiores viderint.

Ἱπηρεσία, *ministerium, officiorum præstatio*, ad Att. IX. 13.

Ἱπὸθεσις, *argumentum*, ad Att. IV. 5. XV. 1. ad Qu. Fr. III. 3. Top.
21. ad Att. I. 14. XII. 45. XIV. 22. ad Qu. Fr. II. 15.

Ἱπὸθήκαι, *pignora*, ad Div. XIII. 52. v. Græv. ad h. l. qui docet e Sal-
masio, hypothecas & pignora inter quas hodie JCrī distinguunt,
apud veteres eandem vim habuisse.

Ἱπὸθήκαι, *præcepta*, ad Att. II. 17.

Ἱπὸκορίζομαι, *leniori vocabulo appello*, ad Att. IX. 10.

Ἱπὸκομψίμοιρος, *subquerulus*, ad Att. VI. 1.

Ἱπὸμνημα, *commentarius*, ad Att. II. 1. XV. 23. XVI. 14.

Ἱπὸμνηματισμὸς, ad Div. XIII. 1. ad Att. V. 11. Ita vocabant Areo-
pagitæ decreta sua. Nomen inde ductum, quod in tabulas me-
morizæ causâ referebantur decreta.

Ἱπὸσάλοια, *subabsurda*, ad Att. XIV. 21. II. 10.

Ἱπὸστασις, *nostra, status noster*, ad Att. II. 3.

Ἱπὸ

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Ἰπὸ τὴν διάληψιν, *sub ipsam accessionem febris*, ad Att. IX. 2.
 Ἰπὸ τὴν λῆψιν, *sub accessionem febris*, ad Att. IX. 10. utrumque egregie illustravit Cuperus Obs. II. 15.
 Ἰπὸ τὸν, *sub ipsum*, ad Att. X. 11.
 Ἰπὸ τὸν, *macula*, ad Att. I. 20. proprie est *vulnus in facie*. Egregia est de hoc verbo & de ὑποπιάζαν dissertatiuncula in L. Bosii Exercitationibus in N. T. in Ep. ad Corinth. cap. IX. 27.
 Ἰπὸ τὸν πρότερον, ὁμηρικῶς, *ordine praeposito, cum primo loco, quod posterius est, secundo, quod prius, effertur, Homerice*, ad Att. I. 16.

Φ.

- Φαίδων, *Jupiter planeta*, Nat. D. II. 20.
 Φαίδων περισσὸν & ἐλλάδος, ad Att. XIII. 39. Librorum titulos esse, contextus docet, sed manifeste corrupti sunt. Conjecturas eruditum cui legere volupe est, adeat interpretes ad h. l. nam eas huc transferre non est instituti nostri.
 Φανερώνων, *vultum ostendere, faciem aperire*, ad Att. VII. 22. de iis dicitur, qui nihil timent, nec conspectum cujusquam fugiunt.
 Φανερώνων, *revelo vultu & aperta facie procedendum*, ad Att. XIV. 22.
 Φαίμων, *Saturnus planeta*, Nat. D. II. 20.
 Φαλάκρυμα ad Att. XIV. 7. Bis in eadem epistola hoc verbo usus est. apud Madarum nullum est φαλάκρυμα. post: *habes φαλάκρυμα inimicissimum otii*. Jam in posteriori loco φαλάκρυμα est ipsum Matium, quem propter calvitiam ita appellat, facile intelligitur. In priori autem non ita facile patere, vel doctorum de ea re disputationes demonstrant. Alludi ad Matii calvitiam, si vera est lectio, de quo non dubito, manifestum est. Atticus scripserat, apud eum φαλάκρυμα fore, id negat se Cicero reperisse; ex quo intelligitur, non esse *calvitiam* h. l. φαλάκρυμα, & ludi ambiguitate verbi. Porro paulo post dicit φαλάκρυμα h. e. Matium esse *inimicum otii*. Ex quo colligitur, Atticum scripsisse, Matium pacis otiique amicum & studiosum fore. Recte igitur nullum φαλάκρυμα interpretantur *pacis otiique studium*. Calvorum capita similia caelo sereno & tranquillo. Unde apud Suidam est φαλακρότερος Ἰούδας, quod jam e Demetrii Phalerei libello de elocutione laudavit Bosius. Hinc φαλάκρυμα pro tranquillitate, otio dici potuit. J. Fr. Gronovii φαλακρόνισμα non placet. Manifestum enim est, Cicronem & Atticum pro more suo in Matii calvitie ludere voluisse.

- Φαλαρισμὸς, *Phalaridis imitatio, sevitia*, ad Att. VII. 12.
 Φαντασία, *visum*, Acad. II. 6. L. 2. est species rei quaecumque in animo informata.

- Φιλαίτιον συμφορὰ, *quarula res calamitas*, ad Att. XII. 41.
 Φιλαίτιος, *accusandi seu criminandi cupidus*, ad Div. III. 7. ad Att. XIII. 20.

- Φιλαλήθως, *ingenuè, libere*, ad Qu. Fr. II. 15.

- Φιλαντία, *amor sui ipsius*, ad Att. XIII. 13.

(d)

Φαλά-

INDEX GRAECO-LATINUS.

- φιλέλλωνες, *Græcorum amantes* ad Att. I. 15.
 φιλένδοξος, *ambitiosus, amator illustrium virorum*, ad Att. XIII. 19.
 φιλήδονοι, *amatores voluptatis*, ad Div. XV. 19.
 φιλιππίζων, *cum Philippo facere* ad Div. II. 57.
 φιλογυνεῖα, *mulierofitas*, Tusc. IV. 11.
 φιλόδημος, *popularis, qui vulgaria non spernit*, ad Att. XII. 6.
 φιλοθέωρος, *spectandi cupidus*, ad Div. VII. 16.
 φιλόκαλοι καὶ φιλοδίκαιοι, *amatores honesti & studiose justī*, ad Div. XV. 19.
 φιλόλογα, *erudita*, ad Att. XIII. 52. XV. 15.
 φιλολογώτερα, *eruditiora*, ad Att. XIII. 12. φιλόλογος est proprie studiosus disputationum de rebus eruditis. Unde φιλόλογα sunt ipse res eruditiores de quibus disputatur. Hinc φιλολογία est disputatio ipsa, quæ & συζήτης dicitur v. ad Div. XVI. 21. & συμφορολογεῖν ibidem, una disputare, disputationi interesse. Sed incertitia nostrorum hominum, ita, ut humanitatis, humaniorum literarum, literarumque nomina, restrinxit ad certa quedam artium genera (v. Prolusionem nostram de finibus humaniorum literarum regundis) & a philologia sejunxit philosophiam, in quam vel maxime convenit, ut ex Ciceronis locis, in primis XIII. 12. intelligi potest. Sed XV. 15. philologa non sunt erudita verum probabilia.
 φιλόπατρις, *patriæ amans* ad Att. II. 1. IX. 10.
 φιλοπροσηνέτατα, *studio benignissimo & summissimo*, ad Att. V. 9.
 φιληγέτης, *studiosus artis dicendi*, ad Att. I. 13.
 φιλοσοφεῖν, *philosophari*, ad Att. II. 3.
 φιλοσοφητέον, *philosophandum*, ad Att. I. 16.
 φιλοσοφούμεθα, *philosophamur*, ad Att. XV. 13.
 φιλοσοφούμενα, *quæ a philosophis tractantur, libri philosophici*, ad Div. II. 27.
 φιλοσοφούμεν, *philosophemur*, ad Att. II. 13.
 φιλοσόφως, *philosophice*, ad Att. XIII. 20.
 φιλοσοφώτερον διευκρινήσουεν, *magis philosophice examinabimus & discutiemus*, ad Att. VII. 8.
 φιλοτοργώτερον, *amantius*, ad Att. XIII. 9.
 φιλοτόργως, *peramanter*, ad Att. XV. 17.
 φιλοτέχνημα, *opus studiose elaboratum*, ad Att. XIII. 40.
 φιλοτιμία, hoc loco, *Philotimi affectio*, ad Att. VII. 1.
 φιλοφρόνως, *humaniter, amanter*, ad Att. XV. 15.
 φιλις, ὅπως, εἰπῆς, *Philus, opus, scriptus*, ad Att. VI. 2.
 φλυαρός, *garrulus*, ad Div. XV. 13.
 φοβερόν ἦν, *formidabile erat*, ad Att. XIII. 37.
 φρόνησις, *prudentia*, Off. I. 43.
 φουάτς, *conturbator*. ad Att. VII. 1. Ita dicitur Philotimus libertus, qui ἐπεφουράκει in rationibus bonorum T. Milonis, h. e. qui rationes ita conturbaverat, ut facile intelligeretur, nequam esse hominem, & fraudibus uti.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Φυρμὸς πολλὰς, *conturbatio multa.* ad Att. XIV. 5. Antonius alector Phil. II. omnia nobis conturbat, cum Caesarianis non resistit, sed iis potius favet.

Φυσῆ γὰρ ὁ ἀμικροῖσιν ἀνάλιστοις ἔτι, ἀλλ' ἐγγίως φύσαισι φορβυῖαις ἄτερ, ad Att. II. 16. Horum Sophocleorum verbum, quos & Dionysius Longinus περὶ ὕψους Sect. 3. commemoravit, interpretatio non eadem est, neque omnes verum sensum adsecuti sunt. φορβυῖαι quid sit, docuere Salmas. ad Solin. p. m. 585. 586: ubi etiam de hoc loco disputavit, & Interpretes ad Longinum l. c. nempe capistrum, quo tibicines spiritum coercerent, ne nimius & immoderatus in tibiam irrumpat. Hinc ἄτερ φορβυῖαις metaphorice est *sine modo*. Cæcilium dicit Longinus esse egregio spiritu, sed cum temperare eum non possit, nimium evehi, & indotumorem, μετέωρα, existere. Sic cum Pompeius dicitur magnis tibiis uti, & vehementer eas inflare, sed sine capistro, hoc dicitur: Pompeium viribus suis, quæ magnæ sint, abuti, & cum cupiditatibus suis modum imponere non possit, nimis alte evolare velle, eaque cupere, quæ aut ferri non possint, aut ipse non possit consequi.

Φυσικοὶ, *Physici.* Or. I. 50.

Φυσικὴν τὴν πρὸς τὰ τέκνα, *naturalem amorem in liberos.* ad Att. VII. 2.

Φωσφόρος, *Lucifer. Venus.* Nat. D. II. 20.

X.

Χαῖρη, *salus.* Fin. I. 3.

Χαρακτήρ, *forma rei, qua maxime agnoscitur res & judicatur.* Or. II.

Χαρακτήρ ad Qv. fr. II. 15. est stilus s. forma orationis, genus dicendi. nam opponitur res & χαρακτήρ.

Χολὴ ἀκρατος, *bilis mera.* ad Div. XIV. 7.

Χρῆσιν ἀποκοπαί, Φυλάκων καθόδοι, *tabulae novæ, exulum reditus.* ad Att. VII. 11. Tabulae novæ dicuntur χρῆσιν ἀποκοπαί, quod propterea lege fiunt *novæ tabulae*, ut nomina aliter, & resecta parte aliqua, in iis scribantur, tamquam argentum pro ære h. e. 25. pro 100. ut est apud Sallustium in Bell. Catil.

Χρήσει μὲν τῆς: κτήσει δὲ Attici nostri, *usu quidem tuus, possessione autem Attici.* ad Div. VII. 29.

Χρήσιμοι, *frugi homines.* Tusc. III. 8.

Χρησμός, *oraculum.* ad Att. IX. 10.

Χρητομαθής, *que sunt ex usu discens, qui ea didicit, que hominibus profunt.* ad Att. I. 6.

Χρῆσια χαλκίων, *aurea pro æneis.* ad Att. VI. 1. magna pro parvis, proverbium ductum ex Homero, ubi Glaucus & Diomedes arma permutant, ut aurea alter pro æneis acciperet. Iliad. 2. 236.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ψ.

Ψευδὴ γράμματα, *false perscriptus, suppositivus, de Scro falso.*

Ψευδαισθεσιον, *quod falso Hesodo adscribitur, ad Att. VII. 18.*

Ψευδομανας, *mentiens, ad Div. II. 4. genus sophismatis inexplicabile a Dialecticis inventum. Formula ejus est apud Gellium XVII. 2. Cum mentior & me mentiri dico, mentior an verum dico? Cicero Græcum ipse interpretatur: mentiens. de Divin. II. 4. Erationem solus Cicero in Acad. IV. c. 29. & in libro de fato apergit. Ceterum ipsum Ciceronem de mentiente & ipsum hoc sophisma omnium optime illustravit Facciolatus Acroas. III. de Pseudomemo.*

Ψιλλος, *nude, tenuiter, ad Att. XII. 4.*

Ψυχρος δὲ λεπτῷ χροτὶ πολεμώτατον, *frigus autem tenui cuti inimicissimum, ad Div. XVI. 8. Euripidis versus ex tragoedia de perdita.*

Ω.

Ω ὑπεραντολογία καὶ ὁ, *o loquacitatem insuavem, ad Att. XII. 9.*

Ω πραγματικῶν κουγκλάτων, *o rei, que contexti non possunt, o periturum rerum ordinem ad Att. VI. 1.*

Ω πρόξιμος καλὸς μὲν, ἀτελής δὲ, *o factum pulcrum quidem, sed imperfectum, ad Att. XIV. 12.*

Ω πολλὰς ἁγνυλάς, *o multam animi ignaviam, ad Att. X. 15.*

ὤνοϊ, *venditiones, ad Att. V. 16.*

ὠφέλημα, *quod prodest. Fin. III. 10. III. 21.*

INDEX

INDEX SIGNORUM.

In indicibus digerendis commoditas postulavit, ut per omnia Cicero-
nis opera quibusdam uteremur notis, quæ ordine hæc sunt: ubi
duo sunt numeri, primo signante librum, secundo caput Gru-
terianæ distinctionis; id quod & in præcedente indice obser-
vatum.

Her. I. 1.	ad Herennium liber primus, caput primum.
Her. II. 1.	ad Herennium liber secundus, caput primum.
Her. III. 1.	ad Herennium liber tertius, caput primum.
Her. IV. 1.	ad Herennium liber quartus, caput primum.
Inv. I. 1.	de Inventione liber primus, caput primum.
Inv. II. 1.	de Inventione liber secundus, caput primum.
Or. I. 1.	de Oratore liber primus, caput primum.
Or. II. 1.	de Oratore liber secundus, caput primum.
Or. III. 1.	de Oratore liber tertius, caput primum.
Brut.	Brutus seu de claris Oratoribus.
Or. cum uno numero.	Orator ad M. Brutum.
Top.	Topica.
Partit.	Partitiones Oratoriæ.
Opt. gen. or.	Fragmentum de optimo genere Oratorum.
Quint.	Oratio pro Quintio.
Rosc. Amer.	Oratio pro Roscio Amerino.
Div. cum uno numero	Divinatio in Q. Cæciliū, s. in Cæcil.
Act. I. Verr.	Actio prima in Verrem.
Verr. I.	Actionis secundæ in Verrem liber primus.
Verr. II.	Actionis secundæ in Verrem liber secundus.
Verr. III.	Actionis secundæ in Verrem liber tertius.
Verr. IV.	Actionis secundæ in Verrem liber quartus.
Verr. V.	Actionis secundæ in Verrem liber quintus.
Font.	Oratio pro M. Fonteio.
Cæcin.	Oratio pro Cæcinnæ.
Manil.	Oratio pro lege Manilia.
Cluent.	Oratio pro Cluentio.
Cor. Frag. I.	Orationis pro C. Cornelio fragmentum primum.
Tog. cand.	Orationis in toga candida fragmentum.
Agr. I.	Agraria prima in Rullum.
Agr. II.	Agraria secunda in Rullum.
Agr. III.	Agraria tertia in Rullum.
C. Rab. s. Rab. Perd.	Oratio pro C. Rabirio perduellionis reo.
Cat. I.	Oratio prima in Catilinam.
Cat. II.	Oratio secunda in Catilinam.
Cat. III.	Oratio tertia in Catilinam.
Cat. IV.	Oratio quarta in Catilinam.
Muren.	Orat. pro L. Murena.
Flac.	Oratio pro L. Flacco.

INDEX SIGNORUM.

Sull.
Arch.
ad Quir. p. R.
in Sen. p. R.
Dom.
Har. resp.
Planc.
Sext.
Var.
Cael.
Prov. cons.
Balb.
Pis.
Scaur. fr.
Mil.
Rab. Post.
Marcell.
Ligar.
Dejot.
Phil. I.
Phil. II.
Phil. III.
Phil. IV.
Phil. V.
Phil. VI.
Phil. VII.
Phil. VIII.
Phil. IX.
Phil. X.
Phil. XI.
Phil. XII.
Phil. XIII.
Phil. XIV.

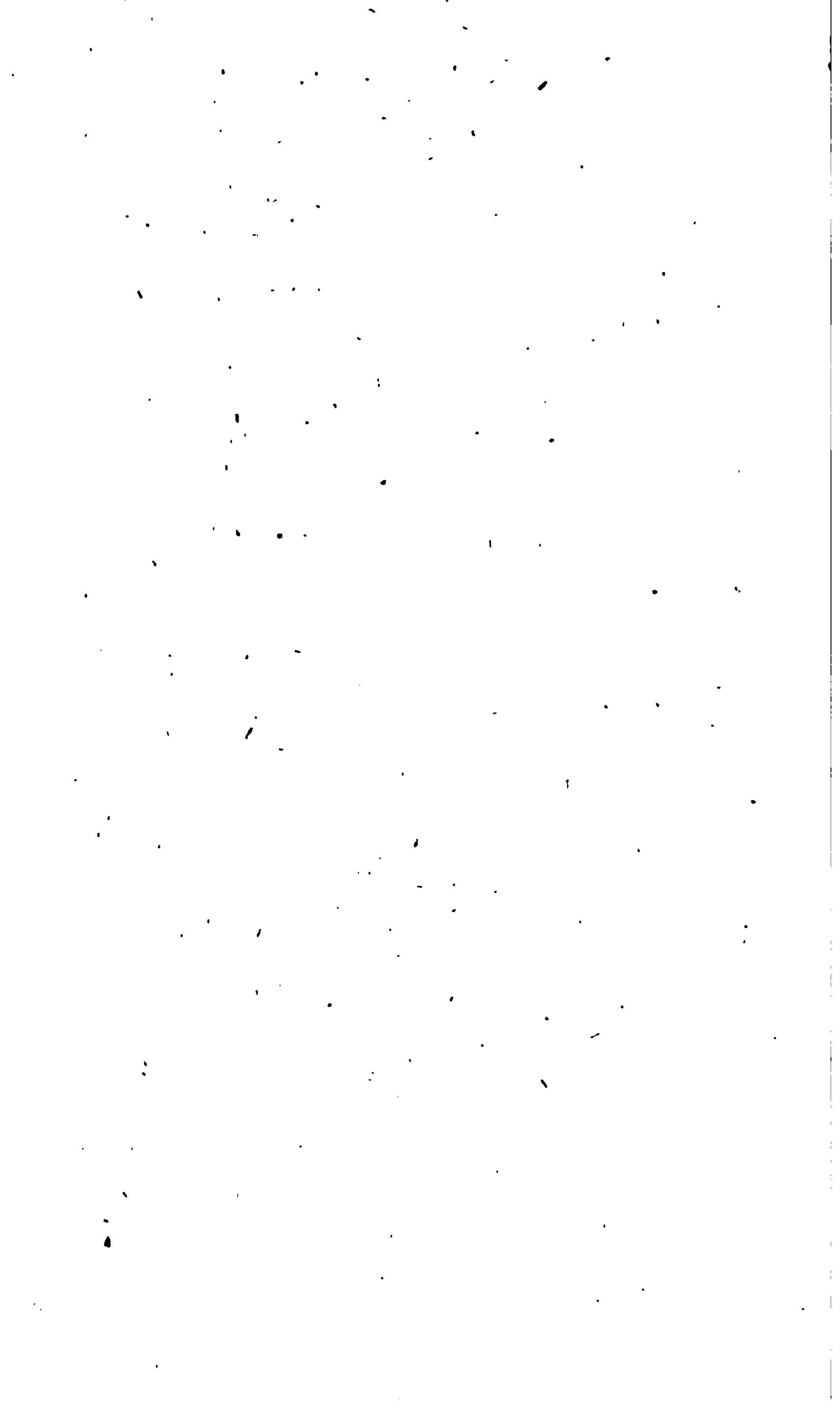
Oratio pro P. Sulla.
Oratio pro P. Licinio Archia.
Oratio post reditum ad Quirites.
Oratio post reditum in Senatu.
Oratio pro Domo.
Oratio de Haruspicum responsis.
Oratio pro Plancio,
Oratio pro Sextio.
Oratio in Vatin.
Oratio pro Caelio.
Oratio de provinciis consularibus.
Oratio pro L. Cornelio Balbo.
Oratio in Pisonem.
Orationis pro M. Emilio Scauro fragmen-
Oratio pro T. Annio Milone. (cum.
Oratio pro Rabirio Posthumo.
Oratio pro M. Marcello.
Oratio pro Q. Ligario.
Oratio pro rege Dejotaro.
Oratio in Antonium Philippica prima.
- - - Philippica secunda.
- - - Philippica tertia.
- - - Philippica quarta.
- - - Philippica quinta.
- - - Philippica sexta.
- - - Philippica septima.
- - - Philippica octava.
- - - Philippica nona.
- - - Philippica decima.
- - - Philippica undecima.
- - - Philippica duodecima.
- - - Philippica tertia dec.
- - - Philippica quarta dec.

ad Div. I. f. ep. I. Liber primus epistolarum, quæ vulgo ad fami-
liares dicuntur.
ad Div. II. f. ep. II. Liber secundus epistolarum, & sic ad XVI.
Att. I. Liber primus epistolarum ad Atticum.
Att. II. Liber secundus epistolarum & sic ad XVI.
Qu. Fr. I. i. i. Liber primus epistolarum ad Quintum Fratrem,
epistola prima, caput primum.
Qu. Fr. II. Liber secundus epistolarum ad Quintum.
Qu. Fr. III. Liber tertius epistolarum ad Quintum.
Brut. ep. I. Liber epistolarum ad Brutum epistola prima.
Brut. Ger. ep. I. i. Liber epistolarum ad Brutum a Germanis in-
ventus, epistola prima.
Acad. I. i. Academicarum Quæstionum liber primus, caput primum.
Acad. IV. i. Academicarum Quæstionum liber quartus, caput primum.
Fin. I. i. Liber primus de Finibus, caput primum.

Fin.

INDEX SIGNORUM.

Fin. II. 1.	Liber secundus de Finibus, caput primum.
Fin. III. 1.	Liber tertius.
Fin. IV. 1.	Liber quartus.
Fin. V. 1.	Liber quintus.
Nat. D. I. 1.	Liber primus de natura Deorum, caput primum.
Nat. D. II. 1.	Liber secundus.
Nat. D. III. 1.	Liber tertius.
Div. I. 1.	Liber primus de Divinatione, caput primum.
Div. II. 1.	Liber secundus.
Fat. 1.	De Fato caput primum.
Leg. I. 1.	Liber primus de Legibus caput primum.
Leg. II. 1.	Liber secundus.
Off. I. 1.	Liber primus de Officiis, caput primum.
Off. II. 1.	Liber secundus.
Off. III. 1.	Liber tertius.
Sen. 1.	de Senectute caput primum.
Amic. 1.	de Amicitia caput primum.
Parad. I. 1.	Paradoxon primum, caput primum.
Somn. Sc.	Somnium Scipionis.
Univ.	de Universo.
Petit.	de Petitione Consularis.

o + - a

